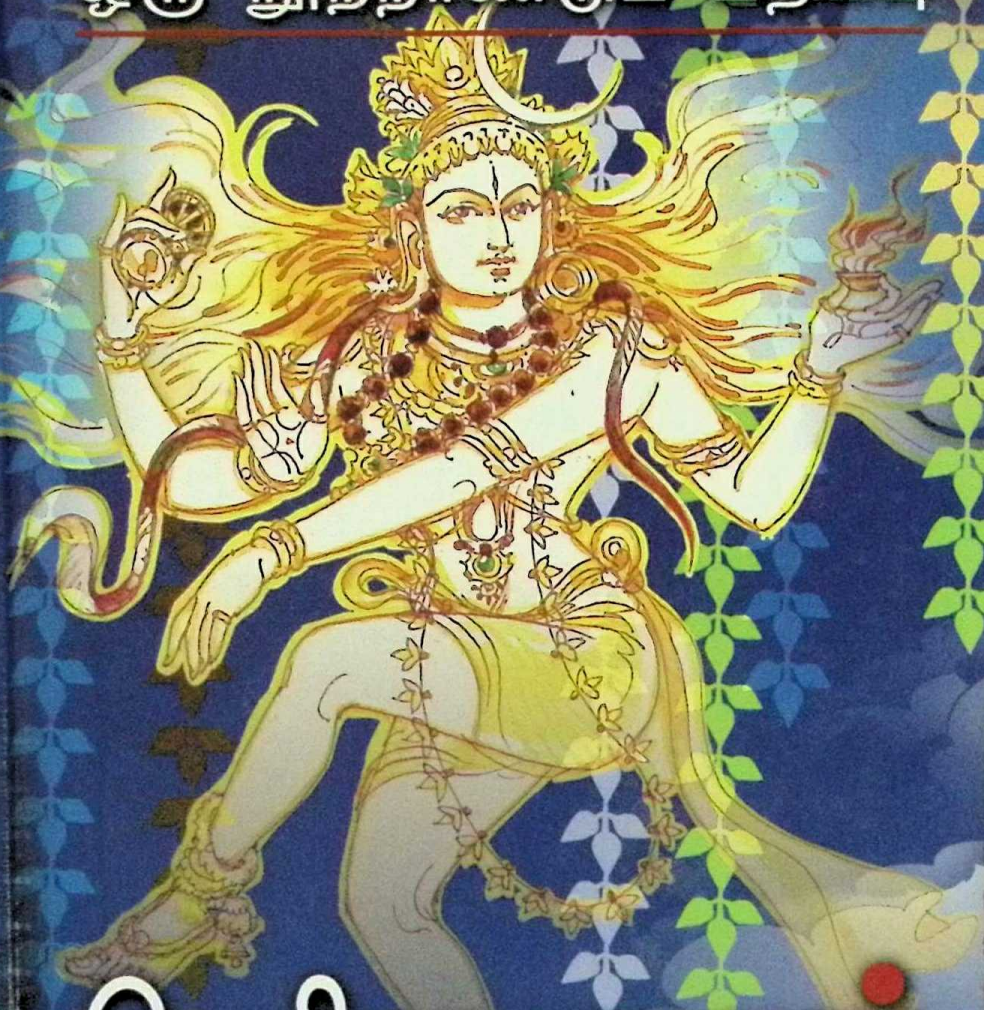

ஒரு நூற்றாண்டுப் பதிப்பு

பெரியபுராணம்

திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார்

பதிப்பு

A.No. 18144

பகுதி 2

Dr. M. S.

உ

சிவமயம்

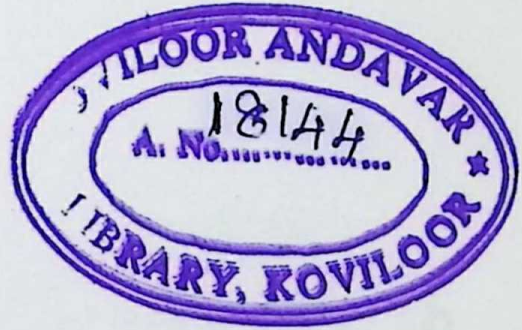
சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய

பெரிய புராணம்

என வழங்கும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

(பகுதி - 2)

“நவசக்தி” ஆசிரியர்

திருவாளர் **திரு.வி. கலியாணசுந்தரனார்** இயற்றிய
அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும்

பதிப்பாசிரியர்:

முனைவர் **அ. நாகலிங்கம்** எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,
தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஓய்வு).

பூம்புகார் பதிப்பகம்

127 (ப. எண். 63), பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே)

சென்னை - 600 108.

தொலைபேசி : 044-25267543

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

(பகுதி - 2)

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய பள்ளம்

பெரிய புராணம் இரண்டாம் காண்டம்

இரண்டாம் காண்டம்

vi. வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம்

28. திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம் (1256)

1. வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பறைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

1. வேதம் வித் என்னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்தது. வித் - அறிவு. வேதம் - சிவத்தை உணர்தற்குரிய அறிவுக்கருவி. வேதநெறி - வைதிகம் அதாவது அறிவு நெறி. நெறி - வழி. வேதம் வழி போன்றது. வழிக்குத் துறை இருத்தல் இயல்பு. துறை சைவம். துறையின் சிறப்பு நோக்கி, "மிகு சைவத்துறை" என்றார். வேத நெறியுஞ் சைவத் துறையுஞ் சேர்ந்த ஒன்று வைதிக சைவம் என்பது. "சைவமுதல் வைதிகமும்" (22) என்பது ஆசிரியர் திருவாக்கு. "இராஜாங்கத்தில் அமர்ந்ததுவை திகச்சைவம்" என்றார் தாயுமானாரும்.

வேதம் - மந்திரம் என்றும், சைவம் தந்திரம் (ஆகமம்) என்றும் சொல்வது மரபு. மந்திரம் - நினைவு; தந்திரம் - நினைவின் பரிணாமமாகிய செயல் (கிரியை). மந்திரமாகிய வேதம் மூலம்; தந்திரமாகிய ஆகமம் உரை. வேதம் விதைபோன்றது; ஆகமம் மரம்போன்றது. நினைவின்றிச் செயலில்லை. நினைவே செயலாகப் பரிணமிக்கிறது. எதையும் நினைந்தே செய்வது வழக்கம். ஈண்டு நினைவுபோன்ற வேதம் வழியாகவும், செயல் போன்ற சைவம் துறையாகவுஞ் சொல்லப்பட்டன.

"மந்திரமும் தந்திரமும் ஆனார் போலும்." - அப்பர் : திருவிடைமருதூர்த் திருத்தாண்டகம். 1. "ஆகமத்தொடு மந்திரங்கள்" - சம்பந்தர் : "மானினேர்விழி" 2. "வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன்னூல், ஒதும் பொதுவும் சிறப்புமென் றுன்னுக, நாதன் உரையை நாடிவ் இரண்டந்தம், பேதம தென்னில் பெரியோர்க் கபேதமே" - திருமூலர்.

'ஒது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்க ளொன்றோடொன் றொவ்வாம லுளபலவும் இவற்றுள் - யாதுசம யம்பொருணா வியாதிங் கென்னில் இதுவாகும் அதுவல்ல எனும் பிணக்க தின்றி - நீதியினால் இவையெல்லாம் ஒரிடத்தே காண நிற்பதியா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருணூல் - ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் அவைஇரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும்'', "வேதநூல் சைவநூல் என்றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள் - ஆதிநூல் அநாதிஅம லந்தருநூல் இரண்டும் ஆரணநூல் பொதுசைவம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம் - நீதியினால் உலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கும் நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத் - தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூல் திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்." - அருணந்தி.

சிவத்தை அடைதற்கு வேதநெறியுஞ் சைவத்துறையும் ஒன்றிய வைதிக சைவம் வேண்டற்பாலது. வைதிக சைவத்துக்கு உலகில் வழங்கும் பெயர்கள் பலப்பல. அப்பலப்பட்ட பெயர்களின் பொருள் ஒன்றே. வைதிகசைவம் என்னும் பெயர் பிற்காலத்தில் ஒரு கூட்டத்தாரிடைக் கட்டுப்பட்டு நிலவலாயிற்று. அதன் பொருள்

எங்கும் வியாபித்திருப்பது. வைதிக சைவம் ஒரு கூட்டத்தார்க்குமட்டும் உரியதன்று. அஃது அகிலத்துக்கே உரியது. இந்நூட்பம் “பூதபரம் பரைபொலிய” என்பதில் நன்கு விளங்குதல் காண்க.

“செப்பரிய சமயநெறி எல்லாந் தந்தந் தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கை யான - அப்பரிசா ளுருமஃதே பிடித்தால் இப்பால் அடுத்ததந்நூல் களும்விரித்தே அனுமா னாதி - ஒப்பவிரித் துரைப்பரிங்கன் பொய்மெய் என்ன ஒன்றிலை ஒன்றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கும் - இப்பரிசாஞ் சமயமுமாய் அல்ல வாகி யாதுசம யமும்வணங்கும் இயல்ப தாகி”, “இயல்பென்றுந் திரியாமல் இயமமாதி எண்குணமும் காட்டி-அன்பால் இன்ப மாகிப் - பயனருளப் பொருள்கள் பரி வார மாகிப் பண்புறவுஞ் சௌபான பக்ஷங் காட்டி - மயலறுமந் திரஞ்சிகைக் கோதி டாதி மற்றுங்க நூல்வணங்க மௌன மோலி - அயர்வறச்சென் னியில்வைத்து ராசாங்கத்தில் அமர்ந்ததுவை திகைசைவ மழகி தந்தோ”, “அந்தோஈ ததிசயமிச் சமயம் போலின் றறிஞரெல்லாம் நடுவறிய அணிமா வாகி - வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம் வைத்திருந்த மாதவர்க்கும் மற்று மற்றும் - இந்த்ராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கும் இதுவன்றித் தாயகம்வே றில்லை இல்லை - சந்தான கற்பகம்போல் அருளைக் காட்டத் தக்கநெறி இந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம்.” - தாயுமானார்.

பூதபரம்பரை - உயிர்களின் வழிவழி; ஆன்ம கோடிகள். பூதத்தைச் சுத்த மெனக்கொண்டு, பரம்பரை என்பதற்குக் குருபரம்பரை என்று கூறுவோருமுளர். சில உயிர்கள் பொலிய என்று கூறாது, “பூதபரம்பரை பொலிய” என்றமையால், வேத நெறியும் மிகுசைவத் துறையும் ஒன்றிய வைதிக சைவம் எல்லா உயிர்கட்கும் உரியதாதலைத் தெளிக. பூதபரம்பரை பொலிதற்கு வேதநெறி ஓங்கிச் சைவத்துறை விளங்குதல் வேண்டுமென்க.

புகலி - சீர்காழி; சீர்காழியில் தோன்றிய. சீர்காழிக்குப் பன்னிரண்டு பெயர்கள் உண்டு. அவைகளுள் புகலி என்னும் பெயரை ஈண்டுக் குறிப்பிட்ட தென்னை? அதற்கொரு சிறப்பிருத்தல்வேண்டும். புகலி - புகலிடம்; தஞ்சம் புகுமிடம். திருஞானசம்பந்தர் வைதிக சைவத்தின் வழிப் பூத பரம்பரை பொலியத் தோன்றிய குருமூர்த்தியாதலின், அவர்தந் திருவடி எல்லா உயிர்கட்கும் புகலிடம் என்பதைப் “புகலி” என்பது குறிப்பதென்க. “சராசரங்களெல்லாம் - சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார்” (26) என்றதனில் திருஞான சம்பந்தர் எல்லா உயிர்க்கும் உரியகுரு என்பது புலனாகும்.

திருஞானசம்பந்தர் என்னும் பெயர் தாய்தந்தையர் அளித்த இயற் பெயரன்று. அது காரணப்பெயர். இதுபற்றியே “சிவஞானசம்பந்தர் ஆயினார்” (69) என்றார் ஆசிரியர். இந்நூட்பம் அங்கே விளக்கப்படும். ஞானம் பொது; திருஞானம் சிறப்பு. ஞானம் பலரிடத்தில் விளங்குவது; திருஞானம் பலரிடத்தில் விளங்காதது. திருஞானமாவது ஆண்டவன் திருவடி ஞானம். இதற்கு அத்துவித ஞானம், திருவருள் ஞானம், சிவஞானம் முதலிய பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. திருஞானசம்பந்தர் என்னும் பெயர், திருஞானத்தை உயிர்களுக்குச் சம்பந்தப்படுத்துகிறவர் என்னும் பொருளை யுடையது. இதுபற்றிப் பின்னும் வந்துழி விளக்கஞ் செய்யப்படும்.

திருஞானசம்பந்தர், என்றும் குருமூர்த்தியாக வீற்றிருப்பவராதலின், “அக்காலத் துயிர்கள் பொலிய” என்னாது “பூத பரம்பரைபொலிய” என்றார். திருஞான சம்பந்தர் சீர்காழியில் தோன்றியபோது மட்டும் குருவாக விளங்கின வரல்லர். அவர் அதற்கு முன்னும் குருவாக விளங்கினவர்; பின்னுங் குருவாக விளங்கி வருவோர்.

திருஞானசம்பந்தர் தம்பொருட்டு அழவில்லை யாதலின், “வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப் - பூத பரம்பரை பொலியப் புனித வாய் மலர்ந்தழை” என்றார். பிறர் பொருட்டு அழுதமையைப் “புனிதவாய்” என்பது புலப்படுத்துகிறது. புனிதம் - தூய்மை. தன்பொருட்டு எழும் எண்ணம் தூயதாகாது. பிறர்பொருட்டு எழும் எண்ணமே தூயது.

உலகம் நன்கு பொலிந்து வாழ்தல் வேண்டும் என்று அமுதமையான் “மலர்ந்து அமுத” என்றார். மலர்தல் வளர்ச்சியையுணர்த்தும் மங்கலக் குறிப்பு.

“வாய்மலர்ந்து அமுத” என்பதை உற்று நோக்க, அதன்கண் இரக்க மிருத்தல் நன்கு புலனாகும். உயிர்களின் பாவத்தைக் கழுவப் போந்தவர் திருஞான சம்பந்தராதலின், அவைகளின் பாவத்தைக் கழுவ அவர் அமுதார் என்க. திருஞான சம்பந்தரின் கண்ணீர் உயிர்களின் பாவத்தைக் கழுவுவதென்க. கிறிஸ்துபெருமான் சிலுவையில் அறையப்பட்டது இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது.

புகலியைச் “சீதவளவயற்புகலி” என்று சிறப்பித்தது கருதற்பாலது. திருஞானசம்பந்தர் திருவடி எல்லா உயிர்கட்கும் புகலிடமாயிருத்தலை உணர்த்தப் புகலி என்று மேலே சொல்லப்பட்டது. வயல் அகன்று பரந்திருப்பதோடு உயிர்களின் வாழ்வு நலனுக்குரிய பொருள்களையும் உதவுகிறது. திருஞானசம்பந்தரது சந்நிதிலிலாசம் உயிர்கட்கு வயல்போலப் பயன்படுவதாதலின், அது வயல் எனப்பட்டது. வளமில்லாத வயலால் பயன் விளையாதன்றோ? அதுபற்றியே “வளவயல்” என்றார். திருஞானசம்பந்தரின் சந்நிதி, உயிர்கட்கு ஞான அமுதை வரையாது வழங்கும் வளமுடையதென்க. வயல் வளத்துக்கு நீரின் சீதம் (தண்மை) வேண்டற்பாலது. இது “சீதவளவயல்” என்பதால் விளங்கும். கொடைக்கு அடிப்படை அந்தண்மை (இரக்கம்). அந்தண்மை இங்கே சீதம். திருஞான சம்பந்தரின் திருவடியாகிய புகலி (புகலிடம்) அகன்று பரந்த பொருளுடைய வயல்போன்றதாய், ஞானாமிர்த வளமுடையதாய், தண்மையுடையதாயிருத்தல் “சீதவள வயற்புகலி” என்பதால் உணர்த்தப்பட்டது.

அத்தகைய ஒருவர் தொண்டினை (வரலாற்றை) அவர்தம் திருவருட்டுணை கொண்டு சொல்லப்புகுந்தால் இனிது முடியுமாதலின், “பாதமலர்தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்” என்றார். இஃது ஆசிரியரின் முனைப்பற்ற தன்மையைப் புலப்படுத்துவது. “வானிழல் கூறிய - பொருளினாகுமெனப் புகல்வாமன்றே” என்றார் முன்னரும் (பாயிரம், 9). மெய்ஞ்ஞானமுள்ள இடத்தில் முனைப்பற்றதும் தற்பயன் கருதாததுமாகிய அன்புத் தொண்டு நிகழ்தல் இயல்பு.

பாதமலர் - திருவடி ஞானம். மூளை- தலையிலுள்ளது. மூளை - அறிவின் நிலைக்களம். தமது அறிவில் திருவடிஞானம் படிய என்றபடி. பாதம், என்றும் “மலர்தலை” யுடையதென்க. திருவடிஞானம் திருத்தொண்டு பரவுதற்குத் துணை நிற்பதாகும். தொண்டு ஈண்டு வரலாற்றின் மேற்று. அத்தொண்டு சிறப்புடைய தென்பார் “திருத்தொண்டு” என்றார். தொண்டு - முனைப்பற்றதை உணர்த்துவது. திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு முனைப்பற்றதென்பது குறிப்பு - அத்தொண்டைப் பரவுநரும் முனைப்பற்றவராதல் ஒருதலை. பரவுவாம் - வாழ்த்துவாம்; சொல்வாம் (உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை) ; பரவுதல் - பாட்டார் சொல்வது. “வெம்பந்தம் தீர்த்து உலகாள் வேந்தன் திருஞான - சம்பந்தனை அருளால் சாருநாள் எந்நாளோ” - தாயுமானார்.

இரண்டாங் காண்டத் தொடக்க மாதலாலும், அது, தங்குருமுர்த்தியாகிய திருஞான சம்பந்தர் வரலாற்றால் தொடங்கப் பெறுதலாலும் முதலில் ஆசிரியர், வணக்கங் கூறினாரென்க. ஆசிரியர்க்கும் திருஞான சம்பந்தர்க்கு முள்ள தொட்பு, “வெறியார் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர் மெய்ப்பா சுரத்தைக் - குறியே நியஎல்லை அறிந்துகும் பிட்டேன் அல்லேன் - சிறியேன் அறிவுக் கவர்த்தந்திருப் பாதந் தந்த - நெறியே சிறிதியான் அறிநீர்மைகும் பிட்டேன் அன்பால்” (844) என்னும் இப்புராணப் பாட்டால் விளங்குதல் காண்க. இப்பாட்டுடன் பாயிரம் 9-ம் பாட்டும் ஒப்பு நோக்கி உய்த்துணரற்பாலது.

பெரிய புராணத்துப் போந்துள்ள நாயன்மார் வரலாறுகளில், திருஞான சம்பந்தர் வரலாறே பெரிது. பாட்டுத் தொகையை நோக்குக. முதலூலாகவுள்ள திருத்தொண்டத் தொகையிலும் திருஞான சம்பந்தர் நீண்டிருத்தலை யோர்க. “பிள்ளை பாதி புராணம் பாதி” - பழமொழி.

2. சென்னிவளர் மதியணிந்த சிலம்பணிசே வடியார்தம்
மன்னியசை வத்துறையின் வழிவந்த குடிவளவர்
பொன்னிவளந் தருநாடு பொலிவெய்த நிலவியதால்
கன்னிமதில் மருங்குமுகில் நெருங்குகழு மலமுதூர்.
3. அப்பதிதான் அந்தணர்தங் கிடைகள்அரும் மறைமுறையே
செப்பும்ஒலி வளர்பூகச் செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
ஒப்பில்நகர் ஒங்குதலால் உகக்கடைநாள் அன்றியே
எப்பொழுதுங் கடல்மேலே மிதப்பதென இசைந்துளதால்.
4. அரிஅயனே முதல்அமரர் அடங்களமும் வெள்ளங்கள்
விரிகடர்மா *மணிப்பதணம் மீதெறிந்த திரைவரைகள்
புரிசைமுதல் புறஞ்சூழ்வ பொங்கோதங் கடைநாளில்
வரிஅரவ மந்தரஞ்சூழ் வடம்போல வயங்குமால்.
5. வளம்பயிலும் புறம்பணைப்பால் வாசப்பா சடைமிடைந்த
தளம்பொலியும் புனற்செந்தா மரைச்செவ்வித் தட*மலரால்
களம்பயில்நீர்க் கடல்மலர்வ தொருபரிதி எனக்கருதி
இளம்பரிதி பலமலர்ந்தாற் போல்பவுள இலஞ்சிபல.

2. வளவர் - சோழர். பொன்னி - காவிரி. சோழநாடு. கன்னி - அழியாத; புதிய என்னுமாம். கன்னிகையைப்போல என்பர் பழைய குறிப்புரைக்காரர். கழுமலம் - சீர்காழி; சாரும் உயிர்களின் மலத்தைக் கழுவும் ஊர்.

3. கிடைகள் - ஓதுமிடங்களில். பூகம் - கமுகம். உகக்கடைநாள் - உகமுடிவில்; ஊழிக்காலத்தில் சீர்காழி கடலின்மீது மிதந்து அழியாமலிருப்பது; அதனால் அதற்குத் தோணிபுர மென்றொரு பெயருமுண்டு. கமுகஞ்சோலை கடல் நிறத்தையும், வேதஒலி கடல் முழக்கத்தையும் குறித்தல் காண்க.

4. வெள்ளங்கள் - கற்பாந்த வெள்ளங்கள். மணிப்பதணம் - மணிகள் அழுத்திய மதிலில். புரிசைமுதல் புறஞ்சூழ்வ - மதிலின் முற்பக்கத்தில் சூழ்தல். ஓதம் - பாற்கடலை. கடைந்த நாளில். மந்தரம் - மந்தரகிரியை. வரிஅரவ வடம்போல-வாசுகி என்னும் நாண்போல. வயங்கும் - விளங்கும். மதில் மந்திரகிரியையும், திரை வரைகள் பாம்பையும் ஒக்கு மென்றபடி.

பா-ம் - *மணிப்பாந்தள்.

5. வளம். பால் - வளம் பொருந்திய மருதநிலத்தினிடத்து. வாசப் பாசடை மிடைந்த - வாசனையுடைய பசிய இலைகள் நெருங்கிய. தளம். மலரால்- இதழ்கள் பொலியும் நீரிலுள்ள செந்தாமரையில் மலரும் நிலையிலுள்ள பெரிய பூக்களால். செவ்வி - அழகிய என்னுமாம். களம்பயில் நீர் - கருமை வாய்ந்த நீரையுடைய. பரிதி - சூரியன். இலஞ்சி - குளங்கள். கடலில் ஒரு சூரியன் மலர்கிறது; குளத்தில் பல சூரியர்கள் (செந்தாமரை மலர்கள்) மலர்ந்திருக்கின்றன என்றபடி.

பா-ம் - *மலரக்.

6. உளங்கொள்மறை வேதியர்தம் ஓமதூ மத்திரவும்
கிளர்ந்ததிரு நீற்றொளியிற் கெழுமியநண் பகலும்மலர்ந்
தளந்தறியாப் பல்லாழி ஆற்றுதலால் அகலிடத்து
விளங்கியஅம் மூதூர்க்கு வேறிரவும் பகலும்மிகை.
7. பரந்தவிளை வயற்செய்ய பங்கயமாம் பொங்கெரியில்
வரம்பில்வளர் தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுநறுநெய்
நிரந்தரநீர் இலைக்கடையால் ஒழுகுதலால் நெடிதவ்வூர்
மரங்களும்ஆ குதிவேட்குந் *தகையவென *மணந்துளதால்.
8. வேலைஅழற் கதிர்படிந்த வியன்கங்குல் வெண்மதியம்
சோலைதொறும் நுழைந்துபுறப் படும்பொழுது துதைந்தமலர்ப்
பாலணைந்து மதுத்தோய்ந்து தாதளைந்து பயின்றந்தி
மாலைஎழுஞ் *செவ்வொளிய மதியம்போல் வதியுமால்.
9. காமர்திருப் பதியதன்கண் வேதியர்போற் கடிகமழுந்
தாமரையும், புல்லிதழுந் தயங்கியநூ லுந்தாங்கித்
தூமருநுண் துகள்அணிந்து துளிவருகண் ணீர்த்ததும்பித்
தேமருமென் சுரும்பிசையாற் செழுஞ்சாமம் பாடுமால்.

6. ஓமப் புகையின் இரவும். திருநீற்றொளியின் பகலும். கிளர்ந்த - விளங்கிய. கெழுமிய - பொருந்திய. நண்பகலும் - நடுப்பகலும். பல்லாழி காலத் தையுஞ் செய்தலால். அகலிடத்து - உலகில். வேறு இரவும் பகலும் என்றது சூரியனது மறைவுத் தோற்றத்தால் உண்டாகும் இரவையும் பகலையும் என்க. மிகை - அதிகம்; அதாவது வேண்டுவதில்லை என்றபடி.

7. செய்ய...ளியில் - செந்தாமரையாகிய நெருப்பில். வரம்பில் - ஓரத்தில். தேமாவின் - இனிய மாவின். மது-தேனாகிய. நிரந்தரம் - எப்பொழுதும். இலைக்கடையால் - இலை நுனியால். மரங்களும் வேள்வி செய்யுந் தகைமையுடையன என அவ்வூர் மணந்துளது (பொருந்தியது). பிராமணர்களே அல்லாமல் மரங்களும் ஆகுதி செய்கின்றன என்றவாறு.

பா-ம் - *தகைமையென. *வயங்கியதால்; மலர்ந்துளதால்.

8. வேலை... கங்குல் - வெங்கதிர்களையுடைய சூரியன் கடலிற் படிந்த மேன்மை வாய்ந்த இரவில். வெண்மதியம் - வெள்ளிய சந்திரன். துதைந்த. பயின்று-நெருங்கிய மலர்களினிடம் அடைந்து, தேனில் தோய்ந்து, மகரந்தங்களைத் திண்டிக் கலந்து.

பா-ம் - *சேயொளிய.

9. காமர் - அழகிய. கடி - வாசனை. புல்லிதழும் - புறவிதழும். தயங்கிய - விளங்கிய. நூல் - நாளநூல். தூமரு நுண்துகள் - தூய்மையான நுண்ணிய மகரந்தப் பொடிகளை. கள்நீர் - தேன். தேமரு - தேனில் பொருந்திய. சுரும்பு - வண்டு. சாமம் - கானம். வேதியர்க்கு ஆம்போது :- புல்லிதழ் - முஞ்சிப்புல், தருப்பைப் பவித்திரம்; நூல் - பூணூல்; துகள் - திருநீறு; கண்ணீர் - ஆனந்தக் கண்ணீர்; சாமம் - சாமவேதம்.

10. புனைவார்பொற் குழைஅசையப் பூந்தானை பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழல்வேதி மெழுக்குறவெண் சுதைஒழுக்கும்
கனைவான முகில்கூந்தற் கதிர்செய்வட மீன்கற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிர் வளம்பொலிவ மாடங்கள்.
11. வேள்விபுரி சடங்கதனை விளையாட்டுப் பண்ணைதோறும்
பூழியுற வகுத்தமைத்துப் பொன்புனைகிண் கிணிஒலிப்ப
ஆழிமணிச் சிறுதேருந் தவ்விரதப் பொடியாடும்
வாழிவளர் மறைச்சிறார் நெருங்கியுள மணிமறுகு.
12. விடுசுடர்நீள் மணிமறுகின் வெண்சுதைமா ளிகைமேகம்
தொடுகுடுமி நாசிதொறுந் தொடுத்தகொடி சூழ்கங்குல்
உடுஎனுநாண் மலர்அலர உறுபகலிற் பலநிறத்தால்
நெடுவிசம்பு தளிர்ப்பதென நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம்.
13. மடைஎங்கும் மணிக்குப்பை வயலெங்கும் கயல்வெள்ளம்
புடைஎங்கும் மலர்ப்பிறங்கல் புறமெங்கும் மகப்பொலிவு
கிடைஎங்கும் *கலைச்சூழல் கிளர்வெங்கும் *முரல்அளிகள்
இடைஎங்கும் முனிவர்குழாம் எயிலெங்கும் பயில்எழிலி.

10. புனைவார் பொற்குழை - அணிந்த நீண்ட பொற்குண்டலங்கள்.
பூந்தானை - பொலிவுடைய பட்டாடையின் முந்தானையை. வினை வாய்ந்த -
தொழில் பொருந்திய. தழல் வேதி - ஓம வேதிகையின். மெழுக்கு உற - மெழுக்கிற்
படிய. வெண்சுதை ஒழுக்கும் - வெண் சண்ணத்தால் கோலமிடும். கனை. . . கற்பின்
- ஒலிக்கும் வான்முகில் போன்ற கூந்தலையும், ஒளியையும், அருந்ததி போன்ற
கற்பினையு முடைய.

11. பெரியோர்கள் வேள்விபுரி சடங்கதனை. விளையாட்டிடங்கள் தோறும்.
பூழி - புழுதி. ஆழி - உருளை பொருந்திய. அவ் இரதப் பொடி - அந்தச் சிறுதேர்களின்
ஒட்டத்தி லெழுந்த புழுதியில். மணிமறுகு - அழகிய வீதிகள்.

12. வெண்சுதை - வெண்சாந்து பூசிய. குடுமி - சிகரத்தின். கங்குல் - இரவு.
உடு எனும் - நட்சத்திரமென்னும். நாண் மலர் - அன்றலர்ந்த மலர். விசம்பு - ஆகாயம்.
மருங்கெல்லாம் - பக்கமெல்லாம்.

13. மடை - நீர்மடை. மணிக் குப்பை - இரத்தினக் குப்பை. கயல்மீன்
கூட்டம். புடை - பக்கம். மலர்ப்பிறங்கல் - மலர்மலை. புறம் - நகர்ப்புறம். மகம் -
யாகம். கிடை - ஒதுமிடம்; பள்ளி. கிளர்வு - உயர்ந்த சோலைகளில். முரல் அளிகள் -
ஒலிக்கும் வண்டுகள். இடை - நடுவிடங்கள். எயில் - மதில். பயில் எழிலி - தவமும்
மேகம்.

பா-ம் - *கலையொலிகள். *மலர்.

14. பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிபெரு வெங்குருநீர்ப்
பொருவில்திருத் தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைநகர் வளர்காழி கொச்சைவயம்
பரவுதிருக் கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.
15. அப்பதியின் அந்தணர்தங் குடிமுதல்வர் ஆசில்மறை
கைப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார் *சிவபாத விருதயரென்
றிப்புவிவா ழுத்தவஞ்செய் இயல்பினார் உளரானார்.
16. மற்றவர்தந் திருமனையார் வாய்ந்தமறை மரபின்வரு
பெற்றியினார் எவ்வுலகும் பெற்றகரிய பெருமையினார்
பொற்புடைய பகவதியார் எனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் படுசிறப்பால் கணவனார் கருத்தமைந்தார்.
17. மரபிரண்டுஞ் சைவநெறி வழிவந்த *கேண்மையினார்
அரவணிந்த சடைமுடியார் அடியலால் அறியாது
பரவுதிரு நீற்றன்பு பாலிக்குந் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை வியப்பெய்த மேவுநாள்.
18. மேதினிமேற் சமண்கையர் சாக்கியர்தம் பொய்ம்மிகுத்தே
ஆதிஅரு மறைவழக்கம் அருகிஅரன் அடியார்பால்
பூதிசா தனவிளக்கம் போற்றல்பெறா தொழியக்கண்
டேதமில்சீர்ச் சிவபாத விருதயர்தாம் இடருழந்தார்.

14. நீர்ப் பொருவில் - ஒளியுடையதும் ஒப்பற்றதுமாகிய; நீர் தன்மையுடையதுமாம். (1) பிரமபுரம் (2) வேணுபுரம் (3) புகலி (4) வெங்குரு (5) தோணிபுரம் (6) பூந்தராய் (7) சிரபுரம் (8) புறவம் (9) சண்பை (10) சீர்காழி (11) கொச்சைவயம் (12) திருக்கழுமலம்; "பிரமனூர் வேணுபுரம் புகலி வெங்குருப் பெருநீர்த் தோணி, புரமன்னு பூந்தராய் பொன்னஞ் சிரபுரம் புறவஞ் சண்பை, அரன்மன்னு தண்காழி கொச்சைவயம் உள்ளிட்டங் காதி யாய், பரமனூர் பன்னிரண்டாய் நின்றதிருக் கழுமலம்நாம் பரவு மூரே" - திருஞானசம்பந்தர்.

15. ஆசில்மறை கைப்படுத்த - குற்றமற்ற வேதத்தின் வழிநின்ற. சிவபாத இருதயர் - சிவனுடைய பாதத்தை இதயத்தி லுடையவர்.

பா-ம் - *சிவபாத விரதியர்.

16. பெற்றியினார் - தன்மையினார். பொற்பு - அழகு.

17. மரபு இரண்டு - தாய்மரபு; தந்தைமரபு. இருவர் மரபுஞ் சைவநெறி என்றபடி. கேண்மையினார் - உரிமையினார். பாலிக்கும் - வளர்க்கும். விரவு - கலந்த; ஒருமைப்பட்ட. மறைமனை வாழ்க்கை - வேதநெறிப்பட்ட இல்வாழ்க்கை.

பா-ம் - *கேண்மையராய்.

18. கையர் - கீழ்மக்கள். சாக்கியர் - பௌத்தர். பூதி - விபூதி. ஏதமில் - குற்றமில்லாத. இடருழந்தார் - துன்பப்பட்டார்.

19. மனையறத்தில் இன்பமுறு மகப்பெறுவான் விரும்புவார்
அனையநிலை தலைநின்றே ஆடியசே வடிக்கமல
நினைவுறமுன் பரசமயம் நிராகரித்து நீறாக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப் *பெறப்போற்றுந் தவம்புரிந்தார்.
20. பெருத்தெழும்அன் பாற்பெரிய நாச்சியா ருடன்புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவும் காதலியார் *மணிவயிற்றில்
உருத்தெரிய வரும்பெரும்பே றுலகுய்ய உளதாக.
21. ஆளுடையா ளுடன்தோணி அமர்ந்தபிரான் அருள்போற்றி
மூளுமகிழ்ச் சியில்தங்கள் முதல்மறைநூல் முறைச்சடங்கு
நாளுடைய ஈரைந்து திங்களினும் நலஞ்சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து *பேரின்பங் கிளர்வுறுநாள்.
22. அருக்கன்முதற் கோள்அனைத்தும் அழகியஉச் சங்களிலே
பெருக்கவலி யுடன்நிற்கப் பேணியநல் லோரைஎழுத்
திருக்கிளரும் ஆதிரைநாள் திசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமும் தழைத்தோங்க.

19. ஆடிய சேவடிக் கமலம் - நடராசப் பெருமான் திருவடிக் தாமரையை.
நீறாக்கும் - பொடிபடுத்தும்; அழிக்கும். சிலத்திற் சிறந்த சான்றோர் தாங்கொண்ட
கருத்தை முடிக்கத் தவஞ்செய்து இயல்பு. தவத்தின் பயனாகப் பிள்ளை பெறுவது
சிறப்பு. அப்பிள்ளையினிடம் விலங்கியல்பின்றித் தெய்விக இயல்புகள் மலியு
மென்க.

பா-ம் - *பெற்றெடுக்குந்.

20. பெரிய நாச்சியார் - சீர்காழியிலுள்ள உமையம்மையாரின் பெயர். புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் - சீர்காழியிலுள்ள தோணியில் எழுந்தருளி யுள்ள
சிவபெருமானது. இத்தோணி சீர்காழிக் கோயிலுள் ளிருப்பது.

பா-ம் - *திரு.

21. ஆளுடையாளுடன் - பெரிய நாச்சியாருடன். ஈரைந்து திங்களினும் -
பத்து மாதமும். கேளிருடன் - உறவினருடன். கிளர்வுறும் - முறுகி எழும்.

பா-ம் - *பெரிதின்பங்.

22. அருக்கன்முதல் கோள் அனைத்தும் - சூரியன்முதலிய கிரகங்களெல்
லாம். நல்லோரை - நல்ல முகூர்த்தத்தில். (ஓரை-ஓரா-கிரேக்கமொழி). திரு கிளரும்
- மங்கலமுண்டாகி விளங்கும். திருவாதிரை நாள் சிவனுக்குரிய சிறப்பு நாள். தருக்கு
- செருக்கு. சைவமுதல் வைதிகம் - முதற்பாட்டுக் குறிப்புப் பார்க்க.

23. தொண்டர்மனம் களிசிறப்பத் தூயதிரு நீற்றுநெறி
எண்டிசையும் தனிநடப்ப ஏழலகும் *குளிர்ந்தாங்க
அண்டர்குலம் அதிசயிப்ப அந்தணர்ஆ குதிபெருக
வண்தமிழ்செய் தவம்நிரம்ப மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப.
24. திசையனைத்தின் பெருமைஎலாந் தென்திசையே வென்றேற
மிசையுலகும் பிறவுலகும் மேதினியே தனிவெல்ல
அசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே அயல்*வழக்கின் துறைவெல்ல
இசைமுழுதும் மெய்யறிவும் இடங்கொள்ளும் நிலைபெருக.
25. தாளுடைய படைப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற
நாளுடைய நிகழ்காலம் எதிர்கால நவைநீங்க
வாளுடைய மணிவீதி வளர்காழிப் பதிவாழ
ஆளுடைய திருத்தோணி அமர்ந்தபிரான் அருள்பெருக.
26. அவம்பெருக்கும் புல்லறிவின் அமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்படநல் லாழிதொறும்
தவம்பெருக்கும் சண்பையிலே தாவில்சரா சரங்களெலாம்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருஅவதா ரஞ்செய்தார்.

23. தனிநடப்ப - ஒப்பின்றி இயங்க. குளிர்ந்தாங்க - அன்பு நிலைக்க. ஆகுதி-
வேள்வி. வாய்ப்ப - சிறக்க.

பா-ம் - *களி.

24. மிசை உலகும்-விண்ணுலகமும். இடங்கொள்ளும்-எங்கும் நிறையும்.

பா-ம் - *வழங்குந்.

25. தாள் - முயற்சி. உலகம் நல்வழியில் நடந்தால் படைப்புத் தொழில்
நலமுறு மாதலால், “. . . .தொழிற்றன்மை தலைமைபெற” என்றார். நவை - குற்றம்,
குறை. வாள் - ஒளி. “காழி வாழ்வந் தருளிய.” - 673.

26. அவம் - வீண்; பயனின்மை. பவம் - பாவம். புரை நெறிகள் - குற்ற
முள்ளவழிகள். ஊழிக்காலந்தோறும் (தானழியாமல்) தவம்பெருக்கும். சண்பையிலே
- சீர்காழியிலே. (சீர்காழி ஊழிக்காலத்தும் அழியாமல் மிதத்தலால் அதற்குத்
தோணிபுரம் என்றொரு பெயருண்டு). தாவில் - கெடுதலில்லாத. சரம் - இயங்குவது;
அசரம் - இயங்காதது. திருஞான சம்பந்தர் ஒரு கூட்டத்தார்க்கோ ஒரு நாட்டார்க்
கோ குருவாயிராது உலகுக்கே குருவா யிருத்தலான், “சராசரங்களெல்லாஞ்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார்” என்றார்; முதற்பாட்டுக் குறிப்புப் பார்க்க.
பிள்ளையார் - சிவனருளால் பிள்ளைமைப்பே றெய்தியவர்.

வேறு

27. அப்பொழுது பொற்புறு திருக்கழு மலத்தோர்
எப்பெயரி னோரும் அயல் எய்தும் இடை யின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புளக மேவி அறி யாமே
ஒப்பில்களி கூர்வதொர் உவப்புற உரைப்பார்.
28. “சிவனருள் எனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
இவணிது நமக்குவர எய்தியதென்” என்பார்
“கவுணியர் குலத்தில் ஒரு காதலன் உதித்தான்
அவன் வரு நிமித்தம் இது” என்றதி சயித்தார்.
29. பூமுகை அவிழ்ந்துமணம் மேவுபொழில் எங்கும்
தேமருவு தாதொடு துதைந்ததிசை யெல்லாம்
தூமருவு சோதிவிரி யத்துகள் அடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்தசையும் அன்றே.
30. மேலைஇமை யோர்களும் விருப்பொடு கரப்பில்
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
ஞாலமிசை வந்துவளர் காழிநகர் மேவும்
சீலமறை யோர்களுடன் ஓமவினை செய்தார்.
31. பூதகண நாதர்புவி வாழஅருள் செய்த
நாதன் அரு ளின்பெருமை *கண்டுநலம் உய்ப்பார்
ஓதுமறை யோர்பிறி துரைத்திடினும் ஓவா
வேதமொழி யால்ஒலி விளங்கிஎழும் எங்கும்.

27. திருக்கழுமலத்தோர் - சீர்காழி வாசிகள். எப்பெயரினோரும் - எல்லோரும் ; சாதி மதம் முதலிய வேற்றுமையின்றி எல்லோரும் என்றபடி. அயல் எய்தும் இடையின்றி - அயலிலே செல்லுதற்கு இடமில்லாமல். எல்லாரும் பிள்ளையாரையே குருவாகக் கொண்டனர் என்பது குறிப்பு. மெய்ப்படும் - உடலில் உண்டாகும்.

28. சிவன் அருளைப்போல. இவண் - இங்கு. “கவுணியன் ஞானசம் பந்தன்” என்றும், “கழுமலவூரில் கவுணியன்” என்றும் ஞானசம்பந்தர் தம்மைக் கவுணிய கோத்திரத்தார் என்பதை விளக்கியருளிய மொழிகள் பல.

29. முகை - அரும்பு. பொழில் - சோலை. தேன்மருவு தாதொடு - தேன் பொருந்திய மகரந்தத்தொடு. துதைந்த - நெருங்கின. தூமருவு - சுத்தம் விளங்கும் பூந்துகளை. மாமலய மாருதமும் - இளந் தென்றலும்.

30. கரப்பில் - மறைப்பில்லாமல்; ஒழிவில்லாமல். விண்ணவர்களுள் மறையோர்களுடன் யாகஞ் செய்தார்.

31. பூதகண நாதர்கள் நலஞ் செய்வார்கள். ஓவா - (அவ்வுரை) நீங்காத. பா-ம் - *கொண்டுநல முற்றார்.

32. பயன்தருவ பஹ்ருவும் வல்லிகளும் மல்கித்
தயங்குபுன லுந்* தெளிவ தண்மையுடன் நண்ணும்
வயங்கொளி விசும்புமலி னங்கழியும் மாறா
நயம்புரிவ புள்ளொலிகள் நல்லதிசை எல்லாம்.
33. அங்கண்விழ விற்பெருகு சண்பைஅகல் முதூர்ச்
சங்கபட கங்கருவி தாரைமுத லான
எங்கணும் இயற்றுபவ ரின்றியும் இயம்பு
மங்கல *முழக்கொலி மலிந்தமறு கெல்லாம்.
34. இரும்புவனம் இத்தகைமை எய்தஅவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவர் தம்பவன முன்றில்
பெருங்களி வியப்பொடு பிரான்அருளி னாலே
அருந்திரு மகப்பெற அணைந்தஅணி செய்வார்.
35. காதல்புரி சிந்தைமகி ழுக்களி சிறப்பார்
மீதணியு நெய்யணி விழாவொடு திளைப்பார்
சூதநிகழ் மங்கல வினைத்துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார்.
36. மாமறை விழுக்குல மடந்தையர்கள் தம்மில்
தாழுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயல்மயில் என்னத்

32. பல்தருவும் - பல மரங்களும். வல்லிகளும் - கொடிகளும். மல்கி - நிறைந்து. மல்கிப் பயன்தருவ. தண்மையுடன் தயங்கு புனலும் (ஒளிரும் நீரும்) தெளிவ. வயங்கு - விளங்கும். விசும்பு (ஆகாயம்) களங்கமற்று விளங்கும் என்றபடி. புள் - பறவைகளின். மாறாநயம் (நலம்) புரிவ.

பா-ம் - *தெளிவு.

33. அங்கண் விழவில் - அழகிய இடங்களில் விழாவால். சங்கம் - மங்கலச் சங்கு. படகம் - தம்பட்டம். கருவி - யாழ். இயற்றுபவர் - ஊதுவோர் கொட்டுவோர் வாசிப்போர். இயம்பும் - தாமே முழங்கும். மறுகு - தெரு.

பா-ம் - *முழங்கொலி.

34. இரும் - பெரிய. அவர் தம்மை - பிள்ளையாரை. மறைத் தலைவர் - சிவபாத விருதயர். தம்பவனமுன்றில் - தமது வீட்டு முற்றத்தில். அணைந்த - இயைந்த; பொருந்திய. அணி - அலங்காரம்.

35. மீதணியும். . . . திளைப்பார் - மேலே பூசும் நெய்யணியைத் திரு விழாவுடன் செய்து மகிழ்ச்சியில் தோய்வார். சூதம் - பிறப்பு (நழுவுதல்); பிள்ளையார் பிறந்ததை யொட்டி. துழனி - ஒலி.

தூமணி விளக்கொடு சுடர்க்குழைகள் மின்னக்
காமர்திரு மாளிகை கவின்பொலிவு செய்வார்.

37. சுண்ணமொடு தண்மலர் துதைந்ததுகள் வீசி
உள்நிறை விருப்பினுடன் ஓகையுரை செய்வார்
வெண்முளைய பாலிகைகள் வேதிதொறும் வைப்பார்
புண்ணிய நறும்புனல்கொள் பொற்குடம் நிரைப்பார்.
38. செம்பொன்முத லானபல தானவினை செய்வார்
நம்பர்அடி யார்அமுது செய்யநலம் உய்ப்பார்
வம்பலர் நறுந்தொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்
நிம்பமுத லானகடி நீடுவினை செய்வார்.
39. ஐயவி யுடன்பல அமைத்தபுகை யாலும்
நெய்யகில் நறுங்குறை நிறைத்தபுகை யாலும்
வெய்யதழல் ஆகுதி விழுப்புகையி னாலும்
தெய்வமணம் நாறவரு செய்தொழில் விளைப்பார்.
40. ஆயபல செய்தொழில்கள் அன்றுமுதல் விண்ணோர்
நாயகன் அருட்பெருமை கூறுநலம் எய்தத்
தூயதிரு மாமறை தொடர்ந்தநடை நூலின்
மேயவிதி ஐயிரு தினத்தினும் விளைத்தார்.

36. விழுக்குலம் - சிரிய குலம். சாயல் - ஐம்பொறியால் நுகரும் மென்மை.
குழை - குண்டலங்கள். காமர் - கண்டார்க்கு விருப்பமுட்டும். கவின் - அழகு.
இயற்கையழகொடு செயற்கை அழகு பொலியச் செய்வார்.

37. சுண்ணமொடு - வாசனைப் பொடியுடன். துதைந்த - கலந்த. ஓகை -
உவகை. வேதி - திண்ணை. புண்ணியத் தீர்த்தங்களைக் கொண்ட. நிரைப்பார் -
வரிசையாக வைப்பார்.

38. வம்பலர். தொடுப்பார் - (களிப்பால்) மணங்கமழும் நல்ல
மாலைகளை வண்டுகளோடு கட்டுவார். நிம்ப. . . வினை - வேப்பிலை செருகல்
முதலிய காப்புச் செயல்களை.

39. ஐயவியுடன் - வெண் சிறு கடுகுடன். தீமையை விலக்கிக் காக்கும்
தன்மை ஐயவிக்குண்டு. இதனால் இது கடிப்பகை என்றும் வழங்கப்படுகிறது.
வேப்பிலை ஐயவி இவைகள் காப்புக்குரிய பொருள்கள். "குறுநடைப் புதல்வர்க்குக் -
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை எறிந்து - தூபங் காட்டித் தூங்கு துயில்வதியவும்";
"அரவாய்க் கடிப்பகை ஐயவிக் கடிப்பகை" - மணிமேகலை: 7. துயில். 57-59; 73.
(கடி-பேய். அரவாய் - வேப்பிலை). "ஐயவி புகைப்பவும்"; "வேம்பு மனைச் சொரி.
. ஐயவி சிதறி" - புறநானூறு : 98 ; 281. தீமைகள் தாக்காதவாறு குழந்தைகளைக்
காப்பதற்கு நெய்யணிந்து ஐயவி அப்புதலும் உண்டு. "ஐயவி அப்பிய நெய்யணி முச்சி"
- மணிமேகலை : 3. மலர்வனம். 134. அகில் நறுங்குறை - அகில் துண்டுகளால்.

40. விண்ணோர் நாயகன் - சிவபெருமானின். நடை நூலின் - ஆகமத்தின்.

41. நாமகர ணத்தழகு நாள்பெற நிறுத்திச்
சேமவுத யப்பரிதி யில்திகழ் பிராணைத்
தாமரை மிசைத்தனி முதற்குழவி என்னத்
தூமணி நிரைத்தணிசெய் தொட்டில்அமர் வித்தார்.

42. பெருமலை பயந்தகொடி பேணுமுலை யின்பால்
அருமறை குழைத்தமுது செய்தருளு வாரைத்
*தருமறைவி யார்பரமர் தாள்பரவும் அன்பே
திருமுலை சுரந்தமுது செய்தருளு வித்தார்.

43. ஆறுலவு செய்யசடை ஐயர்அரு ளாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரிய வர்க்கு
வேறுபல காப்புமிகை என்றவை விரும்பார்
நீறுதிரு நெற்றியில் நிறுத்திநிறை வித்தார்.

வேறு

44. தாயர்திரு மடித்தலத்துந் *தயங்குமணித் தவிசினிலும்
தூயசுடர்த் தொட்டிலினுந் தூங்குமலர்ச் சயனத்துஞ்
சேயபொருள் திருமறையுந் தீந்தமிழுஞ் சிறக்கவரு
நாயகனைத் தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார்.

41. சேம.... பிராணை - நலஞ்செய்யும் இளஞ் சூரியனைப்போல விளங்கும் பெருமானை (பிள்ளையாரை); இளஞ் சூரியனது நிறம் செம்மை; அதன்கண் உயிர்ப்பு அதிகம். முதற்குழவி - பிரமன் என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரானார்; குமரக் கடவுள் என்பர் பழைய குறிப்புரைக்காரர். குழந்தைக்குத் தாய் தந்தையரிட்ட பெயர் இன்னதெனத் தெரியவில்லை.

42. பெருமலை பயந்த கொடி - உமையம்மையார். அருமறை குழைத்து - அரிய மறைப்பொருளாய சிவஞானத்தைக் குழைத்து ஊட்ட. தருமறைவியார் - ஈன்ற பார்ப்பனியார்; பகவதியார். உமையம்மையாரின் ஞானப் பாலுண்ணப் பிறந்தவர், பகவதியாரின் மாயைப் பாலுண்ணல் கூடாததலின், அப்பாலை "பரமர் தாள்பரவும் அன்பே திருமுலை சுரந்து" என்றார். பகவதியார் சிவபெருமானை இடையறாது தியானிப்பவராதலானும், அத்தியானத்தின் பயனாகப் பிறந்த குழந்தை இஃதாதலானும் அம்மையார் திருமுலைப்பால் "பரமர் தாள் பரவும் அன்பு" என்னப்பட்டது. திருஞான சம்பந்தர் உண்டது பகவதியார் பாலையன்று; அஃது ஆண்டவன் அன்புப்பால் என்க.

பா-ம் - *தருமிறைவி யார்.

43. மிகை - குற்றம். அடியார்களை நாள்கோள் முதலியன ஒன்றுஞ் செய்யா என்று திருஞான சம்பந்தர் அருளியுள்ளது ஈண்டுக் கருதற்பாலது. கோளறு பதிகம் பார்க்க. "மீன்சனி புக்கு ஊன் சலிக்குங் காலந்தானும் - கலங்கலிலா மனப்பெருவண் கையுடைய மெய்யர்வாழ் கழமலமே" - திருஞான சம்பந்தர்: திருநீற்றுப் பதிகம் பார்க்க.

44. தயங்கு - ஒளிவிடும். தவிசினிலும் - பீடத்திலும். சேய பொருள் - செப்பமான பொருளையுடைய.

பா-ம் - *தங்க.

45. வருமுறைமைப் பருவத்தில் வளர்புகலிப் பிள்ளையார்
அருமறைகள் தலைஎடுப்ப ஆண்டதிரு முடிஎடுத்துப்
பெருமமுவர் தொண்டல்லால் பிறிதிசையோம் என்பார்போல்
திருமுகமண் டலமசையச் செங்கீரை ஆடினார்.
46. “நாம்அறியோம் பரசமயம் *உலகிர்!எதிர் நாடாது
போம்அகல” என்றங்கை *தட்டுவதும் புனிதன்பால்
காமருதா ளம்பெறுதற் கொத்துவதுங் காட்டுவபோல்
தாம்ரைச்செங் கைகளினால் சப்பாணி கொட்டினார்.
47. விதிதவறு படும்வேற்றுச் சமயங்க ளிடைவிழுந்து
கதிதவழ, இருவிசம்பு நிறைந்தகடி வார்கங்கை
நதிதவழுஞ் சடைமுடியார் ஞானம்அளித் திடவுரியார்
மதிதவழ்மா ளிகைமுன்றின் மருங்குதவழ்ந் தருளினார்.
48. சூழவரும் *பெருஞ்சுற்றத் தோகையரும் தாதியரும்
“காழியர்தஞ் சீராட்டே கவுணியர்கற் பகமே” *என்
றேழிசையும் பலகலையும் *எவ்வுலகுந் தனித்தனியே
வாழ்வரும் அவர்தம்மை “வருகவரு” கெனஅழைப்ப.

45. முறை முறையே வரும் பருவத்தில். உயிர்களை ஆண்ட. மமுவர் - மமுவையுடைய சிவபெருமான். செங்கீரை - இஃதொருபருவம்; செவ்விய மழலைச் சொற்களைப் பேசும் பருவம்; இருகையும் முழந்தாள்களும் ஊன்றத் தலைநிமிர்ந் தாடல்.

46. “உலகிர்! பரசமயங்களை நாம் அறியோம்; நீங்கள் எதிர் நாடாது அகலப் போங்கள்” என்று. ஆண்டவன் ஒருவன்; அவனை அடையும் நெறியும் ஒன்று. பல தெய்வமும் பல நெறியும் மக்கள் அறியாமையால் கற்பித்துக் கொண்டவை. திருவருள் ஞானம் பெற்றவர்கட்கு ஒரு தெய்வமும் ஒரு நெறியுமே புலனாகும். பல தெய்வமும் பல நெறியும் அவர்கட்கு விகாரமாகத் தோன்றும்; அவைகளை அவர்கள் வெறுத்துங் கூறுவார்கள். பிள்ளையார் பலப்பட்ட பரசமயங்களை வெறுத்துக் கூறப்போவது ஈண்டு உணர்த்தப்படுகிறது. அங்கை- அழகிய கை. புனிதன்பால் - சிவபெருமானிடம். காமரு - அழகிய. ஒத்துவது - ஒத்தறுத்தல்; தாளம் போடுதல்; அந்தரக்கொட்டு.

பா-ம் - *உலகில். *கொட்டுவதும்.

47. விதி - இயற்கை விதி. கதிதவழ - அடையுங் கதி குலையும்படி. இரு விசம்பு - பெரிய ஆகாயத்தில். கடி - வாசனை; புதியவுமாம். வார் - நெடிய. உரியார் - பிள்ளையார். சந்திரன் தவழும் மாளிகை முற்றத்தின் பக்கத்தே.

48. தோகையரும் - பெண்மணிகளும்.

பா-ம் - *சுற்றத்தில். *என்றேமுலகும். *எவ்வுயிரும்.

49. திருநகையால் அழைத்தவர்தஞ் செழுமுகங்கள் மலர்வித்தும் வருமகிழ்வு தலைசிறப்ப மற்றவர்மேற் செலவுகைத்தும் உருகிமனங் கரைந்தலைய உடன்அணைந்து தழுவியும்முன் பெருகியஇன் புறஅளித்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளையார்.
50. வளர்பருவ முறையாண்டு வருவதன்முன் மலர்வரிவண் டுளர்கருமென் சுருட்குஞ்சி யுடன்அலையச் செந்நின்று கிளர்* ஒலிகிங் கிணிகிளடுப்பக் கீழ்மைநெறிச் சமயங்கள் தளர்நடையிட் டறத்தாமுந் தளர்நடையிட் டருளினார்.
51. தாதியர்தங் கைப்பற்றித் தளர்நடையின் அசைவொழிந்து சோதியணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைகுழந்த பாதமலர் நிலம்பொருந்தப் பருவமுறை ஆண்டொன்றின் மீதணைய நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார்.
- சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துருட்டிச் *செழுமணற்சிற் றில்கள்இழை நறுநுதற்பே தையர்மருங்கு நடந்தோடி *அடர்ந்தழித்தும் குறுவியர்ப்புத் துளியரும்பக் கொழும்பொடியா டியகோல மறுகிடைப்பே ரொளிபரப்ப *வந்துவளர்ந் தருளினார்.
53. மங்கையோ டுடனாகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த திங்கள்சேர் சடையார்தந் திருவருட்குச் செய்தவத்தின் அங்குரம்போல் வளர்ந்தருளி அருமறையோ டுலகும்ப ய எங்கள்பிரான் ஈராண்டின் மேலோராண் டெய்துதலும்.

49. பிள்ளையார், தம்மை அழைத்தவர்களுடைய செழுமுகங்களைத் தமது திருநகையால் மலர்வித்தும். தலை சிறப்ப - அதிகரிக்க. அவர்மீது படுமாறு உதைத்தும்.

50. ஓராண்டாவதற்குமுன். மலரிலே வரிவண்டுகள் குடையும். குஞ்சி - தலை மயிர்; குடுமி. செந்நின்று - செவ்வையாக நின்று. கிளர் - விளங்கும். கிங்கிணி - கிண்கிணி; சதங்கை. தளர்நடை யிட்டு அற - தள்ளாடி ஒழிய.

பா-ம் - *ஒளி.

51. புடை - பக்கத்தே.

52. செழு. மருங்கு - செழிய மணலால் சிறுவீடு கட்டும் நறு நெற்றியை யுடைய பெண் மக்கள் பக்கம். செழுமணி பாடமாயின், செம்மணியால் அல்லது அழகிய மணியால் என்று கொள்க. அடர்ந்து அழித்தும் - நெருங்கி அச்சிறு வீடுகளை அழித்தும்; அடர்ந்து - மாறுபட்டுமாம். வியர்ப்பு - வியர்வை. பொடி - திருநீறு; புழுதி என்றலு மொன்று. மறுகிடை - தெருவிலே.

பா-ம் - *செழுமணிச்சிறுநிலக் கிழைக்கு. *அடர்ந்தழித்து. *வந்துவளர்ந் தருளுநாள்.

53. அங்குரம்போல - முளையைப்போல.

54. நாவாண்ட பலகலையும் நாமகளும் நலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும் புண்ணியமும் பொலிவெய்தச்
சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூவாண்டில் உலகுய்ய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன்.
55. பண்டுதிரு வடிமறவாப் பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டின் அளித்தருளத்
தொண்டின்நிலை தரவருவார் தொடர்ந்தபிரிவுணர்வொரு*கால்
கொண்டெழலும் வெருக்கொண்டாற் போல்அழுவார்
குறிப்பயலாய்.
56. மேதகைய இந்நாளில் வேறொருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநெறி முடிப்பதற்கு நீராடத்
தாதையார் போம்பொழுது தம்பெருமான் அருள்கூடச்
சோதிமணி மனைமுன்றில் தொடர்ந்தழுது பின்சென்றார்.

54. நாமகளும் - சரஸ்வதியும். பூ - தாமரைப்பூ; சே. . . தம் - இடபக்கொடியராகிய சிவபிரானுடைய. சிரபுரத்துச் சிறுவர்க்கு - சீர்காழிப் பிள்ளையார்க்கு.

55. பண்டு. . . தமை - முன்னே (சிவபெருமான்) திருவடியை மறவாத தன்மையுடைய பிள்ளையாரை. பரமர் - சிவபெருமான். மண்டு. . . அளித்தருள - நிரம்பிய தவத்தையுடைய சிவபாத விருதயரது வழிபாட்டால் (அவருக்குப் பூதல்வராகக்) கொடுத்தருள. "திருந்தடி - மறக்குமாறிலாத என்னை மையல் செய்திம் மண்ணின்மேல் - பிறக்குமாறு காட்டினாய்" - திருஞான சம்பந்தர் : திருத்துருத்தி. 5. தொண்டின். . . உணர்வு - தொண்டின் நிலைமையை விளக்கப் போந்தவராகிய அப்பிள்ளையார் (பண்டைத்) தொடர்புடைய பிரிவாலாகிய உணர்வு. ஒருகால் - ஒவ்வொருகால். வெருக்கொண்டாற் போல - அச்சங்கொண்டா லென்ன. குறிப்புக்கு அயலாய்.

சிவபெருமான் பிள்ளையாரைச் சிவபாத விருதயர் தவத்துக் கிரங்கி அளித்தாலும், அவ்வளிப்பு உலகில் திருத்தொண்டின் நிலை விளக்கத்துக்குப் பயன்படுவதாயிற் றென்க. பிள்ளையார் பிறவியால் சிவபெருமானைப் பிரிந்தாலும், அப்பிரிவால் தொடர்பு அறவில்லை என்பார் "தொடர்ந்த பிரிவு" என்றார். பிரியாத தொடர்பு அவருக்குப் பண்டையுணர்வை எழுப்பிற் றென்க. அவ்வுணர்வு வெழுதலும் "இஃதென்ன! நாம் எவ்விடத்தினேம்; எவ்விடத்து வந்துளோம்" என்று வெருக்கொண்டாற்போலக் குறிப்பு வேறாக அழுதனர் என்றபடி. "வெருவுதல் என்பது அச்சம்போல நீடு நில்லாது கதுமெனத் தோன்றி மாய்வதொரு குறிப்பு ; அதனைத் துணுக்கென்றலுமாம்" - இளம்பூரணம்.

பா-ம் - *பால்.

56. மேதகைய - (மேலே கூறிய) உணர்வு மேம்பட்ட. தம்பெருமான் - சிவபெருமான்.

57. பின்சென்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர் முன்செல்கை தனையொழிந்து முனிவார்போல் விலக்குதலும் மின்செய்பொலங் கிங்கிணிக்கால் கொட்டிஅவர் மீளாமை “உன்செய்கை இதுவாகில் போ” தென்றங் குடன்சென்றார்.
58. கடையுதத்தில் தனிவெள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போன் றிடையறாப் பெருந்தீர்த்தம் எவற்றினுக்கும் பிறப்பிடமாய் விடைஉயர்த்தார் திருத்தோணிப் பற்றுவிடா மேன்மையதாம் தடமதனில் துறையணைந்தார் தருமத்தின் தலைநின்றார்.
59. பிள்ளையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம் பிரிவஞ்சித் தெள்ளுநீர்ப் புகமாட்டார் தேவியொடுந் திருத்தோணி வள்ளலார் இருந்தாரை எதிர்வணங்கி மணிவாவி உள்ளிழிந்து புனல்புக்கார் உலகய்ய மகப்பெற்றார்.
60. நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
*சீராடுந் திருமகனார் காண்பதன்முன் செய்ததற்பின்
ஆராத விருப்பினால் அகமருடம் படிய*நீர்
பேராது மூழ்கினார் பெருங்*காதல் பெற்றாராய்.

57. முனிவார்போல் - கோபிப்பார்போல. பொலம் - பொன்னாற் செய்த. “பொன்னென் கிளவி ஈறுகெட முறையின் - முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம் - செய்யுள் மருங்கில் தொடரியலான” - தொல்காப்பியம் : புள்ளி மயங்கியல் - 61. கிண்கிணி அணிந்த காலை. அவர் - பிள்ளையார்.

58. உக முடிவில். எல்லா வெள்ளங்களையும் ஈனும் கருவைப் போல. தீர்த்த மெல்லாவற்றிற்கும். விடை உயர்த்தார் - இடபக் கொடியராகிய சிவபெருமானது. தடாகத்தின் கரையை அடைந்தார். தருமத்தின் தலை நின்றார் - சிவபாத விருதயர்.

59. தெளிந்த நீர். தேவியோடும். . . வணங்கி - பெரிய நாயகியாரோடும் திருத்தோணியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை (குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று) எதிர் நோக்கி வணங்கி. மணி. . . புக்கார் - அழகிய குளத்தில் இறங்கி நீரில் மூழ்கினார். தோணியப்பரைக் காவல்வைத்து என்பது குறிப்பு. இது பின்னிகழ்ச்சியால் இனிது விளங்கும்.

60. தருப்பித்து - தருப்பணஞ் செய்து. பல செய்வாராய். ஆராத - அடங்காத. அகமருஷண ஸ்நானஞ்செய்ய. அகமருஷணம் - பாவத்தைக் கெடுத்தல்.

பா-ம் - *சீராடுந். *அடி. *காவல்.

61. மறைமுனிவர் மூழ்குதலும் *மற்றவரை முற்காணா திறைதரியா ரெனுநிலைமை தலைக்கீடா ஈசர்கமல் முறைபுரிந்த முன்உணர்வு மூளஅழத் தொடங்கினார் நிறைபுனல்வா விக்கரையில் நின்றருளும் பிள்ளையார்.
62. கண்மலர்கள் நீர்த்தும்பக் கைம்மலர்க ளாற்பிசைந்து வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய் மணிஅதரம் புடைதுடிப்ப எண்ணில்மறை ஒலிபெருக எவ்வுயிருங் குதுகலிப்பப் புண்ணியக்கன் றனையவர்தாம் பொருமிஅழு தருளினார்.
63. மெய்ம்மேற்கண் துளிபனிப்ப வேறெங்கும் பார்த்தமூவார் தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பிள் ளைமைதானோ செம்மேனி வெண்ணீற்றார் திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த் “தம்மேஅப் பா” என்றென் றழைத்தருளி அமுதருள.
64. அந்நிலையில் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் அருள்நோக்கால் முன்நிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவர்க் கருள்புரிவான் பொன்மலைவல் வியுந்தாமும் பொருவிடைமேல் எழுந்தருளிச் சென்னிஇளம் பிறைதிகழச் செழும்பொய்கை மருங்கணைந்தார்.
65. திருமறைநூல் வேதியர்க்கும் தேவியர்க்கும் தாங்கொடுத்த பெருகுவரம் நினைந்தோதான் தம்பெருமைக் கழல்பேணும் *ஒருநெறியில் வருஞானங் கொடுப்பதனுக் குடனிருந்த அருமறையா ஞடையவளை *அளித்தருள அருள்செய்வார்.

61. இறை - சுண்ணமும். “தந்தையைக் காணாத பிள்ளை இறையுந் தரியாது என்னும் நிலைமை” காரணமாக.

பா-ம் - *மற்றவர்தம் மைக்காணா.

62. அழகு மலர்தலையுடைய கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயின். மணி அதரம் - பவளம்போன்ற உதடு. புடைபெயர்ந்து துடிப்ப.

63. திருமேனியில் கண்ணீர்த்துளி சிந்த. மேலைச் சார்பு - பழைய தொடர்பு. குழந்தைகள் “அம்மே அப்பா” என்றழைத்து அழும் உலகியலும் இங்கே குறிக்கப்பட்டது.

64. முன்னி - கருதி. உமையம்மையாருந் தாமும் (சிவபெருமானும்). பொரு விடை - போர் ஏற்றின். “திருத்தோணி வீற்றிருந்தார். . . (பிள்ளையாரின்) முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டை முன்னி, அவர்க்கு (பிள்ளையார்க்கு) அருள் புரிவான் என்று கொள்ளுதல் ஒன்று. தமது “முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டை முன்னியவர்க்கு (முன்னிய பிள்ளையார்க்கு)” என்று கோடல் மற்றொன்று.

65. வேதியர்க்கும் தேவியர்க்கும் - சிவபாத விருதயர்க்கும் பகவதியார்க்கும்; பாட்டு 18, 19, 20 பார்க்க. அருமறையாஞடையவளை - உமையம்மையாரை. ஞானத்தை ஊட்டி யருள. “ஒரு நெறிய மனம் வைத்துணர் ஞான சம்பந்தன்”; - பிரமபுரம் : 11.

பா-ம் - *ஒருமைநெறி. *அழைத்தருளி.

66. அழுகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி அருட்கருணை எழுகின்ற திருவுள்ளத் திறையவர்தாம் எவ்வுலகும் தொழுகின்ற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித் “துணைமுலைகள் பொழிகின்ற பால்அடிசில் பொன்வள்ளத் தூட்” டென்ன.
67. ஆரணமும் உலகேழும் ஈன்றருளி அனைத்தினுக்கும் *காரணமாய் வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவான சீரிணங்கு சிவபெருமான் அருளுதலும் சென்றணைந்து வாரிணங்கு *திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறந்தருளி.
68. எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதங் குழைத்தருளி “உண்ணடிசில்” எனஊட்ட உமையம்மை எதிர்நோக்கும் கண்மலர்நீர் துடைத்தருளிக் கையிற்பொற் கிண்ணம்அளித் தண்ணலைஅங் கழுமைதீர்த் தங்கணனார் அருள்புரிந்தார்.
69. யாவருக்குந் தந்தைதாய் எனும்இவர்இப் படிஅளித்தார் ஆவதனால் ஆளுடைய பிள்ளையா ராய்அகில தேவருக்கும் முனிவருக்கும் தெரிவரிய பொருளாகும் தாவில்தனிச் சிவஞான சம்பந்த ராயினார்.

66. மலைக்கொடியை - உமையம்மையாரை. துணை - இரண்டு ; ஒன்று பரஞானத்தைக் குறிப்பது; மற்றொன்று அபரஞானத்தைக் குறிப்பது. பாலடிசில் - பாலமுதம். பொன்வள்ளத்து - பொன் கிண்ணத்தில்.

67. ஆரணமும் - வேதங்களையும். “கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி” - தில்லைவாழ் அந்தணர் புராணம் : 2. இணங்கு - பொருந்திய. உமையம்மையார் சென்றணைந்து. வார் - கச்சு.

பா-ம் - *காரணமாம். *திருமுலைப்பொன்; முலைச்செம்பொன்.

68. சிவஞானமாகிய இன்னமுதம். அண்ணலை - பிள்ளையாரை. அங்கணனார் - சிவபெருமான். திருநகரச் சிறப்பு : பாட்டு 46 குறிப்புப் பார்க்க. உமையம்மையார்...குழைத்தருளி, எதிர்நோக்கும்.... கிண்ணமளித்து, “உண்ணடிசில்” என ஊட்டச் சிவபெருமான் அண்ணலை அங்கு அழுகை தீர்த்து அருள் புரிந்தார்.

69. தமக்குத் தந்தைதாயில்லாதவர், “தாயுமிலி தந்தையிலி” - திருவாசகம்: திருச்சாழல். தாவில் - கெடுதலில்லாத. எல்லார்க்குந் தாய்தந்தையராக உள்ள வரால்ஆளப்பட்டமையான் “ஆளுடைய பிள்ளையார்” ஆனாரென்க; ஆளப்படுத லுடைய பிள்ளையார். ஆளப்படுதலாவது பேதத்தை நீக்குவது. பழையபடி பிள்ளையானார் என்பது கருத்து. இது, “சிவஞானசம்பந்தராயினார்” என்பதனால் வலியுறுத்தப்படுதல் காண்க. முதற்பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க.

இவர் தவத்தால் பிள்ளைமைப்பே றெய்தித் திருஞான சம்பந்தரானவர்; “தவமுதல்வர் சம்பந்தர்” - 70. இவர் சீர்காழிக்குச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்டார். இதற்குக் காரணம் உலகில் திருவருள் நெறிக்குந் கேடு நீங்கவேண்டுமென்பதும், அது கருதித் தவங்கிடந்த சிவபாத விருதயர் கருத்து நிறைவேறவேண்டுமென்பது மாகும். உலகுக்கனுப்பப்பட்ட பிள்ளையாரை (உலக வாசனை தொடர்தற்கு முன்னரே)க் குழந்தைப் பருவத்திலேயே சிவபெருமான் ஆட்கொண்டமையான், அவர் பழையபடி பிள்ளையாராய்த் திருஞானசம்பந்தரானார் என்றுணர்க.

70. சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில்ஓங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.
71. “எப்பொருளும் ஆக்குவான் ஈசனே” எனும்உணர்வும்
* “அப்பொருள்தான் * ஆளுடையார் அடியார்கள்” எனும்அறிவும்
இப்படியால் இதுவன்றித் தம்இசைவு கொண்டியலும்
துப்புரவில் லாந்துணிவு துகளாகச் சூழ்ந்தெழுந்தார்.
72. சீர்மறையோர் சிவபாத விருதயருஞ் சிறுபொழுதில்
நீர்மருவித் தாஞ்செய்யும் நியமங்கள் முடித்தேறிப்
பேருணர்விற் பொலிகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி
“யாரளித்த பாலடிசில் உண்டதுநீ” எனவெகுளா.
73. “எச்சில்மயங் கிடஉனக்கீ திட்டாரைக் காட்” டென்று
கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோச்சக் காலெடுத்தே
அச்சிறிய பெருந்தகையார் ஆனந்தக் கண்துளிபெய்
துச்சியினில் எடுத்தருளும் ஒருதிருக்கை விரற்சட்டி.

70. திரு - திருவருட்செல்வம். பவமதனை அறமாற்றும் - முற்பிறப்பை
முற்றும் ஒழிக்கும். அற - அறும்படியுமாம். பாங்கினில்-இயல்பில்; உரிமையுடன்.
உவமையிலா - ஒப்பில்லாத. அந்நிலையில் - ஞானப்பாலுண்ட அவ்வேளையில்.
... .சிவஞானமாகிய... ஒங்கிய ஞானம் என்றும், ...கலைஞானமாகிய... மெய்ஞ்
ஞானம் என்றும் கொள்க. கலைஞானமாகிய மெய்ஞ்ஞானம் - அபரஞானம்;
சிவஞானமாகிய ஒங்கிய ஞானம் - பரஞானம்; அபரஞானம் - கேட்டல், சிந்தித்தல்;
பரஞானம் - தெளிதல், நிட்டை; “கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை
கிளத்தலென ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம்” - சிவஞானசித்தியார்: சுபக்கம். கு. 8.
24. உவமை. ... கலைஞானம் - கேட்டல் என்றும், சிவனடியே சிவஞானம் -
‘சிந்தித்தல் என்றும், பவமதனை. ... ஒங்கிய ஞானம் - தெளிதல் என்றும், உணர்வரிய.
... மெய்ஞ்ஞானம் - நிட்டை என்றும் கூறுவோருமுளர்.

71. அப்பொருளை ஆள்வோர். இப்படியாகின்ற இதுவன்றி. தம் இசைவே
கொண்டு நடக்கின்ற. துப்புரவில்லார் - அநுபவமில்லாதவரது. துணிவு - முடிவுகள்.
சூழ்ந்து - நினைந்து. எல்லாம் ஆண்டவனால் ஆக்கப்படுவன என்பதை உணர்ந்து
நடப்பவர் அடியவர். இவர் ஆணவமில்லாதவர். ஆண்டவன் படைப்பெல்லாம்
இவர்களுடைமை. என்னை? இவர்கட்குத் தங்கட்கென ஒன்றின்மையாலென்க.
எல்லாம் தம்மால் நடக்கின்றன என்று திரிவோர் திருவருள்நெறி அநுபவமில்லாதவர்.
அவர்கள் கொள்கைகளால் உலகிற்குப் பலதிறத் துன்பங்கள் நேருமாதலால்,
அவைகளைத் துகளாக்கப் பிள்ளையார் எண்ணினார். உணர்வையும் அறிவையுஞ்
சூழ்ந்து எழுந்தார்.

பா-ம் - * அப்பொருளும். * ஆளுடையான்.

72. பிள்ளையார் கரையிலிருத்தலால் காலம் போக்காது நீராடினார் என்பார்
“சிறு பொழுதில் நீர் மருவி” என்றார்.

73. மயங்கிட - கலக்க. மாறு - கோல்.

74. விண்ணிறைந்த பெருகொளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைந்த அருமறைகள் பணிந்தேத்தப் பாவையுடன்
எண்ணிறைந்த கருணையினால் நின்றாரை எதிர்காட்டி
உள்நிறைந்து பொழிந்தெழுந்த உயர்ஞானத் திருமொழியால்.
75. எல்லையிலா மறைமுதல்மெய் யுடன்எடுத்த எழுதுமறை
மல்லல்நெடுந் தமிழால்இம் மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்பப்
பல்லுயிருங் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர்ப்பால்
செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து.
76. செம்மைபெற எடுத்ததிருத் தோடுடைய செவியன்னும்
மெய்ம்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரமபுரம் மேவினார்
தம்மைஅடை யாளங்க ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்
“கெம்மையிது செய்தபிரான் இவனன்றே” எனஇசைத்தார்.

74. மழவிடை - இள ஏற்றின்.

75. மறை முதல் - பிரணவத்தை. மெய்யுடன் - தகர மெய்யுடன் (தகர வித்தையுடன்). பிரணவம் - ஓ; மெய் - த்; த்+ஓ = தோ. எழுதுமறை தமிழ் வேதம்; எழுதா மறை வேதம். மல்லல் - வளப்பமுடைய. செவி, ஓங்கார வடிவம்; நாதம்.

76. பிரம புரம் - சீர்காழி. “தோடுடைய செவியன்” என்னும் பாட்டிற்குச் சைவத்திறவு என்னும் நூலில் விளக்கஞ் செய்துள்ளேன். விரிவு அந்நூலிற் காண்க. “போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்பொல் லாதெனத்-தாதையார் முனிவுறத் தானெனை ஆண்டவன் - காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப் - பேதையா ளவனொடும் பெருந்தகை இருந்ததே” - திருஞான சம்பந்தர் : இஃது அகச்சான்று. திருஞானசம்பந்தர் குழந்தைப் பருவத்தினர் என்பதற்குச் சில அகச் சான்றுகள் உண்டு. அவைகளுள் இரண்டொன்று வருமாறு :- ஒன்று திருஞான சம்பந்தர் குழந்தையா யிருந்தமையான், அவரை அவர் தந்தையார் தமது தோள்மீது தூக்கிச் சென்றது; “கடல் . . . பதியான முனிவன். . . . அத்தர் பியன்மேலிருந்து இசையால் உரைத்த பனுவல்” - சம்பந்தர் : திருநனிபள்ளி. 11; மற்றொன்று, திருஞானசம்பந்தர் சமணரொடுவாது புரியத் திருவாலவாய்க் கேகியபோது, சமணர் திறங் கண்டஞ்சிய மங்கையர்க்கரசி யாரைப் பார்த்து அவர் அருளியது: “பானல்வா யொரு பாலன் ஈங்கிவன் என்று நீ பரி வெய்திடேல்” - சம்பந்தர் : திருவாலவாய் 1.

“தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிச்
காடுடைய சுடலைப்பொடிப் பூசின துள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முன நாட்பணிந் தேத்த அருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான்இவனன்றே”.

“அருநெறிய மறைவல்ல முனியகன் பொய்கை யலர்மேய
பெருநெறிய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் இவன்தன்னை
ஒருநெறிய மனம்வைத் துணர்ஞான சம்பந்தன் உரைசெய்த
திருநெறிய தமிழ்வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே”.

- தேவாரம்.

77. மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையின் கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட எண்ணமிலா வல்லரக்கன் எடுத்துமுறிந் திசைபாட அண்ணலவற் கருள்புரிந்த ஆக்கப்பா டருள்செய்தார்.
78. தொழுவார்க்கே அருளுவது சிவபெருமான் எனத்தொழார் வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனும் இழிவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமாய் எய்தாமை விழுவார்கள் அஞ்செழுந்துந் துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார்.
79. வேதகா ரணராய வெண்பிறைசேர் செய்யசடை நாதன்னெறி அறிந்துய்யார் தம்மிலே நலங்கொள்ளும் போதம்இலாச் சமண்கையர் புத்தர்வழி பழியாக்கும் ஏதமே எனமொழிந்தார் எங்கள்பிரான் சம்பந்தர்.
80. திருப்பதிகம் நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி இருக்குமொழிப் பிள்ளையார் எதிர்தொழுது நின்றருள அருட்கருணைத் திருவாள னார்அருள்கண் டமரரெலாம் பெருக்கவிசம் பினில்ஆர்த்துப் பிரசமலர் மழைபொழிந்தார்.
81. வந்தெழுமங் கலமான வானகதுந் துபிழுமக்கும் கந்தருவர் கின்னரர்கள் கானலூலிக் கடல்முழக்கும் இந்திரனே முதல்தேவர் எடுத்தேத்தும் இசைமுழக்கும் அந்தமில்*பல் கணநாதர் அரஎனும்ஓ சையின்அடங்க.

77. பிழைத்தாலும் - தவறு செய்தாலும். வந்தடையின் - தமது தவறுதலை மனமார முறையிட்டு வந்தடைந்தால். வல்லரக்கன் - இராவணன். அண்ணல் - சிவபெருமான். அவற்கு - இராவணனுக்கு. ஆக்கப்பட்ட - திருவருட் பெருக்கை. (இதை) எட்டாம் பாட்டில் அருளிச்செய்தார் என்க.

78. தொழாராய். மாலாய - மயக்கமடைந்த. கருவிலங்கும் பறவையுமாய் - பன்றியும் அன்னமுமாகி. எய்தாமை - அடி முடியைக் காணமுடியாது. (இதை) ஒன்பதாம் பாட்டில் விரித்தாரென்க.

79. சுயநலங் கொள்ளும். போதம் - ஞானம். சமண்கையர் - சமணக் கீழ்கள். வழி - மார்க்கங்கள்; சமயங்கள். பழி ஆக்கும் ஏதமே என - பழியை யாக்கும் குற்றமுடையன என்று, (இதைப்) புத்தாம்பாட்டில் மொழிந்தாரென்க.

80. திருக்கடைக் காப்பு - இறுதிப்பாட்டு. இருக்குமொழி-மறைமொழியை யுடைய. அருள். . . . கண்டு - திருவருட் செல்வராகிய சிவபெருமான் திருஅருட் பெருமையைக் கண்டு. ஆர்த்து - ஆரவாரித்து. பிரசம் - தேன்.

81. பா-ம் - *சீர்.

வேறு

82. மறைகள் கிளர்ந்தொலி வளர முழங்கிட வானோர்தந்
நிறைமுடி உந்திய நிரைமணி சிந்திட நீள்வானத்
துறையென வந்துல கடைய நிறைந்திட ஓவாமெய்ப்
பொறைபெரு குந்தவ முனிவ ரெனுங்கடல் புடைசூழ.
83. அணைவுற வந்தெழும் அறிவு தொடங்கின அடியார்பால்
இணையில் பவங்கிளர் கடல்கள் இகந்திட இருதாளின்
புணையருள் அங்கணர் பொருவிடை தங்கிய புணர்பாகத்
துணையொட டணைந்தனர் சுருதி தொடர்ந்த பெருந்தோணி.
84. அண்ணல் அணைந்தமை கண்டு தொடர்ந்தெழும் அன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு போதகம் அன்னாருங்
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்தேகப்
புண்ணியர் நண்ணிய பூமலி கோயிலின் உட்புக்கார்.
85. ஈறில்பெ ருந்தவம் முன்செய்து தாதைஎ னப்பெற்றார்
மாறுவி முந்த மலர்க்கை குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறுவி னைந்தவெ ருட்சிவி யப்புவி ருப்போடும்
கூறும்அ ருந்தமி ழின்பொரு ளான குறிப்போர்வார்.
86. தாணுவி னைத்தனி கண்டு தொடர்ந்தவர் தம்மைப்போல்
காணுதல் பெற்றில ரேனு நிகழ்ந்தன கண்டுள்ளார்
தோணிபு ரத்திறை தன்னரு ளாதல் துணிந்தார்வம்
பேணும னத்தொடு முன்பு கு காதலர் பின்சென்றார்.

82. கிளர்ந்து - எழுந்து. உந்திய - தெறித்த. நிரை - ஒழுங்கான. உறை - மழைத்துளி. உலகு அடைய - உலக முழுவதும். ஓவா - நீங்காத. பொறை - பொறுமை; போற்றாரைப் பொறுத்தல் மெய்ப்பொறை; "பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்" - கலித்தொகை : 133. 14. "அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை - இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை" - குறள்.

83. அறிவு - மெய்யறிவு. பவம். . . . துணையொடு - பிறவிப் பெருங் கடல் களைக் கடக்க இருதாள்களாகிய தெப்பத்தை அருளும் சிவபெருமான் போர் விடை மீது வீற்றிருந்த உமாதேவியாருடன்.

84. அண்ணல்-சிவபெருமான். போதகம் அன்னாரும் - யானைக் கன்றையை திருஞானசம்பந்தரும். பூ - பொலிவு.

85. மாறுவிமுந்த - (அடிக்க எடுத்த) கோல் தானே நழுவி விழுந்த. வேறு முறைமுறை விளைந்த. வெருட்சி - அச்சம். கூறும் - பிள்ளையார் அருளிய. ஓர்வார்- சிந்திப்பவராய். உண்மை உணராது கோலோச்சினமையால் வெருட்சியும், காணாததைக் கண்டதால் வியப்பும், பரசமயங்களைத் தகர்க்கத் தாங்கொண்ட எண்ணம் நிறைவேறியதைக் குறித்து விருப்பும் சிவபாத விருதயர்க்கு நிகழ்ந்தனபோலும்.

86. தாணுவினை - சிவத்தை. ஆளுடைய பிள்ளையாரைப்போல் சிவ பெருமானைச் சிவபாத விருதயர் காணுதல் பெற்றிலரேனும். காதலர் - பிள்ளையார்.

87. அப்பொழுது தங்கண் அணைந்தது கண்டவர் அல்லாதார்
முப்புரி நூன்மறை யோர்கள் உரோம முகிழ்ப்பெய்தி
“இப்படி ஒப்பதொர் அற்புதம் எங்குள்” தென்றென்றே
துப்புறழ் வேணியர் கோயிலின் *வாயில்பு றஞ்சுழ்.
88. பொங்கொளி மால்விடை மீது *புகுந்தணி பொற்றோணித்
தங்கிஇ ருந்தபெ ருந்திரு வாழ்வு தலைப்பட்டே
“இங்கெனை யாளுடை யான்உமை யோடும் இருந்தான்” என்
றங்கெதிர் நின்று *புகன்றனர் ஞானத் தமுதுண்டார்.
89. இன்னிசை ஏழும் இசைந்த செழுந்தமிழ் *ஈசற்கே
சொன்முறை பாடு தொழும்பருள் பெற்ற தொடக்கோடும்
பன்மறை வேதியர் காண விருப்பொடு பால்நாறும்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலி னின்று புறப்பட்டார்.
90. பேணிய அற்புத நீடருள் பெற்றபி ரான்முன்னே
நீணிலை யில்திகழ் கோபுர வாயிலின் நேரெய்தி
வாணில விலதிகழ் வேணியர் தொண்டர்கள் வாழ்வெய்தும்
தோணி புரத்தவர் தாம்எதிர் கொண்டு துதிக்கின்றார்.

வேறு

91. “காழியர் தவமே கவுணியர் தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே அதனிடே அமுதே அடியார்முன்
வாழிய வந்திம் மண்மிசை வானோர் தனிநாதன்
ஏழிசை மொழியாள் தன்திரு வருள்பெற் றனை” என்பார்.

87. அங்கண் அணைந்தது - அவ்விடத்தில் நடந்ததை. கண்டவர் - கண்டவர்களும். அல்லாதார் - காணாது கேட்டவர்களும். உரோமம் சிலிர்ப்பெய்தி. துப்புறழ் வேணியர் - பவளம் போன்ற சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான்.

பா-ம் - *வாய்தல்.

88. திருவாழ்வு தலைப்பட்டே - சிவத்தை யடைந்து.

பா-ம் - *புகுந்தொளிர். *புகுந்தனர்.

89. தொழும்பு - தொண்டாகிய. தொடக்கு - பற்று; தொடர்பு. பொன் மணி வாயினர் - அழகிய பவளம் போன்ற வாயினை யுடையவராகிய திருஞானசம்பந்தர்.

பா-ம் - *ஈசர்க்கே; ஈரச்செஞ்.

90. பிரான் - திருஞான சம்பந்தர். வாள் நிலவில் திகழ் வேணியர் - ஒளியை யுடைய சந்திரனுடன் பொலியும் சடையையுடைய சிவபிரான்.

91. தனி நாதனதும், மொழியாளதும்.

92. “மறைவளர் *திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியின் ஒளியே வெளியேவந்
திறையவன் உமையா ஞடனருள் தரஎய் தினை” என்பார்.
93. “புண்ணிய முதலே புனைமணி அரைஞா ணொடுபோதும்
கண்ணிறை கதிரே கலைவளர் மதியே கவின்மேவும்
பண்ணியல் கதியே பருவம தொருமூ வருடத்தே
எண்ணிய பொருளாய் நின்றவர் அருள்பெற் றனை” என்பார்.

வேறு

என்றினைய பலகூறி இருக்குமொழி அந்தணரும் ஏனை யோரும்
நின்றுதுதி செய்தவர்தாள் நீள்முடிக்கண் மேலேந்தி நிரந்த போது
சென்றனைந்த தாதையார் சிவபாத விருதயர்தாந் தெய்வ ஞானக்
கன்றினைமுன் புக்கெடுத்துப் பியலின்மேற் கொண்குகளி கூர்ந்து
செல்ல.

95. மாமறையோர் குழாத்தினுடன் மல்குதிருத் தொண்டர்குழாம்
மருங்கு சூழ்ந்து
தாம்அறுவை உத்தரியந் தனிவிசும்பில் எறிந்தார்க்குந் தன்மை
யாலே
பூமறுகு சிவானந்தப் பெருக்காறு போதஅதன் மீது பொங்கும்
காமர்நுரைக் குமிழிஎழுந் திழிவனபோல் விளங்குபெருங்
*காட்சித் தாக.

92. ஞானமாகிய சூல் தாங்கிய மேகமே. புகலே - புகலிடமே. பொரு
பொன்னி - மோதுங் காவிரி.

பா-ம் - *தருவே; தவமே.

93. கதிரே - சூரியனே. மதியே - இளம் பிறையே. கவின் மேவும் பண்ணியல்
- இனிமை பொருந்தும் பண்ணடக்கும்.

94. நிரந்த - சூழ்ந்த. பிள்ளையார் பின்சென்று அணைந்த. பியலின் மேல்-
தோளின்மேல். பிள்ளையார் முத்துச் சிவிகை பெறும்வரை சிவபாதவிருதயர் அவரைத்
தோளின்மீது கொண்டு சென்றாரென்க; “அத்தர் பியன் மேலிருந்து இசையால்
உரைத்த பனுவல்” - திருஞான சம்பந்தர் : திருநனி பள்ளி 11.

95. மா. . . . சூழ்ந்து - மறையோர் கூட்டத்துடன் நிறைந்த தொண்டர்
கூட்டம் அருகே சூழ்ந்து. தாம். . . . ஆர்க்கும் - தாம் உடைகளையும் ஆடைகளையும்
ஆகாயத்தில் எறிந்து ஆரவாரிக்கும். பூ மறுகு - பொலிந்த வீதி. காமர் - அழகிய.
இழிவனபோல் - இறங்குவதுபோல்.

பா-ம் - *காட்சித்தாகும்.

நீடுதிருக் கழுமலத்து நிலத்தேவர் மாளிகைமேல் நெருங்கி அங்கண்
மாடுநிறை மடவார்கள் மங்கலமா மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத்
தோடுமலி நறுமலருஞ் சண்ணமும்வெண் பொரியினொடுந் தூவிநிற்பார்
கோடுபயில் குலவரைமேல் மின்குலங்கள் புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக.

மங்கலதூ ரியந்துவைப்பார் மறைச்சாமம் பாடுவார் மருங்கு வேதிப்
பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூரணமும்

பமும்*நிறைப்பார் போற்றிசெய்வார்
அங்கவர்கள் மனத்தெழுந்த அதிசயமும்

பெருவிருப்பும் அன்பும் பொங்கத்
தங்குதிரு மலிவீதிச் சண்பைநகர் வலஞ்செய்து சாருங் காலை.

தந்திருமா ளிகையின்கண் எழுந்தருளிப் புகும்பொழுது சங்க நாதம்
அந்தர*துந் துபிமுதலா அளவில்பெரு கொலிதழைப்ப அணைந்து புக்கார்
சுந்தரப்பொற் றோணிமிசை இருந்தபிரா னுடன்* அமர்ந்த துணைவி யாகும்
பைந்தொடியாள் திருமுலையின் பாலறா மதுரமொழிப் பவள வாயார்.

தூமணிமா ளிகையின்கண் அமர்ந்தருளி அன்றிரவு தொல்லை நாத
மாமறைகள் திரண்டபெருந் திருத்தோணி மன்னிவீற்றிருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலங் கருத்திலுற இடையறாக் காதல் கொண்டு
நாமநெடுங் கதிருதிப்ப நண்ணினார் திருத்தோணி நம்பர் கோயில்.

காதலுடன் அணைந்துதிருக் கழுமலத்துக் கலந்துவீற் றிருந்த தங்கள்
தாதையா ரையும்வெளியே தாங்கரிய மெய்ஞ்ஞானந் தம்பால் வந்து
போதமுலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தா யாரையும்முன் வணங்கிப்
போற்றி

மேதகைய அருள்பெற்றுத் திருக்கோலக் காஇறைஞ்ச விருப்பிற் சென்றார்.

96. நிலத்தேவர் - மறையோரது. மாடு - பக்கத்தே. தோடு - இதழ்கள்.
சண்ணமும் - வாசனைப் பொடியையும். கோடு. . . . குலங்கள் - குடுமிகளை யுடைய
மலைக் கூட்டங்கள்மீது மின்னற் கூட்டங்கள்.

97. தூரியம் துவைப்பார் - வாத்தியங்கள் முழக்குவார்கள். வேதி -
திண்ணைகளில். நிறைப்பார் - வரிசையாக வைப்பார்.

பா-ம் - *நிறைப்பார்.

98. அந்தர துந்துபி - தேவ துந்துபி.

பா-ம் - *துந் துமிநாதம். *அணைந்த.

99. தொல்லை நாத - பழைய ஒலிவடிவாய். வீற்றிருந்தார் - சிவபிரானது.
நாம நெடுங்கதிர் உதிப்ப - புகழையுடைய நீண்ட கதிர்களைக் கொண்ட சூரியன்
உதயமாக.

100. தாதையாரையும் - பரமசிவனையும். போத - மிகும்படி. தாயாரையும் -
பார்வதியையும். மேதகைய - மேன்மையான.

101. பெருக்கோலிட் டலைபிறங்கும் காவிரிநீர்
 பிரசமலர் தரளஞ் சிந்த
 வரிக்கோல வண்டாட மாதரார்
 குடைந்தாடு மணிநீர் வாவித்
 திருக்கோலக் காளய்தித் தேவர்பிரான்
 கோயில்வலஞ் செய்து முன்னின்
 றிருக்கோலிட் டறிவரிய திருப்பாதம்
 ஏத்துவதற் கெடுத்துக் கொள்வார்.
102. மெய்ந்நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின்
 விழுப்பொருளை வேணி மீது
 பைந்நிறைந்த அரவுடனே பசங்குழவித்
 திங்கள்பரித் தருளு வாளை
 மைந்நிறைந்த மிடற்றானை “மடையில்வா
 னைகள்பாய” என்னும் வாக்கால்
 கைந்நிறைந்த ஒத்தறுத்துக் கலைப்பதிகங்
 கவுணியர்கோன் பாடுங் காலை.
103. கையதனால் ஒத்தறுத்துப் பாடுதலுங்
 கண்டருளிக் கருணை கூர்ந்த
 செய்யசடை வானவர்தம் அஞ்செழுத்தும்
 *எழுதியசெம் பொற்றா ளங்கள்

101. பெருக்கு - வெள்ளம். ஒலிட்டு - ஒலித்து. பிறங்கும் - மிக்குவரும். பிரசமலர் தரளம் - தேன் பொருந்திய மலர்களையும் முத்துக்களையும். இருக்கு வேதம் ஒலமிட்டு.

102. வேணி. . . வாளை - சடைமீது படத்தையுடைய பாம்புடன் பசிய பிறைச் சந்திரனை அணிந்தருளியவனை. மிடற்றானை - கண்டத்தானை. ஒத்தறுத்து - தாளந் தட்டி. கலைகள் நிரம்பிய பதிகம்.

“மடையில் வாளை பாய மாதரார்
 குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
 சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுக்கீள்
 உடையுங் கொண்ட உருவம் என்கொலோ”. - தேவாரம்.

103. செய்ய சடை வானவர்தம் சிவபெருமானது. ஐயரவர் - சிவபெருமான். “நாளும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பு ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன் தாளம் ஈந்தவன் பாடலுக் கிரங்கும் தன்மையாளனை” - சுந்தரர் : திருக்கோலக்கா. 8.

பா-ம் - *எழுதிய நற் செம்பொற்றாளம். *ஐயர் திருவருளாலே *வந்ததன்றே.

*ஐயரவர் திருவருளால் எடுத்துபா
டலுக்கிசைந்த அளவால் ஒத்த
வையமெலாம் உய்யவரு மறைச்சிறுவர்
கைத்தலத்து* வந்த வன்றே.

104. காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வருந்
திருத்தாளக் கருவி கண்டு
வாழியதந் திருமுடிமேற் கொண்டருளி
மனங்களிப்ப மதுர வாயில்
ஏழிசையுந் தழைத்தோங்க இன்னிசைவண்
தமிழ்ப் பதிகம் எய்தப் பாடித்
தாழுமணிக் குழையார்முன் தக்கதிருக்
கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார்.

105. உம்பருல கதிசயிப்ப ஓங்கியநா
தத்தளவின் உண்மை நோக்கித்
தும்புருநா ரதர்முதலாஞ் சுருதிஇசைத்
துறையுள்ளோர் துதித்து மண்மேல்
வம்பலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ
வந்தருளும் மதலை யாருந்
தம்பெருமான் அருள்போற்றி மீண்டருளிச்
சண்பைநகர் சாரச் செல்வார்.

106. செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தாளத்
துடன்நடந்து செல்லும் போது
தங்கள்குலத் தாதையார் தரியாது
தோளின்மேல் தரித்துக் கொள்ள
அங்கவர்தந் தோளின்மிசை எழுந்தருளி
அணைந்தார்குழந் தமரர் ஏத்தும்
திங்கள்அணி மணிமாடத் திருத்தோணி
புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில்.

104. குழையார் - குண்டல மணிந்த சிவபெருமான். திருக்கடைக்காப்பு - இறுதிப் பாட்டு.

105. உம்பர் - தேவர். தும்புரு - வீணையில் வல்ல. வம்பலர் - வாசனை மலர். மதலையாரும் - பிள்ளையாரும்.

106. தோணி என்னுஞ் சிகரக் கோயில்.

107. திருப்பெருகு *பெருங்கோயில் சூழவலங்
கொண்டருளித் திருமுன் நின்றே
அருட்பெருகு திருப்பதிகம் எட்டொருகட்
டளையாக்கி அவற்றுள் ஒன்று
விருப்புறுபொற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தார்
தமைப்பாட மேவு காதல்
பொருத்தம்உற அருள்பெற்றுப் போற்றிஎடுத்
தருளினார் “பூவார் கொன்றை”.

108. எடுத்ததிருப் பதிகத்தின் இசைதிருத்தா
எத்தினால் இசைய ஒத்தி
அடுத்தநடை பெறப்பாடி ஆர்வமுற
வணங்கிப்போந் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற் பூந்தரா யவர்வாழ
மழவிளங்கோ லத்துக் காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவிலா
நிறைஞானக் கொண்ட லார்தாம்.

109. அந்நிலையில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
தமைமுன்னம் அளித்த தாயார்
முன்னுதிக்க முயன்றதவத் திருநன்னி
பள்ளிமுதன் மறையோர் எல்லாம்
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலதூ
ரியந்துவைப்ப மறைகள் ஒதிக்
கன்னிமதிற் சண்பைநகர் வந்தணைந்து
கவுணியர்கோன் கழலில் தாழ்ந்தார்.

107. கட்டளை - விருத்த பேதமென்பர் சிலர்; தாள பேதமென்பர் சிலர். இசைத்
தமிழ் இலக்கணம் ஆட்சியிலில்லா இந்நாளில் அதுபற்றி விளக்கங்கூறல் அருமை.

பா-ம் - *பூங்.

“பூவார் கொன்றைப் புரிபுன் சடையீச
காவா யெனநின் றேத்துங் காழியார்
மேவார் புரமூன் றட்டார் அவர்போலாம்
பாவார் இன்சொற் பயிலும் பரமரே”. - தேவாரம்

108. ஒத்தி - (தாள) வரையறுத்து. பொன்னி மடுத்த - காவிரி தன்னுள்பாயப்
பெற்ற (உட்கொண்ட). பூந்தராயவர் - சீகாழியர். மழ இளங்கோலம் - அதிக
இளமைக்கோலம்.

109. அளித்த தாயார் - ஈன்ற தாயாராகிய பகவதியார். மங்கல தூரியம்
துவைப்ப - மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க. கன்னி மதில் : பாட்டு 2. குறிப்புப் பார்க்க.

110. மங்கலமா மெய்ஞ்ஞானம் மண்களிப்பப்

பெற்ற* பெரு வார்த்தை யாலே
எங்கணும்நீள் பதிமருங்கில் இருபிறப்பா
ளரும்எல்லா ஏனை யோரும்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களும் அதிசயித்துக்
குழாங்கொண்டு புகலி யார்தஞ்
சிங்கஇள வேற்றின்பால் வந்தணைந்து
கழல்பணியுஞ் சிறப்பின் மிக்கார்.

111. வந்ததிருத் *தொண்டர்க்கும் மல்குசெழு

மறையவர்க்கும் மற்று ளோர்க்குஞ்
சிந்தைமகிழ் வுறமலர்ந்து திருவமுது
முதலான சிறப்பின் செய்கை
தந்தம்அள வினில்விரும்புந் தகைமையினால்
கடனாற்றுஞ் சண்பை மூதூர்
எந்தைபிரான் சிவலோகம் எனவிளங்கி
எவ்வுலகும் ஏத்து நாளில்.

112. செழுந்தரளப் பொன்னிகுழ் திருநன்னி

பள்ளியுள்ளோர் தொழுது “திங்கட்
கொழுந்தணியுஞ் சடையாரை எங்கள்பதி
யினிற்கும்பிட் டருள அங்கே
எழுந்தருள வேண்டும்” என இசைந்தருளித்
தோணிவீற் றிருந்தார் பாதந்
தொழுந்தகைமை யாலிறைஞ்சி அருள்பெற்றுப்
பிறபதியும் தொழமுன் *செல்வார்.

110. மெய்ஞ்ஞானத்தை மண் களிப்பப் பிள்ளையார் பெற்ற. இரு பிறப்
பாளர் - பார்ப்பனர். குழாங் கொண்டு - கூட்டங் கூட்டமாக.

பா-ம் - *திரு.

111. பா-ம் - *தொண்டர்கட்கும்; தொண்டருக்கும்.

112. செழுந்தரளப் பொன்னி - செழிய முத்துக்களைக் கொழிக்கும் காவிரி.

பா-ம் - *சென்றார்.

113. தாதவிழ்செந் தாமரையின் அகவிதழ்போல்
 சீறடிகள் தரையின் மீது
 போதுவதும் பிறர்ஒருவர் பொறுப்பதுவும்
 பொறாஅன்பு புரிந்த சிந்தை
 மாதவஞ்செய் தாதையார் வந்தெடுத்துத்
 தோளின்மேல் வைத்துக் கொள்ள
 நாதர்கழல் தம்முடிமேல் கொண்டகருத்
 துடன்போந்தார் ஞானம் உண்டார்.

114. தேனலருங் கொன்றையினார் திருநன்னி
 பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
 “வானணையும் மலர்ச்சோலை தோன்றுவதெப்
 பதி?” என்ன மகிழ்ச்சி எய்திப்
 “பானல்வயல் திருநன்னி பள்ளி” எனத்
 தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
 ஞானபோ எனகர்தொழுது நற்றமிழ்ச் சொல்
 தொடைமாலை நவில லுற்றார்.

வேறு

115. “காரைகள் கூகை முல்லை” எனநிகழ் கலைசேர் வாய்மைச்
 சீரியற் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்பு தன்னில்
 “நாரியோர் பாகர் வைகும் நனிபள்ளி உள்கு வார்தம்
 பேரிடர் கெடுதற் காணை நம” தெனும் பெருமை வைத்தார்.

113. சீறடிகள் - சிறிய திருவடிகள். போதுவதும். . . . அன்பு - பொருந்து
 வதையும் (நடப்பதையும்) பிறர் அத்திருவடிகளைத் தாங்குவதையும் சகியாத அன்பு.

114. பானல் - நீலோற்பலம் மிகுந்த. பணிப்ப - சொல்ல. ஞானபோனகர் -
 ஞான அமுதுண்ட பிள்ளையார்.

115. நிகழ்கலை - வினைத்தொகை. நாரி - உமை. உள்குவார்தம் -
 நினைப்பவரது.

“காரைகள் கூகை முல்லை களவாகை ஈகை படர்தொடரி கள்ளி கவினிச்
 குரைகள் பம்மி விம்மு சுடுகா டமர்ந்த சிவன்மேய சோலை நகர்தான்
 தேரைக ளாரை சாய மிதிக்கொள்ள வாளை குதிக்கொள்ள வள்ளை துவள
 நாரைக ளாரல் வாரி வயன்மேதி வைகு நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்”.

“கடல்வரை ஒதம் மல்கு கழிகானல் பானல் கழிக்காழி என்று கருதப்
 படுபொரு ளாறு நாலு முளதாக வைத்த பதியான ஞான முனிவன்
 இடுபறை ஒன்ற அத்தர் பியன்மேலிருந்து இசையால் உரைத்த பனுவல்
 நடுவிரு ளாடும் எந்தை நனிபள்ளி உள்க வினைகெடுத லாணை நமதே”.

- தேவாரம்.

116. ஆதியார் கோயில் வாயில் அணைந்துபுக் கன்பு *கூர
நீதியால் பணிந்து போற்றி நீடிய அருள்முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்து பூசுரர் குழாங்கள் போற்றும்
காதல்கண் டங்க மர்ந்தார் கவுணியர் தலைவ னார்தாம்.
117. அம்பிகை அளித்த ஞானம் அகிலமும் உய்ய உண்ட
நம்பெருந் தகையார் தம்மை எதிர்கொண்டு நண்ண வேண்டி
உம்பரும் வணங்கும் மெய்ம்மை உயர்தவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசைஅந் தணர்க ளெல்லாம்.
118. காவணம் எங்கும் இட்டுக் கமுகொடு கதலி நாட்டிப்
*பூவணை தாமந் தூக்கிப் பூரண கும்பம் ஏந்தி
ஆவண வீதி எல்லாம் அலங்கரித் தண்ண லாரை
*மாவணை மலர்மென் சோலை வளம்பதி கொண்டு புக்கார்.
119. திருமறை யோர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பெருமறை ஓசை மல்கப் பெருந்திருக் கோயில் எய்தி
அருமறைப் பொருளா னாரைப் *பணிந்தணி நற்சங் கத்தின்
தருமுறை நெறியக் கோயில் சார்ந்தமை அருளிச் செய்தார்.
120. கறையணி கண்டர் கோயில் காதலால் பணிந்து பாடி
மறையவர் போற்ற வந்து திருவலம் புரத்து மன்னும்
இறைவரைத் தொழுது *பாடுங் “கொடியுடை” ஏத்திப் போந்து
நிறைபுனல் திருச்சாய்க் காடு தொழுதற்கு நினைந்து செல்வார்.

116. கூர - உள்ளது சிறக்க; “கூர்ப்புங் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்” - தொல்காப்பியம்; சொல். உரி. 18. பூசுரர் - பிராமணர்கள்.

பா-ம் - *கூரும்.

117. தலைசை - திருத்தலைச்சங்காட்டு.

118. காவணம் - பந்தர். பூ அணை தாமம் - மலர்மாலை. ஆவண வீதி - அங்காடி வீதி; கடைத் தெரு. மா - வண்டு.

பா-ம் - *பூவணத். *மாவண.

119. சங்கத்தின். . . . அக்கோயில் - சங்கின் வடிவத்தைப் புலப்படுத்தும் ஒழுங்குடைய அக்கோயிலை.

பா-ம் - *அடிபணிந் தஞ்சொல் மாலை.

120. “கொடியுடை” என்பதை முதலாகக்கொண்ட பதிகத்தைப் பாடி..

பா-ம் - *பாடி இனிதமர்ந் தேத்திப்.

“கொடியுடை மும்மதி லூடுரு வக்குனி வெஞ்சிலை வாங்கி
இடிபட வெய்த அமரர் பிரானடி யாரிசைந் தேத்தத்
துடியிடை யானையோர் பாகமா கத்துதைந் தாரிடம் போலும்
வடிவுடை மேதி வயல்ப டியும் வலம் புர நன் னகரே”. - தேவாரம்.

121. பன்னகப் பூணி னாரைப் பல்லவ நீச்ச ரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி ஏத்தித் திருந்திசைப் பதிகம் பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரில் நீடு புனிதர்தந் திருச்சாய்க் காட்டு
மன்னுசீர்த் தொண்டர் எல்லாம் மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்கார்.
122. வானள வுயர்ந்த வாயில் உள்வலங் கொண்டு புக்குத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமுன்பு சென்று தாழ்ந்து
மானிடந் தரித்தார் தம்மைப் போற்றுவார் “மண்பு கார்”என்
றுநெனலாம் உருக ஏத்தி உச்சிமேற் குவித்தார் செங்கை.
123. சீரினில் திகழ்ந்த பாட்டில் திருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
பாரினில் பொலிந்த தொண்டர் போற்றிடப் பயில்வார் பின்னும்
ஏரிசைப் பதிகம் பாடி ஏத்திப்போந் திறைவர் வெண்கா
டாருமெய்க் காத லோடும் பணிவதற் கணைந்தா ரன்றே.
124. பொன்னிதழ்க் கொன்றை வன்னி புனல்இள மதியம் நீடு
சென்னியர் திருவெண் காட்டுத் திருத்தொண்டர் எதிரே சென்றங்
கின்னதன் மையர்க ளானார் எனவொணா மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர்ச் சண்பை யாளும் மன்னரைக் கொண்டு புக்கார்.
125. முத்தமிழ் விரகர் தாமும் முதல்வர்கோ புரத்து முன்னர்ச்
சித்தநீ டுவகை யோடுஞ் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து புக்குப்
பத்தராம் அடியார் சூழப் பரமர்கோ யிலைச்சூழ் வந்து
நித்தனார் தம்முன் பெய்தி நிலமுறத் தொழுது வீழ்ந்தார்.

121. பன்னகப் பூணினாரை - பாம்பாபரணராகிய சிவபெருமானை. புகாரில் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில். சில பிரதிகளில் இந்த நூற்றிருபத்தோராம் பாட்டு, “பொன்னிசூழ் புகாரில் நீடு புனிதர்தந் திருச்சாய்க் காட்டு - மன்னுசீர்த் தொண்டர் எல்லாம் மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்குப் - பன்னகம் பூணாக் கொண்ட பரமர்தங் கோயில் வாயில் - சென்னியால் வணங்கிச் சேர்ந்தார் சிரபுரச் செம்ம லாரே” - இவ்வாறு காணப்படுகிறது.

122. “மண்புகார் வான்புகுவர் மனமிளையார் பசியாலும்
கண்புகார் பிணியறியார் கற்றாருங் கேட்டாரும்
விண்புகார் எனவேண்டா வெண்மாட நெடுவிதித்
தண்புகார்ச் சாய்க்காட்டெந் தலைவன்தாள் சார்ந்தாரே”.

-தேவாரம்.

123. பயில்வார் - ஆங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஞான சம்பந்தர். ஏர் - அழகிய. ஆரும் - நிறைந்த; அமைந்த.

124. புனல் - கங்கையும்.

125. முத்தமிழ் விரகர் - திருஞான சம்பந்தர்; முத்தமிழ்-இயல் இசை நாடகம்.

126. மெய்ப்பொரு ளாயி னாரை வெண்காடு மேவி னாரைச்
செப்பரும் பதிக மாலை “கண்காட்டு நுதல்”முன் சேர்த்தி
முப்புரஞ் செற்றார் பாதஞ் செருமுக் குளமும் பாடி
ஒப்பரு ஞானம் உண்டார் உளமகிழ்ந் தேத்தி வாழ்ந்தார்.
127. அருமையாற் புறம்பு போந்து வணங்கிஅங் கமரு நாளில்
திருமுல்லை வாயில் எய்திச் செந்தமிழ் மாலை *சாத்தி
மருவிய பதிகள்மற்றும் வணங்குவார் மறையோர் ஏத்தத்
*தருமலி புகலி வந்து ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார்.
128. தோணிவீற் றிருந்தார் தம்மைத் தொழுதுமுன் நின்று தூய
ஆணியாம் பதிகம் பாடி அருட்பெரு வாழ்வு கூரச்
சேணுயர் மாடம் ஓங்குந் திருப்பதி யதனிற் செய்ய
வேணியார் தம்மை நாளும் போற்றிய விருப்பின் மிக்கார்.
129. வைகும்அந் நாளிற் கீழ்பால் மயேந்திரப் பள்ளி வாசம்
செய்பொழிற் குருகா லுருந் திருமுல்லை வாயில் உள்ளிட்
டெய்திய பதிகள் எல்லாம் இன்புற இறைஞ்சி ஏத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொல் மாலை.
130. அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த பதிகளில் அரனார் பொற்றாள்
மெய்வகை ஞானம் உண்ட வேதியர் விரவிப் போற்றி
உய்வகை மண்ணு ளோருக் குதவிய பதிகம் பாடி
எவ்வகை யோரும் ஏத்த இறைவரை *ஏத்து நாளில்.

126. முக்குளம் - சோமன் சூரியன் அக்கினி என்னும் மூன்றன் வடிவாயுள்ள
மூன்று குளம். பரமசிவனுடைய திரிநேத்திரம் - சோம சூரியாக்கினி.
இத்திரிநேத்திரத்தினின்றும் தோன்றித் துளி வடிவாகிய முக்குளம் என்னலு மொன்று.

“கண்காட்டும் நுதலானும் கனல்காட்டும் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே”.

“பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே”. -தேவாரம்.

127. திருமுல்லை வாயிலென்றது தென் திருமுல்லை வாயிலை ; இது சோழ
நாட்டிலுள்ளது. தருமலி புகலி - மரங்கள் நிறைந்த சீர்காழிக்கு.

பா-ம் - *சேர்த்தி. *திரு.

128. சேண் உயர் - வானளாவிய.

130. விரவி - அடைந்து.

பா-ம் - *எய்தும்.

வேறு

131. திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீர்மை இசைப்பாட்டு மதங்ககு ளாமணியார்
*ஒருநீர்மை யுடன்உடைய பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யாழ்கொண்டு சண்பையில் வந்தணைந்தார்.
132. பெரும்பாணர் வரவறிந்து பிள்ளையார் எதிர்கொள்ளச்
சுரும்பார்செங் கமலமலர்த் துணைப்பாதந் தொழுதெழுந்து
விரும்பார்வத் தொடும்ஏத்தி மெய்ம்மொழிக ளால்துதித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு வந்தெய்த மகிழ்சிறந்தார்.
133. அளவிலா மகிழ்ச்சியினார் தமைநோக்கி “ஐயர்நீர்
உளமகிழ இங்கணைந்த உறுதியுடை யோம்” என்றே
இளநிலா நகைமுகிழ்ப்ப இசைத்தவரை யுடன்கொண்டு
களநிலவு நஞ்சணிந்தார் பாலணையுங் கவுணியனார்.
134. கோயிலினிற் புறமுன்றிற் கொடுபுக்குக் கும்பிடுவித்
“தேயும்இசை யாழ்உங்கள் இறைவருக்கிங் கியற்றும்” என
ஆயபுகழ்ப் பிள்ளையார் அருள்பெற்ற அதற்கிறைஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கிஇசை விரிக்கின்றார்.
135. தானநிலைக் கோல்வடித்துப் படிமுறைமைத் தகுதியினால்
ஆனஇசை ஆராய்வுற் றங்கணர்தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினிய ருடன்பாடி வாசிக்க
ஞானபோ எனகர்மகிழ்ந்தார் நான்மறையோர் அதிசயித்தார்.

131. தெள்ளமுதென வரும் தன்மையுடைய இசைப்பாட்டு. திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் தம்மனைவியாராகிய மதங்க குளாமணியாருடன். ஒரு நெறியில் மனங் கொண்டுள்ள ஆளுடைய பிள்ளையார். இசைதரும் இயல்புடைய யாழ்.

பா-ம் - * பெருநீர்மை (பேரொளி) உடலுடைய.

132. சுரும்பு ஆர் - வண்டுகள் ஒலிக்கும்.

133. ஐயர் - ஐயரே; யாழ்ப்பாணரைப் பிள்ளையார் இவ்வாறு விளித்தல் பின்னுங் காண்க. முகிழ்ப்ப - மலர; காட்ட. கண்டத்தில் நஞ்சணிந்த சிவபெருமான்.

134. ஏயும் - பொருந்தும்; ஒக்கும். மேய தொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கி - பொருந்திய நரம்புத் தந்திகளையுடைய யாழ் உறுப்புக்களை முறுக்கி.

135. தானநிலை - வலிவு, மெலிவு, சமன் என்பன. கோல் - யாழ் வாசிக்குங் கருவியை. வடித்து - வசப்படுத்தி. படி - பொருந்தும். அங்கணர்தம் பாணியினை - சிவபிரான் திருப்பாட்டை. மானமுறை - அளவு முறையில் வல்ல.

136. யாழில்எழும் ஓசையுடன் இருவர்மிடற் றிசைஒன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளார் மருங்கணையும் மாட்சியினைத்
தாழும்இரு சிறைப்பறவை படிந்ததனி விசும்பிடைநின்
றேழிசைநூற் கந்தருவர் விஞ்சையரும் எடுத்திசைத்தார்.
137. எண்ணருஞ்சீர்த் திருத்தோணி எம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்ணமையாழ் இசைகூடப் பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலார் அருளினாற் காழியர்கோன் கொடுபோந்து
நண்ணியுறை விடஞ்சமைத்து நல்விருந்து சிறந்தளிப்ப.
138. பிள்ளையார் அருள்பெற்ற பெரும்பாணர் பிறையணிந்த
வெள்ளநீர்ச் சடையாரை அவர்மொழிந்த *மெய்ப்பதிகம்
உள்ளபடி கேட்டலுமே உருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தெள்ளமிர்தம் அருந்தினர்போல் சிந்தை*களிப் புறத்தொழுதார்.
139. காழியார் தவப்பயனாங் கவுணியர்தந் தோன்றலார்
ஆழிவிடம் உண்டவர்தம் அடிபோற்றும் பதிகஇசை
யாழின்முறை மையின்இட்டே எவ்வுயிரும் மகிழ்வித்தார்
ஏழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்.
140. சிறியமறைக் களிறளித்த திருப்பதிக இசையாழின்
நெறியிலிடும் பெரும்பாணர் பின்னு “நீர் அருள்செய்யும்
அறிவரிய திருப்பதிக இசையாழில் இட்டடியேன்
பிறிவின்றிச் சேவிக்கப் பெறவேண்டும்” எனத்தொழுதார்.

136. மிடறு - கண்டம். “சீரியாழ் - நரம்பு மீதிற வாதுடன் புணர்ந் தொன்றிக்
- கடவதறிந்த இன்குரல் விறலியர்” - மலைபடுகடாம்: 534-36. “இருங்கடற் பவளச்
செவ்வாய் திறந்தவள் பாடினாளோ - நரம்பொடு வீணை நாவில் நவின்றதோ என்று
நைந்தார்”, “வீணைச் சுகிர்புரி நரம்பு நம்பி - ஊழ் மணி மிடறும் ஒன்றாய்ப்
பணிசெய்த வாறு” - சிந்தாமணி 658 ; 728. அவ்விருவர் யாழிசையும் மிடற்றிசையும்
ஒன்றித் தோணியப்பரிடம் அணையும் மாட்சியைப் பார்த்து. பறவைகள்
இசையில் மூழ்கின; கந்தருவரும் வித்தியாதரர்களும் போற்றிக் கூறினார்கள். இரு
சிறைப் பறவை - கின்னரமிதுனங்கள்; இவை ஆணும் பெண்ணுமாக உள்ளன; பாடும்
வாய்ப்புடையன; “பாடுகின்றன கின்னர மிதுனங்கள் பாராய்” - கம்ப இராமாயணம்
: சித்திரகூடப் படலம் 12.

138. அவர் - பிள்ளையார்.

பா-ம் - *திருப். *களியுறத்.

139. ஆழி - கடல். ஆனாய நாயனார் புராணம் பார்க்க.

140. சிறிய மறைக்களிறு - திருஞான சம்பந்தர்.

141. மற்றதற்குப் பிள்ளையார் மனமகிழ்வுற் றிசைந்தருளப் பெற்றவர்தாம் “தம்பிரான் அருளிதுவே” எனப்பேணிச் சொற்றமிழ்மா லையின்இசைகள் சுருதியாழ் முறைதொடுத்தே அற்றைநாட் போல்என்றும் அகலாநண் புடன்அமர்ந்தார்.
142. சிரபுரத்தில் அமர்ந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர் பரவுதிருத் தில்லைநடம் பயில்வாரைப் பணிந்தேத்த விரவிஎழும் பெருங்காதல் வெள்ளத்தை உள்ளத்தில் தரஇசையுங் குறிப்பறியத் தவமுனிவர்க் கருள்செய்தார்.
143. பிள்ளையார் *அருள்செய்யப் பெருந்தவத்தால் பெற்றெடுத்த வள்ளலார் தாமும்உடன் செல்வதற்கு மனங்களிப்ப வெள்ளிமால் வரைஎன்னத் திருத்தோணி வீற்றிருந்த புள்ளிமான் உரியாரைத் தொழுதருளாற் புறப்பட்டார்.
144. தாவில்யாழ்ப் பாணரொடுந் தாதையார் தம்மோடும் மேவியசீர் அடியார்கள் புடைவரவெங் குருவேந்தர் பூவின்மேல் அயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த் தேவர்கள்தம் பெருந்தேவர் திருத்தில்லை வழிச்செல்வார்.

வேறு

145. நள்ளி ருட்கண்நின் றாடுவார் உறைபதி நடுவுகண் டனபோற்றி முள்ளு டைப்புற வெள்ளிதழ் கேதகை முகிழ்விரி மணஞ்சூழப் புள்ளு டைத்தடம் பழனமும் படுகரும் புடைகழிந் திடப்போந்து கொள்ளி டத்திரு நதிக்கரை அணைந்தனர் கவுணியர் குலதீபர்.

141. பெற்றவர்தாம் - யாழ்ப்பாணர். தம்பிரான் - சிவபிரான்.

142. விரவி - கலந்து. உள்ளத்தில் தர - மனதில் திருவருள் உண்டாக்க. இசையும் - சம்மதிக்கும். தவமுனிவர்க்கு - சிவபாத விருதயர்க்கு.

143. வெள்ளிமால் வரை என்ன - கயிலையைப்போல.

பா-ம் - *உரை.

144. தாவில் - கெடுதலில்லாத. “ஏடுடைய மலரான் முனைநாட் பணிந் தேத்த அருள்செய்த பீடுடைய பிரமாபுரம். . .” - திருஞான சம்பந்தர் : திருப் பிரமாபுரம் 1.

145. நள்ளிருட்கண் நின்று ஆடுவார் - நடராசர்; விளக்கம் - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்: 199 குறிப்புப் பார்க்க. உறைபதி நடுவுகண்டன போற்றி - வீற்றிருந்தருளும் பதிகளாகிய இடையிலுள்ளனவற்றைப் போற்றி. கேதகைமுகிழ் - தாழம்பூ. புள். . . . போந்து - பறவைகளையுடைய தடாகங்களும், வயல்களும், வழிகளும் இருபக்கமும் கழியச் சென்று.

வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கலும் மணியும் ஆரமும் உந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வருபுனல் தாழ்ந்துசே வடிதாழத்
தெண்டி ரைக்கடற் பவளமும் பணிலமும் செழுமணித் திரள்முத்தும்
கொண்டி ரட்டி *வந்தோதமங் கெதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி.

பல்கு தொண்டர்தங் குழாத்தொடும் உடன்வரும் பயின்மறை யவர்கூழச்
செல்க திப்பயன் காண்பவர் போற்களி சிந்தைகூர் தரக்கண்டு
மல்கு தேவரே முதலனைத் துயிர்களும் வணங்கவேண் டினவெல்லாம்
நல்கு தில்லைகூழ் திருஎல்லை பணிந்தனர் ஞானஆ ரமுதுண்டார்.

செங்கண் ஏற்றவர் தில்லையே நோக்கிஇத் திருந்துல கினிற்கெல்லாம்
மங்க லந்தரு மழவிளம் போதகம் வரும்இரு மருங்கெங்கும்
தங்கு புள்ளொலி வாழ்த்துரை எடுத்துமுன் தாமரை மதுவாசப்
பொங்கு செம்முகை கரங்குவித் தலர்முகங் காட்டின புனற்பொய்கை.

கலவ மென்மயி லினங்களித் தழைத்திடக் கடிமணக் குளர்கால்வந்
துலவி முன்பணிந் தெதிர்கொளக் கிளர்ந்தெழுந் துடன்வருஞ்

சுரும்பார்ப்ப

இலகு செந்தளிர் *ஒளிநிறந் திகழ்தர இருகுழை புடையாட
மலர்மு கம்பொலிந் தசையமென் கொம்பர்நின்றாடுவ மலர்ச் சோலை.

146. மலர்ப் பிறங்கலும் - மலர் மலையையும். மணியும் - முத்தையும். ஆரமும்
- சந்தனத்தையும். உந்தி - கொழித்து. தண்டலை - சோலைகளின். தென்திரை -
தெள்ளிய அலைகளையுடைய. பணிலமும் - சங்குகளையும். செழுமணித்திரள் -
இரத்தினத் தொகுதிகளையும். இரட்டி வந்து ஓதம் - ஒலித்து வந்து கடல் வாய்
வெள்ளம்.

பா-ம் - *உந்தோதம்.

147. பல்கு - பெருகிய. மல்கு - நிறைந்த. நல்கு - கொடுக்கும். ஆர் -
பெறுதற்கரிய.

148. செங்கண் ஏற்றவர் - சிவபெருமானது. மழ இளம் போதகம் - மிக
இளங்களிறாகிய திருஞான சம்பந்தர். நீர்ப் பொய்கைகள் பறவை யொலியால்
வாழ்த்தி, தாமரை முகையாகிய கையைக் குவித்து, மலர் முகங் காட்டின.

149. மலர்ச் சோலைகள். . . . நின்றாடுவன. கலவம் - தோகையையுடைய.
கடிமணக் குளர்கால் - புது மணமுடைய தென்றல் காற்று. கிளர்ந்து எழுந்து - நெருங்கி
எழுந்து. சுரும்பு ஆர்ப்ப - வண்டுகள் ஆரவாரிக்க. இலகு - விளங்கும். இரு குழை -
பெரிய தழைகள். புடை - பக்கத்தே. பெண்களுக்காம்போது:- கலவம்- ஓர் அணி.
சுரும்பு - வளையல். செந்தளிர் ஒளிநிறம் - செந்தளிர்மேனி. இரு குழை- இரண்டு
குண்டலங்கள். மலர் முகம் - தாமரை முகம். கொம்பர் - பெண்.

பா-ம் - *வளரொளி சிறந்திட; மொய்யொளி சிறந்திட; மெய்யொளி.

150. இழைத்த டங்கொங்கை இமயமா மலைக்கொடி இன்னமு
தெனஞானம்
குழைத்த ளித்திட அமுதுசெய் தருளிய குருளையார் வரக்கண்டு
மழைத்த மந்தமா ருத்தினால் நறுமலர் வண்ணநுண் துகள்தூவித்
தழைத்த பொங்கெழில் முகஞ்செய்து வணங்கின தடம்பணை
வயற்சாலி.

151. ஞாலம் உய்ந்திட ஞானமுண் டவர்எழுந் தருளும்அந் நலங்கண்டு
சேல லம்புதண் புனற்றடம் படிந்தணை சீதமா ருதம்வீச்சு
சால வும்பல கண்பெறும் பயன்பெறுந் தன்மையிற் களிகூர்வ
போல சைந்திரு புடைமிடைந் தாடின புறம்பணை * நறும்பூகம்.

152. பவந்த விர்ப்பவர் தில்லைசூழ் * எல்லையில் மறையவர் பயில்
வேள்விச்
சிவந்த ரும்பய னுடையஆ குதிகளின் செழும்புகைப் பரப்பாலே
தவந்த மைப்பவந் தருளிய பிள்ளையார் தாமணை வறமுன்னே
நிவந்த நீலநுண் துகில்விதா னித்தது போன்றது நெடுவானம்.

153. கரும்பு செந்நெல்பைங் கழுகொடு கலந்துயர் கழனியம்
பணைநீங்கி
அரும்பு மென்மலர் தளிர்வல மூலமென் றனைத்தின்ஆ கரமான
மருங்கில் நந்தன வனம்பணிந் தனைந்தனர் மாடமா
ளிகையோங்கி
நெருங்கு தில்லைசூழ் நெடுமதில் தென்திரு வாயில்நே ரணித்தாக.

150. இழை - ஆபரணமணிந்த. தடம் - பெரிய. குருளையார் - சிங்கக் குட்டி
போன்ற திருஞான சம்பந்தர். தடம் பணை வயற்சாலி - அகன்ற மருதநிலத்து
வயல்களிலுள்ள நெற் பயிர்கள். மழைத்த மந்தமாருத்தினால் - குளிர்ந்த தென்றலால்.
வண்ணம் - அழகிய. எழில் முகம் - அழகிய முகம்.

151. சேல் அலம்பு - சேல் மீன்கள் கலக்கும். பூகம் - கழுகுகள். மிடைந்து -
நெருங்கி. பூகக் கண்ணாவது வரை.

பா-ம் - * நெடும்.

152. பவம் - பிறவி. சிவம் - நன்மையை. நிவந்த - உயர்ந்த. நீல நுண்துகில் -
நீல நிறமுடைய நுண்ணிய புடவையால். விதானித்தது - மேற்கட்டி விட்டது.
“அந்தரத்தை நீலத்தால் விதானமாக்கி” - வில்லி பாரதம்: அர்ச்சனன் தீர்த்தயாத்திரை
51.

பா-ம் - * எல்லையிற் பயின்மறை யவர் வேள்விச், எல்லை யில்மறை
மலர்வேள்விச்.

153. கழனியம்பணை - கழனிகளையுடைய மருத நிலத்தை. பலம் மூலம் -
பழங்கரும், கிழங்குகளும். என்று அனைத்தின் ஆகரமான - என்று சொல்லப்பட்ட
எல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடமான.

“பொங்கு கொங்கையிற் கறந்தமெய்ஞ் ஞானமாம் போனகம்

பொற்குன்ற

மங்கை செங்கையால் ஊட்ட உண் டருளிய மதலையார் வந்தார்”என்
றங்கண் வாழ்பெருந் *திருத்தில்லை அந்தணர் அன்பர்க ளுடன்கூண்டி
எங்கு மங்கல அணிமிக அலங்கரித் தெதிர்கொள அணைவார்கள்.

வேத நாதமும் மங்கல முழக்கமும் விசம்பிடை நிறைந்தோங்கச்
சீத வாசநீர் நிறைகுடந் தீபங்கள் திசைஎலா நிறைந்தாரச்
சோதி மாமணி வாயிலின் புறஞ்சென்று சோபன ஆக்கமுஞ் சொல்லிக்
கோதி லாதவர் ஞானசம் பந்தரை எதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார்.

செல்வம் மல்கிய தில்லைமூ தூரினில் தென்திசைத் திருவாயில்
எல்லை நீங்கியுள் புகுந்திரு மருங்குநின் றெடுக்கும்ஏத் தொலிசூழ
மல்லல் ஆவண மறுகிடைக் கழிந்துபோய் மறையவர் நிறை வாழ்க்கைத்
தொல்லை மாளிகை நிரைத்திரு வீதியைத் தொழுதணைந்

தனர்தூயோர்.

மலர்ந்த பேரொளி குளிர்ந்தரச் சிவமணங் கமழ்ந்துவான் துகள்மாறிச்
சிலம்ப லம்பு* சே வடியவர் பயில்வுறுஞ் செம்மையால் திருத்தொண்டு
கலந்த அன்பர்தஞ் சிந்தையில் திகழ்திரு வீதிகண் களிசெய்யப்
*பலன்கொள் மைந்தனார் எழுநிலைக் கோபுரம் பணிந்தெழுந்
தனர்போற்றி.

நீடு நீள்நிலைக் கோபுரத் துள்புக்கு நிலவிய திருமுன்றின்
மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலங்கொண்டு வானுற வளர்திங்கள்
சூடு கின்றபே ரம்பலந் தொழுதுபோந் தருமறை தொடர்ந்தேத்த
ஆடு கின்றவர் முன்புற அணைந்தனர் அணிகிளர் மணிவாயில்.

154. போனகம் - அமுதை. பொற்குன்ற மங்கை - இமயமலை ஈன்ற
உமையம்மையார்.

பா-ம் - *தில்லைவாழ்.

155. சோபன ஆக்கம் - சோபன ஆசிகள்; நன்மொழிகள்.

156. மல்லல் ஆவண மறுகு - வளப்பமுடைய கடைத்தெரு. தொல்லை -
பழைய. நிறை - வரிசைகளையுடைய.

157. வான் - மிகுந்த. அலம்பு - ஒலிக்கும். சேவடியவர் - நடராசப் பெருமான்.
பயில்வுறும் - திருக்கூத்தாடும். சிந்தையில் - சிந்தைபோல. தமது (சம்பந்தரது)
கண்களை மகிழ்ச் செய்ய. பலன் - பயன். மைந்தனார் - ஆளுடைய பிள்ளையார்.

பா-ம் - *மென் சேவடி. *புலங்கொள்.

158. நிலவிய திருமுன்றின் மாடு - விளங்கிய திருமுற்றத்தின் அருகே.
தடுத்தாட் கொண்ட புராணம் : பாட்டு 104; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் :
பாட்டு 165 பார்க்க.

நந்தி எம்பிரான் முதற்கண நாதர்கள் நலங்கொள்பன் முறைகூட
அந்த மில்லவர் அணுகிமுன் தொழுதிரு அணுக்கனாந் திருவாயில்
சிந்தை ஆர்வமும் பெருகிடச் சென்னியிற் *சிறியசெங் கையேற
உய்ந்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள உருகும்அன் பொடுபுக்கார்.

அண்ண லார்தமக் களித்தமெய்ஞ் ஞானமே யானஅம் பலமுந்தம்
உண்ணி றைந்தஞா னத்தெழும் ஆனந்த ஒருபெருந் தனிக்கூத்துங்
கண்ணின் முன்புறக் கண்டுதும் பிட்டெழுங் களிப்பொடுங் கடற்காழிப்
புண்ணி யக்கொழுந் தனையவர் போற்றுவார் *புனிதரா டியபொற்பு.

* “உணர்வின் நேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை ஒழிவின்றி உருவின்கண்
அணையும் ஐம்பொறி அளவினும் எளிவர அருளினை” எனப்போற்றி
இணையில் வண்பெருங் கருணையே ஏத்திமுன் எடுத்தசொற் பதிகத்தில்
புணரும் இன்னிசை பாடினர் ஆடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி.

வேறு

162. ஊழி முதல்வர்க் குரிமைத் தொழில்சிறப்பால்
வாழிதிருத் தில்லைவாழ் அந்தணரை முன்வைத்தே
ஏழிசையும் ஓங்க எடுத்தார் எமையானும்
காழியர்தங் காவலனார் “கற்றாங் கெரியோம்பி”.

159. அந்தமில்லவர் - அமரர்கள்; தேவர்கள்.

பா-ம் - *சிறுச்செய்ய கையேற.

160. சிவஞானமும், அதனால் விளையும் சிவானந்தமும் ஈண்டுப் புறத்தே
முறையே அம்பலமும், அதில் புரியுங் கூத்தும் என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
புனிதராகிய நடராசர் ஆடிய அழகை.

பா-ம் - *புனிதனாராடிய.

161. உரு... எளிவிர - உடலிலுள்ள ஐம்பொறி அளவிலும் எளிதாகப் பெற.
மெய்யுணர்வில் நுகருஞ் சிவபோகத்தை ஐம்பொறி வாயிலாகவும் நுகர அருளினை
என்றபடி. தடுத்தாட் கொண்ட புராணம் : பாட்டு 106 பார்க்க.

பா-ம் - *உணர்வு.

162. ஊழி முதல்வர்க்கு - நடராசப் பெருமானுக்கு.

“கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பாற்றா பாவமே”.

“செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே”. - தேவாரம்.

163. பண்ணார் பதிகத் திருக்கடைக்காப் புப்பரவி
உண்ணாடும் என்பும் உயிருங் கரைந்துருக்கும்
விண்ணா யகன்கூத்து * வெட்டவெளி யேதிளைத்துக்
கண்ணா ரமுதுண்டார் காலம் பெறஅமுதார்.
164. முன்மால் அயன்அறியா மூர்த்தியார் முன்னின்று
சொன்மாலை யாற்காலம் எல்லாந் துதித்திறைஞ்சிப்
பன்மா மறைவெள்ளஞ் சூழ்ந்து பரவுகின்ற
பொன்மா ளிகையைவலங் கொண்டு புறம்போந்தார்.
165. செவ்வத் திருமுன்றில் தாழ்ந்தெழுந்து தேவர்குழாம்
மல்குந் திருவாயில் வந்திறைஞ்சி மாதவங்கள்
நல்குந் திருவீதி நான்குந் தொழுதங்கண்
அல்குந் திறம்அஞ்ச வார்சண்பை ஆண்டகையார்.
166. செய்ய சடையார் திருவேட் களஞ்சென்று
கைதொழுது சொற்பதிகம் பாடிக் கழுமலக்கோன்
வைகி அருளுமிடம் அங்காக மன்றாடும்
ஐயன் திருக்கூத்துக் கும்பிட் டணைவுறுநாள்.
167. கைம்மான் மறியார் கழிப்பாலை யுள்ளணைந்து
மெய்ம்மாலைச் சொற்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித் திருவுச்சி மேவியுறை
அம்மாணைக் கும்பிட் டருந்தமிழும் பாடினார்.
168. பாடும் பதிகஇசை யாழ்ப்பாண ரும்பயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த நாளுநடம் போற்றுவார்
நீடுந் திருத்தில்லை அந்தணர்கள் நீள்மன்றுள்
ஆடுங் கழற்கணுக்க ராம்பே றதிசயிப்பார்.

163. கூத்தை மிக வெளியே கண்டு; கூத்தாகிய ஆனந்தத்தைத் திருச் சிற்றம்பலத்தின் (இதய கமலத்தின்) வாயிலாக நுகர்ந்து இடையீடின்றி மூழ்கி. காலம் பெற - உரிய காலத்தில் ஞானம் பெற.

பா-ம் - * வெள்ள.

165. மாதவங்கள் நல்கும் - அடைந்தவர்க்கு மாதவங்களைக் கொடுக்கும். அங்கண் - அவ்விடத்தில். அல்கும் திறம் - தங்குவதற்கு. தில்லை தொழுதற் குரிய தன்றித் தங்குதற்குரியதன்று என்று பிள்ளையார் கருதினார்போலும்.

166. திருவேட்களத்தைத் தங்குமிடமாகக் கொண்டு சிதம்பரதரிசனஞ் செய்து போவார்.

167. விரை..... அம்மாணை - வாசனை பொருந்திய கொன்றையாகிய அழகிய மாலையானது சடையுடைய திருமுடியில் பொருந்தி விளங்கும் சிவபெருமானை.

168. பயிற்றி - யாழிலிட்டு வாசித்து. எவரும் நாடும்.

169. ஆங்கவர்தஞ் சீலத் தளவின் மையுநினைந்தே
ஓங்கி எழுங்காதல் *ஒழியாத உள்ளத்தார்
தேங்கமழுஞ் சோலைத் திருவேட் களங்கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ்புலியூர்ப் புக்கணையும் போழ்தின்கண்.
170. அண்டத் திறைவர் அருளால் அணிதில்லை
முண்டத் திருநீற்று மூவா யிரவர்களும்
தொண்டத் தகைமைக் கணநாத ராய்த்தோன்றக்
கண்டப் பரிசுபெரும் பாணர்க்குங் காட்டினார்.
171. செல்வம் பிறிவறியாத் தில்லைவாழ் அந்தணரும்
எல்லையில்சீர்ச் சண்பை இளவே நெழுந்தருளி
ஓல்லை இறைஞ்சாமுன் தாமும் உடன்இறைஞ்சி
மல்லல் அணிவீதி மருங்கணைய வந்தார்கள்.
172. பொங்கி எழுங்காதல் புலனாகப் பூசுரர்தம்
சிங்கம் அனையார் திருமுடியின் மேற்*குவித்து
பங்கயத்தின் செவ்வி பழித்து வனப்போங்கும்
செங்கை யொடுஞ்சென்று திருவாயி லுட்புக்கார்.
173. ஒன்றிய சிந்தை உருக உயர்மேருக்
குன்றனையே பேரம் பலமருங்கு கும்பிட்டு
மன்றுள் நிறைந்தாடும் மாணிக்கக் கூத்தர்எதிர்
சென்றணைந்து தாழ்ந்தார் திருக்களிற் றுப்படிக்கீழ்.

169. தேன் - பூமணம். பூங்கிடங்கு - பூக்கள் நிறைந்த அகழி, புலியூர் - சிதம்பரம்.
பா-ம் - *ஒவாத.

170. முண்டம் - நெற்றியில். தொண்டின் தன்மை பூண்ட. அப்பரிசு - அத்தன்மையை.

171. திருவருட் செவ்வத்தினின்றும் பிரிதலை அறியாத. ஓல்லை - விரைந்து;
உடனே. மல்லல் - வளப்பமுடைய.

172. பூசுரர்தம் சிங்கம் அனையார் - பிராமணர்களில் சிங்கம் போன்றவ
ராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார். பங்கயத்தின் செவ்வி பழித்து - தாமரையின் அழகை
இகழ்ந்து. வனப்பு - அழகு.

பா-ம் - *குவித்து.

173. திருக்களிற்றுப்படி - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : பாட்டு. 105,
குறிப்புப் பார்க்க.

174. "ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு பால்தயிர் அந்தணர்பிரி யாதசிற் றம்பலம்
நாடி னாயிட மாநறுங் கொன்றை நயந்தவனே
பாடி னாய்மறை யொடுபல் கீதமும் பல்சடைப்பனி கால்கதிர் வெண்திங்கள்
சூடி னாய்அரு ளாய்கருங்க எம்தொல்வினையே".

வேறு

174. “ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு பால்தயிர்” என்றெடுத் தார்வத்தால்
பாடி னார்பின்னும் அப்பதி கத்தினிற் பரவிய பாட்டொன்றில்
நீடு வாழ்தில்லை நான்மறை யோர்தமைக் கண்டஅந் நிலை
எல்லாம்
கூடு மாறுகோத் “தவர்தொழு தேத்துசிற் றம்பலம்” எனக்கூறி.

இன்ன தன்மையில் இன்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்பேத்தி
மன்னும் ஆனந்த வெள்ளத்தில் திளைத்தெதிர் வந்துமுன் நின்றாடும்
*பின்னு வார்சடைக் கூத்தர்பே ரருள்பெறப் பிரியாத விடைபெற்றுப்
பொன்னின் அம்பலஞ் சூழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்துபோந் தணைந்தனர்
புறமுன்றில்.

அப்பு றத்திடை வணங்கிஅங் கருளுடன் அணிமணித் திருவாயில்
பொற்பு றத்தொழு தெழுந்துடன் போதரப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நற்ப தந்தொழு “தடியனேன் பதிமுதல் நதியனேவாக் கரைமேய
ஒப்பில் தானங்கள் பணிந்திடவேண்டும்” என்றுரை செய் அதுநேர்வார்.

177. பொங்கு தெண்திரை புனிதநீர் நிவாக்கரைக் குடதிசை
மிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடன்பரி சனங்களுந் தவமுனி வருஞ்செல்லச்
செங்கை யாழ்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனா ருடன்சேர
மங்கை யார்புகழ் மதங்கு ளாமணி யாருடன் வரவந்தார்.

இருந்த டங்களும் பழனமும் கடந்து போய் எருக்கத்தம் புலியூரின்
மருங்கு சென்றுற நீலகண் டப்பெரும் பாணனார் வணங்கி “கார்
நெருங்கு சோலைசூழ் இப்பதி அடியனேன் பதி” என நெடிதின்புற்
றருங்க லைச்சிறு மழஇளங் களிறனார் அங்கணைந் தருள்செய்வார்.

“நீலத் தார்கரி யமிடற் றார்நல்ல நெற்றிமே லுற்ற கண்ணினார் பற்று
சூலத் தார்குட லைப்பொடி நிறணி வார்சடையார்
சிலத் தார்தொழு தேத்துசிற் றம்பலஞ்சேர்த லாற்கழற் சேவடி கைதொழக்
கோலத் தாயரு ளாயுள காரணங் கூறுதுமே”. - தேவாரம்.

175. பா-ம் - *மின்னு.

176. அடியனேன். . . தானங்கள் - அடியேனது பதி (திரு எருக்கத்தம்புலியூர்)
முதல் நிவா நதிக்கரையிலுள்ள ஒப்பற்ற திருப்பதிகளை. அது நேர்வார் - அதற்கு
உடன்பட்டார்.

177. குடதிசை - மேற்குத்திசை. பரிசனங்களும் - அடியவர்களும்.

178. பெரிய தடாகங்களையும் வயல்களையும் கடந்து.

“ஐயர் நீர்அவ தரித்திட இப்பதி அளவில்மா தவம்முன்பு
செய்த வா” நெனச் சிறப்புரைத் தருளிஅச் செழும்பதி இடங்கொண்ட
மைகொள் கண்டர்தங் கோயிலி னுட்புக்கு வலங்கொண்டு வணங்கிப்பார்
உய்ய வந்தவர் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்அங் கிசையுடன் உரைசெய்தார்.

180. அங்கு நின்றெழுந் தருளிமற் றவருடன்

அம்பொன்மா மலை வல்லி
பங்கர் தாம்இனி துறையுநற் பதிபல
பரிவொடும் பணிந்தேத்தித்
துங்க வண்தமிழ்த் தொடைமலர் பாடிப்போய்த்
தொல்லைவெங் குருவேந்தர்
செங்க ணேற்றவர் திருமுது *குன்றினைத்
தொழுதுசென் றணைகின்றார்.

181. “மொய்கொள் மாமணி கொழித்துமுத்

தாறுசூழ் முது குன்றை அடைவோம்” என்
றெய்து சொன்மலர் மாலைவண்
பதிகத்தை இசையொடும் புனைந்தேத்திச்
*செய்த வத்திரு முனிவரும்
தேவரும் திசையெலாம் நெருங்கப்புக்
கையர் சேவடி பணியும்அப்
பொருப்பினில் ஆதர வுடன்சென்றார்.

வான நாயகர் திருமுது குன்றினை வழிபட வலங்கொள்வார்
தூந் றுந்தமிழ்ச் சொல்லிருக் குக்குறட் டுணைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகர் நம்பர்தங் கோயிலை நண்ணிஅங் குள்புக்குத்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் சேவடி திளைத்த *அன் பொடுதாழ்ந்தார்.

180. அம்பொன் மாமலை வல்லி - உமையம்மையார். துங்க - உயர்ந்த.
தொல்லை வெங்குரு - பழைய சீர்காழியின். திருமுது குன்றினை - விருத்தாசலத்தை.
பா-ம் - *குன்றினைச் சென்றெதிர்.

181. முத்தாறு - மணிமுத்தா நதி. அப்பொருப்பினில் - அத் திருமுதுகுன்றில்.
ஆதரவுடன் - விருப்புடன்.

பா-ம் - *செய்த வப்பெரு.

“ மத்தாவரை நிறுவிக்கடல் கடைந்தவ்விடம் உண்ட
தொத்தார்தரு மணிநீள்முடிச் சுடர்வண்ணன திடமாம்
கொத்தார்மலர் குளிர்சந்தகில் ஒளிர்குங்குமங் கொண்டு
முத்தாறுவந் தடிவீழ்தரு முதுகுன்றடை வோமே”. - தேவாரம்.

182. திருவிருக்குக் குறள் என்னும் அளவொத்த மாலையை.

பா-ம் - *இன்பொடு.

183. தாழ்ந்தெழுந்துமுன் “முரசதிர்ந்
தெழும்” எனுந் தண்டமிழ்த் தொடைசாத்தி
வாழ்ந்து போந்தங்கண் வளம்பதி
அதனிடை வைகுவார் மணிவெற்புச்
சூழ்ந்த தண்புனல் சுலவு “முத்
தாறொடு” தொடுத்தசொல் தொடைமாலை
வீழ்ந்த காதலாற் பலமுறை
விளம்பியே மேவினார் சிலநாள்கள்.

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண் ணாகடம் அணைந்தரு மறையோசை
ஒங்கு தூங்காணை மாடத்துள் அமர்கின்ற ஒருதனிப் பரஞ்சோதிப்
பாங்க ணைந்துமுன் வலங்கொண்டு பணிவுற்றுப் பரவுசொல் தமிழ்மாலை
“தீங்கு நீங்குவீர் தொழுமின்கள்” எனும்* இசைப் பதிகமும் தெரிவித்தார்.

வேறு

185. கருவ ரைப்பிற் புகாதவர் கைதொழும்
ஒருவ ரைத்தொழு துள்ளம் உவந்துபோய்ப்
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவர் தம்முடன்
திருவ ரத்துறை *சேர்துமென் றேகுவார்.

(திருவிருக்குக்குறள்)

“நின்று மலர்தூவி, இன்று முதுகுன்றை
நன்றும் ஏத்துவீர்க், கென்றும் இன்பமே”. - தேவாரம்.

183. அங்கண்-அழகிய இடம் அகன்ற. மணி வெற்பு - அழகிய திருமுது
குன்றை. சுலவு - சுழலும். “முத்தாறொடு” முதலாகப் பாடிய பதிகங்களை.

“முரசதிர்ந் தெழுதிரு முதுகுன்ற மேவிய, பரசமர் படையுடை யீரே
பரசமர் படையுடையீர் உமைப் பரவுவார், அரசர்கள் உலகிலா வாரே”. - தேவாரம்.

184. “ஒடுங்கும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடைத்தாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
அடங்கும் இடங்கருதி நின்றீரெல்லாம்
அடிக ளடிநிழற்கீ ழாளாம்வண்ணம்
கிடங்கும் மதிலுஞ் சுலாவியெங்குங்
கெழுமனைகள் தோறும் மறையின்ஒலி
தொடங்குங் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்காணை மாடம் தொழுமின்களே”. - தேவாரம்.

பா-ம் - *இசைச் செய்யவாய் மலர்வித்தார்..

185. கரு. . . ஒருவரை - மீண்டும் கருவிலே புகாத பெருமை வாய்ந்த
அன்பர்கள் கைதொழும் ஒருவராகிய சிவபெருமானை. சிவபெருமானை அடைந்
தவர்க்கு மீண்டும் பிறப்பில்லை. என்னை? சிவபெருமான் பிறப்பிறப்பில்லாதவ
ராதலின் என்க. பெருவரத்தினில் பெற்றவர் - (சிவபெருமானை நோக்கித் தவங்
கிடந்து பெற்ற) பெருவரத்தினால் தம்மை ஈன்றவராகிய சிவபாத விருதயர்.

பா-ம் - *சேரும்.

186. முந்தை நாள்கள் ஒரோவொரு கால்முது
தந்தை யார்பியன் மேலிருப் பார்தவிர்ந்
தந்த ணாளர் *அவரரு கேசெலச்
சிந்தை செய்விருப் போடுமுன் சென்றனர்.
187. ஆதி யார்தம் அரத்துறை நோக்கியே
காத லால்அணை வார்கடி தேகிடத்
தாதை யாரும் பரிவுறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொந்தது பைப்பய.
188. மறைய னைத்தும் ஒருவடி வாமென
நிறைம திப்பிள்ளை நீள்நிலஞ் சேர்ந்தெனத்
துறைஅ லைக்கங்கை சூடும் அரத்துறை
இறைவ ரைத்தொழு வான்விரைந் தேகினார்.
189. பாச மற்றில ராயினும் பார்மிசை
ஆசை சங்கரற் காயின தன்மையால்
தேசு மிக்க திருவுரு வானவர்
ஈச னைத்தொழு தேதொழு தேகினார்.
190. இந்த மாநிலத் தின்இருள் நீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி யானவர்
சிந்தை ஆரமு தாகிய செஞ்சடைத்
தந்தை யார்கழல் *தாழ்ந்தெழுந் தேகினார்.
191. மாறன் பாடி எனும்பதி வந்தறு
ஆறு செல்வருத் தத்தின் அசைவினால்
வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பிள்ளையார்
ஏறும் அஞ்செழுத் தோதிஅங் கெய்திட.

186. ஒரோ ஒருகால் - ஒவ்வொருபோது. முது. . . இருப்பார் - சிவபாத
விருதயரின் தோளின்மீது எழுந்தருளிச் செல்பவராகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமான்.
தவிர்ந்து - அவ்வாறு செல்வதை ஒழித்து. அவர் - ஞானசம்பந்தர்.

பா-ம் - *அவர்க்கருகே.

187. பரிவுற - வருந்த. பைப்பய - பையப்பைய; மெல்ல மெல்ல.

188. மதிப்பிள்ளை - பிள்ளைச் சந்திரன்; ஞானப்பிள்ளை.

189. பாசம் மற்றிலராயினும் - பற்றுப் பிறிதொன்றில் இல்லாதவராயினும்.
தேசு - ஒளி.

190. பா-ம் - *தாந்தொழு.

191. ஆறு. . . அசைவினால் - வழிச் செல்லும் வருத்தத்தின் சோர்வினால்.
வேறு செல்பவர் - தம்மைச் சூழ வருவோர். வெய்துற - வெம்மையால்
இளைப்படைய; விரைந்து செல்ல எனினுமாம். ஏறும் - ஏற்றமுடைய.

192. உய்ய வந்தசம் பந்த ருடன்வந்தார்க்
கெய்து வெம்மை இளைப்பஞ்சி னான்போலக்
கைகள் ஆயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்ய வன்சென்று மேல்கடல் வீழ்ந்தனன்.
193. அற்றை நாள்இர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்றம் ஊர்ந்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேவினார்.
194. இந்நி லைக்கண் எழில்வளர் பூந்தராய்
மன்ன னார்தம் வழிவருத் தத்தினை
அன்ன மாடுந் துறைநீர் அரத்துறைச்
சென்னி யாற்றார் திருவுளஞ் செய்தனர்.
195. ஏறு தற்குச் சிவிகை இடக்குடை
கூறி ஊதக் குலவுபொற் சின்னங்கள்
மாறில் முத்தின் படியினால் மன்னிய
நீறு வந்த நிமலர் அருளுவார்.
196. நீடு வாழ்பதி யாகும் நெல்வாயிலின்
மாட மாமனை தோறும் மறையோர்க்குக்
கூடு கங்குல் கனவில் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்றமுன் சென்றுபின்.

192. கரந்து - மறைந்து. வெய்யவன் - சூரியன்.

193. பெற்றம் ஊர்ந்தபிரான் - இடபவாகனராகிய சிவபெருமான்.

194. எழில் - அழகு. பூந்தராய் மன்னனார் - திருஞான சம்பந்தர். சென்னி ஆற்றர் - தலையில் கங்கை யணிந்த சிவபிரான்.

195. சிவிகை - பல்லக்கு. இட - நிழற்ற ; பிடிக்க. கூறி - புகழ்களைக் கூறி. குலவு பொன் - விளங்கும் அழகிய; குலவு - வளைந்த எனினுமாம். மாறில். . . . மன்னிய - உவமையற்ற முத்தின் வகைகளால் ஆக்கப் பெற்றனவற்றை (சிவிகை முதலியவற்றை). நீறு உவந்த நிமலர் (திருஞான சம்பந்தர்). ஏறுதற்குச் சிவிகை. . . சிவபெருமான் அருள்வாராய். நீறு உவந்த நிமலர் என்பதற்குச் சிவபெருமான் எனினும் பொருந்தும்.

196. கங்குல் - இரவில். குலமறை - கூட்டமான வேதங்கள். சிவபிரான் சேவடி..

197. “ஞான சம்பந்தன் நம்பால் அணைகின்றான்
மான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடை
யான சின்னம்நம் பாற்கொண் டருங்கலைக்
கோன வன்பால் அணைந்து கொடும்” என.
198. *அந்த ணாளர் உரைத்தஅப் போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்தற் புதமுறுஞ்
சிந்தை யோடுஞ் செழுநீர் அரத்துறை
இந்து சேகரர் கோயில்வந் தெய்தினார்.
199. ஆங்கு மற்ற அருள்அடி யாருடன்
ஓங்கு கோயிலுள் ளார்க்குமுண் டாயிட
“ஈங்கி தென்ன அதிசயம்” என்பவர்
தாங்கள் அம்*மறை யோர்கள்முன் சாற்றினார்.
200. சால மிக்க வியப்புறு தன்மையின்
*பால ராதலும் பள்ளி எழுச்சியின்
காலம் எய்திடக் காதல் *வழிப்படும்
சீல மிக்கார் திருக்காப்பு நீக்கினார்.
201. திங்கள் நீர்மைச் செழுந்திரள் முத்தினால்
துங்க வெண்குடை தூய சிவிகையும்
பொங்க ஊதும் பொருவருஞ் சின்னமும்
அங்கண் நாதர் அருளினாற் கண்டனர்.

197. மான - பெருமையுடைய; வலிமையுடைய எனினுமாம். நம்பால்
கொண்டு - நம்மிடமிருந்து (கோயிலிலிருந்து) எடுத்துக்கொண்டு.

198. அந்தணாளர் தமக்கு ஆண்டவன் உரைத்த. இந்துசேகரர் - சந்திரசேகரர்;
சிவபெருமான்.

பா-ம் - *அந்தணாளர்க்குரைத்த.

199. (முன் அந்தணர்க்குக் கனவிடைத் தோன்றிய) திருவருளானது,
அடியவர்களுடன் கோயிலில் இருப்பவர்கட்குத் தோன்ற.

பா-ம் - *மறையோர்க்குமுன்.

200. சாலமிக்க - மிகமிக அதிக. திருக்கோயிற் றிருவாயிலின் திருக்காப்பு.

பா-ம் - *பாலராயினும். *வெளிப்படும்.

201. திங்கள் நீர்மை - சந்திரன் போன்ற தன்மை வாய்ந்த; தண்ணிலவு காலும்
வெள்ளிய முத்து என்றபடி. துங்க - உயர்ந்த. பொருவரும் - ஒப்பற்ற. அங்கண் -
அவ்விடத்தில்.

202. கண்ட பின்அவர் கைதலை மேற்குவித்
“தெண்டி சைக்கும் விளக்கிவை யாம்” எனத்
தொண்ட ரோடும் மறையவர் சூழ்ந்தெழுந்
தண்டர் நாடும் அறிவுற ஆர்த்தனர்.
203. சங்கு துந்துபி தாரைபே ரிம்முதல்
பொங்கு பல்லிய நாதம் பொலிந்தெழு
அங்க ணன்அரு ளால்அவை கொண்டுடன்
பொங்கு காதல் எதிர்கொளப் போதுவார்.
204. மாசில் வாய்மைநெல் வாயின் மறையவர்
ஆசில் சீர்ச்சண்பை ஆண்டகை யார்க்கெதிர்
தேசு டைச்சிவி கைமுத லாயின
ஈசர் இன்னரு ளால்தாங்கி ஏகினார்.
205. இத்த லைஇவர் இன்னணம் ஏகினார்
அத்த லைச்சண்பை நாதர்க்கும் அவ்விரா
முத்த நற்சிவி கைமுத லாயின
உய்த்த ளிக்கும் படிமுன் உணர்த்துவார்.
206. அள்ளல் நீர்வயல் சூழும் அரத்துறை
வள்ள லார்“நாம் மகிழ்ந்தளிக் கும்அவை
கொள்ள லாகுங்கொண் டுய்த்தல்செய் வாய்” என
உள்ள வாறருள் செய்ய உணர்ந்தபின்.
207. சண்பை யாளியார் தாங்கண்ட *மெய்யருட்
பண்பு தந்தையார் தம்முடன் பாங்கமர்
தொண்ட ருக்கருள் செய்து தொழாமுனம்
விண்பு லப்பட வீங்கிருள் நீங்கலும்.

202. அண்டர் நாடும் - தெய்வ லோகமும். ஆர்த்தனர் - ஆரவாரித்தனர்.

203. பல்லியம் - பல வாத்தியங்களின். அங்கணன் - சிவபிரான்.

204. ஆசில் - குற்றமற்ற.

205. இத்தலை - இவ்விடத்தில். அத்தலை - அவ்விடத்தில் (மாறன் பாடியில்). அவ்விரவில். முதலியவைகளைக் கொண்டு செலுத்தி (நடை வெயில் முதலிய) துன்பங்களினின்றும் நீங்கும்படி.

206. அள்ளல் - குழைந்த சேறு. வள்ளலார் - சிவபெருமான்.

207. மெய்யருட் பண்பினை - மெய்யருட் டன்மையை. மெய்யருளைப் பண்புடைய (குணமுடைய) தந்தையார்..... எனக் கொள்ளினுமாம். திருவருளைத் தொழா முன்னம்.

பா-ம் - *பேரருள் ; மெய்ப்பொருள்.

208. மாலை யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றிவெண் ணீரணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவித்
தேல அஞ்செழுத் தோதி எழுந்தனர்.
209. போத ஞானப் புகலிப் புனிதரைச்
சீத முத்தின் சிவிகைமேல் ஏற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடல்
மீது தேரின்வந் தெய்தினன் வெய்யவன்.
210. ஆய போழ்தின் அரவெனும் ஆர்ப்புடன்
தூய முத்தின் சிவிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டுமெய் யன்பரோ
டேய அந்தணர் தாமெதிர் தோன்றினார்.
211. வந்து தோன்றிய அந்தணர் மாதவர்
கந்த வார்பொழில் காழிநன் னாடர்முன்
“அந்த மில்சீர் அரத்துறை ஆதியார்
தந்த பேரருள் தாங்குவீர்” என்றனர்.
212. என்று தங்களுக் கீசர் அருள்செய்த
தொன்றும் அங்கொழி யாமை உரைத்துமுன்
நின்று போற்றித் தொழுதிட “நேர்ந்தது
மன்று ளார்அருள்” என்று வணங்கினார்.
213. “எந்தை ஈசன்” எனஎடுத் “திவ்வருள்
வந்த வாறுமற் றெவ்வண மோ” என்று
சிந்தை செய்யுந் திருப்பதி கத்திசை
புந்தி யாரப் புகன்றெதிர் போற்றுவார்.

208. வைகறை வேலை - விடியற்காலத்தில். செய்வினை முற்றி - நித்தியக் கடன்களைச் செய்து முடித்து. ஏல . பொருந்த.

209. போத ஞானம் - மெய்ஞ் ஞானமுடைய.

210. ஆர்ப்புடன் - ஒலியுடன். மேய - பொருந்திய. ஏய - ஒத்த.

211. கந்தவார் பொழில் - மணங்கமழும் நீண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த. திரு வரத்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள முதல்வராகிய சிவபெருமான்.

212. இவ்வாறு நேர்ந்தது மன்றுளார் (நடராஜப் பெருமான்) அருள்.

213. “எந்தை ஈசன் எம்பெருமான் ஏறமர் கடவுளென் றேத்திச் சிந்தை செய்பவர்க் கல்லால் சென்று கைகூடு வதன்றால் கந்த மாமல ருந்திக் கடும்புனல் நிவாமல்கு கரைமேல் அந்தண் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை அடிகள் தம்மருளே”.

- தேவாரம்.

214. “பொடிஅ ணிந்த புராணன் அரத்துறை
அடிகள் தம்மரு ளேஇது வாம்” எனப்
படியி லாதசொன் மாலைகள் பாடியே
நெடிது போற்றிப் பதிகம் நிரப்பினார்.
215. மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினால்
தம்மை உன்னும் பரிசுதந் தாள்பவர்
செம்மை நித்தில யானச் சிறப்பருள்
எம்மை யாளுவப் பானின் றளித்ததே.
216. சோதி முத்தின் சிவிகைகூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றிநின்
றாதி யார்அரு ளாதலில் அஞ்செழுத்
தோதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்.

வேறு

217. தொண்டர் ஆர்த்தனர் சுருதிகள் ஆர்த்தன தொல்லை
அண்டர் ஆர்த்தனர் அகிலமும் ஆர்ப்புடன் எய்தக்
கொண்டல் ஆர்த்தன முழுவமும் ஆர்த்தன குழுமி
வண்ட றாப்பொலி மலர்மழை ஆர்த்தது வானம்.
218. வளையும் ஆர்த்தன வயிர்களும் ஆர்த்தன மறையின்
கிளையும் ஆர்த்தன கிளைஞரும் ஆர்த்தனர் கெழுவும்
களைகண் *ஆர்த்ததோர் *கருணையின் ஆர்த்தன முத்து
விளைய மாக்கதிர் வெண்குடை ஆர்த்தது மிசையே.

214. படி இலாத - ஒப்பில்லாத.

215. போற்றி - பேணி; காத்து. பரிசு - தன்மை. செம்மை நித்திலயானச்சிறப்பு
அருள் - செப்பமான முத்துச் சிவிகையாகிய சிறப்பருளை. ஆள் உவப்பான் - ஆளாக
மகிழ்ந்து கொண்ட பிரான். இப்பாடல் சில பிரதிகளில் 213-லும், சில பிரதிகளில்
214-லும் காணப்படுகிறது.

216. சூழ் வந்து - வலஞ் செய்து. பார்மீது தாழ்ந்து - பூமிமீது விழுந்து வணங்கி.

217. ஆர்த்தனர் - ஆரவாரித்தனர். சுருதிகள் - வேதங்கள். தொல்லை அண்டர்
- பழைய விண்ணவர்கள். கொண்டல் - மேகங்கள். முழுவமும் - தெய்வ முரசும்.
குழுமி - கூடி.

218. வளையும் - சங்குகளும். வயிர்களும் - கொம்புகளும் (கொம்பு என்பது
ஒருவகை வாச்சியம்). மறையின் கிளையும் - வேத சாகைகளும். கிளைஞரும் -
சுற்றத்தவர்களும். கெழுவும் - பொருந்திய. களைகண் (உயிர்கட்கு) ஆதாரமாக.
ஆர்த்த - நிறைந்த. ஓர் கருணையின் - ஒப்பற்ற (இறைவன்) அருளால். ஆர்த்தன -
பிணிக்கப் பெற்றனவாகிய. விளையும் - அளிக்கும்; காலும்.

பா-ம் - *ஆர்ந்த. *கருணையி னார்கவின் முத்தும்.

219. பல்கு வெண்கதிர்ப் பத்திசேர் நித்திலச் சிவிகைப்
பல்கு நீற்றொளி யுடன்பொலி புகலிகா வலனார்
அல்கு வெள்வளை அலைத்தெழு மணிநிறைத் தரங்கம்
மல்கு பாற்கடல் வளர்மதி உதித்தென வந்தார்.
220. நீடு தொண்டர்கள் மறையவர் ஏனையோர் நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின் மலர்க்கைமேல் குவித்தே
ஆடு கின்றனர் அயர்ந்தனர் அளவில்ஆ னந்தம்
கூடு கின்றகண் பொழிபுனல் வெள்ளத்தில் குளித்தார்.
221. செய்ய பொன்புனை வெண்தர எத்தணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பால் பெறுந்தனிக் காளம்
வையம் ஏழுடன் மறைகளும் நிறைதவத் தோரும்
“உய்ய ஞானசம் பந்தன்வந் தான்” என ஊத.
222. சுற்று மாமறைச் சுருதியின் பெருகொலி நடுவே
தெற்றி னார்புரம் எரித்தவர் தருதிருச் சின்னம்
“முற்றும் ஆனவள் ஞானமே முலைசுரந் தூட்டப்
பெற்ற பாலறா வாயன்வந் தான்” எனப் பிடிக்க.
223. புணர்ந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
இணைந்த நித்திலத் திலங்கொளி நலங்கிளர் தாரை
“அணைந்த மாமறை முதற்கலை அகிலமும் ஓதா
துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்வந் தான்” என ஊத.
224. தெருளு மெய்க்கலை விளங்கவும் பாருளோர் சிந்தை
இருளும் நீங்கவும் எழுதுசொன் மறைஅளிப் பவர்தாம்
பொருளும் ஞானமும் போகமும் போற்றி* என் பாருக்
கருளும் அங்கணர் திருஅரத் துறையைவந் தணைந்தார்.

219. பல்கு - பெருகும். பத்தி - ஒழுங்கு. புல்கு - சேர்ந்த. அல்கு - கிடக்கும். அணிநிறைத் தரங்கம் - அழகுடன் வரிசையாக எழுதலையுடைய அலைகள். மல்கு - நிறைந்த.

220. மாடுகொண்டு - தம்மிடங் கொண்டு. அயர்ந்தனர் - பரவசராய்.

221. செய்ய பொன்புனை - செம்பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற. வெண் தரள - வெண்முத்தின். சைவமா மறைத்தலைவர்பால் - சிவபெருமானிடத்தில்.

222. தெற்றினார் - பகைவர்களின். முற்றும் ஆனவள் - எங்கும் நீக்கற நிறைந்து எல்லாம் ஆனவர்; உமையம்மையார்.

223. நித்தில. . . தாரை - முத்துக்களால் விளங்கும் ஒளிநலம் எழும் தாரை. அகிலமும் - எல்லாம்.

224. தெருளும் - தெளிந்த. எழுது சொன்மறை - தமிழ் வேதத்தை. அங்கணர் - சிவபெருமானது.

பா-ம் - *செய் அன்பருக்.

225. வந்து கோபுர மணிநெடு வாயில்சேய்த் தாகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின் றிழிந்துதாழ்ந் தெழுந்து
சிந்தை ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கிமுன் செல்ல
அந்தி நாண்மதி அணிந்தவர் கோயிலுள் அடைந்தார்.
226. மன்னு கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு வந்து
சென்னி யிற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தன்பொடு திளைப்பார்
“என்னை யும்பொரு ளாகஇன் னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை போற்றி”என் றெழுந்தார்.

வேறு

227. சூடி னார்கர கமலங்கள் சொரிந்திழி கண்ணீர்
ஆடி னார்திரு மேனியில் அரத்துறை விரும்பி
நீடி னார்திரு அருட்பெருங் கருணையே நிகழப்
பாடி னார்திருப் பதிகம் ஏழிசையொடும் பயில.
228. இசைவி ளங்கிட இயல்பினிற் பாடிநின் றேத்தி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியார் அருளினால் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநாள்
அசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முடன் அப்பதி அமர்ந்தார்.
229. தேவர் தம்பிரான் திருஅரத் துறையினில் இறைஞ்சி
மேவு நாட்களில் விமலனார் நெல்வெண்ணெய் முதலாத்
தாவில் அன்பர்கள் தம்முடன் தொழுதுபின் சண்பைக்
காவ லார்அருள் பெற்றுடன் கலந்துமீண் டணைந்தார்.
230. விளங்கு வேணுபு ரத்திருத் தோணிவீற் றிருந்த
களங்கொள் கண்டர்தங் காதலி யாருடன் கூட
உளங்கொ ளப்புருந் துணர்வினில் வெளிப்பட உருகி
வளங்கொள் பூம்புனற் புகலிமேற் செலமனம் வைத்தார்.

225. சேய்த்தாக - சிறிது தூரத்தே. சந்தம் - அழகிய. அந்திவேளையில் தோன்றும்.

227. திருமேனியில் சொரிந்து இழி கண்ணீரில் ஆடினார். அரத்துறை விரும்பி நீடினார் - திருவரத் துறையில் விருப்பொடு எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரானது. பயில - செறிய; அமைய.

228. அசைவில் சீர்த்தொண்டர் - திருக்கூட்டச் சிறப்பு : பாட்டு 7. பார்க்க.

229. விமலனார் - சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. தாவில் - வருத்த மில்லாத. திருவரத்துறையை மீண்டும் அணைந்தார்.

230. வேணுபுரத்திருத்தோணி-சீகாழியிலுள்ள தோணியென்னுங் கோயிலில். தோணியப்படும் அம்மையாரும் உளம்புகுந்து உணர்வில் விளங்க என்றபடி.

231. அண்ண லார்திரு அரத்துறை அடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேரரு ளால்விடை கொண்டுபோய் நடங்கொண்
டுண்ணி றைந்தபூங் கழலினை உச்சிமேற் கொண்டே
வெண்ணி லாமலர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார்.
232. சிவிகை முத்தினிற் பெருகொளி திசைஎலாம் *விளக்கக்
கவிகை வெண்மதிக் குளிரொளி கதிர்செய்வான் கலப்பக்
குவிகை மேற்கொண்டு மறையவர் குணலையிட் டாடப்
புவிகைம் மாறின்றிப் போற்றவந் தருளினார் போந்தார்.
233. மறைமு முங்கின தமுங்கின வண்தமிழ் வயிரின்
குறைந ரன்றன முரன்றன வளைக்குலங் காளம்
முறைஇ யம்பின இயம்பல ஒலித்தன முரசப்
*பொறை கறங்கின பிறங்கின *போற்றிசை அரவம்.
234. உடைய பிள்ளையார் வரும்எல்லை உள்ளஅப் பதியோர்
புடைஇ ரண்டினுங் கொடியொடு பூந்துகில் விதானம்
நடைசெய் காவணந் தோரணம் பூகநற் கதலி
மிடையு மாலைகள் நிறைகுடம் விளக்கொடு நிரைத்தார்.

231. தமது உள்நிறைந்த. அகத்துள்ள நடராசனைப் புறத்தே உச்சி
மேற்கொண்டு ; “கன்மன வீர்கழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பதென்னே - நன்மன
வர்நவில் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம் - பொன்மலை யில்வெள்ளிக் குன்றது
போலப் பொலிந்திலங்கி - என்மன மேயொன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே”
- அப்பர் : கோயில் திருவிருத்தம் 3.

232. கவிகை - குடையாகிய. கதிர் செய்வான் - சூரிய கிரணம் படரும்
வானில். குணலை யிட்டாட - மகிழ்ச்சி மிகுதியால் ஆரவாரித்துக் கூத்தாட. புவி
. அருளினார் - உலகை எவ்வித கைம்மாறு மில்லாமல் காக்க வந்தருளிய
திருஞானசம்பந்தர்.

பா-ம் - *விரிக்கக்; விரிப்பக்.

233. வண்தமிழ் - வண்மை வாய்ந்த தமிழ் மறையும். தமுங்கின - ஒலித்தன.
வயிரின்குறை நரன்றன - கொம்புகள் ஒலித்தன. வளைக்குலம் முரன்றன -
சங்கினங்கள் முழங்கின. காளம் முறைமுறையே ஊதின. இயம்பல - வாத்தியங்கள்
பல. கறங்கின - ஒலித்தன. பொறை - சிறு குவடு (மலை); முரசு சிறு குவடு
போன்றிருத்தலின் “முரசப் பொறை” என்றார். போற்றிசை அரவம் பிறங்கின-
அடியார்கள் அரகர என்று போற்றி செய்யும் ஒலிகள் பெருகின.

பா-ம் - *பறை. *போற்றிசெய்.

234. புடை - பக்கம். பூந்துகில் விதானம் - பூம்பட்டாலாகிய மேற்கட்டி.
நடைசெய்காவணம் - நடைப்பந்தர். பூகம் - கமுகம். மிடையும் - நெருங்கிய.

235. அனைய செய்கையால் எதிர்கொளும் பதிகளா னவற்றின்
வினைத ரும்பவந் தீர்ப்பவர் கோயில்கள் மேவிப்
புனையும் வண்டமிழ் மொழிந்தடி பணிந்துபோந் தணைந்தார்
பனைநெ டுங்கைமா உரித்தவர் மகிழ்பெரும் பழுவுந்.

வேறு

236. அங்கணைந் திளம்பிறை அணிந்த சென்னியார்
பொங்கெழிற் கோபுரந் தொழுது புக்கபின்
துங்கநீள் விமானத்தைச் சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து பாடுவார்.
237. மண்ணினிற் பொலிகுல மலையர் தாந்தொழு
தெண்ணில்சீர்ப் பணிகள்செய் தேத்துந் தன்மையில்
நண்ணிய வகைசிறப் பித்து நாதரைப்
பண்ணினில் திகழ்திருப் பதிகம் பாடினார்.
238. *பாவின திசைவழி பாடி அங்ககன்
றியாவருந் தொழுதுடன் ஏத்த எய்தினார்
மூவுல குய்யநஞ் சுண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெருந்திரு விசய மங்கையில்.
239. அந்தணர் விசயமங் கையினில் அங்கணர்
தந்தனி ஆலயஞ் சூழ்ந்து தாழ்ந்துமுன்
வந்தனை செய்துகோ தனத்தை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலையிற் சிறப்பித் தேத்தினார்.
240. விசயமங் கையினிடம் அகன்று மெய்யர்தாள்
அசைவில்வை காவினில் அணைந்து பாடிப்போந்
திசைவளர் ஞானசம் பந்தர் எய்தினார்
திசையுடை ஆடையர் திருப்பு றம்பயம்.

235. கைமா - துதிக்கையுடைய யானையை. உரித்தவர் - சிவபிரான்.

237. மலையர் - மலையாளர். "மலையாளர் தொழுதேத்தி" திருஞான
சம்பந்தர் : திருப்பழுவுர் 1.

238. பா-ம் - *பாவினம் இசைவழி.

239. கோதனத்தை - பசுவை; பசு வழிபட்டதை.

241. திறம் - திறப்பண் (பண்வகை நான்கு: அவை, பண், பண்ணியல், திறம்,
திறத்திறம் என்பன). நீர்மை - பண் பாகுபாடுகளுள் ஒன்று. திறம்புரி நீர்மையில் -
திறப்பண் அமையும் நீர்மையில். நிறம் - வண்ணம். பயில் - செறியும்.

241. புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் போற்றிசெய்
திறம்புரி நீர்மையிற் பதிகச் செந்தமிழ்
நிறம்பயில் இசையுடன் பாடி நீடிய
அறந்தரு கொள்கையார் அமர்ந்து மேவினார்.
242. அத்திருப் பதிபணிந் தகன்று போய்அனல்
கைத்தலத் தவர்பதி பிறவுங் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகராம் முதல்வர் நண்ணினார்
செய்த்தலைப் பணிலமுத் தீனுஞ் சேய்ஞலார்.
243. திருமலி புகலிமன் சேரச் சேய்ஞலார்
அருமறை யவர்பதி அலங்கரித்துமுன்
பெருமறை யொடுமுழ வொலிபி றங்கவே
வருமுறை எதிர்கொள வந்து முந்தினார்.
244. ஞானசம் பந்தரும் “நாய னார்சடைத்
தூநறுந் தொடையன்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி” என்று நித்தில
யானமுன் இழிந்தெதிர் இறைஞ்சி எய்தினார்.
245. மாமறை யாளர்வண் புகலிப் பிள்ளையார்
தாமெழுந் தருளிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமரும் பதியில்வந் தருளக் கண்டனர்
ஆமகிழ் வுடன்பணிந் தாடி ஆர்த்தனர்.
246. களித்தனர் புண்ணியக் கரக வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிகளும் மலருஞ் சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி ஆயிரம்
அளித்தவர் கோயிலுள் அவர்முன் பெய்தினார்.

242. அனல் கைத்தலத்தவர் - மழுவேந்திய கையராகிய சிவபிரான்
வீற்றிருந்தருளும். செய்த்தலை - வயல்களினிடத்து. பணிலம் - சங்குகளையும்.
சேய்ஞலார் - சண்டேசுர நாயனார் புராணம் : பாட்டு 1. குறிப்புப்பார்க்க.

243. பிறங்கவே - பெருகவே.

244. நாயனார். . . . பிள்ளையார் - சிவபெருமான் சடையிலுள்ள தூய
மணங்கமழும் மாலையை முன் சூட்டிய சண்டேசுர நாயனார். இந்நாயனார் புராணம்
பார்க்க. நித்தில யானம் முன் இழிந்து - முத்துச் சிவிகையை விட்டிற்றங்கி.

245. தங்கள் பிள்ளையார் - சண்டேசுர நாயனாரின். காமரும் - அழகிய.
கண்டனர் ஆம் - கண்டவரைப்போல.

246. கரகம் - கமண்டலத்துள்ள. சுருதி ஆயிரம் அளித்தவர் - சிவபிரான்
(சுருதி - வேதம். ஆயிரம் - அளவில்லாத).

247. வெங்குரு வேந்தரும் விளங்கு கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பினாற் புடைவ லங்கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேற் குவித்துச் சென்றுபுக்
கங்கணர் முன்புற அணைந்து தாழ்ந்தனர்.
248. வேதியர் சேய்ஞலூர் விமலர் தங்கழல்
காதலிற் பணிந்தவர் கருணை போற்றுவார்
தாதைதாள் தடிந்தசண் டசப் பிள்ளையார்
*பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார்.
249. இன்னிசை வண்தமிழ் பாடி ஏத்தியே
நன்னெடும் பதியுளோர் நயக்க வைகிய
பின்னர்வெண் பிறையணி வேணிப் பிஞ்ஞகர்
மன்னிய திருப்பனந் தாள்வ ணங்கினார்.
250. ஆங்கணி சொன்மலர் மாலை சாத்திஅப்
பாங்குபந் தணநலூர் பணிந்து பாடிப்போய்த்
தீங்குதீர் மாமறைச் செம்மை அந்தணர்
ஓங்கும்ஓ மாம்புலி யூர்வந் துற்றனர்.
251. மற்றநற் பதிவட தளியின் மேவிய
அற்புதர் அடிபணிந் தலர்ந்த செந்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடிஅங் ககன்று சூழ்மதில்
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர் புக்கனர்.

248. வேதியர்களுடைய சேய்ஞலூர். விமலர்தம் - சிவபிரானது. பாதகமே
உறுபயனாகப் பெற்ற தன்மையைப் பாடினார். சண்டேசுர நாயனார் புராணம் :
பாட்டு. 52. குறிப்புப் பார்க்க.

பா-ம் - *பாதபங் கயம்பெறும்.

“பிரடைந்த பால தாட்டப் பேணா தவன்தாதை

வேரடைந்து பாய்ந்த தானை வேர்தடிந் தான்தனக்குத்

தாரடைந்த மாலை சூட்டித் தலைமை வகுத்தலென்னே

சீரடைந்த கோயில் மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே”. - தேவாரம்.

249. நயக்க - விரும்பு; இரந்து வேண்ட.

251. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : வடதளி அற்புதம் பார்க்க.

252. தே...தாள் - மணங்கமழுங் கருங்குவளை போன்ற கண்டத்தை யுடைய
சிவபிரான் திருவடிகளை. நீடுவார் - தங்குபவராகிய திருஞானசம்பந்தர்; கடந்து
செல்பவராகிய திருஞானசம்பந்தர் எனினுமாம். வார் - நீண்ட.

பா-ம் - *மீண்டனர்.

252. சீர்வளர் கோயிலை அணைந்து தேமலர்க்
கார்வளர் கண்டர்தாள் பணிந்து காண்பவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார்
வார்பொழிற் கடம்பையும் வணங்கி *வாழ்ந்தனர்.
253. நம்பரை நலந்திகழ் நாரை யூரினில்
கும்பிடும் விருப்பொடு குறுகிக் கூடிய
வம்பலர் செந்தமிழ் மாலை பாடிநின்
றெம்பிரான் கவுணியர் தலைவர் ஏத்தினார்.
254. அப்பதி பணிந்தருந் தமிழ்பு னைந்துதம்
மெய்ப்ப்படு விருப்பொடு வேவு *நாள்அரன்
பொற்பதி பலவும்முன் பணிந்து போந்தனர்
பைப்பணி யவர்கருப் பறிய லூரினில்.
255. *பரமர்தந் திருக்கருப் பறிய லூரினைச்
சிரபுரச் சிறுவர்கை தொழுது செந்தமிழ்
உரைஇசை பாடிஅம் மருங்கின் உள்ளவாம்
சுரர்தொழும் பதிகளும் தொழுது பாடினார்.

வேறு

256. மண்ணுலகு செய்ததவப் பயனா யுள்ள
வள்ளலார் அப்பதிகள் வணங்கி ஏகி
எண்ணில்முர சிரங்கிழைப் பணிலம் ஆர்ப்ப
இலங்கியகா ளஞ்சின்னம் எங்கும் உதக்
கண்வளர்மென் கரும்புமிடை கதிர் செஞ் சாலி
கதலிகழு குடனோங்குங் கழனி நாட்டுத்
தெண்ணிலவு சூடியதம் பெருமான் வையும்
திருப்பிரம புரஞ்சாரச் செல்லும் போது.

253. வம்பு அலர் - தெய்வ மணங் கமழும்.

254. பைப்பணியவர் - படமுடைய பாம்பை அணியாக்கொண்ட சில
பெருமான் வீற்றிருந்தருளும். சில பிரதிகளில் இப்பாடல் "அப்பதி அணைந்து போய்
அமரர் நாயகர் - பொற்பதி பலவுமுன் பணிந்து போதுவார் - மெய்ப்ப்படு விருப்பொடு
மேவி னார்பணி - பைப்பணி யவர்கருப் பறிய லூரினை" - இவ்வாறு காணப்படுகிறது.

பா-ம் - *நாளமர்; நாளமலர்.

255. இரங்கி - ஒலித்து. கண் - கணு.

பா-ம் - *பரமர்தங் கழல்கருப் பறிய லூரினில்.

257. பிள்ளையார் எழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப்
 பிரமபுரத் தருமறையோர் பெருகு காதல்
 உள்ளமகிழ் சிறந்தோங்கத் தோணி மேவும்
 உமைபாகர் கழல்வணங்கி உவகை கூர
 வெள்ளமறை ஒலிபெருகு மறுகு தோறும்
 மிடைமகர தோரணங்கள் கதலி பூகம்
 தெள்ளுபுனல் நிறைகுடங்கள் தீப தூபம்
 *செழுங்கொடிகள் நிரைத்தெதிர்கொள் சிறப்பிற் செல்வார்.
258. ஆரணங்கள் மதுரவொலி எழுந்து பொங்க
 அரசிலையுந் தருப் பையும்பெய் தணிந்த வாசப்
 பூரணகும் பங்கள்நிறை கரகம் ஏந்திப்
 புதுமலரும் நறுந்துகளும் பொரியுந் தாவி
 *வாரணங்கு முலைஉமையாள் குழைத்த செம்பொன்
 வள்ளத்தில் அமுதுண்ட வள்ள லாரைச்
 சீரணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை மீது
 செழுந்தரளக் குடைநிழற்கீழ்ச் சென்று கண்டார்.
259. கண்டபொழு தேகைகள் தலைமேற் கொண்டு
 *கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல் பொங்கித்
 தொண்டர்களும் மறையவருஞ் சென்று சூழ்ந்து
 சொல்லிறந்த மகிழ்ச்சியினால் துதித்த ஓசை
 எண்திசையும் நிறைவித்தார் ஆடை வீசி
 இருவிசம்பின் வெளிதூர்த்தார் ஏறு சீர்த்தி
 வண்டமிழ்நா யகரும் இழிந் தெதிரே சென்று
 வணங்கிஅவ ருடன்*கூடி மகிழ்ந்து புக்கார்.
260. திங்கள்அணி மணிமாடம் மிடைந்த வீதி
 சென்றணைந்து தெய்வமறைக் கற்பின் மாதர்
 மங்கலவாழ்த் திசைஇரண்டு மருங்கு மல்க
 வானவர்நா யகர்கோயில் மருங்கு சார்ந்து

257. பா-ம் - *செடி.

258. ஆரணங்கள் - வேதங்களின். வார் - கச்சு. அணங்கு - வருத்தம். கச்சினுக்கு வருத்த மூட்டும் என்றபடி. சீர் அணங்கு - அழகிய தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த; சிறந்த அழகு வாய்ந்த; அழகை அணிந்துள்ள.

பா-ம் - *வாரிணங்கு முலைமலையாள்.

259. பா-ம் - *கண்பணிப்ப. *கூட.

260. தாளம் பெற்றவராகிய திருஞான சம்பந்தர்.

துங்கநிலைக் கோபுரத்தை இறைஞ்சிப் புக்குச்
 சூழ்ந்துதிருத் தோணிமிசை மேவி னார்கள்
 தங்கள்திரு முன்புதாழ்ந் தெழுந்து நின்ற
 தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார்.

261. பரவுதிருப் பதிகஇசை பாடி நீடும்

*பரன்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி
 விரவுமலர்க் கண்பனிப்பக் கைகள் கூப்பி
 வீழ்ந்தெழுந்து புறம்போந்து வேத வாய்மைச்
 சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும் போது
 திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணர் பின்னே
 வரஅவரை வளம்பெருகு மனையிற் போக
 அருள்செய்து தந்திருமா ளிகையின் வந்தார்.

262. மறையவர்கள் அடிபோற்றத் தந்தை யாரும்

மருங்கணைய மாளிகையில் அணையும் போதில்
 நிறைகுடமும் மணிவிளக்கும் முதலா யுள்ள
 *நீதிமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி ஏந்த
 இறைவர்திரு நீற்றுக்காப் பேந்தி முன்சென்
 றீன்றதா யார்சாத்தி இறைஞ்சி ஏத்த
 முறைமையவர்க் கருள்செய்து மடத்திற் புக்கார்
 முதல்வர்பால் மணிமுத்தின் சிவிகை பெற்றார்.

263. செல்வநெடு மாளிகையில் அமர்ந்து நாளும்

திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று தாழ்ந்து
 மல்குதிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி
 மனமகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வைகு நாளில்

261. கருணையாகிய திருவருளின். அன்பு கூடிய மலர்க்கண்கள் இன்ப நீர் பொழிய.

பா-ம் - *பரங்.

262. முதலாயுள்ளனவற்றை. இறைவர் - சிவபெருமானது.

பா-ம் - *நீடு.

263. ஒல்லை முறை - பழைய முறைப்படி. உலகு. . . பெற்றார் - பிரகிருதி அசுத்தம் சுத்தம் என்னும் மூன்று மாயைகளையுங் கடந்த சிவஞானத்தை உணரப் பெற்றவராகிய திருஞான சம்பந்தர். “பாச ஞானத்தாலும் பசு ஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே - நேசமொடும் உள்ளத்தே நாடி” - சிவஞான சித்தியார் : சூத். 9, 1 தோலொடு - மான் தோலொடு. நூல் - பூனூல். சுரர்கள் - தேவர்கள்.

பா-ம் - *முறை.

ஒல்லைமுறை உபநயனப் பருவம் எய்த
உலகிறந்த சிவஞானம் உணரப் பெற்றார்,
தொல்லை*மறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத்
தோலொடுநூல் தாங்கினார் சுரர்கள் போற்ற.

264. ஒருபிறப்பும் எய்தாமை உடையார் தம்மை
உலகியல்பின் உபநயன முறைமை யாகும்
இருபிறப்பின் நிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி
எய்துவிக்கும் மறைமுனிவர் எதிரே நின்று
“வருகிறத்தின் மறைநான்குந் தந்தோம்” என்று
மந்திரங்கள் மொழிந்தவர்க்கு மதுர வாக்கால்
பொருவிறப்ப ஒதினார் புகலி வந்த
புண்ணியனார் எண்ணிறந்த புனித வேதம்.

264. தவத்தால் முதன்மையும் மகன்மையும் பெற்று பிறவா நெறி
எய்தியவர் திருஞான சம்பந்தர். அவர் உலகோபகாரமாகச் சீர்காழியில்
தோன்றினாரேயன்றி வினைக்கீடாகத் தோன்றினாரில்லை. “பாச மற்றவ ராயினும்
பார்மிசை - ஆசை சங்கரற் காயின தன்மையால் - தேச மிக்க திருவுருவானவர்”,
“ஈலிவத் திருஞான சம்பந்தர்”, “தவமுதல்வர் சம்பந்தர்” - என்று இப்புராணம் (189
, 70 : 516) கூறுதலை நோக்குக. “துருத்தியாய் திருந்தடி - மறக்குமாறு இலாத என்னை
மையல் செய்து இம்மண்ணின் மேல் - பிறக்குமாறு காட்டினாய்” என்னுந்
திருத்துருத்தித் தேவாரத்தில் சம்பந்தப் பெருமானே தமது நிலையைக்
குறிப்பிட்டவாறு காண்க. “திருந்தடி மறக்குமாறு இலாத என்னை” என்பது “ஒரு
பிறப்பும் எய்தாமை உடையார் தம்மை” என்பதன் நுட்பத்தை விளக்குவது காண்க.

இரு பிறப்பின் நிலைமை - தாய் வயிற்றில் பிறப்பது ஒன்று; ஞானத்தில்
பிறப்பது மற்றொன்று. திருஞான சம்பந்தர் வினைக்கீடாகப் பிறவி
தாங்கியவரல்லராதலானும், அவர் ஆண்டவன் அருள் பெற்று எல்லாவற்றையும்
ஓதாது உணர்ந்து தமிழ் வேதம் அருளுபவராதலானும், அவருக்கு உபநயனம், வேத
போதனை முதலியன அநாவசியம் என்று பிராமணர்கள் கருதாது, உலகியல்
முறைப்படி அவைகளை நிகழ்த்தினார்கள். ஞான வள்ளல் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்
கொண்டிருந்து, தமக்கு வேத மந்திரங்களை ஓதவந்தவர்களுக்கு அவர்கள் வியக்குமாறு
எண்ணிறந்த புனித வேதங்களை அறிவுறுத்தினார். இதனால் ஞானிகட்குப்
புறக்கோலப் பூணூல், வேதமோதல், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் முதலியன
வேண்டுவதில்லை என்பது புலனாகிறது.

மொழிந்தவர்க்கு - உரைத்த பிராமணர்கட்கு. புகலி வந்த புண்ணியனார்தமது
மதுரவாக்கால். பொரு விறப்ப - ஒப்பில்லாத முறையில். குறிப்பிட்ட நான்கு வேத
மந்திரங்களை ஓதவந்த பிராமணர்கட்குச் சம்பந்தப் பெருமான் எண்ணிறந்த புனித
வேதங்களை அருளியது ஈண்டு உன்னத்தக்கது.

265. சுருதிஆ யிரம்ஓதி அங்க மான

தொல்கலைகள் எடுத்தியம்புந் தோன்ற லாரைப்
பருதிஆ யிரகோடி விரிந்தால் என்னப்
பரஞ்சோதி அருள்பெற்ற பான்மை மேன்மை
கருதிஆ தரவோடும் வியப்புந் றேத்துங்
கலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக் கண்முன்
வருதியானப் பொருளென் றிறைஞ்சித் தாமுன்
வல்லமறை கேட்டையந் தீர்ந்து வாழ்ந்தார்.

266. மந்திரங்க ளானஎலாம் அருளிச் செய்து

மற்றவற்றின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த
சிந்தைமயக் குறும்ஐயந் தெளிய எல்லாம்
செழுமறையோர்க் கருளிஅவர் *தெருளும் ஆற்றால்
முந்தைமுதன் மந்திரங்கள் எல்லாந் தோன்றும்
முதலாகும் முதல்வனார் எழுத்தஞ் சென்பார்
“அந்தியினுள் மந்திரம்அஞ் செழுத்து மே”என்
றஞ்செழுத்தின் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்தார்.

267. அத்தகைமை பிள்ளையார் அருளிச் செய்ய

அந்தணர்கள் அருள்தலைமேற் கொண்டு தாழ்ந்து
சித்தமகிழ் வொடு சிறப்பத் தாமுந் தெய்வத்
திருத்தோணி அமர்ந்தாரைச் சென்று தாழ்ந்து

265. எண்ணிறந்த சுருதிகளை (வேதங்களை) ஓதி, அவைகளின் அங்கங்
களான பழைய கலைகளை எடுத்துச் சொல்லும் திருஞான சம்பந்தரை. ஆயிர கோடி
பரிதி (சூரியர்கள்). பரஞ்சோதி - சிவபெருமானது. சூரியன் முதலியவற்றிற்குச் சோதி
வழங்கலின் சிவன் பரஞ்சோதியாதல் காண்க; பாயிரம் முதற் பாட்டின் விரிவுரை
பார்க்க. ஆதரவோடும்-விருப்போடும். கலைமறையோர்-கலைஞானப் பிராமணர்
கள்; திருவருள் ஞானங் கைவரப் பெறாதவர்கள். தாங்கள் கற்றுத் தேர்ந்த வேதத்தைத்
திருஞான சம்பந்தர் வாயிலாகக் கேட்டு ஐயந் தீர்ந்து. அதற்கு முன்னே அவர்கள்
வாழ்ந்தது வாழ்வன்றாதலின் “வாழ்ந்தார்” என்றார்.

266. வைதிக நூல் - வேத சம்பந்தமான நூல்களின் சொல்லப்பட்ட. தெருளும்
- தெளியும்.

பா-ம் - *தெளியு.

“மந்திரம் நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழல் ஒம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே”. - தேவாரம்.

மெய்த்தஇசைப் பதிகங்கள் கொண்டு போற்றி
 விரைமலர்த்தாள் மனங்கொண்டு மீண்டு போந்து
 பத்தருடன் இனிதமரும் பண்பு கூடப்
 பரமர்தாள் பணிந்தேத்திப் பயிலும் நாளில்.

வேறு

268. பந்தணை மெல்விர லாளும் பரமரும் பாய்விடை மீது
 வந்துபொன் வள்ளத் தளித்த வரம்பில்ஞா னத்தமு துண்ட
 செந்தமிழ் ஞானசம் பந்தர் திறங்கேட்டி றைஞ்சுதற் காக
 அந்தணர் பூந்தராய் தன்னில் அணைந்தனர் நாவுக் கரையர்.
269. “வாக்கின் பெருவிறல் மன்னர் வந்தணைந் தார்” எனக் கேட்டுப்
 பூக்கமழ் வாசத் தடஞ்சூழ் புகலிப் பெருந்தகை யாரும்
 “ஆக்கிய நல்வினைப் பே”றென் றன்பர் குழாத்தொடும் எய்தி
 ஏற்கும் பெருவிருப் போடும் எதிர்கொள எய்தும் பொழுதில்.
270. சிந்தை இடையறா அன்பும் திருமேனி தன்னில் அசைவும்
 *கந்தம் மிகையாங் கருத்தும் கைஉழ வாரப் படையும்
 வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற் பொலிதிரு நீறும்
 அந்தமி லாத்திரு வேடத் தரசும் எதிர்வந் தணைய.
271. கண்ட கவுணியக் கன்றும் கருத்திற் பரவுமெய்க் காதல்
 “தொண்டர் திருவேடம் நேரே தோன்றிய” தென்று தொழுதே
 அண்டரும் போற்ற *அணைந்தங் கரசும் எதிர்வந் திறைஞ்ச
 மண்டிய ஆர்வம் பெருக மதுர மொழிஅருள் செய்தார்.

268. அந்தணர்கள் வாழும் சீர்காழியில். “அந்தணரென்போர் அறவோர்
 மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் - செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்” - குறள் : 20.

269. வாக்கின் பெரு விறல் மன்னர் - திருநாவுக்கரசர். பூ... சூழ் - தாமரைப்
 பூக்களின் மணங்கமழும் பொய்கைகள் சூழ்ந்த. நல்வினை ஆக்கிய பேறு.

270. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்: 140; 224 பார்க்க. கந்த மிகையாம்
 கருத்தும் - “இந்திரியங்களால் உணரப்படும் விஷயத் தொகுதிகள் குற்ற மென்னுங்
 கருத்தும் (கந்தம் - இந்திரியம்; மிகை - குற்றம்)” என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.
 “திருமேனி தன்னிலசையுங் கந்தை. . .” என்று பாடங்கொண்டு
 “திருமேனியிலசைகின்ற கந்தையும் மிகை என்கின்ற கருத்தும்” என்பர் பழைய
 குறிப்புரை யாசிரியர். அந்தமிலா - அளவில்லாத.

பா-ம் - *கந்தை.

271. மண்டிய ஆர்வம் - மிக்கெழுந்த அன்பு.

பா-ம் - *அணைந்த அரசும்.

272. பேரிசை நாவுக் கரசைப் பிள்ளையார் கொண்டுடன் போந்து
போர்விடை யார்திருத் தோணிப் பொற்கோயிலுட்புகும் போதில்
ஆர்வம் பெருக அணையும் அவருடன் கும்பிட் டருளால்
சீர்வளர் தொண்ட ரைக்கொண்டு *திருமா ளிகையினிற்
சேர்ந்தார்.

அணையுந் திருத்தொண்டர் தம்மோ டாண்ட அரசுக்கும் அன்பால்
இணையில் திருவழு தாக்கி இயல்பால் அமுதுசெய் வித்துப்
புணரும் பெருகன்பு நண்பும் பொங்கிய காதலிற் கும்பிட்
டுணருஞ்சொன் மாலைகள் சாத்தி உடன்மகிழ் வெய்தி *உறைந்தார்.

274. அந்நாள் சிலநாள்கள் செல்ல அருள்திரு நாவுக் கரசர்
மின்னார் சடைஅண்ணல் எங்கும் மேவிடங் கும்பிட வேண்டிப்
பொன்மார்பின் முந்நூல் புனைந்த புகலிப் பிரான்இசை வோடும்
பின்னாக எய்த இறைஞ்சிப் பிரியாத நண்பொடும் போந்தார்.

275. வாக்கின் தனிமன்னர் ஏக மாறாத் திருவுளத் தோடும்
*பூக்கமழ்ப் பண்ணைகள் சூழ்ந்த புகலியின் மீண்டும்புகுந்து
தேக்கிய மாமறை வெள்ளத் திருத்தோணி வீற்றிருந் தாரைத்
தூக்கின் தமிழ்மாலை பாடித் தொழுதங் குறைகின்ற நாளில்.

276. செந்தமிழ் மாலை விகற்பச் செய்யுட்க ளான்மொழி மாற்றும்
வந்தசொற் சீர்மாலை மாற்றும் வழிமொழி எல்லா *மடக்கும்
சந்த வியமகம் ஏகபாதந் தமிழ்இ ருக்குக்குறள் சாத்தி
எந்தைக் கெழுகூற் றிருக்கை ஈரடி *ஈரடி *வைப்பு.

272. பேரிசை - பெரும்புகழ். தொண்டரை - திருநாவுக்கரசரை.

பா-ம் - *திருமாளிகை மடஞ்.

273. உறைந்தார் - அன்பில் ஒருவரோடொருவர் உறைந்து நின்றனர்.

பா-ம் - *இருந்தார்.

274. இசைவோடும் பின்னாக எய்த - உடன்பாட்டோடும் பின்னேவர.

275. தேக்கிய. . . . தோணி நிறைந்த. வேதமாகிய வெள்ளத்திலே
திருத்தோணியில். தூக்கின் - ஏழு தூக்குகளினால்; இவை இசைத்தமிழ் நூலுட்
கூறப்படுவன; தாளங்களின் வழியே வருவன; "ஒருசீர் செந்தூக்கிருசீர் மதலை - முச்சீர்
துணிவு நாற்சீர் கோயில் - ஐஞ்சீர் நிவப்பே அறுசீர் கழலே - எழுசீர் நெடுந்தூக்
கென்மனார் புலவர்".

பா-ம் - *பூக்கம மும்பணை.

276. பா-ம் - *மடக்குச். *மேல்வைப் பியைய. *வைப்பும்.

277. நாலடி மேல்வைப்பு *மேன்மை நடையின் *முடுகுமி ராகம்
சால்பினில் சக்கரம் ஆதி விகற்பங்கள் சாற்றும் பதிக
மூல இலக்கிய மாக எல்லாப் பொருள்களும் முற்ற
ஞாலத் துயர்காழி யாரைப் பாடினார் ஞானசம் பந்தர்.
278. இன்னிசை பாடின எல்லாம் யாழ்ப்பெரும் பாணனார் தாமும்
மன்னும் இசைவடி வான மதங்களு ளாமணி யாரும்
பன்னிய ஏழிசை பற்றிப் பாடப் பதிகங்கள் பாடிப்
பொன்னின் திருத்தா ளம்பெற்றார் புகலியிற் போற்றி இருந்தார்.
279. அங்கண் அமர்கின்ற நாளில் “அருந்தமிழ் நாடெத்தி னுள்ளும்
திங்கள் சடைஅண்ண லார்தம் திருப்பதி யாவையுங் கும்பிட்
டெங்குந் தமிழ்மா லைபாடி ஏத்திஇங் கெய்துவன்” என்று
தங்குலத் தாதையா ரோடுந் தவமுனி வர்க்கருள் செய்தார்.
280. பெருகு விருப்புடன் நோக்கிப் பெற்ற குலத்தாதை யாரும்
“அருமையால் உம்மைப் பயந்த அதனாற் பிரிந்துறை வாற்றேன்
இருமைக்கும் இன்பம் அளிக்கும் யாகமும் யான்செய வேண்டும்
ஒருமையால் இன்னஞ் சிலநாள் உடன்எய் துவேன்”என்
றுரைத்தார்.
281. ஆண்டகை யாரும் இசைந்தங் கம்பொற் றிருத்தோணி மேவும்
நீண்ட சடையார் அடிக்கீழ்ப் பணிவுற்று நீடருள் பெற்றே
ஈண்டு புகழ்த்தா தையார்பின் எய்திட யாழ்ப்பாண ரோடும்
காண்டகு காழி தொழுது காதலி னாற்புறம் போந்தார்.
282. அத்திரு மூதாரின் உள்ளார் அமர்ந்துடன் போதுவார் போத
மெய்த்தவர் அந்தணர் நீங்கா விடைகொண்டு மீள்வார்கள் மீள
முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்டு மொய்யொளித் தாமம் நிரைத்த
நித்தில வெண்குடை மீது நிறைமதி போல நிழற்ற.

277. பா-ம் - *மோனை. *முடுகும் அம்மார்க்கம்.

279. எத்தினுள்ளும் - எல்லாவற்றுள்ளும்.

280. பயந்த. . . .ஆற்றேன் - பெற்றமையால் பிரிந்து வாழேன். இருமைக்கும்
- இம்மை மறுமைக்கும். ஒருமைப்பாட்டுடன்.

281. இசைந்து அங்கு அம்பொன். ஈண்டு - நிறைந்த.

282. மொய். . . .குடைமீது - மொய்த்த நிலவு ஒழுங்குபடக் கான்ற முத்துக்
குடை தம்மீது. நிறைமதி - பூரண சந்திரன்.

283. சின்னந் தனிக்காளந் தாரை “சிரபுரத் தாண்டகை வந்தார்”
என்னுந் தகைமை விளங்க ஏற்ற திருப்பெயர் சாற்ற
முன்னெம் மருங்கு நிரந்த முரசுடைப் பல்லியம் ஆர்ப்ப
மன்னுந் திருத்தொண்ட ரானார் வந்தெதிர் கொண்டு வணங்க.
284. சங்கநா தங்கள் ஒலிப்புத் தழங்குபொற் கோடு முழங்க
மங்கல வாழ்த்துரை எங்கும் மல்க மறைமுன் இயம்பத்
திங்களும் பாம்பும் அணிந்தார் திருப்பதி எங்கும் முன்சென்று
பொங்கிய காதலிற் போற்றப் புகலிக் கவுணியர் போந்தார்.
285. திருமறைச் சண்பைய ராளி சிவனார் திருக்கண் ணார்கோயில்
பெருவிருப் பால்அணைந் தேத்திப் பிஞ்ஞகர் கோயில் பிறவும்
உருகிய அன்பால் இறைஞ்சி உயர்தமிழ் மாலைகொண் டேத்தி
வருபுனர் பொன்னி வடபால் குடதிசை நோக்கி வருவார்.
286. போற்றிய காதல் பெருகப் புள்ளிருக் குந்திரு வேளூர்
நாற்றடந் தோளுடை மூன்று நயனப் பிரான்கோயில் நண்ணி
ஏற்றஅன் பெய்தவ ணங்கி இருவர்புள் வேந்தர் இறைஞ்சி
ஆற்றிய பூசனை சாற்றி அஞ்சொற் பதிகம் அணிந்தார்.
287. நீடு திருநின்றி யூரின் நிமலனார் நீள்கழல் ஏத்திக்
கூடிய காதலிற் போற்றிக் கும்பிட்டு வண்தமிழ் கூறி
நாடுசீர் நீடுர் வணங்கி நம்பர் திருப்புன்கூர் நண்ணி
ஆடிய பாதம் இறைஞ்சி அருந்தமிழ் பாடிஅ மர்ந்தார்.

283. பெயர் - பாஸ்தாவாயர், முத்தமிழ் விரகர், பரசமய கோளரி, திருஞான சம்பந்தர் முதலிய பெயர்களை. நிரந்த - பரந்த; சூழ்ந்த. முரசுடைய பல்லியம் ஆர்ப்ப - முரசை முதலாக உடைய பல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க.

284. சங்க. . . முழங்க - சங்கொலிகள் முழங்கவும், ஒலிக்கும் பொன் கொம்பு வாத்தியங்கள் முழங்கவும்.

285. பொன்னி வடபால் குடதிசை - காவிரியின் வடக்குப் பக்கத்து மேற்குத் திசை.

286. தடம்-பெரிய. நயனம் - கண். இருவர் புள்வேந்தர் - சம்பாதிசடாயு என்னும் இரு பறவை வேந்தர்; இருவருஞ் சகோதரர்; “சம்பாதி இருந்த சம்பாதி வனமும்” -மணிமேகலை : மலர் வனம். 54. புள்ளிருக்கு வேளூருக்குச் சம்பாதிபுர மென்றொரு பெயரும் உண்டு. வேளூரில் சம்பாதி பூசித்தமையால் அவ்வூர் இப்பெயர்பெற்றதுபோலும். சடாயுவைப்பற்றி இராமாயணத்திற் காண்க.

“கள்ளாந்த பூங்கொன்றை மதமத்தம் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடிஎம் பெருமானார் உறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே”. - தேவாரம்.

288. அங்குநின் றேகிஅப் பாங்கில் அரனார் மகிழ்கோ யிலான
எங்கணுஞ் சென்று பணிந்தே ஏத்தி இமவான் மடந்தை
பங்கர் உறைபழ மண்ணிப் படிக்கரைக் கோயில் வணங்கித்
தங்கு தமிழ்மாலை சாத்தித் திருக்குறுக் கைப்பதி சார்ந்தார்.
289. திருக்குறுக் கைப்பதி மன்னித் திருவீரட் டானத் தமர்ந்த
பொருப்புவில் லாளரை ஏத்திப் போந்தன்னி யூர்சென்று போற்றிப்
பருக்கை வரைஉரித் தார்தம் பந்தண நல்லூர் பணிந்து
விருப்புடன் பாடல் இசைத்தார் வேதந் தமிழால் விரித்தார்.
290. அப்பதி போற்றி அகல்வார் அரனார் திருமணஞ் சேரி
செப்பருஞ் சீர்த்தொண்ட ரோடுஞ் சென்று தொழுதிசை பாடி
எப்பொரு னுந்தரும் ஈசர் எதிர்கொள்பா டிப்பதி எய்தி
ஒப்பில் பதிகங்கள் பாடி ஒங்குவேள் விக்குடி உற்றார்.
291. செழுந்திரு வேள்விக் குடியில் திகழ்மண வாளநற் கோலம்
பொழிந்த புனல்பொன்னி மேவும் புனிதத் துருத்தி இரவில்
தழும்பிய தன்மையுங் கூடத் தண்தமிழ் மாலையிற் பாடிச்
கொழுந்துவெண் திங்கள் அணிந்தார் கோடி காவிற்சென்
றடைந்தார்.
292. திருக்கோடி காவில் அமர்ந்த தேவர் சிகாமணி தன்னை
எருக்கோ டிதழியும் பாம்பும் இசைந்தணிந் தானைவெள் ளேனப்
பருக்கோடு பூண்ட பிரானைப் பணிந்துசொன் மாலைகள் பாடிச்
கருக்கோடி நீப்பார்கள் சேருங் கஞ்சனூர் கைதொழச் சென்றார்.

288. அப்பாங்கில் - அப்பக்கத்தில்.

289. பொருப்பு வில்லாளரை - மலைவில்லாளராகிய சிவபெருமானை.
பருக்கை வரையுரித்தார் - யானையை உரித்தவராகிய சிவபெருமானை.

291. தழும்பிய - எழுந்தருளிய.

“ஒங்கிமேல் உழிதரும் ஒலிபுனற் கங்கையை ஒருசடைமேல்
தாங்கினார் இடுபலி தலைகல னாக்கொண்ட தம்மடிகள்
பாங்கினால் உமையொடும் பகலிடம் புகலிடம் பைம்பொழில்கூழ்
வீங்குநீர் துருத்தியார் இரவிடத் துறைவர்வேள் விக்குடியே”. - தேவாரம்.

292. இதழியும் - கொன்றையையும். வெள் ஏனப் பருக்கோடு - வெண்
பன்றியின் பருத்த கொம்பை. கருக்கோடி நீப்பார்கள் - கோடிக் கணக்கிலுள்ள
கருக்களை (பிறவிகளை) நீத்த அடியார்கள்.

293. கஞ்சனூர் ஆண்டதங் கோவைக் கண்ணுற்றிறைஞ்சிமுன் போந்து
* மஞ்சணி மாமதில் சூழும் மாந்துறை வந்துவ ணங்கி
அஞ்சொல் தமிழ்மாலை சாத்தி அங்ககன் றன்பர்முன் னாகச்
செஞ்சடை வேதியர் மன்னுந் திருமங்க லக்குடி சேர்ந்தார்.
294. வெங்கண் * விடைமேல் வருவார் வியலூர் அடிகளைப் போற்றித்
தங்கிய இன்னிசை கூடும் தமிழ்ப்பதி கத்தொடை சாத்தி
அங்கண் அமர்வார்தம் முன்னே அருள்வே டங்காட்டத் தொழுது
செங்கண்மா லுக்கரி யார்தந் திருந்துதே வன்குடி சேர்ந்தார்.
295. திருந்துதே வன்குடி மன்னுஞ் சிவபெரு மான்கோயில் எய்திப்
பொருந்திய காதலிற் புக்குப் போற்றிவ ணங்கிப் புரிவார்
“மருந்தொடு மந்திர மாகி மற்றும்இ வர்வேட மாம்”என்
றருந்தமிழ் மாலைபு னைந்தார் அளவில்ஞா னத்தமு துண்டார்.
296. மொய்திகழ் சோலைஅம் மூதூர் முன்னகன் றந்நெறி செல்வார்
செய்தரு சாலிக ரும்பு தெங்குபைம் பூகத்தி டைபோய்
மைதிகழ் கண்டர்தங் கோயில் மருங்குள்ள எல்லாம் வணங்கி
எய்தினர் ஞான சம்பந்தர் இன்னம்பர் ஈசர்தங் கோயில்.
297. இன்னம்பர் மன்னும்பி ரானை இறைஞ்சி இடைமடக் கான
பன்னுந் தமிழ்த்தொடை மாலைப் பாடல்பு னைந்து பரவிப்
பொன்னங் கழலினை போற்றிப் புறம்போந் தணைந்து புருந்தார்
மன்னுந் தடங்கரைப் பொன்னி வடகுரங் காடு துறையில்.

293. கோவை - சிவபிரானை. மஞ்ச - மேகம்.

பா-ம் - * மஞ்சணை.

294. அங்கண் அமர்வார்-அத்திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரான்.

பா-ம் - * விடைமீது மேவும்.

295. புரிவார் - விரும்புவாராய்.

“மருந்துவேண் டில்இவை மந்திரங் கள்இவை
புரிந்துகேட் கப்படும் புண்ணியங் கள்இவை
திருந்துதே வன்குடித் தேவர்தே வெய்திய
அருந்தவத் தோர்தொழும் அடிகள் வே டங்களே”. - தேவாரம்.

296. மொய்திகழ் - மொய்த்து விளங்கும். செய் - வயல். பைம்பூகம் - பசிய கழுஞ்.

297. “எண்டிசைக் கும்புகழ் இன்னம்பர் மேவிய

வண்டிசைக் குஞ்சடை யீரே

வண்டிசைக் குஞ்சடை யீருமை வாழ்த்துவார்

தொண்டிசைக் குந்தொழி லோரே”. - தேவாரம்.

வடகுரங் காடு துறையில் வாலியார் தாம்வழி பட்ட
அடைவுந் திருப்பதி சுத்தில் அறியச் சிறப்பித் தருளிப்
புடைகொண் டிறைஞ்சினர் போந்து புறத்துள்ள தானங்கள் போற்றிப்
படைகொண்ட மூவிலை வேலார் பழனத் திருப்பதி சார்ந்தார்.

299. பழனத்து மேவிய முக்கண் பரமேட்டி யார்பயில் கோயில்
உழைபுக் கிறைஞ்சினின் றேத்தி உருகிய சிந்தைய ராகி
விழைசொற் பதிகம் விளம்பி விருப்புடன் மேவி அகல்வார்
அழனக்க பங்கய வாவி ஐயாறு சென்றடை கின்றார்.

வேறு

மாடநிறை மணிவீதித் திருவையாற் றினில்வாழு மல்கு தொண்டர்
“நாடுய்யப் புகலிவரு ஞானபோ எனக்வந்து நண்ணி னார்”என்
றாடலொடு பாடல்அறா அணிமுதூர் அடையஅலங் காரஞ் செய்து
நீடுமனக் களிப்பினொடும் எதிர்கொள்ள நித்திலயா னத்து நீங்கி.

வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் மருங்குவர மான்ஏந்து கையர் தம்பால்
நந்திரு வருள்பெற்ற நன்னகரை முன்இறைஞ்சி நண்ணும் போதில்
“ஐந்துபுலன் நிலைகலங்கும் இடத்தஞ்சேல் என்பார்தம் ஐயா”றென்று
புந்திநிறை செந்தமிழின் சந்தஇசை போற்றிசைத்தார் புகலி வேந்தர்.

மணிவீதி இடங்கடந்து மாலயனுக் கரியபிரான் மன்னுங் கோயில்
அணிநீடு கோபுரத்தை அணைந்திறைஞ்சி உள்ளெய்தி அளவில் காதல்
தணியாத கருத்தினொடுந் தம்பெருமான் கோயில்வலங் கொண்டு தாழ்ந்து
பணிசூடு மவர்முன்பு பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தன்பாற் பரவு கின்றார்.

298. அடைவும் - அநுபவத்தையும்; முறைமையுமாம். புடை கொண்டு -
அருகே சூழ்ந்து. மூவிலை வேலார் - குலபாணியாகிய சிவபெருமானது.

“நீலமா மணிநிறத் தரக்கனை இருபது கரத்தொடொல்க
வாலினாற் கட்டிய வாலியார் வழிபட மன்னுகோயில்
ஏலமோ டிலைஇல வங்கமே இஞ்சியே மஞ்சருந்தி
ஆவியா வருபுலன் வடகரை யடைகுரங் காடுதுறையே”. - தேவாரம்.

299. பயில் - எழுந்தருளியுள்ள. கோயில் உழை - கோயிலில். விழை -
(எவரும்) விரும்பும். அழல் நக்க பங்கய வாவி - நெருப்பையும் பழிக்கும் தாமரைத்
தடாகங்களையுடைய.

300. மாடநிறை - மாடங்கள் வரிசையாகவுள்ள. மல்கு - நிறைந்து நிற்கும்.
அடைய - முழுவதும். நித்திலயானத்து - முத்துச்சிவிகையினின்றும்.

301. நந்திஎம் பெருமான், ஆண்டவனை வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற திரு
வையாற்றை. புந்தி - உணர்வில்.

“புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி அறிவழிந்திட் டைம்மே லுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென் றருள்செய்வான் அமருங் கோயில்
வலம்வந்து மடவார்கள் நடமாட முழுவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவை யாதே”. - தேவாரம்.

302. பணி சூடுமவர் - பாம்பணிந்த சிவபெருமான்.

“கோடல்கோங் கங்குளிர்க் கூவிளம்” என்னுந் திருப்பதிகக் குலவு மாலை நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்ததிரு உள்ளத்து நிலைமை தோன்ற
“ஆடுமா நறுவல்லான் ஐயாற்றெம் ஐயனே” என்று நின்று
பாடினார் ஆடினார் *பண்பினொடுங் கண்பொழிநீர் பரந்து பாய.

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து பரவுதிருத் தொண்ட ரோடு
நிலவுதிருப் பதியதன்கண் நிகழுநாள் நிகரிலா நெடுநீர்க் கங்கை
அலையுமதி முடியார்தம் பெரும்புலியூர் முதலான அணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து *மீண்டணைந்து பெருகார்வங் கூரு நாளில்.

குடதிசைமேற் போவதற்குக் கும்பிட்டங் கருள்பெற்றுக் குறிப்பி னோடும்
படருநெறி மேலணைவார் பரமந்திரு நெய்த்தானப் பதியில் நண்ணி
அடையுமனம் உறவணங்கி அருந்தமிழ்மா லைகள்பாடி அங்கு நின்றும்
புடைவளர்மென் கரும்பினொடு பூகமிடை மழபாடி போற்றச் சென்றார்.

செங்கைமான் மறியார்தந் திருமழபா டிப்புறத்துச் சேரச் செல்வார்
“அங்கையார் அழல்” என்னும் திருப்பதிகம் எடுத்தருளி அணைந்த போழ்தில்
“மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி தலையினால் வணங்கு வார்கள்
பொங்குமாதவமுடையார்” எனத்தொழுது போற்றிசைத்தே கோயில் புக்கார்.

307. மழபாடி வயிரமணித் தூண்அமர்ந்து
மகிழ்கோயில் வலங்கொண் டெய்திச்
செழுவாச மலர்க்கமலச் சேவடிக்கீழ்ச்
சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து நின்று

303. கோடல் - காந்தள். கூவிளம் - வில்வம். குலவு - பொருந்தும்.

பா-ம் - *பண்ணோடுங்.

“கோடல்கோங் கங்குளிர்க் கூவிள மாலை குலாயசீர்
ஒடுகங் கையொளி வெண்பிறை சூடும் ஒருவனார்
பாடல்வீ ணைமுழ வங்குழல் மொந்தைபண் ணாகவே
ஆடுமாறு வல்லானும் ஐயாறுடை ஐயனே”. - தேவாரம்.

304. பா-ம் - *கொண்டுகளி.

305. குடதிசை - மேற்குத் திசை. புடை - பக்கங்களில். பூகமிடை - கமுகு
நெருங்கிய.

306. “அங்கை யார்அழ லன்னழ கார்சடைக்
கங்கை யான்கட வுள்ளிட மேவிய
மங்கை யான்உறை யும்மழ பாடியைத்
தங்கை யால்தொழு வார்தக வாளரே”. - தேவாரம்.

307. மழபாடியிலுள்ள பெருமான் பெயர் வச்சிரத்தம்ப நாயகராதலின்
“மழபாடி வயிரமணித் தூண்” என்றார். உடையவரை - சிவபெருமானை.

தொழுதாடிப் பாடிநறுஞ் சொன்மாலைத்
தொடையணிந்து துதித்துப் போந்தே
ஒழியாத நேசமுடன் உடையவரைக்
கும்பிட்டங் குறைந்தார் சின்னாள்.

308. அதன்மருங்கு கடந்தருளால் திருக்கானூர்
பணிந்தேத்தி ஆன்ற சைவ
முதன்மறையோர் அன்பிலா லந்துறையின்
முன்னவனைத் தொழுது போற்றிப்
பதநிறைசெந் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார்
*பயில்பதியும் பணிந்து பாடி
மதகரட *வரையுரித்தார் வடகரைமாந்
துறைஅணைந்தார் மணிநூல் மார்பர்.

309. சென்றுதிரு மாந்துறையில் திகழ்ந்துறையுந்
*துறைநதி வாழ் சென்னி யார்தம்
முன்றில்* பணிந் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய்
துள்புக்கு முன்பு தாழ்ந்து
துன்றுகதிர்ப் பரிதிமதி மருத்துக்கள்
தொழுதுவழி பாடு செய்ய
நின்றநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின்
சொன்மாலை நிகழப் பாடி.

310. அங்கணகன் றம்மருங்கில் அங்கணர்தம்
பதிபிறவும் அணைந்து போற்றிச்
*செங்கமலப் பொதிஅவிழ்ச் சேல்பாயும்
வயல்மதுவால் சேறு மாறாப்
பொங்கொலிநீர் மழநாட்டுப் பொன்னிவட
கரைமிசைப்போய்ப் புகலி வேந்தர்
நங்கள்பிரான் திருப்பாச்சி லாச்சிரா
மம்பணிய நண்ணும் போதில்.

308. ஆன்ற - புலன் அடங்கிய. பதம் - மந்திரம். மதகரடவரை - யானையை.
பா-ம் - *பதிபலவும். *கரி.

309. துன்று. . . மருத்துக்கள் - நெருங்கிய கிரணங்களையுடைய சூரியனும்
சந்திரனும் தெய்வ வைத்தியர்களும் (மருத்துக்கள் இருவர்).

பா-ம் - *திரு. *பணிந்தெழுநிலை.

310. பொதி - முறுக்கு.

பா-ம் - *செங்கமலம்.

311. அந்நகரில் கொல்லிமழ வன்பயந்த
 அரும்பெறல்ஆர் அமுத மென்சொற்
 கன்னிஇள மடப்பிணையாங் காமருகோ
 மளக்கொழுந்தின் கதிர்செய் மேனி
 மன்னுபெரும் பிணியாகும் முயலகன்வந்
 தணைவுமெய் வருத்தம் எய்தித்
 தன்னுடைய பெருஞ்சுற்றம் புலம்பெய்தத்
 தானும்மனந் தளர்வு கொள்வான்.
312. மற்றுவே றொருபரிசால் தவிராமை
 மறிவளருங் கையார் பாதம்
 பற்றியே வருங்குலத்துப் பான்மையினான்
 ஆதலினால் பரிவு தீர்ப்
 பொற்றொடியைக் கொடுவந்து போர்க்கோலச்
 சேவகராய்ப் புரங்கள் மூன்றும்
 செற்றவர்தங் கோயிலினுட் கொடுபுகுந்து
 திருமுன்பே இட்டு வைத்தான்.
313. அவ்வளவில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
 எழுந்தருளி அணுக எய்தச்
 “செவ்வியமெய்ஞ் ஞானமுணர் திருஞான
 சம்பந்தன் வந்தான்” என்றே
 எவ்வுலகுந் துயர்நீங்கப் பணிமாறுந்
 தனிக்காளத் தெழுந்த ஓசை
 வெவ்வுயிர்க்கும் அவன்கேளா மெல்லியலை
 விட்டெதிரே விரைந்து செல்வான்.
314. “மாநகரம் அலங்கரிமின் மகரதோ
 ரணநாட்டும் மணிநீர் வாசத்
 தூநறும்பூ ரணகும்பம் சோதிமணி
 விளக்கினொடு தூபம் ஏந்தும்

311. பிணை - பெண்மான். காமரு கோமளக் கொழுந்தின் - அழகிய இளங்கொழுந்தின். முயலகன் - ஒருவித தொழுநோய்.

312. மறி - மான் கன்று. பரிவு - துன்பம்.

313. பணிமாறும் - ஊதும்; ஒலிக்கும். வெவ்வுயிர்க்கும் - துக்கத்தால் பெரு மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கும். அவன் - கொல்லி மழவன்.

ஏனைஅணி பிறவுமெலாம் எழில் பெருக
இயற்றும்” என ஏவித் தானும்
வானவர்நா யகர்மகனார் வருமுன்பு
தொழுதணைந்தான் மழவர் கோமான்.

315. “பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பெற்றேன்” என
றானந்தம் பெருகு காதல்
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின்
சிவிகையின்முன் வீழ்ந்த போது
வள்ளலார் “எழுக” என மலர்வித்த
திருவாக்கால் மலர்க்கை சென்னி
கொள்ளமகிழ்ந் துடன்சென்று குலப்பதியின்
மணிவீதி கொண்டு புக்கான்.

316. மங்கலதூ ரியம்முழங்கு மணிவீதி
கடந்துமதிச் சடையார் கோயில்
பொங்குகடர்க் கோபுரத்துக் கணித்தாகப்
புனைமுத்தின் சிவிகை நின்றும்
அங்கண்இழிந் தருளுமுறை இழிந்தருளி
அணிவாயில் பணிந்து புக்குத்
தங்கள்பிரான் கோயில்வலங் கொண்டுதிரு
முன்வணங்கச் சாருங் காலை.

317. கன்னிஇளங் கொடியுணர்வு கழிந்துநிலன்
சேர்ந்ததனைக் கண்டு நோக்கி
“என்இது?” என றருள்செய்ய மழவன்தான்
எதிர்இறைஞ்சி “அடியேன் பெற்ற
பொன்இவளை முயலகனாம் பொருவில்அரும்
பிணிபொருந்தப் புனிதர் கோயில்
முன்அணையக் கொணர்வித்தேன் இதுபுகுந்த
படி” என்று மொழிந்து நின்றான்.

314. அலங்கரிமின் - அலங்கரியுங்கள். நாட்டும் - நாட்டுங்கள். ஏந்தும் - ஏந்துங்கள். இயற்றும் - செய்யுங்கள். வானவர் நாயகர் மகனார் - சிவகுமாரராகிய திருஞான சம்பந்தர்.

316. தூரியம்... வாத்தியங்கள். அணித்தாக - சமீபமாக. புனை - அழகு செய்து. அங்கண்... அருளி - அவ்விடத்தில் இறங்கும் முறைப்படி இறங்கி யருளி.

317. கண்டு - கண்ணால் கண்டு. நோக்கி - மனதாற் பார்த்து. பொன் என்பது புதல்விமீது மழவன் கொண்டுள்ள அளவிறந்த பேரன்பைக் காட்டுவது. பொருவில் - ஒப்பில்லாத. புகுந்தபடி - நிகழ்ந்தவாறு.

வேறு

318. அணிகிளர் தாரவன் சொன்ன மாற்றம்
 அருளொடுங் கேட்டந் நிலையில் நின்றே
 பணிவளர் செஞ்சடைப் பாச்சின் மேய
 பரம்பொரு ளாயி னாரைப் பணிந்து
 “மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட
 மயல்செய்வ தோஇவர் மாண்ப” தென்று
 தணிவில் பிணிதவிர்க்கும்பதிகத் தண்டமிழ்
 பாடினார் சண்பை நாதர்.
319. பன்னு தமிழ்மறை யாம்பதிகம் பாடித்
 திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
 மன்னுங் கவுணியர் போற்றிநிற்க
 மழவன் பயந்த மழலை மென்சொல்
 கன்னி யுறுபிணி விட்டு நீங்கக்
 கதுமெனப் பார்மிசை நின்றெழுந்து
 பொன்னின் கொடிஎன ஒல்கி வந்து
 பொருவலித் தாதை புடைஅணைந்தாள்.
320. வன்பிணி நீங்கு மகளைக் கண்ட
 மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
 தன்தனிப் பாவையுந் தானுங் கூடச்
 சண்பையர் காவலர் தாளில் வீழ
 நின்ற அருமறைப் பிள்ளை யாரும்
 நீரணி வேணி நிமலர் பாதம்
 ஒன்றிய சிந்தை யுடன்ப ணிந்தார்
 உம்பர் பிராந்திருத் தொண்டர் ஆர்த்தார்.

318. அணிகிளர் தாரவன் - அழகு வீசும் மாலையை அணிந்த மழவன். மாற்றம் - உரையை. பாச்சின்மேய - திருப்பாச்சிலாச்சிரமத்தில் எழுந்தருளியுள்ள. மணிவளர் கண்டரோ - திருநீல கண்டரோ. விடத்தை ஏற்கும் இயல்பு வாய்ந்த பெருமான் இவன் விடத்தை (முயலகன் நோயை) ஏலாமல் (நீக்காமல்) இருக்கிறாரா என்பது குறிப்பு, தணிவில் பிணி - மணிமந்திர ஒளவுதங்களால் தீராதபிணி.

“துணிவளர் திங்கள் துளங்கிவிளங்கச் சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப் பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ வாரிடமும் பலிதேர்வர் அணிவளர் கோல மெலாஞ்செய்துபாச்சி லாச்சிரா மத்துறைகின்ற மணிவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட மயல்செய்வதோ இவர்மாண்பே”
 - தேவாரம்.

319. கதுமென - விரைவாக. ஒல்கி - ஒதுங்கி நடந்து. பொரு - போர்.

320. நிமலர் பாதத்தை பணிந்தார். ஒன்றிய- ஒருமைப்பட்ட; கலந்த.

321. நீடு *திருவாச்சி ராமம் மன்னும்
 நேரிழை பாகத்தர் தாள்வ ணங்கிக்
 கூடும் அருளுடன் அங்கமர்ந்து கும்பிடுங்
 கொள்கைமேற் கொண்டு போந்தே
 ஆடல் *பயின்றார் பதிபிறவும் அணைந்து
 பணிந்தடி போற்றி ஏகிச்
 சேடர்கள் வாழுந் திருப்பைஞ் ஞீலிச்
 சிவபெருமானை இறைஞ்சச் சென்றார்.
322. பண்பயில் *வண்டினம் பாடுஞ் சோலைப்
 பைஞ்ஞீலி வாணர் கழல்ப ணிந்து
 மண்பர வுந்தமிழ் மாலை பாடி
 வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து போந்து
 திண்பெருந் தெய்வக் கயிலை யில்வாழ்
 சிவனார் பதிபல சென்றிறைஞ்சிச்
 சண்பை வளந்தரு நாடர் வந்து
 தடந்திரு ஈங்கோய் மலையைச் சார்ந்தார்.
323. செங்கட் குறவரைத் தேவர் போற்றும்
 திகழ்திரு ஈங்கோய் மலையில் மேவும்
 கங்கைச் சடையார் கழல்ப ணிந்து
 கலந்த இசைப்பதி கம்பு னைந்து
 பொங்கர்ப் பொழில்குழ் மலையும் மற்றும்
 புறத்துள்ள தானங்க ளெல்லாம் போற்றிக்
 கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்ற ணைந்தார்
 கோதில்மெய்ஞ் ஞானக் கொழுந்தனையார்.

வேறு

அண்டர்பிரான் ஆலயங்கள் அம்மருங்குள் ளனபணிந்து
 தெண்திரைநீர்த் தடம்பொன்னித் தென்கரையாங் கொங்கினிடை
 வண்டலையும் புணர்சடையார் மகிழ்விடங்கள் தொழுதணைந்தார்
 கொண்டல்பயில் நெடும்புரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றார்.

321. நேரிழை பாகத்தர் - பார்வதி பாகராகிய சிவபெருமான். சேடர்கள் - அறிவிற் பெரியோர்கள்.

பா-ம் - *திருப்பாச்சி. *மகிழ்ந்தார்.

322. பா-ம் - *வண்டிசை.

323. பொங்கர் - மிக்கெழுதலையுடைய; கொம்புகளையுடைய எனினுமாம்.
 கொங்கிற் குடபுலம் - கொங்கு நாட்டின் மேற்குத்திசை.

324. கொண்டல் பயில் நெடும் புரிசை - மேகந் தவழும் நீண்ட மதில் களையுடைய.

அந்நகரில் வாழ்வாரும் அடியவரும் மனம்மகிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோ ரணம்முதலாப் பயில்அணிகள் பலஅமைத்து
முன்னுறவந் தெதிர்கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னியுறக் கொண்டணைந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில்.

326. தம்பெருமான் கோயிலினுள் எழுந்தருளித் தமிழ்விரகர்
நம்பரவர் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நலஞ்சிறக்க
இம்பரும்உம் பரும்ஏத்த இன்னிசைவண் தமிழ்பாடிக்
கும்பிடும்ஆ தரவுடன் அக் கோநகரில் இனிதமர்ந்தார்.

327. அப்பாலைக் குடபுலத்தில் ஆறணிந்தார் அமர்கோயில்
*எப்பாலுஞ் சென்றேத்தித் திருநணா வினைஇறைஞ்சிப்
பைப்பாந்தள் புனைந்தவரைப் பரவிப்பண் டமர்கின்ற
வைப்பான செங்குன்றூர் வந்தணைந்து வைகினார்.

328. *ஆங்குடைய பிள்ளையார் அமர்ந்துறையும் நாளின்கண்
தூங்குதுளி முகிற்குலங்கள் *சுரந்துபெயல் ஒழிகாலை
வீங்கொலிநீர் வைப்பெல்லாம் வெயில்*பெறா விருப்புவரப்
பாங்கர்வரை யுங்குளிரும் பனிப்பருவம் எய்தியதால்.

329. அளிக்குலங்கள் சுளித்தகல அரவிந்தம் முகம்புலரப்
பளிக்குமணி மரகதவல் வியிற்கோத்த பான்மைஎனத்
துளித்தலை*மெல் அறுகுபனி தொடுத்தசையச் சூழ்பனியால்
குளிர்க்குடைந்து வெண்படாம் போர்த்தனைய குன்றுகளும்.

326. இம்பரும் உம்பரும் - மண்ணுலகிலுள்ளவரும் விண்ணுலகி லுள்ள
வரும்.

327. அதற்கு அப்பாலும் மேற்குத் திசையில். திருநணா - பவானி.
பைப்பாந்தள் - படத்தையுடைய பாம்பினை. பண்டு அமர்கின்ற - முன்னிருந்த.
செங்குன்றூர் - திருச்செங்கோடு.

பா-ம் - *எப்பாலுஞ் சென்றிறைஞ்சி இசைமொழிமா லைகள்சாத்தி.

328. துளி தூங்கும். தூங்கும் - அசையும்; செறியுமாம். மேகக் கூட்டங்கள்
மழை பொழிதலை நிறுத்திய காலத்தில். வீங்கு. வர - பெருகும் ஒலியை யுடைய
கடல் சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் வெயிலைப் பெறாமையால் அவ்வெயிலின் மீது
விருப்பங்கொள்ள. பாங்கர் வரையும்-பக்கங்களிலுள்ள மலைகளும்.

பா-ம் - *ஆங்குறையும். *சுரந்த. *வெறா.

329. அளி. புலர - வண்டுக் கூட்டங்கள் வெறுத்து அகலத் தாமரை முகம்
உலர. வல்லியில் - கொடியில். மரகதக் கொடியில் பளிங்கு மணி கோத்
திருப்பதுபோலப் பசிய அறுகம் புற்களில் பணித்துளிகள் கோத்து (மொய்த்து)க்
கொண்டிருந்தன என்றபடி. வெண்படாம் - வஸ்திரத்தை.

பா-ம் - *மேல்.

330. *மொய்பனிகூர் குளிர்வாடை முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைகளுங் குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனுங் கரநிமிர்க்க மாட்டான்போல் விசும்பினிடை
ஐதுவெயில் விரிப்பதுவும் அடங்குவதும் ஆகுமால்.
331. நீடியஅப் பதிகளெலாம் *நிரைமாடத் திறைகள்தொறும்
பேடையுடன் பவளக்கால் புறவொடுங்கப் பித்திகையின்
தோடலர்மென் குழல்மடவார் துணைக்கலச *வெம்முலையுள்
ஆடவர்தம் பணைத்தோளும் மணிமார்பும் அடங்குவன.
332. அரிசனமும் குங்குமமும் அரைத்தமைப்பார் அயலெல்லாம்
பரியஅகிற் குறைபிளந்து புகைப்பார்கள் பாங்கெல்லாம்
எரிஉமிழ்பேழ் வாய்த்தோணி இரும்பீர்ப்பார் இடையெல்லாம்
விரிமலர்* மென் புறவணிந்த மீப்புலத்து வைப்பெல்லாம்.
333. அந்நாளிற் கொடிமாடச் செங்குன்றார் *அமர்ந்திருந்த
மெய்ஞ்ஞானப் பிள்ளையா ருடன்மேவும் பரிசனங்கள்
பன்னாளும் அந்நாட்டிற் பயின்றதனால் பனித்தகுளிர்
முன்னான பிணிவந்து மூள்வதுபோல் முடுகுதலும்.

330. ஐது - மெல்லிய.

பா-ம் - *மொய்யொளிகூர்.

331. நிரை மாடத்து இறைகள்தொறும் - வரிசையாகவுள்ள மாடங்களின்
இறப்புக்கள்தொறும்; (இறை - வீட்டின் இறப்பு). பேடையுடன். பெண்
புறாவினுடன். புறவு - ஆண் புறா. பித்திகையின். . . . மடவார் - கருமுகையின் இதழ்
மலர்கின்ற மெல்லிய கூந்தலையுடைய பெண்மணிகளின். பித்திகை - கருமுகை;
பனிக்காலத்தில் வெப்பத்தின் பொருட்டு அணியும் ஒருவித மலர்; சிறு சண்பகமுமாம்.
வெம் - விரும்பத்தக்க. பணை - பருத்த.

பா-ம் - *நீள் மாடத்துறையுள். *மென்.

332. விரி. . . எல்லாம் - விரிந்த மெல்லிய மலர்களையுடைய குறிஞ்சியைச்
சூழ்ந்து உயர்ந்துள்ள இடங்களிலெல்லாம். புறவு - முல்லை என்னலுமொன்று.
மீப்புலத்து வைப்பெல்லாம் - மேல்திசை இடங்களிலெல்லாம் (கொங்கு
நாடெல்லாம்) என்னலுமாம். அரிசனமும் - மஞ்சளும். பரிய அகில் குறை - பருத்த
அகில் துண்டங்களை. பேழ் - பெரிய. தோணி இரும்பு - இரும்பினால் தோணி
வடிவமாகச் செய்யப்படுவது; குளிரின்போது இதில் தீயிட்டு இதை அருகே
ஈர்த்துக்கொள்வது வழக்கம். ஈர்ப்பார் - இழுத்துக் கொள்வார்.

பா-ம் - *வண்.

333. பரிசனங்கள் - திருகூட்டத்தார். பயின்றதனால் - தங்கியதால். பனித்த-
நடுக்கவல்ல. குளிர் முன்னான பிணி - குளிர் முன்னே தோன்றிப் பின்னே சுரங்கானும்
நோய்; நளிர் சுரம்.

பா-ம் - *இடத்திருந்த.

334. *அந்நிலைமை ஆளுடைய பிள்ளையார்க் கவர்களெலாம் முன்னறிவித் திறைஞ்சு தலும் முதல்வனார் அருள்தொழுதே “இந்நிலத்தின் இயல்பெனினும் நமக்கெய்தப் பெறா” என்று சென்னிமதி அணிந்தாரைத் திருப்பதிகம் பாடுவார்.

வேறு

335. “அவ்வினைக் கிவ்வினை” என்றெடுத் “தையர் அழுதுசெய்த வெவ்விடம் முந்தடுத் தெம்மிடர் நீக்கிய வெற்றியினால் எவ்விடத் தும்அடி யார்இடர் காப்பது கண்டம்” என்றே “செய்வ்வினை தீண்டா திருநீல கண்டம்” எனச்செப்பினார்.

336. ஆய குறிப்பினில் ஆணை நிகழ் அருளிச்செய்து தூய பதிகத் திருக்கடைக் காப்புத் தொடுத்தணிய மேயஅப் பொற்பதி வாழ்பவர்க் கேஅன்றி மேவும் அந்நாள் தீய பனிப்பிணி அந்நா டடங்கவுந் தீர்ந்ததன்றே.

337. அப்பதி யின்கண் அமர்ந்து சிலநாளில் அங்ககன்று துப்புறழ் வேணியர் தானம் *பலவுந் தொழுதருளி முப்புரி நூலுடன் தோலணி மார்பர் முனிவரொடும் செப்பருஞ் சீர்த்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி சென்றணைந்தார்.

338. பருவ் மறாப்பொன்னிப் பாண்டிக் கொடுமுடி யார்தம்பாதம் மருவி வணங்கி வளத்தமிழ் மாலை மகிழ்ந்துசாத்தி விரிசுடர் மாளிகை வெஞ்சமாக்கூடல் விடையவர்தம் பொருவில்தா னம்பல போற்றிக் குணதிசைப் போதுகின்றார்.

334. பா-ம் - *அந்நிலையில்.

335. காப்பது - தீர்ப்பது. கண்டம் - திருநீலகண்டம்; கண்டோம் என்னலுமாம். திருநீல கண்டம் அடியார் இடர் தீர்ப்பதற்கு அறிகுறி என்றபடி.

“அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர் உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுது நாமடியேம் செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப் பெறாதிரு நீலகண்டம்”. - தேவாரம்.

336. பனிப்பிணி - நளிர் சுரம்.

337. துப்புறழ் வேணியர் - பவளம் போன்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள.

பா-ம் - *பிறவுந் தொழுதிறைஞ்சி.

338. பருவமறாப் பொன்னி - காலந்தவறாது வெள்ளம் வரும் காவிரி நதி. குணதிசை - கிழக்குத் திசை.

339. செல்வக் கருவூர்த் திருவா னிலைக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசை வண்டமிழ்ச் சொற்றொடை பாடிஅந் நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம் பலபணிவார்.
340. பன்னெடுங் குன்றும் படர்* பெருங் கானும் பலபதியும்
அந்நிலைத் தானங்கள் ஆயின எல்லாம் அமர்ந்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப் புனிதர் பராய்த்துறை யுட்புகுந்தார்.
341. நீடும் பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயில்நண்ணிக்
கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக் கோதில் தமிழ்ச்சொன்மாலை
பாடுங் கவுணியர் கண்பனி மாரி பரந்திழியச்
சூடுங் கரதலத் தஞ்சலி கோலித் தொழுதுநின்றார்.
342. தொழுது புறம்பணைந் தங்குநின் றேகிச் சுரர்பணிவுந்
றெழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறை யேழுதலா
வழுவிப்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கற் குடிமலை சேரவந்தார்.

வேறு

கற்குடி மாமலை மேலெழுந்த கனகக் கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொற்றிரள் மேருச் சிலைவளைத்த போர்விடை யாளியைப்
போற்றிசைத்து
நற்றமிழ் மாலை புனைந்தருளி ஞானசம் பந்தர் புலன்கள்ஐந்தும்
செற்றவர் மூக்கிச் சரம்பணிந்து திருச்சிராப் பள்ளிச் சிலம்பணைந்தார்.
செம்மணி வாரி அருவிதூங்கும் சிராப்பள்ளி மேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலை ஈருரி போர்வைசாத்துங் கண்ணுத லாரைக் கழல்பணிந்து
மெய்ம்மகிழ் வெய்தி ஊங்குளிர விளங்கிய சொற்றமிழ்
மாலைவேய்ந்து
மைம்மலர் கண்டர்தம் ஆனைக்காவை வணங்கும் விருப்பொடு
வந்தனைந்தார்.

339. மாணிக்க வெற்பு - இரத்தினகிரி.

340. பா-ம் - * நெடுங்.

343. கனகம் - பொன். "பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க -
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார்" - குறள் : 6. திருச்சிராப்பள்ளி மலையை.

344. செம். . . தூங்கும் - மாணிக்கங்களை வாரி அருவி இடையறாது
இழிதரும். கைம்மலை ஈருரி போர்வை - யானைத் தோற் போர்வை.

345. விண்ணவர் போற்றிசெய் யானைக்காவில்

வெண்ணாவல் மேவிய மெய்ப்பொருளை
நண்ணி இறைஞ்சிமுன் வீழ்ந்தெழுந்து
நாற்கோட்டு நாகம் பணிந்ததுவும்
அண்ணல் கோச்செங்கண் அரசன்செய்த
அடிமையும் அஞ்சொற் றொடையில் வைத்துப்
பண்ணுறு செந்தமிழ் மாலைபாடிப்
பரவிநின் றேத்தினர் பான்மையினால்.

346. நாரணன் நான்முகன் காணா உண்மை

வெண்ணாவல் *உண்மை மயேந்திரமும்
சீரணி நீடுந் திருக்கயிலை செல்வத்
திருவாரூர் மேய பண்பும்
ஆரணத் துட்பொரு ளாயினாரை
ஆனைக்கா வின்கட் புகழ்ந்து பாடி
ஏரணி யும்பொழில் சூழ்ந்தசண்பை
ஏந்தலார் எல்லையில் இன்பமுற்றார்.

“நன்றுடை யானைத் தீயதில் லானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடை யானை உமையொரு பாகம் உடையானைச்
சென்றடை யாத திருவுடை யானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறஎன் னுள்ளங் குளிரும்மே”. - தேவாரம்.

345. நாற் கோட்டு நாகம் - நான்கு கொம்புகளையுடைய யானை.

“சுவாக் கொடிகொண் டவன்நீ றதுவாய்
உறநெற் றிவிழித் தளம்உத் தமனே
விறல்மிக் ககரிக் கருள்செய் தவனே
அறமிக் கதுவென் னுமென் ஆயிழையே”.

“செங்கட் பெயர்கொண் டவன்செம் பியர்கோன்
அங்கட் கருணை பெரிதா யவனே
வெங்கண் விடையா யெம்வெண்ணா வலுளாய்
அங்கத் தயர்வா யினள் ஆயிழையே”. - தேவாரம்.

346. உண்மையையும். உண்மையையும். பண்பையும்.
ஆரணத்துட் பொருள் - வேதப் பொருள். ஏர் - அழகு, சண்பை ஏந்தலார் - சீர்காழித்
தலைவராகிய திருஞான சம்பந்தர்.

பா-ம் - *நன்மை.

“மண்ணது உண்டரி மலரோன்காணா
வெண்ணாவல் விரும்பும யேந்திரரும்
கண்ணது வோங்கிய கயிலையாரும்
அண்ணல்ஆ ருராதி யானைக்காவே”. - தேவாரம்.

347. கைதொழு தேத்திப் புறத்தணைந்து
 காமர் பதியதன் கட்சிலநாள்
 வைகி வணங்கி மகிழ்ந்தணைவார்
 மன்னுந் தவத்துறை வானவர்தாள்
 எய்தி இறைஞ்சி எழுந்துநின்றே
 இன்தமிழ் மாலைகொண் டேத்திப் போந்து
 வைதிக மாமணி அம்மருங்கு
 மற்றுள்ள தானம் வழுத்திச் செல்வார்.

ஏறுயர்த் தார்திருப் பாற்றுறையும் எறும்பியூர் மாமலையே முதலா
 வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி விரவுந் திருத்தொண்டர் வந்துகுழ
 ஈறில் புகழ்ச்சண்பை யாளியார்* தாம் எண்திசை யோருந் தொழுதிறைஞ்ச
 ந்றணி செம்பவ ளப்பொருப்பின் நெடுங்கள மாநகர் சென்றுசேர்ந்தார்.

349. நெடுங்களத் தாதியை அன்பால் “நின்பால்
 * நெஞ்சஞ் செலாவகை நேர்விலக்கும்
 இடும்பைகள் தீர்த்தருள் செய்வாய்” என்னும்
 இன்னிசை மாலைகொண் டேத்தி ஏகி
 அடும்பணிச் செஞ்சடை யார்பதிகள் * அணைந்து
 பணிந்து நியமம் போற்றிக்
 கடுங்கை வரைஉரித் தார்மகிழ்ந்த
 காட்டுப்பள் ளிப்பதி கைதொழுவார்.

350. சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச்
 செஞ்சடை நம்பர்தங் கோயில்எய்தி
 முன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி வீழ்ந்து
 மொய்கழற் சேவடி கைதொழுவார்
 கன்றணை ஆவின் கருத்து வாய்ப்பக்
 கண்ணுத லாரைமுன் போற்றிசெய்து
 மன்றுள்ளின் றாடல் மனத்துள் வைப்பார்
 “வாருமன் னும்முலை” பாடிவாழ்ந்தார்.

348. நீறணி செம்பவளப் பொருப்பின் - நீறணிந்த செம்பவள மலையாகிய
 சிவபெருமானது. பா-ம் - *தாள்.

349. நேர் விலக்கும் - தவிர்க்கும். அடும்பணி - கொல்லும் பாம்பணிந்த.
 பா-ம் - * நேசஞ் செலாவகை; நேசஞ் செயாவகை. * அனைத்தும்.

“கனைத்தெழுந்த வெண்திரைகுழ் கடலிடை நஞ்சுதன்னைத்
 தினைத்தனையா மிடற்றில்வைத்த திருந்திய தேவநின்னை
 மனத்தகத்தோர் பாடல்ஆடல் பேணியிராப் பகலும்
 நினைத்தெழுவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே”. - தேவாரம்.

350. கன்று. . . . வாய்ப்ப - கன்றை யடைந்த பசுவின் கருத்துண்டாக
 (நெஞ்சங் குழைய).

351. அங்கப் பதிநின் றெழுந்தருளி

அணிதிரு வாலம் பொழில்வணங்கிப்
பொங்கு புனற்பொன்னிப் பூந்துருத்திப்
பொய்யிலி யாரைப் பணிந்து போற்றி
எங்கும் நிகழ்திருத் தொண்டர் குழாம்
எதிர்கொள்ள எப்பதி யுந்தொழுது
செங்கயல் பாய்வயல் ஓடைசூழ்ந்த
திருக்கண்டி யூர்தொழச் சென்றணைந்தார்.

352. கண்டியூர் வீரட்டர் கோயில்எய்திக்

கலந்தடி யாருடன் காதல் பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன் தாழ்ந்திறைஞ்சிக்
குலவு மகிழ்ச்சியின் கொள்கையினால்
தொண்டர் குழாத்தினை நோக்கி நின்ற
தொடுத்த இசைத்தமிழ் மாலைதன்னில்
அண்டர் பிரான்தன் அருளின் வண்ணம்
அடியார் பெருமையிற் கேட்டருளி.

353. வினவி எடுத்த திருப்பதிகம் மேவு

திருக்கடைக் காப்புத் தன்னில்
அனைய நினைவரி யோன்செயலை அடியாரைக்
கேட்டு மகிழ்ந்த தன்மை
புனைவுறு பாடலிற் போற்றிசெய்து
போந்து புகலிக் கவுணியனார்
துணைபுனற் பொன்னித் திரைவலங்கொள்
சோற்றுத் துறைதொழச் சென்றடைவார்.

“வாருமன் னும்முலை மங்கையோர் பங்கினன்
ஊருமன் னும்பலி உண்பதும் வெண்தலை
காருமன் னும்பொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
நீருமன் னுஞ்சடை நிமலர்தந் நீர்மையே”. - தேவாரம்.

352. சிவபிரான் அருளின் தன்மையை அடியவரிடம் பெருமையோடு வினவி யருளி. கண்டியூர்த் திருப்பதிகத்தில் ஆண்டவன், அருட்டன்மை விளங்குத்தாங்கிய கோலங்களின் நுட்பம் வினா முறையில் விளங்குதல் காண்க. கண்டியூர் - அட்டவீரத்துள் ஒன்று; பிரமன்சிரங் கொய்த தலம்.

353. துணை. . . . கொள் - விரைந்து செல்லும் நீரையுடைய காவிரியின் அலைகள் வலமாக வரும்.

“வினவினேன்அறி யாமையில்லுரை செய்ம்மினீரருள் வேண்டுவீர்
கனைவிலார்புனற் காவிரிக்கரை மேயகண்டியூர் வீரட்டன்
தனமுனேதனக் கின்மையோதம ராயினாரண்ட மாளத்தான்
வனனில்வாழ்க்கைகொண் டாடிப்பாடியில் வையமாப்பலி தேர்ந்ததே”.

வேறு

354. “அப்பர் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோம்”என்
 றொப்பில் வண்தமிழ் மாலை ஒருமையால்
 செப்பி யேசென்று சேர்ந்தனர் சேர்விலார்
 முப்புரஞ் செற்ற முன்னவர் கோயில்முன்.
355. தொல்லை நீள்திருச் சோற்றுத் துறையுறை
 செல்வர் கோயில் வலங்கொண்டு தேவர்கள்
 அல்லல் தீர்க்க*நஞ் சுண்ட பிரான்அடி
 எல்லை யில்அன்பு கூர இறைஞ்சினார்.
356. இறைஞ்சி ஏத்தி எழுந்துநின் றின்னிசை
 நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவிஅங்
 குறைந்து வந்தடி யாருடன் எய்தினார்
 சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில்.
357. வேத வேதியர் வேதி குடியினில்
 நாதர் கோயில் அணைந்து நலந்திகழ்
 பாத பங்கயம் போற்றிப் பணிந்தெழுந்
 தோதி னார்தமிழ் வேதத்தின் ஓங்கிசை.
358. எழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை
 முழுதும் பாடி முதல்வரைப் போற்றிமுன்
 தொழுது போந்துவந் தெய்தினார் சோலைசூழ்
 பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில்.

“கருத்தனைப்பொழில் சூழுங்கண்டியூர் வீரட்டத்துறை கள்வனை
 அருத்தனைத்திரும் அடியர்பால்மிகக் கேட்டுகந்த வினாவுரை
 திருத்தமாந்திகழ் காழிஞானசம் பந்தன்செப்பிய செந்தமிழ்
 ஒருத்தராயினும் பலர்களாயினும் உரைசெய்வார்உயர்ந் தார்களே”.

- தேவாரம்.

354. சேர்விலார் - பகைவர்களின்.

“செப்ப நெஞ்சே நெறிகொள் சிற்றின்பம்
 துப்ப னென்னா தருளே துணையா
 ஒப்ப ரொப்பர் பெருமான் ஒளிவெண்ணிற்
 ரப்பர் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே”. - தேவாரம்.

355. தொல்லை - பழமை.

பா-ம் - *நஞ்சுண்டா ரடியிணை.

359. வெண்ணி மேய விடையவர் கோயிலை
நண்ணி நாடிய காதலி னாண்மதிக்
கண்ணி யார்தங் கழலிணை போற்றியே
பண்ணில் நீடும் *பதிகமும் பாடினார்.
360. பாடி நின்று பரவிப் பணிந்துபோய்
ஆடும் அங்கணர் கோயில்அங் குள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர்.

வேறு

361. மொய்தருஞ் சோலைசூழ் முளரிமுள் ளடவிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
செய்தசங் கரர்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
பெய்தவந் தருளினார் இயல்இசைத் தலைவனார்.
362. சக்கரப் பள்ளியார் தந்*திருக் கோயிலுள்
புக்கருத் தியினுடன் புனைமலர்த் தாள்பணிந்
தக்கரைப் பரமர்பால் அன்புறும் பரிவுகூர்
மிக்கசொற் றமிழினால் வேதமும் பாடினார்.
363. தலைவர்தஞ் சக்கரப் பள்ளிதன் னிடையகன்
றலைபுறந் பணைகளின் அருகுபோய் அருமறைப்
புலனுறுஞ் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதி
குலவும்ஆ லந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார்.

359. மதி கண்ணியார் தம் - சந்திரனைக் கொண்டை மாலையாக அணிந்த சிவபிரானது.

பா-ம் - *பதிகமுன்.

361. மொய்தரும் - கூட்டமான. முள் முளரி அடவிபோய் - முட்களையுடைய தாமரைக் காட்டின் வழியே சென்று. மெய்தரும் பரிவிலான் - உண்மையுள்ள அன்பில்லாதவனாகிய தக்கனது.

362. அருத்தியுடன் புனைமலர்த்தான் - ஆசையுடன் அடியார்கள் சூட்டிய மலர்களையுடைய திருவடிகளை. அக்கு அரை - என்பு மணி யணிந்த அரையை யுடைய. (அக்கு - சங்குமணி).

பா-ம் - *தனிக்.

363. பண்ணைகளின். அருமறைப் புலனுறும் - அரிய வேத உணர்வு மிகுந்துள்ள.

364. மன்னும்அக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலம்உறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைந் திறைவர்சே லூருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார்.
365. காவின்மேல் முகிலெழுங் கமழ்நறும் புறவுபோய்
வாவிநீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்நறும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மேல் அண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார்.
366. மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியால் எதிர்கொளப்
பொந்தயங் கொளிமணிச் சிவிகையிற் பொலிவுறச்
சென்றனைந் தருளினார் சிரபுரச் செம்மலார்.
367. நித்திலச் சிவிகைமேல் நின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தஅந் தணர்குழாம் முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் களுமுடன் பரவவே
அத்தர்தங் கோபுரந் தொழுதனைந் தருளினார்.
368. வெள்ளிமால் *வரையைநேர் விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலம்வரும் பொழுதினிற் *பெருகுநீர்
வெள்ளஆ னந்தமெய் பொழியமேல் ஏறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவார்.
369. பரவுசொற் பதிகம்முன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயர்த் துருகுநேர் மன்னுடன் புறம்அனைந்
தரவுடைச் சடையர்பேர் அருள்பெறும் பெருமையால்
விரவும்அப் பதிஅமர்ந் தருளியே மேவினார்.

365. காவின். . . . போய் - சோலைமீது மேகந் தவழும் மணங்கமழும் நல்ல
முல்லை நிலத்தின் வழியே போய். அலவன் - ஆண் நண்டு. பெடையுடன் - பெண்
நண்டுடன். சேவின்மேல் - எருதின்மேல் எழுந்தருளியுள்ள.

366. மன்றல்அம் - மணமும் அழகுமுடைய. துன்று - நெருங்கிய. துழனியால்
- ஓவியால்..

368. பா-ம் - *வரைநிகர். *பெருகுசீர்.

369. பரிவானது வர அதனால் அயர்ந்து. விரவும் - நிரம்பியுள்ள.

வேறு

370. அன்ன தன்மையில் அப்பதி யினில் அமர்ந்தருளி
 *மின்னெ டுஞ்சடை விமலர்தாள் விருப்பொடு வணங்கிப்
 பன்னும் இன்னிசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
 நன்னெ டுங்குல நான்மறை யவர்தொழ நயந்தார்.
371. நீடும் அப்பதி நீங்குவார் நிகழ்திரு நல்லூர்
 ஆடு வார்திரு அருள்பெற அகன்றுபோந் தங்கண்
 மாடும் உள்ளன வணங்கியே பரவிவந் தணைந்தார்
 தேடு மாலயற் கரியவர் திருக்கரு காவூர்.
372. வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்கரு காவூர்ச்
 சந்த மாமறை தந்தவர் கழலிணை தாழ்ந்தே
 “அந்தம் இல்லவர் *வண்ணம் ஆரழல்வண்ணம்” என்று
 சிந்தை இன்புறப் பாடினார் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்.
373. பதிக இன்னிசை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவும்
 நதிஅ ணிந்தவர் கோயில்கள் நண்ணியே வணங்கி
 மதுர முத்தமிழ் வாசகர் அணைந்தனர் மன்றுள்
 அதிர்சி லம்படி யார்மகிழ் அவளிவ ணல்லூர்.
374. மன்னும் அப்பதி வானவர் போற்றவும் மகிழ்ந்த
 தன்மை யார்பயில் கோயிலுள் தம்பரி சுடையார்
 என்னும் நாமமும் நிகழ்ந்திட ஏத்திமுன் இறைஞ்சிப்
 பன்னு சீர்ப்பதி பலவும்அப் பாற்சென்று பணிவார்.

370. பன்னும் - பலர் போற்றும். நயந்தார் - இரக்கங்கொண்டிருந்தார்.

பா-ம் - *மின்னு செஞ்சடை.

372. மாதவிப் பந்தர் - குருக்கத்திக் கொடிப்பந்தர்; “பயிலு மாதவிப் பந்தரொன் றெய்தினான்” சிந்தாமணி : 1322. ஆர் - நிறைந்த.

பா-ம் - *வண்ணமா மழல்.

“முத்தி லங்குமுறு வல்லுமை அஞ்சவே
 மத்த யானைமறு கவ்வுரி வாங்கியக்
 கத்தை போர்த்தகட வுள்கரு காவூரெம்
 அத்தர் வண்ணம்அழ லும்அழல் வண்ணமே”. - தேவாரம்.

374. தன்மையார் பயில் - சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள. தம்பரிசு
 உடையார் - இயல்பாகப் பாசங்களினின்றும் நீங்கல், முற்றறிவுடைமை முதலிய
 அருளியல்புடையார்.

375. பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதிநன் னியமமும் பணிந்தங்
கெழுது *மாமறை யாம்பதி கத்திசை போற்றி
முழுதும் ஆனவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
*வழுவி லார்திருப் புவனூர் வணங்கிவந் தணைந்து.
376. பொங்கு காதலிற் போற்றிஅங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பணைப்பதி பலவும்முன் பணிந்தே
எங்கும் அன்பர்கள் ஏத்தொலி எடுக்கவந் தணைந்தார்
அங்க ணர்க்கிடம் ஆகிய பழம்பதி ஆலூர்.
377. பணியும் அப்பதிப் *பசுபதிச் சரத்தினி திருந்த
மணியை உள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவில் காதலில் தண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தி
அணிவி ளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந் தணைந்தார்.
378. மறைவி ளங்கும்அப் பதியினில் மணிகண்டர் பொற்றாள்
நிறையும் அன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைஅ ணிந்தவர் அருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழில் திருவலஞ் சுழியில்வந் தணைந்தார்.
379. மதிபு னைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிரும் அன்பர்கள் முத்தமிழ் விரகர்தம் முன்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினில் இழிந்தவர் எதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்.
380. கலந்த அன்பர்கள் தொழுதெழக் கவுணியர் தலைவர்
அலர்ந்த செங்கம லக்கரங் குவித்துடன் அணைவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
பொலங்கொள் நீள்கடர்க் கோபுரம் இறைஞ்சியுட் புகுந்தார்.

375. பா-ம் - *நான். *வழுவில்சீர்த்.

376. பங்கயத் தடம்பணை - தாமரைத் தடாகங்களையும் பண்ணைகளை
யுமுடைய.

377. பா-ம் - *பசுபதிச் சரத்திருந் தருளும் ; பசுபதிச் சரத்தினி தமர்ந்த.

378. பிரசம் - தேன்.

379. இழிந்து - முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி. அவர் - சம்பந்தர். மதியை.
. . சூழ்ந்தென - சந்திரனை, மின்னொளியிடும் வெள்ளிய மேகக் கூட்டம் பக்கத்திற்
சூழ்ந்தாற்போல.

380. பொலங்கொள் - பொன்னிறங்கொண்ட.

381. மருவ லார்புரம் முனிந்தவர் திருமுன்றில் வலங்கொண்
டுருகும் அன்புடன் உச்சிமேல் அஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி உடையவர் சேவடித் தலத்தில்
பெருகும் ஆதர வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்.
382. ஞான போனகர் நம்பர்முன் தொழுதெழு விருப்பால்
ஆன காதலில் அங்கண ரவர்தமை வினவும்
ஊன மில்இசை யுடன்விளங் கியதிருப் பதிகம்
பான லார்மணி கண்டரைப் பாடினார் பரவி.
383. புலன்கொள் இன்தமிழ் போற்றினர் புறத்தினில் அணைந்தே
இலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினில் இருந்து
நலங்கொள் காதலின் நாதர்தாள் நாள்தொறும் பரவி
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்தொண்டர் தம்முடன் மகிழ்ந்தார்.
384. மகிழ்ந்த தன்தலை வாழும்அந் நாளிடை வானில்
திகழ்ந்த ஞாயிறு துணைப்புணர் ஓரையுட் சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையில் நிலவும்ஏழ் கடனீர்மை குன்ற
வெகுண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில்.
385. தண்பு னற்குளிர் கால்நறுஞ் சந்தனத் தேய்வை
பண்பு நீடிய வாசமென் மலர்பொதி பனிநீர்
நண்பு டைத்துணை *நகைமணி முத்தணி நாளும்
உண்ப மாதூரி யச்சுவை உலகுளோர் விரும்ப.

381. மருவலார் புரம் முனிந்தவர் - பகைவர்களின் முப்புரங்களைச் செற்றவராகிய சிவபெருமானது. திருமுன்றில் - திருமுற்றத்தை. ஆதரவுடன் - வேட்கையுடன்.

382. பானல்ஆர் - கருங் குவளையை யொத்த.

383. புலன்கொள் - மெய்யுணர்வு கொண்ட.

384. அதன்தலை - அதனிடத்தில்; திருவலஞ் சுழியில். துணைப்புணர் ஓரையுள் - மிதுனராசியில்; ஆனியில்; மிதுனம் இரட்டையாதலின் "துணைப்புணர்" என்னப்பட்டது. பாட்டு 330 பார்க்க. ஆனியும் ஆடியும் முதுவேனிற் பருவம் .

385. தண்புனல் குளிர்கால் - குளிர்ந்த நீரில் படிந்துவரும் தென்றற் காற்றையும். நறுஞ் சந்தனத் தேய்வை - மணங் கமழும் சந்தனக் குழம்பையும். பண்பு நீடிய - குணத்திற் சிறந்த. பொதி - மிகுந்த. மலரையும் பனிநீரையும். மலர் பொதிந்த பனிநீரையும் என்னலுமாம். நண்பையுடைய துணையாகிய நகை மணியையும் (சந்திரனையும்). உண்பனவாகிய மதுரச் சுவையையும்.

பா-ம் - *நகைமக.

வேறு

386. அறல்மலியுங் கான்யாற்றின் நீர்நசையால் அணையுமான்
பெறல்அரிய புனல்என்று பேய்த்தேரின் *பின்தொடரும்
உறையுணவு கொள்ளும்புள் தேம்பவயல் இரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பணிப்புறத்து வதியுமால்.
387. நீணிலைமா ளிகைமேலும் நிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்
வாணிழனற் சோலையிலும் மலர்வாவிக் கரைமாடும்
பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தடத்தும்
காணுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலந் துறைவரால்.
388. மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்
குயிலொடுங்காச் சோலையின்மென் தளிர்கோதிக் கூவிஎழத்
துயிலொடுங்கா *உயிர்அனைத்தும் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் *வேனில்விரி தருநாளில்.
389. சண்பைவரும் பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
எண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறை எய்துதற்கு
நண்புடைய அடியார்க் ஞடன்போத நடந்தருளி
விண்பொருநீள் மதிளாறை மேற்றளிசென் றெய்தினார்.

386. அறல். . . தொடரும் - கருமணல் மலிந்த காட்டாற்றில் நீர் வேட்கையால் அணையும் மான்கள், பெறுதற்கு அரிய நீர் என்று கானற் சலத்தின் பின் தொடரும். பேய்த்தேர் -காணற் சலம்; "அருஞ்சுரத்தின்கண் முதுவேனிலின் நண்பகற் கடுமை பற்றித் தோன்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானும் மறைந்து போவதாகிய பேய்த்தேர்...." - சிவஞானபாடியம்: (கு -6.); 'அழன் மேய்ந் துண்ட நிழன்மா யியவின், வறன்மரத் தன்ன கவைமருப் பெழிற்கலை, அறலவிர்ந் தன்ன தேர்நசைஇ ஓடி" - அகநானூறு : 395. உறை... தேம்ப - மழைத் துளியை உணவாக் கொள்ளும் வானம்பாடிகள் தேம்ப; "துளிநசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன்..." - கலித்தொகை: 46. 20; "வானம்பாடி வறங்களைந்தானா, தழிதுளிதலைஇய புறவில்" - ஐங்குறு நூறு : 418; "தற்பாடிய தளி யுணவில், புட்டேம்பப் புயன்மாறி". . . .பட்டினப்பாலை : 3,4. ("தேம்பி அயல் இரைதேரும்" என்னும் பாடத்துக்குத் தேம்பி வேறு இரைதேரும் என்று கொள்க). வயல்... வதியும் - வயலில் இரை ஆராயும் பறவைகள் (வெயிலின் கொடுமையால்) சிறகுகளை விரித்துப் பின் அச்சிறகுகள் ஒடுங்கக் குளிர்ந்த இடங்களைச் சேர்ந்து தங்கும்.

பா-ம் - *பின்படரும்.

387. வாழ் நிழல் நல்; வாள் நிழல் எனக் கொள்ளலுமாம்.

388. குயிலானது ஒடுங்காத சோலையின். துயில். . . பயில - பகலில் உறங்காத உயிர்கள் பகலிலும் உறக்கங் கொள்ளவும். இதுவேனிலின் கொடுமை குறிப்பது.

பா-ம் - *ஊர்அனைத்தும். *வேனில்தரும் அந்.

389. எண் - திருவருள் நினைவு.

390. திருவாறை மேற்றளியில் *திகழ்ந்திருந்த செந்தீயின் உருவாளன் அடிவணங்கி உருகியான் பொடுபோற்றி மருவாருங் குழல்மலையாள் வழிபாடு செய்யஅருள் தருவார்தந் திருச்சத்தி முற்றத்தின் புறஞ்சார்ந்தார்.
391. திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்றெய்தித் திருமலையாள் அருச்சித்த சேவடிகள் ஆர்வமுறப் பணிந்தேத்திக் கருச்சுற்றில் அடையாமற் கைதருவார் கழல்பாடி விருப்புற்றுத் திருப்பட்டிச் சரம்பணிய மேவுங்கால்.
392. வெம்மைதரு வேனிலிடை வெயில்வெப்பந் தணிப்பதற்கு மும்மைநிலைத் தமிழ்விரகர் முடிமீதே சிவபூதம் தம்மைஅறி யாதபடி தண்தரளப் பந்தர்எடுத் “தெம்மைவிடுத் தருள்புரிந்தார் பட்டிசர்” என்றியம்ப.
393. அவ்வுரையும் மணிமுத்தின் பந்தரும்ஆ காயம்எழச் செவ்வியமெய்ஞ் ஞானமுணர் சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் “இவ்வினைதான் ஈசர்திரு வருளாகில் இசைவ”தென மெய்விரவு புளகமுடன் மேதினியின் மிசைத்தாழ்ந்தார்.
394. அதுபொழுதே அணிமுத்தின் பந்தரினை அருள்சிறக்கக் *கதிரொளிய மணிக்காம்பு பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார் மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்கிமையோர் பொழிவாசப் புதுமலரால் அப்பந்தர் பூம்பந்த ரும்போலும்.
395. தொண்டர்குழாம் ஆர்ப்பெடுப்பச் சுருதிகளின் பெருந்துழனி எண்டிசையும் *நிறைந்தோங்க எழுந்தருளும் பிள்ளையார் வெண்டரளப் பந்தர்நிழல் மீதணையத் திருமன்றில் அண்டர்பிரான் எடுத்ததிரு வடிநீழல் எனஅமர்ந்தார்.

390. செந்தீயின் உருவாளன் - சிவபெருமான். மருவாரும் - மணம். பொருந்திய. மலையாள் - உமாதேவியார். அருள் தருவார் தம் - சிவபெருமானது.

பா-ம் - *வீற்றிருந்த.

391. கருச்சுற்றில் - கருச்சுமுலில்.

392. முத்தமிழ் விரகர்.

393. இவ்வினைதான் - இச்செயல்தான்.

394. மணிக்காம்பு - இரத்தினக்காம்பு.

பா-ம் - *கதிரொளிசெய்.

395. சுருதிகளின் பெருந்துழனி - வேதங்களின் பேரொலி.

பா-ம் - *எழுந்.

396. பாரின்மிசை அன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தின்
ஆரம்அணிந் தவர்தந்த அருட்கருணைத் திறம்போற்றி
ஈரமனங் களிதழைப்ப எதிர்கொள்ள முகமலர்ந்து
சேரவருந் தொண்டருடன் திருப்பட்டிச் சரம்அணைந்தார்.
397. சென்றணைந்து திருவாயிற் புறத்திறைஞ்சி உள்புக்கு
வென்றிவிடை யவர்கோயில் வலங்கொண்டு வெண்கோட்டுப்
பன்றி*கிளைத் தறியாத பாததா மரைகண்டு
முன்தொழுது விழுந்தெழுந்து மொழிமாலை போற்றிசைத்தார்.
398. அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி அளப்பரிய ஆனந்தப்
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப் பேராத பெருங்காதல்
திருவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொன்மலை வல்லியார்
தருவள்ளத் தழுதுண்ட சம்பந்தர் புறத்தணைந்தார்.
399. அப்பதியில் அமர்கின்ற ஆளுடைய பிள்ளையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவாறை வடதளியில் சென்றிறைஞ்சி
ஒப்பரிய தமிழ்பாடி உடன்அமருந் தொண்டரொடு
எப்பொருளு மாய்நின்றார் இரும்பூளை எய்தினார்.
- தேவர்பிரான் அமர்ந்ததிரு இரும்பூளை சென்றெய்தக்
காவணநீள் தோரணங்கள் நாட்டியுடன் களிசிறப்பப்
*பூவணமா லைகள்நாற்றிப் பூரணபொற் குடநிரைத்தங்
கியாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்டர் எதிர்கொண்டார்.
401. வண்தமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டர்குழாத் தெதிர்இழிந்தங் கவர்தொழத்தா முன்தொழுதே
அண்டர்பிரான் கோயிலினை அணைந்திறைஞ்சி முன்றின்று
பண்தரும்இன் னிசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடுவார்.

396. பன்னகத்தின் - பாம்பின்.

397. வெண்கோட்டுப் பன்றி கிளைத்து - வெள்ளிய கொம்பையுடைய
வராகம் (திருமால்) பூமியைத் தோண்டி.

பா-ம் - *கிழித்.

399. எப்பொருளுமாய் நின்றார் - சிவபிரானது.

400. காவணம் - பந்தர். நாற்றி - தொங்கவிட்டு.

பா-ம் - *பூவணை.

402. நிகரிலா மேருவரை அணுவாக நீண்டானை
நுகர்கின்ற தொண்டர்தமக் கமுதாகி நொய்யானைத்
தகவொன்ற அடியார்கள் தமைவினவித் தமிழ்விரகர்
பகர்கின்ற அருமறையின் பொருள்விரியப் பாடினார்.
403. பாடும்அர தைப்பெரும் பாழியே முதலாகச்
சேடர்பயில் திருச்சேறை திருநாலூர் குடவாயில்
நாடியசீர் நறையூர்தென் திருப்புத்தூர் நயந்திறைஞ்சி
நீடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்தந் நெடுநகரில் இனிதமர்ந்தார்.
404. அங்கண்இனி தமருநாள் அடல்வெள்ளே னத்துருவாய்ச்
செங்கண்நெடு மால்பணியுஞ் சிவபுரத்துச் சென்றடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தங் கழல்வணங்கிக் காதலினால்
பொங்கும்இசைத் திருப்பதிகம் முன்னின்று போற்றிசைத்தார்.
405. போற்றிசைத்துப் புனிதர்அருள் பெற்றுப்* போந் தெவ்வுருவும்
தோற்றுவித்த அயன்போற்றுந் தோணிபுரத் தந்தணனார்
ஏற்றுமிசை ஏற்றுகந்த இறைவர்தமை ஏத்துதற்கு
நாற்றிசையோர் பரவுதிருக் குடமுக்கு நண்ணினார்.
406. தேமருவு மலர்ச்சோலைத் திருக்குடமுக் கினிற்செல்ல
மாமறையோர் பூந்தராய் வள்ளலார் வந்தருளத்
தூமறையின் ஒலிபெருகத் தூரியமங் கலம்முழங்கக்
கோமுறைமை எதிர்கொண்டு தம்பதியுட் கொடுபுக்கார்.

402. சிவம் மகத்துக்கு மகத்தாகவும் அணுவுக்கு அணுவாகவுமுள்ள நுட்பம்
இங்கே கூறப்பட்டது. தகவு ஒன்ற - பெருமை பொருந்த.

“சீரார் கழலே தொழுவீ ரிதுசெப்பீர்
வாரார் முலைமங் கையொடும் முடனாகி
ஏரா ரிரும்பு னையிடங் கொண்டஈசன்
காரார் கடல்நஞ் சமுதுண் டகருத்தே”. - தேவாரம்.

403. திரு அரதைப் பெரும்பாழி என்னுந் திருப்பதி. சேடர்பயில் -
பெரியோர்கள் வாழும்.

404. வெண் பன்றி உருவாய்; “பிறை எயிற்று வெள்ளைப் பன்றி பிரியாது பல
நாளும் வழிபட்டேத்தும்” - அப்பர் : சிவபுரத்திருத்தாண்டகம். 6. கங்கையைச்
சடையில் மறைத்த சிவபிரானுடைய.

405. பிரமன் வழிபட்ட தோணிபுரத்தில் தோன்றிய திருஞான சம்பந்தர்.
ஏற்றுமிசை ஏற்று (ஏறுதலை) உகந்த. குடமுக்கு - கும்பகோணம்.

பா-ம் - *போந்தெவ்வுயிருந்.

406. மங்கல தூரியம் (வாத்தியம்) முழங்க. கோமுறைமை - தலைமை
முறைமையில்; உபசாரங்களில் தலைமை உபசாரப்படி. அரசர்க்குரிய முறைமையில்
எனினுமாம். கோ - தந்தையுமாம்.

407. திருஞான சம்பந்தர் திருக்குடமூக் கினைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை வண்தமிழின் திருப்பதிகம்
உருகாநின் றுளம்மகிழக் “குடமூக்கை உவந்திருந்த
பெருமான்எம் இறை” என்று பெருகிசையால் பரவினார்.
408. வந்தணைந்து திருக்கீழ்க்கோட் டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சிந்தைமகிழ் வுறவணங்கித் திருத்தொண்ட ருடன்செல்வார்
அந்தணர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைப்ப அவரோடும்
கந்தமலர்ப் பொழில்சூழ்ந்த காரோணஞ் சென்றடைந்தார்.
409. பூமருவும் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்தம்
மாமகந்தா னாடுதற்கு வந்துவழி படுங்கோயில்
தூமருவு மலர்க்கையால் தொழுதுவலங் கொண்டணைந்து
காமர்கெட நுதல்விழித்தார் கழல்பணிந்து கண்களித்தார்.
410. கண்ணாரும் *அருமணியைக் காரோணத் தாரமுதை
*நண்ணாதார் புரம்எரித்த நான்மறையின் பொருளானைப்
பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம் பணிந்தேத்திப் பிறபதியும்
எண்ணார்ந்த சீரடியா ருடன்பணிவுற் றெழுந்தருளி.
411. திருநாகேச் சரத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கருநாகத் துரிபுனைந்த கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
அருஞானச் செந்தமிழின் திருப்பதிகம் அருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகார்வத் தின்புற்றார்.

407. சேரவருவாராய்.

“அரவிரி கோடனீட லணி காவிரி யாற்றயலே
மரவிரி போதுமௌவல் மல்லிகை கள்ளவிழும்
குரவிரி சோலைசூழ்ந்த குழகன்குட மூக்கிடமா
இரவிரி திங்கன்குடி யிருந் தானவன் எம்மிறையே”. - தேவாரம்.

408. வான் பொருளை - மேலான சிவத்தை. காரோணம் - குடந்தைக் காரோணம்.

409. மகாமகத்தில் கங்கை முதலியன போந்து வழிபடுவது ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டது. “ஏவியிடர்க் கடலிடைப்பட் டிளைக்கின் றேனை இப்பிறவி அறுத்தேற வாங்கி ஆங்கே, கூவிஅம ருலகனைத்து முருவிப் போகக் குறியில்அறு குணத்தாண்டு கொண்டார் போலும், தாவிமுதற் காவிரிநல் யமுனை கங்கை சரஸ்வதிபொற் றாமரைபுட் கரணி தெளநீர்க், கோவியொடு குமரீவரு தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெம் கூத்த னாரே” - அப்பர். சிவனுறையும் உள்ள முடையாரது புறவறுப்புக்களும் சிவ மணத்தால் தூய்மை யுறுதல் இயல்பாதலின் “தூமருவு மலர்க்கையால்” என்றார். காமர் - மன்மதன்.

410. பா-ம் - *அருங்கனியை. *நண்ணார்தம்.

411. கருநாகத்துரி - கரிய யானை யுரி.

412. *மாநாகம் அருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி
நாணாரும் பரவுவார் பிணிதீர்க்கும் நலம்போற்றிப்
பானாறும் பணிவாயர் பரமந்திரு விடைமருதில்
பூநாறும் புணற்பொன்னித் தடங்கரைபோய்ப் புகுகின்றார்.
413. ஓங்குதிருப் பதிகம்ஓ டேகலன்என் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமகிழ்ச்சி தலைசிறக்குந் தன்மையினால்
“ஈங்கெனைஆ ளுடையபிரான் இடைமருதீ தோ” என்று
பாங்குடைய இன்னிசையாற் பாடிஎழுந் தருளினார்.
414. அடியவர்கள் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி அங்கணைந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார் முதற்கோயில் முன்இறைஞ்சிப்
படியில்வலங் கொண்டுதிரு முன்பெய்திப் பார்மீது
நெடிதுபணிந் தெழுந்தன்பு நிறைகண்ணீர் நிரந்திழிய.
415. பரவுறுசெந் தமிழ்ப்பதிகம் பாடிஅமர்ந் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம் பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தந் தாள்போற்றி ஆர்வத்தால்
உரவுதிருத் தொண்டருடன் பணிந்தேத்தி உறையுநாள்.
416. மருங்குளநற் பதிகள்பல பணிந்துமா நதிக்கரைபோய்க்
குரங்காடு துறையணிந்து குழகனார் குரைகழல்கள்
பெருங்காத லிற்பணிந்து பேணியஇன் னிசைபெருக
அருங்கலைநூல் திருப்பதிகம் அருள்செய்து பரவினார்.

412. மாநாகம் - பெரியபாம்பு; அட்டமா நாகங்கள். நாள் - நாளும்.

பா-ம் - *மாணாகம்.

413. “ஓடேகலன் உண்பதும் ஊரிடு பிச்சை
காடேஇட மாவது கல்லால் நிழற்கீழ்
வாடாமுலை மங்கையுந் தானும்மகிழ்ந்
தீடாஉறை கின்ற இடைமரு தீதோ”. - தேவாரம்.

414. படியில் - தன்மையில்; முறைமைப்படி. நிரந்து - பரந்து.

415. விரவுவார் - தங்குவார். ஆர்வத்தால் உரவு - அன்பால் வலிமை பெற்ற;
(ஆர்வம் - கருதிய பொருள் மேல் தோன்றின பற்றுள்ளம்).

416. மாநதி - இங்கே காவிரி. குரைகழல்கள் - ஒலிக்கும் வீரக்கழலை யணிந்த
திருவடிகளை. அருங்கலை நூலாகிய.

417. அம்ம லர்த்தடம் பதிபணிந் தகன்றுபோந் தருகு
மைம்ம லர்க்களத் திறைவர்தங் கோயில்கள் வணங்கி
நம்ம லத்துயர் *தீர்க்கவந் தருளிய ஞானச்
செம்ம லார்திரு ஆவடு துறையினைச் சேர்ந்தார்.

வேறு

418. மூவ ருக்கறி வரும்பொரு ளாகிய மூலத்
தேவர் தந்திரு ஆவடு துறைத்திருத் தொண்டர்
பூவ லம்புதண் பொருபுனல் தடம்பணைப் புகலிக்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளும் ஆதரவுடன் கலந்தார்.

417. மைம்மலர்க்களத்து - கருங்குவளை போலுங் கண்டத்தையுடைய.
நம்மலம் - நமது (உயிர்களின்) ஆணவ மலத்தால் விளையும்.

பா-ம் - *நீங்க.

418. மூவ. . . தேவர் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளா
லும் அறிதற்கு அரியபொருளாகிய சிவபெருமான். அயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும்
முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையுஞ்
செய்வோராவர். ஒருவர் தொழிலை மற்றொருவர் செய்வதில்லை. ஆகவே இவர்
தத்தம் தொழில் புரிதற்கு ஒரு தலைவர் வேண்டற்பாலர். அவர் இயக்கும் வழி
இம்மூவரும் தத்தம் தொழில் புரிவர். எனவே முத்தொழில் முறைமுறை புரியும்
மூவர்க்கும் மேலாக உள்ளவர் தற்பர சிவனாரென்க. அச்சிவனார் அருளால் அயன்
அரி அரன் ஆகிய மூவருந் தொழில் புரிதலால், அவரை அயன் என்றும், அரி என்றும்,
அரன் என்றும், இவர்கட்கு மேற்பட்ட முதல்வர் என்றும் அருள் நூல்கள் கூறுகின்றன.

தற்பர சிவனாரை மும்மூர்த்திகளுள் ஒரு மூர்த்தியாகக் கருதல் தவறு.
“வரியாய மலரானும் வையந் தன்னை - உரிதா யளந்தானும் உள்ளு தற்கங் -
கரியானும் அறியாத கள்ளின் மேயான் - பெரியானென் றறிவார்கள் பேச வாரே”,
“விரைமலரோன் செங்கண்மால் ஈசன் என்னும் மூவராய முதலொருவன்”, “படைத்
தளித் தமிழ்ப்ப மும்மூர்த்திகளாயினை” - திருஞானசம்பந்தர் : திருக்கள்ளில்;
திருமுதுகுன்றம்; திருவெழுசூற்றிருக்கை. “மூவருத்தனதாம் மூலமுதற்கருவை” -
சுந்தரர்: திருக்காணப்பேர். “பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த - நாவேறு
செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும் - மாவேறு சோதியும் வானவரும் தாமறியாச் -
சேவேறு சேவடிகே சென்றாதாய் கோத்தும்பி”, “மூவர் அறியாச் சிந்துரச்
சேவடியானை”, “தேவர்கோ அறியாத தேவதேவன் செழும் பொழில்கள் பயந்து
காத்து அழிக்கும் மற்றை மூவர் கோனாய் நின்ற முதல்வன்” - திருவாசகம் :
திருக்கோத்தும்பி; திருச்சதகம். “அரியாகிக் காப்பான் அயனாய்ப் படைப்பான் -
அரனாய் அழிப்பவனுந்தானே” - திருக்கைலாய ஞானவுலா : 9. “மூவர்க்கு முதல்வன்
தன்னை”, “மூவர் முதல்வன் மூவுலகாளி” - நம்மாழ்வார் : இது குறித்துச் சைவத்தின்
சமரசம் என்னும் நூலில் விளக்கஞ் செய்துள்ளேன். பொருபுனல் - மோதும் நீர்
நிறைந்த.

419. வந்த ணைந்தவர் தொழாமுனம் *மலர்புகழ்ச் சண்பை
அந்த ணர்க்கெலாம் அருமறைப் பொருளென வந்தார்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் தாழ்ந்தே
சிந்தை இன்புற இறைவர்தங் கோயில்முன் சென்றார்.
420. நீடு கோபுரம் இறைஞ்சிஉள் புகுந்துநீள் நிலையான்
மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கி
ஆடும் ஆதியை ஆவடு துறையுள்ஆர் அமுதை
நாடு காதலிற் பணிந்தெழுந் தருந்தமிழ் நவின்றார்.
421. அன்பு நீடிய அருவிகண் பொழியும் ஆர் வத்தால்
முன்பு போற்றி*யே புறம்பணை முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போம்மனத் திருத்தொண்டர் தம்முடன் தொழுதே
இன்பம் மேவிஅப் பதியினில் இனிதமர்ந் திருந்தார்.
422. மேவி அங்குறை நாளினில் வேள்விசெய் வதனுக்
காவ தாகிய காலம்வந் தணைவுற அணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குந் தாதையார் தாமும்
போவ தற்கும் பொருள்பெற எதிர்நின்று புகன்றார்.
423. தந்தை யார்மொழி கேட்டலும் புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை நினைந்தருள் முன்னி
“அந்த மில்பொரு ளாவன ஆவடு துறையுள்
எந்தை யார்அடித் தலங்களன் றோ” என எழுந்தார்.
424. சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயில்முன் பெய்தி
நின்று போற்றுவார் “நீள்நிதி வேண்டினார்க் கீவ
தொன்றும் மற்றிலேன் உன்னடி அல்லதொன் றறியேன்”
என்று பேரருள் வினவிய செந்தமிழ் எடுத்தார்.

419. பா-ம் - *வளர்.

420. நீள் நிலையால் மாடுசூழ் - நீண்டஅடுக்குகளால் பக்கஞ் சூழும்.

421. பா-ம் - *அப்.

423. பாட்டு 280 - பார்க்க.

424. “இடரினுந் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்தநஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே

இதுவோ எமைஆளுமா றீவ தொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோஉன தின்னருள் ஆவடு துறையானே”. -தேவாரம்.

425. எடுத்த வண்தமிழ்ப் பதிகநா லடியின்மேல் இருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தஇன் னிசையினால் துதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலார் அடியிணை வழுத்தி
அடுத்த சிந்தையால் ஆதரித் தஞ்சலி அளித்தார்.
426. நச்சி இன்தமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்தர்
இச்சை யேபுரிந் தருளிய இறைவரின் அருளால்
அச்சி றப்பருள் பூதமுன் விரைந்தகல் பீடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொன் ஆயிரக்கிழி ஒன்று.
427. வைத்த பூதம்அங் கணைந்துமுன் நின் றுநல் வாக்கால்
“உய்த்த இக்கிழி பொன்னுல வாக்கிழி உமக்கு
நித்த னார்அருள் செய்த” தென் றுரைக்கநேர் தொழுதே
அத்த னார்திரு வருள்நினைந் தவனிமேற் பணிந்தார்.
428. பணிந்தெ முந்துகை தொழுதுமுன் பனிமலர்ப் பீடத்
தணைந்த ஆடகக் கிழிதலைக் கொண்டரு மறைகள்
துணிந்த வான்பொருள் தரும்பொருள் தூயவாய் மையினால்
தணிந்த சிந்தைஅத் தந்தையார்க் களித்துரை செய்வார் .
429. “ஆதி மாமறை விதியினால் ஆறுகுழ் வேணி
நாத னாரைமுன் னாகவே புரியுநல் வேள்வி
தீது நீங்கநீர் செய்யவுந் திருக்கழு மலத்து
வேத வேதியர் அனைவருஞ் செய்யவும் மிகுமால்.”

425. நாலடிமேல் வைப்பொடு. மடுத்த - நிறைந்த. வள்ளலார் - சிவபெருமானது. சிவபிரானிடத்து அடுத்த. ஆதரித்து - விரும்பி. அஞ்சலி அளித்தார் - கைகூப்பித் தொழுதார்.

426. அச்சிறப்பு அருள் - ஞானசம்பந்தர் கருதிய சிறப்பை (பொருளை) அருளும்படி ; “முத்துப் பந்தரை முன்னருளிய பூதம்” - பழைய குறிப்புரை : கிழி-கிழித்த துணியால் கட்டப்பெற்ற பொன்முடிப்பு. “சுழுமல ஊரர்க்கம் பொன் ஆயிரங் கொடுப்பர்போலும் ஆவடு துறையனாரே” - அப்பர் ; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : பாட்டு - 293 பார்க்க.

427. உய்த்த . கொண்டு வந்து வைத்த. இக்கிழி - இம் முடிப்பு. பொன் உலவாக்கிழி - பொன்னை எடுக்க எடுக்கக் குறையாத முடிப்பு.

428. ஆடகக்கிழி - பொன் முடிப்பை. அருமறைகள் துணிந்த வான் பொருள் - சிவபெருமான். தரும்பொருள் - அருள்செய்த பொற்கிழியை.

429. யாகத்துக்குக் கர்த்தா சிவபெருமான் என்பது குறிக்கப்பட்டது. மிகும்-பொன் குறையாது மிகும்.

430. என்று கூறிஅங் கவர்தமை விடுத்தபின் அவரும்
நன்றும் இன்புறு மனத்தொடும் புகலிமேல் நண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும் விருப்பொடு வணங்கி
மன்றல் ஆவடு துறையினில் மகிழ்ந்தினி திருந்தார்.
431. அண்ண லார்திரு ஆவடு துறைஅமர்ந் தாரை
உண்ணி லாவிய காதலி னாற்பணிந் துறைந்து
மண்ணெ லாம்உய வந்தவர் போந்துவார் சடைமேல்
தெண்ணி லாஅணி வார்திருக் கோழம்பஞ் சேர்ந்தார்.
432. கொன்றை வார்சடை முடியரைக் கோழம்பத் திறைஞ்சி
என்றும் நீடிய இன்னிசைப் பதிகம்முன் இயம்பி
மன்று ளார்மகிழ் வைகல்மா டக்கோயில் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர் திருவளர் சிரபுரச் செல்வர்.
433. வைகல் நீடுமா டக்கோயில் மன்னி மருந்தைக்
கைகள் அஞ்சலி கொண்டுதாழ்ந் தெழுந்துகண் அருவி
செய்ய இன்னிசைச் செந்தமிழ் மாலைகள் மொழிந்து
நையும் உள்ளத்த ராய்த்திரு நல்லத்தில் நண்ணி.
434. நிலவு மாளிகைத் திருநல்லம் நீடுமா மணியை
இலகு சேவடி இறைஞ்சிஇன் தமிழ்கொடு துதித்துப்
பலவும் ஈசர்தந் திருப்பதி பணிந்துசெல் பவர்தாம்
அலைபு னல்திரு வழுந்தூர்மா டக்கோயில் அடைந்தார்.
435. மன்னு மாமடம் மகிழ்ந்தவான் பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலிற் பதிகஇன் னிசைகொடு பரவிப்
பொன்னி மாநதிக் கரையினில் மீண்டுபோந் தணைந்து
சொன்ன வாற்றி வார்தமைத் துருத்தியில் தொழுதார்.

430. நன்றும் - பெரிதும்.

435. மாமடம் - மாடக்கோயிலில். சொன்னவாற்றிவார்தம்மை - "சொல்லப் பட்ட ஆற்றிவை யுடையோரை" (ஆறு+அறிவார்); "அடியார் விண்ணப்பஞ் செய்தபடி அறிந்து செய்பவரை என்றுமாம்" - பழைய குறிப்புரை. "சொன்னவா றறிவார். . . ." - சுந்தரர் : திருத்துருத்தி 1.

436. திரைத்த டம்புனல் பொன்னிசூழ் திருத்துருத் தியினில்
 “வரைத்த லைப்பசும் பொன்” எனும் வண்தமிழ்ப் பதிகம்
 உரைத்து மெய்யுறப் பணிந்துபோந் துலவும்அந் நதியின்
 கரைக்கண் மூவலூர்க் கண்ணுத லார்கழல் பணிந்தார்.
437. மூவ லூர்உறை முதல்வரைப் பரவிய மொழியால்
 மேவு காதலில் ஏத்தியே விருப்பொடும் போந்து
 பூவ லம்புதண் புனற்பணைப் புகலியர் தலைவர்
 வாவி சூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார்.
438. மல்கு தண்டலை மயிலாடு துறையினில் மருவும்
 செல்வ வேதியர் தொண்டரோ டெதிர்கொளச் சென்று
 கொல்லை மான்மறிக் கையரைக் கோயில்புக் கிறைஞ்சி
 எல்லை இல்லதோர் இன்பம்முன் பெருகிட எழுந்தார்.
439. உள்ளம் இன்புற உணர்வுறும் பரிவுகொண் டருகி
 வெள்ளந் தாங்கிய சடையரை விளங்குசொற் பதிகத்
 தெள்ளும் இன்னிசைத் திளைப்பொடும் புறத்தணைந் தருளி
 *வள்ள லார்மற்ற வளம்பதி மருவுதல் மகிழ்ந்தார்.
440. அத்தி ருப்பதி அகன்றுபோய் அணிகிளர் சூலக்
 கைத்த லப்படை வீரர்செம் பொன்பள்ளி கருதி
 மெய்த்த காதலில் விளநகர் விடையவர் பாதம்
 பத்தர் தம்முடன் பணிந்திசைப் பதிகம்முன் பகர்ந்தார்.

436. “வரைத்தலைப் பசும்பொனோ டருங்கலன்கள் உந்திவந்
 திரைத்தலைச் சுமந்துகொண் டெறிந்திலங்கு காவிரிக்
 கரைத்தலைத் துருத்திபுக் கிருப்பதே கருத்தினாய்
 உரைத்தலைப் பொலிந்துனக் குணர்த்துமாறு வல்லமே”. -தேவாரம்.

438. மல்கு தண்டலை - மிகுந்த சோலைகள் சூழ்ந்த. மான்மறி - மான் கன்றை
 ஏந்திய.

439. தெள்ளிய இன்னிசை அறாது பாடுதலுடன். மருவுதல் மகிழ்ந்தார் -
 செல்வதை விரும்பினார்.

பா-ம் - *வள்ளலாருமற்றுளபதி.

440. வீரர் - சிவபெருமான்.

441. பாடும் அப்பதி பணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவும்
தோடு லாமலர் இதழியும் தும்பையும் *அடம்பும்
காடு கொண்டசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளர் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர்.
442. பரமர் தந்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின் கரையினை மேவி
அரவ ணிந்தவர் பதிபல அணைந்துமுன் வணங்கிச்
சிரபு ரத்தவர் திருத்தொண்டர் எதிர்கொளச் செல்வார்.

வேறு

443. அடியவர்கள் களிசிறப்பத் திருவேட்டக்
குடிபணிந்தங் கலைவாய்ப் போகிக்
கடிகமழு மலர்ப்பழனக் கழனிநாட்
டகன்பதிகள் கலந்து நீங்கிக்
கொடிமதில்கூழ் தருமபுரங் குறுகினார்
“குண்டர்சாக் கியர்தங் கொள்கை
படிஅறியப் பழு” தென்றே மொழிந்துய்யும்
நெறிகாட்டும் பவள வாயர்.
444. தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர்
பிறப்பிடமாம் அதனாற் சார
வருமவர்தஞ் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண்
டடிவணங்கி வாழ்த்தக் கண்டு
பெருமையுடைப் பெரும்பாணர் அவர்க்குரைப்பார்
பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
அருமையுடைப் பதிகந்தாம் யாழினாற்
பயிற்றும்பே றருளிச் செய்தார்.

441. தோடு உலா மலர் இதழியும் - இதழ் பொருந்தி மலரும் கொன்றையையும். அடம்பும் - அடப்பம் பூவையும் ; இஃதொருவித கொடிப்பூ ; நெய்தல் நிலத்துக்கு உரியது.

பா-ம் - *அறுகும்.

442. பறியலூர் - அட்ட வீரட்டத்துள் ஒன்று ; தக்கன் தலையைத் தடிந்த தலம். வேலையின் - கடலின்.

443. கடி. . . நீங்கி - மணங் கமழும் மலர்களையுடைய வயல்கள் நிறைந்த சோழநாட்டிலுள்ள அகன்ற திருப்பதிகளை அடைந்து, அவைகளை விடுத்து நீங்கி. குண்டர் - சமணர். சாக்கியர் - பெளத்தர்.

444. அவர்க்கு - அச்சுற்றத்தவர்க்கு. உரைப்பாராகிய பெருமையுடைப் பெரும்பாணர். . . அருளிச் செய்தார்.

445. கிளைஞரும்மற் றதுகேட்டுக் “கொழுவுதிருப்
பதிகத்திற் கிளர்ந்த ஓசை
அளவுபெறக் கருவியில்நீர் அமைத்தியற்றும்
அதனாலே அகிலம் எல்லாம்
வளரஇசை நிகழ்வ” தென விளம்புதலும்
வளம்புகலி மன்னர் பாதம்
உளநடுங்கிப் பணிந்து திரு நீலகண்டப்
பெரும்பாணர் உணர்த்து கின்றார்.
446. “ அலகில்திருப் பதிகஇசை அளவுபடா
வகைஇவர்கள் அன்றி ஏயும்
உலகில்உளோ ருந்தெரிந்தங் குண்மையினை
அறிந்துய்ய உணர்த்தும் பண்பால்
பலர்புகழுந் திருப்பதிகம் பாடிஅரு
ளப்பெற்றால் பண்பு நீடி
இலகும்இசை யாழின்கண் அடங்காமை
யான்காட்டப் பெறுவன்” என்றார்.
447. வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன்
தொழுதுதிருப் பதிகத் துண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்தும் கலத்தினிலும்
நிலத்துநூல் புகன்ற *பேத
நாதஇசை முயற்சிகளால் அடங்காத
வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார்
“மாதர்மடப் பிடி”பாடி வணங்கினார்
வானவரும் வணங்கி ஏத்த.

445. கிளைஞரும் - சுற்றத்தாரும். கெழுவு - பொருந்தும். கிளர்ந்த - எழுந்த. கருவியில் - யாழில். தஞ்சுற்றத்தார் தம்மைப் புகழ்ந்து கூறும் அறியாமை கருதி உளம் நடுங்கி யாழ்ப்பாணர் பிள்ளையாரைப் பணிந்தா ரென்க. இச்செயல் யாழ்ப்பாணரின் முனைப்பின்மையைக் குறிப்பது.

446. அலகில். . . வகை - அளவிறந்த (தாங்கள் அருளும்) திருப்பதிக இசையானது (யாழில்) அளவுபடாத வகையை. ஏயும் - இவர்களுையொத்த; பொருந்தும் எனினுமாம். பண்பால் - தகுதியால். பண்பு நீடி. இலகும் - குணம் மிக்கு விளங்கும்.

447. கலத்தினிலும் - யாழினிலும். நிலத்துநூல் - உலகிலுள்ள இசை நூல்கள். முயற்சிகளாலும்.

448. வண்புகலி வேதியனார் “மாதர்மடப்
பிடி” எடுத்து வனப்பிற் பாடிப்
பண்பயிலுந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த
அணைந்து பெரும்பாண னார்தாம்
நண்புடையாழ்க் கருவியினில் முன்பு போல்
கைக்கொண்டு நடத்தப் புக்கார்க்
கெண்பெருகும் அப்பதிகத் திசைநரம்பில்
இடஅடங்கிற் றில்லை அன்றே.

449. அப்பொழுது திருநீல கண்டஇசைப்
பெரும்பாணர் அதனை விட்டு
மெய்ப்பயமும் பரிவும்உறப் பிள்ளையார்
கழலிணைவீழ்ந் தெழுந்து நோக்கி
“இப்பெரியோர் அருள்* செய்த திருப்பதிகத்
திகையாழில் ஏற்பன் என்னச்
செப்பிய*திக் கருவியை நான் தொடுதலி
னன்றோ” என்று தெளிந்து செய்வார்.

450. “வீக்குநரம் புடையாழி னால்விளைந்த
திது” என்றங் கதனைப் போக்க
ஒக்குதலுந் தடுத்தருளி “ஐயரே
உற்றஇசை *அளவினால் நீர்
ஆக்கிஇக் கருவியினைத் தாரும்” என
வாங்கிக் கொண் டவனி செய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலறா
வாயர்*பணித் தருளு கின்றார்.

பா-ம் - *வேத.

“மாதர் மடப்பிடியும் மட அன்னமும் அன்னதோர் நடை
யுடைம்மலைமகள் துணைஎன மகிழ்வார்
பூத இனப்படைநின் றிசைபாடவும் ஆடுவார்அவர்
படர்ச்சடை நெடு முடியதோர் புனலர்
வேதமோ டேழிசைபாடுவர் ஆழ்கடல் வெண்டிரை
யிரைந்நுரை கரை பொருதுவிம்மிநின் றயலே
தாதவிழ் புன்னையதங்கும் லர்ச்சிறை வண்டறை எழில் பொழில்
குயில் பயில் தரும புரம்பதியே”.

- தேவாரம்.

448. வனப்பில் - வனப்பு வண்ணத்தால்; அழகொடு எனினுமாம். எண் - அறிவு.

449. மெய்ப்பயமும் பரிவும் உற - உடலில் நடுக்கமும் உள்ளத்தில் வருத்தமும்
உண்டாக. தொடுதலின் அன்றோ - தொடுதலால் அல்லவா.

பா-ம் - *செய்யத். *இக்.

450. வீக்கு - இறுக முறுக்கிய ; பிணித்த. போக்க ஒக்குதலும் - உடைக்க
ஒங்குதலும்.

பா-ம் - *உணர்வினால். *பரிந்.

451. “ஐயர்!நீர் யாழ்இதனை முரிக்குமதென்
 ஆளுடையா ளுடனே கூடச்
 செய்யசடை யார்அளித்த திருவருளின்
 பெருமையெலாந் *தெரிய நம்பால்
 எய்தியஇக் கருவியினில் அளவுபடு
 மோநந்தம் இயல்புக் கேற்ப
 வையகத்தோர் அறிவுறஇக் கருவிஅள
 வையின் இயற்றல் வழக்கே” என்றார்.

452. “சிந்தையால் அளவுபடா இசைப்பெருமை
 செயலளவில் எய்து மோநீர்
 இந்தயா ழினைக்கொண்டே இறைவர்திருப்
 பதிகஇசை இதனில் எய்த
 வந்தவா றேபாடி வாசிப்பீர்”
 எனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர்
 தந்தயா ழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு
 பெரும்பாணர் தலைமேற் கொண்டார்.

453. அணைவுறும்அக் கிளைஞருடன் பெரும்பாணர்
 ஆளுடைய பிள்ளை யார்தம்
 துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத்
 தோணிபுரத் தோன்ற லாரும்
 இணையில்பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருடன்
 அப்பதியில் இனிது மேலிப்
 பணைநெடுங்கை மதயானை உரித்தவர்தம்
 பதிபிறவும் பணியச் செல்வார்.

451. ஐயரே. முரிக்குமதென் - உடைக்கப்புகுந்ததென்ன. ஆளுடையாள்-
 உமாதேவியார். பெருமை யெலாம் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு நம்பால். ...அளவு
 படுமோ (அமையுமோ)? ஆதலால் நமது இயல்புக்கேற்ப. இயற்றல் (வாசித்தல்)
 வழக்கே (ஒழுங்கே) யாகும்.

பா-ம் - *தெளிய, திகழ.

452. பிள்ளையார் யாழைத் தொட்டுத் தந்தமையான் அதற்கு ஒருவித தனிச்
 சிறப்புண்டாயிற்றென்க.

453. பணை - பருத்த.

454. பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட்
 டகன்பதிகள் பலவும் நண்ணி
 மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயில்
 எனைப் பலவும் வணங்கிப் போற்றி
 தங்கிசையாழ்ப் பெரும்பாணருடன் மறையோர்
 தலைவனார் சென்று சார்ந்தார்
 செங்கைமான் மழுவேந்தும் சினவிடையார்
 அமர்ந்தருளுந் திருநள் ளாறு.

455. நள்ளாற்றில் எழுந்தருள நம்பர்திருத்
 தொண்டர்குழாம் நயந்து சென்று
 கொள்ளாற்றில் எதிர்கொண்டு குலவியுடன்
 சூழ்ந்தணையக் குறுகிக் கங்கைத்
 தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ
 புரம்இறைஞ்சிச் செல்வக் கோயில்
 உள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு
 தாழ்ந்தெழுந்தார் உணர்வின் மிக்கார்.

456. உருகியஅன் புறுகாதல் உள்ளருகி
 நனைசரம் பெற்றாற் போல
 மருவுதிரு மேனிஎலாம் முகிழ்த்தெழுந்த
 மயிர்ப் புளகம் வளர்க்கு நீராய்
 அருவி* சொரி திருநயனத் தானந்த
 வெள்ளம் இழிந் தலையநின்று
 பொருவில்பதி கம்“போக மார்த்தபூண்
 முலையாள்”என் றெடுத்துப் போற்றி.

454. பாசடை பங்கயத் தடஞ்சூழ் பழன நாட்டு - பசிய இலைகளையுடைய
 தாமரை யடர்ந்த தடாகங்கள் சூழ்ந்த வயல்கள் நிறைந்த சோழநாட்டில் உள்ள
 ஏனைய பலவும்.

455. நயந்து சென்று கொள்ளாற்றில் - விரும்பிச் சென்று எதிர்கொள்ளும்
 முறைமைப்படி. செல்வக் கோயிலுள்ளே ஆற்ற (மிகுதியாக).

456. முகிழ்த்து (அரும்பி) எழுந்த மயிர்ப்புளகத்தை. இத்திருப்பதிகம்
 மதுரையில் நெருப்பிலிடப்பட்டது ; விரிவு பின்னே காண்க.

பா-ம் - *சொரிந்திருநயனத்.

“போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னொடும் பொன்னகலம்
 பாகமார்த்த பைங்கண்வெள்ளேற் றண்ணல்பர மேட்டி
 யாகமார்த்த தோலுடையன் கோவணவா டையின்மேல்
 நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயதுநள் ளாறே”. - தேவாரம்.

யாழ்நரம்பில் ஆரஇயல் இசைகூடப் பாடியே *எண்ணில் கற்பச்
சேனளவு படலங்குந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் செங்கண்நகைப்
பூணகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப் புறத்தணைந்து புவனம் ஏத்தும்
பாணனார் யாழிலிடப் பாலறா வாயர்அருள் பணித்த போது.

458. பிள்ளையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப்
பின்புபெரும் பாணனார்தாம்
தெள்ளமுத இன்னிசையின் தேம்பொழிதந்
திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ளஇடும் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர்
கனிகூரக் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்துதிருத்
தொண்டருடன் மருவுங் காலை.

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங் கிப்போந்த வாச நன்னீர்ப்
பொன்னி*வளந் தருநாட்டுப் புறம்பணைகுழ் திருப்பதிகள் *பலவும் போற்றிச்
செந்நெல்வயற் செங்கமல முகம்மலருந் திருச்சாத்த மங்கை மூதூர்
தன்னில்எழுந் தருளினார் சைவசிகா மணியார்மெய்த் தவத்தோர் குழ.

நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினில் நீலநக்கர் தாமுஞ் சைவ
மறையவனார் எழுந்தருளும் படிசேட்டு வாழ்ந்துவழி விளக்கி எங்கும்
துறைமலிதோ ரணங்கதலி கமுகுநிறை குடந்தூப தீபம் ஆக்கி
முறைமையில்வந் தெதிர்கொள்ள உடனணைந்து முதல்வனார் கோயில்
சார்ந்தார்.

அயவந்தி அமர்ந்தருளும் அங்கணர்தங் கோயில்மருங் கணைந்து வானோர்
உயவந்தித் தெழுமுன்றில் புடைவலங்கொண் டுள் *புக்கா றொழுஞ் செக்கர்
மயவந்தி மதிச்சடையார் முன்தாழ்ந்த மாதவம்இவ் வைய மெல்லாஞ்
செயவந்த அந்தணனார் செங்கைமேற் குவித்தெழுந்து திருமுன் நின்றார்.

457. யாழ்நரம்பில் ஆர (பொருந்த). இயல் இசை - இயன்ற இசை ; இயற்
றமிழும் இசைத் தமிழும் என்னினுமாம். எண்ணிறந்த கற்பங்களுக்கு அப்பாலும்
நிலைபெற : அளவு கடக்க என்னலுமொன்று. அகலத்தவர் - மார்பை யுடைய
சிவபிரான்.

பா-ம் - *எண்ணில்லாத.

458. தந்திரி - நரம்பையுடைய. வீக்கி - முறுக்கி.

459. பா-ம் - *வளத்திரு. *பிறவும் போற்ற.

460. படி - செய்தி; ஆகுபெயர். வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. துறை எங்கும் -
இடங்களிலெல்லாம்.

461. வானோர் உய்ய வணங்கி எழும் திருமுற்றத்தில் பக்கமாக வலம் வந்து.
அந்தி வான்மதி யணிந்த சடையார்.

பா-ம் - *புக்கார் ஓங்குஞ்.

462. போற்றிசைக்கும் பாடலினாற் பொங்கிஎழும்

ஆதரவு பொழிந்து *விம்ம

ஏற்றின்மிசை இருப்பவர்தம் எதிர்நின்று

*துதித்துப் போந்தெல்லை இல்லா

நீற்றுநெறி மறையவனார் நீலநக்கர்

மனையில்எழுந்தருளி அன்பால்

ஆற்றும்விருந் தவர்அமைப்ப அன்பருடன்

இன்புற்றங் கழுது செய்தார்.

நீடுதிரு நீலநக்கர் நெடுமனையில் விருந்தமுது செய்து நீர்மைப்

பாடும்யாழ்ப் பெரும்பாண ருந்தங்க அங்கிரவு பள்ளி மேவி

ஆடுமவர் அயவந்தி பணிவதனுக் கன்பருடன் அணைந்து சென்று

நாடியநண் புடைநீல நக்கடிக ளுடன்நாதர் கழலில் தாழ்ந்து.

கோதிலா ஆரமுதைக் கோமளக்கொம் புடன்கூடக் கும்பிட் டேத்தி

*ஆதியாம் மறைப்பொருளால் அருந்தமிழின் திருப்பதிகம் அருளிச்

செய்வார்

நீதியால் நிகழ்கின்ற நீலநக்கர் தம்பெருஞ்சீர் நிகழ வைத்துப்

பூதிசா தனர்பரவும் புனிதஇய லிசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார்.

பரவியகா தலிற்பணிந்து பாலறா வாயர்புறத் தணைந்து பண்பு

விரவியநண் புடையடிகள் விருப்புகா தலில்தங்கி மேவும் நாளில்

அரவணிந்தார் பதிபிறவும் பணியஎழும் ஆதரவால் அணைந்து செல்வார்

உரவுமனக் கருத்தொன்றாம் உள்ளமுடை யவர்க்குவிடை உவந்து நல்கி.

462. ஆதரவு - அன்பு.

பா-ம் - *விம்மி. *திளைத்து.

463. பண்ணீர்மை. ஆடுமவர் - நடராசரது. திருநீலநக்கர் புராணம் பார்க்க.

464. கோமளக் கொம்புடன் - இளம் பூங் கொம்பு போன்ற உமையம் மையாருடன்.

பா-ம் - *ஆதிமா.

“ மறையினார் மல்குகாழித் தமிழ்ஞானசம் பந்தன்மன்னும்

நிறையினார் நீலநக்கன் நெடுமாநக ரென்று தொண்டர்

அறையுமர் சாத்தமங்கை அயவந்திமே லாய்ந்தபத்தும்

முறைமையா லேத்தவல்லார் இமையோரிலும் முந்துவரே” - தேவாரம்.

465. அடிகள் - திருநீலநக்கர். உரவு - அறிவால். மனக் கருத்து - மனத்தெழுங் கருத்து. உள்ளம் உடையவர்க்கு - திருநீலநக்க நாயனார்க்கு.

வேறு

466. மற்றவர்தம் பெருங்கேண்மை மகிழ்ந்து கொண்டு
 மாலயனுக் கரியபிரான் மருவு தானம்
 பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப்
 *பரமர்திருத் தொண்டர்குழாம் பாங்கின் எய்தக்
 கற்றவர்வாழ் கடல்நாகைக் காரோ ணத்துக்
 கண்ணுதலைக் கைதொழுது கலந்த ஓசைச்
 சொற்றமிழ்மா லைகள்பாடிச் சிலநாள் வைகித்
 தொழுதகன்றார் தோணிபுரத் தோன்ற லார்தாம்.

வேறு

467. சுழிக்கானல் மருங்கணையும் கடல்நாகை
 யதுநீங்கிக் கங்கை யாற்றுச்
 சுழிக்கானல் வேணியர்தம் புதிபலவும்
 பரவிப் போய்த் தோகை மார்தம்
 விழிக்காவி மலர்பழனக் கீழ்வேனார்
 விமலர்கழல் வணங்கி ஏத்தி
 மொழிக்காதல் தமிழ்மாலை புனைந்தருளி
 அங்ககன்றார் மூதூர் நின்றும்.

468. அருகணையுந் திருப்பதிகள் ஆனவெலாம்
 அங்கணரைப் பணிந்து போற்றிப்
 பெருகியஞா னம்பெற்ற பிள்ளையார்
 எழுந்தருளும் பெருமை கேட்டுத்
 திருமருவு செங்காட்டங் குடிநின்றுஞ்
 சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்றங்
 குருகுமனங் களிசிறப்ப எதிர்கொண்டு
 தம்பதியுட் கொண்டு புக்கார்.

466. கேண்மை - நட்பு.

பா-ம் - *பரவு.

467. சுழிக்கானல் - உப்பங் சுழியையுடைய (கடற்) கரையின். சுழிக் கானல் -
 சுழியையுடைய ஒளி பொருந்திய. விழிபோன்ற நீலோற்பலங்கள் மலர்கின்ற வயல்கள்
 சூழ்ந்த.

468. அருகேயுள்ள.

469. சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செங்காட்டங்
 குடியில்எழுந் தருளிச் சீர்த்தி
 நிறுத்தெண்டிக் கிலுநிலவுந் தொண்டரவர்
 நண்பமர்ந்து நீல கண்டம்
 பொறுத்தண்டர் உயக்கொண்டார் கணபதிச்
 சரத்தின்கட் போகம் எல்லாம்
 வெறுத்துண்டிப் பிச்சை நுகர் மெய்த்தொண்ட
 ருடன் அணைந்தார் வேத *கீதர்.

470. அங்கணைந்து கோயில்வலங் கொண்டருளி
 *அரவணிந்தார் அடிக்கீழ் வீழ்ந்து
 செங்கண்அரு விகள்பொழியத் திருமுன்பு
 பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித்
 தங்கள்பெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர்
 தொழ்இருந்த தன்மை போற்றிப்
 பொங்கிஎழும் இசைபாடிப் போற்றிசைத்தங்
 கொருபரிசு புறம்பு போந்தார்.

471. போந்துமா மாத்திரர்தம் போரேற்றின் திருமனையிற் புகுந்து
 சிந்தை
 வாய்ந்தமா தவரவர்தாம் மகிழ்ந்தருள அமர்ந்தருளி மதில்கள்
 மூன்றும்
 காய்ந்தமால் விடையார்தங் கணபதிச் சரம்பரவு காதல் கூர
 ஏந்துநூல் அணிமார்பர் இன்புற்றங் கன்பருடன் இருந்த நாளில்.

469. சீர்த்தி எண் திக்கிலும் நிறுத்தும் நிலவுந் தொண்டரவர் (சிறுத் தொண்டரது) நண்பை விரும்பி. பொறுத்து - தாங்கி.

பா-ம் - *வாயர்.

470. தங்கள் பெருந்தகையாரை - தம் பெருமானை. சிறுத்தொண்டர் தொழ எழுந்தருளியிருந்த. ஒரு பரிசு - ஒருவாறு; பிரிய மனமில்லா முறையில் என்றபடி.

பா-ம் - *ஆறணிந்தார்.

“பைங்கோட்டு மலர்புன்னைப் பறவைகள் பயப்பூரச் சங்காட்டந் தவிர்த்தென்னைத் தவிராநோய் தந்தானே செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய வெங்காட்டு அனலேந்தி விளையாடும் பெருமானே”. - தேவாரம்.

471. மாமாத்திரர் தம் போரேற்றின் - சிறுத்தொண்டரின். மதில்கள் மூன்றுங் காய்ந்த - முப்புரமெரித்த.

திருமருகல் நகரின்கண் எழுந்தருளித் திங்களுடன் செங்கட் பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணர்கழல் வணங்கிப் போற்றி
உருகியஅன் புறுகாதல் உள்ளலைப்பத் தெள்ளும்இசை யுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி அங்கிருந்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளை
யார்தாம்.

வேறு

473. அந்நாளில் ஒருவணிகன் பதிக னாகி

அணைவானோர் கன்னியையும் உடனே கொண்டு
பொன்னார்மே ருச்சிலையார் கோயில் மாடு
புறத்திலொரு மடத்திரவு துயிலும் போது
மின்னார் வெள் எயிற்றரவு *கவ்வதலும் கிளர்ந்த
விடவேகங் கடிதுதலை *மீக்கொண் டேறத்
தன்னாவி நீங்குமவன் தன்மை கண்டு
சாயலிளங் கன்னிநிலை தளர்ந்து சோர்வாள்.

474. வாளரவு தீண்டவுந்தான் தீண்ட கில்லாள்

மறுமாற்றம் மற்றொரு வர்கொடுப்பா ரின்றி
ஆளரியே றனையானை *அணுக வீழ்ந்தே
அசைந்தமலர்க் கொடிபோல்வாள் அரற்றும் போது
கோளுருமும் புள்ளரசும் அனையார் எல்லாக்
கொள்கையினா லுந்தீர்க்கக் குறையா தாக
நீளிரவு புலர்காலை மாலை வாச
நெறிகுழலாள் நெடிதயர்ந்து புலம்பு கின்றாள்.

472. மவுலி - முடி.

473. பதிகனாகி - வழிச் செல்வோனாய். மின்னார் வெள்ளெயிற்றரவு - ஒளி
நிறைந்த வெண் பற்களையுடைய ஒரு பாம்பு. கிளர்ந்த - எழுந்த. சாயல் -
மென்மையுடைய (சாயல் - ஐம்பொறியால் நுகரும் மென்மை).

பா-ம் - *தீண்டுதலும். *மேற்.

474. திருமணம் ஆகாதவளாதலின் "தீண்டகில்லாள்" என்றார். மறுமாற்றம்
- மறுவார்த்தை; தேர்தல்மொழி. ஆள்அரி ஏறு அனையானை - ஆண் சிங்கம்
போன்றவனை. அரற்றும்போது - கதறி அழும்போது (பல சொல்லிக் குறைகூறி
அழும்போது). கோளுருமும் புள்ளரசும் அனையார் எல்லாக் கொள்கையினாலும்-
கொல்லும் இடியையும் கருடனையும் ஒத்த மந்திரவாதிகளின் முயற்சிகளுக்
கெல்லாம். இடியும் கருடனும் பாம்புக்குப் பகை என்பது மரபு. இடியையும்
கருடனையும் தாமாகப் பாவித்துப் பயின்று அவ்விடியினியலையும் கருடனியலையும்
பெறுவோர் பாம்பு விடத்தை அப்பாவனையால் இறக்குவதுண்டு. எல்லாக் கொள்கை
என்பது பாவனையன்றி மற்ற மணிமந்திர ஒளடதாதிகளையுங் குறிப்பதற்கும்.
மாலையின் மணம் பொருந்திய நெறித்த கூந்தலை யுடையாள்.

பா-ம் - *அணுகி.

475. “அன்னையையும் அத்தனையும் பிரிந்து நின்னை
அடைவாக உடன்போந்தேன் அரவால் *வீடி
* என்னையிர் விட்டகன்றாய் யானென் செய்கேன்
இவ்விடுக்கண் தீர்க்கின்றார் யாரு மில்லை
மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியே! யானும்
வாழேன்” என் றென் றயர்வாள் மதியி னாலே
சென்னிஇளம் பிறைஅணிவார் கோயில் வாயில்
திசைநோக்கித் *தொழுதழுதாள் செயலொன் றில்லாள்.
476. “அடியாராம் இமையவர்தங் கூட்டம்
உய்ய அலை* கடல்வாய் நஞ்சுண்ட அமுதே! செங்கண்
நெடியானும் நான்முகனும் காணாக் கோல
நீலவிட அரவணிந்த நிமலா! வெந்து
பொடியான காமன்உயிர் இரதி வேண்டப்
புரிந்தளித்த புண்ணியனே! *பொங்கர் வாசக்
கடியாரும் நீல மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழுங்
கவின்மருகற் பெருமானே! காவாய்” என்றும்.

475. அடைவாக - சார்பாக. வீடி - மாண்டு. அயர்வாள் மதியினால் - வருந்துகின்றவளாகிய அப்பெண்மணி தன் அறிவால். “திக்கற்றவர்கட்குத் தெய்வமே துணை” . பெருந் துன்பத்தில் ஆண்டவன் நினைவு தோன்றலும், அவனை நோக்கி முறையிடலும் இளமைப் பயிற்சியின் பயன் என்க. மதி என்பது அப்பெண்மணியின் தெளிந்த நுண்ணறிவைப் புலப்படுத்துவது.

பா-ம் - *வாடி. *என்னையும்விட்டிங்ககன்றாய். *கைதொழுவாள்.

476. அடியவராகிய தேவர் கூட்டம். இரதி - காமன் மனைவி. புரிந்து - விரும்பி. பொங்கர்வாசக்கடி ஆரும் மலர் - கொம்புகளில் மணம் மிகுந்து கமழும் மலர்களையுடைய. கவின் - அழகு வாய்ந்த. ஆண்டவன் திருவடியில் இடையீடின்றி நெஞ்சைப் படியவைத்திருப்பவர் அடியார் எனப்படுவர். ஆண்டவன் திருவடி திருவருளுக்கு அறிகுறி. சண்டு இவ்வம்மையார் வேறு களைகண் பெறாது, ஆண்டவன் திருவடியில் நெஞ்சைப் படியவைத்தவரானார் என்பது குறிப்பு. இமையவர் - இமையாநாட்ட முடையவர். இங்கே அம்மையார் கண்ணிமையாது வருந்தினர் என்று கொள்க. அன்று “கூட்டம்”; இன்று “ஒருயிர்” என்பது. “உய்ய” என்பது பழைய சான்றை உணர்த்துவது. “அலைகடல்வாய்”, அலைக்குந் துக்கசாகரத்திடை அம்மையார் மூழ்கிக் கிடப்பதை உணர்த்துவது. நஞ்சால் இடர்நேர்ந்துள்ளமையான், இறைவன் நஞ்சுண்ட வரலாறு இங்கே குறிக்கப்படுகிறது. “அமுதே” என்பது இறவாமையை விளக்குவது. சண்டுச் செய்யப்படும் வேண்டுதலும் இறப்பைத் தவிர்த்தலைப் பற்றியது. அம்மையார் மனதுக்கு, நஞ்சுண்டும் இறவாத ஒருவனே அமுதாகத் தோன்றுவது உணர்த்தப்படுகிறது.

“சட்டோ நினைக்க மனத்தழுதாஞ் சங்கரனை” (திருவாசகம் : திருக்கோத்தும்பி. 7). அடியார் துயரைக்களையும் ஆண்டவன்தன் பெற்றிமை நோக்கி “அடியாராம்” எனப்பட்டது. “அன்று இமையவர் பொருட்டு நஞ்சை ஏற்றாய்; இன்று மனிதர் பொருட்டு நஞ்சை ஏலாய்” என்று வேண்டியவரானாம். “அன்று கூட்டத்துக்கு அருள்செய்த பெருமான் இன்று ஒருயிர்க்கு அருள்செய்தல் அருமைகொல்” என்றபடி. “உய்ய” என்பது, பழைய சான்றைக் குறித்தலான், உறுதியை உணர்த்துவது.

“பெருங்கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்டு அடியார்களைக் காத்த உனக்கு, இச்சிறுநஞ்சு எவ்வளவினது” என்றவாறாம். ஆண்டவன் நஞ்சணிகண்டனாயிருத்தல் இரக்கக்குறிப்பையும், பிறர் துன்பங் களைதலையும், இன்ன பிறவற்றையும் விளக்குவது. “சிறுயிர்க்கு இரங்கிக் - காய்சின ஆலம் உண்டாய் அமுதுண்ணக் கடையவனே” (திருவாசகம் : நீத்தல் விண்ணப்பம். 50). நஞ்சு மரணத்தை விளைப்பது. நஞ்சுண்டுஞ் சாவாமலிருத்தல் அருமை. அந்நஞ்சுண்டும் இறவாதுள்ள ஒருவனே நஞ்சால் விளைந்த கேட்டினை ஒழிக்கவல்லான் என்பது. அந்நுட்பம் “அமுதே” என்பதனால் விளங்குகிறது. நஞ்சை யொழிக்கவல்ல “அமுதம்” ஈண்டு வேண்டற்பால தென்பது குறிப்பு. “அடியவர்கள் துயர் போக்குங் குறியாக அழகிய நீலத்தைக் கண்டத்தில் தாங்கி அமுதாக விளங்கும் பெருமானே! நஞ்சால் உற்ற துன்பத்தைப் போக்காயோ” என்று வேண்டியவாறாம்.

செங்கண் நெடியானும் நான்முகனும் இறைவன் அடிமுடி தேடிய காலத்தில் உற்ற மன அலைவு போன்ற அலைவினை இங்கே அம்மையார் பெற்றனர் போலும். செங்கண் துக்கத்தையும், நெடுமை துக்கத்தின் மிகுதியையும், நான்முகம் துக்கம் பெருகும் பன்முகத்தையும் குறிப்பன. “அவ்விருவரும் முனைப்பால் திருவருட் கோலத்தைக் காணாராயினர். அவர் நிலையில் யான் இல்லை. என்னைக் கோலஞ் செய்யாதே ஆண்டவனே” என்றபடி. “அக்கோலம் எனக்கு வேண்டாம்” என்றவாறு. “பிரமன் அரிஎன்று இருவரும் தம் பேதை மையால் - பரம்யாம் பரமன் றவர்கள் பதைப்பொடுங்க - அரணார் அழலுருவாய் அங்கே அளவினது - பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ” (திருவாசகம்).

அரியும் அயனும் ஆண்டவன் அடிமுடி தேடிய கதை புராணங்களில் வருவது. அக்கதைக்குப் பலவித தத்துவார்த்தங்களுண்டு. தத்துவார்த்தத்தை விடுத்துக் கதையையே பொருளென நம்பி இடர்ப்படுவோர் பெளராணிக சமயத்தவரென்க. ஈண்டு ஒருவித நுட்பம் சுருங்கிய முறையில் வருமாறு: பெயரில்லா ஆண்டவனுக்குப் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அப்பெயர்களை ஆராய்ந்தால், அவைகள் ஆண்டவன் இயல்பை உணர்த்துவனவாகும். அப்பெயர்களுள் ஒன்று சச்சிதானந்தம் என்பது. சத்+சித்+ஆனந்தம் - சச்சிதானந்தம். சத் - உண்மை; சித் - அறிவு; ஆனந்தம் - இன்பம். சத் சித் ஆனந்தம் என்னும் இம்மூன்றும் தனித்தனியே பிரிந்து நிற்பன அல்ல. இம்மூன்றும் ஒரு பொருளில் அகலமும் நீளமும் உயரமும் பிரிவின்றிக் கிடத்தல்போலப் பிரிவின்றிக்கிடப்பன. இம்மூன்றும் பிரமன் விஷ்ணு சிவன் என்று நூல் வழக்குப்பெற்றிருக்கின்றன. பிரமன் படைப்பவன் என்றும், விஷ்ணு காப்பவன் என்றும், சிவன் அழிப்பவன் என்றும் நூல்கள் சொல்கின்றன. பிரமன் படைப்பால் உலகம் தோன்றுகிற தென்பதும் நூற்சூற்று.

இவ்வுலகம் கண்ணுக்குப் புலனாகிறது. கண்ணுக்குப் புலனாகும் உலகைக் கொண்டே ஆண்டவனுண்மை உணர்ந்து தெளிவுறுதல் வேண்டும். ஒருவன் கண்கூடாகத் தோன்றும் உலகை ஆராயப் புகுகிறான். ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து உலகம் காரியம் என்றும், அதற்குக் காரணம் ஒன்று உண்டு என்றும் அவன்முடிவுக்கு வருகிறான். அக்காரணம் உண்மை அல்லது சத் என்று அவன் உணர்கிறான். காரணமாகிய சத் உலகமாகக் காரியப்படுவது படைப்பு என்று சொல்லப்படுகிறது.

காரிய உலகம் சடமாயிருத்தலான், அதன் காரணமும் சடமாயிருத்தல் வேண்டும். சடம் தானே காரியப்படாது. அதைக் காரியப்படுத்த சடமல்லாத மற்றொரு பொருள் வேண்டற்பாலதாகிறது. அப்பொருளே அறிவு அல்லது இறை என்று சொல்லப்படுகிறது. இறை, சடத்தைக் காரியப்படுத்துதற்குப் படைப்பு என்றும், அவ்வியல்புக்குப் பிரமன் என்றும் நூல்கள் சொல்லும். அப்பிரமன் சச்சிதானந்தத்தின் ஒரு கூறாகிய சத் என்க. உலகமும் சத்; பிரமனும் சத். இவ்விரண்டனுள் முன்னையது காரியப்படுஞ் சத்; பின்னையது அக்காரியத்தைச் செய்யுங் காரியப்படாத சத். உலகம் மாறுதலடையுஞ் சத் என்றும், பிரமன் மாறு தலடையாத சத் என்றுஞ் சுருங்கக் கூறலாம். இச்சத் அச் சத்தைக் காரியப்படுத்துவதால், இரண்டுக்கும் பொதுவாகச் சத்தென்னும் பொதுப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

ஆகவே எடுத்த பொருளை விளக்குதற் பொருட்டு உலகை - சத் - பிரமன் என்று குறித்துக் கொள்ளலாம். இது நிற்க.

உலகை ஆராயும் ஒருவன், அதனை ஆராய்ந்து, அதன் உண்மை கண்டபின், மேலும் ஆராய்ந்து செல்கையில் அவனுக்கு உலகெனுஞ் சத்தினூடே நீக்கமின்றிக் கலந்துள்ள சித்தின் (அறிவின்) உண்மை விளங்குகிறது.

சித்தும் சச்சிதானந்தத்தின் ஒருகூறு. அச்சித் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருத்தலால் அதற்கு விஷ்ணு என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. விஷ்ணு என்பது எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது என்னும் பொருள் கொண்டது. சத்தினூடே கலந்துள்ள சித்தின் உண்மை உணர்ந்ததும் ஆராய்ச்சியாளனுக்கு ஒருவித ஐயம் பிறக்கிறது. அவ்வையமாவது 'சத்திலிருந்து (பிரமாவிலிருந்து) சித் (விஷ்ணு) பிறந்திருக்குமா அல்லது சித்திலிருந்து சத் பிறந்திருக்குமா' என்பது. இவ்வையத்தால் தாக்குண்டு உண்மை காணக் கீழும் மேலும் நோக்கி நோக்கிச் சிந்தித்து அலையும் ஒரு நிலையைப் புராணங்கள், பிரம விஷ்ணுக்கள் சிவனது அடிமுடி தேடியதாகக் கதைகள் கட்டியிருக்கின்றன. பின்னே சிந்தனையால் தெளிவு உண்டாகிறது. தெளிவில் ஆனந்தம் பிறத்தல் இயல்பு. ஆனந்தம் சச்சிதானந்தத்தின் மற்றொரு கூறு. ஆனந்தமாகிய சிவம் விளங்கியதும், அச்சிவத்துக்கு வேறாகச் சத்தும் (பிரமாவும்), சித்தும் (விஷ்ணுவும்) விளங்காமை புலப்படும். விரிக்கிற பெருகும். கதைகளின் நுட்பத்தை ஆய்ந்து உண்மை தெளிந்து அறிவு விளங்கி இன்புறுவது சிறப்பு.

தத்துவ ஆராய்ச்சிக்காரன் சத்திலிருந்து சித்துப் பிறந்ததா அல்லது இதிலிருந்து அது பிறந்ததா என்று அலைவதுபோல அம்மையார் மனம் அலைந்த தென்க. புராணக் கதைப்படி இருவரும் அடிமுடி காணாது வருந்தி முனைப்பழிந்த பின்னை ஆண்டவன் அருட்கோலம் அவர்க்குப் புலப்பட்டது. அவ்வருட் கோலத்தை அம்மையார் நினைந்து வேண்டுகிறாரென்க.

நீல விட அரவால் துன்பம் நேர்ந்துள்ளமையால், நீலவிட அரவம் அணிந்த கோலம் இங்கே குறிக்கப்படுகிறது. "அரவணிந்தும் அரவுதீண்டப் பெறாத பெருமானே! அரவு தீண்டிய துன்பத்தைப் போக்குவாயாக" என்று முறையிட்டவாறாம்.

உலகம் காரியம். மாயை காரணம். ஆண்டவன் காரிய காரணங்களின் உள்ளும் புறமும் நீக்கமற நிற்பவன். காரணம் காரியப்படும்போது, அது பாம்பு மண்டி வித்தாற் போன்று சுழன்று சுழன்று இயங்கலான், அப்பாம்பு ஆண்டவனுக்கு அணி என்று பெளராணிகம் கூறும். பாம்பணி, தோற்றத்துக்கு அறிகுறி யாதலின், அது, வணிகன் உயிர்த் தோற்றத்தைக் குறித்த வேண்டதலுக்கு ஆளப்பட்டது காண்க. மாயை போர்வையாக இருந்தும், இறைவனுக்கு அதன்கண் தோய்தல் இன்மையான் "நிமலா" என்றார். மலத்திலுள்ளார்க்குத் துணைசெய்ய வல்லான் "நிமலனே யாவன்" என்பது அறியற்பாலது. இது நஞ்சைப்பற்றிய வேண்டதல் ஆதலால், நஞ்சுண்டமையும் பாம்பணிந்தமையும் குறிக்கப்பட்டன என்க.

"இரதியாகிய பெண்ணின் வேண்டதலுக்கு இரங்கிக் காமன் உயிரளித்த பெருமானே! யானும் ஒரு பெண். என் வேண்டதலுக்கும் இரங்கியருளாய்" என்றபடி. (இரதியின் வேண்டதலைக் கந்தபுராணம் : உற்பத்தி காண்டம் - காமதகனப் படலத்திற் காண்க). "ஆண்டவனே! பொடியான காமன் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழப் புரிந்து திருவருள் செய்த உனக்கு, இன்னும் பொடியாகாத இவ்வணிகன் உயிர் பெற்றெழப் புரிந்து செய்தல் அருமையோ" என்றவாறு. மலர்ச்சோலை, ஆண்டவன் தண்ணருளைக் குறிப்பது. விட அனல் ஒழியத் தண்மை அருள்வேண்டும் என்றபடி. துன்பும் துயருமில்லாத இடத்தே பொலிவது அழகு. சோலை சூழ அழகுடன் வீற்றிருக்கும் ஆண்டவனைச் சூழ்ந்து துன்பும் துயருமிருத்தல் கூடாதாகலான், அத்துன்பையுந் துயரையும் ஒழித்தருள்க என்று வேண்டிவாறு காண்க.

பா-ம் - * வாயின். * பொங்கு.

477. “வந்தடைந்த சிறுமறையோன் உயிர்மேற் சீறி
 வருங்காலன் பெருங்கால வலயம் போலும்
 செந்தறுகண் வெள்ளெயிற்றுக் கரிய கோலம்
 சிதைந்துருள உதைத்தருளுஞ் செய்ய தாளா!
 இந்தவிடக் கொடுவேகம் நீங்கு மாறும்
 யான்இடுக்கண் *குழிநின்றும் ஏறு மாறும்
 அந்திமதிக் குழவிவளர் செய்ய வேணி
 அணிமருகற் பெருமானே! அருளாய்” என்றும்.

478. இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித் தேங்கும்
 இளங்கொடி போல் நுடங்கும்இடை ஏழை ஏத்தும்
 அத்தன்மை ஓசைஎழுந் தெங்கள் சண்பை
 ஆண்டகையார் கும்பிடவந் தணைகின் றார்தம்
 மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியிற் சார
 மேவுதலுந் திருவுள்ளக் கருணை மேன்மேல்
 வைத்தன்னம் எனஅயர்வாள் மாடு நீடு
 மாதவத்தோர் சூழஎழுந் தருளி வந்தார்.

477. சிறுமறையோன் - மார்க்கண்டேயர். பெருங்கால வலயம் போலும் - “பரந்த நஞ்சின் சூழ்வு போலும்” என்பது பழைய குறிப்புரை; “பெரிய காலச் சக்கரம் போலும்” என்பது ஆறுமுகத் தம்பிரானார் உரை. செந்தறு. . . . கோலம் - சிவந்த கடுங்கண்ணும் வெள்ளிய பற்களையுமுடைய காலனது கரிய கோலம்; (தறுகண்மை - கடுகக் கொல்லுதல்). அன்று சிறு மறையோன்; இன்று பெண் என்பது குறிப்பு. அங்கே காலனது தறுகண்மை; இங்கே கரும்பாம்பின் தறுகண்மை. “காலனை உதைத்த செய்ய தாளைப் போற்றும் எனக்கு அத் தாள் துணைசெய்யாதோ” என்றபடி. “மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்ட பாட்டை யுன்னிப் - பார்க்கில்நின் அன்பர்க்கு என்ன பயங்காண் பராபரமே” - தாயுமானார்: பராபரக் கண்ணி. வெயிலொடுங்கும் அந்தியும் வளர்மதியும் செய்ய வேணியும் துன்பம் ஒடுங்கத் தண்மை அருளைத் தாரை தாரையாகப் பொழிதலைக் குறிப்பன. இப்பாட்டிலும் மேற்பாட்டிலும் போந்துள்ள கதைக் குறிப்புகள், அடியவர் துயர் களையும் ஆண்டவன் அருளியல்புகளை உணர்த்துவன என்க.

பா-ம் - *சுழி.

478. நுடங்கும் இடை ஏழை - துவளும் இடையுடைய அப்பெண்மணி. மேன்மேல் அவளிடம் வைத்து. அயர்வாள் மாடு - வருந்திச் சோரும் அவளிடம்.

479. சிரபுரத்து மறையவனார் சென்று நின்று

சிவபெருமான் அருள்போற்றிச் சிந்தை நைந்து

* பரிவுறுவாள் தனைநோக்கிப் “பயப்ப டேல்தீ

பருவரலும் நும்பரிசும் பகர்வாய்” என்னக்

கரமலர்கள் உச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டு

கண்ணருவி சொரிந்திழியக் காழி வேதப்

புரவலனார் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து தாங்கள்

போந்ததுவும் புகுந்ததுவும் புகல லுற்றாள்.

480. “வளம்பொழில்சூழ் வைப்பூர்க்கோன் தாமன் எந்தை

மருமகன்மற் றிவன்அவற்கு மகளிர் நல்ல

இளம்பிடியார் ஓரெழுவர் * இவரில் மூத்தாள்

இவனுக்கென் றுரைசெய்தே ஏதி லானுக்

குளம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்த பின்னும்

ஓரொருவ ராகஎனை ஒழிய ஈந்தான்

தளர்ந்தழியும் இவனுக்காகத் தகவு * செய்தங்

கவரைமறைத் திவன்தனையே சார்ந்து போந்தேன்.”

481. “மற்றிவனும் வாளரவு தீண்ட மாண்டான்

மறிகடலிற் கலங் * கவிழ்த்தார் போல நின்றேன்

479. பரிவுறுவாள் தனை - துன்புறுபவனை. பருவரலும் நும்பரிசும் - உனக்கு நேர்ந்த வருத்தம் இன்னதென்பதையும், உமது வரலாற்றையும். போந்ததுவும் புகுந்ததுவும் - தாங்கள் வந்த விதத்தையும், வந்த இடத்தில் நிகழ்ந்ததையும்.

பா-ம் - * பரவுறுவாள்.

480. என் தந்தை வைப்பூர்க் கோன். அவன் பெயர் தாமன். இவன் அவனுக்கு (தந்தைக்கு) மருமகன். அவற்கு - தந்தைக்கு. பிடியார் - பெண் யானை போன்றவர்கள். ஏதிலானுக்கு உளம் பெருகத் தனம் பெற்று - (பின்னே ஏமாற்றி) அயலானுக்குத் தன்மனம் மகிழ் (அவனிடம்) பொருளை வாங்கிக் கொண்டு. இவனுக்காக. தகவு செய்து - அன்பு பூண்டு. அவரை மறைத்து - என்னைப் பெற்றவர்களுக்குத் தெரியாதவாறு மறைத்து. ஒரு பெரிய வரலாற்றை ஆகிரியர் மிகச் சுருங்கிய மொழியில் விளக்குவது சுருதற்பாலது.

பா-ம் - * அவரில். * செய்தங் கவனைமறைத் திவனையே.

சுற்றத்தார் எனவந்து தோன்றி என்பால்
 துயரமெலாம் நீங்கஅருள் செய்தீர்” என்னக்
 கற்றவர்கள் தொழுதேத்துங் காழி வேந்தர்
 கருணையினாற் காரிகையாள் தனக்கு நல்கப்
 பற்றியவாள் அரவுவிடந் தீரு மாறு
 பணைமருகற் பெருமானைப் பாட லுற்றார்.

482. சடையானை எவ்வுயிர்க்குந் தாயா னானைச்
 சங்கரனைச் சசிகண்ட மவுலி யானை
 விடையானை வேதியனை வெண்ணீற் றானை
 விரவாதார் புரம்மூன்றும் எரியச் செற்ற
 படையானைப் பங்கயத்து மேவி னானும்
 பாம்பணையில் துயின்றானும் பரவுங் கோலம்
 உடையானை “உடையானே தகுமோ இந்த
 ஒள்ளிழையாள் உள்மெலி”வென் றெடுத்துப் பாட.

483. பொங்குவிடந் தீர்ந்தெழுந்து நின்றான் சூழ்ந்த
 பொருவில்திருத் தொண்டர்குழாம் பொலிய ஆர்ப்ப
 அங்கையினை உச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டங்
 கருட்காழிப் பிள்ளையார் அடியில் வீழ்ந்த

481. வாள் - ஒளியுடைய. மறிகடலில் - மீளவரும் அலைகளையுடைய
 கடலில். கலம் - கப்பல். காரிகையாள் தனக்கு வணிகனைக் கொடுக்க. சம்பந்தப்
 பெருமான் தந்தையாக நின்று கருணை செய்கிறாரென்க. வாள் - கொல்லுந்
 தொழிலையுடைய. பணை - பண்ணை (வயல்) சூழ்ந்த.

பா-ம் - *கவிழ்ந்தாற் போல.

482. கண்ட சசி மவுலியானை - துண்டப்பிறை முடியானை. படையானை-
 அம்பு முதலிய படைகளையுடையவனை. ஒள் இழையாள் - ஒளி பொருந்திய
 ஆபரணங்களை யணிந்த பெண்மணியின்.

“சடையா யெனுமால் சரணீ னனுமால்
 விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
 மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
 உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே.” - தேவாரம்.

483. பொருவில் - ஒப்பில்லாத. நங்கை - மகளிரில் சிறந்தவள்; நம்பி -
 ஆடவரில் சிறந்தவன். நயந்த - விரும்பிய. புறம்பயம் என்னும் திருப்பதியில் ஒரு
 வணிகன் விடந்திண்டப் பெற்றுத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவருளால்
 உயிர் பெற்றெழுந்த வரலாறு திருவிளையாடல் புராணங்களில் சொல்லப்

நங்கைஅவள் தனைநயந்த நம்பி யோடு
நானிலத்தில் இன்புற்று வாழும் வண்ணம்
மங்குல்தவழ் சோலைமலி புகலி வேந்தர்
மணம்புணரும் பெருவாழ்வு வகுத்து விட்டார்.

484. மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமரு நாளில்
*மருகல்நக ரினில்வந்து வலிய பாசம்
செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்ட மீண்டுஞ்
செங்காட்டங் குடியில்எழுந் தருள வேண்டிப்
பற்றியெழுங் காதல்மிக மேன்மேற் சென்று
பரமனார் திறத்துன்னிப் பாங்கர் எங்குஞ்
சுற்றும்அருந் தவரோடுங் கோயில் எய்திச்
சுடர்மழுவாண் டவர்பாதந் தொழுவான் புக்கார்.

பட்டிருக்கிறது. அவ்வரலாற்றையும், பெரியபுராணத்திற் கூறப்பெறும் இவ்வரலாற்றையும் தொடர்புபடுத்திச் சிலர் இடர்ப்படுகிறார். அதற்கும் இதற்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை. அக்கதைவேறு; இக்கதை வேறு. பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி திருவிளையாடற் புராணம் : 62. சான்றழைத்த திருவிளையாடலையும், பரஞ் சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் புராணம் : 64. வன்னியும் கிணறும் இலிங்கமும் அழைத்த படலத்தையும் பார்க்க.

இவ்விரண்டு ஆசிரியன்மாரும் பெரிய புராணத்தை நன்கு ஒதி உணர்ந்தவராதலின், வெவ்வேறிடங்களில் பெரியபுராணச் சொற்றொடர்களை ஆண்டிருப்பதுபோல, இவ்விருபடலங்களிலும் பெரிய புராணத்தில் திருமருகல் விடந்தீர்த்த அற்புத நிகழ்ச்சியிலுள்ள சில சொற்றொடர்களை ஆண்டிருக்கிறார். அங்கும் வணிகன் - இங்கும் வணிகன்; அங்கும் அரவு தீண்டல் - இங்கும் அரவு தீண்டல்; அங்கும் பெண்ணின் அலமரல் - இங்கும் பெண்ணில் அலமரல்; அங்கும் சம்பந்தர் - இங்கும் சம்பந்தர்; அங்கும் விடந்தீரல் - இங்கும் விடந்தீரல் முதலிய ஒருமைப்பாடுக ளிருத்தலால் பெரியபுராணச் சொற்றொடர்களையும், வேறு சில அமைப்புக்களையும் ஆசிரியன்மார் எடுத்தாண்டனர் போலும். பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி இவ்வையத்தைக் களைய வேண்டிப்போலும் "சான்றழைத்த திருவிளையாடல்" இறுதிப்பாட்டில், "மருத் தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலை மனத்து வைத்துத் - தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெடுத்து - விரைத்திரு மருகல் தன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித் - திருப்புறம் பயத்த லத்தில் தீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி" என்று அருளிப் போந்தார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் மருகலில் திருப்பதிகத் தாலும், புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடந்தீர்த்தனர் என்பது கருதற்பாலது.

484. வலிய பாசம் செற்ற - வலிமையான பந்தத்தை அழித்த. பரமனார் திறத்து உன்னி - ஆண்டவன் திருவருள் திறத்தை நினைத்து. கோயில் - திருமருகற் பெருமான் கோயில்.

பா-ம் - *மருகல்நகர் தனில்நின்று பாசம் எல்லாம்.

485. புக்கிறைஞ்சி எதிர்நின்று போற்று கின்றார்
 பொங்குதிரை நதிப்புனலும் பிறையுஞ் சேர்ந்த
 செக்கர்முடிச் சடைமவுலி வெண்ணீர் றார்தந்
 திருமேனி ஒருபாகம் பசுமை யாக
 மைக்குலவு கண்டத்தார் மருகற் கோயில்
 மன்னுநிலை மனங்கொண்டு வணங்கு வார்முன்
 கைக்கனலார் கணபதீச் சரத்தின் மேவுங்
 காட்சிகொடுத் தருளுவான் காட்டக் கண்டார்.

வேறு

486. மருகல் அமர்ந்து நிறைந்த கோலம்
 மல்குசெங் காட்டங் குடியின் மன்னிப்
 பெருகு கணபதி யீச்சரத்தார் பீடுடைக்
 கோலமே யாகித்தோன்ற
 உருகிய காதலும் மீது பொங்க
 உலகர்முன் கொள்ளும் உணர்வு நீட
 அருவிகண் வார்வுறப் பாட லுற்றார்
 “அங்கமும் வேதமும்” என்றெ டுத்து.

487. *கண்டெதிர் போற்றி வினவிப் பாடிச்
 கணபதி யீச்சரங் காத லித்த
 அண்டர் பிரானை வணங்கி வைகும்
 அப்பதி யிற்சில நாள்கள் போற்றித்
 தொண்ட ருடன்அருள் பெற்று மற்றத்
 தொல்லைத் திருப்பதி எல்லை நீங்கிப்
 புண்டரி சுத்தடஞ் சூழ்பழனப்
 பூம்புக லூர்தொழப் போது கின்றார்.

485. செக்கர்முடி, வெண்ணீற்று மேனி, ஒருபாகம் பசுமை (உமை), மைக்குலவு (நீல) கண்டம் - அழகிய கோலம்; இக்கோலம் உள்ளங் கவர்வது; தியானத்துக் குரியது; இந்நிறங்களில் நலனும் திறனுமுண்டு.

486. மல்கு - திருவருட் செல்வம் நிறைந்த. பீடு - பெருமை. உலகர் முன் கொள்ளும் - “உலகத்தார் முன்னரே அங்கீகரிக்கும்” - பழைய குறிப்புரை; “உலகின்கண் னுள்ளாரிடத்துக் கொண்ட காரணம். . . .” - ஆறுமுகத்தம்பிரானார்.

“ அங்கமும் வேதமும் ஓதுநாவர் அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
 மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி மருகல்நிலாவி யமைந்த சொல்லாய்
 செங்கய லார்புணற் செல்வமல்கு சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
 கங்குல் விளங்குகரி எல்லியாடுங் கணப தீச்சரங் காமுறவே”. - தேவாரம்.

487. பா-ம் - *கண்டடி.

488. சீரின் மலிந்த சிறப்பின் மேவுஞ்

சிறுத்தொண்டர் நண்புடன் செல்ல நல்ல

வேரி நறுந்தொங்கல் மற்றவரும் விடையரு

ளப்பெற்று மீண்ட பின்பு

நீரின் மலிந்த சடையர் மேவி

நிகழும் பதிகள் பலப ணிந்து

பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம்

பயில்புக லூர்நகர்ப் பாங்க ணைந்தார்.

489. திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்ட ரோடுஞ்

செம்மை முருகனார் மெய்ம்ம கிழ்ந்த

விருப்பொடு சென்றெதிர் கொள்ள வந்து

வேத முதல்வர்தங் கோயி லெய்திப்

பொருப்புறழ் கோபுரத் துட்பு குந்து

பூமலி முன்றில் புடைவ லங்கொண்

டொருப்படு சிந்தையொ டுள்ளணைந்தார்

ஓதாது ஞானமெ லாம்உ ணர்ந்தார்.

490. புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெழுந்து

பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை

நெக்குரு குஞ்சிந்தை அன்பு பொங்க

நிறைமலர்க் கண்ணீர் அருவி செய்ய

மிக்க தமிழ்த்தொடை மாலை சாத்தி

மேவிய ஏழிசை பாடிப் போந்து

திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்பு

செல்ல அவர்மடஞ் சென்று புக்கார்.

488. வேரி நறுந் தொங்கல் . தேன் பொருந்தி மணங் கமழும் மலர் மாலையை யணிந்த. அவரும் - அச்சிறுத்தொண்ட நாயனாரும்.

489. முருகனார் - முருகநாயனார். பொருப்பு உறழ் - மலைபோன்ற.

491. ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின் மேவி
 அப்பதி தன்னில் அமரு நாளில்
 வாங்கு மலைச்சிலை யார்ம கிழ்ந்த
 *வர்த்தமா னீச்சரந் தான்வணங்கி
 ஓங்கிய அன்பின் முருக னார்தம்
 உயர்திருத் தொண்டு சிறப்பித் தோங்கும்
 பாங்குடை வண்டமிழ் பாடி நாளும்
 பரமர்தம் பாதம் பணிந்தி ருந்தார்.

492. மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில்
 வாக்கின் பெருவிறல் மன்ன னார்தாம்
 புற்றிடங் கொண்டாரை வந்தி றைஞ்சிப்
 பொன்மதில் ஆரூர் புகழ்ந்து போற்றிச்
 சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பங்கர் தங்குந்
 திருப்புக லுர்தொழச் சிந்தை செய்து
 கொற்றவ னார்அருள் பெற்ற தொண்டர்
 குழாத்துடன் அவ்வூர் குறுக வந்தார்.

நாவுக் கரசர் எழுந்த ருளும் நல்ல திருவார்த்தை கேட்ட போதே
 சேவில் திகழ்ந்தவர் மைந்த ரான திருஞான சம்பந்தர் சிந்தை அன்பு
 மேவுற்ற காதல் மிகப்பெருக விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்ப ரோடும்
 பூவிற் பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப் புறம்பணை எல்லை கடந்துபோந்தார்.

அங்கணர் ஆரூர் வணங்கிப் போந்த அரசும் எதிர்வந் தணைய வாசப்
 பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசரர் சிங்கமும் பொற்பின் எய்தித்
 தங்களின் அன்பின் முறைமை யாலே தாழ்ந்து வணங்கித் தனித்தனியே
 மங்கல மாகிய நல்வரவின் வாய்மை *வினவி மகிழும் போது.

491. பா-ம் - *வர்த்தமா னீச்சரந் தாள்.

“ஈசன் ஏறமர் கடவுள் இன்னமு தெந்தையெம் பெருமான்
 பூசு மாசில்வெண் ணீற்றர் பொலிவுடைப் பூம்புக லூரில்
 மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன்முப் போதுஞ்செய் முடிமேல்
 வாச மாமல ருடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே”. - தேவாரம்.

492. வாக்கின் பெருவிறல் மன்னனார் - திருநாவுக்கரசர். புற்றிடங்
 கொண்டாரை - திருவாரூர் வன்மீக நாதரை. கொற்றவனார் - சிவபெருமான்.

493. சேவில் திகழ்ந்தவர் - எருதுமீது எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான்.

494. பா-ம் - *விளம்பி.

495. மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாக்கின்
 வேந்தரை நோக்கி விருப்பி னாலே
 “அப்பரை இங்கணை யப்பெ றும்பே
 ரருளுடை யோம்யாம் அந்தண் ஆரூர்
 எப்பரி சால்தொழு துய்ந்த” தென்று
 வினவிட ஈறில் பெருந்த வத்தோர்
 செப்பிய வண்டமிழ் மாலை யாலே
 திருவா திரைநிகழ் செல்வஞ் சொன்னார்.
496. அரசரு ளிச்செய்த வாய்மை கேட்ட
 அப்பொழு தேஅருள் ஞானம் உண்ட
 சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தை யின்கண்
 தென்திரு வாஶூர் வணங்கு தற்கு
 விரவிய காதலிற் “சென்று போற்றி
 மீண்டும்வந் தும்முடன் மேவுவன்”என்
 றுரவு கடற்கல் மிதப்பின் வந்தார்கள்
 குரைத்துடன் பாடுகொண் டொல்லை போந்தார்.
497. சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி முதூர்த்
 தோன்றல்பின் காதல் தொடரத் தாமும்
 பொற்புக லுர்தொழச் சென்றணைந்தார்
 புகலிப் பிரானும் புரிந்த சிந்தை
 விற்குடி வீரட்டஞ் சென்று மேவி
 விடையவர் பாதம் பணிந்து போற்றிப்,
 பற்பல ஆயிரந் தொண்ட ரோடும்
 “பாடல னான்மறை” பாடிப் போந்தார்.

495. அப்பரை - முன்னிலைப் படர்க்கை. “அழகிய தண்மை வாய்ந்த திருவாருரை எத்தன்மையால் தொழுது உய்ந்தது” என்று சம்பந்தர் அப்பரைக் கேட்க. பெருந்தவத்தோர் - அப்பர். “வண்டமிழ் மாலை” என்றது “முத்து விதானம்” என்னும் பதிகத்தை.

496. விரவிய - கலந்த. உரவு கடல் - பரந்த கடலின். ஒல்லை - உடனே.

497. திருவிற்குடி - அட்ட வீரட்டத்துள் ஒன்று; சலந்தரன்றன் தலை கொய்த தலம்.

“பாடல னான்மறையன் படிபட்ட கோலத்தன் திங்கள்
 சூலன் மூவிலைய சூலம் வலனேந்திக்
 கூடலர் மூவெயிலும் எரியுண்ணக் கூரெரி கொண்டெல்லி
 ஆடலன் ஆதிரையன் ஆரூர் அமர்ந்தானே.” - தேவாரம்.

498. துணரிணர்ச் சோலையுஞ் சாலி வேலித்

துறைநீர்ப் பழனமுஞ் சூழ்க நும்பின்
மணமலி கானமும் ஞானம் உண்டார்
மருங்குற நோக்கி மகிழ்ந்தருளி
அணைபவர் “அள்ளற் கழனி ஆரூர்
அடைவோம்” எனமொழிந் தன்பு பொங்கப்
புணரிசைச் செந்தமிழ் கொண்டு போற்றிப்
பொன்மதில் ஆரூர்ப் புறத்த ணைந்தார்.

499. வானுயர் செங்கதிர் மண்டி லத்து

மருங்கணை யுங்கொடி மன்னும் ஆரூர்
தானொரு பொன்னுல கென்னத் தோன்றுந்
தயங்கொளி முன்கண்டு சண்பை வந்த
பானிற நீற்றர் “பருக்கை யானைப்”
பதிகத் தமிழிசை *பாடி யாடித்
தேனொடு வண்டு முரலுஞ் சோலைத்
திருப்பதி மற்றதன் எல்லை சேர்ந்தார்.

498. துணர் இணர் - கொத்துக்களை யுடைய பூக்கள் நிறைந்த. சாலி. . .
பழனமும் - செந்நெல் வேலி சூழ்ந்த நீர்த்துறைகளையுடைய வயல்களும்.
அள்ளல்-சேறு.

“உள்ளமோ ரிச்சையினால் உகந்தேத்தித் தொழுவின் தொண்டர்மெய்யே
கள்ளம் ஒழிந்திடுமின் காவா திருபொழுதும்
வெள்ளமோர் வார்சடைமேற் கரந்திட்டவெள் ளேற்றன்மேய
அள்ளல் அகன்கழனி ஆரூர் அடைவோமே”. - தேவாரம்.

499. பால்நிற நீற்றர் - திருஞானசம்பந்தர். தேனொடு வண்டு முரலும் -
பெண்வண்டுகளுடன் ஆண் வண்டுகள் பாடும். “தேனும் வண்டும்-இசை புலம்ப”;
“வண்டொடு தேனிணம் யாழ்செய்யும்”; “தேனிணம் இரங்கு வண்டொடு சென்றன”
- சிந்தாமணி : 349, 1196, 3034.

பா-ம் - *பாடிப்பாடி.

“பருக்கை யானை மத்தகத் தரிக்குலத் துகிர்ப்புக
நெருக்கி வாய நித்திலந் நிரக்குநீன் பொருப்பனூர்
கருக்கொள் சோலை சூழநீடு மாடமாளி கைக்கொடி
அருக்கன் மண்ட லத்தணாவும் அந்தணாரு ரென்பதே”. - தேவாரம்.

500. பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம்
 பொழிந்து புவிமேற் பொலிவ தென்ன
 எங்குங் *குளிரொளி வீச முகத்தின்
 இலங்கு சிவிகை இழிந்தருளிச்
 செங்கை நிறைமலர் கொண்டு தூவித்
 திருவிருக் குக்குறள் பாடி ஏத்தித்
 தங்கள் பிரான்அர சாரும் ஆரூர்
 தனைப்பணி வற்றார் தமிழ்விரகர்.

வேறு

501. படியில் ஞானமுண் டருளிய *பிள்ளையைப் பணிதற்
 கடியர் சென்றெதிர் கொளஎழுந் தருளும்அஞ் ஞான்று
 வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதில் ஆரூர்க்
 கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார் முடிவுறக் காண்பார்.

502. நான மான்மத நளிர்பெருஞ் சேற்றிடை நறும்பொன்
 தூந் துந்துகள் சொரிதலிற் சுடரொளிப் படலை
 யான வீதிகள் அடிவலித் தவைகரைந் தலைய
 வான மாரியிற் பொழிந்தது *மலர்மது மாரி.

503. ஆடல் நீடுவ துகிற்கொடி அணிசூழற் கொடிகள்
 தோடு சூழ்வன சுரும்பொடு தமனியத் தசம்பு
 காடு கொண்டன கதலிதோ ரணநிரைக் கமுகு
 மாட மாளிகை மண்டபங் களின்மருங் கெல்லாம்.

500. பா-ம் - *கதிரொளி.

“சித்தந் தெளிவீர்காள், அத்தன் ஆருரைப்
 பத்தி மலர் தூவ, முத்தி யாகுமே”. - தேவாரம்.

501. படியில் - ஒப்பில்லாத ; பூமியிலே எனினுமாம். கடி - ஒளி. அணி -
 அலங்காரம்.

பா-ம் - *பிள்ளையார்ப் ; பிள்ளையாரைப்.

502. நான மான்மத நளிர்-கஸ்தூரி புழுக்குகளாலாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய.
 நறும்பொன் தூறும் துகள் - நல்ல பொன்மயமான சுத்த வாசனையுடைய சுண்ணப்
 பொடிகளை. படலை - பச்சிலை மாலைகளால் ; வரிசை, பரப்புமாம்.

பா-ம் - *மதுமலர்.

503. துகில் (துணிக்) கொடிகளும், அணிசூழல் கொடிகளும் (அழகிய
 கூந்தலையுடைய பெண்கொடிகளும்) ஆடல் நீடுவ. பெண்கொடிகள் ஆடுதலாவது
 நாட்டியஞ் செய்வது. சுரும்பொடு தமனியத்தசம்பு தோடு சூழ்வன- வண்டுகளுடன்
 பொற்குடங்கள் மலரிதழ்களைச் சூழ்வன. கதலி தோரண நிரை கமுகு காடு
 கொண்டன - வாழைகளும் மகரதோரண வரிசைகளும் பாக்கு மரங்களும்
 காடுபோலக் காட்சியளித்தன.

504. மாலை சூழ்புறங் கடைகளின் மணிநிரை விளக்கின்
கோல நீள்கடர் ஒளியுடன் கோத்திடை தூக்கும்
நீல மாமணி நிழல்பொர நிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின பவளவே திகைமலர்ப் பந்தர்.
505. தழைம லர்த்தடஞ் சாலைகள் தெற்றிகள் சதுக்கம்
குழைமு கத்தவர் ஆடரங் கிமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியலிடம் யாவையும் மிடைந்து
மழைமு முக்கென இயம்பின மங்கல இயங்கள்.
506. விரவு பேரணி வேறுவே நின்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு வாரூர்
அரச ளிப்பவர் அருளினால் அடியவர் குழுவும்
புரிச னங்களும் புறத்தணைந் தெதிர் *கொளும் பொழுது.
507. வந்தி றைஞ்சமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவர்
“அந்த மாயுல காதியாம்” பதிகம் அங் கெடுத்தே
“எந்தை தான்எனை ஏன்றுகொ ளுங்கொல்?” என் றிசைத்தார்.

504. பவள வேதிகைகளிலுள்ள (மேடைகளிலுள்ள) பூம்பந்தர்கள். புறங் கடைகளில் - புறவிடங்களிலுள்ள; புறவாயில்களிலுள்ள. மணி நிரை விளக்கின்- மாணிக்கங்களால் ஒழுங்குபடச் செய்த விளக்கின்; அழகிய வரிசையான விளக்கின் என்னலுமாம். இடைதூக்கும்-இடையிடையே தொங்கவிட்டுள்ளது. நிழல்- ஒளி. பொர-அலைபோக; பத்திபாய. புகர்நிறம் உண்டாகும் பான்மையன வாயின.

புறங்கடைகளினும், ... விளக்கினும், கோல. . . . நிழல் பொர எனக் கொள்வோரும் உளர்.

505. தடம் - தடாகங்கள், தடஞ்சாலைகள் எனக்கொண்டு அகன்ற சாலை கள் என்று கூறலுமொன்று. தெற்றிகள் - திண்ணைகள். சதுக்கம் - நாற்சந்திகள். குழை முகத்தவர் ஆடு அரங்கு - குண்டலம் அணிந்த பெண்மணிகள் நடக்கும் சாலைகள்; (காதில் அணிந்துள்ள குழை, முகத்தை அழகு செய்தலின் “குழை முகத்தவர்” என்றார்). இமையவர் குழாமும் விழைசிறப்பின - தேவர் கூட்டமும் விரும்புஞ் சிறப்பினையுடையன. வியலிடம் யாவையும் மிடைந்து - விசாலித்த இடங்களிலெல்லாம் நெருங்கி. மங்கல இயங்கள் - மங்கல வாத்தியங்கள். இமையவர் குழாம் விழையுஞ் சிறப்பினவாகிய தழைமலர். அரங்கு (முதலிய) வியலிடம். எனக் கொள்ளலுமாம்.

506. விரவு பேரணி - இவ்வாறு கலந்த பெரிய அலங்காரங்கள். திருவாரூர் அரசளிப்பவர் - சிவபெருமான். புரி - நகரிலுள்ள.

பா-ம் - *தொழும்.

507. “எந்தை இருப்பதும் ஆரூர் அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்” - சுந்தரர்.

508. ஆன அத்திருப் பதிகமுன் பாடிவந் தணையும்
ஞான *வித்தகர் மெய்த்தவர் சூழஅந் நகரார்
தூந றுஞ்சண்ண மலர்பொரி தூஉய்த்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா யிலின்மருங் கணைந்தார்.
509. மன்னு தோரண வாயில்முன் வணங்கியுள் புகுவார்
தன்னுள் எவ்வகைப் பெருமையுந் தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டுஞ்சடர்ப் படலையின் பரப்பினைப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்துதே வாசிரி யன்தொழு தெழுந்தார்.
510. மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை குவித்துத்
தேடு மாலயர்க் கரியராய்ச் செழுமணிப் புற்றில்
நீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை பணிந்தார்.
511. பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர் *பரவிய புளகம்
அணிந்த மேனியோ டாடினர் பாடினர் அறிவில்
துணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் விரைந்தெழு வேட்கையில் தாழ்ந்தார்.
512. செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி கத்திசை எடுத்து
நஞ்சு போனகம் ஆக்கிய நம்பர்முன் பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மாளிகை வாயிலின் புறம்போந்
தஞ்செ முத்தின்மெய் யுணர்ந்தவர் திருமடத் தணைந்தார்.
513. அங்க ணைந்தமர்ந் தருளுவார் அரனெறி அமர்ந்த
செங்க ணேற்றவர் சேவடி வணங்கிமுன் திளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப் புற்றிடங் கொண்டவர் புனிதப்
பங்க யப்பதந் தொழுதுகா லந்தொறும் பணிந்தார்.

“ அந்த மாயுல காதியு மாயினான்
வெந்த வெண்பொடி பூசிய வேதியன்
சிந்தை யேபுகுந் தான்திரு வாரூர்என்
எந்தை தான்எனை ஏன்கொ ளுங்கொலோ”. -தேவாரம்.

508. பா-ம் - *வர்த்தகர்.

509. படலையின் - வரிசையின். தேவாசிரியர் மண்டபத்தை.

510. மாடு - பக்கத்தில். நீடுவார் - எழுந்தருளியுள்ளவராகிய தியாகேசப் பெருமான்.

511. புளகம் அணிந்த - மயிர் சிலிர்த்த.

பா-ம் - *பரப்பிய.

512. போனகம் - உணவு. உணர்ந்தவராகிய பிள்ளையார்.

513. அரனெறி என்னும் கோயில்.

514. புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப் போற்றிசை பெருகப்
பற்றும் அன்பொடு பணிந்திசைப் பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டர்க ளொடுநலஞ் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன்னிடை வைகும் அந் நாளில்.
515. மல்லல் நீடிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
எல்லை யில்திருப் பதிகங்க ளாற்பணிந் தேத்தி
அல்லல் தீர்ப்பவர் மீண்டும்ஆ ரூர்தொழ அணைந்தார்.
516. ஊறு காதலில் ஒளிவளர் புற்றிடங் கொண்ட
ஆறு லாவிய சடைமுடி ஐயரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத் தொண்டர்க ளோடும்
ஈறி லாத்திரு ஞானசம் பந்தர்அங் கிருந்தார்.
517. அங்கு நன்மையில் வைகும்அந் நாள்சில அகல
நங்கள் தந்திரு நாவினுக் கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லூர்தொழ அருளிற் போவார்
தங்கும் அப்பதிப் புறம்பணை சார்ந்தருள் செய்வார்.

வேறு

புவனவா ரூரினிற் புறம்புபோந் ததனையே நோக்கி நின்றே
“அவமிலா நெஞ்சமே அஞ்சல்நீ உய்யுமா றறிதி” அன்றே
“சிவன தா ரூர்* தொழாய் நீமற வா” தென்று செங்கை கூப்பிப்
“பவனமாய்ச் சோடையாய்” எனுந்திருப் *பதிகமுன் பாடி னாரே.

515. மல்லல் நீடிய - வளம் பெருகிய.

516. ஊறு - சுரந்து பெருகும்.

517. புறம்பணை - நகர்ப்புறத்துள்ள மருதநிலத்தை.

518. புவனம் ஆரூரினில் - பூமியிற் சிறந்த திருவாரூரில்; நீர் வளஞ்சூழ்ந்த
திருவாரூரில் எனினுமாம். அவமிலா - பயனுள்ள; சிவனடியையே சிந்தை செய்தலின்
“அவமிலா நெஞ்சமே” என்றார்.

பா-ம் - *தொழல்.*பதிகமே பாடிநின்றார்.

“பவனமாய்ச் சோடையாய் நாவெழாப் பஞ்சதோய்ச் சட்டவுண்டு
சிவனதாள் சிந்தியாப் பேதைமார் போலநீ வெள்கினாயே
கவனமாய்ப் பாய்வதோர் ஏறுகந் தேறிய காள கண்டன்
அவனதா ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண் டஞ்சல்நெஞ்சே.”

- தேவாரம்.

519. காழியார் வாழுவந் தருள்செயுங் கவுணியப் பிள்ளை யார்தாம்
ஆழியான் அறியொணா அண்ணல்ஆ ரூர்பணிந் தரிது செல்வார்
பாழிமால் யானையின் உரிபுனைந் தார்பனை யூர்ப ணிந்து
வாழிமா மறைஇசைப் பதிகமும் பாடிஅப் பதியில் வைகி.

அங்குநின் றரிதெழுந் தருளுவார் அகில*கா ரணமும் ஆனார்
தங்குநந் பதிகளும் பிறபணிந் தருளிவண் தமிழ்பு னைந்தே
எங்குமெய்த் தவர்குழாம் எதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தருளி வந்தார்
பொங்குதண் பாசடைப் பங்கயப் புனல்வயற் புகலூர் சார.

521. நாவினுக் கரசரும் நம்பிசீர் முருகரும் மற்று நாமச்
சேவுகைத் தவர்திருத் தொண்டரா னவர்கள்முன் சென்று சீதப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகத் தெதிர்ப ணிந்தே
மேவமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலைஅ டைந்தார்.

வேறு

தேவர்தந் தலைவனார் கோயில்புக் கனைவருஞ் சீர்நிலத் துறவ ணங்கிப்
பாவருந் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன் பரவுவார் புறம்ப ணைந்தே
தாவில்சீர் முருகனார் திருமனைக் கெய்திஅத் தனிமுதல் தொண்டர் தாமே
யாவையுங் குறைவறுத் திடஅமர்ந் தருளுவார் இனிதின்அங் குறையு நாளில்.

523. நீலநக் கடிகளும் நிகழ்சிறுத் தொண்டரும்
உடன்அணைந் தெய்து நீர்மைச்
சீலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே கும்பிடுஞ்
செய்கைநேர் நின்று வாய்மை
*சாலமிக் குயர்திருத் தொண்டின்உண் மைத்திறந்
தன்னையே தெளிய நாடிக்
கால*முய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந்
தருளினார் காழி நாடர்.

519. ஆழியான் - திருமால். பாழிமால் - வலிமையும் மயக்கமுமுடைய.

520. பாசடைப் பங்கயப் புனல் - பசிய இலைகளையுடைய தாமரைப்
பொய்கைகள் குழந்த.

பா-ம் - *காரணமும்.

521. நாமச் சேவுகைத்தவர் - அச்சமுட்டும் இடபத்தை வாகனமாக உடைய
சிவபெருமானின் . பூவால் பொலி. போதகத்து - யானைக் கன்றாம் பிள்ளையாரை.

522. தாவில் - கெடுதலில்லாத. குறைவு அறுத்து இட.

523. காலம் உய்த்து - பொழுதுபோக்கி.

பா-ம் - *சால்பின். *மெய்த்.

524. கும்பிடுங் கொள்கையிற் “குறிகலந் திசை” எனும்
பதிகமுன் னான பாடல்
தம்பெருந் தலைமையால் நிலைமைசால் பதியதன்
பெருமைசால் புறவி ளம்பி
உம்பரும் பரவுதற் குரியசொற் பிள்ளையார்
உள்ள மெய்க்காதல் கூர
நம்பர்தம் பதிகளா யினஎனைப் பலவுமுன்
நண்ணியே தொழந யந்தார்.

வேறு

புள்ள லம்புதண் புணற்புக லூர்உறை புனிதனார் அருள்பெற்றுப்
பிள்ளை யாருடன் நாவினுக் கரசரும் பிறபதி தொழச்செல்வார்
வள்ள லார்சிறுத் தொண்டரும் நீலநக் கரும்வளம் பதிக் கே
உள்ளம் அன்புறும் முருகர் அங் கொழியவும் உடன்பட *இசைவித்தார்.

கண்ண கன்புக லூரினைத் தொழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
அண்ண லார்திரு நாவினுக் கரசர்தம் *அருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பின்வர வழிக்கொள உறுங்காலை
எண்ணில் சீர்த்திரு நாவினுக் கரசரும் மற்றவர்க் கிசைக்கின்றார்.

“நாய னார்உமக் களித்தருள் செய்தஇந் நலங்கிளர் ஒளிமுத்தின்
தூய யானத்தின் மிசைஎழுந் தருளுவீர்” என்றலுஞ் “சுடர்த்திங்கள்
மேய வேணியார் அருளும்இவ் வாறெனில் விரும்புதொண் டர்களோடும்
போய தெங்குநீர் அங்குயான் பின்வரப் போவ” தென் றருள்செய்தார்.

என்று பிள்ளையார் மொழிந்தருள் செய்திட இருந்தவத் திறையோரும்
“நன்றுநீர் அருள் செய்ததே செய்வன்” என் றருள்செய்து நயப்புற்ற
அன்றை நாள்முதல் உடன்செலு நாளெலாம் அவ்வியல் பினிற்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்பர் அணைந்தனர் செய்தவக் குழாத்தோடும்.

524. நிலைமை சால் - நன்னிலைமை யமைந்த. சால்புற - சிறப்புற.

“குறிகலந்திசை பாடலினான்நசை யாவில்வுல கெல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மைய னாய்எரு தேறிப்பலி பேணி
முறிகலந்ததொரு தோலரை மேலுடை யானிடம் மொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புக லூரே”. - தேவாரம்.

525. பா-ம் - *இசைந்தார்கள்.

526. கண் அகல் - இடம் அகன்ற.

பா-ம் - *மருங்கு.

527. நாயனார் - சிவபெருமான். நலங்கிளர் - அழகு பொலியும்; இன்பம் எழும்
என்னலுமாம்.

528. இருந்தவத்து இறையோரும் - திருநாவுக்கரசரும்.

சண்பை மன்னருந் தம்பிரான் அருள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பண்பு மேம்படு பணிக்கதிர் நித்திலச் சிவிகையிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லூரினைக் கடந்துபோய் வரும்பரி சனத்தோடும்
திண்பெ ருந்தவர் அணைந்ததெங் கென்றுபோய்த் திருவம்பர்
நகர்புக்கார்.

அம்பர் மாநகர் அணைந்துமா காளத்தில் அண்ணலார் அமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாமலர் தூவிமுன் பரவியே வண்தமிழிசைமாலை
உம்பர் வாழநஞ் சுண்டவர் தமைப்பணிந் துருகும்அன் பொடுதாழ்ந்தார்.

தாழ்ந்து நாவினுக் கரசுடன் தம்பிரான் கோயில்முன் புறமெய்திச்
சூழ்ந்த தொண்டரோ டப்பதி யமர்பவ சுரநதி முடிமீது
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெருங் காலங்கள் விருப்பினாற் கும்பிட்டு
வாழ்ந்தி ருந்தனர் காழியார் வாழவந் தருளிய மறைவேந்தர்.

பொருவி லாதசொற் “புல்குபொன் னிற” முதற் பதிகங்க ளாற்போற்றித்
திருவி னார்ந்தகோச் செங்கணான் அந்நகர்ச் செய்தகோ யிலைச் சேர்ந்து
மருவு வாய்மைவண் தமிழ்மலர் மாலைஅவ் வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினார் பேணிய உணர்வோடும்.

இன்ன வாறுசொன் மாலைக ளாற்றுதித் திறைஞ்சிஅங் கமர்நாளில்
கன்னி மாமதில் திருக்கட லூர்தொழக் காதல்செய் தருளிப்போய்
மன்னு கோயில்கள் பிறபதி வணங்கியே வாக்கின்மன் னவரோடும்
அந்நெ டும்பதி அணைவுறக் கலயரோ டடியவர் எதிர்கொண்டார்.

529. தலைச்செல்வார் - மேற்கொள்வாராய். திண் பெருந்தவர் - திருநாவுக்கரசர்.

530. மாகாளம் - கோயில் பெயர். வண்தமிழ் இசை மாலையால்.

531. சுரநதி - கங்கை.

532. பொருவிலாத சொல் - ஒப்பில்லாத அருட்சொற்கள் நிரம்பிய. அவ்வளவனை - அக் கோச்செங்கட் சோழனை.

“புல்கு பொன்னிறம் புரிசடை நெடுமுடிப் போழிள மதிசூழப்
பில்கு தேனுடை நறுமலர்க் கொன்றையும் பிணையல்செய் தவர்மேய
மல்கு தண்டுறை அரிசிலின் வருபுனல் வடகரை மாகாளம்
அல்லு நண்பக லுந்தொழும் அடியவர்க் கருவினை அடையாவே.”

“எரிதர அனல்கையில் ஏந்தி எல்லியில்
நரிதிரி கானிடை நடட்டம் ஆடுவர்
அரிசிலம் பொருபுனல் அம்பர் மாநகர்க்
குரிசில்செங் கண்ணவன் கோயில் சேர்வரே”. - தேவாரம்.

533. கலயரோடு - குங்குலியக்கலய நாயனாருடன். கடலூர் - அட்ட
வீரட்டத்துள் ஒன்று ; யமனை உதைத்த தலம்.

மற்ற வண்பதி அணைந்துவீ ரட்டத்து மழவிடை யார்கோயில்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை யுதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற்சி லம்பணி தாமரை வணங்கிமுன் போற்றிஉய்ந் தெதிர்நின்று
பற்ற றுப்பவர் “சடையுடை யான்” எனும் பதிகஇன் னிசைபாடி.

பரவி ஏத்தி அங் கரிதினிற் போந்துபார் பரவுசீர் அரசோடு
விரவு நண்புடைக் குங்குலி யப்பெருங்க கலயர்தம் மனைமேவிக்
கரையில் காதல்மற் றவர்அமைத் தருளிய விருந்தினி தமர்ந்தங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா னமும்பணிந் திருந்தனர் சிறப்பெய்தி.

சிறப்பு டைத்திருப் பதிஅத னிடைச்சில நாளமர்ந் தருளோடும்
விறற்பெ ருங்கரி உரித்தவர் கோயில்கள் விருப்பொடுந் தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் கலயரும் உடன்பட வணங்கிய மகிழ்வோடும்
அறப்பெ ரும்பயன் அணையஅத் தொண்டரோ டணைந்தனர் திருவாக்கூர்.

தக்க அந்தணர் மேவும்அப் பதியினில் தான்தோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை அண்ணலைப் பணிந்திசைச் செந்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன் தொழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பரவநின் றாடுவார் பாம்புர நகர்சேர்ந்தார்.

பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துநற் பதிகஇன் னிசைபாடி
வாம்பு னற்சடை முடியினார் மகிழ்விடம் மற்றுமுள் ளனபோற்றிக்
காம்பி னில்திகழ் கரும்பொடு செந்நெலின் கழனியம் பணைநீங்கித்
தேம்பொ ழில்திரு *வீழிநன் மிழலையின் மருங்குறச் செல்கின்றார்.

534. “சடையுடை யானுநெய் யாடலா னுஞ்சரி கோவண
உடையுடை யானுமை யார்ந்தவொண் கண்ணுமை கேள்வனும்
கடையுடை நன்னெடு மாடமோங் குங்கட லுர்தனில்
விடையுடை யண்ணலும் வீரட்டா னத்தர னல்லனே”. - தேவாரம்.

535. அரிதினில் போந்து - அரிதிற் பிரிந்துசென்று. அரசோடு - திருநாவுக்கரசோடு.

536. விறல் பெருங்கரி - வலிமையுடைய பெரிய யானையை. மறைப் பெருந்
திருக்கலயரும் - வேதத்தில் வல்ல பெருமை பொருந்திய குங்குலியக் கலய நாயனாரும்.

537. பாரிடம் - பூதங்கள்.

538. காம்பினில் - மூங்கில்போல். பணை - மருத நிலத்தை.

பா-ம் - *வீழிமா.

வேறு

539. அப்பொழுதின் ஆண்ட அரசை எதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை அந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் வேந்தனார்
பிற்படவந் தெய்தும் பெரும்பேறு கேட்டுவப்பார்
எப்பரிசி னால்வந் தணைந்தங் கெதிர்கொண்டார்.
540. நிறைகுடந் தூபந்தீபம் நீட நீரைத்தேந்தி
நறைமலர்ப் பொற்சுண்ணம் நறும்பொரியுந் தூவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப மாமுரசம் ஆர்ப்ப
இறைவர்திரு மைந்தர்தமை எதிர்கொள்வர வேற்றார்.
541. வந்து திருவீழி மிழலை மறைவல்ல
அந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாமும் மணிமுத்தின்
சந்த மணிச்சிவிகை நின்றிழிந்து தாழ்ந்தருளி
உய்ந்த மறையோ ருடனணைந்தங் குள்புகுவார்.
542. அப்போ தரையார் விரிகோ வணஆடை
ஒப்போ தரும்பதிகத் தோங்கும் இசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதமர்ந்தார் தங்கோயில் மேவினார்
கைப்போது சென்னியின்மேற் கொண்டு கவுணியனார்.
543. நாவின் தனிமன்னர் தாமும் உடன்நண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலும் உந்தியான் போற்றப் புவிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு சிந்தைவியப் பெய்தினார்.

539. வெங்குருவாழ் வேந்தனார் - திருஞானசம்பந்தர். எப்படி. . . . எதிர்
கொண்டாரெனில்.

540. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் ; 250, 251 - குறிப்புப்பார்க்க.

541. பிள்ளையாரைக் காணப்பெற்றமையால் உய்ந்த.

542. கைப்போது - கையாகிய தாமரைமலரை. கவுணியனார் அப்போது.
மெய்ப்போதப் போது அமர்ந்தார்தம் - அடியார்களின் உண்மை ஞானமென்னும்
திருவருள் பொலியுந் தாமரையில் விரும்பி வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமானது.
“மலர்மிசை ஏகினான்” - குறள் : 3.

543. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 251. குறிப்புப் பார்க்க. பூ இயலும்
உந்தியான் - திருமால். புவிக்கு இழிந்த - பூமியில் இறங்கிய. தே இயலும் மெய் -
தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த திருமேனியை.

544. வலங்கொண்டு புக்கெதிரே *வந்து வரநதியின்
சலங்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய் நீடுபெருங் காதல்
புலங்கொண்ட சிந்தையினாற் பொங்கி*இசை மீப்பொழிந்தார்.
545. போற்றிச் “சடையார் புனலுடையான்” என்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மாலை சந்தஇசை
ஆற்ற மிகப்பாடி ஆனந்த வெள்ளத்தில்
நீற்றழகர் சேவடிக்கீழ் நின்றலைந்து நீடினார்.
546. நீடியபே ரன்புருகி உள்ளலைப்ப நேர்நின்று
பாடிஎதி ராடிப் பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
ஆடிய சேவடிகள் ஆர்வமுற உட்கொண்டு
மாடுயர் கோயிற் புறத்தரிது வந்தணைந்தார்.
547. வந்தணைந்து வாழ்ந்து மதிற்புறத்தோர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல் வேந்தருஞ் செய்தவருஞ் சேர்ந்தருளச்
சந்தமணிக் கோபுரத்துச் சார்ந்தவட பாற்சண்பை
அந்தணர்கு ளாமணியார் அங்கோர் மடத்தமர்ந்தார்.
548. அங்கண் அமர்வார் அரனார் அடியிணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலினாற் காலங்கள் தப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாகீச ருங்கூடப் போற்றிசைத்தே
எங்கும் இடர்தீர்ப்பார் *இன்புற் றுறைகின்றார்.
549. ஓங்குபுனற் பேணு பெருந்துறையும் உள்ளிட்ட
பாங்கார் திலதைப் பதிமுற்ற மும்பணிந்து
வீங்கொலிநீர் வீழி மிழலையினில் மீண்டும்அணைந்
தாங்கினிது கும்பிட் டமர்ந்தொழுகும் அந்நாளில்.

544. புலங்கொண்ட - மெய்யுணர்வு கொண்ட.

பா-ம் - *நின்று வரநதியின்; வானநதியின்.*இசைபொழிந்தார்.

545. “சடையார்புன லுடையானொரு சரிகோவண முடையான்
படையார்மழு உடையான்பல பூதப்படை உடையான்
மடமான்விழி உமைமாதிடம் உடையான்எனை உடையான்
விடையார்கொடி உடையானிடம் வீழிம்மிழ லையே”. - தேவாரம்.

547. வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து.

548. பா-ம் - *இன்புற் றமர்கின்றார்.

549. ஓங்குபுனற் பேணும் - மிகு நீர்வளங் காரணமாகப் பலரும் பேணும்.
வீங்கு - மிக்க.

வேறு

550. சேணுயர் மாடப் புகலி யுள்ளார்

திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை யாரைக்
காணும் விருப்பிற் பெருகும் ஆசை
கைம்மிகு காதல் கரையி கப்பப்
பூணு மனத்தொடு தோணி மேவும்
பொருவிடை யார்மலர்ப் பாதம் போற்றி
வேணு புரத்தை அகன்று போந்து
வீழி மிழலையில் வந்த ணைந்தார்.

551. “ஊழி முடிவில் உயர்ந்த வெள்ளத்

தோங்கிய காழி உயர்பதியில்
வாழி மறையவர் தாங்கள் எல்லாம்
வந்து மருங்கணைந் தார்கள்” என்ன
வீழி மிழலையின் வேதி யர்கள்
கேட்டுமெய்ஞ் ஞானமுண்டாரை முன்னா
ஏழிசை *சூழ்மறை எய்த ஓதி
எதிர்கொள் முறைமையிற் கொண்டு புக்கார்.

552. சண்பைத் திருமறை யோர்க ளெல்லாம்

தம்பிரா னாரைப் பணிந்து போந்து
நண்பிற் பெருகிய காதல் கூர்ந்து
ஞானசம் பந்தர் மடத்தில் எய்திப்
பண்பிற் பெருகுங் கழும லத்தார்
பிள்ளையார் பாதம் பணிந்து பூண்டே
“எண்பெற்ற தோணி புரத்தில் எம்மோ
டெழுந்தரு ளப்பெற வேண்டும்” என்றார்.

550. கைமிகு - அதிகப்பட (மெய்ப்பாடு). கரை இகப்ப - கரை கடந்து செல்ல.

551. மெய்ஞ்ஞானம் உண்டாரை முன்னா - திருஞானசம்பந்தரை முதலாகக் கொண்டு.

பா-ம் - *சூழ்மறையோரை எய்தி.

552. கழுமலத்தார் - சீகாழி வாசிகள்.

553. என்றவர் விண்ணப்பஞ் செய்த போதில்
 ஈறில் சிவஞானப் பிள்ளை யாரும்
 “நன்றிது சாலவுந் தோணி மேவும்
 நாதர் கழலிணை நாம்இ றைஞ்ச
 இன்று கழித்து மிழலை மேவும்
 இறைவர் அருள்பெற்றுப் *போவ” தென்றே
 அன்று புகலி அருமறையோர்க் கருள்செய்
 தவர்க்கு முகம்அ ளித்தார்.

554. மேற்பட்ட அந்தணர் சண்பை மேவும்
 வேதியர்க் காய விருந்த ளிப்பப்
 பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்ம கிழ்ந்து
 பரம்பொரு ளானார் தமைப்பரவும்
 சீர்ப்பட்ட எல்லை இனிது செல்லத்
 திருத்தோணி மேவிய செல்வர் தாமே
 கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணி யர்க்குக்
 கனவிடை *முன்னின் றருள்செய் கின்றார்.

555. “தோணியில் நாமங் கிருந்த வண்ணந்
 தூமறை வீழி மிழலை தன்னுள்
 சேனையர் விண்ணின் றிழிந்த இந்தச்
 சீர்கொள் விமானத்துக் காட்டு கின்றோம்
 பேணும் படியால் அறிதி” என்று
 பெயர்ந்தருள் செய்யப் பெருந்த வங்கள்
 வேணு புரத்தவர் செய்ய வந்தார்
 விரவும் புளகத் தோடும் உணர்ந்தார்.

553. முகம் அளித்தார் - முகமன் கூறினார்.

பா-ம் - *போவனென்றே.

554. மேற்பட்ட அந்தணர் - திருவீழிமிழலையிலுள்ள மறையவர்கள்.
 பாற்பட்ட - பிள்ளையார் அருள் வழிநின்ற. கார் பட்ட வண்கை - மேகம் போன்ற
 கொடையுடைய திருக்கையைப் பெற்ற.

பா-ம் - *முன்னருள் காட்டுகின்றார்; நின்றருள் காட்டுகின்றார்.

555. வேணு புரத்தவர் (சீர்காழி வாசிகள்) பெருந் தவங்கள் செய்யத்
 தோன்றியவராகிய திருஞான சம்பந்தர். விரவும் புளகத்தோடு - உடல் முழுவதும்
 பரந்த மயிர் சிலிர்ப்பொடு.

556. அறிவுற்ற சிந்தைய ராய்எ முந்தே
 அதிசயித் துச்சிமேல் அங்கை கூப்பி
 வெறியுற்ற கொன்றையி னார்ம கிழ்ந்த
 விண்ணிழி கோயிலிற் சென்று புக்கு
 மறியுற்ற கையரைத் தோணி மேல்முன்
 வணங்கும் படிஅங்குக் கண்டு வாழ்ந்து
 குறியிற் பெருகுந் திருப்பதிகங்
 குலவிய கொள்கையிற் பாடு கின்றார்.

557. “மைம்மரு பூங்குழல்” என்றே டுத்து
 மாறில் பெருந்திருத் தோணி தன்மேற்
 “கொம்மை முலையினாள் கூட நீடு
 கோலங் குலாவு மிழலை தன்னில்
 செம்மை தருவிண் ணிழிந்த கோயில்
 திகழ்ந்த படிஇது என்கொல்!” என்று
 மெய்ம்மை விளக்குந் திருப்பதிகம் பாடி
 மகிழ்ந்தனர் வேத வாயர்.

558. செஞ்சொல் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித்
 திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
 அஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவார் ஆனந்த
 வெள்ளம் *அலைப்பப் போந்து
 மஞ்சிவர் சோலைப் புகலி மேவும்
 மாமறை யோர்தமை நோக்கி வாய்மை
 நெஞ்சில் நிறைந்த குறிப்பில் வந்த
 நீர்மைத் திறத்தை அருள்செய் கின்றார்.

559. “பிரம புரத்தில் அமர்ந்த முக்கட்
 பெரிய பிரான்பெரு மாட்டி யோடும்
 விரவிய தானங்கள் எங்குஞ் சென்று
 விரும்பிய கோலம் பணிந்து போற்றி

557. “மைம்மரு பூங்குழற் கற்றை துற்ற வாணுதல் மான்விழி மங்கையோடும்
 பொய்ம்மொழி யாமறை யோர்க ளேத்தப் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
 எம்மிறை யேஇமை யாத முக்கண் ஈசனநேசஇ தென்கொல் சொல்லாய்
 மெய்ம்மொழி நான்மறை யோர்மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே”.
 - தேவாரம்.

558. பா-ம் - *அலையப் போந்து.

வருவது மேற்கொண்ட காதல் கண்டங்
கமர்ந்த வகைஇங் களித்த” தென்று
தெரிய உரைத்தருள் செய்து “நீங்கள்
சிரபுர மாநகர் செல்லும்” என்றார்.

560. என்று கவுணியப் பிள்ளை யார்தாம்
இயம்பப் பணிந்தருள் ஏற்றுக் கொண்டே
ஒன்றிய காதலின் உள்ளம் அங்கண்
ஒழிய ஒருவா றகன்று போந்து
மன்றுள் நடம்புரிந் தாரம் கிழ்ந்த
தானம் பலவும் வணங்கிச் சென்று
நின்ற புகழ்த்தோணி நீடு வாரைப்
பணியும் நியதிய ராயு றைந்தார்.

561. சிரபுரத் தந்தணர் சென்ற பின்னைத்
திருவீழி மேவிய செல்வர் பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும்
பண்பின் வழாத்திருத் தொண்டர் சூழ
உரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலை சாத்தி
ஓங்கிய நாவுக் கரச ரோடும்
விரவிப் பெருகிய நண்பு கூர
மேவி இனிதங் குறையு நாளில்.

வேறு

562. மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து *நதிகள் தப்பி
மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பி உணவு மாறி
விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசை யாற்றா
மிக்கபெரும் பசிஉலகில் விரவக் கண்டு
பண்ணமரு மொழியுமையாள் முலையின் ஞானப்
பாலுறா வாயருடன் அரசும் பார்மேல்
“கண்ணுதலான் திருநீற்றுச் சார்வி னோர்க்குங்
கவலைவரு மோ” என்று கருத்திற் கொண்டார்.

561. உரவு - உணர்வூட்டும்.

562. சாம்பி - பஞ்சடைந்து ; குவிந்து ; வாடி. விரவ - பரவ.

பா-ம் - *திங்கள்.

563. வானாகி நிலனாகி அனலு மாகி

மாருதமாய் இருசுடராய் நீரு மாகி

ஊனாகி உயிராகி உணர்வு மாகி

உலகங்கள் அனைத்துமாய் உலகுக் கப்பால்

ஆனாத வடிவாகி நின்றார் செய்ய

அடிபரவி அன்றிரவு துயிலும் போது

கானாடு கங்காளர் மிழலை மூதூர்

காதலித்தார் கனவில்அணைந் தருளிச் செய்வார்.

564. “உலகியல்பு *நிகழ்ச்சியால் அணைந்த தீய

உறுபசினோய் உமைஅடையா தெனினும் உம்பால்

நிலவுசிவ நெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்டம்

நீக்குதற்கு *நித்தமொரோர் காசு நீடும்

இலகுமணிப் பீடத்துக் குணக்கு மேற்கும்

யாமளித்தோம் உமக்கிந்தக் காலந் தீர்ந்தால்

அலகில்புக ழீர்!தவிர்வ தாகும்” என்றே

அருள்புரிந்தார் திருவீழி மிழலை ஐயர்.

563. மாருதமாய் - காற்றாகி. இரு சுடராய் - சூரிய சந்திரர்களாகி. உலகங்கள் - தத்துவ புவனங்கள். உலகுக்கு அப்பால் ஆனாத வடிவாகி - தத்துவ புவனங்களெல்லாங் கடந்து, தத்துவங்களால் அமையாத அருள் வடிவாகி. கான் ஆடு கங்காளர் - சுடுகாட்டில் ஆடும் சிவபெருமான்; (கங்காளர் - என்பணிந்தவர்). இப்பாட்டில் ஆண்டவன் அட்ட மூர்த்தமும், மேலுங் கடந்த நிலையும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. நிலன், நீர், அனல், மாருதம், வான், இருசுடர், உயிர் - அட்ட மூர்த்தம். ஊன் நிலன்நீர் முதலிய பூதவகையிலும், உணர்வு, உயிரின்பாலும் அடங்கும். “இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி இயமானனாய் ஏறியுங் காற்று மாகி, அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி ஆகாசமாய் அட்டமூர்த்தி யாகி” - அப்பர்; “நிலநீர் நெருப்புயிர்நீள் விசம்பு நிலாப்பகலோன் - புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான், உலகே முனைத்திசை பத்தெனத்தான் ஒருவனுமே - பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ” - மாணிக்கவாசகர்.

564. குணக்கு மேற்கும் - கிழக்கிலும் மேற்கிலும். இந்தக் காலம் - இவ்வறுமைக்காலம். தவிர்வதாகும் - காசு அருளல் நிறுத்தப்படும்.

பா-ம் - *நிகழ்ச்சியினில். *நித்தமோர்.

565. தம்பிரான் அருள்புரிந்து கனவில் நீங்கச்

சண்பையார் இளவேறு தாமு ணர்ந்து

“நம்பிரான் அருளிருந்த வண்ணம்” என்றே

நாவினிசை அரசரொடுங் கூட நண்ணி

வம்புலா மலரிதழி வீழி நாதர்

மணிக்கோயில் வலஞ்செய்யப் புகுந்த வேலை

அம்பிகா பதி அருளால் பிள்ளை யார்தாம்

அபிமுகத்துப் பீடிகைமேற் காசு கண்டார்.

566. காதலொடுந் தொழுதெடுத்துக் கொண்டு நின்று

கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி கலந்து பொங்க

“நாதர்விரும் படியார்கள் நாளும் நாளும்

நல்விருந்தா யுண்பதற்கு வருக” என்று

தீதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர்

திருவமுது கறிநெய்பால் தயிரென் றின்ன

ஏதமுறா தினிதுண்ண ஊட்டி அங்கண்

இருதிறத்துப் பெருந்தவரும் இருந்த நாளில்.

567. நாவினுக்கு வேந்தர்திரு மடத்தில் தொண்டர்

நாட்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு

சேவுகைத்தார் அருள்பெற்ற பிள்ளை யார்தந்

திருமடத்தில் அமுதாக்கு வாரை நோக்கித்

“தீவினைக்கு நீரென்றும் அடைவி லாதீர்

திருவமுது காலத்தால் ஆக்கி இங்கு

மேவுமிக்க அடியவருக் களியா வண்ணம்

விளைந்தவா றென்கொலோ விளம்பும்” என்றார்.

565. வம்பு உலா மலர் இதழி - மணங்கமழும் கொன்றை மலரணிந்த. அபிமுகத்துப் பீடிகைமேல் - நேர்முக (கிழக்கு)ப் பீடத்தில். திருநாவுக்கரசர் காசு பெற்றதை அவர்தம் புராணத்திற் காண்க. அப்புராணம் 258 குறிப்பைப் பார்க்க.

566. ஏதம் உறாது - குறைவுபடாது.

567. நாட்கூறு - பகலில். சேவுகைத்தார் - இடபவாகனராகிய சிவ பெருமான். தீ வினைக்கு நீர் என்றும் அடைவிலாதீர் - தீய காரியச் சேர்க்கைக்கு எப்பொழுதும் இடந்தாராத நீங்கள். . . . ; இடந்தாராதவர்களே என்னலுமாம்.

568. திருமறையோர் தலைவர்தாம் அருளிச் செய்யத்
 திருமடத்தில் அமுதமைப்போர் செப்பு வார்கள்
 “ஒருபரிசும் அறிந்திலோம் இதனை உம்மை
 உடையவர்பாற் பெறும்படிக்கா சொன்றுங் கொண்டு
 கருதியஎல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றால்
 காசுதனை வாசிபட வேண்டும் என்பார்
 பெருமுனிவர் வாகீசர் பெற்ற காசு
 பேணியே கொள்வர்இது பிற்பா” டென்றார்.

569. திருஞான சம்பந்தர் அதனைக் கேட்டுச்
 சிந்திப்பார் “சிவபெருமான் நமக்குத் தந்த
 ஒருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு
 நன்றாகி வாசிபடா தொழிவான் அந்தப்
 பெருவாய்மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டாற்
 பெறுங்காசாம் ஆதலினாற் பெரியோன் தன்னை
 வருநாள்கள் தருங்காசு வாசி தீர்ப்
 பாடுவன்”என் றெண்ணியது மனத்துட் கொண்டார்.

570. மற்றைநாள் தம்பிரான் கோயில் புக்கு
 “வாசிதீர்த் தருளும்” எனப் பதிகம் பாடிப்
 பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தர்
 பெயர்ந்து போய் ஆவணவீ தியினிற் காட்ட
 நற்றவத்தீர்! “இக்காசு சால நன்று
 வேண்டுவன நாந்தருவோம்” என்று நல்க
 நற்றைநாள் தொடங்கிநாட் கூறு தன்னில்
 அடியவரை அமுதுசெய்வித் தார்வம் மிக்கார்.

568. திருமறையோர் தலைவர் - திருஞானசம்பந்தர். உம்மை உடையவர்பால்
 - சிவபிரானிடம். படிக்காசு - படியில் வைக்கப்படுங்காசு; படியாகப் பெறுங் காசு.
 வாசிபட - வட்டந்தர. பிற்பாட்டுக்குக் காரணம் இதுவே என்றார்.

570. ஆவண வீதியினில் - கடைத்தெருவில்.

“வாசிதீரவே, காசு நல்குவீர், மாசின்மழலையீர், ஏசலில்லையே”. - தேவாரம்.

571. அருவிலையிற் பெறுங்காசும் அவையே யாகி
 அமுதுசெய்யத் தொண்டரள விறந்து பொங்கி
 வருமவர்கள் எல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கும்
 மகிழ்ந்துண்ண இன்னடிசில் மாளா தாகத்
 திருமுடிமேல் திங்களொடு கங்கை சூடுஞ்
 சிவபெருமான் அருள் செய்யச் சிறப்பின் மிக்க
 பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக்
 கரசர்இவர் பெருஞ்சோற்றுப் பிறங்கல் ஈந்தார்.
572. அவனிமிசை மழைபொழிய உணவு மல்கி
 அனைத்து யிருந்துயர்நீங்கி அருளி னாலே
 புவனமெலாம் பொலிவெய்துங் காலம் எய்தப்
 புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி வைகித்
 தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடுங் கூடத்
 தம்பிரான் அருள்பெற்றுத் தலத்தின் மீது
 சிவன்மகிழுந் தானங்கள் வணங்கப் போவார்
 தென்திருவாஞ் சியமூதூர் சென்று சேர்ந்தார்.
573. நீடுதிரு வாஞ்சியத்தில் அமர்ந்த முக்கண்
 நீலமிடற் றருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
 பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு
 பரமர்பெரு வேளூரும் பணிந்து பாடி
 நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தங் குடியில் நண்ணி
 நம்பர்திருக் கரவீரம் நயந்து பாடித்
 தேடுமறைக் கரியார்தம் விளம்பர் போற்றித்
 திருவாரூர் தொழநினைந்து சென்று புக்கார்.
574. நம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து
 நலங்கொள்திருக் காறாயில் நண்ணி ஏத்திப்
 பைம்புனல்மென் பணைத்தேலூர் அணைந்து போற்றிப்
 பரமர்திரு நெல்லிக்காப் பணிந்து பாடி
 உம்பர்பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கூர்
 ஒங்குபுகழ்த் திருக்கொள்ளிக் காடும் போற்றிச்
 செம்பொன்மதில் கோட்டூரும் வணங்கி ஏத்தித்
 திருமலிவெண் துறைதொழுவான் சென்று சேர்ந்தார்.

571. சோற்றுப் பிறங்கல் - அன்னமலை.

574. திருக்கைச்சினம் - ஒரு திருப்பதி.

575. மற்றவ்வூர் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்து பாடி
 மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுந் தானம்
 பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப்
 பரவுதிருத் தொண்டர்குழாம் பாங்கின் எய்தக்
 கற்றவர்வாழ் தண்டலைநீள் நெறியுள் ளிட்ட
 கனகமதில் திருக்களருங் கருதார் வேள்வி
 செற்றவர்கேர் பதிபிறவுஞ் சென்று போற்றித்
 திருமறைக்காட் டதன்மருங்கு சேர்ந்தார் அன்றே.

576. காரமண்வெஞ் சுரம்அருளால் கடந்தார் தாமும்
 கடற்காழிக் கவுணியர்தந் தலைவர் தாமும்
 சேரஎழுந் தருளியஅப் பேறு கேட்டுத்
 திருமறைக்காட் டகன்பதியோர் சிறப்பிற் பொங்கி
 ஊரடைய அலங்கரித்து விழவு கொள்ள
 உயர்கமுகு கதலிநிறை குடந்தீ பங்கள்
 வார்முரசு மங்கலநா தங்கள் மல்க
 எதிர்கொள்ள அடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார்.

577. முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை
 முறைமையால் எதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப்
 பின்னணைய எழுந்தருளும் பிள்ளை யார்தம்
 பெருகியபொற் காளத்தின் ஓசை கேட்டுச்
 சென்னிமிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று
 சேணிவத்து வணங்குதலுந் திருந்து சண்பை
 மன்னவரும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று
 வந்திழிந்து வணங்கியுடன் மகிழ்ந்து போந்தார்.

575. திருத்தண்டலைப்பதி. கருதார் வேள்வி செற்றவர்-தக்கன் வேள்வி தகர்த்த சிவபிரான்.

576. கார். . . . தாமும் - திருநாவுக்கரசரும். வெஞ்சுரம் - பாலை நிலம். . . . வெஞ்சுரத்தைக் கடந்த ஒருவரும், அதைக் கடக்கப்போகும் மற்றொருவரும் என்பது குறிப்பு. சமணர் கொடுமை அகற்ற அழைப்பு வந்த இடம் திருமறைக்காடாதலால், சமணர் கொடுமை இங்கே குறிக்கப்பட்டதுபோலும்.

578. சொல்லரசு நடன்கூடப் பிள்ளை யாரும்

தூமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை முதுார்
மல்குதிரு மறுகின்கட் புகுந்த போது

மாதவர்கள் மறையவர்கள் மற்றும் உள்ளோர்
எல்லையில்லா வகை “அர”என் றெடுத்த ஓசை

இருவிசம்பும் திசைஎட்டும் நிறைந்து பொங்கி
ஒல்லொலிநீர் வேலையொலி அடக்கி விண்மேல்
உம்பர்நாட் டப்புறத்தும் உற்ற தன்றே.

579. அடியவரும் பதியவரும் மருங்கு போற்ற

அணிமறுகி னூடெய்தி அருகு *சூழ்ந்த
கொடிநுடங்கு செழுந்திருமா ளிகையின் முன்னர்க்
கோபுரத்தைத் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் குறுகிப் புக்கு
முடிவில்இமை யவர்முனிவர் நெருங்குந் தெய்வ
முன்றில்வலங் கொண்டுநேர் சென்று முன்னாள்
படியின்மறை அருச்சித்துக் காப்புச் செய்த
பைம்பொன்மணித் திருவாயிற் பாங்கு வந்தார்.

580. அருமறைகள் திருக்காப்புச் செய்து வைத்த

அக்கதவந் திறந்திடஅம் மறைகள் ஓதும்
பெருகியஅன் புடைஅடியார் அணைந்து நீக்கப்
பெறாமையினால் அன்றுமுத லாகப் பின்னை
ஒருபுடைஓர் வாயில்அமைத் தொழுகுந் தன்மை
உள்ளபடி கேட்டருளி உயர்ந்த சண்பைத்
திருமறையோர் தலைவர்வியப் பெய்தி நின்று
திருநாவுக் கரசருக்குச் செப்பு கின்றார்.

578. திருமறுகின்கண் - திருவீதியில். அரகர என்று முழக்கிய ஓசை - ஒல்லெனும் ஓசைபட.

579. நுடங்கும் - ஆடும். திருமாளிகையின் - திருக்கோயிலின். படியில் மறை - ஒப்பில்லாத வேதம். காப்புச் செய்த - பூட்டிய.

பா-ம் - *தாழ்ந்து.

581. “அப்பரே! வேதவனத் தையர் தம்மை
 அபிமுகத்துத் திருவாயில் திறந்து புக்கே
 எப்பரிசும் நாம்இறைஞ்ச வேண்டும் நீரே
 இவ்வாயில் திருக்காப்பு நீங்கு மாறு
 மெய்ப்பொருள்வண் தமிழ்பாடி அருளும்” என்ன
 விளங்கும்மொழி வேந்தர்அது மேற்கொண் “டென்னை
 இப்பரிசு நீர்அருளிச் * செய்தி ராகில்
 இதுசெய்வேன்” எனப்பதிகம் எடுத்துப் பாட.

582. பாடியஅப் பதிகப்பாட் டான பத்தும்
 பாடல்நிரம் பியபின்னும் பைம்பொன் வாயிற்
 சேடுயர்பொற் கதவுதிருக் காப்பு நீங்காச்
 செய்கையினால் வாகீசர் சிந்தை நொந்து
 நீடுதிருக் கடைக்காப்பில் அரிது வேண்டி
 நின்றெடுக்கத் *திருக்காப்பு நீக்கங் காட்ட
 ஆடியசே வடியார்தம் அடியார் விண்ணோர்
 ஆர்ப்பெழுந்த தகிலாண்டம் அனைத்தும் மூழ்க.

வேறு

583. மற்றது கண்ட போதே வாக்கின்மன் னவரை நோக்கிப்
 பொற்புறு புகலி மன்னர் போற்றிட அவரும் போற்றி
 அற்புத நிலையி னார்கள் அணிதிரு மறைக்கா டாளும்
 கொற்றவர் கோயில் வாயில் நேர்வழி குறுகிப் புக்கார்.

584. கோயிலுட் புகுவார் உச்சி குவித்தசெங் கைக ளோடும்
 தாயினும் இனிய தங்கள் தம்பிரா னாரைக் கண்டார்
 பாயுநீர் அருவி கண்கள் தூங்கிடப் படியின் மீது
 மேயின மெய்ய ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்ந்தார்.

581. வேதவனத்து ஐயர் தம்மை - திருமறைக்காட்டுப் பெருமானை.
 அபிமுகத்து - நேர் முகமாக உள்ள. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 297, 298
 பார்க்க.

பா-ம் - *செய்திராக.

582. பா-ம் - *திருக்கதவு நீங்கிக்.

584. “தாயினும் நல்ல சங்கரன்” - அப்பர் : தூங்கிட - ததும்பிப் பொழிய.

585. அன்பினுக் களவு காணார் ஆனந்த வெள்ளம் மூழ்கி
என்புநெக் குருக நோக்கி இறைஞ்சினேர் விழுந்து நம்பர்
முன்புநிற் பதுவும் ஆற்றார் மொழிதடு மாற ஏத்தி
மின்புரை சடையார் தம்மைப் பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார்.
586. புறம்புவந் தணைந்த போது புகலிகா வலரை நோக்கி
“நிறங்கிளர் மணிக்க பாடம் *நீக்கமும் அடைப்பும் நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி அருளும்நீர்” என்றார் தீய
மறம்புரி அமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க வல்லார்.
587. அன்றர சருளிச் செய்ய அருமறைப் பிள்ளை யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை விருப்பினால் “சதுரம்” என்னும்
இன்தமிழ்ப் பதிகப் பாடல் இசைத்திட இரண்டு பாலும்
நின்றஅக் கதவு காப்பு நிரம்பிட அடைத்த தன்றே.
588. அடைத்திடக் கண்டு சண்பை ஆண்டகை யாரும் அஞ்சொல்
தொடைத்தமி ழாளி யாரும் தொழுதெழுத் தொண்டர் ஆர்த்தார்
*புடைப்பொழிந் திழிந்த தெங்கும் பூமழை புகலி வேந்தர்
நடைத்தமிழ் பதிக மாலை நிரம்பிட நவின்று போற்றி.
589. அத்திரு வாயில் தன்னில் அற்றைநாள் தொடங்கி நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செய்த வரம்பிலாப் பெருமை யோரைக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்ந்தது கடல்குழ் வையம்.

585. மின்புரை - மின்னலைப்போன்ற.

586. நிறம். . . . நீர் - ஒளி வீசும் மணிக்கதவம் திறக்கவும் அடைக்கவும்
(வழக்கம் பெற்று) நிலல், (அக்கதவை அடியேன்) திறந்தபடி (தாங்கள்) அடைக்கப்
பாடியருளுங்கள்.

பா-ம் - *நீங்கவும்.

587. “சதுரம் மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும்
மதுரம்பொழில் சூழ்மறைக் காட்டுறை மைந்தா
இதுநன்கிறை வைத்தருள் செய்த எனக்குள்
கதவந்திருக் காப்புக் கொள்ளுங்கருத் தாலே” - தேவாரம்.

588. புடை - பக்கங்களில்.

பா-ம் - *புடைத்திடப் பொழிந்த.

589. வேதங்கள் நேர்முகத்தில் நின்று ஆண்டவனைப் பூசித்துத் திருக்கதவை
அடைத்தன. இப்பொழுது அவ்வடைப்பு நீங்கினமையால், அவ்வேதங்களைப்போல
உலகோரும் நேர்நின்று ஆண்டவனைப் போற்றவைத்த பெருமையுடையார் என்க.

590. அருமறை யான வெல்லாம் அகலிரு விசம்பில் ஆர்த்துப் பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி ஓங்க இருபெருந் தகையோர் தாமும் எதிரெதிர் இறைஞ்சிப் போந்து திருமடங் களின்முன் புக்கார் செழும்பதி விழவு கொள்ள.
591. வேதங்கள் எண்ணில் கோடி மிடைந்துசெய் பணியை மிக்க ஏதங்கள் நம்பால் நீப்பார் இருவருஞ் செய்து வைத்தார் நாதங்கொள் வடிவாய் நின்ற நதிபொதி சடையார் செய்ய பாதங்கள் போற்று மேலோர் பெருமையார் *பகரு நீரார்.
592. திருமறை நம்பர் தாம்முன் பருள்செய்த அதனைச் செப்பும் ஒருமையில் நின்ற தொண்டர் தம்பிரா னார்பால் ஓக்க வரும்அரும் செய்கை தாமே வகுத்திட வல்லோர் என்றால் பெருமறை யுடன் மெய்த் தொண்டர்க் கிடையீடு பெரிதா மன்றே.
593. இவ்வகை திரும றைக்காட் டிறையவர் அருளை யுன்னி மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தாந் துயிலும் போதில் மைவளர் கண்டர் சைவ வேடத்தால் வந்து “வாய்மூர் அவ்விடை யிருத்தும் அங்கே வா” என்றங் கருளிப் போக.
594. கண்ட அப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது செல்வார் மண்டிய காத லோடு மருவுவார் போன்றுங் காணார் எண்டிசை நோக்கு வாருக் கெய்துவார் போல எய்தா அண்டர்தம் பிரானார் தம்பின் போயினார் ஆர்வத் தோடும்.

590. தேவதுந்துபி ஐந்தும் மிக்கு முழங்க.

591. வேதங்கள் எண்ணில்கோடி நெருங்கி அரிதில் செய்யவல்ல பணியை இவ்விருவரும் எளிதில் செய்தார் என்றபடி. நம்பால் ஏதங்கள் நீப்பார் - நம்மிடத் துள்ள (உயிர்களிடத்துள்ள) குறைபாடுகளை நீக்க வல்லவர்கள் (பிள்ளையாரும் அரசும்). “ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே” - அப்பர்.

பா-ம் - *பகரற் பாலார்.

592. ஆண்டவன் அருளிய வேதத்துக்கும் இத்தொண்டர் அருளிய வேதத்துக்கும் வேற்றுமையின்மை குறிக்கப்பட்டது. இவ்வொற்றுமையால் ஆண்டவன்றன் அருட்செயல்களை இத்தொண்டரும் ஆற்றவல்லார் என்பது அறிவிக்கப்பட்டது. “எனதுரை தனதுரையாக நீறணிந் தேறுகந் தேறிய நிமலன்” - சம்பந்தர் : இலம்பையங்கோட்டூர். 1. “ஆண்டவன் அருளிய வேதத்தையே அருளும் மெய்த்தொண்டராகிய பிள்ளையார்க்கும் எனக்கும் இடையீடு வேற்றுமை பெரிதாம்” என்று அப்பர் கருதினாரென்க. காரணம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 275 பார்க்க.

594. மண்டிய - நிறைந்து உந்திய. மருவுவார் - சமீபத்திலே விளங்குவார். எட்டுத் திக்கையும் சுழன்று சுழன்று நோக்கும் அப்பரெம்பெருமானார்க்கு. கிட்டே தோன்றுவார்போலத் தோன்றிக் கிட்டாதவராகிய தெய்வநாயகராகிய சிவபிரான் பின் அப்பர் தொடர்ந்து.

595. அங்கவர் ஏகச் சண்பை ஆண்டகை யாரும் “அப்பர்
*எங்குற்ற” தென்று கேட்ப “எய்தினார் திருவாய் மூரில்
பொங்கிய காத லால்”என் றுரைத்திடப் “போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொல்” என்று தாமும்அங் கணையப் போந்தார்.
596. அந்நிலை அணைந்த போதில் அம்பிகை யுடனே கூட
மன்னிய ஆடல் காட்டத் “தளரிள வளரும்” பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூர் அரசொடுஞ் சென்று புக்கங்
கின்னியல் புறமுன் கூடி இருவரும் போற்றி செய்தார்.
597. நீடுசீர்த் திருவாய் மூரில் நிலவிய சிவனார் தம்மைப்
பாடுசொற் பதிகந் தன்னாற் பரவிஅப் பதியில் வைகிக்
கூடுமெய் அன்பு பொங்க இருவருங் கூடி மீண்டு
தேடுமா மறைகள் கண்டார் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.
598. சண்பைநா டுடைய பிள்ளை தமிழ்மொழித் தலைவ ரோடு
மண்பயில் சீர்த்திச் செல்வ மாமறைக் காட்டு வைகிக்
கண்பயில் நெற்றி யார்தங் கழலிணை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவிஅங் கிருந்தார் அன்றே.
599. இவ்வகை இவர்கள் *அங்கண் இருந்தன ராக இப்பால்
செய்வகை இடையே தப்பும் தென்னவன் பாண்டி நாட்டு
மெய்வகை நெறியில் நில்லா வினைஅமண் சமயம் மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங் காலை.

595. பா-ம் - *எங்குற்றாரென்று.

596. திருஞான சம்பந்தர் சிவபிரானைக் காட்டத் திருநாவுக்கரசர் கண்டது
முதலியவற்றைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணத்திற் காண்க.

“தளரிள வளரென வுமைபாடத் தாளம் மிடவோர் தழல்வீசிக்
கிளரிள மணியர வரையார்த் தாடும்வேடக் கிறிமையார்
விளரிள முலையவர்க் கருள்நல்கி வெண்ணீ றணிந்தோர் சென்னிமேல்
வளரிள மதியமோ டிவராணிர் வாய்மு ரடிகள்வருவாரே”.- தேவாரம்.

597. தேடுமாமறைகள் கண்டார் திருமறைக்காடு - சிவபிரான் எழுந்தருளி
யுள்ள திருமறைக்காடு.

599. தென்னவன் (பாண்டியன்) பரம்பரையாகச் சைவ ஒழுக்கத்தில்
நின்றவன். அவன் இடையே சமண ஒழுக்கத்தில் தலைப்படலானான். இதனால்
“செய்வகை இடையே தப்புந் தென்னவன்” என்றார். தீவினை மிக்க அமண் சமயம்
பரவி. கை. . . . கழிய - ஒழுக்க முறைமையின் நல்லியல்பு எங்கும் ஒழிய. பாண்டி
நாடு கலங்குங் காலை.

பா-ம் - *இவ்வா றிருந்தன ராக.

600. தென்னவன் தானும் முன்செய் தீவினைப் பயத்தி னாலே
அந்நெறிச் சார்வு தன்னை அறமென நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்க மாகும்
நன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்த தன்றே.
601. பூழியர் தமிழ்நாட் டுள்ள பொருவில்சீர்ப் பதிகள் எல்லாம்
பாழியும் அருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
சூழிருட் *குழுக்கள் போலத் தொடைமயிற் பீலி யோடு
மூழிநீர் கையிற் பற்றி அமணரே யாகி மொய்ப்ப.
602. பறிமயிர்த் தலையும் பாயும் பீலியும் தடுக்கும் மேனிச்
செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவர் எங்கு மாகி
அறியும்அச் சமய நூலின் அளவினில் அடங்கிச் சைவ
நெறியினிற் சித்தஞ் செல்லா நிலைமையில் நிகழுங் காலை.
603. வரிசிலைத் தென்ன வன்தான் உய்தற்கு வளவர் கோமான்
திருவுயிர்த் தருளுஞ் செல்வப் பாண்டிமா தேவி யாரும்
குரைகழல் அமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாரும் என்னும்
இருவர்தம் பாங்கு மன்றிச் சைவம்அங் கெய்தா தாக.
604. ஆங்கவர் தாங்கள் அங்க அரும்பெறல் தமிழ்நா டுற்ற
தீங்கினுக் களவு தேற்றாச் சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
ஒங்கிய சைவ வாய்மை ஒழுக்கத்தில் நின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டுய்த்தார்.

600. நவை நெறி - குற்றம்பொருந்திய மார்க்கம்.

601. பூழியர் - பாண்டியர்தம். பாண்டிநாட்டைத் தமிழ்நாடென்று இவ்
வாசிரியர் பலவிடங்களில் கூறியுள்ளார். அருகர் - சமணர். பாழி - சமணர்கள் குகை.
பள்ளி - சமணர்கள் கோயில். தொடை - கட்டிய. மூழி - கமண்டலம். அமணர் -
சமணர்.

பா-ம் - *குழுக்கள்.

602. மயிர் பறித்த தலையும். மேனி செறியும் - உடம்பில் கூடிய. இக்
கோலங்கள் சமணமுனிவருடையன. இவைகளைத் திருஞான சம்பந்தர் பல
விடங்களில் பத்தாம் பாடலில் அமைத்துப் பாடுவது வழக்கம்.

603. வரிசிலை - வளைந்த வில்லையுடைய. தென்னவன் (பாண்டியன்)
உய்தற்காகச் சோழமன்னன் திருவேன ஈன்ற செல்வப் பாண்டிமா தேவியாராகிய
மங்கையர்க்கரசியாரும்.

604. தேற்றா சிந்தையில் பரிவு - தெளியாத மனதில் துன்பம். பூங்கழல்
செழியன் - பொலிவு பொருந்திய கழலையணிந்த பாண்டியன்.

605. இந்நெறி யொழுகு கின்றார் ஏழுல குய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி நாட்டு நல்வினைப் பயத்தாற் கேட்டார்.
606. கேட்டஅப் பொழுதே சிந்தை கிளர்ந்தெழு மகிழ்ச்சி பொங்க
நாட்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரைநகை முகத்த ராகி
வாட்படை அமைச்ச னாரும் மங்கையர்க் கரசி யாரும்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ் சென்றடி பணிந்தார் ஒத்தார்.
607. காதலால் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழுங் கருத்தி னாலே
“போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார் செய்ய
பாதங்கள் பணிமின்” என்று பரிசன மாக்கள் தம்மை
மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில் விட்டார்.
608. ஆங்கவர் விடமுன் போந்த அறிவுடை மாந்தர் அங்கண்
நீங்கிவண் தமிழ்நாட் டெல்லை *பிற்பட நெறியின் ஏகி
ஞாங்கர்நீர் நாடும் காடும் நதிகளும் கடந்து வந்து
தேங்கமழ் கைதை நெய்தல் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.
609. திருமறைக் காடு நண்ணிச் சிரபுர நகரில் வந்த
*அருமறைப் பிள்ளை யார்தாம் அமர்ந்தினி தருளுஞ் செல்வப்
பெருமடத் தணைய வந்து பெருகிய விருப்பில் தாங்கள்
வருமுறைத் தன்மை எல்லாம் வாயில்கா வலர்க்குச் சொன்னார்.
610. மற்றவர் சென்று புக்கு “வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் தேவி யாரும் குலச்சிறை யாரும் ஏவப்
பொற்கழல் பணிய வந்தோம்’ எனச்சிலர் புறத்து வந்து
சொற்றனர்” என்று போற்றித் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தார்.

605. கன்னி நாட்டு - பாண்டி நாட்டின்.

606. சேட்படுபுலத்தாரேனும் - தூரத்தேயுள்ளவராயினும். மானதக்
காட்சியால் சமீபத்திலுற்றவராய் ஞானசம்பந்தரின் சேவடியைப் பணிந்தார் என்றபடி.

607. காதலால் மிக்கோர் - பிள்ளையார்பால் அன்பால் மேம்பட்ட
மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும். போது அவிழ் - பூக்கள் மலர்ந்த.
பரிசனமாக்கள் தம்மை - ஏவலாளர்களை. சுருதி (வேதங்கள்) மாதவஞ் செய்த.

608. ஞாங்கர் - அவ்விடத்தினின்றும். தேங்கழ் கைதை நெய்தல் - மணம் வீசும்
தாழை சூழ்ந்த நெய்தல் நிலத்திலுள்ள.

பா-ம் - *பிற்படும்.

609. பா-ம் - *அருமறைத் தலைவனாரங் கமர்ந்திருந்.

610. அவர் - வாயில் காப்போர்.

611. புகலிகா வலர்தாங் கேட்டுப் பொருவிலா அருள்முன் கூர
அகமலர்ந் “தவர்கள் தம்மை அழையும்” என்றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தர் கூவத்
தகவுடை மாந்தர் புக்குத் தலையினால் வணங்கி நின்றார்.
612. நின்றவர் தம்மை நோக்கி நிகரில்சீர்ச் சண்பை மன்னர்
மன்றலங் குழலி யாராம் மானியார் தமக்கும் மானக்
குன்றென நின்ற மெய்ம்மைக் குலச்சிறை யார்தமக்கும்
நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம் போற்று வார்கள்.
613. “கன்னிநா டமணர் தம்மால் கட்டழிந் திழிந்து தங்கள்
மன்னனும் அவர்கள் மாயத் தழுந்தமா தேவி யாரும்
கொன்னவில் அயில்வேல் வென்றிக் குலச்சிறை யாரும் கூடி
இந்நிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்பும்” என்றிறைஞ்சி விட்டார்.

வேறு

614. என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்னர்
ஏறுயர்த்த சிவபெருமான் தொண்டர் எல்லாம்
“நன்றுநமை ஆளுடைய *நாதன் பாதம்
நண்ணாத எண்ணில்அமண் குண்டர் தம்மை
வென்றருளி வேதநூல் நெறியே யாக்கி
வெண்ணீறு வேந்தனையும் இடுவித் தங்கு
நின்றசெயல் சிவனடியார் செயலே யாக
நினைந்தருள வேண்டும்” என நின்று போற்ற.
615. மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும்
வாகீச முனிவருடன் கூடச் சென்று

611. பொருவிலா - ஒப்பில்லாத. செவ்வி - அழகை; முகமலர்ந்த நிலையைப் பார்த்து என்றபடி. கூவ - கூப்பிட.

612. மன்றல் - வாசனை பொருந்திய. மானியார் - மங்கையர்க்கரசியார். மானக்குன்றென - சிவநேய உறுதியில் மலையென. சண்பை மன்னர், இருவர்தம் நலத்தை வினவ ஆண்டுப் போந்தவர் அவர்தம் நலத்தைக் கூறி.

613. கொன்னவில் அயில்வேல் - அச்சமுட்டும் கூரிய வேலேந்திய. இறைஞ்சி - (திசை நோக்கி) வணங்கி.

614. தொண்டரெலாம் பிள்ளையாரைப்போற்ற.

பா-ம் - *நம்பர்.

615. பெற்றம் உயர்த்தவர் - இடபக்கொடியுடைய சிவபெருமான். சொல் தனி மன்னவருக்கு - திருநாவுக்கரசருக்கு.

பெற்றம் உயர்த் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து
 பெரியதிருக் கோபுரத்துள் இருந்து தென்னா
 றுற்றசெயல் பாண்டிமா தேவி யாரும்
 உரிமை அமைச் சரும் உரைத்து விட்ட வார்த்தை
 சொற்றனிமன் னவருக்குப் புகலி மன்னர்
 சொல்லி எழுந் தருளுதற்குத் துணிந்த போது.

616. அரசருளிச் செய்கின்றார் “பிள்ளாய்! அந்த
 அமண்கையர் வஞ்சனைக்கோர் அவதி யில்லை
 உரைசெய்வ துளதுறுகோள் தானுந் தீய
 எழுந்தருள உடன்படுவ தொண்ணா” தென்னப்
 “பரசுவது நம்பெருமான் கழல்கள் என்றால்
 பழுதணையா” தெனப்பகர்ந்து பரமர் செய்ய
 விரைசெய்மலர்த் தாள்போற்றிப் புகலி வேந்தர்
 “வேயுறுதோ ளி”யை எடுத்து விளம்பி னாரே.

617. சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
 திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் திருந்து நாவுக்
 கரசம் அதற் குடன்பாடு செய்து தாமும்
 அவர்முன்னே எழுந்தருள அமைந்த போது

616. அவதி - எல்லை. உரைசெய்வதுளது - சொல்வது உண்டு; யாம்
 சொல்லவேண்டுவதுண்டு. உறுகோள்தானுந் தீய - பொருந்திய கிரகநிலைகளும்
 தீயனவாயுள்ளன. பரசுவது - போற்றுவது.

“வேயுறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன் மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென் ளளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியா ரவர்க்கு மிகவே”. - தேவாரம்.

617. புரமொரித்தார் திருமகனார் - பிள்ளையார். அப்பர் - அப்பரே. புனல்
 நாட்டில் - சோழநாட்டில். அரிதாங் கருத்தில் நேர்ந்தார் - கஷ்ட உள்எத்துடன்
 இசைந்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 286, 287, 288 - பார்க்க.

பா-ம் - *கருத்து.

புரமெரித்தார் திருமகனார் “அப்பர்! இந்தப்
புனல்நாட்டில் எழுந்தருளி இருப்பீர்” என்று
கரகமலங் குவித்திறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாக்கின்
காவலருந் தொழுதரிதாங் *கருத்தில் நேர்ந்தார்.

வேறு

618. வேதம்வளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்கு தற்கும்
வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புக்குப்
பாதமுறப் பணிந்தெழுந்து பாடிப் போற்றிப்
பரசியருள் பெற்றுவிடை கொண்டு போந்து
மாதவத்து வாகீசர் மறாத வண்ணம்
வணங்கிஅருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னுங்
காதலினால் அருமையுறக் கலந்து நீங்கிக்
கதிர்ச்சிவிகை மருங்கணைந்தார் காழி *நாதர்.
619. திருநாவுக் கரசரும்அங் கிருந்தார் இப்பால்
திருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்தின்
பெருநாமச் சிவிகையின்மீ தேறிப் பெற்றம்
உயர்த்தவர்தாள் சென்னியின்மேற் பேணும் உள்ளத்
தொருநாமத் தஞ்செழுத்தும் ஒதி வெண்ணீர்
ஹொளிவிளங்குந் திருமேனி தொழுதார் நெஞ்சில்
வருநாமத் தன்புருகுங் கடலாம் என்ன
மாதவர்ஆர்ப் பொலிவையம் நிறைந்த தன்றே.

618. பா-ம் - *நாடர்.

619. பெருநாமம் - பெரும்புகழையுடைய. பெற்றம். . . . உள்ளத்து - இடபக்
கொடியுடைய சிவபிரான் திருவடிகளைச் சிரசின்மீது விரும்பிக் கொள்ளும்
உள்ளத்தில். உள்ளத்தால் பேணும் என்றபடி. ஒரு - ஒப்பற்ற. நெஞ்சில் வரு நாமத்து -
நெஞ்சில் தோன்றும் சிவநாமத்தினிடத்து.

வேறு

620. பொங்கிஎழுந்திருத்தொண்டர் *போற்றெடுப்பார் நாற்றிசையும்
மங்கலதூ ரியந்தழங்க மறைமுழங்க மழைமுழங்கும்
சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளந்தாளம்
எங்கும்எழுந் தெதிரியம்ப இருவிகம்பு கொடிதூர்ப்ப.
621. மலர்மாரி பொழிந்திழிய மங்கலவாழ்த் தினிதிசைப்ப
அலர்வாசப் புனற்குடங்கள் அணிவிளக்குத் தூபமுடன்
நிலைநீடு தோரணங்கள் நிலைத்தடியார் எதிர்கொள்ளக்
கலைமாலை மதிச்சடையார் இடம்பலவுங் கைதொழுவார்.
622. தெண்திரைசூழ் கடற்கானல் திருவகத்தி யான்பள்ளி
அண்டர்பிரான் கழல்வணங்கி அருந்தமிழ்மா மறைபாடிக்
கொண்டல்பயில் மணற்கோடு சூழ்கோடிக் குழகர்தமைத்
தொண்டருடன் தொழுதணைந்தார் தோணிபுரத் தோன்றலார்.
623. கண்ணார்ந்த திருநுதலார் மகிழ்ந்தகடிக் குளமிறைஞ்சி
எண்ணார்ந்த திருவிடும்பா வனமேத்தி எழுந்தருளி
மண்ணார்ந்த பதிபிறவும் மகிழ்தரும்அன் பால்வணங்கிப்
பண்ணார்ந்த தமிழ்பாடிப் பரவியே செல்கின்றார்.
624. திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக *மலர்ப்போற்றும் படிபாடி
இருவினையும் பற்றறுப்பார் எண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் *பணிந்தருள்வார்.

620. மங்கல தூரியம் தழங்க - மங்கல வாத்தியங்கள் கோஷிக்க. மழை முழங்கும் சங்கம் - மேகம்போல் முழங்கும் சங்கம். படகம் - ஒருவகைத் தோற் கருவி.

பா-ம் - * போற்றிசைப்ப ; போற்றெடுப்ப.

621. கலை மாலை மதி - கலைகளையுடையதாய் மாலைக்காலத்தில் உதிக்கும் சந்திரனை யணிந்த.

622. கடற்கானல் - கடற்கரையிலுள்ள. கொண்டல் பயில் மணற்கோடு - மேகம் தவழும் மணற்குன்று, திருக்கோடிக் குழகரை.

623. திருக்கடிக் குளம் என்னும் திருப்பதியை. எண் ஆர்ந்த - அன்பர்கள் எண்ணம் நிறைந்த.

624. பா-ம் - * மால். * பணிந்தணைந்தார் ; பணிந்தணைவார்.

625. கருங்கழிவே லைப்பாலைக் கழிநெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனல்நாட்டுத் தென்மேற்பால் திசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாலி மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்கிவளர் கமுகுடுத்த நிறைமருத வழிச்சென்றார்.
626. சங்கங்கள் வயல்எங்கும் சாலிகழைக் கரும்பெங்கும்
கொங்கெங்கும் நிறைகமலக் குளிர்வாசத் தடம்எங்கும்
அங்கங்கே உழவர்குழாம் ஆர்க்கின்ற ஒலிஎங்கும்
எங்கெங்கும் மலர்ப்படுகர் இவைகழிய எழுந்தருளி.
627. தடமெங்கும் புனல்குடையுந் தையலார் தொய்யில்நிறம்
இடமெங்கும் அந்தணர்கள் ஓதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்குந் தொண்டர்குழாம் மனைஎங்கும் புனைவதுவை
நடமெங்கும் ஒலியோவா நற்பதிக ளவைகடந்து.
628. நீர்நாடு கடந்தருளி நெடும்புறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமுல்லைக் கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர் புன் *புலவைப் பிடைபோகிச்
சீர்நாடுந் தென்பாண்டி நன்னாடு சென்றணைவார்.

625. கரும். . . நெய்தல் - கரிய கழியையுடைய கடல் சார்ந்த நெய்தல் நிலத்தை. மருங்கு. கமுகு - பக்கங்களில் நெருங்கிய பெரிய செந்நெற் பயிர்களையும், அவைகளின் பக்கங்களில் நிறைந்த குலைகளையுடைய தென்னை களையும், அவைகளைத் தொடர்ந்து நெருங்கி வளரும் பாக்கு மரங்களையும்.

626. கொங்கு - தேன் ; மகரந்தம். மலர்ப்படுகர் - மலர்கள் நிறைந்த பள்ளங்கள் ; நீர் நிலைகளுமாம்.

627. தடம். . . நிறம் - தடாகங்கள் எங்கும் நீராடும்பெண்களின் தொய் யிற்குழம்பு நிறம். தொய்யில் என்பது ஒருவித நீர்க்கொடி ; இக்கொடிபோன்ற கோலத்துக்குத் தொய்யில் என்பது வழங்கப்பட்டது; பின்னே தொய்யில் என்பது கோலப்போதுவுக்கு வழங்கப்படலாயிற்று. “நெய்தல் உறழக் காமர் - துணிநீர் மெல்லவற் றொய்யிலொடு மலர்” ; “தொய்யில் பொறித்த சணங்கெதிர் இளமுலை” - மதுரைக் காஞ்சி : 282 - 83 ; 415. “கரும்பையும் வல்லியையும் தோளிலே எழுதி, எனவே தொய்யிலொன்றையும் முலைமேல் எழுதி என்ப தாயிற்று”, “தொய்யில் முதலிய பத்திக்கீற்று” (சிலப்பதிகாரம் : 2. மனையறம். 29; 5. இந்திர. 126. அடியார்க்குநல்லார் உரை). தொய்யில், சந்தனம் அகில் தேவதாரம் குங்குமம் முதலியவற்றின் குழம்பால் எழுதப்படுவது. ஓதுகிடை - வேதம் ஓதும் இடங்கள். யாகநிலை - யாகஞ் செய்யும் இடங்கள். வதுவை - கல்யாணம். ஓவா - நீங்காத.

628. நீர்நாடு - சோழநாட்டை. நெடும் புறவில் - நெடிய முல்லை நிலத்து. குறும். . . கடந்து - சிறிய தூறுகளில் கார்காலத்தை நாடும் முல்லை அரும்புகளின் முகை முல்லைகளையுமுடைய மணங்கமழும் நிலங்கடந்து என்னலுமாம். மணங்கமழும் (அம்முல்லை) நிலங்கடந்து. குறும்புதல்களையும் கார்நாடும். போர். . . போகி - குறிஞ்சி நிலத்திடைச் சென்று.

பா-ம் - *புலை.

மன்றல்மலர்ப் பிறங்கல்மருங் கெறிந்துவரு நதிகள்பல
சென்றணைந்து கடந்தேறித் திரிமருப்பின் கலைபுணர்மான்
கன்றுதெறித் தனவுகைக்குங் கானஅதர் கடந்தணைந்தார்
கொன்றைநறுஞ் சடைமுடியார் மகிழ்ந்ததிருக் கொடுங்குன்றம்.

கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை
அடுங்குன்றம் உரித்தானை வணங்கிஅருந் தமிழ்பாடி
நெடுங்குன்றும் படர்கானும் நிறைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதில்மதுரைத் தொன்னகர்வந் தணைகின்றார்.

வேறு

631. இந்நிலை இவர்வந் தெய்த எண்பெருங் குன்றம் மேவும்
அந்நிலை அமணர் தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப்
பன்முறை வெருக்கொண் டுள்ளம் பதைப்பத்தீக் கனாக்க ளோடும்
துன்னிமித் தங்கள் அங்கு நிகழ்ந்தன சொல்ல லுற்றாம்.

632. பள்ளிகள் மேலும் மாடு பயில்அமண் பாழி மேலும்
ஒள்ளிதழ் அசோகின் மேலும் உணவுசெய் கவளங் கையில்
கொள்ளுமண் டபங்கள் மேலும் கூகையோ டாந்தை தீய
*புள்ளின மான தம்மிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்.

629. மன்றல்... எறிந்து - மணங்கமழும் மலர் மலைகளை இருபக்கமும்
எறிந்து. திரி. . . அதர் - முறுக்கு வாய்ந்த கொம்பையுடைய ஆண்மான்களுடன் சேரும்
பெண்மான்கள் சன்ற கன்றுகள் துள்ளிப் பாயுங் காட்டு வழியை.

630. அடுங்குன்றம் - யானையை. மதுரை - திருவாலவாயுடையார் திரு
விளையாடற் புராணம் 36. மதுரையான திருவிளையாடல் பார்க்க.

631. எண்பெருங்குன்றம் : “அஞ்சனம் கொளஞ்சம் கோவத் தனம்திரி கூடம்
காஞ்சி - குஞ்சர சையம் ஏம கூடமே விந்தம் என்னும் - மஞ்சிவர் வரைகள் எட்டும்
வைகுறும் அமணர்” - பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணம் : 22. யானை...7.
“பரங்குன் றொருவகம்பப் பாரம் பள்ளி - அருங்குன்றம் பேராந்தை யானை -
இருங்குன்றம், என்றெட்டு வெற்பும் எடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச் - சென்றெட்டு
மோபிறவித் தீங்கு”; “எண்பெருங் குன்றாவன, யானைமலையும் நாகமலையும்
நீலமலையும் சுணங்கமலையும் செப்புமலையும். வெள்ளி மலையுமென
மதுரையைச் சூழ்ந்திருப்பன” - தக்கயாகப்பரணி: 218 உரை. “ஆணைமாமலை
ஆதியாய இடங்களில்.” - திருஞான சம்பந்தர் : (மானினேர்). இப்புராணம்
பாட்டு : 855 பார்க்க. வெருக்கொண்டு - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் பாட்டு : 114.
குறிப்புப் பார்க்க.

632. பள்ளிகள் - கோயில்கள். மாடு பயில் அமண்பாழி - பக்கத்திலுள்ள
சமணர்களின் குகைகள். அசோகு - அருகர்க்குரிய மரம். கூகை - கோட்டான். தீய
புள்ளினம் - தீய பறவைக் கூட்டங்கள். பூசலிட்டு - கூச்சலிட்டு.

பா-ம் - *புள்ளிவையான.

633. பீலியும் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தகை வழுவி வீழ்க்
கால்களுந் தடுமாறாடிக் கண்களும் இடமே ஆடி
மேல்வரும் அழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாலுமுந் தறிவு கெட்டு மயங்கினர் அமணர் எல்லாம்.
634. கந்தியர் தம்மில் தாமே கனன்றெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவா றமணர் தம்மில் மாறுகொண் டுறு செய்ய
முந்தைய உரையிற் கொண்ட * பொறைமுதல் வைப்பும் விட்டுச்
சிந்தையிற் செற்றம் முன்னாந் தீக்குணத் தலைநின் றார்கள்.
635. இப்படி அமணர் வைகும் எப்பெயர்ப் பதியும் எய்தும்
ஒப்பில்உற் பாதம் எல்லாம் ஒருவரின் ஒருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்க னாவும் வேறுவே றாகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து ளோருந் தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார்.
636. அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின் றணைவார் கூடி
மன்னவன் தனக்குங் கூறி மருண்டஉள் எத்த ராகித்
துன்னிய அழுக்கு மெய்யில் தூசிலார் பலரும் ஈண்டி
“இன்னன கனவு கண்டேம்” எனஎடுத் தியம்ப லுற்றார்.
637. “சீர்மலி அசோகு தன்கீழ் இருந்தநந் தேவர் மேலே
வேரொடு சாய்ந்து வீழ்க் கண்டனம் அதன்பின் னாக
ஏர்கொள்முக் குடையுந் தாமும் எழுந்துகை நாற்றிப் போக
ஊருளோர் ஓடிக் காணக் கண்டனம்” என்று ரைப்பார்.

633. “வானவன். கண்ணிடன் ஆடலும்” - சிந்தாமணி 1156. கண் இடப்பக்கந் துடித்தல் திமைக்கு அறிகுறி ; மகளிர்க்காயின் நலமாம். மால் உழுந்து-மயக்கத்தில் அழுந்தி.

634. கந்தியர் - ஆரியாங்கனைகள்; தவமகளிர்கள் ; கணவனுள்ளபோதே துறப்போர். கனன்று எழு கலாங்கள் - கொதித்து எழும் கலகங்கள். வந்தவாறு - நேர்ந்தபடியே. அந்தவாறு எனக்கொண்டு அப்படியே எனக் கொள்வோருமுளர். முந்தைய உரையில் - தங்கள் பழைய நூல்களில். பொறை முதலிய உறுதிப் பொருள்களைக் கைவிட்டு. பொறை முதலியன சமண சமயநூல்களில் மிகச்சிறப்பாக அறிவுறுத்தப்படுவன. செற்றம் முன்னாம் - கோபம் முதலிய. பொறை முதலிய நற்குணங்களை விடுத்துச் செற்றம் முதலிய தீக்குணங்களைக் கொள்வது, ஆதிநாதர் கண்ட சமணசமயத்துக்கு மாறுபட்டு ஒழுகுவதாகும்.

பா-ம் - *பொறைமுதல் வைையும்.

635. உற்பாதம் - தீக்குறிகள். செப்புவான் - சொல்லும்பொருட்டு.

636. அம்மதுராபுரியில் வாழ்வோரும் அதற்குப் புறத்தினின்றும் வந்தோரும் கூடி. அழுக்கடைந்த உடலில் ஆடையில்லாதவர் ; இவர் திகம்பரர் எனப்படுவர். இவரல்லாத சமணர் சுவேதாம்பரர் எனப்படுவர். திகம்பரம் சுவேதாம்பரம் என்பன ஜைனத்தில் இடைக்காலத்தில் தோன்றிய பிரிவுகள். தென்னாட்டிற் பரவியது திகம்பர ஜைனமென்க. இதுபற்றி வந்துழி வந்துழிக் கூறுவன். ஈண்டி - ஒன்றுசேர்ந்து.

637. நந்தேவர் - அருகர் ; ஆதிநாதர். ஏர்கொள் - அழகிய. கைநாற்றி - கைகளைத் தொங்கவிட்டு; வீசி. அருகர் முக்குடையுடன் தாமும் எழுந்து போக.

638. “குண்டிகை தகர்த்துப் பாயும் பீறியோர் குரத்தி ஓடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றும் கழுதைமேற் படர்வார் *தம்பின்
ஒண்டொடி இயக்கி யாரும் *உளையிட்டுப் புலம்பி ஓடக்
கண்டனம்” என்று சொன்னார் கையறு கவலை யுற்றார்.
639. “கானிடை நட்டம் ஆடுங் கண்ணுதல் தொண்டர் எல்லாம்
மீனவன் மதுரை தன்னில் விரவிடக் கண்டோம்” என்பார்
கோனவன் தானும் வெய்ய *கொழுந்தழல் *முழுகக் கண்டோம்
ஆனபின் எழவுங் கண்டோம் அதிசயம் இதுவாம்” என்பார்.
640. “மழவிடை இளங்கன் றொன்று வந்துநங் கழகந் தன்னை
உழறிடச் சிதறி *ஓடி ஒருவருந் தடுக்க அஞ்சி
விழ்வொரு புகலு மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரங்க ளேறி நின்றிடக் கண்டோம்” *என்பார்.
641. “ஆவதென் பாவி காள்! இக் கனாத்திறம் அடிகள் மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது திடமே” என்று
நோவுறு மனத்த ராகி நுகர்பெரும் பதமுங் கொள்ளார்
“யாவது செயல்” என் றெண்ணி இடருமுன் றமுங்கி னார்கள்.
642. அவ்வகை *அவர்கள் எல்லாம் அந்நிலை மையர்க ளாகச்
சைவநன் மரபில் வந்த தடமயில் மடமென் சாயல்
பைவளர் அரவே ரல்குல் பாண்டிமா தேவி யார்க்கும்
மெய்வகை அமைச்ச னார்க்கும் விளங்குநன் னிமித்தம் மேன்மேல்.

638. குண்டிகை... ஓட - கமண்டலத்தை உடைத்துப் பாயையுங் கிழித்து ஒரு பெண்குரு (குருபத்தினி) ஓட. இயக்கியாரும் - தவப்பெண்களும்; யசுதி தேவதைகளுமாம். உளை - ஊளை. கையறுகவலை - மீளாக்கவலை; செயலற்றுக்கவலை.

பா-ம் - *தம்மில். *உழைவிட்டு.

639. கானிடை - சுடுகாட்டில். மீனவன் - பாண்டியன். விரவிட - வந்து சேர.

பா-ம் - *கொடுந்தழல். *முழுகக்; மூளக்.

640. மிகவும் இளமை வாழ்ந்த இடபக்கன்று ஒன்று. கழகந்தன்னை - கல்விச்சாலையை. உழறிட - சுழன்று சுழன்று மிதிப்ப. விழ ஒரு புகலும் இன்றி - அடைதற்கு ஒரு புகலிடமுமின்றி.

பா-ம் - *ஓட. *என்ன

641. பாலிகாள் ஆவதென்? அடிகள்மார்க்கு - சமணமுனிவர்கட்கு. பதமும் - உணவும். சமணர்கள் அமுங்கினார்கள்.

642. பை - பாம்பின்படம். பாண்டிமா தேவியாரைச் சிறப்பிக்குஞ் சொற்கள் மகிழ்ச்சியையுங் கிளர்ச்சியையுங் குறிப்பன.

பா-ம் - *அமணர் எல்லாம்.

643. அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டும் அரும்பெரு நிமித்தம் எய்த
உளமகிழ் வுணருங் காலை உலகெலாம் உய்ய வந்த
வளரொளி ஞானம் உண்டார் வந்தணைந் தருளும் வார்த்தை
கிளர்வுறும் ஓகை *கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார்.
644. அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ அடைய நல்கி
மெய்ம்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு வெள்ளம் ஓங்கத்
தம்மையும் அறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர மேவிய சிறப்பின் மிக்கார்.
645. மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
“நங்கள்தம் பிரானா ராய ஞானபோ எனக்முன் பெய்தி
‘இங்கெழுந் தருள உய்ந்தோம்’ எனஎதிர் கொள்ளும்” என்றார்.
646. மன்றலங் குழலி னாரை வணங்கிப்போந் தமைச்ச னாரும்
வென்றிவேல் அரச னுக்கும் “உறுதியே” என *விரைந்து
பொன்திகழ் மாட வீதி மதுரையின் புறத்துப் போகி
இன்தமிழ் மறை*தந் தாரை எதிர்கொள எய்துங் காலை.
647. “அம்புய மலராள் போல்வார் ஆலவாய் அமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டும்” என்று கொற்றவன் *தனக்குங் கூறித்
தம்பரி சனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமும் நல்வர வேற்று நின்றார்.

643. கிளர்வுறும் ஓகை கூறி - எழுச்சிதரும் உவகைச் செய்தியைக் கூறிக்கொண்டு.

பா-ம் - *கூர.

644. அடைய நல்கி - நிரம்பக் கொடுத்து. கைமிக்கு - வரம்பு கடந்து.

645. கொங்கு அலர் தெரியலாராம் - மணங்கமழும் மாலையணிந்தவராகிய.

646. மன்றலங்குழலினாரென்பது அரசனுக்கு உறுதிப் பயனைத் தருவதை உணர்த்துவது.

பா-ம் - *நினைந்து. *சொற்றாரை.

647. அம்புய மலராள் போல்வார் - தாமரைமலரிலுள்ள திருமகளைப் போன்றவராகிய மங்கையர்க்கரசியார். தனித்தடையோடும் - தனியான காவலுடன். நம்பரை - ஞானசம்பந்தரை.

பா-ம் - *தனக்குக்.

வேறு

648. திருநிலவு மணிமுத்தின் சிவிகையின்மேற் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளிவெண் குடைநிழற்றப்
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம் பெருகிவர
அருள்பெருக * வருஞானத் தமுதுண்டார் அணைகின்றார்.

649. துந்துபிகள் முதலாய தூரியங்கள் கிளராமே
அந்தணராம் மாதவர்கள் ஆயிரமா மறையெடுப்ப
வந்தெழுமங் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதம்எதிர்கொண் டெம்மருங்குஞ் சேவிப்ப.

650. பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவனாட் டிடைப்பரந்த
எண்ணில்அமண் எனும்பாவ இருஞ்சேனை இரிந்தோட
மண்ணுலக மேயன்றி வானுலகுஞ் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படைஎழுச்சி போலெய்தும் பொலிவெய்த.

துன்னுமுழு உடற்றுகளால் குழும்உணர் வினிற்றுகளால்
அன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த அமண்மாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினால் தூய்மையினால் வழுதியர்தம்
கன்னிநாட்டிடைக்கங்கை அணைந்ததெனுங் கவின்காட்ட.

652. பானல்வயல் *தமிழ்நாடும் பழிநாடும் படிபரந்த
மானமிலா அமணென்னும் வல்லிருள்போய் மாய்வதனுக்
கானபெரு கொளிப்பரப்பால் அண்டமெலாங் கொண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்து வருவதென நலம்படைப்ப.

648. திருநிலவு - அருட்செல்வம் பொலியும் ; அழகு விளங்கும் எனினுமாம்.
நிலவுதரு மதிபோல் - நிலவு பொழியும் சந்திரனைப்போல. நிழற்ற - நிழலைச் செய்ய.

பா-ம் - * வளர்.

649. துந்துபி முதலிய வாத்திய ஒலிகள் எழாவண்ணம். மாதிரம் - திக்குகள்.
செந்தமிழ் மாருதம் - செவ்விய இனிய தென்றல்; செந்தமிழ் அனைய தென்றல்,
செந்தமிழாகிய தென்றல் என்னலுமாம்; செந்தமிழ் நாட்டின் காற்றும் செந்தமிழ் மயம்
போலும்.

650. பஞ்சவன் நாட்டிடை - பாண்டிய நாட்டில். இரிந்து - கெட்டு.

651. உடலிலும் அழுக்கு உணர்விலும் அழுக்கு என்றபடி. வழுதியர்தம் -
பாண்டியருடைய.

652. பானல் - கருங்குவளை மலர்களையுடைய.

பா-ம் - *தமிழ்நாடு.

653. புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண் தமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க
உரைசெய்திருப் பேர்பலவும் ஊதுமணிச் சின்னமெலாம்
“பரசமயக் கோளரிவந் தான்” என்று பணிமாற.

வேறு

654. இப்பரி சணையுஞ் சண்பையர் பெருமான்
எழுந்தரு ளும்பொழு திசைக்கும்
ஒப்பில்நித் திலப்பொற் றனிப்பெருங் காளம்
உலகய்ய ஒலித்தெழும் ஓசை
செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ்
செவிநிறை அமுதெனத் தேக்க
அப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற் பணிந்தே
அளப்பருங் களிப்பின ரானார்.

655. அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமேல்
அணைந்திடக் கடிதுசென் றணைவார்
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனா
ருடன்வரு நற்றவக் கடலை
நெஞ்சினில் நிறைந்த ஆர்வம்முன் செல்லக்
கண்டுநீள் நிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர்
பாங்குற அணைந்துமுன் பணிந்தார்.

656. நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை
நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர்
பலரும்முன் அணைந்து வணங்கிமற் றவர்தாம்
படியின்நின் றெழாவகை கண்டு
“மலர்மிசைப் புத்தேள் வழிபடும் புகலி
வைதிகச் சேகரர் பாதங்
குலவி* அங் கணைந்தார் தென்னவன் அமைச்சர்
குலச்சிறை யார்” எனக் கூற.

653. புரசை. . . பூழியர் - கழுத்திற் கயிற்றையும் வெற்றியையும் மதத்தை
யுங்கொண்ட யானைகளையுடைய பாண்டியரின். பணிமாற - ஊத.

655. நற்றவக்கடலை - அடியார் கூட்டத்தை.

656. படியினின்று - பூமியினின்றும். மலர். . . . சேகரர் - பிரமன் வழிபட்ட
சோழியில் தோன்றிய பிள்ளையாரின். குலவி - குழிந்து.

பா-ம் - * இங்கணைந்தார்.

657. சிரபுரச் செல்வர் *அவருரை கேட்டுத்

திருமுகத் தாமரை மலர்ந்து

விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் றிழிந்து

விரைந்துசென் றவர்தமை அணைந்து

கரகம லங்கள் பற்றியே எடுப்பக்

கைதொழு தவரும்முன் நிற்ப

வரமிகு *தவத்தார் அவரையே நோக்கி

வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார்.

658. “செம்பியர் பெருமான் குலமக ளார்க்குந்

திருந்திய சிந்தையீர்! உமக்கும்

நம்பெரு மான்தன் திருவருள் பெருகும்

நன்மைதான் வாலிதே” என்ன

வம்பலர் அலங்கல் மந்திரி யாரும்

மண்மிசைத் தாழ்ந்தடி வணங்கித்

தம்பெருந் தவத்தின் பயன்அனை யார்க்குத்

தன்மையாம் நிலையுரைக் கின்றார்.

659. “சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும்

இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும

இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனால்

எற்றைக்குந் திருவருளுடையேம்

நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்

நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து

வென்றிகொள் *திருநீற் றொளியினில் விளங்கும்

மேன்மையும் படைத்தனம்” என்பார்.

657. பா-ம் - *அவ்வுரை, இவருரை. *தவத்தால்.

658. சிவ பத்தியிற் சிறந்த இருவருள் பெண்ணுக்கு முதன்மை தந்து விசாரிப்பதை யோர்க. வாலிதே - நன்றுளதோ. வம்பு அலர் அலங்கல் - மணங்கமழும் மலர்மாலை யணிந்த. தங்கள் தவப்பயன் திருஞான சம்பந்தர் என்றபடி.

659. சென்ற கால நிலையையும் வருங்கால நிலையையும் சிறப்புறக் குறித்து நிகழ்கால நிலையைக் குறியாமையான், நிகழ்கால நிலை சீர்குலைந்துள்ளமையை ஊகித்துணர்தல் வேண்டும். பெரியோர்கள் ஜீமையைக் குறியாது விடுப்பது வழக்கம். பெருமான் எழுந்தருளியபடியால் நிகழ்கால நிலையும் சீர்பட்டது என்பது “எற்றைக்கும்” என்பதால் விளங்குகிறது. நன்றியில் நெறி - சமண மார்க்கம்.

பா-ம் - *நீற்றின் ஒளியினில்.

660. இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி
 எய்துதற் கரியபே றெய்தி
 மங்கையர்க் கரசி யாரு “நம் முடைய
 வாழ்வெழுந் தருளிய” தென்றே
 “அங்குநீர் எதிர்சென் றடிபணி வீர்என்
 றருள் செய்தார்” எனத்தொழு தார்வம்
 பொங்கிய களிப்பால் மீளவும் பணிந்து
 போற்றினார் புரவலன் அமைச்சர்.

661. ஆங்கனம் போற்றி அடிபணிந் தவர்மேல்
 அளவிலா அருள்புரி கருணை
 தாங்கிய மொழியால் தகுவன விளம்பித்
 தலையளித் தருளும்அப் பொழுதில்,
 ஓங்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலும்
 உயர்தவத் தொண்டரை நோக்கி
 “ஈங்குநம் பெருமான் திருவால வாய்மற்
 றெம்மருங் கின?” தென வினவ.

662. அன்பராய் அவர்முன் பணிந்தசீர் அடியார்
 அண்ணலார் அடியிணை வணங்கி
 முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி
 “முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து
 மின்பொலி விசும்பை அளக்குநீள் கொடிசூழ்
 வியன்நெடுங் கோபுரந் தோன்றும்
 என்பணி அணிவார் இனிதமர்ந் தருளுந்
 திருவால வாய்திது” என்றார்.

660. மங்கையர்க்கரசியார் பணித்ததைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு மீண்டுங் குலச்சிறையார் பிள்ளையாரைப் பணிந்தாரென்க. புரவலன் - பாண்டிமன்னர்.

661. ஆங்கனம் - அத்தன்மையாக. அடிபணிந்தவர்மேல் - தமது அடிபணிந்த குலச்சிறையார் மீது. தலை அளித்து - முதற்கை கொடுத்து; தலையளி செய்து என்னலுமாம். எயில் - மதில். திருவாலவாய் - மதுரையில் சோம சுந்தரக் கடவுள் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயிலின் பெயர். ஆலவாய் என்றும், வாலவாய் என்றும் வழங்குதலுண்டு; வாயை முன்னிட்டது ஆலவாய்; வாலை முன்னிட்டது வாலவாய். திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்:47. திருவாலவாயான திருவிளையாடல் பார்க்க.

663. தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு

துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி

மண்டுபே ரன்பால் மண்மிசைப் பணிந்து

“மங்கையர்க் கரசி” என் றெடுத்தே

“எண்டிசை பரவும் ஆலவா யாவ

திதுவே”என் றிருவர்தம் பணியும்

கொண்டமை சிறப்பித் தருளிநற் பதிகம்

பாடினார் குவலயம் போற்ற.

பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை அடியவ ரோடும்

தேடுமால் அயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணைந்து

நீடுயர் செல்வக் கோபுரம் இறைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு

மாடுசூழ் வலங்கொண் டுடையவர் கோயில் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார்.

வேறு

665. ஆளும் அங்கணர் ஆலவாய் அமர்ந்தினி திருந்த

காள கண்டரைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு

நீள வந்தெழும் அன்பினால் பணிந்தெழ நிறையார்

மீள வும்பல முறைநில முறவிழுந் தெழுவார்.

666. அங்கம் எட்டினும் ஐந்தினும் அளவின்றி வணங்கிப்

பொங்கு காதலின் மெய்ம்மயிர்ப் புளகமும் பொழியும்

செங்கண் நீர்தரும் அருவியும் திகழ்திரு மேனி

எங்கு மாகிநின் றேத்தினார் புகலியர் இறைவர்.

663. “மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கைம்மட மானி பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாள்தொறும் பரவப் பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவா யாவதும் இதுவே”.

“வெற்றவே அடியார் அடிமிசை வீழும் விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியும்

கொற்றவன் தனக்கு மந்திரி யாய குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்

ஓற்றவெள் விடையன் உம்பரார் தலைவன் உலகினில் இயற்கையை யொழிந்திட் டற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற ஆலவா யாவதும் இதுவே”. - தேவாரம்.

664. மாடுசூழ்வலம் கொண்டு - பக்கமாக வலம் வந்து. உடையவர் - சோம சுந்தரக் கடவுள்.

666. அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து. பக்கம் : தடுத்த. 126 குறிப்புரை. “உள்ளந்தான் நின்று உச்சி அளவும் நெஞ்சாய் உருகாதால் உடம்பெல்லாங்க் கண்ணாய் அண்ணா, வெள்ளந்தான் பாயாதால்” - திருவாசகம் : திருச்சதகம். சுட்டறுத்தல் : 1.

667. “நீல மாமிடற் றாலவா யான்” என நிலவு
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறள் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடுந் திளைத்தார்
சாலு மேன்மையில் தலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன்.
668. சேர்த்தும் இன்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி நல்லிசைத் தண்டமிழ்ச் சொன்மலர் மாலை
பேர்த்தும் இன்புறப் பாடிவெண் பிறையணி சென்னி
மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றில் அணைய.
669. பிள்ளை யார்எழுந் தருளிமுன் புகுதும்அப் பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வேணியார் தமைத்தொழும் விருப்பால்
உள்ள ணைந்திட எதிர்செலா தொருமருங் கொதுங்கும்
தெள்ளு நீர்விழித் தெரிவையார் சென்றுமுன் பெய்த.
670. மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யார்கழல் வணங்கிக்
கருங்கு முற்கற்றை மேற்குவி *கைத்தளி ருடையார்
“பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன் பாவையார்” என்னப்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையார் அணைந்தார்.
671. தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன் விழுந்தார்
மன்னு சண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தளிக்கும்
இன்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையால் எடுத்தார்.
-
667. திளைத்தார் - அன்பில் ஈடுபட்டு மூழ்கினார். தலைச்சங்கப் புலவனார் -
திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுளாகிய சொக்கநாதர்.
- “நீல மாமிடற் றால வாயிலான், பால தாயினார் ஞாலம் ஆள்வரே”.
- தேவாரம்.
668. பேர்த்தும் - பெயர்த்தும் ; மீண்டும்.
669. தெரிவையார் - மங்கையர்க்கரசியார்.
670. பாண்டியன் மனைவியார் எனக் கூறாது, சோழன்மகள் என்று கூறியது
கருதற்பாலது.
- பா-ம் - *கைம்மலருடையார்.
671. சிவக்கன்று என்பது, ஞானசம்பந்தப் பெருமானை மங்கையர்க்கரசியார்
கண்டதும், அம்மையார் மாட்டுத் தாய்மை மீக்கூர்ந்து விளங்கியதைக் குறிப்பாக
உணர்த்துவது. “இலைபடர்ந்த பொய்கை இடத்தழுதல் கண்டு - முலைசுரந்த
அன்னையோ முன்னின் — நிலைவிளம்பக் - கொங்கை சுரந்த அருட் கோமகளோ
சம்பந்தா - இங்குயர்ந்தா ளார்சொல் எனக்கு”. - சிவப்பிரகாசர்.

672. ஞான போனகர் எதிர்தொழு தெழுந்தநற் றவத்து
மானி யார்மனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
பானலங் கண்கள்நீர் மல்கப் பவளவாய் குழறி
“யானும் என்பதி யுஞ்செய்த தவமென்கொல்!” என்றார்.
673. யாழின் * மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கக்
காழி வாழவந் தருளிய கவுணியர் பிரானும்
“சூழு மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீர்! உமைக்காண வந்தனம்” என்றார்.
674. இன்ன வாறருள் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலாம் மொழிய
அன்ன மென்றடை யார்தமக் கருள்செய்து போக்கித்
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவந் தருளும்அப் பொழுது.
675. செல்வம் மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்கணைந் திறைஞ்சி
“மல்கு கார்அமண் இருள்கெட ஈங்குவந் தருள
எல்லை யில்தவஞ் செய்தனம்” எனஎடுத்திசைத்தார்.
676. அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக் கருள்முகம் அளித்து
மெய்த்த காதலின் அவரொடும் புறத்தினில் மேவிச்
சித்தம் இன்புறும் அமைச்சனார் திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடும்இனி தமர்ந்தார்.
677. பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியார் அருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யார்விருந் தளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய செல்வர்அங் கிருந்தார்
இரவி மேற்கடல் அணைந்தனன் எல்லிவந் தணைய.

673. பா-ம் - *நேர்.

674. வருதிறமெல்லாம் - சமணர்களால் நேர்ந்த வகைகளை யெல்லாம்.

675. அல்கு - வசிக்கும்.

676. மடத்தின் பெயர் வாசே சுவாமி மடம் என்று பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பியாரும், பரஞ்சோதியாரும் தாம் தாம் பாடிய திருவிளையாடற் புராணங்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

677. இரவி - சூரியன். எல்லி - இரவு.

678. வழுதி மாநகர் அதனிடை மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
இழுகு மெய்யிருட் கிருளென ஈண்டினர் ஒருபால்.
679. அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளையார் அமர்ந்த
துங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டர்தங் குழாங்கள்
எங்கும் ஓதிய திருப்பதி கத்திசை எடுத்த
பொங்கு பேரொலி செவிப்புலம் புக்கிடப் பொறாராய்.
680. மற்றில் *வான்பழி மன்னவன் மாறனை எய்திச்
சொற்றும் என்றுதஞ் சூழ்ச்சியும் ஒருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடைக் காவலர் முன்சென்று குறுகி
“வெற்றி வேலவர்க் கெங்களை விளம்புவீர்” என்றார்.
681. வாயில் காவலர் மன்னவன் தனைஎதிர் வணங்கி
“ஆய மாகிவந் தடிகள்மார் அணைந்தனர்” என்ன
*ஏயி னான்அணை வாரென அவருஞ்சென் றிசைத்தார்
பாயி னால்உடல் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார்.
682. புக்க போதவர் அழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
“ஒக்க நீர்திரண் டணைவதற் குற்றதென்?” என்னத்
“தக்க தல்லதீங் கடுத்தது சாற்றுதற்” கென்றார்.

678. கழுது - பேய். மெய் இருட்கு இருள் இழுகும் என ஒருபால் ஈண்டினர்-
உடல் இருளுக்குப் பூத இருளும் பின் வாங்குமாறு ஓரிடத்திற் சேர்ந்தனர்; இழுகு
மையிருட்கு என்னும் பாடத்துக்குக் குழம்பாகிய மையிருட்கு எனக் கொள்க.

680. வான்பழி - பெரும்பழியை. மாறனை - பாண்டியனை. சொற்றும் -
சொல்லுதும்.

பா-ம் - *வான்பதி.

681. ஆயமாகி - கூட்டமாகி. அடிகள்மார் - சமணமுனிவர்கள். ஏயினான்
அணைவார் என - (கொள்கையில் அவர்களுடன்) ஒத்தவனாகிய மன்னன் (அவர்கள்)
அணைவார்களாக என்று சொல்ல ; ('அடிகள்மார்களா!' என்று) விரைந்தவனாகிய
மன்னன். . . ; (அவர்கள்) விரைவால். . . ; அவரும் (அடிகள்மார்களிடம்) சென்று
(மன்னவன் சொற்றதை) இசைத்தார்.

பா-ம் - *ஏயினார்.

682. புலர்ச்சி - வாட்டம். தகுதியல்லாததாகிய தீங்கு நேர்ந்தது.

683. “ஆவ தேல்நுமக் கடுத்தது கூறுவீர்” என்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலுங் கார்அமண் கையர்
“மாவ லாய்! உன்தன் மதுரையிற் சைவவே தியர்தாம்
மேவ லால் இன்று கண்டுமுட் டியாம்” என்று விளம்ப.
684. என்று கூறலும் “கேட்டுமுட் டியானும்” என் றியம்பி
“நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நான்” என்று நகுவான்
கன்றும் உள்ளத்த னாகி “அக் கண்ணுதல் அடியார்
இன்றிம் மாநகர் அணைந்ததென் அவர்கள்யார்?” என்றான்.
685. “மாலை வெண்குடை வளவர்சோ ணாட்டுவண் புகலிச்
சூல பாணிபால் ஞானம்பெற் றான்என்று சுருதிப்
பாலன் அன்பர்தங் குழாத்தொடும் பனிமுத்தின் சிவிகை
மேல ணைந்தனன் எங்களை வாதினில் வெல்ல.”
686. என்று கூறுவார் இத்திறம் முன்புதாம் அறிந்த
தொன்றும் *அங்கொழி யாவகை உரைத்தலுந் தென்னன்
*மன்ற லம்பொழிற் சண்பையார் வள்ளலார் நாமம்
சென்று தன்செவி நிறைத்தலுஞ் செயிர்த்துமுன் சொல்வான்.
687. “மற்ற மாமறை மைந்தன் இம் மருங்கணைந் தானேல்
உற்ற செய்தொழில் யாதுசெய் கோம்?” என உரைப்பச்
செற்றம் மீக்கொண்ட சிந்தையும் செய்கையும் உடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதிர் குறித்துரை செய்வார்.

683. மாவலாய் - யானையேறி நடாத்துவதில் வல்ல பாண்டியனே; மா குதிரையுமாம். கண்டுமுட்டு - ஐனபரிபாஷை; கண்டதால் விளையும் முட்டு; காலையில் வைதிக சைவர்களைக் காண நேரின், சமணர்கள் அக்காட்சியை ஒருவிதத் தீட்டாகக் கருதுவது வழக்கம். இதன் பொருட்டு அவர்கள் நோன்பிருந்து கழுவாய் தேடுதலுமுண்டு.

684. கேட்டு முட்டு - இதுவும் ஐனபரிபாஷை; கேட்டதால் விளையும் முட்டு. ‘கண்டுமுட்டு’, ‘கேட்டு முட்டு’ முதலியன இடைக்கால ஐனனர்கள் கொண்டவை. இவை எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர்போல்கருதும் பேரறத்தைக் கொண்ட ஆதிஐனத்தின் கொள்கையல்ல. கன்றும் - கறுவும்; கோபிக்கும்; பகைக்கும்.

685. சுருதிப்பாலன் - வேதியச் சிறுவன் ஒருவன்.

686. செயிர்த்து - வெகுண்டு.

பா-ம் - *அங்கொளியா. *மன்றலார்.

688. “வந்த அந்தணன் தன்னைநாம் வலிசெய்து போக்கும் சிந்தை யன்றி அச் சிறுமறை யோன்உறை மடத்தில் வெந்த ழற்பட விஞ்சைமந் திரத்தொழில் விளைத்தால் இந்த *நன்னக ரிடத்திரான் ஏகும்” என் றிசைத்தார்.

வேறு

“ஆவதொன் றிதுவே யாகில் அதனையே விரைந்து செய்யப் போவ” தென் றவரைப் போக்கிப் *பொய்ம்மையைப் பொருளாக் கொண்டான் யாவதும் உரையா டாதே எண்ணத்திற் கவலை யோடும் பூவணை அமளி புக்கான் *பொங்கெழில் தேவி சேர்ந்தாள்.

690. மன்னவன் உரைப்ப தின்றி இருக்கமா தேவி யார்தாம் “என்னுயிர்க் குயிராய் உள்ள இறைவ ! நீ உற்ற தென்னோ? முன்னுள மகிழ்ச்சி இன்றி முகம்புலர்ந் திருந்தாய் இன்று பன்னிய உள்ளத் தெய்தும் பருவரல் அருள்செய்” என்றார்.

691. தேவியார் தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூறு கின்றான் “காவிநீள் கண்ணி னாய்! கேள் காவிரி நாட்டில் மன்னும் தாவில்சீர்க் கழும லத்தான் சங்கரன் அருள்பெற் றிங்கு மேவினான் அடிகள் மாரை வாதினில் வெல்ல” *என்று.

692. “வெண்பொடி பூசந் தொண்டர் விரவினார் அவரை எல்லாம் கண்டுமுட் டடிகள் மார்கள் கேட்டுமுட் டியானுங் காதல் வண்டுணத் துதைந்த கோதை மானியே! இங்கு வந்த பண்புமற் றிதுவே யாகும் பரிசுவே றில்லை” என்றான்.

693. மன்னவன் உரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தாம் “நின்னிலை இதுவே யாகில் நீடிய தெய்வத் தன்மை அன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து துன்னுவ துறுதி யாகுஞ் சுழிவுறேல் மன்ன!” என்றார்.

688. வீடுசேர்ந்தோரை வலிந்து துரத்தத்தமிழ் மன்னன் ஒருப்படா னாதலின், “வலி செய்து போக்குஞ் சிந்தையன்றி” என்றார். தீயிடற்கும் மன்னன் ஒருப்படா னாதலின், “வெந்தழற்பட விஞ்சை மந்திரத் தொழில் விளைத்தால். . . .” என்றார்.

பா-ம் - *மாநகர்.

689. மந்திரத் தி சுடாதென மன்னன் கருதினான் போலும்.

பா-ம் - *பொய்பொரு ளாகக்கொண்டான். *புகுந்தனர் தேவியாரும்.

690. பன்னிய - பல பொருளை ஆராய்ந்த. பருவரல் - வருத்தம்.

691. பா-ம் - *வேண்டி.

692. துதைந்த கோதை மானியே - நெருங்கிய பூமாலை யணிந்த மங்கை யார்க்கரசியே.

694. சிந்தையிற் களிப்பு மிக்குத் திருக்கழு மலத்தார் வேந்தன்
வந்தவா றெம்மை யாள எனவரு மகிழ்ச்சி யோடும்
கொந்தலர் குழலார் போதக் குலச்சிறை யார்அங் கெய்த
இந்தநன் மாற்றம் எல்லாம் அவர்க்குரைத் திருந்த பின்னர்.

கொற்றவன் அமைச்ச னாருங் கைதலை குவித்து நின்று
“பெற்றனம் பிள்ளை யார்இங் கணைந்திடப் பெறும்பே” றென்பார்
“இற்றைநாள் ஈசன் அன்பர் தம்மைநாம் இறைஞ்சப் பெற்றோம்
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை அறியோம்” என்றார்.

696. மானியார் தாமும் அஞ்சி * “வஞ்சகப் புலையர் தாங்கள்
ஈனமே புரிய வல்லார் செய்வதென் நாம்” என றெண்ணி
“ஞானசம் பந்தர் தம்பால் *நன்மையல் லாது செய்யும்
ஊனம்வந் தடையில் யாமும் உயிர்துறந் தொழிவ” தென்றார்.

697. இவர்நிலை இதுவே யாக இலங்குவேல் தென்ன னான
அவன்நிலை அதுவாம் அந்நாள் அருகர்தந் நிலையா தென்னில்
தவமறைந் தல்ல செய்வார் தங்கள்மந் திரத்தால் செந்தி
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச் செய்தார்.

வேறு

698. ஆதி மந்திரம் அஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கும்
மாதிரத்தினும் மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்தில்தாம் புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண் குண்டர்கள் தளர்ந்தார்.

694. கொத்து மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் செல்ல.
மாற்றம் - வார்த்தைகள்.

696. அக்காலத்துச் சமணர் தமது அறத்தை விடுத்துப் பொறாமை
மேலீட்டான் இழிதுறைகளிலும் இறங்கி இடர் செய்வோராயிருந்தமையான்
“புலையர்” என்றும் “ஈனமே புரிய வல்லார்” என்றுங் கூறினார்.

பா-ம் - *வஞ்சரிப். *நன்மையல் லாதசெய்ய.

697. தென்னவன் நிலையாவது, கேட்டுமுட்டால் வாட்டமுற்றிருந்த தென்க.
அல்ல - அறமல்லாதன ; பாவச்செயல்கள்.

698. மாதிரத்தினும் - திக்கினும். மந்திரவிதி வருமோ. எல்லாவற்றிற்கும்
ஆதியாகிய பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை ஒதுவோர் நோக்கும் திக்கையும், மற்றை விதி
மந்திரங்கள் எட்டிப் பாரா என்றபடி.

699. தளர்ந்து மற்றவர் தாஞ்செய்த தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த அச்சமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி
“விளங்கு நீள்முடி வேந்தன் தறியின்நம் மேன்மை
உளங்கொ ளான்நமர் விருத்தியும் ஒழிக்கும்” என் றுணர்வார்.

700. “மந்தி ரச்செயல் வாய்த்தில மற்றினிச் செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிது” எனப் பொதிதழல் கொடுபுக்
கந்தண் மாதவர் திருமடப் புறத்தயல் இருள்போல்
வந்து தந்தொழில் புரிந்தனர் வஞ்சனை மனத்தோர்.

701. திரும டப்புறச் சுற்றினில் தீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தஅத் தொழில் வெளிப் படுதலும் மறுகிப்
பரிச னத்தவர் பதைப்பொடுஞ் சிதைத்தது நீக்கி
அருகர் இத்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென் றணைவார்.

702. கழும லப்பதிக் கவுணியர் கற்பகக் கன்றைத்
தொழுது நின்றமண் குண்டர்செய் தீங்கினைச் சொன்ன
பொழுது “மாதவர் துயிலும்இத் திருமடப் புறம்பு
பழுது செய்வதோ! பாவிகாள்!” எனப்பரிந் தருளி.

703. “என்பொ ருட்டவர் செய்ததிங் காயினும் இறையோன்
அன்ப ருக்கெய்து மோ” என்று பின்னையும் அச்சம்
முன்பு றப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
“மன்பு ரக்கும்மெய் முறைவழு” எனமனங் கொண்டார்.

699. சரிய - விழ; பயன்படாதாக. கிளர்ந்த - எழுந்த. கெழுமிய - பொருந்திய.
விருத்தியும் - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 82. குறிப்புப் பார்க்க.

700. புந்தியாவது - சூழ்ச்சியாவது ; கீழ்மைப்புத்தியால் செய்யத் துணிவது.
அந்தண் - அழகிய தண்மை வாய்ந்த. திருமடத்தின் புறப்பக்கத்தில். சிவனடியாருள்ள
மடத்தில் திவைத்தனர் என்று சொல்லவும் ஆசிரியர்க்கு மனம் எழாமையான் “வந்துதந்
தொழில் புரிந்தனர்” என்றார். மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம் : 15 ;
ஏனாதிநாயனார் புராணம் : 40 ; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 124 பார்க்க.

701. மருவுவித்த அத்தொழிலாவது மடத்தைச் சுற்றித் திவைத்தது.
பரிசனத்தவர் மறுகி - அடியார்கள் அங்குமிங்கும் ஓடி; (மறுகுதல் - பலமுறை திரிதல்;
சுழலுதல்).

703. முனிவுற - (சமணர்கள் செய்கையில்) வெறுப்புண்டாக. மன். என
- மன்னவன் ஆட்சி முறைமையின் தவறுதலென்று.

704. வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் றெனும்விதி முறையால்
 “செய்ய னேதிரு வாலவாய்” எனுந்திருப் பதிகம்
 “சைவர் வாழ்மடத் தமணர்கள் இட்டதீத் தழல்போய்ப்
 பைய வேசென்று பாண்டியற் கா”கெனப் பணித்தார்.

வேறு

705. பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பில்
 பயிலுநெடு மங்கலநாண் பாது காத்தும்
 ஆண்டகையார் குலச்சிறையார் அன்பி னாலும்
 அரசன்பால் அபராதம் உறுத லாலும்
 மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியி னாலும்
 வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
 திண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலும்
 தீப்பிணியைப் “பையவே செல்க” என்றார் .

வேறு

- 706 திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால வாயின்
 மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட அருளால்
 விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேலிப்
 பெருந்த ழற்பொதி வெதுப்பெனப் பெயர்பெற்ற தன்றே.
707. செய்ய மேனியர் திருமக னார்உறை மடத்தில்
 நையும் உள்ளத்த ராய்அமண் கையர்தாம் நணுகிக்
 கையி னால்எரி இடவுடன் படும் எல்லி கரப்ப
 வெய்ய வன்குணக் கடலிடை எழுந்தனன் மீது.

704. பையவே - மெல்லவே.

“செய்ய னேதிரு வாலவாய் மேலிய
 ஐய னேஅஞ்சல் என்றருள் செய்எனைப்
 பொய்ய ராம்அம ணர்கொளு வுஞ்சுடர்
 பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே”.

- தேவாரம்.

705. “பையவே” என்றதற்குக் காரணம் இப்பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருத்தல்
 காண்க. பொற்பில் பயிலும் - அழகுடன் பொலியும்.

706. பதிகம். . . .புனைந்திட - பதிகமாகிய மாலையைச் சோமசுந்தரக்
 கடவுள்மீது அணிய. அருளால் - அக்கடவுளின் அருளால். வெதுப்பு - வெப்ப நோய்;
 சுரநோய்.

707. எரியிடுதற்கு உடன்பட்டிருந்த இரவு ஒழியச் சூரியன் கீழ்க்கடலில்
 எழுந்தான்.

708. இரவு பாதகர் செய்ததிங் கிரவிதன் மரபில்
 குரவ ஓதியார் குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
 “சிரபு ரப்பிள்ளை யாரைஇத் தீயவர் நாட்டு
 வரவ ழைத்தநாம் மாய்வதே” என *மனம் மயங்கி.
709. பெருகும் அச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு
 திரும டப்புற மருங்குதீ தின்மையிற் றெளிந்து
 “கருமு ருட்டமண் கையர்செய் திங்கிது கடைக்கால்
 வருவ தெப்படி யாம்” என மனங்கொளும் பொழுது.
710. “அரச னுக்குவெப் படுத்த” தென் றருகுகஞ் சுகிகள்
 உரைசெ யப்பதைத் தொருதனித் தேவியார் புதுத
 விரைவும் அச்சமும் மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்
 வரைசெய் பொற்புய மன்னவன் மருங்குவந் தணைந்தார்.
711. வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
 காந்து வெந்தழற் *கதுமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து
 போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றார்களும் புலர்ந்து
 திந்து போம்படி எழுந்தது விழுந்துடல் திரங்க.
712. உணர்வும் ஆவியும் ஒழிவதற் கொருபுடை ஒதுங்க
 அணைய லுற்றவர் அருகுதா ரத்திடை அகலப்
 புணர்இ ளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
 கொணரி னுஞ்சுருக் கொண்டவை நுண்துக ளாக.
-
708. இரவிதன் மரபில் குரவ ஓதியார் - சூரியன் மரபில் (சோழ மரபில்)
 தோன்றிய குரவம்பூவணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியார்.
 பா-ம் - *மதி.
709. திருமடப்புறத்தயல் என்றார் முன்னும். கையர் - கீழ்மக்கள். கடைக்கால்
 வருவது - இதன் முடிவில் விளைவது; (கடைக்கால் - முடியும் வேளையில்).
710. அருகு கஞ்சுகிகள். வெம்மையால் அருகிய அல்லது அருகிலிருந்த
 சட்டையிட்ட காவற்காரர்கள்; தூதர்கள்.
711. மெய் விதிர்ப்புற - உடல் நடுங்க. வெதுப்புறு வெம்மை - வெதுப்
 புஷ்ணம்; வெஞ்சுரம். காந்து - எரியும். கதுமென - கடுக. திரங்க - உலர.
 பா-ம் - *கனமென.
712. ஒரு புடை - ஒரு பக்கம். அருகு அணையலுற்றவர். இளம் வாழைக்
 குருத்தும், நீர்க்குளிரி முதலிய பசுந்தனிரும் வெந்து சாம்பராகும்படி என்றபடி.
 “வரிசை நீயு ராடக மாளிகைப் புறத்து-விரைகொள் சோலையும் வெஞ்சுருட்
 கொண்டது வெப்பால் - கருதி மெல்லணைப் படுத்ததன் கதலியங் குருத்தும் - சருகெ
 முந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பனிநீர்” - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்
 புராணம் : 37. வெப்புத் திர்த்த திருவிளையாடல். 41.

713. மருத்து நூலவர் தங்கள்பல் கலைகளில் வகுத்த
திருத்த குந்தொழில் யாவையுஞ் செய்யவும் மேன்மேல்
உருத்தெ முந்தவெப் புயிரையும் உருக்குவ தாகக்
* கருத்தொழிந்துரை மறந்தனன் கௌரியர் தலைவன்.

714. ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி அமணர்கள் எல்லாம்
மீன வன்செயல் கேட்டலும் வெய்துயிர்த் தழிந்து
“போன கங்குலிற் புகுந்ததின் விளைவுகொல்” என்பார்
மான முன்தெரி யாவகை மன்னன்மாட் டணைந்தார்.

வேறு

715. * மால்பெருக்குஞ் சமண்கையர் மருங்கு சூழ்ந்து
வழுதிநிலை கண்டழிந்து வந்த நோயின்
மூலநெறி அறியாதே தங்கள் தெய்வ
மொழிநவில்மந் திரங்கொண்டு முன்னும் பின்னும்
பீலிகொடு தைவருதற் கெடுத்த போது
பிடித்தபீ லிகள்பிரம்பி னோடுந் தீந்து
மேலெரியும் பொரிசிதறி வீழக் கண்டு
வெப்பின் அதி சயம்நோக்கி * வெருவல் மிக்கார்.

716. கருகியமா சுடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள்
கைத்தூங்கு குண்டிகைநீர் தெளித்துக் “காவாய்
அருகனே! அருகனே!” என்றென் றோதி
அடல்வழுதி மேல்தெளிக்க அந்நீர் பொங்கிப்
பெருகும்எரிதழல்சொரிந்த நெய்போ லாகிப்
பேர்த்தும்ஒரு தழல்அதன்மேற் பெய்தாற் போல
“ஒருவரும்இங் கிருமருங்கும் இராது போம்”என்
றமணரைப்பார்த் துரைத்தரசன் உணர்வு சோர்ந்தான்.

713. கௌரியர் தலைவன் - பாண்டியன்.

பா-ம் - * கருத்தழிந்து.

714. மீனவன் - பாண்டியன். வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டு. போன
..... என்பார் - சென்ற இரவு நாம் நிகழ்த்திய தீமையால் விளைந்தது இதுவோ என்று
சொல்வோராய்.

715. வழுதி - பாண்டியனது. வெருவல் - அச்சம்.

பா-ம் - * மால்பெருக்குஞ். * வெருவில்.

716. அடல் வழுதி - வெற்றியுடைய பாண்டியன்.

வேறு

717. பாண்டிமா தேவி யாரும் பயம்எய்தி அமைச்சர் பாரம்
பூண்டவர் தம்மை நோக்கிப் “புகலியில் வந்து நம்மை
ஆண்டுகொண் டவர்பால் கங்குல் * அமணர்தாஞ் செய்த தீங்கு
மூண்டவா றினைய தாகி முடிந்ததோ?” என்று கூற.
718. கொற்றவன் அமைச்ச னாராங் குலச்சிறை யாருந் தாழ்ந்து
“மற்றிதன் கொடுமை இந்த வஞ்சகர் மதில்கள் மூன்றும்
செற்றவர் அன்பர் தம்பால் செய்ததீங் கரசன் பாங்கு
முற்றிய திவர்கள் தீர்க்கின் முதிர்வதே யாவ” தென்பார்.
719. இருதிறத் தவரும் மன்னன் *எதிர்பணிந் “திந்த வெப்பு
வருதிறம் புகலி வந்த வள்ளலார் மதுரை நண்ண
அருகர்கள் *செய்த தீய அனுசிதம் அதனால் வந்து
பெருகிய திதற்குத் தீர்வு பிள்ளையார் அருளே” என்று.
720. “காயமும் மனமும் மாசு கழுவுதல் செய்யார் செய்யும்
மாயமும் இந்த நோயை வளர்ப்பதே வளர்வெண் திங்கள்
மேயவே ணியர்பால் ஞானம் பெற்றவர் *விரும்பி நோக்கில்
தீயஇப் பிணியே அன்றிப் பிறவியுந் தீரும்” என்றார்.
721. மீனவன் செவியி னூடு மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற
ஞானசம் பந்தர் என்னும் நாமமந் திரமுஞ் செல்ல
ஆனபோ தயர்வு தன்னை அகன்றிட அமண ராகும்
மானமில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன் றுரைக்க லுற்றான்.
722. மன்னவன் அவரை நோக்கி “மற்றிவர் செய்கை எல்லாம்
இன்னவா றெய்து நோய்க்கே ஏதுவா யின” என் றெண்ணி
“மன்னிய சைவ நீதி *மாமறைச் சிறுவர் வந்தால்
அன்னவர் அருளால் இந்நோய் அகலுமேல் அறிவேன்” *என்றான்.

717. பா-ம் - * அமணர்கள்.

719. அனுசிதம் - தகுதியில்லாதது ; உசிதமல்லாதது.

பா-ம் - *எதிர்பணிந் தெய்த. *இரவு செய்த அனுசிதம்.

720. பா-ம் - *விரைந்து நோக்கத்.

721. அயர்வு (சோர்வு, வருத்தம்) சிறிது தன்னை விடுத்து அகன்றிட.

722. நோய் அகலுமாயின் (அவர்-பிள்ளையார்-பெருமையை) அறிவேன்.

பா-ம் - *மாமறைத் தலைவர். *என்பான்.

723. என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் “யானுற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன் விரகுண்டேல் அழையும்” என்ன
அன்றவர் உவகை பொங்கி ஆர்வத்தால் அணையை நூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலும் காதல்வெள் ளத்திற் செல்வார்.
724. பாயுடைப் பாத சுத்தோர் திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி உள்ளழி திருவுள் ளத்தான்
மேயஅத் துயரம் நீங்க விருப்புறு விரைவி னோடு
நாயகப் பிள்ளை யார்தம் நற்பதம் பணிவா ராகி.
725. மன்னவன் இடும்பை தீர மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
அன்னமென் னடையி னாரும் அணிமணிச் சிவிகை ஏறி
மின்னிடை மடவார் சூழ வேற்படை அமைச்ச னாரும்
முன்அணைந் தேகச் *சைவ முதல்வனார் *மடத்தைச் சார்ந்தார்.
726. திருமடஞ் சாரச் சென்று “சேயரிக் கண்ணி னார்முன்
வருபரி இழிந்து நின்ற அமைச்சனார் வந்த பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீர்” என்னப்
பரிசனத் தவரும் புக்குப் பதம்அறிந் துணர்த்து கின்றார்.
727. “பாண்டிமா தேவி யாரும் பரிவுடை அமைச்ச னாரு
மீண்டுவந் தணைந்தார்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்யச் சண்பை
ஆண்டகை யாரும் *ஈண்ட அழையும்”என் றருளிச் செய்ய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார் விரைவுறும் விருப்பின் மிக்கார்.

723. என்று சமணர்கள் முன் கூறிப் பின்னும் (மங்கையர்க்கரசியாரையும் குலச்சிறையாரையும் நோக்கி). விரகு உண்டேல்-(பிள்ளையாரை அழைத்தற்கு) உபாயம் உண்டானால். நூக்கி - அலைத்து; உடைத்து.

725. பா-ம் - *சண்பை. *மடத்தில்.

726. சேய் அரி - செவ்வரி படர்ந்த. பரி இழிந்து - குதிரையினின்றும் இறங்கி. பதம் - சமயம்.

727. பா-ம் - *ஈண்டிங் கழையும்.

வேறு

728. ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.
729. கண்டபொழுதமண்கொடியோர் செய்தகடுந் தொழில்நினைந்தே
மண்டியகண் அருவிநீர் பாயமலர்க் கைகுவித்துப்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில முறவிழுந்தார்
கொண்டகுறிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த கொள்கையராய்.
730. உரைகுழறி மெய்ந்நடுங்கி ஒன்றும்* அறிந் திலராகித்
தரையின்மிசைப் புரண்டயர்ந்து சரணகம லம்பற்றிக்
கரையில்லவ லைக்கடற்கோர் கரைபற்றி னார்போன்று
விரைவுறுமெய் அன்பினால் விடாதொழிவார் தமைக்கண்டு.
731. அருமறைவாழ் பூம்புகலி அண்ணலார் அடிபூண்ட
இருவரையுந் திருக்கையால் எடுத்தருளித் தேற்றிடவும்
தெருமந்து தெளியாதார் தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்
“திருவுடையீர்! உங்கள்பால் தீங்குளதோ?” எனவினவ.
732. “வெஞ்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகஅழிந்தே
அஞ்சினோம் திருமேனிக் கடாதென்றே அதுதீர்ந்தோம்
வஞ்சகர்மற் றவர்செய்த தீத்தொழில்போய் மன்னவன்பால்
எஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பாய் எழாநின்ற” தெனத்தொழுது.

728. தேனக்க- தேன் விளங்குகின்ற. கானத்தின் எழுபிறப்பை - ஏழிசையின் பிறப்பிடத்தை. திருஞானசம்பந்தர் மீது கொண்ட ஆர்வமும், நேர்ந்த விரைவும், சமயமும், பிறவும் இருவர்தங் கண்களுக்கும் இவ்வாறு தோன்றின. அகத்தோற்றத்தின் பரிணாமமே புறத்தோற்றமென்க. ஞானசம்பந்தப் பெருமான், கருமத்தின் காரணமாக மாயா உடல் தாங்காத தவமுதல்வ ராதலான் “ஞானத்தின் திருவுருவை” என்றார்; நான்மறைக்கு இழுக்கு நேரும்போதெல்லாம், அவ்விழுக்கைப் போக்கி, அதன் ஆக்கத்துக்குத்துணை புரியும் மெய்க்குரவராதலின், “நான்மறையின்தனித்துணையை” என்றார்; வானுள்ளோர்க்கும் மண்ணுள்ளோர்க்கும் மதி அமுதம் பொழிபவராதலின், “வான. . . . கொழுந்தை” என்றார்; மலர்க்கொன்றை, பிரணவத்தைக் குறிப்பது. அப்பிரணவத்தை முதலாக் கொண்டு மறையை இசைத்தமிழ் வழி வளர்ப்பவர் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் என்க. ஞானசம்பந்தர் தேவாரம் “தோ” (ஓ+த்)என்று தொடங்கப்பெறுதலை யோர்க், இன்னோரன்ன காரணங்களான், “தேனக்க. . . . பிறப்பை” என்றார். கண்களிப்ப என்பது கருத்துக் களிப்பினின்றும் எழுந்தது.

730. பா-ம் - * அறிந் திலர்தம்மைத்.

731. தெருமந்து - மனஞ்சுழன்று.

732. அடாது - பொருந்தாது. தீத்தொழில் - தீய தொழில்; நெருப்பு வினை எனினுமாம். எஞ்சலிலா - ஒழியாத.

733. “வெய்யதொழில் அமண்குண்டர் விளைக்கவரும் வெதுப்பவர்தாம் செய்யுமதி *மாயைகளால் தீராமைத் தீப்பிணியால் மையலுறு மன்னவன்முன் மற்றவரை வென்றருளில் உய்யும்எம துயிரும்அவன் உயிரும்” என உரைத்தார்கள்.

வேறு

734. என்றவர் உரைத்த போதில் எழில்கொள்பூம் புகலி வேந்தர் “ஒன்றுநீர் அஞ்ச வேண்டா உணர்விலா அமணர் தம்மை இன்றுநீர் உவகை எய்த யாவருங் காண வாதில் வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ றணிவிப்பன் விதியால்” என்றார்.

வேறு

735. மொழிந்தருள *அதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வார் “அழுந்தும்இடர்க் கடலிடைநின் றடியோமை எடுத்தருளச் செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேல் தென்னாடு செய்தவத்தால் எழுந்தருளப் பேறுடையோம் என்பெறோம்?” எனத்தொழுவும்.

வேறு

736. “ஆவதும் *அழிவ தெல்லாம் அவர்செயல் அமண ராகும் பாவகா ரிகளை நோக்கும் பழுதுடன் *நீங்க வெல்லச் சேவுயர் கொடியி னார்தந் திருவுள்ளம் அறிவேன்” என்று பூவலர் பொழில்குழ் சண்பைப் புரவலர் போது கின்றார்.
737. வையகம் உய்ய வந்த வள்ளலார் மடத்தி னின்று மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர் வெள்ளமும் தாமும் போந்து கையினை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச் செய்யவார் சடையார் மன்னுந் திருவால வாயுட் புக்கார்.
738. “நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கிநான் வாது செய்யத் திக்கனல் மேனி யானே திருவுள மே”என் றெண்ணில்

733. அதிமாயைகளால் - மிகுந்த மாயச் செயல்களாலும். அவரை - சமணர்களை. அவன் - பாண்டியன்.

பா-ம் - *ஆண்மைகளால்.

735. பா-ம் - *அவர்.

736. அவர் - சிவபெருமான். பாவகாரிகளை - பாவகாரர்களை ; பாவஞ் செய்தவர்களை “. . . . பாவகாரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால். . . ” - அப்பர் : ஆதி புராணத் திருக்குறுந்தொகை 5; “முதல்வனைச் சிந்தியாதஅப் - பாவகாரிகள்” - பெரியாழ்வார் : 4. 4 : 1. “நோய்செய்த பாவகாரியிற் பிறந்த பாவிவேன்” கம்பன் : கிளைகண்டு. 99. நீங்கவும் வெல்லவும். திருஞானசம்பந்தர் “சிவபெருமான் திருவுள்ளம் அறிவேன்” என்று திருக்கோயில் போந்தமை அவர் தம் முனைப் பின்மையைப் புலப்படுத்துவதென்க.

பா-ம் - *அழிவு மெல்லாம். *நீங்கி.

பாக்கியப் பயனா யுள்ள பாலறா வாயர் மெய்ம்மை
நோக்கிவண் தமிழ்செய் மாலைப் பதிகந்தான் நுவல லுற்றார்.

739. கானிடை ஆடு வாரைக் “காட்டுமா வுரி” முன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருவுளம் நோக்கிப் பின்னும்
ஊனமில் “வேத வேள்வி” என்றெடுத் துரையின் மாலை
மானமில் அமணர் தம்மை வாதிவ்வென் றழிக்கப் பாடி.
740. “ஆலமே அமுத மாக உண்டுவா னவர்க்க ளித்துக்
காலனை *மார்க்கண் டர்க்காக் காய்ந்தனை அடியேற் கின்று
ஞாலம்நின் புகழே யாக வேண்டும்நான் மறைகள் ஏத்தும்
சீலமே ஆல வாயிற் சிவபெரு மானே” என்றார்.

738. திருவுள்ளமோ என்று வினவி. எண்ணில்லாத பாக்கியப்பயனாய்.

740. அளித்து - அருள் செய்து. சமணர்களின் கொடுஞ் செயலாம் நஞ்சை உண்டு அடியார்க்கு அருளமுதம் ஊட்டவேண்டு மென்பதும், சமணர்களின் அடுஞ்செயலாங் காலனைச் சாய்த்து அடியவருக்கு அருள் செயல் வேண்டு மென்பதுங் குறிப்பு. மார்க்கண்டரும் இளைஞர் ; திருஞானசம்பந்தரும் இளைஞர். “ஞாலநின் புகழே மிகவேண்டும்” என்பது, சம்பந்தர் தம்புகழ் கருதிச் சமணரின் தீமையைக் களையப் போந்தாரில்லை என்பதை உணர்த்துவது. சிவம் எல்லார்க்குந் தெய்வம். அவ்வொன்றையே ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொருவிதமாக வழிபடுகிறார். சமணர் சிலத்தைப் பொருளாக் கொண்டு வழிபாடு செய்வோர். அத்தகைச் சமணர் சிலத்தினின்றும் வழுவி அடாத செயல்புரிந்து வருவாராயினார். அவர்தஞ் சீலமாகவும் விளங்கும் பொருள் சிவம் என்பது “சீலமே. . .” என்றதனால் விளங்குகிறது. “சீலம் மிகு சித்தத்தவர் சிந்தித் தெழும் எந்தை” ; “இன்னவுரு இன்னநிறம் என்றறிவதேல் அரிது நீதி பலவும், தன்ன வருவாமென மிகுத்தவன் நீதியொடுந் தானமர் விடம்” - திருஞானசம்பந்தர் ; திருஇடும்பாவனம். 3; திருவைகாலூர். 4, “சீலந்தான்பெரி தும்உடை யானை” - சுந்தரர் : திருவேகம்பம் 1.

பா-ம் - *மார்க்கண்டிக்காக.

“காட்டு மாவ துரித்துரி போர்த்துடல்
நாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செய்வனான்
வேட்டு வேள்விசெய் யாஅமண் கையரை
ஒட்டி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே”.

“வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லி அமணோடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதுட னாய பரமனே
ஞால நின்புகழே மிக வேண்டும்தென்
ஆல வாயில் உறையும்எம் மாதியே”.

“கூடல் ஆலவாய்க் கோனை விடைகொண்டு
வாடல் மேனி அமணரை வாட்டிட
மாடக் காழிச்சம் பந்தன் மதித்தஇப்
பாடல் வல்லவர் பாக்கிய வாளரே”. - தேவாரம்.

741. நாதர்தம் அருள்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு புனித நீற்று
மேதகு கோலத் தோடும் விருப்புறு தொண்டர் சூழ
முகதெயிற் கபாடம் நீடு முதற்றிரு வாயில் சார்ந்தார்.
742. அம்மலர்க் குழலி னார்க்கும் அமைச்சர்க்கும் அருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போதில்
எம்மருங் கினிலும் தொண்டர் எடுத்தஆர்ப் பெல்லை யின்றி
மும்மைநீ டுலக மெல்லாம் முழுவதுடன் நிறைந்த தன்றே.
743. பல்லிய நாதம் *பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற வெவ்வே
றெல்லையில் முத்தின் காளந் தாரைசங் கெங்கும் *ஓத.
744. கண்ணினுக் கணியாய் உள்ளார் எழுச்சியிற் காட்சி பெற்றார்
“நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பினர் எனினும் முன்பு
பண்ணிய தவங்கள் என்கொல் பஞ்சவன் தஞ்ச மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுத” என்றார்.
745. தென்னவன் தேவி யாருந் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர அமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டர் *குழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாட வீதி யூடுமுந் தருளிப் புக்கார்
கன்னிநா டுடையான் கோயில் காழிநா டுடைய பிள்ளை.
746. கொற்றவன் தன்பால் முன்பு குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்கூழ் சண்பைப் புரவலர் வரவு கூற
முற்றுயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி அணிப்பொற் பீடம்
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திடுகென வல்ல னானான்.

741. முகதெயில். . . வாயில் - பழைய மதில்கூழ்ந்த கதவுகள் நீண்ட முதல்
திருவாயிலில்.

742. மும்மை நீடுலகம் - சுவர்க்க மத்திய பாதலம்.

743. பல்லிய நாதம் - பலவகை வாத்திய ஓசை. வில் வளர் தரளக் கோவை -
ஒளிவளரும் முத்துக் கோவைகளாலாகிய.

பா-ம் - *ஓங்கப். *ஓத்த; ஊத.

744. கண்ணுக்கு அழகாயுள்ளவராகிய பிள்ளையாரது. பஞ்சவன் தஞ்ச மேவி
- பாண்டியனுக்கு எளிமையாகி (எளியதாய்).

745. பா-ம் - *குழாத்துட்.

746. முன்துயர் சிறிது நீங்கி. . . இடுக என்று கூற வல்லவனாயினான்.

747. மந்திரி யாரைப் பின்னும் எதிர்செல மன்னன் ஏவச்
சிந்தையுள் மகிழ்ந்து போந்தார் செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைந்துணர் அலங்கல் மன்னன் பரிசுகண் “டிதுவோ பண்பால்
நந்தனிச் சமயந் தன்னை நாட்டுமா” றென்று பின்னும்.
748. “நின் அற நெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகில்
அன்னவர் தம்மை இங்கே அழைத்தனை அவரும் யாமும்
முன்னுற ஒக்கத் தீர்க்க மொழிந்துமற் றவரால் தீர்ந்த
தென்னினும் யாமுந் தீர்த்தோ மாகவும் இசைவாய்” என்றார்.
749. பொய்தவ மாகக் கொண்ட புன்தலைச் சமணர் கூறச்
“செய்தவப் பயன்வந் தெய்துஞ் செவ்விமுன் னுறுத லாலே
எய்திய தெய்வச் சார்வால் இருதிறத் தீரும் தீரும்
கைதவம் பேச மாட்டேன்” என்றுகை தவனுஞ் சொன்னான்.
750. என்றவன் உரைப்பக் குண்டர் எண்ணங்கெட் டிருந்த* எல்லைத்
தென்தமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து போல்வார்
*வன்தனிப் பவன முன்னர் வாயிலுள் அணைந்து மாடு
பொன்திகழ் தரளப் பத்திச் சிவிகைநின் றிழிந்து புக்கார்.
751. குலச்சிறை யார்முன் பெய்தக் கொற்றவன் தேவி யாரும்
தலத்திடை இழிந்து சென்றார் தன்தமிழ் நாட்டு மன்னன்
நிலத்திடை வானி னின்று நீளிருள் நீங்க வந்த
கலைச்செழுந் திங்கள் போலும் கவுணியர் தம்மைக் கண்டான்.

747. செயலையான் சமயத்துள்ளோர் - அசோகின் கீழுள்ள அருகன்
சமயத்திலுள்ளவர் என்று சொல்லப்படும் சமணர்கள். பைந். பரிசு - பசிய
பூங்கொத்தாலாகிய மாலையை யணிந்த பாண்டியன் இயல்பை.

748. ‘பாண்டியனே! உனது அறநெறியை நீயே காத்தருளல்வேண்டும்.
ஆனால் அவரை இங்கே அழைத்தாய். அவரும் யாமும் உனது முன்னே நின்று நோயை
ஒருங்கு தீர்க்கும்படி மொழிந்து, நோய் அவரால் தீர்ந்தாலும், எம்மாலும் அது
தீர்ந்ததென்று இசைவாய்’ என்றார். (அன்னவர் தம்மை இங்கே அழைத்தனை;
நின்அறநெறியைக் காத்தருள் செய்ய வேண்டுமானால். . .). இக்கூற்றால் அக்காலச்
சமணர், உண்மைச் சமணத்தின் செந்நெறியினின்றும் வழுக்கி வீழ்ந்தவர் என்பது
வெள்ளிடை மலையேன விளங்குதல் காண்க.

749. செவ்வி - காலம். கைதவம் - வஞ்சனை; (நடுநிலை பிறழ்ந்த வஞ்சனை
யில் தலைப்பேடன் என்றபடி). கைதவனும் - ஒழுக்கத்திற் குறியுள்ள பாண்டியனும்.

750. பவனம் - அரண்மனை. பக்கங்களில் பொன்விளங்கும் முத்துப்பத்தி
களையுடைய.

பா-ம் - *வேலைத். *மன்.

752. கண்டஅப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத் தெய்த நோக்கித்
தண்டுணர் முடியின் பாங்கர்த் தமனியப் பீடங் காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் மேவி அதன்மிசை இருந்தார் மாயை
கொண்டவல் அமணர் எல்லாங் குறிப்பினுள் அச்சங் கொண்டார்.
753. செழியனும் பிள்ளை யார்தந் திருமேனி காணப் பெற்று
விழியுற நோக்க லாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி
* அழிவுறு மனனோர் நிற்க அந்தணர் வாழ்வை நோக்கிக்
“கெழுவுறு பதியா” தென்று விருப்புடன் கேட்ட போது.

வேறு

754. “பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புனற்பழனப் புறம்பணைசூழ்
கன்னிமதிற் கழுமலம்நாம் கருதுமார்” எனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பற்றும் பரவியசொல் திருப்பதிகம்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார் திருஞான சம்பந்தர்.
755. பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தின் இருந்தபொழு
துள்ளநிறை பொறாமையினால் உழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்சம் மறைத்துமுகங் கோபத்தீத்
துள்ளிஎழும் * எனக்கண்கள் சிவந்துபல சொல்லுவார்.
756. காலைஎழுங் கதிரவனைப் புடைசூழுங் கருமுகில்போல்
பீலிசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்வார்
ஏலவே வாதினால் வெல்வதனுக் கெண்ணித்தாங்
கோலுநூல் எடுத்தோதித் தலைதிமிர்ப்பக் குரைத்தார்கள்.

752. எய்த நோக்கி - பொருந்தப் பார்த்து. தண். . . காட்ட - குளிர்ந்த பூங்
கொத்துக்கள் பொலியும் முடியின் பக்கத்தில் பொன்பிடத்தைக் காட்ட.

753. அழிஉறும் மனமானது நேர்நிற்க. கெழுவுறுபதி - பொருந்தி வாழும் பதி.

பா-ம் - * அழிவுறும் அன்னோர் நிற்க; அழிவுறும் அமணர் நிற்க.

754. பொன்னி - காவிரி. புனற்பழனப் புறம்பணைசூழ் - நீர் நிறைந்த
வயல்களையுடைய மருதநிலஞ் சூழ்ந்த. கன்னி - அழியாத ; புதிய.

“ பிரமனூர் வேணுபுரம் புகலி வெங்குருப் பெருநீர்த் தோணி
புரமன்னு பூந்தராய் பொன்னஞ் சிரபுரம் புறவம் சண்பை
அரன்மன்னு தண்காழி கொச்சைவயம் உள்ளிட்டங் காதி யாய
பரமனூர் பன்னிரண்டாய் நின்றதிருக் கழுமலம்நாம் பரவும் ஊரே”.

- தேவாரம்.

755. உழையிருந்த - பக்கத்திருந்த.

பா-ம் - * அனற்.

756. ஏலவே- பொருந்தவே. கோலும் - ஆக்கிய; ஓதிய. திமிர்ப்ப - விரைப்ப;
சொல்லின் வேகத்தால் நடுக்குற்று வருந்த.

757. பிள்ளையார் அதுகேளாப் “*பேசுகளும் பொருள்எல்லை உள்ளவா றென்” றருள ஊத்தைவாய்ப் பறிதலையர் துள்ளிஎழுந் தனேகராய்ச் சூழ்ந்துபத றிக்கதற ஒள்ளிழையார் அதுகண்டு பொறாராகி உள்நடுங்கி.

வேறு

758. தென்னவன் தன்னை நோக்கித் “திருமேனி எளியர் போலும் இன்னருட் பிள்ளை யார்மற் றிவர்உவர் எண்ணி லார்கள் மன்ன!நின் மயக்கம் எங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும் பின்னைஇவ் வமணர் மூள்வார் வல்லரேல் பேச” என்றார்.

759. மாறனும் அவரை நோக்கி “வருந்தல்நீ” என்று “மற்று வேறுவா தென்கொல் என்மேல் வெப்பொழித் தருகர் நீரும் ஆறணி சடையி னாருக் கன்பராம் இவரும் நீங்கள் தேறிய தெய்வத் தன்மை என்னிடைத் தெரிப்பீர்” என்றான்.

760. ஞானஆ ரமுதம் உண்டார் நற்றவத் திருவை *நோக்கி “மானினேர் விழியி னாய்!கேள் மற்றெனைப் பாலன் என்று நீநனி அஞ்ச வேண்டாம் நிலையிலா அமணர்க் கென்றும் யானெளி யேன லேன்” என் றெழுந்திருப் பதிகம் பாடி.

757. ஒள்ளிழையார் - மங்கையர்க்கரசியார்.

பா-ம் - *பேசுதிர்நும்.

758. இவர் இன்னருட் பிள்ளையார் (பாலகர்) திருமேனி எளியர்போலும். உவர் - இச்சமணர்கள். சமணர்கள் எண்ணில்லாதவர்களாய்த் திண்ணர்களா யுள்ளார்கள் என்றபடி. உனது வெப்பு நோய் மயக்கத்தை எங்கள் காழிவள்ளலார் தீர்த்தருள்வார்.

759. பாண்டியனும் தேவியாரைப் பார்த்து நீ வருந்தாதே என்று, அருகர்களாகிய நீரும். . . இவருமாக நீங்கள்.

760. நனி - மிகவும்.

பா-ம் - *ஒத்த.

“மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள் பானல்வாயொரு பாலன்சங்கிவன் என்றுநீபரி வெய்திடேல் ஆனைமாமலை ஆதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்சேர் ஈனர்கட்கெளி யேன்அலேன் திரு ஆலவாய்அரன் நிற்கவே”.

- தேவாரம்.

761. பெற்றியால் அருளிச் செய்த பிள்ளையார் தமக்கும் முன்னம் சுற்றிநின் றழைத்தல் ஓவா அருகார்க்கும் தென்னர் கோமான் “இற்றைநாள் என்னை யுற்ற பிணியைநீர் இகலித் தீரும் தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில் வென்றவர்” என்று செப்ப.
762. மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோல் மனத்து மாசு துன்னிய அமணர் தென்னர் தோன்றலை நோக்கி “நாங்கள் உன்னுடம் பதனில் வெப்பை ஒருபுடை வாம பாகம் முன்னம்மந் திரித்துத் தெய்வ முயற்சியால் தீர்த்தும்” என்றார்.
763. * யாது மொன் றறிவி லாதார் இருளென அணையச் சென்று வாதினில் மன்ன வன்தன் வாமபா சுத்தைத் தீர்ப்பார் மீதுதம் பீலி கொண்டு தடவிட மேன்மேல் வெப்புத் தீதுறப் பொறாது தென்னன் சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான்.
764. தென்னவன் நோக்கங் கண்டு திருக்கழு மலத்தார் செல்வர் “அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை ஆலவாய் அண்ணல் நீறே மன்னுமந் திரமு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப” தென்று பன்னிய மறைகள் ஏத்திப் பகர்திருப் பதிகம் பாடி.
765. திருவளர் நீறு கொண்டு திருக்கையால் தடவத் தென்னன் பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற் குளிர்ந்த தப்பால் மருவிய இடப்பால் மிக்க * அழலெழ மண்டு தீப்போல் இருபுடை வெப்புங் கூடி இடங்கொளா தென்னப் பொங்க.

761. பெற்றியால் - ஆண்டவன் அருட்டிறத்தால். அழைத்தல் ஓவா - குறைத்தல் (சுக்குரலிடுதல்) நீங்காத. இகலி - மாறுபட்டு ; வேறுபட்டு. தெற்றென- விரைவாக ; முற்றுநீர எனினுமாம் (தெளிய).

762. ஒருபக்கமாகிய இடப்பாகத்தை.

763. பா-ம் - * யாதுமொன் றறிகி லார்கள்.

764. “மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான்திருநீறே”. - தேவாரம்.

765. பொருவரும் - ஒப்பற்ற; தீர்க்க முடியாத. பொய்கைபோல் குளிர்ந்தது. பா-ம் - * அழலென.

766. உறியுடைக் கையர் பாயின் உடுக்கையர் நடுக்கம் எய்திச்
செறிமயிற் பீலி தீயத் தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
எறியமா சுடலுங் கன்றி அருகுவிட் டேற நிற்பார்
அறிவுடை யாரை யொத்தார் அறிவிலா நெறியில் நின்றார்.
767. பலர்தொழும் புகலி மன்னர் ஒருபுடை வெப்பைப் *பாற்ற
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார் வந்ததி சயித்துச் சூழ
இலகுவேல் தென்னன் மேனி வலம்இடம் எய்தி நீடும்
உலகினில் தண்மை வெம்மை ஒதுங்கினால் ஒத்த தன்றே.
768. மன்னவன் மொழிவான் “என்னே! மதித்திக் காலம் ஒன்றில்
வெந்நர கொருபா லாகும் வீட்டின்பம் ஒருபா லாகும்
துன்னுநஞ் சொருபா லாகும் சுவையமு தொருபா லாகும்
என்வடி வொன்றி லுற்றேன் இருதிநத் தியல்பும்” என்பான்.
769. “வெந்தொழில் அருகர் தோற்றீர் என்னைவிட் டகல நீங்கும்
வந்தெனை உய்யக் கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே!
இந்தவெப் படைய நீங்க எனக்கருள் புரிவீர்” என்று
சிந்தையால் தொழுது சொன்னான் செல்கதிக் கணிய னானான்.
770. திருமுகங் கருணை காட்டத் திருக்கையால் நீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கும் ஆற்றால் பிள்ளையார் போற்றிப் பின்னும்
ஒருமுறை தடவ அங்கண் ஒழிந்துவெப் பகன்று *பாகம்
மருவுதிப் பிணியும் நீங்கி வழுதியும் முழுதும் உய்ந்தான்.
771. கொற்றவன் தேவி யாரும் குலச்சிறை யாரும் தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்துப்
“பெற்றனம் பெருமை இன்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
உற்றனன் மன்னன்” என்றே உளங்களித் துவகை மிக்கார்.

766. தியானது தம்மீதும் வீச; சுட. அருகுவிட்டுத் தூரத்தே ஒதுங்கி
நிற்பவராய். அறிவுடையாரைப் போன்றவர்.

767. பாற்ற - அழிக்க. வலப்பக்கம் தண்மையும் இடப்பக்கம் வெம்மையும்
பொருந்தின வென்க.

பா-ம் - *மாற்ற.

769. செல்கதிக்கு அணியனானான் - வீடு பேற்றிற்குச் சமீபத்தவனாகிய
பாண்டியன்.

770. பா-ம் - *நீங்க.

771. தீங்கு செற்றவர் - பாண்டியனுக்குற்ற தீங்கினை (பாண்டிநாடுற்ற
தீங்கினை; செந்நெறிக்குற்ற தீங்கினை)ப் போக்கிய பிள்ளையாரது. பிறந்தனமாகிய
நாங்கள் பிறப்பாலாகிய பெருமையை இன்று பெற்றனம்; மன்னன் இனிப் பிறவா
மேன்மையை உற்றனன்.

772. மீனவன் தன்மே லுள்ள வெப்பெலாம் உடனே மாற
ஆனபேர் இன்பம் எய்தி உச்சிமேல் அங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
“ஞானசம் பந்தர் பாதம் நண்ணிநான் உய்ந்தேன்” என்றான்.

வேறு

773. கந்துசீறு மாலியானை மீனவன் கருத்துநேர்
*வந்துவாய்மை கூறமற்று மாசுமேனி நீசர்தாம்
முந்தைமந் திரத்துவிஞ்சை முற்றும்எஞ்ச அஞ்சியே
சிந்தைசெய்து கைவருந் திறந்தெரிந்து தேடுவார்.
774. “சைவமைந்தர் சொல்லின்வென்றி சந்த இன்சொல் மாலையால்
கைதவன்றன் *வெப்பொழிந்த தன்மைகண் டறிந்தனம்
மெய்தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவ தன்றுவே
றெய்து தீயின் நீரில்வெல்வ” தென்றுதம்மில் எண்ணினார்.
775. பிள்ளையாரும் “உங்கள்வாய்மை பேசுமின்கள்” என்றலும்
தள்ளுநீர்மை யார்கள் “வேறு தர்க்கவாதின் உத்தரங்
கொள்ளும்வென்றி அன்றியே குறித்தகொள்கை உண்மைதான்
உள்ளவாறு கட்புலத்தில் உய்ப்ப” தென்ன ஓட்டினார்.
776. என்றுவாது கூறலும் இருந்ததென்னர் மன்னனும்
“கன்றிஎன் உடம்பொடுங்க வெப்புநோய் கவர்ந்தபோ
தொன்றுமங் கொழித்திலீர்கள் என்னவா துமக்” கெனச்
சென்றுபின்னும் முன்னும்நின்று சில்லிவாயர் சொல்லுவார்.

773. கந்து சீறு மால் யானை - கம்பத்தைக் கோபித்து மோதும் மதம்
பொருந்திய யானைகளையுடைய. “கந்துமுனிந்துயிர்க்கும் யானையொடு” -
புறநானூறு : 178. “கந்து நீத்து உழிதரும் கடாஅ யானையும்” - மதுரைக்காஞ்சி :
383. முந்தை... எஞ்ச - பழைய மந்திர வித்தைகளின் ஆற்றல் முழுவதுங் குறைவுபட.
சமணர்கள் நெறியல்லா நெறியிற் சென்றமையால் மந்திர வித்தைகள் பயன்படா
தொழிந்தன என்க. கைவருந்திறம் - கைகூடவல்ல வேறு வகைகளை.

பா-ம் - *வந்த.

774. இனித் தர்க்கவாதத்தால் வெல்லமுடியாது என்றபடி.

பா-ம் - *வெப்பொழிந்த தன்மைகண் டறிந்தபின்.

775. சமணர்கள் எண்ணத்தை உணர்ந்த பிள்ளையாரும். தள்ளு நீர்மை
யார்கள் - தள்ளப்படுங் குணங்களையுடையவர்கள் ; தள்ளப்படுங் குணங்களாவன
கொலை பொய் வஞ்சனை முதலியன. வேறு கடா விடைகளான் பெறும் வெற்றி
யல்லாமல், குறித்த கொள்கைக்குரிய உண்மையை உள்ளவாறு பிரத்தியட்சமாக
நிறுவிக்காட்டல் வேண்டுமென்று உறுதி கொண்டு இசைந்தன ரென்க.

777. “என்னவாது செய்வதென் றுரைத்ததே வினாவெனாச்
சொன்னவாச கந்தொடங்கி ஏடுகொண்டு சூழ்ச்சியால்
மன்னுதம்பொருட்கருத்தின் வாய்மைதீட்டி மாட்டினால்
வெந்நெருப்பின் வேஷறாமை வெற்றியாவ” தென்றனர்.
778. என்றபோது மன்னனொன் றியம்புமுன்பு பிள்ளையார்
“நன்றுநீர் உரைத்தவாறு நாடுதியில் ஏடுதான்
வென்றிடிற் பொருட்கருத்து மெய்ம்மையாவ தென்றிரேல்
வந்தனிக்கை யானைமன்னன் முன்புவம்மின்” என்றனர்.

வேறு

779. அப்ப டிக்கெதிர் அமணரும் அணைந்துறும் அளவில்
ஒப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையர் காவலர் உரையால்
செப்ப ருந்திறல் மன்னனும் “திருந்தவை முன்னர்
வெப்பு றுந்தழல் அமைக்கென” வினைஞரை விடுத்தான்.
780. ஏய மாந்தரும் இந்தனங் குறைத்துடன் அடுக்கித்
தீஅ மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையொழிந் தெழுந்து
காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரொளி காட்ட
ஆயு முத்தமிழ் விரகரும் அணையவந் தருளி.
781. செங்கண் ஏற்றவ ரேபொருள் என்றுதாந் *தெரித்த
பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன் முறையினைப் போற்றி
“எங்கள் நாதனே பரம்பொருள்” எனத்தொழு தெடுத்தே
அங்கை யால்முடி மிசைக்கொண்டு காப்புநான் அவிழ்த்தார்.
782. சாற்று மெய்ப்பொருள் தருந்திரு முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்கையால் மறித்தலும் வந்துநேர்ந் துளதால்
நாற்ற டம்புயத் தண்ணலார் மருவுநள் ளாறு
போற்றும் அப்பதி கம்“போக மார்த்தபூண் முலையாள்.”

780. இந்தனங் குறைத்து - விறகை வெட்டி.

781. திருப்பதிகங்களைக் கொண்ட திருமுறையினை. ஞானசம்பந்தர் பாடி
வந்த திருப்பதிகங்களை ஓர் அன்பர் எழுதிவந்தார்; இப்புராணம் : பாட்டு 908 பார்க்க.
நான் - கயிறை.

பா-ம் - *தெரிந்த.

782. மறித்தலும் - திருப்புதலும். நால் தடம்புயத்து அண்ணலார் -
சிவபெருமான்.

“போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோ டும்பொன் னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண் வெள்ளேற் றண்ணல்பர மேட்டி
யாகமார்த்த தோலுடையன் கோவணவா டையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயதுநள் ளாதே.”

- தேவாரம்.

783. அத்தி ருப்பதி கத்தினை அமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்றுநள் ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெய்ம் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர்.
784. நன்மை உய்க்கும்மெய்ப் பதிகத்தின் நாதனென் றெடுத்தும்
என்னை ஆளுடை ஈசன்தன் நாமமே என்றும்
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் “தளிரிள வளரொளி” பாடி.
785. செய்ய தாமரை அகவித ழினும்மிகச் சிவந்த
கையில் ஏட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவர்சிந்தை வேவ
வையம் உய்ந்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் னிட்டார்.
786. இட்ட ஏட்டினில் *எழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிகம்
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் அமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே.

783. அமர்ந்து - விரும்பி. திருநீலகண்டத்தையுடைய திருநள்ளாற்றுப் பெருமானை.

784. உலகுக்கு நன்மை உய்க்கும். வன்னி தன்னில் ஆக - நெருப்பிடை உண்மை நிலைபெறுக.

“தளிரிள வளரொளி தனதெழில் தருதிகழ் மலைமகள்
குளிரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவலில்
நளிரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தந் நாமமே
மிளிரிள வளரொளி இடில் இவை பழுதிலை மெய்ம்மையே”. - தேவாரம்.

786. மட்டு... அட்டமூர்த்தியை - மணங்கமழும் கூந்தலையுடைய அழகிய (பரஞானம் அபரஞானம் என்னும் இரு) முலைகளையுடைய உமையம்மையாரை இடப்பாகக்கொண்ட அட்டமூர்த்தியை. நிலன் நீர் தீ காற்று வான் ஞாயிறு திங்கள் உயிர் ஆகிய எட்டையும் ஆண்டவன் வடிவாகக்கொண்ட நிலைக்கு அட்டமூர்த்தி மென்று பெயர். விளக்கம் இப்புராணம் 563-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. பட்ட - வளர்க்கப்பட்ட.

திருஞானசம்பந்தர் தவத்தால் பிள்ளைமைப் பேறெய்திலர். அவர் என்றும் திருஞானசம்பந்தராகவே இருப்பவர். உயிர்களைத் திருஞானத்துடன் சம்பந்தப் படுத்துவோர் என்பது அப்பெயரின் பொருள். இப்புராணம் : 69-ம் பாட்டையும், அப்பாட்டுக் குறிப்பையும் பார்க்க.

உயிர்களைத் திருஞானத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தும் ஒருவர் குரு எனப்படுவர். திருஞானசம்பந்தர் உலகுக்கு ஒரு பெருங் குருவாக வீற்றிருப்பவர். அவருக்குப் பல மொழியில் பல பெயர்களுண்டு. மொழி அளவில் நிற்போர் அவரை வெவ்வேறு புருஷராக உணர்கிறார். உண்மை ஞானங் கைவரப் பெற்றோர்க்கு அவர் ஒருவரே என்பது நளி விளங்கும்.

திருஞானசம்பந்தரைச் சூழ்ந்து, அவர்தம் ஏவல்வழி நிற்கும் குருமார் பலர் வீற்றிருக்கிறார். உலகில் எங்கெங்கே திருவருள் நெறிமீது மாசு படிக்கிறதோ அங்கங்கே அம்மாசினைப் போக்கித் திருவருள் நெறியை விளங்கச் செய்யத் திருஞானசம்பந்தர் போதருவர்; இல்லையேல் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள குருமாருள் ஒருவரை அனுப்புவர்.

திருஞானசம்பந்தர் சமண சமயத்தை அழித்துச் சைவசமயத்துக்கு ஆக்கந் தேடத் தமிழ்நாட்டிற்றோன்றினார் என்றுசிலர் கூறுப. அது குறித்து ஈண்டுச் சில சுருங்கக்கூற விரும்புகிறேன்.

ஆண்டவன் ஒருவன்; அவன் அருள்நெறியும் ஒன்றே. அவ்வொன்று ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொருவிதப் பெயர் பெறுவதாகிறது. அப்பெயர்கள், பல சமயங்களாக, ஆராய்ச்சி இல்லாதவர்களால் கொள்ளப்படுகின்றன. பலபட்ட பெயர்களை நீக்கிப் பொருளைப் பார்த்தால், ஒருமை புலப்படுமே யன்றிப் பன்மை புலப்படாது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 79 குறிப்புப் பார்க்க.

திருஞான சம்பந்தர் வருகைக்குக் காரணமாயிருந்தது, அந்நாளில் சமண மென்று பெயர் பெற்றிருந்த திருவருள் நெறியில் நேர்ந்த மாறுபாடேயாகும். ஆதிநாதராகிய விருஷபதேவர் கண்ட அருள்நெறி தோன்றியவாறே இயங்கி இருப்பின், திருஞான சம்பந்தரின் வருகைக்கு இடம் நேர்ந்திராது. “முந்தைய உரையிற் கொண்ட பொறைமுதல் வைப்பும் விட்டு.” இப்புராணம் : 634.

விருஷபதேவர் கண்ட அருள்நெறியிடை அதாவது ஆதிஜைனத்திடைச் சில பிரிவுகள் தோன்றலாயின. அவைகளுள் சிறப்பாக இரண்டைக் குறிக்கலாம். ஒன்று திகம்பரஜைனம்; மற்றொன்று சுவேதாம்பரஜைனம். திகம்பரம் இயற்கையை வெறுப்பது; பெண்ணை இழிவாகக் கருதுவது; பெண் பிறவிக்கு வீடுபேறு இல்லை என்பது; பெண்ணானவள், ஆண் பிறவிதாங்கிய பின்னரே வீடுபேறு எய்தல் வேண்டுமென்னுங்கொள்கையுடையது. இன்னோரன்ன கொள்கைகள் ஆதிஜைனத்துடன் மாறுபட்டவை. இம்மாறுபாட்டுக்கு உடன்படாதவர்கள் தங்களைச் சுவேதாம்பரர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். சுவேதாம்பரம் இயற்கையை வெறுப்பதில்லை; பெண்ணை இழிவாகக் கருதுவதில்லை; பெண் பிறவிக்கும் வீடுபேறு உண்டு என்னுங் கொள்கை உடையது.

திகம்பரம் தென்னாட்டிலும், சுவேதாம்பரம் வடநாட்டிலும் பரவலாயின. தென்னாட்டில் திகம்பரம் பரவினமையால், மக்கள் இயற்கை நெறியினின்றும் வழுவி நின்றார்கள்; பெண்ணை இழிவாகக் கருதினார்கள்; பெண்ணை வெறுத்தல் பெருந் துறவு என்று கொண்டார்கள். திகம்பரத்தால் இயற்கை நெறிக்கும், பெண்ணுலகுக்கும் பெருந் துன்பம் நேர்ந்தது என்று பொதுப்படக் கூறலாம். அந்நாளைய திகம்பர ஜைனத்தின் நிலைகளைப் பெரிதும் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரப் பதிகங்களிலுள்ள பத்தாம் பாட்டிற் பார்க்கலாம். அப்பாக்களைத் திரட்டிப் பார்த்தால், அந்நாளைய ஜைனர்கள் எந்நெறி பற்றி ஒழுகினார்கள் என்பது நன்கு புலனாகும்.

இயற்கை நெறிக்கும் பெண்ணுலகுக்கும் கேடு நேர்வது இறை நெறிக்குக் கேடு நேர்வதாகும். இயற்கை, இறையின் போர்வை அதாவது உடல். அவ் வியற்கையை வெறுத்துத் துறப்பது இறையை வெறுத்துத் துறப்பதாகும். “உலகினில் இயற்கையை யொழிந்திட், டற்றவர்க்கற்ற சிவன் உறைகின்ற ஆலவா யாவதும் இதுவே” -திருஞான சம்பந்தர்.

இயற்கையை உற்று நோக்கினால் அது பெண் ஆண் மயமாயிருத்தல் நனி விளங்கும். இயற்கைக் காரியங்கள் யாவும் பெண் ஆண் மாயமாயிருப்பின், அவ் வியற்கைக்குக் காரணமாயுள்ள இறையும் பெண் ஆண் கூறுடையதாயிருத்தல் வேண்டும். இது பற்றிப் “பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை” என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்; விளக்கம் ஆண்டுக்காண்க; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் ; பாட்டு -374 குறிப்பையும் பார்க்க.

இயற்கை நெறிக்கும் பெண்ணுலகுக்கும் இழுக்கு நேரும் இடங்களில் அருள்நெறி செவ்விய முறையில் இயங்காது. தென்னாட்டில் திகம்பரம் பரவிய காரணத்தால், இயற்கை நெறிக்கும் பெண்ணுலகுக்கும் இழிவு நேர்ந்தது. அவ் விழிவைப் போக்கினாலன்றி அருள் நெறி நன்முறையில் இயங்காது. அவ்விழிவைப் போக்கவே திருஞான சம்பந்தர் தோன்றினாரென்க. அவர், அருள் நெறியாகிய ஆதி ஜைனத்தை அழிக்கப் போந்தாரென்பது ஆராய்ச்சி இல்லாதார் கூற்று.

திருஞான சம்பந்தர் திரு இரும்பூளைத் திருப்பதிக்கத்தில் பத்தாம் பாட்டின் இறுதியில் “சமண் சாக்கிய மாக்கியவாறே” என்று அருளியுள்ளது சண்டு உன்னற்பாலது. இத்திருமொழியால் சமண் சாக்கியம் ஆக்கியவன் சிவனே என்பது விளங்குகிறது. சமண் சாக்கியம் என்பன அருள்நெறிக்கு வழங்கப்படும் பல பெயர்களுள் சேர்ந்தவை. ஆகவே சிவனால் ஆக்கப்பட்ட சமண் சாக்கியம் ஒழிந்துபடத் திருஞான சம்பந்தர் முயல்வரோ என்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

சிவநாமம் சமணத்துக்கும் சைவத்துக்கும் பொதுவானது. சமணமும் சிவநெறி; சைவமும் சிவநெறி. சிவநெறி என்னும் அருள்நெறி ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொரு பெயர் பெறுவது வழக்கம். “பீ ஊண ணாணஸலிலம் ணிம்மல ஹதி ஸடாக ஸௌ உம்முக்கா உந்தி சிவாலய வாஸி திருவண சூடாமணி ஸித்தா * * * * சிவா ஹொந்தி * * * * ஞாநீ சிவ பரமேஷ்டி * * * * சச்வத் சிவ ஆசாதர ஹா * * * * குந்தகுந்தோச்சாரியார் (அஷ்டபாகுடம்) ; “சிவ சுகம ஜரஹீ * * * * - பூபால ஸ்தோத்திரம்; “இன்பமற் றென்னும் பேரானெழுந்தபுற் கற்றை தீற்றித் - துன்பத்தைச் சுரக்கு நான்கு கதியெனுந் தொழுவிறீ சேர்ந்து - நின்றபற் றார்வ நீக்கி நிருமலன் பாதஞ் சேரின் - அன்புவிற் றுண்டு போகிச் சிவகதி அடைய லாமே” - சிந்தாமணி : 3105 ; “சினவரன் தேவன் சிவகதி நாயகன்” - சிலப்பதிகாரம் : 10. நாடுகாண். 180; “மணியலிந்த ஒளியெனவும் மலர்நிறைந்த விரையெனவும் மல்கு சந்தின் - துணியு மிழ்ந்த தண்மையினுந் தோன்றியஅப் பேரின்பத் துள்ளே தோன்றி - இணைபிறிதும் இலராகி இமையவரும் மாதவரும் இறைஞ்சி ஏத்தப் - பணிவரிய சிவகதியின் அமர்ந்திருந்தார் அறஅமிர்தம் உண்டா ரன்றே” - மேருமந்திர புராணம் : 1400. “***** மாக்கயிலை மிசைநாப்பண் ***** மூவிலையொரு நெடுவேலின் - மேவாத வினையவுணர், குன்றுபட நூழிலாட்டி - வென்றட்ட விறல் வெகுளியை, மூவெயிலின் முரண்முருக்கி - மூவர் சரணடைய நின்றனை, கருப்பு நாண்வில்லி பட-நெருப்புமிழ் நெடு நோக்கினை, கோள்வலிய கொடுங் கூற்றைத்-தாள் வலியின் விழவுதைத்தனை, பரிவில்கே வலக்கிழுத்தி - பிரிவில்லா ஒரு பாகனை, ஆன்றமெய் அறம் வளர்க்கும் - மூன்றுகண் முனித்தலைவனை, ஆலநெடு நிழல் அமர்ந்தனை - கால மூன்றுமுடன் அளந்தனை, தாழ்சடை முடிச்சென்னிக் - காசறு பொன்னெயிற் கடவுளை, மன்னியபே ருலகனைத்தும் - நின்னுள்ளே நீயொடுக்கினை, நின்னின்றி நீ விரித்தனை - நின்னருளின் நீ காத்தனை எனவாங், காதிபகவனை அருகனை, மாதூயர் நீங்க வழுத்துவம் பலவே” - திருக்கலம்பகம் : 109.

இடைநாளில் இயற்கை நெறிக்கும், பெண்ணுலகுக்கும் நேர்ந்த இழிவைப் போக்கித் திருவருள் நெறியை விளக்கத் திருஞான சம்பந்தர் போந்தனர். இவ்வுண்மை திருஞான சம்பந்தர் திருமொழியாலேயே இனிது விளங்கும். இயற்கையானது ஆண்டவன் உடல் என்பதும், ஆண்டவன் பெண்ணோடு கூடியுள்ள பெருந்தகை என்பதும் பொதுளவே திருஞான சம்பந்தர் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார். அவர்தம் பாக்களில் எங்கணும். இயற்கை அன்னையின் திருக்கோலமும், உமைபங்கன் அருளொளியும் காட்சியளித்தல் வெள்ளிடைமலை. இவ்விருகூறும் சிறப்பாகத் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் பெரிதுஞ் செறிந்து கிடத்தற்குரிய காரணத்தை ஆராய்வோர்க்கு அவர்தம் வருகை நுட்பம் நன்கு புலனாகும்.

787. மையல் நெஞ்சடை அமணருந் தம்பொருள் வரைந்த
கையில் ஏட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினில் இடுவார்
உய்யு மோஇது என உறுங் கவலையாம் உணர்வால்
நையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கிநின் றிட்டார்.

788. அஞ்சும் உள்ளத்த ராகியும் அறிவிலா அமணர்
வெஞ்சு டர்ப்பெருந் தீயினில் விழுத்திய ஏடு
பஞ்சு *தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தால்
நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் வாது குறித்து ஆண்டவனிடம் விடைபெற வேண்டியபோது ஓதிய திருப்பதிகத்திலும், எரியிலிடக் கொண்ட திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிகத்திலும், அதைத் தொடர்ந்து பாடிய திருப்பதிகத்திலும் ஆண்டவன் பெண்மைக் கூறு சிறந்து விளங்குதலை யோர்க. உலகில் பெண் ஆண் கூட்டுறவு என்னும் பேரறம், இயற்கை - இறையின் வழியது என்பது திருஞான சம்பந்தர் உள்ளக்கிடக்கை. “கேவல மடந்தை யென்னுங் கேழ் கிளர் நெடிய வாட்கட் - பூவலர் முல்லைக் கண்ணிப் பொன்னொரு பாகமாகக் - காவலன் றானொர் கூறாக் கண்ணிமை யாது புல்லி - மூவுல குச்சி யின்பக்கடலினுள் மூழ்கி னானே.” - சீவக சிந்தாமணி : 3117. “அறிவன் காதற் பெருங்கிழத்தி அகிலம் ஈன்ற தாயென்றும் அழியாக் கன்னி அறம்வளர்த்த அன்னை ஆறு சமயத்தின் - பிறிவு தன்பால் தோன்றியவள் பிறங்கு புவனத்தனிவிளக்குப் பிறழாமுத்தி நாயகிநம் பிறவிப் பகைத்தி உயிர்க்கெல்லாஞ் - செறியுங் கருணை சுரந்தளிக்குந் தெய்வச் செவிலி கற்புடைய செஞ்சொற் பாவை ஆனந்த வல்லி ஞானச் செழுங்கொழுந்து - பொறிஐம் புலத்தின் வேட்கைநோய் தீர்க்கும் மருந்தென் றருந்தவர்கள் போற்றும் பத்தத்தான் செய்யபதம் போற்றார் உணர்வுபொங்காதே” - திருக்கலம்பகம் : 101.

திருஞான சம்பந்தர் உள்ளக்கிடக்கையை இந்நூலாசிரியர் நன்கு உணர்ந் தவராதலின், “இட்ட ஏட்டினில் எழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிகம் - மட்டு லாங்குமூல் வனமுலை மலைமகள்பாகத் - தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால்” என்று விளங்கச் செய்தார். இன்னும் விரிக்கிற பெருகும்.

எரி அட்டமூர்த்தத்துள் ஒன்று. அவ்வெரி ஆண்டவன் உருவம். இவ் உண்மையை அநுபூதியில் உணர்ந்து திருவருள்ஞானம் பெற்ற பெரியாரின் திருவாக்கைக் கொண்ட திருப்பதிகம் எரியில் எங்ஙனம் அழிந்து படும்? “எரிபெருக்குவர் அவ்வெரி யீசன் - துருவ ருக்கம் தாவ துணர்கிலார் - அரியயற்கரி யானை யயர்த்துப்போய் - நரிவி ருத்தம் தாகுவர் நாடரே. - அப்பர்.

“..... போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன் - தேற்றித் தென்னன்உட லுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச் - சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும். . .” - திரு ஞான சம்பந்தர் : திருநீற்றுப் பதிகம் 11. “.....கொற்றவன் எதிரிடை எரியினில் இடஇவை.” - திருஞான சம்பந்தர் : திருநள்ளாறு. 11.

பா-ம் - *எய்திய.

787. கதுவும் - அதிகமாகப்பற்றி எரியும்.

788. தீயினில் பஞ்சு பட்டதுபோல.

பா-ம் - *தீயினிற்.

789. மான மன்னவன் அவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞானம் உண்டவர் இட்ட ஏ டிசைத்தநாழிகையில்
ஈனம் இன்மைகண் டியாவரும் வியப்புற எடுத்தார்
பான்மை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப.
790. எடுத்த ஏட்டினை அவையின்முன் காட்டி அம் முறையில்
அடுத்த வண்ணமே கோத்தலும் அதிசயித் தரசன்
தொடுத்த பீலிமுன் தூக்கிய கையரை நோக்கிக்
“கடுத்து நீரிட்ட ஏட்டினைக் காட்டுமின்” என்றான்.

வேறு

791. அருகர் தாம் இட்ட ஏடு வாங்கச்சென் றணையும் போதில்
பெருகுதீக் கதுவ வெந்து பேர்ந்தமை கண்ட மன்னன்
தருபுனல் கொண்டு செந்தீத் தணிப்பித்தான் சமணர் அங்குக்
கருகிய சாம்ப ரோடுங் கரியலால் மற்றென் காண்பார்.
792. செய்வதொன் றறிகி லாதார் திகைப்பினால் திரண்ட சாம்பல்
கையினாற் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது *கண்ட மன்னன்
எய்திய நகையி னோடும் “ஏடினன் அரித்துக் காணும்
பொய்யினால் மெய்யை யாக்கப் புகுந்தநீர் போமின்” என்றான்.
793. “வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன் வீடுபெற் றுய்ய நீங்கள்
அப்பொழு தழிந்து தோற்றீர் ஆதலால் *அதுவாறாக
இப்பொழு தெரியில் இட்ட ஏடுய்ந்த தில்லை என்றால்
துப்புர வுடையீர்! நீங்கள் தோற்றிலீர் போலும்” என்றான்.
794. தென்னவன் நகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றந் தேரார்
சொன்னது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார் “தொடர்ந்த வாது
முன்னுற இருகால் செய்தோம் முக்காலில் ஒருகால் வெற்றி
என்னினும் உடையோம் மெய்ய்மை இனியொன்று காண்ப”
தென்றார்.

789. குறிப்பிட்ட நாழிகையில்.

790. கடுத்து - கோபித்து ; ஐயுற்றுமாம்.

791. கதுவ - பற்றிச் சுட.

792. இன்னும் அரித்துப் பாருங்கள்.

பா-ம் - *கண்டு.

793. வீடு பெற்று - விடுதலை யடைந்து. அது ஆறாக - அவ்வழியாக துப்புரவு
உடையீர் - ஐம்புல நுகர்ச்சி உடையவர்களே! அறிவில்லாதவர்களே என்றபடி.

பா-ம் - *அதுவேறாக.

794. மாற்றந்தேரார் - சொல்லின் நுட்பம் தெளியாதவராய். ஒருகால் -
ஒருதரமாயினும்.

795. தோற்கவும் ஆசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்லக் கேட்”டிம்
மாற்றமென் னாவ” தென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னும்
நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
“வேற்றுவா தினிஎன் செய்வ” தென்றலும் மேற்கோள் ஏற்பார்.
796. “நீடுமெய்ப் பொருளின் உண்மை நிலைபெறுந்தன்மை எல்லாம்
ஏடுற எழுதி மற்றவ் வேட்டினை யாமும் நீரும்
ஒடுநீர் ஆற்றில் இட்டால் ஒழுகுதல் செய்யா தங்கு
நாடிமுன் தங்கும் ஏடு நற்பொருள் பரிப்ப” தென்றார்.
797. என்றமண் கையர் கூற ஏறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
“நன்றது செய்வோம்” என்றங் கருள்செய நணுக வந்து
வென்றிவேல் அமைச்ச னார்தாம் “வேறினிச் செய்யும் இவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ” தென்றார்.
798. அங்கது கேட்டு நின்ற அமணரும் அவர்மேற் *சென்று
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொறாமைகா ரணமே யாகத்
தங்கள்வாய் சோர்ந்து தாமே “தனிவாதில் அழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வான்இவ் வேந்தனே” என்று சொன்னார்.
799. மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலும் மலய மன்னன்
“செற்றத்தால் உரைத்தீர் உங்கள் செய்கையும் மறந்தீர்” என்று
“பற்றிய பொருளின் ஏடு படர்புனல் வைகை யாற்றில்
பொற்புற விடுவ தற்குப் *போதுவ” தென்று கூற.
800. பிள்ளையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தின் இழித்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமேல் ஏறிச் சென்றார்
வள்ளலார் அவர்தம் பின்பு மன்னன்மா ஏறிச் சென்றான்
உள்ளவா றறிகி லாதார் உணர்வுமால் ஏறிச் சென்றார்.

795. வேறு வாது. மேற்கோள் ஏற்பார் - வாதத்தில் தலைப்படுவாரானார்.

796. ஒழுகுதல் செய்யாது - ஆற்று நீருடன் செல்லாது. பரிப்பது - தாங்குவது.

798. பா-ம் - *சென்ற.

799. மலய மன்னன் - பொதிகை மலையையுடைய பாண்டியன்.

பா-ம் - *போதுக என்று.

800. நீர்த்தரளப் பத்தி - நீர்முத்து வரிசைகளையுடைய. மா - குதிரை. மால் - மயக்கம்.

801. தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து செழுமணிக் கோயில் நீங்கிப் பின்னுற அணைந்த போது பிள்ளையார் பெருகுஞ் செல்வம் மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில் *வந் தருளக் கண்டு துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே றினைய சொன்னார்.
802. “மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிடும் விழுமந் தீர்த்த ஞானசம் பந்தர் *இந்த நாயனார் காணும்” என்பார்
“பான்றுங் குதலைச் செய்ய பவளவாய்ப் பிள்ளை யார்தாம் மாணசீர்த் தென்னன் நாடு வாழுவந் தணைந்தார்” என்பார்.
- ‘எரியிடை வாதில் தோற்ற திவர்க்குநம் அருகர்” என்பார்
“புரிசடை அண்ணல் நீறே பொருளெனக் கண்டோம்” என்பார்
“பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற் பிள்ளை யார்தாம் வருமழ கென்னே” என்பார் “வாழ்ந்தன கண்கள்” என்பார்.
804. “ஏதமே விளைந்த திந்த அடிகள்மார் இயல்பால்” என்பார்
“நாதனும் ஆல வாயில் நம்பனே காணும்” என்பார்
“போதமா வதுவும் முக்கட் புராணனை அறிவ” தென்பார்
“வேதமும் நீறு மாகி *விரவிடும் எங்கும்” என்பார்.
805. “அடிகள்மார் முகங்கள் எல்லாம் அழிந்தன பாரீர்” என்பார்
“கொடியவஞ் சனைகள் எல்லாங் குலைந்தன போலும்” என்பார்
“வடிகொள்வேல் மாறன் காதல் மாறின வண்ணம்” என்பார்
“விடிவதாய் முடிந்த திந்த வெஞ்சமண் இருளும்” என்பார்.
806. “நெருப்பினில் தோற்றார் தாங்கள் நீரில் *வெல் வாரோ” என்பார்
“இருப்புநெஞ் சுடைய ரேனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ” என்பார்
“பருப்பொருள் உணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன பாரீர்” என்பார்
“மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தாம்” என்பார்.

801. மறுகில் - தெருவில்.

பா-ம் - *வந்தணைய.

802. விழுமம் - வருத்தம். பால் மணங் கமழும் நறுங்குதலை மொழி பேசும்.

பா-ம் - *ஆன.

804. போதமாவது - மெய்ஞ்ஞானமாவது. வேதமும் நீறுமே எங்கும் பரவி விடும் என்பார்.

பா-ம் - *விடும்விடும்.

805. மாறன் (பாண்டியன் அடிகள்மார் மீது கொண்ட) காதல் மாறின வண்ணம் என்ன என்பார்.

806. பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் என்பது நுண்பொருள் உணராமையைக் குறிப்பது. நுண்பொருளாவது இயற்கையினூடு இரண்டறக் கலந்துள்ள இறையின் உண்மையை என்க.

பா-ம் - *வெல்வார்கொல்.

807. “ஏடுகள் வைகை தன்னில் இடுவதற் கணைந்தார்” என்பார்
 “ஒடுநீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ ஓலை” என்பார்
 “நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்லர்” என்பார்
 “நாடெலாங் காண இங்கு நண்ணுமா காணீர்” என்பார்.
808. “தோற்றவர் கழுவில் ஏறத் துணிவதே அருகர்” என்பார்
 “ஆற்றிய அருளின் மேன்மைப் பிள்ளையார்க் கழகி” தென்பார்
 “நீற்றினால் தென்னன் தீங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டார்
 போற்றுவார் எல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்றும்” என்பார்.
809. இன்னன இரண்டு பாலும் ஈண்டினர் எடுத்துச் சொல்ல
 மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
 பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவன் நாட்டு ளோர்க்கு
 நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார்.
810. “தென்தமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
 மன்றுளார் அளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான்
 வென்றுல குய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தான்”
 என்றுபன் மணிச்சின் னங்கள் எண்டிசை நெருங்கி ஏங்க.
811. பன்மணி முரசஞ் சூழ்ந்த பல்லியம் இயம்பப் பின்னே
 தென்னனும் தேவி யாரும் உடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
 புன்னெறி அமணர் வேறோர் புடைவரப் புகலி வேந்தர்
 மன்னிய வைகை யாற்றின் கரைமிசை மருவ வந்தார்.
812. கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காழுறு மகளிர் உள்ளம்
 சீர்கெழு கணவன் தன்பால் *விரைவுறச் செல்லு மாபோல்
 நீர்கெழு பெளவம் நோக்கி நிரைதிரை இரைத்துச் செல்லும்
 பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகை யாறு.

810. வட்டிலை ஏந்திய. நெருங்கி முழங்க.

811. பல அழகிய முரசங்களுடன் சூழ்ந்த பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்க.

812. கார்காலம். பெளவம் - கடலை. கெழு - பொருந்திய.

பா-ம் - *விரைவுறச்.

813. ஆற்றில்நீர் கடுக ஓடும் மருங்குற அரசன் நோக்கி
 “நீற்றணி *திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
 வேற்றுரு அருகர் நீரும் விதித்த ஏ டிடுக” என்றான்
 தோற்றவர் தோலார் என்று முன்னுறத் துணிந்தி ட் டார்கள்.
814. படுபொரு ளின்றி நெல்லிற் பதடிபோல் உள்ளி லார்மெய்
 அடுபவர் பொருளை “அத்தி நாத்தி” என் றெழுதி ஆற்றில்
 கடுகிய புணலைக் கண்டும் அவாவினாற் கையி லேடு
 விடுதலும் விரைந்து கொண்டு வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே.
815. ஆறுகொண் டோடும் ஏட்டைத் தொடர்ந்தெதிர் அணைப்பார்
 போலத்
 தேறுமெய் யுணர்வி லாதார் கரைமிசை ஓடிச் சென்றார்
 பாறும்அப் பொருள்மேற் கொண்ட பட்டிகை எட்டா தங்கு
 நாறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது *நோக்கிக் காணார்.
816. காணவும் எய்தா வண்ணம் கடலின்மேற் செல்லும் ஏடு
 நாணிலா அமணர் தம்மை நட்பாற்றில் விட்டுப் போகச்
 சேணிடைச் சென்று நின்றார் சிதறினார் திகைத்தார் மன்னன்
 *ஆணையில் வழுவ மாட்டா தஞ்சுவார் அணைய மீண்டார்.
817. வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பால்
 ஈறுவந் தெய்திற் றென்றே மன்னவன் எதிர்வந் தெய்தி
 ஊறுடை நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பார் போன்று
 * “மாறுகொண் டரும் இட்டால் வந்தது *காண்டும்” என்றார்.

813. குருபிகளாகிய அருகரே என்பது பழைய குறிப்புரை.

பா-ம் - *திகழு.

814. படுபொருள் - உண்மை விளங்கும் பொருள். நெல்லினுள் பதர் போல மெய்ம்மையில் உள்ளிடில்லாதவர். அத்தி நாத்தி - உண்டு இல்லை என்னும் வாதம்; “அத்தகு பொருள் உண்டும் இல்லையும் என்று நின்றவர்க்கு. . .” - திருஞான சம்பந்தர் : திருவாலவாய் 3. கடுகிய புணலை - விரைந்து ஓடிய நீரை. வேலை - கடல்.

815. பாறும். . . .பட்டிகை - அழியும் பொய்ப்பொருளைக் கொண்ட ஏடு. (பட்டிகை - தோணி ; இங்கே ஏட்டைக் குறிப்பது).

பா-ம் - *நோக்கிச் சென்றார்.

816. பா-ம்*ஆணையும் வழுவ மாட்டார் அஞ்சுவார் அடைய.

817. பா-ம் - *மாறுகொண் டவரும். *காணும்.

818. மாகசேர் அமணர் எல்லாம் மதியினில் மயங்கிக் கூற
ஆசிலா நெறியிற் சேர்ந்த அரசனும் அவரை விட்டுத்
தேசடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்
பாசரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற.

819. தென்னவன் மாறன் தானுஞ் சிரபுரத் தலைவர் தீண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றை யார்தந் திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னவல் வினையும் நீங்கி முதல்வனை அறியுந் தன்மை
துன்னினான் வினைகள் ஒத்துத் துலையென நின்ற லாலே.

வேறு

820. உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் என்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறி* சிவ நெறிய தென்பதும்
கலதிவாய் அமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவன் அறியும் பான்மையால்.

818. ஆசிலா - குற்றமில்லாத.

820. கலதி - மூதேவி பொருந்திய.

பா-ம் - *சிவ நெறியே என்பதும்.

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
விழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தியதெல் லாம்அரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

அரிய காட்சிய ராய்த்தம தங்கைசேர்
எரியர் ஏறுகந் தேறுவர் கண்டமும்
கரியர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயினும்
பெரியர் ஆறறி வாரவர் பெற்றியே.

வெந்த சாம்பல் விரைஎனப் பூசியே
தந்தை யாரோடு தாயிலர் தம்மையே
சிந்தி யாஎழு வார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொலோ.

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்
கேட்பான் புகில்அள வில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை எந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்க தக்கார்.

ஏதுக்க ளாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்கம் நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே.

821. “அந்தணர் தேவர்ஆன் இனங்கள் வாழ்க” என்
றிந்தமெய்ம் மொழிப்பயன் உலகம் இன்புறச்
சந்தவேள் விகள்முதல் சங்க ரர்க்குமுன்
வந்தஅர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம்.

ஆடும் எனவும் அருங்கூற்றம் உதைத்து வேதம்
பாடும் எனவும் புகழல்லது பாவம் நீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் அறுக்கும்எனக் கேட்ட ராகில்
நாடுந் திறத்தார்க் கருளல்லது நாட்ட லாமே.

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலைஅறு வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் அறிவார்சொலக் கேட்டுமன்றே.

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை உலகத்தவர் ஏத்தல் செய்யப்
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
சூதன் ஒலிமாலை என்றே கலிக்கோவை சொல்லே.

பாராழி வட்டம் பகையால் நலிந்தாட்ட ஆடிப்
பேராழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல்பேணி
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்டவர்க்குப்
போராழி ஈந்த புகழும் புகழுற்ற தன்றே.

மாலா யவனும் மறைவல்ல நான்முகனும்
பாலாய தேவர் பகரில்லமு தூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர்க் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த
ஆலாலம் உண்டங்கம ரர்க்கருள் செய்த தாமே.

அற்றன்றி அந்தண் மதுரைத்தொகை யாக்கினானும்
தெற்றென்று தெய்வந் தெளியார் கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப் பாங்கெதிர்வி னூரவும் பண்பு நோக்கில்
பெற்றொன் றுயர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே.

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தன் நல்ல
எல்லார்க ளும்பரவும் ஈசனை ஏத்து பாடல்
பல்லார்க ளும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வானோ ருலகாளவும் வல்ல ரன்றே”.

- தேவாரம்.

821. “அந்தண ரென்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தண்மை
பூண்டொழுக லான்” - குறள் : 30. தேவர் - உலகுக்கு நலன் நாடுவோர்; ஆன் இனங்கள்
- பசுக் கூட்டங்கள் ; இவை சாந்தத்துக்கு அறிகுறியாக விளங்குவன. “வாழ்க
அந்தணர் வானவர் ஆன்இனம்” என்று அருளிய இந்தமொழிப் பயனாவது: உலகம்
இன்புறச் சங்கரர்க்கு அழகிய யாகங்கள் முதலாக அர்ச்சனையும் வழிபாடும்
நிலைபெறவாம். ஈண்டு வேள்வி என்றது ஊன் வேள்வியை அன்று; ஊனமில்
வேள்வியை என்க. இவ்வேள்வி சமணர்க்கு முடையதாம்.

வேறு

822. வேள்வி நற்பயன் “வீழ்புன லாவது”
நாளும் அர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலால்
“ஆளு மன்னனை வாழ்த்திய” தர்ச்சனை
முளு மற்றிவை காக்கும் முறைமையால்.
823. “ஆழ்க திய”தென் றோதிற் றயல்நெறி
வீழ்க என்றது வேறெல்லாம் “அரன்பெயர்
சூழ்க” என்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி அஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.
824. சொன்ன “வையக முந்துயர் தீர்கவே”
என்னும் நீர்மை இகபரத் தித்துயர்
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட
முன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர்.
825. “அரிய காட்சியர்” என்பதவ் வாதியைத்
தெரிய லாநிலை யால்தெரி யாரென
உரிய அன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார்.
826. “ஆயி னும்பெரி யாரவர்” என்பது
மேய இவ்வியல் பேயன்றி விண்முதற்
-
822. வீழ்புனல் - மழை. வேள்வியால் மழை வருதலால் அதை “வேள்வி நற்பயன்” என்றார். “வீழ்க தன்புனல்” என்று அருளியது, அது நாடோறும் அர்ச்சனைக்கு நல்ல உறுப்பாதலால் என்க. மன்னனை வாழ்த்தியது, “வேந்தனும் ஓங்குக” என்றது. வேள்வி அர்ச்சனை முதலியவற்றைக் காக்கும் முறைமையுடை மையால் மன்னனும் வாழ்த்தப்பட்டான் என்க.
823. “ஆழ்க தியது” என்று ஓதியது, அயல்நெறி வீழ்க என்றதாம். உயிர்கள் எல்லாம் அஞ்செழுத்தை ஒதி வளர்தற்காம்.
824. இம்மை மறுமைத் துயரை உலகத்தவர் மாற்றும் பொருட்டு.
825. “அரிய காட்சியர்” என்றது, அன்பு நெறி நில்லாது தம்மைத் தேடுவோர்க்கு ஆதியாகிய சிவபெருமான் அரியர் என்பதை அறிவுறுத்துவது; தம்மை அன்பினில் காண்போர்க்கு அங்கை எரி, ஏறு, கரியகண்டம், காடுறை வாழ்வு முதலிய அடையாளங்களைக் கொண்டவராய் அவர் காட்சியளிப்பர் என்றபடி.
826. சிவபெருமான் எரி, ஏறு, கரியகண்டம், காடுறை வாழ்வு முதலிய அடையாளங்களை உடையவராயினும், அவர் பெரியவராவர். எப்படி? “விண் முதல். .. யாவும்” அவர் வடிவாகலின் என்க. “அரிய காட்சியர்” என்னும் பாட்டின் விளக்கம் இப்புராணத்தின் முதற் பாட்டாகிய “உலகெலாம் உணர்ந் தோதற்கரியவன்” என்பதில் ஒளிந்தல் காண்க. எரி, ஏறு, கரியகண்டம், காடுறை வாழ்வு முதலியன,

பாய பூதங்கள் பல்லுயிர் அண்டங்கள்
ஏயும் யாவும் இவர்வடி வென்றதாம்.

827. பின்பும் “ஆரறி வாரவர் பெற்றியே”
என்ப தியாருணர் வானுஞ்சென் றெட்டொணா
மன்பெ ருந்தன்மை யார்என வாழ்த்தினார்
அன்பு சூழ்சண்பை ஆண்டகை யாரவர்.

828. “வெந்த சாம்பல் விரை” யென் பதுதம
தந்த மில்லொளி அல்லா ஒளியெலாம்
வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினார்.

829. “தமக்குத் தந்தையர் தாயிலர்” என்பதும்
அமைத்திங் கியாவையும் ஆங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி அடக்கிப்பின் ஈதலால்
எமக்கு நாதர் பிறப்பிலர் என்றதாம்.

830. “தம்மை யேசிந்தி யா” வெனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
இம்மை யேநினை வார்தம் இருவினைப்
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவர் என்றதாம்.

விண்முதல் பூதங்கள், பல்லுயிர்கள், அண்டங்கள் முதலியவற்றைக்கொண்ட
பெருவடிவின் சுருக்கமென்க. அச்சுருங்கிய வடிவம் தியானத்துக்கென ஏற்பட்ட
தாகும். இது குறித்துச் “சைவத்திறவு” என்னும் நூலில் விரிவுரை கூறியுள்ளேன்.

828. விரை - கலவைச் சாந்து. சிவவொளியொன்றே அழிவில்லாதது. மற்றவை
யெல்லாம் அழிவுடையன. அழிந்து நீறாகும் அவைகள் எங்கே அடங்கும்? அழிவிலா
ஒன்றைவிடத்தில் அடங்கும். அடங்கிய இடத்தினின்றும் அவை பிறத்தலும் இயல்பு.
அண்டாண்டங்களெல்லாம் நாம் ரூபமுடைய காரிய வடிவமாகத் திகழும்போதும்,
அந்நாமரூப காரியத்தோற்றங்கள் அழிந்து பொடியாகிக் காரணத்தில்
ஒடுங்கும்போதும் அவைகளினூடே சிவம் நீக்கற நிறைந்து நிற்கும். காரணத்தில்
ஒடுங்குவது ஈண்டுப் பொடியெனப்பட்டது. சந்தமா - அழகாக; சந்தனமாக
என்னலுமாம்.

829. காரிய உலகங்களெல்லாம் ஒடுங்குதற்குத் தான் நிலைக்களனாக
நிற்றலாலும், தான் பிறிதொன்றில் ஒடுங்காத தன்மையாலும் சிவத்துக்குப் பிறப்
பிறப்பில்லையென்க. பிறப்பிறப்பில்லா ஒன்றற்குத் தாயேது? தந்தையேது? “தாயுமிலி
தந்தையிலி” - திருவாசகம் : திருச்சாழல்.

830. இருவினை - புண்ணிய பாவம். வல்லிருள் - ஆணவத்தை. இரு
வினைக்குங் காரணம் வல்லிருளென்க. இருவினைக்கட்டால் நேரும் பிறப் பிறப்பை
ஒழிப்பதெப்படி? பிறப்பிறப்பில்லாச் சிவத்தைச் சிந்தித்தல் வேண்டும். இவ்வுண்மை
இங்கே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

831. “எந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொல்” என்
றிந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினும்
முந்தை யோரைஎக் கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூந்தராய் வேந்தர் அருளினார்.

832. “ஆதி ஆட்பா லவர்க்கரு ளுந்திறம்
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கால்
ஓதும் எல்லை உலப்பில ஆதலின்
யாதும் ஆராய்ச்சி இல்லையாம்” என்றதாம்.

833. அன்ன ஆதலில் “ஆதியார் தாளடைந்
தின்ன கேட்கவே ஏற்றகோட் பாலவும்
முன்னை வல்வினை யும்முடி வெய்தும்அத்
தன்மை யார்க்”கென் றனர்சண்பை காவலர்.

834. மன்னும் “ஏதுக்க ளாலெனும்” வாய்மைதான்
தன்ன தொப்புவே றின்மையிற் சங்கரன்
இன்ன தன்மையை ஏது எடுத்துக்காட்
டன்ன வற்றால் அளப்பிலன் என்றதாம்.

831. “எந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொலோ” என்னும் வாய்மை (மெய்ம் மொழி). மிக நுண்ணியதைக் கூறிடினும் மிகப்பெரியதைக் கூறிடினும், அதாவது காரிய காரணங்களை எவ்வளவு நுணுகி நுணுகிக் கூறிடினும் அவ்வக்கூற்றில் அவ்வக்கூறாகச் சிவம் விளங்கலின், அச்சிவமே எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மை என்றபடி. அவ்வாறிருத்தல் வியப்பாதலின் “எவ்வகையார் கொலோ” என்றார்.

832. ஆதி - சிவபெருமான். உலப்பில ஆதலின் - அளவில்லை ஆதலான். மன உணர்வு கொண்டு செய்யப்படும் ஆராய்ச்சி எல்லைக்கு உட்பட்டது. சிவம் எல்லைக்கு உட்படாதது. அதை எங்ஙனம் எல்லைக்கு உட்படுத்தி ஆராய்ச்சி செய்வது என்றபடி. ஆராய்ச்சியில் நுழையாது என்செய்தல் வேண்டும் என்பது கீழ் உணர்த்தப்படுகிறது.

833. “இன்ன” என்பது கோளாலும் வினையாலும் நேரும் தீமைகளைக் குறிப்பது. கோட்பாலவும் - சிவங்களின் பாற்பட்டு விளையும் தோஷங்களும். ஆண்டவன்தான் அடைந்து, கோளாலும் வினையாலும் விளையும் கெடுதல்கள் குறுகி இடர்ப்படுத்தாதவாறு முறையிடவேண்டுவது உயிர்களின் கடமை என்றபடி. கர்மங்களை அழிக்க வல்லது ஆண்டவன் திருவடிகளை நோக்கிச் செய்யும் உண்மை முறைப்பாடேயாகும்.

834. வாததர்க்க திருஷ்டாந்தங்களாலும், பிரமாண முதலியவற்றாலும் ஆண்டவனைச் சோதிக்கவேண்டாம் என்றபடி. காரணம் சிவம் எல்லையற்ற ஒன்று என்பது மேலே காட்டப்பட்டது.

835. தோன்று காட்சி “சுடர்விட் டுளன்” என்ப
தான்ற அங்கிப் புறத்தொளி யாய்அன்பில்
ஊன்ற உள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றனன்
ஏன்று காண்பார்க் கிதுபொருள் என்றதாம்.

வேறு

836. “மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றும்” என்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியை அன்பின் அகத்துள் ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குந் றொழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின்னெறி பேர்மின் என்றாம்.

வேறு

837. ஈண்டு “சாதுக்கள்” என்றெடுத் தோதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய எல்லாம் விமலர்தாள்
பூண்ட அன்பினிற் போற்றுவீர் “சார்மின்” என்
றாண்ட சண்பை அரசர் அருளினார்.

வேறு

838. “ஆடும்” எனவுந் திருப்பாட்டின் அமைத்த மூன்று
நீடும் புகழோ பிறர்துன்பம் நீத்தற்கோ என்று
தேடும் உணர்வீர் உலகுக்கிவை செய்த தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறம்என்றனர் கொள்கை மேலோர்.

835. ஆன்ற அங்கி - அமைந்த அக்கினி. புறத்தே அக்கினி வடிவாகவும், அகத்தே அருட்சோதியாகவும் சிவம் விளங்குவது என்க. வீண்வாததர்க்கங்களில் நுழையாது, சிவத்தை அன்பினில் ஊன்றி உன்னுவார்க்கு அச்சிவம் அகச்சோதியாய் விளங்கி வினையை அழிக்கும் என்றபடி.

836. போதித்த - குருநாதன் போதித்தபடி. மாதுக்க நீங்கலாவது பிறவியை யறுப்பது. பிறப்பின் நெறி பெயர்மின் என்றதாம்.

837. சாதுக்கள் - வேண்டுதல் யாவும் ஆண்டவன் திருவடிநேயம் என்று வாழ்வோர்; போகம் முதலிய யாவற்றையும் இறைவழி நின்று நுகர்வோர் சாதுக்களாவர்; வேடத்தால் சாதுக்களில்லை என்றபடி.

838. ஆடுவது, கூற்றை உதைத்தது, வேதம் பாடுவது ஆக மூன்று. இம் மூன்றும் எந்நோக்குடன் நிகழ்த்தப்படுகின்றன? புகழுக்கா பிறர் துன்பம் நீக்குதற்கா? பிறர் துன்பம் நீக்குதற்கு அருளால் இம்மூன்றையும் ஆண்டவன் நிகழ்த்துகின்றானென்க. ஆடுவது திதியையும், கூற்றை உதைத்தது சம்மாரத்தையும், வேதம் பாடுவது சிருஷ்டியையும் உணர்த்துவன.

839. கருதுங் “கடிசேர்ந்த” எனுந்திருப் பாட்டில் ஈசர் மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறல் முத்தி தருதன் மையதாதல் சண்டிசர் தஞ்செய்கை தக்கோர் பெரிதுஞ் சொலக்கேட் டனம்என்றனர் பிள்ளை யார்தாம்.

840. “வேத முதல்வன்” எனும்மெய்த் திருப்பாட் டினினேர் ஆதி உலகோர் இடர்நீங்கிட ஏத்த ஆடும் பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்கள் என்றே ஒதென் றுரைசெய் தனர்யாவும் ஓதா துணர்ந்தார்.

841. பாவுற்ற “பாராழி வட்டத்” திருப் பாட்டின் உண்மை காவற்றொழி லானெனுங் கண்ணனுங் காவல் பெற்ற தியாவர்க்கு மேலாய ஈசன்அருள் ஆழி பெற்று மேவுற்ற சீருந் றதுஎன்றனர் வேத வாயர்.

842. “மாலா யவன்” என்ன வருந்திருப் பாட்டில் மாலும் தோலா மறைநான் முகனும் தொடர்வாம் அமரர் ஏலா வகைசுட்ட நஞ்சண் டிறவாமை காத்த மேலாங் கருணைத் திறம்வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார்.

வேறு

843. ஆன“அற் றன்றி” என்ற அத்திருப் பாட்டிற் கூடல் மாநக கரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் தேற்றத் தேறா ஈனர்கள் எல்லைக் கிட்ட ஏடுநீர் எதிர்ந்து செல்லில் ஞானம் ஈசன்பால் அன்பே என்றனர் ஞானம் உண்டார்.

839. கருதத்தக்க “கடிசேர்ந்த” என்னும் பாட்டு. கடி - அச்சம்; வடு. மறுத்தவரைக் கொல்லுதல் முத்தி.

840. முதல்வனாவான் உலகும்ய ஆடும் பாதமுடையவன் என்றபடி. இவனே வேத்தின் பொருளாயுள்ளவன். ஈண்டு வேதம் என்றது வேதாந்தத்தை. வேதாந்தம் சிவத்தின் இயல்பை நுண்மை வழியில் அறிவுறுத்தும். அதைப் பருமை நெறியில் அறிவுறுத்துவன சூத முனிவர் வழிப்பிறந்த பதினெண் புராணங்களாகும். பதினெண் புராணங்கள் கூறுங் கதைகளை உள்ளவாறே கொள்ளாது வேதாந்த முறைப்படி கொள்ளல்வேண்டும் என்றபடி.

841. பாராழிவட்டம் - கடல் சூழ்ந்த உலகம். உலகம் பாட்டுமயமா யிருத்தலான் “பாவுற்ற” என்றார். ஈசன் அருள் ஆழி - ஈசன் அருளிய சக்கரம்.

842. தோலா - அளவில்லாத; ஈடழியாத. தொடர்வாம் அமரர் - முதலாய தேவர்கள். ஏலாவகை - ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி.

843. கூடல் வைத்தவன் - மதுரையில் சங்கம் வைத்த பாண்டியன். தேற்றத்தேறா ஈனர்கள் - தெளியத் தெளியாத சமணர்கள். எல்லைக்கு - முடிவுக்கு.

வேறு

844. * வெறியார் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர் மெய்ப்பா சுரத்தைக் குறி ஏறிய எல்லை அறிந்துகும் பிட்டேன் அல்லேன் சிறியேன் அறிவுக் கவர்த்திருப் பாதந் தந்த நெறியே சிறிதியான் அறிநீர்மைகும் பிட்டேன் அன்பால்.

845. அலரும் விரைகூழ் பொழிற்காழியுள் ஆதி ஞானம் மலருந் திருவாக் குடைவள்ளலார் உள்ள வண்ணம் பலரும் உணர்ந்துய்யப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றில் நிலவுந் திருவேடு திருக்கையால் நீட்டி இட்டார்.

வேறு

846. திருவுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையால் இட்ட ஏடு மருவுறும் பிறவி யாற்றில் மாதவர் மனஞ்சென் றாற்போல் பொருபுனல் வைகை யாற்றில் * எதிர்த்து நீர் கிழித்துப் போகும் இருநிலத் தோர்க்கட் கெல்லாம் “இதுபொருள்” என்று காட்டி.

847. “எம்பிரான் சிவனே எல்லாப் பொருளும்” என் றெழுதும் ஏட்டில் தம்பிரான் அருளால் வேந்தன் தன்னைமுன் ஓங்கப் பாட அம்புய மலரான் மார்பன் “அனபாயன்” என்னுஞ் சீர்த்திச் செம்பியன் செங்கோ லென்னத் தென்னன்கூன் நிமிர்ந்த தன்றே.

848. ஏடுநீர் எதிர்த்து செல்லும் பொழுதிமை யோர்கள் எல்லாம் நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி * நிமிர்ந்தபூ மாரி தூர்த்தார் ஆடியல் யானை மன்னன் அற்புதம் எய்தி நின்றான் பாடுசேர் அமணர் அஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார்.

844. குறிஏறிய எல்லை - பொருள்குறிச் செறிவின் அளவை.

பா-ம் - * வெறியேர்.

845. சில பிரதிகளில் இப்பாட்டு எண்ணுற் றிருபத்தோராவதாகக் காணப்படுகிறது..

846. பா-ம் - * எதிர்த்து.

847. “வேந்தனும் ஓங்குக” என்று பாட. அம்புய மலரான் - இலக்குமி. இலக்குமி வாழும் மார்பினரென்று மன்னர்களைக் கூறுதல் மரபு. மன்னர்கள் திருமால் கூற்றினர் என்பதும் மரபு. “திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே என்னும்” - ஆழ்வார். கூன் பாண்டியன் என்ற பெயர் பின்னே நின்றசீர் நெடுமாறன் என்று மாறலாயிற்று.

848. பாடுசேர் - தோல்வி அடைந்த. பணிந்து - தலைகுனிந்து.

பா-ம் - * நிறைந்த.

849. ஆற்றின்மேற் செல்லும் ஏடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
*காற்றென விசையிற் செல்லங் கடும்பரி ஏறிக் கொண்டு
கோற்றொழில் திருத்த வல்ல குலச்சிறை யார்பின் சென்றார்
ஏற்றுயர் கொடியி னாரைப் பாடினார் ஏடு தங்க.
850. ஏடகம் பிள்ளை யார்தாம் 'வன்னி' என் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரில் ஏடு குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக ஆடுங் கண்ணுதல் கோயில் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு நின்ற ஏ டெடுத்துக் கொண்டார்.
851. தலைமிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க
அலைபுனற் கரையில் ஏறி அங்கினி தமர்ந்த மேருச்
சிலையுடை யவர்தாள் போற்றி மீண்டுசென் றணைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞானம் உண்டவர் தம்பால் வந்தார்.
852. மற்றவர் பிள்ளை யார்தம் மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர் காணமுன் கொணர்ந்த ஏடு
பற்றிய கையில் ஏந்திப் பண்பினால் யார்க்குங் காட்ட
அற்றருள் பெற்ற தொண்டர் அரவொலி எழுந்த தன்றே.
853. மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
“துன்னிய வாதில் ஒட்டித் தோற்றஇச் சமணர் தாங்கள்
முன்னமே பிள்ளை யார்பால் அநுசிதம் முற்றச் செய்தார்
கொன்னுணைக் கழுவில் *ஏற முறைசெய்க” என்று கூற.

849. குலச்சிறையார் அமைச்சராதலின் “கோல் தொழில் திருத்தவல்ல”
என்னப்பட்டார். திருஞானசம்பந்தர் சிவபெருமானைப் பாடினார்.

பா-ம் - *காற்றினுங் கடுகச்.

850. ஏடகம் - திருவேடகத் திருப்பதி. “பருமதில் மதுரைமன் அவையெதிரே
பதிசும தெழுதிலை அவையெதிரே - வருந்தி யிடைமிசை வருகரனே” - திருஞான
சம்பந்தர் : திருக்கழுமலம். 11.

“வன்னியும் மத்தமும் மதிபொதி சடையினன்
பொன்னியல் திருவடி புதுமல ரவைகொடு
மன்னிய மறையவர் வழிபட அடியவர்
இன்னிசை பாடலர் ஏடகத் தொருவனே.”

“கோடுசந் தனமகிழ் கொண்டிழி வைகைநீர்
ஏடுசென் றணைதரும் ஏடகத் தொருவனை
நாடுதென் புகலியுள் ஞானசம் பந்தன
பாடல்பத் திவைவல்லார்க் கில்லையாம் பாவமே”. - தேவாரம்.

852. அற்று - ஐயம் திரிபு மயக்கம் முதலியவற்றை அற்று.

853. பா-ம் - *ஏற்றி; ஏற்ற.

854. புகலியில் வந்த ஞானப் புங்கவர் அதனைக் கேட்டும்
இகலிவர் எனினுஞ் சைவர் இருந்துவாழ் மடத்தில் தீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையால் சாலும் என்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிதா திருந்த வேலை.

855. பண்புடை அமைச்ச னாரும் பாருளோர் அறியும் ஆற்றால்
கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையில் ஏற்ற
நண்புடை ஞானம் உண்டார் மடத்துத்தீ நாடி இட்ட
எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணா யிரவரும் ஏறி னார்கள்.

854. இகல் - பகை ; வன்மம். மிகையிலா- குற்றமில்லாத; வரம்புகடந்த செய்கையில் தலைப்படாத; நியாயவரம்புக்கு உட்பட்ட என்றபடி. மடத்தில் தலைவத்தது நியாய வரம்புக்கு மீறியது. அச் செயலுக்கு அரசநிதிப்படி தண்டனை விதிக்கவேண்டுவது நியாயம் என்றபடி.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் சமணர்கள் கழுவேறிய குறிப்பு அகச் சான்றாக ஒன்றுமில்லை. சமணர்கள் நூல்களிலும் அதுபற்றிய சான்றில்லை. சீனயாத்திரைக்காரர்கள் எழுதியுள்ள தமிழ்நாட்டுக் குறிப்புகளிலும் சமணர்கள் கழுவேறியதைக் காணோம். சமணர்கள் கழுவேறிய செய்தியை முதல் முதல் குறிப்பிட்டவர் நம்பியாண்டார் நம்பியாவர். விரிவு அவர்தம் நூற்களிற் காண்க. அவர் உரையைக் கடைப்பிடித்துச் சேக்கிழார் கழுச்செய்தியை அருளினார்போலும். சேக்கிழார்கூற்று, அரசநீதியை ஒட்டிப்பிறந்திருத்தல் வெள்ளிடைமலை. பின்னே தோன்றிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற்புராணம் முதலிய புராணங்கள் சமணர்கள் கழுவேறியதைப் பலவாறு கூறலாயின. கதைப்போக்குகளில் முரண்பாடுகள் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. சமணர்கள் தாங்களே கழுவேறினார்கள் என்றும், அவர்கள் கழுவேற்றப்பட்டார்கள் என்றும் புராணங்களில் மாறுபடச் சொல்லப்பட்டிருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது. சமணர்களைக் கழுவேறாதவாறு திருஞான சம்பந்தர் தடுத்தாரென்று திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல் கூறுகிறது. சமணர்கள் கழுவேறிய பதி திருப் பூவணமென்றும், அவ்விடம் பின்னே 'கழுவர் படைவீடு' என்று வழங்கப்பட்ட தென்றும் அப்புராணம் சொல்கிறது. தலபுராணக் கூற்றுக்களின் முரண்பாடுகளை ஈண்டு விரிக்கிற பெருகும். திருஞான சம்பந்தர் திருநாள், திருவருட் செயல்கள் முதலியன தமிழ் நாடெங்கும் கொண்டாடப்படுகின்றன. சமணர்கள் கழுவேறிய விழா, பாண்டி நாட்டில்மட்டும் நடைபெற்று வருகிறது. திருப்பாசரம் என்று வழங்கப்படும் "வாழ்க அந்தணர்" என்னும் பதிகத்திறுதியில் "எல்லார்களும் ஏத்தும் ஈசனை" என்று ஞானசம்பந்தப் பெருமான் குறிப்பிட்டது ஈண்டுச் சிறப்பாகக் கருதற்பாலது. "உரைசேரும் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரமாம் யோனி பேதம் - நிரைசேரப் படைத்தவற்றின் உயிர்க்குயிராய் அங்கங்கே நின்றான் கோயில். மிழலையாமே" என்பதும் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கே. இப்புராணம் : பாட்டு. 786 குறிப்புப் பார்க்க.

இப்பாடல் சில பிரதிகளில்லை.

855. கண்புடைபட்டு - கணுக்கள் பக்கத்தே தறிக்கப்பட்டு. கழுத்தறிகளை வரிசையாக நாட்ட.

856. தோற்றவர் கழுவில் ஏறித் தோற்றிடத் தோற்றுந் தம்பம்
ஆற்றிடை அமண ரோலை அழிவினால் ஆர்ந்த தம்பம்
வேற்றொரு தெய்வ மின்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம் *புகழ்ச்சயத் தம்ப மாகும்.
857. தென்னவன் தனக்கு நீறு சிரபுரச் செல்வர் ஈந்தார்
முன்னவன் பணிந்து *கொண்டு முழுவதும் அணிந்து நின்றான்.
“மன்னன்நீ றணிந்தான்” என்று *மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னிநின் றார்கள் எல்லாந் தூயநீ றணிந்து கொண்டார்.
858. பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனாய் *உய்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கும்
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய அமணிஞள் மாய்ந்த தன்றே.
859. மீனவர் குயிரை நல்கி மெய்ந்நெறி காட்டி மிக்க
ஊனமாஞ் சமணை நீக்கி உலகெலாம் உய்யக் *கொண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி யோங்கத்
*தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருநெறி நடந்த தன்றே.
860. மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க
இறைவன்நன் னெறியின் ஓங்க இகத்தினில் அவனி இன்பம்
குறைவில தெனினுங் கூற்றை உதைத்தவர் நாமங் கூறி
நிறைகடற் பிறவித் துன்பம் நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே.
861. “அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவாய் அமர்ந்த *அண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவன்” என் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை ஏறிப் புகலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரும் மன்னனும் போற்றி வந்தார்.

856. ஆர்ந்த - நின்ற; பொருந்திய. பதாகை - வெற்றிப் பெருங்கொடி.

பா-ம் - *புகழ்ச்சயத்.

857. பா.ம் - *வாங்கி. *மற்றஅம்.

858. மாதிரம் - திக்குகளெல்லாம்.

பா-ம் - *உயர்ந்த.

859. பா-ம் - *வந்த. *தேனவில்; தேனழிம்.

860. இகத்தினில் - இம்மையில்.

861. பிள்ளையார் ஆண்டவன் ஆணை பெற்றே வாதத்திலிறங்கினர்; வாதம் முடிந்ததும் ஆண்டவன் கோயில் புகத் திருவுளங்கொண்டனர். இஃது அவர் திருவருள் வழி நிற்பவர் என்பதை வலியுறுத்துவது.

பா-ம் - *வள்ளல்.

எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரும் மகிழ்ச்சி எய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் *புகழ்ந்தடி போற்றிப் போத
மண்ணெலாம் உய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு
கண்ணினாற் பயன்கொண் டார்கள் கன்னிநாட் டவர்கள் எல்லாம்.

863. ஆலவாய் அண்ணல் கோயில் அங்கண்முன் தோன்றக் கண்டு
பாலறா வாயர் மிக்க பண்பினால் தொழுது சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற மன்னினார் கோயில் வாயில்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிகைநின் றிழிந்து புக்கார்.

தென்னவன் தானும் எங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமும்
நன்னெறி அமைச்ச னாரும் ஞானசம் பந்தர் செய்ய
பொன்னடிச் சமலம் போற்றி உடன்புகப் புனிதர் கோயில்
தன்னைமுன் வலங்கொண் டுள்ளால் சண்பையர் தலைவர் புக்கார்.

865. கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணில்ஆ னந்த வெள்ளம்
மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
“ஐயனே அடிய நேனை அஞ்சலென் றருள வல்ல
மெய்யனே” என்று “வீட லாலவாய்” விளம்ப லுற்றார்.

866. “ஒன்றுவே றுணர்வும் இல்லேன் ஒழிவற நிறைந்த கோலம்
மன்றில்நான் மறைகள் ஏத்த மானுடர் உய்ய வேண்டி
நின்றுநீ ஆடல் செய்கை *நினைப்பதே நியமம் ஆகும்”
என்றுபூம் புகலி மன்னர் இன்தமிழ்ப் பதிகம் பாட.

867. தென்னவன் பணிந்து நின்று “திருவால வாயில் மேவும்
மன்னனே! அமணர் தங்கள் *மாய்கையால் மயங்கி யானும்
உன்னையான் அறிந்தி லேனை உறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
இன்னருட் பிள்ளை யாரைத் தந்தனை இறைவ!” என்றான்.

862. பா-ம் - *புகழ்ந்துமுன்; புகழ்ந்துடன்.

865. “வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்கள் நின்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்று பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலிநீன் கடிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே”.

“குற்றம்நீ குணங்கள்நீ கூடல்ஆல வாயிலாய்
சுற்றம்நீ பிரானும்நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்தும்நீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றும்நீ புகழ்ந்துமுன் உரைப்பதென்மு கம்மனே”. - தேவாரம்.

866. பா-ம் - *நினைப்பதென்.

867. பா-ம் - *மாயையால்.

868. சீருடைப் பிள்ளை யாரும் சிறப்புடை அடியா ரோடும்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணங்கிக் காதல்
ஆரருள் பெற்றுப் போற்றி அங்குநின் றரிது நீங்கி
ஏரியல் மடத்தில் உள்ளால் இனிதெழுந் தருளிப் புக்கார்.

869. நீடுசீர்த் தென்னர் கோனும் நேரியன் பாவை யாரும்
மாடுசென் றிறைஞ்சி நோக்கி மாளிகை தன்னிற் போகக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிடும் விருப்பி னாலே
நாடிஅங் கிருந்து தங்கள் நாதரைப் பாட லுற்றார்.

திருவிய மகத்தின் உள்ளுந் திருநீல கண்டப் பாணர்க்
கருளிய திறமும் போற்றி அவரொடும் அளவ ளாவித்
தெருளுடைத் தொண்டர் சூழத் திருத்தொண்டின் உண்மை நோக்கி
இருள்கெட மண்ணில் வந்தார் இனிதமர்ந் திருந்தா ரன்றே.

871. பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துளார் அமணர் சேரும்
பாழியும் அருகர் மேவும் பள்ளியும் ஆன எல்லாம்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக் கிளரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழிஅப் பதிகள் எல்லாம் மங்கலம் பொலியச் செய்தார்.

872. மீனவன் தேவி யாரும் குலச்சிறை யாரும் மிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாதம் நாடொறும் பணிந்து போற்ற
ஆனசண் பையர்கோ னாரும்ஆலவாய் அமர்ந்தார் பாதம்
ஊனமர்ந் துருக ஏத்தி *உளங்களித் துறையும் நாளில்.

868. ஏரியல் - கிளரும் அன்பு வாய்ந்த.

869. நேரியன் - சோழன்.

870. திரு இயமகத்திலுள்ளும்.

“நக்கமேகுவர் நாடுமோர் ஊருமே நாதன்மேனியின் மாசுணம் ஊருமே
தக்கபூமனைச் சுற்றக் கருளொடே தாரமுய்த்தது பாணர்க் கருளொடே
மிக்கதென்னவன் தேவிக் கணியையே மெல்லநல்கிய தொண்டர்க் கணியையே
அக்கினாரமு துண்கல னோடுமே ஆலவாயர னாருமை யோடுமே”. - தேவாரம்.

871. மங்கலம் - சிவம் ; சைவம்.

872. பா-ம் - *உளங்களித் துறையும்.

வேறு

873. செய்தவத்தால் சிவபாத விருதயர்தாம் பெற்றெடுத்த
வைதிககு ளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகமுந் திருமிடற்றார் அருள்பெற்ற வான்பொருளை
எய்தியபூம் புகலியிலே இருந்தநாள் மிகநினைந்தார்.
874. “ஆன புகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பால் அவஞ்செய்த
மானமிலா அமணருடன் வாதுசெய்து வெல்வதற்கும்
மீனவன் தன் நாடுய்ய வெண்ணீறு * பெருக்குதற்கும்
போனவர்பால் புகுந்தபடி அறிவன்” எனப் புறப்படுவார்.
875. துடியிடைபாள் தன்னோடுந் தோணியில்வீந் றிருந்தபிரான்
அடிவணங்கி அலர்சண்பை அதனின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரன்கோயில் * பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேல் மீனவன்தன் வளநாடு வந்தணைந்தார்.
876. மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைத்தங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த் தென்னவன்தன் திருமதுரை
தாமணைந்து திருவால வாய்அமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப் புக்கார்வத் தொடும்பணிந்தார்.
877. அங்கணரைப் பணிந்துபோந் தருகணைந்தார் தமைவினவ
“இங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியார் இளவேறு
தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடம்
செங்கமலத் திருமடம்மற் றிது” என்றே தெரிந்துரைத்தார்.
878. செப்புதலும் அதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றெய்த
அப்பர்எழுந் தருளிணார் எனக் * கண்டோர் அடிவணங்கி
ஒப்பில்புகழ்ப் பிள்ளையார் தமக்கோகை உரைசெய்ய
“எப்பொழுது வந்தருளிற்” றென்றெதிரே எழுந்தருள.

874. பா-ம் - * பெருகுதற்கும்.

875. பா-ம் - * வலங்கொண்டு.

876. தே. . . தார் - தேன் நிறைந்து நறுமணங் கமழும் பசிய மாலையை
அணிந்த.

877. கண்விடுத்த - கண்ணருளிய. முன்னே அறியாமையால் குருடரா
யிருந்தனர் என்பது. திருமகள் வாழும் மடம்.

878. உவகைச் செய்தி சொல்ல.

பா-ம் - * கேட்டோர்.

879. சிவபாத விருதயர்தாம் முன்தொழுது சென்றணையத்
தவமான நெறியணையந் தாதையார் எதிர்தொழுவார்
அவர்சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி அமர்ந்தருளிப்
பவபாசம் அறுத்தவர்தம் பாதங்கள் நினைவுற்றார்.

இருந்தவத்தோர் அவர்முன்னே இணைமலர்க்கை குவித்தருளி
“அருந்தவத்தீர் எனைஅறியாப் பருவத்தே எடுத்தாண்ட
பெருந்தகைஎம் பெருமாட்டி யுடனிருந்த தே” என்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேல் திருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார்.

881. “மண்ணினல்ல” என்றெடுத்து மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
உண்ணிறைந்த காதலினால் கண்ணருவி பாய்ந்தொழுக
அண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிகம் அருள்செய்தார்
தண்ணறும்பூஞ் செங்கமலத் தாரணிந்த தமிழ்விரகர்.

882. திருப்பதிகந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகு
விருப்பினால் அவர்தமக்கு விருந்தளித்து மேவுநாள்
அருப்புறுமெய்க் காதல்புரி அடியவர்கள் தம்மோடும்
பொருப்புறுகைச் சிலையார்சேர் *பதிபிறவும் தொழப்போவார்.

883. ஆலின்கீழ் *நால்வர்க்கன் றறமுரைத்த அங்கணனை
நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானைக்
காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது புறம்போந்தார்
சீலங்கொள் தென்னவனும் தேவியரும் உடன்போத.

879. சார்வு - வரவை. பவ பாசம் - பிறவித்தொடக்கை. ஞானசம்பந்தரின்
இயற்கைத் தந்தையார் சிவபெருமான் என்றபடி.

880. பிள்ளையார் இணை மலர்க்கை.

881. “மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணில்நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளோடும் பெருந்தகை இருந்ததே”. - தேவாரம்.

இப்பாடல் சில பிரதிகளில்லை.

882. அருப்புறும் - கிளைத்துப் பெருகும்; புளகாங்கிதங் கொள்ளும்.
பொருப்புறு கைச் சிலையார் - சிவபெருமான்.

பா-ம் - *பிறபதியும்.

883. கல்லாலின்கீழ்ச் சனகாதி நால்வருக்கும் ; (சனகாதி நால்வர்: சனகர்,
சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர்). அகப்பொருளை அருளிப் புலவர்க்
களித்தவனை; வேதத்தில் அறம் முதலிய பொருளையருளி நூலாராய்ச்சி யுடையார்க்
களித்தவனை என்னலுமாம்.

பா-ம் - *நால்வர்க்கங் கறமுரைத்த.

வேறு

884. தேனிலவு பொழில்மதுரைப் புறத்துப் போந்த

தென்னவனார் தேவியார் அமைச்சர் சிந்தை

ஊனெகிழும் படிஅழிந்தங் கொழுகு கண்ணீர்

பாய்ந்திழிய உணர்வின்றி வீழக் கண்டே

“யானும்மைப் பிரியாத வண்ணம் இந்நாட்

டிறைவர்பதி எனைப்பலவும் பணிவீர்” என்று

ஞானமுணர் வார்அருள அவரும் போத

நம்பர்திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னாரே.

885. ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி அங்குப் போற்றி

அணிஆப்ப னூரணைந்து பணிந்து பாடி

நீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து

நிலவுதிருப் பதிகங்கள் நிகழப் பாடிச்

சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனி சூழ்ந்த

சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்கண்

ஏறணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் தூரை

* எய்தி இறைஞ் சிச்சிலநாள் இருந்தா ரன்றே.

886. புற்றார்தம் புரங்கள்மலைச் சிலையால் செற்ற

பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து போந்து

புற்றாரும் பணிபூண்ட புனித னார்தம்

பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிச்

கற்றார்கள் தொழுதேத்துங் கானப் பேரும்

கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக்

குற்றாலங் குறும்பலாக் கும்பிட் டேத்திக்

கூற்றுகைத்தார் நெல்வேலி குறுகி னாரே.

885. பா-ம் - *இனிதிறைஞ்சிச் சிலநாளங் கிருந்தா ரன்றே.

886. புற்றாரும் பணி - புற்றிலுள்ள பாம்பை ஆபரணமாக.

887. புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப்

புரிசடையார் திருப்பதிகள் *பிறவும் சென்று

நண்ணிஇனி தமர்ந்தங்கு நயந்து பாடி

நற்றொண்ட ருடன்நாளும் போற்றிச் செல்வார்

விண்ணவரைச் செற்றுகந்தான் இலங்கை செற்ற

மிக்கபெரும் பாதகத்தை நீக்க வேண்டித்

திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை இராமன் செய்த

திருவிரா மேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

888. செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயில் நண்ணித்

திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன னோடும்

மங்கையர்க்கு நாயகியார் தாமும் மெய்ம்மை

மந்திரியா ரும்சூழ மணிநீள் வாயில்

பொங்கிளமும் விருப்பினால் உடனே புக்குப்

புடைவலங்கொண் டுள்ளணைவார் போற்றி செய்து

பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று

பாடினார் மன்னவனும் *பரவி ஏத்த.

889. சேதுவின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த

சிவபெருமான் தனைப்பாடிப் பணிந்து போந்து

காதலுடன் அந்நகரில் இனிது மேவிக்

கண்ணுதலான் திருத்தொண்ட ரானார்க் கெல்லாம்

கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க்

குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்ல

நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி ஏத்தி

நளிர்வேலைக் கரையில்நயந் திருந்தா ரன்றே.

887. தேவர்களை நெடுங்காலம் பகைத்த இராவணனையும் அவனது இலங்கையையும் அழித்த.

பா-ம் - *பலவும்.

888. பா-ம் - *பணிந்து போற்ற.

889. நளிர். . . நயந்து - குளிர்ந்த கடற்கரையில் விரும்பி.

890. அந்நகரில் அமர்ந்தங்கண் இனிது மேவி

ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந் தன்னில்
மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
சென்னிமதி புனைமாட மாதோட் டத்தில்
திருக்கேதீச் சரத்தண்ணல் செய்ய பாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்தேத்தி அன்ப ரோடும்
உலவாத கிழிபெற்றார் உவகை யுற்றார்.

891. அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வார்

அங்கைஅனல் தரித்தபிரான் அமருங் கோயில்
புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப்
புணரிபொரு தலைகரைவாய் *ஒழியப் போந்தே
செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானை சேர்ந்து
செந்தமிழ்மா லைகள்சாத்திச் சிவனார் மன்னும்
ஓப்பரிய புனவாயில் போற்றி செய்து
வணங்கினார் உலகய்ய ஞானம் உண்டார்.

892. பதிநிலவு பாண்டிநா டதனில் முக்கட்

பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி
விதிநிலவு வேதநூல் நெறியே ஆக்கி
வெண்ணீற்றின் சார்வினால் மிக்கு யர்ந்த
கதியருளிக் காழிநகர் வாழ வந்தார்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் பலருஞ் சூழ
மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல
மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்.

890. ஆழி - கடல். ஈழம் தன்னில் - ஈழநாட்டில்; இலங்கையில். உலவாத கிழிபெற்றார் - திருவாவடுதுறையில் வற்றாத பொன்முடிப்புப் பெற்றவராகிய திருஞானசம்பந்தர்.

891. புணரிபொருது அலைகரைவாய் - கடலிலெழுந்து மோதும் அலைகளை யுடைய கரையிடத்தை.

பா-ம் - *போந்து மன்னும்.

893. அந்நகரில் இனிதமர்வார் அருகு சூழ்ந்த

பதிகளில்நீ டங்கணர்தங் கோயில் தாழ்ந்து
மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து
மன்னவனும் மங்கையருக் கரசி யாரும்
கொன்னவில்வேற் குலச்சிறையார் தாமும் கூடிக்
குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு போற்றச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச்
சிரபுரத்துச் செல்வர்இனி திருந்த நாளில்.

894. பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு

போதுதற்குத் திருஉள்ள மாகப் *போற்றும்
மங்கையருக் கரசியார் தாமும் தென்னர்
மன்னவனும் மந்திரியார் தாமும் கூட
அங்கவர்தந் திருப்பாதம் *பிரிய லாற்றா
துடன்போக ஒருப்படும்*அவ் வளவு நோக்கி
“இங்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தீ ராகில்
ஈசர்சிவ நெறிபோற்றி இருப்பீர்” என்று.

895. சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணம்

தகுவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு
மேலவர்தம் பணிமறுக்க அவரும் அஞ்சி
மீள்வதனுக் கிசைந்துதிரு வடியில் வீழ்ந்து
ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப்
பிரியாத *நண்பினொடுந் தொழுது நின்றார்
ஆலவிடம் உண்டவரை அடிகள் *போற்ற
அந்நாட்டை அகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்.

893. அமர்வார் - பிள்ளையார். நீடு - எழுந்தருளியுள்ள. குரைகழல்கள் - ஒலிக்கின்ற வீரக் கழல்களையணிந்த திருவடியை. குறைகொண்டு - குறைகளை முறையிட்டு.

894. உடன்படும் நிலையை நோக்கி. இருப்பிராக.

பா-ம் - *பெற்று. *பிரித. *அவ் வன்பு.

895. பா-ம் - *அன்பினொடுந். *போற்றி.

896. பொன்னிவளந் தருநாடு புகுந்து மிக்க

பொருவில்சீர்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும்
பன்னகப்பூண் அணிந்தவர்தங் கோயில் தோறும்
பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று
கன்னிமதில் திருக்களரும் போற்றிக் கண்டங்
கறையணிந்தார் பாதாளீச் சரமும் பாடி
* முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி
முள்ளிவாய்க் கரையணைந்தார் முந்நூல் மாப்பர்.

897. மலைவளர்சந் தனமகிலும் தேக்கும் உந்தி

மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து பொங்கி
அலைபெருகி ஆளியங்கா வண்ணம் ஆறு
பெருகுதலால் * அத்துறையில் அணையும் ஓடம்
நிலைபுரியும் ஓடக்கோல் * நிலையி லாமை
நீர்வாழ்நர் கரையின்கண் நிறுத்திப் போகக்
கலைபயிலுங் கவுணியர்கோன் அதனைக் கண்டக்
கரையின்கண் எழுந்தருளி நின்ற காலை.

898. தேவர்பிரான் அமர்ந்ததிருக் கொள்ளம் பூதூர்

எதிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணியச் சென்று
மேவுதலால் ஓடங்கள் விடுவார் இன்றி
ஒழிந்திடவும் மிக்கதோர் விரைவால் சண்பைக்
காவலனார் ஓடத்தின் கட்ட விழ்த்துக்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் தம்மை ஏற்றி
நாவலமே கோலாக அதன்மேல் நின்ற
நம்பர்தமைக் “கொட்டம்” என நவின்று பாட.

896. காவிரி வளந்தருஞ் சோழநாட்டில். பாம்பாபரணத்தைப் பூண்ட சிவபெருமான். கன்னி - அழியாத. கண்டத்தில் நீலமணிந்த பெருமான்.

பா-ம் - * முன்னணைந்து.

897. மலையில் வளரும் சந்தனத்தையும். . . .தள்ளிக்கொண்டு மலர்களாகிய மலைகளில். . . ஆட்கள் போக்குவரவு செய்யாவண்ணம். . . நிலலாமையால் ஓடக்காரர்கள் ஓடங்களைக் கரைக்கண். . . .கலைசெறிந்த. . .

பா-ம் - * எத்துறையும். * நிலையி லாமல்.

898. விரைவால் - வேட்கையால். நாவலமே - நாவெற்றியே; “நாவலங் கொண்டு நண்ணாரோட்டி.” - சிலப்பதிகாரம் : 23. கட்டுரை காதை. 71.

899. உம்பருய்ய நஞ்சுண்டார் அருளால் ஓடம்

செலச்செல்ல உந்துதலால் ஊடு சென்று
செம்பொன்றேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர்
தனைச்சேர அக்கரையில் சேர்ந்த பின்பு
நம்பரவர் தமை *வணங்க ஞானம் உண்ட
பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனி ழிந்து
வம்பலரு நறுங்கொன்றை நயந்தார் கோயில்
வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியோடு வந்து சார்ந்தார்.

900. நீணிலைக்கோ புரமதனை இறைஞ்சிப் புக்கு

நிகரிலாத் தொண்டருடன் நெருங்கச் சென்று
வாணிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி
மதிச்சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று
“தானுவே! ஆற்றின்கண் ஓடம் உய்க்குந்
தன்மையால் அருள்தந்த தலைவா! நாகப்
பூணிளாய்! களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கட்
புனிதனே!” எனப் *பணிந்து போற்றி செய்தார்.

901. போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையும் நாளில்

பூழியன்முன் புன்சமயத் தமணர் தம்மோ

899. பா-ம் - *வணங்கி.

“கொட்ட மேகம் முங்கொள்ளம் பூதூர்
நட்ட மாடிய நம்பனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தை யார்தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே.”

“ஓடம் வந்தனை யுங்கொள்ளம் பூதூர்
ஆடல் பேணிய அடிகளை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தை யார்தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே”. - தேவாரம்.

900. வாண்நிலவு - ஒளிவிசும். தானுவே - புகலிடமான சிவமே.

பா-ம் - *பரவிப் போற்றல்.

901. “நாடுடைய நம்பெருமான் மேயதுநள் ளாறே” - தேவாரம்.

டேற்றபெரு வாதின்கண் எரியின் வேவாப்

பதிகமுடை இறையவரை இறைஞ்ச வேண்டி

ஆற்றவும்அங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்னம்

அணைந்தபதி களும்இறைஞ்சி அன்பர் சூழ

நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா நெய்தி

நாடுடைநா யகர்கோயில் நண்ணி னாரே.

902. நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ அங்கண்

நித்திலயா னத்திடைநின் றிழிந்து சென்று

பீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப்

பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங் கோயில்

மாடுவலங் கொண்டுள்ளால் மகிழ்ந்து புக்கு

மலர்க்கரங்கள் குவித்திறைஞ்சி வள்ள லாரைப்

“பாடகமெல் லடி” எடுத்துப் பாடி நின்று

பரவினார் கண்ணருவி பரந்து பாய.

903. “தென்னவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாதில்

தியின்கண் இடும்ஏடு பச்சை யாக்கி

என்னுள்ளத் துணையாகி ஆல வாயில்

அமர்ந்திருந்த வாறென்கொல் எந்தாய்” என்று

பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவிப் போந்து

பண்பினிய தொண்டருடன் அங்கு வைகி

மன்னுபுகழ்ப் பதிபிறவும் வணங்கச் சண்பை

வள்ளலார் நள்ளாறு வணங்கிச் செல்வார்.

902. சிவிகையினின்றும் இறங்கிச் சென்று. பீடு - பெருமை, “பாடக மெல்லடி” 786 குறிப்புப் பார்க்க.

“பாடக மெல்லடிப் பாவை யோடும் படுபிணக் காட்டிடம் பற்றி நின்று நாடக மாடுநள் ளாறுடைய நம்பெரு மான் இது வென்கொல் சொல்லாய் குடக முன்கை மடந்தை மார்கள் துணைவரொ டுந்தொழு தேத்தி வாழ்த்த ஆடக மாட நெருங்கு கூடல் ஆலவா யின்கண் அமர்ந்த வாறே”. - தேவாரம்.

904. சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து

சிவபெருமான் தனைப்பரவிச் செல்லும் போது
சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை
சார்தலும்மற் றதுஅறிந்த சைவர் எல்லாம்
ஆர்கலியின் கிளர்ச்சினைச் சங்கு தாரை
அளவிறந்த பல்லியங்கள் முழக்கி ஆர்த்துப்
பார்குலவு தனிக்காளஞ் சின்னம் எல்லாம்
“பரசமய கோளரிவந் தான்” என் றூத.

905. புல்லறிவிற சாக்கியர்கள் அறிந்தார் கூடிப்

புகலியர்தம் புரவலனார் புகுந்து தங்கள்
எல்லையினில் எழுந்தருளும் பொழுது தொண்டர்
எடுத்தஆர்ப் பொலியாலும் எதிர்முன் சென்று
மல்கிஎழுந் திருச்சின்ன ஒலிக ளாலும்
மனங்கொண்ட பொறாமையினால் மருண்டு தங்கள்
கல்வியினில் மேம்பட்ட புத்த நந்தி
முதலான தேரார்க்குங் கனன்று சொன்னார்.

906. மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பிள்ளை யார்முன்

வருசின்னப் பெருகொலியும் மன்னுந் தொண்டர்
பொற்புடைய ஆர்ப்பொலியுஞ் செவியி னூடு
புடைத்தநா ராசம்எனப் புக்க போது
செற்றமிகும் உள்ளத்துப் புத்த நந்தி
செயிர்த்தெழுந்து தேரர்குழாஞ் சூழச் சென்று
“வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதில் எம்மை
வென்றன்றோ பிடிப்ப”தென வெகுண்டு சொன்னான்.

904. சாக்கியர் தம் - பௌத்தர்களுடைய.

905. தேரார்க்கும் - பௌத்தர்கட்கும்.

906. புடைத்த நாராசம் என - காய்ச்சி அடித்த இருப்புச் சலாகை போல.

907. புத்தரினம் புடைகுழப் புத்த நந்தி

பொருவில்ஞா னப்புனிதர் திருமுன் பூதம்
மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்குங் காலை
வெகுண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் *வெறுத்து நோக்கி
“இத்தகைய செயற்கிவரைத் *தடிதல் செய்யா
திதுபொறுக்கில் தங்கள்நிலை ஏற்பர்” என்று
முத்துநிரைச் சிவிகையின்மேல் மணியை வந்து
முறைபணிந்து புகுந்தபடி மொழிந்து நின்றார்.

908. “வருமிடத்தில் அழகிதாம் நமக்கு வாதில்

மற்றிவர்தம் பொருள்நிலைமை மறாத வண்ணம்
பொருமிடத்தில் அறிகின்றோம் புத்த நந்தி
பொய்ம்மேற்கோள்” எனப்புகலி வேந்தர் கூற
*அருமுறைசொற் றிருப்பதிகம் எழுதும் அன்பர்
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே
“உரும்இடித்து விழப்புத்தன் உத்த மாங்கம்
உருண்டுவிழ் கெ” னப்பொறா உரைமுன் விட்டார்.

907. மெய்த்த விறல் - உண்மையான வெற்றியையுடைய; போலிச் சின்னங்களல்ல என்றபடி. தடிதல் செய்யாது - இருசூறுபடுத்தாது. தங்கள் நிலை ஏற்பர் - தங்கள் நிலை மேற்கொள்வர்.

பா-ம் - *வேறு. *தடுத்தல் செய்யீர்.

908. மறாதவண்ணம் - மாறாதபடி. பொரும் இடத்தில் - வாதிக்குமிடத்தில். அருமுறை எனச் சிலரும் வருமுறை எனச் சிலருங் கொள்வர். அரிய முறையில் பிள்ளையார் சொல்லும் என்றும், திருவருள் வழிவரும் முறையில் பிள்ளையார் சொல்லும் என்றும் முறையே பொருள் விரிக்க. பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிகங்களை எழுதிவந்த அன்பர் சம்பந்தசரணாலயர் என்றும், இவர் பிள்ளையாரின் நல்லம்மான் என்றும் சொல்லப்படுகிறார். உரும் இடித்து - இடி இடித்து. உத்தமாங்கம் - தலை.

பா-ம் - *அருமுறைச்.

909. ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி ஆணை உய்க்க

எதிர்விலக்கும் இடையூற்றை எறிந்து நீக்கும்

* மாறில்வலி மந்திரமாம் அசனி போல

வாய்மை * உரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கி னாலே

வேறுமொழிப் போரேற்பான் வந்த புத்தன்

மேனியையும் தலையினையும் வெவ்வே றாகக்

சூறுபட நூறியிடப் புத்தர் கூட்டங்

குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்ட தன்றே.

910. மற்றவர்கள் நிலைமையையும் புத்த நந்தி

வாக்கின்போ ரேற்றவன்தன் தலையும் மெய்யும்

அற்றுவிழ அத்திரவாக் கதனால் அன்பர்

அறுத்ததுவும் கண்டஅரன் அடியார் எல்லாம்

வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று

விண்ணப்பஞ் செய “எதிர்ந்த விலக்கு நீங்க

உற்றவிதி * அதுவேயாம் அரஎன் றெல்லாம்

ஓது”கென அவ்வொலிவான் உற்ற தன்றே.

909. சிவபெருமானது சைவநெறி ஆணையைச் செலுத்துதற்குத் தடை செய்யக் குறுக்கிட்ட இடையூற்றை அறவே களைந்து ஒழிக்கும் மாறில்லாத வலிமை பொருந்திய. அசனிபோல - இடிபோல. வாய்மைஉரை - “அத்திர வாக்கு”; அடுத்த பாட்டிற் பார்க்க. திருத்தொண்டர் - சம்பந்த சரணாலயர். வேறுமொழி - மாறுபட்ட மொழியால். நூறியிட - சிதைக்க. வெருக்கொண்டது - திடுக்கிட்டு நடுக்குற்றது.

பா-ம் - * மாறுவலி * உணர்.

910. அத்திரவாக்கதனால் - “அத்திரமாவன அஞ்செழுத்துமே” என்னுந் திருவாக்கால். எதிர்ந்த விலக்கு - எதிர்த்து வந்த தடை. புத்தநந்தியைத் தலையறுத்த செயல் பிள்ளையார்க்குத் தெரியாமலே நிகழ்ந்தது. அஃது எதிர்பாராதவாறு நிகழ்ந்தமையான், “உற்றவிதி அதுவேயாம் ‘அர’ என்று எல்லாம் ஓதுக” என்றார்; திருவருட் செயல் என்று “அரகர” என்று ஒதுமாறு கூறினாரென்க.

பா-ம் - * இது.

“புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்

சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின

வித்தக நீறணி வார்வினைப் பகைக்கு

அத்திர மாவன அஞ்செழுத்துமே”. - தேவாரம்.

911. அஞ்சிஅகன் றோடியஅப் புத்த ரெல்லாம்

அதிசயித்து மீண்டும்உடன் அணைந்து கூடி

“வஞ்சனையோ இதுதான்மற் றவர்தஞ் சைவ

வாய்மையோ” எனமருண்டு மனத்திற் கொள்வார்

“எஞ்சலின்மந் திரவாதம் அன்றி எம்மோ

டெதிர்த்து பொருள் பேசுவதற் கிசைவ” தென்று

தஞ்செயலின் மிக்குள்ள சாரி புத்தன்

தன்னையே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்ந்தார்.

912. அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த

அடலேறு திருவுள்ளத் “தழகி” தென்று

மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் விரைந்து சென்று

வெண்தரளச் சிவிகையின்நின் றிழிந்து வேறோர்

சத்திரமண் டபத்தின்மிசை ஏறி நீடு

சைவருடன் எழுந்தருளி இருந்து “சாரும்

புத்தர்களை அழைக்க” எனத் திருமுன் நின்றார்

புகலிகா வலர்ஏவல் போற்றிச் சென்றார்.

913. சென்றவர்கள் தேரர்குழாம் அணைந்து “நீங்கள்

செப்பிவரும் பொருள்நிலைமை தெரிக்க எங்கள்

வென்றிமழ இளங்களிறு சண்பை யாளி

* வேதபாரகன் மும்மைத் தமிழின் வேந்தன்

நன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்றான் ஈண்ட *நீரும்

நண்ணும்” எனக் கூறுதலும் நன்மை சாராத்

தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன்

சத்திரமண் டபமுன்பு சார வந்தான்.

911. எஞ்சலில் - குறைவில்லாத. பொருளுண்மை பேசி வாதம் புரிதற்கு.

912. அடல் ஏறு - திருவருட்டுணையால் எதிர்த்தவர்களைச் சாய்க்குஞ் சிங்கமாகிய திருஞான சம்பந்தர். சத்திரத்திலுள்ள மண்டபத்திலே.

913. தேரர்குழாம் அணைந்து - புத்தர் கூட்டத்தை அடைந்து.

பா-ம் - * வேதபாலகன். * நீங்கள்.

914. அங்கணைந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும்

பிள்ளையார் அருகணைய நின்ற போதில்
எங்குநிகழ் திருச்சின்னந் தடுத்த புத்தன்
இருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கும் எதிரில் அன்பர்
பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாதம்
போற்றிஅரு ளாற்சாரி புத்தன் தன்னை
“உங்கள்தலை வனும்பொருளும் உரைக்க” என்ன
உற்றவா தினைமேற்கொண் டுரைசெய் கின்றான்.

915. “கற்பங்கள் அனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து

கதிமாறுங் கணபங்க இயல்பு தன்னில்
பொற்புடைய தானமே தவமே *தன்மை
புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் செய்ய
உற்பவிக்கும் ஒழிவின்றி உரைத்த ஞானத்
தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்
பற்பலரும் பிழைத்துய்ய அறமுன் சொன்ன
பான்மையான் யாங்கள்தொழும் பரமன்” என்றான்.

916. என்றுரைத்த சாரிபுத்தன் எதிர்வந் தேற்ற

இருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அன்பர் தாமும்

914. எதிரில்லாத அன்பராகிய சம்பந்த சரணாலயர். பிள்ளையார் அருளால்.

915. கற்பகாலங்களிலெல்லாம். கற்பம் - காலத்தின் பேரெல்லை; 432 கோடி வருஷம். வீந்து - இறந்து. கதி - பதவி; பிறப்பு வகையுமாம். கணபங்கம் - க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் கெடல். கணம் - “நூறு தாமரை இதழை அடுக்கி ஊசியினால் குத்தினால் எட்டு இதழ் ஆறும் எல்லை; உயிர்கள் உய்தற் பொருட்டுக் கற்பகாலங்களிலெல்லாம் பிறந்து இறந்து கதிமாறும் கணபங்க நியாயங் கூறும் பெளத்தத்தில் என்றபடி. யோகம் எல்லாத் தொடர்புகளினின்றும் நீங்கித் தனித்து ஒன்றுவதாகலின் “தன்மை புரிந்த யோகமே” என்றார். தானமே தவமே யோகமே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்து நற்குணங்களில் ஈடுபட. அதனால் உற்பவிக்கும் (தோன்றும்).

பா-ம் - *தன்மை.

916. ஏற்ற - எதிர்த்த. உமது தலைவன் பெற்றதாகச் சொல்லப்படும் முத்தி எது என்று கேட்டனர். . . . ஐந்துஞ் சேர்ந்த கந்தத்தின் அழிவே முத்தி என்று கூறினான். உரு, வேதனை (நுகர்ச்சி), குறிப்பு, செய்கை (பாவனை), ஞானம் ஆகிய இவை ஐந்தும்

“நன்றுமது தலைவன்தான் பெற்றான் என்று
நாட்டுகின்ற முத்திதான் யாவ” தென்றார்
“நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை
நேர்நின்ற ஞானமென நிகழ்ந்த ஐந்தும்
ஒன்றியகந் தத்தவிவே முத்தி” என்ன
உரைசெய்தான் பிடகத்தின் உணர்வு மிக்கான்.

பஞ்சஸ்கந்த மெனப்படும். “உருவு நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை உள்ள அறிவிவை ஐங்கந்தமாவன” - மணிமேகலை : 30. பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்றகாதை 189 - 190.

“ஒங்கிய உருவ மோடும் வேதனைக் குறிப்பி னோடும்-தாங்குபா வனைவிஞ் ஞானத் தாமிவை ஐந்துங் கூடி. . .” என வருஉம் சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம் செளந்திராந்திகன் மதம் - 30-ம் பாட்டையும், அதன் உரையையும் பார்க்க. அவ்வுரைக் குறிப்புக்கணுள்ள பஞ்சஸ்கந்த விளக்கம் வருமாறு :- “இனி, உருவ மாவதெட்டு. அவை பூதவுருநாலு ; உபாதானவுருநாலு. அவை வருமாறு - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுவெனும் நாலும் பூதவுரு; வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமெனும் நாலும் உபாதானவுரு; ஆக-8. வேதனையாவது மூன்று. அவை வருமாறு - குசலா வேதனை (சுக அறிவு), அகுசலாவேதனை (துக்க அறிவு), குசலா குசலாவேதனை (சுக துக்க அறிவு) ஆக-3. குறிப்பாவது ஆறு - சோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி), மனம் ; ஆக 6. பாவனை இருபது - தீக்குணம்-10; நற்குணம்10.

தீக்குணங்களாவன - பொய் சொல்லல், கோட்சொல்லல், கோபித்துச் சொல்லல், பயனில சொல்லல் என வாக்கின் குணம் 4; களவிற்குப்போகுதல், வறிதே தொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல் எனக் காயத்தின்குணம் 3; கொலைநினைக்கை, காமப்பற்று, ஆசை என மனத்தின் குணம் 3; ஆக - 10. நற்குணங்களாவன - மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படுசொல் என வாக்கின்குணம் 4; பள்ளி வலம்வரல், தவம்புரிதல், தானஞ் செய்தல் எனக் காயத்தின் குணம் 3; அருள் நினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என மனத்தின்குணம் 3; ஆக - 10. ஆகப் பாவனை - 20. இவை, மானச வாசிக காயங்களான் வருவனவாம். விஞ்ஞானம் ஆறு. அவையாவன - சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், சித்தம். ஆக - 6. ஆகப் பஞ்சகந்தபேதம் - 43. இதற்கு அவன் வசனம் - ‘எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞானம் - ஒட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையும் இருபதாகக் - கட்டிய பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற் பங்க மாகுந் - தொட்டநாற் பத்து மூன்றுஞ் சுகதுநூற்றுணிவு தானே’ என்பதாம்.”

பிடகம் - பெளத்தாகமம்; இது “புத்ததாரம் சங்கம்” என்னும் முத்திற மணியை (புத்தம் சரணங்கச்சாமி, தருமம் சரணங்கச்சாமி, சங்கம் சரணங்கச்சாமி- மும்மணி)க் கூடைபோன்று தாங்குவதால் பிடகம் எனப்பட்டது; (பிடகம் - கூடை); பிடகம் மூவகைப்படும்; அவை வினயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதர்மபிடகம் என்பன. இவை திரிபிடகம் என்றும் பிடகத்திரயம் என்றும் வழங்கப்படும்.

917. ஆங்கவன்தான் உரைத்தமொழி கேட்ட அன்பர்

அதனைஅனு வாதஞ்செய் தவனை நோக்கித்

“தாங்கியஞா னத்துடனாங் கந்தம் ஐந்தும்

தாம்வீந்து கெட்டனவேல் தலைவன் தானும்

ஈங்குளன்என் றவனுக்கு விடய மாக

யாவையும்முன் இயற்றுதற்கு விகார மேசெய்

தோங்குவடி வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை

கொள்வார்ஆர்? உரைக்க” என உரைக்க லுற்றான்.

918. “கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி எங்கோன்

கலந்துளன்முத் தியில் என்றான்” என்னக் “காணும்

இந்திரியங் கண்முதலாங் கரணந் தானும்

இல்லையேல் அவன் உணர்ச்சி இல்லை” என்றார்

“முந்தையறி விலனாகி உறங்கி னானை

நிந்தித்து மொழிந்துடல்மீ தாடி னார்க்கு

வந்தவினைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும்

வருமன்றோ நன்மை” என மறுத்துச் சொன்னான்.

917. அனுவாதம் - முன் குறித்தபொருளை வேறொன்று கூறுதற்காகத் திருப்பிச் சொல்வது; எதிரியைப் பார்த்து ‘இவ்வில்வாறு கூறினை’ என்று அவன் கூற்றைத் திருப்பிச் சொல்லி மேலே வாதிப்பது. பஞ்சஸ்கந்தத்தின் கூட்டத்தினின்றும் விளையும் ஒன்றே உள்ளமென்றும் உணர்வென்றும் உயிரென்றும் பௌத்தம் கூறுகிறது. பஞ்சஸ்கந்த அழிவே முத்தி என்றும் அச்சமயம் சொல்கிறது. அங்ஙனமாயின் முத்தி இன்பத்தை அனுபவிப்பது எது என்னுங் கேள்வி எழுவதாகிறது. இதையொட்டியே சம்பந்த சரணாலயர் சாரிபுத்தனை நோக்கி, “பஞ்சஸ்கந்தத்தின் அழிவே முத்தியாயின், உங்கள் தலைவனுக்கு இருப்பு எங்கே? பஞ்சஸ்கந்தக் கூட்டம் குலைந்ததும், உங்கள் தலைவனுக்குப் பொருள்கள் எங்ஙனம் விஷயமாகும்? முன்போல அவனுக்கு உடல் முதலிய அமைத்து விழா பூசை முதலியன செய்வதென்னை? இச்செயல் விகாரமன்றோ” என்று கேட்டாரென்க.

918. என்றான் - சாரிபுத்தன் கூறினான். என்ன - அவன் அவ்வாறு சொல்ல. காணும் இந்திரியங்களாகிய கண் முதலான கரணங்கள் இல்லை என்றால், உணர்ச்சியேது என்றபடி. முந்தையறிவு - பழைய உணர்வு. உறங்குவோனுக்கு முன்னை உணர்வு இல்லாதிருத்தல் இயல்பு. முந்தையறிவின்றி உறங்குவோனை நிந்தித்து. . . போல. . . எந்தலைவனை வழிபட்டார்க்கும் நன்மை வருமன்றோ. . .

919. சொன்னஉரை கேட்டருளி அன்பர் தாமும்

- “தொடர்ந்த வழி பாடுபல கொள்கின் றானுக்
கன்னவற்றின் உடன்பாடும் எதிர்வும் இல்லை
யானபோ தவன்பெறுதல் இல்லை” என்றார்
“முன்னவற்றில் உடன்பாடும் எதிர்வும் இன்றி
முறுகுதியில் உற்றானை முனிந்து கொன்றால்
இன்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ
இப்படியால் எம்மிறைவற் கெய்தும்” என்றான்.

920. “இப்படியால் எய்தும்” என இசைத்து “நீஇங்

கெடுத்துக்காட் டியதுயிலும் இயல்பி னான்போல்
மெய்ப்படிய கரணங்கள் உயிர்தாம் இங்கு
வேண்டுதியால் நும்இறைவற் கான போது
செப்பியஅக் கந்தத்தின் விளைவின் றாகித்
திரிவில்லா முத்தியிற்சென் றிலனும் ஆனான்
அப்படிஅக் கந்தத்துள் அறிவுங் கெட்டால்
அம்முத்தி யுடன் இன்பம் அணையா” தென்றார்.

919. உடன்பாடும் எதிர்வும் - விருப்பும் வெறுப்பும். பூசிப்போன் அல்லது பூசிக்கப்படுவோன் ஒன்றையும் பெறுதல் இல்லை என்றார். முறுகுதியில் - மிக்கதுயில். முன்னுணர்வின்றி விருப்பு வெறுப்பின்றி உறங்குவோனை (ஒருவன்) கோபித்துக் கொன்றால், அது கொலையாகு மன்றோ? அதேபோல எம்மிறைவர்க்குச் செய்யப்படும் வழிபாட்டின் பயனுமாகும் என்றான். கொன்றவனுக்குக் கொலைப்பாவம் சூழ்வதுபோல வழிபடுவோன் செயலைப் பொறுத்தே பயன்விளையும் என்றபடி.

920. பஞ்சஸ்கந்த கூட்டத்தால் உணர்வு உண்டாகிறதென்பதும், அவைகளின் அழிவு முத்தி என்பதும் பௌத்தர் கொள்கை, இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்ந்த வாதத்தில், பஞ்சஸ்கந்த அழிவே முத்தியெனில், விழா பூசை கொள்வோன் யாவன் என்னுங் கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அதற்கு உறங்குவோன் இயல்பு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இதற்குச் சம்பந்த சரணாலயர் “உறங்கும் இயல்பினான்போல் எனில், உடம்பிலுள்ள கரணங்களையும் உயிரையும் இங்கே விரும்புகின்றாய். உம் இறைவனுக்கு அக்கரணமும் உயிரும் ஆகியபோது, சொல்லப்பட்ட பஞ்சஸ்கந்தத்தின் விளைவு ஏது? அஃது இல்லாததாய் முடிகிறது; முத்தியும் உம்இறைவன் அடைந்திலனாகிறான். உமது கூற்றுப்படி பஞ்சஸ்கந்தத்தின் குலைவால் உணர்வும் அழிந்தால் உம் இறைவன் முத்தி இன்பத்தை அடையாதவனாகிறான்” என்றார்.

921. அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாற்றம் அறைவ தின்றி

“அணைந்துளன்அம் முத்தியெனும் அதுவும் பாழாம்”

கவ்வையில்நின் றவனைஎதிர் நோக்கி ஞானக்

கடலமுதம் *அனையவர்தங் காதல் அன்பர்

“பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே

பொருளெல்லாம் உணர்ந்துரைத்துப் போனான் என்றாய்
எவ்வகையால் அவன்எல்லாம் உணர்ந்த தீதும்

இல்லதுரைப் பாய்எனினும் ஏற்போம்” என்றார்.

922. “உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன இரண்டின் முன்ன

துளவான மரப்பொதுமை *உணர்த்தல் ஏனைப்

புணர்சிறப்பு மரங் களில்வைத் தின்ன தென்றல்

இப்படியால் வரம்பில்லாப் பொருள்கள் எல்லாம்

கொணரும்விற கினைக்குவைசெய் திடினும் வேறு

குறைத்த வற்றைத் தனித்தனியே இடினும் வெந்தீத்

துணர்கதுவிச் சுடவல்ல வாறு போலத்

தொகுத்தும்விரித் துந்தெரிக்குந் தொல்லோன்” என்றான்.

923. எடுத்துரைத்த புத்தன்எதிர் இயம்பும் அன்பர்

“எரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் *சொன்னாய்

921. அணைந்துளன் அம். . . பாழாம் - நம் இறைவன் முத்தி யடைந் துள்ளான் என்பதும் பாழாயிற்று என்று. கவ்வையில் நின்றவனை - வருத்தத்தோடு நின்ற சாரிபுத்தனை. ஞான. . . அன்பர் - ஞானசம்பந்தரின் அடியவராகிய சம்பந்த சரணாலயர். முன்பே - முத்திக்கு முன்னரே. ஈதும் இல்லது - இதுவும் ஒப்பக் கூடாதது. உரைப்பாய் எனினும் - அதைத் தக்க ஏதுக்களால் நிறுவிச் கூறுவாயானாலும்.

பா-ம் - *உண்டவர்.

922. உணர்வு பொது என்றும் சிறப்பென்றும் இரண்டுவுகை. வனத்தைப் பொதுவாக உணர்வது பொது உணர்வின்பாற்பட்டது. அவ்வனத்துள்ள மரங்களை இன்ன இன்ன என்று உணர்வது சிறப்புணர்வின்பாற்பட்டது. விறகைக் குவியலாக வைப்பினும் தனியாக வைப்பினும் வெந்தீக் கொழுந்து பற்றிச் சுடவல்லவாறுபோல.

பா-ம் - *உணர்தல்.

923. எரியை உணர்வுக்குத் திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னாய். உணர்வு உருவுடையதன்று; அனல் உருவுடையது. தொக்கு - கலந்து. கடுத்த - உவமையாகக்

அடுத்தவுணர் வருவுடைய தன்று சொன்ன

அனல்வடிவிற் றாம்அதுவும் அறிதி நுங்கோன்
தொடுத்தநிகழ் காலமே அன்றி ஏனைத்

தொடர்ந்தஇரு காலமுந்தொக் கறியு மாகில்
கடுத்தளி நிகழ்காலத் திட்ட தல்லால்

காணாத காலத்துக் கதுவா” தென்றார்.

924. ஆதலினால் உன்னிறைவன் பொருள்கள் எல்லாம்

அறிந்ததும் முத்திபோல் ஆயிற் றன்றே
ஏதமாம் இவ்வறிவால் உரைத்த நூலும்

என்றவனுக் கேற்குமா றருளிச் செய்ய
வாதமா றொன்றின்றித் தோற்றான் புத்தன்

மற்றவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர்
பாததா மரைபணிந்தார் அன்பர் தங்கள்

பான்மையழி புத்தர்களும் பணிந்து வீழ்ந்தார்.

925. புத்தியினால் அவருரைத்த பொருளின் தன்மை

பொருளன்றாம் படிஅன்பர் பொருந்தக் கூற
மந்தவுணர் வுடையவரை நோக்கிச் “சைவம்

அல்லாது மற்றொன்றும் இல்லை” என்றே
அந்தமில்சீர் மறைகள்ஆ கமங்கள் ஏனை

அகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தார் அருளிச் செய்யச்
சிந்தையினில் அதுதெளிந்து புத்தர் சண்பைத்

திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார்.

காட்டப்பட்ட; வெம்மையுடைய எனினுமாம். காணாத காலம் இறந்த காலம், எதிர்காலம். கதுவாது - பற்றிச் சுடாது.

பா-ம் - * சொன்னால்.

924. முத்திபோல் பாழாயிற்று என்றபடி. இவ்வறிவால் உரைத்த நூலும் (பிடகமும்) ஏதமாம் (குற்றமாம்).

925. புத்தியினால் புத்தர்கள் உரைத்த.

926. அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்கம்
 அணைதலினால் அறிவினமை அகன்று நீங்கி
 முன்தொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானார்
 முகைமலர்மா ரியின்வெள்ளம் பொழிந்த தெங்கும்
 நின்றனவும் சரிப்பனவும் சைவ மேயாம்
 நிலைமையவர்க் கருள்செய்து சண்பை வேந்தர்
 சென்றுசிவ னார்பதிகள் பணிய வேண்டித்
 திருக்கடலு ரதன்மருங்கு சேர வந்தார்.

வேறு

927. அந்நகரில் அடியார்கள் எதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக்
 கொன்னவிலுங் கூற்றுகைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி
 மன்னிஅமர்ந் துறையுநாள் “வாகீச மாமுனிவர்
 எந்நகரில் எழுந்தருளிற்” றென்றடியார் தமைவினவ.
928. அங்கவரும் அடிபோற்றி ஆண்டஅர செழுந்தருள்இப்
 பொங்குபுணற் பூந்துருத்தி நகரின்கண் போற்றிசைத்துத்
 தங்குதிருத் தொண்டுசெயும் மகிழ்ச்சியினால் சார்ந்தருளி
 எங்குநிகழ்ந் திடஇருந்த படிஎல்லாம் இயம்பினார்.
929. அப்பரிசங் கவர்மொழிய ஆண்டஅர சினைக்காணும்
 ஒப்பரிய பெருவிருப்பு மிக்கோங்க ஒளிபெருகு
 மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி அருள்பெற்றுச்
 செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார்.
930. பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பரக்கும்
 காவிரியின் தென்கரைபோய்க் கண்ணுதலார் மகிழ்ந்தஇடம்
 மேவிஇனி தமர்ந்திறைஞ்சி விருப்புறுமெய்த் தொண்டரொடு
 நாவரச ருழைச்சண்பை நகரரசர் நண்ணுவார்.

926. நின்றனவும் - அசரமும்; சரிப்பனவும் - சரமும் ; “தாவில் சராசரங்
 களெலாஞ் சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார். . .” - இப்புராணம் : 26.

928. எங்கும் தொண்டின் பெருமை நிகழ்ந்திட.

929. மையொத்த நிலகண்டராகிய சிவபெருமான்.

930. நாவரசர் உழை - திருநாவுக்கரசரிடத்து.

931. அந்தணர்கு ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாசீசர் கேட்டருளி
“நந்தமையா ஞடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சுவது
முந்தைவினைப் பயன்” என்று முகமலர அகமலர்வார்.
932. “எதிர்சென்று பணிவன்” என எழுகின்ற பெருவிருப்பால்
நதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்கள் தொழுதந்தப்
பதிநின்றும் புறப்பட்டுப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பால்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த வந்தணைந்தார்.
933. திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற ஆர்வத்தால் பிள்ளையார் தமைச்சுழ்ந்த
நெருக்கினிடை யவர்காணா வகைநிலத்துப் பணிந்துள்ளம்
உருக்கிஎழும் மனம்பொங்கத் தொண்டர்குழாத் துடன்
அணைந்தார்.
934. வந்தணைந்த வாசீசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
* சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவார் உடன் தாங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவந்தார் திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறொன்று நிகழ்ந்திடமுன் புகல்கின்றார்.
935. “அப்பர்தாம் எங்குற்றார் இப்பொழு?” தென் றருள்செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவார்
“ஒப்பரிய தவஞ்செய்தேன் * ஆதலினால் உம்மடிகள்
இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்ந்தேன் யான்” என்றார்.
936. அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி அவனியின்மேல் இழிந்தருளி
“இவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னாம்” என றிறைஞ்சுகதலும்
செவ்வாறு மொழிநாவர் “திருஞான சம்பந்தர்க்
கெவ்வாறு செயத்தகுவ” தென்றெதிரே * இறைஞ்சினார்.

934. பா-ம் - * சந்தமணித் திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே -
சிந்தைகளிப் புறவருவார்.

935. பா-ம் - * ஆதலின்னும் இணையடிகள்.

936. செவ்வாறு மொழிநாவர் - செம்மை நெறியை உலகுக்கு அறிவுறுத்தும்
நாவுக்கரசர். திருஞானசம்பந்தர் மாட்டுள்ள அன்பை எவ்வழியில் காட்டுவது
என்றபடி; சிவிகை தாங்கும் வழி அப்பர் தமது அன்பைப் புலப்படுத்தினா ரென்க.

பா-ம் - * இறைஞ்சுகதலும்.

937. சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையும் தொண்டரெல்லாம் அதுகண்டு
தாழ்ந்துநிலம் உறவணங்கி எழுந்துதலை கைகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் “மற்றிவரை வணங்கப்பெற்
றாழ்ந்தபிறப் புய்ந்தோம்”என் றண்டமெலாம் உறஆர்த்தார்.

938. திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடும்அணைந்து தமிழிக்கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரும் மலரடிகள் வணங்கியுடன் வந்தணைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்ததிருப் பூந்துருத்தி.

939. அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வார் ஆனேற்றார் மகிழ்கோயில்
முன்பணித்தா கச்சென்று கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத் திருத்தொண்ட ருடன்தொழுது புக்கருளி
என்பருக வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி இறைஞ்சினார்.

940. பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தணைவார்
செய்யசடை யார்கோயில் திருவாயில் முன்னாக
மையறுசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழஉல
குய்யவரு வார்தங்க ளுடன்மகிழ்ந்தங் கினிதிருந்தார்.

வேறு

941. வாக்கின் தனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
போக்கும் வரவும் வினவப் புகுந்ததெல்லாந்
தூக்கின் தமிழ்விரகர் சொல்லிறந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயால் செப்பி அருள்செய்தார்.

942. காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போரேற்றை
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் வந்தார் அடிவணங்கி
“வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தான் ஓங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீர்” எனத்தொழுதார்.

938. மருஆரும் - மணம் நிறைந்த. பொருஆரும் புனல் - அலைமோது
தலையுடைய கங்கை யணிந்த.

939. ஆன்ஏற்றார் - இடபாருடராகிய சிவபெருமான்.

940. பொய்யிலியாரை - சிவபெருமானை. மை - மலத்தை ; அழுக்கை.

941. தூக்கின் - இசையினையுடைய (செந்தூக்கு முதலியன).

943. பிள்ளையார் தாமுமவர் முன்தொழுது பேரன்பின்
வெள்ள மனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையும்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினையும்
உள்ள பரிசெல்லாம் மொழிந்தங் குவந்திருந்தார்.
944. தென்னற் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்னம் அனையார்க்கும் அமைச்சர்க்கும் அன்பருளித்
துன்னுநெறி வைதிகத்தின் தூநெறியே ஆக்குதலால்
மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனம்மகிழ்ந்தார்.
945. சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி ஏகாம் பரம்மன்னும்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றதெல்லாஞ் செப்புதலும்
புல்குநூல் மார்பரும்போய்ப் * போற்ற மனம்புரிந்தார்.
946. அங்கணரைப் போற்றிஎழுந் தாண்ட அரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்தில் புக்கங் கினிதமர்ந்து
திங்கட் * பகவணியும் சென்னியார் சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச் செல்லுநாள்.
947. வாசீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாகம் அரைக்கசைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் பொங்கப் புகலியின்மேல்
ஏகும் பெருங்காதல் பிள்ளையார் ஏற்றெழுவார்.
948. பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்து திருவாயில் புறத்தணைந்து நாவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ளம் மேவவிடை கொண்டருளி
ஏந்தலார் எண்ணிறந்த தொண்டருடன் ஏகினார்.
949. மாடுபுனற் பொன்னி இழிந்து வடகரையில்
நீடுதிரு நெய்த்தானம் ஐயாறு நேர்ந்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாத்திப் பரவிப்போய்
ஆடல் புரிந்தார் திருப்பழனஞ் சென்றணைந்தார்.

945. பா-ம் - * போற்றுந் திறம்.

946. திங்கட்பகவு - பிறை.

பா-ம் - * கொழுந்தணியும்.

947. பிள்ளையார் சீர்காழியினிடம் உதிக்கும் பெருங் காதல் மேற்கொண்டு
எழுவாரானார்.

948. ஏந்தலார் - பிள்ளையார்.

950. செங்கண் விடையார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவும்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பால் உண்டருளும் வள்ளலார்.

951. *தென்னாட் டமண்மா சறுத்துத் திருநீறே
அந்நாடு போற்றுவித்தார் வந்தணையும் வார்த்தைகேட்
“டெந்நாள் பணிவ”தென ஏற்றெழுந்த மாமறையோர்
முன்னாக வேதம் *முழங்க எதிர்கொண்டார்.

வேறு

போத நீடுமா மறையவர் எதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தம்
சீத முத்தணிச் சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயில்முன் தோன்றிட நகைமலர்க் கரங்குவித்
திறைஞ்சிப்போய்
ஓத நீரின்மேல் ஓங்குகோயி லின்மணிக் கோபுரஞ் சென்றுற்றார்.

953. அங்கம் மாநிலத் தெட்டுற வணங்கிப்புக்
கஞ்சலி முடிஏறப்
பொங்கு காதலிற் புடைவலங் கொண்டுமுன்
பணிந்துபோற் றெடுத்தோதித்
துங்க நீள்பெருந் தோணியாங் கோயிலை
அருளினால் தொழு தேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந் தருளினார்
மலர்க்கழல் பணிவுற்றார்.

950. பொருப்பின் மங்கை - உமையம்மையாரின்.

951. பா-ம் - *தென்னாட் டமண்ஆ சறுத்துத். *மொழிந்தங் கெதிர்.

952. போதம் நீடும் - ஞானம்மிக்க. நகை - ஒளிபொருந்திய. ஓதநீரின் மேல்
ஓங்கு கோயிலின் - (பிரளயத்திலும்) கடல்நீர்மீது மிதக்கும் தோணியாகிய கோயிலின்.

953. அஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து.

954. முற்று மெய்யெலாம் புளகங்கள் முகிழ்த்தெழு

முகந்துகண் களிகூரப்

பற்றும் உள்ளம்உள் ளலைத்தெழும் ஆனந்தம்

பொழிதரப் பணிந்தேத்தி

“உற்று மைசேர்வ” தெனுந்திரு வியமகம்

உவகையால் எடுத்தோதி

வெற்றி யாகமீ னவன்அவை எதிர்ந்தி

மிசைவரு கரனென்பார்.

சீரின் மல்கிய திருப்பதி கத்தினில் திருக்கடைப் காப்பேற்றி

வாரின் மல்கிய வனமுலை யாளுடன் மன்னினார் தமைப்போற்றி

ஆரும் இன்னருள் பெற்றுமீண் டணைபவர் அங்கையால் தொழுதேத்தி

ஏரின் மல்கிய கோயில்முன் பணிந்துபோந் திறைஞ்சினர் மணிவாயில்.

956. தாதை யாரும்* அங் குடன்பணிந் தணைந்திடச் சண்பையர்

தனிஏறு

முகெ யில்திரு வாயிலைத் தொழுதுபோய் முகைமலர்க்

குழலார்கள்

ஆத ரித்துவாழ்த் துரைஇரு மருங்கெழ அணிமறு கிடைச்சென்று

காத லித்தவர்க் கருள்செய்து தந்திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார்.

954. உடலெலாம் மயிர்ச் செறிய; கண்கள் திருவருட்கோலத்தை முகந்து களிகூர. கரன்-அபயாதத்தையுடையவனே.

“உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே கற்றவர் காய்வது காமனையே கணல்விழி காய்வது காமனையே அற்ற மறைப்பதும் உன்பணியே அமரர்கள் செய்வதும் உன்பணியே பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே பிரம புரத்தை உகந்தனையே”.

“பருமதில் மதுரைமன் அவையெதிரே பதிகம தெழுநிலை அவையெதிரே வருந்தி யிடைமிசை வருகரனே வசையொடு மலர்கெட வருகரனே கருதலில் இசைமுரல் தருமருளே கழுமலம் அமரிறை தருமருளே மருவிய தமிழ்விந் கனமொழியே வல்லவர் தம்மிடர் திடமொழியே”.

- தேவாரம்.

956. பெண்மணிகள் விரும்பி வாழ்த்தும் சொல்லொலி இருபக்கமும் எழ அழகிய வீதியினிடத்துச் சென்று. . .

பா-ம் - * அங் கணைந்துடன் பணிந்திடச்.

நறவ மார்பொழிற் புகலியில் நண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
 விறலி யாருடன் நீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்கு மிகநல்கி
 உறையு ளாம்அவர் மாளிகை செலவிடுத் துள்ளணை தரும்போதில்
 அறலின் நேர்குழ லார்மணி விளக்கெடுத் தெதிர்கொள அணைவற்றார்.

958. அங்க ணைந்தரு மறைக்குலத் தாயர்வந் தடிவணங் கிடத்*தாமும்
 துங்க நீள்பெருந் தோணியில் தாயர்தாள் மனங்கொளத்

தொழுவாராய்த்

தங்கு காதலின் அங்கமர்ந் தருளுநாள் தம்பிரான் கழல்போற்றிப்
 பொங்கும் இன்னிசைத் *திருப்பதி கம்பல பாடினார் புகழ்ந்தேத்தி.

நீல மாவிடந் திருமிடற் றடக்கிய நிமலரை நேரெய்தும்
 கால மானவை அனைத்தினும் பணிந்துடன் கலந்தஅன் பர்களோடும்
 சால நாள்கள்அங் குறைபவர் தையலாள் தழுவிடக் குழைகம்பர்
 கோல மார்தரக் கும்பிடும் ஆசைகொண் டெழுங்குறிப் பினரானார்.

“தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சார்ந்து*வந் தெம்பிரான் மகிழ்கோயில்
 கண்டு போற்றிநாம் பணிவதென்” றன்பருக் கருள் செய்வார் காலம்பெற்
 றண்ட ருக்கறி வரும்பெருந் தோணியில் இருந்தவர் அருள்பெற்றுத்
 தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்படத் தொடர்ந்தெழுந் *தாதையார்க்
 குரைசெய்வார்.

957. மிகவும் அருள்புரிந்து அவர்தம் இருக்கையாகிய மாளிகைக்குச் செல்ல
 விடையளித்து. அறலின்றேர் குழலார் - கருமணவை யொத்த கூந்தலை யுடையார்.

958. பா-ம் - *தாழ்ந்து. *தமிழ்ப்.

959. கோலம் ஆர்தர - திருக்கோலத்தை(க் கண்ணும் கருத்தும்) நுகர.

960. தண்டகத் திருநாடு - தொண்டை நாடு; “அண்டரும் புகழ்துண் டரன்
 ஆண்டுதுண் டர நாடாய்த் - தண்டகன் பின்னர் ஆண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னர்த்
 - தொண்டைமா னாண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப - பண்டையன்
 படைப்புத் தொட்டுப் பயிலும்இத் தொண்டை நாடு” - விநாயக புராணம்.
 “தொண்டை நாட்டுத் திருக்கோயில்களை நாம் வணங்கப் போவோம்” என்று
 பிள்ளையார் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அன்பர்க் கருள் செய்து. . . .

பா-ம் - *நந்தம்பிரான். *தாதையார்க் கருள்செய்வார்.

“அப்பர்! நீர்இனி இங்கொழிந் தருமறை அங்கிவேட் டன்போடும்
துப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவியே தொழுதிரும்” எனச்சொல்லி
மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீள்பவர் தமக்கெலாம் விடைகொடுத்த
தருளிப்போய்
ஒப்பி லாதவர் தமைவழி யிடைப் பணிந் துருகும்அன்
பொடுசெல்வார்.

செல்வம் மல்கிய தில்லைமு தூரினில் திருநடம் பணிந்தேத்திப்
பல்பெ ருந்தொண்டர் எதிர்கொளப் பரமர்தந் திருத்தினை நகர்பாடி
அல்கு தொண்டர்கள் தம்முடன் திருமாணி குழியினை அணைந்தேத்தி
மல்கு வார்சடை யார்திருப் பாதிரிப் புலியூரை வந்துற்றார்.

கன்னி மாவனங் காப்பென இருந்தவர் கழலினை பணிந்தங்கு
முன்ன மாமுடக் கான்முயற் கருள்செய்த வண்ணமும் மொழிந்தேத்தி
மன்னு வார்பொழில் திருவடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார்சடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையார் அணைவுற்றார்.

964. வக்க ரைப்பெரு மான்தனை வணங்கிஅங்
கமருநாள் அருளாலே
செக்கர் வேணியார் இரும்பைமா காளமுஞ்
சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீர்வளர் அதிகைவீ ரட்டமும்
மேவுவார் தம்முன்பு
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந் தெதிர்கொளத்
தொழுதெழுந் தணைவுற்றார்.

961. அப்பர் - தந்தையாரே. அங்கி வேட்டு - அக்கினிகாரியஞ் செய்து;
வேள்வி செய்து. துப்பு நேர் - பவளம்போன்ற. தொண்டர்களில் தம்முடன் தொடராத
மீள்பவர்க்கெல்லாம். ஒப்பில்லாதவர் - சிவபெருமான். “தனக்குவமை யில்லாதான்”
- திருக்குறள் : 4.

962. அல்கு - தம்மொடு தங்கும்.

963. கன்னிமாவனமே (திருப்பாதிரிப்புலியூர்) தமக்குரிய இடமாக இருந்த
சிவபிரான்.

“முன்ன நின்றம் முடக்கால் முயற்கருள் செய்துநீள்
புன்னை நின்று கமழ்பா திரிப்புலி யுருளான்
தன்னை நின்று வணங்குந் தனைத்தவ மில்லிகள்
பின்னை நின்ற பிணியாக் கையைப்பெறு வார்களே”. - தேவாரம்.

965. ஆதி தேவர்அங் கமர்ந்தவீ ரட்டானஞ் சென்றணை பவர்முன்னே
பூதம் பாடநின் றாடுவார் திருநடம் புலப்படும் படிகாட்ட
வேத *பாலகர் பணிந்து*மெய் யுணர்வுடன் உருகிய
விருப்போடும்
கோதி லாஇசை “குலவுகுண் டைக்குறட் *பூதம்”என்
றெடுத்தேத்தி.
966. பரவி ஏத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினார் பணிந்தங்கு
விரவும் அன்பொடு மகிழ்ந்தினி துறைபவர் விமலரை
வணங்கிப்போய்
அரவ நீர்ச்சடை அங்கணர் தாம்மகிழ்ந் துறைதிரு வாமாத்தூர்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் றணைவுற்றார்.
967. சென்ற ணைந்துசிந் தையின்மகிழ் விருப்பொடு திகழ்திரு
வாமாத்தூர்ப்
பொந்த யங்குபூங் கொன்றையும் வன்னியும் புனைந்தவர்
அடிபோற்றிக்
“குன்ற வார்சிலை” எனுந்திருப் பதிகமெய் குலவிய இசைபாடி
நன்றும் இன்புறப் பணிந்துசெல் வார்திருக் கோவலூர்
நகர்சேர்ந்தார்.
968. கோவல் நீடிய வீரட்டம் அமர்ந்தவர் குரைகழல் பணிந்தேத்தி
*ஆவின னந்துகந்தாடுவார் அறையணி நல்லுரை அணைந்தேத்திப்
பாவ லர்ந்தசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுசீர் அடியார்கள்
மேவும் அன்புறு மேன்மையாந் தன்மையை விளங்கிட அருள்
செய்தார்.

965. வேதபாலகர் - ஞானசம்பந்தர்.

பா-ம் - *பாரகர். *மெய் யுருகிய அன்புறு *பூதம்என் றெடுத்தோதி.

“குண்டைக் குறட்பூதங் குழும் அனலேந்திக்
கெண்டைப் பிறழ்தெண்ணீர்க் கெடில வடபக்கம்
வண்டு மருள்பாட வளர்பொன் விரிகொன்றை
விண்ட தொடையலான் ஆடும்வீரட் டானத்தே” . - தேவாரம்.

967. “குன்ற வார்சிலை நாணராவரி வாலிகூரெரி காற்றில் மும்மதில்
வென்றவா றெங்ஙனே விடையேறும் வேதியனே
தென்ற லார்மணி மாடமாளிகை குளிகைக்கெதிர் நீண்ட பெண்ணைமேல்
அன்றில் வந்தணையும் ஆமாத்தூர் அம்மானே.” - தேவாரம்.

968. ஆவின னந்து - பஞ்சகவ்வியத்தை.

பா-ம் - *ஆவில்.

சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடிஅத் திருஅறை யணிநல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம் மலைமிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்கள் இமையவர் நாடொறும் பணிந்தேத்தும்
காரின் மல்கிய சோலைஅண் ணாமலை அன்பர்காட் டிடக்கண்டார்.

வேறு

அண்ணா மலை* அங் கமரர்பிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலும்
கண்ணால் பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காதலினால்
“உண்ணா முலையாள்” எனும்பதிகம் பாடித் தொண்ட ருடன்போந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ணா மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார்.

971. அங்கண் அணைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி செய்தம் மலைமீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாள்தா மரைகள் தம்முடிமேல்
பொங்கும் ஆர்வத் தொடும்புனைந்து புளக மலர்ந்த திருமேனி
எங்கு மாகிக் கண்பொழியும் இன்ப அருவி பெருக்கினார்.

972. ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி அங்கண் இனிதின் அமருநாள்
பூத நாத ரவர்தம்மைப் “பூவார் மல”ராற் போற்றிசைத்துக்
காத லால்அத் திருமலையிற் சிலநாள் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் *பணியும் விருப்புறுவார்.

969. காரின் மல்கிய - மேகம்போல் நிறைந்த.

970. சிவலிங்க வடிவுபோல.

பா-ம் - *அங் கமர்ந்த.

“ உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவணம் அறுமே”.

- தேவாரம்.

972. பா-ம் - *பணிய விரும்புவார்.

“ பூவார் மலர்கொண் டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூமா மழைநின் றதிர வெருவித் தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சாரல் அண்ணா மலையாரே”.

- தேவாரம்.

973. மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையில் செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச் செம்மலார் துங்க வரைகள் கான்பலவுங் கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டில் திங்கள் முடியார் இனிதமருந் திருவோத் தூரைச் சேர்வுற்றார்.

தேவர் *முனிவர்க் கோத்தளித்தார் திருவோத்தாரில் திருத்தொண்டர் தாவில் சண்பைத் தமிழ்விரகர் தாம்அங் கணையக் களிசிறந்து மேவுங் கதலி தோரணங்கள் விளக்கு நிரைத்து நிறைகுடமும் பூவும் பொரியும் சுண்ணமும்முன் கொண்டு போற்றி எதிர்கொண்டார்.

சண்பை வேந்தர் தண்தரளச் சிவிகை நின்றும் இழிந்தருளி நண்பின் மிக்க சீரடியார் சூழ நம்பர் கோபுரஞ்சூழ விண்பின் னாக முன்னோங்கும் வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார்.

976. வார ணத்தின் உரிபோர்த்த மைந்தர் உமையாள் மணவாளர் ஆர ணத்தின் உட்பொருளாய் நின்றார் தம்முன் அணைந்திறைஞ்சி நார ணற்கும் பிரமற்கும் நண்ணற் கரிய கழல்போற்றும் கார ணத்தின் வரும்இன்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.

தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து சொன்மா லைகளால் துதிசெய்து முழுதும் ஆனார் அருள்பெற்றுப் *போந்து வைகி முதல்வர்தமைப் பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப் போற்றி செய்தங் கமர்வார்முன் அழுது வணங்கி ஒருதொண்டர் அமணர் திறத்தொன் றறிவிப்பார்.

“அங்கை அனலேற் றவர்க்கடியேன் ஆக்கும் பனைக ளானவெலாம் மங்கு லுறநீண் டாண்பனையாய்க் *காயா தாகக் கண்டமணர் ‘இங்கு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் கடைவுண் டோ’என்று பொங்கு நகைசெய் திழித்துரைத்தார் அருள வேண்டும்” எனப்புகல.

973. உயர்ந்த மலைகளையுங் காடுகளையுங் கடந்து.

974. ஒத்து - வேதம். தாவில் - வருத்தமில்லாத.

பா-ம் - *முனிவர்க் கோத்தளித்த.

975. வியன் பொன் புரிசை - அகற்சியுடைய அழகிய மதிலை.

976. வாரணத்தின். . . .மைந்தர் - யானையுரி போர்த்த சிவபெருமான். ஆரணத்தின் - வேதத்தின். காரணத்தால் வரும் இன்ப.

977. பா-ம் - *வைகி வணங்கி.

978. சிவபெருமானுக்கு அடியேன். அடைவு - தகுதி. அவ்விழிவைப் போக்கியருளல் வேண்டும். . . .

பா-ம் - *காயா வாகச்.

979. பரம னார்தந் திருத்தொண்டர் பண்பு நோக்கிப் பரிவெய்தி
விரவு காத லொடும்விரைந்து விமலர் கோயில் புக்கருளி
அரவும் மதியும் பகைதீர அணிந்தார் தம்மை அடிவணங்கி
இரவு போற்றித் திருப்பதிகம் இசையிற் பெருக எடுத்தருளி.

விரும்பு * மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமலர் அருளாலே
“குரும்பை ஆண்ப னைனும்” என்னும் வாய்மை குலவுதலால்
நெருங்கும் ஏற்றுப் பனையெல்லாம் நிறைந்த குலைக ளாய்க்குரும்பை
அரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டோ ரெல்லாம் அதிசயித்தார்.

சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச் சிவனார் அருள்பெற்றுப்
பாரில் நீடும் * ஆண்பனைமுன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினால்
நேரும் அன்பர் தங்கருத்து நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
ஆரும் உவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற அங்கண் இனிதமர்ந்தார்.

* தென்னாட் டமண்மா சறுத்தார்தஞ் செய்கை கண்டு திகைத்தமணர்
அந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டிகைகள்
“என்னா வனமற் றிவை?” என்று தகர்ப்பார் “இறைவன் ஏறுயர்த்த
பொன்னார் மேனிப் புரிசடையான் அன்றே” என்று போற்றினார்.

983. பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கிற் * பிறத்த லால்அத் தாலமும்முன்
புள்ள பாசம் விட்டகல ஒழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ள லார்மற் றவரருளின் வாய்மை கூறின் வரம்பென்னாம்.

979. பண்பு - நற்குணத்தை; தன்மையை. இரவு முழுவதும் போற்றி.

980. குலவுதலால் - விளங்குதலால். ஏற்றுப் பனையெல்லாம் - ஆண் பனைக
ளெல்லாம்.

பா-ம் - * மெய்ம்மைத்.

“குரும்பை யாண்பனை ஈன்குலை ஒத்தார்
அரும்பு கொன்றை அடிகளைப்
பெரும் புகலியுள் ஞானசம் பந்தன்சொல்
விரும்பு வார்வினை வீடே”. - தேவாரம்.

981. நேரும் அன்பர்தம் - தம்மையடைந்த அன்பருடைய.

பா-ம் - * பனைமுன்னம், அப்பனைமுன்.

982. பாண்டிநாட்டில் சமண்மாசு களைந்த சம்பந்தரது. தொண்டை
நாட்டை அல்லது அத்திருவோத்தாரை விட்டு அகல்வாரானார். தமது கையிலுள்ள
குண்டிகைகள் (கமண்டலங்கள்) என்ன பயனைத் தரப்போகின்றன என்று. . . .

பா-ம் - * தென்னாட் டமண்ஆ.

983. அத்தாலமும் - அப்பனைகளும். கொள்ளும். . . கழித்து - தாம் உலகில்
பயன்படும்வரை நின்று காலங்கழித்து.

பா-ம் - * பிறத்த லாலே தாலமுமுன்.

984. அங்கண் அமரர் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி
மங்கை பாகர் அமர்ந்தருளும் வயல்மா சுறலை வழத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்நீர்க் குரங்கணின்முட் டத்தைச் சென்று குறுகினார்.
985. ஆதி முதல்வர் குரங்கணின் முட்டத்தை அணைந்து பணிந்தேத்தி
நீதி* வாழுந் திருத்தொண்டர் போற்ற நிகரில் சண்பையினில்
வேத மேரடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாம்மன்னும் மதில்குழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

வேறு

986. நீடுகாஞ்சி வாணரும் நிலவுமெய்ம்மை அன்பரும்
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்தணைந்த ஓகையால்
கூடுகின்ற இன்பநேர் குலாவுவீதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை காமர்தோ ரணங்களால்.
987. கொடிநிரைத்த வீதியில் கோலவே திகைப்புறம்
கடிகொள்மாலை மொய்த்தபந்தர் கந்தநீர்த் தசம்புடன்
மடிவில்பொன் விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படிவிளக்கும் அன்பரும் பரந்தபண்பில் ஈண்டுவார்.
988. கோதைமாதர் ஆடலும் குலாவுதொண்டர் பாடலும்
வேதகீத நாதமும் மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதல்நீடு காஞ்சிவாணர் கம்பலைத் தெழுந்துபோய்
முகதெயிற் புறம்புசென் றணைந்துமுன் வணங்கினார்.
989. சண்பையாளும் மன்னர்முன்பு தொண்டர்வந்து சார்தலும்
பண்பு*நீடி யானமுன் பிழிந்திறைஞ்சு பான்மைகண்
டெண்பெருக்கு மிக்கதொண்டர் *அஞ்சலித் தெடுத்தசொல்
மண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வானமுட்ட ஆர்த்தனர்.

985. பா-ம் - *வழுவாத்.

986. பூகம் - கமுகம். காமர் - விரும்பத்தக்க. கோலினார் - அலங்கரித்தார்.

987. கோல வேதிகைப் புறம் - அழகிய திண்ணையின் பக்கத்தே. கடிக - மணம்.
கந்தநீர் தசம்புடன் - வாசனை நீர் கொண்ட குடங்களுடன். மடிவில் -
கெடுதலில்லாத. படி - பூமியில்.

988. கம்பலைத்து - ஒலித்து. முதெயில் - பழைய மதில்.

989. பா-ம் - *நீட ஐயன்முன். *அஞ்சலித் தெழுந்தசொல்.

990. சேணுயர்ந்த *வாயில்நீடு சீர்கொள் சண்பை மன்னனார்
வாணிலாவு நீற்றணி *விளங்கிட மனத்தினில்
பூணும்அன்பர் தம்முடன் புகுந்திடப் புறத்துளோர்
காணும்ஆசை யிற்குவித்த கைந்நிரை எடுத்தனர்.
991. வியனெடுந் தெருவினாடு மிக்கதொண்டர் ஆர்ப்பெழக்
கயனெடுங்கண் மாதரும் காதல்நீடு மாந்தரும்
புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு பொற்சணம்
இயலுமாறு வாழ்த்தெடுத் திருமருங்கும் வீசினார்.
992. இன்னவண்ணம் யாவரும் இன்பமெய்த எய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கள்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகள்
மன்னுபூ சனைமகிழ்ந்த மன்னர்கோயில் முன்னினார்.
993. கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகை குவித்தெடுத்
தும்பரோங்கு கோபுரத்தின் முன்னிறைஞ்சி உள்ளணைந்
தம்பொன்மா ளிகைப்புறத்தில் அன்பரோடு சூழவந்
திம்பர்ஞாலம் உய்யவந்த பிள்ளையார் இறைஞ்சுவார்.

வேறு

994. செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிர்வணங்குங் கவுணியர்தங் காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாய்ந்துமயிர்ப் புளகம்* வரத்
தம்பெருகு மனக்காதல் தள்ளநில மிசைத்தாழ்ந்தார்.

990. வாள் நிலாவு - ஒளி விளங்கும். கைந்நிரை எடுத்தனர் - கைகளை வரிசையாகத் தலைமேல் ஏற்றினார்கள்.

பா-ம் - *வான. *விளக்கிட.

992. மொய்வரை. . . கோயில் - மலையரையன் திருமகளாகிய உமாதேவியார் பூசனையை மகிழ்ந்தேற்ற திருவேகம்பர் திருக்கோயிலை.

993. கம்பவாணர் - திருவேகம்பர். உம்ப ரோங்கு - வானளாவிய. இம்பர் ஞாலம் - இவ்வுலகம்.

994. பம்பு - ததும்பும்.

பா-ம் - *எழத்.

995. பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து பங்கயச்செங் கைமுகிழ்ப்ப
*மலருமுகம் அளித்ததிரு மணிவாயால் “மறையான்”என்
றுலகுய்ய எடுத்தருளி உருகியஅன் பென்புருக்க
நிலவுமிசை முதற்றாளம் நிரம்பியநீர் மையில்திகழ.
996. பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறும்ஆ னந்தக்கூத்
தாடினார் அகங்குழைந்தார் அஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேல்
சூடினார் மெய்ம்முகிழ்த்தார் சூகரமும் அன்னமுமாய்த்
தேடினார் இருவருக்குந் தெரிவரியார் திருமகனார்.
997. மருவிய ஏழிசைபொழிய மனம்பொழியும் பேரன்பால்
பெருகிகண் மழைபொழியப் பெரும்புகலிப் பெருந்தகையார்
உருகியஅன் புள்ளலைப்ப உமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினொடும் பரவியே புறத்தனைந்தார்.
998. புறத்தனைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த திருமடத்தில்
பெற்றகரும்பே றுலகுய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவார்
அறப்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டம்அணைந் திறைஞ்சினார்.
999. *திருவேகம் பரத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியில்
*ஒருபோதும் தப்பாதே உள்ளருகிப் பணிகின்றார்
மருவுதிரு வியமகமும் வளர்இருக்குக் குறள்மற்றும்
பெருகும்இசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார்.
1000. நீடுதிருப் பொழிற்காஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்
சூடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி
ஆடுமவர் இனிதமரும் அனேகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள்.

995. சிவந்த கரங்கள் விரிய.

பா-ம் - *மலருமறை.

“மறையானை மாசிலாப் புன்சடை மல்குவெண்
பிறையானைப் பெண்ணோடா ணாகிய பெம்மானை
இறையானை ஏர்கொள்கச் சித்திரு ஏகம்பத்
துறைவானை அல்லதுள் காதென துள்ளமே”. - தேவாரம்.

996. மெய்ம்முகிழ்த்தார் - புளகங் கொண்டார். சூகரமும் - பன்றியும்.

999. பா-ம் - *திருவேகம்; திருவேகம்பத். *ஒருபொழுதும்.

1000. மதிக் கண்ணியார் - சந்திரனைக் கொண்டை மாலையாக அணிந்த
சிவபெருமான். மாடு திருத்தானங்கள் - பக்கத்துள்ள திருப்பதிகளையும்.

1001. எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத் தொண்டருடன் *இனிதேகித் தொல்லைவிடம் உண்டிருண்ட கண்டர்மகிழ் மேற்றளியும் முதலான கலந்தேத்தி மண்டுபெருங் காதலினால் வணங்கிமிண் டினிதிருந்தார்.
1002. அப்பதியில் விருப்பினொடும் அங்கணரைப் பணிந்தமர்வார் செப்பரிய புகழ்ப்பாலித் திருந்தியின் தென்கரைபோய் மைப்பொலியுங் கண்டர்திரு மாற்பேறு மகிழ்ந்திறைஞ்சி முப்புரஞ்செற் றவர்தம்மை மொழிமாலை சாத்தினார்.
1003. திருமாற்பே றுடையவர்தந் திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக் கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழல்தாங்கி *மருஆற்றல் மழவிடையார் திருவல்லம் வணங்கித்தம் பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெரும்பிணையல் அணிவித்தார்.
1004. அங்குள்ள *பிறபதியில் அரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப் பொங்குபுனற் பால்யாற்றின் புடையில்வட பாலிறைவர் எங்கும்உறை பதிபணிவார் இலம்பயங்கோட் டூர்இறைஞ்சிச் செங்கண்விடை *உகைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார்.
1005. திருத்தொண்டர் பலர்குழத் திருவிற்கோ லமும்பணிந்து பொருட்பதிகத் தொடைமாலை புரம்ளரித்த படிபாடி அருட்புகலி ஆண்டகையார் தக்கோலம் அணைந்தருளி விருப்பினொடுந் திருவூறல் மேவினார் தமைப்பணிந்தார்.
1006. தொழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக் கிளையமுனி வழுவில்தவம் புரிந்தேத்த மன்னினார் தமைமலர்ந்த பழுதில்செழுந் தமிழ்மாலைப் பதிகஇசை புனைந்தருளி முழுதும்அளித் தவர்அருளால் போந்தனர்முத் தமிழ்விரகர்.

1001. பா-ம் - *இனிதேத்தித்.

1003. கரு மாவாய் - பன்றியாய். திருப்பதிகமாகிய பூமாலை.

பா-ம் - *வரும் ஆற்றல்.

1004. பா-ம் - *பிறபதிகள். *உயர்த்தவரைத்.

1005. திருவிற்கோலம் கூவம் என்று வழங்கப்படுகிறது. தக்கோலத்துள்ள திருவூறல்.

1006. சுரர் குருவுக்கு இளைய முனி - தேவகுருவாகிய வியாழனுக்குத் தம்பியாகிய சம்பவர்த்த முனி. மன்னினார் தமை - சிவபெருமானை. முழுதும் அளித்தவர் - எல்லாவற்றையும் படைத்த சிவபெருமான்.

1007. குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவும்
நின்றவிருப் புடன்இறைஞ்சி நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்தயங்கு மணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலனார்
சென்றணைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங் காட்டருகு.

வேறு

1008. “இம்மையிலே புவியுள்ளோர் யாருங் காண
ஏழுலகும் போற்றிசைப்ப எம்மை ஆளும்
அம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்றும்
அம்மையப்பர் திருவாலங் காடாம்” என்று
தம்மையுடை யவர்முதூர் மிதிக்க அஞ்சிச்
சண்பைவரும் சிகாமணியார் சாரச் சென்று
செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர்
செழும்பதியில் அன்றிரவு பள்ளி சேர்ந்தார்.

1009. மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளும்
மறையவனார் தம்முன்பு கனவி லேவந்
தாலவனத் தமர்ந்தருளும் அப்பர் “நம்மை
அயர்த்தனையோ பாடுதற்”கென் றருளிச் செய்ய
ஞாலம்இருள் நீங்கவரும் புகலி வேந்தர்
*நடுஇடையா மத்தின் இடைத் தொழுது ணர்ந்து
வேலைவிடம் உண்டவர்தங் கருணை போற்றி
மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்ப லுற்றார்.

1010. “துஞ்சவரு வார்” என்றே எடுத்த ஓசைச்
சுருதிமுறை வழுவாமல் தொடுத்த பாடல்

1008. அம்மை - காரைக்காலம்மையார். தம்மை யுடையவர் - சிவபெருமானது.

1009. இரவிலே நடுயாமத்திலே. அயர்த்தனையோ - மறந்தனையோ.
பா-ம் - *நடுஇருளியா.

1010. எஞ்சலிலா வகை - குறைவில்லாத வகையில். பழையனூரார் சிறப்பு
மொழி காத்த கதையைத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணம் : பாட்டு 3. குறிப்பில்

எஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரார்

இயம்புமொழி காத்தகதை சிறப்பித் தேத்தி

“அஞ்சனமா கரியுரித்தார் அருளாம்” என்றே

* அருளும்வகை திருக்கடைக்காப் பமையச் சாத்திப்

பஞ்சுரமாம் பழையதிறங் கிழமை கொள்ளப்

பாடினார் பாரெல்லாம் உய்ய வந்தார்.

1011. நீடும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி

நெடுங்கங்குல் இருள்நீங்கி நிகழ்ந்த காலை

மாடுதிருத் தொண்டர்குழாம் அணைந்த போது

மாலையினில் திருவால வனத்து மன்னி

ஆடுமவர் அருள்செய்த படியை எல்லாம்

அருளிச்செய் தகமலரப் பாடி ஏத்திச்

சேடர்பயில் திருப்பதியைத் தொழுது * போந்து

திருப்பாகுர் அதன்மருங்கு செல்ல லுற்றார்.

காண்க. அஞ்சன மாகரி - கருமை நிறமுடைய பெரிய யானையை. பஞ்சுரமாம். . . கொள்ள - பஞ்சுரமென்னும் பழைய பண்திறத்தின் உரிமை கொள்ள; பஞ்சுரம் - ஒருவகைப்பண். திறம் - ஆனாயநாயனார் புராணம் : 21. குறிப்புப் பார்க்க.

பா-ம் - * அறியும்.

“துஞ்ச வருவாருந் தொழுவிப் பாடும் வழுவிப்போய்

நெஞ்சம் புகுந்தென்னை நினைவிப் பாடும் முனைநட்பாய்

வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாணாள்கொள் ளும்வகைகேட்

டஞ்சும் பழையனூர் ஆலங்காட்டெம் மடிகளே”.

- தேவாரம்.

1011. நிகழ்ந்த காலை - விளங்கிய காலை நேரத்தில். மாலையினில்.....

ஆடுமவர் - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : பாட்டு 199. குறிப்புப் பார்க்க.

நடராசப் பெருமான் மாலையில் திருவாலங்காட்டிலும் (திருச்சிற்றம்பலத்திலும்)

பகலில் திருப்பாகுரிலும் ஆடுகிறார் என்னுமொரு சம்பிரதாய முண்டு. “பாகப்

பொழுதெல்லாம் பாகுர்த்தங்கி” - அப்பர் : கோயில்புக்கதிருத்தாண்டகம் 2. சேடர்

பயில் - பெரியோர்கள் வாழும்.

பா-ம் - * போற்றி.

1012. திருப்பாகூர் அணைந்தருளி அங்கு மற்றச்
 செழும்பதியோர் எதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப்
 பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா கத்துப்
 புராதனர்வேய் இடங்கொண்ட புனிதர் கோயில்
 விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து
 வீழ்ந்தெழுந்து மேனியெலாம் முகிழ்ப்ப நின்றே
 அருட்கருணைத் திருவாளன் நாமஞ் “சிந்தை
 இடையார்”என் றிசைப்பதிகம் அருளிச் செய்தார்.

1013. மன்னுதிருப் பதிகஇசை பாடிப் போற்றி
 வணங்கிப்போந் தப்பதியில் வைகி மாடு
 பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்கம் முதலா யுள்ள
 பிறபதிகள் பணிந்தணைவார் பெருகும் அன்பால்
 முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டும்
 முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை
 உன்னியொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க
 உற்றபெரு வேட்கையுடன் உவந்து சென்றார்.

1014. மிக்கபெருங் காதலுடன் தொண்டர் சூழ
 *மென்புனல் நாட் டின்கன்று வெற்பும் கானும்
 தொக்கபெரு வன்புலக்கான் அடைந்து போகிச்
 சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி
 முக்கண்முதற் றலைவனிட மாகி யுள்ள
 முகில்நெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று
 புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப்
 பூதியரோ டுடன்மகிழ்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

1012. புராதனரும் மூங்கிலின் கீழ் எழுந்தருளியுள்ள புனிதருமாகிய சிவ பெருமான் கோயிலை.

“சிந்தை யிடையார் தலையின் மிசையார் செஞ்சொலார்
 வந்து மாலை வைகும் போழ்தென் மனத்துளார்
 மைந்தர் மணாளர் என்ன மகிழ்வா ருர்போலும்
 பைந்தண் மாதவிச் சோலை சூழ்ந்த பாகுரே”. - தேவாரம்.

1014. மென்புனல் நாட்டின் கன்று - மெல்லிய காவிரிநாட்டு இரக்க முடைய கன்றாகிய பிள்ளையார்; காவிரிநாட்டின் கன்றாகிய பிள்ளையார் என்னலுமாம்; மெல்லிய புனல்நாட்டின் இனிய கன்று மலையுங் காடுங் கடந்து செல்கிறது என்று இரங்கிக் கூறியபடி. வெற்பும். . . . அடைந்து - மலையையுங் காட்டையுங் கொண்ட வன்புலமாகிய குறிஞ்சிக்காட்டை அடைந்து. விபூதியணிந்த திருவருட் செல்வரோடு. கன்றாகிய புகலிவேந்தர் எனக் கூட்டுக.

பா-ம் - *மென்புனல் நாட்டினை யகன்று.

1015. இறைவர்திருக் காரிகரை இறைஞ்சி அப்பால்
எண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கும் எங்கும்
நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும் பொன்னும்
நிறைதுவலை புடைசிதறி நிகழ்ப வாகி
அறைகழல்வா னவர்க்கிறைவன் குலிச வேற்றால்
அற்றசிறை பெற்றவன்மேல் எழுவ தற்குச்
சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலும்
சிலைநிலத்தில் எழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார்.

1016. மாதவர்கள் நெருங்குமுழாம் பரந்து செல்ல
மணிமுத்தின் பரிசின்னம் வரம்பின் றாகப்
பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப்
புரவலனார் எழுந்தருளும் பொழுது சின்னத்
தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி எங்கும்
“திருஞான சம்பந்தன் வந்தான்” என்னும்
நாதநிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லாம்
நலம்மருவு நினைவொன்றாய் மருங்கு நண்ண.

1017. கானவர்தங் குலம்உலகு போற்ற வந்த
கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய
மானவரிச் சிலைவேட்டை ஆடும் கானும்
*வானமறை நிலைபெரிய மரமும் தூறும்
ஏனைஇமை யோர்தாமும் இறைஞ்சி ஏத்தி
எய்தவரும் பெருமையவாம் எண்ணி லாத
தானமும்மற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி
சாரஎழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர்.

1015. பெரிய மலை வழிகளின் இருபக்கங்களிலும், மற்றெவ்விடங்களிலும் நிறைந்த அருவிகளின் வரிசைகள் பலவாய். . . தூவலைப் பக்கங்களில் சிதறி. இந்திரன் வச்சிராயுத்தால் வெட்டப்பெற்ற சிறகுகளை மீண்டும் பெற்று, அவ்விந்திரன் மீது பாய்வதற்குச் சிறகடித்துப் பறக்க முயன்று உயர்ந்தாற்போல உள்ள குறிஞ்சி நிலத்தில்.

1016. மாக்கள் - விலங்குகள். தீதில் ஒலியாதலின் மாக்கள் நெருங்கின என்க. எவ்வுயிரிலுமுள்ள ஈசனைக் கண்ட பெரியாரிடம் விலங்குகள் நெருங்குதல் இயல்பு.

1017. மானவரிச்சிலை - வலிமையோடு வரிந்து கட்டிய வில். தூறும் - செடிகளும் ; புதர்களும்.

பா-ம் - *வான்மறைய.

1018. “அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத்
தழுதுண்ட பிள்ளையார் அணைந்தார்” என்று
செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா எத்தி
சேர்ந்ததிருத் தொண்டர்குழாம் அடைய ஈண்டிப்
பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர்
பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்றும்
உம்பர்தவம் புரிவார்அப் பதியில் உள்ளோ
ருடன்விரும்பி எதிர்கொள்ள உழைச்சென் றுற்றார்.

1019. திசைஅனைத்தும் நீற்றினொளி தழைப்ப மண்மேல்
சிவலோகம் அணைந்ததெனச் சென்ற போது
மிசைவிளங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும்
* வேதபா லகர்இழிந்து வணங்கி மிக்க
அசைவில்பெருந் தொண்டர்குழாம் தொழுது போற்றி
“அர” எனும்ஓ சையின்அண்டம் நிறைப்ப அன்பால்
இசைவிளங்குந் தமிழ்விசை “திருக்கா எத்தித்
திருமலைஇம் மலைகளில்யா?” தென்று கேட்டார்.

1020. வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து
“மறைவாழ்வே! சைவசிகா மணியே! தோன்றும்
இந்தமலை காளனோ டத்தி தம்மில்
இகலிவழி பாடுசெய இறைவர் மேவும்
அந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையாம்” என்ன
அவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற் கொண்டு
சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம்
“வானவர்கள் தானவர்” என் றெடுத்துச் செல்வார்.

1018. பம்பு - நெருங்கிய. உழை - அருகே.

1019. பா-ம் - * வேதபாரகர்.

1020. பாம்பும் யானையும் தம்முள் மாறு கொண்டு பூசித்தமையான், காளத்தி
என்னும் பெயரை அம்மலை பெற்றதென்க. அந்தமில் - அழிவில்லாத.

“வானவர்கள் தானவர்கள் வாதைபட வந்ததொரு மாகடல்விடந்
தானமுது செய்தருள் புரிந்தசிவன் மேவுமலை தன்னைவினவில்
ஏனமின மானினொடு கிள்ளைதினை கொள்ளஎழி லார்கவணினால்
கானவர்தம் மாமகளிர் கனகமணி இலகுகா எத்திமலையே”.

“வேயனைய தோளுமையொர் பாகமுது வாகவிடை யேறிசடைமேல்
தாயமதி குடிசுடு காடில்நட மாடிமலை தன்னைவினவில்
வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மல ராகுநயனம்
காய்கணையி னாலிடந் தீசனடி கூடுகா எத்திமலையே”.

- தேவாரம்.

1021. திருந்தியஇன் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர்
 திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப்
 பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து
 பொன்முகலிக் கரைஅணைந்து தொழுது போகி
 அருந்தவர்கள் எம்மருங்கும் மிடைந்து செல்ல
 ஆளுடைய பிள்ளையார் அயன்மால் தேடும்
 மருந்துவெளி யேஇருந்த திருக்கா எத்தி
 மலையடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார்.
1022. தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே
 *தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தால் ஏறி
 வாழ்ந்திமையோர் குழாம்நெருங்கு மணிநீள் வாயில்
 மருங்கிறைஞ்சி உள்புகுந்து வளர்பொற் கோயில்
 சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித்
 தொழுதுதலை மேற்கொண்ட* செங்கை போற்றி
 வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார்போல்
 மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்.
1023. உள்ளத்தில் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்ம்மை
 உருவினையும் அவ்வன்பின் உள்ளே மன்னும்
 வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண்
 விமலரையும் உடன்கண்ட விருப்பும் பொங்கிப்
 பள்ளத்தில் இழிபுனல்போல் பரந்து செல்லப்
 பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்பொன்
 வள்ளத்தில் ஞானஆ ரமுதம் உண்டார்
 மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் *வணங்கு கின்றார்.

1021. இசை வகுப்பால் (இசைப்பாட்டால்).

1022. தடம். . . ஏறி - பெரிய கற்பாறைகளாகிய படிகளிலேறி.

பா-ம் - *தடஞ்சிலைச்சோ பாணநிலை தன்னால் ஏறி. *கொண்டு.

1023. பா-ம் - *வணங்கி நின்றார்.

1024. பங்கயக்கண் அருவிநீர் பாய நின்று

பரவும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடி ஆடித்
தங்குபெருங் களிகாதல் தகைந்து தட்பத்
தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மை நீட
அங்கரிதிற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற
அரியார்தந் திருமலைக்கீழ் அணைந்தி றைஞ்சிப்
பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட அங்குப்
புக்கருளி இனிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

1025. யாவர்களும் அறிவரிய இறைவன் தன்னை

ஏழுலகும் உடையானை எண்ணி லாத
தேவர்கள்தம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி
மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப்
பூவலரும் பொழில்புடைசூழ் சண்பை யாளும்
புரவலனார் காலங்கள் தோறும் புக்குப்
பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்ந்து
பண்பினிய திருப்பதியில் பயிலும் நாளில்.

1026. அங்கண்வட திசைமேலும் குடக்கின் மேலும்

அருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத்
திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறும்
சென்றுதமிழ் *இசைபாடுஞ் செய்கை போல
மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப
வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச்
செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரம்
தொழுதுதிருப் பதிகஇசை திருந்தப் பாடி.

1024. களிப்பும் காதலும் வலிந்து தடுக்க.

1025. திருவடித்தேனை. பருகி நிறைத்து.

1026. குடக்கின் - மேற்கின்.

பா-ம் - *பாடலுறுஞ்.

1027. கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிச்
 குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி
 ஏற்றின்மிசை வருவார்இந் திரன்றன் நீல
 பருப்பதமும் பாடி*மற் றிறைவர் தானம்
 போற்றியசொன் மலர்மாலை பிறவும் பாடிப்
 புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனித மாகும்
 நீற்றின்அணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ
 நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியில் நிலவு கின்றார்.
1028. தென்திசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா எத்தி
 போற்றிஇனி தமர்கின்றார் திரைசூழ் வேலை
 ஒன்றுதிரு வொற்றியூர் உறைவார் தம்மை
 இறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி அங்கண்
 இன்தமிழின் விரகர்அருள் பெற்று மீள்வார்
 “எந்தையார் இணையடிஎன் மனத்த” என்று
 பொன்தரளங் கொழித்திழிபொன் முகலி கூடப்
 புனைந்ததிருப் பதிகஇசை போற்றிப் போந்தார்.
1029. மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும்
 மறைவாழ வந்தவர்தாம் மலையும் கானும்
 முன்னணைந்த பதிபிறவும் கடந்து போந்து
 முதல்வனார் உறைபதிகள் பலவும் போற்றிப்
 பன்மணிகள் பொன்வரன்றி அகிலும் சந்தும்
 பொருதலைக்கும் பாலிவட கரையில் நீடு
 சென்னிமதி அணிந்தவர்தந் திருவேற் காடு
 சென்றணைந்தார் திருஞான முண்ட செல்வர்.

1027. பருப்பதத்தின் கொள்கை - ஸ்ரீ சைலத்தின் இயல்பையும்; திருநாவுக்கரசு
 சுவாமிகள் புராணம் : 349. பார்க்க.

பா-ம் - *மகிழ்ந்திறைவர்.

1028. கடற் கரையிலுள்ள திருவொற்றியூர்.

“சந்தமார் அகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம்
 உந்துமா முகலியின் கரையினில் உமையொடும்
 மந்தமார் பொழில்வளர் மல்குவண் காளத்தி
 எந்தையார் இணையடி என்மனத் துள்ளவே”. - தேவாரம்.

1029. வரன்றி - கொழித்து; அரித்துமாம். பொருது - மோதி. ஈண்டுப் பாலி
 என்றது பழம்பாலாற்றை. பின்னே பாலி வேறு வழியாக ஓடலாயிற்று.
 பழம்பாலாற்றுச் சிதைவுகளை இன்னும் பார்க்கலாம்.

1030. திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில்
சென்றணைந்து பணிந்துதிருப் பதிகம் பாடி
வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கள் செற்றார்
வலிதாயம் வந்தெய்தி வணங்கிப் போற்றி
உருவேற்றார் அமர்ந்துறையும் ஓத வேலை
ஒற்றியூர் கைதொழச்சென் றுற்ற போது
பெருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர்
பெரும்பதியோர் எதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார்.
1031. மிக்கதிருத் தொண்டர்தொழு தணையத் தாமும்
தொழுதிழிந்து “விடையவன்”என் றெடுத்துப் பாடி
மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழுங் கோயில்
மன்னுதிருக் கோபுரத்து வந்து தாழ்ந்து
தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாற்றித் தேவர்
தம்பெருமான் திருவாயி னூடு சென்று
புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு
போற்றெடுத்துப் படியின்மேல் பொருந்த வீழ்ந்தார்.
1032. பொற்றிரள்கள் போல்புரிந்த சடையார் தம்பால்
பொங்கிஎழுங் காதல்மிகப் பொழிந்து விம்மிப்
பற்றிஎழும் மயிர்ப்புளகம் எங்கு மாகிப்
பரந்திழியுங் கண்ணருவி பாய நின்று
சொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடி ஏத்தித்
தொழுதுபுறத் தணைந்தருளித் தொண்ட ரோடும்
ஒற்றிநகர் காதலித்தங் கினிது றைந்தார்
உலகுய்ய உலவாத ஞானம் உண்டார்.

1030. வேறுபட்ட மனத்தவுணர். வலிதாயம் இப்பொழுது பாடி என்று வழங்கப்படுகிறது. அடியார்கள் பொருட்டு உருவேற்ற பெருமான். ஓதவேலை - வாய் வெள்ளமுடைய கடல் சூழ்ந்த ; (ஓதம் - வாய் வெள்ளம்).

1031. “ விடையவன் விண்ணுமண்ணுந் தொழநின்றவன் வெண்மழுவாட் படையவன் பாய்புலித்தோல் உடைகோவணம் பல்கரந்தைச் சடையவன் சாமதேவன் சசிதங்கிய சங்கவெண்தோ டுடையவன் ஊனமில்லி யுறையும்மிடம் ஒற்றியூரே”. - தேவாரம்.

1032. உலவாத - குறையாத.

வேறு

1033. இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையார் இருந்தனர் இப்பால்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியில்
மன்னு சீர்ப் *பெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து
முன்னம் எய்திய தொன்றினை நிகழ்ந்தவா மொழிவாம்.
1034. அருநி தித்திறம் பெருக்குதற் கருங்கலம் பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கிஅப் பொருட்குவை நிரம்ப
வரும ரக்கலம் *மனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கும்
இருநி திப்பெருஞ் செல்வத்தின் எல்லையில் வளத்தார்.
1035. தம்மை உள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் *விருப்புடன் மிக்கதோர் அன்பால்
பொய்ம்மை *நீக்கிய பொருளிது எனக்கொளும் உள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினார் சிவநேசர் என்பார்.
1036. கற்றை வார்சடை முடியினார் அடியவர் கலப்பில்
உற்ற செய்கையில் ஒழிவின்றி உருகிய மனமும்
பற்றி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றும்
செற்றம் மேவிய சீலமும் உடையராய்த் திகழ்வார்.
1037. ஆன நாள்செல அருமறைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனகம் நுகர்ந்ததும் நானிலம் உய்ய
ஏனை வெஞ்சமண் சாக்கியம் இழித்தழித் ததுவும்
ஊன மில்புகழ் அடியர்பால் *கேட்டுவந் துளராய்.

1033. தோன்ற லாரிடத்து.

பா-ம் - *புகழ்.

1034. அருநிதி வகைகளை. கலம் - கப்பல். அலைமோதுங் கடலில்.
மனைப்பட - வீட்டிற் சேர. பணைக்கரை நிரைக்கும் - பெரிய கடற்கரையில்
வரிசையாக வைக்கப்படும்.

பா-ம் - *மனைப்படப் படிக்கவர் நிரப்பும்.

1035. பா-ம் - *விருப்பினில். *நீக்கி மெய்ப் பொருளிது.

1036. ஆண்டவனிடத்தில் பற்றில்லாத நெறிகளாகிய பரசமயங்களைச் சிதற
ஓட்டும் கோபம் பொருந்திய சீலமும். இக்கோபம் நல்லதாதலின், அதைச் "சீலம்"
என்றார்.

1037. ஞான அமுதை உண்டதும். கேட்டு உவந்து உளராய்.

பா-ம் - *கேட்டுவந் துள்ளார்.

1038. செல்வம் மல்கிய சிரபுரத் தலைவர்சே வடிக்கீழ்
எல்லை இல்லதோர் காதலின் இடையறா உணர்வால்
அல்லு நண்பக லும்புரிந் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வும்செயல் கேட்கவும் தொழிலின ரானார்.
1039. நிகழும் ஆங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
*திகழு நீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேன்மையில் உலகினிற் பொலிந்துளா ரெனினும்
மகவி லாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு.
1040. அரிய நீர்மையில் அருந்தவம் புரிந்தரன் அடியார்க்
குரிய அர்ச்சனை உலப்பில செய்தஅந் நலத்தால்
*கரிய வாங்குமூல் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
துரிய பூமகள் எனஒரு பெண்கொடி உதித்தாள்.
1041. நல்ல நாள்பெற *ஓரையின் நலம்மிக உதிப்பப்
பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு வணிகர்பார் முழுதும்
எல்லை யில்தனம் முகந்துகொண் டியாவரும் உவப்ப
மல்லல் ஆவண மறுகிடைப் பொழிந்துளம் மகிழ்ந்தார்.
1042. ஆறு சூடிய முடியினார் அடியவர்க் கன்பால்
ஈறி லாதபூ சனைகள்யா வையும்கிகச் செய்து
மாறி லாமறை யவர்க்குவேண் டினளலாம் அளித்துப்
பேறு *மற்றிது எனும்படி பெருங்களி சிறந்தார்.

1038. புரிந்து (விரும்பி) அவர் அருள் திறமே.

1039. நிதிப்பெருங் கிழவனில் - குபேரனைப் பார்க்கிலும்.

பா-ம் - *திகழ.

1040. உலப்பில - அளவில்லாதன.

பா-ம் - *வரிய.

1041. ஓரையின் - முகூர்த்தத்தின். தனம் முகந்து - பொருளை வாரி. மல்லல்
ஆவண மறுகிடை - வளப்பம் பொருந்திய கடை வீதியில்.

பா-ம் - *ஓரையும்.

1042. பா-ம் - *மற்றிது வேயெனும் பெருமகிழ்.

1043. சூத நல்வினை மங்கலத் தொழில்முறை தொடங்கி
வேத *நீதியின் விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாத கத்*தொடு சடங்குகள் தசதினஞ் செல்லக்
காதல் மேவிய சிறப்பினில் கடிவிழா அயர்ந்தார்.
1044. யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியால் இன்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறுப் பணிகிளர் பண்பெலாம் நோக்கிப்
*பூவி னாளென வருதலிற் பூம்பாவை என்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புவியின்மேல் விளங்க.
1045. திங்கள் தோறும்முன் செய்யும்அத் திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாட்சியிற் பெருக
அங்கண் மாநகர் அமைத்திட ஆண்டெதிர் அணைந்து
தங்கு பேரொளிச் சீறடி தளர்நடை பயில.
1046. தளரும் மின்னின்அங் குரமெனத் தமனியக் கொடியின்
வளரி ளந்தளிர்க் கிளையென மணிகிளர் ஒளியின்
அளவி லஞ்சுடர்க் கொழுந்தென அணைவுறும் பருவத்
திளவ னப்பிணை அனையவர்க் கேழியாண் டெய்த.
1047. அழகின் முன்னிளம் பதமென அணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய ருடன்விளை யாட்டில்
கழலொ டம்மனை கந்துகம் என்றுமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை ஆடி.

1043. சூதம் நல்வினை - பிரசவ காலத்தில் செய்யப்படும் நற்கருமங்கள்.
விதியுளி - முறைமை. கடிவிழா அயர்ந்தார் - மங்கல விழா நிகழ்த்தினர்.

பா-ம் - *நீதியில். *தொழில்.

1044. பாவை நல்லுறுப்பு அணிகிளர் பண்பெலாம் - பெண்ணின் நல்ல
அவயவங்களில் அழகு எழும் இயல்புகளெல்லாம். பூவினாள் - பூமகள்; இலக்குமி.

பா-ம் - *பூவினாளெனத் தகுதலிற்.

1045. அங்கண்... அணைந்து - அழகிய இடமகன்ற மயிலாப்பூரிலே சிவ நேசர்
செய்திட ஓராண்டு அணைதலால். சீறடி - சிறிய அடி.

1046. அங்குரம் என - முளை போலவும். தமனியக் கொடியின் - பொற்
கொடியின். மணி கிளர் - மாணிக்கத்தினின் றெழும். வனப்பிணை அனையவர்க்கு -
வனத்திலுள்ள பெண்மானைப்போன்ற பூம்பாவையார்க்கு.

1047. அழகின் முதல் இளம் பதமென. விழாக்கொண்டெழும் சிறுமியருடன்.
கழலொடு - கழற்சிக்காயுடன். கந்துகம் - பந்து.

1048. பொற்றொ டிச்சிறு மகளிர்ஆ யத்தொடும் புணர்ந்து
சிறிற் றில் முற்றவும் இழைத்துடன் அடுத்தொழிற் சிறுசோ
றற்ற உண்டிகள் பயின்றொளி மணியூசல் ஆடி
மற்றும் *இன்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர.
1049. தந்தை யாரும்அத் *தளிரிளங் கொம்பனாள் தகைமை
இந்த வையகத் தின்மையால் இன்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்து “மற் றிவள்மணம் பெறுவான்
அந்த மில்லென தருநிதிக் குரியன்” என் றறைந்தார்.
1050. ஆய நாள்களில் அமண்பயில் பாண்டிநா டதனைத்
தூய ஞானமுண் டருளிய தோன்றலார் அணைந்து
மாய வல்லமண் கையரை வாதில்வென் றதுவும்
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும்.
1051. நெருப்பில் அஞ்சினார் தங்களை நீரில்ஓட் டியபின்
மருப்பு நீள்கமுக் கோலில்*மற் றவர்களே றியதும்
விருப்பி னால்திரு நீறுமீ னவற்களித் தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும்.
1052. இன்ன வாறெலாம் அறிந்துளார் எய்திஅங் கிசைப்பச்
சொன்ன வர்க்கெலாம் இருநிதி தூசுடன் அளித்து
மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தெழுந்துசெந் நின்று.
1053. சுற்றம் நீடிய கிளையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
“கற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டுடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டுத்தபூம் பாவையும் பிறங்கிய நிதியும்
முற்றும் என்னையும் கொடுத்தனன் யான்” என்று மொழிந்தார்.

1048. சிறுமியர் கூட்டத்தொடுஞ் சேர்ந்து, அடுத்தொழில் - சமைக்குந் தொழிலாகிய. வண்டலாட்டு - மகளிர் விளையாட்டுள் ஒன்று.

பா-ம் - *இன்புறு.

1049. பா-ம் - *தளிரிளங்.

1051. அனல் வாதத்தில் தோற்றவர்கள் தங்களைப் புனல் வாதத்துக்கும் உட்படுத்திக் கொண்ட பின்னர். மருப்பு - கொம்பால். பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் - சிவசாதனங்களாகிய விபூதி ருத்திராட்சங்களை.

பா-ம் - *மற் றவரையேற் றியதும்.

1052. தூசுடன் - பட்டாடையுடன். செந்நின்று - செவ்விய நெறியில் நின்று; நேர் நின்று.

1054. எல்லை யில்பெருங் களிப்பினால் இப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை யாருடன் முடியா
மல்கு செவ்வத்தின் *வளமையும் மறைவளர் புகலிச்
செல்வ ரேஉடை யாரெனுஞ் சிந்தையால் மகிழ்ந்தார்.
1055. ஆற்று நாள்களில் அணங்கனார் கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழில் மருங்கினிற் பனிமலர் கொய்வான்
போற்று வர்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொ டித்தளிர்க் கையினால் முகைமலர் கொய்ய.
1056. அன்பர் இன்புறும் ஆர்வத்தின் அளித்தபாங் கல்லால்
பொன்பி றங்குநீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா
தென்ப துட்கொண்ட பான்மைஓர் எயிற்றிளம் பணியாய்
முன்ப ணைந்தது போலஓர் முள்ளெயிற் றரவம்.
1057. மௌவல் மாதவிப் பந்தரில் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினில்மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற் செறிநெறி கூந்தல்
கொவ்வை வாயவள் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது *குறித்து.

1054. முல்லை வெண்ணகை - முல்லைபோன்ற வெள்ளிய பற்களையும்.
முகிழ் - அரும்பும். முடியா. வளமையும் - முடிவில்லாது நிறைந்து கிடக்கும்
செவ்வத்தின் வளப்பத்தையும்.

பா-ம் - *வண்மையும்.

1055. இவ்வா றொழுகிவரு நாளில் பூம்பாவையார் கன்னிமாடத்தின்பா
லுள்ள. கோற்றொடி - கோற்றொழிலையுடைய வளை யணிந்த; நேரிய
வளையணிந்த.

1056. அன்பர் - சிவநேசச் செட்டியார். பாங்கு-உரிமை. பொன்... புணராத-
காவிரி சூழ்ந்த சீர்காழித் தலைவராகிய பிள்ளையார்க்கு இது பொருந்தாது. பான்மை
..... பணியாய் - பான்மையானது பற்களையுடைய ஓர் இளம் பாம்பாகி.

1057. மௌவல் மாதவி - மல்லிகை முல்லை. செவ்வி. கவர் பொழுதி
னில் - அழகிய அன்றலர்ந்த மலரைக் கொய்யும்போது. மலர்ச். கவர்ந்தது -
மலர்போன்ற சிவந்த கையையும், மான்போன்ற ஒள்ளிய கண்களையும், நறிய
நெற்றியையும், செறிந்து நெறிந்த கூந்தலையும், கொவ்வைக் கனியொத்த வாயியு
முடைய பூம்பாவையாரின் அரும்புபோன்ற விரலைக் குறித்துக் கடித்தது.

பா-ம் - *குறித்தே.

1058. நாலு தந்தமும் என்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ ழும்பணம் விரித்துநின் றாடிவே றடங்க
நீல வல்விடந் தொடர்ந்தெழ நேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுளம் மயங்கி.
1059. தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொடு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புகுந்திட வணிகர்
உரையும் உள்ளமும் நிலையழிந் துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமும் தாமும்முன் கலங்கினார் கலுழ்ந்தார்.
1060. விடந்தொ லைத்திடும் விஞ்சையிற் பெரியராம் மேலோர்
அடர்ந்த தீவிடம் அகற்றுதற் கணைந்துளார் அனேகர்
திடங்கொள் மந்திரந் தியானபா வகநிலை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தனித்தனித் தொழிலராய்ச் சூழ்வார்.
1061. மருந்தும் எண்ணில மாறில செய்யவும் வலிந்து
பொருந்து வல்விடம் ஏழுவே கமும்முறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண்மென் கொடியனாள் தலைமிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீர்ந் திலதால்.
1062. ஆவி தங்குபல் குறிகளும் அடைவில வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகர்"இது விதி"என்
றோவும் வேலையில் உறுபெருஞ் சுற்றமும் அலறிப்
பாவை மேல்* விழுந் தழுதனர் படரொலிக் கடல்போல்.

1058. நாலு தந்தமும் - நான்கு பற்களும். என்பு உற - பூம்பாவையாரின்
என்பில் பாய. கவர்ந்து - கடித்து. நஞ்சு உகுத்து - விஷத்தைக் கக்கி. பணம் - படத்தை.
வேறு அடங்க - வேறிடத்தில் மறைந்தொடுங்க. நேரிழை - பூம்பாவையார்.

1059. வெருக்கொடு - திடுக்கிட்டு அஞ்சி. வரைசெய் - மலைபோன்று செய்யப்
பட்ட. வணிகர் - சிவநேசச் செட்டியார். கலுழ்ந்தார் - அழுதார்.

1060. கருடதியான பாவகம் முதலியன.

1061. (மந்திரங்களன்றி) மருந்துகளும் எண்ணிலவாய் உவமையில்லனவாய்.
. . அப்பூதியடிகள் புராணம் : 27. பார்க்க. பிறங்கி - பெருகி.

1062. உயிர் தங்குதற்குரிய பல குறிகள் பொருந்தாதொழிய; உயிர் போங்
குறிகள் தோன்ற என்றபடி. கருடபாவனை முதலிய வித்தைகளில் வல்லவர்கள் "இது
விதி" என்று நீங்கும் வேளையில்.

பா-ம் - * விழுந் தழுதது.

1063. சிந்தை வெந்துய ருறுசிவ நேசரும் தெளிந்து
வந்த செய்வினை இன்மையில் “வையகத் துள்ளோர்
இந்த வெவ்விடம் *ஒழிப்பவர்க் கீகுவன் கண்ட
அந்த மில்நிதிக் குவை” எனப் பறைஅறை வித்தார்.
1064. *முரசி யம்பிய மூன்றுநாள் அகவையின் முற்ற
அரசர் பாங்குளோர் உட்பட அவனிமே லுள்ள
கரையில் கல்வியோர் யாவரும் அணைந்துதங் காட்சிப்
புரையில் செய்கையில் தீர்ந்திடா தொழிந்திடப் போனார்.
1065. சீரின் மன்னிய சிவநேசர் கண்டுளம் மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைசூழ் கழுமலத் தலைவர்
சாரும் அவ்வள வும்உடல் தழலிடை அடக்கிச்
சேர என்பொடு சாம்பல்சே மிப்பது தெளிவார்.
1066. “உடைய பிள்ளையார்க் கெனஇவள் தனைஉரைத் ததனால்
அடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாம்நமக்” கென்றே
இடரொழிந்தபின் அடக்கிய என்பொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற் புகப்பெய்து *வைப்பார்.
1067. கன்னி மாடத்தில் முன்புபோற் காப்புற அமைத்துப்
பொன்னும் முத்தும்மேல் அணிகலன் பூந்துகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூவியின் பஞ்சணை விரைப்பள்ளி அதன்மேல்
மன்னு பொன்னரி மாலைகள் அணிந்துவைத் தனரால்.

1063. செயத்தக்க செயல் வேறின்மையால். கண்ட - யான் ஈட்டிய.

பா-ம் - *ஒழிப்பவர்க் கீவனென் னுடைய.

1064. பறை சாற்றிய மூன்றுநாள் எல்லையில் ஒரு சேர அரசர் பக்கத்திலுள்ள
மருத்துவர் (இராஜ வைத்தியர்) உள்பட. . . தங்காட்சி என்னும் (கருட பாவனை
முதலிய) குற்றமற்ற செயல்களாலும்.

பா-ம் - *முரசி யம்பலும்.

1065. காரின் மல்கிய - மேகங்களால் நிறைந்த ; மேகம்போல் நிறைந்த
எனினுமாம். கழுமலத் தலைவர் - திருஞான சம்பந்தர். தழலிடை அடக்கி -
நெருப்பிலிட்டு; தகனஞ் செய்து.

1066. துன்புறுவதற்கு அடைவு (முறை) இல்லை. புடை பெருத்த - பக்கம்
பெருத்த.

பா-ம் - *வைத்தார்.

1067. தூவியின் - அன்னத் தூவிபோன்ற (தூவி - மயிர்) ; “அன்னத்தின் தூவி
மெல்லணை அசைஇ. . . ” - கலித்தொகை : 72. 2. விரைப்பள்ளி - வாசனைப்
பொருள்கள் அமைந்த படுக்கை. பொன்னரி மாலைகள் - வாடா மாலைகள் ; கற்பக
மாலைகள்.

1068. மாலை சாந்தொடும் மஞ்சன நாடொறும் வழாமைப்
பாலி னேந்தரும் போனகம் *பகல்விளக் கினைய
சாலு நன்மையில் தகுவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
ஏலு மாசெய யாவரும் வியப்பெய்து நாளில்.
1069. சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றொண்டர்க ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தைஅந் நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார்.
1070. சொன்ன வர்க்கெலாந் தூசொடு காசுபொன் னளித்தே
இன்ன தன்மையர் எனவொணா *மகிழ்சிறந் தெய்தச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வொற்றியூர் அளவும்
துன்னு நீள்நடைக் காவணந் துகில்விதா னித்து.
1071. மகர தோரணம் வண்குலைக் கமுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்கள் அணிபெற நிரைத்து
நகர நீள்மறு கியாவையும் நலம்புனை அணியால்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததாம் எனப்பொலி வித்தார்.
1072. இன்ன வாறணி செய்துபல் குறைவறுப் பேவி
“முன்னம் ஒற்றியூர் நகரிடை முத்தமிழ் விரகர்
பொன்னடித்தலந் தலைமிசை புனைவன்”என் றெழுவார்
அந்ந கர்ப்பெருந் தொண்டரும் உடன்செல அணைந்தார்.

1068. மாலை சந்தனத்தொடு திருமஞ்சனம் முதலியவற்றை. பாலினேந்தரு
போனகம் - பால் சோறு.

பா-ம் - *பலவிளக்.

1070. தூசொடு - வஸ்திரத்துடன். நெருங்கிய நீண்ட நடைப்பந்தரிட்டு;
துணியால் மேற்கட்டி அமைத்து.

பா-ம் - *மகிழ்ச்சிவந் தெய்தச்.

1071. தாமங்கள் - மாலைகள். மறுகு - தெருக்கள். புகரில்-குற்றமில்லாத.

1072. குறைவு அறுப்பு ஏவி - குறைகளை நீக்குதற்பொருட்டு (குறைகளைப்
பூர்த்தி செய்யும்படி) ஆட்களை ஏவி.

1073. ஆய வேலையில் அருமறைப் புகலியர் பிரானும்
மேய வொற்றியூர் பணிபவர் வியனகர் அகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடல்மயி லாபுரி நோக்கித்
*தூய தொண்டர்தங் குழாத்தொடும் எதிர்வந்து தோன்ற.
1074. மாறில் வண்பெரு வணிகரும் தொண்டரும் மலர்ந்த
நீறு சேர்தவக் குழாத்தினை நீளிடைக் கண்டே
“ஆறு சூடினார் திருமக னார்அணைந் தார்”என்
றீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னால்விழுந் திறைஞ்ச.
1075. காழி நாடரும் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் றிழிந்து
சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் தொழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்*செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
ஆழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநகர் அணைந்தார்.
1076. அத்தி றத்துமுன் நிகழ்ந்தது *திருவுள்ளத் தமைத்துச்
சித்தம் இன்புறு சிவநேசர் *தஞ்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த *வச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை அழிய
வைத்த அப்பெருங் கருணைநோக் கால்மகிழ்ந் தருளி.
1077. கங்கை வார்சடை யார்கபா லீச்சரத் தணைந்து
துங்க நீள்கடர்க் கோபுரந் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை *பங்கர்தம் கோயிலை வலங்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவிந்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.
1078. தேவர் தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினாற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர்.

1073. திருவொற்றியூரைப் பணிபவராய் அவ்வகன்ற நகரை அகன்று. காயல் -
கழி ; உப்பளமுமாம்.

பா-ம் - *ஏய.

1075. பா-ம் - *தந்.

1076. செயல் கூடவும்.

பா-ம் - *திருவுளத்தடைத்து. *தம்பணி. *வெஞ்சமண்.

1077. பா-ம் - *பாகர்தம்.

1078. அமுதம் இறவாமையைக் குறிப்பது; பூம்பாவையாரின் இறப்பை நீக்கக்
கொண்ட கருத்தை நிறைவேற்ற வல்ல தெய்வம் அமுதம் போன்றது என்பது நுட்பம்.

1079. போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு *புரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியில் நிறைமயிர்ப் புளகங்கள் நெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோந் தருளி
ஆற்றும் இன்னருள் வணிகர்மேற் செலஅருள் செய்வார்.
1080. “ஒருமை உய்த்தநல் லுணர்வினீர்! உலகவர் அறிய
அருமை யாற்பெறு மகள்என்பு நிறைத்தஅக் குடத்தைப்
பெருமயா னத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயில்
திரும திற்புற வாய்தலிற் கொணர்”கென்று செப்ப.
1081. அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியால் அவனிமேற் பணிந்து
வந்து தந்திரு மனையினில் மேவிஅம் மருங்கு
கந்த வார்பொழிற் கன்னிமா டத்தினிற் புக்கு
வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர் குடத்தைவே றெடுத்து.
1082. மூடு பன்மணிச் சிவிகையுட் பெய்துமுன் போத
மாடு சேடியர் இனம்புடை சூழ்ந்துவந் தனைய
ஆடல் மேவினார் திருக்கபா லீச்சரம் அணைந்து
நீடு கோபுரத் தெதிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி.
1083. அங்க ணாளர்தம் அபிமுகத் தினில்அடி உறைப்பால்
மங்கை என்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீள்புனற் புகலிகா வலர்புவ னத்துத்
தங்கி வாழ்பவர்க் குறுதியாம் நிலைமைசா திப்பார்.

1079. கூற்றடர்த்தவர் - யமனைக் காய்ந்தவராகிய சிவபெருமான்; இங்கே
பூம்பாவையாரின் மரணத்தைத் தவிர்க்க வல்லவர் என்பது குறிப்பு. இனி நிகழ்த்தப்
போவதற்கு ஏதுவாயுள்ள இனிய அருளை வணிகர் மீது செல்ல. . . .

பா-ம் - *பரிவுடன்.

1080. மயானம் எல்லா உயிர்களும் ஒடுங்குமிடம். அவ்விடத்தில் நடம்புரி
வோன் அவ்வுயிர்களைப்போல ஒடுங்குதல் இல்லாதவன். அவனே இறைவன்.
மீண்டும் அவ்வொடுங்கிய உயிர்களைத் தோற்றுவிப்போனும் அவ்விறைவனே
யாவன். இன்னோரன்ன காரணங்களால் ஆண்டவன் கோயில் சுடுகாடேயாதல்
காண்க. இது முன்னருஞ் சிவவிடங்களில் விளக்கப்பட்டது. ஈண்டுமயானத்தில்
நடம்புரிவது என்பது ஒடுங்கிய உயிரை எழுப்புவதை உணர்த்துவது. மயானம்
ஒடுக்கத்தையும் நடம் தோற்றத்தையும் குறிப்பன.

1083. அங்கணாளர். . . . உறைப்பால் - கபாலீச்சரப் பெருமானது சந்திதி
எதிரில் பாதகாணிக்கைபோல; அடி உறைப்பால் - அடிப்பாகம் நன்மாகப் பதியுமாறு
என்னலுமாம்.

1084. மாடம் ஒங்கிய மயிலைமா நகருளார் மற்றும்
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர்
மாடு சூழ்ந்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்கள் ஏனையோர் விசும்பிடை நெருங்க.
1085. தொண்டர் தம்பெருங் குழாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை
அண்டர் நாயகர் கோபுர வாயில்நேர் அணைந்து
வண்டு வார்சூழ லாள்என்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி.
1086. “இந்த மாநிலத் திறந்துளோர் என்பினைப் பின்னும்
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையாந் தன்மை
அந்த என்பொடு தொடர்ச்சியாம்” எனஅருள் நோக்கால்
சிந்தும் அங்கம்அங் குடையபூம் பாவைபேர் செப்பி.

1084. இருட்டில் கிடந்த உயிர்களுக்குத் தனுசுரண புவன போகங்களைத் தந்து சிறிது அறிவு விளக்கஞ் செய்பவன் ஆண்டவன். அவன் செய்த நன்றியைப் பாராட்டி அவன் வழி நிற்பது கடவுள் நெறி எனும் சமய வழி நிற்பதாகும். அந்நன்றி மறந்து வாழ்வது சமய வழி நிற்பதாகாது. சமய வழியை மறந்து வாழ்வோர் ஈண்டு “நன்றியில் சமயத்தினுள்ளோர்” என்னப்பட்டார்; அவர் கடவுள் நெறியல்லாத வேறு நெறி நிற்பவர் என்பது கருத்து.

1086. நந்தும் - தழைக்கும். அந் நன்மையாந் தன்மை அந்த எலும்பொடு தொடர்ச்சியாம் என்று. சிந்திய அங்கம் அங்கு உடைய; பருவுடலிழந்த நிலையுடைய என்றபடி. இறப்பாவது பருவுடல் அழிவு. பருவுடல் அழிந்ததும் எஞ்சி நிற்கும் நுண்ணுடல் ஊனக் கண்ணினர்க்குப் புலனாவதில்லை. நுண்ணுடல் ஞானக்கண்ணினர்க்குப் புலனாவது. இங்கே ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குப் பூம்பாவையின் நுண்ணுடல் புலனாகிறது. அந்நுண்ணுடலுக்கு இப்பொழுது அவர் பருவுடல் வழங்கப்போகிறார். பருவுடலாவது என்போடு கூடியது. என்போடு கூடாது நிலவுவது நுண்ணுடல்.

பருவுடல் மறையப் பெற்றோர் மீண்டும் அவ்வுடல் தாங்குவது, முன்னையுழை யொழிக்கத் திருவருள் வழி என்னும் நன்னெறியில் நின்று ஒழுக்கற் பொருட்டேயாகும். அந்நன்மை நெறியில் நிற்க என்போடு தொடர்பு கொள்ளுதலாகிய பருவுடல் தாங்குதல் வேண்டும். இந்நுட்பம் “இந்தமா. தொடர்ச்சியாம்” என்று குறிக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. பருவுடல் இழந்த பூம்பாவையை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க அதாவது மீண்டும் என்புடல் கொண்டெழுப்ப ஞானசம்பந்தர் அருணோக்கங் கொண்டார் என்க. அருணோக்கமாவது நுண்ணுடலைக் காண வல்ல நோக்கம்; அவ்வுயிர் மீண்டும் சிவத்தொண்டு செய்து அதாவது நன்னெறி நின்று பேறுபெற நோக்கும் நோக்கம்.

இன்னொருவர் வயிற்றில் பிறந்து என்புடல் தாங்கப் போகும் பூம்பாவையாரை, அவ்வாறு பிறக்கச் செய்யாது, திருவருளால் அவர்க்கு ஒருவித உடல் நல்கப்போகிறார் ஞானசம்பந்தப் பெருமான். சில உயிர்களின் நுண்ணுடல் என்பைப் பற்றியும் சில நாள் நிலவுவதுண்டு. நுண்ணுடலின் உண்மையைப் பற்றி ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜ் முதலிய விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ந்து வெளியிடும் நுட்பங்களைக் கொண்ட நூல்கள் பல இந்நாளில் உலகெங்கும் உலவுகின்றன.

1087. “மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வரு” கென உரைப்பார்.
1088. மன்னு வார்சடை யாரைமுன் தொழுது “மட்டிட்ட”
என்னும் நற்பதி கத்தினிற் “போதியோ” என்னும்
அன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனும் அமுதம்அவ் வங்கம்
துன்ன வந்துவந் துருவமாய்த் தொக்கதக் குடத்துள்.
1089. ஆன தன்மையின் அத்திருப் பாட்டினில் அடைவே
போன *வாயுவும் வடிவமும் பொலிவொடு நிரம்பி
ஏனை அக்குடத் தடங்கிமுன் னிருந்தெழு வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண் பாட்டினை நவில்வார்.
1090. “தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத் திண்ணரிச் செங்கை
ஏற்ற தன்றென எடுத்துரைப் பார்” என்ற போது
கோற்றொ டிச்செங்கை தோற்றிடக் குடம்உடைந் தெழுவாள்
போற்று தாமரைப் போதவிழ்ந் தெழுந்தனள் போன்றாள்.
1091. எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற் றிருநான்கு திருப்பாட்
டடுத்த அம்முறைப் பன்னிரண் டாண்டள வணைந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினில் தோன்றிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமேல் *விரித்தார்.

1087. ஆர்தல் - இன்ப நுகர்தல்.

1088. வாக்கெனுஞ் சாவாமருந்து பொருந்தி நிறைய அவ்வங்கமானது.
தொக்கு - திரண்டது; உருக்கொண்டது.

1089. வாயுவும் - பிராணனும். அத்திருப்பாட்டினின் அடைவே - அத்திருப்
பாட்டைப்போல மற்றத் திருப்பாட்டுக்களிலும் முறையே. ஏனை - ஒழிந்த.
சமண்பாட்டு - புத்தாம்பாட்டு.

பா-ம் - *ஆயுளும்.

1090. தெளிவில்லாத சமணரும் சாக்கிய குண்டர்களும், இலக்குமியைப்
போன்றாள்.

1091. “மட்டிட்ட” என்றெடுத்த முதற்பாட்டில் வடிவு பெற்று, மற்ற எட்டுப்
பாட்டுக்களில் முறை முறையே பன்னிரண்டு வயதேற்பெற்றுச் சமண் பாட்டாகிய
புத்தாம் பாட்டில் வெளித் தோன்ற.

வேறு

1092. ஆங்கனம் எழுந்து நின்ற அணங்கினை நோக்கு வார்கள்
“ஈங்கிது காணீர்” * என்னா அற்புதம் எய்தும் வேலைப்
பாங்குக்குழ் தொண்ட ரானோர் “அரகர” என்னப் பார்மேல்
ஓங்கிய ஓசை உம்பர் நாட்டினை உற்ற தன்றே.
1093. தேவரும் முனிவர் தாமும் திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விரைகொள் மாரி பொழிந்தனர் ஒழிந்த மண்ணோர்
யாவரும் இருந்த வண்ணம் எம்பிரான் கருணை என்றே
மேவிய கைகள் உச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்.
1094. அங்கவள் உருவங் காண்பார் அதிசயம் மிகவும் எய்திப்
பங்கமுற் றாரே போன்றார் பரசம யத்தி னுள்ளோர்
“எங்குள செய்கை தான்மற் றென்செய்த வா”றி தென்று
சங்கையாம் உணர்வு கொள்ளும் சமணர்தள் ளாடி வீழ்ந்தார்.
1095. கன்னிதன் வனப்புத் தன்னைக் கண்களால் முடியக் காணார்
முன்னுறக் கண்டார்க் கெல்லாம் மொய்கருங் குழலின் பாரம்
மன்னிய வதன செந்தா மரையினிற் கரிய வண்டு
துன்னிய ஒழுங்கு துற்ற சூழல்போல் இருண்டு தோன்ற.

பா-ம் - * விதித்தார்.

“மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலிச் சரம்அமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்”.

“உரிஞ்சாய வாழ்க்கை அமனுடையைப் போர்க்கும்
இருஞ்சாக் கியர்க் ளெடுத்துரைப்ப நாட்டில்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலிச் சரம்அமர்ந்தான்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்”. - தேவாரம்.

1092. உலகில் பிறந்து ஓங்கிய ஓசை தேவர் நாட்டினை உற்றது.

பா-ம் - * என்ன.

1093. விரை - வாசனை.

1094. இஃது எங்குள்ள செய்கை? எப்படிச் செய்யப்பட்டது? என்று ஐய
உணர்வு கொண்ட சமணர்கள்; சங்கை - அச்சமுமாம்.

1095. கன்னியின் அழகை. கூந்தற் பாரமானது. நிலையான முகமென்னுஞ்
செந்தாமரையில் கரிய வண்டு படிந்த ஒழுங்கு நெருங்கின சூழல்போல். . .

1096. பாங்கணி சுரும்பு மொய்த்த பனிமலர் அளகப் பந்தி
தேங்கமழ் ஆரஞ் சேருந் திருநுதல் விளக்கம் நோக்கில்
பூங்கொடிக் கழகின் மாரி பொழிந்திடப் புயற்கீழிட்ட
வாங்கிய வான வில்லின் வளரொளி வனப்பு வாய்ப்ப.
1097. புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்தம் நெற்றி
ஒருவிழி எரியின் நீறாய் அருள்பெற *உளனாங் காமன்
செருஎழுந் தனுவ தொன்றும் சேமவில் லொன்றும் ஆக
இருபெருஞ் சிலைகள் முன்கொண் டெழுந்தன போல* ஏற்ப.
1098. மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி யாள்தன்
கண்ணினை வனப்புக் காணில் காமரு வதனத் திங்கள்
தண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்தில் தகைவின் நீள
ஒண்ணிறக் கரிய கயலிரண் டொத்து லாவ.
1099. பணிவளர் அல்குல் பாவை நாசியும் பவள வாயும்
நணியபே ரோளியில் தோன்றும் நலத்தினை நாடு வார்க்கு
மணிநிறக் கோபங் கண்டு மற்றது வவ்வத் தாமும்
அணிநிறக் காம ரூபி *அனைவதாம் அழகு காட்ட.

1096. பாங்கு. விளக்கம் - பக்கத்தே அழகிய வண்டுகள் மொய்த்த குளிர்ந்த மலர் முடித்த முன்னுச்சி மயிரின் ஒழங்கையும், மணங்கமழும் மாலை சேரும் அழகிய நெற்றியின் விளக்கத்தையும். பூங்கொடிக்கு - பூங்கொடிபோன்ற பூம்பாவைக்கு. வாங்கிய - வளைந்த. அளக பந்தியையும் திருநுதல் விளக்கத்தையும் நோக்கினால், ... மாரி பொழியுமாறு, முகில் கீழிட்ட வானவில்லினது ; அளகப்பந்தி - மாரி பொழிந்திடும் புயல்; திருநுதல் விளக்கம் - வானவில்லின் வளரொளி.

1097. சிவபெருமான் நெற்றிவிழி நெருப்பால் நீறாகி மீண்டும் அப்பெருமான் அருள்பெற வாழ்வுபெற நெழுந்த மன்மதனது. செருவெழுந்தனு- போர் வில். சேம வில் - பாதுகாப்பிலுள்ள வில்.

பா-ம் - *உளதாங். *ஒப்ப ; ஏய்ப்ப.

1098. மண்ணிய - கடைந்த. காமரு - அழகிய. வதனத் திங்கள் - முகமாகிய சந்திரனது. தகைவில் - தடுத்தலில்லாத. கரிய செய்ய - கருமையும் செம்மையுமுடைய. இரண்டு கண்களின் அழகைக் காணில், அவை முகமாகிய சந்திரனது ஒளி வெள்ளத்தில் இரண்டு கயல் மீன்களை ஒத்து உலாவ.

1099. பணி - பாம்பின் படம்போல. நணிய - நண்ணிய; பொருந்திய. நலத்தினை - அழகினை. மணிநிறக் கோபம் - மாணிக்க நிறமுடைய இந்திரகோபம் (தம்பலப் பூச்சி). அணி நிறம் - அழகிய நிறம் வாய்ந்த. காமரூபி - பச்சோந்தி; (விரும்பிய உருவங் கொள்வது).

பா-ம் - *அனையதாம்.

1100. இளமயில் அனைய சாயல் ஏந்திழை குழைகொள் காது
வளமிகு வனப்பி னாலும் வடிந்ததா ளுடைமை யாலும்
கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலும்
அளவில்சீர் அனங்கன் வென்றிக் கொடியிரண் டனைய வாக.
1101. விற்பொலி தரளக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாகும் பதுமநன் நிதியம் *பூத்த
நற்பெரும் பணிலம் என்னும் நன்னிதி போன்று தோன்றி
அற்பொலி கண்டர் தந்த அருட்கடை யாளங் காட்ட.
1102. எரிஅவிழ் காந்தள் மென்பூத் தலைதொடுத் திசைய வைத்துத்
திரள்பெறச் சுருக்குஞ் செச்சை மாலையோ, தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளால் காந்தி வெள்ளம்
அருகிழிந் தனவோ என்னும் அதிசயம் வடிவிற் றோன்ற.
1103. ஏர்கெழு மார்பிற் பொங்கும் ஏந்திளங் கொங்கை நாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியர் தலைவர் நோக்கால்
ஆந்திரு வருளிற் பூரித் தடங்கிய அமுத கும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியிற் றிகழ்ந்து தோன்ற.

1100. பூம்பாவையாரின் குண்டலமணிந்த காதுகள். கிளர்.
கெழுமிய - விளங்கும் ஒளியையுடைய மகரவேறு பொருந்திய. அனங்கன் -
அங்கமில்லாதவன்; மன்மதன். பூம்பாவையாரின் காதுகள், அனங்கன் வெற்றிக்கொடி
இரண்டை ஒத்தனவாக. வனப்பு (அழகு) காதுக்கும் கொடிக்கும் பொது. வடிந்த தாள்
- (காதுக்காம்போது) வடிந்த காதுத் தண்டு (குண்டலமணிதற்குப் பண்படுத்திய
காதினடி); (கொடிக்காம்போது) வடிந்த அடி. மகர ஏறு - (காதுக்காம்போது)
மகரகுண்டலம்; (கொடிக்காம்போது) சுறாவேறு.

1101. வில். ஆகும் - ஒளி பொலியும் முத்துக்கோவை விளங்கிய
கழுத்துமீது அழகமைந்த முகமாகிய. பணிலம் என்னும் நன்னிதி - சங்கநிதி. அல்பொலி
கண்டர் - திருநீலகண்டராகிய சிவபெருமான். கழுத்து - சங்கநிதி; முகம் - பதுமநிதி.
கழுத்துக் காட்ட.

பா-ம் - *பூப்ப.

1102. எரி அவிழ் - எரிபோன்று விரியும். செச்சை - வெட்சி. வேறு தெரியின் -
வேறு வழியில் ஆராய்ந்தால்; வேறு உவமை கொள்ளின்.
மங்கை - பூம்பாவையின். வடிவிற். றோன்ற - வடிவை யுடையனவாய்த் (கைகள்)
தோன்ற; வடிவிலே தோன்ற என்னலுமொன்று. கையின் ஒளி வெள்ளம் இழிதருவது
எரியவிழ். . . . மாலையோன்றிருத்தலை யுணர்த்தியவாறு.

1103. ஏர்கெழு-அழகு பொருந்திய. நாகக்கார் கெழுவிடத்தை-பாம்பின்
கருமை பொருந்திய நஞ்சை. நிறைந்த திருவருளால் பூரித்து உள்ளடங்கிய. முகிழை -
முகையை; அரும்பை. செவ்வியிற் றிகழ்ந்து - அழகொடு விளங்கி.

1104. காமவேள் என்னும் வேடன் உந்தியிற் கரந்து கொங்கை
நேமியம் புட்கள் தம்மை அகப்பட நேரி தாய
தாமநீர் கண்ணி சேர்த்த சலாகைதூக் கியதே போலும்
வாமமே கலைசூழ் வல்லி மருங்கின்மேல் உரோம வல்லி.
1105. பிணியவிழ் மலர்மென் கூந்தல் பெண்ணமு தனையாள்
செம்பொன்
அணிவளர் அல்குல் தங்கள் அரவுசெய் பிழையால் அஞ்சி
மணிகிளர் காஞ்சி சூழ்ந்து வனப்புடை அல்கு லாகிப்
பணியுல காளுஞ் சேடன் பணம்விரித் தடைதல் காட்ட.
1106. * வரிமயில் அனைய சாயல் மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை
கரிஇளம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் தண்டு காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழந் தாளின் செவ்வி
புரிவுறு பொற்பந் தென்னப் பொலிந்தொளி விளங்கிப் பொங்க.
1107. பூவலர் நறுமென் கூந்தல் பொற்கொடி கணைக்கால் காமன்
ஆவநாழிகையே போலும் அழகினில் மேன்மை எய்த
மேவிய செம்பொற் றட்டின் வனப்பினை மீதிட் டென்றும்
ஓவியர்க் கெழுத ஒண்ணாப் பரட்டொளி * ஒளிர்வுற் றோங்க.

1104. வா. வல்லி - அழகிய மேகலையணிந்த கொடிபோன்ற பூம்
பாவையாரின் இடைமீதுள்ள ரோம ரேகையானது. உந்தியில். தம்மை -
உந்தியில் மறைந்து கொங்கைகளாகிய சக்கரவாகப் பறவைகளை. தாமம் -
கயிற்றாலாகிய; வரிசையான என்னும் அமையும். கண்ணி - புட்கள் படுவது. சலாகை
- அம்பு.

1105. முறுக்கு அவிழ்ந்த. . . . செம்பொன்னாபரணம் வளரும் அல்குலானது.
அரவுசெய் பிழையாவது பூம்பாவையாரைத் தீண்டியது. மணிகிளர்
காஞ்சி-தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : 138. குறிப்புப் பார்க்க. பணி. . . பணம் -
நாகலோகத்தை ஆளும் ஆதிசேடன் படத்தை. சேடன் தங்கள் இனமாகிய அரவுசெய்.
. . அல்குலாகி. . . பணம் விரித்து. . . .

1106. பொன் குறங்கின். . . காட்ட - பொன்போன்ற தொடைகளின்
அழகானது, இளம் பெண் யானையின் துதிக்கையை வென்று வாழையின் மெல்லிய
தண்டைக் காட்ட. தெரிவுறும் அவர்க்கு - பார்ப்பவர்க்கு. செவ்வி - அழகானது. புரிவுறு
- செய்யப்பட்ட; விருப்பறும்.

பா-ம் - * வருமயில்.

1107. கணைக்கால். . . போலும் - கணைக்காலானது, மன்மதனது அம்ப
றாத்தூணியே போலும். செம்பொன் தராசுத் தட்டினது அழகை வென்று. ஓவியர்க்கு
- சித்திரக்காரர்க்கு.

பா-ம் - * ஒளிர்விட்டோங்க; ஒளியுற்றோங்க.

1108. கற்பகம் ஈன்ற செவ்விக் காமரு பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலும்
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசம்பும் எல்லாம்
அற்புதம் எய்தத் தோன்றி அழகினுக் கணியாய் நின்றாள்.

1109. எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவள் எழிலின்
வெள்ளம்
நண்ணுநான் முகத்தால் கண்டான் அவளினும் நல்லாள் தன்பால்
புண்ணியப் பதினா றாண்டு பேர்பேறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம் ஆயிர முகத்தாற் கண்டார்.

வேறு

1110. இன்னணம் விளங்கிய ஏர்கொள் சாயலாள்
தன்னைமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தாள்
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர்.

1111. அணங்கினும் மேம்படும் அன்னம் அன்னவள்
பணம்புரி அரவரைப் பரமர் முன்பணிந்
திணங்கிய முகில்மதில் சண்பை ஏந்தலை
வணங்கியே நின்றனள் மண்ணு னோர்தொழ.

1108. கற்பகம். . . நற்பதம் - கற்பகத்தரு ஈன்ற அழகிய விரும்பத்தக்க பவளச் சோதி பொருந்திய பொன் திருஞாண் வயிர ஒழுங்குகளையுடைய பூங் கொத்துக்கள் மலர்ந்தனபோலும் நல்ல பாதங்கள். பவளச்சோதி. . . பூந்துணர்: இவைகளைக் கால் விரல் நகம் ஆகியவற்றிற்குக் கொள்க.

1109. வேதா. . . வெள்ளம் - பிரமன் தான் படைத்த திலோத்தமையின் அழகு வெள்ளத்தை. அவளினும் நல்லாள் தன்பால் - அத்திலோத்தமையினும் நல்லாளாகிய பூம்பாவையினிடத்து. பிரமன் பன்னெடுங்காலங் கொண்ட கிழவனாதலின் "எண்ணிலாண்டெய்தும் வேதா" என்றனர். கிழவனாகிய பிரமன் தான் படைத்த திலோத்தமையின் அழகுவெள்ளத்தில் மூழ்கிக் காழற்று நான்கு முகங்கொண்டு அவளை நோக்கினான். இங்கே திருஞானசம்பந்தர் பதினாறு வயதுள்ளவர். அவரால் உயிர்ப்பிக்கப்பெற்ற பூம்பாவையார் திலோத்தமையினும் அழகுடையார். அவரைச் சம்பந்தர் எகருத்துடன் நோக்கினார்? பிரமனைப் போலவா நோக்கினார்? சீ! சீ! புகலிவேந்தர் சிவம் பழுத்த பெருமான் ஆதலால், அவர் கண்ணுக்குப் பூம்பாவையார் கண்ணுதல் கருணைவெள்ளம்போலத் தோன்றினா ரென்க. அங்கே நான்கு முகம் ; இங்கே ஆயிரமுகம். அகநோக்குடையார், எல்லாம் உணர்வோராதலின், அவர் முகத்துக்கு (நோக்குக்கு) அளவில்லை என்க. பதினாறாண்டு திருவருள் வழி மலர்ந்தமையான் "புண்ணிய" என்றார்.

1111. அணங்கினும் - இலக்குமியினும். பணம். . . பாமர் - படம் பொருந்திய பாம்பை அரையில் அணிந்த சிவபெருமான்.

1112. சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலைகுழ் காழி மன்னவர்
“ஏர்கெழு சிறப்பில்நும் மகளைக் கொண்டிணிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்மின்” என்றலும்.
1113. பெருகிய அருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்
“றருமையால் அடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யும்” என்றலும்.
1114. மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணர் “நீர்
பெற்றபெண் விடத்தினால் வீந்த பிள்ளையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வர
*உற்பவிப் பித்தலால் உரைத கா”தென.
1115. வணிகருஞ் சுற்றமும் மயங்கிப் பிள்ளையார்
அணிமலர் அடியில்வீழ்ந் தரற்ற ஆங்கவர்
தணிவில்நீள் பெருந்துயர் தணிய வேதநூல்
துணிவினை அருள்செய்தார் தூய வாய்மையார்.
1116. தெள்ளுநீ தியின்முறை கேட்ட சீர்க்கிளை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்
பள்ளநீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலின்
உள்ளெழுந் தருளினார் உடைய பிள்ளையார்.
1117. பான்மையால் வணிகரும் “பாவை தன்மணம்
ஏனையோர்க் கிசைகிலேன்” என்று கொண்டுபோய்
வானுயர் கன்னிமா டத்து வைத்தனர்
தேனமர் கோதையும் சிவத்தை மேவினாள்.

1112. கெழு - பொருந்திய.

சில பிரதிகளில் இப்பாடல் இல்லை.

1114. வீந்த - இறந்த.

பா-ம் - *உற்பவித்தலால்; உற்பவித்தலால்; உற்பவித்திடுதலால்.

1115. அரற்ற - பலவுஞ் சொல்லிக் குறை கூறி அழ.

1116. சீர்க்கிளை வெள்ளமும் - சிறந்த சுற்றமாகிய பெருங் கூட்டமும்.
வேட்கை - பூம்பாவையாரைப் பிள்ளையார்க்குத் திருமணஞ் செய்விக்க
வேண்டுமென்று கொண்ட விருப்பை. பள்ளத்தில் நீர் செல்வதுபோல.

வேறு

1118. தேவர்பிரான் அமர்ந்தருளுந் திருக்கபா லீச்சரத்து
மேவியஞா னத்தலைவர் விரிஞ்சன்முதல் எவ்வுயிர்க்கும்
காவலனார் பெருங்கருணை கைதந்த *படிபோற்றிப்
பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும் பணிந்தெழுவார்.
- 1119 தொழுதுபுறம் போந்தருளித் தொண்டர்குழாம் புடைசூழப்
பழுதில்புகழ்த் திருமயிலைப் பதியில்அமர்ந் தருளுநாள்
முழுதுலகுந் தரும்இறைவர் முதற்றானம் பலஇறைஞ்ச
அழுதுலகை வாழ்வித்தார் அப்பதியின் மருங்ககல்வார்.
1120. திருத்தொண்டர் அங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தம்அகன் றிடமதுர மொழிஅருளி விடைகொடுத்து
நிருத்தர்உறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாதல்
அருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய அணைவுற்றார்.
1121. திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலஅணிகள் மறுகுநிறைத் தெதிர்கொள்ள
அருகாக இழிந்தருளி அவர்வணங்கத் தொழுதன்பு
தருவார்தங் கோயில்மணித் தடநெடுங்கோ புரஞ்சார்ந்தார்.
1122. மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவியன் திருமுன்றில்
புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளணைந்து
கொக்கிறகும் மதிக்கொழுந்தும் குளிர்புனலும் ஒளிர்கின்ற
செக்கர்நிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாழ்ந்தார்.
1123. தாழ்ந்துபல முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்று
வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்தஇசைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை வினாவுரையால்
வீழ்ந்தபெருங் காதலுடன் சாத்திமிக இன்புற்றார்.

1118. விரிஞ்சன் - பிரமன்.

பா-ம் - *படியென்று.

1119. முதல் தானம் - முதன்மையுடைய திருப்பதிகளை. அழுதுலகை
வாழ்வித்தார் - திருஞானசம்பந்தர்.

1120. அருத்தியொடும் - அன்புடன்.

1121. சிறப்பொடு எதிர்கொள்ள வருவாராய், மங்கலம் பொருந்திய
அலங்கார வகைகளைத் தெருக்களில் ஒழுங்குபடுத்தி.

1123. திருவான்மியூர்ப் பெருமான் திருநாமம் மருந்திசர் என்பது.

1124. பரவிவரும் ஆனந்த நிறைந்ததுளி கண்பனிப்ப
விரவுமயிர்ப் புளகங்கள் மிசைவிளங்கப் புறத்தணைவுற்
றரவநெடுந் திரைவேலை அணிவான்மி யூர்அதனுள்
சிரபுரத்துப் புரவலனார் சிலநாள்அங் கினிதமர்ந்தார்.
1125. அங்கணமர் வார்உலகா ளுடையாரை அருந்தமிழின்
பொங்கும்இசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப் போந்தருளிக்
கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுங் கலந்திறைஞ்சிச்
செங்கண்விடைக் கொடியார்தம் இடைச்சுரத்தைச் சேர்வுற்றார்.
1126. சென்னிஇள மதியணிந்தார் மருவுதிரு இடைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழாம் எதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெடுங்கோ புரம்இறைஞ்சி உள்புகுந்து நற்கோயில்
தன்னைவலங் கொண்டணைந்தார் தம்பிரான் திருமுன்பு.
1127. கண்டபொழு தேகலந்த காதலால் கைதலைமேல்
கொண்டுதலம் உறவிழுந்து குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபேர் அன்புருகி மயிர்முகிழ்ப்ப வணங்கிஎழுந்
தண்டர்பிரான் திருமேனி வண்ணங்கண் டதிசயித்தார்.
1128. “இருந்தஇடைச் சுரம்மேவும் இவர்வண்ணம் என்னே!”என்
றருந்தமிழின் திருப்பதிகத் தலர்மாலை கொடுபரவித்
திருந்துமனங் *கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திப்
பெருந்தனிவாழ் வினைப்பெற்றார் பேருலகின் பேறானார்.
1129. நிறைந்தாரா வேட்கையினால் நின்றிறைஞ்சிப் புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்றார் உமைபாகர் அருள்பெற்றுச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருடன் எழுந்தருளிச் செந்துருத்தி
அறைந்தளிகள் பயில்சாரல் திருக்கழுக்குன் றினைஅணைந்தார்.

1128. பா-ம் - *கரைந்துருகித்.

“வரிவள ரவிரோளி யரவரை தாழ
வார்சடை முடிமிசை வளர்மதி குடிக்
கரிவளர் தருகழல் கால்வல னேந்திக்
கனலெரி யாடுவர் காடரங் காக
விரிவளர் தருபொழில் இளமயில் ஆல
வெண்ணிறத் தருவிகள் தின்னென வீழும்
எரிவள ரினமணி புனமணி சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர்வண மென்னே”.

- தேவாரம்.

1129. செந்துருத்திப் பண்ணைப் பாடி வண்டுகள் வாழும் சாரலையுடைய.

1130. சென்றணையும் பொழுதின்கண் திருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ளப்
பொன்திகழும் மணிச்சிவிகை இழிந்தருளி உடன்போந்து
மன்றல்விரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்தயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார்.
1131. திருக்கழுக்குன் றத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினால் பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் “காதல்செயுங் கோயில்கழுக் குன்”றென்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை மகிழ்வுற்றார்.
1132. இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி ஈறில்பெருந் தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியினார் அருள்பெற்றுப் போந்தருளி
என்புற்ற மணிமார்பர் எல்லையிலா ஆட்சிபுரிந்
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு அச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார்.
1133. ஆதிமுதல் வரைவணங்கி “ஆட்சிகொண்டார்” எனமொழியும்
கோதில்திருப் பதிகஇசை குலாவியபா டலிற்போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கிமகிழ்ந் தின்புற்றுத்
தீதகற்றுஞ் செய்கையினார் சின்னாளங் கமர்ந்தருளி.
1134. ஏறணிந்த வெல்கொடியார் இனிதமர்ந்த பதிபிறவும்
நீறணிந்த திருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ள நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி விரிசடையில்
ஆறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு அரசிலியை வந்தடைந்தார்.

1131. “தோடுடை யானொரு காதில்தாய குழைதாழ
ஏடுடை யான்தலை கலனாக இரந்துண்ணும்
நாடுடையான் நள்ளிரு னேம நடமாடும்
காடுடையான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே”. - தேவாரம்.

1133. “பொன்திரண் டன்ன புரிசடை புரளப்
பொருகடற் பவளமோ டழல்நிறம் புரையக்
குன்றிரண் டன்ன தோளுடை யகலங்
குலாயவெண் ணூலொடு கொழும்பொடி யணிவர்
மின்திரண் டன்ன நுண்ணிடை அரிவை
மெல்லிய லாணையோர் பாகமாப் பேணி
அன்றிரண் டருவம் ஆயஎம் மடிகள்
அச்சிறு பாக்கம தாட்சிகொண் டாரே”. - தேவாரம்.

1135. *அரசிலியை அமர்ந்தருளும் அங்கணர சைப்பணிந்து
பரசிஎழு திருப்புறவார் பனங்காட்டீர் முதலாய
விரைசெய்மலர்க் கொன்றையினார் மேவுபதி பலவணங்கித்
திரைசெய்நெடுங் கடலுடுத்த திருத்தில்லை நகரணைந்தார்.

எல்லையில்லா னத்தலைவர் எழுந்தருள எதிர்கொள்வார்
தில்லையில்வாழ் அந்தணர்மெய்த் திருத்தொண்டர் சிறப்பினொடு
மல்கிஎதிர் பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிவிகைஇழிந்
தல்குபெருங் காதலுடன் அஞ்சலிகொண் டணைகின்றார்.

1137. திருவெல்லை யினைப்பணிந்து சென்றணைவார் சேண்விசும்பை
மருவிவிளங் கொளிதழைக்கும் வடதிசைவா யிலைவணங்கி
உருகுபெருங் காதலுடன் உட்புகுந்து மறையினொலி
பெருகிவளர் *மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியைஅணைந்தார்.

1138. நலமலியுந் திருவீதி பணிந்தெழுந்து நற்றவர்தங்
குலநிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்கையொடு
தலமுறமுன் தாழ்ந்தெய்தித் தமனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார்.

1139. வணங்கிமிக மனமகிழ்ந்து மாலயனுந் தொழும்புத
கணங்கள்மிடை திருவாயில் பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
அணங்குதனிக் கண்டருள அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிக்கூத்தர் பெருங்கூத்துக் கும்பிடுவார்.

1140. தொண்டர்மனம் பிரியாத *திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி
மண்டுபெருங் காதலினால் நோக்கிமுகம் மலர்ந்தெழுவார்
அண்டமெலாம் நிறைந்தெழுந்த ஆனந்தத் துள்ளலைந்து
கண்டபே ரின்பத்தின் கரையில்லா நிலைஅணைந்தார்.

1135. பரசிஎழு - அடியார்கள் வாழ்த்தி எழும்.

பா-ம் - *அரசிலியில்.

1136. அல்கு - தங்கும்.

1137. பா-ம் - *நெடு.

1138. தமனிய மானிகை மருங்கு - பொற்கோயில் பக்கத்தே.

1139. மிடை - நெருங்கிய. அணங்கு - சிவகாமியார். தத்துவக் குணங்களைக்
கடந்த.

1140. இறைவன் ஆனந்த வடிவினன். அவன் எங்குமிருத்தலால், ஆனந்தமும்
எங்குமிருப்பதாகிறது. தத்துவங் கடந்த உணர்வினர் அவ்வானந்தத்தில் தோய்வார்.

பா-ம் - *திருப்பதியைப் பணிந்திறைஞ்சி.

1141. அந்நிலைமை அடைந்துதிளைத் தாங்கெய்தாக் காலத்தில்
மன்னுதிரு அம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவீதிப் *புறத்தணைந்து போதுதொறும்
இன்னிசைவண் தமிழ்பாடிக் கும்பிட்டங் கினிதிருந்தார்.
1142. திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத விருதயரும்
பொருந்துதிரு வளர்புகலிப் பூசரரும் மாதவரும்
“பெருந்திருமா லயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலியூரில்
இருந்தமிழா கரர்அணைந்தார்” எனக்கேட்டு வந்தணைந்தார்.
1143. ஆங்கவரைக் கண்டுசிறப் பளித்தருளி அவரோடும்
தாங்கரிய காதலினால் தம்பெருமான் கழல்வணங்க
ஓங்குதிருத் தில்லைவாழ் அந்தணரும் உடனாகத்
தேங்கமழ்கொன் றைச்சடையார் திருச்சிற்தம் பலம்பணிந்தார்.
1144. தென்புகலி அந்தணரும் தில்லைவாழ் *அந்தணர்முன்
அன்புநெறி *பெருக்குவித்த ஆண்டகையார் அடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்தர் அருள்பெற்றுப் போந்தருளி
இன்புறுதோ ணியில்அமர்ந்தார் தமைவணங்க எழுந்தருள.
1145. நற்றவர்தங் குழாத்தோடும் நம்பர்திரு நடஞ்செய்யும்
பொற்பதியின் திருவெல்லை பணிந்தருளிப் புறம்போந்து
பெற்றம்உயர்த் தவர்அமர்ந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக் கழுமலமே சென்றடைவார்.
1146. பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பேர்படைத்த
தொல்லைவளப் பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலும்
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகைஇழிந் தெதிர்வணங்கிச்
செல்வமிகு பதியதன்மேல் திருப்பதிகம் அருள்செய்வார்.

1141. திளைத்து-ஆனந்தத்தில் இடையீடின்றி மூழ்கி. ஆங்கு காலத்தில்
எய்தாத - அவ்விடத்தில் கால எல்லையில் அடங்காத.

பா-ம் - *புறத்தமர்ந்து.

1144. பா-ம் - *அந்தணரும். *பெருக்குவித்த.

1145. பெற்றம் உயர்த்தவர் - இடபக்கொடியுடைய சிவபெருமான்.

1147. மன்னும்இசை மொழி“வண்டார் குழல்அரிவை” என்றெடுத்து
மின்னுகடர் மாளிகை“விண் தாங்குவபோல் வேணுபுரம்”
என்னும்இசைச் சொன்மாலை எடுத்தியம்பி எழுந்தருளிப்
புன்னைமணங் கமழ்புறவப் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார்.
1148. வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து வரிவண்டு
சூழுமலர் நறுந்தீப தூபங்க ளுடன்தொழுது
“காழிநகர் சேர்மின்” எனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிகம்
ஏழிசையி னுடன்பாடி எயின்முதா ருட்புகுந்தார்.
1149. சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
தாணினைந்த ஆதரவின் தலைப்பாடு தனையுன்னி
நீணிலைக்கோ புரம்அணைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார்.
1150. முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்
சென்னிமிசைக் குவித்தகரங் கொடுவிழுந்து திளைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனங்களிப்ப வணங்குவார்.
1151. பரவுதிருப் பதிகங்கள் பலவும்இசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
அரவணிந்தார் அருள்பெருகப் புறம்பெய்தி அன்பருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தந்திருமா ளிகைசேர்ந்தார்.
1152. மாளிகையின் உள்ளணைந்து மறையவர்கட் கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியினால் தலையளிசெய்
தாளுடைய தம்பெருமான் அடியவர்க ளுடன்அமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்பம் மிகப்பெருக நிகழுநாள்.

1147. புறவப் புறம்பணை - சிறுகாடு சூழ்ந்த மருத நிலப்பக்கம்.

“வண்டார்குழ லரிவையொடும் பிரியாவகை பாகம்
பெண்தான்மிக ஆனான்பிறைச் சென்னிப்பெரு மாணார்
தண்தாமரை மலராளுறை தவளம்நெடு மாடம்
விண்தாங்குவ போலும்மிகு வேணுபுரம் அதுவே”. - தேவாரம்.

1148. “நம்பொருள் நம்மக்க ளென்று நச்சி இச்சை செய்துநீர்
அம்பரம் அடைந்து சால அல்ல லுய்ப்ப தன்முனம்
உம்பர்நாதன் உத்தமன் ஒளிம்மிகுத்த செஞ்சடை
நம்பன் மேவு நன்னகர் நலங்கொள் காழி சேர்மினே”. - தேவாரம்.

1149. ஆதரவின் தலைப்பாடுதனை உன்னி - விருப்பின் நேர்படுதலை
நினைந்து. வாள் நிலவு - ஒளி விளங்குகின்ற.

1153. காழிநா டுடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
ஆழியினும் மிகப்பெருகும் ஆசையுடன் திருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றொண்டர் மற்றெனையோர்
சூழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் தோணிபுரந் தொழுதணைந்தார்
1154. வந்தவரை எதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோன்
அந்தமில்சீர் அடியார்கள் அவரோடும் இனிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கினுடன் தோணியில்வீற் றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தால் திருப்பதிகம் பலபாடி.
1155. பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தால் பெற்றவரும்
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரும் உடன்கூடித்
“*திருவள்ளூர் னத்தலைவர் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது” என்றெண்ணி *அறிவிக்கப் பாங்கணைந்தார்.
1156. நாட்டுமறை முறையொழுக்க ஞானபோ னகருக்கும்
கூட்டுவது *மனங்கொள்வார் “கோதில்மறை நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கோர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டும்” என விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.
1157. மற்றவர்தம் மொழிகேட்டு மாதவத்தின் கொழுந்தனையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றம்உயர்த் தவர்அருள்முன் பெற்றதினால் இசையாது
“முற்றியதா யினுங்கூடா” தென்றவர்முன் மொழிந்தருள.
1158. அருமறையோர் அவர்பின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பார்
“இருநிலத்து மறைவழக்கம் எடுத்தீர்நீர் ஆதலினால்
வருமுறையால் அறுதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுகும்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யும்” என.

1153. கடலினும் மிகப் பெருகும் ஆசையுடன்.

1154. செந்தமிழ்த் தொடையால்.

1155. பா-ம் - *திருவருள். *அறிவிக்கும்.

1156. நாட்டும் - நாட்டப்படும். வேட்டருள - மணஞ்செய்ய. யாகங்கள்
செய்தற்கு மனைவி வேண்டற்பாலன் என்பது அறிவிக்கப்பட்டது.

பா-ம் - *மணங்கொள்வார்.

1157. திருவருள் ஆணைப்படி திருஞானசம்பந்தர் உலகய்யப் போந்தவர்.
அவர் என் பொருட்டுப் போந்தாரோ, அது முற்றுப் பெற்றது. இனி அவர் முன்னை
நிலைக்கு ஏகுதல் வேண்டும். அதுபற்றியே “சுற்றமுறு. . . .நிலைமையராய். . .
இசையாது. . . கூடாது” என்றார் போலும்.

1158. அறுதொழில் - ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்டித்தல் ஈதல் ஏற்றல்.
வைதிகம் - வேத சம்பந்தம்.

1159. மறைவாழ அந்தணர்தம் வாய்மையொழுக் கம்பெருகும்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி உடன்படலும்
பிறைவாழுந் திருமுடியிற் பெரும்புனலோ டரவணிந்த
கறைவாழுங் கண்டத்தார் தமைத்தொழுது மனங்களித்தார்.
1160. திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குத்
தருவாய்மை மறையவரும் தாதையரும் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் “பிஞ்ஞகனார் அருள்” என்றே
உருகாநின் றின்பமுறும் உளமகிழ்ச்சி எய்துவார்.
1161. ஏதமில்சீர் மறையவரில் ஏற்றகுலத் தோடிசைவால்
நாதர்திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறும்
காதலியைக் காழிநா டுடையபிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை எனப்பொருந்த எண்ணினார்.
1162. திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கள் மிகப்*பேண
வருவாரும் பெருஞ்சுற்ற *மகிழ்சிறப்ப மகட்பேசுத்
தருவார்தண் பணைநல்லூர் சார்கின்றார் தாதையார்.
1163. மிக்கதிருத் தொண்டர்களும் வேதியரும் உடன்ஏகத்
திக்குநிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதாம் அதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தந் திருப்பாதந் தொழுதெழுவார்.
1164. ஒப்பரிய பேருவகை ஒங்கிஎழும் உள்ளத்தால்
அப்புநிறை குடம்*விளக்கு மறுகெல்லாம் அணிபெருக்கிச்
செப்பரிய ஆர்வமிகு பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே
“எப்பொருளும் எய்தினேன்” எனத்தொழுதங் கெதிர்கொண்டார்.

1159. மறை யொழுக்கம்பற்றி அந்தணர்கள் செய்த வேண்டுதலை முன்னிட்டும், இயற்கை வாழ்வு வளம்பெறத் தாம் போந்தமையை உன்னியும், அவ்வியற்கை வாழ்வினைச் செயலிற் காட்டுதல் வேண்டியும் பிள்ளையார் மணவினைக்கு உடன்பட்டாரென்க.

1161. நாதர் திருப்பெருமணத்து - சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருநல்லூர்த் திருப்பெருமணத்திலே. போதும் - இயையும்.

1162. தரு ஆர்தண்பணை - மரங்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த வயல் சூழ்ந்த; தருஆர் தண்பணை என்பது பெண்மையின் தண்மையைக் குறிப்பது.

பா-ம் - *பேணி.*மகிழ்வெய்த.

1164. நீர் நிறைந்த குடங்களாலும் விளக்குகளாலும் வீதிகளையெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்து.

பா-ம் - *விளக்கால்.

1165. எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினில்எய்தி இன்பமுறு
மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையால் சிறப்பளிப்பச்
சதுர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரும்
முதிருணர்வின் மாதவரும் அணைந்ததிறம் மொழிகின்றார்.
1166. “ஞானபோ எனக்கு நற்றவத்தின் ஒழுக்கத்தால்
ஊனமில்சீ லுத்தும்பால் மகட் *பேச வந்த” தென
“ஆனபே நந்தணர்பால் அருளுடைமை யாம்” என்று
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார்.
1167. “உம்முடைய பெருந்தவத்தால் உலகனைத்தும் ஈன்றளித்த
அம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தஆ ரமுதுண்டார்க்
கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாம்உய்யத் தருகின்றோம்
வம்மின்” என உரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்.
1168. பேருவகை யால்இசைவு பெற்றவர்தாம் மீண்டணைந்து
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்நேர்ந்த படிசெப்பிப்
பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மையினைத் தொடங்குவார்.
1169. திருமணஞ்செய் கலியாணத் திருநாளும் திகழ்சிறப்பின்
மருவியஓ ரையும்கணித மங்கலநூ லவர்வகுப்பப்
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
அருள்புரிந்த நன்னாளில் அணிமுளைப்பா லிகைவிதைத்தார்.
1170. செல்வமலி திருப்புகலிச் செழுந்திருவீ திகளெல்லாம்
மல்குநிறை குடம்விளக்கு மகரதோ ரண *நிரைத்தே
எல்லையிலா ஒளிமுத்து மாலைகள்எங் கணுநாற்றி
அல்குபெருந் திருஓங்க அணிசிறக்க அலங்கரித்தார்.
1171. அருந்தவத்தோர் அந்தணர்கள் அயலுள்ளோர் தாம்உய்யப்
பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிறந்தார் கொண்டணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார் வதுவைவினை தொடங்குவார்.

1166. இவ்வாறாகிய பேறு இவ்வந்தணர்பால். . . .

பா-ம் - *பேசி.

1169. ஓரை - முகூர்த்தம் ; இலக்கினம்.

1170. அல்கு - தங்கும்.

பா-ம் - *நிறைத்தே.

1171. பொருவிறந்தார் - ஒப்பில்லாதவர்; குற்றமில்லாதவருமாம்.

1172. மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தார் எல்லாரும் வந்தீண்டி
நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளாம் நன்னாளிற்
பன்மணிமங் கலமுரசம் பல்லியங்கள் நிறைந்தார்ப்பப்
பொன்மணிப்பா விகைமீது புனிதமுளை பூரித்தார்.
1173. சேனையரு மாடங்கள் திருப்பெருகு மண்டபங்கள்
நீணிலைய மாளிகைகள் *நிகரில்அணி பெறவிளக்கிக்
*காணவருங் கைவண்ணம் கவினோங்கும் படிஎழுதி
வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து.
1174. நீடுநிலைத் தோரணங்கள் நீள்மறுகு தொறுநிரைத்து
மாடுயருங் கொடிமாலை மணிமாலை இடைப்போக்கிச்
சேடுயரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீ விப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார்.
1175. மன்றல்வினைத் திருமுளைநாள் தொடங்கிவரு நாளெல்லாம்
முன்றில்தொறும் வீதிதொறும் முகநெடுவா யில்கள்தொறும்
நின்றொளிரும் மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்கள்
துன்றுசுடர்த் தாமங்கள் தூபங்கள் துதைவித்தார்.
1176. எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்கள் ஏனையோர்
மங்கலநீள் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
பொங்குதிருப் புகலிதனில் நாடோறும் *புகுந்தீண்ட
*அங்கண்அணைந் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிக அளித்தார்.
1177. மங்கலதூ ரியநாத மறுகுதொறும் நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை *மிசைப்பொலியத்
தங்குநறுங் குறைஅகிலின் தழைத்தசெழும் புகையினுடன்
செங்கனல்ஆ குதிப்புகையும் தெய்வவிரை மணம்பெருக.

1173. காண...எழுதி - கண்டு மகிழ்த்தக்க கைத்தொழிலாகிய உருவங்களை
அழகுபெற வரைந்து. வாள்...கடைக்கண் - ஒளி விளங்கும் மணிகளை யுடைய
வாயிற்படியில்.

பா-ம் - * நிகரிலொளி. * காண்வருகை வினைவண்ணம்; காணவரு
வினைவண்ணம்; காணவரு கைவினைஞர்.

1174. மாடு - பக்கங்களில். சேடு. . நீவி - திரண்டு உயர்ந்த திண்ணைகளில்
செழுஞ் சாந்து பூசி. பீடுகெழு - பெருமை பொருந்திய.

1175. மன்றல் வினை - திருமண வினைக்கு. முன்றில்தொறும் - முற்றங்கள்
தொறும். துன்று சுடர்த் தாமங்கள் - நெருங்கி ஒளிகாலும் சுற்பக மாலைகள்.
துதைவித்தார் - நெருங்கவைத்தார்கள்.

1176. பா-ம் - *புகுந்தீண்டி. *அங்கணைந்த வர்க்கெல்லாம்.

1177. மங்கல...இயம்ப - மங்கல வாத்தியங்கள் தெருவுதொறும் நிலையாக முழங்க.

பா-ம் - *மிகப்.

1178. எண்டிசையி னுள்ளோரும் ஈண்டுவளத் தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலைகளும் பலவேறு விதம்பயில
மண்டுபெரு நிதிக்குவைகள் மலைப்பிறங்கல் எனமலிய
உண்டிவினைப் பெருந்துழனி ஓவாத ஒலிஓங்க.
1179. மாமறைநூல் விதிச்சடங்கில் வகுத்தமுறை நெறிமரபின்
தூமணநல் லுபகரணம் சமைப்பவர்தந் தொழில்துவன்றத்
தாமரையோன் அனையபெருந் தவமறையோர் தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப் புண்ணியநீர் பொலிவெய்த.
1180. குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போர் இனங்குழும்ப்
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகைஎடுப்போர் தொகைவிரவத்
துங்கநறுங் கர்ப்பூரச் சுண்ணம்இடிப் போர்நெருங்க
எங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோர் ஈட்டங்கள் மிகப்பெருக.
1181. இனையபல வேறுதொழில் எம்மருங்கும் நிரைத்தியற்றும்
மனைவளரும் மறுகெல்லாம் மணஅணிசெய் மறைமூதூர்
நினைவரிய பெருவளங்கள் நெருங்குதலால் நிதிக்கோமான்
தனைஇறைவர் தாம்ஏவச் சமைத்ததுபோல் * அமைந்துளதால்.

வேறு

1182. மாறி லாநிறை வளந்தரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன் னாளினில் வேதியர் குழாமும்
நீறு சேர்திருத் தொண்டரும் நிகரிலா தவருக்
காறு சூடினார் அருட்டிருக் காப்புநாண் அணிவார்.

1178. ஈண்டு - திரண்ட. பயில - நெருங்க. மண்டு - மிகுந்த. மலைப்பிறங்
கல்என - மலைப் பெருக்குப்போல. துழனி - ஓசை. ஓவாத - நீங்காத.

1179. தூய மணத்துக்குரிய நல்ல உபகரணங்கள். துவன்ற - நிறைய.
தாமரையோன் அனைய - பிரமனைப் போன்ற.

1180. கலவைப் பொருள் பலவற்றாலாகிய புகை. மலரால் பிணையல் மாலை
கட்டுவாரது கூட்டங்கள்.

1181. மனைகள் ஓங்கும் தெருக்களிலெல்லாம். குபேரனை இறைவர் அனுப்ப
அவன் சமைத்ததுபோல்.

பா-ம் - * நிறைந்துளதால்.

1182. நிகரிலாதவருக்கு - திருஞான சம்பந்தருக்கு. அருளுக்கு அறிகுறியான
திருக்காப்பு; திருக்காப்பு, சக்திக்கு அறிகுறியாதலின் "அருட் டிருக்காப்பு" என்றார்.

1183. வேத வாய்மையின் விதியுளி வினையினால் விளங்க
ஒத நீருல கியன்முறை ஒழுக்கமும் பெருகக்
காதல் நீள்திருத் தொண்டர்கள் மறையவர் கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநாண் நகர்வலஞ் செய்தார்.
1184. நகர்வ லஞ்செய்து புகுந்தபின் நவமணி அணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.
1185. செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்ப ணிந்தநீர் மாலைகூழ் மருங்குற அமைத்த
அம்பொன் வாசநீர்ப் பொற்குடம் அரசிலை தருப்பை
பம்பு நீள்கடர் மணிவிளக் கொளிர்தரும் பரப்பில்.
1186. நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவர்
வேத கீதமும் விம்மிட விரைகமழ் வாசப்
போது சாந்தணி பூந்துகில் புனைந்தபுண் ணியம்போல்
மீது பூஞ்சய னத்திருந் தவர்முன்பு மேவி.
1187. ஆர்வம் மிக்கெழும் அன்பினால் மலரயன் அனைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்து நூல் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வரும்இரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண் சாத்த.
1188. கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தணைவார்
கொண்ட வல்வினை *யாப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமும் மலர்ந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே.

1183. விதியுளி வினையினால் விளங்க - விதிகள் (முறைமைகள்) செயலால் விளங்க. கவினார் மாதர் - அழகு நிறைந்த மாதர்கள்.

1184. புகரில் சித்திரவிதானம் - குற்றமற்ற சித்திரம் அமைந்தமேற் கட்டியுடைய. சமாவர்த்தனம் - சம்சாரத்திற் குட்படுதற்குரிய நிலையை; பிரமசரியத்தை ஒழுங்குபெற முடித்த நிலையை. செம்மலார் (பிள்ளையாரது) திருமுன்பு (மறையோர்கள்) சேர்ந்தார்கள்.

1185. செம்பொற் பாத்திரத்தில்..... வாசனையுடைய நீண்ட மாலைகள். பம்பு - பரவிய.

1186. வாசமலர், சந்தனம், ஆபரணம், பூந்துகில் ஆகியவற்றை அணிந்த.

1188. கொண்ட வல்வினையாப்பு - பற்றிய வலிய வினைக் கட்டு. வதனமும் - முகமும். சுருதி மண்டும் - வேதம் நிறைந்த.

பா-ம் - *பரப்பு.

1189. நிரந்த கங்குலின் நிதிமழை விதிமுறை எவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய
அரந்தை வல்லிருள் அகலவந் தவதரித் தாற்போல்
பரந்த பேரிருள் துரந்துவந் தெழுந்தனன் பகலோன்.
1190. அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பையாண் டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவஞ்செய்நாள் என்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசிருள் கழுவிச்
செஞ்சு டர்க்கதிர்ப் பேரணி அணிந்தன திசைகள்.
1191. பரம்பு தம்வயின் எங்கனும் உள்ளபல் வளங்கள்
நிரம்ப முன்கொணர்ந் தெண்டிசை யவர்நெருங் குதலால்
தரங்க டந்தவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தின்
வரம்பில் தன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.
1192. நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணஎழுச் சியின்முழக் கென்னத்
துங்க வெண்டிரைச் சரிவளை ஆர்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குடன் எழுந்தது புணரி.
1193. அளக்கர் ஏழுமொன் றாமெனும் பெருமைஎவ் வுலகும்
விளக்கு *மாமண விழாவுடன் விரைந்துசெல் வனபோல்
துளக்கில் வேதியர் ஆகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி.
1194. சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய் தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங் கண்டிகை பூண்டு
சிந்தை தூயஅன் பர்களுடன் திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து.

1189. நிரந்த. . . புரந்த - பரந்த இருளணைய கடலினின்றும் எழுந்து பெய்யும்
மழைபோல விதிமுறையை எவர்க்கும் ஈந்த. அரந்தை - துன்பமாகிய. துரந்து - நீக்கி.
பகலோன் - சூரியன்.

1190. சுரும்பு - வண்டுகள். திருமஞ்சனத் தொழில்.

1191. பரம்புதம்வயின் - பெருகிய தம்மிடத்து.

1192. புணரி - சமுத்திரம். சரிவளை ஆர்ப்பொடு - சரிசங்கொலியுடன்.

1193. அளக்கர் - கடல். துளக்கில் - கலக்கமில்லாத. வேதியில் - யாக
குண்டத்தில். வன்னி - நெருப்பு.

பா-ம் - *மாமணி.

1194. மருத்து - காற்று. மந்தசாரியின் - மந்தகதியில். சந்த. . . தரித்து - அழகிய
மெல்லிய மலர்த்துகளாகிய நீற்றை உடலிற் பூசி. கந்த. . . எனும் - திரளாக மேவுகின்ற
வண்டுகளின் வரிசை என்னும். திருக்கூட்டச் சிறப்பு : 6. பார்க்க.

1195. எண்டி சைத்*திறத் தியாவரும் புகலிவந் தெய்தி
மண்டும் *அத்திரு மணஎழுச் சியின்அணி வாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருஉச்சுடர்க் கொண்டல்கள் என்ன
வெண்து கிற்கொடி நிரைத்தது போன்றது விசம்பு.
1196. ஏல *இந்நலம் யாவையும் எழுச்சிமுன் காட்டும்
காலை செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேல் முதல்வரை வணங்கிச்
சீல மார்திரு வருளினால் மணத்தின்மேற் செல்வார்.
1197. காழி மாநகர் வேதியர் குழாத்தொடுங் கலந்து
சூழும் அன்பர்கள் ஏனையோர் துதைந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்சுடர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார்.
1198. *ஆன வாகனம் ஏறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிச் சங்குடை கவரி
மேல்நெருங்கிட விசம்பினும் நிலத்தினும் எழுந்த
வான துந்துபி முழக்குடன் மங்கல இயங்கள்.

வேறு

1199. சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கியம் ஏனை மற்று மலர்துளைக் கருவி எல்லாம்
பொங்கிய ஒலியின் ஒங்கிப் பூசுரர் வேத *கீதம்
எங்கணும் எழுந்து மல்கத் திருமணம் எழுந்த தன்றே.

1195. குருஉ - கனம்; நிறம்; குரா நிறம். "பசுமட்குருஉத் திரள்போல" - புறநானூறு : 32. "குருஉக்கட்கொலை ஏறு" - கலித்தொகை : 104,23; 72. கொண்டல்கள் - மேகங்கள்.

பா-ம் - *தலத். *மெய்த்.

1196. ஏல - பொருந்த.

பா-ம் - *இன்னணம்.

1198. ஆன - அவரவர்க்கான. யான என்னும் பாடத்துக்குச்சிவிகை என்று பொருள் கொள்க. கானம். . . . கவரி - கருமையாகிய பீலிக் குஞ்சுக்குடையும் சாமரமும். இயங்கள் - வாத்தியங்கள்.

பா-ம் - *யான.

1199. வங்கியம் - குழல்.

பா-ம் - *நாதம்.

1200. கோதையர் குழல்குழ வண்டின் குழாத்தொலி ஒருபால், கோல வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி ஒருபால், மிக்க ஏதமில் விபஞ்சி வீணை யாமொலி ஒருபால், ஏத்தும் நாதமங் கலங்கள் கீத நயப்பொலி ஒருபா லாக.
1201. விண்ணினை *விழுங்க மிக்க வெண்துகிற் பதாகை வெள்ளம் கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் கானம் மண்ணிய மணிப்பூண் நீடும் அரிசனம் மலிந்த பொற்பின் எண்ணிலா வண்ணத் தூசின் பொதிப்பரப் பெங்கும் நண்ண.
1202. சிகையொடு மான்தோல் தாங்குங் கிடையுமா சானுஞ் செல்வார் புகைவிடும் வேள்விச் செந்தீ இல்லுடன் கொண்டு போவார் தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச் சார்வார் வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவர் இயல்பின் மல்க.
1203. அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரும் நெறிவழி நின்ற வேடம் நீடிய தவத்தி னுள்ளோர் மறுவறு மனத்தில் அன்பின் வழியினால் வந்த யோகக் குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாகி ஏக.
1204. விஞ்சையர் இயக்கர் சித்தர் கின்னரர் மிடைந்த தேவர் அஞ்சன நாட்ட ஈட்டத் தரம்பையர் உடனா யுள்ளோர் தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தஆ தரவி னோடு மஞ்சறை விசும்பின் மீது மண அணி காணச் சென்றார்.

1200. ஏதமில் விபஞ்சி வீணை - குற்றமில்லாத விபஞ்சியாகிய வீணை. வீணை வேறு; யாழ்வேறு. - திருநாளைப்போவார் புராணம் : 14 குறிப்புப் பார்க்க.

1201. பதாகை வெள்ளம் - கொடிப் பெருக்கு. வெண்துகிற் பதாகை வெள்ளம் விண்ணினை விழுங்க. கவரிக்கானம் - சாமரக்கூட்டம். கண்வெறி கொள்ளும்படி. மண்ணிய - அலங்கரித்த. அரிசனம். தூசின் - மஞ்சள் நிறைந்த அழகுடைய எண்ணில்லாத நிறங்கள் வாய்ந்த பட்டாடைகளின்.

பா-ம் - *விழுங்கு.

1202. கிடையும் - வேதம் ஒதும் மாணாக்கர்களும், இல்லுடன் - மனையா ளுடன். தகைவு இலா - தடுக்க முடியாத. அறுவகைப் பகையையும் ஒழித்த மாதவர் கள்; (பகை ஆறு :- காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மார்ச்சரியம்.)

1203. அறுவகையாக விளங்குஞ் சைவத்தில்; (அகச்சமயம் ஆறு :- சைவம், பாகபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம்.)

1204. அஞ்சன. அரம்பையர் - கருமைக் கண்களையுடைய கூட்ட மாண தேவப் பெண்கள்.

1205. *மற்றிவர் மிடைந்து செல்லும் மங்கல வனப்பின் காட்சி
முற்றித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதில்
அற்புத நிகழ்ச்சி எய்த அணைதலால் மணமேற் செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் பொலியச் செல்ல.
1206. தவவர சாள உய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவம்அறுத் தாள வல்லார் பாதம்உள் எத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந்துறையும் நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார்.
1207. பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழிஎதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணர எய்தும் கிரபுரச் செம்ம லார்தாம்
இருள்*மணந் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார்.
1208. நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடிச்
காதல்மெய் யருள்முன் பெற்றுக் கவுணியர் தலைவர் போந்து
வேதியர் “வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டும்” என்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயில் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார்.
1209. பொற்குடம் நிறைந்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு உத்த ரீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையின் அணிந்த பின்னர்.
1210. திருவடி மலர்மேற் பூத்த *செழுநகைச் சோதி என்ன
மருவிய தரளக் கோவை *மணிச்சரி அணையச் சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சரட்டிற் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் தாமம் பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி.

1205. மற்றிவர் - விஞ்சையர் முதலிய தேவர்கள். மிடைந்து - நெருங்கி.
வனப்பின் - அழகின்.

பா-ம் - *மற்றவர்.

1206. சாரும்..... பாதம் - சிவனடி ; (பவம் - பிறப்பு).

1207. பா-ம் - *மறைத்.

1209. வில் பொலி - ஒளி விளங்கும். நானம் - வாசனை.

1210. நகை - விளக்கமுடைய. மருவிய.... சரி - பொருந்திய முத்துக்
கோவைகளையுடைய இரத்தின வளையை. முத்தின்... சாத்தி - முத்தின் வடத்தில்
விளங்கிய குஞ்சம் சாத்தி.

பா-ம் - *செழுநகைச். *மணிச்சிலம் பணையச்.

1211. தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத் தமனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிகடர்க் கொடுக்கின் மீது
வண்திரு அரையின் நீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி.
1212. * ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை உதரபந் தனத்தின் மீது
தளிரொளி துளம்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின் பூணநூல் கோவை சாத்தி
நளிர்கதிர் முத்து மாலை நகுசுடர் ஆரஞ் சாத்தி.
1213. வாள்விடு வயிரக் கட்டு மணிவிரல் ஆழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின் தண்டையும் சரியும் * சாத்தி
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்தித்
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோள்மேல் சாத்தி.
1214. திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக் கண்டிகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழுங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் * செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் தரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி.

1211. பரிய முத்து - பரு முத்துக்களை. தமனிய நாணில் - பொன் நாணில்.
கடி சூத்திரத்தை - அரை ஞாணை. கொடுக்கின் - பின் கச்சத்தின். வஸ்திரக் கரையில்
முத்துக் குறிகள் வரிசையாகப் பொறிக்கப்படுவதுண்டு. அக் கரை, கச்சமாக
அமையும்பாறு வஸ்திரங் கட்டுவது வழக்கம். அம் முத்துக் குறிகளமீது கடிசூத்திரத்தைச்
சாத்தினரென்க.

1212. உதர பந்தனத்தின் - அரைப்பட்டிகையின். சன்னவீரத்தை - சன்னவீர
மென்னும் அணியை; சன்னவீரம் - கழுத்திலிருந்து உந்திவரை தொங்கும் ஒருவித
அணி; இது பதக்கம், வாசுலயம், வீர சங்கிலி என்றும் வழங்கப்படும். "சன்ன வீரத்த
கோவை" - கம்பன் ; கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் : 59 பார்க்க.

பா-ம் - * ஒளிர்.

1213. வாள் - ஒளி. ஆழி - ஒருவகை மோதிரம். முழந்தாள்வரை நீண்ட
தடக்கையில். சரியும் - வளையும். முழங்கைப் பொட்டு - முழங்கையில் அணியும்
ஒருவித ஆபரணம். முழங்கைப் பொட்டுடன் வரிசையான மணிவடங்களையும்.
தோள். . . பூண் - தோள் வளையாகிய முத்தாபரணத்தை.

பா-ம் - * நானும்.

1214. திருக்கழுத்தில் ஆரமும். . . கண்டிகை மாலையுஞ் சேர. முத்து
வடத்தையுஞ் சாத்தி. வனப்பின். காதில் - அழகின் அழகு பெருத்த பேரழகு
நிறைந்த காதில். வருக்க. . . . குழை - ஒருவகை வெண்முத்துக் கொத்துக்களையுடைய
வடித்த குண்டலத்தை.

பா-ம் - * சென்னி.

1215. நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றி மீது
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்கடர் எழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப் பனிச்சுடர்த் திரணை சாத்தி
ஏற்பவைத் தணிந்த முத்தின் எழில்வளர் மகுடஞ் சேர்த்தார்.
1216. இவ்வகை நம்மை யாளும் ஏர்வளர் தெய்வக் கோலம்
கைவ்வினை மறையோர் செய்யக் கடிக்கொச்செங் கமலத் தாதின்
செவ்விநீள் தாம மார்பர் திருவடை யாள மாலை
எவ்வுல கோரும் ஏத்தத் தொழுதுதாம் எடுத்துப் பூண்டார்.
1217. அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ றஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்
பழகிய அன்பர் சூழப் பட்ரொளி மறுகில் எய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள வணங்கி வந்து
முழவொலி எடுப்ப முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போது.
1218. எழுந்தன சங்க நாதம் இயம்பின இயங்கள் எங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர் சுருதியின் வாழ்த்துப் பொங்கி
வழிந்தன திசைகள் மீது மலர்ந்தன உலகம் எல்லாம்.
1219. படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்தர்
அடர்புனை செம்பொற் பாண்டில் அணிதுகிற் சதுக்கம் மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிர்நிறை மதியம் போல
வடநிறை அணிந்த முத்தின் மணிக்குடை நிழற்ற வந்தார்.
1220. சீரணி தெருவி னூடு திருமணஞ் செல்ல முத்தின்
ஏரணி காளஞ் சின்னம் இலங்கொளித் தாரை எல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன “மறைக ளோடு
தாரணி உய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தான்” என்று.

1215. நெற்றிமீது. . . நல்ல முத்தின். . . திரணைச் சாத்தி.

1216. கடி. . . மார்பர் - வாசனைகொண்ட செந்தாமரைத் தாதுக்களின் அழகு
பெருகும் மாலையை அணிந்த மார்பராகிய பிள்ளையார். திரு அடையாள மாலை -
உருத்திராக்க மாலை. இம்மாலையை மட்டும் பிள்ளையார் தாமே எடுத்த
தணிந்துகொண்டது கவனிக்கத்தக்கது.

1217. மறுகில் - தெருவில்.

1218. இயங்கள் - (மங்கல) வாத்தியங்கள். சுருதியின் - மறை மொழியின்.

1219. தொங்கல் - குஞ்சம்; குடையுமாம். பிச்சம் - மடற்பனைக் குழாம்
போன்றது; பீலியாற் கட்டப்படுவது. பந்தர் - நீழல். பாண்டில். மல்க - வட்டமாக
அணியப்பெற்ற வஸ்திர விதானங்கள் நெருங்க.

1221. மண்ணினுக் கிடுக்கண் தீர வந்தவர் திருநா மங்கள்
எண்ணில பலவும் ஏத்திச் சின்னங்கள் எழுந்த போதல்
அண்ணலார் வதுவை செய்ய அலங்கரித் தணையப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க.
1222. முற்றுமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்கை பற்ற
நற்பெருந் தவத்தின் நீர்மை நலம்படைத் தெழுந்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னார் தம்மையுங் காப்புச் சேர்த்துப்
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப் *புரிவுடன் செய்த வேலை.
1223. செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புணையுண் செல்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பவளமென் கொடியொப் பாரை
நம்பன்தன் அருளே வாழ்த்தி நல்லெழில் விளங்கச் சூட்டி
அம்பொன்செய் தீபம் என்ன அழகலங் கரித்து வைத்தார்.
1224. மாமறை மைந்த ரெல்லாம் மணத்தெதிர் சென்று மன்னும்
தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணந் தொகுநவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வார் அரசிலை தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீர் இருக்குடன் கலந்து வீச.
1225. விண்ணவர் மலரின் மாரி வீசும்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்கம் *மிக்கார் காமர்தோ ரணங்க ளுடு
புண்ணிய விளைவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார்.
1226. பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி ஆர்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடை மீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் முவுல குய்ய வந்தார்.

1221. திருநாமங்கள் - பாலுறாவாயன், பரசமய கோளரி, முத்தமிழ் விரகன்
முதலியன. புண்ணிய மறையோர் மாடம் - நம்பாண்டார் நம்பியின் மாளிகை.

1222. புரிவுடன் - விருப்பத்துடன்.

பா-ம் - *பொலிவுடன் ; பரிவுடன் ; போதுடன்.

1223. செம். . . . சூட்டு - செம்பொன்னாலாகிய நுதலணி மாலையையும்.
வேய்ந்த - சூடிய.

1224. தாமரை மலரோன் போல்வார் - பிரமணையொத்த வேதியர்கள்.
இருக்குடன் - வேதமந்திர முழக்குடன்.

1225. கந்த மந்தமாருதம் - மணங்கமழும் தென்றற் காற்று. ஆர் காமர் -
நிறைந்த அழகிய.

பா-ம் - *மிக்க காமர்.

1227. மறைக்குல மனையின் வாழ்க்கை மங்கல மகளி ரெல்லாம்
நிறைந்தநீர்ப் பொற்கு டங்கள் நிரைமணி விளக்குத் தூபம்
நறைக்குல மலர்க்குழ் மாலை நறுஞ்சுடர் முளைப்பொற் பாண்டில்
உறைப்பொலி கலவை ஏந்தி உடனெந்திர் ஏற்று நின்றார்.
1228. ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொன் அணிமணிப் பீடந் தன்னில்
ஒங்கிய ஞான வெள்ளம் உள்நிறைந் தெழுவ தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண் தண்ணிலா எறிப்ப ஏறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.
1229. எதிர்வர வேற்ற சாயல் இளமயி லனைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி எடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புனல் ஒழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல் வினைகள் செய்தார்.
1230. மங்கலம் பொலிய ஏந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொன் இமவரை கலந்த தென்ன
அங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ மியினுட் புக்கார்
எங்களை வாழ முன்னாள் ஏடுவை கையினுள் இட்டார்.
1231. அகில்நறுந் தூபம் விம்ம அணிகிளர் மணியால் வேய்ந்த
துகில்புனை விதான நீழல் தூமலர்த் தவிசின் மீது
நகிலணி முத்த மாலை நகைமுக மடவார் வாழ்த்த
இகலில்சீர் மறையோர் சூழ இனிதின்அங் கிருந்த வேலை.
1232. திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமும்
அருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை அருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினாற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளை யார்முன்
உரிமையால் வெண்பால் தூநீர் உடனெடுத் தேந்தி வந்தார்.

1227. நறைக் குலமலர் - தேன் பொருந்திய உயர்ந்த மலர்கள். பாண்டில் - தட்டுகளையும். உறைப்பொலி கலவை - குழம்பாகப் பொலிவு பெற்றுள்ள பலவுங் கலந்த சாந்தை.

1229. கதிர். புனல் - ஒளிபொருந்திய அழகிய கமண்டலத்துள்ள வாசனை கமழும் நீரை.

1230. ஆதி பூமியினுள் - சிவபூமியில்; மணஇடத்தில்.

1231. "விம்மகிற் புகையின் மேவி" - சிந்தாமணி : 2667. அணி. மீது - அழகு விளங்கும் மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வஸ்திரம் புனைந்த மேற்கட்டியின் நிழலில் தூய மலராசனத்தின்மீது, நகில் - கொங்கையில். இகலில் - மாறுபாடில்லாத ; வன்மமில்லாத.

1232. திருப்புதல்வியைப் பிள்ளையாருக்குக் கொடுக்குமாறு பேறு பெற்ற நம்பாண்டார் நம்பி.

1233. வந்துமுன் னெய்தித் தாம்முன் செய்தமா தவத்தின் நன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ எனர்பொற் பாதம்
கந்தவார் குழலி னார்பொற் கரகநீர் எடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியால் நினைதி யானம் 'புரிசடை யான்' என் றுன்னி.
1234. விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துளுந் தெளித்த பின்னர்
உருப்பொலி உதரத் துள்ளும் பூரித்தார் உவகை பொங்கி
அருப்புறு கிளைஞர் மேலும் தெளித்தனர் ஆர்வத் தோடும்.
1235. பெருகொளி ஞானம் உண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னில்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் தங்குலஞ் செப்பி "என்றன்
அருநிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க் களித்தேன்" என்றார்.
1236. நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதிநற் பொழுது நண்ணப்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார் பெருமணப் பிணைய னாரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன் துன்னி னார்கள்.
1237. ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞானம் இசைந்தவர் வலப்பால் எய்தி
நாகமார் பணப்பே ரல்குல் நற்றவக் கொழுந்தன் னாரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னிவீற் றிருந்த வெள்ளை
மேகமோ டிசையும் மின்னுக் கொடியென விளங்க வைத்தார்.
1238. புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியார் வேந்தர் தம்மைக்
குனிசிலைப் புருவ மென்பூங் கொம்பனா ருடனே கூட
நனிமிகக் கண்ட போதின் நல்லமங் கலங்கள் கூறி
மனிதருந் தேவ ரானார் கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி.

1233. நந்து - பெருகும். ஞானசம்பந்தரைச் சிவபிரான் என்று நினைந்து.

1234. பொருப்புறு - மலையென உயர்ந்த. உருப்பொலி உதரத்துள்ளும் பூரித்தார் - அழகு பொலியும் வயிற்றினுள்ளும் நிரப்பினார். அரும்புறு.

1236. பிணைய யன்னாரை - பெண்மான் போன்றாரை.

1237. நாகமார் பணம் - பாம்பின் படம்போன்ற. மாகமார் சோதிமல்க - வானத்துள்ள ஒளி நிறைய.

1239. பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தர் நாப்பண்
சித்திர விதானத் தின்கீழ்ச் செழுந்திரு நீல நக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி னோடு
மெய்த்தநம் பெருமான் பாதம் மேவும்உள் எத்தாற் செய்ய.
1240. மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
நிறைவளைச் செங்கை பற்ற நேரிழை யவர்முன் அந்தப்
பொறையணி முந்நூல் மார்பர் புகரில்வெண் பொரிகை அட்டி
இறைவரை ஏத்தும் வேலை எரிவலங் கொள்ள வேண்டி.
1241. அருப்புமென் முலையி னார்தம் அணிமலர்க் கைப்பி டித்தங்
கொருப்படும் உடைய பிள்ளை யார்திரு உள்ளத் தன்னில்
“விருப்பறும் அங்கி யாவார் விடைஉயர்த் தவரே” என்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையில் தெளிந்து செல்வார்.
1242. மந்திர முறையால் உய்த்த எரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை யாளர்
“இந்தஇல் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே இவள்தன் னோடும்
அந்தமில் சிவன்தாள் சேர்வன்” என்னும்ஆ தரவு பொங்க.

1239. பத்தியில் குயிற்றும் - வரிசையாகச் செய்த. நாப்பண் - நடுவில் மறைச்
சடங்குகளை. . . உள்எத்தால் செய்ய.

1240. புகரில். . . அட்டி - குற்றமில்லாத வெள்ளிய பொரிகளை நெருப்பில்
கையால் பெய்து.

1241. திருஞான சம்பந்தர் எல்லாவற்றையுஞ் சிவமாகப் பார்ப்பவர். அக்கினி
சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்பு வடிவம். அக்கினியை வலம்வர எழும்போது, திருஞான
சம்பந்தர், “அக்கினியாவார் சிவபெருமானே” என்று எண்ணலானார்; அவ்வெண்ணந்
தோன்றியதும் பெருமான் திருநல்லூர்ப் பெருமணத் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுதல்
வேண்டுமென்று புறப்படுகிறார். திருமண வேளையில் திருஞான சம்பந்தருக்கு
இத்தகைய எண்ணம் தோன்றுவானேன்? திருஞான சம்பந்தருக்கு
போந்தனரோ அது முற்றுப் பெற்றது. “இனி அவரை அழைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்”
என்று ஆண்டவன் திருவுள்ளம் பற்றினான். அது திருஞான சம்பந்தர் சிந்தையில்
விளங்கலாயிற்றென்க. பாயிரம் முதற்பாட்டு : “அலகில் சோதியன்” என்பதன்
விரிவுரை பார்க்க.

1242. “நாம் இனி இவ்வுலகத்திலிருத்தல் கூடாது என்னுந் திருவருள் குறிப்புச்
சிந்தையில் விளங்குகிறது. இச்சமயத்தில் இங்கே இந்த இல்லொழுக்கம் வந்து
சூழ்ந்தது. என்செய்வது” என்று எண்ணிப் பின்னைத் “திருவருள் வழிச்
செல்வதேமுறை. இவளையும் உடனழைத்துச் சிவன்தாள்சேர்வன்” என்று ஞான
சம்பந்தர் உறுதி கொள்ளலானார். “பெண் பிறவிக்கு வீடுபேறில்லை” என்னுந் திகம்பர
ஜைனக் கொள்கையால், உலகுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை யொழிக்கப் போந்த
ஞானசம்பந்த வள்ளலார், பெண்ணை வெறுத்துத் தள்ளித் தாம்மட்டும் சிவன்தாள்
சேர ஒருப்படுவரோ? பெண்ணினல்லானோடு மிருக்கும் பெருமான் நெறியைப்
பேணவந்த பெரியார் பெண்ணை வெறுப்பரோ? ஆகவே, “இவள்தன்னோடும்
அந்தமில் சிவன்தாள் சேர்வன்” என்று உறுதி கொண்டாரென்க. ஆதரவு - வேட்கை.

மலர்பெருங் கிளையும் தொண்டர் கூட்டமும் மல்கிச் சூழ
அலகில்மெய்ஞ் ஞானத் தெல்லை அடைவுறுங் குறிப்பால் அங்கண்
உலகின்எம் மருங்கும் நீங்க உடன் அணைந் தருள வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தங் கோயிலை நோக்கி வந்தார்.

1244. சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்துள் எய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
“பவமற என்னை முன்னாள் ஆண்டஅப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டும் என்னுந் லுணர்வு” *நல்க.

காதல்மெய்ப் பதிகம் “கல்லூர்ப் பெருமணம்” எடுத்துக் *கண்டோர்
திதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செம் பொருளாக் கொண்டு
“நாதனே ! நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்ப னே! உன்
பாதமெய்ந் நீழல் சேரும் *பருவம்” தென்று பாட.

1243. அலகில் - அளவைக்கெட்டாத. “அங்கண் உலகின் எம்மருங்கும் நீங்க”
என்றுத் தத்துவக் காரியங்கள் தாமே அவரை விட்டு விலகின என்பதைக் குறிப்பது.
திருஞானசம்பந்தர் கர்மத்தைக் கழிக்க உடல் தாங்கினவரல்லர். அவர் உலகின்
பொருட்டு உடல் தாங்கினவர். ஆகவே, அவர் கொண்ட மாயா உடல் கர்ம
காரியத்தால் உருக்கொண்டதன்று. உலகோர்க்கு உடலாகக் காட்டிய மாயாத்
தோற்றம், இப்பொழுது, தானே நீங்குகிறதென்க. “சிவத்துடன் அணைந்தருள
வேண்டி. . .”; “குலமணம்” என்று சாதிமணத்தை. அம்மணம் மேற்கொள்ளவும்
திருவருள் ஆணை பெற்றமையால் “புரிவித்தார்” (விரும்ப வைத்தவர்) என்றார்.
குலமணம் என்றமையால் குலத்தை இழித்துக் கூறியவாறாம்.

1244. தலைப்படுஞ் சார்பு - கூடுந் திருவருள் சார்பை. பவம்அற - பிறவி நீங்க.
அப்பண்பு இப்பொழுது கூட. நவமலர் - புதிதாக மலர்ந்த தாமரைப் பூப்போன்ற.
நல்க - கூட ; அருள எனினுமாம்.

பா-ம் - *நண்ண.

1245. “பருவம் ஈது” என்பது வந்த வேலை முடிவையும், இனி உலகி
விருப்பதற்குத் திருவருள் ஆணை இன்மையையும் உணர்த்துவது. “கல்லூர்ப்
பெருமணம். . .” என்னும் பதிகத்தில், உலகுக்குரிய பெண் ஆண் கூட்டுறவின்
இன்றியமையாமையை, இரண்டாம் பாட்டில் “. . . பாவை நல்லார்கள் - வருமணங்
கூட்டி மணஞ் செய்யும் நல்லூர். . .” என்றும், ஏழாம் பாட்டில் “நல்லூர்ப் பெருமணத்
தான் நல்ல போதகத்தான் யோகத்தையே புரிந்தானே” என்றும் குறிப்பால்
உணர்த்தியதை யோர்க்.

பா-ம் - *கொண்டார்.*பதமிது வென்று.

“கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமணம் மேயநம் பானே.”

“நறும்பொழிற் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
பெறும்பதம் நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
உறும்பொரு ளாற்சொன்ன ஒண்தமிழ் வல்லார்கள்
கறும்பழி பாவம் அவலம் இலரே”. - தேவாரம்.

1246. தேவர்கள் தேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து “நீயும் பூவையன் னாளும் இங்குன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தார் யாவரும் எம்பாற் சோதி இதனுள்வந் தெய்தும்” என்று மூவுல கொளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி.
1247. கோயிலுட் படமேல் ஓங்குங் கொள்கையாற் பெருகுஞ் சோதி வாயிலை வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர் பாயின ஒளியால் நீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி மாயிருள் ஞாலம் உய்ய வழியினை அருளிச் செய்வார்.
1248. “ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவா யச்சொ லாம்” என் றானசீர் நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை அங்கண் வானமும் நிலனும் கேட்க அருள்செய் “திம் மணத்தில் வந்தோர் ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகு” என்ன.
1249. வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா ணாத முந்தி உருவெனுந் துயரக் கூட்டில் உணர்வின்றி மயங்கு வார்கள் திருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி னாலே மருவிய பிறவி *நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார்.

1246. “பருவம் ஈது” என்று திருவருள் உணர்த்திய தென்பது ஈண்டு உறுதிப்படுதல் காண்க. திருமணப் பெருநல்லூர்த் திருக்கோயில் முழுவதும் சிவசோதி மயமாக விளங்கியது. திருஞானசம்பந்தரைச் சிவம் அழைப்பதை யுணர்த்துவதென்க. “நீயும் பூவை யன்னாளும்” என்னுந் திருவாக்குப் பெண் பிறவிக்கு வீடுபேறில்லை என்னுங் கூற்றை மறுப்பதென்பது வெள்ளிடைமலை. விம்ம - பெருக; நிறைய. சுடர்த்தாணு - சோதிமயமான விங்கம்.

1247. பாயின - பரவிய. பரஞ்சுடரைத் தொழுது.

1248. பின்னையார் ஐந்தெழுத்தை எல்லார்க்கும் பயன்பட அறிவுறுத்தியது அவரது ஜீவகாருண்யத்தைக் காட்டுவதாகும்.

“காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே”. - தேவாரம்.

1249. பா-ம் - *நீங்கி.

வேறு

1250. சீர்பெருகு நீலநக்கர் திருமுருகர் முதற்றொண்டர்
ஏர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீர்
ஆர்திருமெய்ப் பெரும்பாணர் *மற்றெனையோர்
அணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைசூழப் பன்னிகளோ டுடன்புக்கார்.
1251. அணிமுத்தின் சிவிகைமுதல் அணிதாங்கிச் சென்றோர்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்றும் எடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசந்
துணிவித்த உணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார்.
1252. ஆறுவகைச் சமயத்தில் அருந்தவரும் அடியவரும்
சூறுமறை முனிவர்களும் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினால் வீடுபெற வந்தாரும்
ஈறில்பெருஞ் சோதியினுள் எல்லாரும் புக்கதற்பின்.
1253. காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலங் *கொண்டருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடனானார்.
1254. பிள்ளையார் எழுந்தருளிப் புக்கதற்பின் பெருங்குத்தர்
*கொள்ளநீ டியசோதிக் குறிநிலைஅவ் வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழைய மணக்கோயில் தோன்றுதலும்
தெள்ளுநீ ருலகத்துப் *பேறில்லார் தெருமந்தார்.

1250. சீர் ஆர் - சீர் நிறைந்த. ஏர்கெழுவு - அழகு அல்லது எழுச்சி பொருந்திய. அவரவரும் தத்தம் பன்னிகளுடன் (பத்தினிகளுடன்) புக்கது சிறப்பாகக் குறிக்கப் பெற்றிருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது.

பா-ம் - *மற்றெனையோர்.

1251. அணி - சின்னங்கள்.

1253. புகுவார் - புகுவாராய். திருஞானசம்பந்தர் திருவருள் ஆணை வழி நின்று இவ்வுலகை விடுத்து நீங்கினாரே யன்றிப், பெண்ணுடன் வாழ்தலை வெறுத்து நீங்கினாரில்லை. இது “காதலியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு. புக் கொன்றி உடன் ஆனார்” என்பதால் வலியுறுத்தப்படுதல் காண்க. போத நிலை - சீவபோத நிலை. ஒன்றியுடனாதல் அத்துவிதப் பேறெய்தலை உணர்த்துவது. ஞானசம்பந்தர் மனைவியார் பெயர் சொக்கியார் என்று கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.

பா-ம் - *செய்தருளித்.

1254. கரப்ப - மறைக்க. சோதியில்புகும் பேற்றை இழந்தவர்கள் மனஞ்சுழன்று வருந்தினார்களென்க.

பா-ம் - *கொள்ளு. *பேறில்லார்.

1255. கண்ணுதலார் திருமேனி உடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தாரத்தே கண்டுநணு கப்பெறா
விண்ணவரும் முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலோரும்
* எண்ணிலவர் ஏசறவு திரளடுத் தேத்தினார்.

1256. அருந்தமிழா கரசரிதை அடியேனுக் கவர்ப்பாதம்
தரும்பரிசால் அறிந்தபடி துதிசெய்தேன் தாரணிமேல்
பெருங்கொடையும் *திண்ணனவும் பேருணர்வும்
திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காம னார்செய்கை வழுத்துவேன்.

திருவிருத்தம் - 3,159

சோழ நாட்டிலே வளஞ்சிறந்து விளங்கும் பதிகளுள் ஒன்று
சீர்காழி. அதற்குப் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்கள் உண்டு. அது
கடையுக்கத்திலும் தோணிபோல் மிதக்கும் பெருமையுடையது.

அத்திருப்பதியில் சிவபாத விருதயர் என்றொரு வேதியர்
இருந்தார். அவர், பகவதியார் என்ற பெண்மணியைத்திருமணஞ் செய்து
இல்லறம் நடாத்திவந்தார். இருவரும் சிவபெருமானிடத்திலும்,
சிவனடியாரிடத்திலும், திருநீற்றினிடத்திலும் பேரன்பு வாய்ந்தவர்.

அந்நாளில் தமிழ்நாட்டில் பௌத்தம் சமணம் என்னும் இரு
சமயமும் ஆக்கம் பெற்றிருந்தன. மறை நெறியும் திருநீற்று நெறியும்
அருகியிருந்தன. அந்நிலை, சிவபாத விருதயருக்குத் துன்ப மூட்டிற்று.
அதனால் அவர் செந்நெறியை ஒம்பவல்ல ஒரு புதல்வரைப் பெற
விரும்பினார். அவ்விருப்ப மேலீட்டான், அவர் சிவபெருமானை
நோக்கித் தவங்கிடந்தார். அத்தவத்தின் பயனாகப் பகவதியார்
கருவுற்றனர்.

கோள்கள் நன்னிலையில் நிற்கும் வேளையில், திருவாதிரைத்
திருநாளில், செந்நெறி தழைத்தோங்கவும், தென்னாடு சிறக்கவும்,
தமிழ் ஆக்கமுறவும், எதிர்காலம் நலம் பெறவும், சராசரங்களெல்லாம்
சிவம்பெருக்கவல்ல பிள்ளையார் பிறந்தார். பிள்ளைப்பேறு குறித்துச்
சிவபாதவிருதயர் செய்யத்தக்க கடமைகளைச் செவ்வனே செய்தார்.

1255. விரிஞ்சன் - பிரமன். ஏசறவு - துக்கம்.

பா-ம் - * எண்ணியவர்.

1256. திண்ணனவும் - உறுதிப்பாடும்.

பா-ம் - * தண்ணளியும்.

பிள்ளையார் பிறையென வளர்ந்து செங்கீரை யாடினார்; சப்பாணி கொட்டினார்; பிற ஆடல்களையும் புரிந்தார். அவருக்கு மூன்றாம் ஆண்டு உற்றது. அந்நிலையில் அவருக்குப் பண்டை உணர்வு ஒவ்வொருபோது தோன்றுவதாயிற்று. தாம் சிவபெருமானை விட்டுப் பிரிந்த உணர்வு, தமக்குள் எழும்போதெல்லாம், அவர் வெருக் கொள்வது வழக்கம்.

சிவபாதவிருதயர் ஒருநாள் வழக்கம்போல நீராடப் போனார். பிள்ளையார் அழுதுகொண்டே அவரைத் தொடர்ந்து சென்றார். சிவபாதவிருதயர் திரும்பிப் பார்த்து, முனிவார்போலப் பிள்ளையாரை விலக்கினார். பிள்ளையார் வீட்டுக்குத் திரும்பினாரில்லை. அவர் கால்கொட்டித் தொடர்ந்தே சென்றார். சிவபாதவிருதயர் அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பிரம தீர்த்தக் கரையை அடைந்தார். சிவபாத விருதயர், பிள்ளையாரைக் கரையிலேயே நிறுத்தித் தாம் மட்டும் தீர்த்தத்திலே மூழ்கினார்; மூழ்கி அகமருஷணம் முதலியன செய்தார்.

கரையிலிருந்த பிள்ளையார், தந்தையாரைக் காணாத நொடிப் போதுந்தரியாதவரானார். அச்சமயத்தில், சிவபெருமானை வழிபட்ட முன்னுணர்ச்சி அவர்பால் மூண்டெழுந்தது. பிள்ளையார் அழத் தொடங்கினார். கண்மலர்களில் நீர் ததும்புகிறது; கைம்மலர்கள் கண்களைப் பிசைகின்றன; மணியதரந் துடிக்கிறது; பிள்ளையார் அழுகிறார்; முன்னைத் தொடர்புணர்ந்தோ, பிள்ளைமையாலோ அழுகிறார்; திருத் தோணிச்சிகரம் பார்த்துப் பார்த்து “அம்மே அப்பா” என்று அழுகிறார்.

தடங்கருணைப் பெருங்கடலாகிய சிவபெருமான், பிள்ளை யாரது பழந்தொண்டைக் கருதி, அவருக்குத் திருவருள் புரியத் திருவுளங் கொண்டார்; கொண்டு, உமையம்மையாருடன் மழவிடை மேல் இவர்ந்து, பொய்கைக் கரை நண்ணினார். சிவபெருமான், உமையம்மையாரைத் திருநோக்கஞ் செய்து, “உன் முலைப்பாலைப் பொற் கிண்ணத்திற் கறந்து இவனுக்கு ஊட்டு” என்று கூறியருளினார். உமையம்மையார் அப்படியே சிவஞானப் பாலமுதை ஊட்டிப் பிள்ளையாரின் அழுகையைத் தீர்த்தார். பிள்ளையார், தாய் தந்தையர் களாகிய பராசத்தியாலும் பரமசிவனாலும் ஆளப்பட்டமையால், அவர் ஆளுடையபிள்ளையார் ஆயினார்; சிவஞானப்பால் உண்டமை யால், சிவஞான சம்பந்தர் ஆயினார்.

சிவபாதவிருதயர் சிறிது பொழுதிலே கடமைகளை முடித்துக் கரை ஏறினார்; பேருணர்ச்சியிற் பொலிகின்ற பிள்ளையாரைப் பார்த்தார்; “நீ எவர் பாலை உண்டாய்?” என்று வெகுண்டார்; “எச்சில் மயங்க உனக்கு இப்பாலைப் கொடுத்தவர் யார்? காட்டு” என்று ஒரு சிறிய கோல்கொண்டு ஓச்சினார்.

ஞானசம்பந்த வள்ளலார் கண்களினின்றும் ஆனந்த அருவி பெருகத், திருக்கை விரலினாலே சுட்டித், தம்முன் காட்சியருளும் அம்மை யப்பனைத் “தோடுடைய செவியன்” என்று பாடி, “எனக்கு இதைச் செய்த பிரான் இவன் அன்றே” என்று காட்டினார்; அத்திருப் பதிகத்தில், பிழை செய்தவர்களும் தம்மைச் சரணடையின், சிவபெருமான் அவர்களுக்குக் கருணை செய்யும் நீரார் என்னும் உண்மை விளங்க இராவணன் செயலையும், முனைப்பின்றித் தம்மை வழிபடுவோர்க்கு அப்பெருமான் அருளுந் தன்மையர் என்பது விளங்கத் திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி தேடியதையும், அக்காலப் பௌத்த சமண நிலைகளையும் முறையே எட்டாவது, ஒன்பதாவது, பத்தாவது பாடல்களில் அமைத்து ஓதியருளினார்.

சிவபெருமான், உமையம்மையாரோடு திருத்தோணிக்கு எழுந்தருளினார். அன்பே உருவாக விளங்கும் ஆளுடைய பிள்ளையார் சிவபெருமானைத் தொடர்ந்து திருக்கோயிலுள்ளே புகுந்தார். சிவபாதவிருதயர் வியப்புற்றார். பிள்ளையார் அருளிய திருநெறித் தமிழின் பொருளைச் சிந்தித்தார். திருஞான சம்பந்தர் கண்ட காட்சியைச் சிவபாதவிருதயர் எளிதில் காண்டல் இயலுமோ? அஃது அவருக்கு அரிதன்றோ? ஆயினும், அங்கே நிகழ்ந்ததைக் கண்டு, “இது தோணியப்பர் திருவருள்” என்று அவர் தெளிந்தார்; தெளிந்து பிள்ளையாரைத் தொடர்ந்தார்.

இந் நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்வியுற்ற அடியவர்கள், “இத்தகைய அற்புதம் எங்கே நடந்தது! எப்பொழுது நடந்தது!!” என்று வியந்து வியந்து, திருக்கோயிலினுள்ளே கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடினார்கள். திருஞான சம்பந்தர் ஆண்டவனைத் தொழுது, பதிகம் பாடித் திருக்கோயிலினின்றும் புறப்பட்டார். சிவபாத விருதயர், பிள்ளையாரை எடுத்துத் தோள்மீது வைத்துக் கொண்டார். அடியவர்கள் ஆர்க்கிறார்கள். மறைகள் முழங்குகின்றன. பெண்மணிகள் வாழ்த்து கிறார்கள். சிவபாதவிருதயர் திருவீதி வலம் வந்து தமது இல்லம் சேர்ந்தார்.

திருஞான சம்பந்தர் அன்றிரவு தோணியப்பர் நினைவுடனே துயின்றார்; காலையில் எழுந்து திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார்; அம்மையப்பரைத் தொழுதார். அங்கிருந்து அவர் திருக்கோலக்கா நோக்கினார்; திருக்கோலக்காவை அடைந்து, ஆண்டவனைத் தொழுது, திருமுன்னே நின்று, திருக்கையிலே தாள ஒத்ததுத்து, “மடையில் வாளை” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அப்பொழுது திருவருளால் ஐந்தெழுத்துப் பொறிக்கப்பெற்ற திருத்தாளம், பிள்ளையார் திருக்கையிலே வந்திறங்கியது. பிள்ளையார்க்கு மகிழ்ச்சி பொங்கித் ததும்பி வழிந்தது. பிள்ளையார் தாளத்தைத் திருமுடியில் வைத்து வழுத்தினார்; ஏழிசையும் தழைத்தோங்கப் பதிகம் பாடினார்; பின்னே சீர்காழி நோக்கி நடக்கலானார். அவர்தந் திருப்பாதம் நோவ நடத்தலைக் கண்ட சிவபாதவிருதயர் அவரைத் தோளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டார். பிள்ளையார் திருத்தோணியை அடைந்து, “பூவார் கொன்றை” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, வீடுசேர்ந்தார். அங்கே அவர் சீர்காழி வாசிகளுக்குத் தமது இளமைக் காட்சியை வழங்கி இன்பூட்டி வந்தார்.

பகவதியாரை ஈன்ற திருப்பதியாகிய திருநனிபள்ளியிலும், மற்றப் பதிகளிலும் உள்ள அன்பர்கள், பிள்ளையார் பெருமையைக் கேள்வியுற்றுக் கூட்டம் கூட்டமாகச் சீர்காழியைச் சேர்ந்து, பிள்ளையாரைப் பணிந்து வந்தார்கள். சீர்காழி சிவலோகம்போல் விளங்கலாயிற்று.

திருநனிபள்ளி அன்பர்களது வேண்டுகோளுக் கிணங்கிப் பிள்ளையார், அத்திருப்பதிக்கே உளங்கொண்டு, தோணியப்பரைத் தொழுது விடைபெற்றுப் புறப்பட்டார். பிள்ளையாரின் சீறடிகள் தரைமீது நடப்பதைச் சிவபாதவிருதயர் கண்டார். அத்திருவடிகளைப் பிறர் தாங்கவும் அவர் மனங்கொள்ளவில்லை. அவரே பிள்ளையாரை எடுத்துத் தோள்மீது வைத்து நடந்தார். திருநனிபள்ளி சமீபித்தது. ஞானசம்பந்தப் பெருமான், “அதோ மலர்ச்சோலை தோன்றுகிறது. அப்பதி யாது?” என்று கேட்டார். தாதையார் “திருநனிபள்ளி” என்றார். உடனே பெருமான் “காரைகள் கூகை” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டே திருக்கோயிலை அடைந்தார்; திருக்கடைக்காப்பில் “நனிபள்ளி உள்க வினைகெடுதல் ஆணை நமதே” என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையார் அத்திருப்பதியிலே சிலநாள் தங்கியிருந்தார்.

அவ்வேளையில் திருத்தலைச்சங்காட்டு அன்பர்கள், தங்கள் பதிக்கு எழுந்தருளுமாறு பிள்ளையாரை வேண்டினார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு கிணங்கிப் பிள்ளையார் அத்திருப்பதிக்கு ஏகினார்; அங்கு ஆண்டவனைத் தொழுது பதிகம் பாடினார்; அங்கிருந்து பல்லவனீச்சரம், திருச்சாயக்காடு, திருவெண்காடு, தென்திருமுல்லை வாயில் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்று, ஆங்காங்கே தேவாரம் ஒதிச் சீர்காழியை அடைந்தார். மீண்டும் பிள்ளையார் திருமயேந்திரப் பள்ளி, திருக்குருகாவூர் முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், ஆண்டவனை வணங்கித் தமிழ்வேதம் அருளித் திரும்பினார்.

அந்நாளில், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார், பிள்ளையார் பெருமையைக் கேட்டு, அவரைக் காணச் சீர்காழி நோக்கினார். அவருடன் அவர்தம் அருமை மனைவியாராகிய மதங்க சூளாமணி யாரும் போந்தனர். அவர்கள் வருதலைக் கேள்வியுற்ற திருஞான சம்பந்தர், அவர்களை எதிர்கொண்டார். யாழ்ப்பாணரும், அவர்தம் அருமை மனைவியாரும் காழி வள்ளலார் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினர். காழிப்பெருமான் அவர்களைத் திருக்கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர்கள் புறமுன்றில் நின்று, இறைவனைத் தொழுதார்கள். ஞானசம்பந்தர், யாழ்ப்பாணரை நோக்கி, “நீர் உங்கள் இறைவற்கு யாழ் வாசியும்” என்றார். பாணனார் யாழ் வாசித்தார். பிள்ளையார் மகிழ் வெய்தினார். மற்றவர்கள் அதிசயித்தார்கள். பின்னர்ப் பிள்ளையார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை அழைத்துச் சென்று, தங்க இடந்தந்து விருந்தளித்தார்.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிய பாக்களைக்கேட்டு வரம்பிலா இன்பமெய்தினார்; அத்திருப் பாக்களின் இசையை யாழிலே இட்டு வாசித்து மகிழ் வெய்தினார். அவர் பிள்ளையாரைப் பணிந்து, “ஐயரே! எனக்கு ஒரு வரந் தருதல் வேண்டும். அடிகளைப் பிரியாது, அடிகள் அருளும் பதிகங்களின் இசையை யாழில் இட்டு வாசித்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இப்பெரு வாழ்வை அடியேற்கு அளித்தருளுக” என்று வேண்டினார். அதற்கு ஞானசம்பந்தப் பெருமான் இசைந்தனர். அன்று முதல் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார், திருஞானசம்பந்தரைப் பிரியாது தமது தொண்டை ஆற்றிவரலானார்.

ஆளுடையபிள்ளையார்க்குத் திருத்தில்லைமீது சிந்தை நடந்தது. நடக்கவே, அவர் தந்தையாரோடும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்

பாணரோடும் திருத்தொண்டர்கள் புடைசூழப் புறப்பட்டார்; புறப்பட்டுத் தில்லையம்பதியைச் சேர்ந்தார். பிள்ளையார் தில்லைத் திருவெல்லையைத் தொழுது, திருவீதியை வணங்கித் திருக்கோபுரத் தைக் கும்பிட்டுத் திருமாளிகையை வலம் வந்து, பேரம்பலத்தைப் போற்றிச் சிற்சபையை அடைந்தார்; தில்லைக் கூத்தனைக் கண்டார்; அனலிடைப்பட்ட மெழுகென உருகினார்; “கற்றாங் கெரியோம்பி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். பின்னர் ஞானசம்பந்த வள்ளலார், படிப்படியாக வெளியே வந்து, தில்லையில் தங்குதற்கு அஞ்சித் திருவேட் களத்துக்குச் சென்றார்; அங்கே சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பதிகம் பாடி எழுந்தருளியிருந்தார்.

அங்கிருந்து கொண்டே அவர் தில்லை போந்து, அம்பலக் கூத்தனைக் கும்பிட்டு வருவார்; இடையே திருக்கழிப்பாலை சென்று திரும்பினார். ஒருநாள், பிள்ளையார், திருவேட்களத்தினின்றும் வழக்கம்போலச் சிற்றம்பலம் நோக்கியபோது, தில்லை மூவாயிரவரும் சிவகண நாதராய் விளங்கியதைக் கண்டார். அக்காட்சியை அவர் யாழ்ப்பாணருக்குங் காட்டினார். அந்தணர்கள் தம்மை வணங்குதற்கு முன்னமே பிள்ளையார் அவர்களை வணங்கினார். பிறகு பிள்ளையார் திருக்கோயிலுட் புகுந்து, “ஆடினாய் நறு நெய்யொடு” என்னுந் திருப்பதிகத்தை ஓதி, அதன்கண் தாம் அந்தணர்களைக் கண்டவாறு அமைத்துப் பாடினார். பிள்ளையார், தில்லைக்கூத்தனைத் தொழுது வெளியே வந்தார்.

அவ்வேளையில், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், பிள்ளையாரை வணங்கி, “அடிகளே! அடியேன் பிறந்த பதியாகிய திருவெருக்கத்தம் புலியூரையும், நிவாந்திக் கரையிலுள்ள பல திருப்பதிகளையும் காணத் திருவுளம் பற்றல்வேண்டும்” என்று வேண்டினார். ஆளுடைய பிள்ளையார், அவ் வேண்டுதலுக்கு இசைந்து, தந்தையாரோடும், அடியவர்களோடும் திருவெருக்கத்தம் புலியூரை அடைந்து, ஆண்டவனைத் தொழுதார்; பின்னே, திருமுதுகுன்றஞ் சென்று திருப்பெண்ணாகடம் போந்தார்; திருத் தூங்கானைமாடக் கோயிலை வணங்கினார்; வணங்கித் திருநெல்வாயில் அறத்துறை காண விரும்பினார்; விரும்பிச் சிவபாத விருதயர் தோளின்மேலிருத்தலைத் தவிர்த்தார்; சிறிய திருவடிகள் நோவப் பையப்பைய நடந்தார்; ஐந்தெழுத்தை ஓதிக்கொண்டு, மாறன்பாடி என்னும் பதியை அணைந்தார். அப்பொழுது சூரியன் மறைந்தான். அன்றிரவு பிள்ளையார் அப்பதியிலேயே தங்கினார்.

திருநெல்வாயில் அறத்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ பெருமான், பிள்ளையார் காலால் நடந்துவந்த வருத்தத்தைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டார். சிவபெருமான், ஒவ்வோர் அந்தணர் கனவிலுந் தோன்றி, “ஞானசம்பந்தன் நம்பால் அணைகிறான்; முத்துச் சிவிகையும், முத்துச் சின்னமும், முத்துக் குடையும் எடுத்துச் சென்று அவனுக்குக் கொடுங்கள்” என்று அருளினார். வேதியர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்தனர்; எழுந்து, ஒருங்கே ஆலயத்தில் திரண்டனர். ஆலயத்திலுள்ளவரும் அக்கனவு கண்டு எழுந்தனர். இவரும் அவரும் ஒருங்கே சேர்ந்து ஆச்சரிய முற்றனர். திருப்பள்ளி எழுச்சிக் காலம் வந்தது. அன்பர்கள் திருக்காப்பு நீக்கினார்கள். முத்துச் சிவிகையும், முத்துச் சின்னமும், முத்துக் குடையும் காணப்பட்டன. எல்லாரும் அளவிலா ஆனந்த மெய்தினர். வேதியர்கள் வேதகோஷஞ் செய்து கொண்டு, முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றைத் தாங்கி, மாறன்பாடிக்குப் புறப்பட்டார்கள். அன்றிரவு சிவபெருமான் ஆளுடைய பிள்ளையார் கனவிலுந்தோன்றி, “நம்மாணைப்படி முத்துச் சிவிகை முதலியன உனக்கு வரும்; அவைகளை ஏற்றுக்கொள்” என்று அருளிச்செய்தார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தாங்கண்ட கனவைத் தந்தையார்க்கும் மற்றவர்க்குந் தெரிவித்தார்; தெரிவித்து வெண்ணீரணிந்து அஞ்செழுத் தோதியிருந்தார். சூரியன் உதயமானான். சிவநாம கோஷத்துடன் அறத் துறை அந்தணர்கள் முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் பிள்ளையாரைக் கண்டு வணங்கி, “இவைகள் ஆண்டவன் திருவருள்; ஏற்றருள்க” என்று முறையிட்டார்கள். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், “எந்தை ஈசன்” என்னுந் திருப் பதிகத்தைப் பாடித் திருவருளை வியந்தார்; அருள் வடிவாகிய முத்துச் சிவிகையை வலம் வந்தார்; அதை வணங்கினார்; அதிலே ஏறியருளினார். முத்துக்குடை நிழற்றியது; முத்துச் சின்னங்கள், “திருஞானசம்பந்தர் வந்தார்; உலகய்யத் தோன்றிய ஒருவர் வந்தார்; பாலறாவாயர் வந்தார்; ஓதாதுணர்ந்தவர் வந்தார்; பரசமயகோளரி வந்தார்” என்று முழங்கின. பிள்ளையார் திருத்தொண்டர்களுடன் திரு அறத்துறையை அடைந்தார்; முத்துச் சிவிகையை விட்டிறங்கினார்; திருக்கோயிலுள்ளே நுழைந்தார்; ஆண்டவனைத் தொழுதார்; பதிகம் பாடினார்; அப்பதியில் தங்கியிருந்தார்; இடையில் திருநெல்வெண்ணெய் முதலிய திருப்பதிகட்குச் சென்று திரும்பினார். அவருக்குத் திருத்தோணி நினைவு தோன்றிற்று. அதனால் அவர், அறத்துறை யடிகளை வணங்கி, விடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்;

வழியில் திருப்பமூலூர், திருவிசய மங்கை, திருவைகா, திருப்புறம்பயம் முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், ஆண்டவனை வழிபட்டுத் திருச்சேய்ஞலூருக்குச் சென்றார்.

திருச்சேய்ஞலூர் அடியவர்கள் பிள்ளையாரை எதிர் கொண்டார்கள். “திருச்சேய்ஞலூர், சண்டேசுர நாயனார் பிறந்த திருப்பதி” என்று கூறியவாறே, பிள்ளையார் முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கினார்; அவர் தம்மை எதிர்கொண்ட அடியவர்களுடன் கலந்து நடந்தார்; நடந்து, திருக்கோயிலுட் புகுந்து, சிவபெருமானைக் கண்டு தொழுதார்; திருப்பதிகத்தில், சண்டேசுர நாயனார் திருத்தொண்டை அமைத்துப் பாடினார். பிள்ளையார், அத்திருப்பதியை விடுத்துத் திருப்பனந்தாள், திருப்பந்தண நல்லூர், திருவோமாம்புலியூர், திருவாழ்கொளிபுத்தூர், திருக்கடம்பூர், திருநாரையூர், திருக்கருப் பறியலூர் முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு, பதிகம் பாடிச் சீர்காழியை அடைந்தார்.

பிள்ளையார், முத்துச்சிவிகையின்மேல் எழுந்தருளி வந்த அற்புதத் திருக்காட்சியைச் சீர்காழி வாசிகள் கண்டார்கள்; ஆனந்த பரவசரானார்கள். பிள்ளையார் திருக்கோயிலுட் சென்று தோணியப் பரைத் தொழுது வீடுசேர்ந்தார்; திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை அவர்தம் இருக்கைக்குப் போகும்படி விடை கொடுத்து அனுப்பினார். பகவதியார் திருநீற்றுக்காப்புச் சாத்திப் பிள்ளையாரை வணங்கினார். அவருக்கு அருள்புரிந்து பிள்ளையார் இருந்தனர்.

திருஞானசம்பந்தருக்கு உபநயனப் பருவம் வந்தது. வரவே, பிராமணர்கள் சடங்குகளைச் செய்ய முற்பட்டார்கள். காழிப் பெருமான் வைதிகந் தழைக்க நூலணிந்தார். பிராமணர்கள், “நான்மறையோதும் உரிமையைத் தந்தோம்” என்று மந்திரங்கள் முழங்கினார்கள். மறைகளை யெல்லாம் ஒதாதுணர்ந்த பெருமான், அப்பிராமணர்களுக்கு எல்லாவித மறைகளையும், அவைகளின் அங்கமாகிய பல கலைகளின் பொருளையும் அறிவுறுத்தினார். பிராமணர்கள், ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் திருவருட் செவ்வரென வியந்து, அவரைச் சிவமே என்று கருதி, அவர் திருவடியில் விழுந்து வணங்கினார்கள். அவர்கள், தாங்கள் முன் கற்ற வேதங்களையும் பிள்ளையார்பால் கேட்டு ஐயந்தீர்ப் பெற்றார்கள். பிள்ளையார் அவர்களுக்கு மந்திரங்களையும் உபதேசித்தார்; முடிவில் எல்லா மந்திரங்களுக்குந் தாயகமானது பஞ்சாட்சரம் என்பதை அவர்கள்

உணருமாறு “துஞ்சலுந் துஞ்சல்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அதிலே, “வேதியர்க் கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே” என்று அருளிச் செய்தார். பிராமணர்கள் மகிழ்வெய்திப் பிள்ளையாரை வணங்கிச் சென்றார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் பெருமையைக் கேள்வியுற்றார். கேள்வியுற்றதும், சுவாமிகளைக் காணுதல் வேண்டுமென்னும் பேரவா அவர்தம் உள்ளத்தில் பொங்கி எழுந்தது. அவர் சீர்காழிக்கு எழுந்தருளினார். அவர்தம் வருகையை உணர்ந்த ஆளுடைய பிள்ளையார், அடியவர்களுடன் அவரை எதிர்கொண்டார். இவரை அவர் வணங்கினார்; அவரை இவர் வணங்கினார். இருவரும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றனர்; சென்று ஆண்டவனை வழிபட்டனர். பிள்ளையார், அப்பரைத் தமது இல்லத்திற்கு அழைத்துச்சென்று அவருக்கு விருந்து செய்தார். அப்பர்சுவாமிகள் சீர்காழியிலே சிலநாள் தங்கியிருந்தார். பின்னர், அவர் பிற திருப்பதிகளை வணங்கப் புறப்பட்டார். திருஞானசம்பந்தர் அவருடன் சிறிது தூரம்போய் விடைபெற்றுத் திரும்பினார்.

பிள்ளையார் சீர்காழியிலே இருந்துகொண்டு, திருமொழி மாற்று, திருமாலை மாற்று, திருவழி மொழி, திருவியமகம், திருவேகபாதம், திருவிருக்குக் குறள், திருவெழு கூற்றிருக்கை, ஈரடிமேல்வைப்பு, நாலடிமேல்வைப்பு, திருவிராகம், திருச்சக்கர மாற்று முதலிய பாமாலைகளைத் தோணி அப்பருக்கு அணிந்து வரலானார். இவ்வாறு சிலநாட்கள் கழிந்தன. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்குத் “தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுதல்வேண்டும்” என்னும் வேட்கை எழுந்தது. அவ்வேட்கையைத் தந்தையார்க்கும் மற்றவர்க்கும் அவர் தெரிவித்தார். தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயர் பிள்ளையாரைப் பார்த்து, “யான் உன்னை அருமையாகப் பெற்றேன்; உன்னைப் பிரிந்திருக்க இசையேன்; இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் பயக்கவல்ல வேள்வியையும் யான் செய்தல்வேண்டும். ஆதலால் இன்னுஞ் சின்னாள் உன்னைத் தொடர்ந்தே வருவேன்” என்றார். அதற்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் உடன்பட்டனர். பிள்ளையார் தோணியப்பரைத் தொழுது, விடைபெற்று, முத்துச் சிவிகையில் ஏறினார். முத்துக்குடை நிழற்றியது; திருச்சின்னங்கள் முழங்கின. தந்தையாரும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் உடன் புறப்பட்டனர். இச்சிறப்புடன் பிள்ளையார் திருக்கண்ணார் கோயிலுக்குப் போனார்;

அங்கிருந்து, காவிரியின் வடபாலிலே மேற்குத்திசை நோக்கினார்; நோக்கிச் சென்று, திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர், திருநின்றியூர், திருநீடூர், திருப்புன்கூர், திருமண்ணிப்படிக்கரை, திருக்குறுக்கை, திருவன்னியூர், திருப்பந்தணநல்லூர், திருமணஞ்சேரி, திருவெதிர்கொள்பாடி, திருவேள்விக்குடி, திருத்துருத்தி, திருக்கோடிகா, திருக்கஞ்சனூர், திருமாந்துறை, திருமங்கலக்குடி, திருவியலூர், திருந்துதேவன்குடி, திரு இன்னம்பர், வட குரங்காடுதுறை, திருப்பழனம், திருவையாறு, திருநெய்த்தானம், திருமழபாடி, திருக்கானூர், திருஅன்பிலாலந் துறை, வடகரைமாந்துறை முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், அங்கங்கே தேவாரம் பாடினார்; பின்னர், மழநாட்டிற் புருந்தார்.

திருஞானசம்பந்தர், காவிரியின் வடகரையே போய், திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தை நோக்கினார். அங்கே கொல்லி மழவன் என்னும் ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு புதல்வி உண்டு. அவள் “முயலகன்” என்னும் நோயால் பீடிக்கப்பட்டாள். அதனால் அரசனுக்குக் கவலை யுண்டாயிற்று. மணிமந்திர ஓளடத முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. பயன் விளையவில்லை. கொல்லிமழவன் சைவ வழி வந்தவனாகையால், அவன் சிவசந்நிதி முன்னே தனது அருமைப் புதல்வியைக் கிடத்தினான். அவ் வேளையில், அவன் திருஞான சம்பந்தர் வருகையைக் கேள்வி யுற்றான்; நகரை அன்புடன் அலங்கரித்தான்; பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டான்; முத்துச்சிவிகை முன்னே விழுந்து வணங்கினான். பிள்ளையார் அவனுக்கு அருள் செய்தார். அவனுடன் பிள்ளையார் திருக்கோயிலுட் சென்றார்; அங்கே உணர்வழிந்து கிடந்த பெண்ணைப் பார்த்தார்; “என்ன இது?” என்று கேட்டார். கொல்லி மழவன், வள்ளலாரை வணங்கி, “இவள் அடியேன் புதல்வி; இவளை முயலகன் என்னும் வெந்நோய் பிடித்திருக்கிறது; அந்நோய் மணிமந்திர ஓளடதங்களால் தீரவில்லை; அதனால் இவளைச் சிவசந்நிதி முன்னே கிடத்தியுள்ளேன்” என்றான். ஆளுடையபிள்ளையார் சிவபெருமானைச் சிந்தித்து, “துணிவளர் திங்கள்” என்றெடுத்து, “மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட் மயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே” என்று பாடியருளினார். உடனே அக்கன்னியின் பிணி நீங்கிற்று. கொல்லிமழவன் பெருமகிழ் வெய்திப் புதல்வியோடும் பிள்ளையாரை வணங்கினான். பிள்ளையார் அவர்களுக்கு அருள்செய்து, அங்கே சிலநாள் தங்கியிருந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து திருப்பைஞ்ஞீலி, திருஈங்கோய்மலை முதலிய திருப்பதி களுக்குச் சென்று, கொங்கு நாட்டின் மேற்பால் நோக்கிக் காவிரியின்

தென்கரையே சென்று, திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றாரைச் சேர்ந்தார்; அங்கிருந்து கொண்டே திருநணா போய்த் திரும்பினார்.

அந்நாளில் மாரிக்காலம் போய்ப் பனிக்காலம் வந்தது; குளிர் மிகுந்தது. நளிர்சுரத்தின் கொடுமையை அடியவர்கள் பிள்ளையாருக்குத் தெரிவித்தார்கள். பிள்ளையார், “இஃது இந்நிலத்தின் இயல்பு. அது நம்மை ஒன்றுஞ் செய்யாது” என்று, “அவ்வினைக் கிவ்வினை” என்னும் திருநீலகண்டத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அந்நளிர் சுரம், அந்நகரில் மட்டுமன்றி, அந்நாட்டையே விட்டகன்றது. திருஞான சம்பந்தர் சின்னாள் அப்பதியில் தங்கினார்; பின்னர் அங்கிருந்து திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி, திருவெஞ்சமாக் கூடல், திருக்கருவூர் முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், இறைவனைப் பாடி வழிபட்டார்.

பின்பு பிள்ளையார், கொங்குநாட்டை விடுத்தார்; மாணிக்க வெற்பு முதலிய தலங்களைத் தொழுதார். அவர், காவிரியின் தென்கரையை நோக்கிச் சென்று, திருப்பராய்த்துறை, திருவாலந்துறை, திருச்செந்துறை, திருக்கற்குடிமாமலை, திருமுகக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவானைக்கா, திருத்தவத்துறை, திருப்பாற்றுறை, திருவெறும்பியூர், திருநெடுங்களம், திருக்காட்டுப் பள்ளி, திருவாலம் பொழில், திருப்பூந்துருத்தி, திருக்கண்டியூர், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிக்குடி, திருவெண்ணி, திருச்சக்கரப்பள்ளி, திருப்புள்ள மங்கை, திருச்சேலூர், திருப்பாலைத்துறை, திருநல்லூர், திருக்கருகாலூர், திருவவளிவநல்லூர், திருப்பரிதி நன்னியமம், திருப்பூவனூர், திருவாலூர் முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு, ஆங்காங்கே திருப்பதிகம் பாடினார்; மீண்டும் பிள்ளையார் திருநல்லூருக்குப் போய்த் திருவலஞ்சுழியைச் சேர்ந்தார். அப்போது வேனிற்காலம் வந்தது.

பிள்ளையார் திருவலஞ்சுழியை விடுத்துத் திருப்பழயாறை நோக்கினார்; திருவாறை மேற்றளி, திருச்சத்தி முற்றம் என்னுந் தலங்களுக்குச் சென்று, திருப்பட்டிச்சுரத்துக்குப் புறப்பட்டார். அப்பொழுது வெப்பம் அதிகமாயிருந்தது. அதைத் தணிக்க ஒரு சிவபூதம், பிள்ளையார் திருமுடிமீது முத்துப்பந்தரைப் பிடித்தது; பிடித்து, “இது பட்டிசர் திருவருள்” என்று இயம்பிற்று. அவ்வுரையும் முத்துப்பந்தரும் வானத்திலே தோன்றின. ஞானப் பிள்ளையார் புளகாங்கிதங் கொண்டார்; திருவருளை வியந்தார்; பூமியிலே விழுந்து வணங்கினார். அடியவர்கள் பந்தரின் காம்பைத் தாங்கினார்கள். காழிப்பெருமான் திருப்பட்டிச்சுரத்தை அடைந்து, சிவபெருமானைத்

தொழுது தேவாரம் பாடினார். பிறகு பிள்ளையார் அப்பதியை விடுத்துப் புறப்பட்டு, திருவாறைவடதளி, திருவிரும்பூளை, திருவரதைப்பெரும்பாழி, திருச்சேறை, திருநாலூர்மயானம், திருக்குடவாயில், திருநறையூர், தென் திருப்புத்தூர், திருச்சிவபுரம், திருக்குடமூக்கு, திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம், திருக்குடந்தைக் காரோணம், திருநாகேச்சரம், திருவிடை மருதூர், திருக்குரங்காடு துறை முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாவடுதுறை அடைந்து அங்கே தங்கலானார்.

ஒருநாள் சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி, “வேள்வி செய்யும் காலம் நெருங்கலாயிற்று. அதற்குப் பொருள் தேவை” என்றார். திருஞான சம்பந்தர், திருக்கோயிலுட் சென்று, இறைவனுக்குத் தமிழ் மாலை சாத்தினார்; சாத்தினதும், சிவபிரான் திருவருளால் ஒரு பூதம் விரைந்து வந்தது; வந்து பலி பீடத்தின் உச்சியில் ஆயிரம் பொன் கொண்ட ஒரு கிழியை வைத்தது; வைத்துப் பிள்ளையார் திருமுன்னே நின்று, “இது பொற்கிழி; இஃது உமக்குச் சிவபிரானால் அருளப்பட்டது” என்று சொல்லிற்று. உடனே பிள்ளையார் திருவருளை வியந்து, பூமியில் விழுந்து வணங்கினார். அப்பொற்கிழியைப் பிள்ளையார் எடுத்துத் தந்தையார்க்குத் தந்து, அவரைச் சீர்காழிக்கு அனுப்பினார். பிள்ளையார் திருவாவடு துறையை விடுத்துத் திருக்கோழம்பம், திருவைகன் மாடக்கோயில், திருநல்லம், திருவழுந்தூர், திருத்துருத்தி, மூவலூர், திருமயிலாடுதுறை, திருச்செம்பொன்பள்ளி, திருவிளநகர், திருப்பறியலூர், திருவேட்டக் குடி முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், ஆங்காங்கே தமிழ்மறை ஓதித் தருமபுரத்தை அடைந்தார்.

தருமபுரம், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் அன்னையார் பிறந்த திருப்பதி. அத்திருப்பதியிலுள்ள அடியவர்கள் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டார்கள். யாழ்ப்பெரும்பாணர் தஞ்சற்றத்தவர்களைப் பார்த்து, “இப்பெருமான் அருளிச்செய்த திருப்பாக்களின் இசையை யான் யாழிலிட்டு வாசிக்கும் பெரும் பேறுடையேன்” என்று கூறினார்; அதற்குச் சுற்றத்தவர்கள், “நீங்கள் இப்பேற்றை உடைமையால், உலகமெல்லாம் இசை ஒங்குக” என்றார்கள். அவர்கள் உரை, திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரை நடுக்குறச் செய்தது. பாணர், ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவடிகளிலே விழுந்து வணங்கிப், “பெருமானே! இவர்கள் நல்லறிவு பெறுதல் வேண்டும்; உலகமும்

உண்மை யுணர்தல் வேண்டும்; இசை அளவுபடா முறையில் ஒரு திருப்பதிகம் அருளுதல் வேண்டும்; அதை யான் யாழிலிட்டு வாசித்து, இசை அடங்காமையைக் காட்டும் பேறு பெறுதல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார்.

அவ்வாறே பிள்ளையார், “மாதர் மடப்பிடி” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார். அதை வழக்கம்போல யாழ்ப்பெரும் பாணர் தமது யாழிலே அமைத்து வாசிக்கப் புகுந்தார். அஃது அடங்கவில்லை. யாழ்ப்பெரும்பாணர் பிள்ளையாரைப் பணிந்து எழுந்து, “இப்பெரியவர் அருளிச் செய்த திருப்பதிகத்தின் இசையை ‘ஏற்பேன்’ என்று சொல்லச் செய்தது இவ்யாழன்றோ; இதை யான் தீண்டுதலுங் கூடாது” என்று அதை உடைக்க ஒங்கினார். உடனே காழி வள்ளலார், அவரைத் தடுத்து, யாழை வாங்கிக் கொண்டார். “நீர் எதற்காக இதை உடைக்க முயன்றீர்? உமாதேவி யாரோடு சிவபிரான் அளித்த திருவருளின் பெருமை இவ் யாழில் அடங்குமோ? சிந்தையிலும் அளவுபடாத ஒன்று செய்கையில் அளவுபடுதல் உண்டோ? இக்கருவியைக் கொண்டே இயன்ற அளவு வாசியும்” என்று யாழைக் கொடுத்தார். திருநீலகண்டர் பிள்ளையாரைத் தொழுது யாழை வாங்கிக்கொண்டார்.

திருஞான சம்பந்தர் தருமபுரத்தை விடுத்துத் திருநள்ளாற்றுக் கேகினார்; அங்கே, “போக மார்த்த பூண் முலையாள்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருச்சாத்தமங்கைக்கு எழுந்தருளினார். அத் திருப்பதியிலுள்ள திருநீலநக்க நாயனார், நம் பெருவாழ்வை எதிர்கொண்டார். பிள்ளையார், நாயனாரோடு அயவந்தி என்னுந் திருக்கோயிலுக்குப் போய்க் கடவுளைத் தொழுதார்; நாயனார் அழைப்புக் கிணங்கி அவர்தம் இல்லம் போந்து அமுதுண்டார்; அன்றிரவு அங்கே தங்கி, அடுத்தநாள் மீண்டுந் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, “திருமலர்க்கொன்றை” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்து, அதன்கண் நாயனாரைச் சிறப்பித்துக் கூறினார். பின்னர் அவ்விடத்தினின்றும் பிள்ளையார், திருநாகைக்காரோணம், திருக் கீழ்வேளூர் முதலிய திருப்பதிகளை அடைந்து, பதிகம் பாடி, மற்றும் பல திருப்பதிகளைக் காண எழுந்தருளினார். அவ்வேளையில் சிறுத்தொண்ட நாயனார் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டார். அந்நாயனார் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, ஞானசம்பந்தப் பெருமான், திருச்செங்காட்டங் குடிக்குப் போனார்; அங்குள்ள கணபதிச்சுரம்

என்னுந் திருக்கோயிலினுள் நுழைந்து, “பைங்கோட்டு மலர்புன்னை” என்னுந் திருப்பதிகத்தை ஒதி, அதிலே நாயனாரைச் சிறப்பித்தார்; அத்திருப்பதியில் சிலநாள் தங்கி, நாயனாரின் விருந்தினராயிருந்தார்; அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருமருகல் என்னுந் திருப்பதியை அடைந்து, இறைவனை வழிபட்டுவந்தார்.

திருமருகல் திருக்கோயிற் புறத்தே ஒரு மடம் உண்டு. அம்மடத்திலே ஒரு நாள் ஒரு வணிகன் ஒரு கன்னியோடு போந்தான். அன்றிரவு அவன் அங்கே துயின்றான். அச்சமயத்தில் ஒரு பாம்பு அவனைத் தீண்டிற்று. அவன் இறந்தான். அருகிருந்த கன்னி, அவனைத் தீண்டாமலே கதறலானாள். அவள் கதறுதலைக் கேட்டு, மாந்திரிகர்களிற் சிலர் மனம் பொறாது ஓடிவந்தனர். அவர்கள் மணிமந்திர ஓளவுதங்களைப் பிரயோகித்துப் பார்த்தார்கள். விடம் இறங்கவில்லை. கன்னியானவள், “வணிகர் குலமணியே! அன்னையையும் அத்தனையும் பிரிந்தேன்; உன்னையே அடைவாகக் கொண்டேன்; உடன் போந்தேன்; நீயோ அரவால் மாண்டாய். யான் என் செய்வேன்! இவ்விடுக்கண் தீர்ப்பார் யாவர்? யான் எப்படி உயிரோடு வாழ்வேன்!” என்று புலம்பினாள். அதற்குமேல் அவள் என்செய்வாள்! ‘திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை’. அவள் திருக்கோயிலை நோக்கி, “ஆண்டவனே! இவ்வேழையைக் காவாயோ? பாற்கடலில் எழுந்த நஞ்சை உண்டாய்; தேவர்களைக் காத்தாய்; அரி அயனுக்கு அறியொணா மறைப்பொருளே! மன்மதனை நிறாக்கினாய்; அவன் மனைவி வேண்ட அவனுக்கு உயிரை நல்கினாய்; காலனை உதைத்தாய்; மார்க்கண்டருக்கருள் செய்தாய்; ஏழைக்கருள் செய்யாயோ? என்னாருயிரே! அமுதே! கருணைக்கடலே! மருகற் பெருமானே!” என்று வேண்டிப் புலம்பினாள்.

அப்புலம்பல் ஓசை, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்குக் கேட்டது. கருணைக்கடலாகிய காழிவள்ளலார், அக்கன்னியின் துயர் தீர்க்க எழுந்தருளி வந்தார். அவர் அவளைப் பார்த்து, “நீ சிறிதும் அஞ்சாதே. நிகழ்ந்த தென்னை?” என்று கேட்டார். அவள், பிள்ளையாரை வணங்கி, “அடிகளே! என் தகப்பன் வைப்பூருக்குத் தலைவன்; அவன் தாமன் என்னும் பெயருடையவன்; அவனுக்குப் புத்திரிகள் எழுவர்; இவன் அவன்தன் மருகன்; மூத்த புத்திரியை இவனுக்குத் திருமணஞ் செய்விக்க என் தந்தை உறுதி மொழி கூறினான்; பின்னே வேறொருவனிடம் பெரும் பொருள் பெற்று

அவளை அவனுக்குக் கொடுத்தான்; இரண்டாம் புத்திரியை இவனுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னான்; அவளையும் அயலானுக்கே கொடுத்தான். இவ்வாறு ஏமாற்றி ஏமாற்றி மற்ற நான்கு புத்திரிகளையும் அயலாருக்கே மணஞ்செய்வித்தான். இவன் நிலைகண்டயான், இவனோடு போந்தேன். இது தாய்தந்தையர்களுக்குத் தெரியாது. இவனோ இங்கே பாம்பின் வாய்ப்பட்டு மாண்டான். நடுக்கடலில் கப்பல் கவிழ்ந்துவிட்டது! என்னிலை இதுவாகும். சுற்றம்போல எழுந்தருளி வந்தீர்; அருள்செய்தீர்” என்று கூறினாள். திருஞான சம்பந்தர், திருமருகற் பெருமானைச் சிந்தித்து, “சடையாய் எனுமால்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார். உடனே வணிகன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். எழுந்து பிள்ளையாரை வணங்கி நின்றான். அன்பர்கள் ஆரவாரித்தார்கள். இளம்பெண் எல்லையில்லா ஆனந்தம் எய்தினாள்; பிள்ளையாரைத் தொழுதாள். ஞானசம்பந்தப் பெருமான், அவ்விருவர்க்கும் மணஞ் செய்வித்தார். பின்னே பிள்ளையார், அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார், திருஞானசம்பந்தர்பால் அணைந்து, மீண்டுந் தம் பதிக்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டினார். பிள்ளையாரும் உடன்பட்டுத் திருச்செங்காட்டங்குடிக்குச் சென்றார். அங்கே சிவபெருமான், தமது திருமருகல் திருக் கோலத்தைக் கணபதிச்சுரத்தில் காட்டி யருளினார். காழிப்பெருமான் “அங்கமும் வேதமும்” என்னும் அருமைத் திருப்பதிகத்தை ஓதி, அங்கே தங்கியிருந்தார். சிலநாள் சென்ற பின்னர், ஆளுடைய பிள்ளையார் அத்திருப்பதியினின்றும் புறப்பட்டார். சிறுத்தொண்ட நாயனார் அவரைத் தொடர்ந்தே சென்றார். காழிப்பெருமான் அவருக்கு விடையளித்துப் பல திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுது, திருப்புகலூரை அடைந்தார்.

திருப்புகலூரில் புஷ்பத் திருத்தொண்டு செய்து, அன்புநெறி ஓம்பிவரும் முருகநாயனார், பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டார். பிள்ளையார், அவருடன் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, கடவுளைத் தொழுது, திருமடத்திற்கு எழுந்தருளினார்; அங்கே முருகநாயனார் விருந்தினராய் அமர்ந்திருந்தார். ஒருநாள் வழக்கம் போலத் திருக்கோயிலுக்குப் போய், முருகநாயனார் திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து, “ஈசன் ஏறமர்கடவுள்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அவ்வேளையில், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருவாருரினின்றும் புறப்பட்டுத் திருப்புகலூரை நோக்கிவந்தார். அவர்தம் வருகையைக் கேள்வியுற்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் அவரை எதிர்கொண்டார். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கி நலம் வினவிக்கொண்டனர்.

திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசரை நோக்கி, “நீர் திருவாருரை எவ்வகையில் தொழுது உய்ந்தீர்?” என்று கேட்டார். திருநாவுக்கரசர், தாங்கண்ட திருவாதிரைத் திருநாட் சிறப்பைத் திருப்பதிக வாயிலாக விளக்கிக் காட்டினார். திருஞான சம்பந்தருக்குத் திருவாருர் வேட்கை எழுந்தது. அவர், அப்பர் சுவாமிகளைப் பார்த்து, “திருவாருருக்குச் சென்று, மீண்டும் உம்பால் அடைவேன்” என்று விடைபெற்றுச் சென்றார். திருநாவுக்கரசர் திருப்புகலூருக்கு எழுந்தருளினார்.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமான், திருவிற்குடிக்குச் சென்று, இறைவனைத் தொழுதார்; அங்கிருந்து, “பாடல நான் மறையன்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்து, “ஆதிரையன் ஆரூர் அமர்ந்தானே” என்று பாடிக்கொண்டே போனார்; திருவாருர் சமீபித்ததும் “ஆரூர் அடைவோமே” என்று பாடிக்கொண்டு, திருவாருர் எல்லையைச் சேர்ந்தார். அடியார்கள் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டார்கள். பிள்ளையார் அவர்களுடன் திருவாருருக்கு எழுந்தருளினார். அவர் நாடோறுந் தியாகேசப் பெருமானைத் தொழுது பதிகங்கள் பாடி வந்தார்; ஆரூர் அறநெறியையுந் தரிசித்து வந்தார்; இடையில் திருவலிவலம், திருக்கோளிலி முதலிய திருப்பதிகங்களுக்குச் சென்று, மீண்டுந் திருவாருரை அடைந்தார். பிள்ளையாருக்கு அப்பர் சுவாமிகளின் நினைவு தோன்றிற்று; தோன்றவே, அவர், “பவனமாய்ச் சோடையாய்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருவாருரை விடுத்தார்; திருப்பனையூரைத் தொழுது திருப்புகலூரைச் சேர்ந்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், முருக நாயனாரும் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டார்கள். காழிப் பெருமான், அவர்களோடு கலந்து, திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார்; ஆண்டவனைத் தொழுதார்; முருக நாயனார் திருமடத்தில் தங்கியிருந்தார். அச்சமயத்தில் திருநீலநக்க நாயனாரும், சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் திருப்புகலூருக்குப் போய்ப் புண்ணிய மூர்த்திகளோடு கலந்து கொண்டனர்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் மற்றும் பல திருப்பதிகளைக் காண விரும்பினார்கள்.

அவர்தம் ஆணைப்படி முருகநாயனார் திருப்புகலூரிலேயே இருக்க இசைந்தனர்; திருநீலநக்க நாயனாரும் சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் தத்தம் பதிக்கு ஏக உடன்பட்டனர். பிள்ளையாரும் அப்பரும் புறப்பட்டனர். பிள்ளையார் முத்துச் சிவிகை பின்னேவர, அப்பர் சுவாமிகளுடன் நடந்தார். அப்பர் சுவாமிகள், ஆளுடையபிள்ளையாரை நோக்கிச் “சிவபெருமான் உமக்கு முத்துச்சிவிகையை அருளியுள்ளார்; அதன்மீது எழுந்தருள்க” என்றார். ஆளுடைய பிள்ளையார், “இது, திருவருள் குறிப்புப் போலும்” என்று எண்ணி, அப்பரைப் பார்த்து, “எத்தலத்திற்கும் எனக்கு முன்னே போங்கள்; யான் பின்னே வந்து சேர்வேன்” என்றார். அப்பர் சுவாமிகள் அதற்கிசைந்து அன்று முதல் அங்ஙனே செல்வாரானார்.

அப்பர்சுவாமிகள் அடியார்களுடன் நடந்து திருவம்பரை அடைந்தார். திருஞானசம்பந்தர் முத்துச்சிவிகையிலேறிப் போந்தார். பிள்ளையார், “அப்பர் எங்கே எங்கே” என்று வினவிக்கொண்டே திருவம்பரைச் சேர்ந்தார். இருவரும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றனர். அங்கே பிள்ளையார் “எரிதரவனக்கை” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அதில் கோச்செங்கட் சோழ நாயனாரைச் சிறப்பித்தார். பின்னர் இருவரும் திருக்கடலுருக்குச் சென்றனர்; அங்கே குங்குலியக் கலய நாயனார் விருந்தினரா யிருந்து, சிவபெருமானை, வழிபட்டிருந்தனர்; அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவாக்கூர், திருமீயச்சூர், திருப்பாம்புரம் முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு, இறைவனை வழிபட்டுத் திருவீழி மிழலையடைந்தனர். இருவரும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று பதிகம் பாடினர். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஒரு திருமடத்தில் தங்கினார்; திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் வேறொரு திருமடத்தில் தங்கினார். அங்கிருந்துகொண்டே இருவரும் பேணுபெருந்துறை, திலதைப்பதி முதலிய திருப்பதிகட்குப் போய் வந்தனர்.

சீர்காழிப் பிராமணர்கள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைக் காணவிரும்பித் திருவீழிமிழலையை நோக்கினார்கள். அவர்கள் போந்து, பிள்ளையாரைப் பணிந்து, “திருத்தோணிக்கு எழுந்தருளல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார்கள். அதற்குப் பிள்ளையார், “இன்று கழித்துத் திருவீழிமிழலை ஈசனார் அருள்பெற்று, நாளை போவோம்” என்றார். திருத்தோணிப் பெருமான், அன்றிரவு ஆளுடைய பிள்ளையார் கனவிலே தோன்றி, “நமது திருத்தோணிக் கோலத்தை இங்கே காட்டுவோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

திருஞானசம்பந்தர் விழித்தெழுந்து திருக்கோயிலுக்குப் போனார். அங்கே விண்ணிழிந்த விமானத்திலே சிவபெருமான் திருத்தோணித் திருக்கோலத்தைக்காட்டினார். பிள்ளையார், “மைம்மருபூங் குழற்கற்றை” என்னுந் திருப்பதிகத்தை வினாவுரையாகப் பாடித் தொழுதார். பிள்ளையார், பின்னே திருமடஞ் சேர்ந்து, தம்மை அழைக்க வந்த பிராமணர்களை நோக்கித் “தோணியப்பர் தமது அருமைத் திருக்கோலத்தை இங்கே காட்டியருளினார். நீங்கள் போங்கள்” என்று விடைகொடுத்தார். அவர்கள் சீர்காழிக்குத் திரும்பினார்கள்.

அந்நாளில் வான் பொய்த்தது. காவிரியின் வளங் குறைந்தது. எங்கும் பஞ்சம் பரவலாயிற்று. ஜீவகோடிகள் வருந்தலாயின. அப்பஞ்சம் அடியவர்களையுந் தீண்டிற்று. அதையுணர்ந்த பிள்ளையாரும் அப்பரும், “அடியார்களுக்குங் கவலை நேருமோ” என்று கருதி, எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப் போல் எங்கும் நிறைந்துள்ள ஈசனை நினைந்துகொண்டே ஆனந்த நித்திரை செய்தனர். அம்பிகை பாகர், அவர்கட்குக் கனவிலே தோன்றி, “இது காலபேதம். பசினோய் உங்களைச் சிறிதும் பாதியாது. உங்களைச் சூழ்ந்துள்ள அடியவர்கட்கு மனவாட்டம் உண்டாகும். அதை யொழித்தல் வேண்டும். நாடொறும் ஆலயத்தின் கீழ்ப் பீடத்திலும், மேற் பீடத்திலும் ஒவ்வொரு பொற்காசு உங்களுக்கு வழங்குவோம். பஞ்சம் ஒழிந்தால் அவ்வழங்கலும் ஒழியும்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இருவரும் விழித்தெழுந்தனர்; திருக்கோயிலை அடைந்தனர்; அங்கே ஆண்டவன் அருளியவாறு கீழ் மேல் பீடங்களில் பொற்காசு இருத்தலைக் கண்டனர்; திருவருளை வியந்தனர்; அக்காசினைக் கொண்டு பறையறைவித்துச் சிவனடியார்களுக்கு அமுதூட்டி வந்தனர்.

தாண்டக வேந்தர் திருமடத்தில் அடியவர்கள் காலம்பெற அமுதுண்டு வந்தார்கள். பிள்ளையார் திருமடத்தில் அவ்வாறு நடப்பதில்லை. அதைக்கண்ட பிள்ளையார், சமையற்காரர்களை அழைத்து, “அம்மடத்தில் அடியவர்கள் காலத்தில் அமுதுண்கிறார்கள். இம்மடத்தில் அடியவர்கள் காலத்தில் அமுதுண்ணாமைக்குக் காரணம் என்ன?” என்று கேட்டார். சமையற்காரர்கள், பிள்ளையாரை வணங்கி, “அடிகளே! நீங்கள் தரும் காசுக்கு வணிகர்கள் வட்டம் கேட்கிறார்கள்; அப்பர் சுவாமிகள் தருங் காசுக்கு அவர்கள் வட்டங் கேட்பதில்லை. காலந்தாழ்ப்பதற்குக் காரணம் இதுவே” என்று

சூறினார்கள். அவ்வுரை கேட்ட பிள்ளையார், “அப்பர் கைத்தொண்டு செய்கிறார்; அதனால் அவர் வாசியில்லாக் காசு பெறுகிறார்” என்று நினைந்து, “வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்; நல்ல காசு பெற்றார். சமையல் செய்வோர் அக்காசினைக் கடைக்குக் கொண்டுபோனார். வணிகர்கள் அதைப் பார்த்து, “இது நல்ல காசு” என்று சொல்லிப் பொருள்களை விரைந்து கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதல் அடியவர்கள் காலத்திலே அமுது செய்விக்கப்பட்டார்கள்.

இவ்வாறு நிகழ்ந்துவருங் காலத்தில் மழை பெய்தது. பஞ்சம் ஒழிந்தது. இருவரும் சிலநாள் திருவீழிமிழலையில் தங்கியிருந்து, பின்னர் அத்திருப்பதியை விடுத்துத் திருவாஞ்சியம், திருத்தலையாலங்காடு, திருப்பெருவேளூர், திருச்சாத்தங்குடி, திருக்கரவீரம், திருவிளமர், திருவாரூர், திருக்காறாயில், திருத்தேவூர், திருநெல்லிக்கா, திருக்கைச்சினம், திருத்தெங்கூர், திருக் கொள்ளிக்காடு, திருக்கோட்டூர், திருவெண்டுறை, திருத்தண்டலை நீணெறி, திருக்களர் முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், இறைவனைத் தொழுது, திருமறைக் காட்டை நோக்கினார்.

வழக்கப்படி திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தரும் முன்னும் பின்னுமாகத் திருமறைக்காடு சேர்ந்தனர். அங்குள்ள அடியார்கள் இருவரையும் எதிர்கொண்டு வரவேற்றார்கள். இருவரும் அன்பர்களுடன் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றனர்; அங்கே திருக்கதவு மூடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டனர்; “இஃதென்ன?” என்று அன்பர்களைக் கேட்டனர். “இத்திருக்கதவை வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காப்பிட்டன; அன்றுதொட்டு இது மூடப்பட்டே இருக்கிறது. அவ்வேதம் ஓதித் திறப்பார் ஒருவரும் இங்கே வரவில்லை. தொழுகைக்குச் செல்வோர் வேறு ஒருவாயில் கோலி, அதன் வழியாகச் செல்கிறார்” என்று அன்பர்கள் சொன்னார்கள். திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை நோக்கி, “அப்பரே! இந்நேர்வழியாகவே நாம் போய் இறைவனைத் தொழுதல் வேண்டும். ஆதலால் இக்கதவு திறக்க நீரே பாடும்” என்றார். திருநாவுக்கரசர் திருப்பதிகம் பாடத் தொடங்கினார். திருக்கதவு திறந்துகொள்ளவில்லை; திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தியதும் திருக்கதவு திறந்துகொண்டது. இருவரும் உள்ளே போய், இறைவனைத் தொழுது, பாடியாடி வெளியே வந்தனர். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், திருஞானசம்பந்தரைப் பார்த்து, “இத்திருக்கதவு நாள்தோறும் திறக்கவும் அடையவும் வழக்கத்தில்

வருதல் நலம். ஆகவே, இத்திருக்கதவை அடைக்க நீர் பாடும்” என்றனர். திருஞானசம்பந்தர், “சதுரம் மறை” என்று பதிகத்தைத் தொடங்கினார். உடனே திருக்கதவு அடைந்தது. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்பதிகத்தைப் பாடி முடித்தார். எல்லாரும் வியப்பும் ஆனந்தமும் எய்தினர். அன்றுமுதல் அத்திருக்கதவு, திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் வருகிறது. இரு முதுகுரவர்களும் திருமடத்தை அடைந்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் நெஞ்சில், திருக்கதவு அரிதில் திறந்துகொண்டதையும், எளிதில் அடைந்துகொண்டதையும் ஓட்டி, ஒருவித சுழற்சி ஏற்பட்டது. “நான்மறைகளும் சிவ பெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்டன. அவைகளை வெளியிடும் உரிமைப்பாடு திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்கே உண்டு. என்போன்றவர்க்கும் அவர்க்கும் உள்ள இடையீடு பெரிது” என்று எண்ணி, அப்பர் துயிலலானார். அப்பொழுது சிவபெருமான், அப்பர் சுவாமிகள் முன்னே தோன்றி, “நாம் வாய்மூரில் இருப்போம்; அங்கே வா” என்று அருளிச்சென்றார். தாண்டகவேந்தர் எழுந்து, சிவபெருமானைத் தொடர்ந்து விரைந்து நடந்தார். சிவபெருமான் அணித்தே காட்சி வழங்குவர்போலக் காட்டிக் காட்டிப் போனார். காழிப்பெருமான் விழித்து, “அப்பர் எங்குற்றார்?” என்று கேட்டார். அடியார்கள், “அவர் திருவாய்மூருக்குப் போனார்” என்று சொன்னார்கள். பிள்ளையார் திருவாய்மூருக்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு ஆடல் காட்டினார். பிள்ளையார், “தளரிள வளரென” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பெருமானைத் தொழுது இன்புற்றனர். இருவரும் திருவாய்மூரில் சின்னாளிருந்து, மீண்டுந் திருமறைக்காட்டிற்குத் திரும்பினர்.

அந்நாளில் பாண்டி நாட்டில் சமணம் பெருகிச் சைவம் அருகிற்று. பாண்டியனும் சமணனாயினான். குடிகளிற் பலரும் அவன்வழி நிற்பாராயினர். பாண்டிநாடு புரிந்த பெருந்தவத்தால், பாண்டிமா தேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், அமைச்சர் பெருமானாகிய குலச்சிறையாரும் சைவச் செந்நெறி நின்று ஒழுகி வந்தனர். அவ்விருவரும் பாண்டிநாட்டுக்குற்ற இடுக்கணை நினைந்து நினைந்து வருந்துவதுண்டு. அவர்கட்குத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் பேரும் புகழும் எட்டின. திருஞான சம்பந்தர் திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருத்தலும் அவர்கட்குத்

தெரியவந்தது. அவர்கள் அளவிலா ஆனந்தமெய்தி, ஒற்றர்களைத் திருமறைக்காட்டிற்கு அனுப்பினார்கள்.

ஒற்றர்கள் திருமறைக்காட்டைச் சேர்ந்து, பிள்ளையார் திருமடத்தைக் கண்டார்கள். அவர்கள் வாயில்காப்போரைப் பார்த்து, “நாங்கள் மங்கையர்க்கரசியார் - குலச்சிறையார் ஏவற்படிவந்துள்ளோம். பிள்ளையாரைப் பார்த்தல்வேண்டும்” என்றார்கள். வாயில் காப்போர், உள்ளேபோய்ப் பிள்ளையாருக்கு ஒற்றர்கள் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பிள்ளையார் கருணைகூர்ந்து, அவர்களை அழைத்துவருமாறு கட்டளையிட்டார். அவ்வாறே வாயில் காப்போர், ஒற்றர்களை அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள், ஆளுடையபிள்ளையாரைக் கண்டு தொழுது எழுந்து நின்றார்கள். கருணைக்கடலாகிய காழிப்பெருமான், அவர்களைத் திருநோக்கஞ் செய்தார்; செய்து, “மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் நலமா?” என்று கேட்டார். அவர்கள் “அவ்விருவரும் நலமே” என்றார்கள்; பின்னே, பாண்டிநாட்டின் நிலைமையைச் செவ்வனே விளக்கிக் கூறினார்கள். அவ்வேளையில் அங்கே சூழ்ந்திருந்த அடியார்கள், திருஞான சம்பந்தரைத் தொழுது, “அடிகள் பாண்டிநாட்டிற்கு இப்பொழுதே எழுந்தருளல் வேண்டும்; சமணர்களை வென்று சைவத்தின் உண்மையை நிலைநாட்டல் வேண்டும்; அரசனையுந் திருநீற்று நெறியில் நிறுத்தி ஆளுதல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார்கள். அவ்வேண்டுதலுக்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் உடன்பட்டனர்.

பின்னர்த் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசரோடு திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார். அங்கே மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஒற்றர்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்ததைப் பிள்ளையார் அப்பருக்குச் சொல்லினார்; சொல்லிப் பிள்ளையார் பாண்டிநாடு நோக்க உறுதிக்கொண்டார். அது கண்ட அப்பரெம் பெருமான், “பிள்ளையாரே! பொறும். சமணர்கள் பொல்லாதவர்கள்; அவர்கள் வஞ்சனைகளை எல்லையின்றிச் செய்யவல்லார்கள்; கோள்நிலையும் நன்றாயில்லை. ஆதலால் இப்பொழுது பாண்டி நாட்டிற்குப் போதல் தகாது” என்று தடுத்தார். அதற்குப் பிள்ளையார், “நாம் போற்றுவது சிவபிரான் திருவடி. நாள்கோள் நம்மை என் செய்யும்?” என்று, “வேயுறு தோளிபங்கன்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அதற்குமேல் அப்பர் சுவாமிகள் தடைகூறாது உடன்பட்டு, அவருக்கு முன்னேதாம் புறப்படத் துணிந்தார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான்,

அப்பரைத் தடுத்து, “நீர் சோழநாட்டிலே ஆண்டவனைத் தொழுது கொண்டிருக்கும்” என்று கைகூப்பி வணங்கினார். திருநாவுக்கரசரும் ஒருவாறு சம்மதித்தார்.

ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கோயிலுள் நுழைந்து, மறைக்காட்டு மணாளனை வணங்கி அருள்பெற்றார்; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைத் தொழுது அவருக்கு விடை கொடுத்தார்; பின்னர் முத்துச் சிவிகையில் ஏறி, அஞ்செழுத்தை ஓதி, ஆண்டவன் திருநீற்றுத் திருமேனியை நினைந்துகொண்டே, பாண்டி நாட்டை நோக்கினார்; வழியில் திருஅகத்தியான்பள்ளி, திருக்கோடிக்குழகர் கோயில், திருக்கடிக்குளம், திருஇடும்பாவனம், திருஉசாத்தானம் முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், இறைவனுக்குத் தமிழ் மாலை சூட்டிப் பாண்டிநாடு புகுந்து, திருநெடுங்குன்றைத் தொழுது, மதுரைக்கு அணித்தே சென்றார்.

அதுகாலை எண்பெருங் குன்றங்களில் வாழும் சமணர்கள் தீக்கனாக்கள் கண்டார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மதுரையம் பதியிலே ஒருங்கு திரண்டனர்; தாம் தாம் கண்ட தீக்கனவைப் பற்றி ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொண்டனர். அவர்களுக்குக் கவலை மேலிட்டது. அவர்கள் தங்கள் நிலையை அரசனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் தங்கட்குத் தீமை விளைவது நிச்சயமெனக் கருதி உணவுங்கொள்ளாமல் துயரக் கடலில் அழுந்தினார்கள். பாண்டிமா தேவியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் நற்குறிகள் கண்டார்கள்; ஆனந்தக் கடலில் அழுந்தினார்கள். அப்பொழுது சிலர் ஓடிவந்து, பிள்ளையார் வருகையை அவர்கட்குத் தெரிவித்தனர். அந்நற் செய்தி கூறியவர்களுக்குச் சன்மானஞ் செய்யப்பட்டது. மங்கையர்க்கரசியார், மந்திரியாரை நோக்கி, “நமது ஆருயிர் அமுதம் வருகிறது; எதிர் கொள்க” என்று கட்டளை இட்டார். அவர், அம்மையாரை வணங்கி, “அரசனுக்கும் உறுதியே” என்று கூறி, விரைந்து சென்றார்; மதுரைக்குப் புறத்தே அணைந்தார். பாண்டிமா தேவியார், “கோயிலுக்குப் போய்வருகிறேன்” என்று பாண்டியனிடஞ் சொல்லி, அவ்வாறே கோயிலுக்குப் போய், ஆண்டவனை வழிபட்டுப் பிள்ளையாரின் வருகையை எதிர்நோக்கி நின்றார்.

முத்துச் சின்னங்கள், “பாலறாவாயர் வந்தார்; பரசமய கோளரியார் வந்தார்” என்று முழங்கின. ஞானசம்பந்தர் முத்துச் சிவிகையில் முத்துக்குடை நிழற்ற எழுந்தருளி வந்தார். அப்பெருங்

காட்சி கண்டு, குலச்சிறையார் ஆனந்தப் பரவசராய் விழுந்து செயலற்றுக் கிடந்தார். அடியார்கள், திருஞான சம்பந்தப் பெருமானை நோக்கி, “அடிகளே! பாண்டியன் அமைச்சர் குலச்சிறையார், அடியற்ற பனைபோல் விழுந்து கிடக்கிறார்” என்று சொன்னார்கள். பிள்ளையார் முத்துச் சிவிகை விட்டிழிந்து, தமது அருமைத் திருக்கையால் அவரை எடுத்தார். அமைச்சர் தெளிந்தெழுந்து கைகூப்பி வணங்கித் திருமுன்னே நின்றார்.

முத்தமிழ் விரகர் அவரை நோக்கி, “மங்கையர்க்கரசியாரும், நீரும் எம்பெருமான் திருவருளால் நலமோ?” என்று கேட்டார். மந்திரியார், ஞானசம்பந்தப் பெருமான் மலரடிகளில் விழுந்து வணங்கி, “சென்ற காலத்தில் பழுதிலாத்திறம் பெற்றிருந்தேம். இனி வருஞ் சிறப்பும் உடையேம். அடிகள் எழுந்தருளி இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் என்றுந் திருவருளடையேம். இந்நாடும் பாண்டியனும் திருநீற்றொளியால் விளங்கும் மேன்மையையும் அடைந்தேம். அடிகளின் வருகையைக் கேட்ட பாண்டிமா தேவியார், ‘நமது ஆருயிர் அமுதம் வருகிறது; அடிபணிந்து அவ்வமுதை எதிர்கொள்க’ என்று அடியேனை ஏவினர்” என்று கூறினார்; கூறி உள்ளத்தெழும் பேரன்பால் மீண்டும் பணிந்தெழுந்தார்.

மதுரையம்பதி தோன்றலாயிற்று. பிள்ளையார், அடியார்களை நோக்கி, “திருவாலவாய் எங்கே?” என்று கேட்டார். அடியார்கள், “இதோ கோபுரத் தெரிகிறது. இதுவே திருவாலவாய்” என்றார்கள். உடனே ஞானசம்பந்த வள்ளலார் பூமியில் விழுந்தார்; இறைவனை வணங்கினார்; “மங்கையர்க்கரசி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்; அதிலே “மங்கையர்க்கரசியார் - குலச்சிறையார் திருத்தொண்டுகளைச் சிறப்பித்தார்; “ஆலவா யாவதும் இதுவே” என்று அருளிக்கொண்டே திருக்கோயிலுட் புகுந்தார். மங்கையர்க்கரசியார் ஒருபுறம் ஒதுங்கி நின்றார். பிள்ளையார், “நீலமா மிடற் றாலவாயிலாய்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருமுன்றிலை அடைந்தார். அப்பொழுது, தலையில் கூப்பிய கையினராய், அன்புருவினராய், மங்கையர்க்கரசியார் பிள்ளையார் திருமுன்னே வந்தார்.

குலச்சிறையார், பிள்ளையாரைப் பணிந்து, “இவரே பாண்டிமா தேவியார்” என்றார். என்றதும், பிள்ளையார் அம்மையாருக் கெதிரே சென்றார். பாண்டிமா தேவியார், அவர் திருவடிகளில் விழுந்து

வணங்கினார். பிள்ளையார் அவரைத் தம்மருமைத் திருக்கரத்தால் எடுத்தருளினார். அம்மையார், 'நமது கருத்து முற்றுப் பெற்றது' என்று நினைந்து, "யானும் என் பதியும் செய்த தவம் என்னே!" என்று சொல்லி, மீண்டும் வணங்கினார். கருணைப் பிரகாசராகிய கவுணியர் பெருமான், "புறச் சமயத்தார் இடையிலே சைவத் திருத்தொண்டை வழாது செய்து வாழ்வீர்! உம்மைக் காண வந்தனம்" என்றனர். அவ்வருட் சொற்களைக் கேட்ட அம்மையார் மீண்டும் பாலறாவாயர் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினார். பிள்ளையார் பாண்டிமா தேவியார்க்கு விடைகொடுத்தருளினார். அவ்வேளையில் ஆலவாய்த் தொண்டர்களும் போந்து பிள்ளையாரை வணங்கினார்கள். அவர்கட்கும் பிள்ளையார் அருள்செய்தார்; செய்து, புறத்தே சென்றார். பிள்ளையார், குலச்சிறையார் காட்டிய திருமடத்திலே எழுந்தருளி இருந்தார்.

ஞானசம்பந்தர் வருகையும், அடியார்கள் முழக்கமும் சமணர்களுக்குப் பொறாமை யூட்டின. அவர்கள் ஓரிடத்தில் திரண்டு கூடினார்கள்; பின்னே அரசன் அரண்மனையைச் சேர்ந்தார்கள். மன்னன், அவர்கள் மனவாட்டத்தைக் குறிப்பால் உணர்ந்தான்; "என்ன செய்தி" என்று கேட்டான். சமணர்கள், "சொல்லத் தகாத செய்தி" என்றார்கள். "அஃதென்ன சொல்லுங்கள்" என்று மீண்டும் மன்னன் கேட்டான். சமணர்கள், "உமது மதுரா புரியிலே இன்று சைவ வேதியர்கள் மேவினார்கள். நாங்கள் கண்டுமுட்டு" என்றார்கள். மன்னனும் "யான் கேட்டு முட்டு" என்றான். பின்னே, மன்னன் வெகுண்டு, "அவர்கள் நம் பதிக்கு இன்று ஏன் வந்தார்கள்? அவர்கள் யார்?" என்று வினவினான். சமணர்கள், "ஒரு வேதியச் சிறுவன் - சோழ நாட்டிலே சீர்காழிப் பதியிலே பிறந்தவனாம்; சூலபாணியினிடம் ஞானம் பெற்றவனாம். அவன் முத்துச் சிவிகையிலேறிக்கூட்டத்தோடு வந்திருக்கிறான். எங்களை வாதிட வெல்லப் போகிறானாம்" என்று சொன்னார்கள். அது கேட்ட அரசன், "இதற்கு என் செய்வது?" என்று கேட்டான். பாதகர்கள், "அச்சிறுவனை வலிந்து துரத்துதல் கூடாது. அவன் உள்ள மடத்தில் மந்திரத்தால் தீயிட்டால், அவன் தானே ஓடிவிடுவான்" என்றார்கள். அரசன் அதற்கு உடன்பட்டான். சமணர்கள் மன்னனிடம் விடை பெற்றுச் சென்றார்கள்.

மன்னன் கவலையோடு அந்தப்புரத்திற்குப் போனான். பாண்டிமா தேவியாரும் அங்கே போந்தார். மன்னன் ஒன்றும் பேசாது வாளா கிடந்தான். அதைக் கண்ட அம்மையார், “என்னாருயிரே! என்ன முக வாட்டம்?” என்று கேட்டார். அதற்கு மன்னன், சமணர்கள் கூறியதைக் கூறி, “யான் கேட்டு முட்டானேன்” என்றான். அம்மையார், “இருபாலாரும் வாது செய்தால் வெற்றி அடைபவர் பக்கஞ் சார்வதே ஒழுங்கு” என்று தேர்தல் கூறி, மகிழ்ச்சியோடு தமது மாளிகை நோக்கினார்.

குலச்சிறை நாயனார், அரசு மாளிகைக்குச் சென்றார். அம்மையார் நிகழ்ந்ததை அவருக்குக் கூறினார். அமைச்சர், கைகூப்பி, “இன்று பிள்ளையார் வரப்பெற்றோம்; அவரையும் அடியார்களையும் காணவும் பெற்றோம்; இனிச் சமணர்கள் என் செய்வார்களோ அறியோம்” என்றார். அம்மையார் அமைச்சரைப் பார்த்து, “சமணர்கள் நீசர்கள்; வஞ்சனையே செய்ய வல்லவர்கள். அவர்கள் வஞ்சனையால் பிள்ளையாருக்கு யாதாயினுந் தீமை நேரின், நாமும் உயிர் துறப்போம்” என்று சொன்னார்.

அரசனிடம் விடைபெற்றுச் சென்ற சமணர்கள், பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்த திருமடத்தை அணுகினார்கள்; மந்திரஞ் செபித்தார்கள். மந்திரத்தால் தீப்பற்றவில்லை. அவர்கள் ஒன்றுகூடி, “மன்னன் இதை அறிந்தால் நம்மை மதியான்; நமது விருத்தியையுங் கெடுப்பான்” என்று நடுக்குற்றுக் கையிலே தீக்கோல் கொண்டு சென்று மடத்தில் தீயிட்டார்கள். தீப்பற்றியது. தீயைக் கண்ட அடியவர்கள் அதைத் தணித்தார்கள். “இது சமணர்களால் செய்யப்பட்டது” என்று அவர்கள் தெளிந்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரிடம் அதைத் தெரிவித்தார்கள். பிள்ளையார், “அன்பர்கள் துயிலும் திருமடத்திற்கா பழுது செய்வது?” என்று இரங்கி, “அப்பாவிகள் என் பொருட்டுச் செய்த தீங்காயினும், அது சிவனடியார்களை எய்துமோ?” என்று வருந்தி, “அரசாட்சியின் வழுவினால் இது நேர்ந்தது” என்று கருதலானார்; உடனே “செய்யவே திருவாலவாய் சுடர் பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

மங்கையர்க்கரசியாரது மங்கல நாளைப் பாதுகாக்கவும், குலச்சிறை நாயனாரது அன்பை முன்னிட்டும், மன்னவன்பால் உற்ற பிழை கருதியும், அவன் மீண்டுஞ் சிவநெறி அடையப் போதலை நினைந்தும், “பையவே சென்று” என்று பிள்ளையார் பதிகத்தில்

அமைத்தார். திருப்பதிகம் முற்றுப் பெற்றது. தீயானது, வெப்ப நோயாகிப் பாண்டியனைப் பற்றியது.

பொழுது புலர்ந்தது. திருமடத்தில் நிகழ்ந்த தீச்செய்தி பாண்டிமா தேவியார்க்கும், குலச்சிறையார்க்கும் எட்டிற்று. “நாம் உயிர் துறத்தல் வேண்டும்” என்று இருவரும் உறுதி கொண்டனர்; அந்நிலையில், “தீயால் திருமடத்திற்குப் பழுது நேரவில்லை” என்ற நற்செய்தி கேட்டனர். “சமணர்கள் செயலால் இனி என்ன விளையுமோ?” என்று அவ்விருவரும் கலங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது மெய்காப்பாளர்கள், ஓடி வந்து, “மன்னர் வெஞ் சுரத்தால் பீடிக்கப்பட்டார் என்று சொன்னார்கள். உடனே அம்மையாரும், அமைச்சரும் விரைந்து ஓடினர்; பாண்டியனை அடைந்தனர். மணிமந்திர ஓளடத முறைகள் முறையே செய்யப் பட்டன. நோய் நீங்கவில்லை. நோய் முன்னிலும் அதிகமாக முறுகி எழுந்தது.

இதைக் கேள்வியுற்ற சமணர்கள் பாண்டியனை அணைந்தார்கள்; தங்கள் கையிலுள்ள மயிற்பீலிகளால் அவன் உடலைத் தடவினார்கள். பீலிகளெல்லாம் எரிந்து கரிந்தன. பிறகு அவர்கள், கமண்டல நீரை எடுத்து மன்னன் மீது தெளித்தார்கள். அந்நீர் நெருப்பிற் சொரிந்த நெய்போலாயிற்று. வெம்மை அதிகரித்து விட்டது. பாண்டியன் சமணர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் ஒருவரும் இங்கே நின்றல் வேண்டாம்; போங்கள்” என்று கூறிச் சோர்ந்தான்.

பாண்டிமா தேவியார், அமைச்சரை நோக்கி, “நம்மை ஆட்கொள்ள எழுந்தருளிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள் இரவு செய்த தீங்கு இப்படி முடிந்ததோ” என்று கேட்டார். அதற்கு அமைச்சர் “ஆம்; அத்தீங்கே இப்படி முடிந்தது. அப் பாவிகள் நோயைத் தீர்க்கப் புகுந்தால், அது முதிர்ந்தோங்காது, என் செய்யும்?” என்றார். உடனே பாண்டிமா தேவியாரும் குலச்சிறையாரும் மன்னனை வணங்கி, “திருஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியுள்ள திருமடத்தில் இச்சமணர்கள் தீயிட்டார்கள். அத்தீயே வெப்பமாகி உம்மைப்பற்றி வருத்துகிறது. இவர்கள் மந்திரங்களும், பிறவும் நோயைப் போக்குதல் அரிது. திருஞான சம்பந்தப் பெருமான், இங்கே எழுந்தருளித் திருநோக்கஞ் செய்தால், இத்தீப் பிணியும் போம்; பிறவிப் பிணியும் போம்” என்று சொன்னார்கள்.

“திருஞான சம்பந்தர்” என்னும் நாம மந்திரம் பாண்டியன் செவியில் நுழைந்ததும், அவன் சிறிது அயர்வு நீங்கப் பெற்றான். அவன், “சமணர்களின் தீச்செயலே நோய்க்கு மூலம் போலும்” என்று எண்ணலானான்; எண்ணித் தன் பக்கத்தே நிற்கும் அம்மையாரையும் அமைச்சரையும் நோக்கி, “நீங்கள் விரும்பின், திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளை அழைத்து வாருங்கள்; என் நோய் தீர்ப்பார் யாரோ, அவர் பக்கம் யான் சேர்வேன்” என்றான்.

மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆனந்தமெய்தி, ஆளுடைய பிள்ளையார் எழுந்தருளியுள்ள திருமடத்தை அடைந்தனர்; அடைந்து, அவருடைய பாத தாமரைகளில் விழுந்து, “அடைக்கலம்; அடைக்கலம்” என்று திருவடியைப் பற்றிக் கொண்டனர். திருஞான சம்பந்தர், “ஏதாயினுந் தீங்குண்டோ?” என்று கேட்டார். அவர்கள் பாண்டியனுக்கு நிகழ்ந்ததை விளக்கிக் கூறி, “அடிகள் எழுந்தருளிச் சமணர்களை வென்றருளினால், மன்னன் உயிரும் உய்யும்; எங்கள் உயிரும் உய்யும்” என்று சொன்னார்கள். பிள்ளையார் அவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் அஞ்ச வேண்டாம்; சமணர்களை வென்று பாண்டியனைத் திருநீரிடச் செய்வோம்” என்று அருள் செய்தார்.

திருஞானசம்பந்தர், “சிவபெருமான் திருவுள்ளக் குறிப்பை அறிதல் வேண்டும்” என்று உடனே திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார்; அங்கே “சமணர்களுடன் வாது செய்யத் திருவுள்ளமோ” என்று “காட்டுமாவதுரித்துரி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்; தொடர்ந்து, “வேதவேள்வியை” என்னுந் திருப்பதிகத்தை ஒதினார்; ஆண்டவன் திருஉள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்து மகிழ்வெய்தினார்.

பின்னே, பிள்ளையார், பாண்டியன் அரசை நோக்கினார். குலச்சிறையார் முன்னே சென்றார்; மங்கையர்க்கரசியார் பின்னே வந்தார். குலச்சிறையார் விரைந்து சென்று, பிள்ளையார் வரவைப் பாண்டியனுக்குத் தெரிவித்தார். அவன் சிறிது துயர் நீங்கப் பெற்றான். அவன்தன் முடியின் பக்கத்திலே ஒரு பொன் பீடத்தை இடுமாறு சொல்லவும் வல்லவனானான். பாண்டியன் கட்டளைப்படி, குலச்சிறையார் சுவாமிகளை மீண்டும் எதிர்கொண்டார்.

சமணர்கள், இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணுற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள், “மன்னன் நமது சமயத்தை நிலைநிறுத்தும் முறை

நன்று! நன்று!!” என்று மன்னனை நோக்கி, “உமது அறநெறியை நீரே காத்தருளல் வேண்டும். சிறுவரை இங்கே வரவழைத்தீர். நோயைத் தீர்க்கும் பொறுப்பை இருவருக்கும் வழங்குக. நோயை முற்றிலும் அவர் தீர்த்தாலும், நாங்கள் தீர்த்ததாகச் சொல்லுதல் வேண்டும்” என்று முறையிட்டார்கள். அதற்கு மன்னன் “நான் வஞ்சகம் பேசமாட்டேன்; நீங்கள் இருவரும் உங்கள் தெய்வ வலிமையால் எனது நோயைத் தீரும்” என்றான். சமணர்கள் மனம் சோர்வுற்றது.

சமண இருளழிக்க எழுந்த சிவபானு - ஞானவள்ளல் முத்துச்சிவிகையில் எழுந்தருளி வந்தார். அவர், முத்துச்சிவிகை விட்டிறங்கி, அரண்மனைக்குள் நுழைந்தார். பாண்டியன், அவரைப் பார்த்துக் கைகூப்பித் தன் முடியின் பக்கத்திலுள்ள பொன்பிடத்தைக் காட்டினான். வள்ளலார் அதிலே அமர்ந்தார். சமணர்கள் திகிலடைந்தார்கள்.

பாண்டியன் பாலுறாவாயரைக் கண்டதும், நோய் சிறிது நீங்கப் பெற்றான். அவன், பிள்ளையாரை நோக்கி, “உமது பதியாது?” என்று வினவினான். சுவாமிகள், “பிரமனூர் வேணுபுரம்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக் “கழுமலம் நாம் பரவும் ஊரே” என்று அருளினார். சூழ்ந்து நின்ற சமணர்கள், மனம் பொறாது, பொங்கி எழுந்து தங்கள் நூல்களில் உள்ளவற்றை எடுத்துச் சொல்லிக் குரைத்தார்கள். பிள்ளையார், அமைதியாக அவர்களைப் பார்த்து, “பொருள் நிலையை முறைப்படி பேசுங்கள்” என்றார். சமணர்கள், வடவை போல் சீறி, வாயில் வந்ததைப் பிதற்றிப் பிள்ளையாரை நெருங்கினார்கள். அக்காட்சி, மங்கையர்க்கரசியாரைத் திடுக்கிடச் செய்தது. அம்மையார் நடுக்குற்றுப் பாண்டியனைப் பார்த்து, “ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், இளந்திருமேனி உடையவர். இவர்களோ பலர்; திண்ணர்கள். உமது தீப்பிணியைத் தீர்க்கப் பிள்ளையாரை விடும். பின்பு சமணர்கள் வல்லவர்களாயின், வாதஞ் செய்வார்களாக” என்று விண்ணப்பித்தார். அதற்கு மன்னன், அம்மையாரை நோக்கி, “நீ வருந்தாதே; இனி என்ன வாது இருக்கிறது!” என்று சொல்லிச் சமணர்களைப் பார்த்து, “நீங்களும் இவரும் எனது நோயைத் தீர்த்து, உங்கள் தெய்வத் தன்மையை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னான். அப்பொழுது, ஞானசம்பந்த வள்ளலார், அம்மையார் நிலையை உணர்ந்து, “மானினேர் விழிமாதராய்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்து, இந்த

“ஈனர்கட்கெளியேன் அலேன் திருஆலவாய் அரன் நிற்கவே” என்று அருளினார். பாண்டியன், சமணர்களை நோக்கி, “எனக்குற்ற வெப்பத்தை நீங்கள் இகலித் தீருங்கள்; நோய் தீர்த்தவர் வென்றவராவார்” என்று சொன்னான். உடனே சமணர்கள், “எங்கள் தெய்வ வல்லமையால் நாங்கள் இடப்பக்கத்து நோயைத் தீர்ப்போம்” என்று பாண்டியனை அணுகினார்கள். அவர்கள், அருக நாமத்தை முழக்கிப் பீலியினால் இடப்பாகத்தைத் தடவினார்கள். வெப்பம் முன்னிலும் அதிகமாகக் கொதித்தெழுந்து வருத்தலாயிற்று. பாண்டியன், ஆற்ற முடியாதவனாய், ஞானசம்பந்தரைப் பார்த்தான். பெருமான், ஆலவாய்ச் சொக்கனை நினைந்து, “மந்திரமாவது நீறு” என்னும் திருப்பதிகத்தை யோதித், திருநீறு கொண்டு, அரசன் வலப்பக்கத்தில் தடவி அருளினார்; தடவியதும், வலப்பக்கம் நோய் நீங்கிப் பொய்கை போலக் குளிர்ந்தது. ஆனால் அவ்வலப்பக்க நோய், இடப்பக்கத்தில் புகுந்து பெருகலாயிற்று. சமணர்கள் பீலிகள் எரிந்து கரிந்தன. வெப்பு அலைபோல் வீசிற்று. அனல் சமணர்களையும் தாக்கிற்று. அவர்கள் தாங்க முடியாது ஒதுங்கினார்கள்.

பாண்டியன், “இஃதென்ன! நரகத்துன்பம் ஒரு பக்கம்; வீட்டின்பம் மற்றொரு பக்கம்” என்று நொந்தான். அவன், சமணர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் தோற்றீர்கள்; போங்கள்” என்று கடிந்தான். பின்னே, அவன், திருஞானசம்பந்தரை நோக்கி, “அடிகளே! இடப்பக்கத்துக்கும் அருள் செய்யும்” என்று வேண்டினான். கவுணியர் பெருமான், திருநீறு கொண்டு, அப்பக்கத்தையுந் தடவினார். அதுவும் குளிர்ந்தது. பாண்டியன் உய்ந்தான். மங்கையக்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் உற்ற மகிழ்ச்சிக்கோர் அளவில்லை. அவ்விருவரும், கருணைவள்ளலார் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, “நாங்கள் பெருமையடைந்தோம்; பெறுதற்கரிய பிறவியை இன்றே பெற்றோம்; எங்கள் வேந்தரும் பிறவா மேன்மையைப்பெற்றார்” என்று கூறி, இன்பக்கடலில் தோய்ந்தனர். பாண்டியனும் எழுந்து, “நான் உய்ந்தேன்” என்று பரசமய கோளரியாரைப் பணிந்தான்.

சமணர்கள், பிள்ளையார் திறத்தைக் கண்டார்கள்; விழித்தார்கள்; “இனித் தர்க்கவாதத்தை விடுதல்வேண்டும்; அதனால் இப்பிள்ளையை வெல்லுதல் முடியாது; அனல் புனல் வாதங்களால் வெல்ல முயலுதலே தகுதி” என்று சிந்திக்கலானார்கள். பிள்ளையார்,

சமணர்களை நோக்கி, “என்ன சிந்தனை? உங்கள் தத்துவத்தைப் பேசுங்கள்” என்றார். சமணர்கள், “இனித் தர்க்கவாதம் வேண்டுவதில்லை; நமது சமய உண்மைகளைச் செயலில் நிறுத்திக் காட்டுவதே சிறப்பு” என்றார்கள். அப்பொழுது மன்னன், சமணர்களைப் பார்த்து, “எனக்குற்ற நோயை நீக்க நீங்கள் முயன்றீர்கள்; வெற்றி பெற்றீர்களில்லை; இனி உங்களுக்கு என்ன வாது!” என்று கேட்டான். “என்ன வாது?” என்பதைச் சமணர்கள் வேறு வழியாகக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அதை இழிவுரையாகக் கொள்ளாது, நேராகக் கொண்டார்கள்; கொண்டு, “நாங்கள் இருவரும் எங்கள் சமய உண்மைகளை ஏட்டிலெழுதி நெருப்பிலிடுவோம். எந்த ஏடு வேவாமலிருக்கிறதோ, அந்த ஏட்டினுக்குரியவர் வெற்றிபெற்றவராவார்” என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பாண்டியன் பதில் சொல்லுவதற்குள், பாலறாவாயர், “வேந்தன் முன்னிலையில் நீங்கள் சொல்லியவாறே செய்வோம்” என்று சமணர்களைப் பார்த்துக் கூறினார்.

பாண்டியன் ஆணைப்படி, அவன் முன்னிலையில் எரிவளர்க்கப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தர் தாம் பாடிய திருமுறைகளை எடுத்தார்; கயிற்றை அவிழ்த்தார்; ஏடுகளை மறித்தார்; “போகமார்த்தபூண்முலையான்” என்னும் திருநள்ளாற்றுப் பதிகம் கிடைத்தது. பெருமான், அத்திருப்பதிகத்தைத் திருக்கரத்திலே தாங்கினார்; அதற்கு ஆக்கந் தேடத் “தளிரிள வளரொளி” என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்தார். “நள்ளாற்றர் தம் நாமமே-மிளிரிளவளரெரி இடில் இவை பழுதிலை மெய்ம்மையே” என்று ஒதி, அதை நெருப்பிலிட்டார். அஃது அழியாது பச்சைப்பசேலென விளங்கிற்று. சமணர்களும் தங்கள் சமய உண்மையை ஏட்டில் எழுதினார்கள்; கவலையுடன் அதை நெருப்பிலிட்டார்கள்; இட்டதும், அவ்வேடு எரிந்து சாம்பராயிற்று. திருஞானசம்பந்தர், குறித்த நாழிகையில், ஏடு பழுதுறாமை கண்டு, அதை எடுத்தார். அதன்பால் பசுமையும் புதுமையும் அதிகமாக விளங்கின. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், அவ்வேட்டினை எல்லாருக்குங் காட்டினார்; காட்டிப் பழையபடி அதைத் திருமுறையிலே கோத்தருளினார். அது கண்ட மன்னன் வியப்படைந்தான்.

அவன் சமணர்களை நோக்கி, “உங்கள் ஏட்டை எடுங்கள்” என்றான். அவர்கள் ஏட்டை எடுக்க நெருங்கினார்கள். நெருப்பு,

கொழுந்து விட்டெரிந்தது. மன்னன், தண்ணீர் கொண்டு எரியைத் தணிவித்தான். சமணர்கள் ஏட்டைத் தடவித் தடவிப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் என்ன கண்டார்கள்? சாம்பரையும் கரியையுமே கண்டார்கள். அவர்கள் வேறென்ன காணவல்லார்கள்! அவர்கள் மனம் வருந்தித் திகைத்தார்கள்; சாம்பரைப் பிசைந்து பிசைந்து பார்த்தார்கள்; தூற்றித் தூற்றிப் பார்த்தார்கள். அரசனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அவன் சிரித்துச் சமணர்களைப் பார்த்து, “இன்னும் நன்றாக அரித்து அரித்துப் பாருங்கள்; பொய்யை மெய்யாக்கப் புகுந்தவர்களே! போங்கள்; போங்கள்; முன்னுந் தோற்றீர்கள்; இப்பொழுதும் தோற்றீர்கள். இன்னுமா தோற்கவில்லை?” என்றான். சமணர்கள், மன்னனைப் பார்த்து, “முன்னே இருமுறை முயன்றோம்; இன்னும் ஒருமுறை முயல்வோம்; ஒருமுறையாவது வெற்றி பெறுவோம்” என்றார்கள். அதற்கு மன்னன், “இஃதென்ன மாற்றம்” என்று மறுத்தான். ஆயினும், திருஞானசம்பந்தர், சமணர்களைப் பார்த்து, “இனி என்ன வாதுசெய்ய நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். சமணர்கள், “இனிப் புனல்வாதஞ் செய்வோம்; நமது சமய உண்மைகளை ஏட்டில் எழுதி, அவ்வேட்டை வைகையில் விடுவோம். எதிர்நோக்கி வரும் ஏடே பெருமையுடையது” என்றார்கள். கவுணியர் பெருமான் அதற்கு உடன்பட்டார்.

அப்பொழுது குலச்சிறையார், “இவ்வாதில் தோற்றவர்களை என்செய்வது? அதை முடிவு செய்து கொண்டே வாதில் இறங்கல் வேண்டும்” என்றார். குலச்சிறையார் மீது சமணர்களுக்குக் கோபமும் பொறாமையும் பொங்கி வழிந்தன. அவர்கள் வாய் தவறி, “நாங்கள் தோற்றோமாயின், எங்களை இம்மன்னன் கழுவில் ஏற்றுவானாக” என்று கூக்குரலிட்டார்கள். மன்னன் சமணர்களைப் பார்த்து, “கோபமும் பொறாமையும் உங்களை இவ்வாறு கூறச் செய்தன” என்று சொன்னான்.

அதற்குமேல், மன்னன் எல்லாரையும் வைகைக்குப் போகுமாறு கட்டளையிட்டுத் தானும் புறப்பட்டான். எல்லாரும் வைகைக் கரையை அடைந்தனர். மன்னன் இரு சாராரையும் பார்த்து, “உங்கள் ஏடுகளை வைகையில் விடுங்கள்” என்றான். சமணர்கள், “தோற்றவர் தோலார்” என்னும் உறுதியில் நின்றார்கள். அவ்வுறுதியினின்றும் அவர்கட்கு அவா எழுந்தது. அவர்கள், “அத்திநாத்தி” என்று எழுதி,

ஏட்டை வைகையிலே விட்டார்கள். அவ்வேடு, கடல் நோக்கி ஓடிற்று. சமணர்கள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைப் பார்த்து, “உம்முடைய ஏட்டை விடும்; விளைவதைப் பார்ப்போம்” என்றார்கள். திருஞான சம்பந்தர், “வாழ்க அந்தணர்” என்னுந் திருப்பாசுரத்தை ஏட்டிலே வரைந்து, அதை வைகையிலே விட்டனர். அவ்வேடு எதிர் நோக்கி, நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு வந்தது. அத் திருப்பாசுரத்தில் பிள்ளையார், “வேந்தனும் ஓங்குக” என்று அருளினைமையால், மன்னன் கூன் நிமிரப் பெற்றான். ஏட்டை எடுப்பதற்குக் குலச்சிறையார் குதிரைமீது இவர்ந்து சென்றார். ஏட்டை நிறுத்தப் பிள்ளையார் “வன்னியும் மத்தமும்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். ஏடு, திருவேடகத் திருக்கோயிலுக்குப் பக்கத்திலே, நீர் நடுவிலே, தேங்கி நின்றது. குலச்சிறையார், நீரிலே இறங்கி, ஏட்டை எடுத்துக் கரை ஏறினார். அவர், சிவபெருமானைத் தொழுது, ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரிடம் வந்து, அவரைப் பணிந்தார். குலச்சிறையார் தாம் எடுத்துவந்த ஏட்டை எல்லார்க்குங் காட்டினார்.

மன்னன், அமைச்சரை நோக்கி, “இச்சமணர்கள் முன்னே பிள்ளையார்க்குக் கேடு சூழ்ந்தார்கள்; மும்முறை தோற்றார்கள். இவர்கள் சொற்படி இவர்களைக் கழுவேறச் செய்க” என்றான். குலச்சிறையார் கழுமரங்களை நாட்டினார். சமணர்கள் எண்ணாயிரவரும் அம்மரங்களில் ஏறினார்கள். திருஞானசம்பந்தர் பாண்டியனுக்குத் திருநீறு கொடுத்தார். அவன் அதை அன்போடு ஏற்றுப் பூசிக் கொண்டான். பாண்டிநாடு முழுவதும் திருநீறு மயமாயிற்று.

திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோயிலுக்குப் போனார். பாண்டியன், பாண்டிமா தேவியார், குலச்சிறையார் உள்ளிட்ட அடியவர்கள் எல்லாரும் அவருடன் போந்தனர், பிள்ளையார் திருக்கோயிலுள் நுழைந்து, “வீடலால வாயிலாய்” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார். பாண்டியன், “ஆலவாய் அரசே! சமண வலையிற் சிக்குண்டு கிடந்தேன். என் பிணி அறுக்கப் பிள்ளையாரைத் தந்தனை. உன் அருள்திறத்தை என்னென்று போற்றுவேன்” என்று வணங்கி நின்றான். பிள்ளையார் திருக்கோயிலினின்றும் திருமடத்துக்கு எழுந்தருளினார். மற்றவர் பிள்ளையார்பால் விடைபெற்றுத் தத்தம் இருக்கைக்கேகினர்.

திருஞானசம்பந்தர், “ஆலநீழல் உகந்த” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அதிலே சிவபெருமான் திருநீலகண்டப் பெரும் பாணர்க்கு அருளிய திறத்தை அமைத்துச் சிறப்பித்தார். பாண்டியனும், பாண்டிமா தேவியாரும், குலச்சிறையாரும், மற்ற அடியவரும் நாடோறும் பிள்ளையாரிடம் போந்து, அவரைப் பணிந்து வரலானார்.

சிவபாத விருதயர், மதுரையில் நிகழ்ந்ததை அறியவேண்டிச் சீர்காழியினின்றும் புறப்பட்டார். அவர், பாண்டிநாட்டைந்து, மதுரை சேர்ந்து, சொக்கநாதனைத் தொழுது, பிள்ளையாரது திருமடத்துக்குச் சென்றார். அவரைக் கண்டதும் பிள்ளையார்க்குத் தோணியப்பர் நினைவு தோன்றிற்று. பிள்ளையார், “மண்ணினல்ல வண்ணம்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி மகிழ்ந்தார்.

வேறு பல பதிகளையும் கண்டு தொழல்வேண்டும் என்னும் வேட்கை திருஞானசம்பந்தருக்கு எழுந்தது. எழுவே, அவர் மதுரையை விடுத்துப் புறப்படலானார். மதுரை நேயர்கள் மூவரும், பிள்ளையாரை வணங்கிக் கண்ணீருங் கம்பலையு மானார். காழிவள்ளலார், அவர்களை நோக்கி, “வருந்தல் வேண்டாம்; இந்நாட்டிலுள்ள திருப்பதிகளைத் தொழ என்னுடன் வாருங்கள்” என்று அருளிச்செய்தார். அவர்களும், மற்ற அடியவர்களும் புடைசூழப் பிள்ளையார், திருப்பரங்குன்றம், திருவாப்பனூர், திருப்புத்தூர், திருப்பூவனம், திருக்கானப்பேர், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாலம், திருக்குறும்பலா, திருநெல்வேலி முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு, பதிகம் பாடி, இராமேச்சரத்தை அடைந்தார்; அங்கே சிலநாள் தங்கினார்; அங்கிருந்துகொண்டே ஈழநாட்டுத் திருப்பதிகளாகிய திருக்கோணமலையையும் திருக்கேதீச்சரத்தையும் திக்குநோக்கி வணங்கித் தமிழ்மாலை சாத்தினார். பின்னர் பிள்ளையார் இராமேச்சரத்தை விடுத்தார்; விடுத்துத் திருவாடானை, திருப்புனவாயில் முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், மணமேற்குடி நண்ணினார். அது, குலச்சிறை நாயனார் பிறந்த இடமாதலால், பிள்ளையார் அங்கே தங்கலானார்; அங்கிருந்து கொண்டே அவர், சில திருப்பதிகளுக்குச் சென்று திரும்பினார்.

திருஞானசம்பந்தர், பாண்டிநாட்டை விடுத்துச் சோழநாட்டிற் கெழுந்தருள விரும்பினார். அஃதுணர்ந்த பாண்டியனும், அம்மையாரும், அமைச்சரும் பிள்ளையாரைப் பிரிந்து வாழ

மனமில்லாதவராய், அவருடன் செல்லவே உளங்கொண்டனர். அவர்கள் நிலையை உணர்ந்த பிள்ளையார், அவர்களைப் பார்த்து, “என்னுரைக்குச் செவி சாயுங்கள்; இந்நாட்டிலிருந்து கொண்டே சைவப் பயிரை ஒம்பி வாழுங்கள்” என்று அருள் சுரந்தார். அம்மூவரும் பிள்ளையார் ஆணையை மறுத்தற் கஞ்சி, அவர்தம் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, அத்திருவடிகளை ஆனந்தக் கண்ணீரால் நனைத்து, எழுந்து நின்றனர். பிள்ளையார், அவர்களுக்கு விடை நல்கி, பாண்டிநாட்டை விட்டகன்றார்; சோழநாட்டிற் புகுந்தார்; பல திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுதுகொண்டே சென்றார்; திருக்களர், திருப்பாதாளீச்சரம் முதலிய திருப்பதிகளை அடைந்து, ஆண்டவனை வழிபட்டார்; பின்னர் முள்ளிவாய்க்கரையைச் சேர்ந்தார்.

அவ்வேளையில் அங்கே ஆற்றுப்பெருக்கு அதிகமாயிருந்தது. அதனால் ஓடக்காரர்கள் ஓடங்களைக் கரையிலே நிறுத்திப் போய்விட்டார்கள். பிள்ளையார்க்குத் திருக்கொள்ளம்பூதூர் எதிரே தோன்றிற்று. அத்திருப்பதியைக் கண்டு தொழுதல்வேண்டும் என்னும் அவா அவர்க்கு எழுந்தது. எழுவே, தமிழ் விரகர் ஓர் ஓடத்தின் கட்டை அவிழ்த்தார்; திருத்தொண்டர்களை அவ்வோடத்தில் ஏற்றினார்; அதன்மேல் நின்று, “கொட்டமே கமழும்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். ஓடம் ஓடி, ஆண்டவருளால் அக்கரையைச் சேர்ந்தது. பாலறாவாயர் இறங்கினார்; அடியவர்களும் இறங்கினார்கள். எல்லாருஞ் சேர்ந்து திருக்கோயிலுக்குச் சென்றனர்; அங்கே ஆண்டவனை வழிபட்டுத் திருநள்ளாறு போந்தனர். பிள்ளையார் “பாடகமெல்லடி” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்து, அத்திருப்பதியிலேயே சிலநாள் தங்கியிருந்தார்; பின்னே அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருத்தெளிச்சேரி சேர்ந்து, போதி மங்கையை நெருங்கினார்.

போதிமங்கை பௌத்தர்கள் மலிந்த பதி. அடியவர்கள் ஆரவாரமும், திருச்சின்ன ஓசையும், சிவநாம முழக்கமும் பௌத்தர்களுக்கு நாராசம் போலிருந்தன. அவர்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு திரண்டு, புத்தநந்தியைத் தலைவனாகக்கொண்டு, திருக்கூட்டத்தை மறித்தனர். அவர்கள், “வெற்றிச் சின்னங்கள் எற்றுக்கு? எங்களை வாதில் வென்றீர்களா? வாதில் வென்றன்றோ அவைகளை முழக்கல் வேண்டும்?” என்று வெகுண்டு விலக்கினார்கள். அவர்கள் செயலைக் கண்ட

அடியார்கள், “இத்தலைவனை மாய்த்தல் வேண்டும்; இல்லையேல் இவன் தீங்கு விளைப்பான்” என்று கருதி, நிலைமையைப் பிள்ளையார்க்குத் தெரிவித்தார்கள். பிள்ளையார், “இஃதென்ன! நன்றாயிருக்கிறது! புத்தநந்தியின் திறத்தை வாதத்தில் பார்ப்போம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குள் நெருக்கு அதிகமாகத் தேவாரத் திருமுறைகளை எழுதிவரும் அன்பர், “புத்தர் சமண கழுக்கையர்” என்னுந் திருப்பாட்டை ஓதி, “அத்திரமாவன அஞ்செழுத்துமே” என்று முடித்தார். முடித்ததும், புத்தநந்தி மீது இடிவிழுந்தது. பௌத்தர்கள் நிலைகலங்கி ஓடினார்கள். அந்நிகழ்ச்சியை அடியார்கள் பிள்ளையார்க்கு அறிவித்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களை நோக்கி, “இது விதியால் நேர்ந்தது; சிவநாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்யுங்கள்” என்றார். அடியார்கள் அப்படியே செய்தார்கள்.

மருண்டு ஓடிய பௌத்தர்கள், சாரிபுத்தனைத் தலைவனாகக் கொண்டு, மீண்டும் வந்தார்கள்; வந்து, “மந்திரவாதம் வேண்டாம்; தருக்கவாதஞ் செய்யுங்கள் பார்ப்போம்!” என்று அடர்த்தார்கள். பிள்ளையார், சிவிகையினின்றும் இறங்கி, ஒரு மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளினார். புத்தர்களை அழைத்து வருமாறு பிள்ளையார் அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். அடியார்கள், புத்தர்களை அழைத்து வந்தார்கள். சாரிபுத்தன், பிள்ளையார் அருகே நின்றான். புத்தநந்தியை இருகூறு படுத்திய அன்பர், பிள்ளையார் முன்னிலையில் வாதம் துவக்கினார். சாரி புத்தனும் வாதத்தில் ஈடுபட்டான். முடிவில் சாரிபுத்தன் தோல்வியடைந்தான். அவன், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளை வணங்கினான். மற்றப் பௌத்தர்களும் பெருமானைப் பணிந்தார்கள். பிள்ளையார் எல்லாருக்குந் திருநீறளித்து அருள்செய்தார்.

பின்னர்த்திருஞானசம்பந்தர் திருக்கடலூரை அடைந்து, அங்கே சில நாள் தங்கியிருந்தார். அவ்வேளையில், திருஞான சம்பந்தருக்குத் திருநாவுக்கரசர் நினைவு தோன்றிற்று. தோன்றவே, அவர் அடியார்களை நோக்கித், “திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எங்குள்ளார்?” என்று கேட்டார். அவர்கள், “திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பூந் துருத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்?” என்று சொன்னார்கள். உடனே அப்பரைக் காணப் பிள்ளையார் புறப்பட்டார். பிள்ளையார் வருகையைக் கேட்ட அப்பர், அவரை எதிர்கொள்ள எழுந்து சென்றார். அப்பர், திருக்கூட்டத்திலே நுழைந்து, முத்துச்சிவிகையைத் தாங்கி வருபவர்களோடு கலந்து, சிவிகையைத் தாங்கி வந்தார்.

பிள்ளையாருக்குத் திருப்பூந்துருத்தி தோன்றலாயிற்று; தோன்றவே, அவர் “அப்பர் எங்குற்றார்?” என்று கேட்டார். அப்பர், “நானேயோ தவஞ்செய்தேன்; திருவடிகளைத் தாங்கி வரும் பெருவாழ்வைப் பெற்றிருக்கிறேன்” என்றார்; என்றதும், ஞானசம்பந்தப் பெருமான், பதைபதைத்துச் சிவிகை வீட்டிறங்கி, “இப்படியுஞ் செய்யலாமா!” என்று அப்பர் சுவாமிகளை வணங்கினார். “இதைவிட வேறு என் செய்ய வல்லேன்!” என்று அப்பர் சுவாமிகள் திருஞான சம்பந்தரை வணங்கினார். அடியவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள். இருவரும் திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்து, திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, ஆண்டவனை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

அப்பொழுது திருஞானசம்பந்தர், பாண்டி நாட்டில் நிகழ்ந்தனவற்றை யெல்லாம் அப்பர்சுவாமிகளுக்குச் சொன்னார். அப்பர்சுவாமிகள் தமது தொண்டைநாட்டு யாத்திரையைப் பிள்ளையாருக்கு விளக்கிக் கூறினார். திருநாவுக்கரசர், பிள்ளையாரிடம் விடைபெற்றுப் பாண்டிநாடு நோக்கினார். பிள்ளையார், திருநெய்த் தானம், திருவையாறு, திருப்பழனம் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கி வழிபட்டுச் சீர்காழியைச் சேர்ந்தார்; “உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினார்; பின்னே தந்தையாருடன் இல்லம் போந்து இனிதிருந்தார்.

பிள்ளையார்க்குத் தொண்டை மண்டலத்தின்மீது கருத்துச் சென்றது. அவர் யாத்திரைக்குச் சித்தமானார். சிவபாத விருதயரும் உடன் தொடர்ந்தார். பிள்ளையார் அவரைத் தடுத்து, “நீர் இங்கிருந்துகொண்டே தோணியப்பரை வழிபட்டுக் கொண்டிரும்” என்று சொன்னார். சிவபாத விருதயர் அதற்கு உடன்பட்டனர். பிள்ளையார், சிதம்பரம், திருத்தினைநகர், திருமாணிகுழி, திருப்பாதிரிப்புலியூர், திருவடுகூர், திருவக்கரை, திருவிரும்பை மாகாளம், திருவதிகை, திருவாமத்தூர், திருக்கோவலூர், திருவறை யணிநல்லூர், திருவண்ணாமலை முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய், இறைவனைத் தொழுது, தமிழ் பாடித் திருவோத்தாரை அடைந்தார்.

திருவோத்தாரில் ஓர் அன்பர் இருந்தார். அவர் சிவபெருமானுக் கெனப் பனைகள் அமைத்து வளர்த்தார். அப் பனைகள் ஆண்களாகிக் காயாதிருந்தன. அதைக்கண்ட சமணர்கள், “ஓ சிவபத்தரே! உமது ஆண் பனைகள் காய்க்குமா? சிவனருளால் காய்க்கச் செய்ய முடியுமா?” என்று எள்ளுவது வழக்கம். அதனால் அன்பர் மனக் கவலை

உறுதல் உண்டு. அவ்வன்பர் அதனைத் திருஞான சம்பந்தரிடம் முறையிட்டார். அவ்வுரைகேட்ட பிள்ளையார், திருக்கோயிலினுள்ளே நுழைந்தார்; ஆண்டவனை நினைந்து நினைந்து உருகினார்; “பூத்தேர்ந்தாயென” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்; திருக்கடைக்காப்பிலே “குறும்பை ஆண் பனை ஈன்குலை ஒத்தார்” என்று அருளிச்செய்தார். ஆண் பனைகளெல்லாம் பெண்பனைகளாயின; ஒவ்வொன்றிலும் குலைகள் தொங்கின; காய்கள் பழுத்தன. இவ்வாறு, ஆளுடைய பிள்ளையார் அன்பருக்கு அருள் செய்தார். சமணர்களிற் பலர் ஊரைவிட்டு ஓடினர்; சிலர் வெண்ணீர்ணிந்து சிவநெறி நின்றனர். பனைகள் பிள்ளையார் அருள்பெற்ற காரணத்தால், தங்கள் காலங் கழித்து, முடிவில் சிவமாயின.

திருஞானசம்பந்தர், திருவோத்தூரை விடுத்துத், திருமாகறல், திருக்குரங்கணின்முட்டம், திருவேகம்பம், திருக்கச்சிநெறிக் காரைக்காடு, திருவனேகதங்காவதம், திருக்கச்சிமேற்றளி, திருமாற்பேறு, திருவல்லம், திருவிலம்பயங்கோட்டூர், திருவிற்கோலம், திருஊறல் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிக் கொண்டு, திருவாலங்காட்டை அணுகினார்; “இத்திருப்பதி காரைக்கால் அம்மையார் தலையாலே நடந்து பேறு பெற்றது” என்று நினைந்து, அஞ்சி, உள் நுழையாது, அருகே உள்ள ஓர் ஊரிலே அன்றிரவு தங்கினார். ஆலங்காட்டுப் பெருமான், பிள்ளையார் கனவில் தோன்றி, “நம்மைப் பாட மறந்தனையோ?” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். உடனே பிள்ளையார் விழித்து எழுந்தார்; “துஞ்ச வருவாரும்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்; அதிலே பழையனூரார் உறுதிமொழி காத்ததைச் சிறப்பித்தார். பொழுது விடிந்து அடியார் பலர் பிள்ளையாரைக் காணவந்தனர். அவர்கட்குப் பிள்ளையார் இரவு நிகழ்ச்சியைக்கூறி, அவர்களோடு அளவளாவி யிருந்தார்; பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருப்பாகூர், திருவெண்பாக்கம், திருக்காரிகரை முதலிய திருப்பதிகளுக்குப் போய் திருக்காளத்தி நோக்கினார்.

திருக்காளத்தி சமீபித்தது. காளத்தி அன்பர்கள், பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டார்கள். பிள்ளையார், அவர்களை நோக்கி, “இம்மலைகளில் காளத்திமலை எது?” என்று கேட்டார். “இது காளத்திமலை” என்று அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பிள்ளையார், “வானவர்கள் தானவர்கள்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்;

அதிலே கண்ணப்பர் திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்தார்; பொன்முகலி கடந்து மலையடியில் வந்தார்; ஆண்டவனை வணங்கினார்; மலைமேல் ஏறினார்; அங்கே இறைவனைக் கண்டு தொழுதார்; அவ்விடத்தில் அன்பே உருவாய் நின்றருளுங் கண்ணப்பரைக் கண்டார்; அவரடியில் விழுந்து வணங்கினார்; ஆனந்த பரவசரானார்; பின்னே மலையைவிட்டு நீங்கி, ஒரு திருமடத்திலே தங்கியிருந்தார்; அங்கிருந்து கொண்டே வடகயிலாயம், திருக்கேதாரம், திருக்கோகரணம், திருப்பருப்பதம், இந்திரநீல பருப்பதம் முதலிய கேஷத்திரங்களின் திக்குநோக்கித் தமிழ் பாடினார். பிள்ளையார், திருக்காளத்தியை விடுத்துத் திருவேற்காடு, திருவலிதாயம் முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுது, திருவொற்றியூரை அடைந்து, இறைவனை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

திருமயிலாப்பூரிலே சிவநேசர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வணிகர்; சிவனடியார்; செல்வத்திற் சிறந்தவர். அவர், திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிறப்புக்களைக் கேள்வியுற்று, அவர்பால் பேரன்புடையவராய் வாழ்ந்து வந்தார்.

சிவநேசருக்குப் புத்திரப்பேறு இல்லாமலிருந்தது. அது குறித்து, அவர் தவங் கிடந்தார். அவருக்கு ஒரு பெண் குழவி பிறந்தது. அக்குழவிக்குப் பூம்பாவை என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது. பூம்பாவையார், பிறை என வளர்ந்து வந்தார். சிவநேசர், “என் புதல்விக்குக் கணவனாக வாய்க்கிறவன் எவனோ, அவனே என் அருநிதிக்கு உரியவனாவன்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அந்நாளில் சிவநேசரிடம் சிலர் போந்து, திருஞானசம்பந்தர் பாண்டிநாட்டில் நிகழ்த்திய அற்புதங்களைக் கூறினார். சிவநேசர், அவர்களுக்குப் பொன்னையும் மணியையும் துகிலையும் வாரி வாரிக் கொடுத்தார். மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் அவர், “என் புதல்வி, என் நிதி, எனக்குள்ள மற்ற எல்லாவற்றையும், என்னையும் பிள்ளையாருக்குக் கொடுத்தேன்” என்று சொல்லி இன்பக்கடலில் திளைத்தார்.

ஒருநாள், பூம்பாவையார் நந்தவனத்துட் சென்றார்; பூக் கொய்யப் புகுந்தார், அப்பொழுது, ஒரு பாம்பு மல்லிகைப் பந்தரிலே மறைந்து வந்து அம்மையாரைத் தீண்டிற்று; அம்மையார் சாய்ந்தார். சேடியர்கள், அவரைத் தாங்கிக் கன்னி மாடத்துக்குக் கொண்டு

போனார்கள். மணி மந்திர ஓளவுத முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன; பயன் விளையவில்லை. பூம்பாவையாரிடம் உயிர் நீங்கிய குறிகள் தோன்றின. சிவநேசரும், மற்ற உறவினரும் துயரக்கடலில் அழுந்தினர். சிவநேசர், ஒருவாறு தெளிவுற்று, “இந்நஞ்சை இறக்குவோர்க்கு, நிதி, குவையல் குவையலாக வழங்கப்படும்” என்று பறை சாற்றிவித்தார். இராஜ வயித்தியர்களும் மந்திரவாதிகளும் போந்து, தங்களால் இயன்றவரை மூன்றுநாள் முயன்றார்கள்; பயன் விளையாமை கண்டு, அவர்கள் திரும்பினார்கள். அது கண்ட சிவநேசர், “இப்பூம்பாவை திருஞானசம்பந்தருக்கு உரியவள் அல்லளோ? யான் ஏன் வருந்தல் வேண்டும்? இவள் உடலை எரித்து, எலும்பையும் சாம்பரையும் அவர் வரும்வரை சேமித்து வைத்தலே நலம்” என்று எண்ணினார்; எண்ணிய வாறே செய்தார்; எலும்பையும் சாம்பரையும் குடத்திலேயிட்டு, அக்குடத்தைப் பொன், மணி, முத்து, துகில் முதலியவற்றால் அலங்கரித்துக் கன்னி மாடத்திலே வைத்தார்; நாள்தோறும் மாலை, சந்தனம், அன்னம், விளக்கு முதலியன அங்கே அமைத்துவந்தார்.

அவ்வேளையில், ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளி இருப்பதைச் சிவநேசர் கேள்வியுற்றார். அவர் திருஞான சம்பந்தரை அழைத்து வரக் கருதினார்; கருதித் திருமயிலாப்பூரிலிருந்து திருவொற்றியூர் வரை நடைப்பந்தர் முதலியன அமைத்தார்; அமைத்து, அடியவர்களுடன் புறப்பட்டார். திருஞானசம்பந்தரும் திருவொற்றியூரை விடுத்துத் திருமயிலை நோக்கி வரலானார். சிவநேசரும், அவர் கூட்டத்தாரும், பிள்ளையாரைக் கண்டு வணங்கினர். பிள்ளையாரும் எதிர்தொழுது அவர்களோடு கலந்து கொண்டார். அப்பொழுது அடியவர்கள் சிவநேசர் செட்டியார்க்கு உற்றதைப் பிள்ளையாருக்குச் சொன்னார்கள். பிள்ளையார் திருமயிலாப்பூரைச் சேர்ந்தார்; கபாலீசுரம் என்னுந் திருக்கோயிலுட் புகுந்தார்; ஆண்டவனைத் தொழுது புறத்தே வந்தார்.

பிள்ளையார், தம்முடனிருந்த சிவநேசரை நோக்கி, “என்புக் குடத்தைக் கொண்டு வாரும்” என்றார். சிவநேசர் என்புக் குடத்தைச் சிறப்பொடு கொண்டு வந்து, கோபுரத்திற்கு எதிரே, திருமுன்னர் வைத்தார். அவ்வூரிலுள்ளாரும், பிற ஊராரும், சமணர்களும்,

மற்றவரும் அங்கே போந்து சூழ்ந்து நின்றார்கள். பிள்ளையார் திருவருளைச் சிந்தித்து, “மட்டிட்ட” என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்து, “போதியோ பூம்பாவாய்” என்று பாடலானார். பூம்பாவையார் குடத்தில் உருப்பெற்றனர். “உரிஞ்சாய வாழ்க்கை” என்னுந் திருப்பாட்டைப் பிள்ளையார் பாடினதும் குடம் உடைந்தது. பூம்பாவையார் பன்னிரண்டு வயதுடையவராய் வெளித் தோன்றினார். பிள்ளையார் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தினார். அடியவர்கள் சிவநாம கோஷஞ் செய்தார்கள்; ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள். அமரர்கள் மலர்மாரி சொரிந்தார்கள். சமணர்கள் தள்ளாடினார்கள். சிவநேசர் பிள்ளையாரைப் பணிந்தார். பூம்பாவையார் பிள்ளையாரைத் தொழுது வணங்கி நின்றார். பிள்ளையார் சிவநேசரைப் பார்த்து, “உமது அருமை மகளை அழைத்து வீட்டிற்குச் செல்க” என்றார். சிவநேசர், பிள்ளையாரைத் தொழுது, “இவளை அடிகள் திருமணஞ் செய்தருளல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார். திருஞான சம்பந்தப் பெருமான், சிவநேசரை நோக்கி, “நீர் பெற்ற பெண், விடத்தால் மாண்டாள்; பின்னர்ச் சிவனருளால் அவளை நாம் தோற்றுவித்தோம். ஆகவே, உமது உரை தகாது” என்று மறுத்தார். சிவநேசரும், அவர்தம் உறவினரும் மயங்கி நின்றனர். பிள்ளையார் அவர்கட்குத் தேறுதல் கூறித் திருக்கோயிலுட் புகுந்தார்.

சிவநேசர், பூம்பாவையாரை வேறு ஒருவருக்கும் மணஞ் செய்து கொடுக்க விரும்பினாரில்லை. அவர் அம்மையாரைக் கன்னிமாடத் திலேயே இருக்கச் செய்தார். அம்மையார் அங்கிருந்து தவங்கிடந்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

பிள்ளையார் திருமயிலாப்பூரிலே சிலநாள் தங்கி யிருந்தார். அவர், சிவநேசர் முதலிய அடியவர்களுக்கு விடைகொடுக்கத் திருவான்மியூர், திருவிடைச்சரம், திருக்கழுக்குன்றம், திருஅச்சிறு பாக்கம், திருவரசிலி, திருப்புறவார் பனங்காட்டூர் முதலிய திருப்பதி களைத் தொழுது, பதிகம்பாடிக் கொண்டே தில்லையைச் சேர்ந்தார்.

சிவபாதவிருதயரும் மற்றவரும், பிள்ளையார் தில்லையில் இருத்தலைக் கேள்வியுற்றனர். அவர்கள் சீர்காழியினின்றும் புறப்பட்டுத் தில்லையடைந்தார்கள். அவர்களுடன் பிள்ளையாருங்

கலந்து, பல திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுதுகொண்டே சென்றார். சீர்காழி தூரத்திலே காட்சிதந்தது. உடனே பிள்ளையார் சிவிகை விட்டிறங்கினார்; “வண்டார் குழலிவை” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அவர் சீர்காழியைச் சமீபித்ததும் “நம்பொருள் நம்மக்கள்” என்றெடுத்து, “நலங்கொள் காழி சேர்மினே” என்று அருளிக் கொண்டே திருக்கோயிலை அடைந்தார்; அங்கே ஆண்டவனை வழிபட்டுத் தமது திருமானிகை சேர்ந்தார். அப்பொழுது முருக நாயனார், திருநீலநக்க நாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்கள் தங்கள் தங்கள் சுற்றத்தவர்களோடு சீர்காழிக்கு வந்தார்கள். திருஞான சம்பந்தப் பெருமான், அவர்களுடன் தோணியப்பரை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

அச்சமயத்தில், ‘பிள்ளையார்க்குத் திருமணஞ் செய்வித்தல் வேண்டும்’ என்ற விருப்பம், சிவபாத விருதயர்க்கு உண்டாயிற்று. அவர், தம் சுற்றத்தாருடன் கலந்து ஆலோசித்தார். எல்லாரும் ஒருங்குகூடித் தங்கருத்தைப் பிள்ளையார்க்குத் தெரிவித்தனர். அதற்குப் பிள்ளையார் இணங்கினாரில்லை. அவர்கள் பிள்ளையாரைத் தொழுது, “உலகுய்யத் தோன்றிய பெருமானே! உலகுய்ய மணஞ்செய்து காட்டுதல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார்கள். பிள்ளையார், திருவருளை நினைந்து, அவர்கள் வேண்டுதலுக்கு இணங்கினார். சிவபாத விருதயரும், மற்றவரும் மகிழ்வெய்தினர். அவர்கள் எல்லாரும் ஒருங்குசேர்ந்து, சிந்தித்துத் “திருநல்லூரிலுள்ள நம்பாண்டார் நம்பியின் மகளே பிள்ளையார்க்கு உரியவள்” என்னும் முடிவிற்கு வந்தனர். அவர்கள் திருநல்லூர்க்குப் போய்த் தங்கள் கருத்தை நம்பாண்டார் நம்பிக்குத் தெரிவித்தார்கள். நம்பாண்டார் நம்பி, “நான் உய்ந்தேன்; என் குலமும் உய்ந்தது. பிள்ளையாருக்கு என் பெண்ணைக் கொடுக்க என்னதவஞ் செய்தேன்! செய்தேன்!” என்று கூத்தாடினார்; ஆனந்தமுற்றார்; உடன்பட்டார். சிவபாத விருதயரும், மற்றவரும் நம்பாண்டார் நம்பிபால் விடைபெற்றுச் சீர்காழிக்குத் திரும்பினர்; ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு நம்பாண்டார் நம்பியின் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தனர். திருமணத் திருநாள் குறிக்கப்பட்டது. திருமண ஓலை எங்கணும்

அனுப்பப்பட்டது. நம்பாண்டார் நம்பியும் திருமண முயற்சியில் தலைப்பட்டனர்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், தோணியப்பரை வணங்கி, விடைபெற்றனர். சிவபாத விருதயர், உறவினர், அடியவர் எல்லாரும் திருநல்லூரை நோக்கினர். பிள்ளையார் திருநல்லூரை அடைந்து, 'பெருமணம்' என்னுங் கோயிலுட் புகுந்தார். அவர் ஆண்டவனை வழிபட்டு அருள் பெற்றார். மற்றவர்கள், தங்கள் தங்கட்கெனக் குறிக்கப்பெற்றிருந்த விடுதிகளுக்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது அந்தணர்களிற் சிலர் போந்து பிள்ளையாரைப்பார்த்து, "ஐயனே! திருமணக் கோலம் புரிந்தருளல் வேண்டும்" என்றனர். அதுகேட்ட பிள்ளையார், ஒரு திருமடத்திற்குச் சென்றார். அந்தணர்கள் பிள்ளையாரை நீராட்டி, ஆடை புனைந்து, பொன் மணி முத்து முதலிய அணிகளால் அலங்கரித்தார்கள். பிள்ளையார், "அந்தணர்கள் புனைவன எல்லாம் புனைக" என்றிருந்து, முடிவில் உருத்திராக்க மாலையைத் தாமே எடுத்து அணிந்துகொண்டார்; ஐந்தெழுத்தோதித் திருவெண்ணீறு அணிந்தார்; அணிந்து, முத்துச் சிவிகையில் ஏறினார். வாத்தியங்கள் கோஷித்தன; அந்தணர்கள் மறை முழக்கினார்கள்; அடியவர்கள் ஆரவாரஞ் செய்தார்கள்; சின்னங்கள் முழங்கின. இச்சிறப்புடன் பெருமான், திருமணப் பந்தரை அடைந்தார்; ஒரு பொன் பீடத்தில் அமர்ந்தார். அப்பொழுது மாதர்கள் மணப் பெண்ணையும் அணி செய்தார்கள்.

நம்பாண்டார் நம்பி, தம் மனைவியாருடன் பாலும் நீரும் கொண்டு வந்தார். அவர், பிள்ளையாரைச் சிவமாகக் கருதி, அவருடைய திருவடிகளை விளக்கினார்; அந்நீரைத் தாமும் தெளித்துக்கொண்டார்; மற்றவரீதும் தெளித்தார். நம்பாண்டார் நம்பி, பிள்ளையார் திருக்கரத்திலே நீரைச் சொரிந்து, "என் புதல்வியை உமக்கு அளித்தேன்" என்று சொன்னார்.

பெண்மணிகள் மணப் பெண்ணை அழைத்து வந்து பிள்ளையார் வலப்பக்கத்திலே அமர்த்தினார்கள். திருநீலநக்க நாயனார் சடங்குகளைச் செய்தார். எரியிலே பொரி இடப்பட்டது. எரியை வலம் வரவேண்டித் திருஞானசம்பந்தர், அம்மையார் திருக்கரத்தைப் பற்றலானார். அவ்வேளையில், பிள்ளையார்,

“எரிசிவமன்றோ!” என்று நினைந்தார்; “திருக்கோயிலுக் கேகவேண்டும்” என்று எண்ணினார்; “இவ்வில்லொழுக்கம் வந்து சேர்ந்ததே; இவளோடு நான் இறைவனடி சேர்வேன்” என்று உறுதிக்கொண்டார்; கொண்டவாறே, திருக்கோயிலுக்குப் போனார். உறவினரும், அடியவரும், மற்றவரும் அவரைத் தொடர்ந்தே சென்றனர். பிள்ளையார் ஆண்டவன் திருமுன்னே நின்று, “கல்லூர்ப்பெருமணம்” என்னும் பதிகத்தைப் பாடினார்; பாடி, “அம்மை அப்பனே! உன் திருவடி நீழலை அடையும் சமயம் இதுவே” என்று வேண்டினார்.

சிவபெருமான், “ஞானசம்பந்தனே! நீயும், உன் மனைவியும், திருமணங் காணவந்த மக்களும் இச்சோதியினுள்ளே வந்து சேருங்கள்” என்று திருவாய்மலர்ந்து, திருக்கோயில் முழுவதும் சோதியமாக்கி, அதன்கண் ஒரு திருவாயிலையும் வகுத்துக் காட்டினார். அது கண்ட பிள்ளையார், “காதலாசிரியர்” என்னும் பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகத்தை ஓதினார். அத்திருப்பதிகம் எல்லாம் செவியிலும் நுழைந்தது.

பிள்ளையார், திருமணத் திருக்கூட்டத்தாரை நோக்கி, “எல்லீரும் இச்சோதியுள் புகும்” என்று அருளினார். அவ்வாறே சோதியில் எல்லாரும் புகுந்தனர்; திருநீலநக்க நாயனார், முருகநாயனார், சிவபாத விருதயர், நம்பாண்டார்நம்பி, திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்கள், தங்கள் தங்கள் மனைவிமார்களுடனும் சுற்றத்தவர்களுடனும் புகுந்தார்கள்; முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றைத் தாங்கிவந்தவர்களும், மற்ற அடியவர்களும், அறுவகைச் சமயத்தவர்களும், முனிவர்களும் புகுந்தார்கள்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தங்காதலியைக் கைப்பற்றி சிவசோதியை வலம் வந்து, அதனுள் நுழைந்து, இரண்டறக் கலந்தார். சோதி மறைந்தது. திருக்கோயில் பழையபடி விளங்கலாயிற்று. சோதியுள் நுழையும்பேறு பெறாதவர்கள் கலங்கி நின்றார்கள். பெரும் பெரும் தேவர்கள் போற்றி நின்றார்கள்.

29. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் (409)

1. நீடு வண்புகழ்ச் சோழர்நீர் நாட்டிடை நிலவும்
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பால்
ஆடு பூங்கொடி மாடநீ டியஅணி நகர்தான்
பீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால்.
2. இஞ்சி சூழ்வன எந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயில்
மஞ்ச சூழ்வன வரைஎன உயர்மணி மாடம்
நஞ்ச சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் லடிச்செம்
பஞ்ச சூழ்வன காளையர் குஞ்சியின் பரப்பு.
3. விழவ றாதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி
முழவ றாதன மொய்குழ லியர்நட அரங்கம்
மழவ றாதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றில்
உழவ றாதநல் வளத்தன ஓங்கிருங் குடிகள்.
4. நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துக்
காரி னில்திகழ் கண்டர்தங் காதலோர் குழுமிப்
பாரின் மிக்கதோர் பெருமையால் பரமர்தாள் பரவும்
சீரின் மிக்கது சிவபுரி எனத்தகுஞ் சிறப்பால்.
5. இன்ன வாழ்பதி அதனிடை ஏயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவர்சே னாபதிக் குடியாம்
தொன்மை மேவிய *தொடர்ச்சியால் நிகழ்வது தூய
பொன்னி நாட்டுவே ளாண்மையில் உயர்ந்தபொற் பினதால்.

1. சோழ நாட்டிலே விளங்குகின்ற பக்கத்தே பொன்னைப் பொழியும்.
பெருமை தங்கிய திருப்பெருமங்கல மென்னும் பெயரையுடையது.

2. எந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயில் இஞ்சி சூழ்வன - எந்திர வரிசைகள் சூழ்ந்த
உறுப்புக்கள் மதிலைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன. மஞ்ச - மேகம். நஞ்சு. அடி - விடம்
சூழ்ந்தாலெனக் கண்களையுடைய பெண்மணிகளின் தாமரை போன்ற மெல்லிய
பாதங்களிலுள்ள. குஞ்சியின் - குடுமியின். ஊடலின்போது பெண்களின் பாதங்களை
ஆண்கள் வணங்குவது வழக்கம். அப்பொழுது அவர்கள் இவர்களை உதைப்பார்கள்.
உதையால் பெண்களின் பாதங்களில் பூசப்பட்டுள்ள செம்பஞ்சக் குழம்பு, ஆண்களின்
குடுமியின் பரப்பில் படியும். இஃது இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

3. நட அரங்கம் - நடன சபைகள். முழவு - மத்தளவோசை. முன்றில் முழவு
அறாதன - முற்றங்களில் குழந்தைகள் நீங்காதன.

5. இன்னவாழ் பதி அதனிடை-இவ்வாழ்வுடைய பெருமங்கலத்தில். ஏயர்
கோன்குடி. வளவர் - சோழரின். பொன்னிநாட்டு - சோழநாட்டு.

பா-ம் - *நிகழ்ச்சியால் நிறைவது.

6. அங்கண் மிக்கஅக் குடியினில் அவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காமர் என்பார்
தங்கள் நாயகர் அடிபணி வாரடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலின் அவர்பணி போற்றுதல் புரிந்தார்.
7. புதிய நாண்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்கூர்க்
கதிக மாயின திருப்பணி அனேகமுஞ் செய்து
“நிதிய மாவன நீறுகந் தார்கழல்” என்று
துதியி னாற்பர வித்தொழு தின்புறு கின்றார்.
8. நாவ லூர்மன்னர் நாதனைத் தூதுவிட் டதனாக்
“கியாவர் இச்செயல் புரிந்தனர்” என்றவர் இழிப்பத்
தேவர் தம்பிரான் அவர்திறந் திருத்திய வதற்கு
மேவ வந்தஅச் செயலினை விளம்புவா னுற்றேன்.

வேறு

9. திருத்தொண்டத் தொகையருளித் திருநாவ லூராளி
கருத்தொன்று காதலினாற் கனகமதில் திருவாரூர்
ஒருத்தர்கழல் முப்பொழுதும் உருகியஅன் பொடுபணிந்து
பெருத்தெழுமெய் அன்பினால் பிரியாதங் குறையுநாள்.
10. தாளாண்மை உழவுதொழில் தன்மைவளந் தலைசிறந்த
வேளாளர் குண்டையூர்க் கிழவரெனும் மேதக்கோர்
வாளார்வேண் மதியணிந்தார் மறையவராய் வழக்கினில்வென்
றாளாகக் கொண்டவர்தாள் அடைந்தன்பால் ஒழுகுவார்.
11. செந்நெல்லும் பொன்னன்ன செழும்பருப்பும் திங்கரும்பின்
இன்னல்ல அமுதும்முதல் எண்ணில்பெரும் பலவளங்கள்
மன்னியசீர் வன்தொண்டர்க் கமுதாக வழுவாமல்
பன்னெடுநாள் பரவையார் மாளிகைக்குப் படிசமைத்தார்.
12. ஆனசெயல் *அன்பின் வரும் ஆர்வத்தால் மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமல் மாநிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெற் படிநிரம்ப எடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினால் மனமயங்கி வருந்துவார்.

8. நாவலூர்மன்னர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். கலிக்காமர் சுந்தரர் செயலை இழித்துக் கூறு. சிவபிரான் கலிக்காமர் கொள்கையைத் திருத்தும்படி நிகழ்ந்தேறிய. . .

9. தடுத்தாட்கொண்ட புராணத் தொடர்ச்சி

10. தாளாண்மை - முயற்சியுடைய. வான்ஆர் - ஒளி பொருந்திய.

11. இனிய கரும்பைப் பார்க்கிலும் இனிக்கும் நல்ல அமுதும் முதலிய. படி-படித்தரம்; கட்டளை.

12. போனகம் - அமுதுக்குரிய.

பா-ம் - *இயல்பின் வரும்.

13. “வன்தொண்டர் திருவாரூர் மானிகைக்கு நெல்லெடுக்க இன்றுகுறை யாகின்ற தென்செய்கேன்” எனநினைந்து துன்றுபெருங் கவலையினால் துயரெய்தி உண்ணாதே அன்றிரவு துயில்கொள்ள அங்கணர்வந் தருள்புரிவார்.
14. “ஆரூரன் தனக்குன்பால் நெல்தந்தோம்” என்றருளி நீருருஞ் சடைமுடியார் நிதிக்கோமான் தனைஏவப் பேரூர்மற் றதன்எல்லை அடங்கவும்நென் மலைப் *பிறங்கல் காருரும் நெடுவிசும்பும் கரக்கநிறைந் தோங்கியதால்.
15. அவ்விரவு புலர்காலை உணர்ந்தெழுவார் அதுகண்டே “எவ்வுலகின் நென்மலைதான் இது?” என்றே அதிசயித்துச் செவ்வியபொன் மலைவளைத்தார் திருவருளின் செயல்போற்றிக் கொவ்வையாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே தொழுதெழுவார்.

வேறு

16. “நாவலூர் மன்ன னார்க்கு *நாயனார் அளித்த நெல்லிங் கியாவரால் எடுக்க லாகும் இச்செயல் அவர்க்குச் சொல்லப் போவன்யான்” என்று போந்தார் புகுந்தவா றருளிச் செய்து தேவர்தம் பெருமான் ஏவ நம்பியும் எதிரே சென்றார்.
17. குண்டையூர்க் கிழவர் தாமும் எதிர்கொண்டு கோதில் வாய்மைத் தொண்டனார் பாதந் தன்னில் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து நின்று “பண்டெலாம் அடியேன் செய்த பணிஎனக் கின்று முட்ட அண்டர்தம் பிரானார் தாமே நென்மலை அளித்தார்.” என்று.

13. துன்று - சேர்ந்த. அங்கணர் - சிவபிரான்.

14. நிதிக்கோமான் - குபேரனை. மலைப்பிறங்கல் - மலைப்பெருக்கு. விசும்பும் கரக்க - விண்ணும் மறையும்படி.

பா-ம் - *பிறங்கிக், பிறங்க.

15. மலை வளைத்தார் - சிவபெருமானது. பரவையார் கொழுநரையே - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையே.

16. நாயனார் - சிவபெருமான். புகுந்தவாறு அருளிச்செய்து - குண்டையூர்க் கிழார்க்குத் தாம் நெல் வழங்கியதைச் சிவபிரான் சுந்தரர்க்கு அருளிச் செய்து.

பா-ம் - *நாதனார்.

17. முன் நாளெல்லாம் அடியேன் செய்துவந்த பணி எனக்கு இன்று தடைபட; (பணி - நெல் முதலியன வழங்கி வந்தமை).

18. “மனிதரால் எடுக்கும் எல்லைத் தன்றுநெல் மலையின் *ஆக்கம் இனிஎனாற் செய்ய லாகும் பணியன்றி” தென்னக் கேட்டுப் “பனிமதி முடியா ரன்றே பரிந்துமக் களித்தார் நெல்” லென்றினியன மொழிந்து தாமும் குண்டையூர் எய்த வந்தார்.
19. விண்ணினை அளக்கும் நெல்லின் வெற்பினை நம்பி நோக்கி அண்ணலைத் தொழுது போற்றி அதிசயம் மிகவும் எய்தி “எண்ணில்சீர்ப் பரவை இல்லத் திந்நெல்லை எடுக்க ஆளும் தண்ணில வணிந்தார் தாமே தரில்அன்றி ஒண்ணா” தென்று.

வேறு

20. ஆளிடவேண் டிக்கொள்வார் அருகுதிருப் பதியான கோளிலியில் தம்பெருமான் கோயிலினை வந்தெய்தி “வாளனகண் மடவாள் வருந்தாமே” எனும்பதிகம் மூளவருங் காதலுடன் முன்தொழுது பாடுதலும்.
21. “பகற்பொழுது கழிந்ததற்பின் பரவைமனை அளவன்றி மிகப்பெருகு நெல்லுலகில் விளங்கியஆ ரூர்நிறையப் புகப்பெய்து தருவனநம் பூதங்கள்” எனவிசும்பில் நிகர்ப்பரிய ஒருவாக்கு நிகழ்ந்ததுநின் மலனருளால்.
22. தம்பிரான் அருள்போற்றித் தரையின்மிசை விழுந்தெழுந்தே உம்பரால் உணர்வரிய திருப்பாதந் தொழுதேத்திச் செம்பொனோர் சடையாரைப் பிறபதியுந் தொழுதுபோய் நம்பர்ஆ ரூர் அணைந்தார் நாவலூர் நாவலனார்.
23. பூங்கோயில் மகிழ்ந்தருளும் புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி யுடனேத்திப் புறம்போந்து பாங்கானார் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைக்கப் பரவையார் ஒங்குதிரு மாளிகையின் உள்ளணைந்தார் ஆரூர்.

18. பணி அன்று இது.

பா-ம் - * நோக்கம்.

20. “நீள நினைந்தடியேன் உமைநித்தலுங் கைதொழுவேன் வாளன கண்மடவாள் அவள்வாடி வருந்தாமே கோளிலி எம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன் ஆளிலை எம்பெருமான் அவைஅட்டித் தரப்பணியே”. - தேவாரம்.

23. பூங்கோயில் - திருவாரூர்க்கோயில்.

24. கோவைவாய்ப் பரவையார் தாம்மகிழும் படிசூறி
மேவியவர் தம்மோடு மிகஇன்புற் றிருந்ததற்பின்
சேவின்மேல் உமையோடும் வருவார்தந் திருவருளின்
ஏவலினால் அவ்விரவு பூதங்கள் மிக்கெழுந்து.
25. குண்டையூர் நென்மலையைக் குறட்பூதப் படைகவர்ந்து
வண்டுலாங் குழற்பரவை மாளிகையை நிறைவித்தே
அண்டர்பிரான் திருவாரூர் அடங்கவும்நென் மலையாக்கிக்
கண்டவர்அற் புதமெய்தும் காட்சிபெற அமைத்தனவால்.
26. அவ்விரவு புலர்காலை ஆரூரில் வாழ்வார்கண்
“*டெவ்வுலகில் விளைந்தனநெல் மலைஇவை” என் றதிசயித்து
“நவ்விமதர்த் திருநோக்கின் நங்கைபுகழ்ப் பரவையார்க்
கிவ்வுலகு வாழ்வரும் நம்பி அளித் தன” என்பார்.
27. நீக்கரிய நெற்குன்று தனைநோக்கி நெறிபலவும்
போக்கரிதா யிடக்கண்டு மீண்டுந்தம் இல்புகுவார்
“பாக்கியத்தின் திருவடிவாம் பரவையார்க் கிந்நெல்லும்
போக்குமிடம் அரிதாகும்” எனப்பலவும் புகல்கின்றார்.
28. வன்தொண்டர் தமக்களித்த நெற்கண்டு மகிழ்சிறப்பார்
“இன்றுங்கள் மனைஎல்லைக் குட்படுநெற் குன்றெல்லாம்
பொன்தங்கு மாளிகையிற் புகப்பெய்து கொள்க” என
வென்றிமுர சறைவித்தார் மிக்கபுகழ்ப் பரவையார்.
29. அணியாரூர் மறுகதனில் ஆளியங்கப் பறையறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப் பாங்கெங்கும் நெற்கூடு
கணியாமற் கட்டிநகர் களிகூரப் பரவையார்
மணியாரம் புனைமார்பின் வன்தொண்டர் தமைப்பணிந்தார்.

24. சேவின்மேல் - எருதின்மேல்.

26. நவ்விமதர் - மான் கண்ணைப் போன்ற பெருமை வாய்ந்த.

பா-ம் - * எவ்வூரின் நென்மலைகள் இவைஎன்றே அதிசயித்து.

27. நெறி. . .கண்டு - பல வழிகளிலும் போக்குவரவு அரிதாயிருத்தல் கண்டு.

29. மறுகதனில் ஆள் இயங்க - தெருவில் மக்கள் போகவர; சஞ்சரிக்க.
பரவையார் பறையறைவித்த கட்டளையால், மக்கள் தங்கள் தங்கள் மனைகளில்
நெல்லை நிறைத்து, அவைகள் போதாமல் மனைப்புறங்களிலெல்லாம் நெற்கூடுகளை
அளவின்றிக்கட்டி, நெல்லை நிரப்பிக் களிகூர்ந்தார்கள் என்க.

30. நம்பியா ஞரர்திரு வாருநில் நயந்துறைநாள்
செம்பொற்புற் றிடங்கொண்டு வீற்றிருந்த செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பினொடுந் தாழ்ந்துணர்வி னாற்பருகி
இம்பருடன் உம்பர்களும் அதிசயிப்ப ஏத்தினார்.
31. குலவுபுகழ்க் கோட்புலியார் குறையிரந்து தம்பதிக்கண்
அலகில்புகழ் ஆரூர் எழுந்தருள அடிவணங்கி
நிலவியவன் *தொண்டரது இசைந்ததற்பின் நேர்இறைஞ்சிப்
பலர்புகழும் *பண்பினார் மீண்டுந்தம் பதிஅணைந்தார்.

வேறு

32. தேவ ரொதுங்கத் திருத்தொண்டர் மிடையுஞ் செல்வத் திருவாருர்
காவல் கொண்டு தனியாளுங் கடவுட் பெருமான் கழல்வணங்கி
நாவ லூரர் அருள்பெற்று நம்பர் பதிகள் பிறநண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து பாடும் விருப்பிற் சென்றணைவார்.
33. மாலும் அயனும் உணர்வரியார் மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
ஞாலம் நிகழ்கோட் புலியார்தந் நாட்டி யத்தான் குடிநண்ண
ஏலும் வகையால் அலங்கரித்தங் கவரும் எதிர்கொண் டினிதிறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின்கண் ஆர்வம் பெருகக் கொடுபுக்கார்.
34. தூய மணிப்பொற் றவிசிலெழுந் தருளி இருக்கத் தூநீரால்
சேய மலர்ச்சே வடிவிளக்கித் தெளித்துக் கொண்டச் செழும்புனலால்
மேய சுடர்மா ளிகைஎங்கும் விளங்க வீசி உளங்களிப்ப
ஏய சிறப்பில் அர்ச்சனைகள் எல்லாம் இயல்பின் முறைபுரிவார்.

பூந்தண் பணிநீர் கொடுசமைத்த பொருவில் விரைச் *சந் தனக்கலவை
வாய்ந்த அகிலின் நறுஞ்சாந்து வாசம் நிறைமான் மதச்சேறு
தோய்ந்த புகைநா வியின்நறுநெய் தூப பசங் *கர்ப் பூரமுடன்
ஏய்ந்த அடைக்காய் அமுதினைய எண்ணில் மணிப்பா சனத்தேந்தி.

30. மண்ணவரும் விண்ணவரும் அதிசயிப்ப.

31. எழுந்தருள வேண்டுமென்று அடி வணங்கி.

பா-ம் - * தொண்டரஃ திசைந்ததற்பின், தொண்டரது நேர்ந்ததற்பின்.
* பண்ணினார்.

32. மிடையும் - நெருங்கும். தேவர்களினும் அடியார்கள் சிறந்தவர்கள்
என்பது கருத்து.

34. பொன்பிடத்தில். செந்தாமரை மலரைப்போலச் சிவந்த திருவடிகளை.

35. பொருவில் விரை - ஒப்பற்ற வாசனை கமழும். மான்மதச் சேறு -
கஸ்தூரிக்குழம்பு. நாவியின் நறுநெய் - நாவிக்குழம்பு ; புழுகு. அடைக்காய் அமுது-
தாம்பூலம். பாசனத்து - தட்டுகளில்.

பா-ம் - * சந்தனமேனவே. * கர்ப்பூரமுதல்.

36. வேறு வேறு திருப்பள்ளித் தாமப் பணிகள் மிக்எடுத்து
மாறி லாத மணித்திருவா பரண வருக்கம் பலதாங்கி
ஈறில் விதத்துப் பரிவட்டம் ஊழின் நிறைத்தே எதிரிறைஞ்சி
ஆறு புனைந்தார் அடித்தொண்டர் அளவில் பூசை
கொள* அளித்தார்.

செங்கோல் அரசன் அருளுரிமைச் சேனா பதியாங் கோட்புலியார்
நங்கோ மாணை நாவலுர் நகரார் வேந்தை நண்பினால்
தங்கோ மனையில் திருஅமுது செய்வித் திறைஞ்சித் தலைசிறந்த
பொங்கோ தம்போல் பெருங்காதல் புரிந்தார் பின்னும் போற்றுவார்.

ஆனா விருப்பின் மற்றவர்தாம் அருமை யால்முன் பெற்றெடுத்த
தேனார் கோதைச் சிங்கடியார் தமையும் அவர்பின் திருவுயிர்த்த
மானார் நோக்கின் வனப்பகையார் தமையும் கொணர்ந்து வன்தொண்டர்
தூநாண் மலர்த்தாள் பணிவித்துத் தாமும் தொழுது சொல்லுவார்.

“அடியேன் பெற்ற மக்களிவர் அடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தாள் தொழுதுய்யக் கருணை அளிக்க வேண்டும்” எனத்
“தொடிசேர் தளிர்க்கை இவர்எனக்குத் தூய மக்கள்” எனக்கொண்டப்
படியே மகண்மை யாக்கொண்டார் பரவை யார்தங் கொழுநனார்.

கோதை சூழ்ந்த குழலாரைக் குறங்கின் வைத்துக் கொண்டிருந்து
காதல் நிறைந்த புதல்வியராங் கருத்துட் கசிவால் அணைத்துச்சி
மீது கண்ணீர் விழமோந்து வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
நாதர் கோயில் சென்றடைந்தார் நம்பி தம்பி ரான்தோழர்.

36. பள்ளித் தாமத்துக்குரிய பணிகள். பள்ளித்தாமம் - எறிபத்தநாயனார்
புராணம் 9-ம் பாட்டுக் குறிப்புப் பார்க்க. ஊழின் நிறைத்தே - முறைப்படி வரிசையாக
வைத்து.

பா-ம் - *அணிந்தார்.

37. பொங்கு கடல்வாய் வெள்ளம்போல்.

38. குறையாத விருப்பின். அவர் பின் பெற்றெடுத்த. கோதை - மாலை
யணிந்த.

39. மணங்கமழும் மலர்த்தாள். நம்பியாரூரர் சிங்கடியையும் வனப்
பகையையும் புதல்வியாராகக் கொண்டார் என்பதற்கு அகச் சான்றுகள் வருமாறு:-
“சேடார் பூங்குழல் சிங்கடியப்பன் திருவாரூர்”, “நாணியூரன் வனப்பகையப்பன்
வன்தொண்டன்”, “ஆரூரன் வனப்பகை யவளப்பன்”, “சிங்கடியப்பன் மெய்ப்பத்
தனூரன்”, “செறிந்த . . . நள்ளாற்றெஞ் சிவனை நாவலூர்ச் சிங்கடி தந்தை.
வனப்பகையப்பனூரன் வன்தொண்டன்” - சுந்தரர் : திருக்கடைக் காப்புகள்.

40 குறங்கில் - தொடையில்.

வென்றி வெள்ளே றுயர்த்தருளும் விமலர் திருக்கோ புரம்இறைஞ்சி
ஒன்றும் உள்ளத் தொடும் அன்பால் உச்சி குவித்த கரத்தோடும்
சென்று புக்குப் பணிந்துதிருப் பதிகம் “பூணாண்” என்றெடுத்துக்
கொன்றை முடியார் அருளுரிமை சிறப்பித் தார்கோட் புலியாரை.

சிறப்பித் தருளுந் திருக்கடைக்காப் பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
பிறப்பித் தெடுத்த பிதாவாகத் தம்மை நினைந்த பெற்றியினால்
“மறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்பன்” என்றே தம்மை வைத்தருளி
நிறப்பொற் புடைய இசைபாடி நிறைந்த அருள்பெற் றிறைஞ்சுவார்.

அங்கு நின்றும் எழுந்தருளி அளவில் அன்பின் உள்மகிழ்ச்
செங்கண் நுதலார் *மேவுதிரு வலிவ லத்தைச் சேர்ந்திறைஞ்சி
மங்கை பாகர் தமைப்பதிகம் “வலிவ லத்துக் கண்டேன்” என்
றெங்கும் நிகழ்ந்த தமிழ்மாலை எடுத்துத் தொடுத்த இசைபுனைவார்.

“நன்று மகிழுஞ் சம்பந்தர் நாவுக் கரசர் பாட்டுகந்தீர்”
என்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழ்ந் தேத்தி அருள்பெற் றெழுந்தருளி
மன்றி னிடையே நடம்புரிவார் மருவு பெருமைத் திருவாரூர்
சென்று குறுகிப் பூங்கோயிற் பெருமான் செம்பொற் கழல்பணிந்து.

41. “பூணா ணாவதோ ரரவங்கண் டஞ்சேன்
புறங்காட் டாடல்கண் டிகழேன்
பேணி ராகிலும் பெருமையை யுணர்வேன்
பிறவே னாகிலும் மறவேன்
காணி ராகிலுங் காண்பனென் மனத்தால்
கருதி ராகிலுங் கருதி
நானே லும்மடி பாடுத லொழியேன்
நாட்டியுத் தான்குடி நம்பீ.”

- தேவாரம்.

42. “கூடா மன்னரைக் கூட்டத்து வென்ற கொடிறன் கோட்புலி சென்னி
நாடார் தொல்புகழ் நாட்டியுத் தான்குடி நம்பியை நாளும் மறவாச்
சேடார் பூங்குழற் சிங்கடி யப்பன் திருவா ரூர னுரைத்த
பாட ராகிலும் பாடுமின் தொண்டிர் பாடும் பாவம் பற்றறுமே.”

-தேவாரம்

43. பா-ம் - *மருவு.

44. “நல்லிசை ஞானசம் பந்தனும் நாவி
னுக்கர சரும்பாடிய நற்றமிழ் மாலை
சொல்லிய வேசொல்லி ஏத்துகப் பாணைத்
தொண்ட னேன் அறியாமை அறிந்து
கல்லியன் மனத்தைக் கசிவித்துக் கழலடி
காட்டினான் களைகளை யறுக்கும்
வல்லியல் வானவர் வணங்க நின்றானை
வலிவலந்தனில் வந்துகண் டேனே.”

- தேவாரம்.

45. இறைஞ்சிப் போந்து பரவையார் திருமா ளிகையில் எழுந்தருளி நிறைந்த விருப்பின் மேவுநாள் நீடு செல்வத் திருவாரூர்ப் புறம்பு நணிய கோயில்களும் பணிந்து போற்றிப் புற்றிடமாய் உறைந்த பெருமான் கழல்பிரியா தோவா இன்பம் உற்றிருந்தார்.
46. செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்த் திருப்பங் குளியுத் தரத்திருநாள் குறுக வரலும் பரவையார் கொடைக்கு விழாவில் குறைவறுக்க நிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு நினைந்து நம்பி திருப்புகலூர் இறைவர் பாதம் பணியஎழுந் தருளிச் சென்றங் கெய்தினார்.
47. சென்று விரும்பித் திருப்புகலூர்த் தேவர் பெருமான் கோயில்மணி முன்றில் பணிந்து வலங்கொண்டு முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சித் தொன்று மரபின் அடித்தொண்டு தோய்ந்த அன்பில் துதித்தெழுந்து நின்று பதிக இசைபாடி நினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார்.
48. சிறிது பொழுது கும்பிட்டுச் சிந்தை முன்னம் அங்கொழிய வறிது புறம்போந் தருளிஅயல் மடத்தில் அணையார் வன்தொண்டர் அறிவு கூர்ந்த அன்பருடன் அணிமுன் றிலின்ஓர் அருகிருப்ப மறிவண் கையார் *அருளேயோ மலர்க்கண் துயில்வந் தெய்தியதால்.
49. துயில்வந் தெய்தத் தம்பிரான் தோழர் அங்குத் திருப்பணிக்குப் பயிலுஞ் சுடுமட் பலகைபல கொணர்வித் துயரம் பண்ணித்தேன் அயிலுஞ் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி முடிமேல் அணியா உத்தரிய வெயிலுந் தியவெண் பட்டதன்மேல் விரித்துப் பள்ளி மேவினார்.
50. சுற்றும்*இருந்த தொண்டர்களும் துயிலும் அளவில் துணை மலர்க்கண் பற்றுந் துயில்நீங் கிடப்பற்றி உணர்ந்தார் பரவை கேள்வனார் வெற்றி விடையார் அருளாலே வேமண் கல்லே விரிசுடர்ச்செம் பொற்றிண்*கல்லா யினகண்டு புகலூர் இறைவர் அருள்போற்றி.

45. நணிய - அருகேயுள்ள ; சூழ்ந்துள்ள. ஓவா - மாறாத.

47. தொன்று தொட்டுவரும் மரபின் ; வாழையடி வாழையென வரும் மரபின்.

48. மறி - மான் கன்று. சிவபெருமான் அருளாலோ என்றபடி.

பா-ம் - *அருளாலே.

49. தேனையுண்ணும் வண்டுகள் நிறைந்தமலர் முடித்த குடுமி. ; வெயில் உந்திய - ஒளிவீசும்.

50. பள்ளி உணர்ந்தார் - துயில் எழுந்தார். "பொன்னும் மெய்ப்பொருளுந் தருவானை" - சுந்தரர் - திருவாரூர். 1.

பா-ம் - *மிகுந்த. *கல்லாயிடக், கனக மாக்.

51. தொண்டர் உணர மகிழ்ந்தெழுந்து துணைக்கைக் கமல
முதைதலைமேல்
கொண்டு கோயி லுட்புக்குக் குறிப்பில் அடங்காப் பேரன்பு
மண்டு காத லுறவணங்கி *வாய்த்த மதுர மொழிமாலை
பண்டங் கிசையில் “தம்மையே புகழ்ந்” தென் றெடுத்துப்
பாடினார்.
52. பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப் பணிந்து பரவிப் புறம்போந்தே
எதிரில் இன்பம் இம்மையே தருவார் அருள்பெற் றெழுந்தருளி
நிதியின் குவையும் உடன்கொண்டு நிறையும் நதியும் குறைமதியும்
பொதியுஞ் சடையார் திருப்பணையூர் புகுவார் புரிநூல்
மணிமாற்பார்.
53. செய்ய சடையார் திருப்பணையூர்ப் புறத்துத் திருக்கூத்
தொடுங்காட்சி
எய்த அருள எதிர்சென்றங் கெழுந்த விருப்பால் விழுந்திறைஞ்சி
*ஐயர் தம்மை “அரங்காட வல்லார் அவரே அழகியர்” என்
றய்ய உலகு பெறும்பதிகம் பாடி அருள்பெற் றுடன்போந்தார்.
54. வளமல் கியசீர்த் திருப்பணையூர் வாழ்வார் ஏத்த எழுந்தருளி
அளவில் செம்பொன் இட்டிகைகள் ஆள்மேல் நெருங்கி
அணிஆரூர்த்
தளவ முறுவல் பரவையார் தம்மா ளிகையில் புகத்தாழும்
உளமன் னியதம் பெருமானார் தம்மை வணங்கி
* உவந்தணைந்தார்.

51. பா-ம் - *வாய்த்து.

“தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ் சார்வினுந் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீரர்கள்
இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும் ஏத்த லாம்இடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோக மாள்வதற் கியாதும் ஐயுற வில்லையே.”

- தேவாரம்.

53. பா-ம் - *ஐயர் அரங்கி லாடுமா.

“மாட மாளிகை கோபுரத்தொடு மண்டபம் வளரும் வளர்பொழிற்
பாடல் வண்டறையும் பழனத் திருப்பணையூர்த்
தோடு பெய்தொரு காதினிற்குழை தூங்கத் தொண்டர்கள் துள்ளிப் பாடநின்
றாடு மாறுவல் லார்அவரே அழகியரே.” -தேவாரம்.

54. செம்பொன் இட்டிகைகள் - செம்பொன் கற்கள். தளவமுறுவல் -
முல்லையரும்பொத்த பற்களையுடைய.

பா-ம் - *உவந்தணைவார்.

55. வந்து பரவைப் பிராட்டியார் மகிழ வைகி மருவுநாள்
அந்தண் ஆரூர் மருங்கணிய கோயில் பலவும் அணைந்திறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ் விருப்பினொடுந் தெய்வப் பெருமாள் திருவாரூர்
முந்தி வணங்கி இனிதிருந்தார் முனைப்பா டியர்தங் காவலனார்.
56. பலநாள் அமர்வார் பரமர்திரு வருளால் அங்கு நின்றும் போய்ச்
சிலைமா மேரு வீரனார் திருநன் னிலத்துச் சென்றெய்தி
வலமா வந்து கோயிலினுள் வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின்ற “தண்ணியல்வெம் மையினான்” என்னுந்
தமிழ்மாலை.
57. பாடி அங்கு வைகியபின் பரமர் வீழி மிழலையினில்
நீடு மறையால் மேம்பட்ட அந்த ணாளர் நிறைந்தீண்டி
நாடு மகிழ் அவ்வளவு நடைக்கா வணம்பா வாடையுடன்
மாடு கதலி பூகநிரை மல்க மணித்தோ ரணம் நிரைத்து,
58. வந்து நம்பி தம்மைஎதிர் கொண்டு புக்கார் மற்றவருஞ்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழி மிழலை இறைஞ்சிச் சேண்விசம்பின்
முந்தை இழிந்த மொய்யொளியேர் கோயில் தன்னை முன்
வணங்கிப்
பந்தம் அறுக்குந் தம்பெருமான் பாதம் பரவிப் பணிகின்றார்.
59. படங்கொள் அரவில் துயில்வோனும் பதுமத் தோனும் பரவரிய
விடங்கன் விண்ணோர் பெருமானை விரவும் புளக முடன்பரவி
“அடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீர் அடியே னுக்கும் அருளும்” எனத்
தடங்கொள் செஞ்சொற் றமிழ்மாலை சாத்தி அங்குச் சாருநாள்.

56. “தண்ணியல் வெம்மையினான் தலை யிற்கடை தோறும்பலி
பண்ணியல் மென்மொழி யார்இடக் கொண்டூழல் பண்டரங்கன்
புண்ணியன் நான்மறையோர் முறையாலடி போற்றிசைப்ப
நண்ணிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே.” - தேவாரம்.

57. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 254 குறிப்புப் பார்க்க.
நடைக்காவணம் - நடைப்பந்தர். பூகம் - கமுகு. நிரைத்து - வரிசையாக எடுத்து.

58. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : பாட்டு 251 குறிப்புப் பார்க்க.

59. விடங்கன் - உளிபடாத கடவுள் (டங்கம் - உளி; வி - இன்மை).

“விடங்கொள் மாமிடற்றீர் வெள்ளைச்சுருளொன் றிட்டுவிட்ட காதினீரென்று
திடங்கொள் சிந்தையினார் கலிகாக்குந் திருமிழலை
மடங்கல் பூண்ட விமானமும் மண்மிசை வந்திழிச்சிய வானநாட்டையும்
அடங்கல் வீழி கொண்டீர் அடியேற்கும் அருளுதிரே.” - தேவாரம்.

60. வாசி யறிந்து காசளிக்க வல்ல மிழலை வாணர்பால்
தேச மிக்க திருவருள்முன் பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாச மறுத்தாட் கொள்ளுந்தாள் பணிந்து “பொருவனார்”
என்னும்
மாசில் பதிகம் பாடிஅமர்ந் தரிசிற் கரைப்புத் தூரணைந்தார்.
61. செழுநீர் நறையூர் நிலவுதிருச் சித்தீச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினில் பெருந்தொண்டர் விருப்பி னோடும்
எதிர்கொள்ள
*மழுவோ டிளமான் கரதலத்தில் உடையார் திருப்புத்
தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினில் துதித்தேத்தித் தொண்டர்குழ உறையுநாள்.
62. புனித னார்முன் புகழ்த்துணையார்க் கருளுந் திறமும்
போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற எழுந்தருளி மூரி வெள்ளக் கங்கையினில்
பனிவெண் திங்கள் அணிசடையார் பதிகள் பலவும்
பணிந்துபோந்
தினிய நினைவில் எய்தினார் இறைவர் திருவா வடுதுறையில்.

60. திருவிழிமிழலைப் பெருமான் திருநாவுக்கரசருக்கு வாசியின்றியும், திருஞான சம்பந்தருக்கு வாசியுடனும் காச அளித்தது இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. விரிவு அவரவர் புராணத்திற் பார்க்க.

“பொருவ னார்புரி நூலர் புணர்முலை உமையவ னோடு
மருவ னார்மரு வார்பால் வருவதும் இல்லைநம் மடிகள்
திருவ னார்பணிந்தேத்துந் திகழ்திரு வாஞ்சியத் துறையும்
ஒருவ னார்அடி யாரை ஊழ்வினை நலியவொட் டாரே.” - தேவாரம்.

61. விழுநீர்மையினில் - வணங்கிய ஒப்புரவு வாய்ந்த. தொழு நீர்மையினில் - தொழும் இயல்பில்.

பா-ம் - *மழுநீ டிளமான் மறிகரத்தில்.

62. மிக்க வெள்ளமுடைய கங்கையுடன்.

“அகத்தடி மைசெய்யும் அந்தணன்தான் அரிசிற்
புனல்கொண் டுவந்தாட்டு கின்றான்
மிகத்தளர் வெய்திக் குடத்தையு நும்முடி
மேல்விழுத் திட்டு நடுங்குதலும்
வகுத்தவ னுக்குநித் தற்படியும் வருமென்
றொருகாசி னைநின்ற நன்றிப்
புகழ்த்துணை கைபுகச் செய்துகந்தீர் பொழிலார்
திருப்புத் தூர்ப்புனி தனிரே.” - தேவாரம்.

விளங்குந் திருவா வடுதுறையில் மேயார் கோயில் புடைவலங்கொண் டுளங்கொண் டிருகும் அன்பினுடன் உள்புக் கிறைஞ்சி ஏத்துவார் வளங்கொள் பதிகம் “மறையவன்” என் றெடுத்து வளவன் செங்கணான் தளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத் தமிழ்ச்சொன் மாலை சாத்தினார்.

64. சாத்தி அங்கு வைகுநாள் தயங்கும் அன்ப ருடன்கூடப்
பேர்த்தும் இறைஞ்சி அருள்பெற்றுப் பெண்ணோர் பாகத்
தண்ணலார்
தீர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேல் திகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் இடைமருதை அடைந்தார் முனைப்பா
டித்தலைவர்.

65. மன்னு மருதின் அமர்ந்தவரை வணங்கி மதுரச் சொன்மலர்கள்
பன்னிப்புனைந்து பணிந்தேத்திப் பரவிப் போந்து தொண்டருடன்
அந்நற் பதியில் இருந்தகல்வார் அரனார் திருநா கேச்சரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு முதல்வா் திருத்தாள் வணங்கினார்.

பெருகும் பதிகம் “பிறையணிவாள் நுதலாள்” பாடிப் பெயர்ந்துநிறை
திருவின் மலியுஞ் சிவபுரத்துத் தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
உருகுஞ் சிந்தை யுடன்போந்தே உமையோர் பாகர் தாமகிழ்ந்து
மருவும் பதிகள் பிறபணிந்து கலைய நல்லூர் மருங்கணைந்தார்.

63. வளவன் செங்கணான் தளங்கொள் - கோச்செங்கட் சோழ
நாயனாருடைய மேன்மை பொருந்திய.

“மறைய வனொரு மாணிவந் தடைய
வார மாய்அவன் ஆருயிர் நிறுத்தக்
கறைகொள் வேலுடைக் காலனைக் காலாற்
கடந்த காரணங் கண்டு கண்டடியேன்
இறைவ னெம்பெரு மானென்றெப் போதும்
ஏத்தி ஏத்தினின் றஞ்சலி செய்து
நறைகொள் சேவடிக் கன்போடும் அடைந்தேன்
ஆவடுதுறை ஆதிஎம் மானே”.

“தெருண்ட வாயிடை நூல்கொண்டு சிலந்தி
சித்திரப் பந்தர் சிக்கென இயற்றச்
சுருண்ட செஞ்சடை யாய்அது தன்னைச்
சோழ னாக்கிய தொடர்ச்சிகண் டடியேன்
புரண்டு வீழ்ந்துநின் பொன்மலர்ப் பாதம்
போற்றி போற்றின் றன்பொடு புலம்பி
அருண்டென் மேல்வினைக் கஞ்சிவந் தடைந்தேன்
ஆவடுதுறை ஆதிஎம் மானே.”

- தேவாரம்.

66. “பிறையணி வானுதலாள் உமை யாளவன் பேழ்கணிக்க
நிறையணி நெஞ்சனுங்க நீல மால்விடம் உண்டதென்னே
குறையணி கொல்லை முல்லை யளைந் துகுளிர் மாதவிமேல்
சிறையணி வண்டுகள்சேர் திருநாகேச் சரத்தானே.” - தேவாரம்.

செம்மை மறையோர் திருக்கலைய நல்லூர் இறைவர் சேவடிக்கீழ்
மும்மை வணக்கம் பெறஇறைஞ்சி முன்பு பரவித் தொழுதெழுவார்
கொம்மை மருவு “குரும்பைமுலை உமையாள்” என்னுந் திருப்பதிகம்
மெய்ம்மைப் புராணம் பலவுமிகச் சிறப்பித் திசையின் விளம்பினார்.

68. அங்கு நின்று திருக்குடமுகக் கணைந்து பணிந்து பாடிப்போய்
மங்கை பாகர் வலஞ்சுழியை மருவிப் பெருகும் அன்புருகத்
தங்கு காத லுடன்வணங்கித் தமிழாற் பரசி அரசினுக்குத்
திங்கள் முடியார் அடியளித்த திருநல் லுரைச் சென்றணைந்தார்.

நல்லூர் இறைவர் கழல்போற்றி நவின்று நடுவு நம்பர்ப்பதி
எல்லாம் இறைஞ்சி * ஏத்திப்போந் திசையாற் பரவுந் தம்முடைய
சொல்லா தியமா அணிந்தவர்தஞ் சோற்றுத் துறையின் மருங்கெய்தி
அல்லூர் கண்டர் கோயிலினுள் அடைந்து வலங்கொண்டடிபணிவார்.

“அழல்நீர் ஒழுகி அனைய” எனும் அஞ்சொற் பதிகம் எடுத்தருளிக்
கழல்நீ டியஅன் பினிற்போற்றுங் காதல் கூரப் பரவியபின்
கெழுநீர் மையினில் அருள்பெற்றுப் போந்து பரவை யார்கேள்வர்
முழுநீ றணிவார் அமர்ந்தபதி பலவும் பணிந்து முன்னுவார்.

67. மும்மை - மனம் வாக்கு காயம். திருக்கலையநல்லூர்த் திருப்பதிகத்தில்
புராணக் கதைகள் பல செறிந்து கிடத்தல் காண்க.

“ குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு
குறிப்பினோடுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினைநன் கறிந்து
விரும்பும்வரங் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியலூர் வினவில்
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம்பண் பாட
அணிமயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்குழ் அயலின்
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிச்
கமலங்கண் முகமலருங் கலையநல்லூர் காணே”. - தேவாரம்.

68. குடமுகு - கும்பகோணம். “நனைந்தனைய திருவடிஎன் தலைமேல்
வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார்” - திருநாவுக்கரசர்.

69. நவின்று - வாழ்த்தி. நடுவு - மத்தியிலுள்ள. ஊதியமா - இலாபமாக.
அல்லூர்கண்டர் - நீலகண்டராகிய சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள.

பா-ம் - * ஏத்திப்போய் இசையால்.

70. கெழுநீர்மையினில் - பொருந்திய தன்மையால்.

“அழல்நீர் ஒழுகி அனைய சடையும்
உழையீர் உரியும் உடையா னிடமாங்
கழைநீர் முத்துங் கனகக் குவையுஞ்
கழல்நீர்ப் பொன்னிச் சோற்றுத் துறையே.” - தேவாரம்.

71. தேவர் பெருமான் *கண்டியூர் பணிந்து திருவை யாறதனை மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி விமலர் பாதந் தொழுதிறைஞ்சிச் சேவில் வருவார் திருவாலம் பொழிலிற் சேர்ந்து தாழ்ந்திரவு பாவு சயனத் தமர்ந்தருளிப் பள்ளி கொள்ளக் கனவின்கண்.
72. “மழபா டியினில் வருவதற்கு நினைக்க மறந்தா யோ” என்று குழகா கியதங் கோலம்திற் காட்டி அருளக் குறித்துணர்ந்து நிழலார் சோலைக் கரைப்பொன்னி வடபால் ஏறி நெடுமாடம் அழகார் வீதி மழபாடி அணைந்தார் நம்பி ஆரூர்.

அணைந்து திருக்கோ புரம்இறைஞ்சி அன்பர் குழ உடன்புகுந்து பணங்கொள் அரவம் அணிந்தார்முன் பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருணைக் குணங்கொள் அருளின் திறம்போற்றிக் கொண்ட புளகத் துடனுருகிப் புணர்ந்த இசையால் திருப்பதிகம் “பொன்னார் மேனி” என்றெடுத்து.

“அன்னே உன்னை அல்லால்யான் ஆரை நினைக்கேன்” எனஏத்தித் தன்னே ரில்லாப் பதிகமலர் சாத்தித் தொழுது புறம்பணைந்து மன்னும் பதியில் சிலநாள்கள் வைகித் தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து பொன்னிக் கரையின் இருமருங்கும் பணிந்து மேல்பாற் போதுவார்.

75. செய்ய சடையார் திருவானைக் காவில் அணைந்து திருத்தொண்டர் எய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள இறைஞ்சிக் கோயி லுட்புகுந்தே ஐயர் கமலச் சேவடிக்கீழ் ஆர்வம் பெருக விழுந்தெழுந்து மெய்யு முகிழ்ப்பக் கண்பொழிநீர் வெள்ளம் பரப்ப விம்முவார்.

“மறைக ளாய நான்கும்” என மலர்ந்த செஞ்சொற் றமிழ்ப்பதிகம் நிறையுங் காத லுடன்எடுத்து நிலவும் அன்பர் தமைநோக்கி “இறையும் பணிவார் எம்மையும்ஆ ளுடையார்” என்றென் றேத்துவார் உறையூர்ச் சோழன் மணியாரம் சாத்துந் திறத்தை உணர்ந்தருளி.

71. சேவில் - இடபத்தில். பாவு - விரிந்த.
பா-ம் - *திருப்பழனத் திருவையாறு நெய்த்தானம்.
72. குழகு - இளமை.
73. பணம் - படம்.
74. “பொன்னார் மேனியனே புலித் தோலை அரைக்கசைத்து மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை அணிந்தவனே மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே அன்னே உன்னை யல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே”. - தேவாரம்.
76. இறையும் - கண்ணநேரமாவது.
“மறைக ளாயின நான்கும் மற்றுள பொருள்களும் எல்லாந் துறையுந் தோத்திரத் திறையுந் தொன்மையும் நன்மையு மாய அறையும் பூம்புன லானைக் காவுடை ஆதியை நாளும் இறைவ னென்றடி சேர்வார் எம்மையும்ஆளுடை யாரே”. - தேவாரம்.

77. வளவர் பெருமான் *மணியாரம் சாத்திக் கொண்டு
வரும்பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும் வழுவிப் போகக் கேதமுற
அளவில் திருமஞ் சனக்குடத்துள் அதுபுக் காட்ட அணிந்தருளித்
தளரும் அவனுக் கருள்புரிந்த தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார்.
78. சாற்றி அங்குத் தங்குநாள் தயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றர் கோயில் எம்மருங்குஞ் சென்று தாழ்ந்து நிறைவிருப்பால்
போற்றி அங்கு நின்றும்போய்ப் பொருவில் அன்பர்
மருவியதொண்
டாற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சி லாச்சி ராமஞ்
சென்றடைந்தார்.
79. சென்று திருக்கோ புரம்இறைஞ்சித் தேவர் மலிந்த திருந்துமணி
முன்றில் வலங்கொண் டுள்ளணைந்து முதல்வர் முன்னம்
வீழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காதல் நயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
நின்று பரவி நினைந்தபொருள் அருளர் தொழிய நேர்நின்று.
80. அன்பு நீங்கா அச்சமுடன் அடுத்த திருத்தோ ழமைப்பணியால்
பொன்பெ றாத திருவுள்ளம் புழுங்க அழுங்கிப் புறம்பொருபால்
முன்பு நின்ற திருத்தொண்டர் முகப்பே முறைப்பா
டுடையார்போல்
என்பு கரைந்து “பிரானார்மற் றிலையோ” என்ன எடுக்கின்றார்.

77. பொன்னிக் கிளருந் திரைநீர் - காவிரியினின்றொழும் அலைநீரில். கேதம் - வருத்தம். ஆரம் திருமஞ்சனக் குடத்தில் புகுந்துகொண்டது. இறைவனுக்கு நீராட்டியபோது ஆரத்தை இறைவன் அணிதல் நேர்ந்ததென்க.

பா-ம் - *திருவாரம்.

“தார மாகிய பொன்னித் தண்டுறை யாடி விழுத்தும்
நீரி னின்றடி போற்றி நிம்மலா கொள்ளென ஆங்கே
ஆரங் கொண்டஎம் மாணைக் காவுடை யாதியை நாளும்
ஈர முள்ளவர் நாளும் எம்மையு மாளுடை யாரே”. - தேவாரம்

79. நன்று. . . பெருக - பெரிதும் வளரும் பொருள் வேட்கை அதிகம் எழ.

80. தோழமை - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் பாட்டு - 127 குறிப்புப் பார்க்க.
முகப்பே - முன்னே.

வேறு

81. நித்தமும் நீங்கா நிலைமையின் நீங்கி
 நிலத்திடைப் புலங்கெழும் பிறப்பால்
 உய்த்தகா ரணத்தை உணர்ந்துநொந் தடிமை
 ஒருமையாம் எழுமையும் உணர்த்தி
 “எத்தனை அருளா தொழியினும் பிரானார்
 இவரலா தில்லையோ” என்பார்
 “வைத்தனன் தனக்கே தலையும்என் நாவும்”
 எனவழுத் தினர்வழித் தொண்டர்.
82. இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பும்
 “ஏசின வல்ல” என்றிசைப்ப
 மெய்வகை விரும்பு தம்பெரு மானார்
 விழுநிதிக் குவைஅளித் தருள
 மைவளர் கண்டர் கருணையே பரவி
 வணங்கிஅப் பதியிடை வைகி
 எவ்வகை மருங்கும் இறைவர்தம் பதிகள்
 இறைஞ்சிஅங் கிருந்தனர் சிலநாள்.

81. வன்தொண்டர் தமது பழைய நிலையை உணர்ந்து வருந்துகிறார்.
 “நித்தமும் நீங்கா நிலைமையினின்றும் நீங்கி. . . புலன்கள் பொருந்திய மானுடப்
 பிறப்பில் விடுத்த. . . ஏழு பிறவியிலும் உணர்த்திச் சிறிதும் அருளா
 தொழியினும். . .”

“வைத்தனன் தனக்கே தலையும்என் நாவும் நெஞ்சமும் வஞ்சமொன் றின்றி
 உய்த்தனன் தனக்கே திருவடிக் கடிமை உரைத்தக்கால் உவமனே யொக்கும்
 பைத்தபாம் பார்த்தோர் கோவணத் தோடு பாச்சிலாச் சிராமத்தெம் பரமர்
 பித்தரே யொத்தோர் நச்சில ராகில் இவரலா தில்லையோ பிரானார்.” -தேவாரம்.

82. சீரிய நிதிக் குவை.

“ஏசின வல்ல இகழ்ந்தன வல்ல எம்பெரு மானென்றெப் போதும்
 பாயின புகழான் பாச்சிலாச் சிராமத் தடிகளை அடிதொழப் பன்னார்
 வாயினாற் கூறி மனத்தினால் நினைவான் வளவய னாவலா றுரன்
 பேசின பேச்சைப் பொறுத்தி லராகில் இவரலா தில்லையோ பிரானார்.”

- தேவாரம்.

83. அப்பதி நீங்கி அருளிணாற் போகி
 ஆவின்அஞ் சாடுவார் நீடும்
 எப்பெயர்ப் பதியும் இருமருங் கிறைஞ்சி
 இறைவர்பைஞ் ஞீலியை எய்திப்
 பைப்பணி அணிவார் கோபுரம் இறைஞ்சிப்
 பாங்கமர் புடைவலங் கொண்டு
 துப்புறழ் வேணி யார்கழல் தொழுவார்
 தோன்றுகங் காளரைக் கண்டார்.
84. கண்டவர் கண்கள் காதல்தீர் வெள்ளம்
 பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
 வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பலிக்கு
 வருந்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
 கொண்டதோர் மயலால் வினவுகூற் றாகக்
 குலவுசொற் “காருலா விய” என்
 றண்டர்நா யகரைப் பரவி “ஆ ரணிய
 விடங்கராம்” அருந்தமிழ் புனைந்தார்.
85. பரவிஅப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச்
 சாத்திமுன் பணிந்தருள் பெற்றுக்
 கரவில்அன் பர்கள்தங் கூட்டமுந் தொழுது
 கலந்தினி திருந்துபோந் தருளி
 விரவிய ஈங்கோய் மலைமுத லாக
 விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
 குரவலர் சோலை அணிதிருப் பாண்டிக்
 கொடுமுடி அணைந்தனர் கொங்கில்.

83. பைப்பணி - படமுடைய பாம்பினை. துப்பு உறழ் வேணியார் - பவளம் போலும் சடையையுடைய சிவபெருமானது. கங்காளரை - என்பணிந்த மூர்த்தியை.

84. கண்டவர் - சுந்தரமூர்த்திகளின். குழலார் - தாருகா வனத்துப் பெண்கள். பலிக்கு - பிச்சைக்கு, வினாவுரையாக.

“காரு லாவிய நஞ்சை உண்டிருள் கண்டர் வெண்டலை யோடுகொண் டுரே லாந்திரிந் தென்செய் விர்பவி யோரி டத்திலே கொள்ளுநீர் பாரே லாம்பணிந் தும்மை யேபர விப்பணி யும்பைஞ் ஞீலியீர் ஆர மாவது நாக மோசொலும் ஆர ணீய விடங்கரே”. - தேவாரம்.

85. குரவு அலர் - குரா மலர். கொங்கில் - கொங்கு நாட்டிலுள்ள.

86. கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க்
கொடுமுடிக் கோயில்முன் குறுகிச்
சங்கவெண் குழையர் உழைவலஞ் செய்து
சார்ந்தடி அன்பினில் தாழ்ந்து
பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத் தொழுது
புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
“இங்கிவர் தம்மை மறக்கவொண் ணா”தென்
றெழுந்தமெய்க் குறிப்பினில் எடுப்ப.
87. “அண்ணலார் அடிகள் மறக்கினும் நாம
அஞ்செழுத் தறியஎப் பொழுதும்
எண்ணிய நாவே இன்சுவை பெருக
இடையறா தியம்பும்” என் றிதனைத்
திண்ணிய உணர்விற் கொள்பவர் “மற்றுப்
பற்றிலேன்” எனச்செழுந் தமிழால்
நண்ணிய அன்பில் பிணிப்புற நவின்றார்
நமச்சிவா யத்திருப் பதிகம்.
88. உலகெலாம் உய்ய உறுதியாம் பதிகம்
உரைத்துமெய் உணர்வறா ஒருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன்திரு வருளால்
நீங்குவார் பாங்குநற் பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரமர்தாள் போற்றிப்
போந்துதண் பனிமலர்ப் படப்பைக்
குலவும்* அக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர்
குறுகினார் முறுகும்ஆ தரவால்.

86. சங்க வெண் குழையர் உழை - சிவபிரான் இடத்தை (திருக்கோயிலை).

87. “மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றுருப் பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கரை யூறிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.”

- தேவாரம்.

88. படப்பை குலவும் - சோலைகள் சூழ்ந்த. காஞ்சிவாய் - காஞ்சி நதிக்
கரையிலுள்ள. பேரூர் - மேலைச் சிதம்பரம். முறுகும் ஆதரவால் - முறுகி எழும்
வேட்கையால்.

பா-ம் - *இக்.

89. அத்திருப் பதியை அணைந்துமுன் தம்மை
 ஆண்டவர் கோயிலுட் புகுந்து
 மெய்த்தவர் குழ *வலங்கொண்டு முன்பு
 மேவுவார் தம்மெதிர் விளங்க
 நித்தனார் தில்லை மன்றுள்ளின் றாடல்
 நீடிய கோலம்நேர் காட்டக்
 கைத்தலங் குவித்துக் கண்கள்ஆ னந்தக்
 கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார்.
90. காண்டலுந் தொழுது வீழ்ந்துடன் எழுந்து
 கரையில்அன் பென்பினை உருக்கப்
 பூண்டஹம் புலனில் புலப்படா இன்பம்
 புணர்ந்துமெய் யுணர்வினில் பொங்கத்
 தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னாரைத்
 தலைப்படக் கிடைத்தபின் ஸ்சவ
 ஆண்டகை யாருக் கடுத்தஅந் நிலைமை
 விளைவையார் அளவறிந் துரைப்பார்.
91. அந்நிலை நிகழ்ந்த ஆரூள் பெற்ற
 அன்பனார் இன்பவெள் எத்து
 மன்னிய பாடல் மகிழ்ந்துடன் பரவி
 வளம்பதி அதனிடை மருவிப்
 “பொன்மணி மன்றுள் எடுத்தசே வடியார்
 புரிநடங் கும்பிடப் பெற்றால்
 என்இனிப் புறம்போய் எய்துவ” தென்று
 மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார்.

89. கலுழி - வெள்ளம் ; பெருக்கு.

பா-ம் - *வலங்கொடு திருமுன்.

90. புலன் கடந்த இன்பம் மெய்யின்ப மென்பது. தலைப்பட - கூட ; சேர.
 தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : 106, 107 பார்க்க.

92. ஆயிடை நீங்கி அருளிணாற் செல்வார்
 அருவரைச் சுரங்களும் பிறவும்
 பாயுநீர் நதியும் பலபல கடந்து
 பரமர்தம் பதிபல பணிந்து
 மேயவண் தமிழால் விருப்பொடும் பரவி
 வெஞ்சமாக் கூடலும் பணிந்து
 சேயிடை கழியப் போந்துவந் தடைந்தார்
 தென்திசைக் கற்குடி மலையில்.

வேறு

93. வீடு தரும் * இக் கற்குடியில் விழுமி யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
 நீடு விருப்பில் திருப்பதிகம் நிறைந்த சிந்தை யுடன்பாடிப்
 பாடும் விருப்பில் தொண்டருடன் பதிகள் பலவும்
 அண்ணந்திறைஞ்சித்
 தேடும் இருவர் காண்பரியார் திருவா றைமேற் றளிசென்றார்.
94. செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனார் ஆறை மேற்றளியில்
 நம்பர் பாதம் பணிந்திறைஞ்சி நாளும் மகிழ்வார்க் கருள்கூட
 உம்பர் போற்றுந் தானங்கள் பலவும் பணிந்து போந்தணைவார்
 இம்பர் * வாழ இன்னம்பர் நகரைச் சேர எய்தினார்.
95. ஏரின் மருவும் இன்னம்பர் மகிழ்ந்த ஈசர் கழல்வணங்கி
 ஆரும் அன்பிற் பணிந்தேத்தி ஆரா அருளால் அங்கமர்வார்
 போரின் மலியுங் கரியுரித்தார் மருவும் புறம்ப யம்போற்றச்
 சேரும் உள்ளம் மிக்கெழமெய்ப் பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார்.

92. ஆயிடை - அத்திருப் பதியினின்றும். வரைச் சுரங்களும் - மலை
 வழிகளையும். சேயிடை கழிய - நெடுந்தாரங் கடந்து.

93. விழுமியாரை - சிவபெருமானை.

பா-ம் - * அக்.

94. இம்பர் - இவ்வுலகோர்.

பா-ம் - * வாழும்.

95. ஏரின் மருவும் - அழகாற் பொலியும். ஆரும் - நிறைந்த. ஆரா -
 தெவிட்டாத.

96. “ அங்க மோதியோர் ஆறை மேற்றளி நின்றுப் போந்துவந் தின்னம்பர்த்
 தங்கி னோமையும் இன்ன தென்றிலர் ஈச னார்எழு நெஞ்சமே
 கங்கு லேமங்கள் கொண்டு தேவர்கள் ஓதி வானவர் தாந்தொழும்
 பொங்கு மால்விடை ஏறிச் செல்வப் புறம்ப யந்தொழப் போதுமே”.

- தேவாரம்.

வேறு

“அங்கம் ஒதியோர் ஆறை மேற்றளி” என்றெ டுத்தமர் காதலில் பொங்கு செந்தமி மூல்வி ரும்பு “புறம்ப யந்தொழப் போதும்” என் றெங்கும் மன்னிய இன்னி சைப்பதி கம்பு னைந்துடன் எய்தினார் திங்கள் சூடிய செல்வர் மேவு திருப்பு றம்பயஞ் சேரவே.

அப்ப திக்கண் அமர்ந்த தொண்டரும் “அன்று வெண்ணெய்நல் லூரினில் ஒப்ப ருந்தனி வேதி யன்பழ ஓலை காட்டினிற் றாண்டவர் இப்ப திக்கண்வந் தெய்த என்ன *தவங்கள்” என்றெதிர் கொள்ளவே முப்பு ரங்கள் எரித்த சேவகர் கோயில் வாயிலின் முன்னினார்.

98. நீடு கோபுர முன்பி றைஞ்சி நிலாவு *தொண்டரொ டுள்ளணைந் தாடல் மேவிய அண்ண லாரடி போற்றி அஞ்சலி கோலிநின் றேடு லாமலர் தூவி எட்டினொ டைந்து மாகும் உறுப்பினால் பீடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெரு கப்ப ணிந்து வணங்கினார்.

அங்கு நீடருள் பெற்றுள் ஆர்வம் மிகப்பொ ழிந்தெழும் அன்பினால் பொங்கு நாண்மலர்ப் பாத முன்பணிந் தேத்தி மீண்டு புறந்தணைந் தெங்கு மாகி நிறைந்து நின்றவர் தாம்ம கிழ்ந்தஇ டங்களில் தங்கு கோலம் இறைஞ்ச வார்அருள் தாவில் அன்பரோ டெய்தினார்.

வேறு

100. வம்புநீ டலங்கல் மார்பின் வன்தொண்டர் வன்னி கொன்றை தும்பைவெள் ளடம்பு திங்கள் தூயநீ ரணிந்த சென்னித் தம்பிரான் அமர்ந்த தானம் பலபல சார்ந்து தாழ்ந்து கொம்பனார் ஆடல் நீடு கூடலை யாற்றார் சார.

101. செப்பரும் பதியில் சேரார் திருமுது குன்றை நோக்கி ஒப்பரும் புகழார் செல்லும் ஒருவழி உமையா னோடு மெய்ப்பரம் பொருளாய் உள்ளார் வேதிய ராகி நின்றார் முப்புரி நூலுந் தாங்கி நம்பியா ரூர் முன்பு.

97. ஆண்டவன் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

பா-ம் - *தவஞ்செய் தோம்என எதிர்கொள.

98. அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து.

பா-ம் - *தொண்ட ருடன்பணிந்.

99. தாவில் - அழியாத.

100. மணங் கமழும் மாலையணிந்த மார்பினையுடைய.

102. நின்றவர் தம்மை நோக்கி நெகிழ்ந்தசிந் தையராய்த் தாழ்வார்
“இன்றுயாம் முதுகுன் றெய்த வழிஎமக் கியம்பும்” என்னக்
குன்றவில் லாளி யாரும் “கூடலை யாற்றூர் ஏறச்
சென்றதிவ் வழிதான்” என்று செல்வழித் துணையாய்ச் செல்ல.
103. கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுபின் தொடர்வார்க் காணார்
வண்டலர் கொன்றை யாரை “வடிவுடை மழு” என் றேத்தி
“அண்டர்தம் பெருமான் போந்த அதிசயம் அறியேன்” என்று
கொண்டெழும் விருப்பி னோடுங் கூடலை யாற்றூர் புக்கார்.
104. கூடலை யாற்றூர் மேவுங் கொன்றைவார் சடையி னார்தம்
பீடுயர் கோயில் புக்குப் பெருகிய ஆர்வம் பொங்க
ஆடகப் பொதுவில் ஆடும் அறைகழல் வணங்கிப் போற்றி
நீடருள் பெற்றுப் போந்து திருமுது குன்றில் நேர்ந்தார்.
105. *தடநிலைக் கோபு ரத்தைத் தாழ்ந்துமுன் இறைஞ்சிக் கோயில்
புடைவலங் கொண்டு புக்குப் போற்றினர் தொழுது வீழ்ந்து
நடநவில் வாரை “நஞ்சி யிடை” எனுஞ் செஞ்சொன் மாலைத்
தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமந்து நின்று.
106. நாதர்பால் பொருள்தாம் வேண்டி நண்ணிய வண்ணம் எல்லாம்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட குறிப்பொடும் பரவும் போது
தாதவிழ் கொன்றை வேய்ந்தார் தரஅருள் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டும் “மெய்யில்வெண் பொடி”யும் பாட.

103. கண்டவர் - வன்தொண்டர். தொடர்வாரைக் காணாதவராய்.

“வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசுழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றூரில்
அடிகள்இவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.” - தேவாரம்.

104. ஆடகப் பொதுவில் - பொன்னம்பலத்தில்.

105. தடம் நிலை - பெரிய நிலைகளையுடைய.

பா-ம் - *தடவரைக்.

“நஞ்சியிடை இன்று நாளை என்றும்மை நச்சுவார்
துஞ்சியிட்டால் பின்னைச் செய்வ தென்னடி கேள்சொலீர்
பஞ்சியிடப் புட்டில் கீறு மோபணி யீர்அருள்
முஞ்சியிடைச் சங்க மார்க்குஞ் சீர்முது குன்றே”. - தேவாரம்.

106. “மெய்யை முற்றப்பொடி பூசியோர் நம்பி

வேதநான் கும்விரித் தோதியோர் நம்பி
கையிலோர் வெண்மழு வேந்தியோர் நம்பி
கண்ணுமூன் றும்உடை யாயொரு நம்பி
செய்ய நம்பிசிறு செஞ்சடை நம்பி
திரிபுரந் தீழைச் செற்றதோர் வில்லால்
எய்த நம்பிஎன்னை யாளுடை நம்பி
எழுபிறப் பும்எங்கள் நம்பிகண் டாயே” . - தேவாரம்.

107. பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரண் டாயி ரம்பொன்
நனியருள் கொடுக்கும் ஆற்றால் நல்கிட உடைய நம்பி
தனிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தாழ்ந்தெழுந்தருகு சென்று
கனிவிட மிடற்றி னார்முன் பின்னொன்று கழற லுற்றார்.

“அருளும்இக் கனக மெல்லாம் அடியனேற் காரூர் உள்ளோர்
மருளுற வியப்ப அங்கே வரப்பெற வேண்டும்” என்னத்
தெருளுற எழுந்த வாக்கால் “செழுமணி முத்தாற் றிட்டிப்
பொருளினை முழுவதும் ஆருர்க் குளத்திற் போய்க் கொள்க” என்றார்.

109. என்றுதம் பிரானார் நல்கும் இன்னருள் பெற்ற பின்னர்
வன்தொண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு மணிமுத் தாற்றில்
பொன்திரள் எடுத்து நீருள் புகவிட்டுப் போது கின்றார்
“அன்றெனை வலிந்தாட் கொண்ட அருள்இதில் அறிவேன்” என்று.

110. மேவிய காதல் தொண்டு விரவுமெய் விருத்தி பெற்றார்
“ஆவியின் விருத்தி யான அந்தணர் புலியூர் மன்றில்
காவியங் கண்டர் கூத்துக் கண்டு *கும் பிடுவ” தென்று
வாவிசூழ்தில்லை மூதூர் வழிக்கொள்வான் வணங்கிப் போந்தார்.

111. மாடுள பதிகள் சென்று வணங்கிப்போய் மங்கை பாகர்
நீடிய கடம்பூர் போற்றி நிறைந்தஆ னந்தக் கூத்தர்
ஆடிய தில்லை மூதூர் அணைந்தணி வாயில் புகுஞ்ச்
சேடுயர் மாடம் மன்னுஞ் செழுந்திரு வீதி சார்ந்தார்.

107. நனி...நல்கிட - மிகவும் அருள் செய்யும் வழியால் கொடுக்க. தனிவரும் - ஒப்பற்று எழும். கனிவிட மிடற்றினார் - கொடுமை முதிர்ந்த விடந்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமான்; கனி விடம் - களங் கனிபோன்ற கரிய விடம் என்னலுமாம்.

108. அடிகள் அருளிய இப் பொன்னெல்லாம்.....மயங்கி வியக்க..... (சிவபெருமான்) தெளிவுற எழுந்த தமது திருவாக்கால்.....மணி முத்தா நதியில் இட்டு.....என்றார்.

109. மச்சம் - மாற்றுநிலை அறியவெட்டி எடுத்து வைத்திருக்கும் மிச்சப் பொன்.

110. பொருந்திய காதல் தொண்டு கலந்த மெய் விருத்தி பெற்றவராகிய நம்பியாரூரர்; மெய்விருத்தியை மெய்மையான சித்தவிருத்தி என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார்; உடம்பு விருத்தி என்பர் பழைய குறிப்புரையாசிரியர். (உடம்பு விருத்திக்காகப் பொன்னையும்பெற்ற வன்தொண்டரானவர் ஆன்மவிருத்தியான தில்லைவாழ் அந்தணர்களிருக்கின்ற சிதம்பரத்துள்ள கனக சபையில் - பழைய குறிப்புரை). காவியங் கண்டர்-நீல மலர்போன்ற கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது.

பா-ம் - *கும்பிடுவனென்று.

112. பொற்றிரு வீதி தாழ்ந்து புண்ணிய விளைவாய் ஓங்கும்
நற்றிரு வாயில் நண்ணி *நறைமலி அலங்கல் மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல் வணங்கிடப் புகுந்து பைம்பொற்
சுற்றுமா ளிகைக்கும் வந்து தொழுதுகை தலைமேற் கொள்வார்.
113. ஆடிய திருமுன் பான *அம்பொனின் கோபு ரத்தின்
ஊடுபுக் கிறைஞ்சி ஓங்கும் ஒளிவளர் கனக மன்றில்
நாடகச் செய்ய தாளை நண்ணுற உள்நி றைந்து
நீடும்ஆ னந்த வெள்ளக் கண்கள்நீர் நிரந்து பாய.
114. பரவுவாய் குளறிக் காதல் படிதிருப் படியைத் தாழ்ந்து
விரவுமெய் அங்கம் ஐந்தும் எட்டினும் வணங்கி வேட்கை
*உரனுறு திருக்கூத் துள்ளம் ஆர்தரப் பெருகி நெஞ்சில்
கரவிலா தவரைக் கண்ட நிறைவுதங் கருத்திற் கொள்ள.

வேறு

115. “மடித்தாடும் *அடிமைக்கண்” என்றெடுத்து
மன்னுயிர்கட் கருளும் ஆற்றால்
அடுத்தாற்று நன்னெறிக்கண் *நின்றார்கள்
வழுவிநர கணையா வண்ணம்
தடுப்பானைப் பேருறிற் கண்டநிலை
சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்றும்
நடிப்பானை நாம்மனமே பெற்றவா
றெனுங்களிப்பால் நயந்து பாடி.

112. மணம் நிறைந்த மாலையணிந்த மார்பர்.

பா-ம் - *நலமலி.

113. நிரந்து - பரவி.

பா-ம் - *அம்பொனின்.

114. காதல் படிந்த. ஞானமயமான திருக்கூத்தானது உள்ளம் நிறைய.

பா-ம் - *அரனுறு.

115. நின்றார்கள் ஒரு வேளை வழுவினாலும் அவர்கள் நரகு
அணையா வண்ணம்.

பா-ம் - *அடிமைக்கள். *நின்றாலும் வழுவினர்கள் அணையா.

“மடித்தாடும் அடிமைக்கண் அன்றியே மனனேநீ வாழு நாளும்
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுத்தாடுங் கரதலத்தில் தமருகமும் எரியகலுங் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடி புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.”

- தேவாரம்.

மீளாத அருள்பெற்றுப் புறம்போந்து திருவீதி மேவித் தாழ்ந்தே
ஆளான வன்தொண்டர் அந்தணர்கள் தாம்போற்ற அமர்ந்து வைகி
மாளாத பேரன்பாற் பொற்பதியை வணங்கிப்போய் மறலி வீழத்
தாளாண்மை கொண்டவர்தங் கருப்பறிய லூர்வணங்கிச் சென்று
சார்ந்தார்.

வேறு

117. கூற்றுதைத்தார் திருக்கொகுடிக் கோயில் நண்ணிக்
கோபுரத்தைத் தொழுதுபுகுந் தன்பர் சூழ
ஏற்றபெருங் காதலினால் இறைஞ்சி ஏத்தி
எல்லையிலாப் பெருமகிழ்ச்சி மனத்தில் எய்தப்
போற்றிசைத்துப் புறத்தனைந்தப் பதியில் வைகிப்
புனிதரவர் தமைநினையும் இன்பங் கூறிச்
சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகம் “சிம்மாந்” தென்னும்
தமிழ்மாலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில்.
118. கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லுரைக்
கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல்கள் பாயும்
மண்ணிவளம் படிக்கரையை நண்ணி அங்கு
மாதொருபா கத்தவர்தாள் வணங்கிப் போற்றி
எண்ணிப்புகழ்ப் பதிகமும் “முன் னவன்” என் றேத்தி
ஏகுவார் வாழ்கொளிபுத் தூர்எய் தாது
புண்ணியனார் போம்பொழுது நினைந்து மீண்டு
புகுகின்றார் “தலைக்கலன்” என் றெடுத்துப் போற்றி.

116. மறலி - யமன். தாள் ஆண்மை - தாளால் ஆண் தகைமை.
117. “சிம்மாந்து சிம்புனித்துச் சிந்தையினில் வைத்துகந்து திறம்பா வண்ணம்
கைம்மாவின் உரிவைபோர்த் துமைவெருவக் கண்டானைக் கருப்ப றியலூரக்
கொய்ம்மாவின் மலர்ச்சோலைக் குயில்பாட மயிலாடுங் கொகுடிக் கோயில்
எம்மாணை மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே”. - தேவாரம்.
118. “முன்னவன் எங்கள்பிரான் முதல்காண்பரி தாயபிரான்
சென்னியில் எங்கள்பிரான் திருநீலமிடற் றெம்பிரான்
மன்னிய எங்கள்பிரான் மறைநான்குங்கல் லால்நிழற்கீழ்ப்
பன்னிய எங்கள்பிரான் பழமண்ணிப் படிக்கரையே”. - தேவாரம்.
- “தலைக்க லன்தலை மேல்தரித் தானைத்
தன்னென் னைநினைக் கத்தரு வானைக்
கொலைக்கை யானையுரி போர்த்துகந் தானைக்
கூற்று தைத்தகுரை சேர்கழ லானை
அலைத்தசெங் கண்விடை ஏறவல் லானை
ஆனை யால்அடி யேன்அடி நாயேன்
மலைத்தசெந் நெல்வயல் வாழ்கொளி புத்தூர்
மாணிக்கத் தைமறந் தென்றினைக் கேனே”. - தேவாரம்.

119. திருப்பதிகம் பாடியே சென்றங் கெய்தித்
 தேவர்பெரு மானார்தங் கோயில் வாயில்
 உருப்பொலியும் மயிர்ப்புளகம் விரவத் தாழ்ந்தே
 உள்ளணைந்து பணிந்தேத்தி உருகும் அன்பால்
 பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா லாணைப்
 போற்றிசைத்துப் புறம்போந்து தங்கிப் பூமென்
 கருப்புவயல் வாழ்கொளிபுத் தூரை நீங்கிக்
 கானாட்டு முள்ளூறிற் கலந்த போது.
120. கானாட்டு முள்ளூரைச் சாரும் போது
 கண்ணுதலார் எதிர்காட்சி கொடுப்பக் கண்டு
 “தூநாண்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையார் செய்ய
 துணைப்பாத மலர்கண்டு தொழுதேன்” என்று
 வானாளுந் திருப்பதிகம் “வள்வாய்” என்னும்
 வண்தமிழின் தொடைமாலை மலரச் சாத்தித்
 தேனாரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த
 திருஎதிர்கொள் பாடியினை எய்தச் செல்வார்.
121. எத்திசையுந் தொழுதேத்த “மத்த யானை”
 எடுத் “தெதிர்கொள் பாடியினை அடைவோம்” என்னும்
 சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடி *வந்து
 செல்வ *மிகு செழுங்கோயில் இறைஞ்சி நண்ணி
 அத்தர்தமை அடிவணங்கி அங்கு வைகி
 அருள்பெற்றுத் திருவேள்விக் குடியில் எய்தி
 முத்திதரும் பெருமானைத் துருத்தி கூட
 “மூப்பதிலை” எனும்பதிகம் மொழிந்து வாழ்ந்தார்.
-
120. தூய அன்றலர்ந்த மென்மலர்க் கொன்றை. . . .
 “வள்வாய மதிமிளிரும் வளர்ச்சடையி னாணை
 மறையவனை வாய்மொழியை வானவர்தங் கோணைப்
 புள்வாயைக் கிண்டலகம் விழுங்கிஉமிழ்ந் தானைப்
 பொன்னிறத்தின் முப்புரிநூல் நான்முகத்தி னாணை
 முள்வாய மடல்தழுவி முடத்தாழை யீன்று
 மொட்டலர்ந்து விரைநாறும் முருகுவிரி பொழில்சூழ்
 கள்வாய கருங்குவனை கண்வளருங் கழனி
 கானாட்டு முள்ளூரில் கண்டுதொழு தேனே”. - தேவாரம்.
121. பா-ம் - *நைந்து. *மலி.
 “மத்தயானை ஏறிமன்னர் சூழவரு வீர்காள்
 செத்தபோதேல் யாருமில்லைச் சிந்தையுள்ளவம் மின்கள்
 வைத்தவுள்ளம் மாற்றவேண்டா வம்மின்மனத் தீரே
 அத்தர்கோயில் எதிர்கொள்பாடி என்பதடை வோமே”. - தேவாரம்.

வேறு

122. காட்டுநல் வேள்விக் கோலங் கருத்துற வணங்கிக் காதல்
நாட்டிய உள்ளத் தோடு நம்பிஆ ரூரர் போற்றி
ஈட்டிய தவத்தோர் சூழ அங்குநின் றேகி அன்பு
பூட்டிஆட் கொண்டார் மன்னுந் தானங்கள் இறைஞ்சிப்

* போந்து.

வேறு

123. எஞ்சாத பேரன்பில் திருத்தொண்ட ருடனெய்தி
நஞ்சாருங் கறைமிடற்றார் இடம்பலவும் நயந்தேத்தி
மஞ்சாரும் பொழிலுடுத்த மலர்த்தடங்கள் புடைசூழும்
செஞ்சாலி வயல்மருதத் திருவாரூர் சென்றடைந்தார்.
124. செல்வமலி திருவாரூர்த் தேவரொடு முனிவர்களும்
மல்குதிருக் கோபுரத்து வந்திறைஞ்சி உள்புக்கங்
கெல்லையிலாக் காதல்மிக எடுத்தமலர்க் கைகுவித்துப்
பல்குதிருத் தொண்டருடன் பரமந்திரு முன்அணைந்தார்.
125. மூவாத முதலாகி நடுவாகி முடியாத
சேவாருங் கொடியாரைத் திருமூலட் டானத்துள்
ஓவாத பெருங்காத லுடன்இறைஞ்சிப் புறம்போந்து
தாவாத புகழ்ப்பரவை யார்திருமா ளிகைசார்ந்தார்.
126. பொங்குபெரு விருப்பினொடு புரிசூழலார் பலர்போற்றப்
* பங்கயக்கண் செங்கனிவாய்ப் பரவையார் அடிவணங்கி
“எங்களையும் நினைந்தருளிற்” றெனஇயம்ப இனிதளித்து
மங்கைநல்லார் அவரோடு மகிழ்ந்துறைந்து வைகுநாள்.

“மூப்பது மில்லைப் பிறப்பது மில்லை இறப்ப தில்லைச்
சேர்ப்பது காட்டகத் தூரினு மாகச் சிந்திக்கில் அல்லால்
காப்பது வேள்விக் குடிதண் துருத்திஎங் கோனரைமேல்
ஆர்ப்பது நாகம் அறிந்தோமேல் நாம்இவர்க் காட்ப டோமே.” - தேவாரம்.

122. பா-ம் - * போந்தார்.

123. எஞ்சாத - குறையாத. மஞ்ச . . . சூழும் - மேகந் தவமும் சோலை
களையுடைய பூந்தடாகங்கள் பக்கத்தே சூழ்ந்த.

125. மூவாத - அழியாத. சேஆரும் - இடபம் பொருந்திய. திருமூலட்டானத்து
- திருமூலஸ்தானத்திலே. ஓவாத - நீங்காத. தாவாதபுகழ் - கெடாத புகழையுடைய.

126. தாமரை மலர் போன்ற கண்ணும் கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயும்
உடைய பரவையார் ஆரூரது அடிவணங்கி. இனிது அருள்செய்து; நலம் வினவி.

பா-ம் - * அங்கயற்கண்.

127. “நாயனார் முதுகுன்றர் நமக்களித்த நன்னிதியம்
தூயமணி முத்தாற்றிற் புகவிட்டேம் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பாற் குளத்தில்அவர் அருளாலே
போயெடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவாய்” எனப்புகல.
128. “என்னஅதி சயம்இதுதான் என் *சொன்ன வா”றென்று
மின்னிடையார் சிறுமுறுவ லுடன்விளம்ப மெய்யுணர்ந்தார்
“நன்னுதலாய்! என்னுடைய நாதன்அரு ளாற்குளத்தில்
பொன்னடைய எடுத்துனக்குத் தருவதுபொய் யா” தென்று.
129. ஆங்கவரும் உடன்போத அளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயில் உள்மகிழ்ந்த *புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
ஓங்குதிரு மாளிகையை வலம்வந்தங் குடன்மேலைப்
பாங்குதிருக் குளத்தணைந்தார் பரவையார் தனித்துணைவர்.
130. மற்றதனில் வடகீழ்பாற் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்தில்இழிந்
தற்றைநாள் இட்டெடுப்பார் போல்அங்குத் தடவுதலும்.
131. நீற்றழகர் பாட்டுவந்து திருவிளையாட் டினில்நின்று
மாற்றுறுசெம் பொன்குளத்து வருவியா தொழிந்தருள
“ஆற்றினில்இட் டுக்குளத்தில் தேடுவீர்! அருள்இதுவோ
சாற்றும்” எனக் கோற்றொடியார் மொழிந்தருளத் தனித்
தொண்டர்.

127. நாயனார் - தலைவராகிய, துணைவரவர் என்றது திருவாரூர்ப்பெருமா
னைக் குறிப்பது. முதுகுன்றப் பெருமானும் திருவாரூர்ப் பெருமானும் ஒருவரே
யாதலின் “துணைவரவர்” என்றார். போதுவாய் - வருவாய்.

128. பா-ம் - *செய்த.

129. பா-ம் - *புனிதர்கழல்.

130. முற்றிழையார்தமை - பரவையாரை. அன்று இட்டு இன்று எடுப்பார்
போல்.

131. நீற்றழகராகிய சிவபெருமான் நம்பியாரூரர் பாட்டை விரும்பி.
“ஆற்றிலிட்டுக் குளத்தில் தேடுவோரே! சிவபிரான் திருவருள் இதுவோ சாற்றும்”
என்று பரவையார் மொழிந்தருள.

132. “முன்செய்த அருள்வழியே முருகலர்பூங் குழற்பரவை தன்செய்ய வாயில்நகை *தாராமே தாரும்” என மின்செய்த நூல்மார்பின் வேதியர்தாம் முதுகுன்றில் “பொன்செய்த மேனியினீர்” எனப்பதிகம் போற்றிசைத்து.
133. “முட்டஇமை யோர்அறிய முதுகுன்றில் தந்தபொருள் சட்டநான் பெறாதொழிந்த தளர்வினால் கையறவாம் இட்டளத்தை இவளெதிரே கெடுத்தருளும்” எனுந்திருப்பாட் டெட்டளவும் பொன்காட்டா தொழிந்தருள ஏத்துவார்.
134. “ஏத்தாதே இருந்தறியேன்” எனுந்திருப்பாட் டெவ்வுலகும் காத்தாடும் அம்பலத்துக் கண்ணுளனாங் கண்ணுதலைக் “கூத்தா!தந் தருளாய்திக் கோமளத்தின் முன்” என்று நீத்தாருந் தொடர்வரிய நெறிநின்றார் பரவுதலும்.
135. கொந்தவிழ்பூங் கொன்றைமுடிக் கூத்தனார் திருவருளால் வந்தெழுபொன் திரளெடுத்து *வரன்முறையாற் கரையேற்ற அந்தரத்து மலர்மாரி பொழிந்திழிந்த தவனியுளோர் “இந்தஅதி சயம்*என்னே! யார்பெறுவார்?” எனத்தொழுதார்.

132. முன் செய்த அருளாவது ‘மணிமுத்தா நதியிலிட்டுத் திருவாரூர்த் திருக்குளத்தில் பொன்னை எடுத்துக் கொள்க’ என்றது. மணங் கமழும் மலரையணிந்த கூந்தலுடைய பரவையார் தமது அழகிய வாயால் நகை செய்யாதவாறு பொன்னைத் தாரும். வேதியர் தாம் - வன்தொண்டர். முதுகுன்றில் என்றது, திருமுதுகுன்றில் விற்றிருந்தருளும் பெருமானை.

பா-ம் - *சாராமே.

“பொன்செய்த மேனியினீர் புலித்தோலை அரைக்கசைத்திர் முன்செய்த மூவெயிலும் எரித்திர்முது குன்றமர்ந்திர் மின்செய்த நுண்ணிடையாள் பரவைஇவள் தன்முகப்பே என்செய்த வாறடிகேள் அடியேன் இட் டளங்கெடவே.”

“உம்பரும் வானவரும் முடனேநிற்க வேளனக்குச் செம்பொனைத் தந்தருளித் திகழும்முது குன்றமர்ந்திர் வம்பம் ருங்குமலாள் பரவைஇவள் வாடுகின்றாள் எம்பெரு மானருளிர் அடியேன்இட் டளங்கெடவே”. - தேவாரம்.

133. இமையோர் முட்ட அறிய-தேவர்களெல்லாம் அறிய; (முட்ட-முழுவதும்). சட்ட-கடுக; திசைச்சொல். தளர்வினால் கையறவாம் இட்டளத்தை - தளர்வினால் தேர்ந்த செயலற்ற தன்மையதாகிய துன்பத்தை.

134. “ஏத்தா திருந்தறியேன் இமையோர்தனி நாயகனே மூத்தா யுலகுக் கெல்லாம் முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே பூத்தா ருங்குமலாள் பரவைஇவள் தன்முகப்பே கூத்தா தந்தருளாய் கொடியேன்இட் டளங்கெடவே”. - தேவாரம்.

135. கொந்து - கொத்து.

பா-ம் - *வருமுறையால். *என்னே ஏந்திழையார் பெறத்தொழுவார்.

136. ஞாலம்வியப் பெய்தவரு நற்கனக மிடைஎடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த ஆணியின்முன் உரைப்பிக்க
நீலமிடற் றவர்அருளால் உரைதாழப் பின்னும்நெடு
மாலயனுக் கரியகழல் வழுத்தினார் வன்தொண்டர்.
137. மீட்டும்அவர் பரவுதலும் மெய்யன்பர் அன்பில்வரும்
பாட்டுவந்து கூத்துவந்தார் படுவாசி முடிவெய்தும்
ஓட்டறுசெம் பொன்னொக்க ஒருமாவுங் குறையாமல்
காட்டுதலும் மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்குகரை ஏறினார்.
138. கரையேறிப் பரவையா ருடன்கனக மானதெலாம்
*நிரையேயா ளிற்சுமத்தி நெடுநிலைமா ளிகைபோக்கித்
திரையேறும் புறஞ்சடிவத் திருமூலட் டானத்தார்
விரையேறு மலர்ப்பாதந் தொழுதணைந்தார் வீதியினில்.
139. வந்துதிரு மாளிகையின் உட்புகுந்து மங்கலவாழ்த்
தந்தமிலா வகைஏத்தும் அளவிறந்தார் ஒலிசிறப்பச்
சிந்தைநிறை மகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையா ருடன்அமர்ந்தார்
கந்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலர்தங் காவலனார்.
140. அணியாரூர் மணிப்புற்றின் அமர்ந்தருளும் பரம்பொருளைப்
பணிவார்அங் கொருநாளிற் பாராட்டுந் திருப்பதிகம்
தணியாத ஆனந்தந் தலைசிறப்பத் தொண்டருடன்
*துணிவாய பொருள்வினவித் தொழுதாடிப் பாடுவார்.
141. பண்ணிறையும் வகை “பாறு தாங்கி” என எடுத்தருளி
உண்ணிறையும் மனக்களிப்பால் உறுபுளகம் மயிர்முகிழ்ப்பக்
கண்ணிறையும் புனல்பொழியக் கரைஇகந்த ஆனந்தம்
எண்ணிறைந்த படிதோன்ற ஏத்திமகிழ்ந் தின்புற்றார்.

136. கனகமிடை - பொற்குவையை. முன்னே தாம் வெட்டி யெடுத்து
வைத்துள்ள மச்சத்துடன் மாற்றுரைத்துப் பார்க்க என்றபடி.

137. பாட்டு உவந்து கூத்து உவந்தார் - பாட்டை விரும்பிச் சிவபெருமான்.
படுவாசி - நேர்ந்த வேறுபாடு. ஒருமாவும் - ஓரளவும்.

138. நிரையே - வரிசையாக. திரை ஏறும் புனல் சடிவம் - அலை கொழிக்கும்
கங்கை தங்கும் சடையையுடைய.

பா-ம் - *நிரையாளிற் சுமைஏற்றி.

140. பா-ம் - *துணிவாய்ப்பே ரருள்வினவி.

141. “பாறுதாங்கிய காடரோபடு தலையரோமலைப் பாலையோர்
கூறுதாங்கிய குழகரோகுழைக் காதரோகுறுங் கோட்டின
ஏறுதாங்கிய கொடியரோசுடு பொடியரோஇலங் கும்பிறை
ஆறுதாங்கிய சடையரோநமக் கடிகளாகிய அடிகளே”. - தேவாரம்.

142. இன்புற்றங் கமர்நாளில் ஈறில்அரு மறைபரவும்
வன்புற்றின் அரவணிந்த மன்னவனார் அருள்பெற்றே
அன்புற்ற காதலுடன் அளவிறந்த பிறபதியும்
பொன்புற்கென் றிடஒளிருஞ் சடையாரைத் தொழப்போவார்.
143. பரிசனமும் உடன்போதப் பாங்கமைந்த பதிகள்தொறும்
கரியுரிவை புனைந்தார்தங் கழல்தொழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசறுநற் பெருந்தொண்டர் நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுறுமெய்த் திருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ளப் புக்கணைந்தார்.
144. விண்தடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகரம் மேற்குவித்துக்
கொண்டுபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரன்பினொடு மன்னுதிரு நள்ளாறர்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில மிசைப்பணிந்தார்.
145. அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி அருளினால் தொழுதுபோய்
மங்குலணி மணிமாடத் திருக்கடலூர் வந்தெய்தித்
திங்கள்வளர் முடியார்தந் திருமயா னமும்பணிந்து
பொங்கும்இசைப் பதிகம் “மரு வார்கொன்றை” எனப்போற்றி.
146. திருவீரட் டானத்துத் தேவர்பிரான் சினக்கூற்றின்
பெருவீரந் தொலைத்தகழல் பணிந்து “பொடி யார்மேனி”
மருசரத் தமிழ்மாலை புனைந்தேத்தி மலைவளைத்த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகார்வத் தொடுஞ்சென்றார்.

142. பொன் புற்கு என்ன - பொன்னும் குறையையுடையதே என்று சொல்லும்படி; பொன்னும் புகையுடையதென்று சொல்லுமாறு; பொன்னினும் ஒளியுடைய சடை என்றபடி.

143. துரிசு - குற்றம். புரிவுறும் - விருப்பமுறும்.

145. “மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின் மலைபோல வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைகுழத் திருமால் பிரமன் இந்திரற்குந் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும் பெருமான் கடலூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே”.

- தேவாரம்.

146. திருக்கடலூர் - வீரட்டங்களுள் ஒன்று ; யமனை உதைத்த இடம். சினக்கூற்றின் - கோபமுடைய யமனது. சரம்மரு - குளிர்ச்சி பொருந்திய.

“பொடியார் மேனியனே புரிநூலொரு பாற்பொருந்த வடியார் மூவிலைவேல் வளர்அங்கையின் நங்கையொடும் கடியார் கொன்றையனே கடலூர்தனுள் வீரட்டத்தெம் அடிகளே என்னமுதே எனக்கார்துணை நியலதே”. - தேவாரம்.

147. வரையோடு நிகர்புரிசை வலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
உரையோசைப் பதிகம் “எனக் கினி” ஒதிப் போய்ச்சங்க
நிரையோடு துமித்துப் பணித்திப் நித்திலப்பூந்
திரையோதங் கொண்டிறைஞ்சந் திருச்சாய்க்கா டெய்தினார்.
148. தேவர்பெரு மான்தன்னைத் திருச்சாய்க்காட் டினிற்பணிந்து
பாவலர்செந் தமிழ்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரம்எரித்தார் வெண்காடு பணிந்தேத்தி
நாவலர்கா வலர்அடைந்தார் நனிபள்ளித் திருநகரில்.
149. நனிபள்ளி அமர்ந்தபிரான் கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநறுந் தொடைபுனைந்து திருச்செம்பொன் பள்ளிமுதல்
பனிமதிசேர் சடையார்தம் பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தந் திருநின்றி யூர்சார்ந்தார்.
150. நின்றியூர் மேயாரை நேயத்தாற் பக்கிறைஞ்சி
ஒன்றியஅன் புள்ளருகப் பாடுவார் உடையஅர
சென்றும்உல கிடர்நீங்கப் பாடியஏ மெழுநூறும்
அன்றுசிறப் பித்தஞ்சொல் திருப்பதிகம் அருள்செய்தார்.

147. வரையோடு நிகர் புரிசை - மலைபோலும் மதில் சூழ்ந்த. சங்க.
இறைஞ்சும் - சங்கு வரிசைகளுடன் பவளத்தூபத்தையும் (பவளக் கொடியையும்)
மணித்திபத்தையும் (மணிக்குவையையும்) முத்தையும் பொலிவுடைய கடல் வாய்
அலைகள் கொண்டு வந்து வணங்கும்.

“எனக்கினித் தினைத்தனைப் புகலிட மறிந்தேன்
பனைக்கனி பழம்படும் பரவையின் கரைமேல்
எனக்கினி யவன்றமர்க் கினியவ னெழுமையும்
மனக்கினி யவன்றன திடம்வலம் புரமே”. - தேவாரம்.

149. நற்றமிழின் தூய நறிய பாமாலைபைச் சாத்தி.

150. திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிய பதிகத்தொகை ஏழ் எழுநூறு -
நாலாயிரத்துத் தொள்ளாயிரம். இப்பதிகத் தொகைக்குரிய பாட்டுத் தொகை
நாற்பத்தொன்பதி னாயிரம். “பதிகம் ஏழ் எழுநூறு பகருமா கவியோகி” -
திருநாவுக்கரசர் திருஏகாதசமாலை : 7. “கொடுங்கூற்றா யினஎன்ன எடுத்துக் கோதில்
- ஒரு மாணைத் தரிக்குமொரு வரையுங் காறும் ஒருநாற்பத் தொன்பதினாயிரமதாக .
...” திருமுறைகண்ட புராணம் : 15.

“அணிகொ ளாடையம் பூணணி மாலை
அமுது செய்தமு தம்பெறு சண்டி
இணைகொள் ஏழெழு நூறிரு பனுவல்
ஈன்ற வந்திரு நாவினுக் கரையன்
கணைகொள் கண்ணப்ப னென்றிவர் பெற்ற
காத வின்னரு ளாதரித் தடைந்தேன்
திணைகொள் செந்தமிழ் பைங்கிளி தெரியுஞ்
செல்வத் தென்திரு நின்றியூ ரானே”. - தேவாரம்.

151. அப்பதியில் அன்பருடன் அமர்ந்தகல்வார் அகலிடத்தில்
செப்பரிய புகழ்நீடுர் பணியாது செல்பொழுதில்
ஒப்பரிய உணர்வினால் நினைந்தருளித் தொழுவூறுவார்
மெய்ப்பொருள்வண் தமிழ்மாலை விளம்பியே மீண்டணைந்தார்.
152. “மடலாரும் புனல்நீடுர் மருவினர்தாள் வணங்காது
விடலாமே” எனுங்காதல் விருப்புறும்அத் திருப்பதிகம்
அடலார்கு லப்படையார் தமைப்பாடி அடிவணங்கி
உடலாரும் மயிர்ப்புளகம் மிகப்பணிந்தங் குறைகின்றார்.
153. அங்கண்இனி தமர்ந்தருளால் திருப்புண்குர் அணைந்திறைஞ்சிக்
கொங்கலரும் மலர்ச்சோலைத் திருக்கோலக் காஅணையக்
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தாம் எதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிருப் பால்தொழுது திருப்பதிகம் போற்றிசைப்பார்.
154. திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைக ளால்ஒற்றிப்
பெருகார்வத் துடன்பாடப் பிஞ்ஞகனார் கண்டிரங்கி
அருளாலே திருத்தாளம் அளித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருள்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடியே போற்றிசைத்தார்.

151. அகலிடத்தில் - பூமியில்.

152. மடல் ஆரும் புனல் - பூக்கள் நிறைந்த நீர்வளம் பொருந்திய. அடல் -
வலிமை.

“ ஊர்வ தோர்விடை ஒன்றுடை யானை
ஒண்ணு தற்றனிக் கண்ணுத லானைக்
கார தார்கறை மாமிடற் றானைக்
கருத லார்புரம் மூன்றெரித் தானை
நீரில் வானை வரால்குதி கொள்ளும்
நிறைபு னற்கழ னிச்செல்வ நீடுர்ப்
பாரு ளார்பர வித்தொழ நின்ற
பரம னைப்பணி யாவிட லாமே”. - தேவாரம்.

153. கொங்கு அலரும் - மணம் கமழும்.

154. “ நானும் இன்னிசை யாற்றமிழ் பரப்பு
ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்
தாள மீந்தவன் பாடலுக் கிரங்குந்
தன்மை யானனை என்மனக் கருத்தை
ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் றாடும்
அங்க ணன்தனை எண்கணம் இறைஞ்சும்
கோளி லிப்பெருங் கோயி லுள்ளானைக்
கோலக் காவிறிற் கண்டுகொண் டேனே”. - தேவாரம்.

155. மூவாத முழுமுதலார் முதற்கோலக் காஅகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலங்கொண்டு தாழ்ந்திறைஞ்சி
நாவார்முத் தமிழ்விரகர் *நற்பதங்கள் பரவிப்போய்
மேவார்தம் புரஞ்செற்றார் குருகாலூர் மேவுவார்.
156. உண்ணீரின் வேட்கையுடன் உறுபசியால் மிகவருந்திப்
பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை யார்கொழுநர் வரும்பாங்கர்க்
கண்ணீடு திருநுதலார் *காதல்வரக் கருத்தறிந்து
தண்ணீரும் பொதிசோறும் கொண்டுவழிச் சார்கின்றார்.
157. வேனிலுறு வெயில்வெம்மை தணிப்பதற்கு விரைக்குளிர்மென்
பானல்மலர்த் தடம்போலும் பந்தர்ஒரு பால்அமைத்தே
ஆனமறை வேதியராய் அருள்வேடங் கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார் வன்தொண்டர் தமைப்பார்த்து.
158. குருகாலூர் அமர்ந்தருளுங் குழகர்வழி பார்த்திருப்பத்
திருவாருர்த் தம்பிரான் தோழர்திருத் தொண்டருடன்
வருவார்அப் பந்தரிடைப் புகுந்துதிரு மறையவர்பால்
பெருகார்வஞ் செலஇருந்தார் “சிவாயநம” எனப்பேசி.
159. ஆலநிழற் கீழிருந்தார் அவர்தம்மை எதிர்நோக்கிச்
“சாலமிகப் பசித்தீர்இப் பொதிசோறு தருகின்றேன்
காலம்இனித் தாழாமே கைக்கொண்டிங் கினிதருந்தி
ஏலநறுங் குளிர்தண்ணீர் குடித்திளைப்புத் தீரும்” என.
160. வன்தொண்டர் அதுகேட்டு “மறைமுனிவர் தரும்பொதிசோ
றின்றுநமக் கெதிர்விலக்கல் ஆகா” தென் றிசைந்தருளிப்
பொன்தயங்கு நூல்மார்பர் தரும்பொதிசோ றதுவாங்கிச்
*சென்றுதிருத் தொண்டருடன் திருஅமுது செய்தருளி.

155. சண்பை - சீர்காழியை. முத்தமிழ்விரகர் - திருஞானசம்பந்தர். மேவார்தம் புரஞ் செற்றார் - பகைவர்களின் முப்புரமெரித்த சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள.

பா-ம் - *நற்பதிகம்.

156. உண்ணும் நீரின்.

பா-ம் - *காதலவர்.

157. வாசனை வீசும் குளிர்த் த மெல்லிய செங்கழுநீர் மலர்கள் நிறைந்த தடாகம்போலும்.

158. ‘சிவாயநம’ என்று கூறி.

160. பா-ம் - *சென்ற.

161. எண்ணிறந்த பரிசனங்கள் எல்லாரும் இனிதருந்தப்
பண்ணியபின் அம்மருங்குப் பசித்தணைந்தார் களும்அருந்த
உண்ணிறைந்த ஆரமுதாய் ஒருகாலும் உலவாதே
புண்ணியனார் தாமளித்த போதிசோறு பொலிந்ததால்.
162. சங்கரனார் திருவருள்போல் தண்ணீரின் சுவைஆர்ந்து
பொங்கிவரும் ஆதரவால் அவர்நாமம் புகழ்ந்தேத்தி
அங்கயர்வால் பள்ளிஅமர்ந் தருகணைந்தார் களுந்துயிலக்
கங்கைசடைக் கரந்தார் அப் பந்தரொடுந் தாங்கரந்தார்.
163. சித்தநிலை திரியாத திருநாவ லூர்மன்னர்
அத்தகுதி யிணிற்பள்ளி யுணர்ந்தவரைக் காணாமை
“இத்தனையா மாற்றம் அறிந்திலேன்” எனஎடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் விளம்பியே சென்றடைந்தார்.
164. குருகாலூர் *அமர்ந்தருளுங் குழகனார் கோயிலினுக்
கருகார்பொற் கோபுரத்தை அணைந்திறைஞ்சி உள்புக்கு
வருகாதல் கூரவலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாஇன் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகினார்.
165. கண்ணார்ந்த இன்னமுதைக் கையாரத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம் பாடியே பணிந்தேத்தி
உண்ணாடும் பெருங்காதல் உடையவர்தாம் புறத்தெய்தி
நண்ணார்வத் தொண்டருடன் அங்கினிது நயந்திருந்தார்.

161. உலவாதே - குறையாமல்.

162. ஆர்ந்து - பருகி. ஆதரவால் - விருப்பால்.

163. “இத்தனை யாமாற்றம் அறிந்திலேன் எம்பெருமான்
பித்தரே என்றும்மைப் பேசுவார் பிறரெல்லாம்
முத்தினை மணிதன்னை மாணிக்கம் முளைத்தெழுந்த
வித்தனே குருகாலூர் வெள்ளடை நியன்றே.”

“ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தென்னை ஆட்கொண்டாய்
வாவியிற் கயல்பாயக் குளத்திடை மடைதோறும்
காவியுங் குவளையுங் கமலஞ்செங் கழுநீரும்
மேவிய குருகாலூர் வெள்ளடை நியன்றே.”

“பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்
ஒடுநன் கலனாக உண்பலிக் குழல்வானே
காடுநல் லிடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும்
வேடனே குருகாலூர் வெள்ளடை நியன்றே”. - தேவாரம்.

164. வாயாற் பருக இயலாத இன்னமுதத்தை.

பா-ம் - *மணிவயிரக் கொழுந்தனார்.

166. அந்நாளில் தம்பெருமான் *அருள்கூடப் பணிந்தகன்று
மின்னார்செஞ் சடைமுடியார் விரும்புமிடம் பலவணங்கிக்
கன்னாடும் எயில்புடைசூழ் கழிப்பாலை தொழுதேத்தித்
தென்னாவ லுர்மன்னர் திருத்தில்லை *வந்தடைந்தார்.
167. சீர்வளருந் திருத்தில்லைத் திருவீதி பணிந்துபுகுந்
தேர்வளர்பொற் றிருமன்றுள் எடுத்தசே வடிஇறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதிஅதனிற் பணிந்துறைவார்
போர்வளர்மே ருச்சிலையார் திருத்தினைமா நகர்புகுந்தார்.
168. திருத்தினைமா நகர்மேவுஞ் சிவக்கொழுந்தைப் பணிந்துபோய்
நிருத்தனார் அமர்ந்தருளும் நிறைபதிகள் பலவணங்கிப்
பொருத்தமிகுந் திருத்தொண்டர் போற்றுதிரு நாவுலூர்
கருத்தில்வரும் ஆதரவால் கைதொழ்ச்சென் றெய்தினார்.
169. “திருநாவ லுர்மன்னர் சேர்கின்றார்” எனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோருந் தொண்டர்களும் “பெருவாழ்வு
வருநாள்” என் றலங்கரித்து வந்தெதிர்கொண் டுள்ளணையச்
செருநாகத் துரிபுனைந்தார் செழுங்கோயில் உள்ளணைந்தார்.
170. மேவியஅத் தொண்டர்குழாம் மிடைந் “தர” என் றெழும்ஓசை
மூவுலகும் போய்ஒலிப்ப முதல்வனார் முன்பெய்தி
ஆவியினும் அடைவுடையார் அடிக்கமலத் தருள்போற்றிக்
“கோவலனான் முகன்” எடுத்துப் பாடியே கும்பிட்டார்.
171. நலம்பெருகும் அப்பதியில் நாடியஅன் பொருநயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடும் இனிதமர்ந்து
சலம்பெருகுஞ் சடைமுடியார் தாள்வணங்கி அருள்பெற்றுப்
பொலம்புரிநூல் மணிமார்பர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

166. கல்லால் கட்டப்பட்ட மதில் பக்கத்தே சூழ்ந்த கழிப்பாலை.

பா-ம் - *அருள்கூர்ப். *மருங்கணைந்தார்.

169. செருநாகத்துரி - போர் யானையின் தோல்.

170. ஆவியினும் அடைவுடையார் - உயிரினும் சிறப்புடையார். ஒருவனுக்
கரியது அவனது உயிர்; அவ்வுயிரினுஞ் சிறந்தது சிவம்; “என்னில் யாரும் எனக்கினி
யாரில்லை - என்னி லும்இனி யான்ஒரு வன்உளன் - என்னுளே உயிர்ப் பாய்ப்புறம்
போந்துபுக் - கென்னுளே நிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே” - அப்பர்.

“கோவல னான்முகன் வானவர் கோனுங்குந் தேவல்செய்ய
மேவலர் முப்புரந் தியெழு வித்தவன் ஓரம்பினால்
ஏவல னார்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்கொண்ட
நாவல னார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவுலூரே”. - தேவாரம்.

171. பொலம் - பொன்.

172. தண்டகமாந் திருநாட்டுத் தனிவிடையார் மகிழ்விடங்கள்
தொண்டர்எதிர் கொண்டணையத் தொழுதுபோய்த் தூயநதி
வண்டறையும் புறவுமலை வளமருதம் பலகடந்தே
எண்டிசையோர் பரவுதிருக் கழுக்குன்றை எய்தினார்.
173. தேனார்ந்த மலர்ச்சோலைத் திருக்கழுக்குன் றத்தடியார்
ஆனாத விருப்பினோடும் எதிர்கொள்ள அடைந்தருளித்
தூநாள்வெண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத்
தொழுதிறைஞ்சிப்
பாநாடும் இன்னிசையின் திருப்பதிகம் பாடினார்.
174. பாடியஅப் பதியின்கண் இனிதமர்ந்து பணிந்துபோய்
நாடியநல் லுணர்வினொடுந் திருக்கச்சூர் தனைநண்ணி
ஆடகமா மதில்புடைசூழ் ஆலக்கோயி லின்அமுதைக்
கூடியமெய் அன்புருகக் கும்பிட்டுப் புறத்தனைந்தார்.
175. அணைந்தருளும் அவ்வேலை அழுதுசெயும் பொழுதாகக்
கொணர்ந்தமுது சமைத்தளிக்கும் பரிசனமுங் குறுகாமைத்
தணந்தபசி வருத்தத்தால் தம்பிரான் திருவாயில்
புணர்ந்தமதிற் புறத்திருந்தார் முனைப்பாடிப் புரவலனார்.
176. வன்தொண்டர் பசிதிர்க்க மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்தங்கு வெண்டலையோ டொழிந்தொருவெற் றோடேந்தி
அன்றங்கு வாழ்வார்ஓர் அந்தணராய்ப் புறப்பட்டுச்
சென்றன்பர் முகநோக்கி அருள்கூரச் செப்புவார்.
177. “மெய்ப்பசியால் மிகவருந்தி இளைத்திருந்தீர் வேட்கைவிட
இப்பொழுதே சோறிரந்திங் கியான்உமக்குக் கொணர்கின்றேன்
அப்புறநீர் அகலாதே சிறிதுபொழு தமரும்” எனச்
செப்பிஅவர் திருக்கச்சூர் மனைதோறுஞ் சென்றிரப்பார்.

172. தண்டகமாந் திருநாட்டு - திருஞானசம்பந்தர் புராணம் : பாட்டு 960
குறிப்புப் பார்க்க. விடையார் - இடபாருடராகிய சிவபெருமான். புறவும் - முல்லை
நிலங்களையும். மலை - குறிஞ்சி நிலங்களையும்.

174. ஆடகம் - பொன். ஆலக்கோயில் - திருக்கச்சூர்க் கோயில் பெயர்.

175. திருவமுது கொண்டுவந்து கொடுக்கும் அடியவர்கள் வாராமையால்
மிகுந்த பசி. . .

176. “மாலை மதியே மலைமேல் மருந்தே மறவே னடியேன் வயல் சூழ்ந்த-
ஆலைக் கழனிப் பழனக் கச்சூர் ஆலக் கோயில் அம்மானே” - சுந்தரர் : 5.

178. வெண்திருநீர் றணிதிகழ விளங்குநூல் ஒளிதுளங்கக்
கண்டவர்கள் மனம்உருகக் கடும்பகற்போ திடும்பலிக்குப்
புண்டரிகக் கழல்புவிமேல் பொருந்தமனை தொறும்புக்குக்
கொண்டுதாம் விரும்பிஆட் கொண்டவர்முன் கொடுவந்தார்.
179. இரந்துதாங் கொடுவந்த இன்னடிசி லுங்கறியும்
“அரந்தைதரும் பசிதீர அருந்துவீர்” எனஅளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம் பேரருளின் திறம்பேணி
நிரந்தபெருங் காதலினால் நேர்தொழுது வாங்கினார்.
180. வாங்கியஅத் திருஅமுது வன்தொண்டர் மருங்கணைந்த
ஓங்குதவத் தொண்டருடன் உண்டருளி உவந்திருப்ப
ஆங்கருகு நின்றார்போல் அவர்தம்மை அறியாமே
நீங்கினார் எப்பொருளும் நீங்காத நிலைமையினார்.
181. திருநாவ லூராளி சிவயோகி யார்நீங்க
வருநாம மறையவனார் இறையவனார் எனமதித்தே
“பெருநாதச் சிலம்பணிசே வடிவருந்தப் பெரும்பகற்கண்
உருநாடி எழுந்தருளிற் றென்பொருட்டாம்” எனஉருகி.

வேறு

182. “முதுவா யோரி” என்றெடுத்து முதல்வ னார்தம் பெருங்கருணை
அதுவாம் இதுஎன் றதிசயம்வந் தெய்தக் கண்ணீர் மழைஅருவிப்
புதுவார் புனலின் மயிர்ப்புளகம் புதையப் பதிகம் போற்றிசைத்து
மதுவார் இதழி முடியாரைப் பாடி மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

178. பலிக்கு - பிச்சைக்கு.

179. இன்அடிசிலும் - இனிய சோறும். அரந்தை - துன்பம்.

182. மதுஆர் இதழி - தேன் நிறைந்த கொன்றை.

“முதுவா யோரி கதறமுதுகாட் டெரிகொண் டாடல் முயல்வானே
மதுவார் கொன்றைப் புதுவீகுடும் மலையான் மகள்தன் மணவாளா
கதுவாய்த் தலையில் பனிநீகொள்ளக் கண்டால் அடியார் கவலாரோ
அதுவே யாமா நிதுவோகச்சூர் ஆலக் கோயில் அம்மானே”.

“கச்சேர்அரவொன் றரையிலசைத்துக் கழலுஞ்சிலம்புந்

கலிக்கப்பலிக்கென்

றுச்சம்போதா ஊருந்திரியக் கண்டால் அடியார் உருகாரோ
இச்சையறியோம் எங்கள்பெருமான் ஏழேழ்பிறப்பும் எனையாள்வாய்
அச்சமில்லாக் கச்சூர்வடபால் ஆலக்கோயில் அம்மானே”. - தேவாரம்.

வந்தித் திறைவர் அருளாற்போய் மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தஇடம்
முந்தித் தொண்டர் எதிர்கொள்ளப் புக்கு முக்கட் பெருமானைச்
சிந்தித் திடவந்தருள் செய்கழல் பணிந்து செஞ்சொல்தொடை

புனைந்தே

அந்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியார் அமருங் காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

“அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் அரியும் அயனும் தொடர்வரிய
வென்றி மழவெள் விடைஉயர்த்தார் வேத முதல்வ ராய்வந்து
நின்றுசபைமுன்வழக்குரைத்து நேரேதொடர்ந்தாட்கொண்டவர்தாம்
இன்றிங் கெய்தப் பெற்றோம்” என் றெயில்கூழ் காஞ்சி நகர்வாழ்வார்.

185. மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக மறுகு மணித்தோ ரணம்நாட்டி
அல்கு தீப நிறைகுடங்கள் அகிலின் தூபங் கொடிஎடுத்துச்
செல்வ மனைகள் அலங்கரித்துத் தெற்றி ஆடல் முழுவதிரப்
பல்கு தொண்ட ருடன்கூடிப் பதியின் புறம்போய்

எதிர்கொண்டார்.

186. ஆண்ட நம்பி எதிர்கொண்ட அடியார் வணங்க எதிர்வணங்கி
நீண்ட மதிட்கோ புரங்கடந்து நிரைமா ளிகைவீ தியிற்போந்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன் புகைமங் கலதூ ரியம்ஒலிப்ப
ஈண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு ஏகாம் பரஞ்சென் றெய்தினார்.

187. ஆழி நெடுமால் அயன்முதலாம் அமரர் நெருங்கு கோபுரம்முன்
பூழி யுறமண் மிசைமேனி பொருந்த வணங்கிப் புருந்தருளிச்
சூழு மணிமா ளிகைபலவுந் தொழுது வணங்கி வலங்கொண்டு
வாழி மணிப்பொற் கோயிலினுள் வந்தார் அணுக்க

வன்தொண்டர்.

188. கைகள் கூப்பி முன்அணைவார் கம்பை ஆறு பெருகிவர
ஐயர் தமக்கு மிகஅஞ்சி ஆரத் தழுவிக் கொண்டிருந்த
மையு லாவுங் கருநெடுங்கண் மலையாள் என்றும் வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழ்த் திருந்து காத லுடன்வீழ்ந்தார்.

183. அந்திவேளைச் சிவப்பனைய நிறம் பெருகு ஒளியராகிய சிவபெருமான்.

185. மறுகு - வீதியில். அல்கு - நிலையாக உள்ள. தெற்றி ஆடல் முழவு அதிர -
சித்திர கூடங்களில் நடன முழவு ஒலிக்க. பல்கு - பரவிய.

186. தூரியம் - வாத்தியம். ஈண்டு - நெருங்கிய.

187. பூழி - புழுதி. சூழும் - ஆலயத்துள் சூழ்ந்துள்ள.

188. மலையாள் - உமையம்மையார்.

189. வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய் விம்மி எழுந்து மெய்யன்பால் வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி மாறா விருப்பிற் புறம்போந்து சூழ்ந்த தொண்ட ருடன்மருவும் நாளில் தொல்லைக் கச்சிநகர்த் தாழ்ந்த சடையார் ஆலயங்கள் பலவுஞ் சார்ந்து வணங்குவார்.
190. சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக் கோட்டஞ் சென்றிறைஞ்சி நீரார் சடையார் அமர்ந்தருளும் நீடு திருமேற் றளிமேவி ஆரா அன்பிற் *பணிந்தேத்தும் அளவில் “நுந்தா ஒண்கடராம்” பாரார் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்து பரவினார்.
- ஒண காந்தன் றளிமேவும் ஒருவர் தம்மை உரிமையுடன் பேணி அமைந்த தோழமையாற் பெருகும் அடிமைத் திறம்* பேசிக் காண மோடு பொன்வேண்டி “நெய்யும் பாலும்” கலைவிளங்கும் யாணர்ப் பதிகம் எடுத்தேத்தி எண்ணில் நிதிபெற் றினிதிருந்தார்.
192. அங்கண் அமர்வார் அனேகதங்கா பதத்தை எய்தி உள்ளணைந்து செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து “தேனெய் புரிந்” தென் றெடுத்ததமிழ் “தங்கும் இடமாம்” எனப்பாடித் தாழ்ந்து பிறவுந் தானங்கள் பொங்கு காத லுடன்போற்றிப் புரிந்தப் பதியிற் பொருந்துநாள்.
193. *பாட லிசையும் பணியினாற் பாவை தழுவக் குழைகம்பர் ஆடல் மருவுஞ் சேவடிகள் பரவிப் பிரியா தமர்கின்றார் நீட மூதூர்ப் புறத்திறைவர் நிலவும் பதிகள் தொழவிரும்பால் மாடம் நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட் டூரில் வந்தடைந்தார்.

190. பா-ம் - *பணிந்தேத்தி.

“நுந்தா ஒண்கடரே நுனையே நினைந்திருந்தேன் வந்தாய் போயறியாய் மனமே புகுந்துநின்ற சிந்தாய் எந்தைபிரான் திருமேற் றளியுறையும் எந்தாய் உன்னை அல்லால் இனிஏத்த மாட்டேனே”. - தேவாரம்.

191. காணம் - காசு; “நலங்கிளர் காணமும் மணியும் நன்பொனும்.....” - சிந்தாமணி 2410. “நெய்யும் பாலும்” என்னும் அருட்கலை விளங்கும் நல்ல பதிகத்தை. பா-ம் - *பெருகக்.

“ நெய்யும் பாலுந் தயிருங்கொண்டு நித்தம் பூசனை செய்யலுற்றாற் கையி லொன்றுங் காணமில்லைக் கழல டிதொழு துய்யின் அல்லால் ஐயர் கொண்டிங் காட்ட வாடி யாழ்குழிப்பட் டழுந்துவேனுக் குய்யு மாறொன் றருளிச்செய்யீர் ஒண காந்தன் றளியுளிரே”. - தேவாரம்.

192. “ தேனெய் புரிந்துழல் செஞ்சடை எம்பெரு மானதிடந்திக ழைங்கணைஅக் கோணை எரித்தெரி யாடிஇடங்குல வானதி டங்குறை யாமறையா மாணை யிடத்ததோர் கையனிடம் மதமாறு படப்பொழி யும்மலைபோல் ஆணை யுரித்தபி ரானதிடங் கலிக்கச்சி அனேகதங் காபதமே.” - தேவாரம்.

193. பா-ம் - *பாட லிசையும்.

செல்வம் மல்கு திருப்பனங்காட் டீரீற் *செம்பொற் செழுஞ்சுடரை
அல்லல் அறுக்கும் அருமருந்தை வணங்கி அன்பு பொழிகண்ணீர்
மல்க நின்று “விடையின்மேல் வருவான்” எனும்வண் தமிழ்ப்பதிகம்
நல்ல இசையி னுடன்பாடிப் போந்து *புறம்பு நண்ணுவார்.

மன்னு திருமாற் பேறணைந்து வணங்கிப் பரவித் திருவல்லம்
தன்னுள் எய்தி இறைஞ்சிப்போய்ச் சாரும் மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
பின்னல் முடியார் இடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகில்தோய் தடங்குவட்டுத் திருக்கா எத்தி மலைசேர்ந்தார்.

தடுக்க லாகாப் பெருங்காதல் தலைநின் றருளுங் கண்ணப்பர்
இடுக்கண் களைந்தாட் கொண்டருளும் இறைவர் மகிழ்ந்த காளத்தி
அடுக்கல் சேர அணைந்துபணிந் தருளால் ஏறி அன்பாறு
மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலைமேல் மருந்தை வணங்கினார்.

வணங்கி உள்ளங் களிகூர மகிழ்ந்து போற்றி மதுரஇசை
அணங்கு “செண்டா” டெனும்பதிகம் பாடி *அன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணிந்து வாழ்ந்து போந்து மன்னுபதி
இணங்கு தொண்ட ருடன் *கெழுமி இன்புற் றிருக்கும் அந்நாளில்.

198. வடமா திரத்துப் பருப்பதமும் திருக்கே தார *மலையும்முதல்
இடமா அரணார் தாம் *உவந்த எல்லாம் இங்கே இருந்திறைஞ்சி
நடமா டியசே வடியாரை நண்ணி னார்போல் உள்நிறைந்து
திடமாங் கருத்தில் திருப்பதிகம் பாடிச் காதல் சிறந்திருந்தார்.

194. பா-ம் - *செல்வச். *பிறவும்.

“ விடையின் மேல்வரு வாணை வேதத் தின்பொரு ளானை
அடையில் அன்புடை யானை யாவர்க் கும்அறி யொண்ணா
மடையில் வாளைகள் பாயும் வன்பார்த் தான்பனங் காட்டுர்ச்
சடையிற் கங்கைதரித்தானைச் சாராதார்சார் வென்னே”. - தேவாரம்.

195. குவட்டு - முடியையுடைய.

196. காளத்தி அடுக்கல் - காளத்தி மலை. அன்பாகிய ஆறு புரள.

197. அணங்கு - விரும்பும்; கலந்த என்னுமாம். தொண்டருடன் கலந்து.

பா-ம் - *அன்பர். *விரும்பி.

“ செண்டா டும்விடையாய் சிவனேஎன் செழுஞ்சுடரே
வண்டா ருங்குழலாள் உமைபாகம் மகிழ்ந்தவனே
கண்டார் காதலிக்குங் கணநாதன்எங் காளத்தியாய்
அண்டா உன்னை அல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே”. - தேவாரம்.

198. வடமாதிரத்து-வடதிசையிலுள்ள.

பா-ம் - *மலைமுதலாம். *மகிழ்ந்த.

199. அங்குச் சிலநாள் வைகியபின் அருளாற் போந்து பொருவிடையார் தங்கும் இடங்கள் எணைப்பலவும் சார்ந்து தாழ்ந்து தமிழ்ப்பாடிப் பொங்கு புணரிக் கரைமருங்கு புவிபுட் சிவலோ கம்போலத் திங்கள் முடியார் அமர்ந்ததிரு ஒற்றி யூரைச் சென்றடைந்தார்.
200. அண்ணல் தொடர்ந்தா வணங்காட்டி ஆண்ட நம்பி எழுந்தருள் எண்ணில் பெருமை ஆதிபுரி இறைவர் அடியார் எதிர்கொள்வார் வண்ண வீதி வாயில்தொறும் வாழை கழுகு தோரணங்கள் சுண்ண நிறைபொற் குடந்துப தீபம் எடுத்துத் தொழஎழுங்கால்.
201. வரமங் கலநல் லியம்முழங்க வாச மாலை அணிஅரங்கில் புரமங் கையர்கள் நடமாடப் பொழியும் வெள்ளப் பூமாரி அரமங் கையரும் அமரர்களும் வீச அன்ப ருடன்புகுந்தார் பிரமன் தலையிற் பலியுவந்த பிரானார் விரும்பு பெருந்தொண்டர்.
202. ஒற்றி யூரின் உமையோடுங் கூட நின்றார் உயர்தவத்தின் பற்று மிக்க திருத்தொண்டர் பரந்த கடல்போல் வந்தீண்டிச் சுற்றும் அணைந்து துதிசெய்யத் தொழுது தம்பி ரான்அன்பர் கொற்ற மழவே றுடையவர்தங் கோயில் வாயில் எய்தினார்.
- வானை அளக்குங் கோபுரத்தை மகிழ்ந்து பணிந்து புகுந்துவளர் கூனல் இளவெண் பிறைச்சடையார் கோயில் வலங்கொண்டெதிர்குறுகி ஊனும் உயிரும் கரைந்துருக உச்சி குவித்த கையினுடன் ஆன காத லுடன்வீழ்ந்தார் ஆரா அன்பின் ஆரூர்.
204. ஏட்டு வரியில் “ஒற்றியூர் நீங்கல்” *என்ன எழுத்தறியும் நாட்ட மலருந் திருநுதலார் நறும்பொற் கமலச் சேவடியில் கூட்டும் *உணர்வு கொண்டெழுந்து கோதில் அமுத இசைகூடப் “பாட்டும் பாடிப் பரவி” எனும் பதிகம் எடுத்துப் பாடினார்.

199. புணரிக்கரை - கடற்கரை.

200. ஆதிபுரி - திருவொற்றியூர்.

201. மேன்மையான நல்ல மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க. புரம் - அவ்வூரி லுள்ள. அரமங்கையர் - தேவமகளிர்கள்.

204. வரிக்கணக்கில் ‘திருவொற்றியூர் நீங்கலாக’ என்று எழுத அறியும். திருவொற்றியூர்ப் பெருமானுக்கு ‘எழுத்தறியும் பெருமான்’ என்றொரு பெயருண்டு.

பா-ம் - *என்னும். *உணர்வும்.

“பாட்டும் பாடிப் பரவித் திரிவார் ஈட்டும் வினைகள் தீர்ப்பார் கோயில் காட்டுங் கலமுந் திமிலுங் கரைக்கே ஓட்டுந் திரைவாய் ஒற்றி யூரே”. - தேவாரம்.

205. பாடி அறிவு *பரவசமாம் பரிவு பற்றப் புறம்போந்து
நீடு விருப்பிற் பெருங்காதல் நிறைந்த அன்பர் பலர்போற்றத்
தேடும் அயனும் திருமாலும் அறிதற் கரிய திருப்பாதம்
கூடுங் காலங் களில் அணைந்து பரவிக் கும்பிட் டினிதிருந்தார்.
206. இந்த நிலைமை யாரிவரிங் கிருந்தார் முன்பே இவர்க்காக
அந்தண் கயிலை மலைநீங்கி அருளாற் போந்த அநிந்திதையார்
வந்து புவிமேல் அவதரித்து வளர்ந்து பின்பு வன்தொண்டர்
சந்த விரைகூழ் புயஞ்சேர்ந்த பரிசு தெரியச் சாற்றுவாம்.
207. நாலாங் குலத்திற் பெருகுநலம் உடையார் வாழும் ஞாயிற்றின்
மேலாங் கொள்கை வேளாண்மை மிக்க திருஞா யிறுகிழவர்
பாலா தரவு தருமகனா ராகிப் பார்மேல் அவதரித்தார்
ஆலா லஞ்சேர் கறைமிடற்றார் அருளால் முன்னை அநிந்திதையார்.
208. மலையான் மடந்தை மலர்ப்பாதம் மறவா அன்பால் வந்தநெறி
தலையாம் உணர்வு வந்தணையத் தாமே அறிந்த சங்கிலியார்
அலையார் வேற்கட் சிறுமகளிர் ஆயத் தோடும் *விளையாட்டு
நிலையா யினஅப் பருவங்கள் தோறும் நிகழ நிரம்புவார்.
209. சீர்கொள் மரபில் வருஞ்செயலே அன்றித் தெய்வ நிகழ்தன்மை
பாரில் எவரும் அதிசயிக்கும் பண்பில் வளரும் பைந்தொடியார்
வாரு மணிய அணியவாம் வளர்மென் முலைகள் இடைவருத்தச்
சாரும் பதத்தில் தந்தையார் தங்கண் மனைவி யார்க்குரைப்பார்.
- “வடிவும் குணமும் நம்முடைய மகட்கு மண்ணு ளோர்க்கிசையும்
படிவ மன்றி மேற்பட்ட பரிசாம் பான்மை அறிகிலோம்
கடிசேர் மணமும் இனிநிகழங் காலம்” என்னக் கற்புவளர்
கொடியே அணைய மனைவியார் “ஏற்கும் ஆற்றாற் கொடும்” என்றார்.

205. பா-ம் - *பரவசமாய்.

206. திருவருள் ஆணைப்படி போந்த. சந்தனமணங் கமழும் புயம்.

207. ஞாயிறு. - ஆதி - ஞாயிறு கிழவரிடத்தே விருப்பந் தரும் மகளாராகி.
திருமலைச் சிறப்பு : பாட்டு 21 முதல் 29 வரை பார்க்க. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்
: பாட்டு. 131 பார்க்க.

208. அநிந்திதையார் சங்கிலியாராகப் பிறந்தாரென்க. இவ்வம்மையார்
திருக்கயிலையில் உமையம்மையாரை வழிபட்டு வந்தவர். அப்பண்டை யுணர்வு
இப்பொழுது இயல்பாகவே சங்கிலியார் மாட்டு அரும்பலாயிற்று. அலையார் -
கொலைத்தொழில் பொருந்திய. ஆயத்தோடும் - கூட்டத்தோடும்.

பா-ம் - *விளையாடும்.

209. வாருமணிய அணியவாய் - “கச்சம் அழகிய ஆபரணங்களும் அவாவும்”
- பழைய குறிப்புரை ; “கச்சமணியும்படி சமீபித்த பருவமுடையவராய்” -
இராமலிங்கத் தம்பிரானார்.

210. படிவம் - முறைமை ; தன்மை.

211. *தாய ரோடு தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியார்
 “ஏயு மாற்றம் அன்றிதுளம் பெருமான் ஈசன் திருவருளே
 மேய ஒருவர்க் குரியதியான் வேறென் விளையும்” என வெருவுந்
 தாய உணர்வு மங்கிமிக அயர்ந்தே அவனி மேல்விழுந்தார்.
212. பாங்கு நின்ற தந்தையார் தாயார் பதைத்துப் பரிந்தெடுத்தே
 ஏங்கும் உள்ளத் தினராகி “இவளுக் கென்னோ வுற்ற”தெனத்
 தாங்கிச் சீத விரைப்பனிநீர் தெளித்துத் தைவந் ததுநீங்க
 வாங்கு சிலைநன் னுதலாரை “வந்த துனக்கிங் கென்?” என்றார்.
213. என்று தம்மை ஈன்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட் டியம்புவார்
 “இன்றென் திறத்து நீர்மொழிந்த இதுஎன் பரிசுக் கிசையாது
 வென்றி விடையார் அருள்செய்தார் ஒருவர்க் குரியேன்
 யான்இனிமேல்
 சென்று *திருஔ் றியூர்அணைந்து சிவனார் அருளிந்
 செல்வன்” என.
214. அந்த மாற்றங் கேட்டவர்தாம் அயர்வும் பயமும் அதிசயமும்
 வந்த வுள்ளத் தினராகி மற்ற மாற்றம் மறைத்தொழுகப்
 பந்தம் நீடும் இவர்குலத்து நிகராம் ஒருவன் பரிசறியான்
 சிந்தை *விரும்பி மகட்பேச *விடுத்தான் சிலருஞ்
 சென்றிசைத்தார்.

211. “இஃது ஒப்பத்தகும் உரை அன்று. இறைவன் திருவருள் பொருந்திய ஒருவர்க்கு யான் உரியவன். தாய்தந்தையர் முயற்சியால் வேறு என்ன விளையுமோ” என்று அஞ்சி. அயர்ந்து - தம்மை மறந்து; மூர்ச்சித்து.

பா-ம் - *தாய ரோடும்.

212. மயங்கி மூர்ச்சித்து விழுவோரைத் தெளிவு செய்வதற்குக் குளிர்ந்த நீர் தெளிப்பது வழக்கம். தைவந்து - தடவி. வளைந்த வில்லைப் போன்ற நெற்றியையுடைய சங்கிலியாரை நோக்கி.

213. மறைவிட்டு இயம்புவார் - தங்கருத்தை மறையாது சொல்வார். என் திறத்து - என்னைப்பற்றி. பரிசுக்கு - தன்மைக்கு. சிவனார் அருள்வழி.

பா-ம் - *ஔ்றியூர் அணைந்து.

214. பந்தம் நீடு - (பல வழியிலும்) தொடர்பு மிகுந்த. பரிசறியான் - நிலைமையை அறியாதவனாய். மகட்பேசச் சிலரை விடுத்தான் ; அவனால் விடுக்கப்பட்ட அச்சிலரும். விடுத்தார் என்னும் பாடத்துக்கு விடுக்கப்பட்டவராகிய சிலரும் என்று கொள்க.

பா-ம் - *மகிழ்ந்து. *விடுத்தார்.

215. தாதை யாரும் அதுகேட்டுத் தன்மை விளம்பத் தகாமையினால்
ஏதம் எய்தா வகைமொழிந்து போக்க அவராங் கெய்தாமுன்
திதங் கிழைத்தே இறந்தான்போல் செல்ல விடுத்தார்

* உடன்சென்றான்

மாத ராரைப் பெற்றார்மற் றதனைக் கேட்டு மனம்மருண்டார்.

216. “தைய லார்சங் கிலியார்தந் திறத்துப் பேசத் தகாவார்த்தை
உய்ய வேண்டும் நினைவுடையார் உரையார்” என்றங் குலகறியச்
செய்த *விதிபோல் இதுநிகழ்ச் சிறந்தார்க் குள்ள படிசெப்பி
நையும் *உள்ளத் துடன்அஞ்சி நங்கை செயலே உடன்படுவார்.

“அணங்கே யாகும் இவள்செய்கை அறிந்தோர் பேச அஞ்சுவரால்
*வணங்கும் ஈசர் திறமன்றி வார்த்தை அறியாள் மற்றொன்றும்
குணங்கள் இவையாம் இனிஇவள் தான் குறித்த படியே ஒற்றிநகர்ப்
பணங்கொள் அரவச் சடையார்தம் பாற்கொண் டணைவோம்”
எனப்பகர்வார்.

218. பண்ணார் மொழிச்சங் கிலியாரை நோக்கிப் பயந்தா
ரொடுங்கிளைஞர்
“தெண்ணீர் முடியார் திருஒற்றி யூரிற் சேர்ந்து செல்கதியும்
கண்ணார் நுதலார் *திருவருளா லாகக் கன்னி மாடத்துத்
தண்ணார் தடஞ்சூழ் அந்நகரில் தங்கிப் புரிவீர் தவம்” என்று.

215. ஏதம் - குறைவு. எய்தாமுன் - சேர்வதற்கு முன்னே; தீது.
. சென்றான் - ஏதோ தீமை செய்து இறந்தவனைப்போல (மகட்பேச) விடுக்கப்பட்ட
வருடன் இறந்தான். விடுக்கப்பட்டவரும் இறந்தார் என்றபடி. “தீது. சென்றார்”
என்னும் பாடத்துக்கு, ஏதோ தீமை செய்து இறந்தவனைப்போல (சிலரை விட்ட
அவன்) இறக்க, (மகட்பேச) விடுக்கப்பட்டவரும் உடனே இறந்தார் என்று கொள்க.

பா-ம் - *உடன்சென்றார்.

216. உய்யவேண்டும் - (உலகில் உயிர் பெற்றுப்) பிழைத்திருக்க வேண்டும்.
தாய்தந்தையர் உலகத்துக்கு அஞ்சிச் சங்கிலியார் கருத்தை வெளியிடாது மறைத்து
வைத்திருந்தனர். அதனை உலகறியச் செய்யவே, இந்நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்து விட்டது.
இவ்வாறு விதி நேர்ந்தது போலும்! பின்னே பெற்றோர், தங்குலத்தில் சிறந்தவர்கட்குச்
சங்கிலியார் நிலையைத் தெரிவித்தன ரென்க.

பா-ம் - *இதுபோல் அது. *உள்ளத்தினராகி.

217. அணங்கே - தெய்வமே. வார்த்தை மற்றொன்றும் அறியாள். இவள்
குணங்கள் இவையாம். பணம். . .பால் - படங்கொண்ட பாம்பை யணிந்த
சடையையுடைய சிவபெருமானிடம்.

பா-ம் - *வணங்கி வணங்க.

218. பயந்தாரொடுங் கிளைஞர் - பெற்றவருடன் சுற்றத்தவரும்.

பா-ம் - *திருவருளாலாகி.

219. பெற்ற தாதை சுற்றத்தார் பிறைசேர் முடியார் விதியாலே
மற்றுச் செயலொன் றறியாது மங்கை யார்சங் கிலியார்தாம்
சொற்ற வண்ணஞ் செயத்துணிந்து துதைந்த செல்வத்
தொடும்புரங்கள்
செற்ற சிலையார் திருஒற்றி யூரீற் கொண்டு சென்றணைந்தார்.

சென்னி வளர்வெண் பிறையணிந்த சிவனார் கோயி லுட்புகுந்து
துன்னுஞ் சுற்றத் தொடும்பணிந்து தொல்லைப் பதியோர் இசைவினால்
கன்னி மாடம் மருங்கமைத்துக் கடிசேர் முறைமைக் காப்பியற்றி
மன்னுஞ் செல்வம் தகவகுத்துத் தந்தை யார்வந் தடிவணங்கி.

221. “யாங்கள் உமக்குப் பணிசெய்ய ஈசற் கேற்ற பணிவிரும்பி
ஒங்கு கன்னி மாடத்தில் உறைகின் றீர்”என் றுரைக்கின்றார்
தாங்கற் கரிய கண்கள்நீர்த் தாரை ஒழுகத் தரியாதே
ஏங்கு சுற்றத் தொடும்இறைஞ்சிப் போனார் எயில்கூழ் தம்பதியில்.

222. காதல் புரிந்து தவம்புரியங் கன்னி யார்அங் கமர்கின்றார்
பூத நாதர் கோயிலினிற் காலந் தோறும் புக்கிறைஞ்சி
நீதி முறைமை வழுவாது தமக்கு நேர்ந்த பணிசெய்யச்
சீத மலர்ப்பூ மண்டபத்துத் திரைகூழ் ஒருபாற் *சென்றிருந்து.

பண்டு கயிலைத் திருமலையிற் செய்யும் பணியின் பான்மைமனங்
கொண்ட உணர்வு *தலைநிற்பக் குலவு மலர்மென் கொடியனையார்
வண்டு மருவுந் திருமலர்மென் மாலை காலங் களுக்கேற்ப
அண்டர் பெருமான் முடிச்சாத்த அமைத்து வணங்கி அமருநாள்.

224. அந்தி வண்ணத் தொருவர்திரு அருளால் வந்த ஆருரர்
கந்த மாலைச் சங்கிலியார் தம்மைக் காதல் மணம்புணர
வந்த பருவம் ஆதலால் வகுத்த தன்மை வழுவாத
முந்தை விதியால் வந்தொருநாள் முதல்வர் கோயி லுட்புகுந்தார்.

219. திரண்ட செல்வத்தோடும்.

220. கடி. . . இயற்றி - காவலுக்குரிய முறைமைப்படி மதில்காப்பு முதலியன
அமைத்து. சங்கிலியாரைச் சிவனடியாரெனத் தந்தையார் வணங்கினாரென்க.

221. ‘உறைவிராக’ என்று உரைக்கின்றவராய்.

222. பா-ம் - *சேர்ந்திருந்து.

223. பா-ம் - *தலைசிறப்பக்.

225. அண்டர் பெருமான் அந்தணராய் ஆண்ட நம்பி அங்கணரைப்
பண்டை முறைமை யாற்பணிந்து பாடிப் பரவிப் புறம்போந்து
தொண்டு செய்வார் *திருத்தொழில்கள் கண்டு தொழுது
செல்கின்றார்.
புண்டரீகத் தடம்நிகர்பூந் திருமண் டபத்தின் உட்புகுந்தார்.

226. அன்பு நாரா அஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க அலர்தொடுத்தே
*என்புள் ளுருக்கும் அடியாரைத் தொழுது நீங்கி வேறிடத்து
முன்பு போலத் திரைநீக்கி முதல்வர் சாத்தும் பணிகொடுத்து
மின்போல் மறையுஞ் சங்கிலியார் தம்மை விதியாற் கண்ணுற்றார்.

227. கோவா முத்தும் சுரும்பேறாக் கொழுமென் முகையும்
அனையாரைச்
சேவார் கொடியார் திருத்தொண்டர் கண்ட போது சிந்தைநிறை
காவா தவர்பால் போய்விழத் தம்பாற் காம னார்துரந்த
பூவா ளிகள்வந் துறவிழத் தரியார் புறமே போந்துரைப்பார்.

“இன்ன பரிசென் றறிவரிதால் ஈங்கோர் மருங்கு திரைக்குள்ளால்
பொன்னும் மணியும் மலர்ந்தஒளி அமுதில் அளாவிப் புதியமதி
தன்னுள் நீர்மை யாற்குழைத்துச் சமைத்த மின்னுக் கொடிபோல்வாள்
என்னை உள்ளந் திரிவித்தாள் யார்கொல்?” என்றங் கியம்புதலும்.

அருகு நின்றார் விளம்புவார் “அவர்தாம் நங்கை சங்கிலியார்
பெருகுந் தவத்தால் ஈசர்பணி பேணுங் கன்னி யார்”என்ன
“இருவ ரால்இப் பிறவியைஎம் பெருமான் அருளால் எய்துவித்தார்
மருவும் பரவை ஒருத்தி இவள் மற்றை யவளாம்” எனமருண்டார்.

225.பூவின் பெருக்கால் மண்டபம் தாமரைத் தடாகத்தைப் போன்
றிருந்ததென்க.

பா-ம் - *திருப்பணிகள்.

226.அன்பை நாராகக் கொண்டு. முதல்வர் சாத்தும் மலர் மாலையைக்
கொடுத்து.

பா-ம் - *என்புள்ளருகும்.

227.கோவா. . . .போது - துளையாத முத்தையும், வண்டுவிழாத செழிய
மெல்லிய அரும்பையும் ஒத்த சங்கிலியாரைச் சிவனடியாராகிய வன்தொண்டர்
கண்டபோது. (அம்மையாரின் தூய்மை குறித்தவாறாம்.) அவர்பால்-
அச்சங்கிலியாரிடத்து.

228. அளாவி - கலந்து. நீர்மையால் - ஒளியால். பொன்னும் மணியும் காலும்
ஒளியை அமுதத் தண்ணொளியிற் கலந்து, அக்கலந்த ஒளியைச் சந்திரன்
தண்ணொளியில் குழைத்து ஆக்கிய மின்கொடி போன்ற சங்கிலியார். சங்கிலியார்
திருமேனியின் ஒளி கூறியவாறாம்.

“மின்னார் சடையார் தமக்காளாம் விதியால் வாழும் எனைவருத்தித் தன்னார் அருளால் வரும்பேறு தவத்தால் அணையா வகைதடுத்தே என்னா ருயிரும் எழில்மலருங் கூடப் பிணைக்கும் இவள்தன்னைப் பொன்னார் இதழி முடியார்பால் பெறுவேன்” என்று போய்ப்புக்கார்.

மலர்மேல் அயனும் நெடுமாலும் வானும் நிலனும் கிளைத்தறியா நிலவு மலருந் திருமுடியும் நீடுங் கழலும் உடையாரை உலக மெல்லாந் தாம்உடையா ராயும் ஒற்றி யூர்அமர்ந்த இலகு சோதிப் பரம்பொருளை இறைஞ்சி முன்னின் றேத்துவார்.

“மங்கை யொருபால் மகிழ்ந்ததுவும் அன்றி மணிநீள் முடியின்கண் கங்கை தன்னைக் கரந்தருளுங் காதல் உடையீர்! அடியேனுக் கிங்கு நுமக்குத் திருமாலை தொடுத்தென் உள்ளத் தொடைஅவிழ்த்த திங்கள் வதனச் சங்கிலியைத் தந்தென் வருத்தந் தீரும்” என.

அண்ண லார்முன் பலவும்அவர் அறிய உணர்த்திப் *புறத்தணைந்தே “எண்ண மெல்லாம் *உமக்கடிமை யாமா றெண்ணும் என்நெஞ்சில் திண்ண மெல்லாம் உடைவித்தாள் செய்வ தொன்றும் அறியேன்யான் தண்ணி லாமின் னொளிர்பவளச் சடையீர்! அருளும்” எனத்தளர்வார்.

மதிவாண் முடியார் மகிழ்கோயில் புறத்தோர் மருங்கு வந்திருப்பக் கதிரோன் மேலைக் கடல்காண மாலைக் கடலைக் கண்டயர்வார் முதிரா முலையார் தம்மைமணம் புணர்க்க வேண்டி முளரிவளை நிதியான் நண்பர் தமக்கருளும் நண்பால் நினைந்து நினைந்தழிய.

230. தன்னார் அருளால் - சிவபிரான் அருளால். பொன். பால் - பொன்னிறம் பொருந்திய கொன்றை முடியாராகிய சிவபெருமானிடம். வன் தொண்டர் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் சிவனடிக்கு அர்ப்பணஞ் செய்தவர். அவர், எதை வேண்டினும் அதைத் தமது முனைப்பு முயற்சியால் பெறாது சிவன் அருள்வழி நின்று பெற்று வருவோர். முன்னே பரவையாரையும், பொன் பொருள் முதலியவற்றையும் வன்தொண்டப் பெருமான் சிவன் அருள்வழி நின்று பெற்றமை ஈண்டு உன்னற்பாலது.

231. கிளைத்து - அகழ்ந்து; தோண்டி. “ஊர்தா னாவதுலகேழும் உடையார்க் கொற்றியூர். . .” - சுந்தரர் : திருக்கடவூர் மயானம் 7.

232. தொடை - கட்டை.

233. திண்ணம் - உறுதிப்பாட்டை.

பா-ம் - *புறம்பணைவார். *உமக்கடிமை யாமென் றெண்ணும்.

234. மதிவாழ் முடியார். முளரி வளை நிதியான் நண்பர் - பதுமம் சங்கம் என்னும் இரு நிதியையுடைய குபேரன் நண்பராகிய சிவபெருமான்.

235. உம்பர் உய்ய உலகுய்ய ஓல வேலை விடம் உண்ட
தம்பி ரானார் வன்தொண்டர் தம்பால் எய்திச் “சங்கிலியை
இம்பர் உலகில் யாவருக்கும் எய்த ஒண்ணா இருந்தவத்துக்
கொம்பை உனக்குத் தருகின்றோம் கொண்ட கவலை
ஒழி” கென்ன.
236. “அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் வலிய ஆண்டு கொண்டருளி
ஒன்றும் அறியா நாயேனுக் குறுதி யளித்தீர் உயிர்காக்க
இன்றும் இவளை மணம்புணர்க்க ஏன்று நின்றீர்” எனப்போற்றி
மன்றல் மலர்ச்சே வடியிணைக்கிழ வணங்கி மகிழ்ந்தார்
வன்தொண்டர்.
237. ஆண்டு கொண்ட அந்தணனார் அவருக் கருளிக் கருணையினால்
நீண்ட கங்குல் யாமத்து நீங்கி வானில் நிறைமதியம்
தீண்டு கன்னி மாடத்துச் சென்று திகழ்சங் கிலியாராம்
தூண்டு சோதி விளக்கனையார் தம்பாற் கனவில் தோன்றினார்.
238. தோற்றும் பொழுதிற் சங்கிலியார் தொழுது விழுந்து பரவசமாய்
ஆற்ற அன்பு பொங்கிஎழுந் “தடியேன் உய்ய எழுந்தருளும்
பேற்றுக் கென்யான் செய்வ” தெனப் பெரிய கருணை
* பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோல வேதியரும் நேர்நின் றருளிச் செய்கின்றார்.
239. “சாருந் தவத்துச் சங்கிலிகேள்! சால என்பால் அன்புடையான்
மேரு வரையின் மேம்பட்ட தவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரில்
யாரும் * அறிய யான்ஆள உரியான் உன்னை எனைஇரந்தான்
வார்கொள் முலையாய்! நீஅவனை மணத்தால் அணைவாய்
மகிழ்ந்” தென்றார்.

235. ஓலவேலை - ஒலி கடலினின்றும் எழுந்த.

236. ஏன்று நின்றீர் - (உரிய அரிய அன்புக் கடனாக) ஏற்று நின்றீர் - இசைந்து நின்றீர். மன்றல் - மணங்கமழும்.

237. நடுயாமத்தில்.

238. ஆற்ற - மிகவும். கருணை பொழிந்து. அப்பொழிவு போன்ற நீற்றுக் கோல.

பா-ம் - * பொழிகின்ற.

239. பா-ம் - * காண.

240. ஆதி தேவர் முன்னின்றங் கருளிச் செய்த பொழுதின்கண்
மாத ராரசங் கிலியாரும் மாலும் அயனும் அறிவரிய
சீத மலர்த்தா மரையடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து வீழ்ந்து செந்நின்று
வேத முதல்வர் முன்நடுக்கம் எய்தித் தொழுது விளம்புவார்.

“எம்பி ரானே! நீர்அருளிச் செய்தார்க் குரியேன் யான்இமையோர்
தம்பி ரானே! அருள்தலைமேற் கொண்டேன் தக்க விதிமணத்தால்
நம்பி யாரு ரருக்கென்னை நல்கி அருளும் பொழுதிமயக்
கொம்பின் ஆகங் கொண்டிர்க்குக் கூறுந் திறம்ஒன் றுள” தென்பார்.

பின்னும் பின்னல் முடியார்முன் பெருக நாணித் தொழுதுரைப்பார்
“மன்னுந் திருவா ருரின்கண் அவர்தாம் மிகவும் மகிழ்ந்துறைவ
தென்னுந் தன்மை அறிந்தருளும், எம்பி ராட்டி திருமுலைதோய்
மின்னும் புரிநூல் அணிமார்பீர்!” என்றார் குன்றா விளக்கனையார்.

வேறு

243. மற்றவர்தம் உரைகொண்டு வன்தொண்டர் நிலைமையினை
ஒற்றிநகர் அமர்ந்தபிரான் உணர்ந்தருளி உரைசெய்வார்
“பொற்றொடியாய்! உனைஇகந்து போகாமைக் கொருசபதம்
அற்றமுறு நிலைமையினால் அவன்செய்வான்” எனஅருளி.

244. வேயனைய தோளியார் பால்நின்று மீண்டருளித்
தூயமனம் மகிழ்ந்திருந்த தோழனார் பால்அணைந்து
“நீ அவளை மணம்புணரும் நிலையுரைத்தோம் அதற்கவள்பால்
ஆயதொரு குறைஉன்னால் அமைப்பதுள” தென்றருளி.

245. வன்தொண்டர் மனங்களித்து வணங்கி” அடி யேன்செய்ய
நின்றகுறை யா” தென்ன “நீ அவளை மணம்புணர்தற்
கொன்றியுட னே*நிகழ்வ தொருசபதம் அவள்முன்பு
சென்றுகிடைத் திவ்விரவே செய்க” என அருள்செய்தார்.

240. செந்நின்று - செம்மையில் நின்று; நேர் நின்று.

241. பார்வதியைத் திருமேனியினிடத்தே கொண்ட உமக்கு.

242. பின்னல் முடியார் முன் - சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் திருமுன்.
மகிழ்ந்து உறைவது - பரவையுடன் வாழ்வது; இது, நயம்படக் குறிக்கப்படுதல் காண்க.

243. இகந்து - கைவிட்டு. அற்றமுறு நிலைமையினால் - (உன்பொருட்டு அவன்)
துன்பமுறும் நிலைமையினால்; “இரந்தோர் அற்றந் தீர்க்ககன” - புறநானூறு : 158.

244. மூங்கில் போன்ற தோளையுடைய சங்கிலியாரிடமிருந்து.

245. ஒன்றியுடனே நிகழ்வது - ஒன்றி அவளுடன் வாழ்வதாகிய; (ஒன்றியுடன்
நிகழ - ஒன்றி அவளுடன் வாழ); அவளைப் பிரியாதிருக்க என்றபடி. கிடைத்து - அணுகி.

பா-ம் - *நிகழ.

246. “என்செய்தால் இதுமுடியும் அதுசெய்வன் யான்அதற்கு
மின்செய்த புரிசடையீர்! அருள்பெறுதல் வேண்டும்” என
முன்செய்த முறுவலுடன் *முதல்வர்தாம் முகநோக்கி
“உன்செய்கை தனக்கினிஎன் வேண்டுவ” தென் றுரைத்தருள.
247. வம்பணிமென் முலையவர்க்கு மனங்கொடுத்த வன்தொண்டர்
“நம்பரிவர் பிறபதியும் நயந்தகோ லஞ்சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக் கிதுவிலக்காம்” எனுங்குறிப்பால்
தம்பெருமான் திருமுன்பு தாம்வேண்டுங் குறை *இரப்பார்.
248. சங்கரர்தாள் பணிந்திருந்து தமிழ்வேந்தர் மொழிகின்றார்
“மங்கைஅவள் தனைப்பிரியா வகைசபதஞ் செய்வதனுக்
கங்கவளோ டியான்வந்தால் அப்பொழுது கோயில்விடத்
தங்கும்இடந்திருமகிழ்க்கீழ்க் கொளவேண்டும்” எனத்தாழ்ந்தார்.
249. தம்பிரான் தோழரவர் தாம்வேண்டிக் கொண்டருள்
உம்பர்நா யகரும் அதற் குடன்பாடு செய்வாராய்
“நம்பி! நீ சொன்னபடி நாஞ்செய்தும்” என்றருள்
“எம்பிரா னே!அரிய தினிஎனக்கென்?” எனஏத்தி.
- அஞ்சலிசென் னியிலம்ன்ன அருள்பெற்றுப் புறம்போதச்
செஞ்சடையார் அவர்மாட்டுத் திருவிளையாட் டினைமகிழ்ந்தோ
வஞ்சிஇடைச் சங்கிலியார் வழியடிமைப் பெருமையோ
தஞ்சிருள்மீ ளவும்அணைந்தார் அவர்க்குறுதி சொல்லுவார்.
251. சங்கிலியார் தம்மருங்கு முன்போலச் சார்ந்தருளி
“நங்கையுனக் காருரன் நயந்துகு ளுறக்கடவன்
அங்குநமக் கெதிர்செய்யும் அதற்குநீ இசையாதே
கொங்கலர்பூ மகிழின்கீழ்க் *கொள்க” எனக் குறித்தருள.

246. “என்ன செய்தால் மணமுடியுமோ அதைச் செய்வேன்.....”;
“சபதஞ் செய்தலாகிய உனது செயலுக்கு இனி வேண்டுவது என்ன.....”

பா-ம் - *முதல்வரவர்.

247. வம்பு-கச்சு. சபதத்தால், பிறறிருப்பதிகளைக் கண்டு தொழத்தடை
நேருமென்று நினைந்தன ரென்க.

பா-ம் - * உரைப்பார்.

248. கோயில்விட - கோயில் விட்டு.

250. வஞ்சிக்கொடி போன்ற இடையையுடைய. பெருமையை
நினைந்தோ நள்ளிருளில்.

251. நயந்து குள் உறக்கடவன் - விரும்பிச் சபதஞ்செய்து கொடுக்கக்
கடமைப்படுவன். அதற்கு - அச்சபதத்துக்கு. கொங்கு அலர்பூமகிழின் - மணங் கமழும்
பூக்களையுடைய மகிழ்மரத்தின்.

பா-ம் - *கொள்வதென்க.

252. மற்றவருங் கைகுவித்து “மாலயனுக் கறிவரியீர்!
அற்றம்எனக் கருள்புரிந்த அதனில்அடி யேனாகப்
பெற்றதுயான்” எனக்கண்கள் பெருந்தாரை பொழிந்திழிய
வெற்றிமழ விடையார்தஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தெழுந்தார்.
253. தையலார் தமக்கருளிச் சடாமகுடர் எழுந்தருள்
எய்தியபோ ததிகயத்தால் உணர்ந்தெழுந்தல் விரவின்கண்
செய்யசடை யார்அருளின் திறம்நினைந்தே கண்துயிலார்
ஐயமுடன் அருகுதுயில் சேடியரை அணைந்தெழுப்பி.
254. நீங்குதுயில் பாங்கியர்க்கு நீங்கல்எழுத் தறியும்அவர்
தாங்கனவில் எழுந்தருளித் தமக்கருளிச் செய்ததெலாம்
பாங்கறிய மொழியஅவர் பயத்தினுடன் அதிகயமும்
தாங்குமகிழ்ச் சியும்எய்தச் சங்கிலியார் தமைப்பணிந்தார்.
255. சேயிழையார் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு மலர்தொடுக்கும்
தூயபணிப் பொழுதாகத் தொழில்புரிவார் உடன்போதக்
கோயிலின்முன் காலமது வாகவே குறித்தணைந்தார்
ஆயசப தஞ்செய்ய வரவுபார்த் தாருரர்.
256. நின்றவர்அங் கெதிர்வந்த நேரிழையார் தம்மருங்கு
சென்றணைந்து தம்பெருமான் திருவருளின் திறங்கூற
மின்தயங்கு நுண்ணிடையார் விதியுடன்பட் டெதிர்விளம்பார்
ஒன்றியநா ணொடும்மடவா ருடன்ஒதுங்கி உட்புகுந்தார்.
257. அங்கவர்தம் பின்சென்ற ஆருரர் “ஆயிழையீர்!
இங்குநான் பிரியாமை உமக்கிசையும் படிஇயம்பத்
திங்கள்முடி யார்திருமுன் போதுவீர்” எனச்செப்பச்
சங்கிலியார் கனவுரைப்பக் கேட்டதா தியர்மொழிவார்.
258. “எம்பெருமான்! இதற்காக எழுந்தருளி, இமையவர்கள்
தம்பெருமான் திருமுன்பு சாற்றுவது தகா” தென்ன
நம்பெருமான் வன்தொண்டர் நாதர்செயல் அறியாதே
“கொம்பனையீர்! யான்செய்வ தெங்?” கென்று கூறுதலும்.

252. அற்றம் - உண்மையை; இரகசியத்தை எனினுமாம். “அருள்புரிந்த
அதனால், யான் வழி வழி அடியேனாகப் பெற்றேன்” என்றாரென்க.

254. “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” என்ற எழுத்தை அறியும் பெருமான்.
பாங்கு அறிய - முறைமையால் அறியுமாறு.

256. மின்னும் மயங்கும்.

258. எம்பெருமானே (வன்தொண்டரே).

259. மாதரவர் “மகிழ்க்கிழே அமையும்” என மனமருள்வார்
 “ஈதலர்ஆ கிலும்ஆகும் இவர்சொன்ன படிமறுக்கில்
 ஆதலினால் உடன்படவே அமையும்” எனத் துணிந் “தாகில்
 போதுவீர்” என மகிழ்க்கிழ் அவர்போதப் போய்அணைந்தார்.

260. தாவாத பெருந்தவத்துச் சங்கிலியா ருங்காண
 மூவாத திருமகிழை முக்காலும் வலம்வந்து
 “மேவாதிங் கியான்அகலேன்” எனநின்று விளம்பினார்
 பூவார்தண் புனற்பொய்கை முனைப்பாடிப் புரவலனார்.

261. மேவியசீர் ஆருரர் மெய்ச்சபத வினைமுடிப்பக்
 காவியினேர் கண்ணாருங் கண்டுமிக மனங்கலங்கிப்
 “பாவியேன் இதுகண்டேன் தம்பிரான் பணியால்” என்
 றாவிசோர்ந் தமிழார்அங் கொருமருங்கு மறைந்தயர்ந்தார்.

262. திருநாவ லூராளி தம்முடைய செயல்முற்றிப்
 பொருநாகத் துரிபுனைந்தார் கோயிலினுட் புகுந்திறைஞ்சி
 “அருள்நாளுந் தர இருந்தீர் செய்தவா றழகி!” தெனப்
 பெருநாமம் எடுத்தேத்திப் பெருமகிழ்ச்சி யுடன்போந்தார்.

263. வார்புனையும் வனமுலையார் வன்தொண்டர் போனதற்பின்
 தார்புனையும் மண்டபத்துத் தம்முடைய பணிசெய்து
 கார்புனையும் மணிகண்டர் செயல்கருத்திற் கொண்டிறைஞ்சி
 ஏர்புனையுங் கன்னிமா டம்புகுந்தார் இருள்புலர.

264. அன்றிரவே ஆதிபுரி ஒற்றிகொண்டார் ஆட்கொண்ட
 பொன்திகழ்பூண் வன்தொண்டர் புரிந்தவினை முடித்தருள
 நின்றபுகழ்த் திருஒற்றி யூர்நிலவு தொண்டர்க்கு
 மன்றல்வினை செய்வதற்கு மனங்கொள்ள உணர்த்துவார்.

259. இவர் சொன்னபடி மறுக்கில் ஈது அலர் ஆகிலும் ஆகும். அலர் - பழிமொழி; (அலர் தூற்றல்). ஆகில் - இஃது உமக்குச் சம்மதமாகில்.

260. தாவாத - கெடாத. மூவாத - முதிராத; அழியாத என்னலுமாம். மேவாது . . . அகலேன் - இங்கு இராது நான் நீங்கமாட்டேன். “பொன்னவிலுங் கொன்றையினாய் போய்மகிழ்க்கிழிருவென்று - சொன்னஎனைக் கானாமே குளுறவு மகிழ்க்கிழே-என்னவல்ல பெருமானே” - சுந்தரர் : திருவெண்பாக்கம் 9.

261. காவியினேர் - குவளை மலர்போன்ற.

262. போர்யானை யுரிபுனைந்தார்.

263. வார். . . முலையார் - சுச்சணிந்த அழகிய முலையையுடைய சங்கிலியார். தார் - மாலை. ஏர் - அழகு.

264. ஆதி புரியாகிய ஒற்றியூரை. புரிந்த வினை - விரும்பிய மணவினை. மன்றல்வினை - மணவினை.

265. “நம்பியா ருரனுக்கு நங்கைசங் கிலிதன்னை
இம்பர்ஞா லத்திடைநம் ஏவலினால் மணவினைசெய்
தும்பர்வா முலகறிய அளிப்பீர்” என் றுணர்த்துதலும்
தம்பிரான் திருத்தொண்டர் அருள்தலைமேற் கொண்டெழுவார்.
266. மண்ணிறைந்த பெருஞ்செல்வத் திருஒற்றி யூர்மன்னும்
எண்ணிறைந்த திருத்தொண்டர் எழிற்பதியோ ருடன்சுண்டி
உள்நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் உம்பர்பூ மழைபொழியக்
கண்ணிறைந்த பெருஞ்சிறப்பிற் கலியாணஞ் * செய்தளித்தார்.
267. பண்டுநிகழ் பான்மையினாற் பசுபதிதன் அருளாலே
வண்டமர்பூங் குழலாரை மணம்புணர்ந்த வன்தொண்டர்
புண்டரிகத் தவள்வனப்பைப் புறங்கண்ட தூநலத்தைக்
கண்டுகேட் டுண்டுகிர்த்துற் றமர்ந்திருந்தார் காதலினால்.
268. யாழின்மொழி எழில்முறுவல் இருகுழைமேற் கடைபிறமும்
மாழைவிழி வனமுலையார் மணியல்குல் துறைபடிந்து
வீழுமவர்க் கிடைதோன்றி மிகும்புலவி புணர்ச்சிக்கண்
ஊழியாம் ஒருகணந்தான் அவ்வுழி ஒருகணமாம்.
269. இந்நிலையிற் பேரின்பம் இனிதமர்வார் இறையுறையும்
மன்னுபுகழ் ஒற்றியு ரதனில்மகிழ் சிறப்பினால்
சென்னிமதி புனைவார்தந் திருப்பாதந் தொழுதிருந்தார்
முன்னியகா லங்கள்பல முறைமையினால் வந்தகல.

266. திருத்தொண்டர், அழகிய அப்பதியோருடன் கலந்து. நம்பி ஆண்பால்;
நங்கை பெண்பால். “திருவொற்றி யூர்புக்குச் - சார்ந்தனன் சார்ந்தனன் சங்கிலி
மென்தோள்”, “சங்கிலியோடு எனைப்புணர்த்த தத்துவனை”, “மான் திகழுஞ்
சங்கிலியைத் தந்து”, “பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும் பற்றாய
பெருமானே” - சுந்தரர் : திருவாமாத்தூர் 4. திருவாரூர். 11. திருவெண்பாக்கம். 10.
திருநாகைக்காரோணம் 11.

பா-ம் - * செய்தமைத்தார்.

267. புண்டரிக. . நலத்தை - திருமகளின் அழகைப் பின்னிடச் செய்த தூய
அழகை. சங்கிலியார் அழகை ஐம்புலன்களால் நம்பியாரூரர் இனிது நுகர்ந்தாரென்க.
“கண்டுகேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும் - ஒண்தொடி கண்ணே
உள” - திருக்குறள் : 1101.

268. எழில் முறுவல் - அழகிய எயிறு (பற்கள்). இரு. . . . பிறமும் - இரு
காதின்மேல் கடைப்பார்வை பிறமும். மாழை - மாலடுபோன்ற ; அழகிய; திரண்ட
என்னலுமாம். புலவியிலும் புணர்ச்சியிலும் முறையே ஊழி. ; புலவியில்
ஒருகணம் ஊழியாம்; புணர்ச்சியில் அவ்வுழி ஒரு கணமாம்.

269. அமர்வார் - விரும்புவார் ; நுகர்வார்.

270. பொங்குதமிழ்ப் பொதியமலைப் பிறந்துபூஞ் சந்தனத்தின்
கொங்கணைந்து குளிர்சார விடைவளர்ந்த கொழுந்தென்றல்
அங்கணையத் திருவாரூர் அணிவீதி அழகரவர்
மங்கலநாள் வசந்தம்எதிர் கொண்டருளும் வகைநினைந்தார்.
271. வெண்மதியின் கொழுந்தணிந்த வீதிவிடங் கப்பெருமான்
ஒண்ணுதலார் புடைபரந்த ஓலக்கம் அதனிடையே
பண்ணமரும் மொழிப்பரவை யார்பாடல் ஆடல்தனைக்
கண்ணுறமுன் கண்டுகேட் டார்போலக் கருதினார்.
272. பூங்கோயில் அமர்ந்தாரைப் புற்றிடங்கொண் டிருந்தாரை
நீங்காத காதலினால் நினைந்தாரை நினைவாரைப்
பாங்காகத் தாம்முன்பு பணியவரும் பயன்உணர்வார்
“ஈங்குநான் மறந்தேன்” என் றேசறவால் மிகஅழிவார்.
273. மின்னொளிச்செஞ் சடையானை வேதமுதல் ஆனானை
மன்னுபுகழ்த் திருவாரூர் மகிழ்ந்தானை மிகநினைந்து
பன்னியசொற் “பத்திமையும் அடிமையையும் கைவிடுவான்”
என்னும்இசைத் திருப்பதிகம் எடுத்தியம்பி இரங்கினார்.
274. பின்னொருநாள் திருவாரூர் தனைப்பெருக நினைந்தருளி
உன்னஇனி யார்கோயில் புகுந்திறைஞ்சி ஒற்றிநகர்
தன்னைஅக லப்புக்கார் தாஞ்செய்த சபத்தால்
முன்னடிகள் தோன்றாது கண்மறைய மூர்ச்சித்தார்.

270. பொலிவாகிய சந்தன மணத்தில் கலந்து.; மங்கலநாள்
வசந்தம் - திருவிழாவில் வசந்த உற்சவத்தை.

271. ஒண். இடையே - அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்மணிகள்
பக்கத்தே சூழக் கொலுமண்டபத்தில். (வீதிவிடங்கப் பெருமானது கொலு
மண்டபத்தில்.)

272. பூங்கோயில் - கமலாலயத்தில். ஏசறவால் - வருத்தத்தால்.

273. பன்னிய சொல் - பலவகைச் சொல்லமைந்த.

“புத்திமையும் அடிமையையும் கைவிடுவான் பாலியேன்
பொத்தினதோய் அதுஇதனைப் பொருளறிந்தேன் போய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமா மணிதன்னை வயிரத்தை மூர்க்கனேன்
எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கேன் என்னாரூர் இறைவனையே”. - தேவாரம்.

274. முன்னே கால் செல்லும் வழியானது தோன்றாது.

275. செய்வதனை அறியாது திகைத்தருளி நெடிதுயிர்ப்பார்
 “மைவிரவு கண்ணார்பால் குளுறவு மறுத்ததனால்
 இவ்வினைவந் தெய்தியதாம்” எனநினைந் “தெம் பெருமானை
 * எய்தியஇத் துயர்நீங்கப் பாடுவேன்” எனநினைந்து.

வேறு

276. “அழுக்கு மெய்கொ”டென் றெடுத்தசொற் பதிகம்
 ஆதி நீர்புரி அண்ணலை ஓதி
 வழுத்து நெஞ்சொடு தாழ்ந்துநின் றுரைப்பார்
 மாதொர் பாகனார் மலர்ப்பதம் உன்னி

275. குளுறவு - சபதத்தை; சத்தியத்தை. நெடிதுயிர்ப்பார் - பெருமூச்சு விடுபவராகிய வன்தொண்டர். வன்தொண்டப் பெருமான் தம்பிரான் தோழர் என்னும் பெருமையுடையார். அவர், பொன் பெண் முதலியவற்றையும் ஆண்டவன் வழிப்பெறும் பெருந்தகைமை வாய்ந்தவர். ஆண்டவனை அவர்தம் அன்புக்கு எளிவரும் வேலையார் என்றுங் கூறலாம். இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒருவர், ஒரு சபதத்தை வழுவிய காரணத்தால், கண்ணிழக்கலானார். இதனால், ஆண்டவன், அன்பர்தம் அன்புக்கு எளிவருவோ னாயினும், தவறுதல் கண்டவிடத்து எவராயினும், அவரை ஒறுக்கும் நீதிச்செல்வன் என்பது நனிவிளங்குதல் காண்க. வன்தொண்டர் சத்திநிபாதச் செல்வராதலின், உடனே “மைவிரவு. . . . இவ்வினைவந் தெய்தியது” என்று உண்மையை உணர்ந்து கொண்டார். உணர்ந்து, அவர் ஆண்டவனைக் கடியாது, தமது குற்றத்தையே கருதியது ஈண்டு நோக்கற்பாலது. ஆண்டவன், அருளாளனாதலால், மக்கள் தாங்கள் செய்த குற்றத்தை யுணர்ந்து, கழிவிர்க்கங் கொண்டு, உண்மையாகக் கசிந்து கசிந்து, உருகி உருகி, அவனை நோக்கி முறையிடுவரேல், அவன் இரங்கி அவர்தந் துயர் தீர்த்தல் ஒருதலை. வன்தொண்டர் பாட்டால் உருகி உருகி அழுதலை இனி அவர் பாடிவரும் தேவாரங்களால் அறியலாம்.

பா-ம் - * வெவ்விய.

276. கையறவினுக்கும் - செயலற்ற தன்மைக்கும்.

“அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி அடைந்தேன்
 அதுவும் நான் படப் பாலதொன் றானார்
 பிழக்கை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
 பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
 வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெயர் அல்லால்
 மற்று நான் அறி யேன்மறு மாற்றம்
 ஒழுக்க என்னைக் கொருமருந் துரையாய்
 ஒற்றியூ ரெனும் ஊருறை வானே.”

“இழுக்கு நீக்கிட வேண்டும்” என் றிரந்தே
 எய்து வெந்துயர்க் கையற வினுக்கும்
 பழிக்கும் வெள்கிநல் லிசைகொடு பரவிப்
 பணிந்து சாலவும் பலபல நினைவார்.

“கட்ட னேன்பிறந் தேன்உனக் காளாய்க்
 காதற் சங்கிலி காரண மாக
 எட்டி னாற்றிக முந்திரு மூர்த்தி
 என்செய் வான்அடி யேன்எடுத் துரைக்கேன்
 பெட்ட னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
 பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிக் கடிமை
 ஒட்டி னேன்எனை நீ செய்வ தெல்லாம்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.”

“ஈன்று கொண்டதோர் சுற்றமொன் றன்றால்
 யாவ ராகில்என் அன்புடைய யார்கள்
 தோன்ற நின்றருள் செய்தளித் திட்டாற்
 சொல்லு வாரையல் லாதன சொல்லாய்
 மூன்று கண்ணுடை யாயடி யேன்கண்
 கொள்வ தேகணக் குவழக் காகில்
 ஊன்று கோல்எனக் காவதொன் றருளாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.”

“வழித்த லைப்படு வான்முயல் கின்றேன்
 உன்னைப்போல் என்னைப் பாவிக்க மாட்டேன்
 சுழித்த லைப்பட்ட நீரது போலச்
 சுழல்கின் றேன்குழல் கின்றதென் னுள்ளம்
 சுழித்த லைப்பட்ட நாயது போல
 ஒருவன் கோல்பற்றிக் கறகற இழுக்கை
 ஒழித்து நீயரு ளாயின செய்யாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.”

“மற்றுத் தேவரை நினைந்துனை மறவேன்
 நெஞ்சி னாரொடு வாழவு மாட்டேன்
 பெற்றி ருந்துபெ றாதொழி கின்ற
 பேதை யேன்பிழைத் திட்டதை அறியேன்
 முற்று நீஎனை முனிந்திட அடியேன்
 கடவ தென்னுனை நான்மற வேனேல்
 உற்ற நோயுறு பினிதவிர்த் தருளாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.”

“மகத்திற் புக்கதோர் சனிஎனக் காளாய்
 மைந்த னேமணி யேமண வாளா
 அகத்திற் பெண்டுகள் நான்ஒன்று சொன்னால்
 அழையேற் போகுரு டாளனத் தரியேன்
 முகத்திற் கண்ணிழந் தெங்ஙனம் வாழ்கேன்
 முக்க ணாமுறை யோமறை ஒதி
 உகைக்குந் தன்கடல் ஓதம்வந் துலவும்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.”

277. அங்கு நாதர்செய் யருளது வாக

அங்கை கூப்பிஆ ரூந்தொழ நினைந்தே
பொங்கு காதல்மீ ளாநிலை மையினாற்
போது வார்வழி காட்டமுன் போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமுல்லை வாயில்
சென்றி றைஞ்சிநீ டியதிருப் பதிகம்
“சங்கி லிக்காக என்கணை மறைத்தீர்”
என்று சாற்றிய தன்மையிற் பாடி.

278. தொண்டை மானுக்கன் றருள்கொடுத்தருளுந்

தொல்லை வண்புகழ் முல்லைநா யகரைக்
“கொண்ட வெந்துயர் களை”கெனப் பரவிச்
குறித்த காதலின் நெறிக்கொள வருவார்
வண்டு லாமலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்து
மாட மாளிகை நீடுவெண் பாக்கம்
கண்ட தொண்டர்கள் எதிர்கொள வணங்கிக்
காயும் நாகத்தர் கோயிலை அடைந்தார்.

279. அணைந்த தொண்டர்கள் உடன்வல மாக

* அங்கண் நாயகர் கோயில்முன் எய்திக்
குணங்கள் ஏத்தியே பரவிஅஞ் சலியாற்
குவித்த கைதலை மேற்கொண்டு நின்று
வணங்கி “நீர்மகிழ் கோயி லுளீரே”
என்ற வன்தொண்டர்க் கூன்றுகோல் அருளி
இணங்கி லாமொழி யால்“உளோம் போகீர்”
என்றி யம்பினர் ஏதிலார் போல.

277. அருள் தண்டனையேயாக.

“ விண்பணிந் தேத்தும் வேதியர் மாதர் வெருவிட வேழமொன்றுரித்தாய்
செண்பகச் சோலை சூழ்திரு முல்லை வாயிலாய் தேவர்தம் அரசே
தண்பொழில் ஒற்றி மாநக ருடையாய் சங்கிலிக் காக என்கண் கொண்ட
பண்பநின் அடியேன் படுதுயர் களையாய் பாசு பதாபரஞ் சுடரே”.

-தேவாரம்.

278. காயும் நாகத்தர் - கோபிக்கும் பாம்பணிந்த பரமனாரது.

279. இணக்கமில்லாத மொழியால். எதிலார் - அந்நியர்.

பா-ம் - * அங்க ணாளர்தம்.

வேறு

280. “பிழையுளன பொறுத்திடுவர்” என்றெடுத்துப் பெண்பாகம் விழைவடிவிற்பெருமானை வெண்பாக்கம் மகிழ்ந்தானை இழைஎனமா சுணம்அணிந்த இறையானைப் பாடினார் மழைதவமும் நெடும்புரிசை நாவலுர் மன்னவனார்.
281. முன்னின்று முறைப்பாடு போல்மொழிந்த மொழிமாலைப் பன்னும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடியபின் “பற்றாய என்னுடைய பிரான்அருளிங் கித்தனைகொ லாம்” என்று மன்னுபெருந் தொண்டருடன் வணங்கியே வழிக்கொள்வார்.
282. அங்கணர்தம் பதிஅதனை அகன்றுபோய் அன்பருடன் பங்கயப்பூந் தடம்பணைசூழ் பழையனூர் உழைஎய்தித் தங்குவார் அம்மைதிருத் தலையாலே வலங்கொள்ளும் திங்கள்முடி யார்ஆடுந் திருவாலங் காட்டின்அயல்.
283. முன்னின்று தொழுதேத்தி “முத்தா” என் றெடுத்தருளிப் பன்னும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந் தேத்துவார்
* அந்நின்று வணங்கிப்போய்த் திருவூறல் அமர்ந்திறைஞ்சிக் கன்னிமதில் மணிமாடக் காஞ்சிமா நகர்அணைந்தார்.

280. இழை என மாசுணம் - ஆபரணமாகப் பாம்பினை. புரிசை - மதில் சூழ்ந்த.

“பிழையுளன பொறுத்திடுவர் என்றடியேன் பிழைத்தக்கால் பழியதனைப் பாராதே படலம்என்கண் மறைப்பித்தாய் குழைவிரவு வடிகாதா கோயில்உளா யோஎன்ன உழையுடையான் உள்ளிருந்து உளோம்போகிர் என்றானே.”

“மாந்தி கழுஞ் சங்கிலியைத் தந்துவரு பயன்களெலாம் தோன்றஅருள் செய்தளித்தாய் என்றுரைக்க உலகமெல்லாம் ஈன்றவனே வெண்கோயில் இங்கிருந்தா யோவென்ன ஊன்றுவதோர் கோல்அருளி உளோம்போகிர் என்றானே”. - தேவாரம்.

282. தாமரை நிறைந்த பெரிய வயல்கள் சூழ்ந்த பழையனூரிலே.

283. பா-ம் - * அந்நிலையே.

“முத்தா முத்தி தரவல்ல முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர் சிங்கமே பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும் பரமா பழைய னூர்மேய அத்தா ஆலங் காடாஉன் னடியார்க் கடியே னாவேனே”. - தேவாரம்.

284. தேனிலவு பொழிற்கச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தில்
ஊனில்வளர் உயிர்க்கெல்லாம் ஒழியாத கருணையினால்
ஆனதிரு அறம்புரக்கும் அம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
வானில்வளர் திருவாயில் வணங்கினார் வன்தொண்டர்.
285. தொழுதுவிழுந் தெழுந்தருளால் துதித்துப்போய்த் தொல்லுலகம்
முழுதும்அளித் தமிழ்த்தாக்கும் முதல்வர்திரு ஏகம்பம்
பழுதில்அடி யார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்றார்
“இழுதையேன் திருமுன்பே என்மொழிவேன்” என்றிறைஞ்சி.
286. “விண்ணாள்வார் அமுதுண்ண மிக்கபெரு விடமுண்ட
கண்ணாளா! கச்சிஏ கம்பனே! கடையானேன்
எண்ணாத * பிழைபொறுத்திங் கியான்காண எழிற்பவள
வண்ணா!கண் ணளித்தருளாய்” எனவீழ்ந்து வணங்கினார்.
287. பங்கயச்செங் கைத்தளிரால் பனிமலர்கொண் டருச்சித்துச்
செங்கயற்கண் மலைவல்லி பணிந்தசே வடிநினைந்து
பொங்கியஅன் பொடுபரவிப் போற்றியஆ ருரருக்கு
மங்கைதழு வக்குழைந்தார் மறைந்தஇடக் கண்கொடுத்தார்.
288. ஞாலந்தான் இடந்தவனும் நளிர்விசும்பு கடந்தவனும்
மூலந்தான் அறிவரியார் கண்ணளித்து முலைச்சவட்டுக்
கோலந்தான் காட்டுதலுங் குறுகிவிழுந் தெழுந்துகளித்
“தாலந்தான் உகந்தவன்” என் றெடுத்தாடிப் பாடினார்.
289. பாடிமிகப் பரவசமாய்ப் பணிவார்க்குப் பாவையுடன்
நீடியகோ லங்காட்ட நிறைந்தவிருப் புடன்இறைஞ்சிச்
சூடியஅஞ் சலியினராய்த் தொழுதுபுறம் போந்தன்பு
கூடியமெய்த் தொண்டருடன் கும்பிட்டங் கினிதமர்வார்.

285. இழுதையேன் - பேயேன்.

286. பா-ம் - * பிழைபொறுத்தின்றியான்.

288. ஞால. . . . அரியார் - திருமாலும் பிரமனும் தேடியறியாத சிவ பெருமான்.

“ஆலந் தான்உகந் தழுதுசெய் தானை ஆதி யைஅம ரர்தொழு தேத்தும்
சீலந் தான்பெரி தும்உடை யானைச் சிந்திப் பார்அவர் சிந்தையு ளானை
ஏல வார்சூழ லாள்உமை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற
வாரே” - தேவாரம்.

290. மாமலையாள் முலைச்சுவடும் வளைத்தமும்பும் அணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றிஅரு ளதுவாகத்
தேமலர்வார் பொழிற்காஞ்சித் திருநகரங் கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகந் திருவாருர் மேற்பரவி.
291. “அந்தியும்நண் பகலும்” என எடுத்தார்வத் துடன்நசைவால்
“எந்தைபிரான் திருவாருர் என்கொல்எய் துவ” தென்று
சந்தைஇசை பாடிப்போய்த் தாங்கரிய ஆதரவு
வந்தணைய அன்பருடன் மகிழ்ந்துவழிக் கொள்கின்றார்.
292. மன்னுதிருப் பதிகள்தொறும் வன்னியொடு கூவிளமும்
சென்னிமிசை வைத்துவந்தார் கோயிலின்முன் சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவியே போந்தணைந்தார்
அன்னமலி வயல்தடங்கள் சூழ்ந்ததிரு ஆமாத்தூர்.
293. அங்கணரை ஆமாத்தூர் அழகர்தமை அடிவணங்கித்
தங்கும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்த் தாரணிக்கு
மங்கலமாம் பெருந்தொண்டை வளநாடு கடந்தணைந்தார்
செங்கண்வள வன்பிறந்த சீர்நாடு நீர்நாடு.

290. பார்வதியார் தழுவியபோது உற்ற அவர் தம் முலைச்சுவட்டையும்
வளைத் தழும்பையும்.

291. ஆதரவு வந்தணைய - ஆர்வம் பொங்க.

“அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தஞ்சொல்லி
முத்திள மும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தைப ராமரியாத் தென்திரு வாருர்புக்
கெந்தைபி ரானாரை என்கொல் எய்துவதே.” - தேவாரம்.

292. கூவிளமும் - வில்வத்தையும்.

293. கோச்செங்கட் சோழநாயனார் பிறந்த.

“ஓர்ந்தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள் ளேநின்ற ஒன்பொருள்
சேர்ந்தனன் சேர்ந்தனன் சென்று திருஒற்றி யூர்புக்குச்
சார்ந்தனன் சார்ந்தனன் சங்கிலி மென்தோள் தடமுலை
ஆர்ந்தனன் ஆர்ந்தனன் ஆமாத்தூர் ஐயன் அருளதே.” - தேவாரம்.

294. அந்நாட்டின் மருங்குதிரு அரத்துறையைச் சென்றெய்தி
மின்னாரும் படைமழுவார் விரைமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
சொன்மாலை மலர்க் “கல்வாய் அகில்” என்னுந் தொடைசாத்தி
மன்னார்வத் திருத்தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து வைகினார்.

295. பரமந்திரு அரத்துறையைப் பணிந்துபோய்ப் பலபதிகள்
விரவிமழ விடைஉயர்த்தார் விரைமலர்த்தாள் தொழுதேத்தி
உரவுநீர்த் தடம்பொன்னி அடைந்தன்ப ருடன்ஆடி
அரவணிந்தார் அமர்ந்ததிரு வாவடுதண் டுறைஅணைந்தார்.

அங்கணைவார் தமைஅடியார் எதிர்கொள்ளப் புக்கருளிப்
பொங்குதிருக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளணைந்து
“கங்கைவாழ் சடையாய்! ஓர் கண்ணிலேன்” எனக்கவல்வார்
“இங்கெனக்கார் உற” வென்னுந் திருப்பதிகம் எடுத்திசைத்தார்.

294. “கல்வாய்அகி லுங்கதிர் மாமணியுங்
கலந்துந்தி வருந்திவ வின்கரைமேல்
நெல்வாயில் அரத்துறை நீடுறையும்
நிலவெண்மதி சூடிய நின்மலனே
நல்வாயில்செய் தார்நடந் தார்உடுத்தார்
நரைத்தார் இறந்தார்என் றுநா னிலத்திற்
சொல்லாய்க் கழிகின்ற தறிந்தடியேன்
தொடர்ந்தேன்உய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே.”

“புற்றாடர வம்அரை யார்த்துகந்தாய்
புனிதாபொரு வெள்விடை யூர்தியினாய்
எற்றேயொரு கண்ணிலன் நின்னையல்லால்
நெல்வாயில் அரத்துறை நின்மலனே
மற்றேல்ஒரு புற்றிலன் எம்பெருமான்
வண்டார்சூழ லாள்மங்கை பங்கினனே
அற்றார்பிற விக்கடல் நீந்தியேறி
அடியேன்உய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே.” - தேவாரம்.

295. உரவு நீர் தடம் பொன்னி - பரந்த நீரையுடைய பெரிய காவிரியை..

296. “கங்கை வாழ்சடை யாய்க்கண நாதா கால காலனே காமனுக் கனலே
பொங்கு மாகடல் விடமிடற் றானே பூத நாதனே புண்ணியா புனிதா
செங்கண் மால்விடை யாய்தெளி தேனே தீர்த்த னேதிரு வாவடு துறையுள்
அங்க ணாஎனை அஞ்சலென் றருளாய் ஆரெ னக்குற வமரர்க் ளேறே.”

“மண்ணின் மேல்மயங் கிக்கிடப் பேனை
வலிய வந்தெனை ஆண்டுகொண் டானே
கண்ணி லேன்உடம் பில்அடு நோயாற்
கருத்த ழிந்துனக் கேபொறை யானேன்
தெண்ணி லாவெறிக் குஞ்சடை யானே
தேவ னேதிரு வாவடு துறையுள்
அண்ண லேஎனை அஞ்சலென் றருளாய்
ஆரெ னக்குற வமரர்க் ளேறே”. - தேவாரம்.

297. திருப்பதிகங் கொடுபரவிப் பணிந்துதிரு வருளாற்போய்
விருப்பினொடுந் திருத்துருத்தி தனைமேவி விமலர்கழல்
அருத்தியினாற் புக்கிறைஞ்சி “அடியேன்மேல் உற்றபிணி
வருத்தம்எனை ஒழித்தருள வேண்டும்” என வணங்குவார்.
298. பரவியே பணிந்தவர்க்குப் பரமர்திரு வருள்புரிவார்
“விரவியஇப் பிணிஅடையத் தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர்வண் டறைதீர்த்த வடகுளத்துக் குளி” என்னக்
கரவில்திருத் தொண்டர்தாங் கைதொழுது புறப்பட்டார்.
299. மிக்கபுனல் தீர்த்தத்தின் முன்அணைந்து வேதமெலாம்
தொக்கவடி வாயிருந்த துருத்தியார் தமைத்தொழுது
புக்கதனில் முழுகுதலும் புதியபிணி அது *நீங்கி
அக்கணமே மணியொளிகேர் திருமேனி ஆயினார்.
300. கண்டவர்கள் அதிசயிப்பக் கரையேறி உடைபுனைந்து
மண்டுபெருங் காதலினாற் கோயிலினை வந்தடைந்து
தொண்டர்எதிர் “மின்னுமா மேகம்” எனுஞ் சொற்பதிகம்
எண்டிசையும் அறிந்துய்ய ஏழிசையால் எடுத்திசைத்தார்.
301. பண்ணிறைந்த தமிழ்பாடிப் பரமர்திரு வருள்மறவா
தெண்ணிறைந்த தொண்டருடன் பணிந்தங்கண் *உறைந்தேகி
உள்நிறைந்த பதிபிறவும் உடையவர்தாள் வணங்கிப்போய்க்
கண்ணிறைந்த திருவாரூர் முன்தோன்றக் காண்கின்றார்.

297. அருத்தியினால் - ஆர்வத்தால்.

298. பிணிமுழுவதும் வேறுபடத் தவிர்ப்பதற்கு. வரமலர் - தாமரை மலரில்.

299. இடையில் நேர்ந்த பிணியாதலின் “புதிய பிணி” என்றார்.

பா-ம் - *நீங்க.

300. “மின்னுமா மேகங்கள் பொழிந்திழிந்தருவி

வெடிப்படக் கரையொடுந் திரைகொணர்ந் தெற்றும்

அன்னமாங் காவிரி அகன்கரை உறைவார்

அடியினை தொழுதெழும் அன்பராம் அடியார்

சொன்னவா றறிவார் துருத்தியார் வேள்விக்

குடியுளார் அடிகளைச் செடியனேன் நாயேன்

எண்ணெநான் மறக்குமா நெம்பெரு மானை

என்னுடம் படும்பிணி இடர்கெடுத்தானை”. - தேவாரம்.

301. பா-ம் - *உறைந்தேத்தி.

302. அன்றுதிரு நோக்கொன்றால் * ஆரக்கண் டின்புறார்
நின்றுநில மிசைவீழ்ந்து நெடிதுயிர்த்து நேர்இறைஞ்சி
வன்தொண்டர் திருவாரூர் மயங்குமா லையிற்புகுந்து
துன்றுசடைத் தூவாயர் தமைமுன்னந் தொழஅணைந்தார்.
303. பொங்குதிருத் தொண்டருடன் உள்ளணைந்து புக்கிறைஞ்சித்
துங்கஇசைத் திருப்பதிகந் “தூவாயா” என்றெடுத்தே
“இங்கெமது துயர்களைந்து கண்காணக் காட்டாய்” என்
றங்கணர்தம் முன்னின்று பாடிஅருந் தமிழ்புனைந்தார்.
304. ஆறணியுஞ் சடையாரைத் தொழுதுபுறம் போந்தங்கண்
வேறிருந்து திருத்தொண்டர் * விரவுவார் உடன்கூடி
ஏறுயர்த்தார் திருமூலட் டானத்துள் இடைதெரிந்து
மாறில்திரு அத்தயா மத்திறைஞ்ச வந்தணைந்தார்.
305. ஆதிதிரு அன்பர்எதிர் அணையஅவர் முகநோக்கிக்
கோதில்இசை யாற் “குருகு பாய” எனக் கோத்தெடுத்தே
ஏதிலார் போல்வினவி ஏசறவால் திருப்பதிகம்
காதல்புரி கைக்கிளையாற் பாடியே கலந்தணைவார்.
306. சீர்பெருகுந் திருத் * தேவா சிரியன்முன் சென்றிறைஞ்சிக்
கார்விரவு கோபுரத்தைக் கைதொழுதே உட்புகுந்து
தார்பெருகு பூங்கோயில் தனைவணங்கிச் சார்ந்தணைவார்
ஆர்வமிகு பெருங்காத லால்அவனி மேல்வீழ்ந்தார்.

302. இரவு பகல் மயங்கிய அந்தி வேளையில். தூவாயர்தமை -
சிவபெருமானை.

பா-ம் - * ஆரக்கண் டின்புற்றார்.

303. “ தூவாயா தொண்டுசெய் வார்படு துக்கங்கள்
காவாயே கண்டுகொண் டாரைவர் காக்கிலும்
நாவாயால் உன்னையே நல்லன சொல்லுவேற்
காவாஎன் பரவையுள் மண்டளி யம்மானே.” - தேவாரம்.

304. இடை - சமயம். அர்த்த சாமத்தில்.

பா-ம் - * விரவுஅவ ருடன்கூடி.

305. ஆதி. அணைய - சிவனடியார்கள் எதிரே வர. ஏதிலார் - அந்
நியர். ஏசறவால் - வருத்தத்தால். கைக்கிளையால் - ஒருதலைக் காமத்தால்.

“ குருகு பாயக்கொழுங் கரும்புகள் நெரிந்தசா
றருகு பாயும்வயல் அந்தண்ஆ ருரைப்
பருகு மாறும்பணிந் தேத்துமா றுந்நினைந்
துருகு மாறும்இவை யுணர்த்தவல் லீர்களே.” - தேவாரம்.

306. பா-ம் - * தேவா சிரியனை.

307. வீழ்ந்தெழுந்து கைதொழுது முன்நின்று விம்மியே
வாழ்ந்தமலர்க் கண்ணொன்றால் ஆராமல் மனமழிவார்
“ஆழ்ந்ததுயர்க் கடலிடைநின் றடியேனை எடுத்தருளித்
தாழ்ந்தகருத் தினைநிரப்பிக் கண்தாரும்” எனத்தாழ்ந்தார்.

308. திருநாவ லுர்மன்னர் திருவாரூர் *வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமுலட் டானஞ்சேர் பிஞ்ஞகனைப்
பருகாஇன் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகுதற்கு
மருவார்வத் துடன் “மற்றைக் கண்தாரீர்” எனவணங்கி.

வேறு

309. “மீளா அடிமை” எனஎடுத்து மிக்க தேவர் குலமெல்லாம்
மானா மேநஞ் சுண்டருளி மன்னி இருந்த பெருமானைத்
“தாளா தரிக்கும் மெய்யடியார் தமக்காம் இடர்நீர் தரியீர்” என்
றாளாந் திருத்தோ முமைத்திறத்தால் அஞ்சொற் பதிகம்
பாடினார்.

310. பூத முதல்வர் புற்றிடங்கொண் டிருந்த புனிதர் வன்தொண்டர்
காதல் புரிவே தனைக்கிரங்கிக் கருணைத் திருநோக் களித்தருளிச்
சீத மலர்க்கண் கொடுத்தருளச் செவ்வே விழித்து முகமலர்ந்து
பாத மலர்கள் மேற்பணிந்து வீழ்ந்தார் உள்ளம் பரவசமாய்.

307. ஒரு கண் இன்மையால் “தாழ்ந்த கருத்தினை நிரப்பி” என்றார்.

308. பிஞ்ஞகனை - தலைக்கோலமுடைய சிவபெருமானை.

பா-ம் - *வீற்றிருக்கும்.

309. தாள் ஆதரிக்கும் - திருவடிகளை விரும்பிப் போற்றும். அடிமையும்
திருத்தோழமையும் ஆகும் திறத்தால்.

“மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தான் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூர் வாழ்ந்து போதீரே.”

“வீற்றுக் கொள்வீர் ஒற்றி யல்லேன் விரும்பி ஆட்பட்டேன்
குற்ற மொன்றுஞ் செய்த தில்லை கொத்தை யாக்கினீர்
எற்றுக் கடிசுகள் என்கண் கொண்டீர் நீரே பழிபட்டீர்
மற்றைக் கண்தான் தாரா தொழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.” - தேவாரம்.

310. பூத முதல்வர் - உயிர்கட்குத் தலைவர்; பசுபதி. வலக்கண்ணைக்
கொடுத்தருள.

விழுந்தும் எழுந்தும் பலமுறையால் மேவிப் பணிந்து மிகப்பரவி
 *எழுந்த களிப்பி னால்ஆடிப் பாடி இன்ப வெள்ளத்தில்
 அழுந்தி இரண்டு கண்ணாலும் அம்பொற் புற்றின் இடைஎழுந்த
 செழுந்தண் பவளச் சிவக்கொழுந்தின் அருளைப் பருகித் திளைக்கின்றார்.

காலம் நிரம்பத் தொழுதேத்திக் கனக மணிமா ளிகைக்கோயில்
 ஞாலம் உய்ய வரும்நம்பி நலங்கொள் விருப்பால் வலங்கொண்டு
 மாலும் அயனும் முறைஇருக்கும் வாயில் கழியப் புறம்போந்து
 சீல முடைய அன்பருடன் தேவா சிரியன் மருங்கணைந்தார்.

313. நங்கை பரவை யார்தம்மை நம்பி பிரிந்து போனதற்பின்
 தங்கு மணிமா ளிகையின்கண் தனிமை கூரத் தளர்வார்க்குக்
 கங்குல் பகலாய்ப் பகல்கங்குல் ஆகிக் கழியா நாளெல்லாம்
 பொங்கு காதல் மீதாரப் புலர்வார் சிலநாள் போனதற்பின்.

314. செம்மை நெறிசேர் திருநாவ லூரர் ஒற்றி யூர்சேர்ந்து
 கொம்மை முலையார் சங்கிலியார் தம்மைக் குலவு மணம்புணர்ந்த
 மெய்ம்மை வார்த்தை தாம்அவர்பால் விட்டார் வந்து கட்டுரைப்பத்
 தம்மை அறியா வெகுளியினால் தரியா நெஞ்சி னொடுத்தளர்வார்.

மென்பூஞ் சயனத் திடைத்துயிலும் மேவார் விழித்தும் இனிதமரார்
 பொன்பூந் தவிசின் *மிசையினிரார் நில்லார் செல்லார் புறம்பொழியார்
 *மன்பூ வாளி மழைகழியார் மறவார் நினையார் *வாய்விள்ளார்
 என்பூ டிருக்கும் புலவியோ பிரிவோ இரண்டின் இடைப்பட்டார்.

316. ஆன கவலைக் கையறவால் அழியும் நாளில் ஆரூரர்
 கூனல் இளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியார் கோயில் முன்குறுகப்
 பானல் விழியார் மாளிகையிற் பண்டு செல்லும் பரிசினால்
 போன பெருமைப் பரிசனங்கள் புகுதப் பெறாது புறநின்றார்.

311. திளைக்கின்றார் - இடையீடின்றி இன்பநுகர்கிறார்.

பா-ம் - *எழுந்து.

312. முறையிருக்கும் - தங்கள் குறைகளை முறையிட முறை முறையே
 காத்திருக்கும்.

313. இரவுக்குரியன பகலிலும், பகலுக்குரியன இரவிலும் நிகழலால் "கங்குல்.
 கழியா" என்றார். நாளெல்லாம். கழியா.

315. தவிசின்மீது இரார் - ஆசனத்தின்மீது இரார். மன். கழியார் -
 மன்மதனது புஷ்ப பாணமாகிய மழையைக் கழியார்.

பா.ம் - *மிசையிரார். *வன். *என்செய்வார்.

316. கையறவால் - செயலற்ற தன்மையால்; வருத்தத்தால். பிறைக் கண்ணி-
 பிறையாகிய கொண்டைமாலையை யணிந்த. பானல் விழியார் - குவளைபோலுங்
 கண்களையுடைய பரவையார். பண்டு செல்லும் பரிசினால் போன - பழையபடி
 போவதுபோலப் போன.

நின்ற நிலைமை யவர்கள்கிலர் நிலவு திருவா ரூரர்எதிர்
சென்று மொழிவார் “திருஒற்றி யூரில் நிகழ்ந்த செய்கைஎலாம்
ஒன்றும் ஒழியா வகையறிந்தங் குள்ளார் தள்ள மாளிகையில்
இன்று புறமுஞ் சென்றெய்தப் பெற்றி லோம்”என் றிறைஞ்சினார்.

மற்ற மாற்றங் கேட்டழிந்த மனத்த ராகி வன்தொண்டர்
“உற்ற இதனுக் கினிஎன்னோ செயல்” என் றுணர்வார் உலகியல்பு
கற்ற மாந்தர் சிலர்தம்மைக் காதற் பரவை யார்கொண்ட
செற்ற நிலைமை அறிந்தவர்க்குத் தீர்வு சொல்லச் செலவிட்டார்.

நம்பி அருளாற் சென்றவரும் நங்கை பரவை யார்தமது
பைம்பொன் மணிமா ளிகைஅணைந்து பண்பு புரியும் பாங்கினால்
வெம்பு புலவிக் கடல்அழுந்தும் மின்னே ரிடையார் முன்எய்தி
“எம்பி ராட்டிக் கிதுதகுமோ” என்று பலவும் *எடுத்துரைப்பார்.

பேத நிலைமை நீதியினாற் பின்னும் பலவும் சொன்னவர்முன்
மாத ரவரும் மறுத்துமனங் கொண்ட செற்றம் மாற்றாராய்
“ஏதம் மருவும் அவர்திறத்தில் இந்த மாற்றம் இயம்பில்உயிர்
போதல் ஒழியா” தெனஉரைத்தார் அவரும் அஞ்சிப் புறம்போந்தார்.

321. போந்து புகுந்த படியெல்லாம் பூந்தண் பழன முனைப்பாடி
வேந்தர் தமக்கு விளம்புதலும் வெருவுற் றயர்வார் துயர்வேலை
நீந்தும் புணையாந் துணைகாணார் நிகழ்ந்த சிந்தா குலம்நெஞ்சில்
காந்த அழிந்து தோய்ந்தெழார் கங்குல் இடையா மக்கடலுள்.

317. அங்குள்ளார் - தோழிகள்.

318. செற்றம் - கோபம்.

319. பண்பு புரியும் பாங்கினால் - ஒழுக்கத்தை நாடி அதைக் கடைப்பிடித்த
தன்மையால்.

பா-ம் - *எடுத்துரைத்தார்.

320. பேத நிலைமை நீதியினால் - “ஊடலுக்குரிய ஒழுக்க நீதியால்” - பழைய
குறிப்புரை; “வெவ்வேறு வகைப்படும் நியாயங்களினால்” - இராமலிங்க சுவாமிகள்.
ஏதம். . . . ஒழியாது - குற்றம் பொருந்திய நம்பியாரூரர் சார்பாக இம்மொழியை
வலியுறுத்திப் பேசுவிராயின், என்னுயிர் நீங்குதல் தவறாது.

321. பழனம் - வயல்கள் குழந்த. வெருவுற்று அயர்வார் - நடுக்குற்றுச்
சோர்வார். துயர் வேலை - துன்பக் கடலை. காந்த - முதிர்ந்து வேக. கங்குல். . . கடலுள்
- இரவில், அர்த்த சாமமென்னுங் கடலுள்.

322. அருகு சூழ்ந்தார் துயின்றுதிரு அத்த யாமம் பணிமடங்கிப்
பெருகு புவனம் சலிப்பின்றிப் பேயும் உறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்
முருகு விரியும் மலர்க்கொன்றை முடிமேல் அரவும் இளமதியும்
செருகும் ஒருவர் தோழர்தனி வருந்தி இருந்து சிந்திப்பார்.

“முன்னை வினையால் இவ்வினைக்கு மூலம் ஆனாள் பால்அணைய
* என்னை உடையாய்! நினைந்தருளாய் இந்த யாமத் தெழுந்தருளி
அன்னம் அனையாள் புலவியினை அகற்றில் உய்ய லாம், அன்றிப்
பின்னை இல்லைச் செயல்” என்று பெருமான் அடிகள்

தமைநினைந்தார்.

அடியார் இடுக்கண் தரியாதார் ஆண்டு கொண்ட தோழர்குறை
முடியா திருக்க வல்லரே முற்றும் அளித்தாள் பொற்றளர்க்கைத்
தொடியார் தழும்பும் முலைச்சுவடும் உடையார் தொண்டர்

தாங்காணும்

படியால் அணைந்தார் நெடியோனும் காணா அடிகள் படிதோய.

325. தம்பி ரானார் எழுந்தருளத் தாங்கற் கரிய மகிழ்ச்சியினால்
கம்பி யாநின் றவயவங்கள் கலந்த புளகம் மயிர்முகிழ்ப்ப
நம்பி யாரு ரரும்எதிரே நளின மலர்க்கை தலைக்குவிய
அம்பி காவல் லவர்செய்ய அடித்தா மரையின் கீழ்வீழ்ந்தார்.

விழுந்து பரவி மிக்கபெரு விருப்பி னோடும் எதிர்போற்றி
எழுந்த நண்பர் தமைநோக்கி “என்நீ யுற்ற?” தென்றருளத்
தொழுந்தங் குறையை விளம்புவார் “யானே *தொடங்குந்
துரிசிடைப்பட்

டமுந்தும் என்னை இன்னம்எடுத் தாள வேண்டும் உமக்” கென்று.

322. திரு அர்த்தசாமப் பூசையும் முடிந்து. பிறங்கு இருள்வாய் - செறிந்த
இருளிலே; அர்த்தராத்திரியிலே. முருகு - வாசனை.

323. பா-ம் - * என்னை யுடையான் நினைந்தருளில்.

324. வல்லரே - வல்லரோ? முற்றும் அளித்தாள் - உமையம்மையார்.
தொடியார் தழும்பும் - வளைத்தழும்பும்.

325. அவயவங்கள் கம்பியா (நடுங்கி) நின்று. நளினமலர் - தாமரைமலர்
போலும். அம்பிகாவல்லவர் - அம்பிகை நாயகர்; சிவபெருமான்; வல்லவர் என்பதை,
வலவர் என்பதன் விரித்தல் விகாரமாகக்கொண்டு அம்பிகையை இடப்பாகங்
கொண்டவர் என்று கூறுதலுமொன்று.

326. தொடங்கும் துரிசிடைப்பட்டு - மேற்கொண்ட குற்றத்துள் அகப்பட்டு;
... உமக்குக் கடமை என்று.

பா-ம் - * தொடக்குத்.

327. “அடியேன் * அங்குத் திருஹ்றி யூரில் நீரே அருள்செய்ய
வடிவேல் ஒண்கண் சங்கிலியை மணஞ்செய் தணைந்த
திறமெல்லாம்
*கொடியே ரிடையாள் பரவைதான் அறிந்து தன்பால்
யான்குறுகில்
‘முடிவேன்’ என்று துணிந்திருந்தாள் * என் நான் செய்வ?”
தெனமொழிந்து.

328. “நாயன் நீரே நான்உமக்கிங் கடியே னாகில் நீர்எனக்குத்
தாயின் நல்ல தோழருமாம் தம்பி ரானா ரேயாகில்
ஆய அறிவும் இழந்தழிவேன் அயர்வு நோக்கி அவ்வளவும்
போய்இவ் விரவே பரவையுறு புலவி *தீர்த்துத் தாரும்” என.

329. அன்பு வேண்டுந் தம்பெருமான் அடியார் வேண்டிற் றேவேண்டி
முன்பு நின்று விண்ணப்பஞ் செய்த நம்பி முகநோக்கித்
“துன்பம் ஒழிநீ யாம்உனக்கோர் தூத னாகி இப்பொழுதே
பொன்செய் மணிப்பூண் பரவைபால் போகின் றோம்” என்
றருள்செய்தார்.

எல்லை இல்லாக் *களிப்பினராய் இறைவர் தாளில் வீழ்ந்தெழுந்து
வல்ல பரிசெல் லாந்துதித்து வாழ்ந்து *நின்ற வன்தொண்டர்
“முல்லை முகைவெண் நகைப்பரவை முகிச்சேர் மாடத்
திடைச்செல்ல
நில்லா தீண்ட எழுந்தருளி நீக்கும் புலவி” எனத்தொழுதார்.

331. அண்டர் வாழக் கருணையினால் ஆல காலம் அமுதாக
உண்ட நிலக் கோலமிடற் றொருவர் இருவர்க் கறிவரியார்
வண்டு வாழும் மலர்க்கூந்தல் பரவை யார்மா ளிகைநோக்கித்
தொண்ட னார்தம் துயர்நீக்கத் தூத னாராய் எழுந்தருள.

327. கொடிபோன்ற (ஏர் - உவம உருபு).

பா-ம் - *வணங்கும். *கொடிநே ரிடையாள். *என்னேசெய்வ.

328. நாயகராகிய நீரே. பொருந்திய அறிவும். . . .

பா-ம் - *தீர்த்தாண் டருளும்.

330. வல்ல பரிசெல்லாம் துதித்து - தாம் உணரவல்ல இயல்புகளையெல்லாம்
துதித்து; கூடிய வகைகளிலெல்லாம் துதித்து. வாழ்ந்து-மகிழ்ந்து. ஈண்ட - விரைய.

பா-ம் - *களிப்பினால். *நின்று.

332. தேவா சிரியன் முறையிருக்குந் தேவ ரெல்லாஞ் சேவித்துப்
போவார் தம்மில் வேண்டுவார் போத ஒழிந்தார் *புறத்தொழிய
ஓவா அணுக்கச் சேவகத்தில் உள்ளோர் பூத கணநாதர்
மூவா முனிவர் யோகிகளின் முதலா னார்கள் முன்போத.

333. அருகு பெரிய தேவருடன் அணைந்து வரும்அவ் விருடிகளும்
மருவு நண்பு நிதிக்கோனும் முதலா யுள்ளோர் மகிழ்ந்தேத்தத்
தெருவும் விசும்பும் நிறைந்துவிரைச் சொழும்பு மாரி

பொழிந்தலையப்

பொருவில் அன்பர் விடுந்துதர் புனித வீதி யினிற்போத.

“மாலும் அயனும் காணாதார் மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சும்
காலம் இது” என் றங்கவரை அழைத்தால் என்னக் கடல்விளைத்த
ஆலம் இருண்ட கண்டத்தான் அடித்தா மரைமேற் சிலம்பொலிப்ப
நீல மலர்க்கண் பரவையார் திருமா ளிகையை நேர்நோக்கி.

இறைவர் விரைவின் எழுந்தருள எய்தும் அவர்கள் பின்தொடர
அறைகொள் திரைநீர் தொடர்ச்சடையில் அரவு தொடர அரியஇளம்
பிறைகொள் அருகு நறைஇதழிப் பிணையல் சுரும்பு தொடரஉடன்
மறைகள் தொடர வன்தொண்டர் மனமும் தொடர வரும்பொழுது.

பெருவீ ரையினும் மிகமுழங்கிப் பிறங்கு மதகுஞ் சரம்உரித்து
மருவீர் உரிவை புனைந்தவர்தம் மருங்கு சூழ்வார் நெருங்குதலால்
திருவீ தியினில் அழகர்அவர் மகிழுஞ் செல்வத் திருவாரூர்
ஒருவீ தியிலே சிவலோகம் முழுதுங் காண உளதாமால்.

332. தேவாசிரிய மண்டபத்தில் முறையே இருக்கும். . . . உடன் போக
மற்றவர் புறத்தொழிய நீங்காத அணுக்கச்சேவர்களாகிய நந்தி முதலியோர். . .

பா-ம் - *புறத்தணைய.

333. பொருவில் அன்பர் - ஒப்பற்ற அன்பராகிய வன்தொண்டர்.

334. அவரை - அவ்விருவரையும்.

332, 333, 334 - இம்மூன்றும் சில பிரதிகளில் இல்லை.

335. உடன் சென்றவர்கள் பின்தொடர. அறை. . .தொடர் - ஒலித்தலைக்
கொண்ட அலைகளையுடைய கங்கை நீர் தொடரும். நறை. . .சுரும்பு - தேன் சிந்தும்
கொன்றை மாலையில் வண்டுகள்.

336. பெரு. . .மருங்கு - பெரிய கடலைப் பார்க்கினும் மிக முழங்கி விளங்கும்
மதயானையை உரித்துக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தோலைப் போர்த்தவராகிய சிவபிரான்
பக்கத்தே.

337. ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும் நம்பி தூதர் பரவையார்
கோல மணிமா ளிகைவாயில் குறுகு வார்முன் கூடத்தம்
பாலங் கணைந்தார் புறநிற்பப் பண்டே தம்மை அர்ச்சிக்கும்
சீலம் உடைய மறைமுனிவ ராகித் தனியே சென்றணைந்தார்.

சென்று மணிவா யிற்கதவஞ் செறிய அடைத்த அதன் முன்பு
நின்று * “பாவாய்! திறவாய்” என் றழைப்ப நெறிமென் குழலாரும்
ஒன்றுந் துயிலா துணர்ந்தயர்வார் “உடைய பெருமான் பூசனைசெய்
துன்றும் புரிநூல் மணிமார்பர்போலும் அழைத்தார்” எனத்துணிந்து.

339. “பாதி மதிவாழ் முடியாரைப் பயில்பூ சனையின் பணிபுரிவார்
பாதி இரவில் இங்கணைந்த தென்னோ!” என்று பயமெய்திப்
பாதி உமையாள் திருவடிவிற் பரம ராவ தறியாதே
பாதி மதிவாள் நுதலாரும் பதைத்து வந்து கடைதிறந்தார்.

மன்னும் உரிமை வன்தொண்டர் *வாயில் தூதா வாயிலிடை
முன்னின் றாரைக் கண்டிறைஞ்சி “முழுதும் உறங்கும் பொழுதின்கண்
என்னை ஆளும் பெருமான் இங் கெய்தி அருளி னார்என்ன
மின்னு மணிநூல் அணி *மார்பீர் எய்த வேண்டிற் றென்?” என்றார்.

வேறு

341. கங்கைநீர் கரந்த வேணி கரந்தவர் அருளிச் செய்வார்
“நங்கைநீ மறாது செய்யின் *நான்வந்த துரைப்ப” தென்ன
அங்கயல் விழியி னாரும் “அதனைநீர் அருளிச் செய்தால்
இங்கெனக் கிசையு மாகில் இசையலாம்” என்று சொல்லி.

337. தூதர். . . .குறுகுவாராய்.

338. செறிய அடைத்த - நன்றாக (நெருங்க) அடைத்த, நெறித்த மெல்லிய
கூந்தலையுடைய பரவையாரும். ஒன்றும். . . .அயர்வார்-சிறிதும் துயிலாது கண்
விழித்து (பலவாறு எண்ணி எண்ணி) வருந்துபவராய். உடைய பெருமான் -
எல்லாரையும் ஆளாக உடைய சிவபெருமானை. ஒன்றும். . .அயர்வாராகிய வன்
தொண்டரை ஆளாகவுடைய பெருமான் என்று கொள்ளலுமாம்.

பா-ம் - *பாவாய்! என்றழைப்ப நெறித்துச் சுழல்மென் குழலாரும்.

340. வன்தொண்டர் காரணமாகத் தூதாகி. அருளினார் போல.

பா-ம் - *விடுத்த தூதர். *மார்பர்.

341. கங்கைநீர் மறைந்த சடையை மறைத்து வந்தவராகிய இறைவன்.

பா-ம் - *நான்வந்த துரைப்பேன்” என்ன.

“என்றினைந் தணைந்த தென்பால் இன்னதென் றருளிச் செய்தால்
பின்னைய தியலு மாகில் ஆம்” எனப் பிரானார் தாமும்
“மின்னிடை மடவாய்! நம்பி *வரஇங்கு வேண்டும்” என்ன
நன்னுத லாருஞ் “சால நன்று! நம் பெருமை” என்பார்.

343. “பங்குனித் திருநா ளுக்குப் பண்டுபோல் வருவா ராகி
இங்கெனைப் பிரிந்து போகி ஒற்றியூர் எய்தி அங்கே
சங்கிலித் தொடக்குண் டாருக் கிங்கொரு சார்வுண் டோ?நீர்
கங்குலின் வந்து சொன்ன காரியம் அழகி!” தென்றார்.

344. நாதரும் அதனைக் கேட்டு “நங்கைநீ நம்பி செய்த
ஏதங்கள் மனத்துக் கொள்ளா தெய்திய வெகுளி நீங்கி
நோதக ஒழித்தற் கன்றோ நுன்னையான் வேண்டிக் கொண்ட
தாதலின் மறுத்தல் செய்ய அடா”தென அருளிச் செய்தார்.

345. அருமறை முனிவ ரான ஐயரைத் தைய லார்தாம்
* “கருமம்ஈ தாக நீர்இக் கடைத்தலை *வருகை மற்றும்
பெருமைக்குத் தகுவ தன்றால் ஒற்றியூர் உறுதி பெற்றார்
வருவதற் கிசையேன் நீரும் போம்” என மறுத்துச் சொன்னார்.

நம்பர்தாம் அதனைக் கேட்டு நகையும்உட் கொண்டு மெய்ம்மைத்
தம்பரி சறியக் காட்டார் தனிப்பெருந் தோழ னார்தம்
வெம்புறு வேட்கை காணுந் திருவினை யாட்டின் மேவி
வம்பலர் குழலி னார்தாம் மறுத்ததே கொண்டு மீண்டார்.

347. தூதரைப் போக விட்டு வரவுபார்த் திருந்த தொண்டர்
“நாதரை அறிவி லாதே நன்னுதல் புலவி *நீக்கிப்
போதரத் தெழுதேன்” என்று புலம்புவார் பரவை யாரைக்
காதலில் இசைவு கொண்டு வருவதே கருத்துட் கொள்வார்.

342. பா-ம் - *வரப்பெற.

343. பங்குனித் திருநாளுக்குப் பொன் முதலியன கொண்டு முன்போல
வருவாராகி.

344. நோதக ஒழித்தற் கன்றோ - துன்பமுறுதலை நீக்குதற்கன்றோ; “காதலர்
பிரிந்த மாதர் நோதக” - சிலப்பதிகாரம் 4. அந்திமாலை. 58. (நோவுதக - அடியார்க்கு
நல்லார்).

345. பா-ம் - *கருமம் ஈதாகில். *வருதல் நுந்தம்.

346. திருவினையாட்டில் விருப்புற்று.

347. நன்னுதல் - நல்ல நெற்றியையுடைய பரவையார்.

பா-ம் - *நீக்கப்.

348. “போய்அவள் மனையில் நண்ணும் புண்ணியர் என்செய் தாரோ
நாயனார் தம்மைக் கண்டால் நன்னுதல் மறுக்கு மோதான்
ஆயஎன் அயர்வு தன்னை அறிந்தெழுந் தருளி னார்தாம்
சேயிழை துனிதீர்த் தன்றி *மீள்வது செய்யார்” என்று.
349. வழிஎதிர் கொள்ளச் செல்வர் வரவுகா ணாது மீள்வர்
அழிவுற மயங்கி நிற்பர் அசைவுடன் இருப்பர் “நெற்றி
விழியவர் தாழ்த்தார்” என்று மீளவும் எழுவர் மாரன்
பொழிமலர் மாரி வீழ ஒதுங்குவர் புன்க ணுற்றார்.
350. பரவையார் தம்பால் நம்பி *தூதராம் பாங்கிற் போன
அரவணி சடையார் மீண்டே *அறியுமா றணையும் போதில்
இரவுதான் பகலாய்த் தோன்ற எதிரெழுந் தணையை விட்ட
உரவுநீர் வெள்ளம் போல ஓங்கிய களிப்பிற் சென்றார்.
351. சென்றுதம் பிராணைத் தாழ்ந்து திருமுகம் முறுவல் செய்ய
ஒன்றிய விளையாட் டோரார் “உறுதிசெய் தணைந்தார்” என்றே
“அன்றுநீர் ஆண்டு கொண்ட அதனுக்குத் தகவே செய்தீர்
இன்றிவள் வெகுளி எல்லாந் தீர்த்தெழுந் தருளி” என்றார்.
352. அம்மொழி விளம்பும் நம்பிக் கையர்தாம் அருளிச் செய்வார்
“நம்மைநீ சொல்ல நாம்போய்ப் பரவைதன் இல்லம் நண்ணிக்
கொம்மைவெம் முலையி னாட்குன் திறமெலாங் கூறக்
கொள்ளாள்
வெம்மைதான் சொல்லி நாமே வேண்டவும் மறுத்தாள்”
என்றார்.

348. சேயிழை - செவ்விய ஆபரணங்களை யணிந்த பரவையாரது. துனி - கையிகந்த ஊடலை; புலவி நீட்டத்தை; வெறுப்பை.

பா-ம் - *மீள்வதும்.

349. புன்கண் - துன்பம்.

350. பாங்கில் - தன்மையில்; முறைமையில். மீண்டே அறியுமாறு - திரும்பித் தம்மை அறியுமாறு. உரவு - பரந்த. அணைகடந்த வெள்ளம் போல.

பா-ம் - *தூதராய்ப் பாங்கு. *அணையுமா றறியும்.

351. ஒன்றிய - பொருந்திய. ஓரார் - உணராதவராய்.

353. அண்ணலார் அருளிச் செய்யக் கேட்டஆ ரூரர் தாமும்
துண்ணென நடுக்கம் உற்றே தொழுது “நீர் அருளிச் செய்த
வண்ணமும் அடியா ளான பரவையோ மறுப்பாள் நாங்கள்
* எண்ணஆர் அடிமைக் கென்ப தின்றறி வித்தீர்!” என்று.
354. “வானவர் உய்ய வேண்டி மறிகடல் நஞ்சை உண்டர்
தானவர் புரங்கள் வேவ மூவரைத் * தவிர்த்தாட் கொண்டர்
நான்மறைச் சிறுவர்க் காகக் காலனைக் காய்ந்து நட்டர்
யான்மிகை உமக்கின் றானால் என்செய்வீர் போதா!” தென்றார்.
355. “ஆவதே செய்தீர் * இன்றென் அடிமைநீர் வேண்டா விட்டால்
பாவியேன் தன்னை அன்று வலியஆட் கொண்ட பற்றென்?
நோவுமென் அழிவுங் கண்டர் நுடங்கிடை அவள்பால் * இன்று
மேவுதல் செய்யீ ராகில் விடும்உயிர்” என்று வீழ்ந்தார்.

தம்பிரான் அதனைக் கண்டு தரியாது தளர்ந்து வீழ்ந்த
நம்பியை அருளால் நோக்கி “நாம் இன்னம் அவள்பாற் போய்அக்
கொம்பினை இப்போ தேநீ * குறுகுமா கூறு கின்றோம்
வெம்புறு துயர்நீங்” கென்றார் வினைஎலாம் விளைக்க வல்லார்.

353. நீர் கட்டளையிட்ட தன்மையையும் பரவையா மறுப்பாள்? நாங்கள்
அடிமைக்கு எண்ண ஆர் என்பதை இன்று அறிவித்தீர் (நாங்கள் அடிமைக்கு
உரியவர்களாக எண்ணுதற்கு என்ன இயல்பு எங்களிடமிருக்கிறது என்றபடி);
எண்ணலார் என்னும் பாடத்துக்கு “நாங்கள் அடிமைக்கு எண்ணப்படாதவர்கள்
.....” என்று கொள்க.

பா-ம் - * எண்ணலார்.

354. ஈண்டுப் போந்துள்ள கதைகளின் தத்துவங்கள் முன்னர்ப் பல
விடங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அசுரர்கள் முப்புரங்கள். மூவர் - பரமவிரதன்,
பரமயோகன், பரமகுணன்; “மூவெயில் செற்ற ஞான்று உய்ந்த மூவரில். . . .
திருப்புன்கூருளானே” - சுந்தரர். நட்டர் - அன்புக்குரிமையாக்கினீர்; நிலை
பெறுத்தினீர். இங்கே குறிப்பிட்ட நஞ்சை உண்டது முதலிய யாவும் இறைவனை
அடைக்கலம் புகுந்தவரைக் காத்தமையைக் குறிப்பன. இவ்வளவு செய்த பெருமானை
வன்தொண்டர் பார்த்து “யான். . . உமக்கு மிகை இன்றைக்கானால்
.....” என்றார். போதாது - திரும்பி வாராது.

பா-ம் - * தடுத்தீர்.

355. எனக்கு ஆவதே செய்தீர்! (வருத்தத்தால் உடன்பாடு போன்று
எதிர்மறையாக வரும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இது தொடர்ந்து வரும் வன்தொண்டர்
மொழிகளால் இனிது விளங்கும்.) பற்று எற்றுக்கு என்றபடி.

பா-ம் - * எந்தன். * இன்னம்.

356. பா-ம் - * கூடுமா.

357. மயங்கிய நண்பர் உய்ய வாக்கெனும் மதுர வாய்மை
நயங்கிளர் அமுதம் நல்க நாவலுர் மன்னர் தாமும்
“முயங்கிய கலக்கம் நீக்கி உம்மடித் தொழும்ப னேனைப்
பயங்கெடுத்திவ்வா றன்றொ பணிகொள்வ!” தென்று போற்ற.

358. அன்பர்மேற் கருணை கூர ஆண்டவர் மீண்டுஞ் செல்லப்
பின்புசென் றிறைஞ்சி நம்பி பேதுற வோடு மீண்டார்
முன்புடன் போதா தாரும் முறைமையிற் சேவித் தேகப்
பொன்புரி சடையார் மாதர் புனிதமா ளிகையிற் சென்றார்.

359. மதிநுதற் பரவை யார்தாம் மறையவர் போன பின்பு
*முதுமறை முனியாய் வந்தார் *அருளுடை முதல்வ ராகும்
அதிசயம் பலவுந் தோன்ற “அறிவுற்றே அஞ்சிக் கெட்டேன்
எதிர்மொழி எம்பி ரான்முன் என்செய மறுத்தேன்” என்பார்.

கண்துயில் எய்தார் வெய்ய கையற வெய்தி * “ஈங்கின்
றண்டர்தம் பிரானார் தோழர்க் காகஅர்ச் சிப்பார் கோலம்
கொண்டனைந் தவரை யான்உட் கொண்டிலேன் பாவி யேன்” என்
றொண்குடர் வாயி லேபார்த் துழையரோ டழியும் போதில்.

361. வெறியுறு கொன்றை வேணி விமலருந் தாமாந் தன்மை
அறிவுறு கோலத் தோடும் அளவில்பல் பூத நாதர்
செறிவுறு தேவர் யோகர் முனிவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல
மறுவில்சீர்ப் பரவை யார்தம் மானிகை புகுந்தார் வந்து.

362. பாரிடத் தலைவர் முன்னாம் பல்கண நாதர் தேவர்
நேர்வுறு முனிவர் சித்தர் இயக்கர்கள் நிறைத லாலே
பேரரு ளாளர் எய்தப் பெற்றமா ளிகைதான் *தென்பால்
சீர்வளர் கயிலை வெள்ளித் திருமலை போன்ற தன்றே.

357. வாய்மை - தப்பாத மொழி; உண்மை; முன்னே கூறியது திரு
விளையாட்டின் பொருட்டாதலான், இங்கே இம்முறை “வாய்மை” என்றார்.
நயங்கிளர் - விருப்பம் எழும். அமுதம் உயிரைக் கொடுக்க வல்லது. இங்கே
இறைவனது வாய்மை, நண்பராகிய வன்தொண்டருக்கு அமுதாயிற்றென்க. முயங்கிய
- மனதிற் கொண்ட. தொழும்பனை - தொண்டனை.

358. பேதுறவோடும் - மயக்கத்தோடும்.

359. பா-ம் - *முதிர். *ஆளுடை.

360. கையறவு - செயலற்ற வருத்தம். உழையரோடு - பாங்கிமாரோடு.

பா-ம் - *இன்றிங் கண்டர்.

362. பாரிடத்தலைவர் - பூதத்தலைவர்.

பா-ம் - *அன்பால்.

363. ஐயர்அங் கணைந்த போதில் அகிலலோ கத்துள் ளாரும்
எய்தியே செறிந்து சூழ எதிர்கொண்ட பரவை யார்தாம்
மெய்யுறு நடுக்கத் தோடு மிக்கெழு மகிழ்ச்சி பொங்கச்
செய்யதா ளிணைமுன் சேர விரைவினாற் சென்று வீழ்ந்தார்.
364. அரி அயற் கரியார் தாமும் ஆயிழை யாரை நோக்கி
“உரிமையால் ஊரன் ஏவ மீளவும் உன்பால் வந்தோம்
முருகலர் குழலாய்! இன்னம் முன்புபோல் மறாதே நிற்பால்
பிரிவுற வருந்து கின்றான் வரப்பெற வேண்டும்” என்றார்.
365. பெருந்தடங் கண்ணி னாரும் பிரான்முன்பு மிகவும் அஞ்சி
வருந்திய உள்ளத் தோடு மலர்க்கரங் குழல்மேற் கொண்டே
“அருந்திரு மறையோ ராகி அணைந்தீர்முன் அடியேன்செய்த
இருந்தவப் பயனாம் என்ன *எய்திய நீரோ?” என்பார்.
366. துளிவளர் கண்ணீர் வாரத் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்வார்
“ஒளிவளர் செய்ய பாதம் வருந்தலர் இரவு மாறா
தளிவரும் அன்பர்க் காக அங்கொடிங் குழல்வீ ராகி
எளிவரு வீரு மானால் என்செய்கேன் இசையா!” தென்றார்.
- “நங்கைநின் தன்மைக் கேற்கும் நன்மையே மொழிந்தாய்” என்று
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வள்ளலார் விரைந்து போகத்
திங்கள்வா ணுதலி னாருஞ் சென்றுபின் இறைஞ்சி மீண்டார்
எங்களை ஆளும் நம்பி தூதர்மீண் டேகு கின்றார்.

வேறு

368. ஆதியும் மேலும் மாலயன் நாடற் கருளாதார்
தூதினில் ஏகித் தொண்டரை ஆளுந் தொழில்கண்டே
வீதியில் ஆடிப் பாடி மகிழ்ந்தே மிடைகின்றார்
பூதியில் நீடும் பல்கண *நாதப் புகழ்வீரர்.

365. பா-ம் - *எய்தினர்.

366. அளிவரும் - அருளொழுகும். இரங்கி எளிதில் வருவீரானால்.

367. நம்பிதூதர் - சிவபெருமான். “அடியேற்கு எளிவந்த - தூதனைத் தன்னைத் தோழமை அருளித் தொண்டனேன் செய்த துரிசுகள் பொறுக்கும் - நாதனை நள்ளாறனை”, “தூதனை என்னை ஆள்தோழனை. . . .கானப் பேருறை காளையையே” - சுந்தரர்.

368. ஆதியும் மேலும் - அடியையும் முடியையும். மிடைகின்றார் - நெருங்கித் திரள்கிறார். விபூதியில்.

பா-ம் - *நாதர்.

369. அன்னவர் முன்னும் பின்னும் மருங்கும் அணைவெய்த
மின்னிடை யார்பால் அன்பரை உய்க்கும் விரைவோடும்
சென்னியில் நீடுங் கங்கை ததும்பத் திருவாரூர்
*மன்னவ னார்அம் மறையவ னார்பால் வந்துற்றார்.
370. அன்பரும் “என்பால் ஆவி அளிக்கும் படிபோனார்
என்செய்து மீள்வார் இன்னமும்?” என்றே இடர்கூரப்
பொன்புரி முந்நூல் மார்பினர் செல்லப் பொலிவீதி
முன்புற நேருங் கண்ணிணை தானும் *முகிழாரால்.
371. அந்நிலை மைக்கண் மன்மதன் வாளிக் கழிவார்தம்
மன்னுயிர் நல்குந் தம்பெரு மானார் வந்தெய்த
முன்னெதிர் சென்றே மூவுல குஞ்சென் றடையுந்தாள்
சென்னில் வைத் “தென் சொல்லுவர்” என்றே தெளியாதார்.
372. “எம்பெரு மான்நீர் என்னுயிர் காவா திடர்செய்யும்
கொம்பனை யாள்பால் என்கொடு வந்தீர் குறை” என்னத்
தம்பெரு மானும் “தாழ்குழல் செற்றந் தணிவித்தோம்
நம்பி இனிப்போய் மற்றவள் தன்பால் நணு” கென்ன.
373. நந்தி பிரானார் வந்தருள் செய்ய நலமெய்தும்
சிந்தையுள் ஆர்வங் கூர்கனி எய்தித் திகழ்கின்றார்
“பந்தமும் வீடும் நீர்அருள் செய்யும் படிசெய்தீர்
எந்தைபி ரானே என்இனி என்பால் இடர்?” என்றார்.

369. மருங்கும் - இருபக்கமும். அன்பரை உய்க்கும் - வன்தொண்டரைச்
செலுத்தப் போகும். திருவாரூர் மன்னவனார் - தியாகேசப் பெருமான். அம்மறை
யவனார்பால் - வன்தொண்டரிடத்து.

பா-ம் - *மன்னவ னார்தாம் அன்பினர் தம்.

370. மார்பினர் - தியாகேசப் பெருமான். கண் இணையை
மூடாதவரானார்.

பா-ம் - *முகிழாதால்.

372. ‘என்கொடு வந்தீர் என்குறை என்னவாயிற்று’ என்று கேட்க. தாழ்குழல்
செற்றம் - பரவையார் கோபுத்தை.

373. நந்திபிரானார் - சிவபெருமான். பந்தம் மோட்சம் என்னும் இரண்டை
யும் மறக்கருணையானும் அறக்கருணையானும் உயிர்களுக்குக் கொடுப்பவன்
இறைவன். அவ்விரண்டையும் தமக்கு இறைவன் அளித்தான் என்று நம்பியாரூரர்
சொல்கிறார். கண்போனதும், பரவையார் ஊடியதும், இவைகளால் நேர்ந்த துன்பமும்
பந்தத்தின்பாற்பட்டன. பரவையின் ஊடல் தீர்த்தது வீட்டின்பாற்பட்டது.

374. என்றடி வீழும் நண்பர்தம் அன்புக் கெளிவந்தார்
 “சென்றணை நீஅச் சேயிழை பால்”என் றருள்செய்து
 வென்றுயர் சேமேல் வீதி விடங்கப் பெருமாஸ்தம்
 பொன்திகழ் வாயிற் கோயில் புகுந்தார் புவிவாழ.

வேறு

375. தம்பிரா னார்பின் சென்று தாழ்ந்தெழுந் தருளான் மீள்வார்
 “எம்பிரான் வல்ல வா”றென் றெய்திய மகிழ்ச்சி யோடும்
 வம்பலர் குழலார் செம்பொன் மாளிகை வாயில் நோக்கி
 நம்பியா ரூரர் காதல் நயந்தெழுந் தருளும் போது.

376. முன்துயில் உணர்ந்து சூழ்ந்த பரிசனம் மருங்கு மொய்ப்ப
 மின்திகழ் பொலம்பூ மாரி விண்ணவர் பொழிந்து வாழ்த்த
 மன்றல்செய் மதுர சீத சீகரங் கொண்டு மந்தத்
 தென்றலும் எதிர்கொண் டெய்துஞ் சேவகம் முன்பு காட்ட.

377. மாலைதண் கலவைச் சேறு மான்மதச் சாந்து பொங்கும்
 கோலநற் பசங்கர்ப் பூரங் குங்குமம் முதலா யுள்ள
 சாலும்மெய்க் கலன்கள் கூடச் சாத்தும் *பூண் ஆடை வர்க்கம்
 *பாலன பிறவும் ஏந்தும் பரிசனம் முன்பு செல்ல.

378. இவ்வகை இவர்வந் தெய்த எய்திய விருப்பி னோடும்
 மைவளர் நெடுங்கண் ணாரும் மாளிகை அடைய மன்னும்
 செய்வினை அலங்கா ரத்துச் சிறப்பணி பலவுஞ் செய்து
 நெய்வளர் விளக்குத் தூப நிறைகுடம் நிரைத்துப் பின்னும்.

374. வென்றுயர் சேமேல் - வெற்றியால் மேம்படும் இடபத்தின் மீது.

375. மீள்வாராகிய நம்பியாரூரர். “எம்பிரான் அருளால் முடிவதாயிற்று”
 என்று.

376. துயிலுணர்ந்து - விழித்தெழுந்து. பொலம்பூ - பொன்மலர்; கற்பக மலர்.
 மன்றல் - வாசனை. சீகரம் - நீர்த்தாவல். மந்தத்தென்றலும் - மந்த மாருதமும்.

377. கலவைச்சேறு - எல்லா வாசனைகளுங் கலந்த குழம்பு. மான்மதச் சாந்து
 - கஸ்தூரி கலந்த சந்தனம். மெய்க்கலன்கள் - உடல் அணிகள். பாலன - இவைகளின்
 பாற்பட்டனவாகிய.

பா-ம் - *பூணாரவர்க்கம். *பாலினம்.

378. அடைய - முழுவதும்.

379. பூமலி நறும்பொற் றாமம் புனைமணிக் கோவை நாற்றிக்
காமர்பொற் கண்ணம் வீசிக் கமழ்நறுஞ் சாந்து நீவித்
தாமலர் வீதி சூழ்ந்த தோகையர் வாழ்த்தத் தாமும்
மாமணி வாயில் முன்பு வந்தெதிர் ஏற்று நின்றார்.
380. வண்டுலாங் குழலார் முன்பு வன்தொண்டர் வந்து கூடக்
கண்டபோ துள்ளக் காதல் வெள்ளத்தின் கரைகா ணாது
கொண்டநாண் அச்சங் கூர வணங்கஅக் குரிசி லாரும்
தண்தளிர்ச் செங்கை பற்றிக் கொண்டுமா ளிகையுட் சார்ந்தார்.
381. இருவருந் தம்பி ரானார் தாம்இடை யாடிச் செய்த
திருவருட் கருணை வெள்ளத் திறத்தினைப் போற்றிச் சிந்தை
மருவிய இன்ப வெள்ளத் தழுந்திய புணர்ச்சி வாய்ப்ப
ஒருவருள் ஒருவர் மேவும் நிலைமையில் உயிர்ஒன் றானார்.
382. ஆரணக் கமலக் கோயில் மேவிப்புற் றிடங்கொண் டாண்ட
நீரணி வேணி யாரை நிரந்தரம் பணிந்து போற்றிப்
பாரணி விளக்குஞ் செஞ்சொற் பதிகமா லைகளுஞ் சாத்தித்
தாரணி மணிப்பூண் மார்பர் தாம்மகிழ்ந் திருந்த நாளில்.
383. “நம்பியா ருரர் நெஞ்சில் நடுக்கம்ஒன் றின்றி நின்று
தம்பிரா னாரைத் தூது தையல்பால் விட்டார்” என்னும்
இம்பரின் மிக்க வார்த்தை ஏயர்கோ னார்தாங் கேட்டு
வெம்பினார் அதிச யித்தார் வெருவினார் விளம்ப லுற்றார்.
384. “நாயனை அடியான் ஏவுங் காரியம் நன்று! சால
ஏயும்என் றிதனைச் செய்வான் தொண்டனாம்! என்னே! பாவம்!
பேயனேன் பொறுக்க ஒண்ணாப் பிழையினைச் செவியாற்
கேட்ப
தாயின பின்னும் மாயா திருந்ததென் ஆவி” என்பார்.

379. பூமலி. . . . நாற்றி - பூக்கள் நிறைந்த மணம் வீசும் அழகிய மாலைகளையும், புனைந்த மணிமாலைகளையும் தூக்கி. காமர் - விரும்பத்தக்க. சாந்துநீவி - சந்தனத்தால் மெழுகி.

382. ஆரணக் கமலக்கோயில் - வேதம் புகழும் கமலாலயத்தில். நிரந்தரம் - எப்பொழுதும்.

383. இவ்வுலகில் பரவிய வார்த்தையை. வெருவினார் - நடுக்குற்றார்.

384. நாயனை - தலைவனை. சாலநன்று!

385. “காரிகை தன்பாற் செல்லுங் காதலால் ஒருவன் ஏவப் பாரிடை நடந்து செய்ய பாததா மரைகள் நோவத் தேரணி வீதி யூடு செல்வது வருவ தாகி ஓரிர வெல்லாந் தூதுக் குழல்வராம் ஒருவர்” என்று.
386. *நம்பர்தாம் அடிமை *ஆற்றா ராகியே நண்ணி னாரேல் உம்பரார் கோனும் மாலும் அயனும்நேர் உணர ஒண்ணா எம்பிரான் இசைந்தால் ஏவப் பெறுவதே இதனுக் குள்ளம் கம்பியா தவனை யான்முன் காணுநாள் எந்நாள்?” என்று.
387. “அரிவைகா ரணத்தி னாலே ஆளுடைப் பரமர் தம்மை இரவினில் தூது போக ஏவிஅங் கிருந்தான் தன்னை வரவெதிர் காண்பே னாகில் வருவதென் னாங்கொல்?” என்று விரவிய செற்றம் பற்றி விள்ளும்உள் எத்த ராகி.
388. ஈறிலாப் புகழின் ஓங்கும் ஏயர்கோ னார்தாம் எண்ணப் பேறிது பெற்றார் கேட்டுப் பிழைஉடன் படுவா ராகி வேறினி இதற்குத் தீர்வு வேண்டுவார் விரிபூங் கொன்றை யாறிடு சடைய னாருக் கதனைவிண் ணப்பஞ் செய்து.
389. நாடொறும் பணிந்து போற்ற நாதரும் *அதனை நோக்கி நீடிய தொண்டர் தம்முள் இருவரும் மேவு நீர்மை கூடுதல் புரிவார் ஏயர் குரிசிலார் தம்பால் மேனி வாடுறு சூலை தன்னை அருளிணார் வருந்து மாற்றால்.
390. ஏதமில் பெருமைச் செய்கை ஏயர்தம் பெருமான் பக்கல் ஆதியார் *ஏவும் சூலை அனல்செய்வேல் குடைவ தென்ன வேதனை மேன்மேற் செய்ய மிகஅதற் குடைந்து வீழ்ந்து பூதநா யகர்தம் பொற்றாள் பற்றியே போற்று கின்றார்.

386. சிவபெருமான் அன்பு காரணமாக அடியவர் வழி நிற்பாராகி. . . . ; உம்பர்கோனும் - இந்திரனும். ஏவப் பெறுவதோ? கம்பியாதவனை - நடுக் குறாதவனை; வன்தொண்டனை.

பா-ம் - *நம்பர்தம். *ஆற்றா ராகியே.

387. வருவது என்னாங்கொல் - என்ன விளைந்துவிடுமோ? விரவிய. . . ஆகி - நெருங்கித் தாக்கிய வன்மம்கொண்டு விம்மும் உள்ளத்தவராகி.

388. எண்ணமென்னும் பேறாகிய இதனைப் பெற்றவராகிய வன்தொண்டர்.

389. பா-ம் - *அதனைக்கேட்டு.

390. ஏதமில் - குற்றமில்லாத.

பா-ம் - *அருளும்.

391. சிந்தையால் வாக்கால் அன்பர் திருந்தடி போற்றி செய்ய
எந்தமை யாளும் ஏயர் காவலர் தம்பால் ஈசர்
வந்“துனை வருத்துஞ் சூலை வன்தொண்டன் தீர்க்கில் அன்றி
முந்துற ஒழியா” தென்று மொழிந்தருள் செய்யக் கேட்டு.
392. “எம்பிரான் எந்தை தந்தை தந்தைஎங் கூட்ட மெல்லாம்
தம்பிரான் நீரே என்று வழிவழிச் சார்ந்து வாழும்
இம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை என்னைநின் றீருஞ் சூலை
வம்பென ஆண்டு கொண்டான் ஒருவனே தீர்ப்பான் வந்து.”
393. “மற்றவன் *தீர்க்கில் திரா தொழிந்தெனை வருத்தல் நன்றால்
பெற்றம்மேல் உயர்த்திச் செய்யும் பெருமையை *அறிந்தார் யாரே
உற்றவன் தொண்டர்க் கேஆம் உறுதியே செய்தீர்” என்னக்
கற்றைவார் சடையார் தாமும் அவர்முன்பு கரந்தார் அன்றே.
394. வன்தொண்டர் தம்பால் சென்று வள்ளலார் அருளிச்செய்வார்
“இன்றுநம் ஏவ லாலே ஏயர்கோன் உற்ற சூலை
சென்றுநீ தீர்ப்பா யா”கென் றருள்செய்ச் சிந்தை யோடு
நன்றுமெய்ம் மகிழ்ந்து போற்றி வணங்கினார் நாவ லூரர்.
395. அண்ணலார் அருளிச் செய்து நீங்கஆ ரூரர் தாமும்
விண்ணவர் தம்பி ரானார் ஏவலால் விரைந்து செல்வார்
கண்ணிய மனத்தின் மேவுங் காதலால் கலிக்கா மர்க்குத்
திண்ணிய சூலை தீர்க்க வருதிறஞ்செப்பி விட்டார்.
396. நாதர்தம் அருளால் நண்ணுஞ் சூலையும் அவர்பாற் கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும் வன்தொண்டர் வரவும் கேட்டுத்
“தூதனாய் எம்பி ரானை ஏவினான் சூலை தீர்க்கும்
ஏதம்இங் கெய்த எய்தில் *யான்செய்வ தென்னாம்?” என்பார்.

392. எம்பிரானே!. இம்பரின். என்னை - இவ்வுலகில் வாழ்க்கையுடைய
என்னை. ஈரும் - வருத்தும். வம்பென - புதிதாக. ஒருவனோ வந்து தீர்ப்பான்.

393. தீர்க்கில் - தீர்ப்பதிலும். திராது ஒழிந்து - திராது நின்று. பெற்றம்மேல்
உயர்த்தீர் - இடபக்கொடியுடைய பெருமானே! செய்யும் - ஒருவர் பொருட்டு நீர்
செய்யும். உற்ற - புதிதாக அடைந்த. ஆம் உறுதி - உரிய உயர்வை.

பா-ம் - *தீர்க்கத். *அறிவார்.

394. தீர்ப்பாயாக என்று.

395. கண்ணிய - (ஏயர்கோனைக்) கருதிய.

396. அவர்பால் கேட்ட கேதமும் - அந்நாதர்பால் கேட்ட துன்ப மொழியும்;
(வன்தொண்டனாலன்றி இந்நோய் நீங்காது என்ற மொழியும்). ஏதம் இங்கு எய்த
எய்தில் - குற்றமும் இங்கு வந்து சேர்ந்தால்.

பா-ம் - *யான்செய்வ தென்னோ என்று.

397. “மற்றவன் இங்கு வந்து தீர்ப்பதன் முன்னான் மாயப்
பற்றிநின் றென்னை நீங்காப் பாதகச் சூலை தன்னை
உற்றஇவ் வயிற்றி னோடுங் கிழிப்பன்” என்றுடைவாள் தன்னால்
செற்றிட உயிரி னோடும் சூலையுந் தீர்ந்த தன்றே.
398. கருதரும் பெருமை நீர்மைக் கலிக்காமர் தேவி யாரும்
பொருவருங் கணவ ரோடு போவது புரியுங் காலை
“மருவிஇங் கணைந்தார் நம்பி” என்றுமுன் வந்தார் கூற
“ஒருவரும் அழுதல் செய்யா தொழிக” என்றுரைத்துப் பின்னும்.
399. கணவர்தஞ் செய்கை தன்னைக் கரந்துகா வலரை நம்பி
அணைவுறும் பொழுது சால அலங்கரித் தெதிர்போம் என்னப்
புணர்நிலை வாயிற் நீபம் பூரண கும்பம் வைத்துத்
துணர்மலர் மாலை தூக்கித் தொழுதெதிர் கொள்ளச் சென்றார்.
400. செம்மைசேர் சிந்தை மாந்தர் சென்றெதிர் கொண்டு போற்ற
நம்மைஆ ளுடைய நம்பி நகைமுகம் அவர்க்கு நல்கி
மெய்ம்மையாம் விருப்பி னோடும் மேவிஉட் புகுந்து மிக்க
மொய்ம்மலர்த் தவிசின் மீது முகமலர்ந் திருந்த போது.
401. பான்மைஅர்ச் சனைகள் எல்லாம் பண்பினில் வழாமை ஏய்ந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை நம்பியா ழுரர் கொண் “டிங்
கியான்மிக வருந்து கின்றேன்; ஏயர்கோ னார்தாம் உற்ற
ஊனவெஞ் சூலை நீக்கி உடன்இருப் பதனுக்” கென்றார்.
402. மாதர்தம் ஏவ லாலே மனைத்தொழில் மாக்கள் “மற்றிங்
கேதமொன் றில்லை உள்ளே பள்ளிகொள் கின்றார்” என்னத்
“தீதணை வில்லை யேனும் என்மனந் தெருளா தின்னம்
ஆதலால் அவரைக் காண வேண்டும்” என்றருளிச் செய்தார்.

397. மாயப்பற்றினின்றும் நீங்குதலாவது - உயிர்விடுதல். செற்றிட - கிழிக்க.

398. பொருவரும். காலை - ஒப்பற்ற கணவருடன் உயிர் துறத்தலை
விரும்பும் பொழுது.

399. கரந்து - மறைத்து. காவலரை - ஏவலாளரை. துணர் - கொத்து.

402. மாதர்தம் - கலிக்காமர் மனைவியாரின். இன்னம் தெருளாது - இன்னும்
தெளியவில்லை.

403. வன்தொண்டர் பின்னுங் கூற மற்றவர் தம்மைக் காட்டத்
துன்றிய குருதி சோரத் தொடர்குடர் சொரிந்துள் ளாவி
பொன்றியே கிடந்தார் தம்மைக் கண்டபின் “புகுந்த வாறு
நன்!” றென மொழிந்து “நானும் நண்ணுவேன் இவர்முன்”
பென்பார்.
404. கோளுறு மனத்த ராகிக் குற்றுடை வாளைப் பற்ற
ஆளுடைத் தம்பி ரானார் அருளினால் அவரும் உய்ந்து
“கேளிரே யாகிக் கேட்டேன்” எனவிரைந் தெழுந்து கையில்
வாளினைப் பிடித்துக் கொள்ள வன்தொண்டர் வணங்கி
வீழ்ந்தார்.
405. மற்றவர் வணங்கி வீழ வாளினை மாற்றி ஏயர்
கொற்றவ னாரும் நம்பி குரைகழல் பணிந்து வீழ்ந்தார்
அற்றைநாள் நிகழ்ந்த இந்த அதிசயங் கண்டு வானோர்
பொற்றட மலரின் மாரி பொழிந்தனர் புவனம் போற்ற.
406. இருவரும் எழுந்து புல்லி இடைவிடா நண்பி னாலே
பொருவரும் மகிழ்ச்சி பொங்கத் திருப்புன்கூர்ப் புனிதர்பாதம்
மருவினர் போற்றி நின்று வன்தொண்டர் தம்பி ரானார்
அருளினை நினைந்தே “அந்த ணாளன்” என் றெடுத்துப் பாடி.
407. சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருமுனைப் பாடி நாடர்
மலர்புகழ்த் திருவா ரூரில் மகிழ்ந்துடன் வந்த ஏயர்
குலமுதற் றலைவ னாரும் கூடவே குளிர்பூங் கோயில்
நிலவினார் தம்மைக் கும்பிட் டுறைந்தனர் நிறைந்த * அன்பால்.

403. ஆவி நீங்கியே கிடந்தார். . . நிகழ்ந்தவாறு நன்று! இவர் முன் யானும்
உயிர் நீத்துச் செல்வேன். . . .

404. கோளும் - கொலையுற்ற. கேளிரே - நட்புடையவரே.

406. “அந்தணாளன்உன் னடைக்கலம் புகுத

அவனைக் காப்பது காரண மாக

வந்தகாலன்தன் ஆருயிர் அதனை

வவ்வினாய்க்குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்

எந்தைநீனை நமன்தமர் நலியில்

இவன்மற்றென் னடியான்என விலக்குஞ்

சிந்தையால்வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்

செழும்பொழில் திருப் புன்கூரு ளானே”.

- தேவாரம்.

407. பா-ம் - * நண்பால்.

408. அங்கினி தமர்ந்து நம்பி அருளினால் மீண்டும் போந்து
பொங்கிய திருவின் மிக்க தம்பதி புகுந்து பொற்பில்
தங்குநாள் ஏயர் கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு செய்தே
செங்கண்மால் விடையார் பாதஞ் சேர்ந்தனர் சிறப்பி னோடும்.
409. நள்ளிருள் நாய னாரைத் தூதுவிட் டவர்க்கே நண்பாம்
வள்ளலார் ஏயர் கோனார் மலரடி வணங்கிப் புக்கேன்
உள்ளுணர் வான ஞானம் முதலிய ஒருநான் குண்மை
தெள்ளுதீந் தமிழாற் கூறுந் திருமுலர் பெருமை செப்ப.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3,568.

சோழநாட்டில் திருப்பெருமங்கலம் என்றொரு பதியுண்டு.
அப்பதியில் வேளாண் மரபில் ஏயர்குடியில் தோன்றியவர் கலிக்காமர்.

கலிக்காமர் சோழமன்னனிடத்தில் சேனைத் தலைவராய்
அமர்ந்திருந்தார். அஃது அவர்தம் பரம்பரைத் தொழிலாகும்.
திருப்புன்கூர் என்னும் பதிக்கும், கலிக்காமருக்கும் நெருங்கிய
தொடர்பிருந்தது. அத்திருப்பதியில் அவரால் பல திருப்பணிகள்
செய்யப்பட்டன.

சந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் தியாகேசப் பெருமானைப் பரவைபால்
தூது விட்ட செய்தி, கலிக்காமருக்கு எட்டிற்று. எட்டவே, அவர்
வெம்பி வெம்பி வீழ்ந்தார்; துன்பத்தில் ஆழ்ந்தார்; “ஆண்டவனை
அடியான் தூது விடுவதோ? நன்று! நன்று!” என்பார்; “இச்செயலுக்குத்
துணிந்தவனும் ஒரு தொண்டனா? இக்கொடுமை கேட்டும் என் ஆவி
சோரவில்லையே!” என்பார்; “ஒரு பெண்ணின் பொருட்டா
ஆண்டவனைத் தூது விடுவது? ஆண்டவன் இசைந்தாலும் அவனைத்
தூதுக்கு ஏவலாமோ? ஓர் இரவு முழுவதும் ஐயன் தூதனாக
உழன்றானாம்! என்ன கொடுமை!” என்பார்; “இக்கொடுமைக்கு
மனங் கம்பியாத ஒருவனைக் காணும் நாள் எந்நாளோ? அவனைக்
காண நேர்ந்தால் என்ன விளையுமோ?” என்பார். இவ்வாறு
கலிக்காமர் மனம் நொந்து கிடந்தார்.

கலிக்காமர் நிலை, வன்தொண்டருக்குத் தெரியவந்தது. இதனை வன்தொண்டர், ஆண்டவன் முன்னிலையில் முறையிட்டுக் கொண்டிருந்தார். சிவபெருமான் இருவரையும் ஒருமைப்படுத்தத் திருவுளங் கொண்டார்; கொண்டு, கலிக்காமர்பால் சூலைநோயை ஏவினார். அந்நோய் நாயனாரைப்பற்றி முடுக்கிக் குடைந்தது. நாயனார், சிவபெருமானை நினைந்து நினைந்து உருகினார்; போற்றினார். சிவபெருமான் கலிக்காமர் முன்னே தோன்றி, “அன்பே! இந்நோய் எவராலுந் தீராது. இதைத் தீர்க்கவல்லான் ஒருவனே. அவன் வன்தொண்டன்” என்றார்; என்றதும், நாயனார், சிவபெருமானைப் பார்த்து, “எம்பிரானே! அடிகளுக்கு வழிவழித் தொண்டு செய்யும் மரபில் தோன்றியவன் யான்; வன்தொண்டனோ புதிதாக அடிமைப்பட்டவன். அவனா என்னோயைத் தீர்க்கவல்லான்! நோயால் வருந்துவதே எனக்கு மகிழ்ச்சி” என்றார்.

உடனே சிவபெருமான், வன்தொண்டர்பால் ஏகி, “தோழனே! கலிக்காமன் சூலை நோயால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்துகிறான். அது நமது ஏவலால் நேர்ந்தது. நீ அவனிடஞ் சென்று அந்நோயைத் தீர்ப்பாயாக” என்றருளினார். வன்தொண்டர்க்கு மகிழ்ச்சி பொங்கித் ததும்பி வழிந்தது. அவர், தாம் சூலை நோயைத் தீர்க்க வருவதைக் கலிக்காமருக்குத் தெரிவித்துப் புறப்பட்டார்.

கலிக்காமர், “பெண்பொருட்டு ஆண்டவனைத் தூதுவிட்ட ஒருவனா இங்கு வருகிறான்? அவன் வந்து நோயைத் தீர்த்தற்கு முன்னர், என் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொள்கிறேன்” என்று உடைவாளை எடுத்தார்; எண்ணியவாறே செய்துகொண்டார்.

இக்காட்சி கண்ட நாயனார் மனைவியார், தாமும் உயிர் துறக்கத் துணிந்தார். அவ்வேளையில், சிலர் போந்து, “வன்தொண்டர் வருகிறார்” என்று சொன்னார். அம்மையார் திடுக்கிட்டார்; அங்கே அழுதுகொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்து, “அழாதேயுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டார்; சுவாமிகளை எதிர்கொள்ளுமாறு அங்கிருந்தவர்களை ஏவினார். அவர்கள் அவ்வாறே சென்று சுவாமிகளை எதிர் கொண்டார்கள். சுவாமிகள் கலிக்காமர் இல்லம் போந்தார்; அங்கே இடப்பட்டிருந்த பீடத்தில் அமர்ந்தார். அவருக்கு அர்ச்சனை முதலியன செய்யப்பட்டன. அவைகளைத் தம்பிரான் தோழர் ஏற்று,

“கலிக்காமர் எங்கே? அவர்க்கு உற்ற நோயைத் தீர்த்து அவரோடு யான் இருத்தல் வேண்டும்” என்று கேட்டார்.

அம்மையார் ஏவலாளர்களை அழைத்து, “நாயனார்க்குக் கெடுதி ஒன்றும் இல்லை; அவர் உள்ளே உறங்குகிறார் என்று வன் தொண்டருக்குச் சொல்லுங்கள்” என்றார். ஏவலாளர்கள், அவ்வாறே வன்தொண்டருக்கு அறிவித்தார்கள். அதற்கு வன்தொண்டப் பெருமான். “நாயனாருக்குத் தீங்கு இல்லையாயினும், என் மனதிற்குத் தெளிவு ஏற்படல் வேண்டும்” என்றார்; மேலும் மேலும் பெருமான் தங்கருத்தை வலியுறுத்தினார். ஏவலாளர்களுக்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. அவர்கள் வன்தொண்டருக்குக் கலிக்காமரைக் காட்டினார்கள்.

வன்தொண்டப் பெருமான் நாயனாரைப் பார்த்தார்; அவர்தம் நிலையை உணர்ந்தார். உணர்ந்ததும், “யானும் உயிர்துறப்பேன்” என்று உடைவாளை எடுத்தார்; அன்னே ஆண்டவனருளால் கலிக்காம நாயனார் உயிர் பெற்றெழுந்தார்; எழுந்ததும் “அந்தோ! கெட்டேன்” என்று விரைந்துபோய்ச் சுவாமிகள் கையிலிருந்த வாளைப்பற்றினார். வன்தொண்டப் பெருமான், நாயனார் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார். நாயனாரும் சுவாமிகளை வணங்கினார். அன்று தொட்டு இருவரும் கெழுதகை நண்பராயினர்.

இருவரும் திருப்புன்கூருக்குப் போய்த் திருவாரூரை அடைந்து, ஆண்டவனை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். சிலநாள் கடந்த பின்னை, கலிக்காம நாயனார் வன்தொண்டர்பால் விடைபெற்றுத் தம்பதி சேர்ந்தார். நாயனார் ஆங்கே திருத்தொண்டுகள் பல செய்து ஆண்டவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

30. திருமூல நாயனார் புராணம் (28)

1. அந்திஇளம் பிறைக்கண்ணி அண்ணலார் கயிலையினில் முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு முதற்பெருநா யகமாகி இந்திரன்மால் அயன்முதலாம் இமையவர்க்கு நெறியருளும் நந்திதிரு வருள்பெற்ற நான்மறையோ கிகள்ஒருவர்.

2. மற்றவர்தாம் அணிமாதி வருஞ்சித்தி பெற்றுடையார்
கொற்றவனார் திருக்கயிலை மலைநின்றுங் குறுமுனிபால்
உற்றதொரு கேண்மையினால் உடன்சிலநாள் உறைவதற்கு
நற்றமிழின் பொதியமலை நண்ணுதற்கு வழிக்கொண்டார்.
3. மன்னுதிருக் கேதாரம் வழிபட்டு மாமுனிவர்
பன்னுபுகழ்ப் பசுபதிநே பாளத்தைப் பணிந்தேத்தித்
துன்னுசடைச் சங்கரனார் ஏற்றதூ நீர்க்கங்கை
அன்னமலி அகன்றுறைநீர் அருங்கரையின் மருங்கணைந்தார்.
4. கங்கைநீர்த் துறையாடிக் கருத்துறைநீள் கடலேற்றும்
அங்கணர்தாம் மகிழ்ந்தருளும் அவிமுத்தம் பணிந்தேத்தித்
மங்குல்வளர் வரைவிந்த மன்னுபருப் பதம்இறைஞ்சித்
திங்களணி *சடையர்திருக் காளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

2. அணிமா ஆதி சித்திகள்: - அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன. அணிமா - அனுவினுஞ் சிறிய உருவங் கொள்வது. மகிமா - எங்கும் நீக்கம்அற நிறைந்து நிற்பது. லகிமா - மேருவைப் போலிருந்தும் எடுக்குங்கால் லகுவாயிருப்பது. கரிமா - பரமானுவைப் போலிருந்தும் எடுக்குங்கால் மேருவைப்போல் கண்பது. பிராத்தி - எங்கும் போகும் ஆற்றலோடு எல்லா வளங்களையும் பெறுவது. பிராகாமியம் - ஓரிடத்திலிருந்தே எல்லாப் போகங்களையும் பெற்று நுகர்வது. ஈசத்துவம் - கடவுளைப் போல் முத்தொழில் செய்து, எவரும் பணிகேட்ப நிற்பது. வசித்துவம் - எவ்வுயிருந் தன்வயப்படுவது. கொற்றவனார்-சீகண்ட சிவனார் எழுந்தருளியுள்ள. திருக்கயிலைமலை - குருமார்கள் வாழுமிடம் ; திருக்கயிலை பலவிதம்; இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது இமயத்திலுள்ளது. ". . . . வளப்பிற் கயிலை வழியில்வந் தேனே" - திருமந்திரம் : பாயிரம் 19. குறுமுனிபால் - அசத்தியரிடத்து. கேண்மையினால் - நட்பினால்.

3. பசுபதி எழுந்தருளியுள்ள.

4. கருத்துறை. ஏத்தி - பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றும் சிவ பிரான் வீற்றிருந்தருளும் காசியை வணங்கிப் போற்றி; "அவிமுத்தம் என்பதில் முத்தம் - விடுகை; விமுத்தம் - மிகவும் விடுகை; அவிமுத்தம் - மிகவும் விடவேண்டியகாலத்தும் விடாமையெனக் கொள்க. இதில் அகரம் எதிர்மறை. முன்னொரு காலத்திலே, திவோதானன் அருந்தவமியற்றிப் பிரமதேவரால் காசியை ஆளும் அரசரிமை பெற்றவழி, அத்தலத்திலே தேவர் வாசமில்லா திருக்கும்படி வரமேற்று ஆண்டுகொண்டிருக்க, சிவபிரான் அவ்வரம் பொய்க்காவண்ணம் தாம் மந்தரமலையை அடைய உத்தேசித்தகாலத்தும் அருவுருவாக வீற்றிருந்தருளின ராகலின், அவிமுத்தமெனப் பெயர் பெற்றதென்பது அத்தலமான்மியம்" - இராமலிங்க சுவாமிகள்.

பா-ம் - *சடைமுடியார் காளத்தி.

5. நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா னுவைவணங்கி
ஆடுதிரு அரங்கான ஆலவனந் தொழுதேத்தித்
தேடும்இரு வர்க்கரியார் திருஏகாம் பரம்பணிந்து
மாயுயர்மா *மதிற்காஞ்சி வளநகரின் வைகினார்.
6. நற்பதிஅங் கமர்யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கற்புரிசைத் திருவதிகை கலந்திறைஞ்சிக் கறைக்கண்டர்
அற்புதக்கூத் தாடுகின்ற அம்பலஞ்சூழ் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில் வந்தணைந்தார்.
7. எவ்வுலகும் உய்ய*எடுத் தருளியசே வடியாரைச்
செவ்வியஅன் புறவணங்கிச் *சிந்தைகளி வரத்திளைத்து
வவ்வியமெய் யுணர்வின்கண் வரும்ஆனந் தக்கூத்தை
அவ்வியல்பிற் கும்பிட்டங் காராமை *அமர்ந்திருந்தார்.
8. தடநிலைமா ளிகைப்புலியூர் தன்னிலுறைந் திறைஞ்சிப்போய்
“அடல்விடையின் மேல்வருவார் அமுதுசெய அஞ்சாதே
விடம்அளித்த” தெனக்*கருதி மேதினிக்கு வளம்நிறைத்தே
*கடல்வயிறு நிறையாத காவிரியின் கரைஅணைந்தார்.
9. * “காவிரிநீர்ப் பெருந்தீர்த்தம் கலந்தாடிக் கடந்தேறி
ஆவின்அருங் கன்றுறையும் ஆவடுதண் டுறைஅணைந்து
சேவில்வரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவுபெருங் காதலினால் பணிந்தங்கு விருப்புறுவார்.

5. தாணுவை - சிவத்தை. ஐந்து சபைகளுள் திருவாலங்காடும் ஒன்றாதலின்
“ஆடுதிரு அரங்கான ஆலவனம்” என்றார். ஐந்து சபைகள்:- இரத்தின சபை (திருவாலங்
காடு), பொற்சபை (சிதம்பரம்), வெள்ளி சபை (மதுரை), தாமிரசபை (திருநெல்வேலி),
சித்திரசபை (திருக்குற்றாலம்). திருஏகாம்பரம் - காஞ்சியிலுள்ள திருக்கோயில்.

பா-ம் - * மணிக்காஞ்சி வளநகருள்.

6. புரிசை - மதில். பெரும்பற்றப் புலியூரில் - சிதம்பரத்தில்.

7. திளைத்து - இடையிடன்றி ஒன்றி; பரவசப்பட்டு. வவ்விய - (திளைத்த
லால்) ஏற்ற. அவ்வியல்பில் - அவ்வாணந்த இயல்பிலிருந்து.

பா-ம் - * எடுத் தாடிய. * சிந்தைதெளி வரத்தெளிந்து. * அமைந்திருந்தார்.

8. தடம் - பெரிய. அடல் - போர்; வலிமையுமாம். கடல் சிவபிரானுக்கு
நஞ்சையளித்தமையான், காவிரி அதில் புகாது உயிர்கட்கு நலஞ் செய்ய வளந்தந்து
பயன் தருவது ஈண்டுக் குறிப்பிடப்பட்டது.

பா-ம் - * மலைத்து. * கடல்வயிற்று நிறையாத.

9. சேவில் - இடபத்தில். பசுபதியார் - திருவாவடுதுறைப் பெருமான்
பெயர். “. . . சீருடை யான்சிவன் ஆவடு தண்டுறை - சீருடை யான்பதஞ் சேர்ந்திருந்
தேனே”, “சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் ஆவடு தண்டுறை” - திருமந்திரம் : பாயிரம் 16. 17.

பா-ம் - * காவிரியின் நீர்த்தீர்த்தம்; காவிரிநீர்த் தீர்த்தங்கள்.

10. அந்நிலைமைத் தானத்தை அகலாத தொருகருத்து
முன்னிஎழுங் குறிப்பினால் மூளும்ஆ தரவெய்தப்
பின்னும்அகன் நேகுவார் பேணவருங் கோக்குலங்கள்
பொன்னிநதிக் கரைப்புறவிற் புலம்புவன எதிர்கண்டார்.
11. அந்தணர்தஞ் சாத்தனார் ஆமேய்ப்பார் குடித்தோன்றி
முந்தைமுறை நிரைமேய்ப்பான் மூலன்னும் பெயருடையான்
வந்துதனி மேய்க்கின்றான் வினைமாள் வாழ்நாளை
வெந்தொழில்வன் கூற்றுண்ண வீடிநிலத் திடைவீழ்ந்தான்.
12. மற்றவன்தன் உடம்பினைஅக் கோக்குலங்கள் வந்தணைந்து
சுற்றிமிகக் கதறுவன சுழல்வன*மோப் பனவாக
நற்றவயோ கியர்காணா “நம்பர்அரு ளாலேஆ
உற்றதுயர் *இவைநீங்க ஒழிப்பன்” என உணர்கின்றார்.
13. “இவனுயிர்பெற் நெழிலன்றி ஆக்களிடர் நீங்கா” என்
றவனுடலிற் றம்முயிரை அடைவிக்க அருள்புரியும்
தவமுனிவர் தம்முடம்புக் கரண்செய்து தாம்முயன்ற
பவனவழி அவனுடலில் தம்முயிரைப் பாய்த்தினார்.
14. பாய்த்தியபின் திருமூல ராய்எழிலும் பசுக்களெலாம்
நாத்தமும்ப நக்கிமோந் தணைந்துகளைப் பொடுநயந்து
வாய்த்தெழுந்த களிப்பினால் வாலெடுத்துத் துள்ளிப்பின்
நீத்ததுய ரினவாகி நிரைந்துபோய் மேய்ந்தனவால்.
15. ஆவினிரை மகிழ்வுறக்கண் டளிகூர்ந்த அருளினராய்
மேவியவை மேய்விடத்துப் பின்சென்று *மேய்ந்தவைதாம்
காவிரிமுன் துறைத்தண்ணீர் கலந்துண்டு கரைஏறப்
பூவிரிதண் புறவினிழல் இனிதாகப் புறங்காத்தார்.

10. முன்னி - நினைந்து. ஆதரவு - விருப்பம். பேண. . . .புலம்புவன - மேய்த்துப் பாதுகாக்கக் கொண்டுவரப்பட்ட பசுக்கூட்டங்கள் காவிரிநதிக் கரைக் காட்டிலே புலம்புவதை.

11. சாத்தனார் அந்தணர்களின் ஆக்களை மேய்ப்பவர்களது குடியில். . . ; நிரை - பசுநிரை. கூற்று - யமன். வீடி - இறந்து.

12. பா-ம் - *மோய்ப். *அது.

13. அரண் - காப்பு. பவனம் - பிராணவாயு. “காயாதி பூதம் கலையாய மாயையில் - ஆயா தகல அறிவொன் றறிதியே - ஓயாப் பதியதன் உண்மையைக் கூடினால் - வியாப் பரகாயம் மேலு மாமே” - திருமந்திரம் : அட்டமாசித்தி 3.

15. அளி - அன்பு; (கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல்). புறவின் - முல்லை நிலத்தின்; காட்டின்.

பா-ம் - *மேய்த்தவர்தாம்.

16. வெய்யசுடர்க் கதிரவனும் மேல்பாலை மலைஅணையச்
சைவநெறி மெய்யுணர்ந்தோர் ஆனினங்கள் தாமேமுன்
பையநடப் பனகன்றை நினைந்துபடர் வனவாகி
வையநிகழ் சாத்தனூர் வந்தெய்தப் பின்போனார்.
17. போனவர்தாம் பசுக்களெலாம் மனைதோறும் புகநின்றார்
மானமுடை மனையாளும் “வைகியபின் தாழ்த்தார்” என்
றானபயத் துடன்சென்றே அவர்நின்ற வழிகண்டாள்
“ஈனம் இவர்க் கடுத்த” தென மெய்தீண்ட அதற்கிசையார்.
18. அங்கவளும் மக்களுடன் அருஞ்சுற்றம் இல்லாதாள்
தங்கிவெரு ஷுறமயங்கி “என் செய்தீர்!” எனத்தளர
“இங்குனக்கென் னுடன்அணைவொன் றில்லை” என
எதிர்மறுத்துப்
பொங்குதவத் தோர்ஆங்கோர் பொதுமடத்தி னுட்புகுந்தார்.
19. இல்லாளன் இயல்புவே றானமைகண் டிரவெல்லாம்
சொல்லாடா திருந்தவர்பால் அணையாது துயிலாதாள்
பல்லார்முன் பிறறைநாள் *இவர்க்கடுத்த பரிசுரைப்ப
நல்லார்கள் அவர்திறத்து நாடியே நயந்துரைப்பார்.
20. “பித்துற்ற மயலன்று பிறிதொருசார் புளதன்று
சித்தவிகற் பங்களைந்து தெளிந்தசிவ யோகத்தில்
வைத்தகருத் தினராகி வரம்பில்பெரு மையிலிருந்தார்
இத்தகைமை அளப்பரிதால் யாராலும்” எனஉரைப்பார்.
21. “பற்றறுத்த உபதேசப் *பரமர்புதம் பெற்றார்போல்
முற்றும்உணர்ந் தனராகும் முன்னைநிலை மையில்தங்கள்
சுற்றியல் பினுக்கெய்தார்” என்றுரைப்பத் துயர்எய்தி
மற்றவளும் மையலுற மருங்குள்ளார் கொண்டகன்றார்.

17. வைகியபின் தாழ்த்தார் என்று - பொழுதுபோன பின்னும் கணவர்
வரவில்லையே என்று. இவர்க்கு ஏதோ ஈனம் அடுத்தது.

18. வெருஷு - நடுக்குற. அணைவு - தொடர்பு.

19. பா-ம் - *அவர்க்குற்ற.

20. சித்தவிகாரத்தை நீக்கி; “. . .சித்தவிகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த.
கோத்தும்பி” - திருவாசகம்.

21. உபதேசத்தால். முன்னிருந்த நிலைமைபோல.

பா-ம் - *பரம்பரமே.

22. இந்தநிலை மையிலிருந்தார் எழுந்திருந்தாங் கானிரைகள்
வந்தநெறி யேசென்று வைத்தகாப் பினில்உய்த்த
முந்தையுடற் பொறைகாணார் முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்தசெயல் ஆராய்ந்து தெளிகின்றார்.
23. தண்ணிலவார் சடையார்தாம் தந்தஆ கம்பபொருளை
மண்ணின்மிசைத் திருமூலர் வாக்கினால் தமிழ்வகுப்பக்
கண்ணியஅத் திருவருளால் அவ்வுடலைக் கரப்பிக்க
எண்ணிறைந்த உணர்வுடையார் “ஈசர்அருள்” எனஉணர்ந்தார்.
24. சுற்றியஅக் குலத்துள்ளார் தொடர்ந்தார்க்குத் தொடர்வின்மை
முற்றவே மொழிந்தருள அவர்மீண்டு போன தற்பின்
பெற்றமீ துயர்த்தவர்தாள் சிந்தித்துப் பெருகார்வச்
செற்றமுதல் கடிந்தவர்தாம் ஆவடுதண் டுறைசேர்ந்தார்.
25. ஆவடுதண் டுறைஅணைந்தங் கரும்பொருளை *உறவணங்கி
மேவுவார் புறக்குடபால் மிக்குயர்ந்த அரசின்கீழ்த்
தேவிருக்கை அமர்ந்தருளிச் சிவயோகந் தலைநின்று
பூவலரும் இதயத்துப் பொருளோடும் *உணர்ந்திருந்தார்.
26. ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்ந்துலகத் தோர்உய்ய
ஞானமுதல் நான்குமலர் நற்றிருமந் திரமாலை
பான்மைமுறை ஓராண்டுக் கொன்றாகப் பரம்பொருளாம்
ஏனையி றணிந்தாரை “ஒன்றவன்தான்” என எடுத்து.

22. காப்பில் வைத்த பழைய உடல் கமையை.

23. சடையார் - சிவபெருமான். கண்ணிய - கருதிய. கரப்பிக்க-
மறைப்பிக்க. எண்ணிறைந்த உணர்வுடையார் - திருமூலர்; யோகக்காட்சியினர்
எண்ணிறைந்த உணர்வுடையராதல் இயல்பு. “என்னை நன்றாக இறைவன்
படைத்தனன் - தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறோ” - திருமந்திரம்: பாயிரம் -
திருமூலர் வரலாறு. 81.

24. இடபக்கொடியுடைய சிவபெருமான் தானைச் சிந்தித்து. செற்ற முதல்
கடிந்தவர்தாம் - காம வெகுளி மயக்கம் முதலியவற்றை அழித்த திருமூலர்.

25. அரும்பொருளை - சிவத்தை. புறக்குடபால்-புறத்தே மேற்குத் திசையில்.
“சேர்ந்திருந்தேன் சிவமங்கைதன் பங்கனைச் - சேர்ந்திருந்தேன் சிவன் ஆவடு
தண்டுறை - சேர்ந்திருந்தேன் சிவபோதியின் நீழலில் -சேர்ந்திருந்தேன் சிவன்
நாமங்கள் ஒதியே”, “நானும் இருந்தேன் நற்போதியின் கீழே” - திருமந்திரம் : பாயிரம்
79, 82. பூவலரும் இதயத்து - இருதய கமலத்து.

பா-ம் - *உள். *புணர்ந்திருந்தார்.

26. ஊனுடம்பி லிருந்துகொண்டே பிறவித்துன்பத்தை யொழித்தல் கூடும்
என்பதற்குச் சான்றுகள் திருமந்திரத்தில் பல கிடக்கின்றன. “அஞ்சனம் போன்றுட
லையறு மந்தியில்-வஞ்சகவாத மறுமத்தி யானத்திற்-செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற்
பித்தறும்-நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே” - 727. மந்திர மாலை -
“மறப்பிலர் நெஞ்சினுள் மந்திரமாலை” - திருமந்திரம் : 86. ஏன எயிறுஅணிந்தாரை
- பன்றிக் கொம்பை யணிந்த பரமசிவனை.

27. முன்னியஅப் பொருள்மாலைத் தமிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி
மன்னியமூ வாயிரத்தாண் டிப்புவிமேல் மகிழ்ந்திருந்து
சென்னிமதி அணிந்தார்தந் திருவருளால் திருக்கயிலை
தன்னில்அணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.
28. நலஞ்சிறந்த ஞானயோ கக்கிரியா சரியையெலாம்
மலர்ந்தமொழித் திருமூல தேவர்மலர்க் கழல்வணங்கி
அலர்ந்தபுகழ்த் திருவாரூர் அமணர்கலக் கங்கண்ட
தலங்குலவு விறற்றண்டி அடிகள்திறஞ் சாற்றுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 596.

திருக்கயிலாயத்திலே நந்தி யெம்பெருமான் திருவருள் பெற்ற
சிவயோகிகள் பலர் இருக்கிறார். அவருள் ஒருவர் அணிமா முதலிய
சித்திகளில் வல்லவர். அவருக்கு, 'அகத்தியருடன் சிலநாள் தங்குதல்
வேண்டும்' என்னும் வேட்கை எழுந்தது. அவர், அவ்வேட்கையைத்
தணித்துக் கொள்ளத் திருக்கயிலையினின்றும் பொதிகை நோக்கிப்
புறப்பட்டார்; வழியில் திருக்கேதாரம், பசுபதி நேபாளம், காசி,
ஸ்ரீசைலம், திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்சீபுரம், திருவதிகை,
சிதம்பரம் முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுது,
திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். அத்திருப்பதியை விடுத்து அகலாத
ஒரு கருத்து அவர்தம் உள்ளத்தில் உதித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆயினும்
அவர், ஒருநாள், திருவாவடுதுறையை விடுத்துப் புறப்பட்டார்.

“ஒன்றவன் தானே இரண்டவ னின்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்னுந்து
வென்றனன் ஆறு விரித்தனன் ஏழும்பார்
சென்றனன் தானிருந் தான்உணர்ந் தெட்டே”. - திருமந்திரம்.

27. திருமந்திரத்தின் தொகை மூவாயிரம்; மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட
பாடல்கள் இடைச்செருகல் என்க. “மூலன் மடவரை தந்திரம் ஒன்பது சார்வு
மூவாயிரம்”, “மூலன் உரை செய்த மூவாயிரந்தமிழ்”, “முத்தி முடிவிது
மூவாயிரத்திலே”, “மூலன் உரை செய்த மூவாயிரந்தமிழ்” - திருமந்திரம்: 101, 99,
100, 3046. திருமூலர் ஒவ்வோராண்டுக்கு ஒவ்வொரு மந்திரமாக மூவாயிரம்
ஆண்டிருந்து மூவாயிரம் மந்திரஞ் சொன்னார் என்பதற்கு அகச்சான்றில்லை.
திருமூலர் நீண்டகாலம் இருந்தனர் என்பதுமட்டும் “ஒப்பிலிகோடி யுகமிருந்தேனே”
(74), “இருந்தேன் இக்காயத்தில் எண்ணிலி கோடி” (80), என வரும் அவர்
திருவாக்குகளான் இனிது விளங்குகிறது. ஆண்டு என்பதற்கு அந்நாளில் வேறு
பொருள் வழங்கிவந்ததோ என்னவோ தெரியவில்லை.

அப்போது, காவிரிக் கரையில் உள்ள ஒரு பசங்காட்டிலே பசுக் கூட்டங்கள் புலம்பிக் கொண்டிருந்தன. அக்காட்சியைச் சிவயோகியார் கண்டார்.

அப்பசுக்களை மேய்ப்பவன் சாத்தனூரில் உள்ள ஓர் இடையன். அவன் மூலன் என்னும் பெயரை உடையவன். அவன் அன்று இறந்து பட்டான். பசுக்கள் அவனைச் சுற்றி நின்று மோந்து மோந்து அழுதுகொண்டிருந்தன. பசுக்களின் அழுகை சிவயோகியார் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது. “பசுக்களின் துயரை நீக்குதல் வேண்டும்” என்னும் கருணை அவர்தம் உள்ளத்தில் பிறந்தது. “இவ்விடையன் உயிர் பெற்றெழுந்தாலன்றி இப்பசுக்களின் துயர் நீங்காது” என்று அவர் நினைக்கலானார்.

சிவயோகியார், கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்தில் வல்லவரா தலால், அவர், தமது உடலை ஓரிடத்தில் சேமித்து வைத்தார்; இடையன் உடலிலே நுழைந்தார்; திருமூலராய் எழுந்தார். பசுக்கள் எல்லாம் ஆனந்த முற்றன; அவரை நாத்தழும்பத்தழும்ப நக்கின; மோந்தன; கனைத்தன; துள்ளியோடி மேய்ந்தன. பொழுது போயிற்று. பசுக்கள் வழக்கம்போலச் சாத்தனூரை நோக்கி நடந்தன. திருமூலரும் அவைகளுடன் சென்றார். பசுக்கள் இல்லந்தோறும் நுழையலாயின. திருமூலர் வீதியிலே ஓரிடத்தில் நின்றார்.

மூலனுக்கு ஒரு மனைவி உண்டு. அவள், “என்ன! நாயகர் இன்னும் வரவில்லையே” என்று வெளியே வந்து பார்த்தாள்; சிவயோகியார் நின்ற இடத்துக்கு வந்தாள்; “இவர் ஏன் இங்கே நிற்கிறார்? இவருக்கு என்ன? தீட்டா?” என்று சிவயோகியாரைத் தீண்டப்போனாள். சிவயோகியார் அவளைப் பார்த்து, “என்னைத் தீண்டாதே” என்றார். அவள் மருண்டு, “இஃதென்ன!” என்று தளர்வுற்றாள். சிவயோகியார், அவளை நோக்கி, “எனக்கும் உனக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை” என்று சொல்லி ஒரு பொது மடத்திலே நுழைந்தார்.

இடையன் மனைவி இரவு முழுவதும் துயிலாது வருந்திக் கொண்டிருந்தாள். பொழுது விடிந்தது. விடிந்ததும், அவள் அவ்வூரிலுள்ள அறிஞர்களிடம் சென்று, தன் கணவன் செயலைத் தெரிவித்தாள். அவர்கள் சென்று மூலரைப் பார்த்தார்கள்; பார்த்து, “இதுபித்தன்று; மயக்கன்று; இவர் சித்தம் சிவயோகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இனி இவர் சுற்றத்துடன் சேர்ந்து வாழார்” என்று சொல்லி

விட்டார்கள். அதுகேட்ட மனைவி துயரக் கடலில் ஆழ்ந்தாள். அவர்கள் அவளைத் தேற்றி உடனழைத்துச் சென்றார்கள்.

பின்னே திருமூலர் எழுந்து பசுக்கள் வந்த வழியே சென்றார். சேமித்துவைத்த தமது உடலைத் தேடினார்; அதைக் கண்டாரில்லை. “சிவாகமத்தின் உண்மைப் பொருளைத் தம்வாயிலாகத் தமிழில் வெளியிடவேண்டி உடலை மறைத்தது சிவபிரான் திருவருள்” என்பதை ஞான உணர்வினால் திருமூலர் தெளியலானார். அந்நிலையில், சுற்றத்தார், திருமூலரைத் தொடர்ந்து சூழ்ந்தனர். திருமூலர் அவர்களைப் பார்த்து, “உங்களுக்கும் எனக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை; நீங்கள் போங்கள்” என்றார். அவர்கள் திரும்பிப் போய்விட்டார்கள்.

திருமூலர், திருவாவடுதுறை சேர்ந்தார்; திருக்கோயிலுள் நுழைந்தார்; மேற்புறத்திலுள்ள அரசமரத்தடியில் அமர்ந்தார்; மூவாயிரம் ஆண்டு சிவயோகத்தில் இருந்தார். ஆண்டுக்கு ஒரு மந்திரமாகத் திருமந்திரம் மூவாயிரம் அவரால் அருளிச் செய்யப் பட்டன. அத்திருத் தொண்டு முற்றுப் பெற்றதும் அவர் திருக்கயிலை அடைந்தார்.

31. தண்டி அடிகள் புராணம் (26)

1. தண்டி யடிகள் திருவாரூர்ப் பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையார் அண்ட வாணர் மறைபாட ஆடுஞ் செம்பொற் கழல்மனத்துக் கொண்ட கருத்தின் * அகநோக்குங் குறிப்பே அன்றிப்

புறநோக்கும்

கண்ட உணர்வு துறந்தார்போல் பிறந்த பொழுதே கண்காணார்.

1. தண்டியடிகள் அகக்கண் விளங்கப் பெற்றவர்; புறக்கண்ணில்லாதவர். இதனால் “நாட்டமிகு தண்டிக்கும்” என்றார் திருத்தொண்டத் தொகை யுடையார். கருத்தின்கண் என்னும் பாடத்துக்கு அகக்கண் என்று கொள்க. உணர்வு இருவகைத்து. ஒன்று கண்ட உணர்வு; மற்றொன்று அகண்ட உணர்வு. முன்னையது புறக்கண்ணுக்குரியது; பின்னையது அகக்கண்ணுக்குரியது.

பா-ம் - * கண்.

2. காணுங் கண்ணாற் காண்பதுமெய்த் தொண்டே யான கருத்துடையார்
பேணுஞ் செல்வத் திருவாரூர்ப் பெருமா னடிகள் திருவடிக் கே
பூணும் அன்பி னாற்பரவிப் போற்று நிலைமை *புரிந்தமரர்
சேனும் *அறிய அரியதிருத் தொண்டிற் செறியச் சிறந்துள்ளார்.
3. பூவார் சடிவத் திருமுடியார் மகிழ்ந்த செல்வப் பூங்கோயில்
தேவா சிரியன் முன்னிறைஞ்சி வலஞ்செய் வாராய்ச் செம்மைபுரி
நாவால் இன்ப முறுங்காதல் நமச்சி வாய நற்பதமே
ஓவா அன்பில் எடுத்தோதி ஒருநாள் போல வருநாளில்.
4. செங்கண் விடையார் திருக்கோயிற் குடபால் தீர்த்தக் குளத்தின்பாங்
கெங்கும் அமணர் பாழிகளாய் இடத்தாற் குறைபா டெய்துதலால்
அங்கந் நிலைமை தனைத்தண்டி யடிகள் அறிந்தே ஆதரவால்
“இங்கு நான்இக் குளம்பெருகக் கல்லவேண்டும்” என்றெழுந்தார்.
5. குழிவா யதனிற் *குறிநட்டுக் *கட்டுங் கயிறு *குளக்குலையின்
இழிவாய்ப் புறத்து நடுத்தறியோ டிசையக் கட்டி இடைதடவி
வழியால் வந்து மண்கல்லி எடுத்து மறித்துந் தடவிப்போய்
ஒழியா முயற்சி யாலுய்த்தார் ஓதும் எழுத்தஞ் சுடனுய்ப்பார்.
6. நண்ணி நாளும் நற்றொண்டர் நயந்த விருப்பால் மிகப்பெருகி
அண்ணல் தீர்த்தக் குளங்கல்லக் *கண்ட அமணர் பொறாராகி
எண்ணித் தண்டி யடிகள்பால் எய்தி முன்னின் றியம்புவார்
“மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபடும் வருத்த வேண்டாம்”
என்றுரைத்தார்.

2. பா-ம் - *புரிந்தமர்வார். *மருவ.

3. சடிவம் - சடை. தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன். நற்பதமே - நல்ல
மந்திரமே. ஓவா - நீங்காத.

4. குடபால் - மேற்கிலுள்ள, பாங்கு - பக்கம். பாழிகளாய் - மடங்களாய்;
குறைகளாய். ஆதரவால் - விருப்பத்தால். கல்ல - தோண்டி; வெட்ட.

5. குலையின் - கரையின். இழிவாய்ப் புறத்து - இறங்கும் இடப்புறத்தில்.
தறியோடு - முனையுடன். மறித்தும் - மீண்டும். உய்த்தார் - சேர்த்தார்; கொட்டினார்.
உய்ப்பார் - உச்சரிப்பவராய்.

பா-ம் - * குறிநாட்டி; தறிநட்டு. * கூட்டுங். * குளக்கரையின்.

6. பிராணிபடும் - உயிர்கள் சாகும். வருந்த வேண்டாம் என்பது பாடமாயின்,
நீரும் வீணே வருந்த வேண்டாம் என்று கொள்க.

பா-ம் - * அமணர் கண்டு.

7. மாசு *சேர்ந்த முடையுடலார் மாற்றங் கேட்டு மறுமாற்றம் தேசு பெருகுந் திருத்தொண்டர் செப்பு கின்றார் “திருவிலிகாள் பூசு நீறு சாந்தமெனப் புனைந்த பிரானுக் காண்பணி ஆசிலாநல் லறமாவ தறியவருமோ உமக்?”கென்றார்.
8. அந்த மில்லா அறிவுடையார் உரைப்பக் கேட்ட அறிவில்லார் “சிந்தித் திந்த அறங்கேளாய் செவியும் இழந்தா யோ!” என்ன “மந்த உணர்வும் விழிக்குருடும் கேளாச் செவியும் மற்றுமக்கே இந்த உலகத் துள்ளன”என் றன்பர் பின்னும் இயம்புவார்.
9. “வில்லால் எயில்மூன் றெரித்தபிரான் விரையார் கமலச்
சேவடிகள்
அல்லால்வேறு காணேன்யான் அதுநீர் அறிதற் கார்?” என்பார்.
“நில்லா*நிலையீர் உணர்வின்றி நுங்கண் குருடாய் என்கண் உல
கெல்லாங் காண்பான் யான்கண்டால் என்செய் வீர்?”என்
றெடுத்துரைத்தார்.
10. அருகர் அதுகேட் “டுன்தெய்வத் தருளால் கண்நீ பெற்றாயேல் பெருகும் இவ்வூரினில்நாங்கள் பின்னை இருக்கி லோம்”என்று கருகு முருட்டுக் கைகளால் கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின்வழித் தருகைக் கயிறுந் தறியுமுடன் பறித்தார் தங்கள் தலைபறித்தார்.
11. வெய்ய தொழிலார் செய்கையின்மேல் வெகுண்ட தண்டி
யடிகள்தாம்
மைகொள் கண்டர் பூங்கோயில் மணிவா யிலின்முன்
வந்திறைஞ்சி
“ஐயனே!இன் றமணர்கள்தாம் என்னை அவமா னஞ்செய்ய
நைவ தானேன் இதுதீர நல்கும் அடியேற்” கெனவீழ்ந்தார்.

7. முடை - நாற்றம் வீசும். தேசு - ஒளி. திருவிலிகாள் - மூதேவிகளே என்றபடி.
ஆசிலா - குற்றமில்லாத.

பா-ம் - * படர்ந்த.

8. அந்தம் - எல்லை.

9. வில்லால் - மேரு வில்லால். எயில் மூன்றும் - மூன்று மதில்களையும்;
மப்புரங்களையும்.

பா-ம் - * நிலையீர்க் குணர்வின்றி.

10. கொட்டை - மண்வெட்டியை. கருத்தின் வழிதரு - கருத்துப்போல் வழி
தெரிவிக்கும். தலைபறித்தார் - தலைமயிர் பறிப்பவர்களாகிய சமணர்கள்.

12. பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர் பரவி விண்ணப் பஞ்செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து தூய பணிசெய் யப்பெறா
தழுது கங்குல் அவர்துயிலக் கனவில் அகில லோகங்கள்
முழுதும் அளித்த முதல்வனார் முன்னின் றருளிச் செய்கின்றார்.
13. “நெஞ்சில் மருவுங் கவலையினை ஒழிநீ நின்கண் விழித்தந்த
வஞ்ச அமணர் *தங்கண்கள் மறையுமாறு காண்கின்றாய்
அஞ்ச வேண்டாம்” என்றருளி அவர்பால் நீங்கி அவ்விரவே
துஞ்சும் இருளில் அரசன்பால் தோன்றிக் கனவில் அருள்புரிவார்.
14. “தண்டி நமக்குக் குளங்கல்லக் கண்ட அமணர் தரியாராய்
மிண்டு செய்து பணிவிலக்க வெகுண்டான் அவன்பால் நீமேவிக்
கொண்ட குறிப்பால் அவன்கருத்தை முடிப்பாய்” என்று
கொளஅருளித்
தொண்டர் இடுக்கண் நீங்கஎழுந் தருளி னார்அத் தொழி
லுவப்பார்.
15. வேந்தன் அதுகண் டப்பொழுதே விழித்து மெய்யின்
மயிர்முகிழ்ப்பப்
பூந்தண் கொன்றை வேய்ந்தவரைப் போற்றிப் புலரத்
தொண்டர்பால்
சார்ந்து புகுந்த படிவிளம்பத் தம்பி ரானார் அருள்நினைந்தே
ஏய்ந்த மன்னன் கேட்பஇது புகுந்த வண்ணம் இயம்புவார்.
16. “மன்ன! கேள்யான் மழவிடையார் மகிழுந் தீர்த்தக் குளங்கல்லத்
துன்னும் அமணர் அங்கணைந்தீ “தறம்அன்” றென்று
பலசொல்லிப்
பின்னுங் கயிறு தடவுதற்கியான் பிணித்த தறிகள் அவைவாங்கி
என்னை வலிசெய் தியான்கல்லுங் கொட்டைப் பறித்தார்”

12. பழுது தீர்ப்பார் - சிவபெருமான்.

13. பா-ம் - * தங்கண்கண்.

14. மிண்டுசெய்து - இடக்கர் செய்து; தருக்கால் பிழைசெய்து;
உவப்பார் - சிவபெருமான்.

15. வேய்ந்தவரை - அணிந்தவரை. புலர - இருள்விடிய. ஏய்ந்த - அடைந்த.
புகுந்தவண்ணம் இது - நிகழ்ந்ததை.

என்றியம்பி.

17. “அந்த னான உனக்கறிவும் இல்லை’ என்றார் யான் அதனுக்
‘கெந்தை பெருமான் அருளாலயான் விழிக்கில் என்செய் வீர்?’
என்ன
‘இந்த ஊரில் இருக்கிலோம்’ என்றே ஓட்டி னார்இதுமேல்
வந்த வாறு கண்டிந்த வழக்கை முடிப்ப” தெனமொழிந்தார்.
18. அருகர் தம்மை அரசனும்அங் கழைத்துக் கேட்க அதற்கிசைந்தார்
மருவுந் தொண்டர் முன்போக மன்னன் பின்போய் மலர்வாவி
அருகு நின்று விறல் தண்டி யடிகள் தம்மை முகநோக்கிப்
“பெருகுந் தவத்தீர்! கண் அருளாற் பெருமா காட்டும்”
எனப்பெரியோர்.
19. “ஏய்ந்த அடிமை சிவனுக்கியான் என்னில் *இன்றென்
கண்பெற்று
வேந்தன் எதிரே திருவாரூர் விரவுஞ் சமணர் கண்ணிழப்பார்
ஆய்ந்த பொருளுஞ் சிவபுதமே ஆவ”தென்றே அஞ்செழுத்தை
வாய்ந்த தொண்டர் எடுத்தோதி மணிநீர் வாவிமுழ்கினார்.
20. தொழுது புனல்மேல் எழுந்தொண்டர் தூய மலர்க்கண்
பெற்றெழுந்தார்
பொழுது தெரியா வகைஅமரர் பொழிந்தார் செழுந்தண் பூமாரி
இழுதை அமணர் விழித்தேகண் ணிழந்து தடுமா றக்கண்டு
“பழுது செய்த அமண்கெட்ட” தென்று மன்னன் பகர்கின்றான்.
21. “தண்டி யடிகள் தம்முடனே ஓட்டிக் கெட்ட சமண்குண்டர்
அண்டர் போற்றுந் திருவாரூர் நின்றும் அகன்று போய்க்கழியக்
கண்ட அமணர் தலைஎங்குங் காணா வண்ணந் துரக்க” என
மண்டிவயவர் சாடுதலும் கண்கள் காணார் மனங்கலங்கி.

17. அந்தனான - குருடனான. ஓட்டினார் - சபதங்கூறினார். இது மேல்
வந்தவாறு - இது முன்னே நடந்தவிதம்.

18. மலர் நிறைந்த திர்த்தத்தின் அருகே நின்று.

19. பா-ம் - *இன்னே.

20. பொழுது தெரியா வகை - சூரியன் மறையும்படி; பொழுது நீட்டித்தல்
தெரியாதபடி எனினுமாம். இழுதை - அறிவில்லாதவர்களாகிய. விழித்த நிலையில்
கண்ணிழத்தலாவது கண்ணொளி இழத்தலாம்.

21. துரக்க - ஓட்டுக. வயவர் மண்டி - வீரர்கள் மிக்குச் சென்று.

22. குழியில் விழுவார் நிலை தளர்வார் “கோலும் இல்லை”
எனஉரைப்பார்
“வழியீ” தென்று தூறடைவார் “மாண்டோம்” என்பார்
* “மதிகெட்டீர்”
அழியும் பொருளை வட்டித்திங் கழிந்தோம்” என்பார்
“அரசனுக்குப்
பழியீதாமோ” என்றுரைப்பார் பாய்கள் இழப்பார் பறிதலையர்.
23. பீலி தடவிக் காணாது பெயர்வார் நின்று பேதுறுவார்
காலி னோடு கைமுறியக் கல்மேல் இடறி வீழ்வார்கள்
சால நெருங்கி எதிரெதிரே தம்மிற் றாமே முட்டிடுவார்
மாலும் மனமும் அழிந்தோடி வழிகள் அறியார் மயங்குவார்.
24. அன்ன வண்ணம் ஆரூரில் அமணர் கலக்கங் கண்டவர்தாம்
சொன்ன வண்ண மேஅவரை * ஓடத்தொடர்ந்து துரந்ததற்பின்
பன்னும் பாழிப் பள்ளிகளும் பறித்துக் குளஞ்சூழ் கரைபடுத்தி
மன்ன னவனும் மனமகிழ்ந்து வந்து தொண்டர் அடிபணிந்தான்.
25. மன்னன் வணங்கிப் போயினபின் மாலும் அயனும் அறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப் புரிந்த பணியும் குறைமுடித்தே
உன்னும் மனத்தால் அஞ்செழுத்தும் ஓதி வழுவா தொழுகியே
மின்னுஞ் சடையார் அடிநீழல் மிக்க சிறப்பின் மேவினார்.

கண்ணின் மணிக ளாவயின்றிக் கயிறு * தடவிக் குளந்தொட்ட
எண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர் பாதம் இறைஞ்சி இடர்நீங்கி
விண்ணில் வாழ்வார் தாம்வேண்டப் புரங்கள் வெகுண்டார் வேற்காட்டுர்
உண்ணி லாவும் புகழ்த்தொண்டர் மூர்க்கர் செய்கை உரைக்கின்றாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3,622

22. தூறு - புதர்களை. வட்டித்து - பிரதிக்கினை பண்ணி. போர்த்த பாய்கள்.
பா-ம் - * மதிகெட்டோம்.

23. பெயர்வார் - பெயர்ந்து செல்வார். பேதுறுவார் - மயங்குவார். மாலும் -
மயங்கும்; இருண்ட.

24. பன்னும் பாழிபள்ளிகளும் - நெருங்கியுள்ள மடங்களையும்
கோயில்களையும்.

பா-ம் - * ஓடஓடத் துரந்ததற்பின்.

25. புரிந்த பணியும் - விரும்பிய தொண்டையும்.

26. பா-ம் - * பிடித்துக்

தண்டியடிகள் சோழ நாட்டிலே திருவாரூரிலே பிறந்தவர்; பிறவிக்குருடர்; அகக் கண்ணினாலே ஆண்டவனை வழிபடுவோர். அவர் திருவாரூர்த் திருக்கோயிலை வலம் வருவார்; அஞ்செழுத்தை ஒதுவார்.

திருக்கோயிலுக்கு மேற்பால் ஒரு திருக்குளம் உண்டு. அதன் பக்கமெல்லாம் சமண மடங்கள் நிரம்பி இருந்தன. அதனால், திருக்குளம் இடத்தால் சுருக்கமுற்றிருந்தது.

தண்டியடிகள், திருக்குளத்தைப் பெருக்க முயன்றார். அவர் திருக்குளத்தினுள்ளே ஒரு தறி நட்டார்; கரையிலே மற்றொரு தறிநட்டார்; இரண்டுக்கும் இடையே கயிறு கட்டினார்; கயிற்றைத் தடவிக்கொண்டே போவார்; மண்ணை வெட்டுவார்; அதைக் கூடையிலே சுமந்து வருவார்; கொட்டுவார்.

இச்செயலைச் சமணர்கள் கண்டார்கள்; பொறாமை கொண்டார்கள். அவர்கள் நாயனாரை அணைந்து, “மண்ணைக் கல்லாதேயும்; பிராணிகள் இறக்கும்; அவைகளை வருத்த வேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அடிகள், “அறிவு கெட்டவர்களே! இது சிவத்தொண்டு; அறத்தொண்டு; இதன் பெருமை உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார். சமணர்கள் வெகுண்டு, “நாங்கள் சொன்னது அறஉரை. அதைக் கேட்கின்றாய் இல்லை. செவியும் இல்லை போலும்!” என்றார்கள். நாயனார், “மந்த உணர்வும், குருட்டு விழியும், கேளாச் செவியும் உங்களுக்கே உண்டு. சிவனடியை அன்றிப் பிறி தொன்றை என் கண் பாராது. அந்நுட்பம் உங்களுக்கு விளங்காது. புற உலகம் எல்லாவற்றையும் யான் காணக் கண் பெற்றால், நீங்கள் என் செய்வீர்கள்?” என்று கேட்டார். சமணர்கள், “நீ உன் தெய்வ வல்லமையால் கண் பெறுக, பார்ப்போம்! பெறுவையேல் நாங்கள் இவ்வூரில் இருப்பதில்லை” என்று கூறினார்கள்.

அவ்வளவில் சமணர்கள் நில்லாது, நாயனாருடைய மண் வெட்டியையும், குறித்தறிகளையும், கயிற்றையும் பறித்துப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள். தண்டியடிகள் என் செய்வார்! அவருக்கு வெகுளி மேலிட்டது. அவர் திருக்கோயில் திருவாயிலிலே சென்றார்; ஆண்டவனை இறைஞ்சினார்; “ஐயனே! இன்று சமணர்கள் என்னை அவமானஞ் செய்தார்கள்; அதனால் யான் மிக வருந்துகிறேன்; அதை

ஒழித்தருள்க” என்று வேண்டினார். வேண்டி, அவர் தமது திருமடத்தை அடைந்தார்; துன்பத்தில் மூழ்கித் துயின்றார்.

சிவபெருமான் அன்றிரவு, நாயனார் கனவிலே தோன்றி, “அன்பனே! கவலை யுறாதே; உன் கண் காணவும், சமணர் கண்கள் குருடாகவும் அருள் செய்வோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தார். அப்பொழுதே சிவபெருமான் சோழ மன்னன் கனவிலுந்தோன்றி, “தண்டி என்பவன் நமக்குக் குளங் கல்லினான். அதற்குச் சமணர்கள் இடையூறு செய்தார்கள். நீ அவனிடம் போந்து அவன் கருத்தை முடிப்பாயாக” என்று கட்டளையிட்டார். மன்னன் விழித்து ஆண்டவனருளைப் போற்றினான்.

பொழுது விடிந்தது. மன்னன் நாயனார்பா லணைந்தான். அவன், தான் கண்ட கனவை நாயனாருக்குத் தெரிவித்தான். நாயனாரும் சமணர்கள் நிகழ்த்தியதையும், அதன் பொருட்டுத் தாம் எற்ற சூளையும் மன்னனுக்கு விளங்க உணர்த்தினார். மன்னன், சமணர்களை அழைப்பித்து விசாரணை புரிந்தான். சமணர்கள், தண்டி கண் பெற்றால், தாங்கள் இவ்வூரை விட்டுப் போவதாக உறுதி கூறினார்கள்.

தண்டியடிகள் குளக்கரைக்குச் சென்றார். மன்னனும் உடன் போந்தான். மன்னன், கரையிலே நின்று, தண்டியடிகளை நோக்கி, “சிவநேயரே! சிவனருளால் கண்ணைப் பெறுதலைக் காட்டுக” என்றான். நாயனார், “சிவபெருமானுக்கு யான் தொண்டு செய்வது உண்மையாயின், மன்னன் எதிரே, யான் கண் பெறுதல் வேண்டும்; சமணர்கள் கண்ணிழத்தல் வேண்டும்” என்று உரைத்து அஞ்செழுத்தை ஒதிக்கொண்டே திருக்குளத்தில் மூழ்கினார்; கண் பெற்றே எழுந்தார். சமணர்கள் கண் இழந்து தடுமாறினார்கள்.

அக்காட்சி கண்ட மன்னன், சமணர்களை ஊரை விட்டுத் துரத்தினான்; சமணர்களுடைய பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்தான்; திருக்குளத்தை நாயனார் கருத்துப்படி ஒழுங்கு செய்தான்; நாயனாரைப் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்றான். தண்டியடிகள் வழக்கம்போலத் தொண்டு செய்து பெருமான் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

32. மூர்க்க நாயனார் புராணம் (12)

மன்னிப் பெருகும் பெருந்தொண்டை வளநா டதனில் வயல்பரப்பு நன்னித் திலவெண் திரைப்பாலி நதியின் வடபால் நலங்கொள்பதி அன்னப் பெடைகள் குடைவாவி அலர்புக் காட அரங்கினிடை மின்னுக் கொடிகள் துகிற்கொடிகள் விழுவிற் காடு வேற்காடு.

2. செம்பொற் புரிசைத் திருவேற்கா டமர்ந்த செய்ய சடைக்கற்றை நம்பர்க் கும்பர்க் கமுதளித்து நஞ்சை அமுது செய்தவருக் கிம்பர்த் தலத்தில் வழிஅடிமை என்றுங் குன்றா இயல்பில்வரும் தம்பற் றுடைய நிலைவேளாண் குலத்திற் றலைமை

சார்ந்துள்ளார்.

கோதில் மரபிற் பிறந்துவளர்ந் தறிவு கொண்ட நாள்தொடங்கி “ஆதி *முதல்வர் திருநீற்றின் அடைவே பொருள்” என் றறிந்தரனார் காதல் அடியார்க் கமுதாக்கி அமுது செய்யக் கண்டுண்ணும் நீதி முறைமை வழுவாத நியதி பூண்ட நிலைமையார்.

4. தூய அடிசில் நெய்கன்னல் சுவையின் கறிக ளவைஅமைத்து மேய அடியார் தமைப்போற்றி விருப்பால் அமுது செய்வித்தே ஆய பொருளும் அவர்வேண்டும் படியால் உதவி அன்புமிக ஏயு மாறு நாள்தோறும் இனைய பணிசெய் தின்புற்றார்.

இன்ன செயலின் ஒழுகுநாள் அடியார் மிகவும் எழுந்தருள முன்னம் உடைமை யானபொருள் முழுவதும் மாள அடிமையுடன் மன்னும் காணி யானநிலம் மற்றும் உள்ள *திறம்விற்றே அன்னம் அளித்தே மேன்மேலும் ஆரா மனத்தா ராயினார்.

1. நல்லமுத்துகளைத் தாங்கி வந்து வயல்களில் பரப்பும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய பாலாற்றின். குடைவாவி அலர் புக்காட - நீராடுதற்குரிய தடாகங்களிலுள்ள மலர்களில் புகுந்து ஆட. அரங்கினிடை - நடன சாலைகளில். மின்னுக் கொடிகள் துகிற் கொடிகள் - பெண்களும் துணிக் கொடிகளும், விழவிற்கு - திருநாள்களில்; மங்கலத்துக்காக.

2. புரிசை - மதில். உம்பர்க்கு - தேவர்களுக்கு. இம்பர் தலத்தில் - இவ் வுலகில். பற்று - அன்பு.

3. அடைவே - சார்பே.

பா-ம் - *முதலாந்.

4. அடிசில் - சோறு. கன்னல் - சர்க்கரை,

5. திறம் - வகைகள்.

பா-ம் - *தனம்.

6. அங்கண் அவ்வூர் தமக்கொருபுற் றடியார் தங்கட் கழுதாக்க எங்கும் காணா வகைதோன்ற இலம்பா டெய்தி இருந்தயர்வார் தங்கும் வகையால் தான்முன்பு கற்ற தன்மை நற்குதால் பொங்கும் பொருளாக் கவும்அங்குப் பொருவார் இன்மை யினிற்போவார்.

பெற்றம் ஏறிப் பலிக்குவரும் பெருமான் அமருந் தானங்கள் உற்ற அன்பாற் சென்றெய்தி உருகும் உள்ளத் தொடும்பணிந்து கற்ற சூதால் நியதியாங் *கருமம் முடித்தே கருதாருர் செற்ற சிலையார் திருக்குடந்தை அடைந்தார் வந்து சிலநாளில்.

வேறு

8. இருளாரும் மணிகண்டர் அடியார்க்கின் னமுதளிக்கப் பொருளாயம் எய்துதற்குப் புகழ்க்குடந்தை அம்பலத்தே உருளாயச் சூதாடி உறும்பொருள்வென் றனநம்பர் அருளாக வேகொண்டங் கழுதுசெய்வித் தின்புறுவார்.
9. முற்குது தாந்தோற்று முதற்பணய மவர்கொள்ளப் பிற்குது பலமுறையும் வென்றுபெரும் பொருளாக்கிச் சொற்குதால் மறுத்தாரைச் சரிகைஉரு விக்குத்தி *நற்குதர் மூர்க்கரெனும் பெயர்பெற்றார் நானிலத்தில்.
10. சூதினில்வென் றெய்துபொருள் துரிசற்ற நல்லுணர்வில் தீதகல அமுதாக்கு வார்கொள்ளத் தாந்தீண்டார் காதலுடன்அடியார்கள் அமுதுசெயக் கடைப்பந்தி ஏதமிலா வகைதாமும் அமுது செய்தங் கிருக்குநாள்.
11. நாதன்தன் அடியார்க்கு நல்லடிசில் நாஸ்தோறும் ஆதரவி னால்அமுது செய்வித்தங் கருளாலே ஏதங்கள் போயகல இவ்வுலகை விட்டதற்பின் பூதங்கள் இசைபாட ஆடுவார் புரம்புக்கார்.

6. பற்று - பற்றுக்கோடு. இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்; வறுமை. பொருவார் - ஆடுவார்.

7. பெற்றம் - இடபம், நியதியாங் கருமம் - அடியார்களுக்கு அன்னமிடுவது. கருதார்....குடந்தை - பகைவரது முப்புரமெரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கும்பகோணத்தை. பா - ம் - *கடனும்.

8. பொருள் ஆயம் - பொருள் வரவு. அம்பலத்தே - பலர் கூடும் பொதுவிடம். உருள் ஆயச் சூதாடி - உருளும் கருவியால் சூதாடி; (ஆயம் - சூதாடு கருவி).

9. பணயம் - பணம். சூதான சொற்களால் மறுத்தவரை. சரிகை - உடை வாளை. பா - ம் - *நற்குதால். 10. துரிசு அற்ற - குற்றமற்ற. 11. ஏதங்கள் - குற்றங்கள்.

12. அல்லாரும் கறைக்கண்டர் - நீலகண்டராகிய சிவபெருமான்.

பா-ம் - *சூதாடும்.

12. வல்லார்கள் தமைவென்று சூதினால் வந்தபொருள் அல்லாருங் கறைக்கண்டர் அடியவர்கள் தமக்காக்கும் நல்லார்நற் *சூதராம் மூர்க்கர்கழல் நாம்வணங்கிச் சொல்லார்சீர்ச் சோமாசி மாறர்திறஞ் சொல்லுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3,634.

தொண்டை நாட்டில் திருவேற்காடு என்றொரு பதியுண்டு. அத்திருப் பதியில் வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர் மூர்க்கநாயனார்; அடியவர்களை அழுது செய்வித்த பின்னர் உண்பது அவரது நியதி; அடியவர்கள் விரும்பும் பொருளைக் கொடுப்பதும் அவர்தம் வழக்கம்.

நானுக்குநாள் அடியவர் கூட்டம் பெருகலாயிற்று. நாயனாரிடம் இருந்த பொருளெலாஞ் செலவாயின. நிலம் முதலியவற்றை விற்றும் அவர் தமது தொண்டை வழாது நடாத்தி வந்தார். எவ்வகைப் பொருளும் இல்லாத நிலைமை நேர்ந்தது. அடியவர் பெருமான் நொந்து நொந்து நைந்தார்.

நாயனார் சூதாட்டத்தில் வல்லவர்; அதன் வாயிலாகவாவது பொருளீட்டித் தமது தொண்டாற்றக் கருதினார்; திருவேற்காட்டில் தம்முடன் சூதாடுவாரைக் கண்டாரில்லை. ஆகவே, அவர், பல திருப்பதிகளுக்குச் செல்வாரானார். ஆங்காங்கே அவர் சூதாடுவார்; கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு அடியார்களுக்கு அழுதாடுவார்.

நாயனார் கும்பகோணத்தை அடைந்தார்; அங்கும் சூதாட்டத்தால் பொருள் பெற்றுத் தமது தொண்டாற்றினார். நாயனார், முதல் ஆட்டத்தில் தோற்பார்; பின் ஆட்டங்களிலெல்லாம் வெற்றி பெறுவார்; ஆட்டத்தில் மாறுபடுவோரை உடைவாளால் குத்துவார்; அதனால் மூர்க்கர் என்னும் அருமைத் திருநாமமும் உடையவரானார்.

சூதில் கிடைக்கும் பொருள்களை மூர்க்கர் தங்கருமத்துக்கெனச் சிறிதும் பயன்படுத்தமாட்டார்; அவைகளைச் சமையல் செய்வோரிடம் கொடுப்பார். அவர்கள் அழுதாக்குவார்கள். அடியவர் எல்லாரும் உண்ட பின்னர், நாயனார் கடைப்பந்தியில் அமர்ந்து உண்பார். இவ்வாறு சிலநாள் திருத்தொண்டு செய்து மூர்க்க நாயனார் சிவபெருமான் திருவடியைச் சேர்ந்தார்.

33. சோமாசி மாற நாயனார் புராணம் (6)

1. சூதம்பயி லும்பொழில் அம்பரில் தூய வாய்மை
வேதம்பயி லும்மறை யாளர் குலத்தின் மேலோர்
ஏதம்புரி யும்எயில் *செற்றவர்க் கன்பர் வந்தால்
பாதம்பணிந் தார்அமு தூட்டுந் பண்பின் மிக்கார்.
2. “யாழின்மொழி யாள்தனிப் பாகரைப் போற்றும் யாகம்
ஊழின்முறை மைவழு வாதுல கங்க ளான
ஏழும்உவப் பப்புரிந் தின்புறச் செய்த பேற்றால்
வாழுந்திறம் ஈசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்தல்” என்பார்.
3. எத்தன்மைய ராயினும் “ஈசனுக் கன்பர்” என்றால்
* “அத்தன்மையர் தாம்நமை யாள்பவர்” என்று கொள்வார்
“சித்தந்*தெளி யச்சிவன் அஞ்செழுத் தோதும் வாய்மை
நித்தந் நியமம்” எனப்போற்றும் நெறியில் நின்றார்.
4. சீருந்திரு வும்*பொழி யுந்திரு வாரூர் எய்தி
ஆரந்திகழ் மார்பின் அணுக்கவன் தொண்டர்க் கன்பால்
சாரும்பெரு நண்பு சிறப்ப அடைந்து தங்கிப்
பாரும்விசும் பும்பணி யும்பதம் பற்றி யுள்ளார்.
5. துன்றும்புலன் ஐந்துடன் ஆறு தொகுத்த குற்றம்
வென் “றிங்கிது நன்னெறி சேரும் விளக்கம்” என்றே
வன்தொண்டர் பாதந்*தொழு தான சிறப்பு வாய்ப்ப
என்றுந்நில வுஞ்சிவ லோகத்தில் இன்பம் உற்றார்.

1. சூதம். . . அம்பரில் - மாமரங்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடைய திருவம்பரில். ஏதம். . . அன்பர் - கேடுசெய்த முப்புரங்களை அழித்த சிவபெருமான் அன்பர்கள்.

பா-ம் - *எய்தவர்க்.

2. ஊழின் - நியமத்தின்.

3. பா-ம் - *அத்தன்மைய ராம். *தெளி யத்திரு.

4. பா-ம் - *பொலியுந்.

5. ஆறு குற்றம் - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மார்ச்சரியம்.

பா-ம் - *தொழுதொன்று.

6. பணையுந் தடமும் புடைகுழும் ஒற்றி யூரில் பாகத்தோர்
துணையுந் தாமும் பிரியாதார் தோழத் தம்பி ரானாரை
இணையுங் கொங்கைச் சங்கிலியார் எழில்மென் பணைத்தோள்
எய்துவிக்க
அணையும் ஒருவர் சரணமே அரண மாக அடைந்தோமே.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3,640.

சோமாசிமாற நாயனார் சோழநாட்டில் உள்ள திருவம்பரில் பிறந்தவர். அவர் வேதியர்; சிவனடியார். அவர் அடியார்களுக்கு அமுதூட்டுவார்; யாகஞ் செய்வார்; ஐந்தெழுத் தோதுவார்; அடியவர் எவராயினும் அவரைச் சிவமெனக் கொண்டு வழிபாடு செய்வார். அந்நாயனார் திருவாரூரை அடைந்து, வன்தொண்டப் பெருமானுக்கு இடையறாப் பேரன்பு செலுத்திப் புலன்களை வென்று சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

vii. வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்

34. சாக்கிய நாயனார் புராணம் (18)

1. அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக் கன்பராய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினால் வருந்தொண்டர்
உறுதிவரச் சிவலிங்கங் கண்டுவந்து கல்லெறிந்து
மறுவில்சரண் பெற்றதிற்ம் அறிந்தபடி வழத்துவாம்.
2. தாளாளர் திருச்சங்க மங்கையினில் தகவுடைய
வேளாளர் குலத்ததித்தார் மிக்கபொருள் தெரிந்துணர்ந்து
கேளாகிப் பல்லுயிர்க்கும் அருளுடைய ராய்க்கெழுமி
“நீளாது பிறந்திற்கும் நிலைஒழிவேன்” எனநிற்பார்.
3. அந்நாளில் எயிற்காஞ்சி அணிநகரஞ் சென்றடைந்து
நன்னானம் அடைவதற்குப் பலவழியும் நாடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர்தாம் மொழிஅறத்தின் வழிச்சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பறுக்குந் தத்துவத்தின் வழிஉணர்வார்.
4. அந்நிலைமைச் சாக்கியர்தம் அருங்கலைநூல் ஒதிஅது
தன்நிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருளல்ல
என்னும்அது தெளிந்தீசர் அருள்கூட “ஈரில்சிவ
நன்னெறியே பொருளாவ” தெனஉணர்வு நாட்டுவார்.
5. “செய்வினையுஞ் செய்வானும் அதன்பயனும்கொடுப்பானும்
மெய்வகையான் நான்காகும் விதித்தபொருள்” எனக்கொண்டே
“இவ்வியல்பு சைவநெறி *அல்லவற்றுக் கில்லை” என
உய்வகையாற் “பொருள்சிவன்” என்றருளாலே உணர்ந்தறிந்தார்.

1. அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக்கு - சிவபெருமானுக்கு.

2. தாளாளர் - முயற்சியுடையவர். கேளாகி - உறவாகி. உண்மைப் பொருளைத் தெரிந்துணர்தற்கு அறிகுறி, உயிர்களிடத்து உறவுகொண்டு அருளுடையராய் வாழ்ந்து பிறவிப் பிணியினின்றும் விடுதலை யடைவதென்பது இங்கு ஒதப்பட்டது. “எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும் இறைசிவன் என்று - எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு” - சைவசமயநெறி.

3. மன்னாத - நிலையுதலில்லாத.

5. செய்வினை, செய்வான், பயன், கொடுப்பான் ஆக நான்கு. செய்வினை - நல்வினை தீவினை. செய்வான் - (அவைகளைக் கொடுக்கும்) சிவன். பயன் - இன்ப துன்பங்கள். கொடுப்பான் - சிவன்.

பா-ம் - *அல்லவருக்.

6. “எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும் மன்னியசீர்ச் சங்கரன்தாள் மறவாமை பொருள்” என்றே துன்னியவே டந்தன்னைத் துறவாதே தூயசிவம் தன்னைமிகும் அன்பினால் மறவாமை தலைநிற்பார்.

வேறு

7. ‘எல்லாம் உடைய ஈசனே இறைவன்’ என்ன அறியாதார் பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல ராகுவார் அல்லார் கண்டர் தமக்கிந்த அகில மெல்லாம் ஆள்ளென்ன வல்லார் இவர்அவ் வேடத்தை மாற்றா தன்பின் வழிநிற்பார்.

வேறு

8. காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்கம் நாணாது நேடியமால் நான்முகனுங் காணநடுச் சேணாருந் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய்.
9. நாடோறுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுண்ணு மதுநயந்து மாடோர்வெள் ளிடைமன்னுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுமனம் நீடோடு களியுவகை நிலைமைவரச் செயலறியார் பாடோர்கல் கண்டதனைப் பதைப்போடும் எடுத்தெறிந்தார்.

6. தாம் தாங்கிய சாக்கிய வேடத்தைத் துறவாது. . .; சிவத்துக் குரியது அன்பு; புறவேடமன்று; எந்நிலையில் நின்றும் எவ்வேடம் பூண்டும் சிவத்தை வழிபடலாம்.

7. அல்லார் கண்டர் தமக்கு - சிவபெருமானுக்கு. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் : 79 குறிப்புப் பார்க்க.

8. காணும் உருவினுக்கும். அருவம் உருவம் இரண்டிற்கும் மூலம் சிவலிங்கமென்க. மாலயன் தேடிய நுட்பத்தைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணம் : 476 குறிப்பிற் பார்க்க. பாம்பணி என்பது தோற்றத்தைக் குறிப்பது; இது, மேற்படி புராணம் மேற்படி பாட்டுக் குறிப்பில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தோற்றக் குறிப்பு, ஒடுக்கத்தையும் உணர்த்துவதாகும். உலகங்களும் உயிர்களும் ஒடுங்குதற்கும் தோன்றாதற்கும் நிலைக்களனாக இருப்பது சிவலிங்கம். சிவலிங்க வழிபாடு சோதி தரிசனத்தைக் கூட்டுவது.

9. மாடோர் வெள்ளிடை மன்னும் - பக்கத்திலே ஒருவெளியில் உள்ள. பாடு-பக்கத்தில். செயல் அறியா நிலையிலுள்ளோர்க்கு அவர்தங் கருத்தில் தோன்றும் ஒன்றே பொருளாகப் புலனாதல் இயல்பு. சிவலிங்கத்தைக் கண்டதும் அன்பு மேலீட்டான் சாக்கியர் செயலற்றவரானார். அவர் கருத்தில் சிவார்ச்சனை மட்டும் நிலவியிருந்தது. அக்கருத்துப் பக்கத்திருந்த ஒன்றை (கல்லை) எடுத்து அர்ச்சிக்கச் செய்தது. கல் அவர்க்கு அர்ச்சனைக் குரிய ஒன்றாகவே தோன்றிற்றென்க.

10. அகநிறைந்த பேருவகை அடங்காத ஆதரவால்
மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கள் வன்மைபுரி செயலினால்
இகழ்வனவே செய்தாலும் இளம்புதல்வர்க் கின்பமே
நிகழுமது போலதற்கு நீள்சடையார் தாம்மகிழ்வார்.
11. அன்றுபோய்ப் பிறறைநாள் அந்நியதிக் கணையுங்கால்
கொன்றைமுடி யார்மேல்தாங் கல்லெறிந்த குறிப்பதனை
நின்றுணர்வார் “எனக்கப்போ திதுநிகழ்ந்த தவர்அருளே”
என்றதுவே தொண்டாக என்றும்அது செயநினைந்தார்.
12. தொடங்கியநாள் அருளியஅத் தொழிலொழியா வழிதொடரும்
கடன்புரிவார் அதுகண்டு கல்லெறிவார் துவராடைப்
படம்புனைவே டந்தவிரார் பசுபதியார் தஞ்செயலே
அடங்கலும்என் பதுதெளிந்தார் ஆதலினால் மாதவர்தாம்.
13. இந்நியதி பரிவோடும் வழுவாமல் இவர்செய்ய
முன்னுதிருத் *தொண்டர்நிலை முடிந்தபடி தான்மொழியில்
துன்னியமெய் யன்புடனே எழுந்தவினை தூயவர்க்கு
மன்னுமிகு *பூசனையாம் அன்புநெறி வழக்கினால்.
14. கல்லாலே எறிந்ததுவும் அன்பான படி *காணில்
வில்வேடர் செருப்படியுந் திருமுடியின் மேவிற்றால்
நல்லார்மற் றவர்செய்கை அன்பாலே நயந்ததனை
அல்லாதார் கல்லென்பார் அரனார்க்கஃ தலராமால்.

10. ஆதரவால் - அன்பால். உவப்பார்கள் - தாய் தந்தையர்கள்.

11. அந்நியதிக்கு - அக்கடமைக்கு (அர்ச்சனைக்கு).

12. அது - சிவலிங்கத்தை. துவராடைப்படம் - செம்மை நிற உடையை.
எல்லாச் சமயக் கோலமும் பசுபதியார்க்கு உரியனவாம்.

13. முடிந்த தன்மையைக் கூறின். எழுந்த வினை - நேர்ந்த செயல்.
தூயவர்க்கு - இறைவனுக்கு.

பா-ம் - *தொண்டாகி. *பூசனையே யாம்அன்பு.

14. அல்லாதார் - அன்புநெறி நில்லாதார்; உண்மை யுணராதார்.

பா-ம் - * காணில்.

15. அங்கொருநாள் அருளாலே *அயர்ந்துண்ணப் புகுகின்றார்
“எங்கள்பிரான் தனைஎறியா *தயர்ந்தேன்யான்” எனஎழுந்து
பொங்கியதோர் காதலுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு
வெங்கரியின் உரிபுனைந்தார் திருமுன்பு மேவினார்.
16. கொண்டதொரு கல்லெடுத்துக் குறிகூடும் வகைஎறிய
உண்டிவினை ஒழித்தஞ்சி ஓடிவரும் வேட்கையொடும்
கண்டருளுங் கண்ணுதலார் கருணைபொழி திருநோக்கால்
தொண்டரெதிர் நெடுவிகம்பில் துணைவியொடுந் தோன்றினார்.
17. மழவிடைமேல் எழுந்தருளி வந்ததொரு செயலாலே
கழலடைந்த திருத்தொண்டர் கண்டுகரங் குவித்திறைஞ்சி
விழஅருள்நோக் களித்தருளி மிக்கசிவ லோகத்தில்
பழஅடிமைப் பாங்கருளிப் பரமரெழுந் தருளினார்.

வேறு

18. ஆதியார் தம்மை நாளுங் கல்லெறிந் தனுசுப் பெற்ற
கோதில்சீர்த் தொண்டர் கொண்ட குறிப்பினை அவர்க்கு நல்கும்
சோதியார் அறித லன்றித் துணிவதென் னவர்தாள் சூடித்
தீதினை நீக்க லுற்றேன் சிறப்புலி யாரைச் செப்பி.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 658.

சாக்கிய நாயனார் திருச்சங்கமங்கையிலே, வேளாளர் மரபிலே
தோன்றியவர். அவர் உயிர்களிடத்தில் இரக்கமுடையவர்.
“பிறப்பிறப்புத் துன்பத்தினின்றும் விடுதலை யடையும் வழி யாது?”
என்ற விசாரத்தில் அவர் பெரிதுந் தலைப்பட்டார்.

அதன்பொருட்டு அவர் திருக்காஞ்சியை அடைந்தார்; பல
மார்க்கங்களை ஆராய்ந்தார்; பௌத்த சமயத்தில் பிரவேசித்தார்.
அந்நெறி நின்று ஒழுகிவரும் நாளிலும் அவர் சமய உண்மைகளை

15. அருளாலே அயர்ந்து - சிவனருட் சோதனையால் மறந்து. வெங்கரியின்
உரிபுனைந்தார் - கொடிய யானை யுரிவைப் போர்த்த சிவபெருமான்.

பா-ம் - *அயர்த்.

17. நாயனார் பழைய அடியவர் திருக்கூட்டத்தினின்றும் உலகோபகார
மாய்த் தோன்றியவராதலின் “பழ அடிமைப்பாங்கருளி. . .” என்றார்.

18. சோதியார் - சிவபெருமான்.

ஆராய்ந்த வண்ணமா யிருந்தார். அவ்வாராய்ச்சிகளால், அவர்க்கு உற்ற தெளிவும், திருவருளும் அவர்க்குச் சிவநெறியே செந்நெறி என்பதை விளங்கச் செய்தன. அதனால் அவர், சிவநெறியில் நிற்பாரானார்.

நாயனார் பௌத்தகோலத்தை நீக்கினாரில்லை. “எந்நிலையில் நின்றால் என்ன! எக்கோலங் கொண்டால் என்ன! சங்கரன் திருவடியை மறவாதிருத்தலே பொருள்” என்ற பரந்த உணர்வு அவர்பால் தோன்றிற்று. அதனால் பௌத்த வேடந்தாங்கியே அவர் சிவனடியைச் சிந்தை செய்துவந்தார்.

நாயனார், “சிவலிங்கத்தைக் கண்டு வழிபட்ட பின்னரே உண்ணுதல்வேண்டும்” என்று ஓர் உறுதிக்கொண்டார்; கொண்ட படியே நடந்து வந்தார்; ஒருநாள், ஒரு வெளியிலே உள்ள சிவலிங்கத்தைக் கண்டார்; கண்டதும் ஆனந்த வாரிதியில் தோய்ந்தார்; செயலற்றவரானார். இந்நிலையில் அவருக்கு வழிபாட்டு எண்ணம் தோன்றியது. தோன்றவே, அவர் அருகே கிடந்த ஒரு செங்கல்லை எடுத்தார்; சிவலிங்கத்தின்மீது அதை எறிந்தார். இளங் குழவிகள் எது செய்யினும், அது, பெற்றோர்க்கு இன்பூட்டுவது இயல்பன்றோ? அதேபோல, நாயனார் செயலும் சிவபெருமானுக்கு இன்பூட்டிற்று.

அடுத்தநாள் நாயனார் தமது நியதியைச் செய்யச் சென்றார். நேற்றைய செயல் அவர்தம் மனதில் உற்றது. அவர் கல்லெறிந்த குறிப்பை ஓர்ந்தார்; “எனக்கு அவ்வெண்ணம் சிவபெருமான் திருவருளாலேயே பிறந்தது. ஆகவே, கல்லெறிதலையே தொண்டாகக் கொள்வது திருவருள்வழி நிற்பதாகும்” என்று எண்ணினார்; எண்ணிய வாரே, நாடோறும் கல்லெறிந்து ஆண்டவனை வழிபட்டுவந்தார்.

ஒருநாள், சிவபெருமான் திருவருளால் தமது நியதித் தொண்டைச் செய்ய மறந்து நாயனார் உண்ணப்புகுந்தார். அவ்வேளையில் தொண்டு நினைவு அவருக்குத் தோன்றிற்று, தோன்றவே, நாயனார் “அந்தோ! இன்று தொண்டை மறந்தேனே!” என்று எழுந்தார்; விரைந்து நடந்தார்; சிவலிங்கப் பெருமானை அடைந்தார்; திருமுன்னே நின்றார்; ஒரு கல்லை எடுத்துச் சிவலிங்கப் பெருமான்மீது எறிந்தார். சிவபெருமான், நாயனார் அன்புக்கு எளியராய், உமாதேவியாருடன் மழவிடையின்மேல் இவர்ந்து, அன்பரைச் சிவலோகத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

35. சிறப்புலி நாயனார் புராணம் (6)

1. பொன்னிநீர் நாட்டின் நீடும் பொற்பதி “புவனத் துள்ளோர் இன்மையால் இரந்து சென்றோர்க் கில்லைஎன் னாதே ஈயும் தன்மையார்” என்று நன்மை சார்ந்தவே தியரைச் சண்பை மன்னனார் அருளிச் செய்த மறைத்திரு வாக்கூர் *அவ்வூர்.
2. தூமலர்ச் சோலை தோறும் சுடர்தொடு மாடந் தோறும் மாமழை முழக்கந் தாழ மறையொலி முழக்கம் ஓங்கும் பூமலி மறுகில் இட்ட புகைஅகில் தூபந் தாழ ஓமநல் வேள்விச் சாலை ஆகுதித் தூபம் ஓங்கும்.
3. ஆலைசூழ் பூக வேலி அத்திரு வாக்கூர் தன்னில் ஞாலமார் புகழின் மிக்கார் நான்மறைக் குலத்தி னுள்ளார் நீலமார் கண்டத் தெண்டோள் நிருத்தர்தந் திருத்தொண் டேற்ற சீலராய்ச் சாலும் ஈகைத் திறத்தினில் சிறந்த நீரார்.
4. ஆளும்அங் கணருக் கன்பர் அணைந்தபோ தடியிற் றாழ்ந்து மூளும்ஆ தரவு பொங்க முன்புநின் றினிய கூறி நாளும்நல் லமுத மூட்டி நயந்தன எல்லாம் நல்கி நீளும்இன் பத்துள் *தங்கி நிதிமழை மாரி போன்றார்.
5. அஞ்செழுத் தோதி அங்கி வேட்டுநல் வேள்வி எல்லாம் நஞ்சணி கண்டர் பாதம் நண்ணிடச் செய்து ஞாலத் தெஞ்சலில் அடியார்க் கென்றும் இடையறா அன்பால் வள்ளல் தஞ்செயல் வாய்ப்ப ஈசர் தாளநிழல் தங்கி னாரே.

1. பொன்னிநீர் நாட்டில் - சோழநாட்டில். சண்பை மன்னனார் - திருஞான சம்பந்தர். “. . . . இன்மையால் சென்றிரந்தார்க்கு இல்லை என்னாது ஈந்து உவக்கும் - தன்மையார் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி மாடமே” - சம்பந்தர்.

பா-ம் - *ஆகும்; ஆக்கூர்.

2. மறுகில் - தெருவில்.

3. கரும்பாலை சூழ்ந்த கமுக வேலியுடைய.

4. அங்கணருக்கு அன்பர் - சிவனடியார்கள். ஆதரவு - அன்பு. நிதிமழை பொழியும் மேகம் போன்றார்.

பா-ம் - *தங்கு.

5. அங்கிவேட்டு - அக்கினி காரியஞ் செய்து. எஞ்சலில் - குறைவில்லாத.

6. அறத்தினில் மிக்க மேன்மை அந்தணர் ஆக்கூர் தன்னில்
மறைப்பெரு வள்ள லார்வண் சிறப்புலி யார்தாள் வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருச்செங் காட்டங் குடியினிற் செம்மை வாய்த்த
விறற்சிறுத் தொண்டர் செய்த திருத்தொழில் விளம்ப லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 664

சிறப்புலி நாயனார், சோழமண்டலத்திலே, திருவாக்கூரிலே, வேதியர் குலத்திலே தோன்றியவர். அடியவர்களுக்கு அமுதாட்டு வதும், பொருள் உதவுவதும் அவர்தம் திருத்தொண்டு. ஐந்தெழுத்து ஓதுவதும், யாகம் செய்வதும் அவர்தம் வழக்கம். இவ்வாறு சிவபணிசெய்து சிறப்புலிநாயனார் ஆண்டவன் திருவடி சேர்ந்தார்.

36. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் (88)

1. உருநாட்டுஞ் செயல்காமன் ஒழியவிழி பொழிசெந்தீ
வருநாட்டத் திருநதலார் மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலிற்
கருநாட்டக் கடைசியர்தங் களி *காட்டுங் காவேரித்
திருநாட்டு வளங்காட்டுஞ் செங்காட்டங் குடியாகும்.
2. நிலவியஅத் திருப்பதியில் நெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவால்
உலகில்வளர் உயிர்க்கெல்லாம் உயர்காவற் றொழில் *பூண்டு
மலர்புகழ்மா மாத்திரர்தங் குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழுந் திருநாமம் பரஞ்சோதி யாரென்பார்.

1. நாட்டத் திருநதலார் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான். மன்மதன் முதல்முதல் உருவமுடையவனா யிருந்தான். அவன் உருவைச் சிவபிரான் தமது நெற்றிக்கண்ணால் நோக்கினார். பின்னே அவன் மனைவி இரதி வேண்டச் சிவபிரான் அவனை அருவமாக உலவச் செய்தார். விரிவு கந்தபுராணத்திற் காண்க. கரு.....காட்டும் - கருவிழிகளையுடைய மருதநிலப் பெண்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியைக் (குரவையாடல் முதலியவாற்றான்) காட்டும்.

பா-ம் - *நாட்டுங்.

2. நீற்றடைவால் - திருநீற்றுச் சார்பால்.

பா-ம் - *பூண்ட.

3. ஆயுள்வே தக்கலையும் அலகில்வட நூற்கலையும்
தூயபடைக் கலத்தொழிலும் துறைநிரம்பப் *பயின்றவற்றால்
பாயுமதக் குஞ்சரமும் பரியும்உகைக் கும்*பண்பு
மேயதொழில் *விஞ்சையினும் மேதினியில் மேலானார்.
4. உள்ளநிறை *கலைத்துறைகள் ஒழிவின்றிப்பயின்றவற்றால்
தெள்ளிவடித் தறிந்தபொருள் சிவன்கழலிற் செறிவென்றே
கொள்ளும்உணர் வினில்முன்னே கூற்றுகைத்த கழற்கன்பு
பள்ளமடை யாய்என்றும் பயின்றுவரும் பண்புடையார்.
5. ஈசனடி யார்க்கென்றும் இயல்பான பணிசெய்தே
ஆசில்புகழ் மன்னவன்பால் அணுக்கராய் அவற்காகப்
பூசல்முனைக் களிறுகைத்துப் *போர்வென்று பொருள்அரசர்
தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன் பாற்சிறந்தார்.
6. மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரந் துகளாகத் துளைநெடுங்கை வரையுகைத்துப்
பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் *பரித்தொகையும்
இன்னனஎண் ணிலகவர்ந்தே *இகலரசன் முன்கொணர்ந்தார்.
7. கதிர்முடிமன் னனும்இவர்தங் களிற்றுரிமை ஆண்மையினை
அதிசயித்துப் புகழ்ந்துரைப்ப அறிந்தஅமைச் சர்களுரைப்பார்
“மதியணிந்தார் திருத்தொண்டு வாய்த்தவலி யுடைமையினால்
எதிரிவருக் கிவ்வுலகி வில்லை” என எடுத்துரைத்தார்.

3. குஞ்சரமும். . . விஞ்சையினும்-யானைகளையும் குதிரைகளையும்
செலுத்தும் இயல்பமைந்த தொழிலாகிய வித்தையிலும். படைக்கலங்கள் அறவழியில்
பயன்படுவதை, “தூய” என்பது விளக்குதல் காண்க.

பா-ம் - *பயின்றுள்ளார். *பண்பின். *விஞ்சையினில்.

4. செறிவு - உறவு. பள்ளமடையாய்-பள்ளத்திற் பாயும் நீர் மடைபோல.

பா-ம் - *கலைத்தொழில்கள்.

5. ஆசில் - குற்றமில்லாத. அணுக்கராய் - நெருங்கி யிருப்பவராய்;
நண்பராய். பூசல்முனைக் களிறு உகைத்து - போர்முனையில் யானைகளைச் செலுத்தி.
பொருள் - போர்புரிந்த.

பா-ம் - *போய்.

6. தண்டுகளுடன் (சேனைகளுடன்) போய் வடக்கேயுள்ள வாதாவி
என்னும் பழைய நகரம். . . துளைநெடுங்கை வரை உகைத்து-யானைகளைச் செலுத்தி,
பகட்டினமும் பரித்தொகையும் - யானைக்கூட்டங்களையும் குதிரைக் கூட்டங்
களையும். இகல் - போரிற் சிறந்த.

பா-ம் - *பரிநிரையும். *இயலரசன்.

8. 'தம்பெருமான் திருத்தொண்டர்' எனக்கேட்ட தார்வேந்தன்
 "உம்பர்பிரான் அடியாரை உணராதே கெட்டொழிந்தேன்
 வெம்புகொடும் போர்முனையில் விட்டிருந்தேன்" எனவெருவுற்
 "றெம்பெருமான் இதுபொறுக்க வேண்டும்" என
 இறைஞ்சினான்.
9. இறைஞ்சுதலும் *முன்னிறைஞ்சி "என்னுரிமைத் தொழற்கடுத்த
 திறம்புரிவேன் அதற்கென்னோ தீங்கென்ன!" ஆங்கவர்க்கு
 நிறைந்தநிதிக்குவைகளுடன் நீடுவிருத் திகள்அளித்தே
 அறம்புரிசெங் கோலரசன் அஞ்சலிசெய் துரைக்கின்றான்.
10. "உம்முடைய நிலைமையினை *அறியாமை கொண்டுய்த்தீர்
 எம்முடைய மனக்கருத்துக் கினிதாக *இசைந்துமது
 மெய்ம்மைபுரி செயல்விளங்க வேண்டியவா றேசரித்துச்
 செம்மைநெறித் திருத்தொண்டு செய்யும்" என
 விடைகொடுத்தான்.
11. மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியில் வந்தடைந்து
 பன்னுபுகழ்ப் பரஞ்சோதி யார்தாமும் பனிமதிவாழ்
 சென்னியரைக் கணபதிச் சரத்திறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
 முன்னைநிலை மையில்வழுவா முறைஅன்பிற் செய்கின்றார்.
12. வேதகா ரணர்அடியார் வேண்டியமெய்ப் பணிசெய்யத்
 ததில்குடிப் பிறந்ததிரு வெண்காட்டு நங்கைஎனும்
 காதல்மனைக் கிழத்தியார் கருத்தொன்ற வரும்பெருமை
 நீதிமனை அறம்புரியும் *நீர்மையினை நிலைநிற்பார்.

8. தார் - மலையணிந்த. உம்பர்பிரான் அடியாரை - சிவனடியாரை.
 வெருவுற்று - நடுக்குற்று. எம்பெருமானே.

9. விருத்திகள் - சர்வமானியங்கள்; கவலையின்றிச் சீவிக்கும்படி
 விடப்படுவன.

பா-ம் - * எதிர்.

10. நிலைமையினை யான் அறியாதவாறு கொண்டு செலுத்தினீர்.
 சரித்து - நடந்து.

பா-ம் - * அறியாமற் கொண்டுய்த்தோம். * இசையுமிது.

11. பன்னு - பலரால் போற்றப்படும். கணபதிச்சரம் - திருச்செங்காட்டங்
 குடியிலுள்ள சிவாலயம்; கணபதியால் பூசிக்கப்பட்டது.

12. மனைக்கிழத்தியார் - மனைவியார்; மனைக்குரியார். ஒன்ற - ஒருமைப்
 பட. நீர்மையினை - தன்மையிலே.

பா-ம் - * நீர்மையினில்.

13. நறைஇதழித் திருமுடியார் அடியாரை நாடோறும் முறைமையினில் திருஅமுது முன்னாட்டிப் பின்னுண்ணும் நிறையுடைய *பெருவிருப்பால் நியதியா கக்கொள்ளும் துறைவழுவா வகையொழுகுந் தூயதொழிற் றலைநின்றார்.
14. தூயதிரு அமுதுகனி கன்னல்அறு சுவைக்கறிநெய் பாயதயிர் பால்இனிய பண்ணியம்உண் நீர்அமுதம் *மேயபடி யால்அமுது செய்விக்க *மிசைந்தடியார் மாயிருஞா லம்போற்ற வரும்இவர்பால் மனமகிழ்ந்தார்.
15. சீதமதி அரவினுடன் செஞ்சடைமேற் செறிவித்த நாதனடி யார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டால் மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராய்அடைந்தார் ஆதலினாற் சிறுத்தொண்டர் எனநிகழ்ந்தார் அவனியின்மேல்.
16. கண்ணுதலார் கணபதீச் சரத்தின்கட் கருத்தமர உண்ணிறைஅன் பிணிற்பணிசெய் தொழுகுவார் வழுவின்றி எண்ணில்பெருஞ் சீரடியார் இடைவிடா தழுதுசெய நண்ணியபே ருவகையுடன் நயந்துறையு நாளின்கண்.
17. நீராருஞ் சடைமுடியார் அருளினால் நிறைதவத்துப் பேராள ரவர்தமக்குப் பெருகுதிரு மனையறத்தின் வேராகி விளங்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைபால் சீராள தேவரெனுந் திருமைந்தர் அவதரித்தார்.
18. அருமையினிற் றனிப்புதல்வர் பிறந்த *பொழு தலங்கரித்த பெருமையினிற் கிளைகளிப்பப் பெற்றகரிய *மணிபெற்று வருமகிழ்ச்சி தாதையார் மனத்தடங்கா வகைவளரத் திருமலிநெய் யாடல்விழாச் செங்காட்டங் குடிஎடுப்ப.

13. நறை இதழி - தேன் சொரியும் கொன்றைமாலை யணிந்த.

பா-ம் - *பெருவிருப்பு.

14. கன்னல் - சர்க்கரை. அறுசுவை - உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு. பாய் - உறைந்த; பரந்த. பண்ணியம் - பலகாரங்கள். மேய - விரும்பிய. மிசைந்து - உண்டு.

பா-ம் - *ஏய. *இசைந்தடியார்.

15. செறிவித்த - உறவாக்கிய (சந்திரனுக்கும் பாம்புக்கும் உள்ள பகைமையைத் தீர்த்து உறவு படுத்திய). நயப் பாட்டு - நயம்படுத்தலுடைய; அன்பு கொண்ட. மேதகையாரவர் - சிறப்புடையவர்களாகிய திருத்தொண்டர்களின்.

18. அலங்கரித்த - அணி செய்த; "மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன் - நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு" - திருக்குறள் : 60. எடுப்ப - கொண்டாட; செய்ய.

பா-ம் - *பொழு தலங்கரித்து. *மகப்பெற்று.

19. மங்கலநல் லியம்முழக்கம் மறைமுழக்கம் வானளப்ப
அங்கணர்தஞ் சேடியார்க் களவிறந்த நிதியளித்துத்
தங்கள்மர பினிலுரிமைச் சடங்குதச தினத்தினிலும்
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்துகாப் பணிபுனைந்தார்.
20. ஆர்வநிறை பெருஞ்சுற்றம் அகமலர அளித்தவர்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறைப் பாராட்டுச்
சீர்பெருகச் செய்யவளர் திருமகனார் சேடியில்
தார்வளர்கிண் கிணியசையத் தளர்நடையின் பதஞ்சார்ந்தார்.
21. சுருளுமயிர் நுதற்சுட்டி துணைக்காதின் மணிக்குதம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண் மார்பினில்ஐம் படையெயிற்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள் பொன்னரைஞாண் புனைசதங்கை
தெருவிலொளி விளங்கவளர் திருவிளையாட் டினிலமர்ந்தார்.
22. வந்து*வளர் மூவாண்டில் மயிர்வினைமங் கலஞ்செய்து
தந்தையா ரும்பயந்த தாயாருந் தனிச்சிறுவர்
சிந்தைமலர் சொற்றெளிவிற் செழுங்கலைகள் பயிலத்தம்
*பந்தமற வந்தவரைப் பள்ளியினில் *இருத்தினார்.
23. அந்நாளிற் சண்பைநகர் ஆண்டகையார் எழுந்தருள
முன்னாக எதிர்கொண்டு கொடுபுகுந்து முந்நூல்சேர்
பொன்மார்பிற் சிறுத்தொண்டர் புகலிகா வலனார்தம்
நன்னாமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து நலஞ்சிறந்தார்.

19. நல்ல மங்கல வாத்தியங்களின்.

20. பார் - உலகிலே. பருவமுறை பாராட்டு - பருவந்தோறும்
பாராட்டுகளை. சேடியில் - சிறிய அடிகளில். தார் வளர் - பூவரும்பு போன்ற. பதம் -
பருவம்.

21. நுதற் சுட்டி - நெற்றிச் சுட்டி. துணைக் காதில் - இரண்டு காதுகளிலும்.
மணிக் குதம்பை - இரத்தினக் காதணி. கண்ட நாண் - கண்டசரம். ஐம்படை -
தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : 4 குறிப்புப் பார்க்க. வயிரச் சரிகள் - வயிர வளைகள்.

22. சிந்தையை மலர்விக்கும் சொல் தெளிவால்.

பா-ம் - *வினை. *பந்தமறப் பிறந்தவரை. *அமர்த்தினார்.

23. சண்பைநகர் ஆண்டகையார் - திருஞானசம்பந்தர். புகலிகாவலனார்தம்
- திருஞானசம்பந்தரது. நாமம் - புகழுடைய.

24. சண்பையர்தம் பெருமானுந் தாங்கரிய பெருங்காதல்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட ருடன்பயின்று மற்றவரை
மண்பரவுந் திருப்பதிகத் தினில்வைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருளி எழுந்தருளத் தாமினிது நயப்புற்றார்.
25. இத்தன்மை நிகழுநாள் இவர்திருத்தொண் டிருங்கயிலை
அத்தர்திரு வடியிணைக்கீழ்ச் சென்றணைய அவருடைய
மெய்த்தன்மை அன்புநுகர்ந் தருளுதற்கு விடையவர்தாம்
சித்தமகிழ் வயிரவராய்த் திருமலைநின் றணைகின்றார்.
26. மடல்கொண்ட மலரிதழி நெடுஞ்சடையை வனப்பெய்தக்
கடல்மண்டி முகந்தெழுந்த காளமே கச்சுருள்போல்
தொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு தூறிநெறித் தசைந்துசெறி
*படர்துஞ்சின் கருங்குஞ்சி கொந்தளமா கப்பரப்பி.
27. அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையஅணி கிளர்பம்பை
மஞ்சினிடை இடைஎழுந்த வானமீன் பரப்பென்னப்
புஞ்சநிரை வண்டுதேன் சுரும்புபுடை படர்ந்தார்ப்பத்
துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பைநறு மலர்தோன்ற.

24. பயின்று - வசித்து. "பைங்கோட்டு. . . செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத் தொண்டன் பணிசெய்ய. . .பெருமானே" - திருஞானசம்பந்தர்.

25. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : 29 குறிப்புப் பார்க்க.

26. மடல்கொண்ட மலர் இதழி - இதழ்களைக் கொண்ட கொன்றை மலர்களை அணிந்த. வனப்பு எய்த - அழகு அடைய. கடல். . .மேகம் - கடலில் மிக்குச் சென்று நீரைப் பருகும் கருமேகத்தின். தொடர். . . .கொந்தளமாக - தொடர்ச்சி கொண்ட தலைமயிர் அடுக்கடுக்காகச் சுருண்டு சிலிர்த்து (காட்டர்ந்து) நெறித்தலைக் கொண்டு அசைந்து நெருங்கியடர்ந்த நிலைகளையுடைய கருமயிர் கொத்தாக; (துஞ்சின் - அடுக்குகளின் நிலையைக் குறிப்பது).

பா-ம் - *அடர்.

27. அஞ்சனம் மஞ்சனஞ் செய்தது அணைய - மைக்குழம்பை வார்த்தது போன்ற; அஞ்சனம் அஞ்சனம் எனக்கொண்டு இருளுக்கு இருள் ஊட்டியதைப் போன்ற எனக் கொள்ளலுமாம். அணி. . . மஞ்சின் - அடுக்கடுக்காகவுள்ள சுருண்ட மயிராகிய மேகத்தின். வான மீன் - நட்சத்திரங்களின். புஞ்ச. . .ஆர்ப்ப - திரட்சியாக வரிசைப்பட்ட கருவண்டும் தேன்வண்டும் பொறிவண்டும் பக்கங்களிற் படர்ந்து ஒலிக்க. துஞ்சின் நுனி தனிப்பரப்பும் - ஒவ்வொரு நிலையின் (மயிரடுக்கு நிலையின்) நுனியில் தனித் தனிப் பரப்பப்பெற்றுள்ள; . . .வானமீன் பரப்பென்ன. . . தும்பை நறுமலர் தோன்ற.

28. அருகுதிரு முடிச்செருகும் அந்திஇளம் பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறு மதியாக்கிப் பெயர்த்துச்சாத் தியதென்ன
விரிசுடர்ச்செம் பவளஒளி வெயில்விரிக்கும் விளங்குசுடர்த்
திருநுதன்மேல் திருநீற்றுத் தனிப்பொட்டுத் திகழ்ந்திலங்க.
29. வெவ்வருக்கன் மண்டலமும் விளங்குமதி மண்டலமும்
அவ்வனற்செம் மண்டலமும் உடன்அணைந்த தெனஅழகை
வவ்வுதிருக் காதின்மணிக் குழைச்சங்கு வளைத்ததனுள்
செவ்வரத்த மலர்செறித்த திருத்தோடு புடைசிறக்க.
30. களங்கொள்விட மறைத்தருளக் கடலமுதக் குமிழிநிரைத்
துளங்கொளிவெண் திரட்கோவைத் தூயவடம் அணிந்ததென
உளங்கொள்பவர் கரைந்துடலும் உயிரும்உரு கப்பெருக
விளங்குதிருக் கழுத்தினிடை வெண்பளிங்கின் வடந்திகழ.
31. செம்பரிதி *கடலளித்த செக்கரொளி யினைஅந்திப்
பம்புமிருள் செறிபொழுது படர்ந்தணைந்து சூழ்வதெனத்
தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டுசமைத் ததுசாத்தும்
அம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தின் அணிவிளங்க.

28. பிறைமதியை நிறைமதியாக்கினாரென்க. அது, பொட்டுக்கு உவமையாக நின்றலின், சிறு மதி எனப்பட்டது. ஒளிபோன்று வெயில் பிரகாசிக்கும். திருநீற்றாலாகிய தனிப்பொட்டு.

29. சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம், அக்கினிமண்டலம் ஆகிய மூன்றும், மணிக்குழை, சங்கு, செவ்வரத்த மலர் செறித்த திருத்தோடு ஆகியவற்றிற்கு முறையே உவமை. திருக்காதைச் சூரிய மண்டலத்துக்கு ஒப்பிடுவோருமுள்ள; அவர் மணிக்கு அழகுப் பொருள் கூறுவர்.

30. கழுத்திற் கொண்ட விடத்தை. . . திருப்பாற்கடலில் எழுந்த அமிர்தக் குமிழ்களென்னும் வரிசை விளங்கும். கோவையாகிய தூயவடம். உளங்கொள்பவர் - மனதில் எண்ணுபவர்.

31. செம்பரிதி . . . ஒளியினை - சிவந்த சூரியன் கடலிற் சேர்ந்தபோது (அஸ்தமித்தபோது) அளித்த செவ்வொளியினை. அந்தி. . . பொழுது - அந்தி வேளையில் பரவும் இருள் அடரும் இரவுப்பொழுது. கரியுரிவை - யானைப் போர்வை. கஞ்சுகத்தின் அணி - சட்டையின் அழகு.

பா-ம் - * கடற்குளித்த.

32. மிக்கெழும்அன் பர்கள்அன்பு திருமேனி விளைந்ததென
அக்குமணி யாற்சன்ன வீரமும்ஆ ரமும்வடமும்
கைக்கணிகொள் வளைச்சரியும் அரைக்கடிசூத் திரச்சரியும்
தக்கதிருக் காற்சரியும் சாத்தியஒண் சுடர்தயங்க.
33. பொருவில்திருத் தொண்டர்க்குப் புவிமேல்வந் தருள்புரியும்
பெருகருளின் திறங்கண்டு “பிரானருளே பேணுவீர்!
வரும்அன்பின் வழிநிற்பீர்” எனமறைபூண் டறைவனபோல்
திருவடிமேல் திருச்சிலம்பு திசைமுழுதுஞ் செலஒலிப்ப.
34. அயன்கபா லந்தரித்த இடத்திருக்கை யால்அணைத்த
வயங்கொளிமூ விலைச்சூலம் மணித்திருத்தோள்
மிசைப்பொலியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தின் ஒலிதழைப்பப்
பயன்தவத்தால் பெறும்புவியும் பாததா மரைகுட.
35. அருள்பொழியுந் திருமுகத்தில் அணிமுறுவல் நிலவெறிப்ப
மருள்பொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிச்சூலம் வெயிலெறிப்பப்
பொருள்பொழியும் பெருகன்பு தழைத்தோங்கிப் புவிஏத்தத்
தெருள்பொழிவண் தமிழ்நாட்டுச் செங்காட்டங் குடிச்சேர்ந்தார்.
36. தண்டாத தொருவேட்கைப் பசியுடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர் மனைவினவிக் கடிதனைந்து
“தொண்டானார்க் கெந்நாளுஞ் *சோறளிக்குந் திருத்தொண்டர்
வண்டார்பூந் தாரார்தீம் மனைக்குள்ளா ரோ?” என்ன.

32. பெருமான் திருமேனியிலே உருக்கொண்டு விளைந்தாலென. அன்பு வெண்மைக்கு அறிகுறி. அக்குமணியாலாய அணிகள் யாவும் வெண்ணிறத்தன. அக்குமணி - சங்குமணி, என்பு மணி. சன்ன வீரமும் - வெற்றி மாலையும்; வீர சங்கிலியும். வளைச்சரியும் - கடகமும். அரைக்கடி சூத்திரச் சரியும் - அரைஞாணும். கையணி கடியணி காலணி முதலியன இயங்குவனவாதலால், அவை முறையே சரி சரி என்னப்பட்டன.

33. பேணுவீர் - பேணுபவர்களே. பூண்டு - நியதியாக் கொண்டு.

35. நிலவு - தண்கதிர். மூவிலைச்சூலம் மும்மைமலத்தை அறுப்பதற்கு அறிகுறி. வெயில் - வெங்கதிர். தெருள் - தெளிவு.

36. தண்டாத - தணியாத; தண்டாத வேட்கைப் பசி - பெரும் பசி. “தண்டா வேட்கையிற் றான்சிறி தருந்தி” - சிலப்பதிகாரம் : 15. அடைக்கல - 170. பூந்தாரார் - பூமாலை யணிந்த சிறுத்தொண்டர். இம்மனையிலுள்ளாரோ?

பா-ம் - *சோறளிக்குஞ் சிறுத்தொண்டர்.

37. “வந்தணைந்து வினவுவார் *மாதவரே யாம்” என்று சந்தனமாந் தையலார் முன்வந்து தாள்வணங்கி “அந்தமில்சீர் அடியாரைத் தேடி அவர் புறத்தணைந்தார் எந்தமைஆ ளுடையவரே அகத்துளெழுந் தருளும்” என.
38. மடவரலை முகநோக்கி “மாதரார் தாமிருந்த இடவகையிற் றனிப்புகுதோம்” என்றருள அதுகேட்டு விடஅகல்வார் போலிருந்தார் எனவெருவி விரைந்துமனைக் கடனுடைய திருவெண்காட் டம்மைகடைத் தலைஎய்தி.
39. “அம்பலவர் அடியாரை அமுதுசெய்விப் பார்இற்றைக் கெம்பெருமான் யாவரையுங் கண்டிலர்தே டிப்போனார் வம்பெனநீர் எழுந்தருளி வருந்திருவே டங்கண்டால் தம்பெரிய பேறென்றே மிகமகிழ்வார் இனித்தாழார்.”
40. “இப்பொழுதே வந்தணைவர் எழுந்தருளி இரும்” என்ன “ஒப்பில்மனை யறம்புரப்பீர்! உத்தரா பதியுள்ளோம் செப்பருஞ்சீர்ச் சிறுத்தொண்டர் தமைக்காணச் சேர்ந்தனம்யாம் எப்பரிசும் அவரொழிய இங்கிரோம்” என்றருளி.
41. கண்ணுதலிற் காட்டாதார் “கணபதீச் சரத்தின்கண் வண்ணமலர் ஆத்தியின்கீழ் இருக்கின்றோம் மற்றவர்தாம் நண்ணினால் நாமிருந்த பரிசுரைப்பீர்” என்றருளி அண்ணலார் திருவாத்தி அணைந்தருளி அமர்ந்திருந்தார்.

வேறு

42. நீரார் சடையான் அடியாரை நேடி எங்குங் காணாது சீரார் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டுஞ் செல்வ மனைஎய்தி ஆரா *இன்ப மனைவியார்க் கியம்பி அழிவெய் திடஅவரும் பாரா தரிக்குந் திருவேடத் தொருவர் வந்த படிபகர்ந்தார்.

37. பா-ம் - *மாதவரே யோஎன்று.

38. மடவரலை - மடப்புத்தை யுடையவனை; இளம்பெண்ணை; சந்தன நங்கையாரை. விட. . . உடைய-விட்டால் நீங்குவார்போ லிருந்தாரென்று நடுங்கி விரைந்து இல்லறக் கடனுடைய. கடைத்தலை - கடைவாயில்.

39. எம்பெருமான் - எம்பெருமானே; சிறுத்தொண்டர் எனினுமாம். அம்பலவர் - அம்பலத்தாரும் ஆண்டவன்நன். வம்பென - புதிதாக.

40. புரப்பீர் - வளர்ப்பவரே. உத்தராபதி - வடதேசத்தில். அவர் ஒழிய எப்பரிசும் - அவர் இல்லாதிருக்க எவ்வகையிலும்.

42. பார் ஆதரிக்கும் - உலகம் விரும்பும் (உலகை ஆதரிக்கும் என்பது தொனி).

பா-ம் - *அன்பின்.

43. “அடியேன் உய்ந்தேன் எங்குற்றார் உரையாய்?” என்ன

அவர்மொழிவார்

“வடிசேர் குல கபாலத்தார் ‘வடதே சத்தோம்’ என்றார்வண்
துடிசேர் கரத்துப் பயிரவர்யாஞ் சொல்ல இங்கும் இராதேபோய்க்
கடிசேர் திருவாத் தியின்நிழற்கீழ் இருந்தார் கணப தீச்சரத்து.”

என்று மனைவி யார்இயம்ப எழுந்த விருப்பால் விரைந்தெய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம் பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமைநோக்கி “நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்டர்”
என்று திருவாய் மலர்ந்தருள இறைவர் தம்மைத் தொழுதுரைப்பார்.

“பூதி அணிசா தனத்தவர்முன் போற்றப் போதேன் ஆயிடினும்
நாதன் அடியார் கருணையினால் அருளிச் செய்வார் நான்என்று
கோதில் அன்பர் தமைஅமுது செய்விப் பதற்குக் குலப்பதியில்
காத லாலே தேடியும்முன் காணேன் தவத்தால் உமைக்கண்டேன்.”

“அடியேன் மனையில் எழுந்தருளி அமுது செய்ய வேண்டும்” என
நெடியோன் அறியா அடியார்தாம் “நிகழுந் தவத்தீர்! உமைக்காணும்
படியால் வந்தோம் உத்தரா பதியோம் எம்மைப் பரிந்தாட்ட
முடியா துமக்குச் செய்கைஅரி தொண்ணா” தென்று மொழிந்தருள.

“எண்ணா தடியேன் மொழியேன்நீர் அமுது செய்யும் இயல்பதனைக்
கண்ணார் வேட நிறைதவத்தீர்! அருளிச் செய்யுங் கடிதமைக்கத்
தண்ணார் இதழி முடியார்தம் அடியார் தலைப்பட் டால்தேட
ஒண்ணா தனவும் உளவாகும் அருமை இல்லை” எனஉரைத்தார்.

43. துடி - உடுக்கை. கடி - வாசனை.

45. விபூதி யணிந்த சாதனத்தவர் முன்னே போற்றவும் அருகனல்லேன். . . ;
நான் என்று அருளிச் செய்வார். குலப்பதியில் - சிறந்த இப்பதியில் எங்கும்.

46. நெடியோன் (திருமால்) அறியாத்திருவடியை உடையவராகிய
பெருமான். உத்தராபதி என்று குறித்துப் பேசுவது பின்னே கேட்கப்போகும்
புலாலுணவை உன்னியே யாகும். தென்னாட்டுச் சிவனடியார் புலால் உண்ணாதவர்;
வடநாட்டவர் அவ்வுணவு கொள்வோர்.

47. கண்கள் கவரும் வேடம் நிறைந்த தவத்தை உடையீர்! தண். . . பட்டால்
- சிவனடியார் (எழுந்தருளின்) கிடைக்கப்பெற்றால். தேட. . . ஆகும் - தேடிப் பெற
முடியாதனவும் கிடைப்பனவாகும்.

48. “அரிய தில்லை” எனக்கேட்ட பொழுதில் அழகு பொழிகின்ற பெரிய பயிர வக்கோலப் பெருமான் அருளிச் செய்வார் “யாம் பரியந் தொண்டர்! மூவிருது கழித்தாற் பசுவீழ்த் திட உண்ப துரிய நாளும் அதற்கின்றால் ஊட்ட அரிதாம் உமக்” கென்றார்.

“சால நன்று! முந்நிரையும் உடையேன் தாழ்விங் கெனக்கில்லை ஆலம் உண்டார் அன்பர் உமக் கமுதாம் பசுத்தான் இன்னதென ஏல அருளிச் செயப்பெற்றால் யான்போய் அமுது கடிதமைத்துக் காலந் தப்பா மேவருவேன்” என்று மொழிந்து கைதொழுதார்.

50. பண்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவு கண்டு பயிரவரும்
“நண்பு மிக்கீர்! நாம் உண்ணப் படுக்கும் பசவும் நரப் பசுவாம் உண்ப தஞ்சு * பிராயத்துள் உறுப்பில் மறுவின் றேல் இன்னம் புண்செய் நோவில் வேலெறிந்தாற் போலும் புகல்வ தொன்”
றென்றார்.

48. பரியும்... உண்பது - அன்பு கூரும் தொண்டரே! ஆறுமாதம் கழிந்தால் பசவைக் கொன்று அதன் ஊனினை உண்பது வழக்கம். சிறுத்தொண்டர் தென்னாட்டவராதலின் “ஊட்ட அரிதாம் உமக்கு” என்றார்.

49. சால - மிக. முந்நிரையும் - பசுத்திரள், எருமைத்திரள், ஆட்டுத்திரள் ஆக மூன்றையும். நாயன்மார் கொண்ட நியதியினின்றும் வழுவாதிருப்பதை உலகுக்கு உணர்த்துதற் பொருட்டு, இறைவன், அவர்தம் நியதி வழி நின்றே அருமைப்பாடு நேர்ச்செய்வது வழக்கம். இப்பொழுது இங்கே சிவனடியாராகப் போந்தவர் கோமாமிசம் கேட்பது கவனிக்கத்தக்கது. அல்லுணவு கேட்பதற்கோ அவர் வடநாட்டு வயிரவர் கோலந் தாங்கி வந்தார் போலும்! சிறுத்தொண்டர் சிவனடியாருக்கு அன்னதானஞ் செய்வதை நியதியாக் கொண்டவர். அவர்பால் இதுகாறும் போந்த அடியார் எவரும் ஊன் உணவு கேட்டார் என்று கூறுதற்குச் சான்றில்லை. இப்பொழுது போந்த அடியார் ஊன் - அதுவும் பசு ஊன் - கேட்கிறார். மறுப்பின், சிறுத்தொண்டரது அன்னதான நியதிக்கு இழுக்கு நேர்ந்துவிடும். சிறுத் தொண்டர் அன்பு, மறுக்குத் தகையதன்று. அவர், சிவனடியாரிடம் தலை யன்பு வாய்ந்தவர்; தம் உடல் பொருள் ஆவி எல்லாம் சிவனடியார் உடைமை என்று கொண்ட பேரன்பால் விழுங்கப்பட்டவர். அவர் நெஞ்சம் சிவனடியார் விரும்புவதைச் செய்வதில் ஈடுபடுவதே யன்றி மறுப்பிலோ ஆராய்ச்சியிலோ ஈடுபடாதது. ஆகவே, சிவனடியார் விரும்பியதைச் செய்யவே அவர்தம் அன்பு முனைந்து வீறிட்டு நிற்கிறது. அவர் “பசு மட்டுமன்று; முந்நிரையும் உண்டு” என்கிறார்.

50. முன்னே அமுது என்றார்; பின்னே பசுஊன் என்றார்; இப்பொழுது நரப்பசு என்கிறார். அஞ்சு... இன்றேல் உண்பது.

பா-ம் - * பிராயத்தில்.

51. “யாதும் அரிய தில்லைஇனி ஈண்ட அருளிச் செய்யும்” என நாதன் தானும் “ஒருகுடிக்கு நல்ல சிறுவன் ஒருமகனைத் தாதை அரியத் தாய்பிடிக்கும் பொழுதில் தம்மில் மனமுவந்தே ஏதம் இன்றி அமைத்தகறி யாம்இட் டுண்ப” தெனமொழிந்தார்.

அதுவும் முனைவர் மொழிந்தருளக் கேட்ட தொண்டர் “அடியேனுக் கிதுவும் அரிதன் றெம்பெருமான் அமுது செய்யப் பெறில்” என்று கதுமென் விரைவில் அவர்இசையப் பெற்றுக் களிப்பாற் காதலொடு மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம் பணிந்து மனையில் வந்தணைந்தார்.

53. * அன்பு மிக்க பெருங்கற்பின் அணங்கு திருவெண் காட்டம்மை முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர் வரவு நோக்கி முன்னின்றே இன்பம் பெருக மலர்ந்தமுகங் கண்டு பாத மிசைஇறைஞ்சிப் பின்பு கணவர் முகநோக்கிப் பெருகுந் தவத்தோர் செயல்வினவ.

வள்ள லாரும் மனையாரை நோக்கி “வந்த மாதவர்தாம் உள்ளம் மகிழ அமுதுசெய்ய இசைந்தார் குடிக்கோர் சிறுவனுமாய்க் கொள்ளும் பிராயம் ஐந்துளனாய் உறுப்பிற் குறைபா டின்றித்தாய் பிள்ளை பிடிக்க உவந்துபிதா அரிந்து சமைக்கப் பெறின்” என்றார்.

55. அரிய கற்பின் மனைவியார் அவரை நோக்கி உரைசெய்வார் “பெரிய பயிர வத்தொண்டர் அமுது செய்யப் பெறுவதற்கிங் குரிய வகையால் அமுதமைப்போம் ஒருவ னாகி ஒருகுடிக்கு வருமச் சிறுவன் தனைப்பெறுமா றெவ்வா?” நென்று வணங்குதலும்.

மனைவி யார்தம் முகநோக்கி “மற்றித் திறத்து மைந்தர்தமை நினைவு நிரம்ப நிதிக்கொடுத்தால் தருவா ருளரே நேர்நின்று தனையன் தன்னைத் தந்தைதாய் அரிவார் இல்லைத் தாழாமே எனைஇங் குய்ய நீபயந்தான் தன்னை * அழைப்போம் யாம்” என்றார்.

51. ஈண்ட - விரைய. ஏதம் - வருத்தம்.

52. “எம்பெருமான் அமுதுசெய்யப்பெறில் இதுவும் அரிதன்று” என்பது, சிறுத்தொண்டரின் நியதி வழுவாத தலைமை யன்பைப் புலப்படுத்துதலையோர்க். கதுமென் விரைவில் - அதிக விரைவில்.

53. அணங்கு - பெண்தெய்வமாகிய.

பா-ம் - * அன்பின்.

56. இத்தகை மைந்தனை நிதி கொடுத்தால் தருவார் உளர். ஆனால் நேர் நின்று மைந்தனை அரிந்து கொடுக்குந் தாய் தந்தைய ரில்லை. என்னை இங்கு உய்விக்க.

பா-ம் - * அறுப்போம்.

என்று கணவர் கூறுதலும் அதனுக் கிசைந் “தெம் பிராந்தொண்டர் இன்று தாழா தழுதுசெய்யப் பெற்றிங் கவர்தம் மலர்ந்தமுகம் நன்று *காண்ப” தெனையந்து “நம்மைக் காக்க வருமணியைச் சென்று பள்ளி யினிற்கொண்டு வாரும்” என்றார் திருவணையார்.

58. காதல் மனையார் தாங்குறக் கணவ னாருங் காதலனை ஏதம் அகலப் பெற்றபே றெல்லாம் எய்தி னார்போல நாதர் தமக்கங் கமுதாக்க நறுமென் குதலை மொழிப்புதல்வன் ஓத அணைந்த பள்ளியினில் உடன்கொண் டெய்தக் கடிதகன்றார்.

59. பள்ளி யினிற்சென் றெய்துதலும் பாதச் சதங்கை மணியொலிப்பப் பிள்ளை ஓடி வந்தெதிரே தழுவ எடுத்துப் பியலின்மேல் கொள்ள அணைத்துக் கொண்டுமீண் டில்லம் புகுதக் குலமாதர் வள்ள லார்தம் முன்சென்று மைந்தன் தன்னை எதிர்வாங்கி.

குஞ்சி திருத்தி முகந்துடைத்துக் கொட்டை அரைநாண் துகள்நீக்கி மஞ்சள் அழிந்த அதற்கிரங்கி மையுங் கண்ணில் மருங்கொதுக்கிப் பஞ்சி அஞ்சம் மெல்லடியார் பரிந்து திருமஞ் சனமாட்டி எஞ்சல் இல்லாக் கோலஞ்செய் தெடுத்துக் கணவர் கைக்கொடுத்தார்.

அச்சம் எய்திக் கறியமுதாம் என்னும் அதனால் அரும்புதல்வன் உச்சி மோவார் மார்பின்கண் அணைத்தே முத்தந் தாமுண்ணார் பொச்சம் இல்லாத் திருத்தொண்டர் புனிதர் தமக்குக் கறிஅமைக்க மெச்ச மனத்தால் அடுக்களையின் மேவார் வேறு கொண்டணைவார்.

57. திருவெண்காட்டு நங்கையாரின் அடியவர் பக்தி போற்றற்குரியது. அவ்வம்மையார் இசைந்து வருதல் கருதற்பாலது. “நம்மைக்காக்க வருமணியை” என்பது பிள்ளையின்மாட்டுள்ள அன்பைப் புலப்படுத்துகிறது. நமது நியதியைக் காக்க வருமணியை எனக் கொள்க.

பா-ம் - *காண்பமென.

59. பியலின்மேல் - தோளின்மேல். குலமாதர் - திருவெண்காட்டு நங்கையார். வள்ளலார் தம்முன் - சிறுத்தொண்டர் முன்பு.

60. குஞ்சி - குடுமியை. கொட்டை. . . நீக்கி - காதணியிலும் அரைஞாணி லும் உள்ள அழுக்கை நீக்கி. மையையும் கண்ணின்பக்கத்திலே ஒதுக்கி. எஞ்சல் இல்லா - குறைவில்லாத.

61. அடியவர்க்குரிய கறியமுதம் என்று அச்சங்கொண்டு, பிள்ளை என்னும் உரிமைப்பாட்டால், உச்சிமோர்தல் முதலியன செய்யாராயினாரென்க. பொச்சம் இல்லா - குற்றமில்லாத. வழக்கம்போலச் சமைக்கும் இடத்துக்குச் செல்லாதவராய் வேறு இடம் அணைந்தார்.

62. ஒன்று மனத்தார் இருவர்களும் ‘உலகர் அறியார்’ எனமறைவில் சென்று புக்குப் பிள்ளைதனைப் பெற்ற தாயார் செழுங்கலங்கள் நன்று கழுவிக்கொடுசெல்ல நல்ல மகனை எடுத்துலகை வென்ற தாதை யார்தலையைப் பிடிக்க விரைந்து மெய்த்தாயார்.

இனிய மழலைக் கிங்கிணிக்கால் இரண்டும் மடியின் புடைஇடுக்கிக் கனிவாய் மைந்தன் கைஇரண்டும் கையாற் பிடிக்கக் காதலனும் “நனீநீ ளுவகை யுறுகின்றார்” என்று மகிழ்ந்து நகைசெய்யத் தனிமா மகனைத் தாதையார் கருவி கொண்டு தலையரிவார்.

64. ‘பொருவில் பெருமைப் புத்திரன்மெய்த் தன்மை அளித்தான்’
எனப்பொலிந்து

மருவு மகிழ்ச்சி எய்தஅவர் மனைவி யாருங் “கணவனார் அருமை உயிரை எனக்களித்தான்” என்று மிகவும் அகமலர இருவர் மனமும் பேருவகை எய்தி அரிய வினைசெய்தார்.

65. “அறுத்த தலையின் இறைச்சிதிரு அமுதுக் காகா” தெனக்கழித்து மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார் கையிற் கொடுத்து மற்றைஉறுப் பிறைச்சி எல்லாங் கொத்திஅறுத் தெலும்பு மூளை திறந்திட்டுக் கறிக்கு வேண்டும் பலகாயம் அரைத்துக் கூட்டிக் கடிதமைப்பார்.

மட்டு விரிபூங் குழல்மடவார் அடுப்பில் ஏற்றி மனமகிழ்ந்தே அட்ட கறியின் பதம்அறிந்தங் கிழிச்சி வேறோர் அருங்கலத்துப் பட்ட நறையால் தாளித்துப் பலவும் மற்றுங் கறிசமைத்துச் சட்ட விரைந்து போனகமும் சமைத்துக் கணவர் தமக்குரைத்தார்.

62. கலங்கள் - பாத்திரங்கள்.

63. குடியர்கள் வெறியால் தங்களை மறந்து செய்யுஞ் செயல்களை ஈண்டுக் கருதிக்கொள்க. இங்கே சிறுத்தொண்டரும், அவர் தம் மனைவியாரும் கொண்ட வெறி கட் குடியால் எழுந்ததன்று. அவர்தம் வெறி அன்புக்குடியினால் எழுந்தது. அடியவரீது கொண்ட அன்புவெறி, மேலிட்டு நின்று, அவ்விருவரையும் செயற்கும் செய்கையைச் செய்ய உந்துகிறது. அவ்வெறி அவர்கட்கு மேலும் மேலும் களிப்பு ஊட்டிக்கொண்டே போகிறது.

64. பொருவில் - ஒப்பில்லாத.

65. சந்தனத்தார் - சந்தனநங்கையார்.

66. மட்டு விரி பூங்குழல்-தேன் சிந்தும் மலர்க் கூந்தலையுடைய. அட்ட சமைத்த. இழிச்சி - இறக்கி. நறையால் - நறுமணப் புகையுடன். சட்ட - கடுக. போனகமும் - சோறும்.

“உடைய நாதர் அமுதுசெய உரைத்த படியே அமைத்தவதற்
கடையும் இன்பம் முன்னையிலும் ஆர்வம் பெருகிக் களிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம் விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண் டறையும் ஆத்தியின்கீழ் இருந்த புனிதர் முன்சென்றார்.

அண்ணல் திருமுன் பணைந்திறைஞ்சி அன்பர் மொழிவார்

“அடியேன்பால்

நண்ணி நீரிங் கமுதுசெய வேண்டும் என்று நான்பரிவு
பண்ணி னேனாய்ப் பசித்தருளத் தாழ்த்த தெனினும் பணிசமைத்தேன்
எண்ணம் வாய்ப்ப எழுந்தருள வேண்டும்” என்றங் கெடுத்துரைப்பார்.

“இறையந் தாழா தெழுந்தருளி அமுது செய்யும்” என்றிறைஞ்சக்
கறையும் கண்டத் தினில்மறைத்துக் கண்ணும் நுதலிற் காட்டாதார்
“நிறையும் பெருமைச்சிறுத்தொண்டர்! போதும்” என்ன நிதிஇரண்டும்
குறைவன் ஒருவன் பெற்றுவந்தாற் போலக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்.

70. வந்து புகுந்து திருமனையில் மனைவி யார்தாம் மாதவரை
முந்த எதிர்சென் றடிவணங்கி முழுதும் அழகு செய்தமனைச்
சந்த மலர்மா லைகள்முத்தின் தாமம் நாற்றித் தவிசடுத்த
கந்த மலர்ஆ சனங்காட்டிக் கமழ்நீர்க் கரகம் எடுத்தேந்த.

71. தூய நீரால் சிறுத்தொண்டர் சோதி யார்தங் கழல்விளக்கி
ஆய புனிதப் புனல்தங்கள் தலைமேல் ஆரத் தெளித்தின்பம்
மேய இல்லம் எம்மருங்கும் வீசி விரைமென் மலர்சாந்தம்
ஏயந் தூப தீபங்கள் முதற்பூ சனைசெய் திறைஞ்சுவார்.

பனிவெண் திங்கள் சடைவிரித்த பயில்பூங் குஞ்சிப் பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமும் கறியும் படைக்கும் படிபொற்பின்
வணிதை யாருங் கணவரும்முன் வணங்கிக் கேட்ப மற்றவர்தாம்
“இனிய *அன்ன முடன்கறிகள் எல்லாம் ஒக்கப் படைக்க” என.

68. பரிவு பண்ணினேனாய் - அன்பு செய்தேனாய். பணி - கட்டளை.
எண்ணம் வாய்ப்ப - அடியேன் கருத்துக் கைகூட.

69. இறையும் - நொடியும்; சூணமும். போதும் - வருவோம். நிதி... போல-
வறியவன் ஒருவன் பதுமநிதி சங்கநிதி என்னும் இருநிதியையும் பெற்று
மகிழ்வெய்தினாற்போல.

70. சந்தம் - அழகு. தாமம் - மலைகள். நாற்றி - தூக்கி; தொங்கவிட்டு.
கந்தமலர் தவிசடுத்த (அணைபோன்ற) ஆசனங் காட்டி, மணங்கமழ் நீர்.

72. சடையையே தலை மயிராகத் தாங்கி வந்தமையால் “சடை. . . குஞ்சி”
என்றார். படி - வகையை.

பா-ம் - * வண்ண முடன்.

பரிசு விளங்கப் பரிகலமும் திருத்திப் பாவா டையில்ஏற்றித் தெரியும் வண்ணஞ் செஞ்சாலிச் செழும்போ எனமும் கறிஅமுதும் வரிசை யினில்முன் படைத்தெடுத்து மன்னும் பரிக லக்கான்மேல் விரிவெண் துகிலின் மிசைவைக்க விமலர் பார்த்தங் கருள்செய்வார்.

“சொன்ன முறையிற் படுத்தபசுத் தொடர்ந்த உறுப்பெல் லாங்கொண்டு மன்னு சுவையிற் கறியாக்கி மாண அமைத்தீ ரே” என்ன அன்னம் அனையார் “தலை இறைச்சி அமுதுக் காகா தெனக்கழித்தோம்” என்ன “அதுவுங் கூடநாம் உண்ப” தென்றார் இடர்தீர்ப்பார்.

சிந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனையா ரோடுந் திகைத்தயரச் சந்த னத்தார் எனுந்தாதி யார்தாம் “*அந்தத் தலைஇறைச்சி வந்த தொண்டர் அமுதுசெயும் பொழுது நினைக்க வரும்என்றே முந்த அமைத்தேன் கறிஅமு”தென் றெடுத்துக் கொடுக்க முகமலர்ந்தார்.

76. வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்ததற்பின் வணங்குஞ் சிறுத்தொண் டரைநோக்கி

“ஈங்கு நமக்குத் தனியுண்ண ஒண்ணா தீசன் அடியார்ப்பிப் பாங்கு நின்றார் தமைக்கொணர்வீர்” என்று பரமர் பணித்தருள ஏங்கிக் “கெட்டேன் அமுதுசெய இடையூறுதுவோ” எனநினைவார்.

* அகத்தின் புறத்துப் போய்அருளால் எங்குங் காணார் அழிந்தனைந்து முகத்தில் வாட்டம் மிகப்பெருகப் பணிந்து முதல்வர்க் குரைசெய்வார் “இகத்தும் பரத்தும் இனியாரைக் காணேன் யானுந் திருநீறு சுகத்தில் இடுவார் தமைக்கண்டே இடுவேன்” என்று தாழ்ந்திறைஞ்ச.

“உம்மைப் போல நீறிட்டார் உளரோ! உண்பீர் நீர்” என்று செம்மைக் கற்பில் திருவெண்காட் டம்மை தம்மைக் “கலந்திருத்தி வெம்மை இறைச்சி சோறிதனில் மீட்டுப் படையும்” எனப்படைத்தார் தம்மை ஊட்ட வேண்டி அவர் உண்ணப் புகலுந் தடுத்தருளி.

73. பரிசு - இயல்பு. பரிகலமும் - உண்கலத்தையும். பாவாடையில் - நிலத்தில் விரிக்குஞ் சீலையில். சாலியால் (சம்பா அரிசியால்) ஆக்கப்பெற்ற சோற்றையும். . . நிலையான முக்காலியின்மேல் விரித்த வெள்ளை வஸ்திரத்தின் மீது. . . .

74. படுத்த பசுத்தொடர்ந்த - கொன்ற பசுவிலேயுள்ள. மாண - சிறக்க.

75. பா-ம் - *நான்அத்.

77. திருநீறிட்டவர்க்கே அன்னமிடும் வழக்கத்தைக் குறிப்பிட்டவாறாம்; நீறிட்டார் ஒருவரையும் சிறுத்தொண்டர் காணாமை விளங்குதல் காண்க.

பா-ம் - * அகத்தும் புறத்தும்.

78. தம்மை - வயிரவரை. அவர் - சிறுத்தொண்டர்.

“ஆறு திங்கள் ஒழிந்துண்போம் உண்ணும் அளவுந் தரியாது
சோறு நாளும் உண்பீர்முன் உண்ப தென்?நம் முடன் துய்ப்ப
மாறின் மகவு பெற்றீரேல் மைந்தன் தன்னை அழையும்” என
ஈறும் முதலும் இல்லாதார்க் “கிப்போ துதவான் அவன்” என்றார்.

“நாமிங் குண்ப தவன்வந்தால் நாடி அழையும்” எனநம்பர்
தாமங் கருளிச் செயத்தரியார் “தலைவர் அமுது செய்தருள
யாமிங் கென்செய் தாலாகும்?” என்பார் விரைவுந் றெழுந்தருளால்
பூமென் குழலார் தம்மோடும் புறம்போய் அழைக்கப் புகும்பொழுது.
வைய நிகழுஞ் சிறுத்தொண்டர் “மைந்தா வருவாய்” எனஅழைத்தார்
தைய லாருந் தலைவர்பணி தலைநிற் பாராய்த் தாம்அழைப்பார்
“செய்ய மணியே! சீராளா! வாராய் சிவனார் அடியார்யாம்
உய்யும் வகையால் உடனுண்ண அழைக்கின் றார்”என் றோலமிட.

பரமர் அருளால் பள்ளியினின் றோடி வருவான் போல்வந்த
தரமில் வனப்பின் தனிப்புதல்வன் தன்னை எடுத்துத் தழுவித்தங்
கரமுன் அணைத்துக் கணவனார் கையிற் கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
“புரமுன் றெரித்தார் திருத்தொண்டர் உண்ணப் பெற்றோம்”

எனும்பொலிவால்.

83. வந்த மகனைக் கடிதிற்கொண் டமுது செய்விப் பான்வந்தார்
முந்த வேஅப் பயிரவராம் முதல்வர் அங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது திகைத்தார் வீழ்ந்தார் தெருமந்தார்
வெந்த இறைச்சிக் கறிஅமுதும் கலத்திற் காணார் வெருவுற்றார்.

80. அவன் வந்தால் (வந்தாலே - வந்த பின்னரே) நாம் இங்கு உண்பது.
சிறுத்தொண்டரும், அவர்தம் மனைவியாரும் வயிரவரிடங் கொண்ட அன்பு
வெறியால் களித்திருத்தல் 63-ம் பாட்டுக் குறிப்பில் சுருங்கச் சொல்லப்பட்டது. அஃது
இங்கே உறுதிப்படுதல் காண்க. தம் கையால் அரிந்த புதல்வரை மீட்டும் அழைக்க
எவரே புறப்படுவர்! இங்கே இருவரும் வயிரவர் சொற்படி மைந்தனை அழைக்கப்
புறப்படுதலை யோர்க். இதனால் விளங்குவதென்னை? இருவர் மனமும் அவர்தம்
வசமின்றி வயிரவர்மாட்டுக்கொண்ட அன்பு வெறியில் ஈடுபட்டிருத்தல்
வெள்ளிடைமலை. அவர் சொல்வழியே இருவரும் உழன்றது உறுகரியாமென்க.

81. வைய நிகழும் - பூமியில் ஒளி செய்யும்.

82. தரம்இல் வனப்பின் - ஒப்பில்லாத அழகிணையுடைய.

83. முந்தவே - முன்னமே. தெருமந்தார் - மனஞ் சுழலப் பெற்றார்.
வெருவுற்றார் - அஞ்சித் திடுக்கிட்டார்.

84. “செய்ய மேனிக் கருங்குஞ்சிச் செழுங்கஞ் சுகத்துப் பயிரவர்யாம் உய்ய அமுது செய்யாதே ஒளித்த தெங்கே?” எனத்தேடி மையல் கொண்டு புறத்தணைய மறைந்த அவர்தாம் மலைபயந்த தைய லோடுஞ் சரவணத்துத் தனய ரோடுந் தாம்அணைவார்.

தனிவெள் விடைமேல் நெடுவிசும்பில் தலைவர் பூத கணநாதர் முனிவர் அமரர் விஞ்சையர்கள் முதலா யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப இனிய கறியும் திருஅமுதும் அமைத்தார் காண எழுந்தருளிப் பனிவெண் திங்கள் முடிதுளங்கப் பரந்த கருணை நோக்களித்தார்.

86. அன்பின் வென்ற தொண்டரவர்க் கமைந்த மனைவி யார்மைந்தர் முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை முழுதுங் கண்டு பரவசமாய் என்பும் மனமும் கரைந்துருக விழுந்தார் எழுந்தார் ஏத்தினார் பின்பு பரமர் தகுதியினாற் பெரியோ ரவருக் கருள்புரிவார்.

87. கொன்றை வேணி யார்தாமும் பாகங் கொண்ட குலக்கொடியும் வென்றி நெடுவேல் மைந்தருந்தம் விரைப்பூங் கமலச் சேவடிக்கீழ் நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனார் தாதியார் என்றும் பிரியா தேஇறைஞ்சி இருக்க உடன்கொண் டேகினார்.

88. ஆறு முடிமேல் அணிந்தவருக் கடியார் என்று கறிஅமுதா ஊறி லாத தனிப்புதல்வன் தன்னை அரிந்தங் கமுதூட்டப் பேறு பெற்றார் சேவடிகள் தலைமேற் கொண்டு பிறையினர் வேறு கழறிற் றறிவார்தம் பெருமை தொழுது விளம்புவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் 3, 752

திருச்செங்காட்டங்குடி சோழநாட்டில் உள்ளது. அப்பதியில் மாமாத்திரர் குலம் என்றொரு குலம் உண்டு. அதன்கண் தோன்றியவர் பரஞ்சோதியார். அவர், ஆயுள்வேதக் கலைகளிலும் வடமொழிக் கலைகளிலும் புலமை வாய்ந்தவர்; படைத்தொழில், யானையேற்றம், குதிரையேற்றம் முதலியவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றவர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர்.

84. கஞ்சுகத்து - சட்டை யணிந்த. சரவணத்துத் தனயரோடும் - சரவணத் திற்நோன்றிய பிள்ளையோடும்; முருகனுடனும்.

85. துளங்க - அசைய.

பரஞ்சோதியார், சோழ மன்னனிடத்தில் அமைச்சராய் அமர்ந்து கடனாற்றி வந்தார். அவர், வேற்றரசர்களை வெல்வதிலும், அவர்கள் நாடுகளைப் பற்றுவதிலும் பேர் பெற்று விளங்கினார். ஒருமுறை வடபுலத்திலே உள்ள வாதாவி என்னும் நகரத்தில் போர் மூண்டது. அப்போரில் பரஞ்சோதியார் தலைப்பட்டு வெற்றி பெற்றார். அவ்வெற்றியின் பயனாக மணி, நிதி முதலியவற்றைக் குவையல் குவையலாகவும், யானை, குதிரை முதலியவற்றைக் கூட்டங் கூட்டமாகவும் பரஞ்சோதியார் திரட்டி வந்தார். அவைகளைக் கண்ட மன்னன், பரஞ்சோதியார் திறத்தை வியந்து பேசினான். அப்பொழுது அங்கு இருந்த மற்ற அமைச்சர்கள், மன்னனைப் பார்த்து, “இவர் சிவனடியார்; இவருக்கு எதிராவார் ஒருவரும் இல்லை” என்று சொன்னார்கள். அது கேட்ட மன்னன், நடுக்குற்றான்; “அந்தோ! கெட்டேன்; இதுவரை இவரைச் சிவனடியார் என்று உணர்ந்தேனில்லை; போர்முகத்துக்கு அனுப்பினேன்; பாவியானேன்” என்று வருந்தினான்; பரஞ்சோதியார் காலில் விழுந்தான்; விழுந்து, “அடியவரே! என் பிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்” என்று வேண்டினான். பரஞ்சோதியார், “என் கடமையை யான் செய்தேன்; அதனால் என்ன தீங்கு?” என்று சொன்னார். மன்னன் அவருக்கு நிதிக்குவையல்களையும், விருத்திகளையும் கொடுத்து, “உமது மெய்ந்நிலையை யான் அறியாதவாறு நடந்து வந்தீர்; இனி என் கருத்துக்கு இசைந்து நடக்குமாறு வேண்டுகிறேன்; இனி, இப்பணி செய்தல் வேண்டாம்; திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிரும்” என்று வணங்கி விடைகொடுத்தான். பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுத் தம் திருப்பதி சேர்ந்தார்.

பரஞ்சோதியார், திருச்செங்காட்டங்குடியில் உள்ள கணபதிச்சுரப் பெருமானை வழிபடுவார்; தமக்கு இல்லக் கிழத்தியாராக வாய்த்த திருவெண்காட்டு நங்கையார் என்னும் பெருமாட்டியாருடன் கலந்து நல்லறம் ஒம்புவார்; சிவனடியார் களுக்கு அமுதாட்டிய பின்னர்த் தாம் உண்பார். அவர், அடியவர் களிடத்தில் மிகச் சிறியராய் நடப்பார். அதனால் அவருக்குச் சிறுத்தொண்டர் என்னுந் திருநாமம் வழங்கலாயிற்று.

இவ்வாறு ஒழுகிவரு நாளில், சிறுத்தொண்டர் மனைவியார் கருவுற்றனர். அவருக்கு ஒரு புதல்வர் பிறந்தார். அப்புதல்வருக்குச் சீராளதேவர் என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது. சீராளதேவர் பிறை

என வளர்ந்து வந்தார். அவர் தக்க பருவத்தில் பள்ளிக்கனுப்பப் பட்டார்.

திருச்செங்காட்டங்குடிக்குத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் எழுந்தருளினார். அவர்தம் வருகையைக் கேள்வியுற்ற சிறுத்தொண்டர், அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்தார்; அன்பில் மூழ்கிப் பலவித உபசாரஞ் செய்தார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், சிறுத்தொண்டரைத் தமது திருப்பதிகத்தில் வைத்துச் சிறப்பித்து எழுந்தருளினார்.

சிறுத்தொண்டரின் திருத்தொண்டு, திருக்கயிலையையும் ஈர்த்தது. ‘அவ்வடியவர் பெருமான் அன்பை நுகரச் சிவபெருமான் திருவுளங் கொண்டார்; கொண்டு, ஒரு வயிரவத் திருக்கோலந்தாங்கித் திருக்கயிலையினின்றும் புறப்பட்டார்; திருச்செங்காட்டங்குடி சேர்ந்தார்; பசியால் பீடிக்கப்பட்டார்போல் நடந்தார்; “சிறுத்தொண்டர் வீடு எங்கே எங்கே” என்று விசாரித்து வந்தார்; சிறுத்தொண்டரது வீட்டை அணுகி, வாயிலிலே நின்றார்; “சிறுத்தொண்டர் வீட்டில் உளரா?” என்று கேட்டார். தாதியாராகிய சந்தன நங்கையார், “மாதவர் வந்துள்ளார்” என்று விரைந்து வந்து, வயிரவர் திருவடியிலே வீழ்ந்து வணங்கினார்; வணங்கி, “நாயனார் அடியவர்களைத் தேடிச் சென்றிருக்கிறார். அடிகள் உள்ளே எழுந்தருளலாம்” என்று சொன்னார். அதற்கு வயிரவர், “பெண்கள் உள்ள இடத்தில் நாம் தனித்துப் புகுவதில்லை” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வுரை, திருவெண்காட்டு நங்கையார்க்குக் கேட்டது. “அடியவர் போய் விடுவரோ” என்று எண்ணி ஓடி வந்தார்; வந்து “அடிகளே! நாயனார், அடியவர்களுக்கு நாடோறும் அமுது செய்விப்பது வழக்கம். இன்று ஓர் அடியவரும் வரவில்லை. அதனால் அவர், அடியவர்களைத் தேடிப் போயுள்ளார்; இப்பொழுது வருவார். புதிதாக அடிகள் எழுந்தருளி இருக்கிறீர். அடிகள் திருவேடத்தைப் பார்த்தால், நாயனார் மகிழ்வெய்துவார். அடிகள் உள்ளே எழுந்தருள்க” என்று வேண்டினார். வயிரவர் அவ்வேண்டுதலுக்கு இசையாது, “நாம் இருப்பது வடதேசம்; சிறுத்தொண்டரைக் காணவே வந்தோம்; அவர் இல்லாத வேளையில் இங்கே தங்கமாட்டோம்; கணபதிச்சுரத்தில் திருஆத்தியின்கீழ் இருப்போம். சிறுத்தொண்டர் வந்ததும் இதைத் தெரிவியுங்கள்” என்று கூறிக் கணபதிச்சுரத்தை அணைந்தார்; திரு ஆத்தியின்கீழ் வீற்றிருந்தார்.

சிறுத்தொண்டர் அடியவர்களைத் தேடித் தேடி அலைந்தார்; ஒருவரையும் காணாது வீடு சேர்ந்தார்; நிலைமையை மனைவியார்க்குக் கூறி வருந்தினார். அம்மையார், நாயனாரைப் பார்த்து, “இப்பொழுது இங்கே ஒரு வயிரவர் வந்தார்” என்று சொன்னார். அச்சொற் கேட்டதும், நாயனார் “உய்ந்தேன்; உய்ந்தேன்” என்று கூத்தாடினார்; “அவர் எங்கே?” என்று கேட்டார். அம்மையார், “அவர் வடதேசத்தவராம். அவரை இங்கே இருக்க வேண்டினேன். அவர் இசையாது சென்றார். அவர் கணபதிச்சுரத்துள்ள திரு ஆத்தியின்கீழ் அமர்ந்திருக்கிறார்” என்று கூறினார்.

உடனே சிறுத்தொண்டர் மனோ வேகமாக ஓடினார்; வயிரவரைக் கண்டார்; வணங்கி நின்றார். வயிரவர், நாயனாரைப் பார்த்து, “பெரிய சிறுத்தொண்டர் நீரோ?” என்றுகேட்டார். அன்பர், “சிவனடியார்கள் எளியேனை அப்படிச் சொல்வது வழக்கம்” என்றார். நாயனார் வயிரவரை மீண்டும் வணங்கி, “அடிகளே! ஏழைக்குடிலுக்கு எழுந்தருளல் வேண்டும்; அமுதுசெய்தல் வேண்டும்” என்று முறையிட்டார். வயிரவர், தொண்டரைப் பார்த்து, “உம்மைக் காண வந்தோம்; நாம் வடதேசத்தினோம்; எமக்கு அமுதளித்தல் உம்மால் இயலாது” என்றார். அதற்குச் சிறுத்தொண்டர், “அடிகள் ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? அடிகளின் உணவு முறையைத் தெரிவியுங்கள்; அவ்வாறே செய்விப்பேன்; அருமை ஒன்றும் இல்லை” என்றார். அது கேட்ட வயிரவர், “நாம் ஆறுமாதத்துக்கு ஒருமுறை உணவு கொள்ளும் இயல்பினோம். அந்நாள் இந்நாளாகும். இன்று, பசுவைக் கொன்று சமைத்து உண்பது நமது வழக்கம். இஃது உமக்கு அருமை யன்றோ?” என்றார். அதற்குச் சிறுத்தொண்டர் “சால நன்று! எனக்கு முந்நிரையும் உண்டு. ஒன்றுங் குறைவில்லை. அடிகளுக்குத் திருவமுதாகும் பசு இன்னதென்று தெரிதல் வேண்டும். தெரிந்தால், யான் போய் அமுதாக்குவித்து விரைவில் திரும்புவேன்” என்று சொல்லி வணங்கினார்.

வயிரவர், “தொண்டரே! நாம் உண்ணும் பசு நரப் பசுவாகும். அஃது ஐந்து வயதுடையதாய், உறுப்பில் பழுதில்லாததாய் இருத்தல்வேண்டும். இன்னும் அதன் இயல்பைக் கூறுவோம். கூறினால், அஃது உமக்குப் புண்ணில் வேல் எறிந்தாற்போல் தோன்றுமே! என்செய்வது?” என்றார். சிறுத்தொண்டர், “நன்றாகக் கூறலாம்” என்றார். வயிரவர், “அச்சிறுவன், ஒருகுடிக்கு ஒருவனாய் இருத்தல் வேண்டும்; அவனைத் தாய் உவந்து பிடிக்கத் தாதையும்

உவந்தே அரிதல்வேண்டும். இவ்வாறு அரிந்து சமையல் செய்தால் நாம் உண்போம்” என்றார். சிறுத்தொண்டர், “இஃதும் எனக்கு அரியதன்று; அடிகள் திருவமுது செய்ய இசைவது போதும்” என்று கூறி வேண்டினார். வயிரவர் இசையலானார்.

சிறுத்தொண்டர் பேரானந்தத்துடன் வீடு நோக்கி விரைந்து நடந்தார். அவர்தம் வருகையை வெண்காட்டு நங்கையார் ஆவலுடன் எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருந்தார். நாயனார் முகமலர்ச்சியோடு வருதலை நங்கையார் கண்டார்; கண்டு, அகமகிழ்ந்தார். அம்மையார் நாயனாரை வணங்கி, வயிரவர் செய்கையைக் கேட்டார். நாயனார், வயிரவர் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். அதுகேட்ட அம்மையார், “ஒரு குடிக்கு ஒருவனாக உள்ள சிறுவனை எப்படிப் பெறுவது?” என்று வணங்கி நின்றார். நாயனார் அம்மையாரைப் பார்த்து, “நிரம்பப் பொருள் கொடுத்தால் சிறுவனைப் பெறுதல் கூடும். பொருளுக்குப் பிள்ளையைத் தருவோர் இருப்பர்; ஆனால் அச்சிறுவனை உவப்புடன் அரியத் துணியும் பெற்றோர் கிடைப்பரோ! கிடைத்தல் அரிது. இனிக் காலந் தாழ்த்தல் ஆகாது. நமது அருமைப் புதல்வனை அழைப்போம்” என்று துணிந்து கூறினார். அம்மையார், “நங்குலமணியைப் பள்ளியினின்றும் அழைத்து வாரும்” என்றார்.

உடனே சிறுத்தொண்டர் பள்ளிக்குப் போனார். சீராளதேவர் ஓடிவந்து தந்தையைத் தழுவிக்கொண்டார். சிறுத்தொண்டர் பிள்ளையைத் தூக்கித் தோள்மேல் வைத்து வீட்டுக்கு வந்தார். அம்மையார் எதிர்சென்று பிள்ளையை வாங்கினார்; வாங்கிப் பிள்ளையின் தலைமயிரைத் திருத்தினார்; முகந்துடைத்தார்; திருமஞ்சன மாட்டினார்; அலங்கரித்தார்; தமது ஆருயிரைக் கணவனார் கையிற் கொடுத்தார்.

சிறுத்தொண்டர் புத்திரனை அன்போடு வாங்கினார்; அடுக்களைக்குச் செல்லாமல் வேறோர் இடத்திற்குச் சென்றார். அம்மையார் பாத்திரங்களைக் கழுவி எடுத்துக்கொண்டு உடன் போனார். சிவபத்தியிலேயே ஈடுபட்டு நின்ற சிறுத்தொண்டர், பிள்ளையின்தலையைப் பிடித்தார். அம்மையார் பிள்ளையின் காலை மடியிலே இடுக்கினார்; இரண்டு கைகளையும் தமது இரண்டு கைகளால் பற்றினார். சீராளதேவர் “பெற்றோர் மகிழ்கிறார்” என்று கருதி நகைசெய்தார். சிறுத்தொண்டரும் அம்மையாரும் “நம் புதல்வன் நமக்குப் பெரும்பேறு அளித்தான்” என்று மகிழ்வெய்தினார். அம்மகிழ்வுடன் சிறுத்தொண்டர் செயற்கருஞ் செய்கை செய்தார்.

தலை இறைச்சி அமுதுக்கு உதவாதென்று அதை விலக்குமாறு அம்மையார் தோழியாரிடங் கூறினார். மற்ற உறுப்புக்கள் எல்லாம் சமைக்கப்பட்டன. வேறு கறி வகைகளும் செய்யப்பட்டன. சோறும் ஆக்கப்பட்டது. சமையல் வேலை முடிந்ததை அம்மையார் நாயனார்க்குத் தெரிவித்தார்.

சிறுத்தொண்டர் களிகூர்ந்து, திருஆத்தியை அடைந்தார்; வயிரவரைத் தொழுதார்; தொழுது, “அடிகள் விரும்பியவாறு சமையல் செய்யப்பட்டது. கருணை கூர்ந்து எழுந்தருள்க” என்று வேண்டி நின்றார். வயிரவர் புறப்பட்டார். நாயனாரும் உடன் போந்தார். இருவரும் வீடு சேர்ந்தனர்.

நாயனாரும் அம்மையாரும் வயிரவர்க்கு முறைப்படி வழிபாடு செய்தனர்; செய்து, “அமுது படைக்கும்வகை எப்படி?” என்று வயிரவரைக் கேட்டனர். வயிரவர், “சோற்றுடன் கறிகளையும் ஒக்கப் படைக்க” என்றார். வெண்காட்டு நங்கையார், பரிகலந்திருத்திச் சோறு கறிகளை முறைப்படி படைத்தார். வயிரவர் அதனைத் திருநோக் கஞ்செய்து, பசுவின் உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சமைத்தீரா?” என்று கேட்டார். அம்மையார், “தலை இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகா தென்று அதைக் கழித்தோம். பிற சமைக்கப்பட்டுள்ளன” என்றார். வயிரவர் “தலையும் வேண்டும்” என்றார். நாயனாரும் நாயகியாரும் திகைத்து நின்றனர். அப்பொழுது தாதியாராகிய சந்தனநங்கையார், “வயிரவர் திருவமுது செய்யும்போது, தலை இறைச்சியின் மீது அவர்தம் எண்ணம் செல்லினும் செல்லும் என்று நினைந்து, அதையுஞ் சமையல்செய்து வைத்திருக்கிறேன்” என்று சொல்லி, அதைக் கொண்டுவந்தார். திருவெண்காட்டு நங்கையார் அகம் மலர்ந்தது. நங்கையார் அத்தலை இறைச்சியையும் வாங்கி அன்புடன் படைத்தார்.

பிறகு வயிரவர் சிறுத்தொண்டரைப் பார்த்தார்; பார்த்து, “நாம் தனியே உண்பதில்லை; சிவனடியார்களுடன் உண்பது வழக்கம். அவர்களை அழைத்து வாரும்” என்றார். நாயனார்க்குச் சொல்லொணா வருத்தந் தோன்றிற்று. “அந்தோ! இவர் திருவமுதுசெய்ய இடையூறு நேர்ந்ததே” என்று ஏங்கினார்; வெளியே போனார்; சிவனடியார் களைத் தேடினார்; ஒருவரையும் கண்டாரில்லை. சோர்வுடன் வீட்டிற்குத் திரும்பினார். நிலைமையை வயிரவர்க்குத் தெரிவித்துத் “திருநீறு அணிந்தவர்க்கே யான் சோறிடுவது வழக்கம்” என்று சொல்லி வணங்கினார்.

வயிரவர் நாயனாரை நோக்கி, “உம்மைப்போலத் திருநீறு இட்டவரும் உளரோ? ஆகவே, நீர் எம்முடன் அமர்ந்து அமுது செய்க” என்று அருளினார். அதற்குமேல் வயிரவர், நங்கையாரை நோக்கி, “நமக்குப் படைத்தசோறு கறிகளில் இருந்து எடுத்து இவருக்கும் படைக்க” என்று பணித்தார். உடனே நங்கையார் அப்படியே செய்தார். சிறுத்தொண்டர் “நாம் உண்டால் வயிரவரும் உண்பார்” என்று எண்ணி, முதலில் உண்ணப் புகுந்தார். வயிரவர், சிறுத்தொண்டரைத் தடுத்தார்; தடுத்து, “நாம் அன்னம் உண்டு ஆறுமாதகாலமாயிற்று. நீர் நாள்தோறும் உண்பவர். நாம் உண்ணும்வரை நீர் பொறுத்தலாகாதா? நம்முடன் உணவு கொள்வதற்குப் புத்திரன் இல்லையோ? இருப்பின் அவனையும் அழையும்” என்றார். நாயனார், “எனக்குப் புதல்வன் உண்டு; ஆனால் அவன் இப்போது இங்கு உதவான்” என்று சொன்னார். வயிரவர், “அவன் வந்தாலன்றி நாம் உண்ணோம்; அவனைத் தேடி அழைத்துவாரும்” என்றார்.

நாயனாரும் நாயகியாரும் என் செய்வார்! திருவருளை நினைந்து வெளியே போந்தனர்; “மைந்தா! மணியே! சீராளா! வாராய்! வாராய்! வயிரவர் உடனுண்ண அழைக்கிறார்; வாராய்! வாராய்!” என்று ஓலமிட்டு அழைத்தனர். ஆண்டவனருளால் சீராளர் பள்ளியினின்றும் ஓடிவருபவரைப்போல வந்தார். அம்மையார் அருமைப் புதல்வரை அணைத்து எடுத்தார்; எடுத்து நாயனாரிடங் கொடுத்தார். நாயனார், “அடியவர் அமுதுசெய்யப் பெற்றோம்; பெற்றோம்” என்று ஆனந்தங் கொண்டார்; பிள்ளையுடன் வீட்டிற்குள் விரைந்து நுழைந்தார். அதற்கு முன்னரே வயிரவர் மறைந்தருளினார். சிறுத்தொண்டர் திகைக்கிறார்; விழுகிறார்; எழுகிறார்; மயங்குகிறார்; “வயிரவர் எங்கே எங்கே” என்கிறார். இறைச்சியும் அமுதும் கலத்தில் காணோம். நாயனார் நடுக்குற்று வெளியே வந்தார்.

அப்பொழுது, சிவபெருமான் உமாதேவியாருடனும், முருகப் பெருமானுடனும் மழவிடைமேல் காட்சியளித்தார். சிறுத்தொண்டரும், நங்கையாரும், புதல்வரும், தாதியரும் ஆண்டவனைக் கண்டு தொழுது ஆனந்தமய மானார். சங்கரனும், சங்கரியும், சண்முகனும் அந்நால்வருக்கும் அருள் சுரந்து, தங்களைப் பிரியாத பெருவாழ்வு நல்கி, உடன் அழைத்துச் சென்றனர்.

37. கழறிற்று அறிவார் நாயனார் புராணம் (175)

1. மாவீற் றிருந்த பெருஞ்சிறப்பின் மன்னுந் தொன்மை
மலைநாட்டுப்
பாவீற் றிருந்த *பல்புகழார் பயிலும் இயல்பிற் பழம்பதிதான்
சேவீற் றிருந்தார் திருவஞ்சைக் களமும் நிலவிச் சேரர்குலக்
கோவீற் றிருந்து முறைபுரியும் குலக்கோ மூதூர் கொடுங்கோளுர்.
2. காலை எழும்பல் கலையினொலி களிற்றுக் கன்று வடிக்குமொலி
சோலை எழுமென் சுரும்பினொலி துரகச் செருக்காற் சுலவுமொலி
பாலை விபஞ்சி பயிலுமொலி பாட லாடல் முழவினொலி
வேலை யொலியை விழுங்கிஎழ *விளங்கி யோங்கும்
வியப்பினதால்.
- மிக்க செல்வ மனைகள்தொறும் *விளையும் இன்பம் விளங்குவன
பக்க நெருங்கு சாலைதொறும் *பயில்சட் டறங்கள் பல்குவன
தக்க *அன்பர் மடங்கள்தொறும் சைவ *மெய்ம்மை சாற்றுவன
தொக்க வளங்கொள் இடங்கள்தொறும் அடங்க நிதியந் துவன்றுவன.
4. வேத நெறியின் முறைபிறழா மிக்க ஒழுக்கந் தலைநின்ற
சாதி நான்கு நிலைதழைக்குந் தன்மைத் தாகித் தடமதில்சூழ்
சூத வகுள சரளநிறை துதையுஞ் சோலை வளநகர்தான்
கோதை அரசர் மகோதைஎனக் குலவு பெயரும் உடைத்துலகில்.

1. மா - இலக்குமி. மலைநாடு, உள்ள நாடுகளில் பழமையாதாதலின், "தொன்மை மலைநாட்டு" என்றார். பா - பாக்களில். பயிலும் - வதியும். சே - இடபத்தின்மீது. கோ - தலைமை வாய்ந்த.

பா-ம் - *பல்புகழின்; சொல்புலவர்.

2. களிற்றுக் கன்று வடிக்கும் - யானைக் கன்றுகளை வசப்படுத்தும். சுரும்பின் - வண்டின். துரகச் செருக்கால் சுலவும் - குதிரைகள் களிப்பால் கனைத்துச் சுழலும். பாலை விபஞ்சி - பாலையாழ். வேலை - கடலின்.

பா-ம் - *விளங்கிப் பொங்கும்.

3. பயில் சட்டறங்கள் பல்குவன - சொல்லப்படும் செப்பமான அறங்கள் பெருகுவன; (சத்தான அறங்கள்).

பா-ம் - *விழையும். *பயில்நெட் டறங்கள் பயிலுவன. *அணிகொள். *மேன்மை.

4. சூதும். . .சோலை - மாமரமும் மகிழ்மரமும் நறுளிமரமும் வரிசையாக நெருங்கியுள்ள. கோதை அரசர் - சேர அரசரது. கோதை அரசரால் ஆளப்படுவது மகோதை.

5. முருகு விரியும் மலர்ச்சோலை மூதூ ரதன்கண் முறைமரபின் அருகி அழியுங் கலிநீக்கி அறங்கொள் சைவத் திறந்தழைப்பத் திருகு சினைவெங் களியானைச் சேரர் குலமும் உலகுஞ்செய் பெருகு தவத்தால் அரனருளால் பிறந்தார் பெருமாக்

கோதையார்.

6. திருமா நகரந் திருஅவதா ரஞ்செய் விழவின் சிறப்பினால் வருமா களிகூர் நெய்யாடல் * எடுப்ப வான மலர்மாரி தருமா விசும்பின் மிகநெருங்கத் தழங்கும் ஒலிமங் கலந்தழைப்பப் பெருமா நிலத்தில் எவ்வுயிரும் பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால்.

மண்மேற் சைவ நெறிவாழ வளர்ந்து முன்னை வழிஅன்பார் கண்மேல் விளங்கு நெற்றியினார் கழலே பேணுங் கருத்தினராய் உண்மே வியஅன் பினராகி உரிமை அரசர் தொழில்புரியார் தெண்ணீர் முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தில் திருத்தொண் டேபுரிவார்.

8. 'உலகின் இயல்பும் அரசியல்பும் உறுதி யல்ல' எனஉணர்வார் புலரி எழுந்து புனல்மூழ்கிப் புனித வெண்ணீர் றினும்மூழ்கி நிலவு திருநந் தனவனத்து நீடும் பணிகள் பலசெய்து மலரு முகையும் கொணர்ந்துதிரு மாலை சாத்த மகிழ்ந்தமைத்து.

திருமஞ் சனமும் கொணர்ந்துதிரு அலகும் இட்டுத் திருமெழுக்கு வரும்அன் புடன்இன் புறச்சாத்தி மற்றும் உள்ள திருப்பணிகள் பெருமை பிறங்கச் செய்தமைத்துப் பேணும் விருப்பில் திருப்பாட்டும் ஒருமை நெறியின் உணர்வுவர ஒதிப் பணிந்தே ஒழுகுநாள்.

நீரின் மலிந்த கடலகழி நெடுமால் வரையின் கொடிமதில்குழ் சீரின் மலிந்த திருநகர மதனிற் செங்கோற் பொறையனெனும் காரின் மலிந்த கொடைநிழல்மேற் கவிக்குங் கொற்றக் குடைநிழற்கீழ்த் தாரின் மலிந்த புயத்தரசன் தரணி நீத்துத் தவஞ்சார்ந்தான்.

5. முருகு - மணம். அருகி அழிதற்குரிய கலி. திருகு - மாறுபட்ட.

6. தழங்கும் மங்கல ஒலி - ஒலிக்கும் மங்கல முழக்கங்கள்.

பா-ம் - * எடுப்பர்.

8. புலரி - விடியற்காலையில்.

10. கடலனைய அகழியும், சக்கரவாள கிரிபோன்ற மதிலும் சூழ்ந்த. காரின் - மேகம்போல ; மேகத்தினும் எனினுமாம். தாரின் - மாலையால். செங்கோற் பொறையன் என்னும் அரசன்.

11. வந்த மரபின் அரசளிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியபின் சிந்தை மதிநூல் தேரமைச்சர் சிலநாள் ஆய்ந்து தெளிந்தநெறி முந்தை மரபில் முதல்வர்திருத் தொண்டு முயல்வார் முதற்றாக இந்து முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தில் அவர்பால் எய்தினார்.
12. எய்தி அவர்தம் எதிரிறைஞ்சி “இருந்தண் சாரல் மலைநாட்டுச் செய்தி முறைமை யால்உரிமைச் செங்கோல் அரசு புரிவதற்கு மைதீர் நெறியின் முடிசூடி அருளும் மரபால் வந்த”தெனப் பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்ற பொழுதின்கண்.
- “இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டுக் கிடையூ றாக இவர்மொழிந்தார் அன்பு நிலைமை வழுவாமை அரசு *புரக்க அருளுண்டேல் என்பும் அரவும் புனைந்தாரை *இடைபெற் றறிவேன்” எனப்புக்கு முன்பு தொழுது விண்ணப்பஞ் *செய்தார் முதல்வர் அருளினால்.
14. மேவும் உரிமை அரசளித்தே விரும்பு காதல் வழிபாடும் யாவும் யாரும் கழறினவும் அறியும் உணர்வும் ஈறில்லாத் தாவில் விறலும் தண்டாத கொடையும் படைவா கனமுதலாம் காவல் மன்னர்க் குரியனவும் எல்லாங் கைவந் துறப்பெற்றார்.

ஆன அருள்கொண்டஞ்சலிசெய் திறைஞ்சிப் *புறம்போந்தரசளித்தல் ஊனம் ஆகுந் திருத்தொண்டுக் கெனினும் உடையான் அருளாலே மேன்மை மகுடந் தாங்குதற்கு வேண்டும் அமைச்சர்க் குடன்படலும் மான அமைச்சர் *தாள்பணிந்தவ் வினைமேற் கொண்டு மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

11. முயல்வார் முதற்றாக - மாக்கோதையார் மரபுக்கு முதன்மையுடையவராகத் தோன்றினமையால். இந்து முடியார் - பிறையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள.

13. சிவன் அருளுண்டேல். . . புனைந்தாரை. . . அறிவேன் - சிவபெருமானிடம் சமயம் பெற்று அவர் திருவுளத்தை அறிவேன்.

பா-ம் - *புரக்கும். *இடைபுக் கறிவேன். *செய்ய.

14. அரசளித்தே - அரசாட்சி செய்துகொண்டே. யாவும் யாரும் கழறினவும் அறியும் - அஃறிணை உயிர்களும் உயர்திணை உயிர்களும் சொல்லுவனவற்றை எல்லாம் அறியும். தாவில் விறலும்-கெடாத வெற்றியும், தண்டாத-நீங்காத. கழறிற்று அறிவார் - எல்லாவித உயிர்களும் சொல்வதை அறிபவர்; “நிலத்து உயிர் கழறிஞ் சொற்கள் - அனைத்தையும் அறிந்து இரங்கும் அன்புடைச் சேரமான் காண்” - திருவாலவாயுடையார் திருமுகங் கொடுத்த திருவிளையாடல்: 7. எவ்வுயிரும் எங்கிருந்தும் முறையிடுங் குறைபாடுகளை உணர்ந்து, குறை கடிந்து, நலஞ்செய்தற்கு ஆண்டவன், சேரர் பெருமானுக்கு இவ்வரம் அளித்தான் போலும். சிவயோகிகளுக்கு உயிர்களின் ஒலி கேட்டல் இயல்பு. விரிவு பதஞ்சலி யோக சூத்திரம் பார்க்க.

15. மாண்புடைய அமைச்சர்.

பா-ம் - *புறம்போந்தரசளித்தால். *தாம்.

16. உரிமை நாளில் ஓரைநலன் எய்த மிக்க உபகரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன எல்லாம் பிறங்க மங்கலஞ்செய்
திருமை உலகுக் கொருமைமுடி கவித்தார் எல்லா உயிரும்மகிழ்
தரும நிலைமை அறிந்துபுலி தாங்குங் கழறிற் றறிவார்தாம்.
17. தம்பி ரானார் கோயில்வலங் கொண்டு திருமுன் தாழ்ந்தெழுந்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு கொற்றக் குடையுஞ் சாமரையும்
நம்பும் உரிமை யவர்தாங்க நலங்கொள் நகர்கூழ் வலங்கொள்வார்
மொய்ம்பில் உவரின் பொதிசுமந்தோர் வண்ணான் முன்னே
வர்க்கண்டார்.

மழையிற் கரைந்தங் குவர்ஊறி மேனி வெளுத்த வடிவினால்
“உழையிற் பொலிந்த திருக்கரத்தார் அடியார் வேடம்” என்றுணர்ந்தே
இழையிற் சிறந்த ஓடைநுதல் யானைக் கழுத்தின் நின்றிழிந்து
விழைவிற் பெருகுங் காதலினால் விரைந்து சென்று கைதொழுதார்.

19. சேரர் பெருமான் தொழக்கண்டு சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
“யாரென் றடியே னைக்கொண்ட தடியேன் அடிவண்
ணான்” என்னச்
சேரர் பிரானும் “அடிச்சேரன் அடியேன்” என்று “திருநீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர் வருந்தா தேகும்” எனமொழிந்தார்.

மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டு கண்டு மதிநீ டமைச்சரெலாம்
சென்னி மிசைஅஞ் சலிசெய்து போற்றச் சினமால் களிநேறி
மின்னு மணிப்பூண் கொடிமாட வீதி மூதூர் வலங்கொண்டு
பொன்னின் மணிமா ளிகைவாயில் பூக்கார் புனைமங் கலம்பொலிய.

யானை மிசைநின் றிழிந்தருளி இலங்கு மணிமண் டபத்தின்கண்
மேன்மை அரியா சனத்தேறி விளங்குங் கொற்றக் குடைநிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரைமுன் பணிமா றப்பன் மலர்தூவி
மான அரசர் போற்றிடவீற் றிருந்தார் மன்னர் பெருமானார்.

16. ஓரை - இலக்கினம்; முகூர்த்தம். இருமை உலகுக்கு - அஃறிணை
உயர்திணை என்னும் இரண்டாகிய உலகுக்கு. யாவும் யாரும் கழறுவதை அறிந்து
முறைசெய்யும் ஆட்சியாதலின் “இருமை உலகுக்கு” என்றார்.

17. கும்பயானை - மத்தகத்தையுடைய யானை. நம்பும் - நச்சும். மொய்ம்
பில் உவரின் பொதி - தோள் கட்டில் உவர்மண் மூட்டையை.

18. உழையில் - மானால். இழையில்... யானை - அணிகளிற் சிறந்த பட்டம்
அணிந்த நெற்றியையுடைய யானையின். விழைவிற் பெருகுங்காதலினால் -
விருப்பத்தினின்றும் எழும் பேரன்பால்.

19. வாரம் - அன்பு.

21. அரியாசனத்து - சிங்காசனத்தில். பானல் - குவளைபோன்ற.

22. உலகு புரக்குங் கொடைவளவர் உரிமைச் செழியர் உடன்கூட
நிலவு பெருமுகக் கோக்களாய் நீதி மனுநூல் நெறிநடத்தி
அலகில் அரசர் திறைகொணர அகத்தும் புறத்தும் பகையறுத்து
மலருந் திருநீற் றொளிவளர மறைகள் *வளர மண்ணளிப்பார்.
- “நீடும் உரிமைப் *பேரரசால் நிகழும் பயனும் நிறைதவமும்
தேடும் பொருளும் பெருந்துணையும் தில்லைத் திருச்சிற் றம்பலத்துள்
ஆடுங் கழலே” எனத்தெளிந்த அறிவால் எடுத்த திருப்பாதம்
கூடும் அன்பில் அர்ச்சனைமேற் கொண்டார் சேரர் குலப்பெருமாள்.
24. வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித் தாமஞ் சாந்தம் மணித்தூபம்
தேசிற் பெருகுஞ் செழுந்தீபம் முதலா யினவுந் திருஅமுதம்
ஈசர்க் கேற்ற பரிசினால் அருச்சித் தருள எந்நாளும்
பூசைக் கமர்ந்த பெருங்கூத்தர் பொற்பார் சிலம்பின்
ஒலி அளித்தார்.
25. நம்பர் தாளின் வழிபாட்டால் நாளும் இன்புற் றமர்கின்றார்
இம்பர் உலகில் இரவலர்க்கும் வறியோர் எவர்க்கும் ஈகையினால்
செம்பொன் மழையாம் எனப்பொழிந்து திருந்து வென்றி
யுடன்பொருந்தி
உம்பர் போற்றத் தம்பெருமாற் குரிய வேள்வி பலசெய்தார்.
26. இன்ன வண்ணம் இவரொழுக எழில்கொள் பாண்டி நன்னாட்டு
மன்னும் மதுரைத் திருவால வாயில் இறைவர் வரும்அன்பால்
பன்னும் இசைப்பா டலிற்பரவும் பாண னார்பத் திரனார்க்கு
நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வம் நல்க வேண்டி அருள்புரிவார்.

22. வளவர் - சோழர். செழியர் - பாண்டியர். சோழரும் பாண்டியருந் தம்முடன் சேர, விளங்கும் பெரிய மூவேந்தராய்.

பா-ம் - *பெருக.

23. எடுத்த திருப்பாதம் - குஞ்சிதபாதம். “தேடும் பொருளும் சிவன் கழலே எனத் தெளிந்து” - மாணிக்கவாசகர்.

பா-ம் - *பொறைசால்.

24. தேசில் - ஒளியால். அமர்ந்த - விரும்பிய. நடராசப்பெருமான் தமது சிலம்பொலி கேட்குமாறு சேரமானுக்கு அருள் செய்தார். ஆண்டவன் அருள் நாத ஒலி இல்லாத இடமில்லை; கருவிகரணங் கடந்து, ஒன்றிய அன்பு செய்யும் பெரியோர்கட்கு, அவ்வொலி கேட்டல் இயல்பு. பாயிரம் முதற்பாட்டின் விரிவுரை பார்க்க.

25. இம்பருலகில் இரவலர்க்கும் - இவ்வுலகில் இரப்போர்க்கும். உம்பர் - தேவர்.

26. பாணபத்திருக்கு ; விரிவு திருவிளையாடற் புராணங்களிற் பார்க்க.

27. இரவு கனவில் எழுந்தருளி “என்பால் அன்பால் எப்பொழுதும்
பரவு சேரன் தனக்குனக்குப் பைம்பொன் காணம் பட்டாடை
விரவு கதிர்செய் நவமணிப்பூண் வேண்டிற் றெல்லாங்
குறைவின்றித்
தரநம் ஓலை தருகின்றோம் தாழா தேகி வரு” கென்று.

வேறு

28. அதிர்கழல் உதியர் வேந்தற் கருள்செய்த பெருமை யாலே
“எதிரில்செல் வத்துக் கேற்ற இருநிதி கொடுக்க” என்று
“மதிமலி புரிசை” என்னும் வாசகம் வரைந்த வாய்மைக்
கதிரொளி விரிந்த தோட்டுத் திருமுகம் கொடுத்தார் காண.

வேறு

29. சங்கப் புலவர் *திருமுகத்தைத் தலைமேற் கொண்டு பத்திரனார்
அங்கப் பொழுதே புறப்பட்டு *மலைநா டணைய வந்தெய்தித்
துங்கப் புரிசைக் கொடுங்கோளுர் தன்னிற் புகுந்து துன்னுகொடி
மங்குல் தொடக்கும் மாளிகைமுன் வந்து மன்னர்க் கறிவித்தார்.

27. காணம் - காசு. தாழாமற் போய்வருக.

28. உதியர் வேந்தற்கு - சேரமான் பெருமானுக்கு. தோட்டு - இதழுடைய.

“மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவு பானிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
குரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.”

29. சங்கப் புலவர் - தலைச்சங்கப் புலவராகிய விரிசடைக் கடவுள். துங்கப்
புரிசை - உயர்ந்த மதில்களையுடைய. துன்னு. . . . தொடக்கும் - நெருங்கிய
கொடிகள் மேகத்தை முட்டும்.

பா-ம் - *திருமுகத்தற். *மலைநா டதனை.

30. கேட்ட பொழுதே கைதலைமேற் கொண்டு கிளர்ந்த பேரன்பால்
நாட்டம் பொழிநீர் வழிந்திழிய எழுந்து நடுக்கம் மிகஎய்தி
ஒட்டத்தம்பொன் மாளிகையின் புறத்தில் உருகுஞ் சிந்தையுடன்
பாட்டின் *தலைமைப் பாணனார் பாதம் பலகால் பணிகின்றார்.

“அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண் டணைந்த” தென்ன
அவர்தாமும்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகங்கைக் கொடுத்து வணங்கக்
கொற்றவனார்

முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி மொழியுங் குழறிப் பொழிகண்ணீர்
பொடியார் மார்பிற் பரந்துவிழப் புவிமேற் பலகால் *வீழ்ந்தெழுந்தார்.

32. பரிவிற் போற்றித் திருமுகத்தைப் பலகால் தொழுது படிஎடுக்க
உரிய வகையால் எடுத்தோதி உம்பர் பெருமான் அருள்போற்றி
விரிபொற் சுடர்மா ளிகைபுக்கு மேவும் உரிமைச் சுற்றமெலாம்
பெரிது விரைவிற் கொடுபோந்து பேணும் அமைச்சர்க்
கருள்செய்வார்.

“நங்கள் குலமா ளிகையிதனுள் நலத்தின் மிக்க நிதிக்குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு வகையிற் பொலிந்த பண்டாரம்
அங்கண் ஒன்றும் ஒழியாமை அடையக் கொண்டு புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொதிசெய் தாளின்மேற் சமைய ஏற்றிக் கொணரும்” என.

34. சேரர் பெருமான் அருள்செய்யத் திருந்து மதிநூல் மந்திரிகள்
சாரு மணிமா ளிகையுள்ளாற் றனங்க ளெல்லாம் நிறைந்தபெருஞ்
சீர்கொள் நிதியம் எண்ணிறந்த எல்லாம் பொதிசெய் தாளின்மேல்
பாரில் நெருங்க மிசைஏற்றிக் கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள்.

30. கிளர்ந்த - எழுந்த. நாட்டம்-விழிகள். ஒட்டத்தம்பொன்-ஓடவிட்ட
மாற்றுயர்ந்த பொன்; (உருக்கி ஓடவிட்டு எடுத்த பொன் உயர்ந்ததென்க.)

பா-ம் - *தலைமைப் பத்திரனார் தம்மைப் பலகால்.

31. அடியேனை ஒரு பொருளாக எண்ணி. அவர் தாமும் - பாணபத்திரரும்.
பொடியார் - திருநீறு நிறைந்த.

பா-ம் - *வீழ்ந்தயர்வார்.

32. படி - பிரதி; மூலத்தினின்றும் எடுப்பது. படிஒலை, மூலஒலை என்று
தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் வருதல் காண்க.

33. பண்டாரம்-பொக்கிஷங்களை. அடைய-முழுவதும். சமைய-தகுதியாக.

35. பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம் பாண னார்பத் திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு நிரைத்துக் காட்டி “மற்றிவையும்
உரந்தங் கியவெங் கரிபரிகள் முதலாம் உயிருள் எனதனமும்
புரந்த அரசும் கொள்ளும்” என மொழிந்தார் பொறையர்
புரவலனார்.

பாண னார்பத் திரனாரும் பைம்பொன் மௌலிச் சேரலனார்
காணக் கொடுத்த *நிதிஎல்லாங் கண்டு மகிழ்வுற் றதிசயித்துப்
“பேண எனக்கு வேண்டுவன அடியேன் கொள்ளப் பிஞ்ஞகனார்
ஆணை அரசும் அரசுறுப்பும் கைக்கொண் டருளும்” எனஇறைஞ்ச.

இறைவர் ஆணை மறுப்பதனுக் கஞ்சி *இசைந்தார் இகல்வேந்தர்
நிறையும் நிதியின் பரப்பெல்லாம் நிலத்தை நெளிய உடன்கொண்டே
உறையும் மதத்துக் களிறுபரி உள்ளிட் டனவேண் டுவகொண்டோர்
பிறைவெண் கோட்டுக் களிற்றுமேல் கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர்.

பண்பு பெருகும் பெருமானும் பாண னார்பத் திரனார்பின்
கண்கள் பொழிந்த காதல்நீர் வழியக் கையால் தொழுதணைய
நண்பு சிறக்கும் அவர்தம்மை நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
திண்பொற் புரிசைத் திருமதுரை புக்கார் திருந்தும் இசைப்பாணர்.

வான வரம்பர் குலம்பெருக்கும் மன்ன னாரும் மறித்தேகிக்
கூனல் இளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியார் அடிமை கொண்டருளும்
பான்மை அருளின் பெருமையினை நினைந்து பலகால் பணிந்தேத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண் டபத்துள் அரசு வீற்றிருந்தார்.

40. அளவில் பெருமை *அகிலயோ னிகளும் கழறிற் றறிந்தவற்றின்
உளமன் னியமெய் யுறுதுயரம் ஒன்றும் ஒழியா வகைஅகற்றிக்
களவு கொலைகள் முதலான கடிந்து கழறிற் றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழுங் கலப்பில் வைகுநாள்.

35. நிரந்த - நெருங்கிய. நிரைத்து - வரிசை வரிசையாக வைத்து. உரம். . .
தனமும் - வலிமை பொருந்திய கடிய யானை குதிரை முதலாக உள்ள உயிர்ப்
பொருள்களையும். புரந்த - ஆண்டுவந்த. பொறையர் புரவலனார் - சேரமான்
பெருமாள் நாயனார்.

36. சிவபிரான் ஆணை (மறாதேயும்); அரசையும் அரசாங்கத்தையும்.

பா-ம் - *இவைஎல்லாம்.

37. இகல் - வலிமையுடைய. உறை - துளிக்கும்.

பா-ம் - *இருந்தார்.

39. வானவரம்பர் - சேரர்.

40. பா-ம் - *யோனிகளும் கழறிற் றறிந்தே அவ்வவற்றின்.

வானக் கங்கை நதிபொதிந்த மல்கு சடையார் வழிபாட்டுத்
தூநற் சிறப்பின் அர்ச்சனையாந் தொண்டு புரிவார் தமக்கொருநாள்
தேனக் கலர்ந்த கொன்றையினார் ஆடற் சிலம்பின் ஒலிமுன்போல்
மானப் பூசை முடிவின்கண் கேளா தொழிய மதிமயங்கி.

42. பூசை கடிது முடித் “தடியேன் என்னோ பிழைத்த” தெனப் பொருமி
“ஆசை உடம்பால் *மற்றினிவே றடையும் இன்பம்யா” தென்று
தேசின் விளங்கும் உடைவாளை உருவித் திருமார் பினில்நாட்ட
ஈசர் விரைந்து திருச்சிலம்பின் ஓசை மிகவும் இசைப்பித்தார்.

ஆடற் சிலம்பின் ஒலிகேளா உடைவாள் அகற்றி அங்கைமலர்
கூடத் தலைமேற் குவித்தருளிக் கொண்டு விழுந்து தொழுதெழுந்து
நீடப் பரவி மொழிகின்றார் “நெடுமால் பிரமன் அருமறைமுன்
தேடற் கரியாய்! திருவருள்முன் செய்யா தொழிந்த தென்?” எனன்றார்.

என்ற பொழுதில் இறைவர்தாம் எதிர்நின்றருளா தெழும்ஒலியால்
“மன்றி னிடைநங் கூத்தாடல் வந்து வணங்கி வன்தொண்டன்
ஒன்றும் உணர்வால் நமைப்போற்றி உரைசேர் பதிகம் பாடுதலால்
நின்று கேட்டு வரத்தாழ்ந்தோம்” என்றார், அவரை நினைப்பிப்பார்.

45. “என்னே! அடியார்க் கிவர்அருளும் கருணை இருந்த வா” றென்று
“பொன்னேர் சடையார் திருநடஞ்செய் புலியூர்ப் பொன்னம்
பலமிறைஞ்சித்
தன்னே ரில்லா வன்தொண்டர் தமையுங் காண்பன்” எனவிரும்பி
நன்னீர் நாட்டுச் செலநயந்தார் நாமச் சேரர் கோமானார்.

பொன்னார் மௌலிச் சேரலனார் போற்றும் அமைச்சர்க் கஃதியம்பி
“நன்னாட் கொண்டு பெரும்பயணம் எழுக” என்று நலஞ்சாற்ற
மின்னார் அயில்வேற் குலமறவர் வென்றி நிலவுஞ் சிலைவீரர்
அந்நாட் டுள்ளார் அடையநிரந் தணைந்தார் வஞ்சி அகநகர்வாய்.

41. தேன் - வண்டு. மான - பெருமை வாய்ந்த.

42. பொருமி - துக்கித்து ; அழுது. தேசில் - ஒளியொடு.

பா-ம் - *நாம் இனி.

44. அவரை - வன்தொண்டரை.

45. புலியூர் - சிதம்பரத்திலுள்ள. நீர். . நயந்தார் - சோழநாட்டுக்குச் செல்ல
விரும்பினார். நாமம் - புகழுடைய.

46. பயணம் - பிரயாணம் ; “பயணம் புறப்படுவித்து” - வெள்ளானைச்
சருக்கம் : 18. மறவர் - வீரர். வேல்வீரரும். . வில் வீரரும். . முழுவதும் பரவி வந்து
அணைந்தார். வஞ்சி - வஞ்சிக்களம் ; திருவஞ்சைக்களம்.

47. இட்ட நன்னாள் ஓரையினில் இறைவர் திருவஞ் சைக்களத்து
மட்டு விரிபூங் கொன்றையினார் தம்மை வலங்கொண்
டிறைஞ்சிப்போய்ப்
பட்ட நுதல்வெங் களியானைப் பிடர்மேற் கொண்டு பனிமதியம்
தொட்ட கொடிமா ளிகைமுதூர் கடந்தார் உதியர் தோன்றலார்.
48. யானை அணிகள் பரந்துவழி எங்கும் நிரந்து செல்லுவன
மான மலைநாட் டினில்மலிந்த மலைக ளுடன்போ துவபோன்ற
சேனை வீரர் புடைபரந்து செல்வ தங்கண் மலைசூழ்ந்த
கானம் அடைய உடன்படர்வ போலுங் காட்சி மேவினதால்.
49. புரவித் திரள்கள் ஆயோகப் பொலிவின் அசைவிற் போதுவன
அரவச் சேனைக் கடற்றரங்கம் மடுத்து மேன்மேல்
அடர்வனபோல்
விரவிப் *பரந்து சென்றனவால் மிசையும் அவலும் ஒன்றாக
நிரவிப் *பரந்த நெடுஞ்சேனை நேமி நெளியச் சென்றனவால்.
- அந்நாட் டெல்லை கடந்தணைய அமைச்சர்க் கெல்லாம் விடையருளி
மின்னார் மணிப்பூண் மன்னவனார் வேண்டு வாரை உடன்கொண்டு
கொன்னார் அயில்வேல் மறவர்பயில் கொங்கர் நாடு கடந்தருளிப்
பொன்னாட்டவரும் அணைந்தாடும் பொன்னி நீர்நாட் டிடைப்போவார்.
51. சென்ற திசையில் சிவனடியார் சிறப்பி னோடும் எதிர்கொள்ளக்
குன்றுங் கானும் உடைக்குறும்பர் இடங்கள் தோறும் குறைவறுப்பத்
துன்று முரம்பும் கான்யாறும் துறுகற் சுரமும் பலகடந்து
வென்றி விடையார் இடம்பலவும் மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார்.

47. சோதிடர் இட்ட.

48. புடைபரந்து - பக்கத்தே பரந்து. கானம் அடைய - காடு முற்றும்.

49. ஆயோகப் பொலிவின் - கரைபோன்ற தோற்றத்துடன். அரவ.
போல் - ஒலியுடைய சேனை, கடலின் அலைகள் சென்று ஒன்றன்மேல் ஒன்று
தாக்குவனபோல். மிசையும் அவலும் - மேடும் பள்ளமும். நேமி - பூமி. புரவித்திரள்-
கரை; அத்திரளின் அளவு - அலைகள்; சேனை - கடல்.

பா-ம் - *படர்ந்து. *படர்ந்த.

50. கொன்ஆர் அயில்வேல் - அச்சமுட்டும் கூரியவேல் ஏந்திய. பயில் -
வாழும். பொன்னாட்டவரும் - தேவரும். பொன்னி - காவிரி.

51. குறும்பர் - வேடர்கள்; குறுநில மன்னருமாம். துன்றுமுரம்பும் - பரல்
செறிந்த பாலை நிலங்களும்; மேட்டுநிலங்களுமாம். சுரமும் - வழியும்.

52. பொருவில் பொன்னித் திருநதியின் கரைவந் தெய்திப் புனிதநீர்
மருவுந் தீர்த்தம் மகிழ்ந்தாடி மருங்கு வடபாற் கரைஏறித்
திருவிற் பொலியுந் திருப்புவியூர்ச் செம்பொன் மன்றுள்
நடம்போற்ற
உருகு மனத்தி னுடன்சென்றார் ஒழியா அன்பின் வழிவந்தார்.

வந்து தில்லை மூதூரின் எல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினால்
அந்த ணாளர் தொண்டர்குழாம் அணைந்த போதில் எதிர்வணங்கிச்
சந்த விரைப்பூந் திருவிதி இறைஞ்சித் தலைமேற் கரம்முகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ எழுநிலைக்கோ புரத்தை அணைந்தார் சேரலனார்.

நிலவும் பெருமை எழுநிலைக்கோ புரத்தின் முன்னர் நிலத்திறைஞ்சி
மலருங் கண்ணீர்த் துளிததும்பப் புகுந்து மணிமா எிகைவலங்கொண்
டுலகு விளக்குந் திருப்பேரம் பலத்தை வணங்கி உள்ளணைந்தார்
அலகில் அண்டம் அளித்தவர்நின் றாடுந் திருச்சிற் றம்பலமுன்.

55. அளவில் இன்பப் பெருங்கூத்தர் ஆட எடுத்த கழல்காட்ட
உளமும் புலமும் ஒருவழிச் சென் றுருகப் போற்றி உய்கின்றார்
களனில் * விடம்வைத் தளித்தஅமு தன்றி மன்றில் கழல்வைத்து
வளருந் திருக்கூத் தமுதுவகுக் களித்த கருணை வழுத்தினார்.

56. ஆரா ஆசை ஆனந்தக் கடலுள் திளைத்தே அமர்ந்தருளால்
சீரார் வண்ணப் பொன்வண்ணத் திருவந் தாதி திருப்படிக்கீழ்ப்
பாரா தரிக்க எடுத்தேத்திப் பணிந்தார் பருவ மழைபொழியும்
காரால் நிகர்க்க அரியகொடைக் கையார் கழறிற் றறிவார்தாம்.

52. ஒப்பிலாத காவிரித் திருநதியின். புனிதநீர் மருவு - பரிசுத்தத்தன்மை வாய்ந்த.

53. மணமுடைய சந்தனமும் மலர்களும் சொரியப்பெற்ற திருவிதி.

54. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 104 குறிப்புப் பார்க்க.

55. கண்டத்தில் விடம்வைத்து (தேவருக்குக் கருணைசெய்த) அமுதமன்றித்
திருச்சிற்றம்பலத்தில் திருவடிவைத்து. . .; முன்னைய அமுது தேவர்களுக்குமட்டும்
அளித்ததாதலின், வெறுமையாக "அளித்த" என்றும், பின்னைய அமுது உலகுய்ய
அளித்தருள்வதாகலின் "உலகுக்களித்த" என்றுங் கூறினார்.

பா-ம் - * விடம்வைத் துலகளித்த அமுதன்.

56. காரையும் (மேகத்தையும்) ஒப்பிடக் கூடாத கொடைசெய்யும் திருக்
கையையுடையார் என்றபடி.

"பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் மேனி பொலிந்திலங்கும்
மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றம்
தன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் மால்விடை தன்னைக்கண்ட
எவ்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ண மாகிய ஈசனுக்கே".

- பொன்வண்ணத்தந்தாதி.

57. தம்பி ரானார்க் கெதிர்நின்று தமிழ்ச்சொன் மாலை கேட்பிக்க உம்பர் வாழ நடமாடும் ஒருவர் அதற்குப் பரிசிலெனச் செம்பொன் மணிமன் றினிலெடுத்த செய்ய பாதத் திருச்சிலம்பின் இம்பர் நீட எழுந்தஒலி தாமும் எதிரே கேட்பித்தார்.
58. ஆடற் சிலம்பின் ஒலிகேட்பார் அளவில் இன்ப ஆனந்தம் கூடப் பெற்ற பெரும்பேற்றின் கொள்கை வாய்ப்பக் கும்பிடுவார் நீடப் பணியுங் காலமெலாம் நின்று தொழுது புறம்போந்து மாடத் திருமா ளிகைவீதி வணங்கிப் புறத்து வைகினார்.
59. பரவுந் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம்பொன் அம்பலத்துள் அரவும் புனலும் சடையாட ஆடு வார்சூத் தாராமை விரவுங் காதல் மிக்கோங்க வேதம் படியுந் திருப்படிக்கீழ் இரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி *இன்பஞ் சிறக்கும் அந்நாளில்.
60. ஆடும் பெருமான் பாடல்கேட் டருளித் தாழ்த்த படிதமக்குக் கூடும் பரிசால் முன்பருளிச் செய்த நாவ லுர்க்கோவை நீடும் பெருங்கா தலிற்காண நிறைந்த நினைவு நிரம்பமால் தேடும் பாதர் அருளினால் திருவா ஞர்மேற் செலஎழுந்தார்.
61. அறிவின் எல்லை யாயதிருத் தில்லை எல்லை அமர்ந்திறைஞ்சிப் பிறிவி லாத திருவடியைப் பெருகும் உள்ளத் தினிற்பெற்றுச் செறியும் ஞான போனகர்வந் தருளும் புகலி சென்றிறைஞ்சி மறிசேர் சுரத்தார் கோயில்பல வணங்கி மகிழ்ந்து

வழிக்கொள்வார்.

57. பாட்டுக்குப் பரிசிலாகத் திருச்சிலம்பொலி கேட்பித்தாரென்க.

58. கொள்கை வாய்ப்ப - சிலம்பொலி கேட்கும் தமது நியதியுங் கைகூட.

59. தில்லை எல்லையில் வதிபவராகிய சேரர்பெருமான். வேதமும் படிந்துள்ள பஞ்சாக்கரப்படிக்கீழ்.

பா-ம் - *இன்புற் றிருக்கும்.

60. தாழ்த்த. . . பரிசால் - (சிலம்பொலி கேளாதவாறு) தாழ்த்த தன்மையைத் தமக்கு நேரும்படி.

61. அறிவின் எல்லை - வேதாந்தம். சிதம்பரம் வேதாந்தத்துக்கு அறிகுறி. புறத்தே தில்லையைக் காண்பதாவது, அகத்தே வேதாந்த நிலை எய்துவதாகும். ஈண்டு வேதாந்தமென்பது நூலைக் குறிப்பதன்று; அநுபவத்தைக் குறிப்பது. "அறிவே ஆலங் காடா" என்றார் சுந்தரரும். ஞானபோனகர் - திருஞான சம்பந்தர். புகலி - சீர்காழியை.

62. வழியிற் குழியிற் செழுவயலின் மதகின் மலர்வா விகளின்மடுச் சுழியிற் துறளந் திரைசொரியுந் துறைநீர்ப் பொன்னி கடந்தேறி விழியிற் றிகழுந் திருநுதலார் விரும்பும் இடங்கள் இறைஞ்சியுக் கழிவிற் பெருவெள் ளமுங்கொள்ளாக் கழனி ஆரூர் கண்ணுற்றார்.
63. நம்பி தாமும் *அந்நாட்போய் நாகைக் காரோ ணம்பாடி அம்பொன் மணிப்பூண் நவமணிகள் ஆடை சாந்தம் அடற்பரிமா பைம்பொற் சரிகை முதலான பெற்று மற்றும் பலபதியில் தம்பி ரானைப் பணிந்தேத்தித் திருவா ரூரிற் சார்ந்திருந்தார்.
64. வந்து சேரர் பெருமானார் மன்னுந் திருவா ரூரெய்த அந்த ணாளர் பெருமானும் அரசர் பெருமான் வரப்பெற்றுச் சிந்தை மகிழ் எதிர்கொண்டு சென்று கிடைத்தார் சேரலனார் சந்த விரைத்தார் வன்தொண்டர் முன்பு விருப்பி
னுடன்தாழ்ந்தார்.
65. முன்பு பணிந்த பெருமானைத் தாமும் பணிந்து முகந்தெடுத்தே அன்பு பெருகத் தழுவவிரைந் தவரும் ஆர்வத் தொடுதழுவ இன்ப வெள்ளத் திடைநீந்தி ஏற மாட்டா தலைவார்போல் என்பும் *உருக உயிர்ஒன்றி உடம்பும் ஒன்றாம் என இசைந்தார்.
66. ஆன நிலைமை கண்டதிருத் தொண்டர் அளவில் மகிழ்வெய்த மானச் சேரர் பெருமானார் தாமும் வன்தொண் டருங்கலந்த பான்மை நண்பால் 'சேரமான் தோழர்' என்று பார்பரவும் மேன்மை நாமம் முனைப்பாடி வேந்தர்க் காகி விளங்கியதால்.

62. வழிகளிலும். . . மடுச் சுழிகளிலும் முத்துக்களை அலைகள் சொரியும் துறைகளையுடைய, சுற்பாந்த வெள்ளத்திலும் அழியாத ஆரூர் என்றபடி. திருவாரூர்க் கோயில் காலங்கடந்தது என்பதற்குத் திருநாவுக்கரசர் ஒரு திருத் தாண்டகமே அருளியுள்ளது சுண்டுக் கருதற்பாலது.

63. நம்பிதாமும் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும். அடல்பரிமா - வெற்றிக் குதிரை. சரிகை - கவசம்.

பா-ம் - *முன்னாட்போய்.

64. அந்தணாளர் பெருமானும் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும். கிடைத்தார் - கிட்டினார். சந்தவிரைத்தார் - அழகிய மணமுடைய மாலை யணிந்த.

65. பா-ம் - *உருகி.

66. முனைப்பாடி வேந்தர்க்கு - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு.

ஒருவர் ஒருவ ரிற்கலந்த உணர்வால் இன்ப மொழியுரைத்து
 “மருவ இனியார் பால்செய்வ தென்னாம்” என்னும் மகிழ்ச்சியினால்
 பருவ மழைச்செங் கைப்பற்றிக் கொண்டு பரமர் தாள்பணியத்
 தெருவு நீங்கிக் கோயிலினுட் புகுந்தார் சேர மான்தோழர்.

68. சென்று தேவா சிரியனைமுன் இறைஞ்சித் திருமா

ளிகைவலங்கொண்

டொன்றும் உள்ளத் தொடும்புகுவார் உடைய நம்பி முன்னாக
 நின்று தொழுது கண்ணருவி வீழ நிலத்தின் மிசைவீழ்ந்தே
 என்றும் இனிய தம்பெருமான் பாதம் இறைஞ்சி ஏத்தினார்.

தேவர் முனிவர் வந்திறைஞ்சுந் தெய்வப் பெருமாள் கழல்வணங்கி
 மூவர் தமக்கு முதலாகு மவரைத் திருமும் மணிக்கோவை
 நாவ லூரார் தம்முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்
 தாவில் பெருமைச் சேரலனார் தம்பி ரானார் தாங்கொண்டார்.

அங்கண் அருள்பெற் றெழுவாரைக் கொண்டு புறம்போந் தாருரர்
 நங்கை பரவை யார்திருமா ளிகையில் நண்ண நன்னுதலார்
 பொங்கு விளக்கும் நிறைகுடமும் பூமா லைகளும் புகைஅகிலும்
 எங்கும் மடவார் எடுத்தேத்த அணைந்து தாமும் எதிர்கொண்டார்.

71. சோதி மணிமா ளிகையின்கண் சுடரும் பசும்பொற் காலமளி
 மீது பெருமாள் தமைஇருத்தி நம்பி மேவி யுடனிருப்பக்
 கோதில் குணத்துப் பரவையார் கொழுந னார்க்குந் தோழர்க்கும்
 நீதி வழுவா ஒழுக்கத்து நிறைபூ சனைகள் முறையளித்தார்.

தாண்டும் புரவிச் சேரர்குலப் பெருமாள் தமக்குத் திருஅமுது
 தூண்டு சோதி விளக்கனையார் அமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
 வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு விதத்துக் கறியும் போனகமும்
 * ஈண்டச் சமைப்பித் துடனவந்தார்க் கெல்லாம் இயல்பின்

விருந்தமைத்தார்.

67. சேரமான் தோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், இனியராகிய சேரமான்
 பால் செய்யுத் தக்கது எது என்று, அவர்தங் கைப்பற்றி. . . .; சேரர் பெருமான் கை
 மழைபோலக் கொடுக்குந் தன்மையதாகலின் “பருவமழைச் செங்கை” என்றார்.

68. ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் புகுவார் - சேரமான் பெருமாள்.

69. தாவில் - கெடாத.

71. பசும். . . அமளி - பசும்பொற் கால்களையுடைய பீடத்தில். கொழுந
 னார்க்கும் - கணவராகிய நம்பியாருரர்க்கும்.

72. துணைவர் - நாயகராகிய நம்பியாருரர். போனகமும் - சோறும். ஈண்ட
 - விரைய.

பா-ம் - * ஈண்டுச்.

73. அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினும்மேல் அடியார்க் கேற்கும் படியாக விரவிப் பெருகும் அன்பினுடன் விரும்பும் அமுது

சமைத்ததற்பின்

புரசைக் களிற்றுச் சேரலனார் புடைசூழ்ந் தவரோ டமுதுசெயப் பரவைப் பிறந்த திருவனைய பரவை யார்வந் தறிவித்தார்.

74. “சேரர் பெருமான் எழுந்தருளி அமுது செய்யச் *செய்தவத்தால் தாரின் மலிபூங் குழல்மடவாய்! தாழா தமுது செய்வி” எனப் பாரின் மலிசீர் வன்தொண்டர் அருளிச் செய்யப் பரிகலங்கள் ஏரின் விளங்கத் *திருத்திக்கால் இரண்டிற் படியா ஏற்றுதலும்.

“ஆண்ட நம்பி, பெருமானை உடனே அமுது செய்தருள வேண்டும்” என்ன ஆங்கவரும் விரைந்து வணங்கி வெருவுறலும் நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி மீண்டும் நேரே குறைகொள்ள ஈண்ட அமுது செய்வதனுக் கிசைந்தார் பொறையர்க் கிறையவனார்.

76. ஓக்க அமுது செய்தருள உயர்ந்த தவத்துப் பரவையார் மிக்க விருப்பால் அமுது*செய்வித் தருளி மேவும் பரிசனங்கள் தக்க வகையால் அறுசுவையுந் தாம்வேண் டியவா றினிதருந்தத் தொக்க மகிழ்ச்சி களிசிறப்பத் தூய விருந்தின் கடன்முடித்தார்.

பனிநீர் விரவு சந்தனத்தின் பசுங்கர்ப் பூர விரைக்கலவை வனிதை யவர்கள் சமைத்தெடுப்பக் கொடுத்து மகிழ்மான் மதச்சாந்தும் புனித நற்பூ மாலைகளும் போற்றிக் கொடுத்துப் பொற்கொடியார் இனிய பஞ்ச வாசமுடன் அடைக்காய் அமுதும் ஏந்தினார்.

73. சேரர் அரசரும் அடியாருமாவர். அரசர் என்னுஞ் சிறப்பினும் அடியவர் என்னுஞ் சிறப்பு மிக என்றபடி. புரசைக்களிற்று - கழுத்திற் கயிறணிந்த யானையுடைய. பரவை. . .பரவையார் - பாற்கடலிற் பிறந்த இலக்குமி போன்ற பரவையார்.

74. செய்தவத்தால் சேரர். அமுது செய்ய. பூமாலையால் மலிந்த கூந்தலையுடைய பரவையே. உண் கலங்களை அழகு விளங்கத் திருத்தி. கால் இரண்டில் - இரண்டு முக்காலிகளில்.

பா-ம் - *செய்யுதவத்; செய்தலர்ந்த; செயுதவத். *திருக்கரத்தில் இரண்டு.

75. வெருவுறலும் - அஞ்சித் திடுக்கிடவும். “நம்பியுட னிருந்து அமுது செய்ய யான் அருக னாவனோ” என்று வெருக்கொண்டார் என்க.

76. பா-ம் - *செய்வித் தருளின்.

77. பனிநீர் கலந்த. . . வாசனைக் கலப்பை. மான் மதச் சாந்து - கஸ்தூரியும். பஞ்ச வாசம் : “தக்கோலம் தீம்பூத் தகைசால் இலவங்கம் - கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” அடைக்காய் அமுது - தாம்பூலம்.

78. ஆய சிறப்பிற் பூசனைகள் அளித்த எல்லாம் அமர்ந்தருளித்
தூய நீறு தங்கள்திரு முடியில் வாங்கித் தொழுதணிந்து
மேய விருப்பி னுடனிருப்பக் கழறிற் றறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை * அடைந்தாராய் நம்பி செம்பொற் கழல்பணிந்தார்.

மலைநாட் டரசர் பெருமானார் வணங்க வணங்கி எதிர்தழுவிக்க
கலைநாட் பெருகு மதிமுகத்துப் பரவை யார்தங் கணவனார்
சிலைநாட் டியவெல் கொடியாரைச் சேரத் தந்தார் எனக்கங்கை
அலைநாட் கொன்றை முடிச்சடையார் அருளே போற்றி யுடனமர்ந்தார்.

செல்வத் திருவா ரூர்மேவுஞ் செம்பொற் புற்றில் இனிதமர்ந்த
வில்வெற் புடையார் கழல்வணங்கி வீதி விடங்கப் பெருமானை
மல்லற் பவனி சேவித்து வாழ்ந்து நாளும் மனமகிழ்ந்து
சொல்வித் தகர்தாம் இருவர்களுந் தொடர்ந்த காத லுடன்சிறந்தார்.

இவ்வா றொழுகு நாளின்கண் இலங்கு மணிப்பூண் வன்தொண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார் மருவும் இடங்கள் பலவணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்நாட்டுத் திருமா மதுரை முதலான
மொய்வார் சடையார் மூதுர்கள் இறைஞ்ச முறைமை
யால்நினைந்தார்.

82. சேரர் பிரானும் ஆரூர் தம்மைப் பிரியாச் சிறப்பாலும்
* வாரம் பெருகத் தமக்கன்று மதுரை ஆல வாயமர்ந்த
வீரர் அளித்த திருமுகத்தால் விரும்பும் அன்பின் வணங்குதற்குச்
சார எழுந்த குறிப்பாலும் தாமும் உடனே செலத்துணிந்தார்.

இருவர் திருவுள் ளமும்இசைந்த பொழுதில் எழுந்து திருவாரூர்
ஒருவர் மலர்த்தாள் புக்கிறைஞ்சி உடன்பாட் டருளால் போந்தருளி
மருவும் உரிமைப் பெருஞ்சுற்றம் வரம்பில் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டா ரங்கொண்டு போது வார்கள் உடன்போது.

78. அமர்ந்தருளி - விரும்பி ஏற்றருளி. சேயநீர்மை - செம்மைத் தன்மையை;
பெருந்தன்மையை எனினுமாம்.

பா-ம் - * அறிந்தாராய்.

79. வில் கொடி. சேருடையது. அன்றலர்ந்த கொன்றை.

80. வெற்பு (மேரு) வில்லுடையார். மல்லல் - வளப்பம் வாய்ந்த.

81. செய் வார் - வயல்கள் நிறைந்த.

82. வாரம் - அன்பு.

பா-ம் - * ஆர்வம்.

83. திருவாரூர் ஒருவர் சிவபெருமான்.

84. சேவித் தணையும் பரிசனங்கள் சூழத் திருவா ஸ்ரீஹைஞ்சிக்
காவிற் பயிலும் புறம்பணையைக் கடந்து போந்து கீழ்வேளூர்
மேவிப் பரமர் கழல்வணங்கிப் போந்து வேலைக் கழிக்கானல்
பூவிற் றிகழும் பொழில்நாகை புகுந்து காரோ ணம்பணிந்தார்.

*திருக்கா ரோணச் சிவக்கொழுந்தைச் சென்று பணிந்து சிந்தையினை
உருக்கார் வச்செந் தமிழ்மாலை சாத்திச் சிலநாள் உறைந்துபோய்ப்
பெருக்கா றுலவு சடைமுடியார் இடங்கள் பலவும் பணிந்தேத்தி
அருட்கா ரணர்தந் திருமறைக்கா டணைந்தார் சேரர் ஆசூரர்.

முந்நீர் வலங்கொள் மறைக்காட்டு முதல்வர் கோயில் சென்றிறைஞ்சிக்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக் கரசும் புகலிச் சிவக்கன்றும்
அந்நேர் “திறக்க அடைக்க” எனப் பாடுந் திருவா யிலைஅணைந்து
நன்னீர் பொழியும் விழியினராய் நாயன்மாரை நினைந்திறைஞ்சி.

நிறைந்த மறைகள் அர்ச்சித்த நீடு மறைக்காட் டருமணியை
இறைஞ்சி வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து போற்றி “யாழைப் பழித்” தென்னும்
அறைந்த பதிகத் தமிழ்மாலை நம்பி சாத்த அருட்சேரர்
சிறந்த அந்தா தியிற்சிறப்பித் தனவே யோதித் திளைத்தெழுந்தார்.

எழுந்து பணிந்து புறத்தெய்தி இருவர் பெருந்தொண் டருஞ்சிலநாள்
செழுந்தண் பழைப் பதியதனுள் அமர்ந்து தென்பால் திரைக்கடல்நஞ்
சழுந்து மிடற்றார் அகத்தியான் பள்ளி இறைஞ்சி அவிர்மதியக்
கொழுந்து வளர்செஞ் சடைக்குழகர் கோடிக் கோயில் குறுகினார்.

84. காவில். . . கடந்து - சோலைகளால் சூழப்பெற்ற வயற்பக்கங்களைக்
கடந்து. வேலைக் கழிக்கானல் - கடற்கரையிலுள்ள நெய்தல் நிலத்தில்.

85. பா-ம் - * “திருக்கா ரோணத் திருப்பிரே” என்னும் அன்பர்.

86. முந்நீர் - கடல். திறக்க அடைக்க எனப் பாடிய அந்நேரிய திரு வாயிலை
..... ; நாயன்மாரை - அப்பரையும் சம்பந்தரையும்.

87. திளைத்து - அன்பில் இடையீடின்றித் தோய்ந்து.

“ யாழைப்பழித் தன்னமொழி மங்கையொரு பங்கள்
பேழைச்சடை முடிமேல்பிறை வைத்தானிடம் பேணில்
தாழைப்பொழி லூடேசென்று பூழைத்தலை நுழைந்து
வாழைக்கனி கூழைக்குரங் குண்ணும்மறைக் காடே” . - தேவாரம்.

88. பழைப் பதியதனுள் - வயல்கள் சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டில். அவிர் -
விளங்கும்.

89. கோடிக் குழகர் கோயில்அயல் குடிகள் ஒன்றும் புறத்தெங்கும்
நாடிக் காணா துள்புக்கு நம்பர் பாதந் தொழுதுள்ளம்
வாடிக் “கடிதாய்க் கடற்காற்”றென் றெடுத்து மலர்க்கண் ணீர்வாரப்
பாடிக் காடு காள்புணர்ந்த பரிசும் பதிகத் திடைவைத்தார்.

அங்கு வைகிப் பணிந்தருளாற் போவார் அகன்சோ ணாட்டரனார்
தங்கும் இடங்கள் வணங்கிப்போய்ப் பாண்டி நாடு தனைச்சார்ந்து
திங்கள் முடியார் திருப்புத்தூர் இறைஞ்சிப் போந்து சேண்விளங்கும்
மங்குல் தவழும் மணிமாட மதுரை மூதூர் வந்தணைந்தார்.

வேறு

91. சேரமான் தோழரும்அச் *சேரர்பிரா னும்பணிப்பூண்
ஆரமார் பரைமதுரை ஆலவா யினில்வணங்க
வாரமா வந்தணைய வழுதியார் மனக்காதல்
கூரமா நகர்கோடிக் தெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார்.

92. தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு முன்னரே
தொன்மதுரை நகரின்கண் இனிதிருந்த சோழனார்
அன்னவர்கள் உடன்கூட அணையஅவ ருங்கூடி
மன்னுதிரு ஆலவாய் மணிக்கோயில் வந்தணைந்தார்.

89. காடுகாள் - காடுகிழாள்; மோடி ; துர்க்கை. காடேநிறைந்திருந்
தமையான் “காடுகாள் புணர்ந்த” என்றார். “போகங் கண்டார் கடற்கோடியின்
மோடியைப் பூண்பதாக - நாகம் கொண்டார்க் கிடமாவது நாவலுரே” - சுந்தரர்.

“கடிதாய்க் கடற்காற்று வந்தெற்றக் கரைமேல்
குடிதான் அயலேஇருந் தால்குற்ற மாமோ
கொடியேன் கண்கள்கண் டனகோடிக் குழகீர்
அடிகேள் உமக்கார்துணை யாகஇருந் தீரே”.

“மையார் தடங்கண்ணி பங்காகங் கையாளும்
மெய்யா சுத்திருந்தனள் வேறிட மில்லை
கையார் வளைக்காடுக ளோடு மூடனாய்க்
கொய்யார் பொழிற்கோடி யேகோயில் கொண்டாயே”. - தேவாரம்.

91. பணிப்பூண் ஆர மார்பரை - பாம்பணியை மார்பில் பூண்ட சிவபெரு
மானை. வழுதியார் - பாண்டியர். கோடித்து - அலங்கரித்து.

பா-ம் - *சேரனா ரும்பணிப்பூண்.

92. திருவேட்டு - மணஞ்செய்து.

93. திருஆல வாயமர்ந்த செஞ்சடையார் கோயில்வலம் வருவார்முன் வீழ்ந்திறைஞ்சி வன்தொண்டர் வழித்தொண்டு தருவாரைப் போற்றிசைத்துத் தாழ்ந்தெழுந்து வாழ்ந்ததமிழ்ப் பெருவாய்மை மலர்புனைந்து பெருமகிழ்ச்சி பிறங்கினார்.
94. படியேறு புகழ்ச்சேரர் பெருமானும் பார்மிசைவீழ்ந் “தடியேனைப் பொருளாக அளித்ததிரு முகக்கருணை முடிவேதென் றறிந்திலேன்” எனமொழிகள் தடுமாறக் கடியேறு கொன்றையார் முன்பரவிக் களிகூர்ந்தார்.
95. செம்பியனா ருடன்செழியர் தாம்பணிந்து சேரருடன் நம்பியும்முன் புறத்தணைய நண்ணியபே ருவகையால் உம்பர்பிரான் கோயிலினின் றுடன்கொடுபோய் இருவர்க்கும் பைம்பொன்மணி மாளிகையில் குறைவறுத்தார் பஞ்சவனார்.
96. உளமகிழக் கும்பிட்டங் குறையுநாள் உதியருடன் கிளரொளிப்பூண் வன்தொண்டர் தாமிருந்த இடங்கெழுமி வளவனார் மீனவனார் வளம்பெருக மற்றவரோ டளவளா வியவிருப்பால் அமர்ந்துகலந் தினிதிருந்தார்.

அந்நாளில் மதுரைநகர் மருங்கரனார் அமர்பதிகள் பொன்னாரம் அணிமார்பில் புரவலர்மூ வரும்போதச் செந்நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்றிறைஞ்சிச் சொன்மாலை களுஞ்சாத்தித் தொழத்திருப்பூ வணத்தணைந்தார்.

98. நீடுதிருப் பூவணத்துக் கணித்தாக நேர்செல்வ மாடுவருந் திருத்தொண்டர் மன்னியஅப் பதிகாட்டத் தேடுமறைக் கரியாரைத் “திருவுடையார்” என்றெடுத்துப் பாடிசையிற் “பூவணமீ தோ?” என்று *பணிந்தணைவார்.

93. வாய்மை மலர் - வாய் மலர்; பாடல்; உண்மைப் பாவாகிய மலர்.

94. படி ஏறு புகழ் - உலகில் பரவிய புகழையுடைய. ஆண்டவன் கருணைக்கு எல்லையில்லை என்பது குறிப்பு. கடி ஏறு - மணங் கமழும்.

95. செம்பியனாருடன் - சோழருடன். செழியர் தாம் - பாண்டியரும். இருவர்க்கும் - நம்பிக்கும் சேரர்க்கும். பஞ்சவனார் - பாண்டியனார். குறைவறுத்தார் - குறைவின்றி உபசரித்தார்.

96. உதியருடன் - சேரருடன். கிளர் - எழும். வளவனார் மீனவனார் - சோழரும் பாண்டியரும். இடங்கெழுமி - இடத்தைச் சேர்ந்து. உதியருடன் வன்தொண்டர் தாமிருந்த இடத்தை வளவனார் மீனவனார் கெழுமி.

97. புரவலர் மூவரும் - தமிழ்நாட்டு வேந்தர் மூவரும்.

98. மாடு வரும் - பக்கத்தே சூழ்ந்து வரும்.

பா-ம் - *பகர்ந்தணைந்தார்.

99. சென்றுதிருப் பூவணத்துத் தேவர்பிரான் மகிழ்கோயில்
முன்றில்வலங் கொண்டிறைவர் முன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து
நின்றுபர விப்பாடி நேர்நீங்கி யுடன்பணிந்த
வென்றிமுடி வேந்தருடன் போந்தங்கண் மேவினார்.
100. அப்பதியி லமர்ந்திறைஞ்சிச் சிலநாளி லாரூரர்
முப்பெருவேந் தர்களோடு முதன்மதுரை நகரெய்தி
மெய்ப்பரிவில் திருவால வாயுடையார் விரைமலர்த்தாள்
எப்பொழுதும் பணிந்தேத்தி இன்புற்றங் கமர்கின்றார்.
101. செஞ்சடையார் திருவாப்ப னூர்திருவே டகம்முதலாம்
நஞ்சணியுங் கண்டரவர் நயந்தபதி நண்ணியே
எஞ்சலிலாக் காதலினால் இனிதிறைஞ்சி மீண்டணைந்து
மஞ்சணையும் மதில்மதுரை மாநகரில் மகிழ்ந்திருந்தார்.
102. பரமர்திருப் பரங்குன்றில் சென்றுபார்த் திபரோடும்
புரமெரித்தார் கோயில்வலங் கொண்டுபுகுந் துள்ளிறைஞ்சிச்
சிரமலிமா லைச்சடையார் திருவடிக்கீழ் ஆட்செய்யும்
அருமைநினைந் “தஞ்சதும்”என் றாரூரர் பாடுவார்.
103. “கோத்திட்டை” என்றெடுத்துக் கோதில்திருப் பதிகஇசை
மூர்த்தியார் தமைவணங்கி முக்கோக்க *ளுடன்முன்பே
ஏத்தியவண் தமிழ்மாலை இன்னிசைபா டிப்பரவிச்
சாத்தினார் சங்கரனார் தங்குதிருப் பரங்குன்றில்.

“திருவுடையார் திருமால் அயனாலும்
உருவுடையார் உமையாளை யோர்பாகம்
பரிவுடையார் அடைவார் வினைதிர்க்கும்
புரிவுடையார் உறைபூவணம் ஈதோ”. - தேவாரம்.

99. நேர் நீங்கி - சோர்வின்றி ; (நேர் - அழிவு, தேய்தல், சோர்வு). “அங்கிகள்
மூவரு நேர் அட்ட வசக்களு நேர். . .” - தக்கயாகப்பரணி 690. “நேர் என்றது
தேய்ந்துபோனா ரென்றவாறு” - உரை.

102. பார்த்திபரோடும் - மூவேந்தருடனும்.

103. பா-ம் - *தம்முன்பே; தம்முடனே.

“கோத்திட்ட டையுங்கோ வலுங்கோ யில்கொண்ட
ருமைக்கொண் டுழல்கின் றதோர்கொல் லைச்சில்லைச்
சேத்திட் டுக்குத்தித் தெருவே திரியுஞ்
சிலபூ தமுநீ ருந்திசை திசையன
சோத்திட் டுவிண்ணோர் பலருந் தொழநும்
மரைக்கோ வணத்தோ டொருதோல் புடைசூழ்ந்
தார்த்திட் டதும்பாம் புகைக்கொண் டதும்பாம்
படிகேள் உமக்காட் செயஅஞ் சதுமே”.

- தேவாரம்.

104. இறைவர்திருத் தொண்டுபுரி அருமையினை இருநிலத்து முறைபுரியும் முதல்வேந்தர் மூவர்களுங் *கேட்டஞ்சி மறைமுந் நூல் மணிமார்பில் வன்தொண்டர் தமைப்பணிந்தார் நிறைதவத்தோர் அப்பாலும் நிருத்தர்பதி தொழநினைந்தார்.
105. அந்நாட்டுத் திருப்பதிகள் *பலவும்அணைந் திறைஞ்சமலை நன்னாட்டு வேந்தருடன் நம்பிதாம் எழுந்தருள மின்னாட்டும் பன்மணிப்பூண் வேந்தர்இரு வரும்மீள்வார் தென்னாட்டு வேண்டுவன செய்தமைப்பார் தமைவிடுத்தார்.
106. இருபெருவேந் தரும்இயல்பின் மீண்டதற்பின் எழுந்தருளும் பொருவருஞ்சீர் வன்தொண்டர் புகழ்ச்சேர ருடன்புனிதர் மருவியதா னம்பலவும் பணிந்துபோய் மலைச்சாரல் குருமணிகள் வெயிலெறிக்குங் குற்றாலஞ் சென்றடைந்தார்.
107. குற்றாலத் தினிதமர்ந்த கூத்தர்குரை கழல்வணங்கிச் சொற்றாம மலர்புனைந்து குறும்பலாத் தொழுதிப்பால் முற்றாவெண் மதிமுடியார் பதிபணிந்து மூவெயில்கள் செற்றார்மன் னியசெல்வத் திருநெல்வே லியைஅணைந்தார்.
108. நெல்வேலி நீற்றழகர் தமைப்பணிந்து பாடிநிகழ் பல்வேறு பதிபிறவும் *பணிந்தன்பால் வந்தணைந்தார் வில்வேட ராய்வென்றி விசயனெதிர் பன்றிப்பின் செல்வேத முதல்வரமர் திருவிரா மேச்சரத்து.
109. மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப் பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச் சரஞ் *சார்ந்த சொன்மலர்மா லைகள்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதமர்ந்தார்.

104. பா-ம் - *கேட்டிறைஞ்சி; கேட்டருளி.

105. பா-ம் - *பிறவும்.

106. புனிதர் மருவிய - சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. குரு. . .எறிக்கும் - நிறத்தையுடைய மாணிக்கங்கள் கதிர் உமிழும்.

107. சொல்லாகிய மலர்மாலை.

108. பா-ம் - *பணிந்தன்பர்.

109. பயில்கின்றார் - வதிபவராகிய வன்தொண்டர். மாதோட்டத் திருக் கேதீச்சரம் சுழநாட்டிலுள்ளது.

பா-ம் - *சார்ந்து.

110. திருவிரா மேச்சரத்துச் செழும்பவளச் சுடர்க்கொழுந்தைப்
பரிவினால் தொழுதகன்று பரமர்பதி பிறபணிந்து
பெருவிமா னத்திமையோர் வணங்குபெருந் திருச்சுழியல்
மருவினார் வன்தொண்டர் மலைவேந்த ருடன்கூட.
111. திருச்சுழிய லிடங்கொண்ட செம்பொன்மலைச் சிலையாரைக்
கருச்சுழியில் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல்விடத்தின்
இருட்சுழியு மிடற்றாரை இறைஞ்சிஎதிர் இதழிமலர்ப்
பருச்சுழியத் துடன் “ஊனாய் உயிர்” எனும்பா மலர்புனைந்தார்.
112. அங்கணரைப் பணிந்துறையும் ஆரூரர்க் கவ்வூரில்
கங்குலிடைக் கனவின்கட் காளையாந் திருவடிவால்
செங்கையினிற் பொற்செண்ணுந் திருமுடியிற் சுழியமுடன்
எங்குமிலாத் திருவேடம் என்புருக முன்காட்டி.
113. “கானப்பேர் யாம்இருப்ப” தெனக்கழறிக் கங்கையெனும்
வானப்பே ராறுலவும் மாமுடியார் தாமகல
ஞானப்பே ராளருணர்ந் ததிசயித்து “நாகமுடன்
ஏனப்பே ரெயிறணிந்தார் அருளிருந்த பரி” சென்பார்.

கண்டருளும் படிசுழறிற் றறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புணர்சுழியற் புனிதர்கழல் வணங்கிப்போய்
அண்டர்பிரான் திருக்கானப் பேரணைவார் ஆரூர்
“தொண்டரடித் தொழிலும்” எனுஞ் சொற்பதிகத் *தொடைபுனைவார்.

110. விமானங்களில் செல்லும் தேவர்கள்.

111. இருள் சுழியும் - இருள் (நஞ்சு) தங்கும். இதழிமலர் பருச்சுழியத்
துடன் - கொன்றை மலரணிந்த பருத்த சுருண்ட மயிருடன். இஃது இளமைக் கோலக்
குறிப்பு. பின்வருஞ் செய்யுளைப் பார்க்க. “ஊனாய் உயிர் புகலாய்” என்னுந்
திருப்பதிகத்தில் “தெய்வத் தவர்தொழு தேத்திய குழகன்” (7) என்றும்,
“செண்டாடுதல் புரிந்தான்திருச் சுழியற் பெருமானை” (9) என்றும் வன்தொண்டர்
அருளியிருத்தல் காண்க.

“ஊனாய்உயிர் புகலாய்அக லிடமாய்முகில் பொழியும்
வானாய்வரு மதியாய்விதி வருவானிடம் பொழிலின்
தேனாதரித் திசைவண்டினம் மிழற்றுந்திருச் சுழியல்
நானாவித நினைவார்தமை நலியார்நமன் தமரே”. - தேவாரம்.

113. ஏனப்பேர் எயிறு - பன்றியின் பெருங் கொம்பை.

114. புண்டரிகப்புனல் - தாமரை நிறைந்த நீர்நிலைகள் சூழ்ந்த. பதிகத்
தொடை - பதிகமாலை.

பா-ம் - *தொடைஎடுத்தார்.

115. “காளையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறுவ தென்”றென்று
தாளையா ளும்பரவத் தருவார்பால் சார்கின்றார்
ஆளையநீ ளிடைக்காண அஞ்சியநீர் நாய்அயலே
வாளையபாய் நுழைப்பழன முனைப்பாடி வளநாடர்.
116. மன்னுதிருக் கானப்பேர் வளம்பதியில் வந்தெய்திச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் செழுங்கோயில் வலங்கொண்டு
முன்னிறைஞ்சி உள்ளணைந்து முதல்வார்சே வடிதாழ்ந்து
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை பாடினார் பரவினார்.
117. ஆராத காதலுடன் அப்பதியிற் பணிந்தேத்திச்
சீராருந் திருத்தொண்டர் சிலநாளங் கமர்ந்தருளிக்
காராரு மலர்ச்சோலைக் கானப்பேர் கடந்தணைந்தார்
போராணேற் றார்கயிலைப் பொருப்பர்திருப் புனவாயில்.
118. புனவாயிற் பதிஅமர்ந்த புனிதரா லயம்புக்கு
மன* ஆர்வ முறச் “சித்த நீதினைஎன் னொடு” என்றே
வினவான தமிழ்பாடி வீழ்ந்திறைஞ்சி அப்பதியில்
சினயானை உரித்தணிந்தார் திருப்பாதந் தொழுதிருந்தார்.
119. திருப்புனவா யிற்பதியில் அமர்ந்தசிவ னார்மகிழும்
விருப்புடைய *கோயில்பணிந் தருள்பெற்று மேவினார்
பொருப்பினொடு கானகன்று புனற்பொன்னி நாடணைந்து
பருப்பதவார் சிலையார்தம் பாம்பணிமா நகர்தன்னில்.

115. ஆளைய...முனைப்பாடி - மனிதர்களைத்தூரத்தே காண அஞ்சியநீர்நாயின் பக்கத்தே வாளை பாய்ந்து நுழையும் சேற்றையுடைய வயல் சூழ்ந்த முனைப்பாடி.

“தொண்ட ரடித்தொழலுஞ் சோதி இளம்பிறையுஞ்
சூதன மென்முலையாள் பாகமு மாகிவரும்
புண்ட ரிகப்பரிசாம் மேனியும் வானவர்கள்
பூசலிடக் கடல்நஞ் சுண்ட கருத்தமருங்
கொண்ட லெனத்திகழும் கண்டமும் எண்தோளுங்
கோல நறுஞ்சடைமேல் வண்ணமுங் கண்குளிரக்
கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றுகொ லோஅடியேன்
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே”. - தேவாரம்.

118. பா-ம் - *ஆர்வம் வரச்.

“சித்த நீதினை என்னொடு சூளறும் வைகலும்
மத்த யானையின் ஈருரி போர்த்த மணாளனார்
பத்தர் தாம்பலர் பாடிநின் றாடும் பழம்பதி
பொத்தி லாந்தைகள் பாட்ட றாப்புன வாயிலே”. - தேவாரம்.

119. பொருப்பினொடு - மலைகளுடன். பருப்பதவார் சிலையார்தம் -
மேருவை நீண்ட வில்லாகவுடைய சிவபிரானது.

பா-ம் - *கோயில்பல பணிந்தருளால் மேவினார்.

120. பாதாளீச் சரமிறைஞ்சி அதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதாதி நாதர்கழல் வணங்கிமிகு விரைவினுடன்
சூதாருந் துணைமுலையார் மணிவாய்க்குத் தோற்றிரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்குந் திருவாரூர் வந்தணைந்தார்.
121. திருநாவ லூர்வேந்தர் சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருவாரூர் வாழ்வார்கள் எதிர்கொள்ளத்
தருகாத லுடன்வணங்கித் தம்பெருமான் கோயிலினுள்
பெருகார்வத் தொடுவிரும்பும் பெரும்பேறு பெறப்புகுந்தார்.
122. வாசமலர்க் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலங்கொண்டு
நேசமுற முன்னிறைஞ்சி நெடும்பொழுதே லாம்பரவி
ஏசுவால் திருப்பதிகம் எடுத்தேத்தி எழுந்தருளால்
பாசவினைத் தொடக்கறுப்பார் பயில்கோயில் பணிந்தணைவார்.
123. பரவையார் மாளிகையில் பரிசனங்கள் முன்னெய்த
விரவுபே ரலங்கார விழுச்செல்வம் மிகப்பெருக
வரவெதிர்கொண் டடிவணங்க வன்தொண்டர் மலைநாட்டுப்
புரவலனா ரையுங்கொண்டு பொன்னணிமா ளிகைபுகுந்தார்.
124. பரவியே பரவையார் பரிவுடனே பணிந்தேத்தி
விரவிபோ னகங்கறிகள் விதம்பலவா கச்சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை பகல்விளக்கும் உடனமைத்துத்
திருஅமுது செய்வித்தார் திருந்தியதேன் மொழியினார்.
125. மங்கலமாம் பூசனைகள் பரவையார் செயமகிழ்ந்து
தங்கிஇனி தமர்கின்றார் தம்பிரான் கோயிலினுட்
பொங்குபெருங் காலமெலாம் புக்கிறைஞ்சிப்புறத்தணைந்து
நங்கள்பிரான் * அருள்மறவா நல்விளையாட் டினைநயந்தார்.

120. பாதாளீச்சரம் ஆதிசேஷனால் பூசிக்கப்பெற்றது (பாம்பணி மாநகர்). சூது ஆரும் - சூதாடு கருவிபோன்ற. சேதாம்பல் - செவ்வல்வி.

123. விரவு - செறிந்த. அலங்காரமாகிய விழுச்செல்வம். விழு - சீரிய.

124. விரவிய - கலந்த. போனகம் - சோறு. பகல் விளக்கு மங்கலத்துக்கு அறிகுறி.

125. பா-ம் - *தமர் அவர்கள்; தமர்ஆவார்.

126. நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசிமிக மகிழ்வெய்தி
விலக்கரும்போர்த் தகர்ப்பாச்சல் கண்டருளி வென்றிபெறு
மலைக்குநெடு முட்கணைக்கால் வாரணப்போர் மகிழ்ந்தருளி
அலைக்குமறப் பலபுள்ளின் அமர்விரும்பி அமர்கின்றார்.

வேறு

விரவு காதல் மீக்கூர மேவு நாள்கள் பலசெல்லக்
கரவில் ஈகைக் கேரளனார் தங்கள் கடல்குழ் மலைநாட்டுப்
பரவை யார்தங் கொழுநனார் தம்மைப் பணிந்து கொண்டணைவான்
இரவும் பகலும் தொழுதிருக்க இசைந்தார் அவரும் எழுந்தருள.

நங்கை பரவை யாருள்ளத் திசைவால் நம்பி எழுந்தருளத்
திங்கள் முடியார் திருவருளைப் பரவிச் சேர மான்பெருமாள்
எங்கு முள்ள அடியாருக் கேற்ற பூசை செய்தருளிப்
பொங்கு முயற்சி இருவரும்போய்ப் புக்கார் புனிதர் பூங்கோயில்.

தம்பி ராணைத் தொழுதருளாற் போந்து தொண்டர் சார்ந்தணைய
நம்பி யாரு ரருஞ்சேரர் நன்னாட் டரச னாராய
பைம்பொன் மணிநீள் முடிக்கழறிற் றறிவார் தாமும் பயணமுடன்
செம்பொன் நீடு மதிலாருர் தொழுது மேல்பாற் செல்கின்றார்.

வேறு

130. * பொன்பரப்பி மணிவரன்றிப் புனல்பரக்குங் காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன்மகிழ்ந்த கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி
மின்பரப்புஞ் சடைஅண்ணல் விரும்புதிருக் கண்டியூர்
அன்புருக்குஞ் சிந்தையுடன் பணிந்துபுறத் தணைந்தார்கள்.

131. வடகரையில் திருவையா றெதிர்தோன்ற மலர்க்கரங்கள்
உடலுருக உள்ளுருக உச்சியின்மேற் குவித்தருளிக்
கடல்பரந்த தெனப்பெருகுங் காவிரியைக் கடந்தேறித்
தொடர்வுடைய திருவடியைத் தொழுவதற்கு நினைவுற்றார்.

126. நிலைச் செண்டு - நின்று விளையாடும் பந்து. பரிச்செண்டு - குதிரை
மீதிருந்து ஆடும் பந்து. தகர் - ஆட்டுக்கடா. மலைக்கும் - மாறுபட்டு எதிர்க்கும்.
வாரணப் போர் - கோழிச்சண்டையையும் பார்த்து. அலைக்கும். அமர் - வருத்தும்
கொடிய புறவைகளின் சண்டைகளையும்.

127. விரவு காதல் மீக்கூர - கலந்த அன்பு அதிகப்பட. கேரளனார் - சேரர்
பெருமான்.

130. வரன்றி - கொழித்து.

பா-ம் - * பொங்கும் உயர்ச்சி.

வேறு

132. ஐயா நதனைக் கண்டுதொழு தருளா ருரர் தமைநோக்கிச்
செய்யாள் பிரியாச் சேரமான் பெருமாள் அருளிச் செய்கின்றார்
“மையார் கண்டர் மருவுதிரு வையா றிறைஞ்ச மனமுருகி
தையா நின்ற திவ்வாறு கடந்து பணிவோம் நாம்” என்ன.
133. ஆறு பெருகி இருகரையும் பொருது விசம்பில் எழுவதுபோல்
வேறு நாவாய் ஓடங்கள் மீது செல்லா வகைமிகைப்ப
நீறு விளங்குந் திருமேனி நிருத்தர் பாதம் பணிந்தன்பின்
ஆறு நெறியாச் செலவுரியார் தரியா தழைத்துப் பாடுவார்.
- “பரவும் பரிசென்” நெடுத்தருளிப் பாடுந் திருப்பாட் டின்முடிவில்
அரவம் புனைவார் தமை “ஐயா றுடைய அடிக ளோ” என்று
விரவும் வேட்கை யுடனழைத்து விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிகம்
நிரவும் இசையில் வன்தொண்டர் நின்று தொழுது பாடுதலும்.
135. மன்றில் நிறைந்து நடமாட வல்லார் தொல்லை ஐயாற்றில்
கன்று தடையுண் டெதிரழைக்கக் கதறிக் கனைக்கும்
புனிற்றாப்போல்
ஒன்றும் உணர்வால் சராசரங்கள் எல்லாங் கேட்க “ஓலம்” என
நின்று மொழிந்தார் பொன்னிமா நதியும் நீங்கி நெறிகாட்ட.

132. செய்யாள் - இலக்குமி.

133. இரு. . . போல் - இரு கரையும் மோதி ஆகாயத்தில் எழுவதுபோல்.
நாவாய் ஓடங்கள் - மரக்கப்பல்களும், அம்பிகளும் (தெப்பங்களும்). மிகைப்ப -
அதிகரிக்க. அன்பின் ஆறு நெறியா - அன்பின் வழியே வழியாக. அழைத்து -
'ஐயாறுடைய அடிகளே' என்று அழைத்து.

134. நிரவும் - நிறைந்த.

“பரவும் பரிசொன் றறியேன்னான் பண்டே யும்மைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலும் எய்த நினைய மாட்டேன்னான்
கரவில் அருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ”.

“கதிர்க்கொள் பசியை யொத்தேநான் கண்டேன் உம்மைக் காணாதேன்
எதிர்த்து நீந்த மாட்டேன்னான் எம்மான் தம்மான் தம்மானே
விதிர்த்து மேகம் மழைபொழிய வெள்ளம் பரந்து நுரைசிதறி
அதிர்க்கும் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ”.

- தேவாரம்.

135. புனிற்றா - ஈன்றணிமைப் பசு; இளங்கன்றையுடைய பசு. ஐயாற்றில்
நின்று “ஓலம்” என மொழிந்தார்.

விண்ணின் முட்டும் பெருக்காறு மேல்பாற் பளிக்கு வெற்பென்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பால்நீர் *வடிந்த நடுவு நல்லவழிப்
பண்ணிக் குளிர்ந்த *மணல்பரப்பக் கண்ட தொண்டர் பயில்மாரி
கண்ணிற் பொழிந்து மயிர்ப்புளகம் கலக்கக் கைஅஞ் சலிகுவித்தார்.

137. நம்பி பாதஞ் சேரமான் பெருமான் பணிய நாவலூர்ச்
செம்பொன் முந்நூல் மணிமாப்பர் சேரர் பெருமான் எதிர்வணங்கி
“உம்பர் நாதர் உமக்களித்த தன்றோ?” என்ன உடன்மகிழ்ந்து
தம்பி ராணைப் போற்றிசைத்துத் தடங்கா வேரி நடுவணைந்தார்.

138. செஞ்சொற்றமிழ்நா வலர்கோனும் சேரர் பிரானும் தம்பெருமான்
எஞ்ச லில்லா நிறையாற்றின் இடையே அளித்த மணல்வழியில்
தஞ்ச முடைய பரிசனமும் தாமும் ஏறித் தலைச்சென்று
பஞ்ச நதிவா ணரைப்பணிந்து விழுந்தார் எழுந்தார் பரவினார்.

அங்கண் அரனார் கருணையினை ஆற்றா தாற்றித் திளைத்திறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் திருவருளால் தாழ்ந்து மீண்டுந் தடம்பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன்வந்த படியே நடுவு போந்தேறத்
துங்க வரைபோல் நின்றநீர் துரந்து தொடரப் பெருகியதால்.

140. ஆய செயலின் அதிசயத்தைக் கண்டக் கரையில் ஐயாறு
மேய பெருமான் அருள்போற்றி வீழ்ந்து தாழ்ந்து மேல்பாற்போய்த்
தூய மதிவாழ் சடையார்தம் பதிகள் பிறவுந் தொழுதேத்திச்
சேய *கொங்க நாடணைந்தார் திருவா ழுரர் சேருடன்.

141. கொங்கு நாடு கடந்துபோய்க் குலவு மலைநாட் டெல்லையுற
நங்கள் பெருமான் தோழனார் நம்பி தம்பி ரான்தோழர்
அங்கண் உடனே அணையஎழுந் தருளா நின்றார்
எனும்விருப்பால்
எங்கும் அந்நாட் டுள்ளவர்கள் எல்லாம் எதிர்கொண்
டின்புறுவார்.

136. மேற்பக்கம் நீர் பளிங்கு மலைபோல நிலைத்து நிற்க. பயில்-நிறைந்த.
வடிந்த - வடிந்ததாக.

பா-ம் - * வடிந்து. *மணல்பரப்பு.

138. எஞ்சலில்லா - குறைதல் இல்லாத. தலைச்சென்று - அவ்விடஞ் சென்று.
பஞ்சநதி வாணரை - ஐயாறடிகளை.

139. உயர்ந்த மலைபோல் நின்ற நீர் விரைந்து.

140. பா-ம் - *கொங்கர்; கொங்கு.

141. தோழனாராகிய நம்பி என்னும் தம்பிரான் தோழர்.

பதிக ளெங்கும் தோரணங்கள் பாங்க ரெங்கும் *பூவனங்கள்
வதிக ளெங்கும் குளிர்பந்தர் மனைக ளெங்கும் அகிற்புகைக்கார்
நதிக ளெங்கும் மலர்ப்பிறங்கல் ஞாங்க ரெங்கும் ஓங்குவன
நதிக ளெங்கும் முழவினொலி நிலங்க ளெங்கும் பொலஞ்சுடர்ப்பூ.

திசைகள் தோறும் வரும்பெருமை அமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளம்
குசைகொள் வாசி நிரைவெள்ளம் கும்ப யானை அணிவெள்ளம்
மிசைகொள் பண்ணும் பிடிவெள்ளம் மேவுஞ் சோற்று வெள்ளங்கண்
டசைவில் இன்பப் பெருவெள்ளத்தமர்ந்து கொடுங்கோ ஞரணைந்தார்.

கொடுங்கோ ஞரின் *மதில்வாயில் அணிகோ டித்து மறுகில்உடுத்
தொடுங்கோ புரங்கள் மாளிகைகள் குளி *குளிர்சா லைகள்தெற்றி
நெடுங்கோ நகர்கள் ஆடரங்கு நிரந்த மணித்தா மங்கமுகு
விடுங்கோ தைப்பூந் தாமங்கள் நிரைத்து வெவ்வே றலங்கரித்து.

நகர மாந்தர் எதிர்கொள்ள நண்ணி எண்ணில் அரங்குதொறும்
மகரக் குழைமா தர்கள்பாடி ஆட மணிவீ தியில்அணைவார்
சிகர நெடுமா ளிகைஅணையார் சென்று திருவஞ் சைக்களத்து
நிகரில் தொண்டர் தமைக்கொண்டு புருந்தார் உதியர் நெடுந்தகையார்.

இறைவர் கோயில் மணிமுன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி எதிர்புக்கு
நிறையுங் காத லுடன்வீழ்ந்து பணிந்து நேர்நின் றாருரர்
முறையில் விளம்புந் திருப்பதிகம் “முடிப்பது கங்கை” என்றெடுத்துப்
பிறைகொள் முடியார் தமைப்பாடிப் பரவிப் பெருமா ளுடன்தொழுதார்.

142. பாங்கர் - பக்கங்கள். வதிகள் - வழிகள். காரகில் புகை. மலர்ப் பிறங்கல் - மலர் மலைகள். ஞாங்கர் - அந்நதியிடங்களில். பொலம் - பொன்.

பா-ம் - *பலவளங்கள்; பவளங்கள்.

143. குசைகொள் வாசி நிரை வெள்ளம் - கடிவாளங்கொண்ட குதிரை அணியாகிய வெள்ளம். மிசை. . . .பிடி - மேற்கொண்ட அலங்காரத்தையுடைய பெண் யானைகளின்.

144. அணிகோடித்து - அணிகளால் அழகு செய்து. மறுகில் உடு - தெருக்களில் நட்சத்திரங்களை. குளி - நிலா முற்றங்கள். தெற்றி - திண்ணைகள். கோ நகர்கள்-தலை நகரங்கள். ஆடு அரங்கு-நடன சபைகள். நிரந்த மணித்தாமம் - பரவிய இரத்தின மாலைகள். விடும் கோதைப்பூந் தாமங்கள் - தொங்க விடும் கோதையாகிய பூமாலைகள்.

பா-ம் - *மணிவாயில் கோடித் தணிகள். *கரிசாலை.

145. மகரக் குழை - மகரகுண்டலம் ; சுறா வடிவாகச் செய்த காதணி. மாளிகையில் அணையாதவராய்.

146. “முடிப்பது கங்கையுந் திங்களுஞ் செற்றது மூவெயில் நொடிப்பது மாத்திரை நீறெ முக்கணை நூறினார் கடிப்பது மேறுமென் றஞ்சு வந்திருக் கைகளால் பிடிப்பது பாம்பன்றி இல்லை யோளம் பிரானுக்கே”. - தேவாரம்.

தொழுது திளைத்துப் புறம்போந்து தோன்றப் பண்ணும் பிடிமேற்பார்
முழுதும் ஏத்த நம்பியைமுன் பேற்றிப் பின்பு தாமேறிப்
பழுதில் மணிச்சா மரைவிசிப் பைம்பொன் மணிமா ளிகையில்வரும்
பொழுது மறுகில் இருபுடையும் மிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார்.

“நல்ல தோழர் நம்பெருமாள் தமக்கு நம்பி இவ” ரென்பார்
“எல்லை இல்லாத் தவம்முன்பென் செய்தோம் இவரைத் தொழ” என்பார்
“செல்வம் இனியென் பெறுவதுநஞ் சிலம்பு நாட்டுக்” கெனஉரைப்பார்
“சொல்லுந்தரமோ பெருமாள்செய் தொழிலைப் பாரீர்” எனத்தொழுவார்.

பூவும் பொரியும் பொன்துகளும் பொழிந்து பணிவார்
“பொருவில்இவர்
மேவும் பொன்னித் திருநாடே புவிக்குத் திலதம்” எனவியப்பார்
பாவுந் துதிகள் எம்மருங்கும் பயில வந்து மாளிகையின்
மாவுங் களிறும் நெருங்குமணி வாயில் புகுந்து மருங்கிழிந்தார்.

150. கழறிற் றறியுந் திருவடியுங் கலைநா வலர்தம் பெருமானாம்
முழவிற் பொலியுந் திருநெடுந்தோள் முனைவர் தம்மை

உடன்கொண்டு

விழவிற் பொலியும் மாளிகையில் விளங்கு சிங்கா சனத்தின்மிசை
நிழல்திக் கொளிரும் பூணாரை இருத்தித் தாமும் நேர்நின்று.

செம்பொற் கரக வாசநீர் தேவி மார்கள் எடுத்தேந்த
அம்பொற் பாதந் தாம்விளக்கி அருளப் புகலும் ஆரூர்
தம்பொற் றாளை வாங்கி ‘இது தகா’தென் றருளத் தரணியில்வீழ்ந்
“தெம்பெற் றிமையால் செய்தனஇங் கெல்லாம் இசைய வேண்டும்”
என.

பெருமாள் வேண்ட எதிர்மறுக்க மாட்டார் அன்பிற் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோள் உதியர்பிரான் செய்த எல்லாங் கண்டிருந்தார்
அருமா னங்கொள் பூசனைகள் அடைவே எல்லாம் அளித்ததற்பின்
ஒருமா மதிவெண் குடைவேந்த ருடனே அமுது செய்துவந்தார்.

148. சிலம்பு நாட்டுக்கு - மலை நாட்டுக்கு.

149. குதிரைகளும் யானைகளும் நெருங்கும் மணி வாயில்.

150. திருவடியும்-அடிகளும். முழவில் - மத்தளம்போல. முனைவர்தம்மை-
முதல்வரை; நாவலர் தம் பெருமானாகிய முனைவர்தம்மை. நிழல் திக்கு ஒளிரும்
பூணாரை - திக்குகளெல்லாம் ஒளி விளங்கும் ஆபரணமணிந்த சுந்தரரை.

151. எம் பெற்றிமையால் - எமது அன்புத் தன்மையால்.

152. அரு மானங்கொள் - அரிய மாண்பு கொண்ட.

153. சேர ருடனே திருஅமுது செய்த பின்பு கைகோட்டி
ஆரம் நறுமென் கலவைமான் மதச்சாந் தாடை அணிமணிப்பூண்
ஈர விரைமென் மலர்ப்பணிகள் இனைய முதலா யினவருக்கம்
சார எடுத்து வன்தொண்டர்ச் சாத்தி மிக்க தமக்காக்கி.

பாடல் ஆடல் இன்னியங்கள் பயிறல் முதலாம் பண்ணையினில்
நீடும் இனிய விநோதங்கள் நெருங்கு காலந் தொறுநிகழ
மாடு விரைப்பூந் தருமணஞ்செய் ஆரா மங்கள் வைகுவித்துக்
கூட முனைப்பா டியர்கோவைக் கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார்.

வேறு

செண்டாடுந் தொழில்மகிழ்வுஞ் சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்
வண்டாடு மலர்வாவி மருவியநீர் விளையாட்டும்
தண்டாமும் மதகும்பத் தடமலைப்போர் சலமற்போர்
கண்டாரா விருப்பெய்தக் காவலனார் *காதல்செய்நாள்.

156. நாவலர்தம் பெருமானும் திருவாரூர் நகராளும்
தேவர்பிரான் கழலொருநாள் மிகநினைந்த சிந்தையராய்
“ஆவியைஆ ருராணை மறக்கலுமா மே” என்னும்
மேவியசொற் றிருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார்.

153. சேரர் சுந்தரருடன் திருவமுது செய்தபின்பு தமது கையை வளைத்து
. சுந்தனக்கலவை கஸ்தூரி. வன்தொண்டர்க்குச் சாத்தி மிகுந்தனவற்றைத்
தமக்காக்கி.

154. இன் இயங்கள் - இனிய வாத்தியங்கள். பண்ணையினில் - விளை
யாடல்களில். தரு - மரங்கள். ஆராமங்கள் - சோலைகளில்.

155. சிறு சோறு - பிள்ளைகள் சமைக்குஞ் சோறு ; “சிறுமுத்தனைப் பேணிச்
சிறுசோறு மடுத்தநீ.” - கலித்தொகை : 59, 20. சிறுசோற்றைச் சித்திரான்னம்
என்போருமுளர். தண்டா. போர் - குறையாத மும்மதத்தையுடைய மத்தகம்
பொருந்திய யானையின் போர். சலமற் போர் - தணியாக் கோபத்துடன் புரியும்
மல்யுத்தம். காவலனார் (சேரமான்) நம்பியாரூரரைக் காதல்செய் நாள்.

பா-ம் - *காவல்.

156. “பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வாணைப்
போக முந்திரு வும்புணர்ப் பாணைப்
பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பாணைப்
பிழைள லாந்தவி ரப்பணிப் பாணை
இன்ன தன்மையன் என்றறி யொண்ணா
எம்மா னைஎளி வந்தபி ராணை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
ஆரு ராணை மறக்கலு மாமே” - தேவாரம்.

157. திருவாரூர் தனைநினைந்து “சென்றுதொழு வேன்” என்று
மருஆர்வத் தொண்டருடன் வழிக்கொண்டு செல்பொழுதில்
ஒருவாநண் புள்ளருக உடனெழுந்து கைதொழுது
பெருவான வரம்பினார் பிரிவாற்றார் பின்செல்வார்.
158. வன்தொண்டர் முன்னெய்தி மனமழிந்த உணர்வினராய்
“இன்றுமது பிரிவாற்றேன் என்செய்கேன் யான்” என்ன
“ஒன்றுநீர் வருந்தாதே உமதுபதி யின்கணிநுந்
தன்றினார் முனைமுருக்கி அரசாளும்” எனமொழிந்தார்.
159. ஆரூர் மொழிந்தருள அதுகேட்ட அருட்சேரர்
“பாரோடு விசம்பாட்சி எனக்குமது பாதமலர்
தேருகும் நெடுவீதித் திருவாரூர்க் கெழுந்தருள
நேருகும் மனக்காதல் நீக்கவும்அஞ் சுவன்” என்றார்.
160. மன்னவனார் அதுமொழிய வன்தொண்டர் எதிர்மொழிவார்
“என்னுயிருக் கின்னுயிராம் எழிலாரூர்ப் பெருமானை
வன்நெஞ்சக் கள்வனேன் மறந்திரேன் மதியணிந்தார்
இன்னருளால் அரசளிப்பீர் நீர்இருப்பீர்” எனஇறைஞ்ச.
161. மற்றவரும் பணிந்திசைந்தே மந்திரிகள் தமைஅழைத்துப்
“பொற்புநிறை தொன்னகரில் இற்றைக்கு முன்புகுந்த
நற்பெரும்பண் டாரநா னாவருக்க மானவெலாம்
பற்பலவாம் ஆளின்மிசை ஏற்றிவரப் பண்ணும்” என.
162. ஆங்கவரும் அன்றுவரை ஆயமா கியதனங்கள்
ஒங்கியபொன் நவமணிகள் ஒளிர்மணிப்பூண் துகில்வருக்கம்
ஞாங்கர்நிறை விரையுறுப்பு வருக்கமுதல் நலஞ்சிறப்பத்
தாங்குபொதி வினைஞர்மேல் தலமலியக் கொண்டணைந்தார்.

157. ஒருவா - நீங்காத.

158. அன்றினார் முனை முருக்கி - பகைத்தவரைப் போரில் அழித்து.

161. புகுந்த - சேர்ந்த. பண்டாரம் - பொக்கிஷத்தில்.

162. ஆயமாகிய - குவிந்துள்ள. ஞாங்கர் - அவ்விடத்தில். விரையுறுப்பு
வருக்கமுதல் - வாசனைத் திரவியங்கள் முதலியவற்றை.

163. மற்றவற்றின் பரப்பெல்லாம் வன்தொண்டர் பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடர்
பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத் தொழுதெடுத்துப் புனைஅலங்கல்
வெற்புயர்தோ ஞறத்தமுவி விடைஅளித்தார் வன்தொண்டர்.
164. ஆரூரர் அவர்தமக்கு விடைஅருளி அங்ககன்று
காருரு மலைநாடு கடந்தருளிக் கற்சுரமும்
நீருருங் கான்யாறும் நெடுங்கானும் பலகழியச்
சீருருந் திருமுருகன் பூண்டிவழிச் *செல்கின்றார்.
165. திருமுருகன் பூண்டிஅயற் *செல்கின்ற போழ்தின்கண்
பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன் கொடுப்பதலால்
ஒருவர்கொடுப் பக்கொள்ள ஒண்ணாமைக் கதுவாங்கிப்
பெருகருளால் தாங்கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ அதுஅறியோம்.
166. வென்றிமிகு பூதங்கள் வேடர்வடி வாய்ச்சென்று
வன்தொண்டர் பண்டாரங் கவரஅருள் வைத்தருள
அன்றினார் புரமெரித்தார் அருளால்வேட் டுவப்படையாய்ச்
சென்றவர்தாம் வரும்வழியில் இருபாலுஞ் செயிர்த்தெழுந்து.
167. வில்வாங்கி அலகம்பு விசைநாணிற் சந்தித்துக்
“கொல்வோம்இங் கிட்டுப்போம்” எனக்கோபத் தாற்குத்தி

163. . . வன்தொண்டரின் பரிசனங்கள் முன்னே. . . முனைப்பாடித் திரு
நாடராகிய வன்தொண்டரது பொற்பாதங்களைப் பணிந்தவராகிய சேரமான்
பெருமானை, வன்தொண்டர் தொழுது எடுத்து, மாலையணிந்த மலைபோலும்
உயர்ந்த தோளுறத் தமுவி. . . .

164. ஆரூரர் சேரர்தமக்கு. கல்சுரமும் - பரல்கள் நிறைந்த வழியும்; பாலை
வழியும்.

பா-ம் - * செலவணைந்தார்; சென்றணைந்தார்.

165. பொரு விடையார் - சிவபெருமான்.

பா-ம் - * சேர்கின்ற.

166. செயிர்த்து - கோபித்து.

167. அலகம்பு - ஒருவித அம்பு; இதனை வாளியம்பு என்பர். குத்தி - பூமியில்
குத்தி; தாக்கியுமாம். அல்லலுடன் பறியுண்டார் (திரவியங்களைச் சுமந்துகொண்டு
ஆரூரருக்கு முன்னே சென்ற ஆட்கள்) இரிந்தோடி ஆரூரர் மருங்கணைந்தார்.
இரிந்தோடி - கலைந்தோடி.

எல்லையில்பண் டாரமெலாங் கவர்ந்துகொள இரிந்தோடி
அல்லலுடன் பறியுண்டார் ஆரூரர் மருங்கணைந்தார்.

168. ஆரூரர் தம்பால்அவ் வேடுவர்சென் றணையாதே
நீருஞ் செஞ்சடையார் அருளினால் நீங்கஅவர்
சேருராந் திருமுருகன் பூண்டியினிற் சென்றெய்திப்
போருரு மழவிடையார் கோயிலைநா டிப்புக்கார்.
169. அங்கணர்தங் கோயிலினை அஞ்சலிகூப் பித்தொழுது
மங்குலுற நீண்டதிரு வாயிலினை வந்திறைஞ்சி
பொங்குவிருப் புடன்புக்கு வலங்கொண்டு புனிதநதி
திங்கள்முடிக் கணிந்தவர்தந் திருமுன்பு சென்றணைந்தார்.
170. உருகியஅன் பொடுகைகள் குவித்துவிழுந் துமைபாகம்
மருவியதம் பெருமான்முன் வன்தொண்டர் பாடினார்
“வெருவுறவே டுவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்கிங்
கருகிருந்தீர்?” எனக் “கொடுகு வெஞ்சிலை” அஞ் சொற்பதிகம்.
171. பாடியவர் பரவுதலும் பரம்பொருளாம் அவரருளால்
வேடுவர்தாம் பறித்தபொரு ளளவையெல்லாம் விண்ணெருங்க
நீடுதிரு வாயிலின்முன் குவித்திடலும் நேரிறைஞ்சி
ஆடுமவர் திருவருளால் அப்படியே கைக்கொண்டார்.
172. கைக்கொண்டு கொடுபோம்அக் கைவினைஞர் துமைஏவி
மைக்கொண்ட மிடற்றாரை வணங்கிப்போய்க் கொங்ககன்று
மெய்க்கொண்ட காதலினால் விரைந்தேகி மென்கரும்புஞ்
செய்க்கொண்ட சாலியுஞ்சூழ் திருவாரூர் சென்றணைந்தார்.

168. அவர் - ஆரூரர்.

170. வெருவுற - அச்சமுற்றுத் திடுக்கிட. எத்துக்கு - எற்றுக்கு; என்னத்துக்கு.

“கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகவேடுவர் விரவலாமை சொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக் குத்திக்குறைகொண் டாறலைக்கு மிடம்
முடுகுநாறிய வடுகர்வாழ்முரு கன்பூண்டிமா நகர்வாய்
இடுகுநுண்ணிடை மங்கைதன்னொடும் எத்துக்கிங்கிருந்

தீர்எம்பிரான் நீரே”. - தேவாரம்.

172. கொடு. . . ஏவி - (திரவியங்களைச் சுமந்து) கொண்டுபோகும் ஆட்களை
(ஆரூரர்) ஏவி. செய் - வயல்களில்.

173. நாவலர்மன் னவர்அருளால் விடைகொண்ட நரபதியார்
ஆவியின்ஒன் றாநண்பின் ஆரூர் தமைநினைந்து
மாவலரு மலர்ச்சோலை மகோதையினில் மன்னிமலைப்
பூவலயம் பொதுநீக்கி அரசரிமை *புரிந்திருந்தார்.
174. இந்நிலைமை உதியர்பிரான் எம்பிரான் வன்தொண்டர்
பொன்னிவள நாடகன்று மகோதையினில் மேற்புகுந்து
மன்னுதிருக் கயிலையினில் மதவரைமேல் எழுந்தருள
முன்னர்வயப் பரியுகைக்குந் திருத்தொழில்பின் *மொழிகின்றாம்.
175. மலைமலிந்த திருநாட்டு மன்னவனார் மாகடல்போல்
சிலைமலிந்த கொடித்தானைச் சேரலனார் கழல்போற்றி
நிலைமலிந்த மணிமாட நீள்மறுகு *நான்மறைசூழ்
கலைமலிந்த புகழ்க்காழிக் கணநாதர் திறமுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 927.

மலைநாட்டிலே, கொடுங்கோளுரிலே, சேரர்மரபிலே பிறந்தவர்
பெருமாக்கோதையார். “உலக இயல்பும் அரச இயல்பும் உறுதியுள்ளன
அல்ல” என்னும் எண்ணம் அவருக்கு உண்டாயிற்று, அதனால், அவர்,
சிவபக்தராய் திருவஞ்சைக் களத்தப்பனை நாள்தோறும் வழிபட்டு
வந்தார்.

அதுபோது சேரநாட்டைப் புரந்து வந்த செங்கோற் பொறையன்
என்னும் மன்னன், தவமேற்கொண்டு வனம் புகுந்தான். அமைச்சர்கள்
ஒருங்கு சேர்ந்து ஆலோசித்தார்கள். அவர்கள் நினைவில்
பெருமாக்கோதையார் தோன்றினார். பெருமாக்கோதையார்
சேரர்குல முதல்வர் என்பதும், அரசிற்கு உரியவர் என்பதும்
அவர்களுக்கு விளங்கின.

அமைச்சர்கள், பெருமாக்கோதையார்பால் அணைந்தார்கள்;
பணிந்தார்கள்; “இம்மலைநாட்டின் செங்கோலை அடிகள் தாங்கி

173. நரபதியார் - சேரவேந்தர். உயிரியல்புகளுள் ஒன்றாகிய நண்பு என்றபடி.
மா - வண்டுகள். மலைப் பூவலயம் - மலைநாட்டில்.

பா-ம் - *புரந்திருந்தார்.

174. மதவரை - யானை. வயப்பரி உகைக்கும் - வெற்றிக் குதிரையைச்
செலுத்தும்.

பா-ம் - *முயல்கின்றாம்.

175. தானை - சேனைகளையுடைய.

பா-ம் - *மாமறைசூழ்; மாளிகைசூழ்.

அருளல்வேண்டும்” என்று முறையிட்டார்கள். பெருமாக்கோதையார், “இவர்கள் விருப்பத்துக்கு இணங்கினால், திருத்தொண்டுக்குப் பழுது நேருமன்றோ? திருத்தொண்டுக்குப் பழுது நேராதவாறு அரசு புரிதல் கூடுமோ? இதற்குத் திருவருள் துணைவேண்டும். எதற்குத் திருவருள் நோக்கை அறிதல் நலம்” என்று சிவசந்நிதி அடைந்தார்; விண்ணப்பஞ் செய்தார். திருத்தொண்டை வழாது அரசியற்றும் ஆற்றலும், யாரும் யாவும் கழறுவதை விளங்கிக்கொள்ளும் உணர்வும், அழியா விறலும், பெருங்கொடையும், படை வாகனம் முதலியனவும் திருவருளால் பெருமாக்கோதையார்க்குக் கிடைத்தன. மாக்கோதையார், ஆண்டவனை வாழ்த்தி வணங்கி வெளியே வந்தார்; அமைச்சர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினார். யாரும் யாவும் கழறுவதை யுணரும் இயல்பைப் பெற்றமையால், பெருமாக்கோதையார்க்குக் கழறிற்றறிவார் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

கழறிற்றறிவார் நன்னாளிலே திருமுடி சூட்டப்பெற்றார்; பெற்றதும், திருக்கோயிலுக்குச் சென்று ஆண்டவனைத் தொழுதார்; பின்னர் யானைமீது இவர்ந்து ஊர்வலம் வந்தார். அவ்வேளையில், வண்ணான் ஒருவன் எதிர்ப்பட்டான். அவன், தோளிலே உவர்ப் பொதி இருந்தது. வழியில் பெய்த மழையினால் உவர் கரைந்தது. அதனால் அவன் உடலில் வெண்மை பூத்திருந்தது. கழறிற்றறிவார், அவ்வண்ணானைச் ‘சிவனடியார்’ என மனத்துட் கொண்டார்; யானையை விட்டு இறங்கினார்; விரைந்தோடினார்; அவனைக் கும்பிட்டார். வண்ணான் அகங் கலங்கி, “சிறியேன் அடி வண்ணான்” என்று சொன்னான். அதற்குச் சேரர்பிரான், “அடியேன் அடிச் சேரன்; திருநீற்றின் திருவேடத்தை நினைப்பித்தீர்; வருந்தற்க” என்று விடை கொடுத்தனுப்பினார். அக்காட்சி, அமைச்சர்க்கும் மற்றவர்க்கும் வியப்பூட்டிற்று. அவர்கள், மன்னரின் அடியவர் பத்தியைப் பாராட்டிப் போற்றினார்கள். கழறிற்றறிவார் மீண்டும் யானைமீதேறி நகர்வலம் வந்தார்; அரண்மனை அடைந்தார்; அரியாசனத்தில் அமர்ந்தார்.

சேரர் பெருமான் சிவநேயமும் திருநீற்றுச் செல்வமும் விளங்க, நீதி அரசியற்றி வந்தார். “தேடும் பொருளும் செல்வமும் பிறவும் தில்லைக்கூத்தன் திருவடிகளே” என்று கொண்டு, அக்கூத்தனைப் பூசித்து வரலானார். ஒவ்வொரு நாளும் பூசை முடிவிலே, தில்லைக் கூத்தன் தனது திருச்சிலம்பொலியை, நாயனார்க்குக் கேட்பிக்கச்

செய்வது வழக்கம். சேரர் பெருமான், சிவபூசையில் ஈடுபட்டும், சிவனடியார்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் வரையாது கொடுத்தும், சில வேள்விகள் பல செய்தும் வாழ்ந்து வந்தார்.

மதுரையம் பதியிலே “பாணபத்திரர்” என்ற சிவனடியார் ஒருவர் இருந்தார். ஆண்டவனை இசையால்வழிபடுவது அவர்தம் திருத்தொண்டு. அவருக்குப் பொருள் உதவச் சிவபெருமான் திரு உளங் கொண்டார்; கொண்டு, பாணபத்திரர் கனவிலே தோன்றி, “சேரன் நம்மாட்டு அன்புடையவன்; அவன், உனக்குப் பொருள் உதவுவான்; அதன்பொருட்டு நாம் திருமுகங் கொடுக்கிறோம்; போய்வா” என்று திருவாய் மலர்ந்து, “மதிமலிபுரிசை” என்னுந் திருப்பாசுரத்தை வரைந்து கொடுத்தருளினார்.

பாணபத்திரர் ஆண்டவன் ஆணைதாங்கி, மலைநாட்டுக்குச் சென்றார்; கொடுங்கோளுரிலுள்ள அரண்மனை அடைந்தார்; தமது வருகையைச் சேரமான் பெருமாளுக்குத் தெரிவித்தார். சேரர் ஓடிவந்து, பாணபத்திரரை வணங்கினார். பத்திரர், சேரரைத் தொழுது திருமுகத்தைக் கொடுத்தார். மன்னர் பெருமான் திருமுகத்தை வாங்கிப் பார்த்தார்; தலைமீது வைத்துக் கொண்டார்; தம்மைமறந்தார்; ஆனந்தக்கூத்தாடினார்; பாணரது பாதங்களிலே வீழ்ந்து வணங்கினார்; திருமுகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்வெய்தினார்; மந்திரிமார்களை அழைத்தார்; “நமது பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் பொதிசெய்யுங்கள்; அவைகளை ஆட்களின்மீது சுமத்தி வாருங்கள்” என்று கட்டளை இட்டார். அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள்.

சேரமான் பெருமாள், பாணபத்திரருக்கு அவைகளைக் காட்டி, “இவைகளைக் கொள்க; இன்னும் சேனை அரசு முதலியவற்றையும் கொள்க” என்று வேண்டினார். பாணபத்திரர், சேரர் பெருமானை நோக்கி, “யான் விரும்புவதை மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். இதுவே சிவபெருமான் ஆணை. ஆகவே, அரசு முதலியவற்றை அடிகளே கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னார். மன்னர் பெருமான், ஆண்டவன் ஆணையை மறுத்தற்கு அஞ்சினார்; பாணபத்திரர் சொல்வழி நின்றார். பாணபத்திரர், பொருள், யானை முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டார். பின்னர் அவர், யானைமீதேறிப் புறப்பட்டார். சேரர் பெருமான் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றார். நகர்ப்புறம் எய்தியதும், மன்னரிடம் பாணனார் விடைபெற்று மதுரை நோக்கினார்.

ஒருநாள் வழக்கம்போலச் சேரமான் பெருமாள் பூசைசெய்தார். அன்று அவருக்குத் திருச்சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. அதனால் சேரர் பெருமானுக்கு வருத்தம் உண்டாயிற்று. “யான் ஏதோ பிழை செய்துவிட்டேன். இவ்வுடல் எற்றுக்கு?” என்று உடைவாளை உருவினார்; மார்பிலே நாட்டினார். நாட்டினதும், திருச்சிலம்பொலி கேட்டது. உடனே அன்பர் பெருமான் உடைவாளை நீக்கினார்; தில்லைக் கூத்தனை வழுத்தினார். வழுத்தி, “ஐயனே! இத்திருவருளை முன்னம் புரியாதது என்னை?” என்று கேட்டார். இச்சமயத்தில் வன்தொண்டப் பெருமானை நினைப்பிக்கத் தில்லைப் பெருமான் திருஉளங்கொண்டார்; கொண்டு, “சேரனே! இன்று வன்தொண்டன் நம்மைச் சிற்றம்பலத்திலே கண்டு வழிபட்டான்; தமிழ் பாடினான். அத்தமிழ் நம்மைத் தன்வயப்படுத்திற்று. அதனால் சிலம்பொலி தகையப்பட்டது” என்று அசரீரியாக அருளிச் செய்தார்.

அதுகேட்ட சேரர் பெருமான், அடியவர்களுக்கு ஆண்டவன் அருள் செய்யுந் திறத்தை வியந்தார்; ‘சிற்றம்பலத்தையும் வன்தொண்டரையும் காணல்வேண்டும்’ என்று உறுதிக்கொண்டார்; உடனே புறப்பட்டார்; தில்லையை அடைந்தார்; சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தக் கூத்தாடும் அப்பனைக் கண்டார்; அகங்குழைந்து உருகினார்; அன்பில் மூழ்கிப் பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடினார். சிற்சபேசன் திருச்சிலம்பொலி கேட்டது. சேரர் பெருமான் இன்பக் கடலில் அழுந்தினார். அவர் சிலநாள் அங்கே தங்கி இருந்தார்.

கழறிற்றறிவார் வன்தொண்டரைக் காண விரும்பினார்; தில்லையை விடுத்தார்; சீர்காழி முதலிய பல தலங்களை வணங்கிக்கொண்டே திருவாரூரை அடைந்தார். மன்னர் வருகையைக் கேள்வியுற்ற நம்பியாரூரர் அவரை, எதிர்கொண்டார். இவர் அவரை வணங்கினார்; அவர் இவரை வணங்கினார்; இருவரும் அன்பில் மூழ்கி ஒருவராயினார். இவ்வொருமையால் வன்தொண்டருக்குச் “சேரமான் தோழர்” என்னும் ஒரு நாமமும் வழங்கலாயிற்று.

பின்னர் இருவருஞ் சேர்ந்து திருக்கோயிலுக்குச் சென்றனர்; ஆண்டவனை வழிபட்டனர். சேரமான் பெருமாள் மும்மணிக் கோவையை அருளிச் செய்தார். அங்கிருந்து இருவரும் பரவையார் திருமாளிகை நோக்கினர். பரவையார் அன்புடன் அடியவரை வரவேற்றார். சேரமான் பெருமான், வன்தொண்டருடன் சிலநாள் தங்கி இருந்தார்.

‘மதுரை முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுதல் வேண்டும்’ என்னும் விருப்பம் வன்தொண்டருக்கு எழுந்தது. அவருடன் போந்து அத் திருப்பதிகளை வணங்குதற்குச் சேரமான் பெருமானும் விரும்பினார். இருவரும் புறப்பட்டனர்; திருநாகைக் காரோணத் தொழுது, திருமறைக்காடு சேர்ந்தனர். திருமறைக்காட்டில் சேரமான் பெருமாள் திருவந்தாதி பாடினார். இருவரும் அங்கிருந்து மதுரை சேர்ந்தனர். அங்கே சோழ மன்னனும் போந்திருந்தான். சேர சோழ பாண்டியர் மூவரும், நம்பியாரூரரும் ஒருவரோ டொருவர் அளவளாவி, ஆலவாய்ப் பெருமானை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

சிலநாள் கழிந்தபின்னை, சேரமான் பெருமானும் நம்பியாரூரரும் மதுரையை விடுத்துத் திருவாரூரை அடைந்தனர். சேரமான் பெருமாள், வன்தொண்டரைத் தம் ஊருக்கு எழுந்தருளுமாறு பன்முறை வேண்டினார். அவர்தம் வேண்டுதலுக்கு இணங்கி, வன்தொண்டப் பெருமான் அவருடன் புறப்பட்டார். இருவரும் கொடுங்கோளூர் சேர்ந்து, அஞ்சைக் களத்தப்பனை வழிபட்டு வந்தனர்.

வன்தொண்டப் பெருமானுக்குத் திருவாரூர்ப் பெருமான் நினைவு தோன்றிற்று, தோன்றவே, அவர் திருவாரூருக்குப் பயணமானார். அதுகண்ட சேரர்பெருமான், வன்தொண்டரை வணங்கி, “பெருமானே! உம்மையான் எங்ஙனம் பிரிந்து வாழ்வேன்?” என்றார். அதற்கு, வன்தொண்டப் பெருமான், “நீர் சிறிதும் வருந்தற்க; பகை அரசை வென்று இவ்வூரை ஆண்டு வருக” என்று கூறியருளினார். சேரமான் பெருமாள், “அடிகளின்திருவடிகளே அடியேன் அரசாட்சி” என்று வணங்கினார். வன்தொண்டப் பெருமான், “யான்திருவாரூர்ப் பெருமானை மறந்திரேன்; நீர் இங்கு இருக்க” என்று சொல்லி வணங்கினார். அதற்கு மேல் மறுப்புரை கூறக் கழறிற்றறிவார் அஞ்சினார். அரசர் பெருமான் அமைச்சர்களை அழைத்து, “நமது அரண்மனையில் உள்ள பண்டாரம் முழுவதையும் ஒருங்கே திரட்டுங்கள்; அவைகளைப் பொதி பொதியாகக் கட்டுங்கள்; வன்தொண்டருக்கு முன்னர் அவைகளைச் சுமந்து செல்லுமாறு ஆட்களை ஏவுங்கள்” என்று பணித்தார். அப்பணியை அமைச்சர்கள் உடனே செய்து முடித்தார்கள். வன்தொண்டர், தோழரை அன்போடு தழுவி, விடை கொடுத்துத் திருவாரூரை நோக்கினார். சேரமான் பெருமாள், வன்தொண்டரை மறவாத சிந்தையினராய், ஆட்சி புரிந்து வந்தார்.

சிலகாலங் கழித்து, வன்தொண்டப்பெருமான் மீண்டும் கொடுங்கோளுரை அடைந்தார். அவர், அஞ்சைக்களத்து அப்பனை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஆண்டவன் அருளால் ஒரு வெள்ளையானை வந்தது. அவர் அதன் மீது ஏறித் திருக்கயிலைக்கு எழுந்தருளினார். சேரமான் பெருமாள், அதை உணர்ந்து, குதிரையின் மேல்ஏறித் தொடர்ந்தார். (மற்றவிவரம் சுந்தரர் வரலாற்றில் கூறப்படும்.)

38. கணநாத நாயனார் புராணம் (7)

1. ஆழி மாநிலத் தகிலமீன் றளித்தவள் திருமுலை அமுதுண்ட வாழி ஞானசம் பந்தர்வந் தருளிய வனப்பின தளப்பில்லா ஊழி மாகடல் வெள்ளத்து மிதந்துல கினுக்கொரு முதலாய காழி மாநகர்த் திருமறை யவர்குலக் காவலர் கணநாதர்.

2. ஆய அன்பர்தாம் அணிமதிற்
சண்பையில் அமர்பெருந் திருத்தோணி
நாய னார்க்குநற் றிருப்பணி
யாயின நாளும்அன் பொடுசெய்து
மேய அத்திருத் தொண்டினில்
விளங்குவார் விரும்பிவந் தணைவார்க்குத்
தூய கைத்திருத் தொண்டினில்
அவர்தமைத் துறைதொறும் பயில்விப்பார்.

நல்ல நந்தன வனப்பணி செய்பவர் நறுந்துணர் மலர்கொய்வோர்

* பல்ப ணித்தொடை புனைபவர் கொணர்திரு மஞ்சனப்

பணிக்குள்ளோர்

அல்லு நன்பக லுந்திரு அலகிட்டுத் திருமெழுக் கமைப்போர்கள்
எல்லை யில்விளக் கெரிப்பவர் திருமுறை எழுதுவோர் வாசிப்போர்.

2. துறைதொறும் - கைத்திருத்தொண்டின் ஒவ்வொரு துறையிலும். அவை இன்ன இன்ன என்பது பின் கூறப்படுதல் காண்க.

3. துணர் - கொத்து. தொடை - மாலை. நன்பகலும் - நன்றாகிய உச்சிக் காலத்திலும்; "நன்பகல் அந்தி நடைஇடை விலங்கலின்" - பொருநராற்றுப் படை ; 46.

பா-ம் - * பன்மலர்த்.

4. இனைய பஹிருப் பணிகளில்

அணைந்தவர்க் கேற்றஅத் திருத்தொண்டின்
 வினைவி ளங்கிட வேண்டிய
 குறைஎலாம் முடித்துமே விடச்செய்தே
 அனைய அத்திறம் புரிதலின்
 தொண்டரை ஆக்கிஅன் புறுவாய்மை
 மனைய நம்புரிந் தடியவர்க்
 கின்புற வழிபடுந் தொழில் மிக்கார்.

இப்பெ ருஞ்சிறப் பெய்திய தொண்டர்தாம் ஏறுசீர் வளர்காழி
 மெய்ப்பெ ருந்திரு ஞானபோ எனக்கழல் மேவிய விருப்பாலே
 முப்பெ ரும்பொழு தருச்சனை வழிபாடு மூளும்அன் பொடுநாளும்
 ஒப்பில் காதல்கூர் உளங்களி சிறந்திட ஒழுகினார் வழுவாமல்.

ஆன தொண்டினில் அமர்ந்தபே ரன்பரும் அகலிடத் தினிலென்றும்
 ஞான முண்டவர் புண்டரீ கக்கழல் அருச்சனை நலம்பெற்றுத்
 தூந றுங்கொன்றை முடியவர் சுடர்நெடுங் கயிலைமால் வரைஎய்தி
 மான நற்பெருங் கணங்கட்கு நாதராம் வழித்தொண்டின்
 நிலைபெற்றார்.

உலக முய்யநஞ் சுண்டவர் தொண்டினில் உறுதிமெய் யுணர்வெய்தி
 அலகில் தொண்டருக் கறிவளித் தவர்திறம் அவனியின் மிசையாக்கும்
 மலர்பெ ரும்புகழ்ப் புகலியில் வருங்கண நாதனார் கழல்வாழ்த்திக்
 குலவு நீற்றுவண் கூற்றுவ னார்திறங் கொள்கையின் மொழிகின்றாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 934.

கணநாத நாயனார், சோழநாட்டிலே, சீர்காழியிலே தோன்றிய
 வேதியர். அவர், இல்லறத்தில் நின்று, திருத்தோணிப் பெருமானார்க்குத்
 திருத்தொண்டு செய்தவர். அவர், திருநந்தவனப் பணி செய்வோர்,
 மலர் கொய்வோர், திருமாலை கட்டுவோர், திருமஞ்சன மெடுப்போர்,
 திருவலகிடுவோர், திருமெழுகிடுவோர், திருவிளக்கேற்றுவோர்,
 திருமறை எழுதுவோர், ஒதுவோர் முதலிய திருத்தொண்டர்களுக்குக்
 குறைகள் நேருமாயின், அவைகளை நீக்குவார்; இத்திருத்
 தொண்டுகளில் மக்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களைத் திருத்தொண்டர்

4. பஹிரு - பல் திரு.

5. திருஞான போனகர் - திருஞான சம்பந்தர்.

களாக்குவார். இத்துணைத் திருத்தொண்டுகளுடன், நாயனார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பேரன்போடு முப்போதும் வழிபட்டு வந்தார். அதனால், அவர் திருக்கயிலையடைந்து சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

39. கூற்றுவ நாயனார் புராணம் (9)

1. துன்னார் முனைகள் தோள்வலியால் வென்று சூலப் படையார்தம் நன்னா மந்தந் திருநாவில் நாளும் நவிலும் நலமிக்கார் பன்னாள் ஈசர் அடியார்தம் பாதம் பரவிப் பணிந்தேத்தி முன்னா கியநற் றிருத்தொண்டின் முயன்றார் களந்தை முதல்வனார்.
2. அருளின் வலியால் அரசொதுங்க அவனி எல்லாம் அடிப்படுப்பார் பொருளின் முடிவுங் காண்பரிய வகையால் பொலிவித் திகல்சிறக்க மருளுங் களிற் பாய்புரவி மணித்தேர் படைஞர் முதல்மாற்றார் வெருளுங் கருவி நாண்குநிறை வீரச் செருக்கின் மேலானார்.

வென்றி வினையின் மீக்கூர வேந்தர் முனைகள் பலமுருக்கிச் சென்று தும்பைத் துறைமுடித்துஞ் செருவில் வாகைத் திறங் *கெழுமி மன்றல் மாலை மிலைந்தவர்தம் வளநா டெல்லாங் கவர்ந்துமுடி ஒன்றும் ஒழிய அரசர்திரு எல்லாம் உடைய ராயினார்.

1. துன்னார் முனைகள் - பகைவர்களைப் போர்க்களத்தில்.

2. மற்ற அரசுகள் ஒதுங்க. பொருளின் எல்லையையும் பெருக்கி.

3. முருக்கி - கெடுத்து. "வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம், வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் - உட்கா, தெதிருன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நொச்சி, அதுவளைத்த லாகும் உழிஞை - அதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர் செருவென் றதுவாகை யாம்". துறை, திறம் என்பன கூறுபாடுகளை உணர்த்துவன; விரிவு தொல்காப்பியம் புறத்திணை இயலிற் பார்க்க.

பா-ம் - *கமழு.

4. மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார் மணிமா மவுலி புனைவதற்குத் தில்லை வாழந் தணர்தம்மை வேண்ட அவரும் “செம்பியர்தம் தொல்லை நீடுங் குலமுதலோர்க் கன்றிச் சூட்டோம் முடி” என்று நல்கா ராகிச் சேரலன்றன் மலைநா டணைய நண்ணுவார்.
5. ஒருமை உரிமைத் தில்லைஅந் தணர்கள் தம்மில் ஒருகுடியைப் பெருமை முடியை அருமைபுரி காவல் பேணும் படிஇருத்தி இருமை மரபுந் தூயவர்தாஞ் சேரர் நாட்டில் எய்தியபின் வரும்ஐ யுறவால் மனந்தளர்ந்து மன்றுள் ஆடும் கழல் *பணிவார்.
6. அற்றை நாளில் இரவின்கண் “அடியேன் தனக்கு முடியாகப் *பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம் பெறவே வேண்டும்” எனப்பரவும் பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக் கனவில் பாத மலரளிக்க உற்ற *அருளால் அவைதாங்கி உலகம் எல்லாந் தனிப்புரந்தார்.
7. அம்பொன் நீடும் அம்பலத்துள் ஆரா அமுதத் திருநடஞ்செய் தம்பி ரானார் புவியில்மகிழ் கோயில் எல்லாந் தனித்தனியே இம்பர் ஞாலம் களிகூர எய்தும் பெரும்பூ சனைஇயற்றி உம்பர் மகிழ அரசளித்தே உமையாள் கணவன் அடிசேர்ந்தார்.

காதற் *பெருமைத் தொண்டின்றிலைக் கடல்கூழ் வையங் காத்தளித்துக் கோதங் ககல முயல்களந்தைக் கூற்ற னார்தங் கழல்வணங்கி நாத மறைதந் தளித்தாரை நடைநூற் பாவில் நவின்றேத்தும் போத மருவிப் பொய்யடிமை இல்லாப் புலவர் செயல்புகல்வாம்.

4. மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார் - வளமையுடைய உலகைக் காக்கின்ற கூற்றுவ நாயனார். மவுலி - முடி. செம்பியர்தம் - சோழர்களின்.

5. இருமை மரபும் - வைதிகமும் சைவமும்; தாய் மரபும் தந்தை மரபும் என்றும், இருபிறப்பு என்றும் கூறுதலுமாம். வரும் ஐயுறவால் - நேர்ந்த சந்தேகத்தால்.

பா-ம் - *பணிந்தார்.

6. பெற்ற பேறு - பெற்ற பயனாயுள்ளதாகிய.

பா-ம் - *பெற்ற மேறு. *உணர்வால்.

8. பா-ம் - *பெருகுந்.

9. தேனுங் குழலும் *பிழைத்ததிரு மொழியாள் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்குஞ் சடையார் தூது தருந்திருநாள்
கூனுங் குருடுந் தீர்த்தேவல் கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றேன் ஏழு பிறப்பின் முடங்குகூன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 943.

கூற்றுவ நாயனார் களந்தைப் பதியின் தலைவர்; குறுநில மன்னர்.
அவர், அடியவர் பத்தியிற் சிறந்தார். ஐந்தெழுத்தோதுவது அவர்தம்
வழக்கம்.

நாயனார் வேற்றரசர் பலருடன் போர்புரிந்து பல நாடுகளைப்
பற்றினார். அவர், சதுரங்க சேனை முதலிய அரசர்க்குரிய செல்வ
மெல்லாம் பெற்றிருந்தார்; திருமுடி ஒன்றுமட்டும் பெறாதிருந்தார்;
அக்குறையை நீக்குதற் பொருட்டுத் தில்லைவாழ் அந்தணர்களிடம்
முறையிட்டார். அவர்கள், “சோழமன்னர்க்கன்றி மற்றவர்க்கு நாங்கள்
முடி சூட்டுவதில்லை” என்று மறுத்தார்கள். மறுத்த அவர்கள்,
திருமுடியைக் காக்கும்பொருட்டு, ஒரு குடியை மட்டும் அங்கே
விடுத்துச் சேரநாட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

கூற்றுவ நாயனார் வருந்தித் “தில்லைக் கூத்தன் திருவடியே
எனக்கு முடியாதல்வேண்டும்” என்று துயின்றார். தில்லைப்
பெருமான் நாயனார் கனவிலே தோன்றித் திருவடியை முடியாக
நாயனார்க்குச் சூட்டியருளினார். நாயனார் அத்திருவடியை
முடியாகத் தாங்கி, உலகத்தைப் புரந்து வந்தார். அவர், பல திருப்பதி
களுக்குச் சென்று, வழிபாடுசெய்து, சிவபிரான் திருவடி நீழலை
யடைந்தார்.

9. குழலும் - புல்லாங்குழலும். பிழைத்த - தோற்ற. பணியும் - பாம்பும்.
“பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்” - அப்பர். பரவையார் வீட்டில் கூனன்
ஒருவனும், குருடன் ஒருவனும் இருந்தனர். அவ்விருவரும் முறையே
திருமாலையையும் அடைக்காலையையும் வந்தொண்டப் பெருமானுக்குக் கொடுப்பது
வழக்கம். ஆண்டவன் தூதுசென்று, பரவையாரின் புலவிதீர்த்தநாளில், அவ்விருவரும்
முறையே கூனும் குருடும் நீங்கப்பெற்றார்; “கூற்றுக் கெவனோ புகல்திரு வாரூரன்
பொன்முடிமேல் - ஏற்றுத் தொடையலும் இன்னடைக் காயும் இடுதருமக் -
கோற்றொத்து கூனனுங் கூன்போய்க் குருடனுங் கண்பெற்றமை - சாற்றித் திரியும்
பழமொழி யாம்இத் தரணியிலே” - நம்பியாண்டார் திருவந்தாதி - 48.

பா-ம் - *குழைத்ததிரு.

viii. பொய் அடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்

40. பொய் அடிமை இல்லாத புலவர் புராணம் (3)

1. “செய்யுள்நிகழ் சொற்றொளியும் செவ்வியநூல் *பலநோக்கும் மெய்யுணர்வின் பயன்இதுவே” எனத்துணிந்து விளங்கியொளிர் மையணியுங் கண்டத்தார் மலரடிக்கே ஆளானார் பொய்யடிமை யில்லாத புலவரெனப் *புகழ்மிக்கார்.
2. பொற்பமைந்த அரவாரும் புரிசடையார் தமையல்லால் சொற்பதங்கள் வாய்திறவாத் தொண்டுநெறித் தலைநின்ற பெற்றியினில் மெய்யடிமை யுடையாராம் பெரும்புலவர் மற்றவர்தம் பெருமையார் அறிந்துரைக்க வல்லார்கள்.
3. ஆங்கவர்தம் அடியிணைகள் தலைமேற்கொண் டவனிளலாம் தாங்கியவெண் குடைவளவர் குலஞ்செய்த தவமனையார் ஓங்கிவளர் திருத்தொண்டின் உண்மையுணர் செயல்புரிந்த பூங்கழலார் புகழ்ச்சோழர் திருத்தொண்டு புகல்கின்றாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 946.

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர், “செய்யுளின் சொற்றொளியும், பல நூலாராய்ச்சியும், அவைகளால் பெறும் மெய்யுணர்ச்சியின் பயனும் சிவனடிக்கு அன்பு செய்தலே யாகும்” என்னும் உண்மையை உணர்ந்தவர்; அவ்வழி நின்றொழுகி ஆண்டவன் திருவடி சேர்ந்தவர்.

1. “பொய்யடிமையில்லாத புலவர்” என்று நம்பியாரூரர் கூறியவாறே சேக்கிழாரும் கூறிப்போந்தார். வழிநூலாசிரியராகிய நம்பியாண்டார் நம்பி, “தரணியிற் பொய்ம்மை யிலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிற்கபிலர்-பரணர் நக்கிரர் முதல் நாற்பத் தொன்பது பல்புலவோர் - அருணமக் கியுந் திருவால வாயரன் சேவடிக்கே-பொருளமைத் தின்பக் கவிபல பாடும் புலவர்களே” (49) என்று புலவர் பெயர்களைச் சிறப்பாகக் குறித்துள்ளார். சேக்கிழார் முதல்நூல் வழிநின்றொழுகியதைக்கொண்டு, ஆராய்ச்சிக்காரருட் சிலர், வழிநூலார் கொள்கையை மறுத்து, “பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் மாணிக்கவாசகர்” என்று கூறுப.

பா-ம் - *பயில். *புலம்.

2. “கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிசெடினும் - நள்ளேன் தினதடி யாரொடல் லால்நர கம்புகினும் - எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின்திறைவா - உள்ளேன் பிறதெய்வம் உண்ணையல் லாதெங்கள் உத்தமனே” - மாணிக்கவாசகர்.

41. புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் (41)

1. குலகிரியின் கொடுமுடிமேல் கொடிவேங்கைக் குறிஎழுதி நிலவுதரு மதிக்குடைக்கீழ் நெடுநிலங்காத் தினிதளிக்கும் மலர்புகழ்வண் தமிழ்ச்சோழர் வளநாட்டு மாமுதூர்
*உலகில்வளர் அணிக்கெல்லாம் உள்ளுறையூ ராம்உறையூர்.
2. அளவில்பெரும் புகழ்நகரம் அதனில்அணி மணிவிளக்கும் இளவெயிலின் சுடர்ப்படலை இரவொழிய எறிப்பனவாய்க் கிளரொளியேர் நெடுவானப் பேர்யாற்றுக் கொடிகெழுவும் வளரொளிமா ளிகைநிரைகள் மருங்குடைய மறுகெல்லாம்.
3. நாகதலத் தும்பிலத்தும் நானிலத்தும் நலஞ்சிறந்த போகம்அனைத் தினுக்குறுப்பாம் பொருவிறந்த வளத்தினவாய் மாகநிறைந் திடமலிந்த வரம்பில்பல பொருள்பிறங்கும் ஆகரமொத் துளஅளவில் ஆவணவீ திகளெல்லாம்.

1. குல கிரியின் - மேரு வரையின்; இமய மலையின் எனினுமாம். மேரு, மந்தரம், இமயம் இவைகளை ஒன்றுபடுத்திக் கூறுதல் மரபு. "...இமய நட்டரவு சுற்றி - அத்தலை யலற முந்நீர் கடைந்தவ ரரவ மொப்ப" என வருஉஞ் சிந்தாமணிப் பாட்டின் (963) உரையில் நச்சினார்க்கினியர் "மந்திரத்தின் தொழிலை இமயத்துக் கேற்றினார். அது மலையரையனாதலின், "இமய வில்வாங்கிய (கலித்தொகை - 38 ; 1) என்றார் பிறரும்" என்று விசேடங் கூறியிருத்தல் காண்க. "பல்கொடி-தாழ மேருவில் உயர்த்த செம்பியர் தனிப்புலிக் கொடி தழைக்கவே" - கலிங்கத்துப்பரணி : 18. "மேருவரையிற் புலிபொறித்து மீண்டநாள்" - இராச இராச சோழன் உலா : 76. "இமையவர் உறையும் சிமையப் பிடர்த்தலைக் - கொடுவரி ஒற்றி", "பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணாண்டான் - மன்னவன் வளவன்", "வடவரைமேல் வாள்வேங்கை ஒற்றினன்யார் அம்மானை" - சிலப்பதிகாரம் : 5. இந்திரன் : 97-98; 17. ஆய்ச்சியர் - உள்வரி 2 ; 29. வாழ்த்து - அம்மானை 3. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் : 85-குறிப்புப் பார்க்க. உள்ளுறை - இருப்பிடம். உறையூர் - சோழ இராஜதானிகளுள் ஒன்று. அழகுகளெல்லாம் உறையும் ஊர் என்றபடி. "பிடார் உறந்தை" (சிலப்பதிகாரம் : 8 - வேனில் - 3), "ஓடாப் பூட்கை உறந்தை" (சிறுபாணாற்றுப்படை : 83).

பா-ம் - *உலகுவளர் பணிக்கெல்லாம்.

2. படலை - பரப்பு ; செறிவு. கிளர் ஒளி - எழும் ஒளி. வானப்பேர் யாறு- "கங்கையம் பேரியாறு". கெழுவும் - பொருந்தும். நிரைகள் - வரிசைகள். மறுகு - தெரு. ஒளி சேர்ந்த ஆற்றிலே துகிற் கொடிகள் படியும் மாளிகை நிரைகள்.

3. நாக தலத்தும் - சுவர்க்கத்தினும். பிலத்தும் - பாதாள லோகத்தினும். "நாகநீண் நகரொடு நாகநாடதனொடு" - சிலப்பதிகாரம் : 1. மங்கல. 21. (நாகநீணகர் - சுவர்க்கம் : உரை). "மாலை நாகமார்பர் மேகமாகி நின்றுடிப்பவான் - மேலைநாகர் கிழைநாகர் போன்மயங்கி விழவே" - தக்கயாகப்பரணி : 510. (மேலை நாகர் - சுவர்க்க லோகத்தார் : கிழை நாகர் - பிலத்தவர்). நானிலத்தும் - குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்று நான்காகப்பிரிந்துள்ள இப்பூமியினும். பொருவிறந்த - ஒப்பில்லாத. மாகம் - ஆகாயம். பிறங்கும் - பெருகும். ஆகரம் - உறைவிடம் ; சுரங்கம். ஆவண விதிகள் - கடை விதிகள்.

4. பார்நனைய மதம்பொழிந்து பணிவிசும்பு கொளமுழங்கும்
போர்முகவெங் கறையடியும் புடையினமென் றடையவரும்
சோர்மழையின் விடுமதத்துச் சுடருநெடு மின்னோடைக்
கார்முகிலும் பலதெரியா களிற்றுநிரைக் *களமெல்லாம்.
5. படுமணியும் பரிச்செருக்கும் ஒலிகிரைப் பயில்புரவி
நெடுநிரைமுன் புல்லுண்வாய் நீர்த்தரங்க நுரைநிவப்ப
விடுசுடர்மெய் யுறையடுக்கல் முகில்படிய விளங்குதலால்
தொடுகடல்கள் அனையபல துரங்கசா லைகளெல்லாம்.
6. துளைக்கைஐரா வதக்களிற்றுத் துரங்கஅர சுந்திருவும்
விளைத்தஅமு துந்தருவும் விழுமணியுங் கொடுபோத
உளைத்தகடல் இவற்றொன்று பெறவேண்டி உம்பரூர்
வளைத்துபோன் றுளதங்கண் மதின்குழந்த மலர்க்கிடங்கு.
7. காரேறுங் கோபுரங்கள் கதிரேறும் மலர்ச்சோலை
தேரேறும் மணிவீதி திசையேறும் வசையிலணி
வாரேறும் முலைமடவார் மருங்கேறும் மலர்க்கணையொண்
பாரேறும் புகழ்உறந்தைப் பதியின்வளம் பகர்வரிதால்.

4. கறையடியும் - யானையும். புடை - பக்கத்தே. ஓடை - பட்டம்; மதத்தையும் பட்டத்தையும் உடைய. நிறம் செயல் முதலியவாற்றான், யானையும் மேகமும் ஒத்திருத்தலால், இரண்டுக்கும் வேற்றுமை தெரியா முறையில், யானைக் கூடங்கள் இருந்தன என்படி.

பா-ம் - *கணமெல்லாம்.

5. படு. . . கிரை - ஒலிக்கின்ற மணியும் குதிரைக் கனைப்பும் கடல் ஒலி போல முழங்க. பயில். . . நிவப்ப - நிறைந்த குதிரை வரிசைகளும், புல்லை யுண்ணும் அவைகளின் வாய் நீரும் முறையே அலைகளையும், அவைகளின் நுரைகளையும் போன்று ஒங்க. விடு. . . படிய - ஒளிவிடும் உடலமும், போர்வையும் (கவசமும்) முறையே மலைகளையும் அவைகளில் படியும் மேகங்களையும் நிகர்ப்ப. துரங்கம் - குதிரை.

6. துளை. . . .கொடு போத - துளை பொருந்திய கையையுடைய ஐராவத மென்னும் யானையையும், உச்சைச்சிரவமென்னும் அரச குதிரையையும், இலக்கு மியையும், கடைந்த அமுதத்தையும், கற்பகத் தருவையும், சிந்தாமணியையும் தேவர்கள் எடுத்துச் சென்றமையால். உளைத்த கடல் - வருந்திய திருப்பாற்கடல். உம்பர் ஊர் - தேவருலகத்தை. கிடங்கு - அகழி.

7. கோபுரங்களில் கார்(மேகம்) ஏறும். கதிர் - சூரிய சந்திரர். வசையில் அணி திசை ஏறும்-இழிவில்லா அமுகு திசைகளில் பரவும். அளி என்பது பாட மாயின், அருள் எனக்கொள்க. வார் - கச்சை. மடவார் மருங்கு - மடவாரிடம்; மடவாரிடை எனினுமாம். தேர் ஏறும் (செல்லும்) மணிவீதி திசை ஏறும் (திக்குகளிற் போய் முடியும்) என்றும், வசையில் அணிவார் முலை ஏறு மடவார் . . . என்றும் கோடலுமாம்.

8. அந்நகரில் பாரளிக்கும் அடலரச ராகின்றார்
மன்னுதிருத் தில்லைநகர் மணிவீதி அணிவிளக்கும்
சென்னிநீ டனபாயன் திருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னிநதிப் புரவலனார் புகழ்ச்சோழர் எனப்பொலிவார்.
9. ஒருகுடைக்கீழ் மண்மகளை உரிமையினில் மணம்புணர்ந்து
பருவரைத்தோள் வென்றியினால் பார்மன்னர் பணிகேட்பத்
திருமலர்த்தும் பேருலகுஞ் செங்கோலின் முறைநிற்ப
அருமறைச்சை வந்தழைப்ப அரசளிக்கும் அந்நாளில்.
10. பிறைவளருஞ் செஞ்சடையார் பேணுசிவா லயமெல்லாம்
நிறைபெரும்பூ சனைவிளங்க நீடுதிருத் தொண்டர்தமைக்
குறையிரந்து வேண்டுவன குறிப்பின்வழி கொடுத்தருளி
முறைபுரிந்து திருநீற்று முதல்நெறியே பாலிப்பார்.
11. அங்கண்இனி துறையுநாள் அரசிறைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரொடு குடபுலத்துக் கோமன்னர் திறை* கொணரத்
தங்கள்குல மரபின்முதற் றனிநகராங் கருவூரில்
மங்கலநாள் அரசுரிமைச் சுற்றமுடன் வந்தணைந்தார்.
12. வந்துமணி மதிற்கருவூர் மருங்கணைவார் வானவர்குழ்
இந்திரன்வந் தமரர்புரி எய்துவான் எனஎய்திச்
சிந்தைகளி கூர்ந்தரனார் மகிழ்திருவா னிலைக்கோயில்
முந்துறவந் தணைந்திறைஞ்சி மொய்யொளிமா ளிகைபுகுந்தார்.
13. மாளிகைமுன் அத்தாணி மண்டபத்தின் மணிபுனைபொற்
கோளரிஆ சனத்திருந்து குடபுலமன் னவர்கொணர்ந்த
ஒளிநெடுங் *களிற்றின் அணி உலப்பில்பரி *துலைக்கனகம்
நீளிடையில் லிலகுமணி முதல்நிறையுந் திறைகண்டார்.

8. பார் அளிக்கும் - உலகைக் காக்கும். அடல் - வெற்றி. சென்னி - சோழரில். பொன்னிநதிப் புரவலனார் - காவிரி நாட்டுக் காவலராகிய.

10. குறையிரந்து - தாமே வேண்டி.

11. பல அரசுகள் இறைஞ்ச. கருவூர் சோழ இராசதானிகளுள் ஒன்று.
பா-ம் - *காணத்.

12. இந்திரன் அமராவதியை அடைந்ததுபோல. திருவானிலை, கருவூர் ஆலயத்தின் பெயர்.

13. அத்தாணிமண்டபத்தின் - அரசிருக்கை மண்டபத்தின். ஒளி. . . . மணி முதல் - நெடிய யானைக் கூட்டத்துடன் அளவில்லாத குதிரைஅணி, பொன் நிறை, தொலைவிலேயே ஒளி விளக்கும் மணிகள் முதலிய.

பா-ம் - *களிற்றணியும் விளக்குமணி. *துணைக்கனகம்.

14. திறைகொணர்ந்த அரசர்க்குச் செயலுரிமைத் தொழிலருளி
“முறைபுரியுந் தனித்திகிரி *முறைநில்லா முரண்அரசர்
உறைஅரணம் உளவாகில் தெரிந்துரைப்பீர்” எனஉணர்வு
நிறைமதிநீ டமைச்சர்க்கு மொழிந்தருளி நிகழுநான்.
15. சென்றுசிவ காமியார் கொணர்திருப்பன் ளித்தாமம்
அன்றுசித றுங்களிற்றை அறஎறிந்து பாகரையும்
கொன்றஎறி பத்தரெதிர் “என்னையுங்கொன் றருளும்” என
வென்றிவடி வாள்கொடுத்துத் திருத்தொண்டில் மிகச்சிறந்தார்.
16. விளங்குதிரு மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்து பாரளிக்கும்
துளங்கொளிநீள் முடியார்க்குத் தொன்முறைமை நெறிஅமைச்சர்
“அளந்ததிறை முறைகொணரா அரசன்உளன் ஒருவன்” என
உளங்கொள்ளும் வகைஉரைப்ப உறுவியப்பால் முறுவலிப்பார்.
17. “ஆங்கவன்யார்?” என்றருள “அதிகனவன் அணித்தாக
ஓங்கெயில்குழ் மலைஅரணத் துள்ளுறைவான்” எனஉரைப்ப
“ஈங்குநுமக் கெதிர்நிற்கும் அரணுளதோ! படைஎழுந்தப்
பாங்கரணந் துகளாகப் *பற்றறுப்பீர்” எனப்பகர்ந்தார்.
18. அடல்வளவர் ஆணையினால் அமைச்சர்களும் புறம்போந்து
கடலனைய நெடும்படையைக் கைவகுத்து மேற்செல்வார்
படர்வனமும் நெடுங்கிரியும் பயில்அரணும் பொடியாக
மிடலுடைநாற் கருவியுற *வெஞ்சமரம் மிகவிளைத்தார்.

14. திகிரி. அரணம் - சக்கரநெறி நில்லாத மாறுபட்ட அரசர்கள் வாழும்
அரணாகிய இடங்கள். (அரணம் - காவலிடங்கள் ; கோட்டைகள்).

பா-ம் - *வழி.

15. இப்பாடல் சில பிரதிகளிலில்லை.

16. துளங்கு ஒளி - மிக்க ஒளி. முறுவலிப்பார் - புன்னகை புரிவாராய்.

17. அணித்தாக - சமீபமாக. எயில் - மதில். அப்பாங்கு - அப்பக்கத்துள்ள.

பா-ம் - *பற்றுவீர்.

18. அடல் வளவர் - வெற்றி வாய்ந்த சோழர். கைவகுத்து - அணிவகுத்து.
மிடலுடை நாற்கருவி உற - வலிமையுடைய நால்வகைச் சேனைகளைக் கொண்டு.
வெஞ்சமரம் - வெம்போரை.

பா-ம் - *வெஞ்சமத்தை.

19. வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் *மிலைந்தேற
அளவில்அர ணக்குறும்பின் அதிகர்கோன் அடற்படையும்
உளநிறைவெஞ் சினந்திருகி உயர்காஞ்சி *மிலைந்தேறக்
கிளர்கடல்கள் இரண்டென்ன இருபடையும் கிடைத்தனவால்.

வேறு

20. கயமொடு கயமெதிர் குத்தின
அயமுடன் அயமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரு முற்றனர்
வியனமர் வியலிட மிக்கதே.
21. மலையொடு மலைகள் மலைந்தென
அலைமத அருவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெறு
கொலைமத கரிகொலை யுற்றவே.

வேறு

22. சூறை மாருதம் ஒத்தெதிர்
ஏறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப்பெய்து
சிறி ஆவி செகுத்தனர்.

19. வஞ்சி மலர் மிலைந்து - வஞ்சிமாலை யணிந்து; வஞ்சி பகைமேற்
செல்வோர் அணிவது. அரணக் குறும்பின்-மிக்க அரண்களையுடைய; (குறும்பு
சாதியைக் குறிப்பதுமாம்.) திருகி-முறுகி. உயர் காஞ்சி - உயர்ந்த காஞ்சிப் பூமாலை;
இது, படைமுன் எதிருன்றி நிற்போர் குடுவது; கூற்றுவ நாயனார் புராணம் : 3.
குறிப்புப் பார்க்க. கிடைத்தன - கிட்டின.

பா-ம் - *மலைந்தேற்ப, மிலைந்தேற்ப.

20. கயமொடு - யானையுடன். அயமுடன் - குதிரையுடன். முனை -
போரிடை. வயவரும் - வீரரும். வியன்அமர் - பெரும்போர். வியலிடம் - அகன்ற
இடத்தில்.

21. மலைந்தென - போர் புரிந்தாற்போல. சிலையினர். . .உற்ற - மேலுள்ள
வில் வீரரது விசையினைப்பார்க்கிலும் மிகுந்து கொல்லும் கொலை யானைகள்
ஒன்றோடொன்று போரிட்டு மாண்டன.

22. சூறை மாருதம் - சண்டமாருதம். பரி வித்தகர் - குதிரை வீரர்கள். வேறு
.....செகுத்தனர் - வேறுவேறாக எதிர்த்துச் சிறிப் போரிட்டு உயிரை மாய்த்தனர்.

23. மண்டு போரின் மலைப்பவர்
துண்ட மாயிட உற்றெதிர்
கண்டர் ஆவி கழித்தனர்
உண்ட சோறு கழிக்கவே.

24. வீடி னார்உட லிற்பொழி
நீடு வார்குரு திப்புனல்
ஒடும் ஆறென ஒத்தது
கோடு போல்வ பிணக்குவை.

25. வானி லாவு கருங்கொடி
மேனி லாவு பருந்தினம்
ஏனை நீள்கழு கின்குலம்
ஆன ஊனொடெழுந்தவே.

வேறு

26. வரிவிற் கதைசக் கரமுற் கரம்வாள்
சுரிகைப் படைசத் திகழுக் கடைவேல்
எரிமுத் தலைகப் பணமெற் பயில்கோல்
முரிவுற் றனதுற் றனமொய்க் களமே.

27. வடிவே லதிகன் படைமா ளவரைக்
கடிகுழ் அரணக் கணவாய் நிரவிக்
கொடிமா மதில்நீ டுகுறும் பொறையூர்
முடிநே ரியனார் படைமுற் றியதே.

23. கண்டர் - வீரர்கள்; எதிர்த்தவர்களைக் கண்டப்படுத்த வல்லார்.

24. வீடினார் - இறந்தவர். குருதிப் புனல் - இரத்த நீர். பிணக்குவை கோடு (கரை) போல்வ.

25. கொடி - காக்கைகளும்.

26. மொய்க்களம் - போர்க்களத்தில். வரி வில் - வரிந்து கட்டிய வில். முற்கரம் - சம்மட்டி போன்ற ஓர் ஆயுதம். சுரிகைப் படை - உடைவாள். சத்தி - சிறு குலம். கழுக்கடை - ஈட்டி. முத்தலை - குலம். கப்பணம் - யானை நெருஞ்சி முள்போல இரும்பினால் செய்யப்பட்ட ஒருவித போர்க்கருவி. எல் பயில் கோல் - ஒளி செறிந்த அம்பு. முறிவுற்றனவாய் நெருங்கி நிறைந்தன.

27. வரை. . .நிரவி - மலைக் காப்புச் சூழ்ந்த கோட்டைகளுடன் கண வாயையும் சமமாக்கி. முடி. . .முற்றியது - முடியணிந்த புகழ்ச்சோழனார் சேனை வளைந்து கொண்டது.

28. முற்றும் பொருசே னைமுனைத் தலையில்
கற்றிண் புரிசைப் பதிகட் டழியப்
பற்றுந் துறைநொச் சிபரிந் துடையச்
சுற்றும் படைவீ ரர்துணித் தனரே.
29. மாறுற் றவிறற் படைவா ளதிகள்
நாறுற் றபெரும் படைநூ ழில்படப்
பாறுற் றஎயிற் பதிபற் றறவிட்
டேறுற் றனன்ஓ டிஇருஞ் சுரமே.
30. அதிகன் படைபோர் பொருதற் றதலைப்
பொதியின் குவைஎண் ணிலபோ யினபின்
நிதியின் குவைமங் கையர்நீள் பரிமா
எதிருங் கரிபற் றினர்எண் ணிலரே.
31. அரண்முற் றி*எறிந் தஅமைச் சர்க்கள்தாம்
இரணத் தொழில்விட் டெயில்கூழ் கருவூர்
முரணுற் றசிறப் பொடுமுன் னினர்நீள்
தரணித் தலைவன் கழல்சார் வுறவே.
32. மன்னுங் கருவூர் நகர்வா யிலின்வாய்
முன்வந் தகருந் தலைமொய் குவைதான்
மின்னுஞ் சுடர்மா முடிவேல் வளவன்
தன்முன் புகொணர்ந் தனர்தா னையுளோர்.
33. மண்ணுக் குயிரா மெனும்மன் னவனார்
எண்ணிற் பெருகுந் தலையா வையினும்
நண்ணிக் கொணருந் தலையொன் றினடுக்
கண்ணுற்ற தொர்புன் சடைகண் டனரே.

28. கல் தின் புரிசை - கற்களாலாகிய வலிய அரணுடைய. நொச்சி - நொச்சிமாலை ; மதிலைக் காத்தற்கு உரிய வீரர் அணிந்து கொள்வது.

29. நாறுற் - அழிவுற். நாழில்பட - குவியல் குவியலாக. பாறுற் ற எயில்- சிதறுண்ட மதில்களையுடைய.

30. அற்றதலை. பின் - அறுபட்ட தலைப் பொதிக் குவையல்கள் எண்ணில அனுப்பப்பட்ட பின்னர்.

31. முற்றி - வளைத்து. முரண்உற் - வலிமை மிகுந்த. முன்னினர் - கருதிச் சேர்ந்தனர். தரணித் தலைவன் - புகழ்ச்சோழ நாயனாரது.

பா-ம் - * எதிர்த்த.

32. தானையுளோர் - சேனையிலிருப்பவர். வளவன்தன் - புகழ்ச்சோழரது.

33. "நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே - மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" - புறநானூறு : 186. நடுக்கண் - நடுவிலே.

வேறு

34. கண்டபொழு தேநடுங்கி மனங்கலங்கிக் கைதொழுது
கொண்டபெரும் பயத்தினுடன் குறித்தெதிர்சென்
றதுகொணர்ந்த
திண்திறலோன் கைத்தலையில் சடைதெரியப் பார்த்தருளிப்
புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர் பொழிந்திழியப் புரவலனார்.
35. “முரசடைத்திண் படைகொடுபோய் முதலமைச்சர் முனைமுருக்கி
உரைசிறக்கும் புகழ்வென்றி ஒன்றொழிய * ஒன்றாமல்
திரைசரித்த கடலுலகில் திருநீற்றின் நெறிபுரந்தியான்
அரசளித்த படிசால அழகி!” தென அழிந்தயர்வார்.
36. “தார்தாங்கிக் கடன்முடித்த சடைதாங்குந் திருமுடியார்
நீர்தாங்குஞ் சடைப்பெருமான் நெறிதாங் * கண் டவரானார்
சீர்தாங்கும் இவர்வேணிச் சிரந்தாங்கி வரக்கண்டும்
பார்தாங்க இருந்தேனோ பழிதாங்கு வேன்” என்றார்.
37. என்றருளிச் செய்தருளி இதற்கிசையும் படிதுணிவார்
நின்றநெறி அமைச்சர்க்கு “நீள்நிலங்காத் தரசளித்து
மன்றில்நடம் புரிவார்தம் வழித்தொண்டின் வழிநிற்ப
வென்றிமுடி என்குமரன் தனைப்புனைவீர்” எனவிதித்தார்.
38. அம்மாற்றங் கேட்டழியும் அமைச்சரையும் இடரகற்றிக்
கைம்மாற்றுஞ் செயல்தாமே கடனாற்றுங் கருத்துடையார்
செம்மார்க்கந் தலைநின்று செந்தீமுன் வளர்ப்பித்துப்
பொய்ம்மாற்றுந் திருநீற்றுப் புனைகோலத் தினிற்பொலிந்தார்.

34. திண் திறலோன் கையிலுள்ள அத்தலையில். செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்ணினின்றும் நீர்.

35. முனை முருக்கி - பகை அழித்தமையால் (விளைந்த). ஒன்றாமல் - வேறொன்றும் பொருந்தாமல்.

பா-ம் - * ஒன்றாமால்.

36. தார்... முடித்த - போருக்குரிய மாலை யணிந்து சேற்றுக்கடன் முடித்த. வேணிச்சிரம் - சடைத்தலையை.

பா-ம் - * கண்டறிவானார்.

38. கை மாற்றுஞ் செயல் - நேர்ந்த சிறுமையை ஒழிக்குஞ் செயலை.

39. கண்டசடைச் சிரத்தினையோர் கனகமணிக் கலத்தேந்திக்
கொண்டுதிரு முடித்தாங்கிக் குலவும்எரி வலங்கொள்வார்
அண்டர்பிரான் *திருநாமத் தஞ்செழுத்தும் எடுத்தோதி
மண்டுதழற் பிழம்பினிடை மகிழ்ந்தருளி உள்புக்கார்.
40. புக்கபொழு தலர்மாரி புவிநிறையப் பொழிந்திழிய
மிக்கபெரு மங்கலதூ ரியம்விசும்பின் முழக்கெடுப்பச்
செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு சேவடியின்
அக்கருணைத் திருநிழற்கீழ் ஆராமை அமர்ந்திருந்தார்.
41. முரசங்கொள் கடற்றாணை மூவேந்தர் தங்களின்முன்
பிரசங்கொள் நறுந்தொடையல் புகழ்ச்சோழர் பெருமையினைப்
பரசங்குற் றேவலினால் அவர்பாதம் பணிந்தேத்தி
நரசிங்க முனையர்திறம் நாமறிந்த படிஉரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3,987

புகழ்ச்சோழ நாயனார் சோழநாட்டை ஆண்ட மன்னருள்
ஒருவர்; உறையூரிலே தங்கி ஆட்சி புரிந்தவர்; சைவந் தழைக்க
முயன்றவர். அவர், திருக்கோயில்களில் பூசனை வழாது நடத்து
விப்பார்; திருத்தொண்டர்கள் குறிப்பறிந்து, அவரவர் விரும்புமாறு
உதவுவார். இவ்வாறு இவரால் திருநீற்று நெறி ஓம்பப்பட்டு வந்தது.

கொங்குநாட்டரசர்களிட மிருந்தும் குடகுநாட்டரசர்களிட
மிருந்தும் திறைவாங்குதற் பொருட்டுப் புகழ்ச்சோழ நாயனார்
கருவூருக் கேகினார்; அத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஆனிலைப்
பெருமானை வழிபட்டுத், திருமாளிகை சேர்ந்து, அரியாசனத்தில்
வீற்றிருந்தார். கொங்கரும், குடகரும் திறை செலுத்தினர். புகழ்ச்
சோழர் அவர்கட்கு ஆசிகூறி அரசரிமைத் தொழில் அருளினார்.

மேலும் சோழர் பெருமான், அமைச்சர்களை நோக்கி, “நமது
ஆணைக்குக் கீழ்ப்படாத அரசர் எவரேனும் உளரோ? அறிந்து
சொல்லுங்கள்” என்று கட்டளை இட்டார்.

39. கனகமணிக்கலத்து - அழகிய மாணிக்கத் தட்டில்.

பா-ம் - *திருநாமம்.

40. தூரியம் - வாத்தியம். ஆராமை அமர்ந்து - இரண்டறக் கலந்து.

41. மூவேந்தரில் முதன்மை பெற்ற என்றபடி. பிரசம் - தேன். தொடையல்-
மாலையணிந்த. பரசங்குற் றேவலினால் - புகழுந் தொண்டினால்.

அந்நாளில் சிவகாமியாண்டார் என்னும் ஓர் அடியவர் ஆனிலைப் பெருமானுக்கு வழக்கம்போலத் திருப்பள்ளித்தாமம் கொண்டு போனார். அதனைப்பட்டத்து யானை, பற்றி ஈர்த்துச் சிதறச் செய்தது. எறிபத்த நாயனார் அவ்யானையை வெட்டிக் கொன்றார். அதையுணர்ந்த புகழ்ச்சோழ நாயனார், எறிபத்த நாயனார் எதிரே சென்று, தமது வாளை அவரிடங் கொடுத்து, “என்னையுங் கொன்றருள்க” என்று வணங்கினார். இவ்வாறு புகழ்ச்சோழ நாயனார் கருவூரிலிருந்தபோது திருத்தொண்டிலே மேம்பட்டவரானார்.

அமைச்சர்கள், மன்னரிடம் போந்து, “உங்கள் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்படியாத அரசன் ஒருவனே உளன்; அவன் அதிகன் என்பவன்; அவன் அருகேயுள்ள மலையரணத்துள்ளே இருப்பவன்” என்றார்கள். உடனே புகழ்ச்சோழ நாயனார் அமைச்சர்களைப் பார்த்து, “அவ்வரணை அதஞ்செய்து வாருங்கள்” என்றார். அமைச்சர்கள், அப்படியே செய்தார்கள். அதிகன் அருஞ்சுரத்தில் ஓடி ஒளிந்துக் கொண்டான். புகழ்ச்சோழரின் சேனை வீரர்கள் அதிகனுடைய சேனை வீரர்களின் தலைகளையும், செல்வங்களையும், பிறவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

ஒரு வீரரின் சடைத்தலை புகழ்ச்சோழ நாயனார்க்குப் புலனாயிற்று. ஆகவே, நாயனார் அலறுகிறார்; கதறுகிறார்; “சைவத் தழைக்க அரசியற்றுவோன் யானோ? நன்று! நன்று!” என்பார்; “சோற்றுக் கடன் முடிக்கப் போர்புரிந்த அடியவரையோ என் சேனை கொன்றது!” என்பார்; “இப்பழிக்கு என் செய்வேன்? என் உயிர் நீங்கவில்லையே” என்பார்.

இவ்வாறு நாயனார் புலம்பி, அமைச்சர்களை நோக்கி, “இவ்வுலகத்தை ஆளுமாறும், சிவத்தொண்டைத் தவறாது நடத்துமாறும் என் புதல்வனுக்கு முடி சூட்டுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டார். அமைச்சர்கள் மனங் கலங்கி நின்றார்கள். நாயனார், அவர்களைத் தேற்றினார்; நெருப்பை வளர்ப்பித்தார்; நீற்றுக்கோலப் பொலிவுடன், திருச்சடைத் தலையை ஒரு மாணிக்கத் தட்டிலே ஏந்தினார்; அதைத் திருமுடியிலே தாங்கினார்; நெருப்பை வலம் வந்தார்; ஐந்தெழுத்தை ஒதிக்கொண்டே நெருப்பில் இறங்கினார்; ஆண்டவன் திருவடி நீழலை யடைந்தார்.

42. நரசிங்கமுனை அரைய நாயனார் புராணம் (9)

1. கோடாத நெறி* விளக்கும் குலமரபில் அரசளித்து
மாடாக மணிகண்டர் திருநீறே மனங்கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்தில் சிறந்ததிரு முனைப்பாடி
நாடாளுங் காவலனார் நரசிங்க முனையரையர்.
2. இம்முனையர் பெருந்தகையார் இருந்தரசு *புரந்துபோய்த்
தெம்முனைகள் பலகடந்து தீங்குநெறிப் பாங்ககல
மும்முனைநீள் இலைச்சுல முதற்படையார் தொண்டுபுரி
அம்முனைவர் அடிஅடைவே அரும்பெரும்பே றெனஅடைவார்.
3. சினவிடையார் கோயில்தொறுந் திருச்செல்வம் பெருக்குநெறி
யனஇடைஆர் உயிர்துறக்க வருமெனினும் அவைகாத்து
மனவிடைஆ மைத்தொடையல் அணிமாப்பர் வழித்தொண்டு
கனவிடையா கிலும்வழுவாக் கடனாற்றிச் செல்கின்றார்.
4. ஆறணிந்த சடைமுடியார்க் காதிரைநாள் தொறுமென்றும்
வேறுநிறை வழிபாடு விளங்கியபூ சனைமேவி
நீறணியும் தொண்டர்அணைந்தார்க்கெல்லாம் நிகழ்பசும்பொன்
நூறுகுறை யாமல்அளித் தின்னமுது நுகர்விப்பார்.
5. ஆனசெயல் முறைபுரிவார் ஒருதிருவா திரைநாளில்
மேன்மைநெறித் தொண்டர்க்கு விளங்கியபொன் னிடும்பொழுதில்
மானநிலை அழிதன்மை வருங்காமக் குறிமலர்ந்த
ஊனநிகழ் மேனியராய் ஒருவர்நீ றணிந்தணைந்தார்.

1. கோடாத - மாறுபாடாத. மாடாக - செல்வமாக. மணிகண்டர் - நீல
கண்டராகிய சிவபெருமான். தேடாத - உலகில் தேடி அறிதற்கரிய.

பா-ம் - *விளங்கும்.

2. தெம். . .கடந்து - பகைவர்களின் போர்கள் பலவற்றையும் வென்று.
.....அம்முனைவர் - அச்சிவனடியார்களின்.

பா-ம் - *புரிந்து.

3. பெருக்கு நெறியன இடை ஆர் உயிர் - பெருக்கு நெறியாயவற்றில் அரிய
உயிர். அவை - அந்நெறிகளை. மனவு இடை. . .மார்ப்பர் - அக்குமணிகளின்
இடையிலே ஆமையோடு கோக்கப்பட்ட மாலை யணிந்த மார்பையுடைய
சிவபெருமானது; மனவு - ஏலும்புமாம்.

6. மற்றவர்தம் வடிவிருந்த படிகண்டு மருங்குள்ளார்
உற்றஇகழ்ச் சியராகி ஒதுங்குவார் தமைக்கண்டு
கொற்றவனார் எதிர்சென்று கைகுவித்துக் கொடுபோந்தப்
பெற்றியினார் தமைமிகவுங் கொண்டாடிப் பேணுவார்.
7. சீலம்இல ரேளினினுந் திருநீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலம்இகழ்ந் தருநரகம் நண்ணாமல் எண்ணுவார்
பாலனைந்தார் தமக்களித்த படிஇரட்டிப் பொன்கொடுத்து
மேலவரைத் தொழுதினிய மொழிவிளம்பி விடைகொடுத்தார்.
8. இவ்வகையே திருத்தொண்டின் அருமைநெறி எந்நாளும்
செவ்வியஅன் பினிலாற்றித் திருந்தியசிந் தையராகிப்
பைவளர்வாள் அரவணிந்தார் பாதமலர் நிழல்சேர்ந்து
மெய்வகைய வழிஅன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார்.
9. விடநாகம் அணிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டு விளைந்தநிலை
உடனாகும் நரசிங்க முனையர்பிரான் கழலேத்தித்
தடநாக மதஞ்சொரியத் தனஞ்சொரியுங் கலஞ்சேரும்
கடனாகை அதிபத்தர் கடனாகைக் கவினுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 3, 996

நரசிங்க முனையரைய நாயனார் என்பவர், திருமுனைப்பாடி
நாட்டை ஆண்ட மன்னருள் ஒருவர். அவர், பகையரசர்களை வென்று,
நன்னெறி வளர்த்து வந்தார். திருநீறே அவர்க்கு உரிய செல்வம்;
சிவனடியே அவர்தம் சார்பு. திருக்கோயிற் பூசைகள் அவரால் குறைவற
நடாத்தப்பட்டு வந்தன.

திருவாதிரைதோறும் அடியவர்களுக்கு அமுது செய்வித்து,
ஒவ்வொருவர்க்கும் நூறு பொன் கொடுப்பது நாயனாரது நியதிகளுள்
ஒன்று. ஒரு திருவாதிரையிலே வழக்கம்போல அடியவர்கள் வந்தார்கள்.
அவர்களுடன் ஒரு தூர்த்தரும் போந்தார். அவர் திருநீறணிந்திருந்தார்.
அவரைக் கண்ட மற்ற அடியவர்கள் ஒதுங்கினார்கள்.

6. கொற்றவனார் - நரசிங்க முனையர். அப்பெற்றியினார்தமை - காமக்குறி
மலர்ந்த தொண்டரை.

8. பை வளர் வாள் - படம் வளர்ந்த ஒளியையுடைய.

9. தடநாகம் - பெரிய யானைகள். கலம் - கப்பல்கள். கடல்நாகை - கடல்
சூழ்ந்த நாகப்பட்டினத்து. கடன் ஆகை கவின் - நியமமாகிய தொண்டின் அழகை.

நரசிங்கமுனையர் அத்தூர்த்தரிடஞ் சென்று அவரை வணங்கினார்; “திருநீறணிந்தவர் தூர்த்தராயினும் ஆக; அவரை இகழலாகாது” என்பதை உலகம் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டு, அவருக்கு இரட்டிப்பாக இருநூறு பொன் கொடுத்தார்; அவரைத் தொழுது முகமன் கூறி விடை கொடுத்தனுப்பினார். இவ்வாறு திருத்தொண்டு செய்து நரசிங்க முனையர் சிவனடி சேர்ந்தார்.

43. அதிபத்த நாயனார் புராணம் (20)

1. மன்னி நீடிய செங்கதி ரவன்வழி மரபின்
தொன்மை யாம்முதற் சோழர்தந் திருக்குலத் துரிமைப்
பொன்னி நாடெனுங் கற்பகப் பூங்கொடி மலர்போல்
நன்மை சான்றது நாகப்பட் டினத்திரு நகரம்.
2. தாம நித்திலக் கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
தேம லர்க்குழல் மாதர்பந் தாடுதெற் றிகள்குழ்
காமர் பொற்கடர் மாளிகைக் கருங்கடல் முகந்த
மாமு கிற்குலம் மலையென ஏறுவ மருங்கு.
3. பெருமை யிற்செறி பேரொலி பிறங்கலின் *நிறைந்து
திரும கட்குவாழ் சேர்விட மாதலின் யாவும்
தருத லின்கடல் தன்னினும் பெரிதெனத் திரைபோல்
கரிப ரித்தொகை மணிதுகில் சொரிவதாங் கலத்தால்.

1. காவிரி நாடெனும் கற்பகப் பூங்கொடியிலுள்ள மலர்போல். பட்டினம்-
துறைமுகம்; கடலோரத்திருப்பது; (பட்டணம் வேறு).

2. தாம நித்திலக் கோவைகள் - ஒளிபொருந்திய முத்து மாலைகள்.
தேமலர்க் குழல் - மணங்கமழும் மலர்க்கூந்தலையுடைய. தெற்றிகள் - மேடைகள்.
காமர் - விரும்பத்தக்க. மாளிகைகளில். மா - கரிய.

3. பெரு...பிறங்கலின் - பெரிய மேகங்களிலுண்டாகும் பேரொலி பெருகு
தலாலும். கடல் - பாற்கடல். திரைபோல் - அக்கடல் போலவே. கரி...துகில் - யானை
குதிரைக் கூட்டங்களையும், நவமணிகளையும், வஸ்திர வகைகளையும். கலத்தால் -
கப்பலால். ஒலி பெருகுதலாலும், திருமகள் வாழ்விடமாதலாலும், கரி பரி
முதலியவற்றைச் சொரிதலாலும், பிற எல்லாவற்றையும் தருதலாலும் நாகை,
பாற்கடலினும் பெரிதென்க.

பா-ம் - *சிறந்து.

4. நீடு தொல்புகழ் நிலம்பதி னெட்டினும் நிறைந்த
பீடு தங்கிய பலபொருள் மாந்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீள்தனக் குடியுடன் குவலயங் காணும்
ஆடி மண்டலம் போல்வதவ் வணிகிளர் மூதூர்.
5. அந்நெ டுந்திரு நகர்மருங் கலைகடல் விளிம்பில்
பன்னெ டுந்திரை நுரைதவழ் பாங்கரின் ஞாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் வலைவளத் துணவினில் மலிந்த
தன்மை வாழ்குடி மிடைந்தது தடநுளைப் பாடி.
6. புயல ளப்பன எனவலை புறம்பணை குரம்பை
அயல ளப்பன மின்விலைப் பசும்பொனின் அடுக்கல்
வியல ளக்கரில் விடுந்திமில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
கயல ளப்பன பரத்தியர் கருநெடுங் கண்கள்.
7. உணங்கல் மீன்கவர் உறுநசைக் குருகுடன் அணைந்த
*கணங்கொள் ஓதிமம் கருஞ்சினைப் புன்னையங் கானல்
அணங்கு நுண்ணிடை நுளைச்சியர் *அசைநடைக் கழிந்து
மணங்கொள் கொம்பரின் மருங்குநின் நிழியல மருளும்.

4. நிலம் பதினெட்டு - அங்கம், அருணம், கலிங்கம், கௌசிகம், காம்போசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்களம், சிந்து, சீனம், சோனகம், திராவிடம், துளுவம், பப்பரம், மகதம், மராடம், வங்கம். பீடு - பெருமை. குவலயம் காணும் ஆடி மண்டலம் - உலகையே காண்கின்ற கண்ணாடி வட்டத்தை. நாகை, உலகையே காட்டுங் கண்ணாடிபோன்ற தென்றபடி; உலகிலுள்ள எல்லாம், நாகையிலுண்டு என்பது கருத்து. கிளர் - விளங்கும்.

5. விளிம்பில் - ஓரத்தில்; கரையில். திரை. . ஞாங்கர் - துறைப் பக்க இடத்தில். மிடைந்தது - நெருங்கியது.

6. புயல். . . . அயல் - மேகங்கள் கவிந்தாலென விளங்கும் வலைகள் பக்கத்தே செறிந்த குடில்களின் அருகே. வலை எனக் கொள்ளாது அலை எனக் கொள்ளலும் ஒன்று. மேகங்களை அளந்தாலென எழும் அலைகள் செறிந்த. . . . என்று கொள்க. அடுக்கல் - மலை. மீன் விற்றலால் ஆகிய பசும்பொன் மலைகள் அளக்கப்படுவன. வியல். . . கண்கள் - பரந்த கடலில் விடப்படும் படகுகளால் வாழ்வு நடாத்தும் பரதவர்கள் கொண்டுவந்த கயல் மீன்கள், பரத்தியர்களின் கரிய நெடுங் கண்களால் அளக்கப்படுவன. அளத்தலாவது கயலோ பிறவோ என்று ஐயமிட்டு மதித்தல் என்க.

7. உணங்கல் மீன் - உலர்ந்த மீன். குருகுடன் - நீர்ப் பறவைகளுடன். கணங்கொள் ஓதிமம் - அன்னக் கூட்டங்கள். சினை புன்னையங்கானல் - கிளைகளையுடைய புன்னைச் சோலையில். அணங்கு - (தன பாரத்தால்) வருத்தும். இழியல - இறங்காதனவாகி.

பா-ம் - *கணங்கள். *அணி.

8. வலைநெ டுந்தொடர் வடம்புடை வலிப்பவ ரொலியும்
விலைப கர்ந்துமீன் குவைகொடுப் பவர்விளி யொலியும்
தலைசி றந்தவெள் வளைசொரி பவர்தழங் கொலியும்
அலைநெ டுங்கடல் அதிரொலிக் கெதிரொலி அனைய.
9. அனைய தாகிய அந்நுளைப் பாடியில் அமர்ந்து
மனைவ ளம்பொலி நுளையர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
புனைஇ ளம்பிறை முடியவர் அடித்தொண்டு புரியும்
வினைவி ளங்கிய அதிபத்தர் எனநிகழ் மேலோர்.
10. ஆங்க வன்பர்தாம் நுளையர்தந் தலைவராய் அவர்கள்
ஏங்கு தெண்திரைக் கடலிடைப் பலபட வியக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை வளைத்துமீன் படுத்துமுன் குவிக்கும்
ஓங்கு பல்குவை உலப்பில உடையராய் உயர்வார்.
11. முட்டில் மீன்கொலைத் தொழில்வளத் தவர்வலை முகந்து
பட்ட மீன்களில் ஒருதலை மீன்படு தோறும்
“நட்ட மாடிய நம்பருக்” கெனநளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாதஅன் புடனென்றும் விருப்பால்.
12. வாகு சேர்வலை நாளொன்றில் மீனொன்று வரினும்
ஏக நாயகர் தங்கழற் கெனவிடும் இயல்பால்
ஆகு நாள்களில் அநேகநாள் * அடுத்தொரு மீனே
மேக நீர்படி வேலையிற் படவிட்டு வந்தார்.
13. மீன்வி லைப்பெரு குணவினில் மிகுபெருஞ் செல்வம்
தான்ம றுத்தலின் உணவின்றி அருங்கிளை சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்திலர் பட்டமீன் ஒன்று
மான்ம றிக்கரத் தவர்கழற் கெனவிட்டு மகிழ்ந்தார்.

8. புடை - பக்கத்தே. விளி - அழைக்கும். வெள். . . ஒலியும் - வெண் சங்குகளைச் சொரிபவர்களின் மிகக் ஒலியும்.

10. அவ்வன்பர்தாம் ஆங்கு. ஏங்கு - ஒலிக்கும். படவு இயக்கி - படகுகளைச் செலுத்தி. உலப்பில - ஒழியாதன.

11. தலை மீன் - சிறந்த மீன். நளிர்முந்நீர் - குளிர்ந்த கடலில்.

12. வாகு - ஒழுங்கு. அடுத்து அநேக நாள் ஒரு மீனே மேக நீர் படி. கடலில் அகப்பட.

பா-ம் - * அடுத்தடுத்தொருமீன்.

13. மீன். . . மறுத்தலின் - மீன் விற்றலால் பெருகிய உணவுப் பொருளுடன், மிகுந்து கிடைக்குஞ் செல்வப் பொருளும் தடைபட்டமையால். கிளை சாம்பும் - சுற்றம் வருந்தும்.

14. சால நாள்கள்இப் படிவரத் தாம்உண வயர்த்துக்
கோல மேனியுந் தளரவுந் தந்தொழில் குறையாச்
சீல மேதலை நின்றவர் தந்திறந் தெரிந்தே
ஆலம் உண்டவர் தொண்டர்அன் பெனும்அமு துண்பார்.
15. ஆன நாளொன்றில் அவ்வொரு மீனும்அங் கொழித்துத்
தூநி றப்பசங் கனகநற் சுடர்நவ மணியால்
மீனு றுப்புற அமைத்துல கடங்கலும் விலையாம்
பான்மை அற்புதப் படியதொன் றிடுவலைப் படுத்தார்.
16. வாங்கு நீள்வலை அலைகடற் *கரையில்வந் தேற
ஒங்கு செஞ்சுடர் உதித்தென உலகெலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி தழைத்திடக் காண்டலும் எடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் “மீனொன்று படுத்தனம்” என்றார்.
17. என்று மற்றுளோர் இயம்பவும் ஏறுசீர்த் தொண்டர்
“பொன்தி ரள்சுடர் நவமணி பொலிந்தமீன் உறுப்பால்
ஒன்றும் மற்றிது என்னைஆ ஞடையவர்க் காகும்
சென்று பொற்கழல் சேர்”கெனத் திரையொடுந் திரித்தார்.
18. அகில லோகமும் பொருள்முதற் றாமெனும் அளவில்
புகலும் அப்பெரும் பற்றினைப் புரையற எறிந்த
இகலில் மெய்த்திருத் தொண்டர்முன் இறைவர்தாம் விடைமேல்
முகில்வி சும்பிடை அணைந்தனர் பொழிந்தனர் முகைப்பூ.
19. பஞ்ச நாதமும் எழுந்தன அதிபத்தர் பணிந்தே
அஞ்ச லிக்கரஞ் சிரமிசை அணைத்துநின் றவரை
நஞ்ச வாண்மணி மிடற்றவர் சிவலோகம் நண்ணி
*அஞ்சி றப்புடை அடியார்பாங் குறத்தலை அளித்தார்.

14. அயர்த்து - மறந்து ; இழந்து.

15. பசங் கனகம் - பசும்பொன். விற்றால் உலகு அடங்கலும் விலையாகும் .
..... அற்புதத் தகுதி வாய்ந்த மீன் ஒன்று.

16. பா-ம் - * திரையில்.

17. ஒன்றும் - பொருந்திய. திரையொடுந் திரித்தார் - அலையில் விடுத்தார்.

18. புரையற - களங்கமற. இகலில் - மாறுபாடில்லாத. எல்லா உலகமும்
பொருளையே முதலாக உடையனவாம் என்று பிரமாணத்துடன் சொல்லப்படும்
அப்பொருளின் பெரும்பற்றினை ஒழித்த பெரியாராயினர் அதிபத்தரென்க.

19. பஞ்சநாதமும் - ஐவகைத் துந்துபியும். அம் - அழகிய. நின்றவரை -
நின்றவர்க்கு. தலை அளித்தார் - தலையளி செய்தார். வாழ்மணி.

பா-ம் - * தஞ்.

20. தம்ம றம்புரி மரபினில் தகும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மை யேபுரி அதிபத்தர் விளங்குதாள் வணங்கி
மும்மை யாகிய புவனங்கள் முறைமையிற் போற்றும்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு பகர்வாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 016.

சோழ நாட்டிலே, நாகப்பட்டினத்திலே, நுளைப்பாடியிலே, வலைஞர் குலத்திலே பிறந்தவர் அதிபத்த நாயனார் என்பவர். அவர், பரதவர்களுக்குத் தலைவர்; சிவபத்தியில் சிறந்தவர். வலைப்படும் மீன்களில் ஒரு தலை மீனைச் சிவபெருமானுக்கென்று கடலிலே விடுவது அவரது வழக்கம். வலையில் ஒரே மீன்படினும், அதனைச் சிவபெருமானுக் கென்றே அவர் கடலில் விடுவார்.

சிவபெருமான் திருவருளால் நாடோறும் ஒவ்வொரு மீனை கிடைப்பதாயிற்று. வழக்கம்போல அதிபத்தர் அதனைக் கடலிலே விட்டு வந்தார். நாயனார் செல்வஞ் சுருங்கிற்று. சுற்றங்கள் உணவின்றி வருந்தின. உணவின்றமையால் நாயனார் திருமேனியும் மெலிந்தது. அது குறித்து அவர் வருந்துவதில்லை. சிவபத்தியில் மட்டும் நாயனார்க்குத் தளர்ச்சி தோன்றவேயில்லை.

ஒருநாள் வலையில் பொன்மீன் ஒன்றே அகப்பட்டது. அதை வலைஞர்கள், நாயனார் முன்னிலையில் கொண்டு வந்தார்கள். நாயனார் அதைக்கண்டு, “இஃதென்ன பொன் மீன்! உறுப்புக்களிலும் நவமணிகள் அமைந்திருக்கின்றன. இது சிவபெருமானுக்கு ஆக” என்று அதனையும் கடலிலே விடுத்தார்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் நாயனாருக்குக் காட்சியளித்தார். நாயனார் அகங்குழைந்து சிவபெருமானைத் தொழுதார். சிவ பெருமான் அவருக்குச் சிவலோக வாழ்வு தந்தருளினார்.

44. கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் (10)

உரிமை ஒழுக்கந் தலைநின்ற உயர்தொன் மரபில் நீடுமனைத்
தரும நெறியால் வாழ்குடிகள் தழைத்து வளருந் தன்மையதாய்
வருமஞ் சுறையும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த வளம்புறவில்
பெருமை யுலகு பெறவிளங்கும் மேல்பாற் பெண்ணா கடமுதூர்.

2. மற்றப் பதியி னிடைவாழும் வணிகர் குலத்து வந்துதித்தார்
கற்றைச் சடையார் கழற்காத லுடனே வளர்ந்த கருத்துடையார்
*அற்றைக் கன்று தூங்கானை மாடத் தமர்ந்தார் அடித்தொண்டு
பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்பர் என்பார் மற்றோர் பற்றில்லார்.

3. ஆன அன்பர் தாமென்றும் அரனார் அன்பர்க் கழுதுசெய
மேன்மை விளங்கு போனகமும் விரும்பு கறிநெய்தயிர்தீம்பால்
தேனின் இனிய கனிகட்டி திருந்த அமுது செய்வித்தே
ஏனை நிதியம் வேண்டுவன எல்லாம் இன்ப முறஅளிப்பார்.

4. அன்ன வகையால் திருத்தொண்டு புரிய நாளில் அங்கொருநாள்
மன்னு மனையில் அமுதுசெய வந்த தொண்டர் தமைஎல்லாம்
தொன்மை *முறையே அமுதுசெயத் தொடங்கு விப்பார்
அவர்தம்மை
முன்னர் அழைத்துத் திருவடிகள் எல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார்.

5. திருந்து மனையார் மனையெல்லாந் திகழ விளக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுவையிற் கறியமுதும் புனிதத் தண்ணீ ருடன்மற்றும்
அருந்தும் இயல்பில் உள்ளனவும் அமைத்துக் கரக நீரளிக்க
விரும்பு கணவர் பெருந்தவர்தாள் எல்லாம் விளக்கும்
பொழுதின்கண்.

1. மஞ்ச உறையும் - மேகம் படியும். புறவில் - முல்லைநிலத்தில். பெண்ணும் ஆவும் கடமும் (யானையும்) பூசித்தது பெண்ணாகடம்.

2. அன்றைக் கன்று. 'அற்றைக்கு - மறுமைக்கு' என்பர் பழைய குறிப்புரையாசிரியர்.

பா-ம் - *அற்றைக்கென்று.

3. போனகமும் - சோறும். கட்டி - கற்கண்டு.

4. பா-ம் - *முறைமை.

6. முன்பு தமக்குப் பணிசெய்யும் தமராய் ஏவல் முனிந்துபோய் என்பும் அரவும் அணிந்தபிரான் அடியா ராகி அங்கெய்தும் அன்ப ருடனே திருவேடந் தாங்கி அணைந்தார் ஒருவர்தாம் பின்பு வந்து தோன்றஅவர் பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார்.
7. கையால் அவர்தம் அடிபிடிக்கக் காதல் மனையார் “முன்பேவல் செய்யா தகன்ற தம்போலும்” என்று தேரும் பொழுதுமலர் மொய்யார் வாசக் கரகநீர் வார்க்க முட்ட முதற்றொண்டர் மையார் கூந்தல் மனையாரைப் பார்த்து மனத்துட் கருதுவார்.

“வெறித்த கொன்றை முடியார்தம் அடியார் இவர்முன் மேவுநிலை குறித்து வெள்கி நீர்வாரா தொழிந்தாள்” என்று மனங்கொண்டு மறித்து நோக்கார் வடிவானை வாங்கிக் கரகம் *வாங்கிக்கை *தறித்துக் கரக நீரெடுத்துத் தாமே அவர்தாள் விளக்கினார்.

விளக்கி அமுது செய்வதற்கு வேண்டு வனதா மேசெய்து துளக்கில் சிந்தை யுடன்தொண்டர் தம்மை அமுது செய்வித்தார் அளப்பில் பெருமை யவர்பின்னும் அடுத்த தொண்டின் வழிநின்ற களத்தில் நஞ்சம் அணிந்தவர்தாள் நிழற்கீழ் அடியா ருடன்கலந்தார்.

10. ஓத மலிநீர் விடமுண்டார் அடியார் வேடம் என்றுணரா மாத ரார்கை தடிந்தகலிக் கம்பர் மலர்ச்சே வடிவணங்கிப் பூத நாதர் திருத்தொண்டு புரிந்து புவனங் களிற்பொலிந்த காத லன்பர் கலிநீதி யார்தம் பெருமை கட்டுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 026.

கலிக்கம்ப நாயனார் திருப்பெண்ணாகடத்திலே, வணிகர் குலத்திலே பிறந்தவர். அவர், திருத்தூங்கானை மாடத்துள் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவக்கொழுந்தை வழிபடுவார்; சிவனடியார்களுக்கு அமுது செய்விப்பார்.

6. தமராய் - உறவினராய். ஏவல் முனிந்துபோய் - பணிவிடையை வெறுத்துச் சென்று. நாணத்தால் பின்பு வந்தார் போலும்!

7. தேரும் - ஆராயும். முட்ட - தாமதமாக.

8. வெறித்த - வாசனையுடைய. மறித்து - மீண்டும். கரகம் - கரகநீர்.

பா-ம் - *பிடித்தகை. *தறித்தக் கரக நீரேந்தித்.

9. துளக்கில் - அசைவில்லாத.

10. ஓதம் மலிநீர் - கடல்.

ஒருநாள், நாயனார் வழக்கப்படி அடியவர்களை அமுது செய்விக்க அழைத்து வந்தார். நாயகியார் கரகநீர்வார்க்க, நாயனார் அடியவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கி வந்தார். அவ்வடியவருள் ஒருவர், நாயனாரிடம் பணிசெய்தவர். அவர், முனிவால் பணிவிடுத்துச் சென்றவர். கலிக்கம்பர், அவ்வடியவர் திருவடிகளை விளக்கப் புகுந்தார். அப்பொழுது அம்மையார், “இவர் நம்மிடத்தில் முன்னே பணிசெய்து போனவர் போலும்!” என்று எண்ணினார். அதனால், கரகநீர் வார்க்கச் சிறிது நேரந்தாழ்த்தது. இதை யுணர்ந்த நாயனார், “இவருடைய முன்றிலையைக் குறித்து இவள் வெள்குகிறாள்” என்று கருதி, வாளாயுதத்தை எடுத்தார்; கரகத்தை வாங்கிக் கீழே வைத்தார்; அம்மையார் திருக்கரத்தைத் துணித்தார்; பின்னர்த் தாமே கரக நீர் விடுத்து அடியவர் திருவடியை விளக்கினார்; அவரையும், மற்றவர்களையும் அமுது செய்வித்தார். இம் முறையில் கலிக்கம்ப நாயனார் திருத்தொண்டு செய்து வாழ்ந்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

45. கலிய நாயனார் புராணம் (17)

1. பேருலகில் ஓங்குபுகழ்ப் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டு நீருலவுஞ் சடைக்கற்றை நிருத்தர்திருப் பதியாகும் காருலவு மலர்ச்சோலைக் கன்னிமதில் புடைசூழ்ந்து தேருலவு நெடுவீதி சிறந்ததிரு ஒற்றியூர்.
2. பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் பீலிஅமண் வேடமுடை யவர்பொருள்போல் ஆகாச வெளிமறைக்கும் ஆடுகொடி மணிநெடுமா ளிகைநிறைகள் அலைகமுகின் காடனைய கடல்படப்பை எனவிளங்குங் கவின்காட்டும்.

1. கன்னி - அழியாத.

2. பௌத்தரும் சமணரும் ஆகாயத்தை இன்மைப் பொருளாகக் கொள்ளாதவின் "...அவர் பொருள்போல் ஆகாயம்" என்றார். படப்பை - தோட்டம்.

இப்பாடல் பல பிரதிகளிலில்லை. இதனை வெள்ளிப்பாடல் என்பர் சிலர். காரைக்காலம்மையார் புராணம் : பாட்டு 1. குறிப்புப் பார்க்க.

3. பன்னுதிருப் பதிகஇசைப் பாட்டோவா மண்டபங்கள்
அன்னநடை மடவார்கள் ஆட்டோவா அணிஅரங்கு
பன்முறைதூ ரிய*முழங்கு விழவோவா பயில்வீதி
செந்நெல்அடி சிற்பிறங்கல் உணவோவா திருமடங்கள்.
4. கெழுமலர்மா தவிபுன்னை கிளைஞாழல் தளைஅவிழும்
கொழுமுகைய சண்பகங்கள் குளிர்செருந்தி வளர்கைதை
முழுமணமே முந்நீரும் கமழமலர் முருகுயிர்க்கும்
செழுநிலவின் துகளனைய மணற்பரப்புந் திருப்பரப்பு.
5. எயிலணையும் முகில்முழக்கும் எறிதிரைவே லையின்முழக்கும்
பயில்தருபல் வியமுழக்கும் முறைதெரியாப் பதியதனுள்
வெயிலணிபன் மணிமுதலாம் விழுப்பொருளா வனவிளக்கும்
தயிலவினைத் தொழில்மரபில் சக்கரப்பா டித்தெருவு.
6. அக்குலத்தின் செய்தவத்தால் அவனிமிசை *அவதரித்தார்
மிக்கபெருஞ் செல்வத்து மீக்கூர விளங்கினார்
தக்கபுகழ்க் கலியனார் எனுநாமந் தலைநின்றார்
முக்கண்ணிறை வர்க்குரிமைத் திருத்தொண்டின் நெறிமுயல்வார்.
7. *எல்லையில்பல் கோடிதனத் திறைவராய் இப்படித்தாம்
செல்வநெறிப் பயனறிந்து திருஒற்றி யூரமர்ந்த
கொல்லைமழ விடையார்தங் கோயிலின்உள் ளும்புறம்பும்
அல்லுநெடும் பகலும்இடுந் திருவிளக்கின் அணிவிளைத்தார்.

3. ஓவா - நீங்கா. அரங்கு - நடன சபையில். தூரியம் - வாத்தியம். அடி
சிற்பிறங்கல் - சோற்று மலை.

பா-ம் - *முழக்கும்.

4. கெழு - பொருந்திய. மாதவி - குருக்கத்தி. ஞாழல் - குங்கும மரம்;
புலிநகக் கொன்றையுமாம். தளை - கட்டு; முறுக்கு. கைதை - தாழை. முந்நீரும் -
கடலும். முருகு உயிர்க்கும் - வாசனை வீசும். திருப்பரப்பு - அழகிய இடங்களி
லெல்லாம்.

5. எயில் - மதில்களில். பயில்தரு பல்லியம் - நிரம்பிய பல வாத்தியங்
களின். வெயில் அணி - ஒளியுடைய.

6. பா-ம் - *அவதரித்து.

7. பா-ம் - *எல்லைபல; எல்லையில்லாக்.

8. எண்ணில்திரு விளக்குநெடு நாளெல்லாம் எரித்துவரப் புண்ணியமெய்த் தொண்டர்செயல் புலப்படுப்பார் அருளாலே உண்ணிறையும் பெருஞ்செல்வம் உயர்த்தும்வினைச் செயல்ஓவி மண்ணில்அவர் இருவினைபோல் மாண்டதுமாட் சிமைத்தாக.
9. திருமலிசெல் வத்துழனி தேய்ந்தழிந்த பின்னையுந்தம் பெருமைநிலைத் திருப்பணியில் பேராத பேராளர் வருமரபில் உள்ளோர்பால் எண்ணெய்மா நிக்கொணர்ந்து தருமியல்பிற் கூலியினால் தமதுதிருப் பணிசெய்வார்.
10. வளமுடையார் பால்எண்ணெய் காடுபோய்மா நிக்கூலி கொளமுயலுஞ் செய்கையும்மற் றவர்கொடா மையின்மாறத் தளருமன முடையவர்தாஞ் சக்கரஎந் திரம்புரியும் களனில்வரும் பணிசெய்து பெறுங்கூலி காதலித்தார்.
11. செக்குநிறை எள்ளாட்டிப் பதமறிந்து திலதயிலம் பக்கமெழ மிகவுழந்தும் பாண்டில்வரும் எருதுய்த்தும் தக்கதொழில் பெறுங்கூலி தாங்கொண்டு தாழாமை மிக்கதிரு விளக்கிட்டார் விழுத்தொண்டு விளக்கிட்டார்.
12. அப்பணியால் வரும்பேறும் அவ்வினைஞர் பலருளராய் எப்பரிசுங் கிடையாத வகைமுட்ட இடருழந்தே ஒப்பில்மனை விறற்றரிக்கும் உறுபொருளும் மாண்டதற்பின் செப்பருஞ்சீர் மனையாரை விற்பதற்குத் தேடுவார்.
13. மனமகிழ்ந்து மனைவியார் தமைக்கொண்டு வளநகரில் தனமளிப்பார் தமைஎங்குங் கிடையாமற் றளர்வெய்திச் சினவிடையார் திருக்கோயில் திருவிளக்குப் பணிமுட்டக் கனவினுமுன் பறியாதார் கையறவால் எய்தினார்.

8. உள் நிறையும் - வீட்டிலே நிறைந்துள்ள. ஓவி - நீங்கி.

9. துழனி - முழக்கம்.

10. சக்கர எந்திரம் புரியும் களனில் - செக்காடும் இடத்தில்.

11. திலதயிலம் - எள்ளெய். உழந்தும் - துடைத்தும். பாண்டில் வரும் எருது உய்த்தும் - வட்டமாகச் சுற்றி வரும் எருதுகளைச் செலுத்தியும். "விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும்" - அப்பர்.

12. இடர் உழந்து - இடரால் வருந்தி.

13. கையறவால் - செயலற்ற தன்மையால்.

14. பணிகொள்ளும் படம்பக்க நாயகர்தங் கோயிலினுள்
அணிகொள்ளுந் திருவிளக்குப் பணிமாறும் அமையத்தில்
“மணிவண்ணச் சுடர்விளக்கு மாளில்யான் மாள்வன்” எனத்
துணிவுள்ளங் கொளநினைந்தவ் வினைமுடிக்கத் தொடங்குவார்.
15. திருவிளக்குத் திரிஇட்டங் ககல்பரப்பிச் செயல்நிரம்ப
ஒருவிய* எண் ணெய்க்கீடா உடல்உதிரங் கொடுநிறைக்கக்
கருவியினால் மிடறரிய அக்கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகுதிருக் கருணையுடன் நேர்வந்து பிடித்தருளி.
16. மற்றவர்தம் முன்னாக மழவிடைமேல் எழுந்தருள
உற்றவூ துதுநீங்கி *ஒளிவிளங்க உச்சியின்மேல்
பற்றியஅஞ் சலியினராய் நின்றவரைப் பரமர்தாம்
பொற்புடைய சிவபுரியில் பொலிந்திருக்க அருள்புரிந்தார்.
17. தேவர்பிரான் திருவிளக்குச் செயல்முட்ட மிடறிந்து
மேவரிய வினைமுடித்தார் கழல்வணங்கி வியனுலகில்
யாவரெனா தரனடியார் தமைஇகழ்ந்து பேசினரை
நாவரியுஞ் சத்தியார் திருத்தொண்டின் நலமுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 043

தொண்டை நாட்டிலே உள்ள சிறந்த திருப்பதிகளுள் திருஒற்றியூரும் ஒன்று. அவ்வூரில் பல தெருக்கள் உண்டு. அவைகளில் ஒன்று சக்கரப் பாடித் தெரு. அத்தெருவிலே, செக்கார் குலத்திலே பிறந்தவர் கலியநாயனார் என்பவர். திருக்கோயிலின் உள்ளும் புறமும் அல்லும் பகலும் திருவிளக் கேற்றுவது அவர்தம் திருத்தொண்டு.

கலியநாயனாருடைய அன்பின் திறத்தை உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தச் சிவபெருமான் திருவுளங் கொண்டார். அதனால் நாயனாரது செல்வநிலை சுருங்கலாயிற்று. சுருங்கியும், நாயனார் தொண்டில் உறைந்தே நின்றார். அவர், தம் மரபினர்பால் கூலிக்கு எண்ணெய் வாங்கி விற்றுத் திருவிளக்கிட்டு வந்தார். மரபினர் எண்ணெய் கொடுத்தவை நிறுத்தி விட்டனர். நாயனார் தளர்ச்சி யடைந்தாரில்லை.

14. படம்பக்க நாயகர் - திருஒற்றியூர் ஆண்டவன் பெயர். திருவிளக்கு எரிக்குஞ் சமயத்தில்.

15. ஒருவிய - கிடையாதொழிந்த.

பா-ம் - *எண் ணெய்க்குடமா.

16. பா-ம் - *ஒளிவிளங்கும்.

நாயனார், செக்காட்டும் இடத்திற்குப் போவார்; அங்கே எள்ளிடுவார்; எண்ணெயெடுப்பார்; எருது ஒட்டுவார்; இத்தொழில் களைச் செய்து கூலி பெற்றுத் திருவிளக்கேற்றுவார். தொழிலாளர் கூட்டம் நாளுக்கு நாள் பெருகலாயிற்று. அதனால் நாயனார்க்குத் தொழில் கிடைத்தலே அருமையாகி விட்டது.

நாயனார், தமக்கு உரிய பொருள்களை எல்லாம் விற்றுவிற்றுத் தொண்டாற்றி வந்தார். பொருளெல்லாம் பொன்றின. நாயனார்க்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. நாயனார், தம் மனைவியாரை விற்கத் துணிவுகொண்டார்; நகரெங்கும் விலைகூறினார்; வாங்குவாரில்லை; மனந்தளர்ந்து திருக்கோயிலை அடைந்தார்; திருவிளக்குத் தொண்டில் தலைப்பட்டார்; “தொண்டுக்கு இடையூறு நேரின், யான் இறப்பேன்” என்று உறுதி கொண்டார்; அவ்வுறுதியுடன் அகல்களுக்குத் திரியிட்டார்; அவைகளைப் பரப்பினார்; எண்ணெய்க்கு என் செய்வார்! தமது உதிரத்தை அகல்களில் நிரப்பக் கருவிகொண்டு கழுத்தை அரியலானார். அவ் வேளையில் கலியநாயனாரது அன்பாக விளங்குஞ் சிவபெருமான், அவருடைய கையைப் பிடித்தார்; மழவிடைமேல் காட்சி வழங்கினார். நாயனாரின் ஊறு நீங்கிற்று, நாயனார், சிவபெருமானைக் கும்பிட்டு நின்றார். சிவபெருமான், நாயனாருக்குச் சிவபதம் அளித்தார்.

46. சத்தி நாயனார் புராணம் (7)

1. களமர் கட்ட கமலம் பொழிந்ததேன்
குளநி றைப்பது கோலொன்றி லெண்திசை
அளவும் *ஆணைச் சயத்தம்பம் நாட்டிய
வளவர் காவிரி நாட்டு வரிஞ்சையூர்.
2. வரிஞ்சை யூரினில் வாய்மைவே ளாண்குலம்
பெருஞ்சி றப்புப் பெறப்பிறப் பெய்தினார்
விரிஞ்சன் மால்முதல் விண்ணவர் எண்ணவும்
அருஞ்சி லம்பணி சேவடிக் காட்செய்வார்.

1. களமர் கட்ட - உழவர்களால் களையப்பட்ட. கோல் - செங்கோல்.
பா-ம் - *ஆண்டுச் செய்ததறி.

3. அத்த ராகிய அங்கணர் அன்பரை
இத்த லத்தில் இகழ்ந்தியம் பும்உரை
வைத்த நாவை வலித்தரி சத்தியால்
சத்தி யார்எனும் *நாமமும் தாங்கினார்.
4. தீங்கு சொற்ற திருவிலர் நாவினை
வாங்க வாங்குதண் டாயத்தி னால்வலித்
தாங்க யிற்கத்தி யால்அரிந் தன்புடன்
ஒங்கு சீர்த்திருத் தொண்டி னுயர்ந்தனர்.
5. அன்ன தாகிய ஆண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேருல கத்தில் வலியுடன்
பன்னெ டும்பெரு நாள்பரி வாற்செய்து
சென்னி ஆற்றினர் செந்நெறி ஆற்றினர்.
6. ஐய மின்றி அரிய திருப்பணி
மெய்யி னாற்செய்த வீரத் திருத்தொண்டர்
வைய முய்ய மணிமன்று ளாடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர்.
7. நாய னார்தொண் டரைநலங் கூறலார்
சாய நாவரி சத்தியார் தாள்பணிந்
தாய மாதவத் தையடி கள்ளனுந்
தூய காடவர் தந்திறஞ் சொல்லுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4050

சோழநாட்டிலே, வரிஞ்சையூரிலே வேளாளர் குலத்திலே
தோன்றியவர் சத்தி நாயனார். அவர், சிவனடியார்களை
இகழ்வோருடைய நாவினைத் தண்டாயுதத்தினால் வலிப்பார்;
கத்தியினால் அறுப்பார். இச்சக்தி வாய்ந்தமையால் அவர், சத்தி
நாயனார் என்னப்பட்டார். அவர் இச்செயலையே பெருந்
தொண்டாகக் கொண்டு வாழ்ந்து சிவபெருமான் திருவடிநீழலை
யடைந்தார்.

3. பா-ம் - *நாமத் தரித்துளார்.

4. தண்டாயம் - குறடு போன்ற தொருகருவி. அயில் - கூரிய.

5. சென்னி ஆற்றினர் - சிவபெருமானது.

7. நாயனார் - சிவபிரானுடைய.

47. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம் (9)

1. வையநிகழ் பல்லவர்தங் குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்யகலி யும்பகையும் மிகையொழியும் வகைஅடக்கிச்
செய்யசடை யவர்கைவத் திருநெறியால் அரசளிப்பார்
ஐயடிகள் நீதியால் அடிப்படுத்துஞ் செங்கோலார்.
2. திருமலியும் புகழ்விளங்கச் சேணிலத்தில் எவ்வுயிரும்
பெருமையுடன் இனிதமரப் பிறபுலங்கள் அடிப்படுத்துத்
தருமநெறி தழைத்தோங்கத் தாரணிமேற் சைவமுடன்
அருமறையின் துறைவிளங்க அரசளிக்கும் அந்நாளில்.
3. மன்னவரும் பணிசெய்ய வடநூல்தென் தமிழ்முதலாம்
பன்னுகலைப் பணிசெய்யப் பாரளிப்பார் “அரசாட்சி
இன்னல்” என இகழ்ந்ததனை எழிற்குமரன் மேலிழிச்சி
நன்மைநெறித் திருத்தொண்டு நயந்தளிப்பா ராயினார்.
4. தொண்டிரிமை புரக்கின்றார் சூழ்வேலை உலகின்கண்
அண்டர்பிரான் அமர்ந்தருளும் ஆலயங்க ளானஎலாம்
கண்டிறைஞ்சித் திருத்தொண்டின் கடனேற்ற பணிசெய்தே
வண்தமிழின் மொழிவெண்பா ஓரொன்றா வழுத்துவார்.
5. பெருத்தெழுகா தலில்வணங்கிப் பெரும்பற்றத் தண்புலியூர்த்
திருச்சிற்தம் பலத்தாடல் புரிந்தருளுஞ் செய்யசடை
நிருத்தனார் திருக்கூத்து நேர்ந்திறைஞ்சி நெடுந்தகையார்
விருப்பினுடன் செந்தமிழின் வெண்பாமென் மலர்புனைந்தார்.
6. அவ்வகையால் அருள்பெற்றங் கமர்ந்துசில நாள்வையி
இவ்வுலகில் தம்பெருமான் கோயில்களெல் லாமெய்திச்
செவ்வியஅன் பொடுபணிந்து திருப்பணிஏற் றனசெய்தே
எவ்வுலகும் புகழ்ந்தேத்தும் இன்தமிழ்வெண் பாமொழிந்தார்.

1. நீதியால் உலகை அடிப்படுத்தும்.

2. சேண் நிலத்தில் - தூரதேசத்திலும்.

3. இழிச்சி - இறக்கி.

5. “ஓடுகின்ற நீர்மை ஒழிதலுமே உற்றாரும்
கோடுகின்றார் மூப்புங் குறுகிற்று - நாடுகின்ற
நல்லச்சிற் றம்பலமே நண்ணாமுன் நன்னெஞ்சே
தில்லைச்சிற் றம்பலமே சேர்” - ஐயடிகள்.

7. இந்நெறியால் அரனடியார் இன்பமுற இசைந்தபணி பன்னெடுநாள் ஆற்றியபின் பரமந்திரு வடிநிழற்கீழ் மன்னுசிவ லோகத்து வழிஅன்பர் மருங்கணைந்தார் கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவரை அடிகளார்.
8. பையரவ மணியாரம் அணிந்தார்க்குப் பாவணிந்த ஐயடிகள் காடவனார் அடியிணைத்தா மரைவணங்கிக் கையணிமான் மழுவுடையார் கழல்பணிசிந் தனையுடைய செய்தவத்துக் கணம்புல்லர் திருத்தொண்டு விரித்துரைப்பாம்.
9. உளத்திலொரு துளக்கமிலோம் உலகுய்ய இருண்டதிருக் களத்துமுது குன்றத்தரு கனகம்ஆற் றினிலிட்டு வளத்தின்மலிந் தேமுலகும் வணங்குபெருந் திருவாருர்க் குளத்திலெடுத் தார்வினையின் குழிவாய்நின் றெனைஎடுத்தார்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4059.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், காஞ்சிபுரத்திலே, பல்லவர் குலத்திலே தோன்றியவர்; 'எல்லா உயிர்களும் இன்பம் நுகர்தல் வேண்டும்' என்னும் பெருங் கொள்கையுடையவர். அக்கொள்கையின் பொருட்டு அவர் பல நாடுகளைத் தம்வயப்படுத்தினார்.

ஐயடிகளின் ஆட்சியில் சைவந் தழைத்தது; கலைகள் பெருகின. நாளடைவில் அடிகளுக்கு அரசாட்சியில் வெறுப்புண்டாயிற்று. அதனால் அவர், தம் புதல்வனுக்கு முடிசூட்டிச் சிதம்பரம் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்று ஆண்டவனை வழிபட விரும்பினார்; விரும்பியவாறே செய்து, பல திருப்பதிகளுக்குச் சென்றார். அடிகள், ஒவ்வொரு திருப்பதிக்கு ஒவ்வொரு வெண்பா பாடினார்; இவ்வாறு சிவபணி செய்து சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

ix. கறைக் கண்டன் சருக்கம்

48. கணம்புல்ல நாயனார் புராணம் (9)

1. திருக்கிளர்சீர் மாடங்கள் திருந்துபெருங் குடிநெருங்கிப்
பெருக்குவட வெள்ளாற்றுத் தென்கரைப்பால் பிறங்குபொழில்
வருக்கைநெடுஞ் சுளைபொழிதேன் மடுநிறைத்து
வயல்விளைக்கும்
இருக்குவே ஞர்என்ப திவ்வுலகில் விளங்குபதி.
2. அப்பதியில் குடிமுதல்வர்க் கதிபராய் அளவிறந்த
எப்பொருளும் முடிவறியா எய்துபெருஞ் செல்வத்தார்
ஒப்பில்பெருங் குணத்தினால் உலகின்மேம் படநிகழ்ந்தார்
“மெய்ப்பொருளா வனசுசர் கழல்” என்னும் விருப்புடையார்.
3. “தாவாத பெருஞ்செல்வந் தலைநின்ற பயன்இது” என்
றோவாத ஒளிவிளக்குச் சிவன்கோயி லுள்ளெரித்து
நாவாரப் பரவுவார் நல்குரவு வந்தெய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான் திருத்தில்லை சென்றடைந்தார்.
4. தில்லைநகர் மணிமன்றுள் ஆடுகின்ற சேவடிகள்
அல்கியஅன் புடனிறைஞ்சி அமர்கின்றார் புரமெரித்த
வில்லியார் திருப்புலீச் சரத்தின்கண் விளக்கெரிக்க
இல்லிடைஉள் ளனமாறி எரித்துவரும் அந்நாளில்.
5. ஆயசெயல் மாண்டதற்பின் அயலவர்பால் இரப்பஞ்சிக்
காயமுயற் சியில்அரிந்த கணம்புல்லுக் கொடுவந்து
மேயவிலைக் குக்கொடுத்து விலைப்பொருளால் நெய்மாறித்
தூயதிரு விளக்கெரித்தார் துளக்கறுமெய்த் தொண்டனார்.
6. இவ்வகையால் திருந்துவிளக் கெரித்துவர அங்கொருநாள்
மெய்வருந்தி அரிந்தெடுத்துக் கொடுவந்து விற்கும்புல்
எவ்விடத்தும் விலைபோகா தொழியவும்தீப் பணியொழியார்
அவ்வரிபுல் வினைமாட்டி அணிவிளக்கா யிடஎரிப்பார்.

1. வருக்கை - பலாவின்.

3. தாவாத - கெடாத. ஓவாத - நீங்காத. நல்குரவு - வறுமை.

4. அல்கிய - நிலைபேறான.

5. காயமுயற்சியில் - சரீர உழைப்பால். கணம்புல் - ஒருவகைப் புல்.

7. முன்புதிரு விளக்கெரிக்கும் முறையாமங் குறையாமல்
மென்புல்லும் விளக்கெரிக்கப் போதாமை மெய்யான
அன்புபுரி வார்அடுத்த விளக்குத்தந் திருமுடியை
என்பருக மடுத்தெரித்தார் இருவினையின் தொடக்கெரித்தார்.
8. தங்கள்பிரான் திருவுள்ளஞ் செய்துதலைத் திருவிளக்குப்
பொங்கியஅன் புடனளித்த பொருவில்திருத் தொண்டருக்கு
மங்கலமாம் பெருங்கருணை வைத்தருளச் சிவலோகத்
தெங்கள்பிரான் கணம்புல்லர் இனிதிறைஞ்சி அமர்ந்திருந்தார்.
9. மூரியார் கலியுலகின் முடியிட்ட திருவிளக்குப்
பேரியா றணிந்தாருக் கெரித்தார்தங் கழல்பேணி
வேரியார் மலர்ச்சோலை விளங்குதிருக் கடவுரில்
காரியார் தாஞ்செய்த திருத்தொண்டு கட்டுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4068

வட வெள்ளாற்றுக்குத் தென்கரையிலே இருக்குவேனார்
என்றொரு பதியுண்டு. அப்பதியிலே ஒரு பெரியவர் இருந்தார். அவர்
செல்வர். 'செல்வத்தினாலாகிய பயன், திருக்கோயிலில் திருவிளக்
கெரித்தல்' என்னும் உறுதி அவருக்குத் தோன்றிற்று. அவ்வுறுதிப்படி,
அவர், அத்திருத் தொண்டைச் செய்து வந்தார். அவருக்குத் திருவருளால்
வறுமை நேர்ந்தது. அதனால் அவர், தில்லையம்பதியை அடைந்தார்;
தில்லைக்கூத்தனை வழிபட்டுத், தமது வீட்டுப் பொருள்களை விற்றுத்
தமது திருத்தொண்டை வழாது நிகழ்த்தலானார். பொருளெல்லாம்
ஒழிந்தன.

நாயனார் இரத்தலை விரும்பவில்லை. அவர் கணம்புற்களை
அறுப்பார்; விற்பார்; கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு திருத்தொண்டு
செய்வார். அதனால் அவர்க்குக் கணம்புல்லர் என்னும் பெயருண்டா
யிற்று. ஒருநாள், ஆண்டவன் அருளால் புற்கள் விலைப்படவில்லை.
கணம்புல்லர் சோர்வடையாது, அப்புற்களைத் திரித்து விளக்கெரித்தார்.
புற்கள் போதவில்லை. நாயனார் என்செய்தார்? அவர், தமது
திருமுடியை அன்போடு மடுத்து எரித்தார். அக்காட்சி கண்ட
சிவபெருமான், அவருக்குத் திருவருள் செய்தார். கணம்புல்ல நாயனார்
சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

49. காரி நாயனார் புராணம் (5)

1. மறையாளர் திருக்கடவூர் வந்துதித்து வண்தமிழின் துறையான பயன்தெரிந்து சொல்விளங்கிப் பொருள்மறையக் குறையாத தமிழ்க்கோவை தம்பெயரார் குலவும்வகை முறையாலே தொகுத்தமைத்து மூவேந்தர் பால்பயில்வார்.
2. அங்கவர்தாம் மகிழும்வகை அடுத்தஉரை நயமாக்கிக் கொங்கலர்தார் மன்னவர்பால் பெற்றநிதிச் சுவைகொண்டு வெங்கண்அரா பொருகிடந்து விளங்கும்இளம் பிறைச்சென்னிச் சங்கரனார் இனிதமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.
3. யாவர்க்கும் மனமுவக்கும் இன்பமொழிப் பயனியம்பித் தேவர்க்கு முதற்றேவர் சீரடியார் எல்லார்க்கும் மேவுற்ற இருநிதியம் மிகஅளித்து விடையவர்தம் காவுற்ற திருக்கயிலை மறவாத கருத்தினராய்.
4. ஏய்ந்தகடல் சூழலகில் எங்குந்தம் இசைநிறுத்தி ஆய்ந்தஉணர் விடையறா அன்பினராய் அணிகங்கை தோய்ந்தநெடுஞ் சடையார்தம் அருள்பெற்ற தொடர்பினால் வாய்ந்தமனம் போலுடம்பும் வடகயிலை மலைசேர்ந்தார்.
5. வேரியார் மலர்க்கொன்றை வேணியார் அடிபேணும் காரியார் கழல்வணங்கி அவரளித்த கருணையினால் வாரியார் மதயானை வழுதியர்தம் மதிமரபில் சீரியார் நெடுமாறர் திருத்தொண்டு செப்புலாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 073

காரி நாயனார் திருக்கடவூரிலே பிறந்தவர்; தமிழ் மொழியிலே பெரும் புலமை வாய்ந்தவர்; திருக்கயிலையை மறவாதவர். கோவை பாடுவது அவர்தம் வழக்கம். அதன்கண் சொல் விளங்கும்; பொருள் நிறைந்திருக்கும்.

-
1. காரிக்கோவை. மூவேந்தரிடஞ் செல்வாராய்.
 2. உரையை நயம்பட விளக்கி. தானங்கள் - கோயில்கள்.
 3. விடையவர்தம் - சிவபிரானது. காவுற்ற - சோலை சூழ்ந்த.
 5. மதவாரிஆர் - மதப்பெருக்கு நிறைந்த. வழுதியர்தம் மதிமரபில் - பாண்டியர்களின் சந்திரவமிசத்தில் தோன்றிய.

காரியார், சேர சோழ பாண்டியர்களிடம் செல்வார்; தம்பாக்கட்குப் பொருள் விரிப்பார். அவர்கள் மகிழ்வெய்திப் பொருள் கொடுப்பார்கள். அப்பொருளைக் கொண்டு காரியார் திருக் கோயில்கள் கட்டுவிப்பார்; சிவனடியார்களுக்கு உதவுவார். இவ்வாறு, காரிநாயனார் தொண்டுசெய்து, உலகமெல்லாந் தம் புகழை நிறுத்தித் திருக்கயிலை சேர்ந்தார்.

50. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் (10)

1. தடுமாறு நெறியதனைத் தவமென்று தம்முடலை
அடுமாறு *செய்தொழுகும் அமண்வலையில் அகப்பட்டு
விடுமாறு தமிழ்விரகர் வினைமாறுங் கழலடைந்த
நெடுமாற னார்பெருமை உலகேழும் நிகழ்ந்ததால்.
2. அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளாலே
தென்னாடு சிவம்பெருகச் செங்கோல்உய்த் தறம்* அளித்துச்
சொன்னாம நெறிபோற்றிச் சுரர்நகர்க்கோன் தனைக்கொண்ட
பொன்னாரம் அணிமார்பிற் புரவலனார் பொலிகின்றார்.

1. திகம்பர சமணர்கள் இயற்கைவாழ்வு செலுத்தாதவர்களாதலின், அவர்கள், தங்கள் உடலையும் ஹுத்துக்கொண்டார்கள். அஃது இங்கே “தம்முடலை அடுமாறு செய்தொழுகும் அமண்” என்று குறிக்கப்பட்டது. உடல், அறிவு விளக்கத்துக்கென ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்ட உடைமை. அதனை ஒறுத்தல் அருள்நெறி நிற்பதாகாது; “உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர், திடம்பட மெய்துஞானஞ் சேரவுமாட்டார், உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே, உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே” - திருமூலர். தமிழ்விரகர் - ஞானசம்பந்தரது. வினைமாறும் - இருவினையைப் போக்கும்.

பா-ம் - *செய்தொழுகும் அவர்.

2. சொல்நாமநெறி - போற்றப்படும் புகழ் வாய்ந்த நெறி; புகழ் வாய்ந்த ஐந்தெழுத்து நெறி என்னலுமாம். சுரர்நகர்க்கோன்தனைக் கொண்ட - இந்திரனால் அளிக்கப்பெற்ற. உக்கிரகுமார பாண்டியர் இந்திர லோகம் சென்று, இந்திரனால் மணியாரம் பெற்ற வரலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணத்திற் காண்க; “செங்கணாயிரத்தோன் திறல்விளங் காரம் - பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன்வாழி”; “தேவர்கோன் பூணாரம் தென்னவர்கோன் மார்பினவே”; “வானவர்கோன் ஆரம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்” - சிலப்பதிகாரம் : 11. காடு காண். 24 - 25 ; 17. ஆய்ச்சியர்குரவை. உள்வரி. 1; 29. வாழ்த்துக் காதை. வள்ளைப்பாட்டு 8.

பா-ம் - *வளர்த்துச்.

3. ஆயஅர சளிப்பார்பால் அமர்வேண்டி வந்தேற்ற
சேயபுலத் தெவ்வரெதிர் நெல்வேலிச் செருக்களத்துப்
பாயபடைக் கடல்முடுகும் பரிமாவின் பெருவெள்ளம்
காயுமதக் களிற்றின்நிரை பரப்பிஅமர் கடக்கின்றார்.
4. எடுத்துடன்ற முனைஞாட்பின் இருபடையிற் பொருபடைஞர்
படுத்தநெடுங் கரித்துணியும் பாய்மாவின் அறுகுறையும்
அடுத்தமர்செய் வயவர்கருந் தலைமலையும் *அலைசெந்நீர்
மடுத்தகடல் மீளவுந்தாம் வடிவேல்வாங் கிடப்பெருக.
5. வயப்பரியின் களிப்பொலியும் மறவர்படைக் கலவையியும்
கயப்பொருப்பின் முழக்கொலியும் கலந்தெழுபல் வியவையியும்
வியக்குமுகக் கடைநாளின் மேகமுழக் கென*மீளச்
சயத்தொடர்வல் வியும்இன்று தாம்விடுக்கும் படிதயங்க.
6. தீயுமிழும் படைவழங்குஞ் செருக்களத்து முருக்குமுடல்
தோயுநெடுங் குருதிமடுக் குளித்துநினைந் துய்த்தாடிப்
போயபரு வம்பணிகொள் பூதங்க ளேயன்றிப்
பேயும்அரும் பணிசெய்ய உணவளித்த தெனப்பிறங்க.

3. ஏற்ற - எதிர்த்த. சேய. . . களத்து - தாரதேச (வடபுல)த்துப் பகைவர்
முன்னே திருநெல்வேலியிலுள்ள போர்க்களத்தில். பாய - பரந்த. முடுகும் பரிமாவின்
- வேகமுடைய குதிரைகளின். காயும் - கோபிக்கும்.

4. எடுத்துடன்ற முனைஞாட்பின் - படையெடுத்து மாறுபட்ட போர்க்
களத்தில். பொரு. . . . மலையும் - போர்புரியுஞ் சேனைகள் வீழ்த்திய நீண்ட யானைத்
துண்டங்களும், குதிரைத் துண்டங்களும், எதிர்த்துப் போர் புரியும் வீரர்களின் கரிய
தலை மலைகளும். செந்நீர் மடுத்த - இரத்த வெள்ளம் நிறைந்த. கடல். . . . பெருக -
கடலானது முன்னே உக்கிர குமார பாண்டியனாரால் வேல் வாங்கியதுபோல மீண்டும்
வேல் வாங்குமாறு பெருக. இவ்வரலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணத்திற் பார்க்க.

பா-ம் - *அவர்.

5. வயம் - வெற்றியுடைய. மறவர் - வீரர்களின். கயப்பொருப்பின் -
யானைகளின். பல்லியம் - பலவகை வாத்தியங்களின். சயத்தொடர் வல்லியம் -
வீரச்சங்கிலி கொண்ட விலங்கையும். தயங்க - ஒலிக்க. மேக முழக்கமோ என்று
எண்ணி உக்கிரகுமாரர்போல அம்மேகத்தை அடக்க மீளச் சயத்தொடர்.

பா-ம் - *மூளச்.

6. குருதிமடு - இரத்த மடுவில். போய பருவம் - முன் பருவத்தே; கிடைத்த
அக்காலத்தே. முருக்கும் உடல் - அழிந்த உடல்கள். பிறங்க - விளங்க.

7. இனையகடுஞ் சமர்வினைய இகலுழந்த பறந்தலையில்
பனைநெடுங்கை மதயானைப் பஞ்சவனார் படைக்குடைந்து
முனையழிந்த வடபுலத்து முதல்மன்னர் படைசரியப்
புனையுற்றுந் தொடைவாகை பூழியர்வேம் புடன்புனைந்து.
8. வளவர்பிரான் திருமகளார் மங்கையருக் கரசியார்
களபமணி முலைதிளைக்குந் தடமார்பிற் கவுரியனார்
*இளவளவெண் பிறைஅணிந்தார்க் கேற்றதிருத்
தொண்டெல்லாம்
அளவில்புகழ் பெறவிளக்கி அருள்பெருக அரசளித்தார்.
9. திரைசெய்கடல் உலகின்கண் திருநீற்றின் நெறிவிளங்க
உரைசெய்ப்பெரும் புகழ்விளக்கி ஓங்குநெடு மாறனார்
அரசுரிமை நெடுங்காலம் அளித்திறைவர் அருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத் தின்புற்றுப் பணிந்திருந்தார்.
10. பொன்மதில்குழ் புகலிகா வலர்அடிக்கீழ்ப் புனிதராந்
தென்மதுரை மாறனார் செங்கமலக் கழல்வணங்கிப்
பன்மணிகள் திரையோதம் பரப்புநெடுங் கடற்படப்பைத்
தொன்மயிலை வாயிலார் திருத்தொண்டின் நிலைதொழுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 083

நின்றசீர் நெடுமாறர் பாண்டி மன்னருள் ஒருவர். அவர்
மங்கையர்க்கரசியாரை மனைவியாகப் பெற்றவர்; சமண சமயஞ்
சார்ந்தவர்; பின்னர்த் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவருளால்
திருநீற்று நெறியில் நின்றவர்; வடபுல மன்னரைத் திருநெல்வேலியிலே
தோல்வியுறச் செய்தவர். அவர் சைவந்தழைக்க நீதி அரசியற்றிச்
சிவனடி சேர்ந்தார்.

7. இகலுழந்த பறந்தலையில் - மாறுபட்டுப் போர் புரிந்த யுத்த களத்தில்.
பஞ்சவனார் - பாண்டியனார். பூழியர் - பாண்டியனார். வாகைத் தொடை -
வெற்றிமாலையை. வேம்பு மாலை பாண்டியருக்குரியது.

8. வளவர் - சோழர். களபம் அணி - கலவைச் சாந்தணிந்த. கவுரியனார் -
பாண்டியனார்.

பா-ம் - *இளவர.

9. பரசு - போற்றல் பெற்ற.

10. ஓதம் - கடல்வாய் வெள்ளம். "தொன்மயிலை வாயிலான்" - திருத்
தொண்டத்தொகை.

51. வாயிலார் நாயனார் புராணம் (10)

1. சொல்வி ளங்குசீர்த் தொண்டைநன் னாட்டிடை
மல்லல் நீடிய வாய்மை வளம்பதி
பல்பெ ருங்குடி நீடு பரம்பரைச்
செல்வம் மல்கு திருமயி லாபுரி.
2. நீடு வேலைதன் பால்நிதி வைத்திடத்
தேடும் அப்பெருஞ் சேமவைப் பாமென
ஆடு பூங்கொடி மானிகை அப்பதி
மாடு தள்ளு மரக்கலச் செப்பினால்.
3. கலஞ்சொ ரிந்த கரிக்கருங் கன்றுமுத்
தலம்பு முந்நீர் படிந்தணை மேகமும்
நலங்கொள் மேதிநன் னாகுந் தெரிக்கொணா
சிலம்பு தெண்திரைக் கானலின் சேணெலாம்.
4. தவள மானிகைச் சாலை மருங்கிறைத்
துவள்ப தாகை நுழைந்தணை தூமதி
பவள வாய்மட வார்முகம் பார்த்தஞ்சி
உவள கஞ்சேர்ந் தொதுங்குவ தொக்குமால்.
5. வீதி எங்கும் விழாஅணிக் காளையர்
தூதி யங்குஞ் சுரும்பணி தோகையர்
ஓதி எங்கும் ஒழியா அணிநிதி
பூதி எங்கும் புனைமணி மாடங்கள்.

2. வேலை தன்பால்நிதி - கடல், தன்னிடமுள்ள பொருளை. சேமவைப்பா மென - பண்டாரமென்று. அப்பதிமாடு - அப்பதியினிடத்தில்.

3. சிலம்பு. . . . எலாம் - ஒலிக்கும் தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடற்கரைகளின் பரப்புக்களிலெல்லாம். கலம் - கப்பல். முந்நீர் - கடல். மேதி - எருமை. யானைக்கன்றுக்கும் மேகத்துக்கும் நாகுக்கும் வேற்றுமை தெரியவில்லை என்றபடி.

4. தவளம் - வெண்மையான. இறை - இறப்புக்களில். பதாகை - கொடிகளில். உவளகம் - மறைவிடத்தில்.

5. வீதி எங்கும் விழா அணி காளையர் பொருட்டுத் தூது செல்லும் வண்டுகள் மொய்த்த கூந்தலையுடைய தோகையர்கள்; (தலைவன் தலைவி ஊடல் தீர்க்கத் தோழிமார் தூது போவது வழக்கம்). பூதி (சுண்ணத்தால்) எங்கும் புனை மணிமாடங்கள் எங்கும் ஓதி ஒழியா அணிநிதி - இஃதொரு வகை. வீதி. . . விழா அணி; தோகையர் ஓதி (கூந்தலில்) காளையர் பொருட்டுத் தூது செல்லும் சுரும்பு அணி (வண்டு வரிசைகள்); பூதி புனை மாடங்கள் எங்கும் ஒழியா அணிநிதி - இது மற்றொரு வகை.

6. மன்னு சீர்மயி லைத்திரு மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல
நன்மை சான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலார் என்னுந் தபோதனர்.
7. வாயி லாரென நீடிய மாக்குடித்
தூய மாமர பின்முதல் தோன்றியே
நாய னார்திருத் தொண்டின் நயப்புறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார்.

வேறு

8. *மறவாமை யால்அமைத்த மனக்கோயில் உள்ளிருத்தி
உறவாதி தனையுணரும் ஒளிவிளக்குச் சுடரேற்றி
இறவாத ஆனந்தம் எனுந்திருமஞ் சனம்ஆட்டி
அறவாணர்க் கன்பென்னும் அமுதமைத்தர்ச் சனைசெய்வார்.

அகமலர்ந்த அர்ச்சனையில் அண்ணலார் தமைநாளும்
நிகழவரும் அன்பினால் நிறைவழிபா டொழியாமே
திகழநெடு நாட்செய்து சிவபெருமான் அடிநிழற்கீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமெய்த் தொண்டனார்.

10. நீராருஞ் சடையாரை நீடுமன ஆலயத்துள்
ஆராத அன்பினால் அர்ச்சனைசெய் தடியவர்பால்
பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்போற்றிச்
சீராருந் திருநீடுர் முனைஅடுவார் திறமுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 093

வாயிலார் நாயனார் தொண்டை நாட்டில் உள்ள திருமயி
லையில், வேளாள மரபில் தோன்றியவர். அவர், தமது உள்ளத்தைச்
சிவத்துக்குரிய கோயிலாக்கினார். அக்கோயிலில் அறிவு விளக்கேற்றி,
ஆனந்தமாகிய நீராட்டி, அன்பாகிய அமுதை நிவேதிப்பது அவர்தந்
திருத்தொண்டு. இவ்வாறு ஞானபூசை செய்து வாயிலார் சிவமானார்.

6. சான்ற - அமைந்த.

7. நாயனார் - சிவபெருமானது. காதலாகிய விருப்பு.

8. மறவாமையால் - இடையறாத தியானத்தால். ஆதி (சிவம்) தனை உற
இருத்தி; அவ்வாதிதனை உற உணரும். அறவாணர்க்கு - சிவபெருமானுக்கு.

பா-ம் - * மறவாத வாய்மையால்.

9. புகல் - புகுமிடம்.

52. முனை அடுவார் நாயனார் புராணம் (7)

1. மாறு கடிந்து மண்காத்த வளவர் பொன்னித் திருநாட்டு
நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளின் நனைவாய் திறந்து
பொழிசெழுந்தேன்
ஆறு பெருகி வெள்ளமிடும் அள்ளல் வயலின் மள்ளர்உமும்
சேறு நறுவா சங்கமமுஞ் செல்வ நீடீர் திருநீடீர்.

விளங்கும் வண்மை மிக்குள்ள வேளாண் தலைமைக் குடிமுதல்வர்
களங்கொள் மிடற்றுக் கண்ணுதலார் கழலிற் செறிந்த காதல்மிகும்
உளங்கொள் திருத்தொண் டுரிமையினில் உள்ளார் நள்ளார்

முனைஎறிந்த
வளங்கொ டிறைவர் அடியார்க்கு மாறா தளிக்கும் வாய்மையார்.

மாற்றார்க் கமரில் அழிந்துள்ளோர் வந்து தம்பால் மாநிதியம்
ஆற்றும் பரிசு பேசினால் அதனை நடுவு நிலைவைத்துக்
கூற்றும் ஒதுங்கும் ஆள்வினையால் கூலி ஏற்றுச் சென்றெறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டிசைந்த பொன்னுங் கொண்டு மன்னுவார்.

4. இன்ன வகையால் பெற்றநிதி எல்லாம் ஈசன் அடியார்கள்
சொன்ன சொன்ன படிநிரம்பக் கொடுத்துத் தூய போனகமும்
கன்னல் நறுநெய் கறிதயிர்பால் கனியுள் ளுறுத்த கலந்தளித்து
மன்னும் அன்பின் நெறிபிறழா வழித்தொண் டாற்றி வைகினார்.

மற்றிந் நிலைமை பன்னெடுநாள் வையம் நிகழ்ச் செய்துவழி
உற்ற அன்பின் செந்நெறியால் உமையாள் கணவன் திருவருளால்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து பிரியா உரிமை மருவினார்
முற்ற உழந்த முனையடுவார் என்னும் நாமம் முன்னுடையார்.

1. மாறுகடிந்து - பகைவரை வென்று. அள்ளல் - குழைசேறுள்ள.

2. நள்ளார் முனை எறிந்த வளங்கொடு - பகைவரைப் போரில் வென்றதால்,
கிடைத்த வளங்களைக் கொண்டு.

3. அமரில் மாற்றார்க்கு - போரில் பகைவர்களுக்கு. ஆற்றும் பரிசு - மன
மியையுமாறு. கூற்றும் - யமனும். ஆள்வினையால் - முயற்சியால். இசைந்த பொன்
என்று நடுவு நிலையாக வைத்த பொருளை.

4. போனகமும் - சோறும். கன்னல் - சர்க்கரையும். உள்ளுறுத்த -
உள்ளிட்டன; முதலியன.

5. முற்ற உழந்த - வெற்றியுறப் போர் புரிதலால். முனை அடுவார் - போரில்
பகைவரை வீழ்த்துவோர்.

6. யாவ ரெனினும் இகலெறிந்தே ஈசன் அடியார் தமக்கின்பம்
மேவ அளிக்கும் முனையடுவார் விரைப்பூங் கமலக்
கழல்வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவநெறி விளங்கச் செங்கோல் முறைபுரியும்
காவல் பூண்ட கழற்சிங்கர் தொண்டின் நிலைமை
கட்டுரைப்பாம்.
7. செறிவுண் டென்று திருத்தொண்டிற் சிந்தை செல்லும்
பயனுக்கும்
குறியுண் டொன்றா கிலுங்குறையொன் றில்லோம் நிறையுங்
கருணையினால்
வெறியுண் சேலைத் திருமுருகன் பூண்டி வேடர் வழிபறிக்கப்
பறியுண் டவர்எம் பழவினைவேர் பறிப்பார் என்னும் பற்றாலே.
ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 100

சோழநாட்டிலே, திருநீடுரிலே, வேளாளர் குலத்திலே தோன்றிய
சிவனடியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர், போர்முனையில் நின்று
மாற்றாரைச் சாய்ப்பதில் வல்லவர். அதனால் அவருக்கு முனையடுவார்
என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

பகைவரால் தோல்வி யுறுவோர் முனையடுவாரிடம் வருவர்;
வந்து அவர்தந் துணையை நாடுவர். நாயனார், அவர் பொருட்டுப்
போர் புரிந்து வெற்றி பெறுவார்; அவ்வெற்றியால் கிடைக்கும்
பொருளைக் கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு அமுதூட்டுவார்;
அவர்கள் விரும்புமாறு உதவுவார். முனையடுவார் பன்னெடுநாள்
இத்தகைத் தொண்டு செய்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

6. இகல் எறிந்து - பகை கடந்து.

7. நிறையுங் கருணையினால் எம்பழவினைவேர்.; பறியுண்டவர் -
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். செறிவு - உறவு.

X. கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்

53. கழல்சிங்க நாயனார் புராணம் (13)

1. படிமிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப் பல்லவர் குலத்து வந்தார்
கடிமதில் மூன்றுஞ் செற்ற கங்கைவார் சடையார் செய்ய
அடிமலர் அன்றி வேறொன் றறிவினிற் குறியா நீர்மைக்
கொடிநெடுந் தானை மன்னர் கோக்கழற் சிங்கர் என்பார்.
2. காடவர் குரிசி லாராங் கழற்பெருஞ் சிங்க னார்தாம்
ஆடக மேரு வில்லார் அருளினால் அமரிற் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய வடபுலங் கவர்ந்து கொண்டு
நாடற நெறியில் வைக நன்னெறி வளர்க்கு நாளில்.
3. குவலயத் தரனார் மேவுங் கோயில்கள் பலவுஞ் சென்று
தவலரும் அன்பிற் றாழ்ந்து தக்கமெய்த் தொண்டு செய்வார்
சிவபுரி என்ன மன்னுந் தென்திரு வாரூர் எய்திப்
பவமறுத் தாட்கொள் வார்தங் கோயிலுட் பணியப் புக்கார்.
4. அரசியல் ஆயத் தோடும் அங்கணர் கோயி லுள்ளால்
முரசுடைத் தானை மன்னர் முதல்வரை வணங்கும் போதில்
விரைசெறி மலர்மென் கூந்தல் உரிமைமெல் வியலார் தம்முள்
உரைசிறந் துயர்ந்த பட்டத் தொருதனித் தேவி மேவி.
5. கோயிலை வலங்கொண் டங்கண் குலவிய பெருமை எல்லாம்
சாயல்மா மயிலே போல்வாள் தனித்தனி கண்டு வந்து
தூயமென் பள்ளித் தாமந் தொடுக்குமண் டபத்தின் பாங்கர்
மேயதோர் புதுப்பூ அங்கு விழுந்ததொன் றெடுத்து மோந்தாள்.

1. படிமிசை நிகழ்ந்த தொல்லை - பூமியில் வழி வழி வந்த பழமையுடைய.
தானை - சேனைகளையுடைய.

2. காடவர் குரிசில் - பல்லவர் குலத்தலைவராகிய. ஆடகம் - பொன்.

3. தவலரும் - கெடுதலில்லாத.

4. ஆயத்தோடும் - கூட்டத்தோடும்.

6. புதுமலர் மோந்த போதிற் செருத்துணைப் புனிதத் தொண்டர்
“இதுமலர் திருமுற் றத்துள் எடுத்துமோந் தனளாம்” என்று
கதுமென ஓடிச் சென்று கருவிகைக் கொண்டு பற்றி
மதுமலர்த் திருவொப் பாள்தன் மூக்கினைப் பிடித்து வார்ந்தார்.
7. வார்ந்திழி குருதி சோர மலர்க்கருங் குழலுஞ் சோரச்
சோர்ந்துவீழ்ந் தரற்றுந் தோகை மயிலெனத் துளங்கிமண்ணில்
சேர்ந்தயர்ந் துரிமைத் தேவி புலம்பிடச் செம்பொற் புற்றுள்
ஆர்ந்தபே ரொளியைக் கும்பிட் டரசரும் அணைய வந்தார்.
8. வந்தணை வுற்ற மன்னர் மலர்ந்தகற் பகத்தின் வாசப்
பைந்தளிர்ப் பூங்கொம் பொன்று பார்மிசை வீழ்ந்த தென்ன
நொந்தழிந் தரற்று வாளை நோக்கி “இவ் வண்டத் துள்ளோர்
இந்தவெவ் வினைஅஞ் சாதே யார்செய்தார்?” என்னும் எல்லை.
9. அந்நிலை அணைய வந்து செருத்துணை யாராம் அன்பர்
முன்னுறு நிலைமை அங்குப் புகுந்தது மொழிந்த போது
மன்னரும் அவரை நோக்கி “மற்றிதற் குற்ற தண்டம்
தன்னை அவ் அடைவே யன்றோ தடிந்திடத் தகுவ” தென்று.
10. கட்டிய உடைவாள் தன்னை உருவி “அக் கமழ்வா சப்புத்
தொட்டுமுன் னெடுத்த *கையாம் முற்படத் துணிப்ப” தென்று
பட்டமும் அணிந்து காதல் பயில்பெருந் தேவி யான
மட்டவீழ் குழலாள் செங்கை வளையொடுந் துணித்தா ரன்றே.
11. ஒருதனித் தேவி செங்கை உடைவாளால் துணித்த போது
பெருகிய தொண்டர் ஆர்ப்பின் பிறங்கொலி புவிமேற் பொங்க
இருவிசும் படைய ஓங்கும் இமையவர் ஆர்ப்பும் விம்மி
மருவிய தெய்வ வாச மலர்மழை பொழிந்த தன்றே.
12. அரியஅத் திருத்தொண் டாற்றும் அரசனார் அளவில் காலம்
மருவிய உரிமை தாங்கி மாலயற் கரியார் மன்னும்
திருவருட் சிறப்பி னாலே செய்யசே வடியின் நீழற்
பெருகிய உரிமை யாகும் பேரருள் எய்தி னாரே.

6. மலர் திருமுற்றத்துள் - பூ மண்டபத்துள்.

7. வார்ந்து இழி - வடிந்தொழுகும். துளங்கி - அசைந்து.

10. மட்டவீழ் - மணங்கமழும்.

பா-ம் - *கையே.

13. பா-ம் - *செயலினை.

13. வையக நிகழ்க் காதல் மாதேவி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர் கழலினை தொழுது போற்றி
எய்திய பெருமை அன்பர் இடங்கழி யாரென் றேத்தும்
மெய்யரு ளுடைய தொண்டர் *செய்வினை விளம்ப லுற்றாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 113.

கழற்சிங்க நாயனார் பல்லவர் குலத்திலே தோன்றியவர்; சிவபக்தர். அவர், வடபுல மன்னர்களை வென்று எங்குஞ் சைவந்தழைக்கச் செங்கோலோச்சினார். பல திருப்பதிகளுக்குப் போய் ஆண்டவனை வழிபடுவது அவர்தம் வழக்கம்.

ஒருநாள் கழற்சிங்கர், தமது மனைவியாருடன் திருவாரூரை அடைந்து தியாகேசப் பெருமானைத் தொழுதார். அவ்வேளையில், அம்மையார் திருக்கோயிலை வலம் வந்தார்; அங்கே உள்ள பெருமைகளைத் தனித்தனிக் கண்டு மகிழ்வெய்தினார்; பூ மண்டபத்தின் பக்கத்திலே புதுப் பூ ஒன்று விழுந்து கிடந்தது. அம்மையார் அப்பூவை எடுத்து மோந்தார்.

அங்கே தொண்டு செய்துகொண்டிருந்த செருத்துணை நாயனார் அதைப் பார்த்தார். அவர், 'அம்மையார் மண்டபத்துள்ள பூவை எடுத்து மோந்தார்' எனக் கருதி, விரைந்து ஓடிக் கருவிகொண்டு அம்மையார் மூக்கை அறுத்தார். அம்மையார் மூக்கினின்றும் உதிரம் ஒழுகிற்று; கூந்தல் சோர்ந்தது. அம்மையார் பூமியிலே விழுந்து புலம்பினார்.

கழற்சிங்க நாயனார் அங்கே வந்தார்; "இச்செயலை அஞ்சாது செய்தவர் யாவர்?" என்று கேட்டார். செருத்துணை நாயனார் போந்து, நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். கழற்சிங்க நாயனார், "அப்படியா! பூவை எடுத்தது கையன்றோ! அதையே முதலில் துணித்தல் வேண்டும்" என்று சொல்லித் தம்முடைய உடைவாளை உருவினார்; தேவியார் கையைத் துணித்தார். அச்செயற்குஞ் செய்கையைக் கண்ட அமரர்கள் பூ மழை பொழிந்தார்கள். கழற்சிங்க நாயனார் பன்னெடுநாள் சிவத்தொண்டு செய்து சிவபிரான் திருவடி சேர்ந்தார்.

54. இடங்கழி நாயனார் புராணம் (11)

1. எழுந்திரைமா கடலாடை இருநிலமா மகள்மார்பில்
அழுந்துபட எழுதும்இலைத் தொழில்தொய்யில் அணியினவாம்
செழுந்தளிரின் புடைமறைந்த *பெடைகளிப்பத் தேமாவின
கொழுந்துணர்கோ திக்கொண்டு குயில்நாடு கோனாடு.
2. முருகுறு*செங் கமலமது மலர்துதைந்த மொய்யளிகள்
*பருகுறுதெண் திரைவாவிப் பயில்பெடையோ டிரையருந்தி
வருகுறுதண் டுளிவாடை மறையமா தவிச்சுழல்
குருகுறங்குங் கோனாட்டுக் கொடிநகரங் கொடும்பாளூர்.
3. அந்நகரத் தினிலிருக்கும் வேளிற்குலத் தரசளித்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து மணிமுகட்டில் பாக்கொங்கின்
பன்னு *துலைப் பசும்பொன்னாற் பயில்பிழம்பாம் மிசையணிந்த
பொன்னெடுந்தோள் ஆதித்தன் புகழ்மரபிற் குடிமுதலோர்.
4. இடங்கழியார் எனவுலகில் ஏறுபெரு நாமத்தார்
அடங்கலர்முப் புரமெரித்தார் அடித்தொண்டின் நெறியன்றி
முடங்குநெறி கனவினிலும் முன்னாதார் எந்நாளும்
தொடர்ந்தபெருங் காதலினால் தொண்டர்வேண் டியசெய்வார்.
5. சைவநெறி வைதிகத்தின் தருமநெறி யொடுத்தழைப்ப
மைவளருந் திருமிடற்றார் மன்னியகோ யில்களெங்கும்
மெய்வழிபாட் டர்ச்சனைகள் விதிவழிமேன் மேல்விளங்க
மொய்வளர்வண் புகழ்பெருக முறைபுரியும் அந்நாளில்.

1. இலை போன்ற தொழில் அழுந்துபட எழுதும். துணர் - பூங்கொத்தை.
கோனாடு பூமிதேவியின் மார்பில். . .தொய்யிலை ஒத்த அணியென விளங்குவது.
தொய்யில் முன்னர் விளக்கப்பட்டது.

பா-ம் - *பெடைக்களிக்கத்.

2. முருகு - மணம். துதைந்த மொய் அளிகள் - நிறைந்து மொய்த்த
வண்டுகள். அளிகள். . .மதுபருகுறும். . .வாவியில் உடன் வாழும். . . .வாடைக் காற்று
தாக்காதவாறு குருக்கத்திச் சூழலில் குருகுகள். . . .

பா-ம் - *செங் கமலமலர் மகரந்த. *பெருகுறு.

3. பாக்கொங்கின் - ஒளியும் மாற்றும் உயர்வுமுடைய ; (கொங்கிற்பொன்
என்பது ஒருவகைப் பொன்; இது பண்டை வழக்கு). ஆதித்தன் - சூரியன்.

பா-ம் - *துணைப்; சுடர்ப்.

6. சங்கரன்றன் அடியாருக் கமுதளிக்குந் தவமுடையார் அங்கொருவர் அடியவருக் கமுதொருநாள் ஆக்கஉடன் எங்கும்ஒரு செயல்காணா தெய்தியசெய் தொழில்முட்டப் பொங்கிஎழும் பெருவிருப்பால் புரியும்வினை தெரியாது.
7. அரசரவர் பண்டாரத் தந்நாட்டின் நெற்கூட்டின் நிரைசெறிந்த புரிபலவா நிலைக்கொட்ட காரத்தில் புரைசெறிநள் ளிருளின்கண் புக்குமுகந் தெடுப்பவரை முரசெறிகா வலர்கண்டு பிடித்தரசன் முன்கொணர்ந்தார்.
8. மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும் வேல்மன்னர் வினவுதலும் “அத்தனடி யாரையான் அமுதுசெய்விப் பதுமுட்ட இத்தகைமை செய்தேன்”என் றியம்புதலும் மிகஇரங்கிப் பத்தரைவிட் “டிவரன்றோ பண்டாரம் எனக்” கென்பார்.
9. நிறையழிந்த உள்ளத்தால் “நெற்பண்டா ரமும்அன்றிக் குறைவில்நிதிப் பண்டார மானஎலாங் கொள்ளைமுகந் திறைவனடி யார்கவர்ந்து கொள்க” என எம்மருங்கும் பறையறையப் பண்ணுவித்தார் படைத்தநிதிப் பயன்கொள்வார்.
10. எண்ணில்பெரும் பண்டாரம் ஈசனடி யார்கொள்ள உண்ணிறைந்த அன்பினால் உறுகொள்ளை மிகஊட்டித் தண்ணளியால் நெடுங்காலந் திருநீற்றின் நெறிதழைப்ப மண்ணிலருள் புரிந்திறைவர் மலரடியின் நிழல்சேர்ந்தார்.

மைதழையும் மணிமிடற்றார் வழித்தொண்டின் வழிபாட்டில் எய்துபெருஞ் சிறப்புடைய இடங்கழியார் கழல்வணங்கி மெய்தருவார் நெறியன்றி வேறொன்றும் மேலறியாச் செய்தவராஞ் செருத்துணையார்திருத்தொண்டின் செயல்மொழிவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4, 124.

7. பண்டாரம் - பண்டசாலை; பொக்கிஷம். புரி பலவாநிலை கொட்ட காரத்தில் - மதில் பலவுடைய நிலைக்களமாகிய நெற்கூடுகள் உள்ள இடத்தில். புரைசெறி - எங்கும் மிகுந்து.

8. இருக்கும் - கொலு வீற்றிருக்கும். கண்டிருக்கும் - முன்னரே பார்த்திருக்கும் என்னலுமாம். பண்டாரம் - பொக்கிஷம்; சிவனடியாருமாம்.

9. நிறை யழிந்த - (எனது ஆட்சியில் அடியவர்கள் வருந்துவதும் உண்டோ என்று) நிலையழிந்த.

கோனாட்டிலே, கொடும்பாளூரிலே, வேளிர் குலத்திலே, ஆதித்தன் குடியிலே தோன்றிய ஒரு பெரியவர் இருந்தார். அவர் மன்னர். அவரே இடங்கழி நாயனார் என்பவர். அவர்தம் ஆட்சியில் சைவம் ஒங்கி வளர்ந்தது; திருக்கோயில்களில் பூசை முதலியன ஒழுங்காக நடைபெற்று வந்தன.

அந்நாளில் ஒரு சிவனடியார் இருந்தார். அவர் அடியவர்கட்கு மாகேசுவர பூசை செய்விப்பதை நியதியாகக் கொண்டவர். ஒருநாள் பொருள் முடையால் அவர்தம் நியதிக்கு முட்டு உண்டாகும் நிலை நேர்ந்தது. அவர் என் செய்தார்? அன்றிரவு, அவர், இடங்கழியார் அரண்மனையில் புகுந்தார்; கூட்டிலுள்ள நெல்லை எடுத்தார். அப்பொழுது காவலாளர்கள், அவரைப் பிடித்தார்கள்; பிடித்து, மன்னரிடங் கொண்டு வந்தார்கள்.

மன்னர் அவரை நோக்கி, “ஏன் நெல்லைத் திருடினீர்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அடியவர், “சிவனடியார்களுக்கு மாகேசுவர பூசை செய்விப்பது எனது வழக்கம். பொருளின்மையால் அது முட்டுப் பட்டது. அதனால் இவ்வாறு செய்யலானேன்” என்று சொன்னார். அச்சொல்லைக் கேட்டதும், இடங்கழி நாயனார்க்கு இரக்கம் பெருகிவிட்டது. நாயனார், “இவ்வடியவரன்றோ பண்டாரம்!” என்று அடியவரை விடுதலை செய்தார்; நெற்கூடுகளையும் மற்றப் பொருட்சாலைகளையும் திறந்துவிட்டார்; சிவனடியார்கள் அவைகளைக் கொள்ளையிடுமாறு பறையறைவித்தார்; அக் கொள்ளைக் காட்சி கண்டு மகிழ் வெய்தினார். இடங்கழி நாயனார் பன்னெடுநாள் நீதி அரசியற்றிச் சிவனடி சேர்ந்தார்.

55. செருத்துணை நாயனார் புராணம் (7)

1. உள்ளும் புறம்புங் குலமரபின் ஒழுக்கம் வழுவா ஒருமைநெறி கொள்ளும் இயல்பிற் குடிமுதலோர் மலிந்த செல்வக் குலப்பதியாம் தெள்ளுந் திரைகள் மதகுதொறுஞ் *சேலுங் கயலுஞ் செழுமணியும் தள்ளும் பொன்னி நீர்நாட்டு மருக னாட்டுத் தஞ்சாவூர்.

2. சீரின் விளங்கும் அப்பதியில் திருந்து வேளாண் குடிமுதல்வர்
நீரின் மலிந்த செய்யசடை நீற்றர் கூற்றின் நெஞ்சிடித்த
* வேரி மலர்ந்த பூங்கழல்கூழ் மெய்யன் புடைய சைவரெனப்
பாரில் நிகழ்ந்த செருத்துணையார் பரவுந் தொண்டின் நெறிநின்றார்.
3. ஆன அன்பர் திருவாரூர் ஆழித் தேர்வித் தகர்கோயில்
ஞான முனிவர் இமையவர்கள் நெருங்கு நலஞ்சேர் முன்றிலினுள்
மான நிலவு திருப்பணிகள் செய்து காலங் களின்வணங்கிக்
கூனல் இளவெண் பிறைமுடியார் தொண்டு பொலியக் குலவுநாள்.
4. உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச் சிங்கர் உரிமைப் பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து மருங்கு நீங்கிக் கிடந்ததொரு
மலரை எடுத்து மோந்ததற்கு *வந்து பொறாமை வழித்தொண்டர்
இலகு சுடர்வாய்க் கருவி* எடுத் தெழுந்த வேகத் தாலெய்தி.
5. கடிது முற்றி மற்றவள்தன் கருமென் கூந்தல் பிடித்தீர்த்துப்
படியில் வீழ்த்தி மணிமூக்கைப் பற்றிப் “பரமர் செய்யசடை
முடியில் ஏறுந் திருப்பூமண் டபத்து மலர்மோந் திடும்மூக்கைத்
தடிவன்” என்று கருவியினால் அரிந்தார் தலைமைத்
தனித்தொண்டர்.
6. அடுத்த திருத்தொண் டலகறியச் செய்த அடலே றனையவர்தாம்
தொடுத்த தாம மலரிதழி முடியார் அடிமைத் தொண்டுகடல்
உடுத்த உலகில் நிகழ்ச்செய் துய்யச் செய்ய பொன்மன்றுள்
எடுத்த பாத நிழலடைந்தே இறவா இன்பம் எய்தினார்.

செங்கண் விடையார் திருமுன்றில் விழுந்த திருப்பள் ளித்தாமம்
அங்கண் எடுத்து மோந்தஅதற் கரசர் உரிமைப் பெருந்தேவி
துங்க மணிமூக் கரிந்தசெருத் துணையார் தூய கழலிறைஞ்சி
எங்கு நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையார் உரிமை அடிமை எடுத்துரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,131

2. கூற்றின் நெஞ்சில் உதைத்த.

பா-ம் - * வேரி மலிந்த.

4. பா-ம் - *வந்த. *எடுத்தெழுந்து.

5. கடிதுமுற்றி - விரைந்து சேர்ந்து.

6. இதழிமலர் தொடுத்தாமம் - கொன்றை மலரால் கட்டிய மாலை யணிந்த.

செருத்துணை நாயனார் சோழ நாட்டிலே, தஞ்சாவூரிலே, வேளாளர் மரபிலே பிறந்தவர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியில் சிறந்தவர். அவர் திருவாரூரை அடைந்து திருத்தொண்டு செய்து வந்தார். அங்கே வழிபாட்டுக்கு வந்த கழற்சிங்க நாயனாருடைய மனைவியார், பூமண்டபத்தின் பக்கத்திலே கிடந்த ஒரு பூவை எடுத்து மோந்தார். அதைச் செருத்துணையார் பார்த்தார்; விரைந்து ஓடினார்; கத்தி எடுத்தார்; அம்மையார் கூந்தலைப் பிடித்தார்; ஈர்த்தார்; கீழே தள்ளினார்; தள்ளி, அம்மையாரின் மூக்கை அறுத்தார். செருத்துணை நாயனார் பலநாள் தொண்டு செய்து, சிவபெருமான் திருவடிநீழலையடைந்தார்.

56. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம் (7)

1. செருவிலிபுத் தூர்மன்னுஞ் சிவமறையோர் திருக்குலத்தார்
*அருவரைவில் லாளிதனக் ககத்தடிமை யாமதனுக்
கொருவர்தமை நிகரில்லார் உலகத்துப் பரந்தோங்கிப்
பொருவரிய புகழ்நீடு புகழ்த்துணையார் எனும்பெயரார்.
2. தங்கோனைத் தவத்தாலே தத்துவத்தின் வழிபடுநாள்
பொங்கோத ஞாலத்து வற்கடமாய்ப் பசிபுரிந்தும்
“எங்கோமான் தனைவிடுவேன் அல்லேன்” என் றிராப்பகலும்
கொங்கார்பன் மலர்கொண்டு குளிர்புனல்கொண் டருச்சிப்பார்.
3. மாலயனுக் கரியானை மஞ்சனம்ஆட் டும்பொழுது
சாலவறு பசிப்பிணியால் வருந்திநிலை தளர்வெய்திக்
கோலநிறை புனல்தாங்கு குடந்தாங்க மாட்டாமை
ஆலமணி கண்டத்தார் முடிமீது வீழ்த்தயர்வார்.

1. அரிய மேருவரையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு. பொருவரிய - ஒப்பற்ற.

பா-ம் - *அருவிவரை வில்லாளிக்.

2. தங்கோனை - சிவபெருமானை. தத்துவத்தின் - உண்மையில். வற்கடமாய் - பஞ்சமாய். கொங்கு ஆர் - மணம் நிறைந்த.

3. விழவிட்டு அயர்வார்.

4. சங்கரன்தன் அருளாலோர் துயில்வந்து தமையடைய அங்கண்ணுங் கனவின்கண் அருள்புரிவான் “அருந்துணவு மங்கியநாள் கழியளவும் வைப்பதுநித் தழும்ஒருகா சிங்குனக்கு நாம்” என்ன இடர்நீங்கி எழுந்திருந்தார்.
5. பெற்றம்உகந் தேறுவார் பீடத்தின் கீழ்ஒருகா சற்றம்அடங் கிடஅளிப்ப அன்பரும்மற் றதுகைக்கொண் டுற்றபெரும் பசியதனால் உணங்கும்உடம் புடன்உவந்து முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப முகமலர்ந்து களிகூர்ந்தார்.
6. அந்நாள்போல் எந்நாளும் அளித்தகா சதுகொண்டே இன்னாத பசிப்பிணிவந் திறுத்தநாள் நீங்கியபின் மின்னார்செஞ் சடையார்க்கு மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து பொன்னாட்டின் அமரர்தொழப் புனிதரடி நிழல்சேர்ந்தார்.
7. பந்தணையு மெல்விரலாள் பாகத்தார் திருப்பாதம் வந்தணையு மனத்துணையார் புகழ்த்துணையார் கழல்வாழ்த்திச் சந்தணியு மணிப்புயத்துத் தனிவீர ராந்தலைவர் கொந்தணையும் மலரலங்கல் கோட்புலியார் செயலுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,138

புகழ்த்துணை நாயனார் செருவிலிபுத்தூரிலே, ஆதி சைவ மரபிலே பிறந்தவர். அவர், சிவபெருமானை முறைப்படி அர்ச்சித்து வந்தார். வருநாளில், பஞ்சம் நேர்ந்தது. நாயனார் பஞ்சத்தைக் கருதாது தமது தொண்டைக் குறைவற நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். நாளுக்குநாள் அவர் பசியால் மெலிவுறலானார்.

மெலிவுடன் புகழ்த்துணையார் ஒருநாள் திருமஞ்சன மாட்டும்போது, திருக்குடம் தேவதேவன் திருமுடிமீது விழுந்தது. அதுகண்ட நாயனார் சிவசந்நிதியில் விழுந்தார்; அயர்ந்தார். திருவருளால் அவருக்கு உறக்கம் வந்தது. சிவபெருமான் அவர்தங் கனவிலே தோன்றி, “பஞ்சம் ஒழியும் வரை, நாள்தோறும் ஒரு காசு இங்கே வைப்போம். அதைப் பெற்றுக் கொள்” என்று அருளிச்

5. பெற்றம் - இடபம். பீடத்தின் - லிங்க பீடத்தின். அற்றம் - சோர்வு. உணங்கும் - வாடும்.

6. இன்னாத - கொடிய.

7. கொந்து அணையும் - மலர்மாலை யணிந்த.

செய்தார். நாயனார் விழித்து எழுந்தார். ஒரு காசு பீடத்தின் கீழே இருப்பதைக் கண்டார்; மகிழ்வெய்தினார்; அக்காசு பெற்று வாழ்ந்து வந்தார். பஞ்சம் ஒழிந்தது. நாயனார் தமது திருத்தொண்டை வழாது செய்து சிவபதம் சேர்ந்தார்.

57. கோட்புலி நாயனார் புராணம் (13)

1. நலம்பெருகுஞ் சோணாட்டு நாட்டியத்தான் குடிவேளாண் குலம்பெருக வந்துதித்தார் கோட்புலியார் எனும்பெயரார் தலம்பெருகும் புகழ்வளவர் தந்திரியா ராய்வேற்றுப் புலம்பெருகத் துயர் *விளைப்பப் போர்விளைத்துப் புகழ்விளைப்பார்.
2. மன்னவன்பால் பெறுஞ்சிறப்பின் வளமெல்லாம் மதியணியும் பிஞ்ஞகர்தங் கோயில்தொறுந் திருஅமுதின் படிபெருகச் செந்நெல்மலைக் குவடாகச் செய்துவருந் திருப்பணியே பன்னெடுநாள் செய்தொழுகும் *பாங்குபுரிந் தோங்குநாள்.
3. வேந்தனே வலிற்பகைஞர் வெம்முனைமேல் செல்கின்றார் பாந்தள்பூ னெனஅணிந்தார் தமக்கமுது படியாக ஏந்தலார் தாமெய்து மளவும்வேண் டுஞ்செந்நெல் வாய்ந்தகூ டவைகட்டி வழிக்கொள்வார் மொழிகின்றார்.
4. தந்தமர்க ளாயினார் தமக்கெல்லாந் தனித்தனியே “எந்தையார்க் கமுதுபடிக் கேற்றியநெல் லிவைஅழிக்கச் சிந்தைஆற் றாநினைவார் திருவிரையாக் கலி” என்று வந்தனையால் உரைத்தகன்றார் மன்னவன்மாற் றார்முனைமேல்.

1. தந்திரியாராய் - சேனாதிபதியாய். புலம் - இடம்; தேசம்.

பா-ம் - *விளையப்.

2. குவடாக - மலையாக.

பா-ம் - *பாங்குபுரிந் தொழுகுநாள்.

3. முனை - போர். பாந்தள். . தமக்கு-சிவபெருமானுக்கு. பாந்தள்-பாம்பு. ஏந்தலார் தாம் எய்துமளவும் - கோட்புலி நாயனார் தாம் திரும்பி வரும் வரை. வழிக் கொள்வார் - புறப்படுகின்றவராகிய நாயனார்.

4. தமர்கள் - சுற்றத்தவர்கள். ஆற்றா - சகியாமல். திருவிரையாக்கலி - திருவாணை. மாற்றார் - பகைவர்.

5. மற்றவர்தாம் போயினபின் சிலநாளில் வற்காலம்
*உற்றலும்அச் சுற்றத்தார் உணர்வின்றி “இறப்பதனில்
பெற்றம்உயர்த் தவர்அழுது படிக்கொண்டா கிலும்பிழைத்துக்
குற்றமறப் பின்கொடுப்போம்” எனக்கூடு குலைத்தழித்தார்.
6. மன்னவன்றன் தெம்முனையில் வினைவாய்த்து மற்றவன்பால்
நன்நிதியின் குவைபெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்தலைவர்
அந்நகரில் தமர்செய்த பிழையறிந்த தறியாமே
துன்னினார் “சுற்றமெலாந் துணிப்பன்” எனுந் துணிவினராய்.
7. எதிர்கொண்ட தமார்க்கெல்லாம் இனியமொழி பலமொழிந்து
மதிதங்கு சுடர்மணிமா ளிகையின்கண் வந்தணைந்து
“பதிகொண்ட சுற்றத்தார்க் கெல்லம்பைந் துகில்நிதியம்
அதிகந்தந் தளிப்பதனுக் கழைமின்கள்” என்றுரைத்து.
8. எல்லாரும் புருத்ததற்பின் இருநிதியம் அளிப்பார்போல்
“நல்லார்தம் பேரோன்முன் கடைகாக்க நாதன்றன்
வல்லாணை மறுத்தமுது படிஅழித்த மறக்கிளையைக்
கொல்லாதே விடுவேனோ” எனக்கனன்று கொலைபுரிவார்.
9. தந்தையார் தாயார்மற் றுடன்பிறந்தார் தாரங்கள்
பந்தமார் சுற்றத்தார் பதியடியார் மதியணியும்
எந்தையார் திருப்படிமற் றுண்ணிசைந் தார்க்களையும்
சிந்தவாள் கொடுதுணித்தார் *தீயவினைப் பவந்துணிப்பார்.
10. பின்னங்குப் பிழைத்ததொரு பிள்ளையைத்தம் பெயரோன் “அவ்
அன்னத்துய்த் திலுது குடிக் கொருபு தல்வன் அருளும்” என
“இந்நெல்லுண் டாள்முலைப்பால் உண்ட” தென எடுத்தெறிந்து
மின்னல்ல வடிவாளால் இருதுணியாய் விழவேற்றார்.

5. வற்காலம் - பஞ்சகாலம். இறப்பதனில் - சாவதைப் பார்க்கிலும். பெற்றம் உயர்த்தவர் - இடபக்கொடியுடைய சிவபெருமானுக்கென்று நாயனாரால் சேமித்து வைக்கப் பெற்ற.

பா-ம் - *உற்றிட.

6. அரசனுடைய பகைவரைப் போக்கி வென்று. அறிந்தும் அறியாதார் போல என்றபடி.

8. நல்லார் - கோட்புலியார். தம்பேரோன் - தம்பெயராகிய கோட்புலி என்னும் பெயரையுடைய காவலாளன். மறக்கிளையை - அறநெறி நில்லாத இச் சுற்றத்தவரை.

9. பதி அடியார் - அப்பதியிலுள்ள ஏவலாளர்கள். பவம் - பிறவியை.

பா-ம் - *தீவினையின் பயன் துணிப்பார்.

11. அந்நிலையே சிவபெருமான் அன்பரெதிர் வெளியேநின்
“றுன்னுடைய கைவாளால் உறுபாசம் அறுத்தகிளை
பொன்னுலகின் மேலுலகம் புக்கணையப் புகழோய்நீ
இந்நிலைநம் முடன் அணை”கென் றேவிஎழுந் தருளினார்.
12. அத்தனாய் அன்னையாய் ஆருயிராய் அமிர்தாகி
முத்தனாம் முதல்வன்தான் அடைந்துகிளை முதல்தடிந்த
கொத்தலர்தார்க் கோட்புலியார் அடிவணங்கிக் கூட்டத்தில்
பத்தராய்ப் பணிவார்தம் பரிசினையாம் பகருவாம்.
13. மேவரிய பெருந்தவம்யான் முன்புவிளைத் தனஎன்னோ
யாவதும்ஓர் பொருளல்லா என்மனத்தும் அன்றியே
நாவலர்கா வலர்பெருகு நதிகிழிய வழிநடந்த
சேவடிப்போ தெப்போதுஞ் சென்னியினும் மலர்ந்தனவால்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,151

சோழநாட்டிலே, நாட்டித்தான் குடியிலே, வேளாண்மரபிலே
தோன்றியவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார். அவர்தம் பெயர்
கோட்புலி நாயனார் என்பது.

கோட்புலியார், சோழமன்னனிடத்தில் சேனாதிபதியாய்
இருந்தவர்; மாற்றரசரை வெல்வதில் பேர் பெற்றவர்; தந்தொழிலால்
பெறும் பொருளைக் கொண்டு திருக்கோயில் திருவமுதுக்கென
நெற்களை வாங்குவார்; அவைகளைக் கூடுகளில் சேமித்து வைப்பார்.
அவர் இச்செயலைத் தமக்குரிய தொண்டாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார்.

அரசன் ஆணைப்படி, கோட்புலியார் போருக்குப் போதல்
நேர்ந்தது. அப்பொழுது, நாயனார், தாம் மீண்டுந் திரும்பும்வரை,
திருக்கோயில் திருவமுதுக்கு வேண்டப்படும் நெற்களைச் சேமித்து,
அவைகளைக் கூடுகளில் நிரப்பினார்; சுற்றத்தவர்களைத் தனித்தனியே
அழைத்தார்; “இந்நெற்கள் திருக்கோயில் திருவமுதுக்கெனச்
சேமிக்கப்பட்டவை; இவைகளை எக்காரணம் பற்றியும்

12. கொத்து மலரால் ஆக்கப்பெற்ற மாலையணிந்த கோட்புலியார்.

13. நாவலர் காவலர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்; மனத்திலல்லாமல்
சென்னியிலும் மலர்ந்தமையால் யான்முன்பு பெருந்தவம் விளைத்ததென்னோ
என்றபடி..

உங்களுக்கென்று எடுத்துச் செலவழித்தல் கூடாது; இறை ஆணை” என்று கூறிப்போர்மேற் சென்றார்.

கோட்புலியார் சென்ற சில நாளுக்குள் பஞ்சம் நேர்ந்தது. சுற்றத்தவர்கள் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்தினார்கள். அவர்கள் உயிர் துறக்கும் நிலை நெருங்கிவிட்டது. அதனால், அவர்கள், ‘கோட்புலியார் சேமித்துள்ள நெற்களை எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம்’ என்று துணிவு கொண்டார்கள்; கொண்டபடியே நெல்லை எடுத்துப் பயன்படுத்தினார்கள்.

கோட்புலியார் பகைவர்களை முறியடித்து, மன்னனிடம் நிதி பெற்றுத் திரும்பினார்; வழியில் சுற்றத்தவர் செயலைக் கேள்வியுற்றார்; உண்மை உணர்ந்தார்; “அடாத செயல் புரிந்தவர்களை வெட்டி வீழ்த்துவேன்” என்று உள்ளே கனன்று வந்தார்.

சுற்றத்தவர்கள் நாயனாரை எதிர்கொண்டார்கள். நாயனார் அவர்களுக்கு இனியமொழி கூறி வீடு சேர்ந்தார்; “சுற்றத்தவர் களுக்குப் பரிசில் வழங்கல் வேண்டும்” என்று சொல்லி அவர்களை அழைப்பித்தார்; கோட்புலி என்னும் தம் பெயருடைய சேவகன் ஒருவனை வாயில் காக்குமாறு செய்தார்; “அடாத செயல் புரிந்த இவர்களைக் கொல்லாது விடுவதோ” என்று உருத்து எழுந்தார்; எழுந்து, தந்தை, தாய், உடன் பிறந்தார், தாரம், துரோகத்துக்கு உட்பட்ட மற்றவர் ஆகிய எல்லாரையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். ஓர் ஆண் குழந்தை மட்டும் எஞ்சி நின்றது. நாயனார் அதன் மீது பாய்ந்த பொழுது, வாயில் காப்போன், அவரைப் பார்த்து, “பெருமானே! இக்குழந்தை என்ன செய்தது? இது சிவசோற்றை உண்ணவில்லையே! ஒரு குடிக்கு ஒரே பிள்ளை; அருள் செய்யும்” என்று வேண்டினான். அதற்குக் கோட்புலியார் “இக்குழவி சிவசோற்றை உண்ணவில்லை; ஆனால் அதை உண்டவருடைய முலைப்பாலை உண்டது” என்று கூறி, அக்குழந்தையையும் வாளுக்கு இரையாக்கினார்.

அந்நிலையில், சிவபெருமான் தோன்றினார்; தோன்றி, “கோட்புலி! உன் கைவாளால் வெட்டுண்ட உன் சுற்றத்தவர்கள் எல்லாரும் பாசம் நீங்கப் பெற்றார்கள்; மேற்பதவி எய்தினார்கள். நீ இப்படியே நம்முடன் வருவாயாக” என்று அருள்செய்து எழுந்தருளினார்.

xi. பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்

58. பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம் (8)

1. ஈசனுக்கே அன்பானார் யாவரையுந் தாங்கண்டால்
கூசிமிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வுந்
றாசையினால் ஆவின்பின் கன்றணைந்தாற் போலணைந்து
பேசுவன பணிந்தமொழி இனியனவே பேசுவார்.
2. தாவரிய அன்பினாற் சம்புவினை எவ்விடத்தும்
யாவர்களும் அர்ச்சிக்கும் படிகண்டால் இனிதுவந்து
பாவனையால் நோக்கினால் பலர்காணப் பயன்பெறுவார்
மேவரிய அன்பினால் மேலவர்க்கும் மேலானார்.
3. அங்கணனை அடியாரை ஆராத காதலினால்
பொங்கிவரும் உவகையுடன் தாம்விரும்பிப் பூசிப்பார்
பங்கயமா மலர்மேலான் பாம்பணையான் என்றிவர்கள்
தங்களுக்குஞ் சார்வரிய சரண்சாருந் தவமுடையார்.
4. யாதானும் இவ்வுடம்பாற் செய்வினைகள் ஏறுயர்த்தார்
பாதார விந்தத்தின் பாலாக எனும்பரிவால்
காதார்வெண் குழையவர்க்காம் பணிசெய்வார் கருக்குழியில்
போதார்கள் அவர்புகழ்க்குப் புவனமெலாம் போதாவால்.
5. சங்கரனைச் சார்ந்தகதை தான்கேட்குந் தன்மையராய்
அங்கணனை மிகவிரும்பி அயலறியா அன்பினால்
கங்கைநதி மதிஇதழி காதலிக்குந் திருமுடியார்
செங்கமல மலர்ப்பாதஞ் சேர்வதனுக் குரியார்கள்.
6. ஈசனையே பணிந்துருகி இன்மிகக் களிப்பெய்திப்
பேசினவாய் தழுதழுப்பக் கண்ணீரின் பெருந்தாரை
மாசிலா *நீறழித்தங் கருவிதர மயிர்சிலிர்ப்பக்
கூசியே உடல்கம்பித் திடுவார்மெய்க் குணமிக்கார்.

2. தாவரிய - கெடுதலில்லாத. சம்புவினை - சிவபெருமானை.
3. அங்கணனை - சிவபெருமானையும். சரண் - சிவனடி.
5. இதழி - கொன்றை.
6. கம்பித்திடுவார் - விதிர் விதிர்ப்பார்.
பா-ம் - *நீற்றின்மிசை வழிந்திழிய.

7. நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றாடு மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராங் குணமிக்கார்.
8. சங்கரனுக் காளான தவங்காட்டித் தாமதனால்
பங்கமறப் பயன்துய்யார் படிவிளக்கும் பெருமையினார்
அங்கண்ணைத் திருவாரூர் ஆள்வானை அடிவணங்கிப்
பொங்கிஎழுஞ் சித்தமுடன் பத்தராய்ப் போற்றுவார்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,159

பத்தராய்ப் பணிவார், அடியார்களைக் கண்டால் ஆனந்த
பரவசமாவார்; பசுவைத் தொடர்ந்து செல்லுங் கன்றைப்போல
அவரைத் தொடர்ந்து செல்வார்; பணிவார்; அவர்களிடம் இனிய
மொழி பேசுவார்; சிவபூசை செய்பவர்களைப் பார்த்ததும்
இன்புறுவார்; சிவபெருமானையும் அடியவர்களையும் காதலுடன்
வழிபடுவார்; தாம் செய்யும் அறங்களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வார்;
சிவசரிதங்களையே கேட்பார்; ஈசனை நினைந்து நினைந்து உருகுவார்;
வாய்குழறுவார்; கண்ணீர் உகுப்பார். அவர்தம் உடல் விதிர்க்கும்;
மயிர் சிலிர்க்கும். நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும்
எப்பொழுதும் எக்காரணம் பற்றியும் அவர் ஆண்டவனை மறவார்.
அவர் குன்றாத உணர்வுடையார்; வயிற்றின் பொருட்டுச் சிவவேடம்
தரியார்.

59. பரமனையே பாடுவார் புராணம் (2)

1. புரமுன்றுஞ் செற்றானைப் பூணாகம் அணிந்தானை
உரனில்வரும் ஒருபொருளை உலகனைத்தும் ஆனானைக்
கரணங்கள் காணாமல் கண்ணார்ந்து நிறைந்தானைப்
பரமனையே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவாம்.

8. படி - உலகை.

1. உரனில்வரும்-ஞானத்துக்கு எளிவரும். அஞ்ஞானக் கரணங்கள் காணாமல்
ஞானக்கண்ணில் பொருந்தி நிறைந்தானை; "கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்ற
கறைமிடற்றன்" - மாணிக்கவாசகர்.

2. தென்தமிழும் வடகலையும் தேசிகமும் பேசுவன
மன்றினிடை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருளாக
ஒன்றியமெய் யுணர்வோடும் உள்ளருகிப் பாடுவார்
பன்றியுடன் புட்காணாப் பரமனையே பாடுவார்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,164

பரமனையே பாடுவார், தென்மொழி வடமொழி முதலிய
மொழிகளைப் பயின்று “அப்பயிற்சியாலாகிய பயன்
சிவபெருமானைப் பாடுதல்” என்று கொண்டு மெய்யுணர்வுடன்
உள்ளமுருகிப் பாடுவோராவர்.

60. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம் (1)

1. காரணபங் கயம்ஐந்தின் கடவுளர்தம் பதங்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்திலங்கு நாதாந்தத்
தாரணையாற் சிவத்தடைந்த சித்தத்தார் தனிமன்றுள்
ஆரணகா ரணக்கூத்தர் அடித்தொண்டின் வழியடைந்தார்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,162

பதங்களை எல்லாங் கடந்து விளங்கும் நாதாந்தத் தாரணையால்,
சிவத்தை அடைந்த திருஉள்ளத்தவர், சித்தத்தைச் சிவன்பால்
வைத்தவராவர்.

61. திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம் (2)

1. அருவாகி உருவாகி அனைத்துமாய் நின்றபிரான்
மருவாரூங் குழலுமையாள் மணவாளன் மகிழ்ந்தருளும்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் திருத்தொண்டு *தெரிந்துணர
ஒருவாயால் சிறியேனால் உரைக்கலாந் தகைமையதோ.
2. திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான் திருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர்த் திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் ஆதலினால்
தருக்கியஐம் பொறியாடக்கி மற்றவர்தந் *தாள்வணங்கி
ஒருக்கியநெஞ் சுடையவர்க்கே அணித்தாகும் உயர்நெறியே.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,151

திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள் சிவகணங்கள். ஆதலால், அவர்கள்
பெருமையை என்னென்று சொல்வது!

62. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம் (3)

1. எப்போதும் இனியபிரான் இன்னருளால் அதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக் கப்போதும் ஆர்வமிகும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார் முதற்சைவ ராம்முனிவர்.

1. புறக்கருவிகட்கும் அகக்கருவிகட்கும் காரணமாய், கருவிகட்கு
எட்டாதனவாய் உள்ள நிலைகள் ஐந்து, அவைகளின் பீடங்கள் தாமரை
போன்றிருக்கும். அவ்வவ்விடத்தில் முறையே, பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன்,
மஹேஸ்வரன், சதாசிவன் ஆகிய கடவுளர் வீற்றிருப்பர். இவ்வைந்து நிலைகளையும்
கடந்து ஒளிரவது சிவசோதி, அச்சோதி நிலையையுங் கடந்து நிற்பது சுத்த சிவம்.
இச்சிவத்திடைச் சித்தத்தை வைத்தவர் பெருமை ஈண்டுச் சொல்லப்பட்டுளது.
தாரணை பலவிதம். நாத தத்துவங் கடந்த தாரணையில் சுத்த சிவம் விளங்குதலால்,
“நாதாந்தத் தாரணையில் சிவத்தடைந்த” என்றார். சுத்த சிவத்தினிடஞ் சித்தம்
வைப்பவர் சித்தரென்க. ஆண்டவன் திருக்கூத்தால், சுத்தமாயை இயங்கி வேதமாகக்
காரியப்படுவதால், “ஆரண காரணக்கூத்து” என்றார். இத்திருப்பாட்டின் விளக்கம்
திருமந்திரம் முதலிய நூற்களிற் பார்க்க.

பா-ம் - *தேர்ந்துணர; தெரிந்துரைக்க.

2. பா-ம் - *தாள்வணங்க.

1. முதற்சைவராம் - ஆதிசைவராம்.

2. தெரிந்துணரின் முப்போதுஞ் செல்காலம் நிகழ்காலம்
வருங்கால மானவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பியஅர்ச் சனைகள்சிவ வேதியர்க்கே உரியனஅப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம்புகழும் பெற்றியதோ.

வேறு

3. நாரணற்கும் நான்முகற்கும் அறிய ஒண்ணா
நாதனைஎம் பெருமானை ஞான மான
ஆரணத்தின் உட்பொருள்கள் அனைத்து மாகும்
அண்ணலைஎண் ணியகாலம் மூன்றும் அன்பின்
காரணத்தால் அர்ச்சிக்கும் மறையோர் தங்கள்
கமலமலர்க் கழல்வணங்கிக் கசிந்து சிந்தைப்
பூரணத்தால் முழுநீறு பூசி வாழும்
புனிதர்செயல் அறிந்தவா புகல லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,167

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் என்பவர் சிவவேதியர்.

63. முழு நீறு பூசிய முனிவர் புராணம் (6)

1. ஆதார மாயனைத்தும் ஆகி நின்ற
அங்கணன்எம் பெருமான்நீர் அணிந்த வேணிக்
காதார்வெண் திருக்குழையான் அருளிச் செய்த
கற்பம்அநு கற்பம்உப கற்பந் தானாம்
ஆகாதென் றங்குரைத்த அகற்பம் நீக்கி
ஆமென்று முன்மொழிந்த மூன்ற பேத
மோகாதி குற்றங்கள் அறுக்கும் நீற்றை
மொழிவதுநம் இருவினைகள் கழிவ தாக.

3. பல ஏட்டுப் பிரதிகளில் இப்பாடல் இல்லை.

1. மோகாதி குற்றங்கள் - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மார்ச்சரியம்.

2. அம்பலத்தே உலகும்ய ஆடும் அண்ணல்
 உவந்தாடும் அஞ்சினையும் அளித்த ஆக்கள்
 இம்பர்மிசை அநாமயமாய் இருந்த போதில்
 ஈன்றணிய கோமயமந் திரத்தி னால்ஏற்
 றும்பர்தொழ எழுஞ்சிவமந் திரஓ மத்தால்
 உற்பவித்த சிவாங்கிதனில் உணர்வுக் கெட்டா
 எம்பெருமான் கழல்நினைந்தங் கிட்ட தூநீ
 றிதுகற்பம் என்றெடுத்திங் கேத்த லாகும்.
3. ஆரணியத் துலர்ந்தகோ மயத்தைக் கைக்கொண்
 டழகுறநுண் பொடியாக்கி ஆவின் சுத்த
 நீரணிவித் தத்திரமந் திரத்தி னாலே
 நிசயமுறப் பிடித்தோம நெருப்பில் இட்டுச்
 சீரணியும் படிவெந்து கொண்ட செல்வத்
 திருநீறாம் அநுகற்பம் தில்லை மன்றுள்
 வாரணியு முலைஉமையாள் காண ஆடும்
 மாணிக்கக் கூத்தர்மொழி வாய்மை யாலே.
4. அடவிபடும் அங்கியினால் வெந்த நீறும்
 ஆனிலைகள் அனல்தொடக்க வெந்த நீறும்
 இடவகைகள் எரிகொளுவ வெந்த நீறும்
 இட்டிகைகள் சுட்டஎரி பட்ட நீறும்
 உடனன்றி வெவ்வேறே ஆவின் நீரால்
 உரைதிகழு மந்திரங்கொண் டுண்டை யாக்கி
 மடமதனில் பொலிந்திருந்த சிவாங்கி தன்னால்
 வெந்ததுமற் றுபகற்பம் மரபின் ஆகும்.

2. அஞ்சினையும் - பஞ்சகவ்வியத்தையும். இம்பர்மிசை - உலகத்திலே. அநாமயமாய் - நோயில்லாமல். ஈன்றணிய கோமயம் - கன்றை ஈன்றுள்ள பசுவின் சாணத்தை. சிவாக்கினிதன்னில்.

3. மாணிக்கக்கூத்தர் மொழி வாய்மையால்-சிவாகமப்படி. கோமயத்தை-பசுஞ் சாணத்தை. ஆவின் சுத்த நீர் அணிவித்து - கோசலத்தைச் சேர்த்துப் பிசைந்து. நிசயமுற - திரட்சியாக.

4. அடவிபடும் அங்கியினால் - காட்டில் உண்டாகும் நெருப்பால். ஆன் நிலைகள் அனல் தொடக்க - பசு நிலைகளில் நெருப்புப்பற்ற. இடவகைகள் - பல வகை இடங்கள். இட்டிகைகள் - செங்கற்கள். மடமதனில் - முனிவர்கள் மடங்களில்.

5. இந்தவகை யால்அமைத்த நீறு கொண்டே

இருதிறமுஞ் சுத்திவரத் தெறித்த பின்னர்
அந்தமிலா அரன்அங்கி ஆறு மெய்ம்மை

அறிவித்த குருநன்மை அல்லாப் பூமி
முந்தஎதிர் அணியாதே அணியும் போது

முழுவதும்மெய்ப் புண்டரஞ்சந் திரனிற் பாதி
நந்திஎரி தீபநிகழ் வட்ட மாக

நாதரடி யார்அணிவர் நன்மை யாலே.

6. சாதியினில் தலையான தரும சீலர்

தத்துவத்தின் நெறியுணர்ந்தோர் தங்கள் கொள்கை
நீதியினிற் பிழையாது நெறியில் நிற்போர்

நித்தநிய மத்துநிகழ் அங்கி தன்னில்
பூதியினைப் புதியபா சனத்துக் கொண்டு

புலியதளின் உடையானைப் போற்றி நிறை
ஆதிவரு மும்மலமும் அறுத்த வாய்மை

அருமுனிவர் முழுவதும்மெய் அணிவ ரன்றே.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,173

முழநீறு பூசிய முனிவர், திருநீற்றைச் சிவமாகக் கொண்டு
அதனைப் பூசுவோர்; பூசநீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்; வாய்மையாளர்;
மும்மலத்தை நீறுபடுத்தியவர்.

5. இருதிறமும் - அகமும்புறமும். அரன்முன்னும், குருமுன்னும், அக்கினி,
வழி, நலமில்லாப் பூமி இவைகளின் முன்னும் அணியாது. . . .; முழுவதும்.
மெய்-உடல் முழுவதும் உத்தரானம். புண்டரம் - திரிபுண்டரம். சுந்திரனிற்பாதி -
பிறை வடிவம். நந்தி எரிதீபம் - விளங்கி எரியுந் தீபவடிவம்.

1-5. இவ்வைந்தும் பழைய பிரதிகளில் இல்லை. இவை இடைச்செருகல்.

6. பாசனத்து-பாத்திரத்தில். புலிஅதளின் உடையானை - புலித்தோலை
அணிந்த சிவபெருமானை. ஆதிவரும் - தோன்றிய நாள் முதல் தொடர்ந்து வரும்.

64. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம் (2)

1. மூவேந்தர் *தமிழ்வழங்கு நாட்டுக் கப்பால்
முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமை யோரும்
நாவேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறும்
நற்றொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும்
பூவேய்ந்த நெடுஞ்சடைமேல் அடம்பு தும்பை
புதியமதி நதிஇதழி பொருந்த வைத்த
சேவேந்து வெல்கொடியான் அடிச்சார்ந்த தாரும்
செப்பியஅப் பாலும்அடிச் சார்ந்தார் தாமே.
2. செற்றார்தம் புரமெரித்த சிலையார் செல்வத்
திருமுருகன் பூண்டியினிற் செல்லும் போதில்
சுற்றாருஞ் சிலைவேடர் கவர்ந்து கொண்ட
தொகுநிதியின் பரப்பெல்லாஞ் சுமந்து கொண்டு
முற்றாத முலைஉமையாள் பாகன் பூத
முதற்கணமே உடன்செல்ல முடியாப் பேறு
பெற்றார்தங் கழல்பரவ அடியேன் முன்னைப்
பிறவியினிற் செய்ததவம் பெரிய வாமே.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,175

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார், சேர சோழ பாண்டிய நாடுகளுக்கு
அப்பாலுள்ள நாடுகளில் தோன்றி அடியவரானவரும், திருத்தொண்டத்
தொகையில் போந்துள்ள அடியவர்கள் காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும்
இருந்த அடியவரும் ஆவர்.

1. இதழி - கொன்றை. சே-இடபம். இப்பாட்டால், சைவத்தின் சமரசம் நன்கு
விளங்குதல் காண்க. சைவத்தைத் தமிழ்நாட்டளவில் கட்டி ஆளக் கருதும்
கண்மூடிகள், இப்பாடலைப் பன்முறை உற்று உற்றுநோக்கி உண்மை
யுணர்வார்களாக.

xii. மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்

65. பூசலார் நாயனார் புராணம் (18)

1. அன்றினார் புரமெ ரித்தார்க் காலயம் எடுக்க *எண்ணி
ஒன்றும்அங் குதவா தாக உணர்வினால் எடுக்குந் தன்மை
நன்றென மனத்தி னாலே நல்லஆ லயந்தான் செய்த
நின்றஊர்ப் பூச லார்தம் நினைவினை உரைக்க லுற்றாம்.
2. உலகினில் ஒழுக்கம் *என்றும் உயர்பெருந் தொண்டைநாட்டு
நலமிகு சிறப்பின் மிக்க நான்மறை *விளங்கு மூதூர்
குலமுதற் சீலம் என்றுங் குறைவிலா மறையோர் கொள்கை
நிலவிய செல்வம் மல்கி நிகழ்திரு நின்ற ஊராம்.
3. அருமறை மரபு வாழ அப்பதி வந்து சிந்தை
தருமுணர் வான எல்லாந் தம்பிரான் கழல்மேற் சார
வருநெறி மாறா அன்பு வளர்ந்தெழ வளர்ந்து வாய்மைப்
பொருள்பெறு வேத நீதிக் கலையுணர் பொலிவின் மிக்கார்.

“அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க் காம்பணி செய்தல்” என்றே
கொடுப்பதெவ் வகையுந் தேடி அவர்கொளக் கொடுத்துக் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர் மகிழ்ந்துறை வதற்கோர் கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார் இருநிதி இன்மை எண்ணார்.

5. மனத்தினாற் கருதி எங்கும் மாநிதி வருந்தித் தேடி
“எனைத்தும்ஓர் பொருட்பே றின்றி என்செய்கேன்” என்று
நைவார்
நினைப்பினால் எடுக்க நேர்ந்து நிகழ்வுறு நிதிய மெல்லாம்
தினைத்துணை முதலாத் தேடிச் சிந்தையால் திரட்டிக்
கொண்டார்.

1. அன்றினார் - பகைவரது.

பா-ம் - *வேண்டி.

2. திருநின்றவூர் இந்நாளில் தின்னனூர் என்று வழங்கப்படுகிறது.

பா-ம் - *மன்னும். *விளக்கு.

4. அடுப்பது - நிகழ்த்துவது. அவர் - அன்பர்கள்.

5. எனைத்தும் ஓர் பொருள் பேறின்றி - சிறிதும் ஒரு பொருளாவது
பெறுதலின்றி.

6. சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மையும் மனத்தால் தேடி
நாதனுக் கால யஞ்செய் நலம்பெறு நன்னாட் கொண்டே
ஆதரித் தாக மத்தால் அடிநிலை பாரித் தன்பால்
காதலிற் கங்குற் போதுங் கண்படா தெடுக்க லுற்றார்.
7. அடிமுதல் உபானம் ஆதி யாகிய படைக ளெல்லாம்
வடிவுறுந் தொழில்கள் முற்ற மனத்தினால் வகுத்து மான
முடிவுறு சிகரந் தானும் முன்னிய முழுத்திற் கொண்டு
நெடிதுநாள் கூடக் கோயில் நிரம்பிட நினைவாற் செய்தார்.
8. தூபியும் நட்நு மிக்க சுதையுநல் வினையுஞ் செய்து
கூவலும் அமைத்து மாடு கோயில்கூழ் மதிலும் போக்கி
வாவியுந் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்து மன்னுந்
*தாபரஞ் சிவனுக் கேற்க விதித்தநாள் சாரு நாளில்.
9. காடவர் கோமான் கச்சிக் கற்றளி எடுத்து முற்ற
மாடெலாஞ் சிவனுக் காகப் பெருஞ்செல்வம் வகுத்தல் செய்வான்
நாடமா லறியா தாரைத் தாபிக்கும் அந்நாள் முன்னாள்
ஏடலர் கொன்றை வேய்ந்தார் இரவிடைக் கனவி லெய்தி.
10. “நின்றஊர்ப் பூசல் *அன்பன் நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த
நன்றுநீ டால யத்து நாளைநாம் புகுவோம் நீஇங்
கொன்றிய செயலை நாளை ஒழிந்துபின் கொள்வாய்” என்று
கொன்றைவார் சடையார் *தொண்டர் கோயில்கொண்டருளப்
போந்தார்.

6. சாதனத்தோடு - துணைக் கருவிகளுடன். ஆதரித்து. ...பாரித்து - விரும்பி
ஆகம முறைப்படி கால்கொண்டு.

7. உபானம் - உபானவரி; கோபுரத்தின்கீழ் அமைக்குஞ் சித்திரவரி.
படைகள் - அடுக்குகள். மான - பெருமை வாய்ந்த. முன்னிய - மனதாற் கருதியபடி.
முழுத்தில் - முழுவளவில்.

8. சுதையும் - சுண்ணச் சாந்தும். கூவலும் - கிணறும். மாடு - பக்கத்தே.
வாவியும் தொட்டு-குளமும் எடுத்து. சிவனுக்கேற்க மன்னுந் தாபரம் விதித்த நாள் -
சிவனுக்கேற்ப நிலைபெற்ற தாபரலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்ய ஏற்படுத்திய நாள்.

பா-ம் - *தாவரம்; தாபனம்.

9. காடவர் . பல்லவர். கச்சிக் கல்தளி எடுத்து - காஞ்சிபுரத்திலே கல்லால்
திருக்கோயில் கட்டி. மாடெலாம் - பக்கங்களிலுள்ள நிலபுலங்களை எல்லாம்;
பொருளை எல்லாம் என்னலுமாம். செய்வான் - செய்யும்படி. மால் அறியாதாரை -
சிவலிங்கப் பெருமானை. கொன்றை வேய்ந்தார் - சிவபெருமான்.

10. ஒன்றிய - எண்ணிய. தொண்டர் - பூசலாரது. கோயில் - மானதக் கோயில்.

பா-ம் - *அன்பால்; என்பால். *அன்பர்.

11. தொண்டரை விளக்கத் தூயோன் அருள்செயத் துயிலை நீங்கித் திண்திறல் மன்னன் “அந்தத் திருப்பணி செய்தார் தம்மைக் கண்டுநான் வணங்க வேண்டும்” என்றெழுங் காத லோடும் தண்டலைச் சூழல் சூழ்ந்த நின்றஊர் வந்து சார்ந்தான்.

அப்பதி அணைந்து “பூசல் அன்பர்இங் கமைத்த கோயில் எப்புடை யது?” என் றங்கண் எய்தினார் தம்மைக் கேட்கச் “செப்பிய பூசல் கோயில் செய்ததொன் றில்லை” என்றார் “மெய்ப்பெரு மறையோ ரெல்லாம் வருக” என்றுரைத்தான் வேந்தன்.

13. பூசுரர் எல்லாம் வந்து புரவலன் தன்னைக் காண “மாசிலாப் பூச லார்தாம் யார்?” என மறையோ ரெல்லாம் “ஆசில்வே தியன்இல் லுரான்” என்றவர் அழைக்க *ஒட்டான் ஈசனார் அன்பர் தம்பால் எய்தினான் வெய்ய வேலான்.

14. தொண்டரைச் சென்று கண்ட மன்னவன் தொழுது “நீர்இங் கெண்திசை யோரும் ஏத்த எடுத்தஆ லயந்தான் யாதிங் கண்டர்நா யகரைத் தாபித் தருளுநாள் இன்றென் றும்மைக் கண்டடி பணிய வந்தேன் கண்ணுதல் அருள்பெற்” நென்றான்.

15. மன்னவன் உரைப்பக் கேட்ட அன்பர்தாம் மருண்டு நோக்கி “என்னையோர் பொருளாக் கொண்டே எம்பிரான் அருள்செய் தாரேல் முன்வரு நிதியி லாமை மனத்தினால் முயன்ற கோயில் இன்னதாம்” என்று சிந்தித் தெடுத்தவா றெடுத்துச் சொன்னார்.

16. அரசனும் அதனைக் கேட்டங் கதிசயம் எய்தி “என்னே! புரையறு சிந்தை அன்பர் பெருமை!” என்றவரைப் போற்றி விரைசெறி மாலை தாழ நிலமிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து முரசெறி தானை யோடு மீண்டுதன் மூதூர்ப் புக்கான்.

11. தொண்டரை விளக்க - பூசலாரது பெருமையை விளக்க. தூயோன் - சிவபெருமான். தண்டலைச் சூழல் - சோலைச் செறிவுகள்.

12. எப்புடையது - எப்பக்கத்திலிருக்கிறது.

13. பூசுரர் - வேதியர். புரவலன் - பல்லவ மன்னன்.

பா-ம் - *ஒட்டா-திசனார்.

16. புரையறு - குற்றமற்ற. விரைசெறி - மணங் கமழும். முரசு எறி தானையோடும் - முரசு முழங்கும் சேனைகளுடன்.

17. அன்பரும் அமைத்த சிந்தை ஆலயத் தரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலத்தி னோடும்
பின்புபூ சனைக ளெல்லாம் பெருமையிற் பலநாள் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொற்கழல் நீழல் புக்கார்.
18. நீண்டசெஞ் சடையி னார்க்கு நினைப்பினால் கோயி லாக்கிப்
பூண்டஅன் பிடைய றாத பூசலார் பொற்றாள் போற்றி
ஆண்டகை வளவர் கோமான் உலகுய்ய அளித்த செல்வப்
பாண்டிமா தேவி யார்தம் பாதங்கள் பரவ லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,193

பூசலார் நாயனார் தொண்டை நாட்டிலே, திருநின்ற ஊரிலே, மறையவர் குலத்திலே பிறந்தவர்; வேதம் முதலிய கலைகளில் வல்லவர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர்; சிவனடியார் விரும்புவதை எப்படியாவது முயன்று செய்பவர்.

இப் பெரியார், திருக்கோயில் ஒன்று கட்ட விரும்பினார்; அதற்குப் பொருள்தேட முயன்றார். பொருள் சிறிதுங் கிடைக்க வில்லை. அவர், தளர்வெய்தி, நினைவினால் கோயில் கட்ட உறுதிக்கொண்டார்; மனதினாலே அடிகோலினார்; கோயில் உறுப்புக்களை யெல்லாம் அமைத்தார்; மதில் முதலியன வகுத்தார்; கிணறு குளம் முதலியன எடுத்தார்; இவ்வாறு மானதக் கோயில் கட்டிப் பிரதிட்டைநாளை நிச்சயஞ் செய்தார்.

அச்சமயத்தில் காடவ மன்னர், காஞ்சியிலே ஒரு திருக்கோயில் கட்டி முடித்தார். பிரதிட்டைக்கென ஒரு நன்னாள் குறிக்கப்பட்டது. அந்நாளுக்கு முன்னாள் சிவபிரான், மன்னர் கனவிலே தோன்றித், “திருநின்ற ஊரிலே பூசல் என்பவன் ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் நீண்ட நாள் நினைந்து ஒரு கோயில் கட்டியுள்ளான். நாளை நாம் அதில் எழுந்தருள்வோம். ஆதலால், உனது ஆலயப் பிரதிட்டையைப் பின்னொரு நாளில் வைத்துக்கொள்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். உடனே மன்னர் விழித்தெழுந்தார்; பூசலாரைக் காணவிரும்பினார்; புறப்பட்டார்; திருநின்ற ஊரை அடைந்தார்; அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்துப், “பூசலார் கட்டிய திருக்கோயில் எங்கே இருக்கிறது?” என்று விசாரித்தார்; “பூசலார் இங்கு ஒரு

கோயிலையுங் கட்டவில்லை” என்ற பதிலே பெற்றார். அதற்கு மேல், மன்னர் அவ்வூர் அந்தணர்களை அழைப்பித்தார்; “பூசலார் யாவர்?” என்று அவர்களைக் கேட்டார். அவ்வந்தணர்கள், “பூசலார் இவ்வூரவர்” என்று சொல்லி, அவரை அழைக்கப் புறப்பட்டார்கள். மன்னர் அவர்களைத் தடுத்து, அவர்கள் துணை கொண்டு, தாமே பூசலாரிடஞ் சென்றார்; பூசலாரைக் கண்டு தொழுதார்; தொழுது, “அடிகள் கட்டிய திருக்கோயில் எங்கே இருக்கிறது? அத்திருக் கோயிலின் பிரதிட்டைநாள் இன்று என்பதைச் சிவபிரானால் அறியப் பெற்றேன். அடிகளை வணங்க வந்தேன்” என்று சொன்னார்.

மன்னவர் உரை கேட்டதும், பூசலார் மருண்டார்; “சிறியேனை ஒரு பொருளாகக் கருதியா சிவபெருமான் அருள் செய்தார்! யான் திருக்கோயில் கட்ட முயன்றேன். பொருளே கிடைக்கவில்லை. அதனால், யான் மானதக்கோயில் கட்டினேன்” என்று சொல்லிக் கட்டிய முறையையும் விளக்கினார். மன்னர், நாயனாரைத் தொழுது விடை பெற்றுச் சென்றார்.

பூசலார், தமது மானதக்கோயிலில் சிவபெருமானைப் பிரதிட்டை செய்தார். சிலகாலம் வழிபாடுசெய்து, சிவபிரான் திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தார்.

66. மங்கையர்க்கரசியார் புராணம் (3)

1. மங்கையர்க்குத் *தனியரசி எங்கள் தெய்வம்

வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடார்

தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே

இருந்தமிழ்நா டுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளிவெண் திருநீறு *பரப்பி னாரைப்

போற்றுவார் *கழல்எம்மால் போற்ற லாமே.

1. வளவர் - சோழர். கன்னிநாடு - பாண்டிநாட்டை. சண்பையர்கோன் - திருஞானசம்பந்தர். “மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன்பாவை வரிவளைக்கைம் மடமானி - பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி. . . ஆலவாயாவது மிதுவே” - திருஞானசம்பந்தர்.

பா-ம் - *தனித்திலதம். *பரவி னாரைப். *புகழ்.

2. பூசுரர்க்கு ளாமணியாம் புகலி வேந்தர்
 போனகஞா னம்பொழிந்த புனித வாக்கால்
 தேசுடைய பாடல்பெறுந் தவத்தி னாரைச்
 செப்புவதியா மென்னறிந்து தென்னர் கோமான்
 மாசில்புகழ் நெடுமாறன் தனக்குச் சைவ
 வழித்துணையாய் நெடுங்காலம் மன்னிப் பின்னை
 ஆசில்நெறி யவரோடுங் கூட ஈசர்
 அடிநிழற்கீழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார்.
3. வருநாளென் றும்பிழையாத் தெய்வப் பொன்னி
 வளம்* பெருக்க வளவர்குலம் பெருக்குந் தங்கள்
 திருநாடு போற்செழியர் *தென்னர் நாடு
 சீர்விளக்குஞ் செய்யசீ றடிகள் போற்றி
 ஒருநாளுந் தஞ்செயலில் வழுவா தன்பர்க்
 குடைகீளும் கோவணமும் நெய்து நல்கும்
 பெருநாமச் சாலியர்தங் குலத்தில் வந்த
 பெருந்தகையார் நேசர்திறம் பேச லுற்றாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,196

மங்கையர்க்கரசியார் சோழ மன்னரின் புதல்வியார்; நின்றசீர் நெடுமாற நாயனாரின் மனைவியார். அவர், திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளைக் கொண்டு பாண்டி நாட்டுக்கு உற்ற துன்பத்தைப் போக்கியவர்; அச்சுவாமிகளால் அவர்தம் திருப்பதிகத்தில் சிறப்பிக்கப் பெற்றவர்; திருநீற்று நெறி வளர்த்தவர். அப்பெருமாட்டியார், தம் நாயகருக்குச் சைவ வழித்துணையாய் நின்று, அவருடன் சிவலோகம் எய்தினார்.

2. “கொன்றையான் அடியலாற்பேணா - எம்பிரான் சம்பந்தர்” ஆதலின், அவர்தம் வாக்கைப் “புனித வாக்கு” என்றார்.

3. “வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா - மலைத்தலைய கடற்காவிரி” - பட்டினப்பாலை : 5-6. செழியர் - பாண்டியர். சிறடிகள் - சிற்றடிகளை. பெரு நாமம் - பெரும்புகழ் வாய்ந்த.

பா-ம் - * பெருக. * தென்னாடு விளக்குஞ் சீர்விளக்கின் செய்யசீ றடிகள் போற்றி.

67. நேச நாயனார் புராணம் (5)

1. சீர்வளர் சிறப்பின் மிக்க செயன்முறை ஒழுக்கங் குன்றா நார்வளர் சிந்தை வாய்மை நன்மையார் மன்னி வாழும் பார்வளர் புகழின் மிக்க பழம்பதி மதிதோய் நெற்றிக் கார்வளர் சிகர மாடக் காம்பீலி என்ப தாகும்.
2. அந்நக ரதனில் வாழ்வார் அறுவையர் குலத்து வந்தார் மன்னிய தொழிலில் தங்கள் மரபில்மேம் பாடு பெற்றார் பன்னகா பரணற் கன்பர் பணிதலைக் கொண்டு பாதம் சென்னியிற் கொண்டு போற்றுந் தேசினார் நேசர் என்பார்.
3. ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை அரனடிப் போதுக் காக்கி ஒங்கிய வாக்கின் செய்கை உயர்ந்தஅஞ் செழுத்துக் காக்கித் தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரான் அடியார்க் காகப் பாங்குடை உடையுங் கீளும் பழுதில்கோ வணமும் நெய்வார்.
4. உடையொடு நல்ல கீளும் ஒப்பில்கோ வணமும் நெய்து விடையவர் அடியார் வந்து வேண்டுமா றீயு மாற்றால் இடையறா தளித்து நாளும் அவர்கழல் இறைஞ்சி ஏத்தி அடைவுறு நலத்த ராகி அரனடி நீழல் சேர்ந்தார்.

வேறு

கற்றை வேணி முடியார்தங் கழல்சேர் வதற்குக் கலந்தவினை செற்ற நேசர் கழல்வணங்கிச் சிறப்பால் முன்னைப் பிறப்புணர்ந்து பெற்றம் உயர்த்தார்க் காலயங்கள் பெருக அமைத்து மண்ணாண்ட கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கட் சோழர் பெருமை கூறுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,201.

1. நார் - அன்பு

2. அறுவையர் - சாலியர்; உடைநெய்வோர். பன்னகாபரணர்க்கு அன்பர் - சிவனடியார்களின். தேசினார் - சிவவொளி வீசப்பெற்றவர்.

3. போதுக்கு - மலருக்கு. கீள் - அரைஞாணுக்குப் பதிலாக அணியப்படுவது.

5. செற்ற - போக்கிய. பெற்றம் உயர்த்தார்க்கு - இடபக் கொடியுடைய சிவபெருமானுக்கு. கொற்ற - வெற்றியுடைய.

நேச நாயனார் காம்பீலி நகரத்திலே, சாலியர் குலத்திலே பிறந்தவர். அவர், தம் மனதால் சிவனடியைச் சிந்திப்பார்; வாக்கால் அஞ்செழுத் தோதுவார்; கையால் கீள், கோவணம், ஆடை முதலியன நெய்து சிவனடியார்களுக்கு உதவுவார். இத்துணைத் திருத்தொண்டுகளை நேச நாயனார் சிறப்புறச் செய்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

68. கோச் செங்கண் சோழ நாயனார் புராணம் (18)

துலையிற் புறவின் நிறையளித்த சோழர் உரிமைச் சோணாட்டில் அலையிற் றரளம் அகிலொடுசந் தணிநீர்ப் பொன்னி மணிகொழிக்கும் குலையிற் பெருகுஞ் *சந்திரதீர்த் தத்தின் மருங்கு குளிர்சோலை நிலையிற் பெருகுந் தருமிடைந்த நெடுந்தண் கானம் ஒன்றுளதால்.

அப்பூங் *கானில் வெண்ணாவல் அதன்கீழ் முந்நாள் அரிதேடும் மெய்ப்பூங் கழலார் வெளிப்படலும் மிக்க தவத்தோர் வெள்ளாணை கைப்பூம் புனலும் முகந்தாட்டிக் கமழ்பூங் கொத்தும் அணிந்திறைஞ்சி மைப்பூங் குவளைக் களத்தாரை நாளும் வழிபட் டொழுகுமால்.

3. ஆன செயலால் திருவாணைக் காளன் றதற்குப் பெயராக ஞான முடைய ஒரு*சிலந்தி நம்பர் செம்பொன் திருமுடிமேல் *கானல் விரவுஞ் சருகுதிரா வண்ணங் கலந்த வாய்நூலால் மேனற் றிருமேற் கட்டிஎன விரிந்து செறியப் புரிந்துளதால்.

1. துலையில். . . சோழர் - சிபிச்சக்கரவர்த்தியின். பொன்னி. . . குலையில் - காவிரிக்கரையில். தருமிடைந்த - மரங்கள் நெருங்கிய.

பா-ம் - *சந்திரகாந் தத்தின்.

2. மை. . . களத்தாரை - நீலகண்டராகிய சிவபெருமானை.

பா-ம் - *காவில்.

3. கானல் விரவும் - அக் கானில் நிறைந்துள்ள; காங்கை நிரம்பிய எனினுமாம். மேற்கட்டி. என - விதானம்போல. செறிய - நெருங்க.

பா-ம் - *சிலம்பி. *கானில்.

4. நன்றும் இழைத்த சிலம்பிவலைப் பரப்பை நாதன் அடிவணங்கச் சென்ற யானை “அநுசிதம்”என் றதனைச் சிதைக்கச் சிலம்பிதான் “இன்று களிற்றின் கரஞ்சுலவிற்” றென்று மீள இழைத்ததனை அன்று கழித்த பிறற்றநாள் அடல்வெள் ளானை அழித்ததால்.
5. “எம்பி ரான்தன் மேனியின்மேல் சருகு விழாமை யால்வருந்தி உம்பர் இழைத்த நூல்வலயம் அழிப்ப தே”என் றுருத்தெழுந்து வெம்பிச் சிலம்பி துதிக்கையினிற் புக்குக் கடிப்ப வேகத்தால் கும்ப யானை கைநிலத்தில் மோதிக் குலைந்து வீழ்ந்ததால்.
6. தறையிற் புடைப்பக் கைப்புக்க சிலம்பி தானும் உயிர்நீங்க மறையிற் பொருளுந் தருமாற்றான் மதயா னைக்கும் வரங்கொடுத்து முறையிற் சிலம்பி தனைச்சோழர் குலத்து வந்து முன்னுதித்து நிறையிற் புவனங் காத்தளிக்க அருள்செய் தருள நிலத்தின்கண்.

வேறு

7. தொன்மைதரு சோழர்குலத் தரசனாஞ் சுபதேவன் தன்னுடைய பெருந்தேவி கமலவதி யுடன்சார்ந்து மன்னுபுகழ்த் திருத்தில்லை மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் சென்னியுறப் பணிந்தேத்தித் திருப்படிக்கீழ் வழிபடுநாள்.
8. மக்கட்பே றின்மையினால் *மாதேவி வரம்வேண்டச் செக்கர்நெடுஞ் சடைக்கூத்தர் திருவுள்ளஞ் செய்தலினால் மிக்கதிருப் பணிசெய்த சிலம்பிகுல வேந்துமகிழ் அக்கமல வதிவயிற்றில் அணிமகவாய் வந்தடைய.

வேறு

9. கழையார் தோளி கமலவதி தன்பாற் கருப்ப நாள்நிரப்பி விழைவார் மகவு பெறஅடுத்த வேலை யதனிற் காலம்உணர் பழையார் “ஒருநாழிகைகழித்துப் பிறக்கு மேல்இப் பசங்குழவி உழையார் புவனம் ஒருமுன்றும் அளிக்கும்” என்ன ஒள்ளிழையார்.

4. அநுசிதம் - உசிதமல்லாதது. சுலவிற்று - சுழற்றி அழித்தது. அடல் - வலிய.

5. உம்பர். . . அழிப்பதே - மேலே பின்னிய நூற்பரப்பை அழிக்கலாமோ. கும்ப யானை - மத்தகத்தையுடைய யானை.

6. மறையிற் பொருளும் - சிவமும். தரும் ஆற்றான் - அருளும் முறைப்படி. முறையில் - முறைப்படி.

8. பா-ம் - *மாதேவி யார்தமக்குச்.

9. கழையார் - மூங்கில்போலும். உழை. . . மூன்றும் - பரந்த மூன்று உலகையும்.

“பிறவா தொருநாழிகைகழித்தென் பிள்ளை பிறக்கும் பரிசென்கால் உறஆர்த் தெடுத்துத் தூக்கும்” என உற்ற செயல்முற் றதுமுற்றி அறவா ணர்கள்சொல் வியகாலம் அணையப் பிணிவிட் டருமணியை இறவா தொழிவாள் பெற்றெடுத் “தென்கோச்செங் கண்ணா னோ!” என்றாள்.

11. தேவி புதல்வர்ப் பெற்றிறக்கச் செங்கோற் சோழன் சுபதேவன் ஆவி அணைய அரும்புதல்வன் தன்னை வளர்த்தங் கணிமகுடம் மேவும் உரிமை முடிகவித்துத் தானும் விரும்பு பெருந்தவத்தின் தாவில் நெறியைச் சென்றடைந்து தலைவர் சிவலோ கஞ்சார்ந்தான்.
12. கோதை வேலார் கோச்செங்கட் சோழர் தாம்இக் குவலயத்தில் ஆதி மூர்த்தி அருளால்முன் னறிந்து பிறந்து மண்ணாள்வார் பூத நாதன் தான்மகிழ்ந்து பொருந்தும் பெருந்தண் சிவாலயங்கள் காத லோடும் பலஎடுக்குந் தொண்டு புரியுங் கடன்பூண்டார்.

ஆனைக் காவில் தாம்முன்னம் அருள்பெற் றதனை அறிந்தங்கு மானைத் தரித்த திருக்கரத்தார் மகிழுங் கோயில் செய்கின்றார் ஞானச் சார்வாம் வெண்ணாவ லுடனே கூட நலஞ்சிறக்கப் பாணற் களத்துத் தம்பெருமான் அமருங் கோயில் பணிசமைத்தார்.

வேறு

14. மந்திரிகள் தமைஏவி வள்ளல்கொடை அனபாயன் முந்தைவருங் குலமுதலோ ராயமுதற் செங்கணார் அந்தமில்சீர்ச் சோணாட்டில் அகனாடு தொறுமணியார் சந்திரசே கரனமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.
15. அக்கோயில் தொறுஞ்சிவனுக் கமுதுபடி முதலான மிக்கபெருஞ் செல்வங்கள் விருப்பினால் மிகஅமைத்துத் திக்கனைத்துந் தனிச்செங்கோல் முறைநிறுத்தித் தேர்வேந்தர் முக்கண்முதல் நடமாடும் முதற்றில்லை முன்னினார்.

10. பிள்ளை பிறக்குமாறு என் கால்களை நன்றாகக் கட்டி...உற்ற செயலாகிய அதனைச் செய்து முடிக்க. . .காலம் அணைய அக்கட்டை அறுக்க. தலை கீழாகக் கட்டியும் அம்மையார் இறவாமையான், “இறவா தொழிவாள்” என்றார். சிறிது காலந்தாழ்த்தமையான் குழந்தையின் கண்கள் சிவந்தன போலும்.

11. புதல்வரைப் பெற்று இறக்க. தாவில் - கெடாத.

12. கோதை-மாலையணிந்த. முன்னறிந்து பிறந்து-முற்பிறவி யுணர்ந்து, (அவ்வுணர்வுடன்) பிறந்து.

13. ஞானச் சார்புடைய. பாணர்களத்து - திருநீலகண்டத்தையுடைய.

14. அநபாயனுக்கு முன்னரே சோழ குலத்தில் தோன்றிய முதல்வராகிய.

16. திருவார்ந்த செம்பொன்னின் அம்பலத்தே நடஞ்செய்யும்
பெருமானை அடிவணங்கிப் பேரன்பு தலைசிறப்ப
உருகாநின் றுளங்களிப்பத் தொழுதேத்தி உறையுநாள்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு மாளிகைகள் பலசமைத்தார்.
17. தேவர்பிரான் திருத்தொண்டிற் கொச்செங்கட் செம்பியர்கோன்
பூவலயம் பொதுநீக்கி ஆண்டருளிப் புவனியின்மேல்
ஏவியநற் றொண்டுபுரிந் திமையவர்கள் அடிபோற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை வேந்தர்திரு வடிநிழற்கீழ்.

வேறு

18. கருநீல மிடற்றார் செய்ய கழலடி நீழல் சேர
வருநீர்மையுடைய செங்கட் சோழர்தம் மலர்த்தாள் வாழ்த்தித்
தருநீர்மை *இசைகொள் யாழின் தலைவராய் உலக மேத்தும்
திருநீல கண்டப் பாணர் திறமினிச் செப்ப லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,219

சோழ நாட்டிலே, காவிரிக்கரையிலே ஒரு தீர்த்தம் உண்டு. அதன் பெயர் சந்திர தீர்த்தம் என்பது. அதன் மருங்கே ஓரழகிய வனமிருந்தது. அவ்வனத்தில் ஒரு வெண்ணாவல் மரத்தடியில் ஒரு சிவலிங்கம் வெளிப்பட்டது. அஃதொரு வெள்ளானைக்குப் புலப்பட்டது.

அவ்யானை துதிக்கையால் நீரை முகக்கும்; சிவலிங்கத்தை அபிடேகம் செய்யும், மலர் சாத்தும். இவ்வாறு நாடோறும் அவ்யானை சிவலிங்கப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தது. அதனால் அத்திருப்பதிக்குத் திருவானைக்கா என்னுந் திருநாமம் உண்டாயிற்று.

அங்கே ஞான உணர்வுடைய ஒரு சிலந்தியும் இருந்தது. சிவலிங்கத்தின் மீது சருகு உதிர்வதை அச்சிலந்தி கண்டது. அதைத் தடுக்கும் பொருட்டு அச்சிலந்தி தனது வாய்நூலால் மேற்கட்டி அமைத்தது. பூசைக்கு வரும் வெள்ளானை, அம்மேற்கட்டியைக் கண்டது; 'அருசிதம்' என்று அதனை அழித்தது. சிலந்தி அதைப் பார்த்துத் "துதிக்கை சுழன்றமையால் விதானம் அழிந்தது போலும்" என்று கருதிற்று; மீண்டும் விதானம் அமைத்தது. அடுத்தநாளும் யானை விதானத்தை அழித்தது. சிலந்திக்குச் சினம் முண்டது. அஃது

உருத்து எழுந்தது; யானையின் துதிகையுள் புகுந்தது; கடித்தது. யானை விழுந்தது; தும்பிக்கையை நிலத்திலே மோதி மோதி இறந்தது. சிலந்தியும் மாண்டது. சிவபெருமான், யானைக்குச் சிவகதி வழங்கினார்; சோழகுலத்தில் பிறக்குமாறு சிலந்திக்கு அருள் செய்தார்.

சுபதேவர் என்னும் ஒரு சோழமன்னர் இருந்தார். அவர்தம் மனைவியார் கமலவதியார். இருவரும் தில்லை சேர்ந்து ஆண்டவனை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார். கமலவதியார்க்குப் புத்திரப் பேறு இல்லாமலிருந்தது. அப்பேறு குறித்து அம்மையார் தில்லைக் கூத்தனைப் போற்றுவது வழக்கம். தில்லைக் கூத்தன் திருவருளால் அம்மையார் கருவுற்றனர். அக்கருவில் திருவானைக்காச் சிலந்தியின் ஆருயிர் சேர்ந்தது.

கமலவதியார் கருஉயிர்க்கும் நேரம் வந்தது. “பிள்ளை இப்போழுது பிறத்தல் கூடாது; இன்னும் ஒரு நாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாயின். அது மூன்று லோகத்தையும் ஆள்வதாகும்” என்று காலக் கணிதர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வுரை கேட்ட கமலவதியார், “அப்படியானால் என்னைத் தலை கீழாகக் கட்டுங்கள்” என்று கூறினார். அவ்வாறே செய்யப்பட்டது. ஒரு நாழிகை கழிந்தது; பிள்ளை பிறந்தது. காலந்தாழ்த்துப் பிறந்தமையால், குழந்தை சிவந்த கண்களை உடைத்தா யிருந்தது. அதைக் கண்ட அன்னையார், “என்கோ செங்கண்ணானோ” என்று சொல்லிக் கொண்டே இறந்தார்.

சுபதேவர் பிள்ளையை வளர்த்தார்; தக்க வயதில் பிள்ளைக்கு முடி சூட்டினார். பின்னே, அவர் தவநெறி நின்று சிவனடி சேர்ந்தார்.

கோச்செங்கட் சோழருக்கு முன்னை உணர்வு முகிழ்த்திருந்தது. அவர் திருக்கோயில்கள் கட்டுவதில் கண்ணுங் கருத்தும் உடையவராயிருந்தார்; தாம் முன்னே திருவருள் பெற்ற திருவானைக்காவினை நாடிச் சென்று, அங்கே திருக்கோயில் அமைத்தார்; அமைச்சர்களைக் கொண்டு சோழநாட்டிலே பல திருக்கோயில்கள் கட்டுவித்தார். அவைகளுக்குக் கட்டளைகளும் முறைப்படி அமைக்கப்பட்டன.

கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் தில்லை சேர்ந்தார்; தில்லைக் கூத்தனை வழிபட்டார்; தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கு மாளிகைகள் கட்டிக் கொடுத்தார். இவ்வழியில் திருத்தொண்டுகள் பல செய்து நாயனார் சிவபெருமான் திருவடி சேர்ந்தார்.

69. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம் (12)

1. எருக்கத்தம் புலியூர் மன்னி வாழ்பவர் இறைவன் தன்சீர்
திருத்தகும் யாழி லிட்டுப் பரவுவார் செழுஞ்சோ ணாட்டில்
விருப்புறு தான மெல்லாம் பணிந்துபோய் விளங்கு கூடற்
பருப்பதச் சிலையார் மன்னும் ஆலவாய் பணியச் சென்றார்.
2. ஆலவாய் அமர்ந்தார் கோயில் வாயிலை அடைந்து நின்று
பாலையீ ரேழு கோத்த *பண்ணினிற் கருவி வீக்கிக்
காலமா தரித்த பண்ணிற் கைபல முறையும் ஆராய்ந்
தேலவார் குழலாள் பாகர் பாணிகள் யாழி லிட்டார்.
3. மற்றவர் கருவிப் பாடல் மதுரைநீ டால வாயில்
கொற்றவன் திருவுள் ளத்துக் கொண்டுதன் தொண்டர்க்
கெல்லாம்
அற்றைநாட் கனவில் ஏவ அருட்பெரும் பாண னாரைத்
தெற்றினார் புரங்கள் செற்றார் திருமுன்பு கொண்டு புக்கார்.

1. கூடல் - மதுரை; நான்மாடக்கூடல்; நான்கு மேகங்கள் மாடங்களாகக் கூடப்பெற்றது. பருப்பதச் சிலையார் - மேரு வில்லையுடைய சிவபெருமான்.

2. "ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியின் - ஓரேழ்பாலை நிறுத்தல் வேண்டி. . ." என வருஉஞ் சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை (70. . .) யையும், அதன் குறிப்புரை விசேட உரைகளையும் பார்க்க. கருவி வீக்கி - யாழ் நரம்புகளை இறுக்கி. காலம் ஆதரித்த - காலம் விரும்பிய; காலத்துக்குப் பொருந்திய. கை. . . ஆராய்ந்து - கைகளால் பலமுறை தடவுதல் முதலியவற்றைப் பலமுறை ஆராய்ந்து. ஏலவார் குழலாள் பாகர் - சாந்தணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய பார்வதி பாகராகிய பரமசிவனுக்குரிய. பாணிகள் - இசைப்பாட்டுகளை.

பா-ம் - *பண்ணியல்.

3. கருவிப்பாடல் - யாழ்ப்பாட்டு. கொற்றவன் - சிவபெருமான். தெற்றினார். திருமுன்பு - சிவசந்நிதி முன்பு. நாயன்மார் காலத்தில் சாதிமுறை இருந்ததென்பதையும், அம்முறை போக்கும் அன்பு நெறியில் நாயன்மார்கள் நின்று ஒழுக்கி வந்தார்கள் என்பதையும் இந்நூற்கண் பல விடங்களிற் குறித்து வந்துள்ளேன். ஈண்டும் அதற்கொரு சான்று காணப்படுகிறது. யாழிசைத் தொண்டர், சாதியில் பாணர். 'பாணர், திருக்கோயிலுக்குள் செல்லலாகாது' என்னும் விதி அந்நாளிலும் இருந்தது. அப்பொல்லா விதியை உடைக்க ஆண்டவனே திருவுள்ளம் பற்றியிருத்தல் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. திருக்கோயிலில் தீண்டாமை பாராட்டுவோர், ஆண்டவன் திருவுள்ளக் குறிப்புக்கு மாறுபட்டு நடப்பவரே யாவர்.

4. அன்பர்கள் கொண்டு புக்க பொழுதினில் அரிவை பாகன் தன்பெரும் பணியாம் என்று தமக்குமெய் யுணர்த லாலே மன்பெரும் பாண னாரும் மாமறை பாட வல்லார் முன்பிருந் தியாழிற் கூடல் முதல்வரைப் *பாடு கின்றார்.
5. திரிபுர மெரித்த வாறும் தேர்மிசை நின்ற வாறும் கரியினை யுரித்த வாறும் காமனைக் காய்ந்த வாறும் அரிஅயற் கரிய வாறும் அடியவர்க் கெளிய வாறும் பரிவினாற் பாடக் *கேட்டுப் பரமனார் அருளி னாலே.
6. அந்தரத் தெழுந்த ஓசை “அன்பினிற் பாணர் பாடும் சந்தயாழ் தரையிற் சீதந் தாக்கில்வீக் கழியும்” *என்று “சுந்தரப் பலகை முன்றீர் இடும்” எனத் தொண்ட ரிட்டார் செந்தமிழ்ப் பாண னாருந் திருவருள் பெற்றுச் சேர்ந்தார்.
7. தமனியப் பலகை ஏறித் தந்திரிக் கருவி வாசித் துமையொரு பாகர் *வண்மை உலகெலாம் அறிய ஏத்தி இமையவர் போற்ற ஏகி எண்ணில்தா னங்கள் கும்பிட் டமரர்நா டாளா தாருர் ஆண்டவர் ஆருர் சேர்ந்தார்.

4. அரிவைபாகன் - உமைபாகன் ; சிவபிரான். பணியாம் - கட்டளையாம். மாமறை பாடவல்லாராகிய கூடல் முதல்வரை.

பா-ம் - *பாடலுற்றார்.

5. “அயன்றலை யறுத்தல் பாடி யருக்கனை யடர்த்தல் பாடிக் - கயந்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி - வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச் - சயந்தரு புகழ்கள் மற்றும் பாடினான் சால வாழ்த்தி” - திருவாலவாய் - திருவிளையாடல் : 65. பலகையிட்ட திருவிளையாடல் : 9.

பா-ம் - *கேட்ட.

6. வீக்கு - நரம்பின் இறுக்கம்.

பா-ம் - *இன்று.

7. தமனியம் - பொன். தந்திரி - நரம்புகளையுடைய. தியாகேசப் பெருமான், தேவர் உலகினின்றும் முசுகுந்தனால் திருவாரூருக்குக் கொண்டு வரப் பட்டவராதலான், “அமரர்நா டாளாது ஆருர் ஆண்டவர். . .” என்றார்; விரிவு கந்த புராணத்திற் காண்க.

பா-ம் - *வாய்மை.

வேறு

கோயில் வாயில் முன்னடைந்து கூற்றஞ் செற்ற பெருந்திறலும்
தாயின் நல்ல பெருங்கருணை அடியார்க் களிக்குந் தண்ணளியும்
ஏயங் கருவி யிறொடுத்தங் கிட்டுப் பாடக் கேட்டங்கண்
வாயில் வேறு வடதிசையில் *வகுப்பப் புகுந்து வணங்கினார்.

9. மூலத் தானத் தெழுந்தருளி இருந்த முதல்வன் தனைவணங்கிச்
சாலக் காலம் அங்கிருந்து தம்பி ரான்தன் திருவருளால்
சீலத் தார்கள் பிரியாத திருவா ரூரின் நின்றும்போய்
ஆலத் தார்ந்த கண்டத்தார் அமருந் தானம் பலவணங்கி.
10. ஆழி சூழுந் திருத்தோணி அமர்ந்த அம்மான் அருளாலே
யாழின் மொழியாள் உமைஞானம் ஊட்ட உண்ட எம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர்கோன் கமல பாதம் வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியினில் வந்தார் சந்த இசைப்பாணர்.
11. ஞானம் உண்டார் கேட்டருளி நல்ல இசையாழ்ப் பெரும்பாணர்க்
கான படியாற் சிறப்பருளி அமரு நாளில் அவர்பாடும்
மேன்மைப் பதிகத் திசையாழில் இடப்பெற் றுடனே மேவியபின்
பாணற் களத்தார் பெருமணத்தி லுடனே பரமர் தாளடைந்தார்.
12. வரும்பான் மையினிற் பெரும்பாணர் மலர்த்தாள் வணங்கி
வயற்சாலிக்
கரும்பார் கழனித் திருநாவ லூரிற் சைவக் கலைமறையோர்
அரும்பா நின்ற அணிநிலவும் பணியும் அணிந்தார் அருள்பெற்ற
சரும்பார் தொங்கற் சடையனார் பெருமை சொல்ல லுறுகின்றாம்.

ஆக, திருவித்தம் - 4,231

8. பா-ம் - *வந்து.

11. திருநீலகண்டராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருநல்லூர்ப் பெருமணம் என்னுந் திருப்பதியில்.

12. பணியும் - பாம்பும். சரும்புஆர் தொங்கல் - வண்டுகள் ஒலிக்கும் மாலையணிந்த.

திருளருக்கத்தம் புலியூரிலே, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். சிவபெருமான் திருப்புகழை யாழில் இட்டு வாசிப்பது அவர்தந் திருத்தொண்டு.

யாழ்ப்பாணர் சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளைத் தொழுது பாண்டி நாடு போந்தார். அவர், ஆலவாய் அப்பன் திருவாயிலிலே நின்று யாழ் வாசித்தார். ஆலவாய்ப் பெருமான் அன்றிரவு அடியவர்கள் கனவிலே தோன்றித், “திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரைக் கோயிலுக்குள் அழைத்துச் செல்லுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டார். பொழுது புலர்ந்தது. அடியவர்கள், ஆண்டவன் ஆணைப்படி செய்தார்கள்.

திருநீலகண்டர், “இஃது இறைவன் ஆணை ” என்று வியந்தார்; திருமுன்பு நின்றார்; தமது தொண்டைச் செய்தார். அவ்வேளையில், “தரையில் சீதம்தாக்கினால், யாழின்வீக்கு அழியும்; தரையில் பலகை இடுங்கள்” என்னும் ஒலி வானில் எழுந்தது. உடனே அன்பர்கள் பொற்பலகை இட்டார்கள். பாணர் பெருமான் அப்பலகைமீது நின்று யாழ் முழக்கினார்.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் திருவாலவாயை விடுத்தார்; பல திருப்பதிகளை வணங்கிக் கொண்டே திருவாரூரை அடைந்தார்; திருக்கோயில் வாயிலிலே நின்று யாழ் வாசித்தார். ஆண்டவனருளால் வடதிசையில் ஒரு திருவாயில் வகுக்கப்பட்டது. யாழ்ப் பெரும்பாணர் அத்திருவாயிலின் வழியாக நுழைந்து ஆண்டவனைக் கண்டு தொழுதார். நாயனார், நெடுநாள் திருவாரூரிலேயே தங்கினார்.

பின்னே யாழ்ப்பாணர், திருவாரூரை விடுத்துப் பலதிருப்பதிகளைத் தொழுது சீர்காழி சேர்ந்தார். அங்கே திருஞான சம்பந்த மூர்த்திகுவாமிகள் யாழ்ப்பாணருக்குப் பலவித சிறப்புகள் செய்தார். யாழ்ப்பாணரும் ஞானசம்பந்தரிடம் உயிர் ஒன்றிய உறவு கொண்டார்; திருஞான சம்பந்தர் அருளிய பாடல்களை யாழில் அமைத்து வாசித்து வந்தார். இத்திருத் தொண்டைத் திருநீலகண்டப் பெருமான் நெடுநாள் செய்து, திருநல்லூர்ப் பெருமணத்திலே ஞானசம்பந்தருடன் சிற்சோதியிற் கலந்தார்.

70. சடைய நாயனார் புராணம் (1)

1. தம்பி ரானைத் தோழமைகொண்டருளித் தமது தடம்புயஞ்சேர்
கொம்ப னார்பால் ஒருதூது செல்ல ஏவிக் கொண்டருளும்
எம்பி ரானைச் சேரமான் பெருமாள் இணையில் துணைவராம்
நம்பி யாரு ரரைப்பயந்தார் ஞால மெல்லாங் குடிவாழ.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,232

சடையநானார், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் புத்திரராகப் பெற்ற
பெருமை வாய்ந்தவர்.

71. இசை ஞானியார் புராணம் (1)

1. ஒழியாப் பெருமைச் சடையனார் உரிமைச் செல்வத்
திருமனையார்
அழியாப் புரங்கள் எய்தழித்தார் ஆண்ட நம்பி தனைப்பயந்தார்
இழியாக் குலத்தின் இசைஞானிப் பிராட்டி யாரை என்சிறுபுன்
மொழியாற் புகழ் முடியுமோ முடியா தெவர்க்கும் முடியாதால்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,233

இசைஞானியார், சடையநாயனாருடைய மனைவியார். அவர்
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை ஈன்றருளியவர். அவர்தம் பெருமையை
எம்மொழியால் கூறுதல் கூடும்!

xiii. வெள்ளானைச் சருக்கம்

72. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம் (53)

1. மூல மான திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதல்வ ராய்*இந்த ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும் நம்பி தம்பி ரான்தோழர் காலை மலர்ச்செங் கமலக்கண் கழறிற் றறிவா ருடன்கூட ஆலம் உண்டார் திருக்கயிலை அணைந்த தறிந்தபடியுரைப்பாம்.
2. படியில் நீடும் பத்திமுதல் அன்பு நீரிற் பணைத்தோங்கி வடிவு நம்பி யாரூரர் செம்பொன் மேனி வனப்பாகக் கடிய வெய்ய இருவினையின் களைகட் டெழுந்து கதிர்பரப்பி முடிவி லாத சிவபோகம் முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால்.
3. ஆரம் உரகம் அணிந்தபிரான் அன்பர் அணுக்க வன்தொண்டர் ஈர மதுவார் மலர்ச்சோலை எழிலா ரூரில் இருக்குநாள் சேரர் *பெருமாள் தனைநினைந்து தெய்வப் பெருமான்
கழல்வணங்கிச்
சாரல் மலைநா டணைவதற்குத் தவிரா விருப்பி னுடன்போந்தார்.
4. நன்னீர்ப் பொன்னித் திருநாட்டு நாதர் மகிழுந் திருப்பதிகள் முன்னி இறைஞ்சி அகன்றுபோய் முல்லைப் படப்பைக்
கொல்லைமான்
துன்னி உகைக்குங் குடக்கொங்கில் அணைந்து தூய மதிவான்நீர் சென்னி மிசைவைத் தவர்செல்வத் திருப்புக்
கொளியூர்சென்றடைந்தார்.

1. இந்நூலுக்கு மூலமான. கழறிற்றறிவார் புராணம் பார்க்க.

பா-ம் - *இருந்த.

2. படியில். . .முதல் - பூமியில் மிகுந்த பத்தியாகிய மூலம். அன்பு நீரில் பணைத்து - அன்பாகிய நீரில் பருத்து. களைகட்டு - களைகளைந்து. நம்பியாரூரரின் பொன்மேனியானது பத்தியாகிய மூலத்தினின்றும் எழுந்து, அன்பாகிய நீரிலே வளர்ந்து, இருவினைக் களைகள் களையப்பட்டு. சிவபோக.

3. உரகம் - பாம்பு. தெய்வப்பெருமான் - தியாகேசப் பெருமான்.

பா-ம் - *பெருமை.

4. காவிரி நாட்டிலுள்ள சிவதலங்களைக் கருதி இறைஞ்சி. . .முல்லைச் செடிகள் நிறைந்த கொல்லையில் மான்கள் நெருங்கித் துள்ளியாடும் மேற்குத் திக்கிலுள்ள கொங்கு நாட்டில். ; வான்நீர் - கங்கையையும்.

மறையோர் வாழும் அப்பதியின் மாட வீதி மருங்கணைவார்
நிறையுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைகள் இரண்டில் நிகழ்மங் கலவியங்கள்
அறையும் ஒலியொன் றினில்ஒன்றில் அழகை ஒலிவந் தெழுதலும்ஆங்
குறையும் மறையோர் களை“இரண்டும் உடனே நிகழ்வ தென்?”

னென்றார்.

6. அந்த ணாளர் வணங்கி“அரும் புதல்வர் இருவர் ஐயாண்டு
வந்த பிராயத் தினர்குளித்த மடுவில் முதலை ஒருமகவை
முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை முந்நூல் அணியுங் கலியாணம்
இந்த மனைமற் றந்தமனை இழந்தார் அழகை” என்றுரைத்தார்.

7. இத்தன் மையினைக் கேட்டருளி இரங்குந் திருவுள் எத்தினராம்
மொய்த்த முகைத்தார் வன்தொண்டர் தம்மை முன்னே

கண்டிறைஞ்ச

வைத்த சிந்தை மறையோனும் மனைவி தானும் மகவிழந்த
சித்த சோகந் தெரியாமே வந்து திருத்தாள் இறைஞ்சினார்.

8. துன்பம் அகல முகமலர்ந்து தொழுவார் தம்மை *முகநோக்கி
“இன்ப மைந்தன் தனைஇழந்தீர் நீரோ!”என்ன எதிர்வணங்கி
“முன்பு புகுந்து போனது முன்னே வணங்க முயல்கின்றோம்
அன்பு பழுதா காமலெழுந்தருளப் பெற்றோம்” எனத்தொழுதார்.

“மைந்தன் தன்னை இழந்ததுயர் மறந்து நான்வந் தனைந்ததற்கே
சிந்தை மகிழ்ந்தார் மறையோனும் மனைவி தானும் சிறுவனையான்
அந்த முதலை வாய்நின்றும் அழைத்துக் கொடுத்தே அவிநாசி
எந்தை பெருமான் கழல்பணிவேன்” என்றார் சென்றார்

இடர்களைவார்.

10. இவ்வாறருளிச் செய்தருளி “இவர்கள் புதல்வன் தனைக்கொடிய
வெவ்வாய் முதலை விழுங்குமடு எங்கே?” என்று வினவிக்கேட்
டவ்வாழ் பொய்கைக் கரையிலெழுந்தருளி அவனை அன்றுகவர்
வைவாள் எயிற்று முதலைகொடு வருதற் கெடுத்தார்

திருப்பதிகம்.

5. இயங்கள் - வாத்தியங்கள்.

7. மொய்த்த முகைத்தார் - அடர்ந்த அரும்புமாலை யணிந்த.

8. முன்னே - முன்னைநாள்; நெடுநாளாக.

பா-ம் - *நோக்கி அந்த.

10. அந்த ஆழமுள்ள பொய்கைக் கரையில். வைவாள் எயிற்று - கூரிய
வாள்போன்ற பற்களை யுடைய.

“உரைப்பார் உரை”என் றெடுத்ததிருப் *பாட்டு முடியா முன்னுயர்ந்த வரைப்பான் மையில்நீள் தடம்புயத்து மறலி மைந்தன்

உயிர்கொணர்ந்து

திரைப்பாய் புனலின் முதலைவயிற் றுடலிற் சென்ற ஆண்டுகளும் தரைப்பால் வளர்ந்த தெனநிரம்ப முதலை வாயில் தருவித்தான்.

12. பெருவாய் முதலை கரையின்கண் கொடுவந் துமிழ்ந்த

பிள்ளைதனை

உருகா நின்ற தாய்ஓடி எடுத்துக் கொடுவந் துயிரளித்த திருவா ளன்தன் சேவடிக்கீழ்ச் சீல மறையோ னொடுவீழ்ந்தாள் மருவார் தருவின் மலர்மாரி பொழிந்தார் விசம்பின் வானோர்கள்.

13. மண்ணி னுள்ளார் அதிசயித்தார் மறையோ ரெல்லாம் உத்தரியம் விண்ணில் ஏற விட்டார்த்தார் வேத நாதம் மிக்கெழுந்த தண்ண லாரும் அவிநாசி அரனார் தம்மை அருமறையோன் கண்ணின் மணியாம் புதல்வனையும் கொண்டு பணிந்தார்
காசினிமேல்.

14. பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடிப் பணிந்து போந்தன்பு விரவு மறையோன் காதலனை வெண்ணூல் பூட்டி அண்ணலார் முரசம் இயம்பக் கலியாணம் முடித்து முடிச்சே ரலர்தம்பால் குரவ மலர்ப்பூந் தண்சோலை குலவு மலைநா டணைகின்றார்.

15. சென்ற சென்ற குடபுலத்துச் சிவனார் அடியார் பதிகள்தொறும் நன்று மகிழ்வுற் றின்புற்று நலஞ்சேர் தலமுங் கானகமுந் துன்று மணிநீர்க் கான்யாறுந் துறுகற் சுரமுங் கடந்தருளிக் குன்ற வளநாட் டகம்புகுந்தார் குலவும் அடியேன் அகம்புகுந்தார்.

11. உயர்ந்த. . . . மறலி - உயர்ந்த மலைப்பான்மைபோல நீண்டு பருத்த தோள்களையுடைய யமன். தருவித்தான் - தோற்றுவித்தான். மறலி தருவித்தான்.

பா-ம் - *பதிகம்.

“ உரைப்பார் உரையுந் துள்கவல் லார்தங்கள் உச்சியாய் அரைக்கா டரவா ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய் புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூர்அவி நாசியே கரைக்காண்துதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே”.

- தேவாரம்.

12. மருவார் - வாசனை நிறைந்த. தருவின் - கற்பகத்தின்.

14. குரவம் - நறுமணமுடைய; குராமரமுமாம்.

15. மேற்றிசையில் போன போன இடங்களிலுள்ள சிவனடியார்கள் வாழும் துறுகல் வழிகளையும்.

16. “முன்னாள் முதலை வாய்ப்புக்க மைந்தன் முன்போல் வரமீட்டுத் தென்னா ஞரர் எழுந்தருளா நின்றார்” என்று சேரர்பிரரர்க் கந்நாட் டரனார் அடியார்கள் முன்னே ஓடி அறிவிப்பப் பொன்னார் கிழியும் மணிப்பூணுங் காசுந் தூசும் பொழிந்தளித்தார்.

செய்வ தொன்றும் அறியாது சிந்தை மகிழ்ந்து களிகூர்ந் “தென் னையன் அணைந்தான் எனைஆளும் அண்ணல் அணைந்தான் ஆரூறிற் சைவன் அணைந்தான் எந்துணையாந் தலைவன் அணைந்தான் தரணிஎலாம் உய்ய அணைந்தான் அணைந்தான்” என் றோகைமுரசஞ் சாற்றுவித்தார்.

பெருகு மதிநூல் அமைச்சர்களை அழைத்துப் பெரியோர் எழுந்தருளப் பொருவில் நகரம் அலங்கரித்துப் பண்ணிப் பயணம் புறப்படுவித் தருவி மதமால் யானையினை அணைந்து மிசைகொண் டரசர்பெருந் தெருவு கழிய எதிர்வந்தார் சேரர் குலம்உய்ந் திடவந்தார்.

மலைநாட் டெல்லை யுட்புகுத வந்த வன்தொண் டரைவரையில் சிலைநாட் டியவெல் கொடித்தானைச் சேரர் பெருமான் எதிர்சென்று தலைநாட் கமலப் போதனைய சரணம் பணியத் தாவில்பல கலைநாட் டமுத ஆரூர் தாமுந் தொழுது கலந்தனரால்.

20. சிந்தை மகிழுஞ் சேரலனார் திருவா ஞர ரெனுமிவர்கள் தந்த மணிமே னிகள்வேறாம் எனினும் ஒன்றாந் தன்மையராய் முந்த எழுங்கா தலிற்றொழுது முயங்கி உதியர் முதல்வேந்தர் எந்தை பெருமான் திருவாஞ்ச் செல்வம் வினவி இன்புற்றார்.

ஒருவர் ஒருவ ரிற்கலந்து குறைபா டின்றி உயர்காதல் இருவர் நண்பின் செயல்கண்ட இரண்டு திறத்து மாந்தர்களும் பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்தார்த்தார் பெருமாள் தமிழின். பெருமாளை வருகை வரையின் மிசைஏற்றித் தாம்பின் மதிவெண் குடைகவித்தார்.

16. கிழியும் - முடிப்பும். தூசும் - துகிலும்.

17. ஓகை - உவகை.

19. மேருமலையிற் கொடி நாட்டியவரது வழிவந்த சேரர். தானை - சேனை களையுடைய. அன்றலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருவடிகளைப்பணிய. தாவில் - கெடாத.

20. முயங்கி - புல்லி. உதியர் - சேரர். செல்வம் - சிறப்பை; கேட்குமத்தை.

21. கழறிற்றறிவார் புராணம் 65 பார்க்க. பெருமாள் - சேரமான் பெருமாள். தமிழின் பெருமாளை - வன்தொண்டரை. வரு கைவரையின் - தொங்குந் துதிக்கையையுடைய யானையின்.

உதியர் பெருமாள் பெருஞ்சேனை ஓதங் கிளர்ந்த தெனஆர்ப்பக்
கதிர்வெண் திருநீர் றன்பர்குழாங் கங்கை கிளர்ந்த தெனஆர்ப்ப
எதிர்வந் திறைஞ்சும் அமைச்சர்குழாம் ஏறும் இவுளித் துகள்ஆர்ப்ப
மதிதங் கியமஞ் சணிஇஞ்சி வஞ்சி மணிவா யிலைஅணைந்தார்.

வேறு

23. ஆரண மொழிகள் முழங்கிட ஆடினர் குணலைகள் அந்தணர்
வாரண மதமழை சிந்தின வாசிகள் கிளரொளி பொங்கின
பூரண கலசம் மலிந்தன பூமழை மகளிர் பொழிந்திடுந்
தோரண மறுகு புகுந்தது தோழர்கள் *நடவிய குஞ்சரம்.
24. அரிவையர் தெருவில் நடம்பயில் அணிகிளர் தளிரடி தங்கிய
பரிபுர வொலிகள் கிளர்ந்தன பணைமுர சொலிகள் பரந்தன
சுரிவளை நிரைகள் முரன்றன துணைவர்கள் இருவரும் வந்தணி
விரிதரு பவன நெடுங்கடை விறல்மத கரியின் இழிந்தனர்.
25. தூநறு மலர்தர ளம்பொரி தூவிமுன் *இருபுடை யின்கணும்
நான்மறை முனிவர்கள் மங்கல நாமநன் மொழிகள் விளம்பிட
மேல்நிறை நிழல்செய வெண்குடை வீசிய கவரி மருங்குற
வானவர் தலைவரும் நண்பரும் மாளிகை நடுவு புகுந்தனர்.
26. அரியணை யதனில் விளங்கிட அடல்மழ விடைஎன நம்பியை
வரிமலர் அமளி அமர்ந்திட மலையார்கள் தலைவர் பணிந்துபின்
உரிமைநல் வினைகள் புரிந்தன உரைமுடி விலவென முன்செய்து
பரிசனம் மனமகி மூம்படி *பலபட மணிநிதி சிந்தினர்.

22. ஓதம் கிளர்ந்தது என ஆர்ப்ப - கடல் எழுந்ததுபோல ஆரவாரிக்க. இவுளி - குதிரைகளின். மதி. . . . வஞ்சி - சந்திரன் தவழும் மேகங்கள் படியும் மதில்களையுடைய வஞ்சிமா நகரின்.

23. ஆரணம் - வேதம். குணலைகள் - கைதட்டி ஆரவாரித்து ஆடல்; (குணலை - ஒருவகைக் கூத்து). வாரணம்-யானை. வாசிகள் - குதிரைகள். மறுகு-விதியில். தோழர்கள் - சுந்தரரும் சேரரும். நடவிய குஞ்சரம் - செலுத்திய யானை.

பா-ம் - *கடவிய.

24. அரிவையர் - பெண்மணிகள். அணிகிளர் - ஆபரணங்கள் விளங்கும். பரிபுரம் - சிலம்பின். கிளர்ந்தன - எழுந்தன. பணை - முரசு விசேடம்; பறையுமாம். சுரி. . . . முரன்றன - சங்கினங்கள் ஒலித்தன. அணி. . . . கடை - அலங்காரம் பெருத்த அரண்மனையின் நீண்ட வாயிலில்.

25. தரளம் - முத்தையும். வானவர் தலைவரும் - சேரர்பெருமானும். நண்பரும் - வந்தொண்டரும்.

பா-ம் - *இருபுடை எங்கணும்.

26. அரியணை யதனில் - சிங்காசனத்தில். அடல். . . என - வெற்றியும் இளமையும் வாய்ந்த இடபம் என விளங்கும். வரி - நிறம். புரிந்தன (விரும்பிய) உரிமை நல்வினைகள்.

பா-ம் - *பலபடி.

வேறு

இன்ன தன்மையில் உதியர்கள் தலைவர்தாம் இடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்தினி துறையுநாள் மலைநெடு நாட்டெங்கும்
பன்ன கம்புனை பரமர்தந் திருப்பதி பலவுடன் பணிந்தேத்திப்
பொன்னெ டுந்தட மூதெயில் மகோதையிற் புகுந்தனர் வன்தொண்டர்.

ஆய செய்கையில் நாள்பல கழிந்தபின் அரசர்கள் முதற்சேரர்
தூய மஞ்சனத் தொழிலினில் தொடங்கிடத் துணைவராம்

வன்தொண்டர்

பாய கங்கைசூழ் நெடுஞ்சடைப் பரமரைப் பண்டுதாம் பிரிந்தெய்தும்
சேய நன்னெறி குறுகிடக் குறுகினார் திருவஞ்சைக் களந்தன்னில்.

கரிய கண்டர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு காதலாற் பெருகன்பு
புரியும் உள்ளத்த ருள்ளனைந் திறைவர்தம் பூங்கழ லிணைபோற்றி
அரிய செய்கையில் அவனியில் விழுந்தெழுந் தலைப்புறும்

மனைவாழ்க்கை

சரிய வே“தலைக் குத்தலை மாலை”என் றெடுத்தனர் தமிழ்மாலை.

27. பன்னகம் - பாம்பு.

28. சேரர். . .தொடங்கிட - சேரர் தூய நீராடப் புகுந்த வேளையில். பண்டு
. . . குறுகிட - முன்னே தாம் பிரிந்துவந்த நீண்மை இப்பொழுது குறுகிட (தம்மை
ஆண்டவனினின்றும் பிரித்த பெரிய நிலைமை இப்பொழுது முடிவெய்த என்றபடி).

29. “தலைக்குத் தலைமாலை அணிந்த தென்னே

சடைமேற் கங்கைவெள்ளந் தரித்த தென்னே
அலைக்கும் புலித்தோல்கொண் டசைத்த தென்னே
அதன்மேற் கதநாகக்கச் சார்த்த தென்னே
மலைக்கு நிகர்ஓப் பனவன் திரைகள்
வலித்தெற்றி முழங்கிவலம் புரிகொண்
டலைக்குங் கடலங் கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில்அஞ் சைக்களத் தப்பனே”.

“வெறுத்தேன் மனைவாழ்க் கையைவிட் டொழிந்தேன்
விளங்குங் குழைக்கா துடைவே தியனே
இறுத்தா யிலங்கைக் கிறையா யவனைத்
தலைபத் தொடுதோள் பலஇற் றுவழிக்
கறுத்தாய் கடனஞ் சமுதுண்டு கண்டங்
கடுகப் பிரமன் தலைஐந் திலும்ஒன்
றறுத்தாய் கடலங் கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில்அஞ் சைக்களத் தப்பனே.” - தேவாரம்.

எடுத்த அத்திருப் பதிகத்தின் உட்குறிப் 'பிவ்வுல கினிற்பாசம்
அடுத்த வாழ்க்கையை அறுத்திட வேண்டும்'என் றன்பர்அன்
பினிற்பாடக்

கடுத்த தும்பிய கண்டர்தங் கயிலையிற் கணத்தவ ருடன்கூடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத் தங்கழற் சார்புதந் தளிக்கின்றார்.

மன்ற லந்தரு மிடைந்தபூங் கயிலையில் மலைவல்லி யுடன்கூட
வென்றி வெள்விடைப் பாகர்தாம் வீற்றிருந் தருளிய பொழுதின்கண்
“ஒன்று சிந்தைநம் மூரனை உம்பர்வெள் ளானையின் உடனேற்றிச்
சென்று கொண்டிங்கு வாரும்”என் றயன்முதற் றேவர்கட் கருள்செய்தார்.

வான நாடர்கள் அரிஅயன் முதலினோர் வணங்கிமுன் விடைகொண்டு
தூந லந்திகழ் சோதிவெள் ளானையுங் கொண்டுவன் தொண்டர்க்குத்
தேன லம்புதண் * சோலைசூழ் மகோதையில் திருவஞ்சைக் களஞ்சேரக்
கானி லங்கொள வலங்கொண்டு மேவினார் கடிமதிற் றிருவாயில்.

தேவர் தங்குழாம் நெருங்கிய வாய்தலிற் றிருநாவ லூரர்தம்
காவல் மன்னரும் புறப்பட எதிர்கொண்டு “கயிலைவீற் றிருக்கின்ற
பூவ லம்புதண் புணர்சடை முடியவர் அருளிப்பா” டெனப்போற்றி
“ஏவல்” என்றபின் செய்வதொன் றிலாதவர் பணிந்தெழுந்
தெதிரேற்றார்.

34. ஏற்ற தொண்டரை அண்டர்வெள் ளானையின்
எதிர்வலங் கொண்டேற்ற
நாற்ற டங்கடல் முழக்கென ஐவகை
நாதமீ தெழுந்தார்ப்பப்
போற்றி வானவர் பூமழை பொழிந்திடப்
போதுவார் உயிரெல்லாம்
சாற்று மாற்றங்கள் உணர்பெருந்
துணைவரை மனத்தினிற் கொடுசார்ந்தார்.

30. கடு - விஷம். கயிலையில் வன்தொண்டர் கணத்தவருடன் கூட
இருத்தலைப் பெண்கள் காரணமாகத் தடுத்த செய்கை. . . . தந்தருளுகின்றார்.

31. மன்றலந் தரு மிடைந்த - மணங்கமழும் மரங்கள் நிறைந்த.
வெள்ளானையின் உம்பர் உடன் ஏற்றி - வெள்ளானைமீது உடனே ஏற்றி.

32. கடி - காவல்கொண்ட.

பா-ம் - *சோலை சூழ்ந்திருக்குமத்.

33. தேவர் கூட்டம் நெருங்கி நின்ற திருவாயிலிலே. அருளிப்பாடு - ஆணை.

34. ஏற்ற தொண்டரை அண்டர் - தம்மை ஏற்ற வன்தொண்டரைத்
தேவர்கள். நாற்புறமும் கடல் முழக்கென. ஐவகைநாதம் - பஞ்ச துந்துபிகள்.
உயிரெல்லாம். . . துணைவரை - கழறிற்றறிவாரை; சேரமான் பெருமான் நாயனாரை.

35. சேரர் *தம்பிரான் தம்பிரான் தோழர்தஞ்
 செயலறிந் தப்போதே
 சார நின்றதோர் பரியினை மிசைக்கொண்டு
 திருவஞ்சைக் *களஞ்சார்வார்
 வீர வெண்களி றுகைத்துவிண் மேற்செலும்
 மெய்த்தொண்டர் தமைக்கண்டார்
 பாரில் நின்றிலர் சென்றதம் மனத்தொடு
 பரியும் முன் செலவிட்டார்.

விட்ட வெம்பரிச் செவியினிற் புவிமுதல் வேந்தர்தாம் விதியாலே
 இட்ட மாஞ்சிவ மந்திரம் ஓதலின் இருவிசும் பெழப்பாய்ந்து
 மட்ட லர்ந்தபைந் தெரியல்வன் தொண்டர்மேல் கொண்டமா
 தங்கத்தை
 முட்ட எய்திமுன் வலங்கொண்டு சென்றது மற்றதன் முன்னாக.

உதியர் மன்னவர் தம்பெருஞ் சேனையின் உடன்சென்ற படைவீரர்
 கதிகொள் வாசியிற் செல்பவர் தம்மைத்தங் கட்புலப் படுமெல்லை
 எதிர்வி சும்பினிற் கண்டுபின் கண்டிலர் ஆதலின் எல்லாரும்
 முதிரும் அன்பினில் உருவிய சுரிகையால் முறைமுறை உடல்வீழ்த்தார்.

வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு சென்றுபோய் வில்லவர் பெருமானைச்
 சார முன்சென்று சேவக மேற்றனர் தனித்தொண்டர் மேல்கொண்ட
 வாரும் மும்மதத் தருவிவெள் ளானைக்கு வயப்பரி முன்வைத்துச்
 சேரர் வீரருஞ் சென்றனர் மன்றவர் திருமலைத் திசைநோக்கி.

35. வீர வெள்ளையானையைச் செலுத்தி.

பா-ம் - *காவலர். *களஞ்சார.

36. இட்டமாம்-இஷ்டசித்திகூட்டும். மட்டலர்ந்த பைந்தெரியல்-மணம்
 சுமழும் பசிய பூமாலை யணிந்த. மாதங்கத்தை - யானையை.

37. சுரிகையால் - உடைவாளால். வன்தொண்டரும் சேரரும் சித்தர் கணத்திற்
 சேர்ந்தவராதலின், உடலுடன் கயிலைக்கேகும் இயல்பினராயினர். மற்றவர்
 அவ்வினத்திற் சேர்ந்தவரல்லராதலின், அவர் பரு உடலை யழித்து நுண்ணுடல் பெற்று
 ஏகினாரென்க.

38. வில்லவர் பெருமானை - சேர்ப்பெருமானை; (விற்கொடி சேரருடையது).
 வாரும் - பெருகிப் பொழியும். வயப்பரி - வெற்றிக் குதிரை. மன்றவர் திருமலை -
 சிவபெருமானது சுயிலாயத்தின்.

யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற பொழுதினில் இமையவர்
குழாமென்னும்
தானை முன்செலத் “தானெனை முன்படைத்தான்” எனுந்தமிழ்மாலை
மான வன்தொண்டர் பாடிமுன் னனைந்தார் மதிநதி பொதிவேணித்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் திருமலைத் தென்திசைத் திருவாயில்.
மாசில் வெண்மைசேர் பேரொளி உலகெலாம் மலர்ந்திட
வளர்மெய்ம்மை
ஆசில் அன்பர்தஞ் சிந்தைபோல் விளங்கிய அணிகிளர் மணிவாயில்
தேசு தங்கிய யானையும் புரவியும் இழிந்துசே ணிடைச்செல்வார்
ஈசர் வெள்ளிமா மலைத் *தடம் பலகடந் தெய்தினர் மணிவாயில்.
அங்கண் எய்திய திருஅணுக் கன்திரு வாயிலின் அடற்சேரர்
தங்கள் காவலர் தடையுண்டு நின்றனர் தம்பிரான் அருளாலே
பொங்கு மாமதம் பொழிந்தவெள் ளானையின் உம்பர்போற்
றிடப்போந்த
நங்கள் *நாவலுர் காவலர் நண்ணினார் அண்ணலார் திருமுன்பு.

39. தானை - சேனை. மான - பெருமை வாய்ந்த.

“தானெனை முன்படைத்தான் தறிந்துதன் பொன்னடிக்கே
நானென பாடலந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனை வந்தெதிர்கொள்ள மத்தயானை அருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே”.

“ஆனை யுரித்தபகை அடியேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிர்வெருட்டி யொள்ளியானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர் வலஞ்செய்தெனை யேறவைக்க
ஆனை அருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.”

“நிலைகெட விண்ணதிர நிலமெங்கும் அதிர்ந்தசைய
மலையிடை யானையேறி வழியேவரு வேனெதிரே
அலைகட லாலரையன் அலர்கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்ச
உலையனை யாதவண்ண நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.”

“இந்திரன் மால்பிரமன் எழிலார்மிகு தேவரெல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ளஎன்னை மத்தயானை அருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவ ரிவனாரென எம்பெருமான்
நந்தம் ருரனென்றான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே”. - தேவாரம்.

40. தேசு - ஒளி. சேணிடை - நெடுந்தாரம். தடம் - இடங்கள்; வாயில்கள்.
பா-ம் - *தடை.

41. உம்பர் - தேவர்கள்.

பா-ம் - *காவலர் நாவலர் காவலர் நண்ணினார் திருமுன்பு.

42. சென்று கண்ணுதல் திருமுன்பு தாழ்ந்துவீழ்ந் தெழுந்துசே
 ணிடைவிட்ட
 கன்று கோவினைக் கண்டணைந் ததுஎனக் காதலின்
 விரைந்தெய்தி
 நின்று போற்றிய தனிப்பெருந் தொண்டரை நேரிழை வலப்பாகத்
 தொன்றும் மேனியர் “ஊரனே! வந்தனை” என்றனர் உலகுய்ய.
43. “அடிய னேன்பிழை பொறுத்தெனை ஆண்டு
 கொண்டத்தொடக் கினைநீக்கி
 முடிவி லாநெறி தரும்பெருங் கருணைஎன்
 தரத்ததோ” எனமுன்னர்ப்
 படியும் நெஞ்சொடு பன்முறை பணிந்தெழும்
 பரம்பரை ஆனந்த
 வடிவு நின்றது போன்றின்ப வெள்ளத்து
 மலர்ந்தனர் வன்தொண்டர்.
44. நின்ற வன்தொண்டர் * “நீரணி வேணிய!
 நின்மலர்க் கழல்சாரச்
 சென்று சேரலன் திருமணி வாயிலின்
 புறத்தினன்” எனச்செப்பக்
 குன்ற வில்லியார் பெரியதே வரைச்சென்று
 கொணர்கென அவரெய்தி
 வென்றி வானவர்க் “கருளிப்பா” டென
 அவர் கழல்தொழ விரைந்தெய்தி.
45. மங்கை பாகர்தந் திருமுன்பு சேய்த்தாக வந்தித்து மகிழ்வெய்திப்
 பொங்கும் அன்பினிற் சேரலர் போற்றிடப் புதுமதி அலைகின்ற
 கங்கை வார்சடைக் கயிலைநா யகர்திரு முறுவலின் கதிர்காட்டி.
 “இங்கு நாம்அழை யாமைநீ எய்திய தென்?” என
 அருள்செய்தார்.

42. நேரிழையின் (உமையம்மையாரின்) வலப்பாகத்தில் பொருந்திய. . .

43. அத்தொடக்கினை - அக்கட்டினை.

44. பெரிய தேவரை - நந்தி யெம்பெருமானை. வானவர்க்கு - சேரர்
 பெருமானுக்கு. அருளிப்பாடு - ஆணை.

பா-ம் - * நீரணி வேணியர் நிறைமலர்க்.

46. அரசர் அஞ்சலி கூப்பிதின் “றடியனேன்
ஆரூரர் கழல்போற்றிப்
புரசை யானைமுன் சேவித்து வந்தனன்
பொழியுநின் கருணைத்தெண்
டிரைசெய் வெள்ளமுன் கொடுவந்து *புகுதலின்
திருமுன்பு வரப்பெற்றேன்
விரைசெய் கொன்றைசேர் வேணியாய்! இனியொரு
விண்ணப்பம் உள்”தென்று.
47. “பெருகு வேதமும் முனிவரும் துதிப்பரும்
பெருமையாய்! *உனைஅன்பால்
திருஉ லாப்புறம் பாடினேன் திருச்செவி
சாத்திடப் பெறவேண்டும்
மருவு பாசத்தை அகன்றிட வன்தொண்டர்
கூட்டம்வைத் தாய்”என்ன
அருளும் ஈசருஞ் “சொல்லுக” என்றனர்
அன்பருங் கேட்பித்தார்.
48. சேரர் காவலர் பரிவுடன் கேட்பித்த திருஉலாப் புறங்கொண்டு
நாரி பாகரும் நலமிகு திருவருள் நயப்புடன் அருள்செய்வார்
“ஊர னாகிய ஆலால சுந்தர னுடனமர்ந் திருவீரும்
*சார நங்கண நாதராத் தலைமையில் தங்கும்” என்றருள்செய்தார்.
- அன்ன தன்மையில் இருவரும் பணிந்தெழுந் தருள்தலை மேற்கொண்டு
மன்னும் வன்தொண்டர் ஆலால சுந்தரர் ஆகித்தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழில்தலை நின்றனர் முதற்சேரர் பெருமானும்
நன்மை சேர்கண நாதராய் அவர்செயும் நயப்புறு தொழில்பூண்டார்.
- தலத்து வந்துமுன் னுதயஞ்செய் பரவையார் சங்கிலி யாரென்னும்
நலத்தின் மிக்கவர் வல்வினைத் தொடக்கற நாயகி அருளாலே
அலத்த மெல்லடிக் கமலினி யாருடன் அனிந்திதை யாராகி
மலைத்த னிப்பெரு மான்மகள் கோயிலில் தந்தொழில் வழிநின்றார்.

46. புரசை - சுழுத்திற் கயிறுடைய.

பா-ம் - *புகுத்தலின்.

47. பா-ம் - *உனைப்போற்றித்.

48. பா-ம் - *சாரு நங்கண நாதராத்.

50. அலத்த - செம்பஞ்சு ஊட்டிய.

வாழி மாதவ ராலால சுந்தரர் வழியிடை அருள்செய்த
ஏழி சைத்திருப் பதிகம்இவ் உலகினில் ஏற்றிட எறிமுந்நீர்
ஆழி வேந்தனாம் வருணனுக் களித்திட அவனும்அவ் வருள்குடி
ஊழி யிற்றனி யொருவர்தந் திருவஞ்சைக் களத்திலுய்த் துணர்வித்தான்.

52. சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தஅத் திருஉலாப் புறம்அன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா சாத்தனார் தரித்திந்தப்
பாரில் வேதியர்திருப்பிட லூர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்தெங்கும்
நார வேலைசூழ் உலகினில் விளங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே.

வேறு

என்றும் இன்பம் பெருகும் *இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 4,286.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருநாவலூரிலே, ஆதி சைவ
மரபிலே சடையனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர், இசை
ஞானியார் என்னும் பெண்மணியை மணந்து இல்லறம்
நடாத்திவந்தார். வருநாளில், அவருக்கு ஒரு புதல்வர் பிறந்தார். அப்
புதல்வர்க்கு நம்பியாரூரர் என்னுந் திருநாமம் சூட்டப்பட்டது.
நம்பியாரூரர் பிறையென வளர்ந்து வரலானார்.

நம்பியாரூரர் தமது குழந்தைப் பருவத்துக்கேற்பச் சிறுதேர்
உருட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள், அவ்விளை
யாட்டின்போது, அந்நாட்டு மன்னராகிய நரசிங்கமுனையர்,
குழந்தைப் பெருமானைக் கண்டார்; காதல் கூர்ந்தார்;
சடையனாரிடஞ் சென்றார்; நம்பியாரூரரைத் தருமாறு வேண்டினார்.

51. எறிமுந்நீர் ஆழி - அலைவீசும் மூன்று தன்மை வாய்ந்த கடலின் ;
“நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலும்
உடைமையின், முந்நீர் - ஆகுபெயர்” - நச்சினார்க்கினியம். ஊழி. . . உணர்வித்தான்
- ஊழியிலும் அழியாது தனித்து நிற்குஞ் சிவபெருமான் எழுந்தருளி யுள்ள
திருவஞ்சைக்களத்திலே கொண்டுவந்து எல்லாரும் உணருமாறு செய்தான்.

52. நாரவேலை - நீர்க்கடல்.

53. வான் - மேலான.

பா-ம் - * இயல்பினோ - டொன்று.

சடையனார் மன்னர் வேண்டுதலுக்கு இணங்கினார். நரசிங்க முனையர் நம்பியாருரை அன்பினால் மகன்மை கொண்டார்.

நம்பியாருரை, அரசினங்குமரர்போல அந்தணர் நெறியில் வளர்க்கப்பட்டார். உரிய காலத்தில் அவருக்கு உபநயனம் செய்யப்பட்டது. நம்பியாருரை அளவிலாக் கலைகளை ஆய்ந்து வல்லவரானார். அவருக்குத் திருமணப் பருவம் உற்றது.

புத்தூரிலே சடங்கவி சிவாச்சாரியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு ஒரு பெண்மகவு உண்டு. அப்பெண்மணியை நம்பியாருரைக்கு மணஞ் செய்விக்கச் சடையனார் விரும்பினார்; விரும்பிச் சில பெரியோர்களைப் புத்தூருக்கு அனுப்பினார். அவர்கள், புத்தூருக்குப் போய்ச் சடங்கவி சிவாச்சாரியாரைக் கண்டார்கள்; சடையனார் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்கள். சடங்கவி சிவாச்சாரியார், சடையனார் விருப்பத்துக்கு உடன்பட்டார். பெரியோர்கள் திரும்பி வந்து, சடங்கவி சிவாச்சாரியார் உடன்பட்டதைச் சடையனார்க்கு அறிவித்தார்கள். சடையனார் மகிழ் வெய்தினார்; திருமணத் திருநாள் குறிப்பிட்டார். நானாபக்கமும் அழைப்புகள் அனுப்பப்பட்டன. சடங்கவி சிவாச்சாரியாரும் புத்தூரில் திருமண வினைகளைக் குறைவறச் செய்துமுடித்தார்.

திருமணத்துக்கு முன்னாளில் நம்பியாருரைக்குக் காப்பணிதல் முதலிய சடங்குகள் செய்யப்பட்டன. அவர், அடுத்தநாள் காலைக் கடன்களை முடித்துத் திருமணக்கோலங் கொண்டார்; குதிரைமேல் ஏறினார்; புத்தூரை அடைந்தார். பெண்மணிகள் நம்பியாருரை எதிர்கொண்டார்கள். திருமணப் பொலிவை விரித்துக் கூறுதல் இயலாது. அது வருணனைக்கு எட்டாதது. புத்தூர், மணம் வந்த புத்தூர் ஆயிற்று. நம்பியாருரை குதிரைவிட்டிறங்கித் திருமணப் பந்தருள் நுழைந்தார்; அங்கே இடப்பட்டிருந்த ஒரு பீடத்தில் அமர்ந்தார்.

அவ்வேளையில், திருக்கயிலாயத்திலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி களுக்கு வாக்களித்தவாறு, அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் புறப்பட்டார். அவர், ஒரு முதிய அந்தணக் கோலந் தாங்கினார்; தண்டுன்றிக் கொண்டே வந்தார்; திருமணப் பந்தருள் நுழைந்தார்; சபையாரை உற்றுநோக்கினார்; நோக்கிச், “சபையோரே! என் மொழியைக் கேளுங்கள்” என்றார். சபையோரும் நம்பியாருரையும் அந்தணரைப் பார்த்து, “அடிகள் இங்கே எழுந்தருளியது எங்கள் தவம்; சொல்வதைச் சொல்லும்” என்றனர்.

அப்பொழுது அந்தணர் நாவலூரரைக் கருணை நோக்கஞ் செய்தார்; செய்து, “ஏ! நம்பி! எனக்கும் உனக்கும் ஒருபெரும் வழக்கு உண்டு. அதைத் தீர்த்தபின்னரே நீ மணஞ் செய்தல் வேண்டும்” என்று சொன்னார். நாவலர் பெருமான், “என்ன! வழக்கா? வழக்காயின், அதைத் தீர்த்தே மணஞ் செய்வேன். வழக்கைச் சொல்லும்” என்றார். உடனே அந்தணர், சபையாரைப் பார்த்து, “கேளுங்கள்! இந்நம்பியாரூரன் எனக்குப் பரம்பரை அடிமை. இதுவே யான் சொல்ல வந்தது” என்று கூறினார்.

இக்கூற்று, அங்கிருந்தவர்களைத் திடுக்கிடச் செய்தது. சிலர் “இவன் யாவன்?” என்றார்; சிலர் அந்தணர் அருகே சென்றார்; சிலர் வெகுண்டார்; சிலர் சிரித்தார். நம்பியாரூரர், “இவ்வந்தணர் மொழி நன்றாயிருக்கிறது!” என்று நகைத்தார். அச்சமயத்தில் அந்தணர், ஆரூரர் அருகேபோனார்; போய், “அடே! அந்தக் காலத்தில் உன் பாட்டன் எனக்கு எழுதிக் கொடுத்த அடிமை ஓலை இருக்கிறது. நீ ஏன் என்னை இகழ்ந்து நகையாடுகிறாய்?” என்று கேட்டார்.

நாவலர் பெருமானது நகைப்பு ஒழிந்தது. அவர், அந்தணரை நோக்கி, “அந்தணருக்கு அந்தணர் அடிமையாதல் உண்டோ! அதை இன்று நீர் சொல்லவே கேட்டேன்; நீர் பித்தரோ!” என்று மொழிந்தார். அதற்கு அந்தணர், “யான் பித்தனாயினும் ஆக; பேயனாயினும் ஆக; நீ என்ன கூறினுங் கூறுக. யான் நாணமுறேன். நீ என்னை அறிந்தாயில்லை. வித்தகம் பேசாதே; பணி செய்ய வா” என்றார்.

நம்பியாரூரர், “இஃதென்ன! அடிமை ஓலை ஒன்றிருப்பதாக இவர் கூறுகிறாரே; அதன் உண்மையை அறிதல் வேண்டும்” என்று சிந்திக்கலானார்; சிந்தித்து, அந்தணரைப் பார்த்து, “அடிமை ஓலை எங்கே? காட்டும்!” என்று கேட்டார். அந்தணர், “நம்பி! ஓலையைக் காண்டற்கு நீ அருகனல்ல. அதை இச்சபை முன்னே காட்டுவேன். உண்மை உறுதிப்பட்ட பின்னர், எனக்கு அடிமைத் தொழில் செய்யவே நீ அருகன்” என்று உரைத்தார். அவ்வுரை நாவலர் பெருமானுக்குக் கோபமூட்டிற்று. அவர் வெகுண்டார்; எழுந்தார்.

அந்தணர் ஓடினார். ஆரூரர், அவரைத் தொடர்ந்து ஓடினார்; பிடித்தார்; ஓலையைப் பிடுங்கினார்; “அந்தணர்க்கு அந்தணர் அடிமையாவது என்ன முறை?” என்று அதைக் கிழித்தெறிந்தார். அந்தணர், நாவலர் பெருமானைப் பற்றி, “இது முறையோ!” என்று கூக்குரலிட்டார்.

அருகிலிருந்தவர்கள் இருவரையும் விலக்கினார்கள். அவர்கள், அந்தணரைப் பார்த்து, “என்ன ஐயரே! உலகத்தில் இல்லாத வழக்கைக் கொண்டுவந்தீர்! நீர் இருப்பது எங்கே?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்தணர், “யான் இருப்பது இத் திருவெண்ணெய் நல்லூர். இவன் என் ஓலையை வலிந்து பிடுங்கிக் கிழித்தான். அதனாலேயே இவன் என் அடிமை என்பது உறுதியாயிற்று” என்று சொன்னார். அது கேட்ட நாவலூரார், “இவன் பழைய மன்றாடி போலும்!” என்று நினைந்து, “அந்தணரே! உமது ஊர் இத்திருவெண்ணெய் நல்லூர் என்று சொல்கிறீர். அங்கே போய் இவ்வழக்கைப் பேசலாம்” என்றார். அதற்கு அந்தணரும், “அப்படியே செய்வோம்; என்னிடத்தில் மூல ஓலை இருக்கிறது. அதைக்கொண்டு என் கட்சியை நிலைபெறுத்தல் கூடும்” என்று சொல்லிக்கொண்டே தண்டுன்றிப் புறப்பட்டார்.

எல்லோரும் திருவெண்ணெய் நல்லூரை அடைந்தனர்; அங்கே வேதியர்கள் நிறைந்த சபைக்குச் சென்றனர். அந்தணர், சபையாரை நோக்கி, “மூதறிஞரே! இந்த நம்பியாருரன் எனக்கு அடிமை. அதை உறுதிப்படுத்த ஓலை காட்டினேன். இவன் அதை வலிந்து பிடுங்கிக் கிழித்தெறிந்தான். அது குறித்து இருவேழமும் இங்கே வந்திருக்கிறோம்” என்று முறையிட்டார். சபையார் அந்தணரைப் பார்த்து, “அந்தணர் அடிமையாகும் வழக்கம் எங்கும் இல்லையே!” என்றார். தன்னந்தனியராய் நின்ற அந்தணர், “என் வழக்கு நியாயமானது. இவன் வலிந்து கிழித்த ஓலை, இவன் பாட்டன் எழுதிக் கொடுத்தது” என்றார்.

சபையார், நம்பியாருரைப் பார்த்து, “ஓலையை வலிந்து கிழிக்கலாமா? அது வெற்றியாகுமா? இம்முதியோர் தமது வழக்கைச் சொன்னார். உமது எதிர்ப்பு என்ன?” என்று கேட்டார். நம்பியாருரர், சபையாரை நோக்கி, “நூலறி புலவீர்! யான் ஆதிசைவன் என்பதை நீர் அறிவீர். இவர் என்னைத் தம் அடிமை என்கிறார். எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இது மாயையாய் இருக்கிறது” என்று சொன்னார். அதுகேட்ட சபையார், அந்தணரைப் பார்த்து, “உமது வழக்குக்குச் சான்று வேண்டும். ஆட்சி, எழுத்து, அயலார் கூற்று என்று மூன்றுவித சான்றுகள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்றையாவது காட்டுக” என்று கேட்டார்.

அந்தணர், சபையாரைப் பார்த்து, “முன்னே இவன் கிழித்தது படி ஓலை. மூல ஓலை என்னிடத்தில் இருக்கிறது” என்றார். “அதைக்

காட்டுக” என்று சபையார் கூறினார். அந்தணர், “மூல ஓலையைக் காட்டுவேன். அதையும் இவன் கிழித்தால் என் செய்வது?” என்றார். சபையார் “நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம்; அஞ்சாது காட்டுக” என்று உறுதி கூறினார். அந்தணர், மூல ஓலையை எடுத்தார். சபையார் ஏவுதல்படி ஒரு கணக்கன் அவ்வோலையை வாங்கிப் படித்தான். அதில், “திருநாவலூரில் வாழும் ஆதி சைவனாகிய ஆருரன், திருவெண்ணெய்நல்லூர்ப் பித்தனுக்கு எழுதிக் கொடுத்தது: யானும் என் மரபினரும் திருவெண்ணெய்நல்லூர்ப் பித்தனுக்கு வழித் தொண்டு செய்ய அகமும் புறமும் ஒத்து உடன்படுகிறோம். இங்ஙனம்: ஆருரன்” என்ற வாசகம் இருந்தது. அதில் கையெழுத்திட்டவர்கள், தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள்.

அதற்குமேல் சபையார், நம்பியாருரைப் பார்த்து, “இஃது உமது பாட்டன் கையெழுத்தா? பாடும்” என்றார். அப்பொழுது அந்தணர், “இவன் பாட்டன் கையெழுத்தை இவனா பார்க்க வல்லான்! இவன்றன் பாட்டனுடைய வேறு கையெழுத்துக்களை வரவழைத்து, நீங்கள் பாருங்கள்; பார்த்து உண்மையை வெளியிடுங்கள்” என்றார். அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். இரண்டு கையெழுத்தும் ஒத்திருந்தன. சபையார் நம்பியாருரை நோக்கலாயினார்; “நம்பியாருரே! என்ன செய்தி? இவ்வந்தணருக்கு நீர் தோற்றீர். அவருக்கு அடிமையாயிருப்பது உமது கடன்” என்று முடிவு கூறினார். நம்பியாருரர் என் செய்வார்! “இஃது என் தலைஎழுத்து. உங்கள் தீர்ப்புக்கு இசையாது யான் வேறு என் செய்தல் கூடும்?” என்று ஏக்குற்றார்.

அவ்வேளையில், சபையார் அந்தணரைப் பார்த்து, “முதியவரே! ஓலையில் உமது ஊர் ‘இவ்வூர்’ என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வூரில் நீர் எங்கே வதிகிறீர்?” என்று கேட்டார். அந்தணர், “இங்குள்ள ஒருவரும் என்னை அறியீரா? என் வீட்டைக் காட்டுகிறேன்; வாடும்” என்று சொல்லி நடந்தார்.

நம்பியாருரரும் மற்றவரும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றனர். அந்தணர், அவ்வூரிலுள்ள திரு அருட்டுறை என்னுந் திருக்கோயிலினுள்ளே நுழைந்தார்; மறைந்தார். தொடர்ந்து சென்றவர் எல்லோரும் மயங்குகிறார்; திகைக்கிறார். நம்பியாருரர், “என்னை ஆட்கொண்ட அந்தணர் திருக்கோயிலுள்ளே நுழைந்தார்.

இஃதென்ன?” என்று வியப்படைகிறார். அவர் தனியேபோய் அழைத்துப்பார்த்தார்.

அப்போது, சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் மழவிடைமேல் தோன்றினார்; தோன்றி, “நாவலூர! முன்பு நீ நமக்குத் தொண்டன்; வேட்கை கூர்ந்தாய்; அதனால் நமது ஏவற்படி இம்மண்ணில் பிறந்தாய். இவ்வுலகப் பாசம் உன்னைப் பிடியாதபடி நாமே தடுத்தாட்கொண்டோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வருளொலி கேட்ட நம்பியாருரர், ஆனந்த பரவசரானார்; ஆகி, “அடியேன் நாயினும் கடையேன். என்னை ஒரு பொருளாகக் கொண்டு தடுத்தாட்கொண்டீர். உமது கருணையே கருணை” என்று போற்றி நின்றார்.

சிவபெருமான், நாவலூரரைப் பார்த்து, “நீ நம்மோடு வன்மை பேசினாய். அதனால் உனக்கு ‘வன்தொண்டன்’ என்னும் பெயர் வழங்குவதாக. நமக்குரிய அர்ச்சனை பாட்டேயாகும். நீ அவ்வர்ச்சனை செய்யக்கடவாய்” என்றார். அதற்கு நம்பியாருரர், “யான் சிறியேன்; ஒன்றும் அறியேன்; பெருமான் அருட் குணங்கள் எனக்கு என்ன தெரியும்? எப்படிப் பாடுவேன்?” என்று முறையிட்டார். சிவபெருமான், “என்னைப் ‘பித்தன்’ என்று முன்னே நீ பேசினாய்; என்னைப் பித்தன் என்றே பாடு” என்று அருளிச் செய்தார். வன்தொண்டப் பெருமான், “பித்தா பிறைசூடி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அதைக் கேட்ட சிவபெருமான், வன்தொண்டரைப் பார்த்து, “இன்னும் நமது புகழைப் பாடிக்கொண்டு இருப்பாயாக” என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

புத்தூரிலே திருமணம் குலைந்தது. சடங்கவி சிவாச்சாரியா ருடைய புதல்வியார், வன்தொண்டப் பெருமான் திருவடியிலேயே நெஞ்சைப் பதியவைத்தார்; அவரையே நினைந்து நினைந்து சிவலோக மடைந்தார்.

வன்தொண்டர் திருவெண்ணெய் நல்லூரினின்றும் திருநாவ லூருக்குச் சென்றார்; ஆண்டவனைத் தொழுதார்; திருத்துறையூருக்குப் போனார்; அங்கே இறைவனை நோக்கித் தவநெறி வேண்டினார். அவருக்குத் “தில்லையைக் கண்டு தொழுதல் வேண்டும்” என்னும் வேட்கை எழுந்தது. அவ்வேட்கையுடன் அவர் புறப்பட்டார்.

நாவலர் பெருமான் பெண்ணையாற்றைக் கடந்தார். மாலைக்காலம் வந்தது. அவர் திருவதிகைப் புறத்தே அணைந்தார். திருவதிகை, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் உழவாரத் திருத்தொண்டு செய்த திருப்பதி. அதனால் அதனை மிதிக்க வன்தொண்டர் அஞ்சினார்; பக்கத்திலே இருந்த சித்தவட மடத்தில் தங்கினார்; திருவதிகைப் பெருமானை நினைந்துகொண்டே துயின்றார். திருவதிகைப் பெருமான், ஒரு கிழ வேதியராய் அம்மடம் போந்தார்; போந்து, வன்தொண்டப் பெருமானுடைய தலையின்மீது காலைவைத்துத் துயில்வார்போல் இருந்தார். வன்தொண்டர் விழித்துப் பார்த்தார்; “ஐயரே! உமதடியை என் முடிமீது வைத்தீர்” என்று சொன்னார். ஐயர் “என் மூப்பு, திசையறியாமற் செய்து விட்டது!” என்றார். வன்தொண்டர் வேறொரு திசையில் தலை வைத்து உறங்கினார். அவ்வேதியர் மீண்டும் வன்தொண்டர் முடிமீது அடியை வைத்தார். வன்தொண்டர், “ஐயரே! நீர் யார்? பலகாலும் என்னை மிதிக்கிறீர்?” என்று கேட்டார். வேதியர், “என்னை அறியாயோ!” என்று கூறி மறைந்தருளினார். உடனே நாவலர் பெருமான், “வந்தவர் சிவபெருமான்” என்று உணர்ந்தார்; “இறுமாப்பால் கெட்டேன்” என்று வருந்தினார்; “தம்மாளை அறியாத சாதியா ருளரோ?” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

பின்னர்த் திருநாவலுரார் திருக்கெடில நதியிலே நீராடினார்; திருமானிக்குழியையுந் திருத்தினை நகரையுந் தொழுதார்; தில்லை சேர்ந்தார்; தில்லைக் கூத்தனைக் கண்டார்; வணங்கினார்; புலன்கள் ஒன்றப் போற்றினார்; தம்மை மறந்தார்; இன்புருவரானார். அவ்வேளையில் “வன்தொண்ட! திருவாரூருக்கு வா” என்றொரு வானொலி எழுந்தது. அதுகேட்ட வன்தொண்டர், தில்லையைத் தொழுது புறப்பட்டார்; கொள்ளிடத்தைக் கடந்தார்; சீர்காழியை அணுகினார்; “சீர்காழி ஆளுடைய பிள்ளையார் பிறந்த திருப்பதி” என்று அதனை மிதியாது, அதன் எல்லைப் புறத்தை வலம் வந்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்தருளினார். வன்தொண்டர் “சுழமல வளநகர் கண்டுகொண்டேனே” என்று பாடி இன்புற்றார்.

பின்னே, வன்தொண்டர் திருக்கோலக்கா தொழுது, திருப்புன்குரை வணங்கிக் காவினிக் கரையைச் சேர்ந்தார்; காவினியில் நீராடித் திருமயிலாடுதுறை, திருஅம்பர்மாகாளம், திருப்புகலூர் முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுது, தமிழ் பாடித் திருவாரூர் அணைந்தார்.

தியாகேசப் பெருமான் கட்டளைப்படி, திருவாரூர் வாசிகள் நம்பியாரூரரைச் சிறப்புடன் வரவேற்றார்கள். நம்பியாரூரரும் அவர்களோடு கலந்து, “எந்தை இருப்பதும் ஆரூர் அவர் என்னையும் ஆள்வரோ கேளீர்?” என்று பாடிக்கொண்டே சென்றார்; திருக்கோயிலுள் நுழைந்தார்; தேவாசிரிய மண்டபத்தைத் தொழுதார்; திருமூலட்டானத்தை அடைந்தார்; ஆண்டவனை வணங்கி, அன்பால் அகங் குழைந்து குழைந்து உருகினார். அப்பொழுது திருவருளால் “நமது தோழமையை உனக்குத் தந்தோம்; நாம் உன்னைத் தடுத்தாட் கொண்டபோது, நீ பூண்டிருந்த திருமணக் கோலத்தை என்றும் பூண்டு கொண்டிருப்பாயாக; வேட்கை தீர வாழ்வாயாக” என்ற வாக்கு எழுந்தது. வன்தொண்டர் இறைவனை வணங்கிப் போற்றினார். அன்று தொட்டு, அடியவர்கள் நாவலூரரைத் ‘தம்பிரான் தோழர்’ என்று அழைக்கலானார்கள். தம்பிரான் தோழர், இறைவன் ஆணைப்படி திருமணக் கோலத்தைத் தாங்கலானார். அவர், திருவாரூரில் தங்கி, நாடோறுஞ் சிவபெருமானை வழிபட்டு வந்தார்.

திருக்கயிலாயத்திலே உமாதேவியாரின் தோழிமார் இருவர் இருந்தனர். அவருள் ஒருவர் கமலினியார் என்பவர். அவர் திருவாரூரிலே, உருத்திர கணிகையர் மரபிலே பிறந்தார். அவருக்குப் பரவையார் என்னும் பெயர் அணியப்பட்டது. பரவையார் உற்ற வயதடைந்தார். நாள்தோறும் திருவாரூர்ப் பெருமானை வழிபடுவது அவர்தம் வழக்கம்.

ஒரு நாள், வழக்கம்போலப் பரவையார் திருக்கோயிலுக்குப் போனார். அவ்வேளையில் தம்பிரான் தோழரும் திருக்கோயிலுக்குப் புறப்பட்டார். இருவரையும் பண்டைவிதி கூட்டிற்று. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். இவர் மனதுள் அவர் நின்றார். அவர் மனதுள் இவர் நின்றார். பரவையார் திருக்கோயிலுட் புகுந்தார். வன்தொண்டர் அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்து, “இவள் யார்? என் மனதைக் கவர்ந்தாள்” என்று கேட்டார். அவர்கள், “பரவையார்” என்றார்கள். தம்பிரான் தோழர், “என்னை ஆண்ட பெருமானிடஞ் செல்கிறேன்” என்று திருக்கோயிலுக்குப் போனார். ஆரூரர் போவதற்கு முன்னரே, பரவையார் இறைவனைத் தொழுது வெளியே சென்றார். நம்பியாரூரர் பரவையாரை விரும்பி, ஆண்டவனை வேண்டினார்; வேண்டி, “எம்பிரான் திருவருள் எந்நெறிச் சென்றது” என்று தமக்குள் வினவிக் கொண்டே தேவாசிரிய மண்டபத்தை அடைந்தார்; “என்னைத் தடுத்தாட் கொண்ட

பெருமான் எனக்குப் பரவையாரைத் தந்தருள்வார்” என்று நினைந்துகொண்டிருந்தார். மாலைக்காலம் உற்றது.

பரவையார், நம்பியாருரை நினைந்துகொண்டே வீடுசேர்ந்தார். வேட்கை கிளர்ந்து கிளர்ந்து முடுக்கலாயிற்று. பரவையார் மலரணையில் அமர்ந்தார்; தோழியைப் பார்த்தார்; “நாம் கோயிலுக்குப் போனபோது நமக்கு எதிரே வந்தவர் யாவர்?” என்று கேட்டார். தோழி, “அவர் நம்பியாருர்; தம்பிரான் தோழர்; சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றவர்” என்று கூறினாள். “சிவனடியார்” என்று கேட்டதும் பரவையார்க்கு மேலும் காதல் பெருகலாயிற்று. காதல் பெருக்கு அவரைப் புலம்பவுஞ் செய்தது.

அன்பர்கள் வேண்டியவற்றை வேண்டியாங் களிக்குஞ் சிவபெருமான் “பரவை நாயகியாரை நம்பியாருருக்குத் திருமணஞ் செய்து கொடுங்கள்” என்று திருவாரூர் நேயர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். அதனை வன்தொண்டருக்கும் பரவையாருக்குந் தெரிவித்தார். அடுத்தநாள் காலையில், சிவநேயர்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு சேர்ந்து திருவருளை வழுத்தினார்கள்; வழுத்திப் பரவையாரைத் தம்பிரான் தோழருக்குத் திருமணஞ் செய்து கொடுத்தார்கள். இருவரும் இன்ப வாழ்வு நடாத்தி வந்தனர்.

வழக்கம்போல நம்பியாருர் ஒருநாள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார்; தேவாசிரிய மண்டபத்திலே கூடியிருந்த திருத்தொண்டர் களைக் கண்டார்; “இவர்களுக்கு யான் அடியன் ஆகும் நாள் எந்நாள்?” என்று கருதிக்கொண்டே சிவசந்நிதி யடைந்தார். அதை அறிந்த தியாகேசப் பெருமான், வன்தொண்டர் முன்னே தோன்றினார்; அடியவருடைய வழித்தொண்டை அவருக்கு உணர்த்தினார்; அவர்கள்மீது பதிகம் பாடும்படி நாவலுரருக்குக் கட்டளையிட்டார். தம்பிரான் தோழர், “யான் சிறியேன்; அடியவர்கள் இயல்பை அறியேன்; அவர்கள் திறத்தை என்னென்று பாடுவேன்; திருவருள் துணை வேண்டும்” என்று முறையிட்டார். சிவபெருமான் “தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தருளினார். உடனே நாவலர்பெருமான், தேவாசிரிய மண்டபத்தை அடைந்தார்; திருக்கூட்டத்தை வணங்கினார்; திருத்தொண்டத் தொகையை அருளிச்செய்தார்; மீண்டும் திருக்கூட்டத்தைத் தொழுதார்; ஆனந்த வெள்ளத்துள் அழுந்தினார்; பின்னே வீடு சேர்ந்தார்.

குண்டையூரிலே ஒரு கிழவர் இருந்தார். அவர் வேளாளர். அக்குண்டையூர்க் கிழவர், தம்பிரான் தோழரின் சிறப்புக்களைக் கேள்வியுற்று அவருக்கு அன்பராயினார். குண்டையூர், தம்பிரான் தோழருக்குத் திருவமுதாகும்படி, செந்நெல், பருப்பு முதலியவற்றைப் பரவையார் திருமானிகைக்கு அனுப்பி வந்தார். வருநாளில், மழைவளஞ் சுருங்கிற்று. ஒரு நாள் கிழவருக்குப் போதிய நெல் கிடைக்கவில்லை. கிழவர் வருந்தினார்; உணவுங் கொண்டாரில்லை; நேர்ந்த குறையை நினைந்துகொண்டே துயின்றார். அவர்தங் கனவிலே சிவபிரான் தோன்றி, “ஆரூரனுக்காக உனக்குப் போதிய நெல் அளித்தோம்” என்றார்; உடனே குபேரனை ஏவினார். குபேரன் குண்டையூர் முழுவதும் மலைமலையாக நெல்லைக் குவியச் செய்தான். நெற்குவியல்களால் விண்ணும் மறைந்தது. எங்கும் நெல் மயமாகவே இருந்தது. பொழுது விடிந்தது. குண்டையூர்க் கிழவர் விழித்து எழுந்தார்; நெல் மலைகளைக் கண்டார்; திருவருளை வியந்தார்; வன்தொண்டரை நினைந்தார்; “இந்நெல்லை யாரால் எடுத்தல் கூடும்! இதனை வன்தொண்டர்க்குத் தெரிவிப்பேன்” என்று திருவாரூர் நோக்கினார்.

இந்நிகழ்ச்சியைச் சிவபிரான் நம்பியாரூரர்க்குத் தெரிவித்தார். நம்பியாரூரர் குண்டையூர் நோக்கி வந்தார். குண்டையூர்க் கிழவர் ஆரூரைக் கண்டார்; வணங்கினார்; ஆண்டவன் அருட் செயலையும், நெல்லெடுத்தனுப்புதல் இயலாமையையும் விளக்கினார். இருவருங் குண்டையூர் சேர்ந்தனர். நாவலர் பெருமான் நெல்மலைகளைக் கண்டார்; சிவபிரானைப் போற்றினார்; “இவைகளை எடுத்துச் செல்லச் சிவபிரான் அருளால் ஆட்கள் பெறுதல் வேண்டும்” என்று எண்ணினார்; எண்ணி, அருகேயுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் திருப்பதிக்குப் போனார்; கோயிலுக்குள் நுழைந்தார்; “நீள நினைந்தடியேன்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அதன் வாயிலாக “ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப் பணியே” என்று வேண்டினார். அப்பொழுது சிவபிரான் திருவருளால், “இன்று இரவு பூதகணங்கள் நெல்மலைகளைத் தூக்கிவரும்” என்று ஓர் ஒலி வானில் எழுந்தது. தம்பிரான் தோழர் திருவாரூரை அடைந்தார்; இறைவனைத் தொழுது, பரவையாரிடம் நிகழ்ந்ததைச் சொன்னார்.

அன்றிரவு, பூதகணங்கள் நெல் மலைகளைத் திருவாரூரில் சேர்த்தன. பொழுது புலர்ந்தது. திருவாரூர் வாசிகள், எங்கணும் நெல் மலைகளைக் கண்டார்கள். “இவை பரவையாருக்கு நம்பியாரூரரால்

அளிக்கப்பட்டவை” என்றும், “நடப்பதற்கும் வழியில்லையே” என்றும், “இவ்வளவு நெல்லைப் பரவையார் எங்கே வைப்பார்” என்றும் பேசினார்கள். பலர் வீட்டைவிட்டு வெளியே வந்தாரில்லை. சிறிது நேரத்திற்குள் பரவையார், “அவரவர் வீட்டின் எல்லையில் உள்ள நெல்லை அவரவர் எடுத்துக்கொள்ளலாம்” என்று பறையறை வித்தார். மக்கள் அவ்வாறே செய்து மகிழ் வெய்தினார்கள்.

திருநாட்டியத்தான் குடியிலே கோட்புலியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர், திருவாரூரை அடைந்து, வன்தொண்டரைக் கண்டு தொழுதார்; தம் ஊருக்கு வருமாறு ஆரூரை வேண்டினார். ஆரூர், அவர்தம் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினார். கோட்புலியார் மகிழ்ச்சியுடன் தம் ஊருக்குத் திரும்பினார். பின்னர்த் தம்பிரான் தோழர் திருநாட்டியத்தான்குடி நோக்கினார். கோட்புலியார் நம்பியாரூரை முறைப்படி எதிர்கொண்டார். நம்பியாரூர் கோட்புலியார் வீடு சேர்ந்து அவ்வன்பர் விருந்தினராய் இருந்தார்.

கோட்புலியார், தம் புதல்விகளாகிய சிங்கடியாரையும், வனப்பகையாரையும் அழைத்து வந்தார். அவர்கள், வன்தொண்டரைப் பணிந்து நின்றார்கள். அப்பொழுது, கோட்புலியார் நாவலர் பெருந்தகையைப் பார்த்து, “அடிகளே! இவ்விருவரையும் ஆட்கொண்டருளல்வேண்டும்” என்று முறையிட்டார். அதற்குப் பரவையார் கணவர், “இவ்விருவரும் எனக்குப் புத்திரிகள்” என்று கூறினார். அம்முறையில் அவர்களை உச்சி மோந்தார்; திருக்கோயிலுக்குப் போனார்; பதிகம் பாடினார். அன்றுமுதல் நாவலாரர் தம்மைச் “சிங்கடியப்பன்” என்றும், “வனப்பகையப்பன்” என்றும் தாம் பாடும் பதிகங்களில் அமைத்துப் பாடலானார். வன்தொண்டப் பெருமான், அங்கிருந்து திருவலிவலம் போய்த் தமிழ் பாடித் திருவாரூரைச் சேர்ந்தார்.

பங்குனி உத்திரத் திருநாள் நெருங்கிற்று. பரவையாருக்குச் செலவுக்குப் பொன் தேவையா யிருந்தது. அதன்பொருட்டு நாவலர் பெருமான் திருப்புகலூருக்குச் சென்றார். திருப்பதிகம் பாடித் தங்கருத்தைச் சிவசந்நிதியில் குறிப்பாக முறையிட்டார்; முறையிட்டு, அருகேயுள்ள திருமடத்துக்குச் சென்றாரில்லை; கோயில் முற்றத்தின் ஒரு பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அப்பொழுது சிவபிரான் திருவருளால் வன்தொண்டருக்கு உறக்கம் வந்தது. அவர், கோயில் திருப்பணிக்கென அங்கே இருந்த செங்கற்களை எடுத்தார்; தலையணையாக வைத்துக்

கொண்டார்; வெண்பட்டாடையை விரித்தார்; பள்ளி கொண்டார். உடனிருந்த அடியார்களும் உறங்கினார்கள்.

வன்தொண்டர் சிறிது நேரம் உறங்கி விழித்தெழுந்தார்; செங்கற்களெல்லாம் பொன்கற்களாகமாறி இருப்பதைக் கண்டார்; சிவனருளை வியந்தார்; திருக்கோயிலுள்ளே நுழைந்தார்; “தம்மையே புகழ்ந்திச்சை பேசினும்” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினார்; பாடிப் பொன்னை எடுத்துக் கொண்டு திருப்பனையூரைச் சேர்ந்தார். அங்கே சிவபெருமான் திருக்கூத்துக் காட்சி வழங்கினார். நாவலர் பெருமான், “அரங்கில் ஆடவல்லார் அவரே அழகியரே” என்று பாடித் திருவாரூருக் கேகினார்.

நம்பியாரூரர் சிலநாள் திருவாரூரில் இருந்தார். பின்னே அவர், திருநன்னிலம், திருவீழிமிழலை, திருவாஞ்சியம், திருநறையூர், அரிசிற்கரைப்புத்தூர், திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திருநாகேச்சுரம், சிவபுரம், திருக்கலைய நல்லூர், கும்பகோணம், திருவலஞ்சுழி, திருநல்லூர், திருச்சோற்றுத் துறை, திருக்கண்டியூர், திருவையாறு, திருப்பூந்துருத்தி முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்றார்; ஆங்காங்கே, சிவபெருமானை வழிபட்டுத் திருப்பதிகம் பாடினார்.

தம்பிரான் தோழர், திருவாலம்பொழிலைத் தொழுது, அன்றிரவு அங்கே தங்கிப் பள்ளி கொண்டார். சிவபெருமான் அவர்தங் கனவிலே தோன்றி, “மழபாடியை மறந்தாயோ” என்று கேட்டருளினார். தோழர் விழித்து எழுந்தார்; திருமழபாடிக்குச் சென்றார்; “பொன்னார் மேனியனே” என்னுந்திருப் பதிகம் பாடினார்; அவ்விடத்தில் சிலநாள் தங்கினார்; பின்னர் அங்கிருந்து, திருவானைக்கா அணைந்து, “மறைகளாயின நான்கும்” என்று பாடினார்; அதில், சோழ மன்னருக்குச் சிவபெருமான் அருளிய பெருமையைச் சிறப்பித்தார்; அத்திருப்பதியை விடுத்துத் திருப்பாச்சிலாச்சிராமஞ் சேர்ந்தார். அங்கே சிவபெருமான் வன்தொண்டருக்குப் பொன் அளிக்கவில்லை. தம்பிரான் தோழர், “இவரல்லாதில்லையோ பிரானார்” என்று பாடிப் பொன் பெற்றார்; சிலநாள் அங்கே வதிந்தார்; பின்னர்த் திருப்பைஞ்ஞீலி, திருநங்கையம்மை முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுது கொங்குநாடு நோக்கினார்.

வன்தொண்டப் பெருமான் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடிக்குச் சென்றார்; “மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப் பாதமே மனம் பாவித்தேன்” என்னும் பஞ்சாக்கரப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்; பல திருப்பதிகளைத் தொழுது கொண்டே திருப்பேருரைச் சேர்ந்தார். அங்கே சிவபெருமான், தாம் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் ஆடும் திருக்கூத்தைக் காட்டியருளினார். வன்தொண்டர் அக்காட்சி கண்டு ஆனந்தமுற்றார். ‘தில்லைக்கு ஏகுதல் வேண்டும்’ என்னும் வேட்கை அவர்பால் பெருகி எழுந்தது. அவ்வேட்கையுடன், அவர், திரு வெஞ்சமாக் கூடலை அடைந்தார்; இறைவனை வழிபட்டார்; அங்கிருந்து சோழநாடு போந்து, திருக்கற்குடி, திருவாறைமேற்றளி, திருஇன்னம்பர், திருப்புறம்பயம் முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுது கொண்டு, திருக்கூடலை யாற்றாரை அணுகினார்.

வன்தொண்டர், திருக்கூடலை யாற்றாருக்குப் போகாது, திருமுதுகுன்றை நோக்கி நடந்தார். வழியிலே சிவபெருமான் ஒரு கிழவேதியராய் வீற்றிருந்தார். வன்தொண்டர் அவரைப் பார்த்து, திருமுதுகுன்றுக்கு வழிகேட்டார். “கூடலை யாற்றாருக்குப் போகும் வழி இது” என்று சொல்லி, வேதியர் வன்தொண்டருடன் சென்று திடீரென மறைந்தார். வன்தொண்டர்; “அடிகள் இவ்வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே” என்று பாடினார்; திருக்கூடலை யாற்றாருக்குச் சென்றார்; இறைவனைத் தொழுதார்; அங்கிருந்து திருமுதுகுன்றை அடைந்தார்; சிவபெருமானை வழிபட்டுத் தமிழ்மாலை சாத்தினார்.

முதுகுன்றப் பெருமான், தந்தோழர்க்குப் பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தார். நம்பியாரூரர், சிவபெருமானை வணங்கி, “இப்பொன் முழுவதும் திருவாரூருக்கு வருதல் வேண்டும். அதனால் திருவாரூர் மக்களுக்கு ஒரு வியப்புத் தோன்றுதல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார். அப்பொழுது “ஆரூர்! இப்பொன் எல்லாவற்றையும் இம் மணிமுத்தா நதியில் இடுவாயாக; திருவாரூர்த் திருக்குளத்திலே எடுத்துக் கொள்வாயாக” என்று ஒருவாக்கு எழுந்தது. அது கேட்ட வன்தொண்டர் மகிழ் வெய்தினார்; மச்சம் வெட்டி எடுத்துக் கொண்டார்; திருவருள் ஆணைப்படி பொன் எல்லாவற்றையும் மணிமுத்தா நதியில் இட்டார்; இட்டு, “என்னை வலிந்து ஆண்டருளிய இறைவன் திருவருளை இதில் பார்ப்பேன்” என்று நினைக்கலானார்.

வன்தொண்டர், திருமுதுகுன்றை விடுத்தார்; தில்லையை நோக்கினார்; வழியில் திருக்கடம்பூர் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்றார்; ஆங்காங்கே பதிகம்பாடித் தில்லை சேர்ந்தார்; தில்லைக் கூத்தனைக் கண்டு வணங்கினார்; “மடித்தாடும் அடிமைக்கள்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை ஓதினார்; அதிலே, தாமிருப்பேருநில் கண்ட காட்சியை அமைத்துச் சிறப்பித்தார்; பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத், திருக்கருப்பறியலூர், திருமண்ணிப்படிக்கரை, திருவாழ் கொளிபுத்தூர், திருக்கானாட்டுமுள்ளூர், திருஎதிர்கொள்பாடி, திருவேள்விக்குடி முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுதுகொண்டே திருவாருரை நண்ணினார்.

தம்பிரான் தோழர், திருமுதுகுன்ற நிகழ்ச்சியைப் பரவையாருக்கு விளக்கிச் சொன்னார். பரவையார் வியப்புற்று, “இஃதென்ன அதிசயம்!” என்று புன்னகை செய்தார். வன்தொண்டர், “பரவையே! திருக்குளத்தில் பொன்னை எடுக்கலாம் வா” என்றார். இருவரும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார்; திருவாரூர்ப் பெருமானை வணங்கினார்; திருக்குளத்தை அடைந்தார். தம்பிரான் தோழர், பரவையாரைக் கரையிலே நிறுத்திவிட்டுத் தாம் குளத்திலே இறங்கினார்; பொன்னைத் தடவினார். அவரது பாட்டின் பயனாக உள்ள சிவபெருமான் அவரைப் பாடுவிக்க விரும்பினார். அதனால் ஆரூரருக்குப் பொன் கிடைக்கவில்லை. கரையில் உள்ள பரவையார், “இஃதென்ன! ஆற்றில் இட்டுக் குளத்தில் தேடுவதா? இதுதான் அருள்போலும்!” என்று நகைத்தார். ஆரூரர், “பொன் செய்த மேனியினீர்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்துப், “பரவை இவள் தன்முகப்பே என்செய்தவா றடிகேள்” என்று பாடி வருளினார்; ஒன்பதாம் பாட்டில், “ஏத்தா திருந்தறியேன்” என்று இரங்கினார். உடனே பொன் திரள் புலனாயிற்று. வன்தொண்டர் அதை எடுத்துக் கரை ஏறினார். அப்பொன்னையும் தாம் கொண்டு வந்த மச்சத்தையும் உரைத்துப் பார்த்தார். பார்க்கவே, குளத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்ட பொன்னின் உரை தாழ்ந்திருந்தது. நம்பியாரூரர் வருந்திச் சிவபெருமானைப் பாடினார். பின்னே உரை ஒத்தது. நம்பியாரூரர் மகிழ்வெய்தினார். பொன்னெல்லாம் பரவையார் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டன. வன்தொண்டரும் பரவையாரும் திருக்கோயிலுக்குப்போய் இறைவனைத் தொழுது வீடு சேர்ந்தனர்.

சில நாட்கள் கழிந்தன. நம்பியாரூரர்க்கு ‘இன்னும் பல திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுதல் வேண்டும்’ என்னும் வேட்கை

எழுந்தது, எழுவே, அவர் திருவாரூரை விடுத்துத் திருநள்ளாறு, திருக்கடலூர் மயானம், திருக்கடலூர் வீரட்டம், திருவலம்புரம், திருச்சாயக்காடு, திருவெண்காடு, திருநனிபள்ளி, திருச்செம்பொன் பள்ளி, திருநின்றியூர், திருநீர், திருப்புகூர் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்றார்; ஆங்காங்கே ஆண்டவனை வழிபட்டுப் பதிகம் பாடினார்; திருக்கோலக்காவை அடைந்தார்; இறைவனைத் தொழுது தமிழ் பாடினார்; அதில், ஞானசம்பந்தப் பெருமான் தாளம் பெற்றதைச் சிறப்பித்தார். அங்கிருந்து சீர்காழி சேர்ந்தார்; எல்லையை வலம் வந்து ஆண்டவனை வணங்கினார்; ஞானசம்பந்தரையும் வழத்தினார்; வழத்தித் திருக்குருகாலுருக்குப் புறப்பட்டார்.

வழியில் பசியும் தாகமும் நம்பியாரூரரை வருத்தின. சிவபெருமான் அதை யுணர்ந்து, ஒரு வேதியராய், வழியில் ஓரிடத்தில் பந்தர் அமைத்துத் தண்ணீர், பொதிசோறு முதலியன வைத்திருந்தார். தம்பிரான் தோழர் திருக்கூட்டத்தோடு அவ்விடத்திற்கு வந்தார்; பந்தரைக் கண்டார்; பந்தரின் கீழே போய், “சிவாயநம சிவாயநம” என்று ஒதிக்கொண்டிருந்தார். அருகே இருந்த வேதியர், வன்தொண்டரைப் பார்த்து “நீர் மிகப் பசித்திருக்கிறீர் போலும். என்னிடத்தில் பொதி சோறு இருக்கிறது. அதை உண்டு தண்ணீர் அருந்தும்; இளைப்பாறும்” என்றார். நம்பியாரூரர் அதற்கு இசைந்தார். வேதியர் பொதி சோற்றைத் தந்தார். நம்பியாரூரரும் அவர்தம் அடியவர்களும் அச்சோற்றை உண்டனர். அஃது எல்லார்க்கும் பயன்படு முறையில் வளர்ந்தது. எல்லாரும் தண்ணீர் அருந்தினர். நம்பியாரூரர் வேதியருடன் பேசிக்கொண்டே உறங்கினர். மற்றவர்களும் உறங்கினார்கள். நம்பியாரூரர் விழித்து எழுந்தார். வேதியரையுங் காணோம்; பந்தரையுங் காணோம். “இத்தனை யாமாற்றை அறிந்திலேன்” என்று பாடித் தம்பிரான்தோழர் திருக்குருகாலுரைச் சேர்ந்தார். அங்கே சிலநாள் தங்கினார்; பின்னே திருக்கழிப்பாலை, தில்லை, திருத்திணைநகர் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டே திருநாவலூர் போந்தார். அன்பர்கள் எதிர்கொண்டார்கள். வன்தொண்டர் அவர்களுடன் கலந்து இறைவனைத் தொழுதார். அங்கே சிலநாள் இருந்தார். அப்பொழுது நம்பியாரூரர்க்குத் தொண்டை நாட்டின் மீது எண்ணஞ் சென்றது. செல்லவே, அவர் தொண்டை நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வன்தொண்டர், தொண்டைநாடு புகுந்து திருக்கழுக்குன்றம் சேர்ந்தார்; சிவபெருமானைத் தொழுதார்; பதிகம் பாடினார்.

அங்கிருந்து திருக்கச்சூர் ஆலக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார். அங்கே சிவபெருமானை வழிபட்டு வெளியே வந்தார். சாப்பாட்டு வேளை வந்தது. சமையல் செய்வோர் வரவில்லை. நம்பியாருரர்க்குப் பசி மேலிட்டது. அவர் மதிலின் ஒரு புறத்தே தங்கினார். அப்பொழுது சிவபிரான், ஒரு மறையவராய் நம்பியாருரை அணைந்தார். “நீர் பசித்திருக்கிறீர்போலும். யான் இரந்து சோறு கொண்டு வருகிறேன். இங்கே இரும்” என்று அருளிச் செய்தார். அப்படியே அவர் சோறும் கறியும் இரந்து வந்தார். வன்தொண்டருக்குக் கொடுத்தார். வன்தொண்டர் அடியவர்களுடன் சோறு உண்டார். உண்டதும், மறையவர் மறைந்தார். “வந்தவர் சிவபெருமான்” என்று அறிந்து நாவலர் பெருமான், “முதுவாய் ஓரி கதற” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளினார்.

பின்னர்த் தம்பிரான் தோழர், திருக்கச்சூரை விடுத்துத் திருக்காஞ்சியை அடைந்தார். திருஏகம்பத்தைத் தொழுது பதிகம் பாடினார். காமக்கோட்டத்தையுங் கண்டு தொழுதார். அங்கிருந்து திருமேற்றளி, திருஓணகாந்தன்றளி, திருஅநேகதங்காபதம், திருப்பனங்காட்டூர், திருமாற்பேறு, திருவல்லம் முதலிய திருப்பதிகங்குச் சென்று, சிவபெருமானை வழிபட்டுக் கொண்டே திருக்காளத்தி சேர்ந்தார்; காளத்தியப்பரை வணங்கினார். தமிழ் பாடினார். கண்ணப்பரைக் கண்டு தொழுதார். அத்திருப்பதியில் இருந்து கொண்டே, வடதிசையிலுள்ள ஸ்ரீபருப்பதம், ஸ்ரீகேதாரமலை முதலிய திருத்தலங்களைப் பணிந்து பதிகம்பாடினார். திருக்காளத்தி யினின்றும் புறப்பட்டுத் திருவொற்றியூரை அடைந்தார். அடைந்து, மூன்று வேளையும் எழுத்தறியும் பெருமானை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஞாயிறு என்னும் ஊரிலே வேளாளர் ஒருவர் இருந்தார். அவர், ஞாயிறு கிழவர் என்பவர். திருக்கயிலையிலே நம்பியாருரைக் காதலித்த இருவருள் அனிந்திதையார் என்பவர், ஞாயிறு கிழவர்க்குப் புதல்வியராகப் பிறந்தார். அப்புதல்வியார் சங்கிலியார் என்னும் பெயர் சூட்டப் பெற்றார். சங்கிலியார், உமையம்மையாரிடத்து இயற்கை அன்புடையராய் வளர்ந்தார். வளர்ந்து திருமணப் பருவம் எய்தினார். தாய்தந்தையர் “சங்கிலியாரைத் தக்க ஒருவர்க்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும்” என்று பேசிக்கொண்டனர். அப்பேச்சு சங்கிலியார் காதில் விழுந்தது. சங்கிலியார், “யான் ஒரு சிவனடியாருக்கு உரியவன்; இவர்கள் என் செய்வார்களோ!” என்று

உள்ளங் கலங்கி மயங்கி விழுந்தார். தாய்தந்தையர் சங்கிலியாரை எடுத்தனர். பனிநீர் தெளித்தனர். சங்கிலியார் தெளிவடைந்தார். பெற்றோர், சங்கிலியாரைப் பார்த்து, “உனக்கு உற்றது என்ன?” என்று கேட்டார். சங்கிலியார், தாய்தந்தையரை உற்று நோக்கி, “நீங்கள் பேசிய வார்த்தை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. யான் சிவனடியார் ஒருவருக்கு உரியவன். இனி, யான் திருவொற்றியூரை அடைந்து திருவருள் வழி நடப்பேன்” என்றார். பெற்றோர்க்கு நடுக்கமும் அச்சமும் உண்டாயின. சங்கிலியார் சொன்னதை வெளியிடாமல் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

ஞாயிறு கிழவரது மரபில் தோன்றிய ஒருவன் இருந்தான். அவன், சங்கிலியாரை மணம்பேச ஞாயிறு கிழவர்பால் சில முதியோரை அனுப்பினான். அவனுக்குச் சங்கிலியார் நிலை தெரியாது. அம்முதியோர்கள் ஞாயிறு கிழவரிடம் போந்து, தங்களை அனுப்பினவன் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஞாயிறு கிழவர் என் செய்வார்! அவர் முதியோர்களிடம் ஒருவாறு இனிய மொழிகள் பேசி அவர்களை அனுப்பினார். முதியோர்கள் வீடுசேர்வதற்கு முன், அவர்களை அனுப்பினவன், ஏதோ ஒரு தீங்கு செய்து மாண்டவனைப்போல் மாண்டான். அச்செய்தி, ஞாயிறு கிழவருக்கு எட்டிற்று. அவரும் அவர்தம் மனைவியாரும் “சங்கிலியார்பால் பேசத் தகாத மொழிகளைப் பேசலாமா? இனிச் சங்கிலியார் வழிநடப்பதே நல்லது” என்று கருதலாயினார்; உண்மையை உறவினர்க்கு உணர்த்தினர். பின்னே பெற்றவரும் மற்றவரும் ஒன்று சேர்ந்து, சங்கிலியாரைத் திருவொற்றியூருக்கு அழைத்துச் சென்றனர். ஆண்டவனை வழிபட்டனர். ஒருகன்னிமாடங் கட்டுவித்தனர். அதிலே சங்கிலியாரை இருக்கும்படி செய்து, அவரை வணங்கி, விடைபெற்று வருத்தத்தோடு ஊருக்குத் திரும்பினர்.

சங்கிலியார் கன்னிமாடத்தில் இருந்து கொண்டு ஆண்டவனை வழிபட்டு வந்தார். அவருக்குப் பழைய திருக்கயிலாயத் திருத்தொண்டின் உணர்ச்சி முகிழ்க்கலாயிற்று. அதனால் சங்கிலியார், பூமண்டபத்தில் திரைசூழ்ந்த ஓரிடத்தில் இருந்து பூமாலை கட்டித் திருக்கோயிலுக்கு அனுப்பிவந்தார்.

நம்பியாரூரர் வழக்கம்போல ஒருநாள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார். இறைவனைத் தொழுதார். அடியவர்கள் செய்யுந் திருத்தொண்டுகளைத் தனித் தனியே கண்டு வணங்கிச் செல்வாரானார். அவர், பூமண்டபத்தின் உள்ளே சென்றபோது,

சங்கிலியார் திரையை நீக்கி, ஆண்டவனுக்கு அணிதற் பொருட்டுப் பூமாலையைத் தோழிகளிடங் கொடுத்தார். மின்போல் மறைந்தார். நம்பியாரூரர் அவரைக் கண்டார். இருவரையும் பண்டைவிதி கூட்டலாயிற்று.

வன்தொண்டர் வெளியே வந்தார். அங்கிருந்த சிலரைப் பார்த்துப், “பூமண்டபத்திலே திரைக்குள்ளே ஒரு நங்கையைக் கண்டேன். அவள் என் மனதைக் கவர்ந்தாள். அவள் யார்?” என்று வினவினார். அவர்கள், “அவர், சங்கிலியார் என்போர்; கன்னிகையார்; சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்வோர்” என்றார்கள். அதுகேட்ட வன்தொண்டர், “இப்பிறவி இருவர் பொருட்டு அளிக்கப்பட்டது. அவருள் ஒருத்தி பரவை; மற்றொருத்தி இவள்தான்” என்று மருண்டார். உடனே திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார். சிவபெருமானைக் கண்டார். சங்கிலியாரைத் தந்தருளுமாறு வேண்டினார். வேண்டி, வெளியே வந்து, திருக்கோயிலின் ஒருபுறத்திலே இருந்து, சிவபெருமானை நினைந்து உருகலானார். மாலைக்காலம் வந்தது.

சிவபெருமான் தம் தோழர்பால் அணைந்தார்; “ஆரூர! சங்கிலியை உனக்குக் கொடுக்கின்றோம்; கவலையை ஒழி” என்று அருளிச் செய்தார். வன்தொண்டர் “பெருமானே! அன்று என்னைத் தடுத்தாட் கொண்டீர்; இன்று என் விருப்பத்துக்கு இணங்கிவந்தீர்; அருள்செய்தீர்” என்று வியந்து வணங்கி மகிழ்வெய்தினார்.

பின்னர்ச் சிவபெருமான் சங்கிலியார் கனவிலே தோன்றினார். சங்கிலியார் எழுந்தார்; தொழுதார்; ஆனந்த பரவசரானார்; “என் தவமே தவம்! பெருமான் எழுந்தருளினார்” என்று மீண்டும் வணங்கினார். சிவபெருமான், அம்மையாரைப் பார்த்து, “சங்கிலி! நம்பியாரூரன் என்பவன், நம்மாட்டுப் பேரன்புடையவன்; நம்மால் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றவன்; அவன் உன்னை மணஞ் செய்ய விரும்பி என்னை வேண்டினான். அவன் விருப்பத்துக்கு நீ உடன்படுவாயாக” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். சங்கிலியார், “பெருமான் ஆணைப்படி இசைகிறேன். ஆனால் திருமுன்னே முறையிட்டுக் கொள்ளவேண்டுவது ஒன்றுண்டு” என்று தொழுதார்; தொழுது, நாணத்துடன், “வன்தொண்டர், திருவாரூரில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்பவர்! இதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்றார். சிவபெருமான், வன்தொண்டர் நிலையை உணர்ந்து,

“சங்கிலி! அவன் உன்னைப் பிரிந்து போகாதவாறு ஒரு சபதஞ் செய்து கொடுப்பான்” என்று கூறியருளினார்.

சிவபெருமான் மீண்டும் நம்பியாருரரிடம் எழுந்தருளினார்; எழுந்தருளி, “நம்பி! சங்கிலியைக் கண்டோம்; உன் கருத்தைத் தெரிவித்தோம். ஒரு குறையுண்டு. அக்குறையைத் தீர்த்தல் வேண்டும்” என்றார். வன்தொண்டர், “அஃதென்ன?” என்று கேட்டார். சிவபெருமான், “அவள் முன்னிலையில், ‘உன்னைப் பிரிந்துபோகேன்’ என்று ஒரு சபதம் இன்றிரவே செய்துகொடு” என்றார். நம்பியாருரர் “எதைச் செய்தல் வேண்டுமோ அதைச் செய்வேன்; உமது அருள் வேண்டும்” என்றார்.

சிவபெருமான், “இன்னும் என்ன வேண்டும்?” என்று கேட்டார். தம்பிரான் தோழர் “இச்சபதம், பிற பதிகளை வணங்கு தற்கு இடையூறு செய்யுமே!” என்று எண்ணலானார்; எண்ணிப் பெருமானை வணங்கிப் “பெருமானே! சபதஞ் செய்து கொடுக்கச் சங்கிலியோடு திருச்சந்நிதிக்கு வருவேன். அப்போது அடிகள், திருமகிழின்கீழ் எழுந்தருளல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார். சிவபெருமான் அதற்கு இசைந்தார். இசைந்து, மீண்டுஞ் சங்கிலியாரிடஞ் சென்றார். சென்று, “சங்கிலி! ஆரூரன் சபதஞ் செய்து கொடுக்க இசைந்தான். அதன் பொருட்டு உன்னுடன் கோயிலுக்கு வருவான். அப்பொழுது மகிழின்கீழ் சபதஞ் செய்துகொடுக்குமாறு அவனை நீ கேட்பாயாக” என்று அருளிச் செய்தார். சங்கிலியார் சிவபெருமான் கருணையைப் போற்றி நின்றார். சிவபெருமான் திருஉருக் கரந்தார்.

சங்கிலியார், திருவருளை நினைந்து நினைந்து துயிலாதவரானார்; தோழிமார்களை எழுப்பினார்; நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். அவர்கள் மகிழ்வெய்தி அம்மையாரைத் தொழுதார்கள். திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு மலர் தொடுக்கும் பொழுதாயிற்று. சங்கிலியார் தோழிமார்களுடன் திருக்கோயிலுக்குப் புறப்பட்டார். தம்பிரான் தோழர் முன்னரே எழுந்து, சங்கிலியார் வரவை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் சங்கிலியாரைக் கண்டார். அருகே சென்றார். சிவபெருமான் அருளிச் செய்ததைச் சொன்னார். சங்கிலியார், நாணத்தால் ஒன்றுங் கூறாது, திருக்கோயிலை நோக்கி நடந்தார். அவரைத் தோழிமார்கள் சூழ்ந்து சென்றார்கள்; நம்பியாருரர் தொடர்ந்து போனார். எல்லாரும் சிவசந்நிதி சேர்ந்தனர்.

நம்பியாருரை, சங்கிலியாரைப் பார்த்து, “நான் உன்னைப் பிரியேன்” என்று சபதஞ் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். முன்னே வா” என்று கூறினார். சங்கிலியார் வாயிலாக எல்லாவற்றையும் உணர்ந்துள்ள தோழிமார்கள், “அடிகள் இதற்காக இறைவன் முன் சபதஞ் செய்தல் தகாது” என்றார்கள். நம்பியாருரை சிவபெருமானின் திருவிளையாடலை அறியாதவராய்ப், “பின்னை எங்கே சபதஞ் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும்?” என்று கேட்டார். அவர்கள் “மகிழின் கீழ்” என்றார்கள். வன்தொண்டர் மருள்வாரானார். வேறு வழியில்லை; என்செய்வார்! “அப்படியே செய்கிறேன் வாருங்கள்” என்றார். எல்லாரும் மகிழின்கீழ்ச் சென்றனர். சங்கிலியார் கானுமாறு தம்பிரான் தோழர் மகிழை மும்முறை வலம் வந்தார்; வந்து, “யான் சங்கிலியைப் பிரியேன்” என்று சபதஞ்செய்து கொடுத்தார். அதைக் கண்ட சங்கிலியார் கலங்கினார்; “சிவபெருமான் ஆணையால் பாவினே இக்காட்சி கண்டேன்” என்று நைந்து, ஒருபக்கத்திலே மறைந்து வருந்தினார். நம்பியாருரை திருக்கோயிலுள் நுழைந்து, ஆண்டவனை வாழ்த்திச் சென்றார். சங்கிலியார், வழக்கம்போலத் தமது திருத்தொண்டைச் செய்து கன்னிமாடத்துக் கேகினார்.

சிவபெருமான், அன்றிரவு திருவொற்றியூரிலுள்ள தொண்டர் கள் கனவில் தோன்றி, வன்தொண்டருக்குச் சங்கிலியாரைத் திருமணஞ் செய்து கொடுக்குமாறு கட்டளையிட்டார். தொண்டர்கள் சிவபணியை அடுத்த நாளே நிறைவேற்றினார்கள். தம்பிரான் தோழர், சங்கிலியாரோடு இன்ப நுகர்ந்து திருவொற்றியூரில் வாழ்ந்து வந்தார்.

தென்றல் காலம் வந்தது. தென்றல் காற்று நம்பியாருரைக்குத் திருவாரூர் வசந்த விழா நினைவை யூட்டிற்று. “எத்தனை நாள் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே” என்று ஆரூர் பாடினார். நாளுக்குநாள் திருவாரூர் வேட்கை அவர்பால் முறுகி எழலாயிற்று. ஒருநாள், நாவலர்பெருமான், திருக்கோயிலுக்குப் போய், ஆண்டவனைத் தொழுது, திருவொற்றியூரைவிட்டு நீங்கினார்; நீங்கினதும், அவர்தம் இருவிழிகளும் மறைந்தன. நம்பியாருரை மூர்ச்சித்தார்; திகைத்தார்; பெருமூச்சுவிட்டார்; “சபதம் தவறினமையால் இத்துன்பம் நேர்ந்தது” என்பதை உணரலானார்; “சிவநாதனைப் பாடியே இத்துன்பத்தைப் போக்கிக்கொள்வேன்” என்று உறுதி கொண்டார்; “அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி அடைந்தேன்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்; அதில், “ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய்” என்றும், “ஊன்றுகோல் எனக்காவ தொன்றருளாய்” என்றும்,

“உற்றநோய் உறுபிணி தவிர்த் தருளாய்” என்றும் வேண்டுதல் செய்தார். ஊறு நீங்கவில்லை. “திருவாருருக்குப் போதல்வேண்டும்” என்னும் உறுதியினின்றும் நம்பியாரூரர் பிறழவில்லை. சிலர்வழி காட்ட அவர் திருமுல்லைவாயிலுக்குச் சென்றார்; “சங்கிலிக்காக என் கண் கொண்ட பண்ப!” என்று பாடினார்; அங்கிருந்து திருவெண்பாக்கம் சேர்ந்தார்; “திருக்கோயில் உள்ளீரோ?” என்று சிவபெருமானைக் கேட்டார். சிவபெருமான் அவர்க்கு ஊன்றுகோல் தந்து “உளோம் போகீர்” என்றார். நம்பியாரூரர், “பிழையுள்ள பொறுத்திடுவர்” என்னும் திருப்பதிகத்தை ஒதி பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டை அடைந்தார். திருவாலங்காடு, காரைக்கால் அம்மையார் தலையாலே வலஞ் செய்த பெருமையுடையது. அதனால் நம்பியாரூரர், அதன் அகத்தே நுழையாது புறத்தே நின்று, “முத்தா முத்தி தரவல்ல” என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளினார்; அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவூறலைத் தொழுது, திருக்காஞ்சியை அணைந்தார்; திருக்காமக் கோட்டத்தை வணங்கித் திருஏகம்பத்தை நோக்கினார்; திருஏகம்பர் திருமுன்றின்று, “பெருமானே! கண்ணளித்தருளும்” என்று வேண்டினார். இடக்கண்மட்டும் ஒளிபெற்றது. ஏகாம்பரநாதர் தமது காட்சியை வழங்கினார். வன்தொண்டர் மகிழ்வெய்தி, “எம்மானைக் காணக் கண்ணடியேன் பெற்றவாறே” என்று வழத்தினார்; அங்கே சிலநாள் தங்கி இருந்தார்.

பின்னர் நம்பியாரூரர் திருக்காஞ்சியை விடுத்தார்; “திருவாரூர் புக்கு எந்தை பிரானாரை என்றுகொல் எய்துவதே?” என்று பாடிக்கொண்டே திருஆமாத்தூர் சேர்ந்தார்; அங்கே பதிகம்பாடித் திருஅரத்துறை நண்ணினார்; “ஏற்றே ஒரு கண்ணிலன் நின்னையல்லால் நெல்வாயில் அரத்துறை நின்மலனே - மற்றேல் ஒரு பற்றிலன்” என்றுருகி ஓதினார்; ஓதித் திருவாவடுதுறை நோக்கினார்; “ஆரெனக்குறவு அமரர்களேறே!” என்றும், “கண்ணிலேன் உடம்பில் அடுநோயால் கருத்தழிந்து உனக்கே பொறையானேன்” என்றும் பரவித், திருத்துருத்திக்குப் போனார்; சிவபெருமானைத் தொழுதார்; அடியேன்மீதுள்ள பிணியை ஒழித்தருளல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார். சிவபெருமான், நம்பியாரூரரைப் பார்த்து, “நம்பி! இக்கோயிலுக்கு வடபுறத்திலே ஒரு தீர்த்தம் உண்டு. அதில் மூழ்குவாயாக” என்று அருளிச் செய்தார். நம்பியாரூரர் அப்படியே செய்தார். பிணி நீங்கிற்று. பொலிவு தோன்றிற்று. நாவலர் பெருமான், “என்னுடம்படும் பிணிஇடர் கெடுத்தானை” என்று ஆண்டவனை

வாழ்த்தினார். பிறகு பல திருப்பதிகளைக் கண்டு வணங்கிக் கொண்டே திருவாரூர் அணைந்தார்; ஒற்றைக் கண்ணால் திருவாரூரைக் கண்டார்; மாலைக் காலத்திலே ஊருக்குள் நுழைந்தார். முன்னே தூவாயாரை வணங்க விரும்பிப் “பரவையுண் மண்டளி” என்னுந் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார். ஆண்டவனை வணங்கி மற்றும் ஒருகண் தந்தருளுமாறு வேண்டினார்; “தூவாயா” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்; அங்கிருந்து, அர்த்தசாமத்திலே திருமுலட்டானத்துக்குப் போனார். அடியவர்கள் எதிரே வந்தார்கள். தம்பிரான் தோழர் அவர்களைக் கண்டு, “குருகுபாய” என்னுங் கைக்கிளைப் பதிகத்தை அருளினார். தியாகேசப் பெருமானைக் கண்டார்; தொழுதார்; வலக்கண்ணை அருளுமாறு கேட்டார்; “மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்” என்னுந் தமிழ்மாலை சாத்தினார்; அதில், “எற்றுக்கடிகேள் என்கண் கொண்டீர் நீரே பழிபட்டீர், மற்றைக் கண்தான் தாராதொழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே” என்பதை அமைத்து ஓதினார். தியாகேசப்பெருமான், தந்தோழருக்கு வலக்கண்ணைக் கொடுத்தருளினார். நம்பியாரூரர், ஆண்டவனை இருகண்ணாரக் கண்டார்; இன்ப வெள்ளத்தில் அழுந்தினார்; பின்னே, புறத்தேவந்து, தேவாசிரிய மண்டபம் போந்து, அங்கே வீற்றிருந்தார்.

பரவையார், தம்மை நீண்ட காலமாக நம்பியாரூரர் பிரிந்திருந்தமையால், அவர்தம் நிலையைத் தெரிந்துவரச் சிலரை விடுத்தார்; அவர் வாயிலாக நம்பியாரூரர் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரைத் திருமணஞ் செய்து கொண்டதை உணர்ந்து கொண்டார். அதனால் பரவையார் துயரக் கடலில் அழுந்திக் கிடந்தார். நம்பியாரூரர் திருக்கோயிலுக்குப் போனபோது, அவர் தம் பரிசனங்களில் சிலர், பரவையார் வீட்டுக்குச் சென்றனர். அவர்கள் உள்ளே நுழையாதவாறு தடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்து, தேவாசிரிய மண்டபத்தில் வீற்றிருந்த வன்தொண்டரைக் கண்டு, “அடிகளே! நாங்கள் பரவையார் வீட்டிற்குச் சென்றோம்; உள்ளே நுழையாதவாறு தடுக்கப்பட்டோம்; திருவொற்றியூர்ச் செய்கை முற்றும் பரவையார் உணர்ந்திருக்கிறார்” என்று கூறினார்கள். வன்தொண்டர் வருந்திப் பரவையார் செற்றந்தீர்க்கக் கற்ற மாந்தர் சிலரை அனுப்பினார். அவர்கள் சென்று பரவையாரைக் கண்டார்கள். பல நியாய உரைகளால் பரவையார் செற்றந் தீர்க்க முயன்றார்கள். பரவையார் அவர்களைப் பார்த்து, “நம்பியாரூரர் குற்றம் பொருந்தியவர்; அவர் சார்பில் ஒன்றும் பேசாதேயுங்கள்; இனிப் பேசின், என் உயிர்

போய்விடும்” என்றார். அவர்கள் நடுங்கி, வெளியே வந்து தம்பிரான் தோழரிடஞ் சென்று நிகழ்ந்ததைக் கூறினார்கள்.

வன்தொண்டருக்குத் துயரம் பெருகிவிட்டது. பக்கத்துள்ள எல்லாரும் உறங்கினர்; நள்ளிரவு உற்றது. நம்பியாருரர் சிவபெருமானைச் சிந்தித்தார்; “பெருமானே! இஃதென்ன வினை? இதற்கு மூலமா யிருப்பவன் பரவை. இந்த நள்ளிரவில் நீர் அவளிடஞ் சென்று, அவள்தன் புலவி தீர்த்தல் வேண்டும். இல்லையேல் யான் பிழையேன்” என்று முறையிட்டார். அப்பொழுது அங்கே சிவபெருமான் எழுந்தருளினார். பெருமான், வன்தொண்டரைப் பார்த்துத், “தோழனே! உனக்கு உற்றது என்ன?” என்று கேட்டார். வன்தொண்டர், சிவபெருமானை வணங்கி, “உமது அருளால் சங்கிலியைப் பெற்றேன். அதைப் பரவை கேள்வியுற்றாள். இப்பொழுது யான் அவளிடஞ் சென்றால், ‘உயிர் விடுவேன்’ என்கிறாள். யான் அடியன் என்பதும், நீர் தோழர் என்பதும் உண்மையானால், இன்றிரவே நீர் பரவைபால் சென்று, அவள் புலவியைத் தீர்த்தருளல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார். சிவபெருமான், “நம்பி! இப்பொழுதே பரவை வீட்டுக்குத் தூதாகச் செல்வோம்” என்று சொல்லிப் புறப்பட்டார்.

தேவர்களும், முனிவர்களும், அன்பர்களும் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து சென்றார்கள். சிவபெருமான், பரவையார் மாளிகையை அடைந்தார். உடன் போந்தவர்கள் அனைவரும் புறத்தே நின்றனர். சிவபெருமான், தம்மை அர்ச்சிக்கும் மறைமுனிவராய்க் கோலங் கொண்டு கதவைத் தட்டினார். துயிலின்றிக் கிடந்த பரவையார், “என்ன! அர்ச்சகர் குரல் போல் இருக்கிறது! இந்நள்ளிரவில் அவர் இங்கு வருவானேன்!” என்று விரைந்து வந்து கதவைத் திறந்தார்; குருக்களைப் பார்த்தார்; “சிவபெருமானைப்போல இங்கே நீர் எழுந்தருளினீர்; என்ன செய்தி?” என்று கேட்டார். மறையவர், “என் சொல்படி நடப்பதாயின், நான் வந்ததைச் சொல்வேன்” என்றார். “நீர் அதை அருளிச் செய்யும்; அது கூடுமானதாயின், அதன்படி நடப்பேன்” என்று பரவையார் கூறினார். அதுகேட்ட பெருமான், “நம்பியாருரர் உன்னிடம் வர, நீ இசைதல் வேண்டும்” என்றார். பரவையார், “முனிவரே! உமது கூற்று நன்றாயிருக்கிறது! அவர் என்னைப் பிரிந்தார்; திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியின் தொடக்குண்டார். அவருக்கு இங்கே என்ன சார்பு?” என்று சொன்னார். அர்ச்சகர், “நம்பியின் குற்றங்களை

மனதிற் கொள்ளாதே. உன் கோபத்தைத் தணிக்கவே யான் இங்கே வந்தேன்; மறாதே” என்று வேண்டினார். பரவையார், “இது குறித்து நீர் ஏன் வந்தீர்” இஃது உமது பெருமைக்குத் தகாது; போம்” என்றார். பெருமான், சிரித்துத் தமது உண்மைக் கோலத்தைக் காட்டாது நம்பியாரூரரிடம் திரும்பினார்.

நம்பியாரூரர், “சிவபெருமானைத் தூதாக அனுப்பினேனே!” என்பார்; “சிவபெருமான் என்செய்தாரோ!” என்பார்; “பரவையின் புலவியைத் தீர்த்தே சிவபெருமான் மீள்வார்” என்பர்; இவ்வாறு பலபல பேசிப், பலபல நினைந்து, சிவபெருமான் வரவை எதிர் நோக்குவார்; அவரைக் காணாது திரும்புவார்; வருந்துவார். அச்சமயத்தில், சிவபெருமான் வந்தார். நம்பியாரூரருக்கு மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று. அவர், “அன்று அடியேனைத் தடுத்தாட்கொண்டீர்; இன்று பரவையின் புலவி தீர்த்து வந்தீர்” என்று சொன்னார். சிவபெருமான், வன்தொண்டரைப் பார்த்துத், “தோழனே! நீ விரும்பியவாறு பரவைவீட்டுக்குச் சென்றோம்; உன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தோம். அவள் நம்மையும் நிந்தித்து மறுப்புரை கூறினாள்” என்றார். நம்பியாரூரர் நடுக்குற்று, “உமது ஆணையைப் பரவையோ மறுக்க வல்லாள்! நஞ்சை உண்டீர்; தேவர்களை ஆண்டீர்; முப்புரம் எரித்தீர்; மூவர்க்கு அருள் செய்தீர்; காலனைக் காய்ந்தீர்; மார்க்கண்டர்க்குக் கிருபை செய்தீர்; அவர்கள் அன்பு எனக்கு ஏது? நீர் திரும்பி வந்தீர். என்னடிமை வேண்டாத நீர், அன்று ஏன் என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டீர்? என் துன்பந் தீர்க்க மீண்டும் நீர் பரவையிடஞ் செல்லுதல் வேண்டும். இல்லையேல் என் உயிர்போய்விடும்” என்று முறையிட்டு விழுந்தார். உடனே சிவபெருமான், “நாம் பரவைபால் செல்வோம்; அவளை நீ அடையுமாறு இப்பொழுதே செய்வோம்; வருந்தாதே” என்று தேறுதல் கூறினார். வன்தொண்டர், சிவபெருமானைப் பணிந்து, “அடியேன் பயங் கெடுத்து இவ்வாறு பணிகொள்வ தன்றோ கருணை” என்று போற்றினார். சிவபெருமான் மீண்டும் பரவை வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டார். முன்னர் அவருடன் சூழ்ந்து செல்லாத தேவர்களும் மற்றவர்களும், இப்பொழுது அவரைச் சூழ்ந்து சென்றார்கள்.

மறையவர் திரும்பிய பின்னர், பரவையார் நெஞ்சில் “வந்தவர் சிவபெருமான்” என்று விளங்கத் தக்க சில அறிகுறிகளும் அதிசயங்களும் தோன்றின. பரவையார் நெஞ்சம் சுழன்றது. அவர், “யான் பாவி; எம்பிரான் முன் எதிர்மொழிகூறினேன். தோழர்

பொருட்டுப் பெருமான் குருக்கள் கோலந் தாங்கிவந்தார். மறுப்புரை வழங்கிவிட்டேன்” என்று வருந்தி வாயிலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான் எழுந்தருளினார். தேவர், முனிவர், யோகர், சித்தர் முதலிய எல்லாருஞ் சூழ்ந்திருந்தனர். பரவையார் மானிகை, திருக்கயிலையாயிற்று.

பரவையார் சிவபெருமானைக் கண்டார்; நடுக்குற்றார்; வணங்கினார். சிவபெருமான், “பரவையே! நம்மை நம்பி ஏவினான். மீண்டும் உன்பால் வந்தோம்; முன்போல் மறாதே; ஆரூரன்வர இசைதல் வேண்டும்” என்றார். பரவையார், “முன் எழுந்தருளிவந்த மறையவர் நீவிரோ! எந்தவமே தவம்! அன்பர் பொருட்டு அங்கும் இங்கும் உழன்றீர். யான் இசையாது என்செய்வேன்!” என்றார். அப்பொழுது சிவபெருமான், பரவையாரைப் பார்த்து, “பரவையே! நீ உன் தன்மைக்கேற்ப நன்மையே மொழிந்தாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பரவையார் வணங்கி நின்றார். சிவபெருமான் உடனே புறப்பட்டார்; கங்கை ததும்ப விரைந்து நடந்தார். நம்பியாரூரர், “என்ன பதில் வருமோ?” என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார்; சிவபெருமான் வருதலைக் கண்டார்; “என்ன பதில்?” என்று கேட்டார். சிவபெருமான், “பரவையின் கோபத்தைத் தணித்து விட்டோம்; நீ அவளிடம் செல்லலாம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அச்சொல் கேட்டதும், நம்பியாரூரர் கழிபேருவகையுற்றார்; “பெருமானே! ‘போகமும் நீர்; மோட்சமும்நீர்’ என்பது விளங்கலாயிற்று; இனி எனக்குத் துன்பம் ஏது?” என்று சிவபெருமானை வணங்கினார். சிவபெருமான் தோழருக்கு அருள் புரிந்து மறைந்தருளினார்.

வன்தொண்டர், பரவையார் வீடுநோக்கிச் சென்றார். உறங்கிக் கொண்டிருந்த அடியவர் எல்லாரும் விழித்து எழுந்து அவருடன் கலந்து கொண்டனர். பரவையார், மானிகையை அலங்கரித்தார்; வாயிலிலே நின்று, ஆரூரர் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பரவையார், நம்பியாரூரரைக் கண்டார்; கண்டதும் அவரைத் தொழுதார்; ஆனந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினார். அப்பொழுது நம்பியார், நங்கையாரின் கையைப்பற்றி உள்ளே புகுந்தார். முன் போல இருவரும் இன்பம் நுகர்ந்து ஆண்டவனை வழிபட்டு வந்தனர்.

நம்பியாரூரர், சிவபெருமானைத் தூது கொண்ட செய்தி, ஏயர்கோன் கலிக்காமருக்கு எட்டிற்று. அவர் நம்பியாரூரரை

வெறுக்கலானார். அது காரணமாக நாயனார்க்கு இடர் நேர்ந்தது. நம்பியாரூரர், கலிக்காமருக்கு உற்ற இடரைச் சிவபிரான் திருவருளால் போக்கினார். இருவரும் நண்பராகித் திருப்புகூர் சென்றனர். “அந்தணாளன் உன் அடைக்கலம்” என்னும் திருப்பதிகத்தை நாவலர் பெருமான் அருளிச்செய்தார். இருவரும் திருவாரூருக்கேகினர். கலிக்காமர், சிலநாள் திருவாரூரில் வன்தொண்டரோடு தங்கி இருந்தார். பின்னே அவர், வன்தொண்டரிடம் விடைபெற்றுத் தம் பதியை நோக்கினார். நம்பியாரூரர் திருநாகைக் காரோணத்துக்குப் போய்த் தமிழ் பாடினார்; சிவபெருமான் திருவருளால் பொன், மணி, அணி, உடை, சாந்தம், குதிரை, சுரிகை முதலியன பெற்றுத் திருவாரூருக்குத் திரும்பினார்.

கழறிற்றறிவார் என்னும் சேரமான்பெருமாள், சிவபிரான் திருவருளால் செங்கோல் தாங்கி, மலைநாட்டைப் புரந்து வந்தார். அவர், வன்தொண்டர் பெருமையை இறைவனால் அறியப்பெற்றார். ‘வன்தொண்டரைக் காணுதல்வேண்டும்’ என்னும் வேட்கை அவருள்ளத்துக் கிளர்ந்து எழுந்தது, அவ்வேட்கையைத் தணித்துக் கொள்ள அவர் மலைநாட்டினின்றும் புறப்பட்டார்; தில்லை, சீர்காழி முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுதுகொண்டே திருவாரூரை அணுகினார்.

சேரமான் வருகையைக் கேள்வியுற்ற வன்தொண்டர், அவரை எதிர்கொண்டார்; ஒருவரை ஒருவர் வணங்கி இன்புற்றனர். இருவரும் ஒருயிராயினர். அதனால் நம்பியாரூரருக்குச் சேரமான் தோழர் என்னும் பெயரும் வழங்கலாயிற்று. தம்பிரான் தோழரும் சேரமானும் திருவாரூரில் ஆண்டவனை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

அச்சமயத்தில் பாண்டிநாடு போந்து, மதுரை முதலிய திருப்பதிகளை வணங்க வன்தொண்டர் விரும்பினார். அவருடன் செல்லச் சேரமான்பெருமானும் விழைந்தனர். இருவரும் திருவாரூரை விடுத்தனர்; கீழ்வேளூரையும், திருநாகைக்காரோணத்தையும் வணங்கித் திருமறைக்காட்டைச் சேர்ந்தனர். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாலும் முறையே திறக்கவும் மூடவும் பெற்ற திருவாயிலை இரண்டு பெரியாருங் கண்டு இன்புற்றனர். நாவலர் பெருமான் தமிழ் பாடினார்; இருவரும் அங்கே சிலநாள் தங்கி மறைக்காட்டு மணியை வழிபட்டனர். பின்னர் அங்கிருந்து வன்தொண்டப் பெருமான் சேரமான் பெருமானுடன்

அகத்தியான்பள்ளிக்குப் போய்க் கோடிக்குழகரைத் தொழுது பதிகம் பாடிப் பாண்டிநாடு புகுந்தார்.

இருவரும் திருப்புத்தூருக்குச் சென்று ஆண்டவனை வாழ்த்தி மதுரை சேர்ந்தனர். பாண்டியனும், அவன் மகளை மணந்து அங்கிருந்த சோழனும், ஆரூரையும் சேரமானையும் அன்புடன் எதிர்கொண்டனர். எல்லோருஞ் சேர்ந்து திருக்கோயிலுக்குப் போய்ச் சொக்கநாதரை வணங்கினர். தம்பிரான் தோழர் ஆண்டவனுக்குத் தமிழ் மாலை சாத்தினர். நாவலர் பெருமான், மூவேந்தருடன் மதுரையில் தங்கி அளவாளவி இறைவனை வழிபட்டு வந்தனர்.

நம்பியாரூர்திருப்புவணந்தொழும்புறப்பட்டார். மூவேந்தரும் உடன் சென்றனர். அடியவர்கள் திருக்கோயிலைக் காட்ட, வன்தொண்டர், “பூவணம் ஈதோ” என்று பாடி, இறைவனை வழிபட்டு மதுரைக்கு வந்தார். பின்னர் அவர், அரசர்களுடன் திருவாப்பனூர், திருவேடகம் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்று திரும்பினார்.

வன்தொண்டப் பெருமானும், மூன்று மன்னரும் திருப்பரங் குன்றத்துக்குப் போயினர். சிவபெருமானுக்கு ஆட்செய்தலின் அருமைப்பாட்டை வன்தொண்டர் நினைந்து, “கோத்திட்டையும் கோவலும்” என்றெடுத்து, “உமக்கு ஆட்செய அஞ்சுதுமே” என்று பாடினார். அத்திருப்பதிகத்தைக் கேட்ட வேந்தர் மூவரும், வன்தொண்டரை வணங்கிப் போற்றினர். வன்தொண்டர், சேரமான் பெருமானுடன் பிற தலங்களை வணங்க எழுந்தருளினார். பாண்டியனும் சோழனும், இரு பெரியார்க்கும் வேண்டுவன செய்யச் சிலரை விடுத்து, விடைபெற்று மதுரை நோக்கினர்.

தம்பிரான்தோழர், சேரமான் பெருமானுடன், திருக்குற்றாலம், திருக்குறும்பலா, திருநெல்வேலி முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுது, இராமேச்சுரத்தை அடைந்தார்; அங்கிருந்துகொண்டே ஈழநாட்டிலுள்ள மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சுரத்தை வணங்கித் தமிழ் பாடினார்; பிறகு இராமேச்சுரத்தை விடுத்துத் திருச்சுழியலைச் சேர்ந்தார்; சிவபெருமானை வழிபட்டு வந்தார்.

ஒருநாள் சிவபெருமான், காளையாய், திருக்கையிலே பொற்செண்டு திகழ, திருமுடியில் சுழியம் பொலிய, வன்தொண்டர் கனவிலே தோன்றி, “நாம் இருப்பது கானப்பேர்” என்று அருளி

மறைந்தார். வன்தொண்டர் விழித்தெழுந்தார்; தாம் கனவில் கண்டதைச் சேரருக்குத் தெரிவித்தார்; உடனே புறப்பட்டார் “கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றுகொலோ அடியேன் கார்வயல்கூழ் கானப் பேருறை காணையையே” என்று பாடிக்கொண்டே திருக்கானப் பேருருக்குப் போனார்; அங்கே ஆண்டவனை வழிபட்டுச் சிலநாள் தங்கினார்; அங்கிருந்து திருப்புவனவாயிலுக்குச் சென்றார்; பதிகம் பாடினார்; பாண்டி நாடு விடுத்துச் சோழநாட்டை யடைந்து பாதாளீச்சரத்தை வணங்கித் திருவாரூர் சேர்ந்தார்.

இருவரும் திருவாரூர்ப்பெருமானை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். சேரமான்பெருமான் நாயனார், தமது நாட்டுக்கு எழுந்தருளுமாறு வன்தொண்டரைப் பன்முறை வேண்டினார். வன்தொண்டர் அவ்வேண்டுதலுக்கு இணங்கினார். வன்தொண்டர் சேரருடன் திருவாரூரை விடுத்துக் காவிரியின் தென்கரையே நடந்தனர்; திருக்கண்டியூரைக் கண்டனர்; ஆண்டவனை வணங்கினர். அப்பொழுது வடகரையிலுள்ள திருவையாறு புலப்பட்டது. சேரமான் அத்திருப்பதியைக் கண்டு தொழ விரும்பினார். அந்நாளில் காவிரி, பெருக்கெடுத்து ஓடிற்று. அப்பெருக்கிடை ஓடங்களுஞ் செல்லா. அக்காட்சி கண்ட நம்பியாரூரர் ஆண்டவனை நினைந்து, “எதிர்த்து நீந்தமாட்டேன் நான் எம்மான் தம்மான் தம்மானே - விதிர்த்து மேகம் மழைபொழிய வெள்ளம் பரந்து நுரை சிதறி - அதிர்க்குந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய அடிகளோ” என்று பாடினார். ஆண்டவன் அருளால் காவிரி பிரிந்து வழிவிட்டது. அடியார்கள் ஆரவாரஞ் செய்தார்கள். சேரர்பெருமான் வன்தொண்டரை வணங்கி வாழ்த்தினார். வன்தொண்டர், சேரமான் பெருமானை வணங்கி, “இஃது ஆண்டவன் உமக்கு அருளியதன்றோ” என்று அருளினார். பின்னே எல்லாருங் காவிரியைக் கடந்து திருவையாற்றுக்குப் போய் இறைவனை வழிபட்டுத் திரும்பினர். காவிரி பெருக்கெடுத்து ஓடலாயிற்று. இருவரும் திருவருளை வியந்து கொங்குநாடு போந்தனர்; அங்கிருந்து மலைநாடு சேர்ந்தனர். அடியவர்கள், இருவரையும் எதிர்கொண்டு வாழ்த்தினார்கள்.

சேரமான் பெருமான், வன்தொண்டப் பெருமானைத் திருவஞ்சைக் களத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். நாவலர் பெருமான், “முடிப்பது கங்கை” என்னுந் தமிழ்ப் பதிகம் ஒதினார்.

சேரமான் பெருமாள், தம்பிரான் தோழரை யானைமீ தேற்றினார்; தாம் பின்னே அமர்ந்து வெண்சாமரம் வீசினார். யானை, திருமாளிகை வாயிலை அடைந்தது. சேரமான்பெருமாள், தாம் யானையினின்றும் இறங்கி, ஆரூரையும் இறக்கினார்; இறக்கித் தந்தோழரை அரியாசனத்தில் அமர்த்தினார். பெண்மணிகள் கரகநீர் வார்த்தார்கள். சேரமான் பெருமாள், வன்தொண்டர் திருவடிகளை விளக்கப் புகுந்தார். “இஃது என்ன! தகாத செயல்” என்று வன்தொண்டர் தமது திருவடிகளை வாங்கிக் கொண்டார். கழறிற்றறிவார், தம்பிரான் தோழரைப் பணிந்து, “நாங்கள் அன்பால் செய்யும் வழிபாடுகளை மறாது ஏற்றருள் வேண்டும்” என்று முறையிட்டார். ஆரூர், அரசர் பெருமான் அன்புக்கு எளியரானார். இருவரும் அஞ்சைக்களத்தப்பனை வழிபட்டு இன்புற்று வந்தனர்.

சில நாட்கள் கழிந்தன. வன்தொண்டருக்குத் திருவாரூர் நினைவு தோன்றிற்று. அவர், “ஆரூரானை மறக்கலுமாமே” என்று பாடித் திருவாரூர்க்குப் புறப்பட முயன்றார். அதுகண்ட சேரமான் பெருமாள், “அடிகளைப் பிரிந்து யான் எங்ஙனம் வாழ்வேன்?” என்று வன்தொண்டரை வணங்கினார். வன்தொண்டர், இன்மொழியால் தேறுதல் கூறி, மலைநாட்டில் ஆட்சி புரிந்திருக்குமாறு மன்னருக்குக் கூறினார். மன்னர் பெருமான், நம்பியாரூரரைப் பார்த்து, “அடிகள் திருவடியே எனக்குரிய ஆட்சி” என்று வணங்கினார். வன்தொண்டர், “திருவாரூர்ப் பெருமானை மறந்திரேன்” என்று சொல்லி, மன்னரை வணங்கினார். சேரமான்பெருமாள், வன்தொண்டரின் மனோ நிலையை உணர்ந்து, அமைச்சர்களைப் பார்த்து, “அரண்மனையிலுள்ள பண்டாரம் எல்லாவற்றையும் பொதி செய்யுங்கள்; அவைகளைச் சுமந்து, ஆரூர் பரிசனங்கள் முன்னே போமாறு ஆட்களை ஏவுங்கள்” என்றார். உடனே, அமைச்சர்கள் அரசர் கட்டளையைச் செய்து முடித்தார்கள். வன்தொண்டர், சேரர் பெருமானைத் தழுவி விடைபெற்றனர்.

நம்பியாரூரர் மலைநாட்டை விடுத்தார்; கொங்கு நாட்டிற் புகுந்தார்; திருமுருகன்பூண்டி வழியே வரலானார். சிவபெருமான், “ஆரூருக்குப் பிறர் பொன் கொடுத்தலாகா தென்றோ, சேரமான் பெருமாள் அளித்த பொருளைத் தாம் பறித்து மீண்டுந் தாமே கொடுத்தருளல் வேண்டு மென்றோ திருவுளங்கொண்டார்; கொண்டு, பூதகணங்களைப் பார்த்தார்; “நீங்கள் வேடர்களாகி, வன்தொண்டன் கொண்டு போகும் பொருள்களைப் பறித்து வாருங்கள்” என்று

கட்டளையிட்டார். பூதகணங்கள், இறைவன் ஆணைப்படி வேடுவர்களாகி, நம்பியாருரர் பரிசனங்களுக்கு முன் சென்ற சுமையாட்களை மறித்தன; வில்லைக்காட்டி மருட்டின; பொருள்களைப் பறித்தனர்; நம்பியாருரரிடஞ் செல்லாதொழிந்தன. சுமையாட்கள் நம்பியாருரரிடம் ஓடிவந்தார்கள். இக்காட்சி கண்ட வன்தொண்டர், திருமுருகன் பூண்டித் திருக்கோயிலினுள் நுழைந்து, “கொடுகு வெஞ்சிலை வடுக வேடுவர்” என்றெடுத்து, “எத்துக்கிங்கிருந்தீர் எம்பிரான் நீரே” என்று பாடியருளினார். உடனே, இறைவனருளால் பூதகணங்கள் தாங்கள் பறித்த பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் திருவாயிலின் முன்னே கொண்டு வந்து வைத்தன. நம்பியாருரர் அவைகளைப் பெற்றுத் திருவாருரைச் சேர்ந்தார்.

வன்தொண்டப் பெருமான் திருவாருர்ப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தார். வருநாளில், அவருக்குச் சேரமான் பெருமாள் நினைவு தோன்றலாயிற்று. நம்பியாருரர் திருவாருரை விடுத்துப் பல திருப்பதிகளைத் தொழுது கொண்டே கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தார்; திருப்புக்கொளியூரை அடைந்தார். மாடவீதி வழியே நடந்தார்.

அப்பொழுது அங்கே, ஒரு வீட்டில் மங்கல ஒலியும், மற்றொரு வீட்டில் அழுகை ஒலியும் எழுந்தன. நாவலர் பெருமாள், அது குறித்துப் பக்கத்தில் இருந்தவர்களைக் கேட்டார். அவர்கள், “அடிகளே! இரண்டு சிறுவர்கள் - ஐந்து வயதுடையவர்கள் - மடுவிலே குளிக்கப்போனார்கள். அவர்களில் ஒருவனை முதலை விழுங்கிற்று. பிழைத்தவனுக்கு இவ்வீட்டில் உபநயனம் நடைபெறுகிறது. இம்மங்கல ஒலி, இறந்தவன் நினைப்பைப் பெற்றோருக்கு எழுப்பி இருக்கிறது” என்றார்கள். அவ் வுரைகேட்ட நம்பியாருரருக்கு இரக்கம் மேலிட்டது. அவர் அங்கேயே நின்று விட்டார். மகனை இழந்த தாய் தந்தையர், நின்றவர் வன்தொண்டர் என்று உணர்ந்து ஓடிவந்தனர்; வன்தொண்டரை வணங்கினர். வன்தொண்டர், அவர்களைப் பார்த்து, “மகனை இழந்தவர்கள் நீங்களா?” என்று கேட்டார், அவர்கள், “அடிகளைக் கண்டு வணங்கல் வேண்டும்” என்னும் எண்ணம் எங்களுக்கு நீண்ட நாட்களாக உண்டு. அது திருவருளால் இன்று கூடிற்று!” என்று கூறி மகிழ் வெய்தினார்கள். அம்மகிழ்ச்சி கண்ட ஆருரர், “இவர்கள் புத்திர சோகத்தை மறந்து எனது வரவு குறித்து மகிழ்கிறார்கள். இவர்கள் அன்பே அன்பு! இறைவனருளால் யான் இவர்கள் புதல்வனை முதலை வாயினின்றும் அழைத்துக் கொடுத்தே அவிநாசி அப்பனைத் தொழுவேன்” என்று உளங்

கொண்டார்; கொண்டு பக்கத்தே நின்றவர்களைப் பார்த்து, “மடு எங்கே இருக்கிறது?” என்று கேட்டார்; அவர்கள் வாயிலாக மடுவுள்ள இடத்தை தெரிந்து அங்கே போனார்; திருப்பதிகம் பாடினார்; “கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு காலனையே” என்று வேண்டினார். உடனே காலன், பிள்ளை பூமியில் வளர்ந்தால் எவ்வயது உற்றிருப்பானோ, அவ்வயதுடன் பிள்ளையை முதலை வாயில் சேர்த்தான். முதலை, பிள்ளையைக் கரையிலே கொண்டுவந்து உமிழ்ந்தது. தாயார் விரைந்து ஓடிப் பிள்ளையை எடுத்தார். எடுத்துத் தாயாரும் தந்தையாரும் நம்பியாருரை வணங்கினர். செயற்கருஞ் செய்கையைக் கண்ட வானும் மண்ணும் வியப்பெய்தின. வன்தொண்டர், புதல்வனை அழைத்துக் கொண்டு அவிநாசிக்குப் போய் ஆண்டவனைத் தொழுதார்; பின்னே, அப்பிள்ளையின் வீட்டுக்குப் போனார்; அவனுக்கு உபநயனம் செய்வித்தார். அங்கும் மங்கல ஒலி எழுந்தது. பின்னர், நம்பியாருரை அவிநாசி விடுத்து மலைநாடு நோக்கினார்.

அவிநாசியில் ஆரூரர் நிகழ்த்திய அற்புதச் செய்தி எங்கும் பரவிற்று; மலைநாட்டிலும் பரவிற்று; அங்குள்ள அன்பர்கள் சேரர் பெருமானை அணைந்து, “அவிநாசியில் ஆரூரர் முதலை வாயினின்று பிள்ளையை வருவித்துத் தந்து, நமதுநாடு நோக்கி வருகிறார்” என்று தெரிவித்தார்கள். அச்செய்தி சொன்ன அன்பர்களுக்குச் சேரர்பெருமான், பலவகைப் பொருள் கொடுத்தார்; இன்பக் கடலுள் தோய்ந்தார்; யானை ஏறிப் புறப்பட்டார். அமைச்சர் முதலிய அனைவரும் புடைசூழ்ந்து சென்றனர். சேரர், பலப்பல சிறப்புடன் வன்தொண்டரை எதிர்கொண்டனர். ஒருவரை ஒருவர் தழுவினர்; வணங்கினர். இரு சார்பினருஞ் சிவநாம முழக்கஞ் செய்தனர். அன்பு அலை எங்கனும் வீசிற்று.

சேரர்பெருமான், தம்பிரான் தோழரை யானைமேல் ஏற்றினார்; தாமே வெண்கொற்றக்குடை பிடித்தார். யானை ஊர்வலம்வந்து திருமாளிகையை அடைந்தது. சேரர்பெருமான் வன்தொண்டப் பெருமானை யானையினின்றும் இறக்கி அழைத்துச் சென்று அரியாசனத்தில் அமர்த்தினார்; வணங்கினார்; அன்பர்கள் மகிழப் பொன்னையும் மணியையும் வாரி வாரி மழைபோலப் பொழிந்தார். வன்தொண்டப் பெருமானும் சேரர்பெருமானும் பல திருப்பதிகளை வணங்கி, ஆண்டவனை வழிபட்டு, மகோதையில் தங்கி இருந்தனர்.

ஒருநாள், சேரமான்பெருமாள் நாயனார் தலை முழுகிக் கொண்டிருந்த வேளையில், நம்பியாரூரர் திருவஞ்சைக்களம் என்னுந் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார்; ஆண்டவன் திருமுன்னே நின்றார்; குழைந்து குழைந்து உருகினார்; பிறவிப் பெருங் கடலினின்றும் கரைஏற்றுமாறு ஆண்டவனை வேண்டினார்; “தலைக்குத் தலை” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். சிவபெருமான் கட்டளைப்படி வன்தொண்டரைத் திருக்கயிலாயத்துக்கு அழைத்துச் செல்லத் திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வெள்ளையானையைக் கொண்டு வந்தார்கள். தேவர்கள், வன்தொண்டரைக் கண்டு, சிவாஞ்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள். வன்தொண்டர், சிவபெருமானை நினைந்து தம்மை மறந்து நின்றார். தேவர்கள் வன்தொண்டரை யானைமீது ஏற்றினார்கள். வன்தொண்டர், தந்தோழராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாரை நினைந்து கொண்டே ஏகினார்.

கழறிற்றறிவார், தம்பிரான்தோழர் நிலையை உணர்ந்தார்; பக்கத்தில் இருந்த ஒரு குதிரைமீது ஏறினார்; திருவஞ்சைக்களத்துக்குச் சென்றார். நம்பியாரூரர் வெள்ளையானை மீது வான்வழிச் செல்வதைப் பார்த்தார். குதிரையின் செவியிலே சிவமந்திரத்தை ஓதினார். குதிரை மேலே எழும்பி, வெள்ளை யானையைக் கிட்டி, அதனை வலஞ்செய்து, முன்னே சென்றது.

சேரமான்பெருமாள் குதிரைமீது வான்வழிச் செல்வதை அவருடைய படைவீரர்கள் கண்டார்கள்; நீண்டநேரம் உற்று உற்றுப் பார்த்தார்கள். அதற்குமேல் குதிரை புலப்படவில்லை. மன்னரைப் பிரிந்து நிற்க அவர்கள் மனம் இடந்தரவில்லை. அவர்கள், தங்களை வாளால் சிதைத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் நுண்ணுடல்பெற்று மன்னர்க்கு முன்னே தொழுது சென்றார்கள்.

வன்தொண்டர், “தானெனை முன்படைத்தான்” என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்து, “மத்தயானை அருள்புரிந்து ஊனுயிர் வேறு செய்தான்” என்றும், “இந்திரன் மால்பிரமன் எழிலார்மிகு தேவரெல்லாம் வந்தெதிர்கொள்ள என்னை மத்தயானை அருள்புரிந்து” என்றும் பாடிக்கொண்டே திருக்கயிலையை அடைந்தார். சேரர்பெருமான் குதிரையைவிட டிறங்கினார். நம்பியாரூரர் யானையினின்றும் இறங்கினார். இருவரும் பலப்பல படிகளைக் கடந்து சென்றனர். திருஅணுக்கன் திருவாயிலிலே சேரர்பெருமானுக்குத் தடை நேர்ந்தது. வன்தொண்டர், உள்ளே

சென்றார்; சிவபிரானைக் கண்டு வணங்கினார். சிவபெருமான், “ஆருரனே வந்தனையோ!” என்றார். வன்தொண்டர், “அடியேனுடைய பிழையைப் பொறுத்தருளினீர்; தடுத்தாட் கொண்டீர்; கயிலைப் பேற்றையும் அருளினீர். பெருமான் கருணையே கருணை!” என்று போற்றினார். பின்னர், வன்தொண்டர், திருவணுக்கன் திருவாயிலிலே சேரர் பெருமான் தடைப்பட்டு நின்றதைச் சிவபிரானிடம் முறையிட்டார். சிவபெருமான், சேரமான் பெருமானை அழைத்துவருமாறு நந்தியெம் பெருமானுக்குக் கட்டளையிட்டார். நந்தியெம் பெருமான் அக்கட்டளையை உடனே நிறைவேற்றினார்.

சேரமான் பெருமாள் போந்து சிவபெருமானைக் கண்டார்; தொழுதார்; இன்ப வெள்ளத்துள் மூழ்கி நின்றார். அப்பொழுது சிவபெருமான், புன்முறுவல் புரிந்து, “சேரனே! நாம் உன்னை அழைக்க வில்லை; நீ வந்தது என்னை?” என்று கேட்டார். சேரர் பெருமான் சிவபெருமானைத் தொழுது, “வெள்ளையானைக்கு முன்னே ஆருரரை வணங்கிக் கொண்டே வந்தேன். பெருமான் கருணை வெள்ளம் இங்கு என்னைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. திருமுன் ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ள விரும்புகிறேன்” என்றார். சிவபெருமான் “அஃதென்ன?” என்று கேட்டார். “பெருமான் மீது ஞான உலா ஒன்று பாடியுள்ளேன். அதைக் கேட்டருளல் வேண்டும்” என்று சேரர் பணிந்தார். சிவபெருமான் அன்பர் வேண்டுதலுக்கு இசைந்தார். சேரமான் பெருமாள் திருவுலாவைச் சொற்றனர். சிவபெருமான் திருவருள் செய்து, “ஆருரனாகிய ஆலால சுந்தரனும், நீயும் நங்கணங்களுக்குத் தலைமை புண்டு இருங்கள்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இருவரும் சிவபெருமானை வணங்கினர்.

வன்தொண்டர், பழையபடி ஆலால சுந்தரராகித் தந்திருத் தொண்டை நிகழ்த்தி வரலானார். சேரமான் பெருமாள் கணத் தலைவராய்த் தொண்டாற்றி வரலானார்.

உமையம்மையார் திருவருளால் பரவையார் கமலினியா ரானார்; சங்கிலியார் அநிந்திதையாரானார். இருவரும் திருக்கயிலை யில் தமது பழமைத் திருத்தோண்டில் ஈடுபட்டனர்.

வன்தொண்டர், தாம் வழியில் அருளிய திருப்பதிகத்தை வருணனிடங் கொடுத்தருளினார். அவன் அதை ஏற்றுத் திருவஞ்சைக் களத்திலே கொண்டு வந்து வெளியிட்டான். சேரர் பெருமான் அருளிய திருவுலாவைத் திருக்கயிலாயத்திலே கேட்ட மாசாத்தா வானவர், அதைத் திருப்பிடவூரிலே வெளிப்படுத்தினார்.

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்வி ரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தாந்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே.

பெரிய புராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர் புராண மூலமும் அதற்குத் திருவாளர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் முற்றுப்பெற்றன.

இணைப்புகள்

இணைப்பு : 1

திருமுறைச் சிவன் அடியார்கள் (72)

(தனி அடியார் - 63; *தொகை அடியார் - 9)

சுந்தரரின் தேவாரத் திருத்தொண்டத் தொகை	வரிசை எண்	சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம்
		தில்லைவாழ் அந்தணர் சருக்கம்
தில்லைவாழ் அந்தணர்	1	*தில்லைவாழ் அந்தணர் புராணம்
திருநீலகண்டத்துக் குயவர்	2	திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம்
இயற்பகை	3	இயற்பகை நாயனார் புராணம்
இளையான்தன் குடிமாறன்	4	இளையான்குடி மாற நாயனார் புராணம்
மெய்ப்பொருள்	5	மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்
விறல் மிண்டர்	6	விறல்மிண்ட நாயனார் புராணம்
அமர்நீதி (பாடல் - 1)	7	அமர்நீதி நாயனார் புராணம்
(இலைமலிந்த வேல்நம்பி)		இலை மலிந்த சருக்கம்
எறிபத்தர்	8	எறிபத்த நாயனார் புராணம்
ஏனாதிநாதன்	9	ஏனாதி நாத நாயனார் புராணம்
கண்ணப்பர்	10	கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்
கலயன்	11	குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம்
மானக் கஞ்சாறன்	12	மானக் கஞ்சாற நாயனார் புராணம்
வாள்தாயன்	13	அரிவாள் தாய நாயனார் புராணம்
ஆனாயர் (பாடல் - 2)	14	ஆனாய நாயனார் புராணம்
(மும்மையால் உலகாண்ட)		மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்
மூர்த்தி	15	மூர்த்தி நாயனார் புராணம்
முருகன்	16	முருக நாயனார் புராணம்

சுந்தரரின் தேவாரத் திருத்தொண்டத் தொகை	வரிசை எண்	சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம்
உருத்திர பசுபதி	17	உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம்
திருநாளைப் போவார்	18	திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்	19	திருக் குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம்
சண்டிப்பெருமான் (பாடல் - 3)	20	சண்டேசுர நாயனார் புராணம்
(திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக்கொண்ட)		திருநின்ற சருக்கம்
திருநாவுக்கரையர்	21	திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்
குலச்சிறை	22	குலச்சிறை நாயனார் புராணம்
பெருமிழலைக் குறும்பர்	23	பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் புராணம்
பேயார்	24	காரைக்கால் அம்மையார் புராணம்
அப்பூதி	25	அப்பூதி அடிகள் நாயனார் புராணம்
நீலநக்கர்	26	திருநீல நக்க நாயனார் புராணம்
நமிநந்தி (பாடல் - 4)	27	நமிநந்தி அடிகள் புராணம்
(வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரும் மதுமலர் நற்கொன்றையான் அடியலால் பேணா எம்பிரான்)		வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம்
சம்பந்தன்	28	திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம்
ஏயர்கோன் கலிக்காம	29	ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம்
திருமூலன்	30	திருமூல நாயனார் புராணம்
தண்டி	31	தண்டி அடிகள் புராணம்
மூர்க்கர்	32	மூர்க்க நாயனார் புராணம்
சோமாசிமாறர் (பாடல் - 5)	33	சோமாசி மாற நாயனார் புராணம்
(வார்கொண்ட வன முலையாள் உமைபங்கன் கழலே மறவாது கல் எறிந்த)		வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்
சாக்கியர்	34	சாக்கிய நாயனார் புராணம்

சுந்தரரின் தேவாரத் திருத்தொண்டத் தொகை	வரிசை எண்	சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம்
சிறப்புலி	35	சிறப்புலி நாயனார் புராணம்
சிறுத்தொண்டர்	36	சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்
கழறிற்று அறிவார்	37	கழறிற்று அறிவார் நாயனார் புராணம்
கணநாதன்	38	கணநாத நாயனார் புராணம்
கூற்றன் (பாடல் - 6)	39	கூற்றுவ நாயனார் புராணம்
		பொய் அடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்
பொய் அடிமை இல்லாத புலவர்	40	*பொய் அடிமை இல்லாத புலவர் புராணம்
புகழ்ச்சோழர்	41	புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம்
நரசிங்கமுனை அரையர்	42	நரசிங்க முனை அரைய நாயனார் புராணம்
அதிபத்தர்	43	அதிபத்த நாயனார் புராணம்
கலிக்கம்பன்	44	கலிக் கம்ப நாயனார் புராணம்
கலியன்	45	கலிய நாயனார் புராணம்
சத்தி	46	சத்தி நாயனார் புராணம்
ஐயடிகள் காடவர்கோன் (பாடல் - 7)	47	ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம்
(கறைக்கண்டன் கழல் அடியே காப்புக் கொண்டிருந்த)		கறைக் கண்டன் சருக்கம்
கணம்புல்ல நம்பி	48	கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்
காரி	49	காரி நாயனார் புராணம்
நின்றசீர் நெடுமாறன்	50	நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்
வாயிலான்	51	வாயிலார் நாயனார் புராணம்
முனை அடுவார் (பாடல் - 8)	52	முனை அடுவார் நாயனார் புராணம்
(கடல் சூழ்ந்த உலகெலாம் காக்கின்ற பெருமான்)		கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்
கழல்சிங்கள்	53	கழல்சிங்க நாயனார் புராணம்
இடங்கழி	54	இடங்கழி நாயனார் புராணம்

சுந்தரரின் தேவாரத் திருத்தொண்டத் தொகை	வரிசை எண்	சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம்
செருத்துணை	55	செருத்துணை நாயனார் புராணம்
புகழ்த்துணை	56	புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்
கோட்புலி (பாடல் - 9)	57	கோட்புலி நாயனார் புராணம்
		பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்
பத்தராய்ப் பணிவார்	58	*பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம்
பரமனையே பாடுவார்	59	*பரமனையே பாடுவார் புராணம்
சித்தத்தைச்சிவன்பாலே வைத்தார்	60	*சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம்
திருவாரூரில் பிறந்தார்	61	*திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம்
முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்	62	*முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்
முழுநீறு பூசிய முனிவர் (பாடல் - 10)	63	*முழு நீறு பூசிய முனிவர் புராணம்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்	64	*அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம்
(மன்னிய சீர் மறை நாவல் நின்றவூர்ப்)		மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்
பூசல்	65	பூசலார் நாயனார் புராணம்
வரிவளையாள் மானி	66	மங்கையர்க்கரசியார் புராணம்
நேச	67	நேச நாயனார் புராணம்
செங்கணார்	68	கோச் செங்கண் சோழ நாயனார் புராணம்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்	69	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்
சடையன்	70	சடைய நாயனார் புராணம்
இசைஞானி	71	இசைஞானியார் புராணம்
திருநாவலூர்க் கோன் (பாடல் - 11)	72	வெள்ளானைச் சருக்கம் (நம்பியாரூரர் - சுந்தரர் புராணம்)

இணைப்பு : 2

**பதினொரு திருமுறைப் பாடல்களின் முழுப்பாடல்
முதல் குறிப்பு (302)**

(பெரிய புராணப் பாடல்கள் இடையே திரு.வி.க.வால்
எடுத்தாளப்பெற்ற தொடர்புள்ள திருமுறைப் பாக்கள்;
*எண்கள் பெரிய புராணத் தொடர் எண்)

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு	வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
சுந்தரர் - 7ஆம் திருமுறை				1404	மண்பாதலம்
1	*221	பித்தா		"	திருந்தா
	"	காரூர்		1413	வெறிவிரவு
	225	மத்தம்	20	"	உறிமுடித்த
	234	தம்மானை		1421	பொன்னார்
	269	சந்தம்		"	கடவுந்
அப்பர் - 4-6 ஆம் திருமுறைகள்				1439	பத்தனாய்ப்
	1340	சுற்றாயின		1441	அன்னம்
	"	நெஞ்சம்		1443	வனபவள
	"	முன்னம்		1444	பனைக்கை
	"	சலம்பூ		1445	அரியானை
10	"	போர்த்தாய்		1146	செஞ்சடைக்
	1363	நாமார்க்குங்		1457	பார்க்கொண்டு
	1368	மாசில்	30	1461	நம்பனை
	1385	சுண்ணா		1464	கோவாய்
	1396	சொற்றுணை		1466	நினைந்து
	1404	ஈன்றாளு		1478	ஒன்று
	"	வைத்த		1481	சொன்மாலை

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
	1481	வஞ்சித்தென்
	1490	மற்றிட
	1493	காண்டலே
	1494	மெய்யெலாம்
	1496	பாடிளம்
40	1497	ஆராய்ந்
	1505	முத்து
	1523	போராணை
	1538	பண்ணினோர்
	"	அரக்கனை
	1550	எங்கே
	"	மன்னுமா
	"	யாதே
	"	பாடிப்
	"	திறக்கப்
50	1551	பாட
	1563	மாயிரு
	1570	தலையெலாம்
	"	நீதியைக்
	"	வாயிருந்
	1594	கரவாகும்
	1598	சூற்றுவன்
	1606	வண்டோங்கு
	1610	முந்திழு
	1612	ஒன்றா
60	1615	விறுராண்
	1654	மாதர்ப்

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
	1658	எனக்கென்றும்
	"	கொடிகொள்
	1659	மாலினை
	1674	முளைத்தானை
	1677	வடிவேறு
	1693	பொய்ம்மாயப்
	1697	எண்ணுகேன்
காரைக்கால் அம்மையார் - 11ஆம் திருமுறை		
	1773	பெறினும் - அந்.
70	1784	கொங்கை - மூத்த.
	1785	எட்டி - மூத்த.
சம்பந்தர் - 1-3 திருமுறைகள்		
	1979	தோடுடைய
	"	அருநெறிய
	2005	மடையில
	2010	பூவார்
	2018	காரைகள்
	"	கடல்வரை
	2023	கொடியுடை
	2025	மண்புகார்
80	2029	கண்காட்டும்
	"	பேயடையா
	2065	கற்றாங்
	"	செல்வ
	2077	ஆடினாய்
	"	நீலத்தார்

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
	2084	மத்தாவரை
	2085	நின்று
	2086	முரசதிர்ந்
	2087	ஒடுங்கும்
90	2116	எந்தை
	2151	பீரடைந்த
	2169	மந்திரம்
	2189	கள்ளார்ந்த
	2194	ஒங்கி
	2198	மருந்து
	2200	எண்டிசைக்
	2201	நீலமா
	2204	புலனைந்தும்
	2206	கோடல்
100	2209	அங்கையார்
	2221	துணிவளர்
	2238	அவ்வினைக்
	2247	நன்றுடை
	2248	சுறவக்
	"	செங்கட்
	2249	மண்ணது
	2252	கனைத்
	2253	வாருமன்
	2256	வினவினேன்
110	"	கருத்தனைப்
	2257	செப்ப

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
	2275	முத்திலங்கு
	2305	சீரார்
	2310	அரவிரி
	2316	ஒடே
	2327	இடரினுந்
	2339	வரைத்தலைப்
	2350	மாதர்
	2359	போகமார்த்த
120	2367	மறையினார்
	2373	பைங்கோட்டு
	2385	சடையா
	2389	அங்கமும்
	2394	ஈசன்
	2400	பாடல
	2401	உள்ளமோ
	2402	பருக்கை
	2403	சித்தந்
	2410	அந்தமா
130	2421	பவனமாய்ச்
	2427	குறிகலந்த
	2435	புல்கு
	"	ளரிதர
	2437	சடையுடை
	2448	சடையார்
	2460	மைம்மரு
	2473	வாசி

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு	வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
	2490	சதுரம்		2723	நல்லார்கள்
	2499	தளரிள		2753	வன்னியும்
140	2519	வேயுறு		"	கோடு
	2566	மங்கையர்க்		2768	வீடலால
	"	வெற்றவே		"	குற்றம்நீ
	2570	நீலமா		2773	நக்க
	2607	செய்யனே	170	2784	மண்ணில்
	2643	காட்டுமா		2802	கொட்டமே
	"	வேத		"	ஓடம்
	"	கூடல்		2805	பாடக
	2657	பிரமனூர்		2813	புத்தர்
	2663	மானினேர்		2857	உற்றுமை
150	2667	மந்திர		"	பருமதில்
	2685	போகமார்த்த		2866	முன்ன
	2687	தளரிள		2868	குண்டைக்
	2723	வாழ்க		2870	குன்ற
	"	அரிய	180	2873	உண்ணா
	"	வெந்த		2875	பூவார்
	"	ஆட்பாலவர்க்		2883	குரும்பை
	"	ஏதுக்களாலும்		2898	மறையானை
	"	ஆடும்		2913	துஞ்ச
	"	கடிசேர்ந்த		2915	சிந்தை
160	"	வேத		2923	வானவர்கள்
	"	பாராழி		"	வேயனைய
	"	மாலா		2931	சந்தமார்
	"	அற்றன்றி		2934	விடையவன்

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
190	2994	மட்டிட்ட
	"	உரிஞ்சாய
	3031	வரிவள
	3034	தோடுடையா
	3036	பொன்திரண்
	3050	வண்டார்
	3051	நம்பொருள்
	3148	கல்லூர்ப்
	"	நறும்பொழிற்
	3151	காதலாகிக்

சுந்தரர் - 7ஆம் திருமுறை

200	3179	நீள நினைந்
	3200	பூணாணாவ
	3201	கூடா
	3203	நல்லிசை
	3210	தம்மையே
	3212	மாடமாளிகை
	3215	தண்ணியல்
	3218	விடங்கொள்
	3219	பொருவனார்
	3221	அகத்தடிமை
210	3222	மறையவ
	"	தெருண்ட
	3225	பிறையணி
	3226	குரும்பை
	3229	அழல் நீர்

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
	3233	பொன்னார்
	3235	மறைகளா
	3236	தாரமாகிய
	3240	வைத்தனன்
	3241	ஏசின
220	3243	காருலாவிய
	3246	மற்றுப்
	3255	அங்க
	3262	வடிவுடை
	3264	நஞ்சியிடை
	3265	மெய்யை
	3274	மடித்தாடும்
	3276	சிம்மாந்து
	3277	முன்னவன்
	"	தலைக்கலன்
230	3279	வள்வாய
	3280	மத்தயானை
	"	மூப்பது
	3291	பொன்செய்த
	"	உம்பரும்
	3293	ஏத்தா
	3300	பாறுதாங்கிய
	3304	மருவார்
	3305	பொடியார்
	3306	எனக்கினித்
240	3309	அணிகொ

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு	வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல் முதல் குறிப்பு
	3311	ஊர்வதோர்		3450	அந்தியும்
	3313	நாளும்		3452	ஓர்ந்தனன்
	3322	இத்தனை		3453	கல்வாய்
	"	ஆவியைப்	270	"	புற்றாடரவம்
	"	பாடுவார்		3455	கங்கைவாழ்
	3329	கோவல		"	மண்ணின்
	3341	முதுவாயோரி		3459	மின்னுமா
	"	கச்சேர்		3462	தூவாயா
	3349	நுந்தா		3464	குருகு
250	3350	நெய்யும்		3468	மீளா
	3351	தேனெய்		"	விறற்கு
	3353	விடையின்		3565	அந்தணாளன்
	3356	செண்டாடும்	திருமூலர் - 10-ஆம் திருமுறை		
	3363	பாட்டும்		3594	ஒன்றவன்
	3432	பத்திமையும்	திருவாலவாயுடையார் - 11-ஆம் திருமுறை		
	3435	அழுக்குமெய்	280	3780	மதிமலி
	"	கட்டளேன்	சேரமான் பெருமான் - 11-ஆம் திருமுறை		
	"	ஈன்று		3808	பொன்வண்ணம்
	"	வழித்தலைப்		3839	யாழைப்
260	"	மற்றுத்		3841	கடிதாய்க்
	"	மகத்திற்		"	மையார்
	3436	விண்பணிந்		3850	திருவுடையார்
	3439	பிழையுளன		3855	கோத்திட்டை
	"	மான்திகழும்		3863	ஊனாய்
	3442	முத்தா		3867	தொண்டரடித்
	3447	ஆலந்தான்			

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல்முதல் குறிப்பு
	3870	சித்தநீ
290	3886	பரவும்
	"	கதிர்க்கொள்
	3898	முடிப்பது
	3908	பொன்னும்
	3922	கொடுகு
ஐயடிகள் காடவர்கோன் - 11ஆம் திருமுறை		
	4055	ஒடுகின்ற

வரிசை எண்	பெ.பு. தொடர் எண்	திருமுறைப் பாடல்முதல் குறிப்பு
சுந்தரம் - 7ஆம் திருமுறை		
	4244	உரைப்பார்
	4262	தலைக்குத்
	"	வெறுத்தேன்
	4272	தானெனை
300	"	ஆனை
	"	நிலைகெட
	"	இந்திரன்

இணைப்பு : 3

மேற்கோள் ஆசிரியர், நூல் பட்டியல்

(திரு.வி.க.தம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப் பெற்றவை; *எண்கள், பெரிய புராணத் தொடர் எண்)

அ. ஆசிரியர்

1. அடியார்க்கு நல்லார் (7) - * 299,943,944,953,954,2530,3503.
2. அப்பர் (48) - 1,2,48,86,107,196,213,220,264,305,342,418, 488,823,968,1022,1035,1061,1062,1269,1285,1309,1314,1341, 1349,1361,1371,1426,1438,1466,1521,1582,1651,1673,1733, 1830,1878,1904,2307,2329,2487,2494,2639,2914,3227,3814, 3943,4037.
3. அருணகிரிநாதர் - 1.
4. ஆறுமுகத் தம்பிரானார் (20) - 218,448,473,516,611,631,712, 757,886,947,1063,1244,1545,1648,1835,1944,2173,2380,2389, 3269.
5. இராமலிங்க சுவாமிகள் (3) - 1,3479,3572.
6. இராமலிங்கத் தம்பிரானார் - 3368.
7. இளம்பூரணர் - 22.
8. ஓளவையார் - 1.
9. காரைக்கால் அம்மையார் (4) - 697, 1724, 1771, 1784.
10. கிறிஸ்து (2) - 481, 1904.
11. குந்தகுந்தோசாரியார் - 2689.
12. குமரகுருபரர் - 148.
13. சபாபதி முதலியார், காஞ்சி - 19.

14. சம்பந்தர் (34) - 1,350,747,987,1086,1134,1136,1277,1309,1431,
1520,1521,1524,1702,1864,1904,1946,1958,1968,1979,1997,
2047,2140,2321,2495,2534,2643,2689,2717,2753,2757,3659,
3688,4194.
15. ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜ் - 2989.
16. சாமிநாத ஐயர், டாக்டர் உ.வே. - 609.
17. சுந்தரர் (36) - 23,39,49,126,148,149,151,213,216,218,224,262,
273,327,968,1031,1145,1151,1426,1528,2006,2321,2338,2410,
2643,3198,3209,3335,3390,3419,3425,3513,3526,3813,3841,3863.
18. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை, கா - 189.
19. சேனாவரையர் - 1.
20. சோமசுந்தர தேசிகர், திருவாரூர் - 336.
21. ஷேக்ஸ்பியர் - 952.
22. தாயுமானார் (4) - 1,137,222,1904.
23. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை - 336.
24. நச்சினார்க்கினியர் (8) - 1,28,78,154,273,318,324,3947.
25. நம்மாழ்வார் - 2321.
26. நீலகண்டர் - 250.
27. நீலகேசி உரையாகிரியர் - 609.
28. பட்டினத்தார் - 1.
29. பரிமேலழகர் (2) - 28,318.
30. பெரியாழ்வார் (2) - 2639,2750.
31. பேராசிரியர் (3) - 1,148,250.
32. மகாலிங்க ஐயர் (16) - 5,52,160,167,221,281,286,305,320,617,
704,710,863,884,886,947.
33. மணக்குடவர் - 318.

34. மாணிக்கவாசகர் (25) - 1,139,196,199,204,218,220,250,342,379,
751,979,1060,1371,1469,1605,1972,2321,2379,2569,2732,3588,
3775,3944,4160.

ஆ. நூல்கள்

1. அகநானூறு (5) - 80,658,950,1168,2289.
2. இராசராசசோழன் உலா - 3947.
3. இளம்பூரணம் (2) - 260,1958.
4. இறையனார் அகப்பொருள் (களவியல்) உரை (3) - 154,289,291.
5. இனிது நாற்பது - 1.
6. உதையணன் கதை - 1108.
7. ஐங்குறு நூறு (2) - 701,2289.
8. ஐந்திணை எழுபது - 949.
9. கந்த புராணம் (4) - 1151,2379,3665,4226.
10. கம்ப இராமாயணம் (9) - 1,652,881,1059,1104,1269,2039,2639,
3115.
11. கல்லாடம் - 983.
12. கலிங்கத்துப் பரணி - 3947.
13. கலித்தொகை (26) - 1,22,118,154,266,270,286,320,322,334,609,
654,709,881,908,1238,1331,1657,1771,1834,1985,2289,2970,
3098,3907,3947.
14. காஞ்சிப் புராணம் - 1129.
15. கார் நாற்பது - 949.
16. குண்டலகேசி - 1.
17. கூர்ம புராணம் - 3.
18. சிந்தாமணி (35) - 1,11,64,80,138,148,149,209,273,280,286,320,
334,609,616,658,709,765,908,915,949,1092,1104,1108,1308,1381,
1690,1883,2039,2275,2402,2536,3134,3350,3947.

19. சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை - 294.
20. சிலப்பதிகாரம் (34) - 80,135,158,280,299,320,333,403,404,658,660,662,665,679,688,696,876,881,943,953,955,1000,1167,1346,1424,2530,2689,2801,3503,3700,3947,3949,4075,4221.
21. சிவஞான சித்தியார் - சுபக்கம் (12) - 1,131,144,226,351,557,878,927,1688,1777,1973,2166.
22. சிவஞான சித்தியார் - பரபக்கம் - 2819.
23. சிவஞான பாடியம் - 2289.
24. சிவஞான போதம் - 879.
25. சிவ தருமோத்திரம் - 1229.
26. சிவப்பிரகாசம் (3) - 148,174,554.
27. சிவாகமங்கள் - 174.
28. சிறுபாணாற்றுப்படை (2) - 148,3947.
29. சீகாளத்திப் புராணம் - 832.
30. செங்கோல் மடம், திருநெல்வேலி - 336.
31. செந்தமிழ் (தொகுதி) - 336.
32. சைவசித்தாந்த நூல்கள் - 174.
33. சைவத் திறவு (திரு.வி.க.) - 1979.
34. சைவத்தின் சமரசம் (திரு.வி.க.) - 2321.
35. சைவ புராணம் (3) - 3,350,1644.
36. தக்கயாகப் பரணி (5) - 1282,1701,2534,3851,3949.
37. தருமசேன புராணம் - 1309.
38. திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் (2) - 787,832.
39. திருக்கலம்பகம் - 2689.
40. திருக்குறள் (8) - 1,147,245,361,481,557,2445,2864.
41. திருக்கைலாய ஞான உலா - 2321.

42. திருநாவுக்கரசர் திரு ஏகாதச மாலை - 3309.
43. திருப்பல்லாண்டு - 25.
44. திருமுருகாற்றுப்படை (3) - 1,194,1834.
45. திருமுறை கண்ட புராணம் - 3309.
46. திருவிளையாடல் புராணம் - திருவாலவாயுடையார் (7) - 982, 2533, 2564, 2757, 3766, 3778, 4224.
47. திருவிளையாடல் புராணம் - பரஞ்சோதி முனிவர் (8) - 982, 2386, 2534, 2579, 2757, 3778, 4075, 4077.
48. திருவிளையாடல் புராணம் - பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி (6) - 976, 979, 988, 2386, 2579, 3778.
49. திருமந்திரம் (16) - 1,2,131,143,212,703,752,1019,1223,3570, 3577,3591,3593,3594,3595,4162.
50. திருவுந்தியார் - 1.
51. தேவாரம் (5) - 1,25,979,2085,2804.
52. தொல்காப்பியம் (8) - 1,12,22,160,609,1100,1525,3937.
53. நச்சினார்க்கினியம் (9) - 1,12,194,270,334,915,1690,1883,4284.
54. நம்பியாண்டார் நம்பி திருவந்தாதி (3) - 49,3943,3944.
55. நற்றிணை (2) - 362,718.
56. நெடுநல்வாடை (2) - 64,663.
57. பட்டினப்பாலை (7) - 54,262,512,1089,1211,2289,4196.
58. பதஞ்சலி யோக சூத்திரம் - 3766.
59. பதிற்றுப்பத்து - 663.
60. பழமொழி (3) - 59,135,1904.
61. பழைய குறிப்புரை(க்கார ஆசிரியர்) (43) - 8,251,286,341,353, 374,516,527,559,566,637,675,704,710,712,725,743,757,786,882,884, 886,945,1063,1126,1236,1244,1384,1391,1545,1648,1905,1944, 2173,2329,2338,2380,2389,2716,3269,3368,3479,4018.

62. பிங்கலந்தை - 319.
63. புறநானூறு (14) - 11,99,118,280,444,609,1108,1214,1613,1942, 2676,3098,3402,3979.
64. பூபால ஸ்தோத்திரம் - 2689.
65. பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை (திரு.வி.க.) (3) - 272,350,398.
66. பெரிய திருமொழி - 12.
67. பெரும்பாணாற்றுப்படை - 78.
68. பொருநராற்றுப்படை (2) - 73,3930.
69. போற்றிப் பஹோடை - 194.
70. மணிமேகலை (18) - 1,52,135,147,150,280,306,320,322,444, 553,609,1282,1613,1754,1942,2189,2819.
71. மதுரைக் காஞ்சி (4) - 876,1331,2530,2676.
72. மலைபடுகடாம் (4) - 95,194,718,2039.
73. முருகன் அல்லது அழகு (திரு.வி.க.) (2) - 272,659.
74. முல்லைப் பாட்டு (2) - 704,1331.
75. மெய்கண்ட நூல்கள் - 752.
76. வாசிச சுவாமி மடம் - 2579.
77. வில்லி பாரதம் - 2055.

ஆங்கிலம்

1. The Acquarian gospel of Jesus the Christ (Levi) - 1.

இணைப்பு : 4

மேற்கோள் (முழுப்) பாடல்கள் முதல் குறிப்பு

(திரு.வி.க.தம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையில் எடுத்தாண்டவை;

* எண்கள் பெரிய புராணத் தொடர் எண்)

(அ) ஆசிரியர்

i. அப்பர் (15)

1. ஆராய்ந்தடித் - 901*	9. துறக்கப் - 1781
2. எரிபெருக் - 2689	10. பாடிப் - 1528
3. என்னில் - 3329	11. மண்பாதலம் - 142
4. ஏவியிடர்க் - 2312	12. மனக்கொ - 1386
5. கல்லினோ - 1397	13. மாலைம - 3335
6. கன்மன - 2134	14. வாதுசெய் - 1349
7. கனியினும் - 412	15. வானந் - 142
8. துஞ்சிருள் - 1374	

ii. அருணிகிரிநாதர் (1)

1. செம்மான் - 1

iii. சம்பந்தர் (5)

1. செல்வ - 1432	4. வரியாய - 2321
2. பிரமனூர் - 1917	5. வேதமோ - 1904
3. போதையார் - 1979	

iv. சிவப்பிரகாசர் (2)

1. இலைபடர் - 2574	2. வீட்டிற்கு - 1343

v. சுந்தரர் (1)

1. நற்றமிழ் - 1064

vi. தாயுமானார் (10)

1. அந்தோஈ - 1904	6. எவ்வுயிரும் - 1
2. அன்பர்ப்பணி - 139	7. காரிட்ட - 1469
3. ஆடுவதும் - 1060	8. செப்பரிய - 1904
4. இயல்பென் - 1904	9. மார்க்கண்டர்க் - 2380
5. எங்கெங்கே - 1	10. விரும்பும்சரி - 1

vii. மாணிக்கவாசகர் (8)

1. கண்ணப்பன் - 835	5. நிலநீர் - 1
2. கரணங்கள் - 1,2466	6. பிரமன்அரி - 2379
3. கீதம் இனிய - 1	7. புற்றுமாய் - 777
4. கொள்ளேன் - 3945	8. பூவேறுகோ - 2321

ஆ. நூல்கள்

i. கலிங்கத்துப்பரணி (1)

1. செண்டுகொண்டு - 1167

ii. காஞ்சிப் புராணம் (1)

1. திருத்தொண்டை - 1129

iii. சிதம்பர புராணம் (1)

1. பரிதிசுலந் - 1218

iv. சிந்தாமணி (5)

1. இன்பமற் - 2689	4. சொல்லரும் - 71
2. ஈடுசால் - 75	5. நெல்லுயிர் - 99
3. கேவலம் - 2689	

v. சிலப்பதிகாரம் (3)

1. இலைபடர்ந் - 2574	3. குரை - 660
2. கச்சிவளைக் - 1167	

vi. சிவஞான சித்தியார் (9)

1. அரனடிக் - 1262	6. ஒருவனே - 1
2. அருவமோ - 1	7. ஒருசமய - 1904
3. இறைவனுல - 1262	8. சிவனுரு - 1
4. உருமேனி - 1	9. வேதநூல் - 1904
5. உருவருள் - 1	

vii. சிவஞான போதம் (2)

1. அவன் அவள் - 350	2. அவையே தானே - 752

viii. சிவப்பிரகாசம் (1)

1. பதிபரமே - 174

ix. சைவ சமய நெறி (1)

1. எவ்வுயிரும் - 1,144,3642

x. தக்கயாகப் பரணி (1)

1. மாலைநாக - 3949

xi. திருக்கலம்பகம் (1)

1. அறிவன் - 2689

xii. திருக்குறள் (16)

1. அகர - 1	9. சுவையொளி - 1
2. அகழ்வாரைத் - 1985	10. செயற்கரிய - 432
3. அந்தண - 1,28,2171,2724	11. படைகுடி - 1000
4. அன்பிலார் - 1	12. பொய்யாமை - 361,650
5. அன்பும் அற - 1735	13. பொறிவாயில் - 2246
6. இன்சொலால் - 442	14. மங்கலம் - 3682
7. ஈத்துவக்கும் - 413	15. விசம்பின் - 1234
8. கண்டுகேட்டு - 3426	16. விரைந்து - 138

xiii. திருமந்திரம் (43)

1. அகரம் ஆ - 444	23. சிவமாட - 1
2. அஞ்சனம் - 3594	24. சேர்ந்திருந் - 3593
3. அஞ்சம் அ - 272	25. ஞானம்வி - 1
4. அண்டங்கள் - 1	26. தத்துவ - 1
5. அண்டத்தில் - 1	27. தீமுத - 1
6. அண்டம் எழு - 1	28. தேவர்ந் - 1
7. அப்பணி - 190	29. தேவரோ - 1
8. அப்பனை - 1	30. நாதத்தி - 1
9. அம்பலமா - 1	31. நீடுஞ்சிர - 1
10. அரன்துடி - 1	32. நெற்றிக்கு - 1
11. ஆடியகா - 1	33. புள்ளினும் - 165
12. ஆனத்தி - 1	34. புளிக்கண் - 1
13. ஆனந்தம் - 1	35. பூதலமே - 1
14. ஆனந்தமா - 1	36. மரத்தை - 951
15. இடங்கொண்ட - 1	37. மூன்றுமடக் - 1191
16. இடைபிங்கலை - 1	38. மேதினீமு - 1
17. இருதயந் - 1	39. மேருநடு - 1
18. உடம்பார் - 4074	40. யார்அறி - 1,350
19. எங்குந் - 1	41. விம்மும் - 1
20. ஒன்பதுமா - 1	42. வேதங்க - 1
21. காயாதிபூ - 3581	43. வேதமோ - 1904
22. காளியோ - 1	

xiv. திருவுந்தியார் (1)

1. திருச்சிலம் - 1

xv. திருவிளையாடல் புராணம் (5)

1. அயன்றலை - 4224	4. மருத்தயில் - 2386
2. கருமருப் - 663	5. வரிசை நீ - 2615
3. தக்கமுத் - 663	

xvi. தொல்காப்பியம் (7)

1. அச்சமும் - 289	5. பொன்னென் - 1960
2. கறுப்பும் - 338	6. மழவும் - 120
3. கூர்ப்பும் - 151,2019	7. போர்க்கட - 609
4. பெருமையும் - 288	(மேற்கோள்)

xvii. பதினோராம் திருமுறை (3)

1. கூற்றுக் - 3943	3. மதிமலி - 3780
2. தரணியிற் - 3944	

xviii. மேருமந்திர புராணம் (1)

1. மணிமலிந்த - 2689

xix. விநாயக 7புராணம் (1)

1. அண்டமும் - 2863

xx. பிற நூல்கள் (5)

1. ஒருசீர் செந்தூக்கு - 2178	4. பூமன் சிரங்கண்டி - 1312
2. தக்கோலம் - 3829	5. வெட்சி நிரை - 3937
3. பருப்புடை இருகை - 688	

இணைப்பு : 5

பாட்டு முதல் குறிப்பு அகராதி

(கிழக்குமருதூர் - திருவாளர் - தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களால் கோவை செய்யப்பட்டது.)

பாட்டு	பாடல் தொடர் எண்	பாட்டு	பாடல் தொடர் எண்	பாட்டு	பாடல் தொடர் எண்
அ		அங்கண் இருந்த	1576	அங்கணரைப்பணிந்	3864
அக்குடியின்மேல்	1286	அங்கண் இனிதமர்ந்	3312	அங்கணரைப்போ	2849
அக்குலத்தின்	4032	அங்கண் இனிதமரு	2307	அங்கணன்அம்மை	1780
அக்குலப்பதிக்குடி	405	அங்கண் இனிது	3957	அங்கணனைஅடி	4154
அக்குலப்பதிதன்	911	அங்கண் எய்திய	4274	அங்கணாளர்தம்	2986
அக்கோயில்	4216	அங்கண் ஓரோளி	26	அங்கணாளன்அதற்	39
அகத்தின்புறத்து	3741	அங்கண் மலைத்	693	அங்கணைந்தமர்ந்	2416
அகநிறைந்தபேரு	3650	அங்கண்மாநகரத	1038	அங்கணைந்தரும	2861
அகமலர்ந்தஅர்ச்	4092	அங்கண் மாமலை	1618	அங்கணைந்திளம்	2139
அகல்பாறை	1021	அங்கண் மாமறை	245	அங்கணைந்துகோ	2373
அகலிடத்துயர்ந்த	359	அங்கண் மிக்கஅக்	3165	அங்கணைந்துதம்	1484
அகில்நறுத்துபம்	3134	அங்கண் முன்னை	1242	அங்கணைந்துமண்	2817
அகில்விரைத்	162	அங்கண் மேவிய	2582	அங்கணைவார்தமை	3455
அகிலகாரணர்தான்	139	அங்கண் வடதிசை	2929	அங்கதுகேட்டுநின்	2701
அகிலலோகமும்	4014	அங்கண்வான்மி	1094	அங்கப்பதிநின்	2254
அங்ககன்றுமுனி	1796	அங்கண்விழவிற்	1936	அங்கப்பொழுதிற்	712
அங்கங்கள் அடங்க	1342	அங்கணகன்றம்	2213	அங்கம்எட்டினும்	2569
அங்கண் அணைவார்	2874	அங்கணமர்வார்	3028	அங்கம் ஓதியோர்	3255
அங்கண் அமர்கின்ற	2182	அங்கணர்அடியார்	592	அங்கம்மாநிலத்	2856
அங்கண் அமர்வார்	2451	அங்கணர்ஆரூர்	2397	அங்கயற்கண்ணி	2764
அங்கண் அமர்வார்	3351	அங்கணர்தங்கோ	3921	அங்கவர்ஏக	2498
அங்கண் அமரர்	2887	அங்கணர்தம்	3441	அங்கவர்தம்பின்	3416
அங்கண் அமருந்	1034	அங்கணரைஅடி	236	அங்கவர்தாம்	4070
அங்கண் அரனார்	3891	அங்கணரை ஆமாத்	3452	அங்கவரும்அடி	2831
அங்கண் அருள்	3822	அங்கணரைப்பணிந்	2780	அங்கவரும்அமண்	1309
அங்கண் அவ்வூர்	3628	அங்கணரைப்பணிந்	3304	அங்கவள் உருவ	2997

அங்கவளம்மக்க	3586	அஞ்சைக்களத்து	1718	அண்ணல்அணைந்	1987
அங்கிவன்மலையில்	765	அஞ்சொல்திரு	1431	அண்ணல்அருந்	1385
அங்கினிதமர்ந்து	3567	அடல்முனைமறவர்	630	அண்ணல்திருமுன்	3732
அங்குச்சிலநாள்	3358	அடல்வளவர்	3964	அண்ணல்தொடர்ந்	3359
அங்குநன்மையில்	2420	அடல்விடையே	644	அண்ணல்வீற்றிருக்	12
அங்குநாதர்செய்	3436	அடலிபடும்அங்	4171	அண்ணலவன்தன்	291
அங்குநிகழ்ந்த	1544	அடிகண்மார்எல்லா	1356	அண்ணலார்அடி	3246
அங்குநின்றரி	2423	அடிகள்மார்முகங்	2708	அண்ணலார்அருள்	1145
அங்குநின்றும்எ	3202	அடிபணிந்ததிருமக	133	அண்ணலார்அருளி	3512
அங்குநின்றதிரு	3227	அடிமுதல்உபா	4182	அண்ணலார்அருளிச்	3554
அங்குநின்றெழுந்	2083	அடியவர்க்கடிய	336	அண்ணலார்அன்	1190
அங்குநின்றேகி	2191	அடியவர்கள்எதிர்	2317	அண்ணலார்தமக்	2063
அங்குநீடருள்	3258	அடியவர்கள்களி	2346	அண்ணலார்திருஅ	2134
அங்குமண்ணுலக	1138	அடியவரும்பதியவ	2482	அண்ணலார்திருஆ	2334
அங்குமவன்திரு	233	அடியனேன்அறி	927	அண்ணலார்திருக்	818
அங்குமுற்றி	1622	அடியனேன்ஆதர	1699	அண்ணலார்திகழு	558
அங்குமுன்எனமை	33	அடியனேன்பிழை	4276	அண்ணலார்முன்	3392
அங்குரைக்கென்	90	அடியார்இடுக்கண்	3483	அண்ணலேஎனை	1638
அங்குலைகிப்	3842	அடியாராம்இமைய	2379	அண்ணலைக்கை	666
அங்குள்ளபிறபதி	2907	அடியேன்அங்குத்	3486	அண்ணாமலைஅங்	2873
அங்குறைந்துகண்	1680	அடியேன்உய்ந்தே	3707	அண்ணாமலைமேல்	1583
அங்குறையுந்தன்	1659	அடியேன்பெற்	3198	அணங்கனையதிலக	1294
அங்குறையுநாளின்	1608	அடியேன்பொரு	3783	அணங்கினும்மேம்	3014
அங்கைஅனலேற்	2881	அடியேன்மனையில்	3710	அணிகிளர்தாரவன்	2221
அங்கொருநாள்	3655	அடுத்ததிருத்	4130	அணிகிலம்படிகள்	284
அச்சம்எய்தி	3725	அடுத்துமேன்மேல்	312	அணிமுத்தின்சிவி	3154
அச்சமயத்திடை	1321	அடுப்பதுசிவன்	4179	அணியாரூர்மணி	3299
அச்சொற்கேட்ட	1250	அடைத்திடக்கண்டு	2491	அணியாரூர்மறுகத	3188
அஞ்சலிகுவித்த	2558	அடைமேல் அல	1027	அணைந்ததொண்	3438
அஞ்சலிசென்னி	3409	அடைவிலமண்	1320	அணைந்தருளும்	3334
அஞ்சனமஞ்சனஞ்	3691	அண்டத்திறைவர்	2073	அணைந்துதிருக்	3232
அஞ்சிஅகன்றோடி	2814	அண்டர்நாயகர்	1150	அணையவந்துபுக்	1841
அஞ்சிறைச்சரும்	3093	அண்டர்பிரான்	2227	அணையுந்திருத்	2176
அஞ்சும்உள்ளத்த	2691	அண்டர்பிரானுந்	1266	அணைவுறவந்தெழு	1986
அஞ்சும்உள்ளமோ	1849	அண்டர்பூமழை	547	அணைவுறும்அக்	2356
அஞ்சுவன்கரத்	1163	அண்டர்பெருமான்	3384	அத்தகைமை	2170
அஞ்செழுத்தோதி	3663	அண்டர்வாழ்க்	3490	அத்தர்தந்தஅருட்	25

அத்தர்முன்புசென்	524	அந்தணர்விசய	2142	அந்நாள்போல்எந்	4137
அத்தர்வேண்டிமுன்	140	அந்தணனாம்	391	அந்நாளில்ஆளு	1501
அத்தராசிய	4046	அந்தணாளர்உரை	2101	அந்நாளில்ஆளு	4075
அத்தருவளர்	740	அந்தணாளர்தமை	1254	அந்நாளில்எயிற்	3643
அத்தன்மைகேட்	2815	அந்தணாளர்வண	4239	அந்நாளில்ஒரு	2376
அத்தன்மைபயில்	1458	அந்தணாளரும்ஆங்	40	அந்நாளில்தம்	3325
அத்தனாய்அன்	4150	அந்தம்இலவாமி	988	அந்நாளில்தமக்கே	1515
அத்திருத்தொண்	2579	அந்தமாற்றங்கேட்	3373	அந்நாளில்திலக	1292
அத்திருப்பதிஅக	2343	அந்தமில்சீர்	34	அந்நாளில்மதுரை	3849
அத்திருப்பதிகத்	2686	அந்தமில்பெரு	2984	அந்நாளிற்கொடி	2236
அத்திருப்பதிபணி	2145	அந்தமில்லாஅறி	3604	அந்நாளிற்சண்பை	3687
அத்திருப்பதியின்	42	அந்தமின்றிநல்	1156	அந்நிலைஅணைந்த	2499
அத்திருப்பதியினி	1402	அந்தமெய்ப்பதிகத்	49	அந்நிலைஅணைய	4109
அத்திருப்பதியை	3248	அந்தரத்தமரர்	330	அந்நிலைஅவரை	399
அத்திருமுதூர்	1508	அந்தரத்தெழுந்த	4225	அந்நிலைஆரூரன்	232
அத்திருமுதூரின்	2185	அந்தவிமானந்	1565	அந்நிலைஎழுந்த	603
அத்திருவாயில்	2492	அந்தனான	3613	அந்நிலைநிகழ்ந்த	3250
அத்திறந்துமுன்	2979	அந்திஇளம்பிறை	3569	அந்நிலைமைஅடை	3044
அத்திறம்அறிந்	484	அந்திப்பிறை	982	அந்நிலைமைஆளு	2237
அத்துறையின்மீக்	1310	அந்தியும்நண்பக	3450	அந்நிலைமைக்கண்	3530
அதன்மருங்கு	2211	அந்திவண்ணத்	3383	அந்நிலைமைச்சாக்	3644
அதிகன்படை	3976	அந்திவான்மதி	27	அந்நிலைமைத்	3578
அதிசயம்அன்றிது	1372	அந்நகர்தன்னில்	2539	அந்நிலைமையினில்	1686
அதிர்கழல்உதியர்	3780	அந்நகரத்தினி	4116	அந்நிலையில்அன்	804
அதுகண்டுடைய	1543	அந்நகரதனில்	4198	அந்நிலையில்ஆளு	2012
அதுகண்டுவீரட்	231	அந்நகரில்அடியார்	2830	அந்நிலையில்திருத்	1967
அதுபொழுதே	2297	அந்நகரில்அமர்ந்	2793	அந்நிலையில்மிகப்	1303
அதுவும் முனைவர்	3716	அந்நகரில்அவ்வண்	1597	அந்நிலையேஉயிர்	132
அந்தண்மறை	1252	அந்நகரில்இனி	2796	அந்நிலையேசிவ	4149
அந்தண்வெள்ளி	1648	அந்நகரில்கொ	2214	அந்நின்றதொண்	647
அந்தணர்அவை	198	அந்நகரில்பாரளிக்	3954	அந்நெடுந்திருநகர்	4001
அந்தணர்கள்அதி	1081	அந்நகரில்வாழ்வா	2228	அந்நெறியின்மிக்	1311
அந்தணர்கூறின்	207	அந்நாட்டின்	3453	அப்படிக்கெதிர்	2682
அந்தணர்குளா	2834	அந்நாட்டுத்திருப்	3857	அப்படிச்சின்னாள்	1511
அந்தணர்தஞ்	3579	அந்நாட்டெல்லை	3802	அப்பணியால்	4038
அந்தணர்தேவர்	2724	அந்நாளிர்இரவின்	996	அப்பதிஅணைந்து	4187
அந்தணரின்	1471	அந்நாள்சிலநாள்	2177	அப்பதிக்கண்	3256

அப்பதிக்குமுதல்	1701	அப்பொற்பதியினிடை	494	அரசர்க்கமைத்த	3825
அப்பதிதன்னில்	1756	அப்பொற்பதிவாழ்	980	அரசர்அஞ்சலி	4279
அப்பதிதான்அந்	1906	அப்போதரையார்	2445	அரசரவர்	4120
அப்பதிநீங்கிஅரு	3242	அம்பர்மாநகர்	2433	அரசன்ஆங்கருளிச்	586
அப்பதிபணிந்	2157	அம்பலத்தேவல	4169	அரசனதுபணி	1361
அப்பதிபோற்றி	2193	அம்பலவர்அடியாரை	3702	அரசனுக்குஅதனை	4191
அப்பதியில்அன்	3310	அம்பிகைஅளித்த	2020	அரசனுக்குவெப்ப	2613
அப்பதியில்குடி	4061	அம்பிகைசெம்	1453	அரசியல்ஆயத்	488
அப்பதியில்குல	877	அம்பிகைதிரு	1778	அரசியல்ஆயத்தா	4104
அப்பதியில்விருப்	2905	அம்புயமலரான்	2550	அரசியல்நெறியின்	468
அப்பதியில்அமர்	2302	அம்புனிற்று	108	அரசிலியைஅமர்ந்	3038
அப்பதியிலமர்ந்	3852	அம்பொன்றீடிய	440	அரசுகொள்கடன்	76
அப்பதியின்அந்	1918	அம்பொன்றீடும்	3941	அரண்முற்றிஎறி	3977
அப்பதியின்கண்	2240	அம்பொன்மலைக்கொடி	2921	அரந்தைசெய்வார்	307
அப்பதியைச்சூழ்ந்	1470	அம்பொன்வார்குழற்	1096	அரந்தைதீர்க்கும்	138
அப்பதியைத்	2794	அம்மருங்குகடந்து	1620	அரம்பையராடல்	19
அப்பர்சோற்றுத்	2257	அம்மருங்குநின்	1746	அரவநெடுந்தேர்	1179
அப்பர்தாம்எங்குந்	2838	அம்மலர்க்குழலி	2645	அரவம்அணிந்த	1035
அப்பர்நீர்இனிஅங்	2864	அம்மலர்ச்சீர்ப்	1611	அரியயற்கரியார்	3523
அப்பரிசங்கவர்	2832	அம்மலர்த்தடம்	2320	அரியஅயனுக்கரியா	1414
அப்பரிசுருளப்பெ	1783	அம்மாற்றம்	3984	அரியஅயனேமுதல்	1907
அப்பரிசுவினை	1395	அம்மொழிகேட்ட	1762	அரிசனமும்குங்கு	2235
அப்பரேவேதவன	2484	அம்மொழிமாலைச்	1506	அரிதருசெந்நெற்	73
அப்பாலைக்குடபுல	2230	அம்மொழிவிளம்பி	2547	அரிதிவ்விதிக்கத்	1545
அப்புறத்திடை	2079	அம்மொழிவிளம்பும்	3511	அரியஅத்திருத்	4112
அப்புறம்புரள்	1630	அமுதுசெய்தபின்	1860	அரியகற்பின்	3719
அப்பூங்கானில்	4203	அயல்திறம்புற	1027	அரியகாட்சியர்	2728
அப்பூதிஅடிகளார்	1830	அயல்வரைப்புலத்	685	அரியணையுதனில்	4259
அப்பெருங்கல்லும்	1398	அயலறியாத	403	அரியதில்லைஎனக்	3712
அப்பெற்றியில்	716	அயலோர்தவ	223	அரியநீர்மையில்	2943
அப்பொழுதங்கண்	1990	அயலந்திஅமர்ந்	2364	அரியாணைஎன்	1445
அப்பொழுதணைய	565	அயன்கபாலந்	3698	அரிவைகாரணத்	3546
அப்பொழுததனை	845	அயில்கொள்முக்குடு	1045	அரிவையர்தெரு	4257
அப்பொழுதின்	2442	அரசருளிச்	2519	அருக்கன்முதற்	1925
அப்பொழுதுதிரு	2352	அரசருளிச்செய்த	2399	அருகணைந்தார்த	1366
அப்பொழுதுபொற்	1930	அரசறிய	1804	அருகணையுந்திருப்	2371
அப்பொழுதேஅம்	1449	அரசர்குலப்	1182	அருகர்அதுகேட்	3606

அருகர்தம்மை	3614	அருள்நயந்தஞ்	1400	அவ்வுரைகேட்ட	1748
அருகர்தாமிட்ட	2694	அருள்பொழியுந்	3699	அவ்வுரைகேட்ட	117
அருகர்தியாதுரை	1881	அருள்வெள்ளத்	2301	அவ்வுரைகேட்டபோ	1820
அருகுமுத்தார்	3481	அருளிநீர்மைத்	9	அவ்வுரைகேட்டெ	2824
அருகுதிரு	3692	அருளின்வலியால்	3936	அவ்வுரையில்வரு	125
அருகுதின்றார்	3388	அருளும்இக்கனக	3267	அவ்வுரையும்	2296
அருகுபெரியதேவ	3492	அரையிற்சரணத்	710	அவ்வூர்நின்றுந்	1876
அருங்கடிஎழுந்த	168	அல்லல்தல்	916	அவ்வேலையில்	999
அருட்பெருகுதனி	1455	அல்லற்பவம்அற	1432	அவம்பெருக்கும்	1929
அருட்பெருமகிழ்	1441	அல்லார்கண்டத்	1529	அவர்தங்கண்	363
அருத்தமிழாகரர்	3159	அல்லிமலர்ப்பழ	935	அவர்நிலைமை	1322
அருத்தவத்தொண்	395	அல்லிருள்அன்ன	1392	அவர்முன்பணி	1430
அருத்தவத்தோர்	3074	அலகில்திருப்பதி	2349	அவனிமிசை	2475
அருத்தவர்எழுந்	1818	அலகில்தீர்தவத்	1154	அவனுடையவடி	806
அருத்தனயன்உயிர்	1479	அலர்பகல்கழிந்த	676	அழகின்முன்னி	2950
அருதித்திற்றும்	2937	அலரும்விரைகூழ்	2748	அழகினுக்கணியாம்	3120
அருப்புமென்முலை	3144	அலறுபேர்ஆவை	110	அழல்நீர்ஒழுகி	3229
அரும்பெறல்மறவர்	658	அவ்என்பின்ஒளி	893	அழுக்குமெய்கொ	3435
அருமறைகள்திருக்	2493	அவ்வகைஅவர்கள்	2545	அழுகின்றபிள்ளை	1969
அருமறைநாவல்	205	அவ்வகைமருங்கு	2033	அழுந்தியஇடரு	463
அருமறைப்பய	1042	அவ்வகையதிருநக	1193	அழைத்தபேர்	433
அருமறைமரபுவா	4178	அவ்வகையால்	4056	அழைத்துக்கொடு	1550
அருமறைமுறையிட்	192	அவ்வண்ணந்தொழு	124	அள்ளல்நீர்வயல்	2109
அருமறைமுனிவ	3504	அவ்வழிஅந்திமா	776	அளக்கர்ஏழுமொன்	3096
அருமறையத்தன	1181	அவ்வழிஅவர்கள்	485	அளவில்இன்பப்	3807
அருமறையாற்	2030	அவ்வளவில்அரு	317	அளவில்சனஞ்	1792
அருமறையான	2493	அவ்வளவில்ஆ	2216	அளவில்தொல்கலை	104
அருமறையோர்	3061	அவ்வார்த்தைகேட்	1329	அளவில்பெரும்	3948
அருமறைவாழ்ப்பும்	2634	அவ்வார்த்தைகேட்	2839	அளவில்பெருமை	3792
அருமையாற்	2030	அவ்வாறுபணிந்	297	அளவிலாதபெருமை	5
அருமையினிற்	3682	அவ்வாறுமொழிந்	1012	அளவிலாமகிழ்ச்	2036
அருவரைக்குற	664	அவ்விடத்தை	1376	அளவிலாமகிழ்ச்சிகா	2546
அருவாகிடருவா	4163	அவ்விரவுபுலர்கா	3174	அளவிலாமரபின்	362
அருவித்தந்தசெம்	1113	அவ்விரவுபுலர்காலை	3185	அளிக் குலங்கள்	2232
அருவிலையிற்	2474	அவ்வினைக்கிவ்	2238	அளிமிடைகரை	749
அருள்கொண்ட	1360	அவ்வினைசெய்தி	1394	அளிமிடைதார்	1732
அருள்செய்த	900	அவ்வுரைஅவையின்	201		

அற்றைநாளிர	2096	அன்றவர்க்குக்	2829	ஆ	
அற்றைநாளில்	3940	அன்றவர்கள்	1478	ஆங்கணிசொன்	2153
அறத்தினில்மிக்க	3664	அன்றிரவுகண்	1066	ஆங்கணையும்அவ	1513
அறம்பொருளின்ப	102	அன்றிரவுகனவின்	805	ஆங்கதன்கரையின்	748
அறல்மலியுங்	2289	அன்றிரவேஆதி	3423	ஆங்கதுகேட்டஅர	1393
அறிவில் அமணர்	1567	அன்றினார்புர	4176	ஆங்கதுகேட்டலுங்	1373
அறிவிற்பெரியவர்	1429	அன்றுதிருநோக்	3461	ஆங்கதுகேட்டவேந்	114
அறிவினெல்லை	3813	அன்றுபோய்ப்	3651	ஆங்கப்பணிகளான	1031
அறிவுற்றசிந்தைய	2459	அன்றுவெண்ணெ	3343	ஆங்கப்பரிசைஅறி	1537
அறுசமயத்தலைவ	3641	அன்றுவெண்ணெயி	3395	ஆங்கவர்தஞ்சிலத்	2072
அறுத்ததலையி	3729	அன்னஆதலில்	2736	ஆங்கவர்தந்திரு	1423
அறுவகைவிளங்	3106	அன்னஇம்மொழி	775	ஆங்கவர்தம்அடி	3946
அன்பர்அங்கிருப்	849	அன்னதன்திரு	23	ஆங்கவர்தாங்கள்	2507
அன்பர்இன்புறும்	2959	அன்னதன்மை	4282	ஆங்கவர்போற்றுஞ்	2394
அன்பர்ஈட்டங்	1540	அன்னதன்மையார்	1631	ஆங்கவர்தமனத்	4199
அன்பர்கள்கொ	4223	அன்னதன்மையி	1854	ஆங்கவர்தாட்டந்	1825
அன்பர்குழாத்	2842	அன்னதன்மையில்	2273	ஆங்கவர்தவிடமுன்	2511
அன்பர்மேற்கு	3517	அன்னதாகிய	4048	ஆங்கவரும்அன்று	3914
அன்பராய்அவர்	2565	அன்னதொல்நக	98	ஆங்கவரும்உடன்	3288
அன்பரும்அமை	4192	அன்னதொன்மை	1712	ஆங்கவரைக்கண்டு	3046
அன்பரும்என்	3529	அன்னநாடுகடந்	1623	ஆங்கவன்தன்இல்	1735
அன்பனேஅன்பர்	465	அன்னம்ஆடும்	69	ஆங்கவன்தான்	2820
அன்பனைஅருளின்	219	அன்னவகையால்	4020	ஆங்கவன்பர்தாம்	4006
அன்பின்துணி	994	அன்னவடிவும்	1033	ஆங்கவன்போய்த்	1326
அன்பின்வந்தெதி	244	அன்னவண்ணம்	1549	ஆங்கவன்யார்	3963
அன்பின்வென்ற	3750	அன்னவண்ணம்	3620	ஆங்கவனும்விரைந்	1475
அன்பினுக்களவு	2488	அன்னவர்தமுன்	3528	ஆங்கனம்எழுந்து	2995
அன்புநாராஅஞ்	3385	அன்னவன்பெயர்	32	ஆங்கனம்போற்றி	2564
அன்புநீங்காஅச்ச	3239	அன்னேஉன்னை	3233	ஆங்குடையபிள்ளை	2231
அன்புநீடியஅருவி	2324	அன்னையையும்	2378	ஆங்குநாதரைப்	2087
அன்புபுரியும்	1256	அனைத்துத்திறத்	1240	ஆங்குமருங்கு	1251
அன்புபெருக	272	அனைத்துநூல்	200	ஆங்குமற்றஅருள்	2102
அன்புமிக்கபெரு	3717	அனையசெய்கை	2138	ஆங்குமற்றவர்	1637
அன்புவேண்டுந்	3488	அனையதாகிய	4005	ஆங்குமுன்னிட்ட	3131
அன்புறிமிசை	952	அனையவாகிய	1105	ஆங்குவளர்எயிலி	1170
அன்றரசருளிச்	2490	அனையனபலவும்	674	ஆங்குவனமுலை	1283
				ஆங்குவேதியில்	1863

ஆசனத்தில்பூசனை	1808	ஆதிதேவர்எழுந்த	1898	ஆயநிரையின்குல்	1238
ஆட்கொள்ளும்	924	ஆதிதேவர்தந்திரு	1641	ஆயநுண்பொரு	407
ஆட்சியில்ஆவணத்	202	ஆதிதேவர்முன்	3399	ஆயபலசெய்தொழி	1943
ஆடல்நடுவதுகிற	2406	ஆதிநான்மறை	1819	ஆயபொழுதுதம்	1896
ஆடற்சிலம்பின்	3795	ஆதிமந்திரம்அஞ்	2601	ஆயபொழுதுதிரு	1557
ஆடற்சிலம்பின்	3810	ஆதிமாதவமுனி	52	ஆயபோழ்தின்	2113
ஆடியதிருமுன்	3272	ஆதிமாமறையத்	2332	ஆயர்குலத்தை	939
ஆடினாய்நறுநெய்	2077	ஆதிமுதல்வர்குரங்	2888	ஆயவாரிருளின்	1625
ஆடுகின்றவர்பேர்	255	ஆதிமுதல்வர்தமை	1554	ஆயவாறுமற்றவர்	1652
ஆடுதோகைபுடை	247	ஆதிமுதல்வரை	3036	ஆயவேலையில்	2976
ஆடும்எனவாந்	2741	ஆதிமூதெயில்	1186	ஆயிடைநீங்கி	3251
ஆடும்பெருமான்	3812	ஆதிமூர்த்திஅவன்	37	ஆயினும்பெரியா	2729
ஆடுமயில்இனங்க	961	ஆதிமூர்த்திகழல்	2875	ஆயுள்வேதக்கலையு	3667
ஆடுவார் பாடுவார்	1691	ஆதியாய்நடுவுமாகி	350	ஆர்கொல்பொர	618
ஆண்டஅரசங்	1672	ஆதியார்கோயில்	2019	ஆர்த்திகண்டும்என்	311
ஆண்டஅரசத	1367	ஆதியார்தம்அரத்	2090	ஆர்தமராகநீரிங்	762
ஆண்டஅரசருள்	1364	ஆதியார்தம்மை	3658	ஆர்வநிறைபெருஞ்	3684
ஆண்டஅரசும்	1553	ஆதியார்நீலகண்	366	ஆர்வம்மிக்கெழும்	3090
ஆண்டஅரசெழுந்	1459	ஆதியும்மேலும்	3527	ஆரங்கண்டிகை	144
ஆண்டஅரசெழுந்த	1502	ஆதியோடந்தமில்	1787	ஆரணக்கமலக்	3541
ஆண்டஅரசெழுந்த	1488	ஆய்ந்தசீர்திரட்	1774	ஆரணங்க்ளமதுர	2161
ஆண்டஅரசை	1388	ஆய்ந்தமெய்ப்	1835	ஆரணங்க்ளேஅல்ல	95
ஆண்டகைஅருளின்	172	ஆயஅந்தணர்	1039	ஆரணமும்உலகே	1970
ஆண்டகைமைத்	1293	ஆயஅரசளிப்பார்	4076	ஆரணமொழிகள்	4256
ஆண்டகையாரும்	2184	ஆயஅன்பர்தாம்	3929	ஆரணியத்துலர்ந்	4170
ஆண்டநம்பிஎதிர்	3345	ஆயஇசைப்புகல்	956	ஆரநறுஞ்சேறாட்டி	319
ஆண்டநம்பிபெரு	3827	ஆயகுறிப்பினில்	2239	ஆரம்உரகம்அணிந்	4236
ஆண்டுகொண்ட	3396	ஆயசிறப்பின்பூசனை	3830	ஆரம்என்புபுணைந்த	442
ஆண்டெதிர்அணைந்	669	ஆயசிறப்பினாற்	1230	ஆராஆசைஆனந்த	3808
ஆணையாமென	1086	ஆயசெய்கைய	1708	ஆராதகாதலுடன்	3869
ஆத்திமலரும்	1243	ஆயசெய்கையில்	1839	ஆருயிரின்திரு	1685
ஆதலாலேகுளி	1895	ஆயசெய்கையில்	4261	ஆருரர்அவர்தமக்	3916
ஆதலினால்உன்	2827	ஆயசெயல்மாண்	4064	ஆருரர்தம்பால்	3920
ஆதாரமாயனைத்	4168	ஆயசெயலின்	3892	ஆருரர்மொழிந்	3911
ஆதிஆட்பாலவர்க்	2735	ஆயநாள்களில்	2953	ஆருரன்தனக்கு	3173
ஆதிதிருஅன்பர்	3464	ஆயநாளிடைஇப்	1297	ஆலங்காடதனில்	1784
ஆதிதேவர்அங்கமர்	2868	ஆயநானிலத்	1129	ஆலநிழற்கிழிருந்	3318

ஆலமேஅமுதமாக	2643	ஆறணிந்தார்தமை	2788	ஆனவன்பிணிநிக	2617
ஆலவாய்அண்ணல்	2766	ஆறணியுஞ்சடை	1799	ஆனவாகனம்ஏறு	3101
ஆலவாய்அமர்ந்	4221	ஆறணியுஞ்சடை	3463	ஆனாதசீர்த்தில்லை	1426
ஆலின்கிழ்நால்வர்	2786	ஆறலைத்துண்ணு	655	ஆனாயர்குழலோ	968
ஆலுமறைகுழ்கயிலை	174	ஆறுகொண்டோடு	2718	ஆனாவிருப்பின்	3197
ஆலைகுழ்பூகவேலி	3661	ஆறுசடைமேல்	1531	ஆனிரைகள்அரு	960
ஆலைபாய்பவரார்ப்	68	ஆறுகுடியஐயர்	406	ஆனிரைகூடஅக	940
ஆவடுதண்டுறைஅ	3593	ஆறுகுடியமுடியி	2945	ஆனைஇனத்தில்	1569
ஆவடுதண்டுறையா	1461	ஆறுசெஞ்சடை	846	ஆனைக்காவில்	4214
ஆவணம்பறிக்க	190	ஆறுதிங்கள்ஒழிந்	3743		
ஆவதிதுகேண்மின்	183	ஆறுபெருகிஇரு	3885	இ	
ஆவதும்அழிவ	2639	ஆறும்மதியும்	567	இக்கந்தைஅழுக்	1201
ஆவதென்இதனைக்	746	ஆறுமுடிமேல்	3752	இங்கதுபிழைப்ப	572
ஆவதென்உன்பா	385	ஆறுலவுசெய்ய	1946	இங்கிதன்நாமங்	10
ஆவதென்பாலிகா	2544	ஆறுவகைச்சமயத்	3155	இங்கெழுந்தருளு	2563
ஆவதேசெய்தீர்	3514	ஆனஅத்திருப்பதிக	2411	இங்ஙனம்இரவும்	1627
ஆவதேஸ்நுமக்	2586	ஆனஅப்பொழுது	1771	இசைவிளங்கிட	2131
ஆவதொன்றிது	2592	ஆனஅருள்கொண்ட	3767	இசைவினால்எழுது	199
ஆவிதங்கு	2965	ஆனஅற்றன்றி	2746	இஞ்சிசூழ்வன	3161
ஆவின்றிரைக்குலம்	942	ஆனஅன்பர்தா	4019	இட்டஏட்டினில்	2689
ஆவினிரைமகிழ்வு	3583	ஆனஅன்பர்திரு	4127	இட்டநன்னாள்	3799
ஆழ்கதீயதென்	2726	ஆனகவலைக்கை	3475	இடங்கழியார்	4117
ஆழிசூழுந்திரு	4229	ஆனசீர்த்தொ	602	இடமருங்குதனி	241
ஆழிநெடுமால்	3346	ஆனசெயல்அன்	3171	இடியுற்றெழும்	1382
ஆழிமாநிலத்	3928	ஆனசெயல்முறை	3992	இத்தலைஇவர்	2108
ஆழிவிடம்உண்ட	1448	ஆனசெயலால்தி	4204	இத்தன்மைஅரம்	1692
ஆளிடவேண்டி	3179	ஆனதங்கேள்வர்	364	இத்தன்மைஈசர்	1065
ஆளுடைத்தொண்	606	ஆனதன்மைகண்	537	இத்தன்மைசிவ	2381
ஆளுடையநாயகன்	1469	ஆனதன்மையின்	2992	இத்தன்மைநிகழ்ந்	1345
ஆளுடையாருட	1924	ஆனதொண்டினி	3933	இத்தன்மைநிகழு	3689
ஆளுநாயகர்அன்ப	444	ஆனதொல்நகர்	1131	இத்தன்மையர்	1438
ஆளும்அங்கணர்	2568	ஆனந்தவெள்ளத்	1371	இத்தன்மையராய்	1714
ஆளும்அங்கணருக்	3662	ஆனநாள்செல	2940	இத்தன்மையினை	4240
ஆற்றில்நீர்கடுக	2716	ஆனநாளொன்	4011	இத்தனைகாலமும்	695
ஆற்றின்மேற்	2752	ஆனநிலைமை	3818	இத்தனைபொழுது	817
ஆற்றநாள்களில்	2958	ஆனபுகழ்த்திரு	2777	இத்திருநாடுதன்	651
ஆறணிந்தசடை	3991	ஆனபெருமை	1026	இதற்கினிஎன்கண்	827

இதற்குமுன்எல்லை	277	இம்முனையர்பெ	3989	இவ்வகையால்தந்	1060
இதுஎனக்குமுன்	411	இம்முனையவெம்	632	இவ்வகையால்திரு	4065
இந்தநன்னிலை	914	இம்மையிலேபுவி	2911	இவ்வகையேதிரு	3995
இந்தநிலைமையாரிவ	3365	இம்மம்மலியஎடுத்	1178	இவ்வகைவரு	736
இந்தநிலைமையிலி	3590	இயம்பலதுவைப்ப	166	இவ்வண்ணந்திண்	692
இந்தமாதவர்கூட்ட	146	இயற்பகைமுனி	432	இவ்வண்ணம்இரவு	1071
இந்தாமாநிலத்திறந்	2989	இரந்துதாங்கொடு	3338	இவ்வண்ணம்எழு	995
இந்தமாநிலத்தின்	2093	இரவுகனவில்எழு	3779	இவ்வண்ணம்பெரு	790
இந்தவகையால்	4172	இரவுசென்றுதம்	1886	இவ்வண்ணம்போ	1412
இந்தனத்தைமுறி	794	இரவுபாதகர்செய்	2611	இவ்வளந்தரு	1130
இந்நாளில்திருப்	1417	இருக்கோலம்இடும்	260	இவ்வாறருளிச்	4243
இந்நியதிபரி	3653	இருதிந்தவரும்ம	2622	இவ்வாறுகேட்ட	639
இந்நிலைஇவ்வந்	2534	இருத்தடங்கனும்	2081	இவ்வாறுநிற்பன	966
இந்நிலைஇவன்இங்	1760	இருத்திடைச்	3031	இவ்வாறுலகத்தின்	997
இந்நிலைக்கண்	2097	இருத்தவத்தோர்	2783	இவ்வாறொழு	3833
இந்நிலைமைஉதி	3926	இருபெருவேந்த	3858	இவர்தமைக்கண்	760
இந்நிலைமைஉல	1695	இரும்புலனம்	1937	இவர்திலைஇதுவே	2600
இந்நிலையவெங்	635	இருவர்திருவுள்ள	3835	இவனுயிர்பெற்	3581
இந்நிலையிற்பேரின்	3428	இருவரால்அறிய	429	இழைத்தஅன்பினி	544
இந்நெறிஒழுஞநா	369	இருவருந்தம்பிரா	3540	இழைத்தடங்	2053
இந்நெறியால்அர	4057	இருவரும்எழுந்துபு	3565	இழையணிமுந்நூல்	382
இந்நெறிஒழுகு	843	இருவரும்எழுந்துவா	600	இளமயில்அனைய	3003
இந்நெறியொழுகு	2508	இருவினைப்பாசமு	1399	இளமையில்கிக்கு	368
இப்படிஅமணர்	2538	இருள்மறைமிடற்	204	இளைத்தனர்	772
இப்படிஇழந்த	472	இருளாரும்மணி	3630	இறவாதஇன்ப	1781
இப்படித்தாகிய	1056	இல்லத்திற்சென்	854	இறைஞ்சிஏத்தி	2259
இப்படியால்எய்து	2823	இல்லாளன்இயல்	3587	இறைஞ்சிப்போந்	3204
இப்பந்தர்இப்	1794	இல்லாளன்வைக்க	1741	இறைஞ்சுகதலும்	3673
இப்பரிசணையுஞ்	2557	இவ்வகைஅரசின்	1831	இறையுந்தாமா	3733
இப்பரிசாயிருக்க	1070	இவ்வகைஇவர்கள்	2502	இறையோன்அடிக்	1248
இப்பரிசிவர்க்குத்	466	இவ்வகைஇவ்வந்	3537	இறைவர்ஆணை	3789
இப்பரிசுதிருவமு	800	இவ்வகைநம்மை	3119	இறைவர்கோயில்	3898
இப்பிறவிபோய்	1073	இவ்வகைப்பல	1352	இறைவர்திருக்கா	2918
இப்பெருஞ்சிறப்	3932	இவ்வகைபரவித்	3241	இறைவர்திருத்	3856
இப்பொழுதேவந்	3704	இவ்வகைபலவும்	1002	இறைவர்விரைவி	3494
இம்மலைவந்தெனை	809	இவ்வகையதிரு	1282	இன்பம்பெருகுந்	3765
இம்மாயப்பவத்	1693	இவ்வகைதிருமறை	2496	இன்புற்றங்கமர்ந்த	3035

இன்புற்றங்கமாநா	3301	இணையபஹ்ரிரு	3931	உம்பர்நாயகர்தம்கழல்	299
இன்புறுதாரந்	439	இணையபலவேறு	3084	உம்பர்நாயகரடி	349
இன்றிவர்பெருமை	358	இணையவகைஅற	135	உம்பர்நாயகர்பூச	1141
இன்றுநீரெனக்	412			உம்பருய்யநஞ்சுண்	2802
இன்னசெயலின்	3627	ஈ		உம்பருலகதீசயிப்ப	2008
இன்னடிசில்கறி	1744	ஈங்கிவன்குறித்த	1770	உம்முடையநிலை	3674
இன்னணம்விளங்	3013	ஈசர்மீழலைஇறைய	1530	உம்முடையபெருந்	3070
இன்னதன்மைய	314	ஈசனடியார்க்கென்	3669	உம்மைப்போல	3742
இன்னதன்மையில்	4260	ஈசனருள்ளெனக்	1750	உய்யவந்தசம்பந்த	2095
இன்னதன்மையில்	1349	ஈசனுக்கேஅன்	4152	உரிமைஒழுக்கந்	4017
இன்னதன்மையில்	2078	ஈசனையேபணிந்து	4157	உரிமைநாளில்	3768
இன்னதன்மையிற்	2936	ஈண்டுசாதுக்கள்	2740	உருகியஅன்புறு	2359
இன்னநல்லொழு	1707	ஈண்டுதிவினை	1160	உருகியஅன்பொடு	3922
இன்னபரிசுதிருப்	1891	ஈரமேனியைநீக்கி	449	உருகியஅன்பொழி	808
இன்னபரிசென்	3387	ஈரவேபூட்டும்வா	599	உருநாட்டுஞ்செ	3665
இன்னம்பர்மன்னு	2200	ஈறில்பெருந்தவம்	1988	உரைகுழறி	2633
இன்னல்தரும்இழி	1072	ஈறிலாப்புகழின்	3547	உரைசெய்துவிரை	747
இன்னவகையால்	1902	ஈன்றாளுமாய்	1404	உரைப்பார்உரை	4244
இன்னவகையால்	4097			உலகம்உய்யநஞ்	3934
இன்னவண்ணம்	2895	உ		உலகம்உய்யவும்	50
இன்னவண்ணம்இவ	3778	உடுத்தகோவணம்	532	உலகர்கொள்ளும்	1704
இன்னவாழ்ப்பதி	3164	உடைஒழிந்தொரு	1355	உலகியல்புநிகழ்ச்	2467
இன்னவாறணி	2975	உடையஅரசுலகேத்	229	உலகியல்வேதநூல்	2723
இன்னவாறருள்	2577	உடையநாதர்அமு	3731	உலகில்இல்லதோர்	535
இன்னவாறுசொன்	2436	உடையபிள்ளையார்	2137	உலகின்இயல்பும்	3760
இன்னவாறுவளஞ்	446	உடையபிள்ளையார்க்	2969	உலகினில்ஒழுக்க	4177
இன்னவாறெலாம்	2955	உடையொடுநல்ல	4200	உலகுநிகழ்ந்தபல்	4128
இன்னவாறேஇவ	1717	உண்ணர்மையினா	1538	உலகுபுரக்குங்	3774
இன்னவாறேத்து	341	உண்ணரினவேட்	3315	உலகெலாம்உய்ய	3247
இன்னவாறொழுகு	471	உணங்கல்மீன்கவர்	4003	உலகெலாமுணர்ந்	1
இன்னனஇரண்டு	2712	உணர்வின்றேர்	2064	உழுதசால்மிகவூறித்	62
இன்னிசைஏழும்	1992	உணர்வுபொதுச்	2825	உள்ளிறைந்தெழுந்	759
இன்னிசைபாடின	2181	உணர்வும்ஆவியும்	2615	உள்ளத்தில்	2926
இன்னிசைவண்	2152	உதியர்பெருமாள்	4255	உள்ளிறைகலைத்	3668
இன்னுயிர்செகுக்க	490	உதியர்மன்னவர்	4270	உள்ளம்அன்பு	456
இனியமழலைக்கிங்	3727	உம்பர்உய்ய	3394	உள்ளம்ஆருருகாதவ	93
இணையகடுஞ்சுமர்	4080	உம்பர்தங்கோனை	1413	உள்ளம்இன்புறு	2342

உள்ளவண்ணம்	31	எண்டிசையினுள்	3081	எம்பெருமான்இத	3417
உள்ளுந்தகைமை	1232	எண்டிசையும்	2904	எம்பெருமான்நீர்	3531
உள்ளும்புறம்பும்	4125	எண்ணரியசிவஞா	1971	எம்மருங்குநிரை	950
உளத்திலொரு	4059	எண்ணருஞ்சீர்த்	2040	எய்திஅவர்தம்	3764
உளம்கொள்மறை	1909	எண்ணரும்பெருவ	1153	எய்தியசீர்ஆகமத்	784
உளம்கிழக்கும்பிட்	3848	எண்ணரும்பெரு	2765	எய்தியபேரானந்	1674
உற்பலித்	1773	எண்ணாதடியேன்	3711	எய்துமவர்குறிப்	1200
உறியுடைக்கையர்	2669	எண்ணியஓசைஐந்	215	எய்துமென்பெடை	304
உறுகவின்மெய்ப்	885	எண்ணியநூற்பெரு	958	எய்ப்புநீங்கிநின்ற	1578
உறையுளாகிய	1840	எண்ணில்ஆகமம்	1133	எயிலணையும்முகி	4031
உனக்கவன்தன்	812	எண்ணில்திருவிள	4034	எயிற்குலவும்வள	1280
		எண்ணில்பெரும்	4123	எரிஅவிழ்காந்தள்	3005
உ		எண்ணில்பேர்உலக	248	எரியிடைவாதில்	2706
ஊர்தொறும்பலி	857	எண்ணிலாண்	3012	எரிவிடம்முறை	1814
ஊரில்விடும்பறை	1058	எண்ணிறந்தகட	796	எருக்கத்தம்புலி	4220
ஊழிமுடிவில்	2454	எண்ணிறந்தபரிச	3320	எல்லாஉலகும்	1267
ஊழிமுதல்வர்க்	2065	எண்ணும்இவ்வுலக	455	எல்லாம்உடை	3647
ஊறுகாதலில்	2419	எத்தன்மையராயி	3637	எல்லாரும்புகுந்த	4146
ஊன்அடைந்த	2	எத்திசையுந்தொ	3280	எல்லைஇல்லாக்	3489
ஊனமுதுகல்லை	799	எதிர்கொண்ட	4145	எல்லையில்ஞானத்	3039
ஊனுடம்பிற்பிறவி	3594	எதிர்கொண்டி	1591	எல்லையில்பல்	4033
		எதிர்கொண்டு	3068	எல்லையில்பெருங்	2957
எ		எதிர்சென்றுபணி	2835	எல்லையிலாமறை	1978
எங்கணுமெய்த்	3079	எதிர்வரவேற்றசா	3132	எவ்வுலகும்உய்ய	3575
எச்சில்மயங்கி	1976	எந்தைசுன்னெ	2116	எழுதாதமறை	1605
எஞ்சாதபேரன்பி	3282	எந்தையாரவர்	2734	எழுதுமாமறை	2261
எடுக்குமாக்கதை	3	எந்தையும்எம்அனை	1302	எழுந்தபொழு	1879
எடுத்தஅத்திருப்	4263	எந்திலையில்நின்றா	3646	எழுந்தனசங்கநா	3121
எடுத்தஏட்டினை	2693	எப்பொருளும்	1974	எழுந்திரைமா	4114
எடுத்தகுழற்குவி	944	எப்போதும்இனி	4165	எழுந்துபணிந்து	3840
எடுத்திருப்பதிக	2011	எம்பிராட்டிஇவ்	44	எழும்பணியும்	1482
எடுத்தபாட்டினில்	2994	எம்பிரான்எந்தை	3551	எள்ளுஞ்செயல்	989
எடுத்தமனக்கருத்	1330	எம்பிரான்கோயில்	212	எறிந்தஅதுவே	1262
எடுத்தவண்தமிழ்ப்	2328	எம்பிரான்சிவ	2750	எறிபுனல்பொன்	1462
எடுத்துடன்ற	4077	எம்பிரான்தன்	4206	என்செய்தாய்	766
எடுத்துரைத்தபுத்	2826	எம்பிரான்யான்	374	என்செய்தால்இது	3405
எண்டிசைத்திறத்	3098	எம்பிரானேநீர்	3400	என்செய்தால்திரு	824

என்நினைந்தனைந்	3501	என்றுகூறுவார்	2589	ஏதமில்சீர்மறையவ	3064
என்பொருட்டவர்	2606	என்றுசாலவும்ஆ	301	ஏதமில்பலயோனி	1136
என்மகன்செய்	122	என்றுதங்களுக்கி	2115	ஏதமில்பெருமைச்	3549
என்றடிவீழும்	3533	என்றுதம்பிரான்	513	ஏதமேவினைந்த	2707
என்றபொழுதவர்	1336	என்றுதம்பிரானார்	3268	ஏய்ந்தஅடிமை	3615
என்றபொழுதில்	3796	என்றுதம்மைசன்	3372	ஏய்ந்தகடல்குழல	4072
என்றபோதுமன்	2681	என்றுபகைத்தோ	621	ஏயமாந்தரும்	2683
என்றமண்கையர்	2700	என்றுபலமுறை	275	ஏயுமாறுபல்உயிர்	1083
என்றரசன் இகழ்ந்	123	என்றுபிள்ளையார்	2431	ஏர்கெழுமார்	3006
என்றருளிச்	3983	என்றும்இன்பம்	4286	ஏரினம்ருவும்	3254
என்றலுஞ்சுற்றத்	1769	என்றும்உள்ள	1167	ஏரினமல்குவளத்	441
என்றலும்நின்ற	193	என்றுமற்றுளோ	4013	ஏலஇந்நலம்	3099
என்றவர்அருளிச்	414	என்றுமனைவி	3708	ஏலங்கமழ்கோதை	1019
என்றவர்உரைத்தபோ	2637	என்றுமாமுனிவன்	47	ஏழுவிரலிடை	953
என்றவர்கூற	743	என்றுமுன்கூறிப்	2626	ஏற்றதொண்டரை	4267
என்றவர்போற்றி	928	என்றுமெய்த்	866	ஏற்றினார்அருள்	1640
என்றவர்விண்ணப்	2456	என்றுரைக்கஅர	1795	ஏறணிந்த	3037
என்றவர்விரைந்து	380	என்றுரைசெய்	180	ஏறுகாற்பன்றி	782
என்றவர்கள்விண்	2517	என்றுரைத்தசாரி	2819	ஏறுதற்குச்சிவிகை	2098
என்றவருரைத்த	570	என்றுவாது	2679	ஏறுயர்த்தார்சைவ	2812
என்றவன்	1328	என்றெழும்ஒசை	214	ஏறுயர்த்தார்திருப்	2251
என்றவன்உரைப்	2653	என்னஅதிசயம்	3287	ஏனமோடுமானி	727
என்றவன்கூறக்	476	என்னஅவ்வுரை	410		
என்றவுரைகேட்ட	318	என்னவாதுசெய்	2680		
என்றான்இறை	184	என்னும்பெயரின்	493	ஐ	
என்றின்னைவே	324	என்னேஅடியார்க்	3797	ஐந்துபேர்அறிவுங்	252
என்றின்னை	1233	எனமொழிந்து	127	ஐந்துவருடம்	1223
என்றினையபலகூ	1997			ஐயமின்றிஅரிய	4049
என்றினையபலவு	295	ஏ		ஐயர்அங்கணைந்த	3522
என்றிவ்வுரைகே	1014	ஏகம்பன்காண்	1598	ஐயர்கோலம்அங்	1653
என்றுகணவர்	3721	ஏகமாஞ்சிவமெய்ஞ்	3140	ஐயர்நீர்அருளிச்	387
என்றுகவுணியப்	2463	ஏட்டுவரியில்ஒற்றி	3363	ஐயர்நீர்அவதரித்	2082
என்றுகூறஇறைஞ்சி	30	ஏடகம்பிள்ளையார்	2753	ஐயர்நீர்யாழ்இதனை	2354
என்றுகூறஎல்லை	1558	ஏடநீஎன்செய்தா	421	ஐயரேஅம்பலவர்	1075
என்றுகூறலும்	2587	ஏடுகள் வைகை	2710	ஐயவியுடன்பல	1942
என்றுகூறியஇயற்	409	ஏடுநீர் எதிர்ந்து	2751	ஐயாறதனைக்	3884
என்றுகூறிஅங்க	2333	ஏத்தாதேஇருந்	3293	ஐவனஅடிசில்	683

ஒ		ஒரெழுநாள்	1370	கண்டகவுணியக்	2174
ஒக்கஅமுதுசெய்த	3828	ஒலைகாட்டென்று	189	கண்டசடைச்	3985
ஒக்கநெடுநாள்திவ்	500	ஒவாதேபொழியு	1205	கண்டத்திடை	708
ஒடியெறிந்து	724	ஒவியநான்முகன்	287	கண்டதோர்வடிவால்	188
ஒண்துறைத்தலை	60			கண்டபின்அவர்	2105
ஒப்பரியபேருவகை	3067	க		கண்டபின்கெட்	830
ஒப்பில்பெருங்குடி	938	கங்குலிற்பள்ளி	1864	கண்டபொழுதமண்	2632
ஒருகுடைக்கி	3955	கங்கைநதிகரந்த	388	கண்டபொழுதேக	3030
ஒருகுன்ற	1798	கங்கைநீர்கரந்த	3500	கண்டபொழுதேகெ	645
ஒருதனித்தேவி	4111	கங்கைநீர்கலிக்கும்	842	கண்டபொழுதேகை	2162
ஒருபிறப்பும்எய்தா	2167	கங்கைநீர்த்துறை	3572	கண்டபொழுதேநடு	3980
ஒருமகள்சுந்தல்	907	கங்கையும்தியும்	147	கண்டபோதிலப்	1140
ஒருமுனைகத்	894	கங்கையேமுதல்	1647	கண்டபோதே	1259
ஒருமையத்தந்தல்	2983	கங்கைவார்சடை	2980	கண்டமாந்தர்கள்	3091
ஒருமைந்தன்	129	கஞ்சனூர் ஆண்ட	2196	கண்டருளும்படி	3866
ஒருமைஉரிமை	3939	கஞ்சாறர்மகட்	890	கண்டவர்இதுமுன்	573
ஒருவர்ஒருவரிற்	3819	கட்டியஉடை	4110	கண்டவர்க்குறுகாத	510
ஒருவர்ஒருவரிற்	4254	கடகரிதுறையிலாடும்	554	கண்டவர்கண்கள்	3243
ஒருவாறுபெருங்	1300	கடல்மிசைவங்கம்	1755	கண்டவர்கள்அதிச	3459
ஒழியாப்பெருமை	4233	கடல்விரிபுனல்	733	கண்டவர்கைகள்	3262
ஒளிக்கதித்தரளக்	3115	கடிதனைந்துவாகி	1797	கண்டவியப்பு	1568
ஒற்றியூர்வளநகர	1603	கடிதுமுற்றிமற்ற	4129	கண்டவர்வியப்புற்	1775
ஒற்றியூரின்உமை	3361	கடிதுவந்தமுது	1817	கண்டனர்கைகளார	400
ஒன்றியசிந்தை	2076	கடுமுயற்பறழி	675	கண்டார்கள்	1411
ஒன்றுமனத்தார்	3726	கடுவிசைமுடுகிப்	584	கண்டியூர்விரட்டர்	2255
ஒன்றுவேறுணர்வு	2769	கடைகாவலுடை	1357	கண்டுசென்றணையு	477
ஒ		கடைஞர்மிடைவய	1275	கண்டுதொழுதுகர	1492
ஒங்கியநாற்குல	1185	கடையுசுத்தில்ஆழி	1447	கண்டுதொழுதுவ	1655
ஒங்குகோவணப்	515	கடையுசுத்தில்தனி	1961	கண்டெதிர்போற்	2390
ஒங்குசெந்நெலின்	1109	கடையுடைக்காவ	475	கண்ணகன்புகலூரி	2429
ஒங்குதிருப்பதிகம்	2316	கண்கட்டிவிடுங்	1004	கண்ணார்ந்தஇன்ன	3324
ஒங்குபுணற்பேணு	2452	கண்கள்எண்ணிலாத	171	கண்ணார்ந்ததிருநு	2526
ஒடிஅருகர்கள்	1389	கண்கொள்ளாக்	289	கண்ணாரும்அரும	2313
ஒண்காந்தன்றனி	3350	கண்டஅப்பெருங்	1851	கண்ணிடைகரந்த	175
ஒதமலிநீர்விட	4026	கண்டஅப்பொழு	2655	கண்ணினமணி	3622
ஒதுகிடையிலுட	1227	கண்டஅப்போதே	2497	கண்ணினுக்கணியா	2647
		கண்டஆனந்தக்	1650	கண்ணுதல்கண்ணி	831

கண்ணுதல்கோவில்	335	கருங்கதிர்விரிக்கு	665	கற்பகப்பூத்தளிரடி	1690
கண்ணுதலார்கண	3680	கருங்கழிவேலைப்	2528	கற்பகம்சுன்ற	3011
கண்ணுதலார்திரு	3158	கருதரும்பெருமை	3557	கற்பங்கள்அனைத்தி	2818
கண்ணுதலார்விரு	3277	கருதுங்கடிசேர்ந்த	2742	கற்பனைகடந்த	351
கண்ணுதலிற்காட்	3705	கருநடங்கழிவாக	1621	கற்புறுமனைவியா	367
கண்துயில்எய்தார்	3519	கருநீலமிடற்றார்	4219	கற்றைவார்சடை	2939
கண்நீலக்கடைசியர்	872	கருப்புவில்லோனை	869	கற்றைவேணிமுடி	4201
கண்மலர்களநீர்	1965	கரும்படுகளமர்	77	கறியமுதம்	1740
கண்மலர்காவிகள்	936	கரும்பல்லநெல்	65	கறையணிகண்டர்	2023
கணவர்தஞ்செய்	3558	கரும்புசெந்நெல்	2056	கறைவிளங்கிய	1087
கணவர்தாம்வண	1767	கருமுகில்என்ன	815	கன்றொடுபால்மறை	941
கணவன்தான்வர	1738	கருவரைஒருதனு	731	கன்னிஇளங்கொ	2220
கணவனார்தம்மை	462	கருவரைப்பிற்	2088	கன்னிதன்வனப்பு	2998
கதிர்இளம்பிறைக்	519	கரையில்சம்பலை	1040	கன்னிதிருத்	1295
கதிர்மணிபிறந்த	278	கரையேறிப்பர	3297	கன்னிநன்னெடு	1157
கதிர்முடிமன்னனு	3671	கல்லாலேளறிந்த	3654	கன்னிநாடமணர்	2516
கதிரவன்உச்சி	750	கல்லின்	993	கன்னிமாடத்தில்	2970
கதிரோன்எழ	615	கலஞ்சமைத்ததற்	1754	கன்னிமாவனங்	2866
கந்தம்சுழ்மென்	321	கலஞ்சொரிந்த	4086	கனங்கொண்டமணி	315
கந்தமாம்வினை	2821	கலந்த அன்பர்கள்	2283	கனவுநிலைநீங்கிய	813
கந்தியர்தம்மில்	2537	கலவமென்மயி	2052		
கந்துசீறுமாலி	2676	கலையனார்அதுனைக்	853	கா	
கந்தைபுடைத்	1207	கவருமீன்குவை	1126	காட்டுநல்வேள்வி	3281
கம்பர்காதலிதழுவ	1147	கழறிற்றறியுந்	3902	காடவர்குரிசிலா	4102
கம்பவாணர்கோயி	2896	கழிக்கானல்மருங்	2370	காடவர்கோமான்	4184
கயமொடுகய	3966	கழுமலக்கோன்	1668	காடனும்எதிரே	764
கயல்பாய்ப்பைந்தட	66	கழுமலப்பதிக்	2605	காடெல்லாம்கழைக்	67
கயிலைமால்வரை	1635	கழைசொரிதரளக்	778	காண்டகைமை	1473
கரண்டமலிதடம்	1503	கழையார்தோளி	4210	காண்டலும்தொழுது	3249
கரந்தரும்	1143	களங்கொள்விட	3694	காண்டலேகருத்	1493
கரவாடும்வன்	1594	களமர்கட்டகமலம்	4044	காணவும்எய்தா	2719
கரிப்பருமருப்பின்	663	களவுபொய்காமம்	1789	காணாதஅருவினுக்	3648
கரியகண்டர்தங்	4262	களித்தனர்புண்	2149	காணுங்கண்ணாற்	3598
கருகாவூர்முதலாக	1468	களியானையின்	566	காணும்அப்பெருங்	1645
கருகியமாசடை	2619	கற்குடியாமமை	2246	காதணிவெண்	1615
கருங்கதலிப்பெரு	1276	கற்பகத்தின்பூங்	286	காதல்அன்பர்தம்	1043

காதல்செய்யுங்	1585	காலைஎழும்பல்	3754	கு	
காதல்புரிசிந்தை	1938	காலைசெய்வினைகள்	160	குங்குமத்தின்	3083
காதல்புரிந்துதவம்	3381	காவணம்எங்கும்	2021	குஞ்சிதிருத்தி	3724
காதல்மனையார்	3722	காவளாத்தும்குளந்	1306	குடங்கையின்	838
காதல்மெய்ப்பதிக	3148	காவிநேர்வருங்	302	குடதிசைமேற்	2208
காதலால்அரசன்	861	காவிரிநீர்ப்பெருந்	3577	குண்டர்களுங்	1325
காதலால்மிக்கோர்	2510	காவின்மேல்மு	2268	குண்டிகைதகர்த்	2541
காதலியைக்கைப்	3156	காவினிற்பயிலுங்	70	குண்டையூர்க்கிழ	3176
காதலுடன்அணைந்	2003	காவும்குளமும்	1575	குண்டையூர்நென்	3184
காதலொடுந்தொ	2469	காழிநாடும்கதிர்	2978	கும்பிடுங்கொள்கை	2427
காதற்பெருமைத்	3942	காழிநாடுடைய	3056	குருகாலூர்அமர்ந்	3317
காதில்வெண்குழை	18	காழிமாநகர்வேதி	3100	குருகாலூர்அமர்ந்	3323
காதிலணிகண்டிகை	176	காழியர்கோன்	1664	குருதியின்	626
காப்பணியும்இளங்	883	காழியர்தவமே	1994	குலகிரியின்	3947
காமத்துயரில்கவல்	326	காழியார்தவப்பய	2042	குலச்சிறை	2654
காமர்திருப்பதி	1912	காழியார்வாழ்	2422	குலமுதல்அறிவில்	154
காமவேள்	3007	காழியில்வந்த	2845	குலவந்துறைநீதி	1017
காய்வுற்றசெற்றங்	991	காழிவரும்பெரு	2007	குலவுபுகழ்க்கோட்	3190
காயமும்மனமும்	2623	காளையார்தமைக்	3867	குலவுமறையும்	1225
காயல்வண்கரைப்	1119	கானக்கடிகூழ்	983	குலவயத்தரனார்	4103
கார்கெழுபருவம்	2715	கானப்பேர்யாம்	3865	குழல்செய்வண்	1092
கார்வளரும்மாட	1419	கானவர்துலம்	662	குழியில்விழுவார்	3618
காரணங்கண்ணு	1702	கானவர்தங்குலம்	2920	குழிவாயதனிற்	3601
காரணங்கயம்	4162	கானவர்பெருமா	833	குழைக்கலையும்	881
காரமண்வெஞ்	2479	கானவர்போன	770	குழைமறைகாதினா	194
காரிகைதன்பாற்	3544	கானாட்டுமுள்	3279	குழையணிகாதினா	587
காரேறுங்கோபுர	3953	கானிடைஆடுவா	2642	குற்றாலத்தினி	3859
காரைகள்சூகை	2018	கானிடைநட்டம்	2542	குறவர்பன்மணி	1089
கால்கழல்கட்டிய	623	கானில்வரித்தளிர்	697	குறித்தபொழுதே	1203
காலந்தவறுதீர்த்	1532			குறியில்தான்கு	1703
காலநிலைமையால்	1527	கி		குன்றநெடுஞ்சிலை	2910
காலம்நிரம்பத்	3471	கிளரொளிச்செங்	1173	குன்றவர்அதனில்	652
காலனைக்காய்ந்த	852	கிளைஞரும்மற்றது	2348	குன்றவர்வரி	688
காலினால்தடவிச்	457			குன்றியைநிகர	739
காலெல்லாந்தகட்	1274	கீ			
காலைஎழுங்கதி	2659	கிளொடுகோவணம்	370		

கூ	கையால்அவர்தம்	4023	கோ		
கூடத்தைக்குத்தி	1380	கையில்மான்மழுவர்	22	கோட்டமில்என்	699
கூடலையாற்றுர்	3263	கையில்விளங்கு	1880	கோட்டமலரும்	1029
கூடவந்துமறைய	1579	கையினில்புனை	331	கோடல்கோங்கங்	2206
கூடுமாறருள்	1782	கையினிற்கவர்ந்	1812	கோடாதநெறி	3988
கூர்முனைஅயில்	628	கையினைத்துணி	575	கோடிக்குமுகர்	3841
கூருகிர்மெல்லடி	1052	கையுந்தலைமிசை	1437	கோடுகொண்	1123
கூற்றுதைத்தார்தி	3276	கைவாள்உடன்	646	கோடுமுன்பொலி	721
கூற்றுதைத்தார்ம	2930			கோத்திட்டை	3855
		கொ		கோதில்மரபிற்	3625
கெ		கொங்கினிற்பொ	3245	கோதில்மான்தோ	1213
கெழுமலர்மாதவி	4030	கொங்குநாடுகடந்	3893	கோதிலாஅமுத	1149
		கொடிநிரைத்த	2890	கோதிலாஆரமு	2367
கே		கொடிமாடம்நிலவு	1677	கோதைக்குழந்த	3199
கேட்கவிரும்பிவன்	274	கொடுங்குன்றத்தி	2533	கோதைமாதர்ஆட	2891
கேட்டஅப்பொழு	1857	கொடுங்கோனூரி	3896	கோதையர்குழல்	3103
கேட்டஅப்பொழுதே	2509	கொடுத்தகோவ	516	கோதைவேலார்	4213
கேட்டபொழுதே	3782	கொடுவினைத்	1117	கோயில்வாயில்	4227
கேடிலாப்பெரி	384	கொண்டதொரு	3656	கோயிலினிற்	2037
கேடும்ஆக்கமும்	143	கொண்டல்வானத்	1090	கோயிலுட்பட	3150
		கொண்டுமடுத்த	1245	கோயிலுட்புகு	2487
கை		கொண்டுவந்துதனி	1030	கோயிலைவலங்	4105
கைக்கிடாகுரங்கு	333	கொண்டுவந்துமனை	443	கோலப்பூங்கூடை	560
கைக்கொண்டு	3924	கொத்தார்மலர்க்	220	கோலமுல்லையும்	1097
கைகள்குவித்துக்	1523	கொந்தலர்ப்பூங்	1169	கோலினிற்கோத்	767
கைகள்கூப்பித்	28	கொந்தவிழ்பூங்	3294	கோலும்கயிறும்	1235
கைகள்கூப்பிமுன்	3347	கொம்பனார்இல்ல	851	கோவல்நீடியவீரட்	2871
கைகளஞ்சலி	38	கொய்தபன்மலர்	1142	கோவாமுத்தும்	3386
கைகளுந்தலைம்	2768	கொல்லாதுஞலை	1327	கோவாய்முடுகி	1464
கைகளும்மணி	1628	கொழுவியதசை	774	கோவைவாய்ப்பர	3183
கைச்சிலைவிழுந்த	757	கொற்றஆழிசுவல	100	கோளுமனத்த	3563
கைத்தலத்திருந்த	481	கொற்றவன்அமை	2598		
கைதொழுதுநட	1077	கொற்றவன்அமைச்	2621	ச	
கைதொழுதேத்	2250	கொற்றவன்தன்	2649	சக்கரப்பள்ளி	2265
கைம்மான்மறியார்	2070	கொற்றவன்தேவி	2674	சங்கங்கள்முரன்	1008
கையதனால்ஓத்	2006	கொன்றைவார்	2335	சங்கங்கள்வயல்	2529
கையார்ந்ததிருத்	1595	கொன்றைவேணி	3751	சங்கநாதங்கள்ஓலி	2187

சங்கப்புலவர்	3781	சார்ந்தார் தம்புக	1519	சிலபகல்கடந்து	1764
சங்கர்தாள்பணி	3407	சார்வருந்தவங்கள்	777	சிலபகல்கழிந்த	3566
சங்கரன்நன்அரு	4119	சாருந்தவத்துச்	3398	சிலைமறவர்உரை	696
சங்கரன்நன்அடி	4135	சால்பாயமும்மை	977	சிலையினைக்காப்புக்	682
சங்கரனார்திருவரு	3321	சாலநன்றுமுந்	3713	சிவபாதவிருதயர்	2782
சங்கரனுக்கா	4159	சாலநாள்அங்க	1483	சிவலோகமுடைய	1063
சங்கரனைச்சார்ந்த	4156	சாலநாள்அங்க	378	சிவனடியேசிந்திக்	1973
சங்கிலியார்தம்மரு	3410	சாலநாள்அங்கிப்	4010	சிவனமர்ந்தருளுஞ்	3147
சங்குதுந்துபி	2106	சாலமிக்கவியப்	2103	சிவனருள்ளன	1931
சங்கொடுதாரை	3102	சாலமிகத்தளர்	2798	சிவனுறையுந்திரு	225
சங்கொடுதாரைகா	581	சாலிதேடிஅறுத்	917	சிவிகைமுத்தினிற்	2135
சடைமருங்கில்	131	சாலிநீள்வயலின்	71	சிறப்பித்தருளுந்	3201
சடையானைஎவ்	2385	சாலியின்கற்றை	74	சிறப்புடைத்திருப்	2439
சண்பைஆளுந்	1542	சாற்றிஅங்குத்	3237	சிறிதுபொழுது	3207
சண்பைத்திரு	2455	சாற்றுமெய்ப்	2685	சிறியமறைக்களி	2043
சண்பைநாடுடைய	2501			சிறுத்தொண்ட	2372
சண்பைமன்னருந்	2432	சி		சிறுமணித்தேர்	1955
சண்பைமன்னவர்	2972	சிகையொடுமான்	3105	சின்னந்தனிக்காள	2186
சண்பையர்தம்	3688	சித்தநிலாவுந்	1505	சினவிடையார்	3990
சண்பையாளியார்	1868	சித்தநிலைதிரியாத	3322	சினவிடையேறு	1443
சண்பையாளியார்தா	2110	சிந்தும்பொழுதில்	1261		
சண்பையாளும்	2892	சிந்தைஇடையறா	2173	சீ	
சண்பைவருந்த	1663	சிந்தைகலங்கிச்	3739	சீதமதிஅரவினுட	3679
சண்பைவரும்	2292	சிந்தைசெய்வது	504	சீதமலிகாலத்துத்	1198
சண்பைவேந்தர்	2878	சிந்தைமகிழுஞ்	4253	சீர்கெழுசிவநேசர்	3015
சத்திதற்பரசித்த	1164	சிந்தையால்அள	2355	சீர்கொள்மரபில்	3368
சந்தமென்மலர்த்	3097	சிந்தையால்வாக்	3550	சீர்தருசெங்காட்ட	1510
சம்புலின்அடித்	29	சிந்தையிற்களிப்பு	2597	சீர்திகழும்பாண்டி	1675
		சிந்தைவெந்துய	2966	சீர்நிலவுதிருக்குறி	1210
சா		சிரபுரச்செல்வர்	2560	சீர்நிலவுதிருத்	2807
சாத்திஅங்குவைகு	3223	சிரபுரத்தந்தனர்	2464	சீர்பெருகுந்திருத்	3465
சாதனத்தோடு	4181	சிரபுரத்தில்அமர்	2045	சீர்பெருகுந்நிலநக்	3153
சாதியிலித்தலை	4173	சிரபுரத்துப்பிள்	2520	சீர்மலிஅசோகு	2540
சாயலார்கள்	1189	சிரபுரத்துமறைய	2382	சீர்மறையோர்	1975
சாயுந்தளர்வல்லி	974	சிலந்திக்கருளுங்	1572	சீர்மன்னுசெல்வக்	973
சாயைமுன்பிணிக்	1162	சிலபகல்	867	சீர்மன்னுந்திருத்	1518

சீர்வளர்கோயிலை	2155	சூ	செஞ்சொல்மலர்	2461
சீர்வளர்சிறப்பின்	4197	சூடினார்கரகமலங்	2130	செஞ்சொல்வண்
சீர்வளரும்திருத்	3326	சூதநல்வினை	2946	செஞ்சொற்றமிழ்
சீர்வளருமதிற்	1596	சூதபாடலங்கள்	79	செண்டாடுந்தொ
சீரணிதெருவினாடு	3123	சூதம்நெருங்கு	1711	செந்தமிழ்மாலை
சீரார்காஞ்சிமன்னு	3349	சூதம்பயிலும்	3635	செந்தழல்ஒளி
சீரார்பதியினின்	1548	சூதினில்வென்	3632	செந்தினைஇடியும்
சீரில்நீடியசெம்	502	சூழ்ந்துமிடைந்	2840	செந்தீமேல்எழு
சீரின்மல்கியதிருப்	2858	சூழவரும்பெருஞ்	1951	செந்நெல்ஆர்வ
சீரின்மலிந்த	2391	சூழுந்திருத்தொ	1491	செந்நெல்லும்பொ
சீரின்மன்னிய	2872	சூழுமிதழ்ப்பங்க	976	செப்பரும்பதியில்
சீரின்மன்னியசிவ	2968	சூறைமாருதம்	3968	செப்பலுற்றபொரு
சீரின்மன்னுந்	2884			செப்புதலும்அது
சீரின்விளங்குந்திரு	1525	செ		செம்பரிதிகடல
சீரின்விளங்கும்அ	4126	செக்கர்ச்சடையா	987	செம்பியர்பெருமா
சீரினில்திகழ்ந்த	2026	செக்கர்ச்சடை	1586	செம்பியனாருடன்
சீருடைப்பிள்ளை	2771	செக்குறிறைஎள்	4037	செம்பொற்கரக
சீருந்திருவும்	3638	செங்கட்குறவ	2226	செம்பொற்புரிசை
சீரேறும்இசை	1062	செங்கண்ஏற்றவர்	2051	செம்பொற்புற்றின்
சீலம்இலரேஎனி	3994	செங்கண்ஏற்றவரே	2684	செம்பொன்செய்
சீலம்உய்த்தஅத்	1836	செங்கண்மாதர்	92	செம்பொன்மலைக்
சீலமுடையகோக்	1231	செங்கண்மால்	2791	செம்பொன்முத
சீலமெய்த்திருத்	1861	செங்கண்வயக்	705	செம்பொன்மேரு
சீறடிமேல்நூபுரங்	316	செங்கண்விடையா	1265	செம்பொன்னும்
		செங்கண்விடையார்	2853	செம்பொனின்
சு		செங்கண்விடையார்	4131	செம்மணிவாரி
சுண்ணமொடு	1940	செங்கண்விடையார்	1582	செம்மாண்வினை
சுரமகளிர்கற்பகக்	963	செங்கண்விடையார்	3600	செம்மாந்திங்கியா
சுருதிஆயிரம்ஒதி	2168	செங்கண்வெள்வி	832	செம்மைசேர்சிந்
சுருளுமயிர்நுதற்	3685	செங்கண்வெள்ளே	858	செம்மைநெறிசேர்
சுலவிவயிற்ற	1332	செங்கமலமலர்	2009	செம்மைபெறஎடு
சுழிப்புனற்கடல்	1118	செங்குமுதமலர்	1517	செம்மைமறையோ
சுற்றத்தார்யாரும்	640	செங்குவளைபறித்த	64	செம்மையால்தணி
சுற்றம்நீடியகிளை	2956	செங்கைமான்மறி	2209	செம்மைவெண்ணீ
சுற்றியஅக்குலத்	3592	செங்கோல்அரசன்	3196	செய்தபடிசொல்
சுற்றுமஇருந்த	3209	செஞ்சடைக்கற்றை	1446	செய்தவத்தால்
சுற்றுமாமறைச்	2125	செஞ்சடையார்	3853	செய்தவர்இசை

செய்யுறுயர்திரு	1587	செழியனும்பிள்ளை	2656	சென்றுமணிவாயிற்	3497
செய்யசடையார்திரு	3234	செழுந்தரளப்	2015	சென்றுவிரும்பி	3206
செய்யசடையார்திரு	3212	செழுந்திருவேள்	2194	சென்றுள்புகுந்து	1522
செய்யசடையார்தி	2069	செழுநீர்நறையூர்	3220	சென்னிஅபயன்	1218
செய்யசடையார்ப	1564	செற்றார்தம்புர	4175	சென்னிஇளமதி	3029
செய்யதாமரை	2688	செறிந்தவர்தம்மை	589	சென்னிமிசைநீர்	1883
செய்யபுன்சடை	508	செறிபுன்சடையா	3205	சென்னியால்வணை	383
செய்யபொன்	2124	செறிவலித்தின்	1054	சென்னிவளர்மதி	1905
செய்யமாமணி	1494	செறிவுண்டென்	4100	சென்னிவளர்வெ	3379
செய்யமேனிக்கரு	3748	சென்றகாலத்தின்	2562	சென்னிவெண்கு	404
செய்யமேனியர்	2610	சென்றசென்ற	4248		
செய்யுள்நிகழ்	3944	சென்றடிவணங்கி	487	சே	
செய்வதற்கரிய	431	சென்றனைந்தஅ	1362	சேட்டாருங்கங்குல்	638
செய்வதனை	3434	சென்றனைந்தஆனா	951	சேணார்மேருச்	498
செய்வதொன்றி	2695	சென்றனைந்துசிந்	2870	சேணிவல்திருமலை	1617
செய்வதொன்று	4250	சென்றனைந்துதிரு	2300	சேணுயர்ந்ததிருத்	3052
செய்வினையுஞ்	3645	சென்றனைந்தும	1673	சேணுயர்ந்தவாயில்	2893
செய்தத்கும்பணி	529	சென்றனையும்	3033	சேணுயர்மாடப்	2453
செயலிப்படியே	1249	சென்றதிசையிற்	3803	சேணுயருமாடங்	3076
செருவிவிபுத்தூர்	4132	சென்றமறையோ	1255	சேதிநன்னாட்டுநீ	467
செல்கின்றபோழ்	1068	சென்றவர்கள்	2816	சேதுவின்கட்	2792
செல்லல்நீங்கப்	452	சென்றவர்தடுத்த	424	சேயிழையார்திரு	3414
செல்லுமாமறை	196	சென்றவர்புனி	434	சேர்த்தும்இன்னி	2571
செல்வக்கருவூர்த்	2242	சென்றவருங்கஞ்	888	சேரந்துவிருப்பொ	1657
செல்வத்திருமுன்	2068	சென்றுகண்ணு	4275	சேரமான்தோழ	3843
செல்வத்திருவா	3832	சென்றுசிவகாமி	3961	சேரர்காவலர்	4281
செல்வநெடுமானி	2166	சென்றுசேர்ந்து	1463	சேரர்காவலர்	4285
செல்வம்பிறவறி	2074	சென்றுதம்பிரானை	3510	சேரர்தம்பிரான்	4268
செல்வம்மல்கிய	2059	சென்றுதிகழ்திரு	2253	சேரர்பிரானும்	3834
செல்வம்மல்கியசிர	2941	சென்றுதிருக்கோ	3238	சேரர்பெருமான்	3771
செல்வம்மல்கியதிரு	2578	சென்றுதிருப்பூவ	3851	சேரர்பெருமான்	3786
செல்வம்மல்கியதில்	2865	சென்றுதிருமாந்	2212	சேரர்பெருமான்	3826
செல்வம்மல்குதிரு	3353	சென்றுதிருவீரட்	1313	சேருடனேதிரு	3905
செல்வமலிதிருப்	3073	சென்றுதேவர்தம்	2327	சேவடியில்தொடு	948
செல்வமலிதிருவா	3283	சென்றுதேவாசிரி	3820	சேவித்தனையும்	3836
செல்வமேவிய	445	சென்றுபிள்ளை	1858	சேறணிதண்பழன	874
				சேனையும்ஆனை	862

சை		ஞாலம்உய்யத்	1588	தண்டியடிகள்தம்	3617
சைவநெறிவைதிக	1556	ஞாலம்உய்யநடம்	338	தண்டியடிகள்திரு	3597
சைவநெறிவைதிகத்	4118	ஞாலம்உய்யநாம்	499	தண்டிருதலையும்	397
சையமால்வரை	53	ஞாலம்வியப்பெய்	3295	தண்ணளிவெண்	130
சைவமைந்தர்	2677	ஞானஆரமுதம்	2663	தண்ணிலவார்சடை	3591
சொ		ஞானச்செய்தவ	898	தண்தரளமணித்	288
		ஞானசம்பந்தன்	2100	தண்புனற்குளிர்	2288
சொரிந்தனகுடல்	426	ஞானசம்பந்தரும்	2147	தண்மலர்அலங்கல்	671
சொல்லரசுருடன்	2481	ஞானத்தின்திரு	2631	தந்தகோவணம்	517
சொல்லார்தமிழ்	222	ஞானபோனகர்தி	2575	தந்ததுமுன்தாரா	389
சொல்லின்பெரு	2848	ஞானபோனகர்நம்	2285	தந்தமர்களாயினார்	4142
சொல்லும்எல்லை	1098	ஞானபோனகருக்	3069	தந்தருளும்இக்கந்	1202
சொல்லுவதறியே	435	ஞானம்உண்டார்	4230	தந்திரத்தலைவர்	579
சொல்லிளங்கு	4084	ஞானமெய்ந்நெறி	3151	தந்திருக்கண்களி	310
சொற்பெருவேந்	2400	ஞானமேமுதலா	356	தந்திருமாளிகை	2001
சொற்றுணைவேதி	1396	த		தந்தைதாய்	1291
சொன்னஉரை	2822			தந்தைநிலைஉட்	703
சொன்னநாட்டிடை	86	தக்கஅந்தணர்	2440	தந்தையார்சடைய	153
சொன்னமுறையிற்	3738	தங்கப்பிராந்திரு	4067	தந்தையார்தாயார்	4147
சொன்னவண்ண	1354	தங்கும்அகில	1229	தந்தையார்மொழி	2326
சொன்னவர்க்	2973	தங்கோணத்தவத்	4133	தந்தையாரும்அத்	2952
சொன்னவுரை	694	தஞ்சரணத்	899	தந்தையும்மைந்த	677
சொன்னவையக	2727	தஞ்சேரணம்	568	தம்பியார்உளராக	1304
சோ		தடநிலைக்கோபுரத்	3264	தம்பிரான்அதனை	3515
		தடநிலைமாளிகை	3576	தம்பிரான்அருள்செ	265
சோதிமணிமாளி	3823	தடமெங்குபுனல்	2530	தம்பிரான் அருள்பு	2468
சோதிமணிலேதி	267	தடுக்கலாகாப்	3355	தம்பிரான்அருள்போ	3181
சோலைமறைக்காட்	1561	தடுத்துமுன்ஆண்ட	254	தம்பிரான் அருளி	150
சோதிமுத்தின்	2119	தடுமாறுநெறி	4074	தம்பிரான் தோழ	3408
சோதிவிளக்கொன்	1884	தண்காஞ்சிமென்	1168	தம்பிரான்பணி	604
ஞா		தண்குடர்ப்பரிய	3114	தம்பிரானார்எழுந்த	3484
		தண்டகத்திருநாட்	2863	தம்பிரானார்க்கெதி	3809
ஞாலந்தான்இடந்	3447	தண்டகமாந்திரு	3331	தம்பிரானார்கோயில்	3769
ஞாலம்அறியப்	1268	தண்டமிழ்மாலை	1387	தம்பிரானார்பின்	2534
ஞாலம்உய்ந்திட	2054	தண்டாததொரு	3700	தம்பிராணைத்தொ	3881
ஞாலம்உய்யஎ	3496	தண்டிநமக்குக்	3610	தம்பிராணைத்தோ	4232

தம்புதல்வன்சவம்	1477	தளரும்மின்னின்	2949	தாழ்ந்தெழுந்துமு	2086
தம்பெருமான்கொ	348	தளைத்தடம்பணை	1108	தாழுஞ்சமண்கை	986
தம்பெருமான்கோ	2229	தறையிற்புடைப்	4207	தாழுஞ்செயலின்	1000
தம்பெருமான்சா	649	தன்னுயிர்க்கன்று	112	தாள்அறுவன	728
தம்பெருமான்திரு	3672	தன்னைஒப்பரியது	375	தாள்தொன்றினி	1161
தம்பெருமான்ப	1074	தன்னையாளுடைய	328	தாளாண்மைஉழவு	3169
தம்மறம்புரிமரபி	4016	தன்னையாளுடைய	344	தாளாள்திருச்	3642
தம்மைஅணைந்த	1241	தனிப்பெருந்தரும	107	தாளிணைமேல்விழு	1334
தம்மைஉள்ளவா	2938	தனிவெள்ளிடை	3749	தாளில்வாழ்	717
தம்மையேசிந்தியா	2733	தனுஒருகையில்	771	தாளுடையபடை	1928
தமக்குத்தந்தையர்	2732			தானநிலைக்கோல்	2038
தமனியப்பலகை	4226	தா		தானாள்விருத்தி	614
தருதொழில்திரு	1870	தாண்டவம்புரிய	1788	தானும்அம்மனைவி	1766
தருமசேனர்க்கு	1350	தாண்டும்புரவிச்	3824		
தருமபுரம்பெரும்	2347	தாணுவினைத்தனி	1989	தி	
தரையில்வீழ்தரச்	2962	தாதவீழ்செந்தா	2016	திங்கள் அணிமணி	2163
தலத்தின்கண்	1285	தாதியர்தங்கை	1954	திங்கள்குடியமுடிச்	55
தலத்துவந்து	4283	தாதுகுழும்குழல்	1022	திங்கள்சோசடை	753
தலைநெறியாகிய	1359	தாதையாரும்அங்	2859	திங்கள்தோறும்	2948
தலைப்பட்டார்எல்	634	தாதையாரும்அது	3374	திங்கள்நீர்மை	2104
தலைமிசைச்சுமந்த	773	தாதையாரும்பயந்	1299	திங்கள்முடியார்	1894
தலைமிசைவைத்து	2754	தாமதித்திலக்	3998	திங்கள்வெண்கவிகை	105
தலையின்மயிரை	1570	தாயர்திருமுடித்	1947	திங்களுந்தனில்	1480
தலையினாந்நடந்து	1777	தாயரோடுதந்தை	3370	திசைஅனைத்தும்	2922
தலைவர்தஞ்சக்கர	2266	தாயனார்எனும்	912	திசைகள்தோறும்	3895
தவ்வைசைவத்து	1353	தார்தாங்கிக்கடன்	3982	திசைமயங்கவெளி	1204
தவம்நிறைந்தநான்	540	தாவரியஅன்பினா	4153	திசைமுழுதுங்	969
தவமுயன்றரிதில்	103	தாவாதபுகழ்த்தரு	1324	திசையனைத்தின்	1927
தவமுனிதன்னை	430	தாவாதபெருஞ்	4062	திண்படைவயவர்	631
தவமென்றுபாயிடு	1317	தாவாதபெருந்தவத்	3419	திரண்டமாமறை	208
தவவரசான	3109	தாவில்செம்மணி	1088	திரிபுரமெரித்த	4224
தவளமாளிகைச்	4087	தாவில்யாழ்ப்பா	2047	திருஆலங்காடுறை	1612
தழைமலர்த்தட	2408	தாழ்ந்தவேணியர்	96	திருஆலவாயமர்ந்த	3845
தள்ளும்முறைமை	1032	தாழ்ந்துநாவினுக்	2434	திருக்கச்சிஏகம்பம்	1599
தளர்ந்துமற்றவர்	2602	தாழ்ந்துபலமுறை	3026	திருக்கயிலைவீற்	4164
தளர்ந்துவிழ்மகனை	1815	தாழ்ந்தெழுந்துதி	2925	திருக்கழுக்குன்றத்	3034

திருக்கழுத்தாரந்	3117	திருநாவுக்கரசரும்	2522	திருமறையோர்கள்	2022
திருக்காரோணச்	3837	திருநாவுக்கரசரும்	1604	திருமறையோர்த	2471
திருக்கிளர்சீர்	4060	திருநாவுக்கரசு	1271	திருமாநகரத்திரு	3758
திருக்குறுக்கை	2192	திருநிலவுமணிமுத்	2551	திருமாற்பேறுடை	2906
திருக்கைசென்றரி	926	திருநீலகண்டத்து	2034	திருமிகுமறையோர்	210
திருக்கோடிகா	2195	திருநீலநக்கடிகள்	1516	திருமுகங்கருணை	2673
திருச்சத்திமுற்றத்	2294	திருப்பதிகங்கொடு	3456	திருமுருகன்பூண்	3917
திருச்சின்னம்பணி	2836	திருப்பதிகச்செழு	1514	திருமேனிவெண்	1199
திருச்சுழியலிடங்	3863	திருப்பதிகந்திருந்	2785	திருவடிமலர்மேற்	3113
திருஞானசம்பந்தர்	2310	திருப்பதிகம்நிறை	1983	திருவதிகைப்பதி	1418
திருஞானசம்பந்தர்	2472	திருப்பதிகம்பாடி	3278	திருவளர்சிறப்பி	437
திருஞானசம்பந்தர்	2841	திருப்பாகூர்அணை	2915	திருவளர்நீறு	2668
திருஞானசம்பந்தர்	3063	திருப்பாகூர்நகர்	1609	திருவாயிலினை	1592
திருஞானசம்பந்தர்	3065	திருப்புக்லூர்அமர்	1500	திருவார்ந்தசெம்	4217
திருஞானசம்பந்தர்	3313	திருப்புக்லூர்த்திரு	2392	திருவார்பெருமை	497
திருஞானமாமுனி	1666	திருப்புன்கூர்ச்	1061	திருவாரூர்தனை	3909
திருத்தினைமாநகர்	3327	திருப்புனவாயிற்	3871	திருவாலவாய்	1676
திருத்துறையூர்	227	திருப்பூந்துருத்தி	1658	திருவாளந்திரு	1337
திருத்தொண்டத்	3168	திருப்பெருகு	2010	திருவாறைமேற்	2293
திருத்தொண்டர்அங்	3023	திருமகட்குமேல்	886	திருவான்மியூர்மரு	1601
திருத்தொண்டர்ப	2908	திருமகட்கொடு	3135	திருவான்மியூர்மன்	3024
திருந்திசைப்பதிக	2609	திருமகள்என்ன	480	திருவியமகத்தின்	2773
திருந்தியஇன்	2924	திருமஞ்சனமும்	3761	திருவிராமேச்சரத்	3862
திருந்தியசீர்த்	3045	திருமடஞ்சாரச்	2629	திருவிளக்குத்திரி	4041
திருந்தியவாசநன்	1827	திருமடப்புற	2604	திருவிரட்டானத்	3305
திருந்துதேவன்	2198	திருமணஞ்செய்	3072	திருவுசாத்தானத்து	2527
திருந்துமனையார்	4021	திருமருகல்நகரின்	2375	திருவுடைஅந்த	394
திருநகையால்	1952	திருமலிசெல்வத்	4035	திருவுடைப்பிள்ளை	2749
திருநாகேச்சரத்த	2314	திருமலிபுகலிமன்	2146	திருவுடைமனைவி	428
திருநாவலூர்மன்ன	3328	திருமலியும்புகழ்	4052	திருவுடையதில்லை	1079
திருநாவலூர்மன்ன	3467	திருமலையின்புறம்	791	திருவெல்லையினைப்	3040
திருநாவலூர்வேந்	3873	திருமறைக்காடு	2512	திருவேகம்பரத்	2902
திருநாவலூராளிசி	3340	திருமறைச்சண்	2188	திருவேற்காடமர்ந்	2933
திருநாவலூராளிதம்	3421	திருமறைநம்பர்	2495	திரைக்கெடிலவீர	1339
திருநாவுக்கரசமுது	1474	திருமறைநூல்	1968	திரைசெய்கடல்	4082
திருநாவுக்கரசர்எ	1504	திருமறையோர்அ	1803		

திரைத்தடம்புனல்	2339	தூ	தென்னவர்கோன்	2806	
தில்லைநகர்மணி	4063	தூங்கானைமாடத்	1424	தென்னவர்கோன்	3844
தில்லைவாழ்அந்த	1080	தூண்டுசோதி	1166	தென்னவன்தன்	2661
திலகவதியார்பிறந்	1288	தூண்டுதவவிளக்	1316	தென்னவன்தனக்	2760
திறைகொணர்ந்த	3960	தூதரைப்போக	3506	தென்னவன்தானு	2503
		தூநறும்பசங்கர்ப்பூ	163	தென்னவன்தானு	2767
தி		தூநறுமலர்தரளம்	4258	தென்னவன்தேவி	2648
திங்குறித்தழைத்	641	தூபியும்நட்டு	4183	தென்னவன்நகை	2697
திங்குசொற்றதிரு	4047	தூமணிமாளிகை	2002	தென்னவன்னோக்	2667
திங்குதிர்க்குநல்	1155	தூமலர்ச்சோலை	3660	தென்னவன்பணிந்	2770
திந்தமிழ்நாட்டி	1662	தூமலர்ப்பிணையல்	164	தென்னவன்பெருந்	2574
திதுகொள்வினை	972	தூயஅடிசில்நெய்	3626	தென்னவன்மாறன்	2722
திதுநீங்கிட	1112	தூயதிருஅமுது	3678	தென்னவன்வெப்	2704
திம்பாலொழுக	1215	தூயநற்கறிகளான	1810	தென்னற்குயி	2847
தியவிடந்தலை	1476	தூயநீரால்சிறுத்	3735	தென்னிலங்கை	1678
தியுமியும்படை	4079	தூயமணிப்பொற்	3193	தென்னாட்டமண்	2854
திவிடம்நீங்	1823	தூவெண்டுறைப்	1116	தென்னாட்டமண்	2885
		தூயவெண்ணீறு	1410	தென்னாவலூர்	327
து		தூரத்தேதிருக்	347	தே	
துங்கநீளமருப்பின்	839	தூரியத்துவைப்	582	தேசம்எல்லாம்	46
துங்கமாதவன்	1103			தேசுடையமலர்க்	1196
துஞ்சவருவார்	2913	தே		தேடியஅயனும்	217
துடிக்குறடுகுட்டி	673	தெண்ணிலா	253	தேடியமாடுநீடு	470
துடியடியனமடி	735	தென்திரைகும்	2525	தேம்பொழியும்	1682
துடியிடையான்	2778	தெய்வநிகழ்குற	701	தேமருவுமலர்	2309
துணரிணர்ச்சோ	2401	தெய்வப்பெருமா	1899	தேமலங்கலணிமா	238
துந்துபிகள்முத	2552	தெரிந்துணரின்	4166	தேராருநெடுவீதி	264
துயில்வந்தெய்த	3208	தெரிவரும்பெரு	6	தேரும்கொடியும்	323
துலையிற்புறவின்	4202	தெருளுமெய்க்கலை	2127	தேரொலிக்கமா	1195
துளிவளர்கண்ணீர்	3525	தெள்ளுதண்	1041	தேவதேவனும்	1135
துளைக்கைஹரா	3952	தெள்ளுநீதியின்	3019	தேவர்கள்தேவர்	3149
துன்பம்அகல	4241	தென்தமிழ்	2713	தேவர்தங்குழாம்	4266
துன்றும்புலன்ஹத்	3639	தென்தமிழும்வட	4161	தேவர்தந்தலைவ	2425
துன்னார்முனைகள்	3935	தென்திசைப்பொ	723	தேவர்தம்பிரான்	2132
துன்னுபல்லுயிர்	1137	தென்திசையிற்	2931	தேவர்தானவர்	1646
துன்னுமுழுஉடற்	2554	தென்புகலிஅந்தண	3047		

தேவர்தேவனைத்	2981	தொ	தொழுதுவிழுந்தெ	3444	
தேவர்தொழுந்	1679	தொடங்கியநாள்	3652	தொழுதெழுந்த	1639
தேவர்பிரான்அமர்	3021	தொடுத்தஇதழி	1264	தொழுந்தகைஅன்	598
தேவர்பிரான்அமர்	2801	தொண்டகமுரசம்	687	தொழுந்தகைநாவி	1403
தேவர்பிரான்அமர்	2303	தொண்டர்அன்பெ	520	தொழுவார்க்கே	1981
தேவர்பிரான்திரு	1406	தொண்டர்ஆர்த்த	2120	தொன்மைத்திரு	610
தேவர்பிரான்திருக்	4043	தொண்டர்ஈண்டி	1590	தொன்மைதரு	4208
தேவர்பிரான்திருவி	4218	தொண்டர்உணர	3210	தொன்மைமுறை	1272
தேவர்பிரானைத்	1509	தொண்டர்குழாம்ஆ	2298		
தேவர்பெருமான்	1892	தொண்டர்குழாம்	1450	தோ	
தேவர்பெருமான்கண்	3230	தொண்டர்தம்பெ	2988	தோணியில்நாமங்	2458
தேவர்பெருமான்தன்	3307	தொண்டர்தாம்	2566	தோணிவற்றிருந்	2031
தேவர்புனிவர்க்	2877	தொண்டர்பலரும்	1713	தோள்கொண்ட	616
தேவர்புனிவர்வந்	3821	தொண்டர்மனம்க	1926	தோற்கவும்ஆசை	2698
தேவரும்புனிவர்	2996	தொண்டர்மனம்பி	3043	தோற்றவர்கமுலில்	2711
தேவரொதுங்கத்	3191	தொண்டரைச்	4189	தோற்றவர்கமுலில்	2759
தேவாசிரியன்	3491	தொண்டரைவி	4186	தோற்றும்பொழுதி	3397
தேவிபுதல்வர்ப்	4212	தொண்டனார்க்கிம	489	தோற்றும்மன்	308
தேவியார்தம்மை	2594	தொண்டனார்தமக்	904	தோன்றுகாட்சி	2738
தேவுமால்கொண்	769	தொண்டரிமை	4054		
தேற்றமில்சமண்	2993	தொண்டைமானுக்	3437	ந	
தேனக்ககோதை	870	தொல்லைநான்மறை	1111	நக்கார்முகநோக்கி	185
தேனலருங்	2017	தொல்லைநீள்திரு	2258	நகர்வலஞ்செய்து	3087
தேனார்க்கும்மலர்ச்	261	தொல்லைமால்வரை	345	நகரமாந்தர்எதிர்	3897
தேனாரந்தமலர்ச்	3332	தொல்லைவேட்கோ	376	நங்கள்குலமாளிகை	3785
தேனாருந்தண்பூங்	607	தொல்லைவேத	1536	நங்கள்சமயத்தி	1391
தேனிலவுபொழில்	2787	தொலைவில்செய்	1843	நங்கள்நாதனாம்	45
தேனிலவுபொழிற்	3443	தொழுதுணைவுற்றா	1452	நங்கள்வாழ்வென	3095
தேனிறைந்தசெந்	1091	தொழுதுதிளைத்து	3899	நங்கைஉளநிறை	1134
தேனுங்குழலும்	3943	தொழுதுபலமுறை	2909	நங்கைநித்தன்மை	3526
		தொழுதுபலவகை	1681	நங்கைபரவையார்	3472
		தொழுதுபுறம்ப	2245	நங்கைபரவையாரு	3880
		தொழுதுபுறம்போ	3022	நச்சிஇன்தமிழ்	2329
தை		தொழுதுபுனல்	3616	நஞ்சுகலந்தூட்டிட	1377
தையலார்ச்சங்கிலி	3375	தொழுதுபோற்றி	548	நஞ்சும்அமுதாம்	1374
தையலார்தமக்கரு	3412	தொழுதுவிழுந்து	2880	நட்டம்புரிவாரணி	992

நடமேபுரியுஞ்	1226	நல்லவெனஉறுப்பு	1727	நா	
நண்ணிஇறைஞ்சி	1878	நல்லூர்இறைவர்	3228	நாககுதவஞ்ஞாள்	239
நண்ணிநாளும்	3602	நல்லூரில்நம்பர்	1485	நாகதலத்தும்	3949
நண்ணிமாமறைக்	720	நல்லொழுக்கந்	390	நாட்டார்அறிய	1903
நண்ணியஒருமை	863	நலஞ்சிறந்தஞான	3596	நாட்டுநல்லிசை	303
நண்ணியதவச்சிவ	372	நலம்பெருகுஞ்	4139	நாட்டுமறைமுறை	3059
நண்ணியவயல்கள்	918	நலம்பெருகும்அப்	3330	நாடியகழல்வயவர்	738
நண்ணுந்திருநாவு	1577	நலமலியுந்திருவிதி	3041	நாடும்அன்போடு	534
நண்ணும்இசை	1024	நலிவாரும்மெலி	964	நாடுமின்பொற்பு	281
நதியும்மதியும்	495	நவமின்சுடர்	1433	நாடொறும்பணிந்	3548
நந்திஎம்பிரான்	2062	நள்ளார்களும்	612	நாடோறுஞ்சிவ	3649
நந்திபிரானார்வந்	3532	நள்ளாற்றில்எழுந்	2358	நாணனும்அன்பும்	752
நம்பர்அடியார்	1736	நள்ளிருட்கண்	2048	நாணனேதோன்	745
நம்பர்தாம்அடிமை	3545	நள்ளிருள்நாய	3568	நாணனொடுகாட	802
நம்பர்தாம்அதனை	3505	நற்பதிஅங்கமர்	3574	நாதமங்கலமுழக்	3089
நம்பர்தாளின்வழி	3777	நற்றமிழ்வரைப்பின்	85	நாதமறைதேர்	1889
நம்பர்மகிழ்திரு	2477	நற்றவக்கன்னியார்	3139	நாதர்தம்அருள்மு	2644
நம்பரைநலந்திகழ்	2156	நற்றவர்தங்குழாத்	3048	நாதர்தம்அருளால்	3555
நம்பிஅருளாற்	3478	நற்றவராம்பெரு	897	நாதர்தம்திரு	549
நம்பிதாமும்	3815	நற்றிறம்புரி	1085	நாதர்பால்பொருள்	3265
நம்பிபாதஞ்சேர	3889	நறவமார்பொழிற்	2860	நாதர்த்ருவுந்திரு	1581
நம்பியாருர்திரு	3189	நறைஇகழித்திரு	3677	நாதரும் அதனைக்	3503
நம்பியாருர்த்நெஞ்	3542	நறைகமமுஞ்சடை	392	நாதரும்பெரு	1144
நம்பியாருரனுக்கு	3424	நறையாற்றுங்கமுகு	1277	நாதரைப்பணிந்து	3111
நம்முடையகுல	704	நன்மையுக்கு	2687	நாதன்தன்அடி	3633
நம்மையுடையவர்	1801	நன்மைசாலும்	1834	நாதனார்அருளிச்	343
நமக்குமுன்பிங்	450	நன்மைநீடியநடு	1084	நாம்அறியோம்	1949
நரசிங்கமுனையர்	151	நன்மைபெருகரு	1465	நாமகரணத்தழகு	1944
நல்லகோவணம்	527	நன்றிபுரியும்	1222	நாமமுதூர்மற்றத	1023
நல்லசெங்கிரை	923	நன்றுசாலஎன்றன்	533	நாமார்க்குங்குடி	1363
நல்லதாய்தந்தை	1811	நன்றும்இழைத்த	4205	நாமிங்குண்ப	3744
நல்லதோழர்நம்	3900	நன்றுமகிழுஞ்சம்	3203	நாயகன்கழல்	17
நல்லநந்தன	3930	நன்னீர்ப்பொன்	4237	நாயன்நீரேநான்	3487
நல்லநவகும்பங்கள்	1244	நனிபள்ளிஅமர்ந்த	3308	நாயனார்உமக்களித்	2430
நல்லநாள்பேற	2944	நனைந்தனையதிரு	1466	நாயனார்தொண்	4050
நல்லபதமுறவெந்து	797	நனைமருவுஞ்சினை	1048	நாயனார்முதுகுன்	3286
நல்லபொன்னொடு	539			நாயனைஅடியான்	3543

நாரணற்கும்	4167	நிரந்தகங்குலின்	3092	நின்றுகோபுரத்தை	256
நாரணன்நான்	2249	நில்லாதஉலகியல்பு	1307	நின்றெங்குமொய்க்	715
நாலடிமேல்வைப்பு	2180	நிலத்தின்ஓங்கிய	1036	நினைத்தனர்வேறு	825
நாலாங்குலத்திற்	3366	நிலமகட்கழகார்	97		
நாலுகரணங்களும்	1720	நிலமிசைப்பணிந்த	2559	நீ	
நாலுத்தந்தமும்	2961	நிலவியஅத்திருப்	3666	நீக்கரியநெற்குன்	3186
நாலுர்தென்திருச்	1486	நிலவும்எண்ணில்	13	நீங்குதியில்பாங்கி	3413
நாவலர்கோன்ஆரு	224	நிலவும்பெருமை	3806	நீங்கும்இரவின்	1005
நாவலர்தம்பெரு	3908	நிலவுமாளிகை	2337	நீடியஅப்பதிகளே	2234
நாவலர்மன்னவர்	3925	நிலைச்செண்டும்	3878	நீடியஅப்பதிநின்	1656
நாவலுர்மன்னர்	3167	நிலைமைமற்றது	541	நீடியசர்கடல்	1728
நாவலுர்மன்னனார்	3175	நிறைகுடந்தாபந்	2443	நீடியபேரன்பு	2449
நாவலுர்வந்தசைவ	332	நிறைகுடம்தாபம்	170	நீடியமணியின்	1440
நாவாண்டபலகலை	1957	நிறைசெல்வத்	2363	நீடுகாஞ்சிவாண	2889
நாவின்தனிமன்	2446	நிறைந்தநீறணி	947	நீடுகோபுரம்இறை	2323
நாவினுக்கரசர்கே	1822	நிறைந்தமறை	3839	நீடுகோபுரமுன்	3257
நாவினுக்கரசரும்	2424	நிறைந்தாரா	3032	நீடுசீர்த்திருநீல	1856
நாவினுக்குவேந்த	2470	நிறையழிந்த	4122	நீடுசீர்த்திருவாய்	2500
நாவுக்கரசர்எழுந்	2396	நிறையும்பரிசு	1885	நீடுசீர்த்தென்னர்	2772
நாவுக்கரசரும்	1427	நின்அறநெறியை	2651	நீடுதண்பணை	1110
நாவுக்குமன்னர்	1467	நின்றஅன்பரை	1862	நீடுதிருக்கழுக்குன்	1600
நாளிகேரஞ்	78	நின்றஊர்ப்பூசல்	4185	நீடுதிருக்கழுமலத்	1999
நாளும்நம்பி	1716	நின்றசெங்குருதி	828	நீடுதிருக்காளத்தி	3573
நாளும்பெருங்	981	நின்றதிருத்தாண்ட	1684	நீடுதிருத்தாங்கா	1422
நாளுமிகும்பணி	1315	நின்றநிலைமை	3476	நீடுதிருத்தொண்	2805
நாளைப்போவேன்	1067	நின்றமறையோர்	1800	நீடுதிருநின்றி	2190
நான்மறைநூற்	1497	நின்றமுதுகுறக்	698	நீடுதிருநீலநக்கர்	2366
நான்மறைமுனி	209	நின்றவர்அங்கெய்	1069	நீடுதிருப்புவணத்	3850
நானமான்மதநளிர்	2405	நின்றவர்அங்கெதிர்	3415	நீடுதிருப்பொழிற்	2903
		நின்றவர்தம்மை	2515	நீடுதிருவாச்சிரா	2224
		நின்றவர்தம்மை	3261	நீடுதிருவாஞ்சியத்	2476
நி		நின்றவன்தொண்	4277	நீடுதேவர்நிலைகளும்	16
நிகரிலாமேரு	2305	நின்றவியியின்	1257	நீடுதொண்டர்கள்	2123
நிகழும்ஆங்கவர்	2942	நின்றவேதியர்	526	நீடுதொல்புகழ்	4000
நிகழும்முறைமை	1224	நின்றாலும்இருந்	4158	நீடுந்திருவுடன்	1436
நித்தமும்நீங்காநிலை	3240	நின்றியூர்மே	3309	நீடுநிலைத்தோர	3077
நித்திலச்சிவிகை	2270				

நீடுநீள்நிலை	2061	நீற்றொளிதழைத்	3118	பங்குனித்திருநா	3502
நீடுபுகழ்த்திரு	1496	நீறணிந்தார்அகத்	1338	பஞ்சநாதமும்	4015
நீடுபூசனைநிரம்பி	1842	நீறுசேத்திரு	1101	பஞ்சின்மெல்லடிப்	305
நீடும்அப்பதிநங்கு	2274	நீறுபுனைவார்	1901	பட்டவனவிலங்	793
நீடும்அன்பினில்	1044			படங்கொள்அரவில்	3218
நீடும்இசைத்திருப்	2914	நு		படர்பெருந்தொங்	3122
நீடும்உரிமை	3775	நுதலின்கண்விழி	1018	படர்ந்தபேரொளிப்	91
நீடும்பராய்த்துறை	2244			படிமிசைநிகழ்ந்த	4101
நீடுமெய்ப்பொரு	2699	நெ		படியில்ஞானமுண்	2404
நீடுவண்புகழ்ச்	3160	நெஞ்சம்சசனைக்	1139	படியில்நீடும்பத்தி	4235
நீடுவாழ்பதியாகும்	2099	நெஞ்சில்மருவுங்	3609	படியேறுபுகழ்ச்	3846
நீடுவேலைதன்	4085	நெடிதுபோதுயிர்த்	755	படிவம்மாற்றி	1900
நீண்டசெஞ்சடை	4193	நெடியோன்அறி	569	படுபொருளின்றி	2717
நீண்டவரைவில்	1451	நெடுங்களத்	2252	படுமணியும்பரிச்	3951
நீணிலைக்கோபுர	2803	நெடுஞ்சடைகரந்	371	பண்டிசரிகோவண	177
நீணிலைமாளிகை	2290	நெருங்குதூரியங்	169	பண்டுகயிலைத்திரு	3382
நீதிமாதவர்	339	நெருங்குபைந்	722	பண்டுதிருவடிமற	1958
நீர்நாடுகடந்தருளி	2531	நெருப்பில் அஞ்சி	2954	பண்டுநிகழ்	3426
நீராடித்தருப்பித்	1963	நெருப்பினில்	2709	பண்டுபுரிநற்ற	1319
நீராட்சடையான்	3706	நெல்வேலிநீற்றழ	3860	பண்டுபோலப்பல	1888
நீராருஞ்சடைமுடி	1498	நெற்றியிற்சண்ணர்	21	பண்ணார்பதிக	2066
நீராருஞ்சடைமுடி	3681	நெற்றிவிழியான்	182	பண்ணாரமொழி	3377
நீராருஞ்சடையா	4093	நெறிகொண்ட	706	பண்ணியவஞ்சனைத்	2553
நீரின்மலிந்தகட	3762	நே		பண்ணிறையும்	3300
நீரின்றிப்போலி	3163	நேசம்நிறைந்த	1270	பண்ணிறைந்த	3460
நீலநக்கடிகளும்	2426	நேர்ந்தவர்எதிர்த்	423	பண்ணின்பயனாம்	1219
நீலமாமஞ்சை	949			பண்ணுறும்உறுப்பு	583
நீலமாமிடற்றாலவா	2570	நோ		பண்தருவிபஞ்சி	82
நீலமாவிடந்திரு	2862	நோக்கிடவிதியி	2641	பண்பயில்வண்ட	1456
நீவிதிதம்பஉழத்தி	932			பண்பயில்வண்டின	2225
நீள்நிதியாமிது	393	ப		பண்புடைஅமைச்	2758
நீளிடையுடுகி	627	பகர்ந்துலகுசீர்	1046	பண்புடையபாண்	1670
நீளிடையிசை	732	பகற்பொழுது	3180	பண்புபெருகும்	3790
நீற்றலர்ப்பேரொளி	1047	பங்கயக்கண்அருவி	2927	பண்புமிக்ககிறுத்	3714
நீற்றழகர்பாட்டு	3290	பங்கயச்செங்கைத்	3446	பண்புமிக்கார்பல	1705
நீற்றால்திறை	1340	பங்கயப்பாசடை	2357	பண்புமேம்படுநிலை	1855

பணிகொள்ளும்	4040	பரமர்அருளால்	3746	பல்பதியும்நெடுங்	1613
பணிந்துவீழ்ந்த	2414	பரமர்தந்திருக்கரு	2158	பல்பெருநற்கிளை	1725
பணிந்தெழுந்துகை	2331	பரமர்தந்திருப்பறி	2345	பல்லவனும்அது	1365
பணிந்தெழுந்துத	789	பரமர்திருஅரத்	3454	பல்லியங்கள்பரந்த	88
பணிபுவனங்களி	962	பரமர்திருப்பரங்	3854	பல்லிநாதம்	2646
பணியார்வேணி	1584	பரமனார்தந்திரு	2882	பல்வகைத்தாண்	1660
பணியும்அப்பதி	2280	பரவமேன்மேல்	1258	பல்வேறுவாளி	713
பணியும்அன்பரை	530	பரவிஅப்பதிகத்	3244	பலதுறைகளின்	734
பணிவளர்அல்குல்	3002	பரவிஏத்திஅங்	2438	பலநாளன்அமர்வார்	3215
பணிவுடையவடிவு	878	பரவிஏத்தியதிரு	2869	பலமுறையும்பணி	2207
பணையில்விளைந்த	1873	பரவியகாதலிற்	2368	பலமுறையும்பணி	2898
பணையுந்தடும்	3640	பரவியேபணிந்	3457	பலர்தொடும்	2670
பத்தனாய்ப்பாடமா	1439	பரவியேபரவை	3876	பவந்தவிர்ப்பவர்	2055
பத்தியிற்குயிற்றும்	3142	பரவிலரும்ஆனந்த	3027	பழனத்துமேவிய	2202
பத்தியின்பாலராகி	72	பரவினர்காப்புப்	279	பழிப்பறைமுழக்கோ	113
பதவுகாலங்களில்	1236	பரவுகாதலிற்	2580	பழுதில்சீர்திருப்	2278
பதிகஇன்னிசை	2276	பரவுசொற்பதிகம்	2272	பழுதுதீர்ப்பார்	3608
பதிகநாண்மலர்	1865	பரவுதிருப்பதிகஇ	2164	பழுதுபுருந்ததுதீர	788
பதிகம்பாடித்திரு	3211	பரவுதிருப்பதிகங்க	3054	பள்ளிகள்மேலும்	2535
பதிகளொங்கும்	3894	பரவுந்தில்லைவட்ட	3811	பள்ளிகொள்	1850
பதிநிலவுபாண்டி	2795	பரவும்பரிசென்	3886	பள்ளியினிற்சென்	3723
பதுமநற்றிருவின்	856	பரவும்பெருமைத்	4247	பற்றறுத்துஉபதேச	3589
பதைத்தசெய்கை	1845	பரவுவாய்குளறிக்	3273	பற்றார்தம்புரங்கள்	2789
பந்தணைமெல்விர்	2171	பரவுறுசெந்தமிழ்	2318	பற்றொன்றிலாவரு	1490
பந்தணையுமெல்	4138	பரவைஓதக்கழிக்	1535	பறிமயிர்த்தலை	2505
பந்தம்விடுதரும்	300	பரவையார்தம்	3509	பன்மணிமுரசஞ்	2714
பயன்தருவபஹ	1935	பரவையார்மானி	3875	பன்முறையிர்	1001
பயில்வருப்	661	பரவையார்வலங்	296	பன்னகப்பூணி	2024
பயில்விளியால்கலை	792	பரிசனமும்உடன்	3302	பன்னுதமிழ்மறை	2222
பயிலைச் செறிந்த	1721	பரிசுவிளங்கப்	3737	பன்னுதிருப்பதிக	4029
பரசங்கருணைப்	1346	பரிவிற்போற்றித்	3784	பன்னுதொல்புகழ்	1700
பரசுவந்தியர்முன்	106	பரிவுறுசிந்தை	929	பன்னெடுங்குன்று	2243
பரந்தநிதியின்	3787	பருவமறாப்பொ	2241	பனிநீர்விரவுசந்த	3829
பரந்தவிளையயற்	1910	பல்குதொண்டர்	2050	பனிமதிச்சடையா	3266
பரம்புதம்வயின்	3094	பல்குவெண்கதிர்	2122	பனிவிசும்பில்அமரர்	15
பரம்பொருளைப்	237	பல்பதிகள்கடந்	3049	பனிவெண்திங்கள்	3736

பா	பாதம்பரமன்னவர்	1020	பிள்ளையார்அதுகே	1667
பாகமருங்கிருபுடை 1172	பாதாளீச்சர	3872	பிள்ளையார்அதுகே	2660
பாங்ககன்றுமனைவி 1751	பாதிமதிவாழ்முடி	3498	பிள்ளையார்அருள்	2041
பாங்கணிகரும்பு 2999	பாம்புரத்துறை	2441	பிள்ளையார்அருள்	2046
பாங்கியர்மருங்கு 283	பாய்த்தியபின்	3582	பிள்ளையார்எழுந்த	1512
பாங்குடையநெறி 1737	பாய்தலும்மிசை	574	பிள்ளையார்எழுந்த	2218
பாங்குதின்றதந்தை 3371	பாயுடைப்பாதக	2627	பிள்ளையார்எழுந்த	2572
பாங்குமணிப்பல 875	பார்நனையமதம்	3950	பிள்ளையார்எழுந்த	3157
பாங்கோடிச்சிலை 292	பார்மிசைநெருங்	864	பிள்ளையார்எழுந்த	1866
பாசத்தொடை 1381	பார்விளங்கவளர்	243	பிள்ளையார்எழுந்த	2160
பாசமற்றிலராயினு 2092	பாரிடத்தலைவர்	3521	பிள்ளையார்கழல்	1454
பாசமாம்வினைப் 298	பாரின்மிசை	2299	பிள்ளையார்செம்	2658
பாசிலைப்படலை 686	பாலனாம்மறையோ	841	பிள்ளையார்த்தந்திரு	2886
பாசொளிமணியோ 670	பாவக்கொடுவினை	1384	பிள்ளையார்தமைக்	1962
பாட்டியல்தமிழுரை 51	பாவியேன்கண்ட	823	பிள்ளையார்தாமும	2846
பாடல்ஆடல்இன் 3906	பாவினதிசைவழி	2141	பிள்ளையார்திருஅவ	258
பாடலிசையும்பணி 3352	பாவுங்கலைகள்	1228	பிள்ளையார்திருத்	2361
பாடலிபுத்திர 1308	பாவுற்றபாராழி	2744	பிள்ளையார்முன்	2703
பாடிஅங்குவைகிய 3216	பாளைவிரிமணங்	1049	பிள்ளையாரும்உங்க	2678
பாடிஅறிவுபரவச 3364	பான்மைஅர்ச்சனை	3560	பிள்ளையாரெழுந்	1859
பாடிநின்று 2263	பான்மையால்வணி	3020	பிளவுகொண்ட	1099
பாடிமிகப் 3448	பான்மையில்சமை	681	பிறந்ததெங்கள்	313
பாடியஅப்பதிகப் 2485	பானல்வயல்தமிழ்	2555	பிறந்தபெருமகிழ்ச்	882
பாடியஅப்பதியின் 3333	பி		பிறந்துணர்வு	1057
பாடியபதிகம் 2567	பிஞ்சுகனும்நாவலர்	181	பிறவாதொரு	4211
பாடியவர்பரவுத 3923	பினியவிழ்மலர்	3008	பிறைத்தளிர்ச்	507
பாடினார்பணிவுற் 2899	பித்தனும்ஆகப்	187	பிறைவளர்சடை	373
பாடுத்தமிழ்மாலை 1552	பித்துற்றமயலன்று	3588	பிறைவளருஞ்செ	3956
பாடும்அப்பதி 2344	பிரமபுரத்திருமுனி	1671	பின்சென்றபிள்ளை	1960
பாடும்அரதை 2306	பிரமபுரத்தில்அமர்	2462	பின்பும்ஆரறிவா	2730
பாடும்பதிகஇசை 2071	பிரமபுரம்வேனு	1917	பின்புமுன்னை	1853
பாண்டிமாதேவியா 2608	பிரிவுறும்ஆவி	1824	பின்மறவர்கள்	730
பாண்டிமாதேவியா 2620	பிழையுளன	3439	பின்னங்குப்பிழை	4148
பாண்டிமாதேவியா 2630	பிள்ளைதைவரப்	1104	பின்னும்பின்னல்	3401
பாணனார்பத்திரனா 3788	பிள்ளைமைப்பருவ	282	பின்னொருநாள்	3433

பீ		புலர்வதன்முன்	1314	பூதகணநாதர்புவி	1934
பீடுகெழும்பெருந்	4028	புலரும்படியன்றி	322	பூதநாயகர்புற	136
பீலிதடவிக்காணா	3619	புலரும்பொழுதின	1028	பூதம்ஐந்தும	142
பீலியும்தடுக்கும்	2536	புலன்கொள்ளின்	2286	பூதம்யாவையின்	43
பு		புலனொன்றும்	226	பூதமுதல்வர்புற	3469
புக்கபொழுதுவர்	3986	புவனவாசுரினிற்	2421	பூதிஅணிசாதன	3709
புக்கபோதுவர்	2585	புள்ளலம்புதண்	2428	பூதிசோவணஞ்	1706
புக்கிறைஞ்சிஎதிர்	2388	புள்ளுதண்புனற்	1055	பூதிமெய்க்கணிந்து	2761
புக்கெதிர்தாழ்ந்து	2393	புற்றிடங்கொண்ட	271	பூதியாகியபுனித	1148
புகலிகாவலர்	2514	புற்றிடங்கொளும்	2417	பூந்தண்பனிநீர்	3194
புகலியில்வந்த	2757	புற்றிடம்விரும்பி	285	பூந்தண்பொன்னி	1211
புகழ்ந்தகோமய	1826	புறத்தணைந்த	2901	பூந்துருத்தி	2851
புகழனார்தமக்கு	1287	புறந்தருவார்	257	பூமகளுக்குறை	1177
புடைமாலைமதி	1481	புறப்பட்டபோதி	619	பூமரும்புனல்	1115
புண்டரிகம்பொன்	608	புறம்பயத்திறை	2144	பூமருவும்கங்கை	2312
புண்ணியமுதலே	1996	புறம்புறின்று	1541	பூமலிநறும்பொற்	3538
புண்ணியனார்	2790	புறம்புலந்தணைந்த	2489	பூமுகைஅவிழ்ந்	1932
புண்தலைவன்	1323	புன்மைச்செயல்	990	பூவலர்நறுமென்	3010
புணர்ந்தஆனிரை	1125	புன்னயத்தரு	1709	பூவார்சடிலத்திரு	3599
புணர்ந்தமெய்	2126	புன்னெறியாம்	1420	பூவார்திசைமுகன்	137
புத்தரினம்புடை	2810	புனப்பண்ணை	1273	பூவிரியுந்தடஞ்	2833
புதியநாண்மதிச்	3166	புனவாயிற்பதி	3870	பூவிற்பொலியும்	1563
புதுமலர்மோந்த	4106	புனிதமெய்க்கோ	3141	பூவும்பொரியும்	3901
புந்தியினால்அவ	2828	புனிதனார்முன்	3221	பூழியர்தமிழ்நாட்	2504
புயல்காட்டுங்கூந்த	873	புனைமலர்மென்	884	பூழியன்மதுரை	2774
புயலளப்பனஎன	4002	புனைவார்பொற்	1913	பெ	
புரங்கடந்தவர்	1192	பூ		பெரியபெருமாட்	1457
புரசைவயக்கட	2556	பூங்கோயில்அமர்ந்	3431	பெரியவர்அமுது	1821
புரமுன்றுஞ்செற்	4160	பூங்கோயில்மகிழ்	3182	பெருக்கோலிட்	2004
புரவித்திரர்கள்	3801	பூசுரர்எல்லாம்	4188	பெருகியஅருள்	3016
புரிந்தவர்கொடுத்த	596	பூசுரர்குளாமணி	4195	பெருகியஅன்பினர்	1397
புருவமென்கொடி	3000	பூசைகடிதுமுடித்	3794	பெருகியநலத்தால்	148
புல்லறிவிறசம	1415	பூணுந்தொழில்	1239	பெருகுகாதலிற்	1869
புல்லறிவிறசாக்கி	2808	பூத்தபங்கய	1833	பெருகும்அச்சமோ	2612
புல்லோடும்கல்லோ	1688	பூதகணங்கள்	1263	பெருகும்பதிகம்	3225

பெருமதிநூல்	4251	பேர்ப்ரவைபெண்	294	பொடிமுடுதழல்	895
பெருகுவானம்	454	பேராதபாசப்பிணி	1312	பொடியார்க்குந்	1375
பெருகுவிருப்பு	2183	பேரிசைநாவுக்கர	2175	பொய்கடித்தறத்	361
பெருகுவேதமும்	4280	பேருலகில்லங்	4027	பொய்கைகும்பூம்	1683
பெருகொளி	3138	பேருவகையால்	3071	பொய்தருமால்உள்	1331
பெருத்தெழுகாத	4055	பேறினிஇதன்	834	பொய்தவமாக	2652
பெருத்தெழும்அ	1923	பேறுவேறுகும்	1095	பொய்யிலியாரை	2843
பெருத்தடங்கண்	3524	பேறெனக்கிதன்	479	பொய்வாய்மை	1343
பெரும்பாணர்வர	2035			பொருட்டிருமறை	556
பெருமகிழ்ச்சி	3058	பை		பொருந்தியவிட	1813
பெருமணக்கோயி	3110	பைஞ்ஞிலியினில்	1580	பொருப்பிரையன்	1791
பெருமதில்சிறந்த	250	பையரவமணியா	4058	பொருப்பினில்எழுஞ்	787
பெருமலையந்த	1945			பொருப்பினில்வந்	807
பெருமாள்வேண்	3904	பொ		பொருபுலிப்	672
பெருமைசால்	152	பொங்கரில்வண்டு	937	பொருவருஞ்சிறப்	659
பெருமைபிறங்கு	1220	பொங்கிஎழுங்காத	2075	பொருவருந்தவத்	41
பெருமைபிறங்கு	1247	பொங்கிஎழுந்திருத்	2523	பொருவரும்வழக்	211
பெருமையால்	342	பொங்கியசிந்தை	2403	பொருவில்திருத்	3697
பெருமையிற்செறி	3999	பொங்கியசினவில்	744	பொருவில்பெரு	3728
பெருமைவிளங்கு	1874	பொங்கியதிருவில்	353	பொருவில்பொன்	3804
பெருவாசமலர்ச்	1487	பொங்கியமாநதி	934	பொருவிலாதசொ	2435
பெருவாய்முதலை	4245	பொங்குகடற்கல்	1802	பொலங்கலப்புரவி	334
பெருவிறல்ஆளி	420	பொங்குகாதலி	2279	பொழுதுவைக	1893
பெருவிரையனும்	3495	பொங்குகொங்கை	2057	பொற்களபமாளி	1176
பெற்றதாதை	3378	பொங்குதமிழ்ப்	3429	பொற்குடம்நிறை	3112
பெற்றம்உகந்	4136	பொங்குதிருத்தொ	3462	பொற்சிலைவளைய	629
பெற்றம்ஏறிப்	3629	பொங்குதெண்	2080	பொற்பமைந்த	3945
பெற்றியால்அருளி	2664	பொங்குபுனலார்	1571	பொற்றடவரை	690
பெற்றியால்தவ	657	பொங்குபுனற்காவி	2797	பொற்றிரர்கள்	2935
பெறலருந்திரு	1757	பொங்குபெருவிரு	3285	பொற்றிருவிதி	3271
பெறலரும்புதல்வ	1816	பொங்குமாமறைப்	101	பொற்றொடிச்சிறு	2951
		பொங்குவிடந்	2386	பொன்தயங்குமதி	134
பே		பொங்குவெண்கிழி	522	பொன்தரத்தாரும்	847
பேனியஅற்புத	1993	பொங்கொளிமால்	1991	பொன்தவழ்அரு	585
பேனும்அன்பரை	512	பொச்சமில்லடி	542	பொன்தாழ்அருவி	496
பேதநிலைமைநிதி	3479	பொடிஅணிந்த	2117	பொன்திரளும்	235

பொன்பரப்பி	3882	போற்றிநீள்தில்லை	352	மங்கையொருபால்	3391
பொன்மதிக்குழ்	4083	போற்றிமெய்யருட்	2982	மங்கையொடுநா	1956
பொன்மலைக்கொடி	1644	போற்றியகாதல்	2189	மட்டவிற்புலங்கல்	601
பொன்மலைப்புலி	552	போனஅதிசூரன்	637	மட்டவிற்புகொன்	1785
பொன்முகலி	1614	போனவர்தாம்	3585	மட்டுவிரிபுங்குழல்	3730
பொன்னணிசங்	3129	போனவேதியர்	518	மடமகள்தன்னை	1759
பொன்னார்ந்ததிரு	1421			மடல்கொண்டமல	3690
பொன்னார்மௌலி	3798	ம		மடலாரும்	3311
பொன்னிதழ்க்	2027	மக்கட் பேறின்	4209	மடவரலைமுக	3702
பொன்னிநீர்நாட்	3659	மகட்கொடையின்	1734	மடித்தாடும்அடி	3274
பொன்னிமயப்	1197	மகரதோரணம்	2974	மடுத்தபுனல்வே	1786
பொன்னிலவங்	1661	மகிழ்ச்சியால்மண	157	மடைஎங்கும்மணி	1916
பொன்னிலவளந்தரு	2657	மகிழ்ந்ததன்தலை	2287	மடையில்கழுநீர்	1217
பொன்னிலவளந்தரு	2799	மங்கலகீதநாதமறை	167	மண்டியபேர்அன்பி	259
பொன்னின்வெண்	11	மங்கலகீதம்பாட	268	மண்டுகாதலின்	545
		மங்கலதூரியந்து	2000	மண்டுபுனல்பரந்த	63
போ		மங்கலதூரியநாத	3080	மண்டுபோரின்	3969
போகநீடுநிதி	246	மங்கலதூரியம்	2219	மண்ணிக்கரையின்	1237
போதஞானப்புகலி	2112	மங்கலநல்லியம்	3683	மண்ணியமணியின்	3001
போதநீடுமாமறைய	2855	மங்கலம்பெருக	478	மண்ணில்திகழுந்	1719
போதம்நிகழ்	1547	மங்கலம்பொலியஏற்	3133	மண்ணில்வாழ்தரு	99
போதராநின்ற	922	மங்கலம்பொலியச்	156	மண்ணின்மிசைவ	1194
போதுபோயிருள்	1852	மங்கலமாஞ்செயல்	889	மண்ணின்மிசைவான்	2465
போதுவர்மீண்டு	761	மங்கலமாம்பூசனை	3877	மண்ணினல்ல	2784
போந்துபுகுந்த	3480	மங்கலமாமணவினை	1733	மண்ணினிற்பிறந்	2990
போந்துமாமாத்திர	2374	மங்கலமாமெய்குஞ்	2013	மண்ணினிற்பொலி	2140
போமதுதனைஅடு	737	மங்கலவிழவு	562	மண்ணினுக்கிடுக்	3124
போமதுதுணிந்து	1559	மங்கலவினைகள்	80	மண்ணினுள்ளார்	4246
போய்அவள்மனை	3507	மங்குல்வாழ்திரு	835	மண்ணிறைந்தபெ	3425
போர்வலைச்சிலைத்	719	மங்கைபாகர்தந்	4278	மண்ணுக்குயிரா	3979
போர்வைத்தோல்	1059	மங்கைபாகர்திரு	2876	மண்ணுலகில்வாழ்	1980
போற்றிச்சடை	2448	மங்கைபாகராம்	538	மண்ணுலகுசெய்த	2159
போற்றிசைக்கும்	2365	மங்கையர்க்கரசி	2548	மண்முதலாம்உல	1697
போற்றிசைத்துப்	126	மங்கையர்க்குத்த	4194	மண்மேற்சைவ	3759
போற்றிசைத்துப்	2308	மங்கையர்க்குவாள்	1100	மணமிசைந்த	1731
போற்றிசைத்துப்	2804	மங்கையைப்பாக	469	மணவினைக்கமைந்த	158

மணிநெடுந்தோர	1408	மல்குமகிழ்ச்சி	3344	மற்றதுகண்டபோ	2486
மணிவிதிஇடங்	2205	மல்லல்ஞாலம்	3938	மற்றதுகண்டுமைந்	109
மதிநுதற்பரவை	3518	மல்லல்நீடிய	2418	மற்றநற்பதிவட	2154
மதிபுனைந்தவர்	2282	மல்லல்நீர்ஞாலந்	551	மற்றப்பதிகள்	1573
மதிவளர்சடைமுடி	4	மலர்ந்தசிந்தைய	531	மற்றப்பதியினி	4018
மதிவாண்முடியார்	3393	மலர்ந்தபேரொளி	2060	மற்றம்மாற்றம்	453
மதிவிளங்கிய	546	மலர்நீலம்வயல்	1284	மற்றமாமறை	2590
மந்தரத்தும்மத்தி	957	மலர்பெருங்கிளை	3146	மற்றமாற்றங்கேட்	3477
மந்தாநிலம்	978	மலர்மழைபொழி	1772	மற்றவ்வூர்ப்புறம்	1051
மந்திரங்களான	2169	மலர்மாரிபொழி	2524	மற்றவ்வூர்தொழு	2478
மந்திரச்செயல்	2603	மலர்மிசைஅய	550	மற்றவண்பதி	2437
மந்திரமுறையால்	3145	மலர்மேல்அயனும்	3390	மற்றவர்அணைய	561
மந்திரிகள்அதுகண்	119	மலரமளித்துயிலாற்	320	மற்றவர்இணைய	605
மந்திரிகள்தமை	4215	மலைக்குலக்கொடி	1146	மற்றவர்க்குவிடை	2387
மந்திரியாரை	2650	மலைச்சிகரச்சிகா	1616	மற்றவர்கட்கருள்	2518
மயங்கியநண்பர்	3516	மலைநாட்டரசர்	3831	மற்றவர்கருவி	4222
மயிலொடுங்க	2291	மலைநாட்டெல்லை	4252	மற்றவர்கள்தலை	2813
மரபிரண்டுஞ்சைவ	1920	மலைபடுமணியும்	679	மற்றவர்கள்வெவ்	2809
மருகல்அமர்ந்து	2389	மலைமலிந்ததிருநா	3927	மற்றவர்க்கென்று	2513
மருங்கின்மந்திரி	2573	மலையான்மடந்தை	3367	மற்றவர்க்கொன்னமா	422
மருங்குநின்றவர்	768	மலையும்பல்சமயங்	1351	மற்றவர்க்கொன்ன	2702
மருங்குபெருங்	903	மலையொடுமலை	3967	மற்றவர்தஞ்செய்	636
மருங்குளநற்பதிகள்	2319	மலைவளர்சந்தகில்	228	மற்றவர்தந்திரு	1919
மருட்கொடுந்	1121	மலைவளர்சந்தனம்	2800	மற்றவர்தம்உரை	3402
மருணிக்கியார்	1290	மலைவிழிப்பன	1124	மற்றவர்தம்பெருங்	2369
மருத்துநூலவர்	2616	மழபாடியினில்	3231	மற்றவர்தம்முன்	4042
மருந்தும்எண்ணில	2964	மழபாடிவயிரமணி	2210	மற்றவர்தம்மை	1768
மருமேவுமலர்மேய	1278	மழவிடைஇளங்	2543	மற்றவர்தம்மொழி	1378
மருவலார்புரம்	2284	மழவிடைமேல்	3657	மற்றவர்தம்மொழி	3060
மருவியஏழிசை	2900	மழுவுடைச்செய்ய	860	மற்றவர்தம்வடி	3993
மருவியகால்	965	மழையிற்கரை	3770	மற்றவர்தமக்கு	3017
மருவியதிருவின்	840	மழைவளர்உலகில்	557	மற்றவர்தாம்அணி	3570
மருவும்அன்போடு	506	மற்றத்திருப்பதி	2395	மற்றவர்தாம்உயிர்	1298
மல்கியவளங்கள்	680	மற்றதற்குப்பிள்ளை	2044	மற்றவர்தாம்போயி	1743
மல்குதண்டலை	2341	மற்றதனில்வடகீழ்	3289	மற்றவர்தாம்போயி	4143
மல்கும்அப்பெரு	1093	மற்றதனைக்கொடு	1747	மற்றவர்தின்னை	742

மற்றவர்பிசைந்து	826	மறுவிலாமரபின்	355	மன்னவர்திருவும்	165
மற்றவர்பின்னையார்	2755	மறைக்குலமனை	3130	மன்னவரும்பணி	4053
மற்றவர்மனைவி	850	மறைகள்கிளர்ந்	1985	மன்னவன்அதனைக்	115
மற்றவர்மொழிந்த	577	மறைகளாயநான்	3235	மன்னவன்அவரை	2625
மற்றவர்வணங்கி	3564	மறைகளாயினமுன்	191	மன்னவன்இடும்பை	2628
மற்றவருங்கைகுவி	3411	மறைகளால்துதித்	1158	மன்னவன்உரைப்ப	2596
மற்வரும்பணிந்	3913	மறைத்தவன்	482	மன்னவன்உரைப்ப	2593
மற்றவரும்மனமகி	1472	மறைமுழங்கின	2136	மன்னவன்உரைப்ப	4190
மற்றவரைஎதிர்	1805	மறைமுனிஅஞ்சி	419	மன்னவன்தன்மைந்	128
மற்றவற்றின்பரப்	3915	மறைமுனிவர்மூழ்	1964	மன்னவன்தன்னை	590
மற்றவன்இங்கு	3556	மறையவர்கள்அடி	2165	மன்னவன்பால்	4140
மற்றவன்இசைந்த	155	மறையவர்கள்மொ	1076	மன்னவன்மாற்றங்	2665
மற்றவன்கொண்டு	486	மறையவர்பேள்வி	2763	மன்னவன்மாறன்	2756
மற்றவன்செயல்	447	மறையவனாகிநின்ற	381	மன்னவன்மொழி	2671
மற்றவன்தன்உடம்	3580	மறையனைத்தும்	2091	மன்னவன்வருத்த	859
மற்றவன்தன்மொ	700	மறையாளர்திருக்	4069	மன்னவன்றன்தெம்	4144
மற்றவன்தீர்க்கில்	3552	மறையொலிபொ	3143	மன்னவனார்அது	3912
மற்றவனுங்கொற்ற	613	மறையோர்மொழி	1253	மன்னவனைவிடை	3675
மற்றவனும்முறை	1730	மறையோர்வாழு	4238	மன்னவன்வணங்கி	3621
மற்றவுரைகேட்ட	1335	மறைவளர்திருவே	1995	மன்னிநீடிய	3997
மற்றவேலையிற்	1848	மறைவாழ்அந்தண	3062	மன்னிப்பெருகும்	3623
மற்றிதற்குப்பதிகம்	48	மறைவிளங்கும்	2281	மன்னியஅந்தக்கர	1696
மற்றிந்நிலைமை	4098	மன்பெருந்திருமா	337	மன்னியஅன்பின்	1409
மற்றில்வான்பழி	2583	மன்பெருமாமறை	811	மன்னியசிறப்பின்	555
மற்றிவர்மிடைந்து	3108	மன்றல்மலர்ப்பிறங்	2532	மன்னுகின்றஅத்	1159
மற்றிவனும்வான	2384	மன்றல்விருமலர்	1534	மன்னுகோயிலை	2129
மற்றினிநாம்	648	மன்றலினைத்	3078	மன்னுங்கருவுர்	3978
மற்றுநீவன்மை	216	மன்றலங்கழனிசூழ்	2269	மன்னுசீர்மயிலைத்	4089
மற்றும்இணையன	1405	மன்றலங்குழலி	2549	மன்னுசீர்வயல்	346
மற்றுவேறொரு	2215	மன்றலந்தருமிடை	4264	மன்னுஞ்செல்வ	1546
மற்றைநாள்தம்	2473	மன்றில்நிறைந்து	3887	மன்னுதேபோதனி	1318
மற்றைமறையோ	1221	மன்றுளாடுமதுவின்	242	மன்னுதிருக்கான	3868
மறந்தருநீநெறி	1281	மன்றுளேதிருக்	401	மன்னுதிருக்கேதா	3571
மறவாமையால்	4091	மன்னகேள்யான்	3612	மன்னுதிருநள்ளா	2362
மறிகரந்துதன்	528	மன்னார்பெருமான்	3772	மன்னுதிருப்பதிக	2916
மறுவிலசிந்தை	306	மன்னவர்க்குத்தன்	3670	மன்னுதிருப்பதிகள்	3451

மன்னுதிருமாற்பே	3354	மா	மாதவமறையோர்	1829
மன்னுதோரண	2412	மாகமார்திருக்	754	மாதவர்கள்
மன்னுந்திசைவே	1010	மாகமீதுவளர்ந்த	1624	மாதவவேடங்
மன்னுபுகழ்த்	2932	மாசறுசிந்தை	925	மாதினியார்திரு
மன்னுபெருஞ்	3075	மாசில்வற்கலை	1633	மாதுக்கநீங்க
மன்னும்அக்கோயி	2267	மாசில்வாய்மை	2107	மாதுசூறுவள்மற்
மன்னும்அப்பதிவ	503	மாசில்வெண்மை	4273	மாதுடன்கூட
மன்னும்அப்பதிவா	2277	மாசிலாதமணிதிகழ்	141	மாதுதன்னைமுன்
மன்னும்இசைமொ	3050	மாசிலாமரபில்வந்த	186	மாதொருபாக
மன்னும்உரிமை	3499	மாசின்மதிநீடு	1369	மாநகரம்அலங்கரி
மன்னும்ஏதுக்	2737	மாசின்மனத்துய	1305	மாநாகம்அருச்சி
மன்னும்பதிகம்	1341	மாசுசேர்அமணர்	2721	மாநிலங்காவலனா
மன்னும்புகழ்	325	மாசுசேர்ந்தமுடை	3603	மாபாவிக்கடையம்
மன்னுமருதின்	3224	மாசுடம்புவிடத்	1082	மாமணிச்சிவிகை
மன்னுமாமடம்	2338	மாடநீரைமணி	2203	மாமதில்ஆரூர்
மன்னுமிராமேச்	3861	மாடநீடுதிரு	1551	மாமதில்மஞ்சு
மன்னுயிர்ப்புரந்து	118	மாடம்ஒங்கிய	2987	மாமலையாள்
மன்னுவார்சடை	2991	மாடமானிகை	89	மாமறைநூல்விதிச்
மனத்தினார்கருதி	4180	மாடலைகருதி	427	மாமறைமைந்த
மனந்தளரும்இடர்	906	மாடவிதிஅலங்	1521	மாமறையாளர்
மனமகிழ்ந்தவர்	543	மாடவிதிருமருங்	1589	மாமறையோர்குழா
மனமகிழ்ந்து	4039	மாடுகூழ்த்திரு	2413	மாமறையோர்வளம்
மனிதரால்எடுக்கு	3177	மாடுபுனர்	2852	மாமறைவிதிவழா
மனைசாலும்நிலைய	876	மாடுபோதகங்கள்	83	மாமறைவிழுக்குல
மனைப்படப்பிற்	1444	மாடுவிரைப்பொலி	931	மாமுனிவர்நாள்
மனைமருங்கடகு	920	மாடுளபதிகள்	3270	மார்பமுந்தசை
மனையறத்தில்	1922	மாடுற்றணைஇவுளி	1383	மார்பாரப்பொழி
மனைவியார்கொழு	461	மாடெங்கும்நெரு	1015	மார்பிற்சிறுதந்த
மனைவியார்குற்றத்	416	மாதங்கம்எருத்	1007	மாரிக்காலத்திரவி
மனைவியார்செய்த	1846	மாதங்கம்தீங்கு	591	மால்பெருக்குஞ்
மனைவியார்தம்முக	3720	மாதர்தம்ஏவலாலே	3561	மாலயற்கரிய
மனைவியார்தம்மை	396	மாதர்நாறுபறிப்பவர்	61	மாலயன்சதமகன்
மனைவியார்தாம்	1745	மாதர்ப்பிறை	1654	மாலயனுக்கரி
மனைவியாருடன்	1807	மாதரவர்மகிழ்க்கீழே	3418	மாலாயவன்என்ன
மனைவியாரோடு	523	மாதரவர்மருங்	1694	மாலினுந்திச்சுழி
		மாதவஞ்செய்த	35	மாலும்அயனும்உ

மாலும்அயனும்கா	3493			முட்டஇமையோர்	3292
மாலைசாந்தொடும்	2971	மி		முட்டில்அன்பர்	536
மாலைகுழ்புறங்	2407	மிக்கசெல்வமனை	3755	முட்டில்மீன்கொ	4007
மாலைதண்கலவை	3536	மிக்கதிருத்தொண்	2934	முண்டநிறைநெற்	892
மாலைபயிலும்	1872	மிக்கதிருத்தொண்	3066	முத்தமிழ்விருகர்	2028
மாலையாமம்புலர்	2111	மிக்கபுனல்தீர்த்	3458	முத்திரையேமுத	954
மாலையிடையாம	2912	மிக்கபெருங்காத	2917	முதுவாயோரி	3341
மாலைவெண்குடை	2588	மிக்குயர்ந்த	3025	முந்திமுவெயில்	1610
மாவிரைத்தெழுந்	59	மிக்கெழும்அன்	3696	முந்தைநாள்கள்	2089
மாவீற்றிருந்த	3753	மிடையுநீள்	1643	முந்தைமறைநூன்	943
மாளிகைகள்மண்ட	266	மின்நெடுஞ்சடை	1847	முந்தீர்வலங்	3838
மாளிகைமுன்அத்	3959	மன்பொலிபன்	1174	மும்மைப்புலனங்	979
மாளிகையின்உள்	3055	மின்னார்சடையார்	3389	முரசங்கொள்	3987
மாற்றார்க்கமரில்	4096	மின்னார்செஞ்சடை	263	முரசியம்பிய	2967
மாறன்பாடினும்	2094	மின்னிடைமடவா	855	முரசடைத்தின்	3981
மாறனும்அவரை	2662	மின்னுசெஞ்சடை	913	முருகலர்சோலை	1758
மாறில்லன்அமுது	816	மின்னும்மணி	1016	முருகிற்செறி	1428
மாறில்பெருஞ்	879	மின்னொளிச்	3432	முருகுவிரியும்	3757
மாறில்வண்பகட்	1106	மீ		முருகுறுசெங்	4115
மாறில்வண்பெரு	2977	மீட்டும்அவர்பரவு	3296	முழுதும்பழுதே	998
மாறிலாதஇப்பூச	1151	மீளமீளஇவ்வண்	1246	முற்குதுதாந்	3631
மாறிலாநிறை	3085	மீளாஅடிமைஎன	3468	முற்றும்பொரு	3974
மாறிலாமகிழ்ச்சி	868	மீளாதஅருள்	3275	முற்றுமெய்ஞ்ஞா	3125
மாறுகடிந்துமண்	4094	மீளும்அத்தனை	1636	முற்றுமெய்	2857
மாறுபெறல்அருங்	1171	மீளும்ஓதமுன்	1128	முறித்தவைஅடுப்	459
மாறுமுதற்பண்	955	மீன்விலைப்பெரு	4009	முறையால்வரு	221
மாறுற்றவிறற்	3975	மீன்வறஞ்சுயிரை	2762	முன்செய்தஅருள்	3291
மான்இளம்பிணை	280	மீனவன்கொண்ட	2705	முன்துயில்உணர்ந்	3535
மான்மறிக்கை	1832	மீனவன்செவியி	2624	முன்னின்றமழ	970
மானச்சிலை	714	மீனவன்தன்மே	2675	முன்னின்றுதொழு	3442
மானமன்னவன்	2692	மீனவன்தேவி	2775	முன்னின்றுமுறைப்	3440
மானமிகுதரும	1722	மு		முன்நெற்றியின்	707
மானவிஞ்சையர்	1619	முக்கண்நக்கராம்	505	முன்புகண்டு	1651
மானியார்தாழும்	2599	முகிலுரிஞ்சுங்	1175	முன்புசெய்தவத்	751
		முஞ்சிநாண்உற	509	முன்புதமக்குப்	4022
				முன்புதிருக்காளத்	803
				முன்புதிருவிளக்	4066

முன்புநின்றிதில்	763	மெய்தரும்புகழ்த்	1122	மேன்மைநான்	14
முன்புநீநமக்குத்	213	மெய்நீற்றைந்த	2005	மேன்மைவிளங்கு	1897
முன்புபணிந்த	3817	மெய்ப்பசிசியால்மிக	3336		
முன்புபோல்முதல்	921	மெய்ப்பொருளா	2029	மை	
முன்மால்அயன்	2067	மெய்ப்மேற்கண்	1966	மைச்செறிந்த	656
முன்னணைந்ததிரு	2480	மெய்ப்மைப்பணி	1348	மைத்தடங்குன்று	588
முன்னம்ஆங்கவன்	36	மெய்ப்மைபோற்றி	2118	மைதழையும்மணி	4124
முன்னவரைநேர்	1209	மெய்யன்பர்மனத்	967	மைந்தரும்மறை	1828
முன்னாள்அயனுந்	1524	மெய்யெலாம்நீறு	473	மைந்தன்தன்னை	4242
முன்னாள்முதலை	4249	மென்பூஞ்சயனத்	3474	மைம்மருபூங்குழல்	2460
முன்னியஅப்	3595			மையல்நெஞ்சுடை	2690
முன்னிருத்தமைந்	702	மே		மையற்றுறைஏறி	1347
முன்னிலைகமரே	930	மேகஒழுங்குகள்	622	மையார்தடங்கட்	1715
முன்னிறைஞ்சித்	3053	மேகமும்களிறும்	81	மைவளர்கண்டர்	276
முன்னேவந்தெதிர்	290	மேதகையஇந்	1959		
முன்னைநாள்போல்	814	மேதினிமேற்	1921	மொ	
முன்னைவினையால்	3482	மேயஇவ்வுரை	8	மொய்காட்டும்	783
		மேல்கொண்ட	564	மொய்கொள்	2084
மூ		மேலம்பரதல	1434	மொய்த்துவளர்ப்பேர்	178
மூடுபன்மணிச்	2985	மேலாம்பெரியோர்	1260	மொய்தருஞ்	2264
மூண்டஅப்புலவி	365	மேலாறுசெஞ்ச	871	மொய்திகழ்சோலை	2199
மூண்டபெருமகிழ்	1806	மேலைஇமையோர்	1933	மொய்ப்பனிசூர்	2233
மூண்டுமுன்பல	425	மேவநோவாஅஞ்	786	மொய்யளிகுழ்நிறை	1279
மூப்புறும்அத்தளர்	1742	மேவரியபெருந்	4151	மொய்வைத்தவண்	975
மூரியார்கலியுல	4068	மேவலர்புரங்கள்	650	மொழிந்தருளஅது	2638
மூலத்தானத்	4228	மேவிஅங்குறை	2325		
மூலமானதிருத்	4234	மேவியஅத்தொண்	3329	மொள	
மூவருக்கறிவரும்	2321	மேவியகாதல்தொ	3269	மொளவல்லமாதவிப்	2960
மூவலுர்உறை	2340	மேவியசீர்ஆரூரர்	3420	யா	
மூவாதமுதலாகி	3284	மேவியபணிகள்	1442	யாகம்நிலவும்சாலை	1214
மூவாதமுழுமுத	3314	மேவுசெல்வம்	915	யாங்கள்உமக்குப்	3380
மூவேந்தர்தமிழ்	4174	மேவுதிருவாதிரை	1499	யாதவன்துவரைக்	24
		மேவுநாளில்	1867	யாதானும்இவ்	4155
மெ		மேவுபுனற்போன்	1460	யாதும்அரியதில்லை	3715
மெய்த்தஆகமவிதி	1838	மேவுமஉரிமை	3766	யாதுமொன்றறிவி	2666
மெய்த்தவரைக்	4121	மேவுற்றிவ்வேலை	1344	யாதொன்றும்	844
மெய்த்திருஞான	2398	மேற்பட்டஅந்த	2457	யாவர்க்கும்மனமு	4071

யாவார்களும்அறி	2928	வண்ணவெஞ்சிலை	691	வந்தழைத்தமாற்	620
யாவருக்குந்தந்தை	1972	வண்தமிழின்	2304	வந்தித்திறைவர்	3342
யாவரும்பெருமகிழ்	2947	வண்புகலிவேதிய	2351	வந்திறைஞ்சு	2410
யாவரெனினும்	4099	வணங்குகின்றங்	3356	வந்துகோபுரமணி	2128
யாழ்நரம்பில்ஆர	2360	வணங்கிமிகமன	3042	வந்துசிவனார்திரு	1555
யாழில்எழும்	2039	வணங்கும்அன்	514	வந்துசேரர்பெரு	3816
யாழின்மென்மொ	2576	வணிகர்பெருங்	1724	வந்துதண்புகார்	408
யாழின்மொழிஎழி	3427	வணிகருஞ்சுற்றமு	3018	வந்ததிருக்காளத்தி	798
யாழின்மொழியாள்	3636	வணிகனுந்தன்	1752	வந்ததிருத்	2014
யானேஇனிஇந்	1234	வந்தஅந்தணன்	2591	வந்துதிருமலையின்	785
யானைஅணிகள்	3800	வந்தஇப்பழியை	111	வந்துதிருமாமறை	179
யானைமிசைநின்	3773	வந்தகவலைமாற்று	1882	வந்துதிருமாளிகை	3298
யானைமேல்கொ	4272	வந்தடைந்தசிறு	2380	வந்துதிருவீழி	2444
யானையின்கையிற்	1390	வந்தடைந்தவர்	1165	வந்துதில்லைமூதூ	3805
		வந்தணைந்தஏயர்	905	வந்துதோன்றிய	2114
வ		வந்தணைந்ததிருத்	2204	வந்துநம்பிதம்மை	3217
வக்கரைப்பெரு	2867	வந்தணைந்தமாத	2923	வந்துபந்தர்மாதவி	2275
வங்கமலிகடற்	1723	வந்தணைந்தமாவிர	896	வந்துபரவைப்	3214
வஞ்சகர்விட்டசின	1386	வந்தணைந்தவர்	2322	வந்துபுகுந்து	3734
வடகரையில்திரு	3883	வந்தணைந்தவாகீசர்	1793	வந்துமணிமதிற்	3958
வடகுரங்காடு	2201	வந்தணைந்தவாகீசர்	2837	வந்துமற்றவர்	1632
வடங்கொண்ட	1064	வந்தணைந்துதிலக	1333	வந்துமிகைசெய்	1269
வடதிசைத்தேசம்	1776	வந்தணைந்துதிருக்	2311	வந்துமுன்னெய்தி	3136
வடமாதிரத்துப்பரு	3357	வந்தணைந்துவாழ்	2450	வந்துவணங்கி	1887
வடிவுகாண்டலும்	511	வந்தணைந்துவினவு	3701	வந்துளர்மூவாண்	3686
வடிவுதாங்கானா	1790	வந்தணைவுற்ற	4108	வந்துற்றபெரும்	984
வடிவும்குணமும்	3369	வந்ததிருத்தொ	2014	வந்துற்றெழுமங்	1011
வடிவேலதிகள்	3973	வந்தபின்தொண்	379	வந்தெதிர்கொண்டு	269
வண்டமிழ்மென்	1425	வந்தபின்மனைவி	458	வந்தெழுமங்கல	1984
வண்டல்பயில்வன	1726	வந்தமகனைக்கடி	3747	வந்தொருவர்அறி	1665
வண்டிபுரைத்தெழு	2049	வந்தமரபின்அர	3763	வம்பணிமென்முலை	3406
வண்டுபாடப்	1025	வந்தமுதறிவோர்	1729	வம்புநீடலங்கல்	3259
வண்டுலாங்குழல்	1634	வந்தமுதறிவோரை	887	வம்புலாமலர்அலைய	262
வண்டுலாங்குழலார்	3539	வந்தவர்அணைந்த	1765	வம்புலாமலர்நீரால்	57
வண்டோங்குஞ்	1606	வந்தவர்அழைத்த	571	வம்புலாமலர்வாவி	1642
வண்ணங்கண்டு	1566	வந்தவர்குருதிகண்	819	வயப்பரியின்	4078
வண்ணநீள்வரை	56	வந்தவரைஎதிர்	3057	வயல்வளமும்	1050

வயலெலாம்விளை	837	வழுதிமாநகர்அத	2581	வா	
வரமங்கலநல்லியம்	3360	வள்ளலார்மணம்	891	வாக்கின்தனிமன்	2178
வரிசிலைத்தென்	2506	வள்ளலார்வாசிக்	959	வாக்கின்தனிமன்	2844
வரிஞ்சையூரீனில்	4045	வள்ளலாரும்மனை	3718	வாக்கின்பெரு	2172
வரிமயில்அனைய	3009	வளத்திலீடும்	910	வாகீசமாமுனிவர்	2850
வரிவளர்பூஞ்	230	வளத்தினால்மிக்க	386	வாகுசேர்வாலை	4008
வரிவிற்	3972	வளம்பயிலும்புறம்	1908	வாங்கிமகிழ்ந்து	3740
வருங்கறைப்பொ	781	வளம்பொழில்	2383	வாங்கியஅத்திரு	3339
வருநாளென்றும்	4196	வளமல்கியசீர்த்	3213	வாங்கியதொண்	594
வரும்இவந்நம்மை	1779	வளமுடையார்	4036	வாங்குநீள்வலை	4012
வரும்பான்மை	4231	வளர்பருவமுறை	1953	வாங்குவார்போல்	901
வரும்புனற்பெருங்	1107	வளர்பொற்கன	1435	வாசகங்கேட்ட	206
வரும்புனற்பொன்	908	வளவநின்புதல்வன்	116	வாசத்திருமஞ்	3776
வருமணக்கோலத்	173	வளவர்பிரான்	4081	வாசநெய்யூட்டி	161
வருமிடத்தில்தமிழி	2811	வளவர்பெருமான்	3236	வாசம்நீர்குடைமங்	58
வருமுறைஎரிமூன்	354	வளவனார்பெருஞ்	3965	வாசமலர்க்கொன்	3874
வருமுறைப்பருவந்	668	வளவனார்விடாது	597	வாசமலர்ப்பிணை	945
வருமுறைப்பிறவி	3152	வளவனும்கேட்ட	578	வாசமென்மலர்	1102
வருமுறைமை	1948	வளையும்கூத்தன	2121	வாசியுறிந்துகாசளி	3219
வரைதவழ்மாமஞ்	1602	வன்சிறுதோல்	1053	வாதில்தோற்றஅம	1710
வரையுறைகடவுட்	667	வன்திறல்உந்தை	758	வாம்பெருந்திரை	1120
வரையோடுநிகர்	3306	வன்தொடர்ப்பிணி	718	வாய்ந்தசீர்வருண	1401
வல்அமுணர்தமை	1669	வன்தொண்டர்அது	293	வாய்ந்தநீர்வளத்	836
வல்லமண்குண்	1489	வன்தொண்டர்அது	3319	வாய்ந்தமிழலை	1533
வல்லாண்மையின்	985	வன்தொண்டர்திரு	3172	வாய்மைமறை	1875
வல்லார்க்குதமை	3634	வன்தொண்டர்நமக்	3187	வாயம்பால்அழிப்ப	795
வல்லையேல்காட்டிங்	203	வன்தொண்டர்மனம்	3404	வாயில்எங்கணுந்	1187
வலங்கொண்டு	2447	வன்தொண்டர்தம்பால்	3553	வாயில்காவலர்	2584
வலத்திருக்கண்	829	வன்தொண்டர்பின்	3562	வாயிலாரென	4090
வலைநெடுந்தொ	4004	வன்தொண்டர்முன்	3910	வார்ந்திழிருகுதி	4107
வழக்கென்றுநீர்	120	வன்தொண்டர்ப்சி	3335	வார்ந்துசொரி	1593
வழிஎதிர்கொள்ள	3508	வன்பிணிநீங்கு	2223	வார்புனையும்வன	3422
வழிபோம்பொழுது	1574	வன்புலிக்	653	வாரணச்சேவ	660
வழியிற்குழியிந்	3814	வன்பெருங்	595	வாரணத்தின்உரி	2879
வழிவரும்இளைப்பி	460	வன்னிகொன்றை	240	வாரிசொரியுங்	492
வழிவிடுத்துணை	418	வன்னிலை	933	வாவிபுள்ளொலி	309

வாவியின்மூழ்கி	398	விடையவர்வீரட்	848	விளக்கம்மிக்க	94
வாழ்ப்பொற்பதி	1216	விடையின்மேல்	1152	விளக்கிஅமுது	4025
வாழிமாதவராலால்	4284	விண்ணவர்கள்	971	விளங்குதிருமதிக்	3962
வாழியமாமறை	273	விண்ணவர்போற்	2248	விளங்குந்திருவா	3222
வாழிவளர்புறம்	3051	விண்ணவர்மலரின்	3128	விளங்குபெருந்திரு	1607
வாள்விடுவயிரக்	3116	விண்ணாள்வார்	3445	விளங்கும்வண்	4095
வாளரவுதிண்ட	2377	விண்ணிடைநின்ற	436	விளங்குவேணுபுர	2133
வாளியுந்தெரிந்து	821	விண்ணிறைந்த	1977	விளைவளம்பெரு	1761
வாளின்படை	611	விண்ணின்முட்டும்	3888	விற்பொலிதரளாக்	3004
வாளொடுநீள்கை	625	விண்ணின்றிழிந்த	1528	விறலுடைத்	402
வாளொடுபலகை	415	விண்ணினைஅளக்	3178	வினவிஎடுத்த	2256
வானக்கங்கை	3793	விண்ணினைவிழுங்க	3104		
வானகமின்னுக்	1689	விண்தடவுகோபு	3303	வீ	
வானநாடர்கள்	4265	விண்பயில்புரங்கள்	865	வீக்குநரம்புடை	2353
வானநாயகத்திரு	2085	விதிதவறுபடும்	1950	வீடறியாச்சமணர்	1416
வானவர்உய்யவே	3513	வியனெடுத்தெரு	2894	வீடினார்உடலிற்	3970
வானவர்கள்மலர்	1698	விரவுகாதல்மீக்	3879	வீடுதரும்இக்கற்	3252
வானவர்பூவின்	438	விரவுபேரணி	2409	விதிஎங்கும்விழா	4088
வானவரம்பர்குலம்	3791	விரவுபன்மணிகள்	779	விதிகள்விழுவின்	84
வானளவுயர்ந்த	2025	விரிகடல்குழம்	880	வீரக்கழல்காவின்	711
வானளிப்பன	1037	விருப்பினால்விளக்	3137	வீரயாக்கையை	4271
வானாகிநிலனாகி	2466	விரும்புமேன்மை	1114	வீழ்ந்துபோற்றி	3348
வானிலாவுகருங்	3971	விரும்புமேன்மைத்	2883	வீழ்ந்தெழுந்து	3466
வானிறைந்தபுன	1208	விரைசெய்நறும்	491	வீழிமிழலைதனை	1562
வானுயர்செங்கதிர்	2402	விரையலங்கற்	1358	வீழிமிழலைவந்த	1520
வானுறநீள்திரு	270	வில்லால்எயில்	3605		
வானைஅளக்குங்	3362	வில்லொடுவேல்	580	வெ	
		வில்வாங்கிஅல	3919	வெங்கட்களிறின்	1009
வி		விழவறாதன	3162	வெங்கண்புலிகிடந்	617
விசயமங்கை	2143	விழவுமலிதிருக்	1184	வெங்கண்விடை	2197
விஞ்சையர்இயக்கர்	3107	விழுந்தபோதில்	1844	வெங்கண்விறற்சி	624
விட்டவெம்பரிச்	4269	விழுந்தமழை	1206	வெங்கணைபடுபிடர்	729
விடந்தொலைத்	2963	விருந்தவர்எழுந்து	820	வெங்கதிர்ப்பகல	1626
விடநாகம்அணி	3996	விழுந்துபரவி	3485	வெங்கதிர்விசம்	689
விடுகடர்நீள்	1915	விழுந்தும்எழுந்தும்	3470	வெங்குருவேந்தரும்	2150
விடுவதேஎண்ண	1753	விழுந்தெழுந்து	902	வெஞ்சமண்குண்	1407

வெஞ்சமணர்முன்	2635	வென்றிமால்யானை	563	வேதியன்அதனைக்	195
வெஞ்சிலைக்கை	725	வென்றிமிகுபூதங்	3918	வேதியன்ஆகி	218
வெஞ்சினவாள்	633	வென்றிவானவர்	1191	வேந்தற்குற்றுழி	1296
வெட்டுண்டுபட்டு	576	வென்றிவிடையார்	1890	வேந்தன்அதுகண்	3611
வெண்கோடல்	946	வென்றிவினையின்	3937	வேந்தனுக்குமெய்	2614
வெண்ணிமேய	2262	வென்றிவெள்ளே	3200	வேந்தனேவலிற்	4141
வெண்ணிறுநெற்றி	642			வேயனையதோளி	3403
வெண்திருநீற்றணி	3337	வே		வேரியார்மலர்க்	4073
வெண்பொடிபூசந்	2595	வேடர்தங்கரிய	741	வேலைஅழற்கதிர்	1911
வெண்மதியின்	3430	வேடர்தங்கோமா	678	வேலொடுவில்லும்	417
வெந்தசாம்பல்	2731	வேடரைக்காணார்	822	வேழக்கரும்பினொ	609
வெந்தழற்சுடர்	593	வேண்டும்ஆறு	145	வேழத்தரசங்கண்	1006
வெந்தொழில்அரு	2672	வேணுபுரக்கோன்	1560	வேள்விநற்பயன்	2725
வெப்பெனுந்தியி	2696	வேதஆரணம்	340	வேள்விபுரிசடங்	1914
வெம்புகினக்களிற்	1180	வேதஉள்ளுறை	1837	வேறுநல்லதோர்	525
வெம்மறக்குலத்து	756	வேதஓசையும்	87	வேறுபிறிதென்	501
வெம்முனைமேற்	1301	வேதகாரணர்அடி	3676	வேறுவேறுதிருப்	3195
வெம்மைதருவே	2295	வேதகாரணராய	1982	வேறோருசெயலி	2720
வெய்யகனற்பதங்	810	வேதங்கள்எண்ணி	2494	வேனிலுறுவெயில்	3316
வெய்யசுடர்க்கதிர	3584	வேதங்கள்மொழி	1739		
வெய்யதிங்கிது	2607	வேதநாதமும்	2058	வை	
வெய்யதொழில்	2636	வேதநான்முகன்	20	வைகல்நீடுமாட	2336
வெய்யதொழிலார்	3607	வேதநெறிதழை	1904	வைகலும்உணவி	919
வெய்யநீற்றறை	1368	வேதநெறியின்	3756	வைகறைஉணர்ந்து	559
வெய்யமாஎழுப்ப	726	தேநெறிவளர்	2350	வையும்அந்நாளிற்	2032
வெயிலுமிழும்	1183	வேதபாரகரில்	197	வைத்தபின்மறை	377
வெல்படைத்	654	வேதம்வளர்க்கவுஞ்	2521	வைத்தபூசம்	2330
வெவ்வருக்கன்ம	3693	வேதமுதல்வன்	2743	வைதெரிந்தகற்றி	75
வெள்ளிமால்வரை	1132	வேதவனத்தின்	1539	வையகநிகழக்	4113
வெள்ளிமால்வரை	2271	வேதவாய்மையின்	3086	வையகம்உய்ய	2640
வெள்ளிவெற்பின்	1649	வேதவேதியர்வே	2260	வையகம்பொலிய	251
வெறித்தகோன்	4024	வேதவேதியர்வே	1188	வையநிகழ்பல்ல	4051
வெறியார்பொழிற்	2747	வேதனைஎய்திவிழ்த்	483	வையநிகழுஞ்	3745
வெறியுறுகோன்	3520	வேதியர்சேய்ஞலா	2151	வையம்எங்கும்	1526
வென்றிமடங்கல்	643	வேதியர்தில்லை	360	வையம்புரக்கு	1871
				வையம்முறைசெய்	1013

தமிழ்த்தென்றல்
திரு. வி. க.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் ஓர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து எளிய வாழ்வே வாழ்ந்தவர். பிறப்பும் வாழ்வும் எளிமையாக இருந்தபோதிலும், அவர்தம் எழுத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் பெருமை பல விளங்கின. அவர் இணையற்ற எழுத்தாளர்; கேட்டார்ப் பிணிக்கும் பேச்சாளர்; அறநெறி பிறழாச் செயலாளர். இதழ் ஆசிரியராகவும் நூலாசிரியராகவும் விளங்கி அவர் தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த எழுத்துப்பணி புரிந்துள்ளார். அவருடைய எழுத்துக்கள் இளைஞரின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்து, அவர்களின் வாழ்க்கையைத் துலக்கியது. அவர்தம் தமிழ்நடை பீடும் பெருமிதமும் வாய்ந்தது. பேச்சுத் துறையிலும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரிது. அவர் சென்று பேசாத ஊர் இல்லை; ஏறாத மேடை இல்லை எனலாம். சமயம், இலக்கியம், அரசியல், சமுதாயச் சீர்திருத்தம் முதலான எல்லாத் துறையும் அவர்தம் பேச்சுத் தொண்டால் பயன் பெற்றன.

பூம்புகார் பதிப்பகம்

127 (ப. எண் : 63), பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே)

சென்னை - 600 108.

தொலைபேசி : 25267543